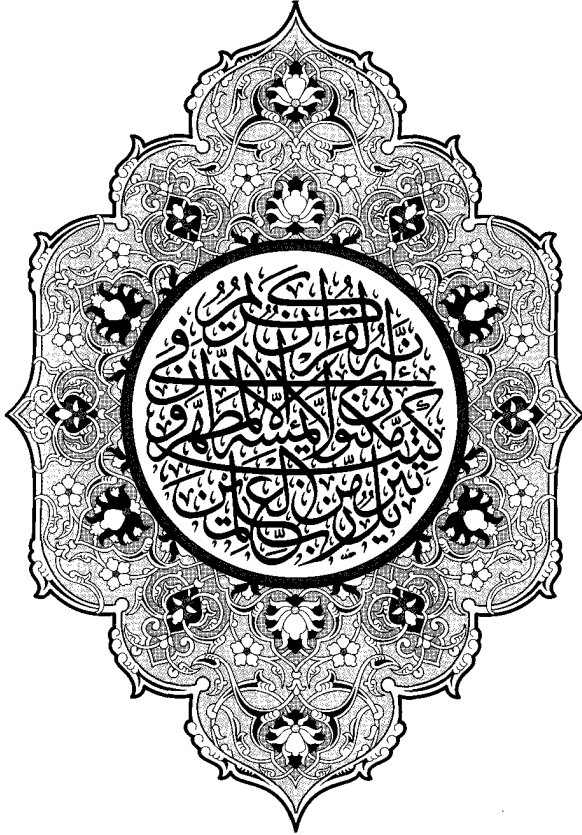

قورتانی
پیروز
له گه‌ل وهر گیزانی
مانا کانی بو زمانی
کوردی

هم گورتانه پیروزه له گه‌ل وهر گیزانی
مانا کانی میناری (خادم الحرمین الشریفین)
مملک عبدالله کوری عبدالعزیز
مال سعودیه

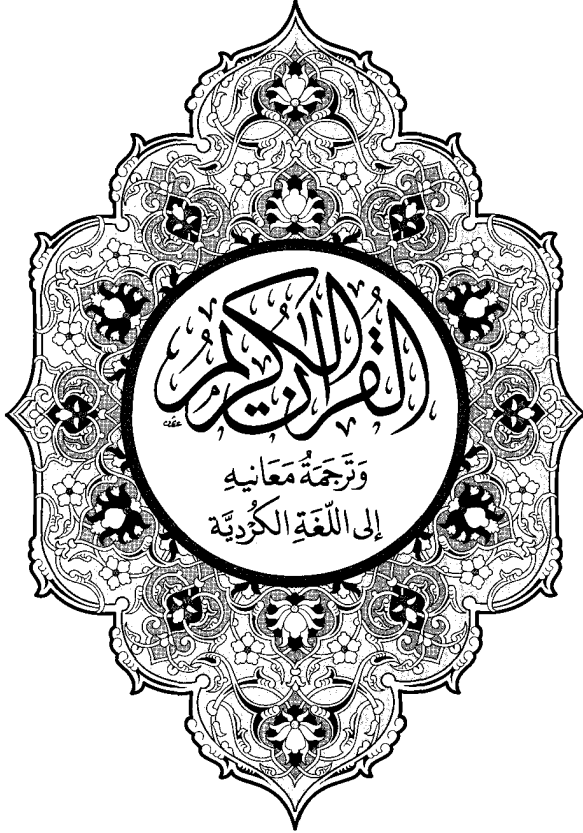
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ الْعَرَبِيَّ الْمُبِينُ

خادم الحرمين الشريفين مهليك عبدالله كوري عبد العزيز ثالي سعود
مهليكي شانشيني عمرهستانق سعودي شهره فمه ندبو بهر ياردان له سهر چا بکردن
قور ثاني بيروز له گهل وهر گيزان مانا كان

تَقَرَّبَ بِالْأَمْرِ نَطِيسَتْ هَكَذَا الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ وَرَحِمَهُ مَعَانِيهِ
خادم الحرمين الشريفين الملك عبدالعزيز آل سعود
ملك المملكة العربية السعودية

وَقَفَّ لِلَّهِ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سَعُودٍ
وَلَا يَجُوزُ بَيْعُهُ
يُوزَعُ مَجَانًّا

مَجْعَمُ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سَعُودٍ
مَجْمَعُ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سَعُودِ

ئەم قورئانە پىرۆزە لەگەڵ وەرگىزىرانى ماناكانى
دىيارى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىك عبدالله كورى عبدالعزىز ئال سعودە
(بەخۆرايى دابەش دەكرىت)

كۆمەلگەى مەلىك فەهد بۆ چاپكردى قورئانى پىرۆز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ
مِنْ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
« خيركم من تعلم القرآن وعلمه ».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن
عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير
نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة
معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة
العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم
المهمة تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ
المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: « بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً ».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح الباموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لكّ، وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجرّوستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لنذكر أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعترها ما يعترى عمل البشر كلّ من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

پیشه کی

به پیتوسی بایه دار شیخ صالح کوری عبدالعزیز کوری محمد نالی شیخ
وه زبری کاروباری نیسلامی و نه وقاف و بانگه واز و نیرشاد و سه بهرشتیاری گشتی
کومه لگی مه لیک فه هد بؤ چاپکردن قورئان پیروز

سو پاس و ستایش بؤ خوای په روردگاری
جیهانیان که له کتیبه پیروز که ی دا فه رموویه تی:
﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ واته: بیگومان له لایه ن خوای
گه وره وه نوور و کتیبیکی روون و ناشکراتان بؤ هاتووه.

وه دروود و سلا و بؤ سه ره ریترترینی پیغه مهران و نیردراوان، پیغه مهران
موحه مه د (ﷺ) که فه رموویه تی: «خیرکم من تعلم القرآن وعلمه»
واته: چاکریتان نه و که سه به که خوئی فیری قورئان ده کات و خه لکیش
فیزده کات.

نه مجاله باشان:

بؤ جیبه جیکردنی ریتمایه کانی (خادم الحرمین الشریفین) مه لیک عبدالله کوری
عبدالعزیز نالی سعود (خوا بیپاریزیت) به بایه خ و گرنگی بیدان به قورئان پیروز
و کارکردن بؤ ئاسانکاری له پینا و بلا و کردنه وه و دابه شکردنی له نیوموسلمانان
له پرؤژه لات و پرؤژئاوای سه ر زه ویدا، وه بؤ رافه کردن و وهر گیتانی مانا کانی
قورئان بؤ زمانه جؤرا و جؤره کانی جیهان.

وه زاره تی کاروباری نیسلامی و نه وقاف و بانگه واز و نیرشاد له شانشین
عهره بستانی سعودیه، باوه ری پته وی هه یه به گرنگی و هر گیتانی مانا کانی قورئان
پیروز بؤ گشت زمانه گرنگه کانی جیهان، به مه به سستی ئاسانکردنی تیگه بشتنی
قورئان بؤ نه و موسلمانانای که به غهیری زمانی عهره بی قسه ده کهن، نه مه ش
له پینا و جیبه جیکردنی نه و فه رمانه ی که له فه رمووده ی پیغه مهران (ﷺ) دا هاتووه،
که ده فه رموویت: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» واته: له منه وه رایبگه یه ن به خه لکی
نه گهر ته نها تاکه ئابه تیگیش بیت.

وہك خزمەتیکیش بۆئەو برابانەمان كە بەزمانی كوردی قسە دەكەن، كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدینەى منە و وەرە، خۆشحالە ئەم تەرجمە قورئانیه بەزمانی كوردی پيشكەش بەخوینەرى بەرپىزى بکات، كە بەرپىز جەنابى (مامۆستا مەلا محمد مەلا صالح بامۆكى) پىئى ھەستاو، وە لەلايەن كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆزىش ھەرىكە لە بەرپىزان : (دكتور كەمال صادق ياسين لەك) و (مامۆستا ئومىد عمر چىرۆستانى) پيشدا چوونەتو وە .

وەسوپاسى خواى گەورە وپاك و بىگەرد و بالادەست دەكەين بۆئەنجام دانى ئەم كارە مەزنە، وە ئومىدەوارين كە نىياز كە مەبەست لىئى تەنھارە زامەندى خواى گەورە بىت، و خەلىكيش لىئى سوودمەند بن ؟

بىنگومان ئىمە دەزانين كە تەرجمە و وەرگىرانى ماناكانى قورئانى پىرۆز - ھەرچەندە وورد بىت - كەموكورتى ھەر دەبىت و ناتوانىت دەقاودەق ئەو مانا گەورانە بەگەينىت كە دەقى قورئانى پىرۆز دەبىەخشىت، كە تەواوى خەلىكى لەئاست خۆيدا دەستەوسانكردوو، وە بەراستى ئەو ماناىەى كە تەرجمەى قورئانە كە دەيدات بەدەستەو تەنھار بىرتى بە لەكۆى زانست و تىگەيشتى وەرگىزە كە لە قورئانى پىرۆز، وە ئەمەش كارىكە دووچارى ھەلەوكەم و كورپى دەبىت، وەك ھەموو كار و ئىشىكى ترى ئادەمىزاد.

وە لە كۆتاييدا داواكارين لە ھەموو خوینەرىكى ئەم تەرجمەىە لەكاتى بىنىنى ھەر ھەلە و كەموكورپىيەك يان زىادىيەك ئەگەر ھەبوو، ئاگادارى كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدینەى مونەو وەرە بکاتەو؛ بۆ سوود لى وەرگرتن و چاكردنسان لە چاپەكانى داھاتوودا بەيارمەق و وویسى خواى گەورە.

وە خواى گەورەش پشت و پەنابە و تەنھارە و پىئى نیشاندرە بۆ پىنگاى راست.

ئەى خواى پەروەردگار ئەم كارەمان لى قەبول بکە؛ چونكە بەراستى ھەر تۆى بىسەر و زانا.

سورہتی ﴿الفَاتِحَةُ﴾

ثم سورہتہ ناوتر اوه (الفاتحة) چونکہ قورثانی پیرؤز له سهره تاوه بهو ده ست پی ده کات وده کریته وه، وه بیئشی ده وتریت (المثنائی) چونکہ له هه موو رکاتینکی نویژدا ده خوینریت .

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هه موو سوپاس و ستایشینک بو خوای ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ په روره دگاری جیهانیان ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به خشندهی میهره بان، (الرحمن) بهو مانایه ی ره حم و به زهیی په روره دگار له جیهانه دا هه موو مه خلوقاتی گرتوه ته وه به بی باوه رانیسه وه، وه (الرحیم) ره حم و به زهیی په روره دگار، وهك زانایان ده لین تابه ته به بر وادارانه وه له رۆژی دوا پیدا ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ (ته نها نه وه) خاوه نی رۆژی سزا و پاداشت

دانه وه (باوه رداران له نویژه کانیاندا هه موو رکاتینک نه مه ده لینه وه، تاوه کو هه میسه رۆژی دوا بیان له بیر بیت و به کار و کرده وی چاکه، خوینی بو ناماده بکهن) ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ (خواه) ته نها تۆده په رستین (ته نها توبت شایسته ی په رستن و جگه له تۆ هیچ کس شیاوی نه وه نیبه) ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وه ته نها له تۆ داوی یارمته ی ده که یین (له هه موو کار و کرده وه وینداویسته کماندا، چونکه هه موو فه رمانینک به ده ست تۆبه، جگه له تۆ هیچ کس به نه ندازه ی گه ردیله بهك خاوه نی هیچ شتینک نیبه) ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ رینموونیمان بکه بو رینگای راستی (که رینگای راستی ثانی پیرؤزی نیسلامه، وه به رده وام بین له سه ری هه تا نه وه رۆژی ده که یین به دیداری زاتی هه ق ته عالی تۆ) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رینگای نه وانه ی که چاکه ت له گه ل کردوون (له پیغه مبه ران و راستگو یان و شه هیدان و چاکه کاران) ﴿عَبْرَ الْمُغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ نهك (رینگای) نه وانه ی خه شمی (تویان) لینگیراوه (وهك جوله که وه هاو کرده وه کانیان) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهك (رینگای) گو مپرایان وهك (گاوره کان و هاو کرده وه کانیان) ﴿لَهُ كُتُبَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له کۆتایی تم سورته ته پیرؤزه وه سونه ته موسلمانان بلین (ثامین) واته: نهی خوای گه ووره ته واوی تم نزا و داوا یانه مان لی وهر بگره .

سورہ قی ﴿البَقَرَةُ﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان
 ﴿الْم﴾ به (نهلیف، لام، میم)
 ده خوینریته وه، خوی گه وه زاناته ره
 به واتاکهی ^(۱) ﴿ذٰلِكَ الَّذِي كَتَبْتُ﴾ هم
 قورثانه ﴿لَا رَيْبَ فِيْهِ﴾ هیچ گومانیکهی
 تندا نیه (که له لایهن خوی گه وه وه
 نیراوه) ﴿هُدًى﴾ ری نیشانده ری
 ﴿لِلْمُتَّقِيْنَ﴾ پارینز کارو له خوتراسانه
 (پارینز کاران وله خوا ترسان به زانست
 وزانیاری به سوود و کار و کرده وهی چاکه
 سوودی لی وهرده گرن، چونکه نه وانن
 له پهره و ردگاریان ده ترسن وشوین
 فرمان ورینما به کانی ده کهنون) ﴿
 الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ﴾ نه وانهی که پروا ده هیتن
 ﴿بِالْغَيْبِ﴾ به شته پنهان ونادیاره کان
 (نه وشته پنهانهی که به چه واس وعه قلی
 مرؤف ههستیان پی ناکریت، له ریگهی

وه حیه وه نه بیئت، وهك باوه به فریشته کان و به هه شت و دوزخ و زور شتی تریش... ﴿وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ﴾ وه نوپژ
 ده کهن (به ریك وینیکی وله کاتی خویدا نه نجامی نه دن) ﴿وَيَمَارَرُوْنَ فِيْهَا مِمَّا رَزَقُوْهُمُوه﴾ له وهی کردو مانه به رزق
 و پرؤزیان ده به خشن (له بهر ره زامندی خوی گه وه) ﴿وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ﴾ وه نه وانهی که پروا
 ده هیتن به و قورثانهی که بو تو (نهی موحه ممد ﷺ نیراوه) ﴿وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به و کتیانه شی که بو
 (بیغمه بهران ونیراوانی) پیش تو نیراونه خواره وه ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ﴾ وه پروایان هه به پرؤزی دوابی ﴿
 اُوْلٰئِكَ عَلٰی هُدًى مِّنْ رَبِّهِمْ﴾ (خاوه نی هم صیفه تانه) له سه ریگای راستن (به ته وفق و یارمه تیدان) له لایهن
 په روه ردگاریانه وه ﴿وَاُوْلٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ﴾ وه ههر نه وانن رزگار بووان (له دوونیا و دوارپوژدا) ﴿

(۱) هم پیتانهی که له سه ره تای همدنیک له سوره ته کانی قورثاندا هاتون، تنها خوی گه وه ده زانیت مبهستی پیتان
 چیه، همه راسترین تفسیره بو هم پیتانه کرابیئت، به لام به جهند جوړیکی تریش تفسیر کراون له وانه : هم پیتانه ناون
 بو نه و سوره تانهی له سه ره تاپانه وه هاتون، یان ناون بو خوی گه وه، یان بو ده سته وسانکردنی عه ره به بیباوه په کانه
 که ده یانوت هم قورثانه له لایهن خوداوه نه هاتوه خواره وه بو موحه ممد (ﷺ) پیتان ده لیئت : دهی نه گهر وایه
 وینه وهاوشیوهی هم قورثانه بهیتن، که ههر له و پیتانه پیکهاتوه که نیوه قسهی پی ده کهن و به کاریان ده هیتن .

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
 أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَقُولُ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتِيَوْمَ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
 يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَأَمَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 ءَأَمِنُوا كَمَا ءَأَمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَأَمَنَ السُّفَهَاءُ
 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمُ ءَأَمِنُوا قَالُوا ءَأَمِنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا
 مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ
 بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئەوانەہی کہ بئ بروا بوون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بۆ ئەوان چوون یہ کہ
 ﴿أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ بیان ترستییت یان نہ یان ترستییت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بروا نہ یین ﴿حَتَّىٰ﴾
 ﴿اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ﴾ خوا موری ناوہ بہ سہر دل و گوئیاندا ﴿وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ﴾ وہ
 پەردہ بہ سہر چاویانہ وہیہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ سزای زور گہورہ یان بۆ ہہیہ ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 ﴿مَنْ يَقُولُ﴾ وہ لہ ناو خہ لکیدا ہندی کہس ہہیہ کہ دەلی: ﴿أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بروامان ہیناوہ
 بہ خواو بہ پروژی دواہی ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ لہ کاتیکیدا ئەوان بروادار نین ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (بہ لای خویانہ وہ) خواو ئەو کہ سانہ دە خہ لہ تین کہ بروایان ہیناوہ ! ﴿وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾
 کہس ناخہ لہ تین تہ نہا خویان نہ بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لآم ہستی ہی ناکن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 لہ دلپاندا نہ خوشی (ناپاکی) ہہیہ ﴿فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نہ خوشی یہ کہی زورتر کردن
 (بہ ہانسی قورئان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ وہ سزای سہختیان بۆ ہہیہ بہ ہوی ئەو
 درویانہ وہ کہ دەیان کرد (و دەیان وت بروامان ہہیہ) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وہ کاتیک ہی یان بووتراہ
 ﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مہ نیتہ وہ لہ زہوی دا (نازاوہ بہ ریامہ کەن لہ ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا خُنْصُ مَضِلِّحُونَ﴾
 دەیان ووت : تیمہ ہەر چاکہ کارین (ریکخہ رین) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ﴾ ناگادار بن کہ بہ راستی
 ہەر ئەوانن ناشوبگیتر ﴿وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لآم ہستی ہی ناکن ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وہ کاتی ہی
 یان بووتراہ ﴿آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾ بروا بئین وک ئەو خہ لکانہی کہ بروایان ہیناوہ ﴿قَالُوا أَلَمْ نؤمن﴾
 دەیان ووت : چۆن تیمہ بروا بئین ﴿كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ﴾ وک ئەو گیل ونہ فامانہی کہ بروایان ہیناوہ
 ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ﴾ بیدار بن کہ بہ راستی ہەر خویان گیل ونہ فامن ﴿وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لآم
 نازانن ﴿وَإِذَا قُلُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ کاتی (ناپاکان) بگہشتناہی بہوانہی کہ بروایان ہیناوہ ﴿قَالُوا أَمْ آتَاكُمْ﴾
 دەیان ووت : تیمہ ش بروامان ہیناوہ ﴿وَإِذَا حُلُوا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ﴾ کاتیکیش بہ تہنیا بوونایہ لہ گہل گہورہ
 فیلبازہ کانیان ﴿قَالُوا إِنَّمَا مَعَكُمْ﴾ دەیان ووت : تیمہ ہەر لہ گہل تئوہین ﴿إِنَّمَا خُنْصُ مَسْتَهْزِئُونَ﴾ بنگومان
 تیمہ ہەر گالٹہ کہ رین (بہوان) ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا گالٹہ بہوان دە کات (لہ بہرانہر گالٹہ
 کردنہ کہ یان) ﴿وَيَمْدُهُمْ فِي طَعْنِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ و ہماوہ یان دەدات تا لہ سہر کہ شہی خویاندا سہر لی شیواو
 بن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الصَّلَاةَ﴾ ئەمانہ ئەوانہن کہ گومراییان کری ﴿بِالْهُدَىٰ﴾ بہ ریتنمونہی
 ﴿فَمَا رِيحَتِ يَجِدَتْهُمْ﴾ جانہ بازار گانی یہ کہ یان قازانجی کردو ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ نہ ریبازی
 راستیان گرت ﴿۱۱﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
 ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ
 بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ
 الصَّوْعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ
 يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَافِيهِ إِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ
 قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
 بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِن
 كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ
 الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

﴿مَنْ لَهُمْ كَمِثْلُ الَّذِي اسْتَوْقَدَنَارًا﴾ (دوو پرووه كان) وئنه‌يان وهك يه كينك وايه كه (له شه‌ويكي تاريكدا) تاگريتك هه لگير سيئيٽ ﴿فَلَمَّا أَصَابَتْ مَحْوِلَهُ﴾ كه له گه‌ل ده‌ور و به‌ري پرووناك كر ده‌وه ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾ خوا (خير ا) پرووناكي يه كه يان لي بكوژيٽيه ته‌وه ﴿وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه بيان هيلٽيه ته‌وه له‌ناو چه‌ند تاريكيه كي وادا كه هيچ نه بينن ﴿صُمُّ بُكْرٌ عُمَى﴾ كه پرو لال و كوئين ﴿فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ بويه (له گومر ابي خويان) ناگه رينه ته‌وه ﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ يا وهك (كه سانينك له چولٽيه كدا) باران يكي ليز مه‌وه به‌خوريان (لي داكات) له‌ئاسمانه‌وه ﴿فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ﴾ كه تاريكي زور و هه‌وره تريشقه و بروسكه‌ي تيدا بيت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصُّوعِ﴾ (به‌جوړينك كه) په‌نجه كانيان ده‌كه‌ن به گوياندا له‌به‌ر گرمه‌ي هه‌وره تريشقه كان ﴿حَدْرًا لَمُوتٍ﴾ بو‌خوباراستن له‌مردن ﴿وَاللَّهُ يُحِيطُ بِالْكَافِرِينَ﴾ وه خودا ده‌وري بي پرواينى داوه ﴿يَكَادُ الْبَرْقُ﴾ نزيك بي ته‌و بروسكه‌يه ﴿يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ﴾ (بينايى) چاويان بفرينى ﴿كُلَّمَا أَصَابَهُمُ﴾ هه‌ر كاتى پرووناكي بو‌بدانايه ته‌وه ﴿مَسَّوْا فِيهِ﴾ تايادا بروشتنايه ﴿وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وه كاتى تاريكيشى بكر دايه لبيان ﴿قَامُوا﴾ له‌جنگه‌ي خويان راده‌مان (ده‌هستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خودا بيويستايه ﴿لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ (به‌وه هه‌وره گرمه و بروسكانه) كه‌رو كوئيرى ده‌كردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بيگومان خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتيكدا ده‌سه لاتداره ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه‌ي خه‌لكينه ﴿اعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ به‌وره‌ردگار تان پهرستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ كه‌ئيوه و نه‌وانه‌ي پيش ئيوه‌شى دروست كر دووه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌لكوبه‌وه پهرستن خوتان بباريزن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ رِيشًا﴾ ته‌وه (خوايه‌ي) كه‌زه‌وي بو‌راخستون ﴿وَالسَّمَاءَ بِنَاءً﴾ وه ئاسمانى بو‌كر دوون به‌كوشك (ئاسمانى بو‌گيپراون به‌گومه‌زى) ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه‌ئاوى (بارانى) له‌ئاسمانه‌وه هيتاوه‌ته‌ه خواره‌وه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِيشًا لَكُمْ﴾ ته‌مجا ده‌رى هيتاوه‌وه به‌واوه هه‌موو جووره‌ميوه و به‌روبوميك بو‌رؤزى ئيوه ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ كه‌واته‌ه‌واتا بو‌خوا په‌يدامه‌كه‌ن. ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ كه‌ئيوه خوتان ده‌زانن (بي‌ه‌واتايه) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وه‌نه‌گه‌ر ئيوه له‌گومان دان ﴿مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ له‌م (قورئانه‌ي) كه‌ناردومانه‌ته‌ه خواره‌وه بو‌به‌نده‌ي خويمان (موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾ ده‌سوره‌تيك بينن به‌وينه‌ي ته‌وه ﴿وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه بانگي هاوكاره كانتان بكه‌ن (له‌ره‌وان بيژان و شاعيران) بي‌جگه‌له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته‌گه‌ر راست ده‌كه‌ن، (به‌فه‌رمووده‌ي خواى نازانن) ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ ته‌مجا ته‌گه‌ر ته‌مه‌تان نه‌كرد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وه هه‌ر گيز نايشى كه‌ن (نيتير بي بروامه‌بن) ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي﴾ ده‌ي خوتان بباريزن له‌و تاگه‌رى ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ كه‌سه‌وته‌مه‌نى يه‌كه‌ي خه‌لك (ي به‌دكار) و به‌رده ﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بويى پرواين ساز كراوه (ئاماده كراوه) ﴿﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
 رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا
 وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا مَّا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا
 يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ
 إِلَّا الْفَالْسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
 مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
 فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ
 تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
 ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ
 لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ
 فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) مژدہ بدہ بہوانہی ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کہ باوہرپان
ہیناوهو کردوہہ باشہ کانیان کردوہہ ﴿أَلَا لَهُمْ حَتَّىٰ﴾ کہ بیگومان بوئہوان ہہیہ بہہشتانیک
﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ جوگہ ئاوی زور بہ ژیریاندا دہروات ﴿كُلَّمَا رُفِعُوا مِنْهَا مِنْ شَمْرَةٍ
رُزِقًا﴾ ہرکاتی لہوی پوزیمان بدریت لہ میوہات ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِي رُفِقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ دلین: ئہمہ ئوہیہ
کہلہمہ و پیش پیمان درا (جیاواز لہ تام و بوندا) ﴿وَأَنْوَابِهِ مُتَشَابِهًا﴾ ئیستا وینہیان ہیناوه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ﴾ و لہو بہہشتانہ دا بوئہوان ہہیہ ہاوسہرانی پاکیزہ ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وئہوان لہو
(بہہشتانہ) دا ہتا ہتایین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾ بیگومان خوا شہرم ناکات ﴿أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا﴾ بہوی کہ (بو تیگہ یاندنی خہلک) ہر نمو ونہیہ ک بہیتتہوہ ﴿بِعُوضَةٍ فَمَا وَقَفْنَا﴾ بہ میثولہ و بچو کتر
(یا گہورہتر) لہویش ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہمجا ئہوانہی کہ باوہر دارن ﴿فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ﴾ ئہوہ چاک دہزانن کہئہو (نمو ونہ ہینانہوہیہ) راست و دروستہ لہ پەروردگار یانہوہ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا﴾ ئہوانہش کہ بی باوہرن ﴿فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ دلین: خوا چی ویستوہ
بہم نمو ونہ ہینانہوہیہ ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا﴾ زور کہسی پی گو مرادہ کات ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ وہ
پرنمونوی زور کہ سیشی پی دہ کات ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ وہ گو مراناکات بہو نمو ونہ
ہینانہوہیہ مہ گہر بہد کاران نہ بیت ﴿الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ ئہوانہی کہ بہیمانی خوا دہشکینن
و (ہلنی دہوہ شیننہوہ) ﴿مَنْ بَعْدَ مِيثَاقِهِ﴾ پاش بہستنی ﴿وَيَقْطَعُونَ﴾ وہ ئہ بیچرینن ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ﴾ آن
یُوصَلُ ﴿ئہو (پہیوہ ندیانہ) ی کہ خوا فہرمانی داوہ بہ بہیوہستی کردنی ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و لہ زہویدا
خرابہ دہ کہن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ہر ئہوانن زہر مہند و پرنجہر پو ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ
بِاللَّهِ﴾ چون بی باوہر دہبن بہ خوا!!؟ ﴿وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیوہ بی گیان بوون،
و گیانی بہ بہردا کردن ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ لہ پاشان دہتان مریننی دوی ئہوہش زیندووتان
دہ کاتہوہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ئہمجا بولای خوی دہ گہر پرنریننہوہ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا ئہو خواہیہ
﴿خَلَقَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ کہ ہہرچی لہ زہوی دایہ دروستی کردوہ بوئوہ ﴿ثُمَّ أَسْتَوِي إِلَى
السَّمَاءِ﴾ پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات ﴿فَسَوَّيْنَهَا سَمَوَاتٍ﴾ ئہمجا ریکی خستن
بہحوت ئاسمان ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ ئہو ئاگادارہ بہہموو شتیک ﴿۱۵﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا
 أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
 بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ وَعَلَّمَ
 آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَأِكَةِ فَقَالَ
 أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ
 لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٢﴾ قَالَ يَا أَدَمُ
 أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ
 لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
 وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَأِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
 فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَقُلْنَا
 يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ
 شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا
 الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٦﴾ فَتَلَقَى
 آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٢٧﴾

﴿وَاذْ قَال رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بیریان بینہ وہ) کاتیک کہ بہر و ہر دگاری تو بہ فریشتہ کانی ووت
 ﴿اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ بہ راستی من جی نشینیک دروست دہ کہم لہ سہر زہوی ﴿قَالُوْا اَنْجَعِلْ فِیْهَا
 مِّنْ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان: نایا کہ سیکی وای تیا دروست دہ کہیت ﴿یَقْسِدُ فِیْهَا﴾ کہ خرابہ و بہدیی
 تیدا بکات ﴿وَسَفِکُ الْاِیْمَةِ﴾ وہ خونسی تیا بر پڑی؟ ﴿وَنَحْنُ نَسُجُّ بِحَمْدِكَ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیمہ
 یادت دہ کہین بہ ستایش کردنت ﴿وَنُقَدِّسُ لَکَ﴾ وہ بہ پاک رات دہ گرین ﴿قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾
 (خوا) فرموی: بیگومان نہ وہی من دہیزانم ئیوہ نایزانن ﴿وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناوی
 ہہموو شتیکی فیری ٹادہم کرد ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ لہ پاشان ٹہو شتانیہ نیشانی فریشتہ کان دا
 ﴿فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ﴾ وہ (خوا پی) فرموی: ناوی ٹہمانہم پی بلین ﴿اِن كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ ٹہ گہر
 راست دہ کہن، (کہ ئیوہ لہ ٹادہم باشرن) ﴿قَالُوْا سُبْحٰنَكَ﴾ (ہہموو) ووتیان: خواہہ تو پاکیت
 لہ ہلہ ﴿لَا عَلَمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ ئیمہ ہہچ نازانین، مہ گہر ٹہ وہی کہ خوت فیرت کردین ﴿اِنَّکَ اَنْتَ
 الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ﴾ بہ راستی ہہر توت زاناو دانا ﴿قَالَ یٰۤاٰدَمُ﴾ (خوا) فرموی: ٹہی ٹادہم ﴿اَنْبِئْهُمْ
 بِاَسْمَآئِہُمْ﴾ ناوی ٹہو شتانیہ یان پی بلی ﴿فَلَمَّا اَنْبَاہُمْ بِاَسْمَآئِہُمْ﴾ جاکاتیک کہ ناوہ کانی پی ووتن
 ﴿قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَکُمْ﴾ (خوا) فرموی: ٹہی پیم نہ ووتن؟ ﴿اِنِّیْ اَعْلَمُ غِیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ بیگومان
 من ٹاگادارم بہ نہیتی ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ﴾ وہ ٹاگادارم بہ وہی کہ ٹاشکرای دہ کہن
 ﴿وَمَا کُنْتُمْ تَکْفُرُوْنَ﴾ وہ بہ ٹہوہش کہ دہیشار نہ وہ ﴿وَاذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بینہ وہ بیرت) کاتیک
 ووتمان بہ فریشتہ کان ﴿اَسْجُدُوْا لِاٰدَمَ﴾ سوژدہ بہن بو ٹادہم ﴿فَسَجَدُوْا﴾ جا (ہہموو) سوژدہ یان برد
 ﴿اِلَّا اِبٰلِیْسَ اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ﴾ شہیتان نہ بیت کہ گوی نہ دایہ و خوی بہ گہورہ زانی ﴿وَکَانَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ﴾ وہ لہ
 بی برویان بو ﴿وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ﴾ وہ ووتمان: ٹہی ٹادہم ﴿اَسْکُنْ اَنْتَ وَزَوْجُکَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنہ کہت
 نیشٹہ جی بن لہم بہ ہہ شتہ دا ﴿وَكُلَا مِنْہَا رَغَدًا﴾ وہ لہ ہہموو خوار دہ مہ نی بہ کی بخون بہ تیر و تہ سہ لی
 ﴿حَیْثُ شِئْتُمَا﴾ لہ ہہر شویتیک کہ حہز دہ کہن ﴿وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وہ نزیکی ٹہم درہ ختہ مہ کہون
 ﴿فَتَکُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِیْنَ﴾ تا لہ ستہ مکاران نہ ژمیر درین - تا نہ بنہ ستہ مکار - ﴿فَاَزَلَمَا الشَّیْطٰنَ عَنْہَا﴾ ٹہ مجا
 شہیتان ہہ لی خہ لہ تاندن لہ بہ ہہ شتدا ﴿فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا کَانَا فِیْہِ﴾ وہلو و خوشگوزہ رانیہی کہ تییدا بوون
 دہری بہراندن ﴿وَقُلْنَا اٰهٰطُوْا﴾ وہ ووتمان: (بہ ٹادہم و حہوا و شہیتان) بچنہ خوار وہ (بو سہر زہوی)
 ﴿بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ ہہندیکتان دوژمن ٹہ بن لہ گہل ہہندیکتاندا ﴿وَلَکُمْ فِی الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ﴾ وہ بوٹان
 ہہیہ جیگیربوون لہ سہر زہوی ﴿وَمَتَّعُ الْاٰحِیْنَ﴾ وہ بہرہ مہندی (وٹارہ زووی دونیا) تاما وہیہ ﴿﴿
 ﴿فَتَلَقَّ اٰدَمُ مِنْ رَبِّہٖ کَلِمٰتٍ﴾ ٹہ مجا ٹادہم چہ ندو تہیہ کی (پار انہ وہی) لہ بہر و ہر دگاریہ وہ ہر گرت ﴿فَتَابَ
 عَلَیْہِ﴾ (ٹہویش) لی گیرا کرد ﴿اِنَّہٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ بہ راستی ہہر ٹہو تہو بہ گیرا کہری میہرہ بانہ ﴿﴿

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
 هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٩﴾
 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
 أُوفٍ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٣٠﴾ وَعَٰمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا
 لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَٰفِرٍ بِهِ ۗ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
 ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٣١﴾ وَلَا تَلْسِسُوا الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُوا
 الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعَامُونَ ﴿٣٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٣٣﴾ * أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
 وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٤﴾
 وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَٰشِعِينَ
 ﴿٣٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٣٦﴾
 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
 عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
 وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٨﴾

﴿قُلْنَا أَهْبُطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ ووتمان: هه موو بچنه خواره وه له بهه شت ﴿فَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾ ته مها
 نه گهر له منه وه رينموني يه كتان بو هات ﴿فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ﴾ نه وه كه سهی دواي رينموني من كهوت
 ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه ترسيان له سه ره وه نه خم ده خون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه
 نه وانهی كه بي برو ابوون و نيشانه و نايه ته كاني ئيمه يان به دروزاني ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه وانه هاو هل
 و هاوده می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تيايدا نه ميننه وه بهه تا هتايی وهه ميشه بي ﴿يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾
 نهی به نی ئيسرائيل (نه وه كاني يه عقوب) ﴿أَذْكُرُوا لِعَمَلِيَّ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ بيري نه و چاكانه بكه نه وه كه
 رشتوون به سه راندا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي﴾ وه به يمانی من بيه نه سه ر ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تامنیش به يمانی ئيوه
 بيه مه سه ر ﴿وَإِنِّي فَازَهْبُونَ﴾ وه هه ر له من بتر سن ﴿وَأَمَّا مَنُوا بِمَا أَنْزَلْنَا﴾ هه وه ها بروا به يمين به و قورٿانه ی
 كه نار دوومه ته خواره وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ كه پشتيوانی به يامه كه ی لای ئيوه يه (تهورات و ئينجیلی
 ده ستكاری نه كراو) ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ﴾ وه ئيوه مه بن به يه كه مين بي بروا به و قورٿانه ﴿وَلَا تَشْتَرُوا
 بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ وه نيشانه و نايه ته كاني من مه گور نه وه به شتيكي كه م نرخ ﴿وَإِنِّي فَاتَّخِفُونَ﴾ وه هه ر له
 (بي فهرمانی) من خوٿان پياريزن ﴿وَلَا تَلْسُؤُوا الْحَقَّ بِالْبُطْلِ﴾ راست و په واتيكي له مه كه ن به نار په و او
 درو ﴿وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ حقه و راستی مه شار نه وه، له كاتيكي كه خوٿان نه مه ده زانن ﴿وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نويژ بكه ن و زه كات بدن ﴿وَأَنْكُرُوا مَعَ الزَّكِيَّةِ﴾ وه له گه ل
 كړنوش به راندا كړنوش به رن (بو خودا) ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ﴾ نايآ فهران به سه ر خه لكيدا
 ده دن به چا كه ؟ ﴿وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوٿان فهرانموش ده كه ن ﴿وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ (له گه ل
 نه مه شدا) كه ئيوه به را وه كه (تهورات) ده خوئيننه وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی نايآ ژيرنابن و تي ناگه ن ؟ ﴿وَأَسْتَعِينُوا
 بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ به نا بيه نه به رٿارام گرتن و نويژ كردن (بو به مه به سه ته كاتنان) ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ﴾ وه
 بينگومان نويژ (نه ر كيني) كه و ره و گرانه ﴿إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ مه گه ر لای نه وانه نه بي كه له خوا نه تر سن
 (خويان به زل نازانن) ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ نه وانه ی كه دلنيان به خزمه ت په ره و ردگاريان
 ده گه ن ﴿وَأَنْهَرُوا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ وه نه وان دلنيان بو لای نه وه ده گه رينه وه ﴿يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نهی به نی
 ئيسرائيل (نه وه كاني يه عقوب) ﴿أَذْكُرُوا لِعَمَلِيَّ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ يادی نه وه به خششانه بكه نه وه كه
 رشتوومه به سه راندا ﴿وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وه من (كاتی خوئی) ريزی ئيوه دا به سه ر هه مواندا ﴿وَأَتَّقُوا
 يَوْمًا﴾ وه خوٿان پياريزن له رورٿيك ﴿لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ كه كه س هيچ سوو دينك
 به كه سهی تر ناگه يه نيٿ ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ﴾ وه هيچ تكابه كي بو گيرا نا كريت ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾
 وه بارمه ی لي وه رنا گيريت ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه نه مانه يارمه تي نادرين ﴿﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ السُّوءِ أَلْغَابِ
 يُدْبِحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
 وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
 أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْتُمْ الْعَجَلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
 وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
 وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
 الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ
 خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ
 جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ
 مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَلْنَا عَلَيْكُمْ
 الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
 مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتینک کہ پرزگارمان کردن ﴿مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ له دست و پیوہندی
 فیرعون ﴿يَسْمُونَكُمْ مِثْقَالَ الْعَدَابِ﴾ کہ سزای سهختیان پیئ نه چہ شتن ﴿يُذَيِّعُونَ آبْنَاءَكُمْ﴾
 کورہ کانتانیان سہر دہ پرین ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ وہ کہہ کانتانیان دہ میشتنہ وہ (بو کارہ کہری)
 ﴿وَقَدْ ذَلِمْتُمْ﴾ وہ له مہ تاندا (لہم سزا سهختہی به سہر تاندا درا) ﴿بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ تاقی
 کردنہ وہ یہ کی گہورہ بوو له پەروردگار تانہ وہ بؤتان ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ﴾ (بیربکہ نہ وہ)
 کاتینک کہ دہریامان بؤ لہت کردن ﴿فَأَلْحَيْنَاكُمْ﴾ و پرزگارمان کردن ﴿وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وہ
 دست و پیوہندی فیرعونمان خنکاند و نو قمی (دہریامان) کردن ﴿وَأَنتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ له کاتینکدا
 ئیوہ تہ ماشاتان دہ کردن ﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتینک کہ بہ لیتی چل
 شہومان دا بہ موسا ﴿ثُمَّ أَخَذْنَا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ له دوا ی ئو (پروشتنی موسا بؤ کیوی طور)
 گویرہ کہ کہ تان کرد بہ (خوای خو تان و بہرستان) ﴿وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ﴾ له کاتینکدا ئیوہ ستمکار بوون
 ﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِمَّن بَعْدَ ذَلِكَ﴾ تہ مجا دوا ی ئو (گویرہ کہ بہرستی بہ تان) لیتان خوش بوون
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تاسوپاسی (خوا) بکہن ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ﴾ (بیربکہ نہ وہ)
 کاتینک تہ ورات و جیا کہرہ وہ (له نیوان دروست و نادروست) مان دا بہ موسا ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بؤ
 ئہ وہی رینمونیی پیئ بکہن ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتینک کہ موسا بہ گہ له کہی
 وت ﴿يَقَوْمِ إِنَّمَا ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ﴾ ئہی گہ له کہم بہ راستی ئیوہ ستمتان کرد له خو تان ﴿بِإِخْتِدَادِ الْعِجْلِ﴾
 بہ گویرہ کہ بہرستیہ کہ تان ﴿فَقُولُوا لِنَا بَارِيكُمْ﴾ کہواتہ بگہرینہ وہ بہ ہشیمانی بؤ لای بہدی
 ہینہرتان ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ و خو تان بکوزن (بی تاوانتان تاوان بارتان بکوزیت) ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ
 لَّكُمْ﴾ تہ مہ تان باشترہ بؤ خو تان ﴿عِنْدَ بَارِيكُمْ﴾ لای بہدی ہینہرتان ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ تہ مجا (خواش)
 بہ ہشیمانیہ کہی لی گیرا کردن ﴿إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی ہہر خواہہ گیرا کہری بہ ہشیمانی و
 میہرہ بانہ ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتی ووتان ئہی موسا ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ﴾ بروات پیئ
 ناہینین ﴿حَتَّىٰ تَرَىٰ آلَ اللَّهِ جَهْرَةً﴾ تاخوانہ بینین بہ ئاشکرا ﴿فَأَخَذْنَا مِيثَاقَهُمُ الْصِّحْقَةَ﴾ له پەرہ وورہ تریشقہ یہ کہ
 لی ی دان ﴿وَأَنتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ له کاتینکدا ئیوہ تہ ماشاتان دہ کردن ﴿ثُمَّ نَعْنَتُكُمْ﴾ له باشان زیندوومان
 کردنہ وہ ﴿مِن بَعْدِ مَوْتِكُمْ﴾ له دوا ی مردنتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤئہ وہی سوپاسی (خوا) بکہن ﴿وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ﴾ وہ بہ ہور سیبہرمان کرد بہ سہر تانہ وہ، ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ وہ گہزؤ
 و بالندہی شیلاقہ مان بہ سہر دارشتن و بؤمان ناردن ﴿كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (وہ پیمان ووتن)
 بخون لہو خواردنہ پاکانہی کہ کردمان بہرورزیتان ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ (تہوانہی تاسوپاسی یان کرد)
 ستمیان له ئیمہ نہ کرد ﴿وَلَا كُنَّا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو ستمیان له خو یان کرد ﴿﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيئَتِكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ *وَإِذْ أَسْتَسْقَى
 مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ
 مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كَلُوا
 وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
 وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
 رَبَّنَا يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
 وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَلَسْتَبَدَّلُونَ الَّذِي هُوَ
 أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهَبَطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
 وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءَ وَبِغَضِبِ مِّنَ
 اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 النَّبِيَّ بِنِيعِ بَغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ (بیربکه‌نه‌وه) کاتیک که ووتمان: بچنه ئەم شاره (که قودسه) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾ ئەمجا له‌وی (هەرچی ئاره‌زوو ده‌کهن) بخون به‌تیر و ته‌سه‌لی له‌هەر لایه‌ک که‌هز ده‌کهن ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ وه له‌ده‌ر گاوه بچنه ژووره وه به‌ملکه‌چی (به‌کرنوشه‌وه) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ وه بلین (خوایه) له‌گونا‌هه کانمان خوش بیه ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ ئەوسا له‌گونا‌هه کانتان خوش ده‌بین ﴿وَسَيَرْزِقُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه له‌تاینده‌دا پاداشتی چاکه کاران زۆرتر ده‌کهن ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ که‌چی ئەوانه‌ی سته‌مکار بوون (ئه‌وه‌ی پینان ووترا بوو) گۆریان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ به‌قسه‌به‌ک که‌پینان نه‌ووترا بوو ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئیتر ئیمه‌ش پرشتمان به‌سه‌ر ئەوانه‌ی که‌سته‌میان کرد ﴿رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه‌ک له‌ئاسمانه‌وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به‌هۆی ئەونا‌فه‌رمانی یه‌ی که‌کردیان ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه‌نه‌وه) کاتیک که‌موسا داوای باران بارینی کرد بۆ‌گه‌له‌که‌ی ﴿فَنُفِثَ لَمْ يَصْصَاكَ الْحَجَرُ﴾ ئیمه‌ش پیمان ووت: گۆچانه‌که‌ت بده‌به‌و (تاشه) به‌رده‌دا ﴿فَأَنْجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشَرَ عَيْنًا﴾ (که‌لیی دا) له‌پر دوانزه‌کانی لی‌هه‌لقولا ﴿فَدَعَا كُلُّ أُنَاسٍ مِّنْهُمْ﴾ بیگومان هه‌موو تیره‌به‌ک چاوه‌گی (ئاوه‌خۆره‌ی) خۆی ناسی ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ﴾ (ئه‌مجا ووتمان) بخون و بخونه‌وه له‌رۆزی خوا ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه بلاو مه‌بنه‌وه له‌زه‌ویدا به‌خرابه‌کردن ﴿وَإِذْ قُلْنَا يَمْسُكِي﴾ (بیربکه‌نه‌وه) کاتیک که‌ووتتان: ئەی موسا ﴿لَنْ نَّصِيرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ هەرگیز خۆمان راناگرین له‌سه‌ر یه‌ک جور خۆراک ﴿فَأَدْعُ لِنَارِكَ﴾ که‌واته داوامان بۆ‌بکه له‌په‌ره‌دگارت ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا نَبُئُ الْأَرْضُ﴾ بۆمان ده‌ره‌یه‌تی له‌وه‌ی که‌زه‌وی ده‌پروینی ﴿مِنْ بَقْلِهِا وَقَتَّالِها﴾ له‌سه‌وزه‌واتی و تروزی و خه‌باری ﴿وَقَوْمِها وَعَدَسِها وَصَلِها﴾ و سیر و نیسکی و بیازی ﴿قَالَ اسْتَبَدُّوا الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ (موسا) فه‌رمووی: ئایا ئیوه‌شتی چاک‌ده‌گۆر نه‌وه به‌خراب (واته‌گه‌زۆ و گوشتی بالنده‌ده‌گۆر نه‌وه به‌سیر و بیاز) ﴿أَهْطُوا مِصْرًا﴾ دابه‌زن بۆ‌شاریک (له‌م شارانه‌ی فه‌له‌ستین) ﴿فَإِن لَّكُمْ مَأْسَأَةٌ﴾ ئەوسا به‌راستی چیتان داوا کردوه ده‌ستان ده‌که‌ویت ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾ وه درابه‌سه‌ریاندا ریسوایی و بی‌نه‌وایی (هه‌زاری) ﴿وَبَاءٌ وَبِغْضٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ وه خه‌شمی خوایان بۆ‌خۆیان هینایه‌وه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ئەمه‌له‌به‌ر ئەوه‌بوو که‌بی‌پروا بوون به‌نیشانه‌وه فرمانه‌کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه پیغه‌مبه‌رانیان ده‌کوشت به‌نا‌په‌وا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ ئەمه‌به‌هۆی ئەوه‌وه بوو که‌سه‌رپنجی و ده‌ست دریزی یان ده‌کرد ﴿﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِيَّانَ مِنْ
 ءَأَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
 فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبُحُوا بَقَرَةً قَالُوا
 أَتَتَّخِذُنَا هُرُوجًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا
 بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا
 تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ
 يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٧٠﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بہرِ اِستی ئہ وانہی ئیماندارن (موسولمانن) وئہ وانہی جوولہ کہن
 ﴿وَالصَّالِحِينَ﴾ وئہ گاورو وئہ ستیرہ یان فریشتہ پھرستہ کان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ہر کامیک
 لہ مانہ بر وای ہیٹا بہ خواو رِوژی دواپی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وئہ کردہ وئی چاکی کرد ﴿فَأَنهٗمْ أُخْرِجُوْا مِنْ
 رَبِّهٖمْ﴾ ئہ و ہاداشتیان بؤہدیہ لہ لای پھر وئہ دگار یانہ وئہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَیْهٖمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ﴾ نہ ترسیان
 لہ بہرہ وئہ نہ خہفت دہ خون ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِیثَاقَکُمْ﴾ وئہ (بیربکہ نہ وئہ) کاتیک بہیمانمان لی وئہ رگرن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَکُمُ الطُّورَ﴾ وئہ (کیوی) طورمان بہرز کردہ وئہ بہسہر سہر تانہ وئہ ﴿خُذُوا مَاءَ آتِنَاکُمْ
 یَوْمَ﴾ (وئہ پیمان وتن) ئہ وئی پیمان داوون (لہ تہ ورات) باش کاری پیئکن ﴿وَأَذِکُرُوا مَآفِیْہِ﴾
 وئہ بیر کہ نہ وئہ لہ وئی کہ پیئدایہ ﴿لَعَلَّکُمْ تَتَّقُوْنَ﴾ بہ لکو خوتان بیاریزن ولہ خواو بترسن ﴿ثُمَّ تَوَلَّیْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَٰلِکَ﴾ دیسان پشتان ہل کرد دوا پییمان وئہ رگرن کہہ ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ ئہ مجا
 ئہ گہر بہ خشش و میہرہ بانی خوا نہ بواپیہ بہسہر تانہ وئہ ﴿لَکُم مِّنَ الْحَیْرِیْنَ﴾ ئہ وئہ ئیوہ لہ زہرہ رومہندان
 دہ بوون ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الذِّیْنَ﴾ سوئند بہ خوا بہرِ اِستی ئیوہ (دہنگ وباسی) ئہ وانہ تان زانیسو
 ﴿أَعْتَدُوا مَنَکُمْ فِی السَّبْتِ﴾ لہ خوتان کہ دہست دریزیان کرد لہ رِوژی شہمہدا ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ ئہ مجا
 پیمان وتن ﴿کُونُوا فِرْدًا حَٰسِبِیْنَ﴾ بین بہ مہیموونی دوور خراوہ لہ بہ زہی خوا ﴿فَجَعَلْنَاهَا نَعْلًا لِّمَا
 بَیْنَ یَدَیْہَا وَمَا خَلْفَہَا﴾ ئہ مجا ئہ سزایہ مان کردہ پند بؤ خہ لکانی ئہ و سہر دہمہ وئہ وانہی دوا پییمان
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِیْنَ﴾ وئہ ہئامورژکاری پی پاریز کاران ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِہٖ﴾ وئہ (بیربکہ نہ وئہ)
 کاتیک موسا بہ گہلہ کہی ووت ﴿إِنَّ اللَّهَ یَأْمُرُکُمْ﴾ بیگومان خوا فہرمانتان پی دہدات
 ﴿أَنْ تَذْبُوْحَ بَقَرَةٍ﴾ کہ مانگایہ ک سہر بیرن ﴿فَالَوْ أَتَّخَذْتُمْ نَاهِزًا﴾ وتیان: ئایا گائتہ مان پی دہ کہیت؟
 ﴿قَالَ أَعُوْذُ بِاللَّهِ أَنْ أَکُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِیْنَ﴾ ووتی: پہنا ئہ گرم بہ خوا کہ لہ نہ فامان بم ﴿فَالَوْ أَدْعُ لَنَا
 رَبَّکَ﴾ ووتیان: داوامان بؤیکہ لہ پھر وئہ دگارت ﴿بَیِّنَ لَنَا مَا هِیْ﴾ پیمان بلی ئہ و مانگایہ کامیہ وچونہ؟
 ﴿قَالَ إِنَّہٗ یَقُوْلُ﴾ ووتی: بیگومان خوا دہ فہر موی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بَکْرَ﴾ مانگایہ ک بیت
 نہ زور پیرو نہ زور جوان ﴿عَوَانٌ بَیِّنٌ ذَٰلِکَ﴾ مام ناوہندی بی لہ نیوان ئہ دوانہدا ﴿فَأَقُولُوا مَا تُوْمَرُوْنَ﴾
 زووبیکہن ئہ وئی فہرمانتان پیدراوہ ﴿فَالَوْ أَدْعُ لَنَا رَبَّکَ﴾ ووتیان: داوامان بؤیکہ لہ پھر وئہ دگارت
 ﴿بَیِّنَ لَنَا مَا لَوْ هِیْ﴾ پیمان بلی رہنگی مانگا کہ چون بی؟ ﴿قَالَ إِنَّہٗ یَقُوْلُ﴾ ووتی: بہرِ اِستی خوا
 دہ فہر موی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْ نَہَا﴾ مانگایہ کی زہردی تیر بی ﴿تَسْرُ الطَّیْرِ﴾ (زہر دیکی وا)
 دلی تہ ماشاکاران خوش بکات ﴿۱۰﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ
 تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَمَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا
 لَئِن جِئْتَ بِالْحَقِّ فَدُبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
 قَاتَلْتُمُ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ
 ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
 مِنْهَا الْأَنْهَارُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن
 مِنْهَا لَمَاءٌ يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٧٤﴾ * أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
 يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذْ الْقَوَّالُ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا
 خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا آلِهَتَهُمْ بِمَافَتَحَ اللَّهُ
 عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤ بکہ له پەر وەر دگارت ﴿بَيْنَ لَنَا مَا هِيَ﴾ تہ او بؤمان پروون بکاته وه
چون بئی تہ ومانگایه؟ ﴿إِنَّ الْبَقَرَةَ تَشْبَهَ عَلَيْنَا﴾ بهراستی مانگا که مان لی تیک چوه ﴿وَأَنَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ
لَهُمْ تَدُونَ﴾ وه بهراستی نیمه تہ گهر خوا بیسه وی رینموونی وهرده گرین ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی:
خوا تہ فہرموی ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذُلُّ لَهَا وَلَا تَنْسِفُ الْأَرْضَ﴾ بهراستی مانگایه کی بی رانه هینرابی نه به کیلانی زوی
﴿وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ﴾ وه نه به ئاودیبری کشتو کال ﴿مُسَلَّمَةً لَّا شَيْءَ فِيهَا﴾ بی ننگ وبی په له بی ﴿قَالُوا
أَلَنْ جِئْتِ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان: نائیسنا هه والی راست هینا ﴿فَذَبِّحُوها وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾ تہمجا سه ریان
بری وخهریک بوو تہو (سه ربرینه) نه کهن ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا﴾ (وه بیرکه نه وه) کاتیک که یه کیکتان
کوشت ﴿فَأَدْرَأْتُمْ فِيهَا﴾ وهه موو له خو تانتان دور ده خسته وه و ئا زا وه تان بوو ﴿وَاللَّهُ مَخْرُجٌ مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ﴾ وه خواش ناشکرای کرد تہ وهی تہ تان شارده وه ﴿فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِعَظْمِهَا﴾ تہمجا ووتمان:
به پارچه یه کی (مانگا سه ربر او که) له که سه کوز را وه که بدن ﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ ئا (به و
شیوه یه) خوا مردوه کان زیندو ده کاته وه ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ وه نیشانه کانی خو تان پیشان دهادت
﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بؤ تہ وهی ژیرین وتی بگن ﴿يُرَفِّسْتُمْ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاشان دل تان ره ق بوو
دوای تهم (هه موو) موعجیزانه ﴿فِي هِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ دل تان وه که به رده به لکو زور ره قتره
﴿وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ﴾ چونکه بهراستی بهردی واهیه له چهند لاهو جوگه ئاوی لی هه ل
ده قولی ﴿وَأَنَّ مِنْهَا لَمَآ يَشْفُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ وه بینگومان هی وایان هیه که له ت لست ده بی و ئاوی
لی دیته ده ری ﴿وَأَنَّ مِنْهَا لَمَآ يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ وه بهراستی هی وایان هیه له ترسی خوا (له لوتکه ی
شاخه کان) بهر تہ بیسه وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوابی ئاگانی یه له وهی که ده یکهن ﴿ي
﴿أَفْطَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا الْكُفْرَ﴾ جا ئایا به تهمان (تہی موسولمانینه) که (جووله که) بروا بینن به تاینه که تان
﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ له کاتیکدا دهسته یه که له وان ﴿يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ فهرموده ی خوا یان
تہ بیست (له تهورات) ﴿ثُمَّ يَخْرُفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ که چی له پاش تی گه یشتنی دهست کاریان
ده کرد ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه تہ وان ده شیان زانی (که کاریکی نارہ وایه) ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا﴾
(جووله که کان) کاتیک تووشی موسلمانه کان ببونایه ده یان وت: ﴿ءَأَمَّا﴾ نیمه ش برومان هینا وه (به
پیغه مبه ره که تان) ﴿وَإِذْ أَخْلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا﴾ به لام کاتیک له په نایه که وه هه نندیکیان به هه نندیکیان
بگه شستایه ده یان وت: ﴿أَلَمْ تَأْتُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ تہ وه ئیوه تہو شتانه به موسولمانه کان ده لین
که خوا بؤ ئیوهی باس کردوه (له تهورات دا)؟ ﴿لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ﴾ تائه تہو توره بکه نه به لگه به سه رتانه وه
﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای پهر وەر دگارتان (له رژی دوایی دا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ جا ئایا ژیرنابن وتی

ناگن؟ ﴿٦١﴾

أُولَا يَعْمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
 وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ
 إِلَّا يُظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
 ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
 فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
 ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
 أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ وَأَمْرٌ
 تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
 وَأَحْطَتْ بِهِنَّ خَطِيئَتُهُنَّ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
 لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
 تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

﴿أُولَٰئِكَ آمَنُوا﴾ ثایا ئەوان نازانن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَأْتِيهِمْ﴾ کہ بہ راستی خوا ئاگا دارہ بہ وہی کہ بہ نہانی ئە کہن و ئە وہی ئاشکرای ئە کہن ﴿۷۷﴾ ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ﴾ وہ ہندیکیان نہ خویندہ وارن ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا﴾ لہ بہ پراوہ کہ (تہورات) نازانن، تہنہا ئاوات و ہیوای ہیچ و پووج نہ بیت ﴿وَأَن هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ وہ ئەوان ہر دوی گومان دہ کہون ﴿۷۸﴾ ﴿قَوْلِ الَّذِينَ﴾ ئەمجا ہاوارو تیاچوون بو ئەوانہی ﴿يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ﴾ کہ تہوراتہ (تیکدراوہ) کہ بہ دەستی خویمان دہ نوسنہ وہ ﴿ثُمَّ يَقُولُونَ﴾ پاشان دہ لئین: ﴿هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەم (نامہ بہ) لہ خواوہ بہ ﴿لَيْسَتْ رُؤْيَاهُ ثَمًّا قَلِيلًا﴾ تاشتیکی کہ می پی بکرن ﴿قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ ساہوارو تیاچوون بو ئەوان لہ وہ کہ دەستی ئەوان نوسیویتیہ وہ ﴿وَقَوْلِ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ وہ ہاوار بو ئەوان لہ وہی کہ ئەنجامی ئەدہن ﴿۷۹﴾ ﴿وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّ النَّارَ﴾ وہ (جوولہ کہان) وتیان: ئاگری دوزہ خمان لی ناکہ ویت ﴿إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَةً﴾ مہ گہر چند روظینکی ژمیرا و نہ بیت ﴿قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا﴾ بلی: ثایا بہ یمانتان لہ خواوہ و ہر گرتوہ؟ (بو ئەمہی کہ دہ لئین) ﴿فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ تا خواش پیچہ وانہی بہ یمانی خوئی نہ کات؟ ﴿أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یان شتیکی وا ہلڈہ بہستن بہ دەم خودا وہ کہ نایزانن ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً﴾ نہ خیر وانی بہ ہر کہ سیک خرا بہ کہ بکات ﴿وَأَحْطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾ وہ تاوانہ کہی خوئی لہ ہہموو لایہ کہ وہ دہوری داییت و دایگری تہ وہ ﴿قَالَ لَيْكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئا ئەوانہ ہاوہ لی ئاگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا دہ میننہ وہ بہ ہہمیشہ بی ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ ئەو کہ سانہی کہ بر وایان ہینا و کردہ وہی باشیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئا ئەوانہ ہاوہ لی بہ ہہشتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا دہ میننہ وہ بہ ہہمیشہ بی ﴿۸۰﴾ ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (وہ بیربکہ نہ وہ) کاتیک کہ بہ یمانتان لہ جوولہ کہ و ہر گرت ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ ہیچ شتیک نہ بہ رستن جگہ لہ خوائی گہورہ ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وہ چاکہ بکہن لہ گہل دایک و باوک ﴿وَذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وہ لہ گہل خزمان ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّلَامِينَ﴾ وہ لہ گہل ہہ تیوان و ہہ ژاراندا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ وہ قسہی جوان بکہن لہ گہل خہ لکیدا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وہ نوپژ بکہن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وہ زہ کات بدہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ﴾ ئەمجا پشتان ہل کرد کہ مینکتان نہ بیت ﴿وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ وہ ئیوہ ہر بہرہ رہ کانیکہر و (بہشت ہلکہرن) ﴿۸۱﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَآتِفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَفْذَرُوهُمْ وَهُمْ وَهْمٌ وَهُمْ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجُهُمْ أَفْطُومُونَ بَعْضِ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ
 فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
 ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ
 بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَإَيْدَنَاهُ رُوحَ
 الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا
 غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ ﴿۱﴾ وَهَ (بیر بکنه وه) کاتیک بهیمانمان لی وەر گرتن ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ که خونینی یہ کتری نہ ریژن ﴿وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وہ خوتان دہر بہدہر نہ کہن له وولاتان ﴿ثُمَّ أَقْرَبْتُمْ وَأَنْتُمْ تَسْهَدُونَ﴾ پاشان بریارتان دا (له سہر ئەم بہیمانہ) وہ ئیوہ (خوتان) شایہ تی له سہر ئەدہن ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَلْؤَلَاءَ﴾ ئەمجا ئیوہ ہەر ئەوانہن ﴿تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ کہ یہ کتری دہ کوژن ﴿وَتُخْرِجُونَ فِرْيَاقَكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وہ ہہندیک له خوتان دہر بہدہر دہ کہن له وولاتیان ﴿تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ پشتیوانی (بیگانہ) دہ کہن دزی ئەوان ﴿بِالْآثِمِرِ وَالْعُدْوَاتِ﴾ بہ ہدی و دەست دریزی ﴿وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَى﴾ وہ ئە گہر دیلتان بویتن (له خوتان ئەیان کپرنه وهو) ﴿تَقْلُدُوهُمْ﴾ بریتی یان بۆ دەدہن ﴿وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ﴾ له گہل ئەمەش دا کہ دہر بہدہر کردیان قہدەغہ کراوہ لیتان (بۆچی کار بہوہ یان دہ کہن و بہمہیان ناکہن) ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِعِضِ الْكِتَابِ وَتُكْفُرُونَ بِعِضِ﴾ جا ئایا بروا دہہینن بہہندیک له تہورات، و بی بروا دہبن بہہندیکی تری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ جاتو لهی ئەو کہسانہ کہوا بکن له ئیوہ ﴿الْآخِزِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ہەر ریسوایی و بہد ناوی بہ لژیانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ لہر وژی دواشدا ﴿يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ دہ گہر یترنہوہ بۆناو سہ ختترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وہ خوابی ناگانی یہ لہوہی کہ دہیکہن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەمانہ ئەوانہن ﴿أَشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ کہ ژانی جیہانیان کپی بہ دوار وژ ﴿فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ ئیتر نہ سزایان لہ سہر سووک دہ کریت ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ نہ یار مہ تی دەدرین و (نہ پشتگیری دہ کرین) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ سویند بہ خوا بہراستی ئیمہ تہوراتمان دا بہ مووسا ﴿وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾ وہ دوا بہدوای ئەو پیغہمبہر انمان نارد ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ﴾ وہ چہند نیشانہ یہ کی رۆشمان دا بہ عیسای کوری مہریم ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وہ پشتیوانیمان کرد بہ جوہرئیل ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكَ رَسُولٌ بِبَيِّنَاتٍ﴾ جا ہەر کاتی پیغہمبہر یکتان بۆ بہاتاہہ ﴿يَمَّا لَا تَهْتَوِي أَنْفُسُكُمْ﴾ بہ جوړیک کہ بہدلی خوتان نہ بوایہ ﴿أَسْتَكْبَرْتُمْ﴾ لووت بہرز بوون و خوتان بہ گہورہ گرتوہ ﴿فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ﴾ جا دہستہ یہ کتان (لہ پیغہمبہران) بہ درۆ زانیوہ ﴿وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ وہ دہستہ یہ کتان کوشتون ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ وہ (جوولہ کہ کان) وتیان (بہ پیغہمبہر ﷺ) دلمان داپۆشراوہ (قوفلدراوہ و قسہی توی ناگاتی) ﴿بَلْ لَعَنَهُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ (نہ خیر وانہ) بہ لکو خوا نہ فرینی لیکردن بہوہی بی بروایانہوہ ﴿فَفَقِيلَ مَا يُوْمِنُونَ﴾ جا کہ میان ہہ بہ بروا بہینن ﴿۱﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
 وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ﴿٨٩﴾ بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهِ ءَأَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ
 بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 فَبَاءُوا وَبَغَضُوا عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ
 ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْوَمُّونَ بِمَا أَنزَلَ
 عَلَيْنَا وَيُكْفَرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا
 مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ *وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
 اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ ءَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
 مَاءَ اتِّينِكُمْ بَقْوَةً وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
 وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَا
 يَا أُمَّرُكُم بِهِ ءَيَّمَنُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ ﴿۱﴾ كَاتِبٌ كِه نَامِه يَه كِيَان بُوْهَات (كِه قورٹانہ) ﴿مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ لِه لايہن خواوہ
﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ كِه پہسہ ندكہ رى تہ وراتہ كہى ٹہ وانہ (پيش ٹہ وہى دہستكارى بكنہ و بيگورن)
﴿وَكَاؤُوا مِنْ قَبْلُ﴾ وہ ٹہ وان (جوولہ كہ كان) لہ وہ وپيش ﴿يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ داواى
زال بوونيان ٹہ كرد لہ خوا بہسہ ر ٹہ وانہى كہ بى بروابوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ كہ چى كاتيك
ٹہ و (پيغہ مبرہ) ہى دہيان ناسى بويان ہات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ بى بروابوون پي ﴿فَلَعَنَ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
كہ واتہ نہ فرينى خوا لہ بى بروايان بى ﴿بِسْمَا أَسْرَأُوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ﴾ شتيكى زور خراب بوو كہ
خويانيان بى فروشت ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ (ٹہ و خرابہش) بى بروايان بوو بہ و قورٹانہى
كہ خوا ناردويه تہ خواروہ ﴿بِعَیْنِ أَنْ يُزِيلَ اللَّهُ﴾ بہ وى حہ سوديانہ وہ بوو بہ وى كہ خودا بريڑى
﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہ بہ خششى خوى بہسہ ر ہر كہ سيكدا كہ خوى بيہ وى ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾
لہ بندہ كانى (كہ مو حہ مہدہ ﴿فَبَاءُوا وَبَعْضٌ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ ٹہ مجا تووشى خہشم و رقى يہ ك لہ داواى
يہ كى خوا بوون ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وہ بو بى بروايان ہيہ سزاي ريسوا كہ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
ءَامِنُوا﴾ كاتيك پى يان بوو ترابہ: بروا بہين ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بہ وى كہ خوا ناردويه تہ خواروہ (كہ
قورٹانہ) ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ﴾ ٹہ يانوت: ٹيمہ بروا بہ وہ دہينين كہ بو خومان نير دراو تہ خواروہ
﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَوَازٍ﴾ وہ بى بروا ٹہ بوون بہ ٹہ وانہى كہ داواى (تہ ورات) نيراوہ (وہ ك قورٹان)
﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ لہ كاتيكدا كہ ٹہ و قورٹانہ راستہ و پشتيوانى تہ وراتہ (بى دہستكارى)
يہ كہى ٹہ وانہ و بہ راستى دہ زانيت ﴿قُلْ فَإِنَّ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ﴾ بلى: بوچى لہ مہ وپيش پيغہ مبرانى
خواتان دہ كوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ٹہ گہر بروادار بوون ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
سويند بہ خوا بہ راستى مووساتان بُوْهَات بہ چہ ند نيشانہ يہ كى روشنوہ ﴿ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ﴾ كہ چى لہ داواى ٹہ و گويزہ كہ تان بہرست ﴿وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ بيگومان ٹيہ ستمكارن ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ ﴿۱﴾
(وہ بيريكہ نہ وہ) كاتيك كہ پہيمانمان لى وەر گرتن ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ
الطُّورَ﴾ وہ كىوى طورمان بہر ز كدوہ بہسہ ر تاندا ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ (وہ ووتمان) ٹہ وى
پيمانداوون (تہ ورات) باش كارى پى بكنہ (وتوون دہستى پيہ بگرن) ﴿وَأَسْمِعُوا﴾ وہ كوى بگرن
﴿قَالُوا أَسْمِعْ وَعَصِيْنَا﴾ (بہ زمان) وتيان: بيستمان (بہ كدوہ) بى فہرمانيمان كرد ﴿وَأَشْرُوا فِي قُلُوبِهِمْ
الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ وہ بہ وى بى بروايى يانہ وہ دليان ٹاو درابوو بہ خوشہ ويستى گويزہ كہ كہ
﴿قُلْ بِسْمِ اللَّهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُ﴾ بلى: بروا كہ تان چ فہرمانيكى بہ دتان پى دہدات ﴿إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ﴾ ٹہ گہر ٹيہ بروادارن ﴿۱﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ
 يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
 ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
 يُوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرَحِّزٍ لَهُ مِنْ
 الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ
 كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلِ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ
 اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
 وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا
 إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾
 أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ
 لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئہی موحمہ مد ﷺ بلی: ئہ گہر مالی دوایی (بہہہشت) بؤ
 ئیوہیہ لای خوا(وہ کہ خوتان دہلین) ﴿خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ﴾ بہتابیہتی بؤخوتان بیت بہبی ئہوی
 کہس بیی بہ ہاوبہشتان ﴿فَتَمَتَّوْاْ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ کہواتہ داوای مردن بکہن ئہ گہر راست گؤن
 ﴿وَلَنْ يَسْتَمْتَوْهُ أَبَدًا﴾ وہ ہہر گیز داوای مردن ناکہن ﴿يَمَّا قَدَّمْتْ أَيْدِيَهُمْ﴾ بہہوی ئہو(گونہانہ)
 کہ بہدہستی خویمان پیشیان خستووہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا ئاگادارہ بہ ستہ مکاران ﴿وَلَنْ
 جِدْتَهُمْ﴾ سوئدبیت ئہو(جوولہ کانہ) دہبینیت ﴿أَخْرَجَ النَّاسَ عَلَىٰ حَيَوةٍ﴾ لہہہموو کہس زیاتر
 حہز لہزبان دہکہن ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ لہوانہش کہ ہاوبہش بؤ خوا پیدادہ کہن ﴿يُودُّ أَحَدُهُمْ﴾
 (لہہرئہوہ) ہہریہ کیکیان ئاوات دہخوازی ﴿لَوْ يَعْمُرُ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ کہ ہہزار سال بڑیایہ ﴿وَمَا هُوَ
 بِمُرْجِرِجٍ مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يَعْمرَ﴾ وہ ئہو تہمہنہ (کہہسہری دہبات) رزگاری ناکات لہسزا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ يَّمَا
 يَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا بینابہ بہوی کہ دہیکہن ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجَدِيدٍ﴾ (ئہی موحمہ مد ﷺ)
 بلی: ہہر کہسیک دوڑمنی جوہرئیل بیت (ئہوہ دوڑمنی خواہی) ﴿فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
 چونکہ ئہو بہ فہرمانی خوا قورٹانی ہیناوتہ خواروہ بؤ سہر دلئ تو ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّ يَدِيهِ﴾ ہشتیوانی
 نامہ کانی پیش خوی دہکات و بہر استیان دہزائیت ﴿وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ پینموونی کہرو
 مژدہ دہرہ بؤ پرواداران ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾ ہہر کہسیک دوڑمنی خواو فریشتہ کانی
 خوا ﴿وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَائيلَ﴾ و پیغہمہرانی خوا و جوہرئیل و میکائیل بیت (ئہوہ بی پروایہ)
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ وہ بیگومان خواش دوڑمنی بی پروایانہ ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سوئند
 بہخوا بیگومان بؤمان ناردوویت ﴿آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ چہند نیشانہیہ کی روون و ئاشکرا(کہ قورٹانہ)
 ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفٰسِقُونَ﴾ وہ کہس بی پروا نابیت پیان، مہ گہر بہدکاران نہبیت ﴿وَأُو۟كُلَّمَا
 عٰهَدُوا عٰهَدًا﴾ ئایا (بی پروا ئہن بہئایہ تہ کانی ئیمہ) ہہر جارئک بہیمانئک بیہستن (لہ گہل
 پیغہمہر ﷺ دا) ﴿بَدَدَهُ قُرَيْبٌ مِّنْهُمْ﴾ دہستہیہک لہوانہ بہیمانہ کہیان ہلہوہ شانددوئہوہ ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نہک ہہر ئہوہندہ) بہلکو زور بہیان ہہر پروا ناہینن ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
 کاتئک کہ پیغہمہر یکیان بؤہات لہ لایہن خواوہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ بہہشتیوانی تہوراتہ (دہستکاری
 نہکراوہ) کہیان ﴿بَدَدَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ كِتٰبَ اللَّهِ﴾ دہستہیہک لہوانہی کہ خواوہن
 نامہبوون نامہ کہی خوایان فرئ دایہ ﴿وَرَأٰهُمُ ظٰهِرِيۡمٌ﴾ ہشت خویمان و(ہشت گوئیان خست)
 ﴿كَأَنَّهُمْ لَا يَعْمَلُونَ﴾ وہک نہزانن (کہئہوہ نامہی خودایہ) ﴿

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنٌ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَنٌ وَلَا كَنَّ الشَّيْطِينُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
 وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا
 لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١٣﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ مَا يَوَدُّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ﴾ (جولوہ کہ کان) دواى ئەو (شستانه) کہوتن کہ شهیتانه کان دەیان خویندەوہ (بۆ خەلکى) ﴿عَلَىٰ مَالِكٍ سُلَيْمَنٌ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنٌ﴾ لەسەر دەمى پاشایەتى سولەیمان دا، وە سولەیمان بى بى پروا نەبوو ﴿وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ الْوَهَّاجِ﴾ بەلام شهیتانه کان بى پروا بوون ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ خەلکیان فیری جادوو دەکرد ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ﴾ هەر وەها ئەوہى نیر دراوہتە خوارەوہ لە بابل بۆ سەر ھارووت و مارووت (دوو فریشتە بوون) ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا﴾ وە (ئەمانە) کہسیان فیر نەدەکرد تا پێیان نەوتایە ﴿إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ ئیمە ھەر تاقى کەر وەہى (ئادەمیزاد) ین کہواتە بى پروا مەبە ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرُّونَ بِهِ مِنَ الْمَرْءِ وَرُجْحِهِ﴾ ئەمجا فیری جادووی وا دەبوون لیبانەوہ کہ ژن و میردی بى لەیەك جیا بکەنەوہ ﴿وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ﴾ ئەوان بەم جادووہ ناتوانن زیان بەکەس بگەنن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مەگار بەویستی خوا نەبیت ﴿وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وە فیری شتیک دەبن کہ زیانیان پى دەگەنەنى ئەك قازانج ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ﴾ ینگومان زانیان ھەر کہسى جادو بکرى (وفیری بى ت) ﴿مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (بەفەر موودەى تەورات) لەرۆژى دوایدا بى بەش دەبى ﴿وَلَيْسَ مِثْلَ نَبَاِ هَذِهِ الْأَنْفُسِ هُمْ﴾ بەراستى زۆر خرابە ئەو شتەى کہ (بروای) خوینیان پى فرۆشت ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بیانزانیایە ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَأَتَّقَوْا﴾ ئەگەر بەراستى ئەوان برویان بەئینایە و پارێزکار بوایە ﴿لَمْ تَكُنْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرًا﴾ ئەوا پاداشتیکی چاکتر لەلایەن خواوہ بۆ ئەوان دەبوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بیانزانیایە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى کہ براتان هیناوە ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مەلین ﴿رِعْسًا﴾ ووشەى جوین و بى ریزیە بە لای جولەکەوہ ﴿وَقُولُوا﴾، وە بلین ﴿انظروا﴾ بەلەمان لى مەکە و چاوەر وانیمان لەسەر بکە ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ و بیستن ﴿وَلِلَّكَفْرِ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە بۆ بى برویان ھەبە سزای سەخت ﴿مَّا يَبُودُ﴾ ھەزناکەن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ آلِ كَتَابٍ وَلَا الْمُشْرِكِينَ﴾ ئەوانەى کہ بى پروان لە خواوہ نامە و ھاوبەش پەیدا کەرەکان ﴿أَن يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ كُرْسِيُّ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكَ﴾ کہ ھېچ شتیکی باشتان لەخواوہ بۆ بنیر دریتە خواوہوہ ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾ بەلام خواش بەخششى خۆى بۆ کہسێك کہ بیەوى تەرخان دەکات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و خواوہنى چاکەى گەورەبە ﴿۱۵۰﴾

* مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ
 اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ
 اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
 كَمَا سَأَلِ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٨﴾ وَدَكَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
 مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا
 وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ؕ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا
 لِأَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
 أَوْ نَصْرَىٰ ۗ تِلْكَ أَمَّا يَبُغُ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ بَلَىٰ ۗ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
 أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٢﴾

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا ﴾ ئە گەر ئایه تیک (له ئایه ته کانی قورنآن) بسپرنه وه یان پشتگوئی بهخهین
 ﴿ نَأْتٍ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ﴾ یہ کیکی تری باشتر لهو ، یان وهك ئەو دههینین ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ ئایا نازانیت خوا بهسهر ههموو شتیکندا بهدهسه لاته ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ﴾ ئایا نازانیت که مولکی ئاسمانه کان و زهوی هه ر بو خوایه ؟ ﴿ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴾ وه ههچ پشتیوان و یارییده دهر یکتان نی یه ، خوا نه بیئت ﴿ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْتَأْذِنُوا
 رَسُولَكُمْ ﴾ بائیوه ده تانه وی داوای (شتی نه شیاو) بکهن له پیغه مبه ره که تان ؟ ﴿ كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ﴾
 وه که له مه و پیش داوا کراله موسا (علیه السلام) ﴿ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ ﴾ ههر که سینک بر و ابگورپرته وه
 به بی پروایی ﴿ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾ ئەوه بینگومان ربی راستی وون کردوه ﴿ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ ﴾ زور له خاوهن نامه کان ئاوا ته خوازن ﴿ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَمَا آتَاكُمْ ﴾ که بتانکه نه وه
 به بی پروا ، دوا ی بر و ا هینانان ﴿ حَسَدًا مِمَّنْ عِنْدَ أَنْفُسِهِمْ ﴾ له بهر حه سو و دیه که که له دهر وونیا نه وه
 ﴿ مِمَّنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ﴾ (ئه مهش) دوا ی ئەوه ی که راستیه که یان بو روون بوته وه ﴿ فَاعْفُوا
 وَأَصْفَحُوا ﴾ به لام ئیوه لیان خوش بن و جاو بو شیان لی بکهن ﴿ حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ﴾ تا خوا
 فره مانى خوئیان بو ده نیریت ﴿ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ بینگومان خوا بهدهسه لاته بهسهر هه موو
 شتیکندا ﴿ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ﴾ نوپژ بکهن وزه کات بدن ﴿ وَمَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ مِنْ
 خَيْرٍ ﴾ وه هر چی پیشبخن له چا که بو خو تان ﴿ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ لای خوا دهستان ده که ویته وه
 ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ بینگومان خوا بینایه به وه ی که ده یکه ن ﴿ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ
 (جووله که و گاوره کان) وتیان: کهس ناچیت بهه شته وه ﴿ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا ﴾ مه گەر یه کیک
 که جووله که یا گاورو بیت ﴿ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ﴾ ئەمه ئاواتیانہ ﴿ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ﴾ بیان بلی: به لگه تان
 بهینن ﴿ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ ئە گەر راست ده که ن ﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ ﴾ (نه و انیه) به لکو هه ر
 که سینک به راستی رو و بکاته خوا ﴿ وَهُوَ حَسِينٌ ﴾ و له هه مان کاتدا چا که کار بیئت ﴿ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ
 رَبِّهِ ﴾ ئەوه بو ی هه یه پادا شت له لای په ره رد گاریه وه ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ نه ترسیان
 له به ره و نه خه میش ده خون ﴿ ۱۷ ﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَى
 لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ
 قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
 مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا
 أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ
 وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَؤْا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلْمُهُ ﴿١١٥﴾
 وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
 وَالْأَرْضِ ۗ كُلُّ لَّهُ قٰنِئِنُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ
 وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ ۗ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ
 كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ
 قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
 بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَبِستَ النَّصْرَى عَلَى شَىءٍ﴾ جووله كه نه لئین: گاوور له سهر هیچ (ثایینیک) نین
 ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَى لَبِستَ الْيَهُودَ عَلَى شَىءٍ﴾ وه گاوور ده لئین: جووله كه له سهر هیچ (ثایینیک) نین
 ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ له کاتیکدا ئەوان نامه کانیان ده خوینده وه، (به کیکیان ته وورات و نهوی تریش
 ئینجیل) ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ههر بهم جوړه یان ده ووت، ئەوانه ی كه نه زانن
 (له بت په رسته كان) ﴿فَاللَّهُ يَخْتَرُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ئەمجا خواله رۆژی دواییدا له نینواناندا پر یار
 ده دات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له ووشتانه ی كه تیایدا جیاواز و ناکو كن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كُنِيَ
 ستمه مكار تره له وه كه سه ی ﴿مَنْعَ مَسْجِدِ اللَّهِ﴾ كه پرنگری له مزگه و ته كانی خواد ه كات ﴿أَنْ يُذْكَرَ
 فِيهَا اسْمُهُ﴾ له وه ی كه ناوی خویان تیدا بیرى ﴿وَسَعَى فِي خَرَابِهَا﴾ وه هه ول ده دات بو ویران کردنیان
 ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەوانه (كه قه ده غه ی خوا په رستی ده كهن له مزگه و ته كاندا) ﴿مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا
 إِلَّا خَافِيَةً﴾ بویان نی یه بچنه مزگه و ته كانه وه به تر سه وه نه بیست ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾ له زنیان
 دونیادا ریسوایی بو ئەوانه ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه له رۆژی دوایشدا سزای گه و ره ﴿وَاللَّهُ
 الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ رۆژه لات و رۆژ ئاوا ههر بو خویسه ﴿فَأَيُّمَا نُلُوا فَشَرَّ وَجْهٍ اللَّهِ﴾ كه واته
 رووبكه نه هه رلا یهك (له نوینژ كردندا به فهرمانی خودا) ئەوه روو گه یه و پرووتان له خودا كردو وه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ رَاسِعٌ عَلَيْهِ﴾ بینگومان خوا (به زه یی و میهره بانى) فراوانه و زانایه ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾
 (گاوورو جووله كه و بت په رسته كان) ووتیان: خوا مندالی بو خوی دانا وه ﴿سُبْحَانَكَ﴾ ئەو (خوا)
 پاك و به دووره له وه ﴿بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به لكو هه رچی هه یه له ئاسمانه كان و زهوی دا
 مولکی ئەوه ﴿كُلُّ لَّهُ قَدْرٌ﴾ هه مو و فهران به ردار و ملکه چی ئەون ﴿بِذِيْعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) به دی هینه ری ئاسمانه كان و زهوی یه ﴿وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ وه کاتى كه ویستی شتی بکات
 ﴿فَأَيُّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ههر ئەوه نده ی پی ئەوی كه پی ی بلی: بیه ئیتر ئەبی ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾ نه زانه كان ووتیان: بوچی خوا خوی قسه مان له گه ل ناکات
 ﴿أَوْ تَأْتِيَنَا آيَةٌ﴾ یا نیشانه یه کمان بو نایهت ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ئەوانه ی
 كه له پیش ئەمانیش دا بوون هه مان شتیان ده ووت ﴿تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و ده روونیان له یهك ده چیت
 ﴿فَدَبَبْنَا الْأَيَاتِ لِقَوْمٍ يَوقِنُونَ﴾ بینگومان نیشانه ی زورمان باس كردو وه بو كه سانیک به شوین
 دنیایی دا ده گه رین ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بینگومان ئیمه تو مان نارد به ثایینکی راست
 و دروسته وه به مزده در و تر سینهر ﴿وَلَا تُكَلِّمِ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ وه تو به رپر سیار نیت له یارانی

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ
 إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ
 يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَبْنِي إِسْرَاءِيلَ أَذْكَرٌ
 أَمْ نَعَمْتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنَّىٰ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا
 لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
 شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ * وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
 فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ
 لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
 وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
 ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ
 مِنَ الشَّمْرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
 فَأُمْتِعْهُ وَقَلِيلًا ثُمَّ أَخْطَرَهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ﴾ ہر گیز نہ جوولہ کہ و نہ گاور لیت رازی نابن ﴿حَتَّىٰ تَبِيحَ مِلَّتَهُمْ﴾ ہتا دواى ناینان نہ کہویت ﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ﴾ (پئی یان) بلی: ہر رینمونوی خواہہ رینمونوی راست ﴿وَلَمَّا أَتَبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وہ نہ گہر دواى نارہ زوہ کانی ئەوان بکہویت (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى ئەوزانینہی کہ (لہ خواوہ) بۆت ہاتوہ (کہ قورنآنہ) ﴿مَالِكٍ مِنَ اللَّهِ مِنْ لَدُنْ وَلَا نَصِيرَ﴾ ہیچ سہر بہرشتی کہ رویاریدہ دہرکت نابئی لہ لایہن خواوہ ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئەوانہ کہ نامہ مان پنداوون ﴿يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ بہ راستی دہ یخویننہ وہ ﴿وَأُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ئەوانہ بروا ئەہینن بہ رینمونوی خواى گہورہ (کہ ئیسلامہ) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وہ ئەوانہی پئی بروا بن پئی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ہر ئەوانن زہر ہر مہند و خہ سارؤ مہند ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هٰؤَآءَ سُلُوكِهِمْ﴾ ئەہی نہوہ کانی بہ عقوب (ئہی بہ نی ئیسرائیل) بیری ئەو چاکانہ بکہنہ وہ کہرشتو من بہ سہر تاندا ﴿وَأَنْ يَفْضَلُكَ عَلَى الْعٰلَمِينَ﴾ وہ بیگومان من (پیشتر) ریزی ئیوہم دا بہ سہر ہہ موواندا ﴿وَأَتَقُوا نَوْمًا﴾ وہ خۆتان پاریزن لہ رۆژئیک ﴿لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس لہ بری کہس تۆلہ و پاداشت نادرتہ وہ ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وہ بارمتہی لئ و ہر ناگیرت ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ﴾ وہ ہیچ تکایہ کہ کہلکی ناگری ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ یارمہ تیبی نادرین و سہر ناخرین ﴿وَإِذْ أَسْبَأَ اِبْرٰهِيْمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ﴾ (بیر بکہنہ وہ) کاتیک خوا ئیبراہیمی تاقی کردہ وہ بہ چہند بریار و فہرمایشتیک ﴿فَاتَمَّخُنَّ﴾ کہ ئەویش بہ جئ ی ہینان ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ (خوا) فہرمووی: بیگومان من تۆ دە کہم بہ پیشہ وای خہلکی ﴿قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ (ئیبراہیم) وتی: لہ نہ وہ شہم ئە کہیت (بہ پیشہ وای)؟ ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكَ مِنْهَا عٰلَمِينَ﴾ فہرمووی: پیغہ مہر بہ تیبی من ناگات بہ ستہ مکاران ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا﴾ (بیر بکہنہ وہ) کاتیک کہ کہ عہہ مان گیرا بہ بہ ناگای خہلکی و جئ ی ئاسایش ﴿وَأَخَذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّٰى﴾ (پیمان و وتن) شوینی ئەو بہر دہی ئیبراہیم (علیہ سلام) لہ سہری رادہ و ہستا (کاتی دروست کردنی کہ عہہ) بکہنہ جیگای نویژ ﴿وَعٰهَدْنَا اِلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاسْمٰعِيْلَ﴾ وہ سپار دمان بہ ئیبراہیم و ئیسماعیل ﴿أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّٰٓئِفِينَ﴾ کہ مالہ کہم پاك بکہنہ وہ بۆ ئەوانہی کہ بہ دەوری کہ عہہ دا دەسوریننہ وہ ﴿وَالْعٰكِفِينَ وَالرَّٰجِعِ السُّجُوْدِ﴾ وہ بۆ ئەوانہی کہ تیایدا ئەمیننہ وہ ہر وہا بۆ کر نوش بہر ان و سوژدہ بہر ان ﴿وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا﴾ (وہ بیر بکہنہ وہ) کاتیک کہ ئیبراہیم و وتی: خواہہ ئەم شوینہ (کہ مہ کہہ یہ) بکہ بہ شاریکی پر لہ ئاسایش ﴿وَأَرْزُقْ اٰهْلَهُ مِنَ الثَّمَرٰتِ﴾ وہ رۆزی دانیشتوانی بدہ لہ بہر و بووم و میوہ ہات ﴿مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ئەوانہ یان کہ بر وایان بہ خواو بہ رۆزی دواپی ہہ یہ. ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاَمْتِعْهُ قَلِيْلًا﴾ (خوا) فہرمووی: ئەو ہش بئی بروا بئی رۆزی پئی ئەدہم بۆ چہند رۆژئیکی کہم ﴿ثُمَّ اَنْظِرْهُ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَيَسَّ الْمَصِيْرَ﴾ لہ پاشان ناچاری دە کہم بہ سزای ناگری دۆزخ کہ خراپترین سہر ئەنجامہ ﴿

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
 مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
 لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ
 إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ وَأَسْلِمْ
 قَالَ أَسْلَمْتُ لربِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ
 وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
 إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
 إِلَهًا وَإِلَهَ آبَائِكِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهَاهَا
 وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

﴿وَأَذِیْرْفُ اِبْرَهْمَ الْقَوَاعِدِنَ الْبَيْتِ وَاسْمَعِیْلُ﴾ (بیربکہ روه) کاتیک کہ ئیراهیم و ئیسماعیل بناغه کانی که عبه یان بهرز ده کرده و ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ (ده یانوت) خوایه ثم کرده و یه مان لی گیرا بکه به راستی هر توی بیسه ری زانا ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِیْنَ لَكَ﴾ خوایه هر دوو کمان بکه به گوپرایه ل و فهران بهرداری خوت ﴿وَمِن ذُرِّیَّتِنَا اُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَّكَ﴾ وه نه وه شمان گه لیک بکه به فهران بهرداری خوت ﴿وَأَرْبَابًا مَّا سَكَّا﴾ وه ریگا کانی خوا بهرستیمان نشان بده ﴿وَتَبَّ عَلَیْنَا﴾ وه به شیمان گیرا بکه ﴿اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ به راستی هر توی گیرا که ری به شیمانی و میهره بان ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِیْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ﴾ خوایه له ناو نه وه کانماندا پیغه مبریک بنیره له خویان ﴿یَتْلُوْا عَلَیْهِمْ اٰیٰتِیْكَ﴾ نایه ته کانی تویان به سهردا بخونیتته وه ﴿وِیَعْلَمُوْهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَیُرِکِّیْهِمْ﴾ قورٹان و دانایی یان فیربکات و پاکیان بکاته وه (له هم موو گونا هیک) ﴿اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ﴾ بیگومان هر توی به توانای دانا ﴿وَمَنْ یَّرْعَبْ عَن مَّلَآءِ اِبْرَهْمَ﴾ کی روو وهر ته گیرئی له نایینی ئیراهیم ؟ ﴿اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ مه گهر که سیک که خوی گیل و نه فام کر دیت ؟ ﴿وَلَقَدْ اَصْطَفٰیْنٰهُ فِی الدُّنْیَا﴾ سونندی بیگومان ئیراهیمان هه لبرژارد له دونیادا ﴿وَاِنَّهٗ فِی الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِیْنَ﴾ وه بیگومان نه وه له روژی دواییدا له چاکه کارانه ﴿اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْمِعْ﴾ (هه لی بژارد) له کاتیکدا خوا پتی فرموو : گوپرایه ل و فهران بهرداری به ﴿قَالَ اَسْمِعْتُ رَبِّ اَعْلَمْتُ﴾ (ئیراهیمیش) ووتی : وا خوم سپارد به بهر وهر دگاری جیهانیان ﴿وَوَصَّیْ بِهَا اِبْرَهْمَ بَنِیْهِ وَیَعْقُوْبُ﴾ ئیراهیم و به عقوب ناموژگاری کوره کانی خویانیان کرد که فهران بهرداری خواین ﴿یَبْنَیْ اِنَّ اللّٰهَ اَصْطَفٰی لَكُمْ الدِّیْنَ﴾ (وه هه ری که بیان بیان و تن) رو له کانم : خوائینی یه کتابه رستی بو هه ل بژارد وون ﴿فَلَا تَتُوتُوْنَ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ﴾ که واته مه مرن به موسولمانیتی نه بیت ﴿اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ یَعْقُوْبَ الْمَوْتُ﴾ (نه ی خاوهن نامه کان) نایا ئیوه ناماده بوون کاتی به عقوب له سه ره مهر گدا بسو ﴿اِذْ قَالَ لِیْنِیْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِیْ﴾ کاتی به کوره کانی ووت دوی من کی ده بهرستن ؟ ﴿قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهًا وَّاللهٗ ءَاۡبَآءُکَ﴾ (نه وانیش) ووتیان : خوی توو باوو بایرانت ده بهرستین ﴿اِبْرَهْمَ وَاسْمَعِیْلَ وَاسْحٰقَ الْاِلٰهًا وَّحِدًا﴾ که خوی ئیراهیم و ئیسماعیل و ئیسه حاقه که خوایه کی تاک وته نهایه ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُّسْلِمُوْنَ﴾ وه ئیمه ش فهران بهرداری و گوپرایه لی نه وین ﴿تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ نه و پیغه مبرانه دهسته یه ک بوون تیبه ریین ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ﴾ هه رچیان کرد بو خویانیان کرده (ئیوه ش) هه رچی بکه ن بو خوتانی ده که ن ﴿وَلَا تَسْأَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ وه ئیوه بهر بسیار نین له کرده وی نه وان ﴿﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا
 أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ
 رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
 فَإِنِ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِن تَوَلَّوْا
 فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
 عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
 وَلِنَا أَعْمَلْنَا وَلكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾
 أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطَ كُنُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ لَئِن سَأَلْتُمْ عِلْمَ
 اللَّهِ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (جولوہ کہ و گاوورہ کان) ووتیان: (بہ موسلمانہ کان) بسن
 بہ جولوہ کہ یان بہ گاوور تابکہ ونہ سہر ریگای راست ﴿قُلْ بَل مَلَّةٌ اِبْرَهْمَ حَنِيفًا﴾ بلی: بہ لکو
 پہرہ ویی ٹایینی پاکی ئیبراهیم دہ کہین ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ کہلہ ہاوبہش پہدیاکہران نہ بووہ ﴿وَقُولُوا ءَاٰمَنَّا بِاللّٰهِ﴾ بلین: (ئہی موسلمانینہ) برومان ہینا بہ خواو ﴿وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا﴾ بہو قورناتہی
 کہ بوخومان نیراوتہ خوارہوہ ﴿وَمَا اُنزِلَ اِلَّا اِبْرَهْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَاَلْسَباطَ﴾ وہ بہو نامہ بہی کہ
 نیراوہ بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانئ یہ عقوب ﴿وَمَا اَوْقَىٰ مُوسٰى وَعِيسٰى﴾
 وہ بہوہی کہ دراوہ بہ موسا و عیسا ﴿وَمَا اَوْقَىٰ التَّيْمُوْنَ مِنْ رَبِّهٖمْ﴾ وہ بہوہی کہ دراوہ بہ ہموو پیغہ مہران
 لہ لایہن پرورہ دگاریانہوہ ﴿لَا نَفَرُ قُبُورٍ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ جیاوازی ناکہین لہ نیوان ہیج کامیکیاندا
 ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ﴾ وہ ئیمہ فہرمانبہردار و گوئیراہ لئی خواین ﴿فَاِنۡ ءَامَنُوْا بِمِثْلِ مَا ءَاَمَنْتُمْ بِهٖ﴾
 ئہ مجا ئہ گہر بروایان ہینا بہو وینہ بہی کہ ئیوہ پرواتان پی ہیناوہ ﴿فَقَدْ اٰهْتَدَوْا﴾ ئہوا بیگومان
 ربئی راستیان دوزیوہ تہوہ ﴿وَ اِنۡ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ﴾ وہ ئہ گہر پشتیان ہلکرد ئہوا ئہوان لہ
 دوو بہرہ کیی دان ﴿فَسَبِّحْہِکُمْ ہُوَ اللّٰهُ﴾ وہ خوا ناگاداری تو ئہ کات لہوان ﴿وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ وہ
 ہر خوایہ بیسہری زانا ﴿صِبْغَةَ اللّٰهِ﴾ دستبگرن بہو ئاینہی خوداوہ کہ فیترہ تی پاکی ئیوہی
 لہ سہر خہ لقمردوہ ﴿وَمَنْ اَحْسَنۡ مِنْ اللّٰهِ صِبْغَةً﴾ بیگومان ہیج فیترہ تیکی بہو جوورہ پاک نیہ (کہواتہ
 چاک دہستی بیوہ بگرن) ﴿وَنَحْنُ لَهُ عٰبِدُوْنَ﴾ وہ ئیمہش بہرستن و عبادت ہر بو ئہو دہ کہین
 ﴿قُلۡ اَتَّخٰجُوْنَنَا فِی اللّٰهِ﴾ بلی: ئایا دہمہ قالی و دہمہ و ہریمان لہ گہل ئہ کہن لہ کاری خوا ﴿وَهُوَ رَبُّنَا
 وَرَبُّكُمْ﴾ لہ کاتیکدا ئہو بہرورہ دگاری ئیمہ و ئیوہیشہ ﴿وَلِنَاۤ اَعْمَلْنَا وَاَلۡکُمۡ اَعْمَلۡکُمْ﴾ وہ کردوہی
 خو مان بوخومانہ و کردوہی خو نان بوخوتانہ ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُوْنَ﴾ وہ ئیمہ تہنہا بہ دلسووزی
 بہندایہ تی خوا دہ کہین ﴿اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنۡ اِبْرَهْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ﴾ یاخود ئیوہ ئہ لین: ئیبراهیم و ئیسماعیل
 ﴿وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَاَلْسَباطَ﴾ و ئیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانئ یہ عقوب ﴿کَاۡنُوْا هُودًا اَوْ نَصَارٰى﴾
 جولوہ کہ یا گاوور بوون؟ ﴿قُلۡ ءَاَنۡتُمْ اَعۡلَمۡ اَمۡرَ اللّٰهِ﴾ بلی: ئایا ئیوہ زاناترن یا خوا؟ ﴿وَمِنۡ اٰطٰرٍ﴾
 کی ستم کارتہ ﴿مِمَّنۡ کَتَرۡتَ شَہِدَۃً عِنۡدَہٗ مِنْ اللّٰهِ﴾ لہو کہ سہی کہ شایہ تیہ کی لہ خوا و ہر گرتی و
 بیشارتہوہ ﴿وَمَا اللّٰهُ یَخۡفِلُ عَمَّا تَعۡمَلُوْنَ﴾ خودا بی ناگانئ یہ لہوہی کہ ئیوہ دہیکہن ﴿تَاۡکُ اُمَّةٌ فَاذۡخَلَّتْ﴾
 ئہو پیغہ مہرانہ دہستہ یہک بوون تیہرین و روشتن ﴿لَهَا مَا کَسَبَتْ وَاَلۡکُمۡ مَّا کَسَبْتُمْ﴾ ہرچی یان
 کرد بوخویانیاں کرد، وہ ئیوہش ہرچی بکہن بوخوتانی دہ کہن ﴿وَلَا تَسۡتَلُوْنَ عَمَّا کَاۡنُوْا یَعۡمَلُوْنَ﴾ وہ
 ئیوہ بہرپرسیار نین لہ کردوہی ئہوان ﴿۱۱۱﴾

* سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا
 عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
 شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا
 جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
 مِمَّن يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
 هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
 فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِن
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلِئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ
 وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلِئِن آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ ۖ هِنْدَىٰ نَهْزَانٌ وَكَيْلٌ وَنَهْفَامٌ لَهُ خَهْلُكَ دَهْلَيْنِ ۖ﴾ مَاوَلَهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا ﴿
 چى موسلمانانه كانى وەر گپرا لهو روو گه‌يان كه جاران له‌سه‌رى بوون ﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ بلى
 روژه‌ه‌لات و روژتاوا هه‌مووى مولكى خوا به ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ كئى بوى رينموونى
 ده‌كات بو ريبازى راست ﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ هه‌روه‌ها كر دمانن به‌گه‌ليكى ميانه‌ره‌و
 مامناوه‌ند (ى هه‌لبزارده) ﴿لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ تابينه‌شاهيد و چاو دپر
 به‌سه‌ر خه‌لكه‌وه، و پيغه‌مبه‌ريش ﷺ شاهيد و چاو دپر بيت به‌سه‌ر ئيوه‌وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ
 عَلَيْهَا ۖ تَهْوٍ وَرُوغِيه‌ى كه جاران له‌سه‌رى بوويت نه‌مانگپرا (به‌روو گه‌و له‌پاشان گو ريمان به‌كه‌عبه)
 ﴿إِلَّا لَتَعْلَمَنَّ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ ته‌نها بو ئه‌وه‌ى ده‌ر بكه‌ويت كئى شوين پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌كه‌ويت (وه‌جيا ده‌بيته‌وه)
 ﴿مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ﴾ له‌وانه‌ى كه‌پاش گه‌زده‌بنه‌وه ﴿وَلِئِنْ كُنْتُمْ لَكَّيْرَةً﴾ وه‌به‌راستى (ته‌م گو رپنه)
 كارىكى زور گه‌وره‌و گران بوو ﴿إِلَّا عَلَىٰ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر لاي ئه‌وانه‌ى كه‌خوا رينموونى كر دوون
 ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عِبَتَكُمْ﴾ وه‌خواى گه‌وره‌و بپروا (و نوپزه‌كانى جاران) تانى به‌زايه‌ نه‌داوه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ﴾ به‌راستى خوا له‌گه‌ل خه‌لكيدا ﴿لَرءٌ وَفٌ رَّجِيمٌ﴾ دلسو زى ميه‌ره‌بانه ﴿قَدْ دَرَىٰ تَقَلَّبَ
 وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ﴾ به‌راستى ئيمه‌گه‌راني روو خسارت روو به‌ئاسمان ده‌بينين ﴿فَلَقُلْ لِيَسِّرْكَ﴾ ده‌ى سويند به‌خوا
 رووت ده‌كه‌ينه ﴿قِبْلَةَ تَرْضَاهَا﴾ روو گه‌يه‌ك كه‌به‌سه‌ندت بئى و رازى بيت پئى ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ﴾ ئيتر رووت و هر چهر خيته به‌ره‌و لاي كه‌عبه (مسجد الحرام) ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ ئيوه‌ش ئه‌ى
 موسلمانان له‌هه‌ر لايه‌ك بوون ﴿قُولُوا وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ (له‌نويزدا) رووتان بكه‌نه‌ئوئى، به‌ره‌و (مسجد
 الحرام) ﴿وَلِئِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ به‌راستى ئه‌وانه‌ى په‌راويان پيدراوه ﴿لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾
 چاك ئه‌زانتن كه‌ته‌مه شتيكى راسته له‌به‌ره‌و ردگار يانه‌وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌خودا بئى ناگا
 نى به‌له‌وه‌ى كه‌ده‌يكه‌ن ﴿وَلِئِنَّ أَتَيْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ﴾ سويند بيت ته‌گه‌ر هه‌ر چى
 به‌لگه‌و نيشانه‌هه‌يه‌بى هييتيه‌وه بو ته‌م خاوه‌ن نامه‌و په‌راوانه ﴿مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ﴾ دواى روو گه‌ى تو
 ناكه‌وون ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ﴾ وه‌توش دواى روو گه‌ى ئه‌وان ناكه‌وويت ﴿وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
 بَعْضٍ﴾ وه‌ئه‌وان دواى روو گه‌ى به‌كترى ناكه‌وون ﴿وَلِئِنَّ أَتْبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ سويند بيت ته‌گه‌ر تو دواى
 ئاره‌زووه‌كانى ئه‌وان بكه‌ويت ﴿مَنْ يَبْعِدْ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى ئه‌و زانينه‌ى كه (به‌سرووش) بو ت
 هاتووه ﴿إِنَّكَ إِذْ لَمِيسَ الظَّلْمِيسِ﴾ به‌راستى ئه‌و كانه‌تو له‌سته‌مكاران ده‌بييت ﴿١٥﴾

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ
 وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ
 هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ
 جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
 فَوَلِّ وِجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
 فَوَلِّ وِجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
 وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ، لَعَلَّايَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَنَعْتَنِي عَلَيْهِمْ
 وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا
 عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي أَذْكَرُكُمْ
 وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ته‌وانه‌ی که په‌راومان پی‌ داوون ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ر ﴿بَيْنَهُمْ﴾ ده‌ناسن وه‌ك چۆن كورونه‌وه‌كانی خۆیان ده‌ناسن ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ﴾ پی‌گومان كۆمه‌لیك له‌وان (له‌ته‌هلی كتاب) ﴿لَا يَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ ته‌وراستی په‌ده‌شار نه‌وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له‌كاتیكدا ته‌وان ده‌زانن (موحه‌ممه‌د ﴿بَيْنَهُمْ﴾ كه‌واته له‌گومانداران مه‌به ﴿وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ﴾ وه‌هه‌موو گه‌لیك رووگه‌یه‌کی هه‌یه ﴿هُوَ مَوْلَاهَا﴾ كه‌رپوی تی‌ده‌كات ﴿فَأَسْتَقِيمُوا الصِّرَاطَ﴾ ده‌ی ده‌ست پی‌شكه‌ری بکه‌ن له‌كرداره‌چا كه‌كاندا ﴿إِنَّ مَا تَكْفُرُونَ﴾ له‌هه‌ر كوی هه‌بن ﴿يَأْتِيكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ خودا هه‌مووتان كۆده‌كانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لانه‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له‌هه‌ر كوی چوویته‌ده‌روه (به‌سه‌فه‌ر) ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ رووت وه‌ر بگیره‌بو‌لای كه‌عبه‌ی پی‌روز ﴿وَإِنَّهُ لَاحِقٌ مِن رَّبِّكَ﴾ وه‌ته‌م رووكرده‌ت راسته‌وله‌په‌روه‌ردگار ته‌وه‌یه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خودا بی‌ناگانی به‌له‌وه‌ی كه‌ده‌یكه‌ن ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له‌هه‌ر كوی چوویته‌ده‌ری ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (له‌كاتی نو‌یژ كردندا) رووت وه‌ر بگیره‌بو‌لای كه‌عبه‌ی پی‌روز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ وه‌تیوه‌ش (ئی موسلمانینه) له‌هه‌ر كوی بوون ﴿فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ روو وه‌ر گپن بو‌لای ته‌و (كه‌عبه) ﴿إِلَّا لِيَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ تا بیانوی خه‌لكتان نه‌یه‌ته‌سه‌ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مه‌گه‌ر سته‌م كاره‌كانیان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ جا لییان مه‌ترسن ﴿وَإَخْشَوْنِي﴾ وه‌له‌من بترسن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن يَتَّبِعُوا عَنِّي﴾ بو‌ته‌وه‌ی به‌خششی خۆمتان به‌ته‌واوی به‌سه‌ردا سپرژم ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه‌به‌لكو رپبازی راست بگرن ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وه‌ك ره‌وانه‌مان كرد ﴿فِيكُمْ﴾ له‌ناوتاندا ﴿رَسُولًا مِّنْكُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ر تیك له‌خۆتان ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾ كه‌ئایه‌ته‌كانی ئیمه‌تان به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه ﴿وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه‌دن وده‌رونتان پاكتان بكاته‌وه وه‌فیرتان كات ﴿الْكِتَابَ﴾ فیری قورئان ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌فیری دانایی (فه‌رمووده‌ی خوی) ﴿وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه‌فیرتان كات ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ ته‌و شتانه‌ی كه‌نه‌تان ده‌زانی ﴿فَأَذْكُرُونِي﴾ كه‌واته یادم بکه‌ن ﴿أَذْكُرْكُمْ﴾ تامنیش یادتان بکه‌م وه‌له‌بیرتان نه‌كه‌م ﴿وَأَشْكُرُوا لِي﴾ وه‌سوپاسم بکه‌ن ﴿وَلَا تَكْفُرُون﴾ پی‌نه‌زان و ناسوپاسیم مه‌كه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ته‌ی ته‌و كه‌سه‌انه‌ی كه‌پر واتان هیناوه ﴿أَسْتَعِينُوا﴾ پشت ببه‌ستن ﴿بِالْبَصِيرِ﴾ به‌خو‌راگرتن ﴿وَالصَّلَاةِ﴾ و نو‌یژ (كردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِرِينَ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌ل خو‌راگرانه ﴿

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أحيَاءٌ وَلَٰكِن
 لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٦﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
 وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾
 الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
 ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ * إِنَّا الصَّافَاءِ وَالْمَرْوَةِ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ
 فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا
 وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
 لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ
 ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوْا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
 وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾
 وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هەر گیز مه لئین ﴿لِمَن يُقْتَلُ﴾ بهو که سانه ی ده کو ژرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری نگه ی خوادا ﴿أَمْوَاتٌ﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ به لکو زیندوون ﴿وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ﴾ به لام ئیوه ههستی بی ناکن ﴿وَلَنُبَوِّئُكُمْ﴾ سویند به خوا تاقیتان ده که بنه وه ﴿بِشَيْءٍ﴾ به هه ندیك ﴿مِّنَ الْخَوْفِ﴾ له ترس ﴿وَالْجُوعِ﴾ و برستی ﴿وَنَقْصِ﴾ و کهم بوونی ﴿مِّنَ الْأَمْوَالِ﴾ مال و دارایی ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ و خه لکی (کهس و کارتان) ﴿وَالثَّمَرَاتِ﴾ و به روو بووم ﴿وَرَبِّرْ﴾ جامزه بده ﴿الضَّالِّينَ﴾ به خو را گران ﴿الَّذِينَ﴾ نه وانه ی ﴿إِذَا أَحْضَبْتَهُمْ مُضِيبَةٌ﴾ که له گه ل دوو چاری سهختی و نه هاهمه تی و ناخوشیه ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده لئین ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئیمه هه ری خواین و هه ر بولای ئه ویش ده گه ری نه وه ﴿أُولَئِكَ﴾ ئا نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروود و به زه یی به سهه ر ئه واندا ده باریت له لایه ن په ره ره دگار یانه وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّذَرُونَ﴾ و نه وانه ئه و که سانه ن هیدایه تیان و هه ر گرتو وه ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ﴾ به راستی سه فا و مه ره ﴿مِن شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ له در و شمه کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ﴾ جا هه ر که سینک حه جی مالی خوای کرد ﴿أَوْ اعْتَمَرَ﴾ یا عومره ی کرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ﴾ هه چ خراپه و تاوانی ناگات ﴿إِن يَطُوفَ بِهِمَأً﴾ که هاتو چو سه عی نیوان سه فا و مه ره بکات ﴿وَمَنْ طَافَ خَيْرًا﴾ وه هه ر که سینک به ئاره زووی خو ی چا که به کی کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ ئه وه بیگومان خودا سوپاسگوزاریکی زانابه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان نه وانه ی ﴿يَكْفُرُونَ﴾ ده یشار نه وه ﴿مَا أَنْزَلْنَا﴾ ئه وه ی که نار دو مانه ته خواره وه ﴿مِنَ الْبَيْتِ﴾ له ئایه تانی روشن و ﴿وَأَلْهَدِي﴾ ری نیامی ﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا﴾ دوا ی ئه وه ی که روونمان کرده ته وه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بو خه لکی ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له نامه ی تهورات و ئینجیل) دا ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه فره تیان لی ده کات ﴿وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُونُونَ﴾ وه نه فره تکه رانیش نه فره تیان لی ده که ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گه ر نه وانه ی ﴿تَابُوا﴾ که په شیمان بووبنه وه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه کرده وه ی چاکیان کردبی و ﴿وَيَتَنَّبَأُ﴾ (نه وه ی شار دبو یانه وه) ئاشکریان کردبی ﴿فَأُولَئِكَ﴾ ئا نه وانه ﴿أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ په شیمانان لی گیراده کهم ﴿وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه هه ر منم گیرا که ری میهره بان ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی بر و ابوون ﴿وَمَا تَوْأَمُ﴾ و مردوون ﴿وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ و بی بر و ابوون ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له سه ریانه نه فرینی خوا ﴿وَأَلْمَنَّاكَ﴾ و فریشته کان ﴿وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ خه لکی به تی کرابی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده میننه وه به هه می شه یی ﴿لَا يَخْفَعُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان له سهه ر سووک نا کر یته وه ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وه دواناخرین له سزا ﴿وَالْحَاكِمُ﴾ په رستر اوی ئیوه ﴿إِلَهُ وَحْدٌ﴾ په رستر اویکی تاك و ته نه ایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه چ په رستر اویکی راست نی یه به ته نیا ئه و نه بیئت ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ که به خشنده ی میهره بانه ﴿۱۱۲﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَالْفُكَاكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِينَ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ
 الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
 إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
 وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ
 لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
 أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنِ الْأَرْضِ وَحَلَالِ طَيْبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
 بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ﴾ به‌راستی هیه له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه‌کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزه‌وی ﴿وَأَخْتَلَفُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ و جیاوازی شه‌ووروز (به‌کورتی و دریتزی) ﴿وَالْفَلَاقَ النَّبِيَّ﴾ و ئه‌و که‌شتیانه‌ی ﴿تَجْرَى فِي الْبَحْرِ﴾ که‌دین و ده‌چن له‌ناو‌ده‌ریادا ﴿بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به‌وشتانه که‌قازانج ده‌گه‌یه‌ن به‌خه‌لکی ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌خوا له‌ناسمانه‌وه‌باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له‌ئاو (باران) ﴿فَأَخْبَا بِهَا الْأَرْضَ﴾ پاشان زه‌وی پی‌زیندوو کرده‌وه (پی‌بوورژانده‌وه) ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَبَتَّ وَهَ بِلَاوِي كَرْدَه‌وه﴾ فیها ﴿تَبِيدَا﴾ من‌کُلِّ دَابَّةٍ ﴿له‌ه‌موو جوړه‌ زینده‌وه‌ریک﴾ وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ ﴿وه‌گیرانی بایه‌کان (به‌ه‌موولایه‌کدا)﴾ وَالسَّحَابِ ﴿وه‌ئه‌وه‌هورانه‌ی﴾ الْمُسْحَرِ ﴿پام‌کراون﴾ بَيْنَ السَّمَاءِ ﴿له‌ناو‌هن‌دی ناسمان﴾ وَالْأَرْضِ ﴿و‌زه‌ویدا﴾ الْآيَاتِ ﴿چهن‌د به‌لگن﴾ لِقَاوِ يَعْقُوبَ ﴿بؤ‌که‌سانیک که‌تیبگن﴾ وَمِنَ النَّاسِ ﴿وه‌که‌سانی واهیه‌له‌خه‌لکی﴾ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا ﴿که‌هاوبه‌شی زور بؤ‌خوا په‌یدا ده‌کهن﴾ يُحِبُّونَهُمْ ﴿خوشیان ده‌وین﴾ كَحَبِّ اللَّهِ ﴿وه‌ک‌خوشه‌ویستی (ئیمانداران بؤ‌خوا)﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴿به‌لام‌ئه‌وانه‌ی بر‌ویان هیتاوه‌زور زیاتر‌خوایان خوش‌ده‌ویت﴾ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿ئه‌گه‌ر بیینن‌ئه‌وانه‌ی سته‌میان کرده‌وه (به‌هاوبه‌شی په‌یدا کردن بؤ‌خوا)﴾ إِذْ يَرْوَى الْعَذَابَ ﴿کاتیک که‌چوایان ده‌که‌ویت به‌سزا (ی‌خوا ده‌زنان)﴾ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿که‌هه‌رچی ده‌سه‌لات هیه‌هه‌مووی بؤ‌خوا به﴾ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿وه‌ببگومان سزای‌خوا زور‌سه‌خته﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا ﴿کاتیک که‌ئه‌و که‌سانه‌ی خه‌لک‌شونینان که‌وتون له‌دونیا‌دا (واته‌سه‌رو که‌گومرا‌که‌ره‌کان)﴾ يَخُذُ هَلْئَلْتَهُ كَيْتَنَ ﴿مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ له‌وانه‌ی (له‌دونیا‌دا) دویان که‌وتوون ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه‌سزای (دوزه‌خیان به‌چاوی‌خویان) بینی ﴿وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ﴾ وه‌ه‌موو په‌یوه‌ندی یه‌کیان بچراپه‌وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌دویان که‌وتبوون ووتیان ﴿لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خوز‌گه‌ئیمه‌بگه‌راپناپه‌ته‌وه (بؤ‌دوینا) ﴿فَتَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ﴾ تا یه‌خه‌مان لی‌هه‌لبته‌کاندنایه ﴿كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا﴾ هه‌ر وه‌ک (ئه‌وان) چئون یه‌خه‌یان له‌ئیمه‌هه‌لته‌کاند ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و شتیویه ﴿يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خوا کرده‌وه‌کانیان نیشان‌ئه‌دات ﴿حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ﴾ ئه‌یکات به‌داخ له‌سه‌ر دلیان ﴿وَمَا هُمْ بِيَخْرِجِينَ﴾ وه‌ئه‌وان ده‌ر‌چوونیان نی‌یه ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له‌ناگر ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئه‌ی خه‌لکینه ﴿كُلُّوْا﴾ بخون ﴿مِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌وه‌ی که‌له‌زه‌ویی دایه ﴿حَلَاكًا﴾ به‌حه‌لالی و ﴿طَبِيبًا﴾ پاکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه‌دوای هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌وون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی شه‌یتان دوز‌منیکی ئاشکراتانه ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ﴾ به‌راستی (شه‌یتان) فەرمانتان پی‌ده‌دات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به‌تاوان ﴿وَالْفَحْشَاءِ﴾ و خرابه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا﴾ له‌گه‌ل هه‌لبه‌سنتی شتی‌وا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به‌ده‌م‌خواوه ﴿مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که‌نازانن ﴿۱۱۶﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آفَيْنَا
 عَلَيْهِ ءِآبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءِآبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
 يَهْتَدُونَ ﴿١٧٦﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ
 بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
 ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٨﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
 عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ غَيْرِ
 اللَّهُ فَمَن أَضْطَرَّ غَيْرِ بَآغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ءِآبَ اللَّهِ
 غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٩﴾ إِنَّا الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِن
 الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ءِثْمًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
 فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
 أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
 وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٨٢﴾

﴿وَأَذِقِ لَّهُمْ﴾ کاتیک پیتان بووتریت ﴿أَتَعْمُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ شوین ئەو (قورئان) ه بکهون که خوا ناردو به ته خواره وه ﴿قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا﴾ ده لئین: نه خیر به لکو شوین ئەو ه ده که وین ﴿الْفِتْنَاءَ عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾ که باوو باپیر انمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ﴾ ئە گهر چی باوو باپیر انیشیان ﴿لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا﴾ هیچ تی نه گه یشتبن ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و گو مر با بووین (رینمایش و هرنه گرن) ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نموونه ی ئەو بی پروایانه ﴿كَمَثَلِ الَّذِي يَبْعُوقُ﴾ وه ک به کیک وایه که دهنگ له نازه لیک بکات ﴿بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ﴾ ته نیا دهنگ و هاواره که نه بی هیچ نایستی ﴿صُمٌّ﴾ ئەمانه که پرن ﴿بُكْرٌ﴾ لائن، (له ووتنی قسه ی دروست) ﴿عُمٌّ﴾ کویرن (له بینینی ری ی راست) ﴿فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بویه تی ناگن و ژیر نین ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە ی ئەو که سانه ی که پرواتان هتساوه ﴿كُلُوا﴾ بخون ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو خوارده مه نی یه پاکانه ی کردومانه به رۆزیتان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ وه سوپاسی خوا بکهن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ ئە گهر ئیوه ههر ئەو ده به رستن ﴿وَإِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ ئەوه ی (که خوا) قده غه ی کردووه لیتان ته نها ﴿الْمَيْتَةَ﴾ مرداره وه بوو ﴿وَالدَّمْرَ﴾ و خوین (ی رۆشتوو) ﴿وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ﴾ و گوشتی به راز ﴿وَمَا أَهْلَ بِهِ﴾ و ئەوه ی که سهر برابن ﴿لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ (به ناوی) غهیری خواوه ﴿فَمَنْ أَضَلَّ﴾ ئەمجا ههر که سیک ناچار بوو (به خواردنی به کیک له مانه) ﴿غَيْرِ بَاطِلٍ﴾ به بی یاخی بوون ﴿وَلَاعَادِ﴾ و دهر چوون له سنورور ﴿فَلَا آئْتَهُ عَلَيْهِ﴾ ئەوه هیچ گوناهیکی له سه رنی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خوالی خوشبووی میهره بانه ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بیگومان ئەوانه ی ئەو ئایه تانه ده شارنه وه که خودا ناردو به ته خواره وه ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ له تهورات ﴿وَيَشْتَرُونَ﴾ و ده بگو رنه وه ﴿بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ به نرخیکی کهم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەوانه ﴿مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ ناگر نه بیت هیچی تر ناچیته سکیانه وه ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه خواله رۆزی دوابی دا قسه یان له گهل ناکات ﴿وَلَا يُرَكِّبُهُمْ﴾ و پاکیان ناکاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه ختیان ده بیت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْرَوْا الضَّلَالَةَ﴾ نا ئەوانه که سانیکن که گو مرایی یان کپی ﴿بِالْهُدَى﴾ به رینمونی ﴿وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ﴾ وه سزا (یان کپی) به لی خوشبوون ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ ئای چهند خور اگرن له سه ر ناگر ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ئەمه (همه مووی) به هوی ئەوه وه یه که خوا کتیبه (بیرۆزه) کانی ناردوته خواره وه به راستی ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ وه بیگومان ئەوانه ی دوو به ره کیان تیکهوت ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له تهوراتدا ﴿لِنَلِي شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾ له دوو به ره کیه کی (وادان) که دوورن (له یه ک کهوتن) ﴿۷۱﴾

* لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
 وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَيَتِمَّىٰ
 وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
 الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
 وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
 عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ
 بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْهُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدِّئْهُ
 إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
 بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَا أُولِي
 الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ
 أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ أَنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
 بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ وَبَعْدَ مَا سَمِعَهُ
 فَإِنَّمَا إِثْمُهُ وَعَلَى الَّذِينَ يَبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ﴾ چا‌که نه‌وه‌نی‌یه‌که‌روو‌ب‌کنه ﴿قِيلَ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ به‌ره‌و‌پ‌و‌ژ‌ه‌ل‌ات
 و‌پ‌و‌ژ‌ت‌ا‌و‌ا ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ﴾ به‌ل‌کو‌چا‌که‌نه‌وه‌یه ﴿مَنْ آمَنَ يَأْتِ اللَّهُ﴾ که‌م‌ر‌و‌ف‌پ‌ر‌و‌ای‌ب‌ی‌ن‌ب‌ه‌خ‌و‌ا ﴿وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ﴾ و‌ه‌ب‌ه‌پ‌و‌ژ‌ی‌د‌و‌ای ﴿وَالْمَلَائِكَةَ﴾ و‌ه‌ب‌ه‌ف‌ر‌ی‌ش‌ت‌ه‌ک‌ان ﴿وَالْكِتَابَ﴾ و‌ه‌ب‌ه‌ک‌ت‌ی‌ب‌ه‌ک‌ان ﴿وَالنَّبِيْنَ﴾
 و‌ه‌ب‌ه‌پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ان ﴿وَأَتَى الْمَالَ﴾ و‌ه‌د‌ار‌ای‌ی‌خ‌و‌ی‌ب‌ه‌خ‌ش‌ی ﴿عَلَىٰ حُبِّهِ﴾ له‌گ‌ه‌ل‌ت‌ه‌وه‌ی‌که‌خ‌و‌ش‌ی
 د‌ه‌و‌ی‌ت ﴿ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ به‌خ‌ز‌م‌ان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و‌ب‌ه‌ه‌ت‌ی‌و‌ان ﴿وَالْمَسْكِيْنَ﴾ و‌ب‌ه‌ب‌ی‌ن‌ه‌و‌ای‌ان (ه‌ه‌ژ‌ار‌ان)
 ﴿وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ و‌ب‌ه‌ر‌ی‌و‌ار‌ان‌ی‌ک‌ه‌م‌د‌ه‌س‌ت ﴿وَالسَّابِغِينَ﴾ و‌ب‌ه‌س‌و‌ال‌ک‌ه‌ر‌ان ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ و‌ل‌ه‌ر‌ی‌ن‌ا‌ز‌اد
 ک‌ر‌د‌ن‌ی‌ک‌و‌ی‌ل‌ه‌ک‌ان‌د‌ا ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و‌ه‌ن‌و‌ی‌ژ‌ی‌ب‌ه‌چا‌کی‌ک‌ر‌د‌ی‌ت ﴿وَأَتَى الزَّكَاةَ﴾ و‌ز‌ه‌ک‌ات‌ی‌د‌ا‌ب‌ی‌ت
 ﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ﴾ و‌پ‌ه‌ی‌م‌ان‌ب‌ه‌ج‌ی‌ه‌ی‌ت‌ه‌ر‌ان ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ ک‌ات‌ی‌ک‌ب‌ه‌پ‌ه‌ی‌م‌ان‌ی‌ان‌د‌ا‌ب‌ی‌ت ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و
 خ‌و‌ر‌ا‌گ‌ر‌ان ﴿فِي الْبَأْسَاءِ﴾ له‌ک‌ات‌ی‌ت‌ه‌ن‌گ‌د‌ه‌س‌ت‌ی ﴿وَالضَّرَّاءِ﴾ و‌ن‌ه‌خ‌و‌ش‌ی ﴿وَحِينَ الْبَأْسِ﴾ و‌ل‌ه‌ک‌ات‌ی‌ج‌ه‌ن‌گ‌د‌ا
 ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ت‌ا‌ت‌ه‌و‌ان‌ه‌ن‌ک‌ه‌ر‌ا‌س‌ت‌ی‌ان‌ک‌ر‌د ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ و‌ه‌ه‌ه‌ر‌ت‌ه‌و‌ان‌ه‌ن‌پ‌ار‌ی‌ز‌ک‌ار‌ان ﴿وَالَّذِينَ
 يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ت‌ه‌ی‌ت‌ه‌و‌ک‌ه‌س‌ان‌ه‌ی‌که‌پ‌ر‌و‌ات‌ان‌ه‌ی‌ت‌ا‌و‌ه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ک‌ر‌ا‌و‌ه‌ل‌ه‌س‌ه‌ر
 ت‌ان‌ت‌و‌ل‌ه‌س‌ه‌ن‌د‌ن‌ه‌و‌ه ﴿فِي الْقَتْلِ﴾ له‌ک‌و‌ژ‌ر‌ا‌و‌ان‌د‌ا (ب‌ه‌ی‌ه‌ک‌س‌ان‌ی) ﴿الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ﴾ که‌س‌ی‌ن‌ا‌ز‌اد‌ب‌ه‌که‌س‌ی‌ن‌ا‌ز‌اد
 ﴿وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ﴾ و‌ب‌ه‌ن‌د‌ه‌ش‌ب‌ه‌ب‌ن‌د‌ه ﴿وَالْأَنْفِ بِالْأَنْفِ﴾ و‌ژ‌ن‌ب‌ه‌ژ‌ن (م‌ی‌ی‌ن‌ه‌ب‌ه‌م‌ی‌ی‌ن‌ه) ﴿فَمَنْ عُفِيَ لَهُ﴾ ت‌ه‌م‌ج‌ا
 ه‌ه‌ر‌که‌س‌ی‌ک‌ب‌ه‌خ‌ش‌ر‌ا ﴿مِنْ أَخِيهِ﴾ له‌ل‌ای‌ه‌ن‌ب‌ر‌ای‌ه‌ک‌ی‌د‌ی‌ن‌ی‌ی‌ه‌و‌ه ﴿شَيْءٌ﴾ ب‌ه‌ب‌ه‌ش‌ی‌ک‌(له‌خ‌و‌ی‌ن‌ه‌که)
 ﴿فَاتَّبِعُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ ت‌ه‌ب‌ی‌(خ‌ز‌م‌ه‌ک‌ان‌ی‌ت‌ر) پ‌ه‌ی‌ر‌ه‌و‌ی‌ب‌ک‌ه‌ن‌ب‌ه‌ب‌اش‌ی ﴿وَأَدِّئْهُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ﴾ (ب‌ک‌و‌ژ‌ی‌ش) ب‌ه‌چا‌کی
 خ‌و‌ی‌ن‌ه‌که‌ب‌د‌ات ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ﴾ ت‌ه‌م‌ه‌س‌و‌و‌ک‌ر‌د‌ن‌ه ﴿مِنْ رَبِّكَ وَرَحْمَةٌ﴾ له‌پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ار‌ت‌ان‌ه‌و‌ه‌و‌م‌ی‌ه‌ر‌ه‌ب‌ان‌ی
 ی‌ه ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ت‌ه‌م‌ج‌ا‌ه‌ه‌ر‌که‌س‌ی‌ک‌د‌و‌ای‌ت‌ه‌م‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌د‌ر‌ی‌ژ‌ی‌ی‌ک‌ر‌د ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ب‌و‌ت‌ه‌و
 ه‌ه‌ی‌ه‌س‌ز‌ای‌ب‌ه‌س‌و‌ی، (ب‌ه‌ن‌ا‌ز‌ار) ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ﴾ له‌ک‌و‌ش‌ت‌ن‌ه‌و‌ه‌و‌ت‌و‌ل‌ه‌س‌ه‌ن‌د‌ن‌ه‌و‌ه‌د‌ا‌ر‌ی‌ان‌ب‌و‌ت‌ی‌و‌ه
 ه‌ه‌ی‌ه‌﴿يَأْتُوا بِالْأَلْبَابِ﴾ ت‌ه‌ی‌ه‌و‌ش‌م‌ه‌ن‌د‌ان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌ل‌کو‌خ‌و‌ت‌ان‌پ‌ب‌ار‌ی‌ز‌ن ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾
 پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ک‌ر‌ا‌و‌ه‌ل‌ه‌س‌ه‌ر‌ت‌ان ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ ک‌ات‌ی‌ک‌ی‌ه‌ک‌ی‌ن‌ک‌ت‌ان‌ل‌ه‌س‌ه‌ر‌م‌ه‌ر‌گ‌د‌ا‌ب‌و‌و ﴿إِنْ تَرَكَ
 حَيْرًا﴾ ت‌ه‌گ‌ه‌ر‌م‌ال‌ی‌ل‌ه‌پ‌اش‌ب‌ه‌ج‌ی‌م‌ا ﴿أَلَوْصِيَةً لِلَّذِينَ﴾ و‌ه‌س‌ی‌ه‌ت‌ک‌ر‌د‌ن‌ب‌ه‌ب‌اش‌ی ب‌و‌د‌ای‌ک‌و‌ب‌ا‌و‌ک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ و‌خ‌ز‌م‌ان (ی‌ک‌که‌م‌یر‌ات‌ی‌ان‌ب‌ه‌ر‌ن‌ه‌که‌و‌ی) ب‌ه‌ج‌و‌ان‌ی‌و‌ر‌ی‌ک‌و‌پ‌ی‌کی ؟ ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾
 پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ک‌ر‌ا‌و‌ه‌ل‌ه‌س‌ه‌ر‌پ‌ار‌ی‌ز‌ک‌ار‌ان ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ ت‌ه‌م‌ج‌ا‌ه‌ه‌ر‌که‌س‌ی‌ک‌و‌ه‌س‌ی‌ه‌ت‌ه‌که‌ی‌گ‌و‌ر‌ی
 ﴿بَعْدَ مَا سَمِعَهُ﴾ د‌و‌ای‌ب‌ی‌س‌ت‌ن‌ی ﴿فَأَتَمَّا إِثْمَهُ﴾ ت‌ه‌و‌ه‌گ‌و‌ن‌ا‌ه‌ی‌(ت‌ا‌و‌ان‌ی) ﴿عَلَى الَّذِينَ يَدُّونَهُ﴾ ه‌ه‌ر‌ل‌ه‌م‌ل‌ی
 ت‌ه‌و‌که‌س‌ان‌ه‌د‌ا‌ی‌ه‌که‌د‌ه‌ی‌گ‌و‌ر‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ب‌ی‌گ‌و‌م‌ان‌خ‌و‌اش‌ب‌ی‌س‌ه‌ر‌ی‌ز‌ان‌ای‌ه ﴿۱۸﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ إِنْ آتَى اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ
مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامِ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

﴿فَمَنْ حَافٍ﴾ ئەمجا هەر که سینک تر سا ﴿مِنْ مُّؤِصٍ﴾ له‌وه‌سیه‌تکار ﴿جَفَاءً أَوْ إِثْمًا﴾ که‌هه‌له‌یان گونا‌هینک
 بکات ﴿فَأَصْلَحَ بِنَهْمِهِ﴾ جا (ئه‌و که‌سه) میرانگرانی پینک‌بینی ﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ ئەوه‌هیچ گونا‌هینکی له‌سه‌ر
 نی‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خودا‌لیخ‌و‌ش بو‌و به‌به‌زه‌یی یه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی
 ئەوانه‌ی که برواتان هیناوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الضِّيَاةُ﴾ پو‌ژووتان له‌سه‌ر نووسراوه و فەررز کراوه ﴿كَمَا
 كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هه‌روه‌ک چو‌ن فەررز کراوه له‌سه‌ر ئە‌و ئوممه‌تانه‌ی له‌پیش ئیوه‌دا‌بوون ﴿لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ﴾ بو‌ئوه‌ی خو‌تان بیاریزن له‌خودا‌بتر سن ﴿أَيُّهَا مَعْدُودَاتِ﴾ (پو‌ژووتان له‌سه‌ر فەررز کرا)
 چه‌ند پو‌ژینکی دیاری کرا‌وی ژمیراوه ﴿فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ مَرِيضًا﴾ جا هه‌ر که‌سینک له‌ئیه‌وه‌خو‌ش بو‌و
 ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ یان له‌سه‌فردا‌بوو (وه‌به‌ر پو‌ژوو نه‌بوو) ﴿فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ئەوه‌په‌یو‌سته به‌ئە‌ندازه‌ی
 ئە‌و پو‌ژوانه‌ی (به‌ر پو‌ژوو نه‌بووه) قه‌زای بکاته‌وه له‌پو‌ژوانی تر‌دا ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ وه‌په‌یو‌سته
 له‌سه‌ر ئە‌وانه که‌زور به‌نا‌ره‌ه‌تی ئە‌توانن به‌ر پو‌ژوو بن (وه‌به‌ر پو‌ژوو نابن) ﴿فَذِيَّةٌ طَعَامٍ مَسْكِينٍ﴾
 بریتی (یان له‌سه‌ره) ، که‌خو‌راکی هه‌ژاریکه ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ﴾ ئەمجا هه‌ر که‌سینک زور‌تر
 بریتی بدات ئە‌وه‌باش‌تره‌بو‌ی ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ و ئە‌گه‌ر به‌ر پو‌ژوو بن بو‌خو‌تان باش‌تره
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئە‌گه‌ر بزائن ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ مانگی په‌مه‌زان مانگیکه
 قورئانی تیدا‌نیزا‌وته‌خواره‌وه ﴿هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ﴾ به‌رینما بو‌خه‌لکی وه‌به‌لگه‌گه‌لینکی رو‌شن
 ﴿مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾ بو‌رینمونی و جیا‌کردنه‌وه (ی‌دروست و نادروست) ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ
 الشَّهْرَ﴾ ئەمجا هه‌ر که‌سینک له‌ئیه‌وه‌مانگی په‌مه‌زانی بینی ﴿فَلْيَصُمْهُ﴾ با‌به‌ر پو‌ژوو بیت ﴿وَمَنْ كَانَ
 مَرِيضًا﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک نه‌خو‌ش بو‌و ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ له‌سه‌فردا‌بوو ﴿فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ با‌به‌ئە‌ندازه‌ی
 ئە‌و پو‌ژوانه قه‌زای بکاته‌وه له‌چه‌ند پو‌ژینکی تر‌دا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ﴾ خوا‌ئاسانی ئە‌وی بو‌ئیه
 ﴿وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ وه‌گرانی نا‌و‌یت بو‌تان ﴿وَلْيُكْمِلُوا الْعِدَّةَ﴾ (قه‌زای په‌مه‌زاتان له‌سه‌ر
 دانرا) تا‌مانگه‌که (بگرن) به‌ته‌وا‌وی ﴿وَلْيُكْمِلُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَانَكُمْ﴾ وه‌به‌گه‌وره‌نا‌وی خوا‌به‌رن
 له‌سه‌ر ئە‌و رینمونی یه‌ی که‌کردوونی ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه‌تا‌سو‌پاسی (خوا) بکه‌ن ﴿إِذَا
 قَرَّبْتَ﴾ ئە‌وا بینگومان من‌لی‌بانه‌وه‌نزی‌کم ﴿أُجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ﴾ گیراده‌که‌م نزا‌کاران ﴿إِذَا دَعَاكَ﴾
 هه‌ر کاتینک ها‌وار و نزام‌لی بکه‌ن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي﴾ ده‌ی با‌ئە‌وانیش به‌ده‌نگ منه‌وه‌بین ﴿وَلْيُؤْمِنُوا بِي﴾
 وه‌بروام بی‌به‌یتن ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ بو‌ئوه‌ی ری‌ی‌راست بدو‌زنه‌وه ﴿۱۸۸﴾

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
 لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ
 تَخْتَاوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ
 بَاشِرُوهُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ
 الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ
 عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا
 أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهِيَ إِلَى الْحُكَّامِ
 لَتَأْكُلُوا مِنْهَا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿١٧٨﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ
 وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ
 مَنْ اتَّقَىٰ وَآتَىٰ الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٧٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
 يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٨٠﴾

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الصِّيَامِ﴾ پرتان پی دراوه له شه وانی رۆژوو (ی رهمه زان) دا ﴿الزَّكَاةَ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ﴾ که بجهنه لای ژنه کانتان ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ﴾ ئەوان بو ئیوه پۆشاکن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ﴾ وه ئیوه ش بو ئەوان پۆشاکن ﴿عَلَّمَ اللَّهُ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا ده یزانی که ئیوه ناپاکیتان له خوتان ده کرد ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ بویه په شیمانی لی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه لیتان خوش بوو ﴿ثُمَّ لَنْ يَشْرُوهُنَّ﴾ ئیتر له ئیستاوه (به شهو) بجهنه لایان ﴿وَأَنْتُمْ عَمَّا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه به دل بخوازن ئەوی که خوا بوی نوسیوون (له منداڵ) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخون و بخونه وه ﴿حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ هه تا بوتان جیا ده بیته وه ﴿الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ﴾ روشته ی سپی (رۆژ) ﴿مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ له روشته ی رپی (شهو) ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ له شه به قدا ﴿ثُمَّ آتَمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ الْإِيلِ﴾ له پاشان رۆژوو که تان ته و او بکهن تاشه وی دوابی ﴿وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ﴾ وه مه جنه لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَدَاوَةٌ فِي السَّجْدِ﴾ له کاتیکدا که له مزگه وتدا مابنه وه بو خوا به رستی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ ئەمانه سنوورانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ نزیکیان مه که ونه وه ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ ئاوا خوا باسی فرمانی خوی ده کات بو خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا خویان پاریزن ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبِطْلِ﴾ مالی یه کتری مه خون له ناو خوتاندا به ناپه و او ﴿وَتَدُلُّوْا بِهَا إِلَىٰ الْحُكْمِ﴾ وه به (به رتیل) مه یدهن به کار به دهستان و فهرانداران ﴿لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِشْرِ﴾ بو ئەوه ی به شیک له مالی خه لکی بخون به گونه ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه ش ده زانن ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ﴾ پرسیارت لی ده کهن ده باره ی نوی بونه وه ی مانگه نویکان ﴿قُلْ هِيَ مَوَاقِفُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ بلی ئەمانه نیشانه ی کاته کانن بو خه لکی و بو حه ج ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ﴾ وه چاکه ئەوه نی یه ﴿بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ که له پستی مال و خانووه کانه وه بجهنه ژووره وه ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنَ اتَّقَى﴾ به لکو چاکه ئەوه یه ئەو که سه پاریز کارو له خوا ترس بیت ﴿وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَدْبَارِهَا﴾ وه بجهنه ماله کان له دهر گا کانی وه ﴿وَأْتُوا اللَّهَ تَعَالَىٰ﴾ خواتر س خوت ﴿وَه لَه خوا بترسن تا رزگار بین ﴿وَقَلْتُلُوْا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ بکهن له ری ی خوادا ﴿الَّذِينَ يَقْتُلُوْكُمْ﴾ له گه ل ئەوانه ی جهنگستان له گه لدا ده کهن ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ وه دهست دریزی مه کهن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به راستی خودا دهست دریزی که رانی خوش ناویت ﴿

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَفِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمْ وَالْفِتْنَةُ
 أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا
 فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنْ أَنْتَ هُوَ
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
 الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُمْ أَفْلَاحُ عُدُونِ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامِ
 بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرْمَتِ قِصَاصٌ فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا
 عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا أَنْ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
 وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاتَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
 فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلِقُوا رءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ
 الْهَدْيُ مَحَلَّهُ، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
 مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
 فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِصْيَامًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
 وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرًا
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا أَنْ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ﴾ بیان کوژن (کافران) له ههر شوئینی دهستان که وتن و زال بوون به سه ریاندا
 ﴿وَأَخْرَجُوهُمْ﴾ وه دهریان بکهن ﴿مَنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ﴾ لهو شوئانه ی که ئیوه یان لی دهر کردوه ﴿وَأَلْفَشْنَا أَشْدَّ مِنْ
 الْقَتْلِ﴾ لادان له ربئی یه کتابه رستی خوی گه وره له خه لک کوشتن سهخت و گه وره تره ﴿وَلَا تَقْتُلُوهُمْ﴾ جهنگیان
 له گه ل مه کهن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له لای مز گه وتی که عبه دا ﴿حَتَّى يَقْتُلُوهُ فِيهِ﴾ تا نه وان له ویندا نه جهنگن
 له گه لئان دا ﴿إِن قَتَلْتُمْ﴾ نه مجائه گهر جهنگین له گه لئاندا ﴿فَأَقْتُلُوهُمْ﴾ ئیوهش بجهنگن له گه لئاندا ﴿كَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكَافِرِينَ﴾ نه مه یه توله ی بی پرویان ﴿إِن قَاتَلْتُمْ﴾ به لام نه گهر دهستان هه لگرت (له جهنگ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه هوا خوی گه وره لیخوشبوو میهره بانه ﴿وَقَاتِلُوهُمْ﴾ جهنگیان له گه ل بکهن ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ
 فِتْنَةً﴾ تادوژمنابه تی بوئاین وهاو له پر یاردان نه مینی ﴿وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ﴾ وه ئاین و ملکه چی هه ربو خواده بیت ﴿فَإِن
 أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ﴾ نه مجائه گهر دهستان هه لگرت ﴿فَلَا عُدْوَانَ﴾ ئیتر دهست درئیژی نی یه ﴿إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ مه گهر له سه ر
 سته م کاران نه بیت ﴿الشَّهْرِ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ریزی مانگی حهرام به رانبه ر به ریز گرتی نه وانه بو مانگی
 حهرام ده بیت ﴿وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ﴾ شکاندن ی هه ریزی کیش توله ی هه یه ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾ جاهه ر که سینک
 دهست درئیژی کرده سه رتان ﴿فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ﴾ ئیوهش دهست درئیژی بکه نه سه ری ﴿بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾
 به وئنه ی دهست درئیز کردنه که ی نه و بو ئیوه ﴿وَأَنْتُمْ أَلَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزنان
 که خوا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له گه ل باریز کارانه ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه دارایی خو تان بهخت بکهن له
 ری ی خوا دا ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ وه به دهستی خو تان خو تان مه خه نه تیاجو و نه وه ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ وه
 چا که بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی خوا چا که کارانی خوش دهو بیت ﴿وَاتَّقُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾
 حه ج و عومره (تان که دهست بی کرد) نه نها بو خوا به ته وای بی کهن ﴿فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ﴾ نه مجائه گهر هه ر
 (قه دهغه کران) ﴿فَمَا اسْتَسْرَمْنَا مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه وسا چیتان بو هه لسورا له قوربانی (سه ری بپرن) ﴿وَلَا تَحْلِقُوا
 رُءُوسَكُمْ﴾ وه سه رتان مه تاشن ﴿حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ ناقوربانیه که ده گاته چی ی دیاری کراوی خوی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 مَرِيضًا﴾ نه مجا هه ر که سینک له ئیوه نه خوش بوو ﴿أَوْ بِهِ آذَى مِنْ رَأْسِهِ﴾ یان نازاریک له سه ری دا بوو ﴿فَفِدْيَةٌ
 مِنْ صِيَامٍ﴾ (نه گهر سه ری تاشی) بریتی یه ک بدات که پوژوو (ی سی پوژوه) ﴿أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ نُسُكٌ﴾ یان خیریک
 یان قوربانیه ک بکات ﴿فَإِذَا أَمِنتُمْ﴾ جا کاتیک دلنیا بوون (ترس نه بوو) ﴿فَمَنْ تَمَعَ بِالْعُمْرَةِ﴾ نه مجائه وه که سه ی
 به هه ره مند بوو به به جهینانی عومره ﴿إِلَى الْحَجِّ﴾ تاکاتی حه ج ﴿فَمَا اسْتَسْرَمْنَا مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه وه چی بو هه لسورا له
 قوربانی (بیکات) ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ وه نه گهر یه کینک نه بیوو ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ با سی پوژوه پوژوو بیت
 له کاتی حه جدا ﴿وَسَبْعُ إِدْرَاعَةٍ﴾ وه حهوت پوژوی تریش کاتیک گهرانه وه ﴿تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ نه مه ده بیته ده
 پوژوی ته وواو ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرًا﴾ حاضری المسجد الحرام نه مه بو که سینکه که (خوی) و که س و کاری دانیشتووی
 ده ور و به ری (مسجد الحرام) نه بیت ﴿وَأَنْتُمْ أَلَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزنان ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ﴾ که به راستی خوا خاوه نی توله و سزای سهخته ﴿۱۱۷﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا
 رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ
 خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ
 وَاتَّقُونَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ
 عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
 وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
 النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾
 فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِنْ سَكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
 آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
 رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ
 ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

﴿الْحُجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ﴾ (کاتی) حج له‌چهند مانگیکی دیاری کراوادیه ﴿فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ﴾
 ئەمجا هەر که سیک له‌مانگانه‌دا حجی له‌سه‌ر خوی پنیوست کرد ﴿فَلَا رُفْتٌ﴾ بایتر نه‌چیته لای
 زن ﴿وَلَا سُوفٌ﴾ وه به‌دکاری نه‌کات ﴿وَلَا جِدَالٌ﴾ وه دهمه‌قاله نه‌کات ﴿فِي الْحَجِّ﴾ له‌حه‌جدا
 ﴿وَمَا تَقَعُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هەرچی بکه‌ن له‌چاکه ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خوابی‌ی ده‌زانی ﴿وَتَزَوَّدُوا﴾ وه
 تویشوو (ی پاریزکاری) و له‌خواترسان هه‌لبگرن ﴿فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ الشَّقْوَى﴾ که باشترین تویشوو
 له‌خواترسانه ﴿وَأَتَقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ وه له‌من بترسن نه‌ی هوشمه‌ندان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گوناختان له‌سه‌رنی به ﴿إِن تَبَتَّغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که دوای پوزی په‌روه‌ردگارتان بکه‌ون
 ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ﴾ ئەمجا کاتیک بلاوه‌تان لیکرد و گه‌رانه‌وه له‌عه‌ره‌فات ﴿فَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾
 ناوی خوا بیتن ﴿عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ له‌لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ﴾
 وه‌یادی خودا بکه‌ن که رینمونی کردن ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ با له‌پیش نه‌وه‌شا تیه
 له‌گومرایان بووبن ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَقَاضَ النَّاسُ﴾ له‌پاشان بگه‌رینه‌وه له‌وشوینه‌ی خه‌لکی
 لی‌ی ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه‌داوای لی‌ی خو‌شبوون بکه‌ن له‌خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بیگومان خوالی خو‌شبوو میهره‌بانه ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ مَسْجِدِكُمْ﴾ ئەمجا کاتیک نه‌رکان و واجباتی
 حه‌جتان ته‌واو کرد ﴿فَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ یادی خوا بکه‌ن ﴿كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾ وه‌ک ناو بردنتان بو
 باوو باپیرانتان ﴿أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا﴾ یان زورتر له‌ناوی نه‌وان ﴿فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ ئەمجا هی‌ی واهه‌یه
 له‌خه‌لکی (هه‌ر داوای دنیا ده‌کات و) ده‌لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا﴾ خوایه بمانده‌ری له‌دونیادا
 ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ وه (نه‌وانه) هیچ به‌شیکیان نی به‌له‌رورزی دوایی دا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَقُولُ﴾ وه‌هی واش هه‌یه ده‌لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ خوایه هه‌م
 له‌دونیای و هه‌م له‌رورزی دواییدا خیر و خو‌شیمان بی‌ی بده ﴿وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ وه بمان پاریزه له‌سزای
 ناگر ﴿أُولَئِكَ﴾ ناهه‌وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به‌شیکیان هه‌یه ﴿مِمَّا كَسَبُوا﴾ له‌وه‌ی که کردوویانه
 ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه‌خوای گه‌ورو زور خیرایه له‌لیپر سینه‌وه‌دا ﴿۵۱﴾

* وَذَكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
 يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ
 اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَمَنْ النَّاسُ مِنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٤﴾
 وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
 وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ
 أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ لَهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ
 الْإِمَّهَادُ ﴿٢٦﴾ وَمَنْ النَّاسُ مِنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
 مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
 الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَ تَكُفُّوا عَنِ الْبَيْتِ فَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
 وَالْمَلَائِكَةُ وَفُضِي الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣١﴾

﴿وَأذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناوی خوا بهرن(الله اكبر بكنه) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ له چهند رۆژنیکی دیاری
 كراودا ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ هه كه سېك په له بكات له دوو رۆژدا(هه رسی جه مه ره كه بهر دباران
 بكات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ﴾ گوناھی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه هه كه سېكیش دوا بكه ویت (سی رۆژ
 په جم بكات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ لِنِ اتَّقَى﴾ گوناھی له سه رنی به بۆ كه سېك پاریز كاری بكات و له خوا
 بترسیت ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و (له سزای) خوتان پباریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَكُمْ﴾ وه بزنان كه
 ئیوه ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ بۆ لای ئه و(ته گه رینه وه و) كۆده كریته وه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له ناوخه لكی
 كه سانینك هه ن ﴿يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ﴾ كه به قسه سه رسامت ده كات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له م ژبانی دونیادا
 ﴿وَيُشْهَدُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده كات به شاهید ﴿عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ﴾ له سه ر(راستی) ئه وه ی له دلبیاه تی
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَصَّ﴾ كه چی ئه و دوزمینکی سه ر سه خته ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾ وه كاتینك پشتی هه لكد
 ﴿سَعَى﴾ هه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زهوی دا (له وولاتدا) ﴿لِيُفْسِدَ فِيهَا﴾ بۆ ئه وه ی خرابه ی
 تیدا بكات ﴿وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ﴾ وه كشتو كال و وه چه و نه وه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾
 وه خوا خرابه كاری خو ش ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ﴾ وه كاتینك پی ی بووتریت ﴿اتَّقِ اللَّهَ﴾ له خوا
 بترسه ﴿أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ دهمار ده یگری بۆ به د كرداری ﴿فَنَحَسَبُ وَجْهَهُمْ﴾ جائه و دوزه خی
 به سه ﴿وَلَيْسَ الْيَهُودُ﴾ كه به دترین جیگایه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناوخه لكیش كه سانینك هه ن
 ﴿مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ كه گیانی خو ی ده فروشیت ﴿أَبْتَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ بۆ ره زامه ندی خوا
 ﴿وَاللَّهُ زَعُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده كان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی بر واداران
 ﴿أَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً﴾ هه موو به ته و او ی بچه ناو ئیسلامه وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوا ی
 هه نگا وه كانی شهیتان مه كه ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونكه بیگومان ئه و دوزمینکی ئاشكر اتانه ﴿فَإِنْ زَلَلْتُمْ﴾
 ئه مجائه گه ر لاتاندا(هه لخلیسكان) ﴿فَإِنْ بَدَدْتُمْ﴾ دوا ی ئه وه ی ﴿جَاءَتْكُمْ الْبَيْتُ﴾ كه
 نیشانه ئاشكر اكانتان بۆهات ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ ئه وه چاك بزنان كه خوا ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ زال و كار
 دروسته ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ئایا ئه وانه چاوه روانن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا یان بۆ بیت ﴿فِي ظُلْمٍ﴾
 له ناو چهند پارچه ﴿مِنَ الْعَمَامِ﴾ هه ورنکی سبی دا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ هه ره ها فریشته كان (یان بۆ بی)
 ﴿وَقَضَى الْأَمْرَ﴾ وه كاره كه كوتابی پی بیت ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه هه موو كاریك هه ر بۆ لای خوا
 ده گه رینه وه ﴿۱۱﴾

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يَبْدُلْ نِعْمَةَ
 اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣١﴾ زَيْنُ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ﴿١٣٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
 فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
 يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ
 وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ
 اللَّهُ إِلَّا أَنْ نَصُرَ اللَّهُ فَرَبُّ قَرِيبٍ ﴿١٣٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
 مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٣٥﴾

﴿سَلِّبِيْ اِمْرًا يَّوْمَ لِقَائِيْ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه د ﷺ) له‌بنی ئیسرائیل پیرسه ﴿كِرَاءَاتِنَهُمْ مِنْ اَيِّمٍ يَّبِيْنَهُ﴾ كه چه‌ند به‌لگه‌و
 نیشانه‌ی روشنمان داوه به‌وان ﴿وَمَنْ يَّدِلْ﴾ وه ههر كه سیتك بیگوریت ﴿بِعَمَّةِ اَللّٰهِ﴾ به‌هره‌ی (ریتمونوی) خوا
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ دوا‌ی ته‌وه‌ی كه ده‌ستی كه‌وت ﴿فَاِنَّ اَللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ﴾ ته‌وه بیگومان خوداتوله‌ی زورسه‌خته
 ﴿رُزِيْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ جوان كراوه بو‌ی بر وایان (ناسوپاس كه‌ران) ﴿اَلْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ ژیان‌ی دونیا (به‌جورنك)
 ﴿وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ كه گالته ده‌كن به بر واداران ﴿وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا﴾ (به‌لام پایه‌ی) ته‌وانه‌ی له‌خوا ترسن
 ﴿فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ كه‌لی به‌رزتره له‌وان له‌رؤزی دوا‌ییدا ﴿وَاللّٰهُ يَرْزُقُ﴾ وه خودا رزق و رؤزی ده‌دات
 ﴿مَنْ يَّشَاءُ﴾ به‌هره كه سیتك كه‌بیه‌ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به‌بی شومار و حساب‌كر دن ﴿كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً﴾
 خه‌لكی به‌ك كۆمه‌ل بوون (به‌سروشت) ﴿فَبَعَثَ اَللّٰهُ النَّبِيْنَ﴾ ته‌مجا خودا پیغه‌مبه‌رانی نارد ﴿مُبَشِّرِيْنَ﴾
 به‌مژده‌دهر ﴿وَمُنذِرِيْنَ﴾ و ترسینه‌ر ﴿وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ﴾ وه كتیبی راستی و دروستی له‌گه‌لدا
 ناردونه خواره‌وه ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ تا بریار بدات و حوكم بكات له‌ناو خه‌لكی دا ﴿فِيْمَا اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ﴾
 له‌و شتانه‌ی كه جیاواز و دووبه‌ره‌ك بوون تیا‌یدا ﴿وَمَا اَخْتَلَفَ فِيْهِ﴾ وه كه‌س جیاواز و دووبه‌ره‌کی
 نه‌كرد له‌ كتیبی ئاسمانیدا ﴿اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ﴾ مه‌گه‌ر ته‌وانه‌ی كه كتیبیان پی‌ درابوو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دوا‌ی ته‌وه‌ی
 ﴿مَا جَاءَتْهُمْ اَلْبَيِّنٰتُ﴾ نیشانه‌و به‌لگه‌ی روشنمان بو‌هات ﴿غَيًّا بِيْنَهُمْ﴾ به‌هؤی حه‌ساده‌تی ناو خو‌یانه‌وه
 ﴿فَهَدٰى اَللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ ته‌مجا خوا خؤی ریتمونوی بر وادارانی كرد ﴿لِمْا اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاٰيٰتِهٖ﴾ بو
 ته‌و ریگا راسته‌ی كه دووبه‌ره‌کیان تیا‌دا ده‌كرد ﴿وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ﴾ وه خوا كئی بویت ریتمونوی ده‌كات
 ﴿اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ بو ری‌بازی راست ﴿اَمْرٍ حَسْبُهُمْ﴾ ئایا و اتان زانیسوه ﴿اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ﴾ كه ده‌چنه
 به‌هشت ﴿وَلَمَّا يَاۤئِكُمْ مَثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ كه چی هیشتا نه‌هاتوته ریتان ته‌وه‌ی له‌ناره‌حتی توشی ته‌وانه
 بوون كه له‌پنش ئیوه‌دا تپه‌رین ﴿مَسْتَهْمُ الْاِنْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ (كه له‌ری‌ی خوادا) دوو‌چاری سه‌ختی و زهره‌ر و
 زیان بوون ﴿وَرُزِلُوْا﴾ وه زور به‌توندی ته‌كان دران و زوربان بو‌هات ﴿حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ﴾
 به‌ره‌نگیتك كه پیغه‌مبه‌ره‌كه و ته‌وانه‌ی كه بر وایان هیتابوو له‌گه‌لیدا ده‌یان ووت ﴿مَتّٰى نَضَرَ اَللّٰهُ﴾ سه‌ره‌كه‌وتنی
 خوا كه‌ی دبت ﴿اَلَا اِنَّ نَضَرَ اَللّٰهُ قَرِيْبٌ﴾ ناگادار بن و دلنیا‌بن به‌راستی سه‌ره‌كه‌وتنی خوا نزیكه ﴿مَتّٰى نَضَرَ اَللّٰهُ﴾
 پرسیارت لی‌ ده‌كه‌ن ﴿مَا ذٰلِكُمْ فَاَنْتُمْ قَوْمٌ﴾ چی به‌خشن (له‌ری‌ی خوادا) ﴿قُلْ مَا اَنْفَقْتُمْ﴾ بلی: ته‌وی ده‌بیه‌خشن
 ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له‌مالی پاك و حه‌لال ﴿فَالِئُوْا الَّذِيْنَ﴾ با بو‌باوك و دایك ﴿وَالْاَقْرَبِيْنَ﴾ و خزمانی نزیك ﴿وَالِئْتَمِيْ﴾ و
 هه‌تیوان ﴿وَالْمَسْكِيْنَ﴾ و هه‌ژاران ﴿وَالَّذِيْنَ سَبَّلْتُمْ﴾ و ری‌وارانی كه‌م ده‌ست ﴿وَمَا تَقَعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه ههر چی بكه‌ن
 له‌چاكه ﴿فَاِنَّ اَللّٰهَ بِءِمْ عَلِيْمٌ﴾ ته‌وه بیگومان خوا ناگاداره لی‌ ی ﴿۱۵﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
 شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ
 لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ
 أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
 يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ أَسْتَطَعُوا وَمَنْ
 يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ
 هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
 اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
 مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَكَ ذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ ﴾ جهنگتان له سهر پیوست کرا ﴿ وَهُرُكُهُ لَكُمْ ﴾ که لاتان ناخوشه ﴿ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا ﴾ وهه گونجی شتیکتان بی ناخوش بی ﴿ وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ که چی باش وخیر بیت بوتان ﴿ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا ﴾ وهه گونجی شتیکتان پی خوش بی ﴿ وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ﴾ و خراب بیت بوتان ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ ﴾ وه خوا (چاک و خرابی ئیوه) نه زانیت ﴿ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ و ئیوه نایزان ﴿ يَسْأَلُونَكَ ﴾ پرسیات لی ده کهن ﴿ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ ﴾ ده باره ی مانگی حرام ﴿ قِتَالِ فِيهِ ﴾ جهنگ کردن تیایدا ﴿ قُلْ ﴾ بلی ﴿ قِتَالِ فِيهِ كَبِيرٌ ﴾ جهنگ له مانگی حرام دا گونا هیکی گه وره به ﴿ وَصَدَعَن سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ به لام به ره لستی ریبازی خوا ﴿ وَكُفْرًا بِهِ ﴾ وه بی بروایی پی ﴿ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾ وه (ری گری موسولمانان) له مزگه وتی حرام ﴿ وَالْأَخْرَاجِ أَهْلِهِ مِّنْهُ ﴾ ودهر کردنی خه لکی نه و مزگه وتی لی ﴿ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ گه وره تره لای خوا (له جهنگ کردن له مانگی حرامدا) ﴿ وَالْأَفْتَتُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ﴾ وه هاو هل به یاد کردن بو خودا وه ول دان بو په شیمان کردن وه ی موسلمان گه وره تره له (پیوا) کوشتن (له ومانگه دا) ﴿ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ ﴾ به رده وام ده ست هه لنا گرن و جهنگتان له گه لدا ده کهن ﴿ حَتَّىٰ يَرِدُوكُمْ مِّنَ دِينِكُمْ ﴾ تاپه شیمانتان بکه نه وه له دینه که تان ﴿ إِنِ اسْتَظَلَّوْا ﴾ نه گهر بتوانن ﴿ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ ﴾ وه ههر که سینک له ئیوه له دینی خوی هه ل بگه رپته وه ﴿ قِيَمَتٌ وَهُوَ كَافِرٌ ﴾ وه به بی بروایی بمری ﴿ فَأُولَٰئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ ﴾ ئا نه وانه هه موو کرده وه کانیا ن پوج نه بیته وه ﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾ له دونیا و دوار و ژیشدا ﴿ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾ وه نه وانه یارو هاو ده می نا گرن ﴿ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ تییدا ده میتنه وه به ئیجگاری ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ به راستی نه وانه ی بروایان هینا ﴿ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ﴾ وه نه وانه ی کوجیان کرد ﴿ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ و تیکوشان له ری ی خوا دا ﴿ وَأُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ﴾ ئا نه وانه چاوه پروانی میهره بانی خودان ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ وه خوالی خوش بوو میهره بانه ﴿ يَسْأَلُونَكَ ﴾ ئهی موحه ممد پرسیات لی ده کهن ﴿ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ﴾ ده باره ی عهره ق و قومار ﴿ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ ﴾ بلی له م دوانه دا گونا هی گه وره هه به ﴿ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ ﴾ و چهند قازانجیک هه به بو خه لکی ﴿ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ ﴾ به لام گونا هه که یان گه وره تره ﴿ مِنْ نَّفْعِهِمَا ﴾ له سوود و قازانجه که یان ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ ﴾ وه پرسیات لی ده کهن ﴿ مَاذَا يُنْفِقُونَ ﴾ چی بیه خشن ﴿ قُلِ الْعَفْوَ ﴾ بلی نه وه ی لی تان زیاده ﴿ كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ﴾ ئا وه ها خودا به لگه کان روون ده کاته وه بوتان ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ تا بیر بکه نه وه ﴿

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَلَّيْ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ
 خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
 الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّى تُؤْمِنَ وَلَا أُمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ
 خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
 حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ
 أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾
 وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي
 الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ
 مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
 ﴿٢٢٢﴾ نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْي شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا
 لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ مُّلْقَوَةٌ وَبَشِّرِ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا
 وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾ له کاری دنیا و دوار و ژتان ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ ﴾ و هر سیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الَّتِي ﴾ له باره ی هه تیوان (که چۆن بن له گه لیاندا) ﴿ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ ﴾ بلی چاکسازی (تیکه لاوی کردن) بۆ نه وان چاکتره ﴿ وَإِنْ تَحُلْطُوهُمُ فَإِخْوَانُكُمْ ﴾ و هه گهر تیکه ل بین له گه لیاندا (قهینا کات چونکه) براتانن ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدِينَ الْمُضْلِحِينَ ﴾ و هخوا ده زانی کی خرابه کار و کی چاکه کاره (له گه ل هه تیوان) ﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتَكُمْ ﴾ نه گهر خوا بیویستایه دو چاری رهنج و نار هه تی ده کردن ﴿ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ به راستی خوازال و کار دروسته ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ ﴾ ژنانی هاوبهش پهیدا کهر ماره مه کهن ﴿ حَتَّى يُؤْمِنُوا ﴾ تابروا دههینن ﴿ وَلَا مَآئِمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ ﴾ که نیزه کیکی برودار ﴿ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ ﴾ باشتره له ژنه (نازادیکی) هاوبهش پهیدا کهر ﴿ وَلَوْ أَنْجَبْتَكُمْ ﴾ با (هاوبهش پهیدا کهر که) سه رسامیشی کردبن (به جوانی یان داراییان) ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ ﴾ و ه ژنانی موسلمان ماره مه کهن له هاوبهش پهیدا کهران ﴿ حَتَّى يُؤْمِنُوا ﴾ تابروا دههینن ﴿ وَلَعَبُدُّوا مُؤْمِنًا ﴾ و ه کویله یه کی برودار ﴿ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ ﴾ باشتره له (نازادیکی) هاوبهش پهیدا کهر ﴿ وَلَوْ أَنْجَبْتَكُمْ ﴾ با سه رسامیشی کردبن (به دارایی یا جوانیان) ﴿ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ﴾ نه وانه بانگ (ی خه لک) ده کهن بۆ ناو ناگر ﴿ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبَيْتَةِ ﴾ به لام خوا (خه لک) بانگ ده کات بۆ به هه شت ﴿ وَالْمَغْفِرَةَ بِإِذْنِهِ ﴾ و لیخوش بوون به فهرمانی خوی ﴿ وَيَبِينَ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ ﴾ و ه نیشانه کانی خوی روشن ده کاته وه بۆ خه لکی ﴿ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾ به لکو بیربکه نه وه ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ﴾ و هر سیارت لی ده کهن ده رباره ی حمیز ﴿ قُلْ هُوَ ذِي حَمِيْزٍ نَّازِلٍ ﴾ فاعتر لو الی النساء که واته دوور بکه ونه وه له هاوسره کانتان ﴿ فِي الْمَحِيضِ ﴾ له کاتی حمیزا ﴿ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ ﴾ و هنزیکیان له گه لدا مه کهن ﴿ حَتَّى يَطْهَرْنَ ﴾ تا پاک ده بنه وه ﴿ فَإِذَا طَهَّرْنَ ﴾ که خویان شت (دوای پاک بوونه وه) ﴿ فَأَتُوهُنَّ ﴾ نه مجا یچنه لایان ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَ اللَّهُ ﴾ له و شوینه وه که خوا فهرمانی پیداون ﴿ إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ ﴾ به راستی خواته و به کارانی خوش ده ویت ﴿ وَجُحُتِ الْمَطْهَرِينَ ﴾ و پا کانی خوش ده ویت ﴿ سَأَوْكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ﴾ ژنه کانتان کیلگه ی خوتانن ﴿ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ ﴾ جا تۆو بوه شیننه ناو کیلگه که تانه وه (مه به ست چوونه لایانه) ﴿ أَنْ شِئْتُمْ ﴾ به هر شیوه یه که ده تانه و ی (له شوینی تاییه تی خوی که پیشه و یه نه که دواوه) ﴿ وَقَدِمُوا أَنْفُسَكُمْ ﴾ کرده و ی باش پیش بخه ن بۆ خوتان ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ ﴾ له خوا بترسن ﴿ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ ﴾ و ه بزائن و دلنیا بن که به خزمه تی ده گه ن ﴿ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ و ه مزده بده به بروداران ﴿ وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً ﴾ نه کهن سویند به خوا خواردن بکه ن به به ره لستی ﴿ لَا يَمْنَعُكُمْ ﴾ نه و شتانه ی سویند تان له سه ری خوار دووه ﴿ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا ﴾ که چاکیی و پاریز کاری ﴿ وَتُضِلُّوا بَيْنَ النَّاسِ ﴾ و رینکخستنی نیوان خه لکی یه ﴿ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ و ه خوا بیسه ر و زانایه ﴿

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصٌ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِن فَاءَ وَإِن فَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِن عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ
ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِن كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذَلِكَ إِذَا أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ
فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ أَن تَأْخُذُوا
بِمَاءٍ آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَن يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
فَإِن خِفْتُمَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ
بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِن بَعْدِ حَتَّى تَتَّخِذَ زَوْجًا
غَيْرَهُ وَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يَتَرَاجَعَا إِن ظَنَّا أَن
يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِيمَا كُنْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ خوا سویندی بی هووده (لهدمه در چوون) تان لی ناگری ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به لام سویندی کتان لی ده گریت ﴿بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به دل بتانه ویت و مه به سستان بیت ﴿وَاللَّهُ عَظِيمٌ﴾ وه خوا لیخوشبوو لهسه ر خو به ﴿لِلَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ سَلَامِهِمْ﴾ بو نه وانه هه به سویند ده خون له گه ل ژنه کانیان دروست نه بن ﴿تَرْبُصْ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ چاوه روانی چوار مانگ بکن ﴿فَإِنْ فَأَوْ﴾ نه مچا نه گه ر گه رانه وه (بو لای ژنه کانیان) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَظِيمٌ رَحِيمٌ﴾ نه و خوا لیخوشبوو میهره بانه ﴿وَإِنْ عَرَمُوا﴾ اطلق وه نه گه ر بریاری ته لاق دانیان دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نه و خوا بیسه روزانیه ﴿وَاللَّهُ طَلَّقَتْ﴾ وه ژنه ته لاق دراوه کان ﴿يَتَرَبَّصْنَ بِأَبْصِهِنَّ﴾ دان به خو یاندا ده گرن ﴿ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ تا ماوه ی سی حهیز ﴿وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ﴾ دروست نی به بو نه وان ﴿أَنْ يَكْتُمْنَ﴾ که بیشارنه وه ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي آرْحَامِهِنَّ﴾ نه وه ی خوا له مندال دانیان دا دروستی کردوه (له حهیز یا مندال) ﴿إِنْ كُنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه گه ر پروایان هه به به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به روزی دوی ﴿وَيُؤْمَلُهُنَّ أَهْقُ﴾ وه میرده کانیان شایسته ن ﴿بَرَدَهِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به گیرانه و هیان له عیده دا ﴿إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نه گه ر بیانه وی به باشی بزین ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلِيَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه بو ژنان هه به به سه ر میردیان وه وه کو نه وه ی که بو پایوان هه به به سه ر ژنان وه به پی ی باوونه رتی (به سه ند) ﴿وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ وه پایوان پله به کیان هه به به سه ر ژنایان وه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و کار دروسته ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق (یک که بردنه وه ی له دوا وه بی) دوو جاره ﴿فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ﴾ دوا نه وه را گر ته به خوشی ﴿أَوْ تَرْبِيعٌ بِإِحْسَانٍ﴾ یان به ره لا کردن و ته لاق دانیه تی به باشی ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ﴾ وه دروست نی به بو ئیوه ﴿أَنْ تَأْخُذُوا﴾ که لی بسنه وه ﴿مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ سَفِيًّا﴾ هیچیک له و شتانه ی که داوانتی ﴿إِلَّا أَنْ يَخَافَا﴾ مه گه ر هه ردوولا بترسن (له وه ی) ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که سنوری خوا رانه گرن ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا نه گه ر ترسان ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ له وه ی سنوری خوا رانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه و پایوو نافرته که گونا هیان ناگات ﴿فِيمَا أَقْدَمْتُمْ بِهِ﴾ به وه که ژنه که له بریتی خوی بیدات به پایوه که ی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه (ی باسکران) سنوری خوان ﴿فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ لییان دهرمه چن وده ستریزی نه که نه سه ریان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه هه ر که سیک له سنوری خوا دهر بیجیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا نه وانه سته مکارن ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گه ر ته لاقی (سیه می) دا ﴿فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ﴾ ئیتر نه وه ژنه بو نه و پایوه دروست نی به ﴿حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ هه تا شسونه کات به میردیک تر (به ئیجگاری) ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گه ر (میردی دو وه هم) ته لاقی دا (یا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ئیتر گونا نی به له سه ر ژن و میرده (کونه) که ﴿أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾ که بگه ر یننه وه لای به کتر (به ماره کردنیک تازه) ﴿إِنْ طَلَّأ﴾ نه گه ر بزائن ﴿أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که له سنوری خوا دهر ناچن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سنوری خوان ﴿يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ پرونیان ده کاته وه بو گه لیک که تی بگن ﴿۱۷﴾

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا
 وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
 يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا
 طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
 أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ * وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
 كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
 وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا أَوْسَعَهَا ۗ لَا تُضَارَّ
 وَالِدَةٌ بَوْلًا لَهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ ۗ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ
 أَرَادَ اِفْصَالًا عَنِ تِرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
 أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِعُوا بِأَوْلَادِكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
 ءَاتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک زنانی هاوسه‌رتان ته‌لاق دا و ﴿فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ گه‌یشتن به‌ئاخرو ئوخری عیدده‌یان ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ رایان بگرنه‌وه به‌خوشی ﴿أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان به‌ره‌لایان بکه‌ن و ته‌لایان بده‌ن به‌باشی ﴿وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا﴾ رایان مه‌گر نه‌وه به‌ئیش و ئازاره‌وه ﴿لَتَعْتَدُوا﴾ بؤئه‌وه‌ی سته‌میان لی بکه‌ن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هه‌ر که‌سینک کاری و ابکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ئە‌وه‌سته‌می له‌خوی کردوه ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا﴾ وه‌گالته‌به‌فه‌رمووده‌کانی خوا مه‌که‌ن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیرکه‌نه‌وه له‌چاکه‌ی خواله‌گه‌لتاندا ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ و ئە‌وه‌ی که‌به‌سه‌ریدار پشتون ﴿فَمِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ﴾ له‌قورئان و فه‌رمووده‌ی به‌جی به‌وه ئاموزگاریتان ده‌کات ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ﴾ وه‌له‌خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه‌بزانن که‌خوا ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌هه‌مووشت زانایه ﴿وَأِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنتان ته‌لاقدا ﴿فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ عیدده‌یان ته‌واو بسو ﴿فَلَا تَعْصُوهُنَّ﴾ ئیتر قه‌ده‌غه‌یان (به‌رگریان) مه‌که‌ن ﴿أَنْ يَتَّخِذْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾ که‌شوو بکه‌ن به‌خه‌ل‌کاتیک‌ی تر که‌ده‌بن به‌میردیان ﴿إِذَا تَرَ صَوَابَهُنَّ﴾ ته‌گه‌ر ریک که‌وتن له‌ناو خویاندا ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌باشی ﴿ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ﴾ ئە‌مه‌په‌ند و ئاموزگاری تیدایه ﴿مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُؤْمِنًا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بؤئه‌وه که‌سه‌ی که‌بروای به‌خواو به‌روژی دواپی بیت له‌ئیه‌وه ﴿ذَلِكَ أَرْزَى لَكُمْ وَأَطْهَرٌ﴾ ئە‌م په‌ند و هر گرتنه‌تان باشتره‌و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه‌خوا ده‌زانی و ئیه‌وه‌نایزاسن ﴿وَالْوَالِدَاتُ﴾ دایکان ﴿يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ شیر بده‌ن به‌منداله‌کانیان ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ دوو سالی ته‌واو ﴿لِمَنْ أَرَادَ﴾ (ئه‌مه) بؤکه‌سینکه که‌بیه‌ویت ﴿أَنْ يَتَرَ الرِّضَاعَةَ﴾ شیری ته‌واو بدات ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ﴾ له‌سه‌ر باو که‌که‌یه ﴿رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾ رۆزی و کالای دایکه‌کان ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌باشی ﴿لَا تَكُلْفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هیچ که‌سینک له‌توانای خوی زیاتر داوای لی‌ناکریت ﴿لَا تَضَارَّ وِلْدَةٌ بِوِلْدِهَا﴾ با زبان نه‌گه‌یه‌ندری به‌هیچ دایک‌یک به‌هوی منداله‌که‌یه‌وه ﴿وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوِلْدِهِ﴾ وه‌به‌هیچ باو کینک به‌هوی منداله‌که‌یه‌وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر باو که‌که‌مرد) له‌سه‌ر میرانگره‌وه‌کو ئە‌وه‌ی (پیشوونه‌فه‌قه‌ی دایکی منداله‌که‌بدات) ﴿فَإِنْ أَرَادَ إِفْصَالًا﴾ ئە‌مجا ئە‌گه‌ر ویستیان (منداله‌که‌) له‌شیر بیپرنه‌وه (له‌پیش دوو ساله‌که‌دا) ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به‌ره‌زامه‌ندی و راپوژیسی هه‌ردو لایه‌کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ئە‌وه‌گوناهیان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر (ئیه‌وه‌ی پیاوان) ویستان ﴿أَنْ تَتَرَ صَوَابًا وَأَوْلَادَكُمْ﴾ دایه‌ن بگرن بؤ منداله‌کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئە‌وه‌گوناهتان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ ئە‌گه‌ر بیان ده‌نی ﴿فَمَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ ئە‌وه‌ی بۆتان داناوون به‌خوشی ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا﴾ وه‌له‌خوا بترسن و بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَجْمَعُ لِمَنْ يَصِيرُ﴾ به‌راستی خوا بینایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿۱۳۷﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
 أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 ﴿٢٢٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
 أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
 وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
 وَلَا تَعْرِضُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
 وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ
 مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى
 الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ
 فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ
 أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
 وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٢٧﴾

﴿وَالَّذِينَ يُؤَقِّفُونَ مِنكُمُ﴾ ۞ ئەو پیاوانە‌ی كە دەمەرن لە ئیوێو ۞ ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ ۞ و ھاوسەران جێ دەهێلن
﴿يَتَرَضَّنَ بِأَنفُسِهِنَّ﴾ ۞ ھاوسەرە كانیان دەبیت چاوەروانی بكەن ۞ ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ ۞ چوار مانگ و
دە شەو ۞ ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ ۞ ئەمجا كە عید دەیان تەواو بوو ۞ ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمُ﴾ ۞ ئیتر گوناھتان لەسەر
نی یە (ئە‌ی كەس و كاری ژن) ۞ ﴿فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ۞ لە‌و‌ه‌ی كە (ئە‌و ژنانە) دە‌یكەن
لە‌خۆیاندا بە‌پێ‌ی با‌وی ناو كۆمە‌ل ۞ ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ ۞ وە‌ خوا ئاگادارە بە‌و‌ه‌ی كە دە‌یكەن ﴿۲۷﴾
﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ۞ وە‌ گوناھتان ناگات ۞ ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنَ خِطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ ۞ لە‌ خوازینی ژنانی (میرد
مردوو) بە‌ نارا‌ستە‌و خۆ‌پیان بلین ۞ ﴿أَوْ أَكَنَّتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ﴾ ۞ یا لە‌‌دلی خۆ‌تاندا (بریار بدەن) دە‌یان‌خوازن
﴿عَلَّمَ اللَّهُ أَنكُمُ﴾ ۞ خۆ‌ی گە‌وره زانیویە‌تی كە بێ‌گومان ئیوێو ۞ ﴿سَدَّكُرُوهُنَّ﴾ ۞ لە‌مە‌و دوا ناویان دە‌بن
﴿وَلَكِن لَّا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا﴾ ۞ بە‌لام بە‌نهنی بە‌‌ئینیان پێ‌ مە‌دەن ۞ ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ ۞ مە‌گەر قسە‌ یە‌ك
كە‌باش بیت ۞ ﴿وَلَا تَعْرُضُوا عُقَدَةَ النِّكَاحِ﴾ ۞ وە‌ بریاری ماره‌ كرنیان مە‌دەن ۞ ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ ۞ تا
عیدە‌ كە‌یان تە‌واو دە‌بیت ۞ ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بَعُورٌ﴾ ۞ وە‌ بزانی بێ‌گومان خوا دە‌زانیت ۞ ﴿مَا فِي أَنفُسِكُمْ﴾ ۞
بە‌و‌ه‌ی كە‌ لە‌‌دلتاندا بە‌ ۞ ﴿فَأَخَذُوا﴾ ۞ كە‌واتە‌ خۆ‌تان ببارین ۞ ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ ۞ وە‌ بزانی دلن‌یان كە‌ خوا
﴿عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ ۞ لێ‌خۆ‌شبویی لە‌سەر خۆ‌یە ۞ ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ۞ گوناھتان لە‌سەر نی‌ یە ۞ ﴿إِنْ طَلَقْتُمْ
النِّسَاءَ﴾ ۞ ئە‌گەر ژنانیك تە‌لاق بدەن ۞ ﴿مَّا لَمْ تَمْسُوهُنَّ﴾ ۞ كە‌ هێشتا نە‌چووبنە‌ لایان ۞ ﴿أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ ۞
یا ماره‌ بیتان بو‌ دانە‌نابن ۞ ﴿وَمَتَّعُوهُنَّ﴾ ۞ وە‌ بە‌هرە‌مە‌ندیان بكەن (شە‌تیکیان لە‌‌مالی خۆ‌تان بدە‌نی) ۞ ﴿عَلَىٰ
الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ﴾ ۞ دە‌و‌لە‌مە‌ند بە‌پێ‌ی خۆ‌ی ۞ ﴿وَعَلَىٰ الْمَقْتِرِ قَدَرُهُ﴾ ۞ وە‌ هە‌زار بە‌پێ‌ی خۆ‌ی ۞ ﴿مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ﴾ ۞
بە‌هرە‌و یارمە‌تی داننیك كە‌ با‌و و نە‌ریت بیت. ۞ ﴿حَقًّا عَلَىٰ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۞ ئە‌و پێ‌ویستە‌ لە‌سەر چا‌كە‌ كاران ﴿۲۸﴾
﴿وَلَنْ تَطْلُقْتُمْهُنَّ﴾ ۞ وە‌ ئە‌گەر ژنانتان تە‌لاق دا ۞ ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ ۞ پێش ئە‌و‌ه‌ی بچنە‌ لایان ۞ ﴿وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ ۞ وە‌ ماره‌یی تان بو‌دانا بوون ۞ ﴿فَضْفَ مَافَرَضْتُمْ﴾ ۞ ئە‌و‌ه‌و نیو‌ه‌ی ماره‌یی یە‌كە‌یان دە‌كە‌وی
﴿إِلَّا أَنْ يَعْفُوَنَّ﴾ ۞ مە‌گەر ئە‌وان (لێ‌تان) خۆش بن ۞ ﴿أَوْ يَعْفُوا لَدَيْ﴾ ۞ یا‌ن ئە‌و كە‌سە‌ لە‌ (میرد) ی خۆش
بیت ۞ ﴿بِذِيهِ عُقَدَةُ النِّكَاحِ﴾ ۞ كە‌ ماره‌پرنە‌ كە‌ی بە‌‌دە‌ستە ۞ ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ ۞ وە‌ لێ‌ خۆ‌شبووتان
لە‌ پاریز كاری‌ه‌و‌ه‌ه‌ نزیكترە ۞ ﴿وَلَا تَسْأَلُوا الْفُضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ ۞ وە‌ ئە‌و چا‌كە‌یە‌ی كە‌ لە‌ ئیوانتاندا بوو لە‌ بێ‌رتان
نە‌چیتە‌وه ۞ ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ۞ بێ‌گومان خوا بینایە‌ بە‌و‌ه‌ی كە‌ وا دە‌یكەن ﴿۲۹﴾

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ
 قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَلًا أَوْ كَبْنَا فَاذْأَمْنُكُمْ
 فَادْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
 ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
 وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ
 خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
 مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلَمَّا طَلَّكَتِ مَتَّعٌ
 بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
 اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ * أَلَمْ تَرَ
 إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
 عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾
 وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ
 ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا
 كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ ناگاداری له نویژه کانتان بکهن و بیانپاریزن ﴿وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَى﴾ وه (به تابه‌تی) نویژی ناوهر است (که نویژی عه‌سره) ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَلْبَيْنِ﴾ وه له نویژدا بوه‌ستن بؤ خوا به‌گردن که‌چی و (بی‌قسه‌کردن) ﴿فَإِنْ خَفْتُمْ﴾ ئەمجا ئە‌گهر ترسان ﴿فَرِحَالًا أَوْ كِبَانًا﴾ (نویژ بکهن) به‌پیاده‌یان به‌سواری ﴿فَإِذَا آمَنْتُمْ﴾ که‌ترستان نه‌ما ﴿فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ﴾ ئەوسا یادی خوا بکهن ﴿كَمَا عَلَّمَكُم﴾ به‌وره‌نگه‌ی که‌فیری کردوون ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ ئەوه‌ی جاران نه‌تاندانه‌زانی ﴿وَالَّذِينَ يَبُوءُونَ مِنْكُمْ﴾ ئەو بیاوانه‌ی ده‌مردن له‌ئیهو ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ پاش خویان ژنه‌کانیان به‌جی ده‌هیلن ﴿وَصِيَةً لِأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خوا‌فهرمانی کردوه) به‌وه‌سیه‌ت کردن بؤ ژنه‌کانیان ﴿مَتَلَعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالیک به‌خیو بکرین ﴿غَيْرَ إِخْرَاجٍ﴾ بی‌ئوه‌ی ده‌ربکرین (له‌مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجْتَ﴾ ئەمجا ئە‌گهر خویان چوونه‌ده‌روهه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئیتر هیچ‌گوناهتان له‌سه‌رنی به (ئهی که‌س و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له‌وه‌ی که‌ئو ژنانه‌ده‌بکهن ده‌رباره‌ی خویان ﴿مِن مَّعْرُوفٍ﴾ به‌باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خو‌ازال و بالاده‌ست و کار دروسته ﴿وَلَمَّا طَلَّكَتْ مَتْعًا﴾ بؤ ته‌لاق دراوان هه‌یه (به‌سه‌ر میرده‌کانیانه‌وه) به‌هره‌مه‌ند بکرین (به‌بریک‌پاره) ﴿يَا لَمَعْرُوفٍ﴾ به‌باشی ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (ئه‌وه) پیوسته له‌سه‌ر پاریزکاران ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئاوا خوا‌ئایه‌تانی خویتان بؤ روون ده‌کاته‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تاتی بگهن و ژیربن ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا ووردنه‌بویته‌وه له‌وانه‌ی ﴿خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ که‌له‌ولاتی خویان ده‌رچوون ﴿وَهُمْ أَلُوفٌ﴾ له‌کاتی‌کدا که‌ئوان هه‌زاران (که‌س) بوون ﴿حَدَرًا لِّمَوْتٍ﴾ له‌ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ ئەمجا خوا‌پیی و تن بمرن ﴿ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ له‌پاشان زیندووی کردنه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَدُو فَضْلٍ﴾ به‌پرستی خوا‌خواه‌نی چاکه‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ﴾ به‌لام زوره‌ی خه‌لک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا‌ناکه‌ن ﴿وَقَلِيلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جه‌نگ بکه‌ن له‌بری‌ی خودا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه‌بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به‌پرستی خوا‌بیسهری‌زانایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقرِضُ اللَّهَ﴾ کئی به‌ئو که‌سه‌ی قهرز بدات به‌خوا ﴿فَرَضًا حَسَنًا﴾ به‌قهرزکی باش ﴿فِيضْعِفَهُ لَهُ﴾ ئەمجا خوا‌بوی زیادده‌کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به‌زیاد کردنیکی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْضُطُ﴾ وه‌خوا (بروزی خوی) ئە‌گهریته‌وه وه‌فراوانی ده‌کات ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ وه‌هر بؤ لای ئە‌ویش ده‌گهریته‌وه ﴿۱۴﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذِ
 قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 قَالِ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
 قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
 مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
 إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ
 نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
 قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ ابْنَ اللَّهِ
 أَصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
 وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ، مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
 وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
 تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَعَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآتَوْا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ مِنْ دُونِ الْمَلَائِكَةِ وَمَا كُنُوا عِدَاكُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 ﴿مِنْ كَيْفِ إِشْرَآءِ بِلَ﴾ به‌نی ئیسرائیل (نه‌وه‌کانی یه‌عقوب) ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ له‌دوای موسا
 ﴿إِذْ قَالُوا لَنَبِيِّ لَّهُمْ﴾ که به‌پیغه‌مبه‌ریکی خویمان ووت ﴿أَبْعَثْ لَنَا مَلَكًا﴾ پاشایه‌کمان بو بنیره
 ﴿تُنْقِلُنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جه‌نگ بکه‌ین له‌ری‌ی خوادا ﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ﴾ ووتی ئایا نزیک نییه ئیوه
 ﴿إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ نه‌گه‌ر جه‌نگتان له‌سه‌ر فه‌رز و پیوست بکری ﴿أَلَا تَقْتُلُونَ﴾ جه‌نگ
 نه‌که‌ن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ﴾ (له‌وه‌لامدا) ووتیان چ سودیکمان پی‌ده‌گات نه‌گه‌ر جه‌نگ
 نه‌که‌ین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ری‌ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرَجْنَا﴾ له‌کاتیکدا که ده‌ر کراوین ﴿مِنْ دِيَارِنَا
 وَأَبْنَائِنَا﴾ له‌وولاتمان و مال و مندالماندا ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾ که چی کاتیک جه‌نگیان
 له‌سه‌ر پیوست کرا ﴿وَوَلَّوْا﴾ پشتیان هه‌ل‌کرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که میکیان نه‌بیست ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 بِالظَّالِمِينَ﴾ خوایش ناگاداره به‌سه‌ر سته‌مکاراندا ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان
 پی‌ی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا﴾ بیگومان خوا طالوتی بو ناردن به‌پادشا
 ﴿قَالُوا إِنَّا يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ووتیان نه‌و چوئن نه‌بی به‌پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ به‌سه‌ر ئیمه‌وه ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ﴾ که ئیمه‌له‌و شایسته‌ترین به‌پادشایی ﴿وَلَمْ يُؤْتِ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ﴾ وه‌ دارایی زوری
 نه‌دراوه‌تی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ فه‌رمووی: به‌راستی خوا ئه‌وی هه‌ل‌بزار دووه به‌سه‌ر
 ئیوه‌دا ﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً﴾ وه‌ به‌شی زیاتری داوه‌تی له‌فراوانی ﴿فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ له‌زانبین و توانایی
 جه‌سته ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ﴾ وه‌ خوا مولک و پاشایی خوئی ده‌دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌هه‌ر که‌س
 خوئی بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌ خوا (به‌هه‌ره) فراوان و زانایه. ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان پی‌ی ووتن ﴿إِنَّ آيَةَ مَلَكِهِ﴾ نیشانه‌ی پادشای یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 الْتَابُوتُ﴾ که سندوق و داره‌مه‌یته‌که‌تان بو دیته‌وه ﴿فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ که مایه‌ی ئارامیتانه
 له‌په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ﴾ له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌که‌له‌پوری ﴿إِلَّا مُوسَىٰ وَعَالِ هَارُونَ﴾
 خانه‌دانی موسا و هاروون ﴿تَحْمِلُهَا الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته هه‌لیده‌گرن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ﴾
 بیگومان له‌مه‌دا نیشانه و به‌لگه‌هه‌یه بو ئیوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه بروادار بن ﴿۱۱۰﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ وَقَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَكُوا اللَّهَ كَم مِّن فِئَةٍ
قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا
عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ ئەمجا کاتیک که طالووت به‌خوئی و له‌شکره که‌یه‌وه (له‌شار) دەرچوون ﴿قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ﴾ پئی ی ووتن بیگومان خوا ناقتان ده‌کاته‌وه ﴿بِنَهْرٍ﴾ به‌چه‌میک (پروباریک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ ئەمجا هەر که‌سینک لیبی خوارده‌وه ﴿فَلَيْسَ مِنِّيْ﴾ ئەو له (له‌شکری) من نی‌یه ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ﴾ وه هەر که‌سینک لیبی نه‌چه‌شت ئەوه له‌منه ﴿اِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً﴾ مه‌گەر که‌سینک پرمشتینکی لیبی بگری ﴿بِيَدَيْهِ﴾ به‌ده‌ستی خوئی (و بیخواته‌وه) ﴿فَشَرِبُوْا مِنْهُ﴾ جا هه‌موو تیریان لیبی خوارده‌وه ﴿اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ﴾ که‌میکیان نه‌بیئت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ﴾ هُو ﴿کاتیک طالووت لیبی پهریبه‌وه ﴿وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ﴾ ئەوانه‌ش پڕوایان هیتابوو له‌گه‌لیدا (بئ) ئەوانه‌ی که‌ تیریان لیبی خوارده‌وه ﴿قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ﴾ ووتیان: ئەم‌پروئیمه دهره‌قه‌تی جالووت و له‌شکره‌که‌ی نایه‌ین ﴿قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ﴾ ووتیان: ئەوانه‌ی که‌ پینان وابوو ﴿اَنَّهُمْ مُّكْفَرُوْنَ بِاللّٰهِ﴾ به‌خزمت خوا ده‌گن (له‌پوژی دوایی دا) ﴿كَم مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيْلَةٍ عَلَبْتَ﴾ زور ده‌سته‌ی که‌م زال بووه به‌سه‌ر ﴿فِتْنَةً كَثِيْرَةً﴾ ده‌سته‌ی زوردا ﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوا ﴿وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ وه‌خوا له‌گه‌ل‌خو‌راگرانه ﴿۱۵﴾ ﴿وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ﴾ کاتیک که‌ پڕووبه‌پرووی جالووت و له‌شکره‌که‌ی وه‌ستان ﴿قَالُوْا﴾ ووتیان: ﴿رَبِّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ خواجه‌خو‌راگری پریزه‌به‌سه‌رماندا ﴿وَوَسَّيْتُ اَقْدَامَنَا﴾ وه‌پیمان جینگبیر بکه ﴿وَأَنْصُرْنَا عَلٰی الْقَوْمِ﴾ وه‌زالمان بکه به‌سه‌ر گه‌لی ﴿الْكَافِرِيْنَ﴾ بئ پڕوایاندا ﴿۱۶﴾ ﴿فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ ئەوسا به‌فه‌رمانی خوا شکاندنیان ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ وه‌داوود (که‌یه‌کینک بوو له‌سه‌ربازانی طالوت) جالووتی کوشت ﴿وَاَسْأَلُ اللّٰهَ الْمَلِكَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌خوا پاشایه‌تی و پیغه‌مبه‌ریتی دایه ﴿وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾ وه‌ئوه‌ی ویستی فیری کرد ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللّٰهُ النَّاسَ﴾ ئەگەر خوا خه‌لکی له‌ناو نه‌بردایه ﴿بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکی تریان ﴿لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ﴾ هه‌موو سه‌رزه‌وی پرده‌بوو له‌خراپه‌و تاوان ﴿وَلَا كَانَ اللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ﴾ به‌لام خوا خاوه‌نی به‌خششه ﴿عَلٰی الْعٰلَمِيْنَ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿۱۷﴾ ﴿تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ﴾ ئەم (به‌سه‌رهاتانه) نیشانه‌کانی خوان ﴿تَتْلُوْهَا عَلَيْنَا﴾ ده‌یان خوئینینه‌وه به‌سه‌رتدا ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی ﴿وَإِنَّا لَنِ الْمُرْسَلِيْنَ﴾ وه‌بیگومان تۆ له‌پیغه‌مبه‌رانیت ﴿۱۸﴾

* تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ
 وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
 وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
 فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا
 وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا
 مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَّةٌ وَلَا
 شَفَعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا
 بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٣﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
 الْغَيِّ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفصامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ
 النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
 أَنِ اتَّخَذَ اللَّهُ الْمَلَكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي
 وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
 بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي
 كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوَكَلَّيْ
 مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي
 هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ
 قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ بَلْ
 لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
 وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۗ وَانظُرْ إِلَىٰ
 الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

﴿اللَّهُ وَلِيُّ﴾ خوا دؤست و پشتیوانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانە بە کە بر وادارن ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ دەریان دەهیتیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ لە تاریکستانی بێ پروایی ﴿إِلَى النُّورِ﴾ بۆ پرووناکی باوەر و ڕینموونی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانە هی کە بێ پروان ﴿أُولَئِكَ أَهْمُ الظُّلُمَاتِ﴾ شەیتان دۆستیانە ﴿يُخْرِجُونَهُمْ﴾ دەریان دەهیتیت ﴿مِنَ النُّورِ﴾ لە پرووناکی (بیر و باوەر) هوه ﴿إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بۆ تاریکستانی (گومرایی) ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەوانە ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ هاوڕیتی دۆزەخن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیا یا ئەمیتنە هه تاه تاه تابه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تیا یا ئاوریک نادەیتە هه بە لای ئەو (نەمرود) هی ﴿حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ کە دەمه قالی کرد لە گەل ئیبراهیم (بیغە مەبردا علیە السلام) ﴿فِي رَيْبٍ﴾ دەر حەق بە پەر وەر دگاری ﴿أَن آتَاكَ اللَّهُ الْمُلْكَ﴾ لە بەر ئەو هی خوا پادشایی دابوو یه ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ کاتی ئیبراهیم (لە وه لای نەمرود دا) ووتی: ﴿رَبِّ آلِ إِبْرَاهِيمَ﴾ پەر وەر دگاری من ئەو زاتە یه ﴿يُحْيِي﴾ ژیان ئەداو ﴿وَرِيْمِيتُ﴾ ژیان دەستینتی (ودەمر نینتی) ﴿قَالَ﴾ (نەمرود) ووتی: ﴿أَنَا أَحْيِي﴾ منیش ژیان ئەدم ﴿وَأُمِيتُ﴾ وه ژیان دەستینم و دەشمرینم (دوو زیندانی کراوی هیتا بە کینکسانی نازاد کردو ئەوی دیکە یانی کوشت) ﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ ئیبراهیم ووتی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ﴾ بینگومان خوا خۆر لە رۆژە لاته وه هەل دەهیتیت ﴿فَأَتَتْ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ﴾ دە (ئە گەر دەتوانیت) تۆ لە رۆژئاوا وه هەلی بینە ﴿فَهَيْتُ﴾ ئەمجا دەم کوت بوو ﴿الَّذِي كَفَرُ﴾ ئەو بێ پروایه (نەمرود) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا ڕینموونی گەلی سستە مکاران ناکات ﴿أُولَئِكَ﴾ یا وه ئەو کە سه (عوزەیر) ﴿مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ﴾ کە رابورد بە لای شارێکدا (بیت المقدس) ﴿وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا﴾ لە کاتی کدا ئەو (شارە) دیواره کانی رووخا بوو بە سەر سەربانە کانیدا ﴿قَالَ﴾ (عوزەیر) ووتی: ﴿أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ﴾ خوا چۆن ئەم شارە ئاوه دان دە کاتوه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ باش مردنی؟ (واته پاش و یران بوونی) ﴿فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ﴾ یه کسەر خوای گه وره (عوزەیری) سەد سال مراند ﴿ثُمَّ بَعَثَهُ﴾ و پاشان زیندووی کردوه ﴿قَالَ كَمْ لَبِثْتُ﴾ (خوای گه وره) فەر مووی: چەندە ماویتە وه لیرە ها؟ ﴿قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ ووتی پۆژیک یا بە شنی لە پۆژیک ماومه تە وه ﴿قَالَ بَل لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ﴾ (خوای گه وره) فەر مووی: نە خیر بە لکو سەد سال ماویتە وه ﴿فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ﴾ جاتە ماشای خواردن و ﴿وَسَرَّابِكَ﴾ خوار دنه وه کەت بکە ﴿لَمْ يَنْسَنَّهُ﴾ تیک نە چووہ ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ﴾ وه تە ماشای گویدر یژە کەت بکە ﴿وَلَنْجَعَلَكَ﴾ (وه زیندوو مان کردیتە وه) تا بتگپین ﴿آيَةَ النَّاسِ﴾ بە موعجیزه و (بە لگه) بۆ خەلکی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ﴾ وه تە ماشای ئینسقانە کانی (گویدر یژە کەت) بکە ﴿كَيْفَ نُنشِرُهَا﴾ چۆن بەر زیان دە کە ینە وه (لە شوینی خویان) و یه کیان دە خەین ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا الْحَمَامُ﴾ پاشان گوشتی بە سەردا دەهیتین ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئەمجا کاتی ئەمانە دەر کەوت بۆی (عوزەیر) ﴿قَالَ أَعْلَمُ﴾ ووتی: بە چاکی تیگە یشتەم ﴿أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بە راستی خوا خاوهن دەستە لاته بە سەر هه موو شتی کدا ﴿١٥٩﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ
 تَوَمَّنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنَّ لِيَظْمِينَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ
 الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا
 ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾
 مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
 أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ
 يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا
 أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ﴿٢١٢﴾ * قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
 يَتَّبِعَهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
 رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
 صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ
 عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢١٤﴾

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ (تھی موحممد بہ یاد بہتینہ) کاتیک کہ ئیبراہیم ووتی: ﴿رَبِّ ۙ تَعَالَىٰ﴾ (تھی بہرہ وردگارم
 ﴿أَرِنِي﴾ (نیشانم بدہ) ﴿كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَةَ﴾ (چون مردو و زیندو وہ کہتہ وہ؟) ﴿قَالَ﴾ (خوا) فہرموی:
 ﴿أَوَلَمْ نُؤْمَرْ بِرِوَاةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ قَالُوا سَلِّمْ عَلَيْنَا فَمَا نَعْلَمُ لَهُمْ بَأْسًا﴾ (تھی بہرہ وردگارم
 (تہمہوی بینیم) بؤتہ وہی دلنیا ہم ﴿قَالَ﴾ (خوا) فہرموی: ﴿فَخَذُوا بِعُنُقِهِ مِنَ الطَّرِيقِ﴾ (کہواتہ چوار مہل
 بگرہ ﴿فَصَرُّهُنَّ إِلَيْكَ﴾ (تہمجا) (سہریان بپرہ) و پارچہ پارچہ بیان بکہ ﴿ثُمَّ﴾ (تہ) لہ پاشدا ﴿أَجْعَلْ عَلَيَّ جَلِيلًا﴾
 ﴿مِنْهُمْ جَزَاءً﴾ (تہر پارچہ یہ کیان لہسہر شاخیک دابنی ﴿ثُمَّ أَدْعُهُنَّ﴾ (تہ) لہ پاشان بانگیان بکہ ﴿يَأْتِيَنَّكَ﴾
 ﴿سَعْيًا﴾ (تہ) بہ لہ دین بولات ﴿وَأَعْلَمُ﴾ (تہ) وہ چاک بزانیہ و ﴿أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (تہ) دلنیا بہ بیگومان خوا
 بالادہستی کار بہ جی یہ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ (تہ) وینہی (خیری) تہ وانہی ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ (تہ) کہ مالی
 خوئیان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (تہ) لہ ری خوادا ﴿كَمَثَلِ حَبَّةٍ﴾ (تہ) وہ کہ دنکہ (توویک) وایہ
 (روایت) و ﴿أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ﴾ (تہ) حہوت گولی گرتبتت ﴿فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ﴾ (تہ) لہ ہر گولی کدا
 ﴿مِائَةُ حَبَّةٍ﴾ (تہ) سہد دانہی تیدا بیت ﴿وَاللَّهُ يُضْعِفُ﴾ (تہ) وہ خوا لہ مہش، زیتری دہ کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾
 بؤ ہر کہ سینک کہ خوی بیہوت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلِيمٌ﴾ (تہ) وہ خوا خواہن بہ ہرہی فراوانی ناگادارہ ﴿مَنْ﴾
 ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ (تہ) تہ وانہی کہ مال و دارایی خوئیان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (تہ) لہ ری خوادا
 ﴿ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مِمَّا أَنْفَقُوا مِمَّا وَلَا آذَى﴾ (تہ) دوا تہ وہ ہیج منہتیک نائین و نازاریک (بہ دلی ہہ ژاران)
 ناگیہ نن ﴿لَهُمْ﴾ (تہ) تہ کہ سانہ بویان ہمیہ ﴿أَجْرُهُمْ﴾ (تہ) پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ (تہ) لای بہرہ وردگاریان
 ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ (تہ) وہ ہیج ترسیکیان لہسہر نی یہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (تہ) وہ ہیج خہم و خہفہ تیکیان
 نیہ ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ (تہ) قسہ و گوفناری جوان و شیرین ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ (تہ) و چاوپوشی (لہ ہہ لہ دا)
 ﴿خَيْرٌ﴾ (تہ) چاکترہ ﴿فَمِنْ صَدَقَةٍ﴾ (تہ) لہ خیریک ﴿يَتَّبِعُهَا آذَى﴾ (تہ) کہ نازارو دل ئیشانندی بہ دوادا بی
 ﴿وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ﴾ (تہ) خوا دہ ولہ مہند و بن نیاز و لہسہر خوئہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (تہ) تہی تہ وانہی
 برواتان ہینا وہ ﴿لَا تَبْطُلُوا﴾ (تہ) پوچہ لی مہ کہ نہ وہ ﴿صَدَقَتَكُمْ﴾ (تہ) خیرو بہ خشینہ کانتان ﴿بِالْمَنِّ﴾ (تہ) بہ منہت
 نان ﴿وَالْآذَى﴾ (تہ) و نازاردان و دل ئیشان ﴿كَالَّذِي﴾ (تہ) وہ کہ تہو کہسہی ﴿يُنْفِقُ مَالَهُ﴾ (تہ) مال و سامانی
 خوی دہ بہ خشیت ﴿رِثَاءَ النَّاسِ﴾ (تہ) بؤ روویامایی خہلک ﴿وَلَا يُؤْمِنُ﴾ (تہ) وہ باوہری نی یہ ﴿يَا لِلَّهِ﴾ (تہ) بہ خوا
 ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (تہ) و بہ رۆزی دواپی ﴿فَمَثَلُهُ﴾ (تہ) جا وینہی تہو ناپاکہ ﴿كَمَثَلِ صَفْوَانَ﴾ (تہ) وہ کہ بہر دیک
 ساف و لووس وایہ ﴿عَلَيْهِ تَرَابٌ﴾ (تہ) کہ گلیکی کہ می بہسہر وہ بیت ﴿فَأَصَابَهُ وَابِلٌ﴾ (تہ) تہمجا بارانیکی
 لیزمہی لی بدات ﴿فَتَرَكَهُ صَدًّا﴾ (تہ) وہ بہرہ کہ بہتلیتہ وہ بہ رووتی ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا﴾ (تہ)
 ناتوان دہستی بخن ہیج شتیک لہ وہی کہ کردوویانہ ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (تہ) وہ خوا رینمونی
 گہلی بی بروا وخوا نہ ناس ناکات ﴿۱۶﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
 وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
 فَفَاتَتْ أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣١٥﴾ أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ
 جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ
 ضِعْفَاءُ فَاصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣١٦﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
 لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ
 وَلَسْتُمْ بِتَّائِبِينَ إِلَّا أَنْ تُغْضُوا فِيهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 حَمِيدٌ ﴿٣١٧﴾ الشَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
 وَاللَّهُ يُعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضلاً وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 ﴿٣١٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
 أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَدْرِكُهُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣١٩﴾

﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ ﴿۱۰۰﴾ نَمُوْنَهُیْ تُهْوَانَهُیْ ﴿۱۰۱﴾ يُنْفِقُوْنَ أَمْوَالَهُمْ ﴿۱۰۲﴾ كَهٗ مَالٍ وَ دَارَیْیْ خَوَیْآن دَه بَه خَشْن ﴿۱۰۳﴾ اَبْتَعَاةَ مَرْصَاتِ اللّٰهِ ﴿۱۰۴﴾ لَه پِنَاو رَه زامه ندی خوا ﴿۱۰۵﴾ وَ تَبِیَاتَا فَن اَنْفُسِهِمْ ﴿۱۰۶﴾ وَه بُو دَامَه زران دنی دل و دهر و نیان (له سهر چاکه) ﴿۱۰۷﴾ كَمْثَلِ حَنَمَ ﴿۱۰۸﴾ وَه ك باخیک وایه ﴿۱۰۹﴾ بَرِیْوَه ﴿۱۱۰﴾ كه به شویتیکى به رزه وه بیت ﴿۱۱۱﴾ اَصَابَهَا وَاِیْل ﴿۱۱۲﴾ بارانى دلُوب گه وهی لی بدات ﴿۱۱۳﴾ فَتَاتَتْ اُكُلَهَا ضَعْفَیْنِ ﴿۱۱۴﴾ نه مجا میوهی خو ی بدات به دوو هیتنده ﴿۱۱۵﴾ فَاِن لَّمْ یُصِبْهَا وَاِیْل ﴿۱۱۶﴾ وه نه گهر بارانى دلُوب گه وهه شی لی نه دات ﴿۱۱۷﴾ فَطَلَّ ﴿۱۱۸﴾ بارانى وورد لینی نه دات (واته بی به ره هم نابت) ﴿۱۱۹﴾ وَ اللّٰهُ یَمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ ﴿۱۲۰﴾ وه خوا ی گه ورهش بینایه به وهی كه ده یكهن ﴿۱۲۱﴾ اَبُوْدُ اَحَدِكُمْ ﴿۱۲۲﴾ نایا كه س له تیوه حه ز ده كات ﴿۱۲۳﴾ اَنْ تَكُوْنَ لَهُ رَجَنَةٌ ﴿۱۲۴﴾ كه باخیکى بیت ﴿۱۲۵﴾ مِّنْ نَّجِیْلِ ﴿۱۲۶﴾ له دره ختی خورما ﴿۱۲۷﴾ وَاَعْنَابٍ ﴿۱۲۸﴾ وه جورها دره ختی تری و رَهز ﴿۱۲۹﴾ تَجْرِیْ مِّنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ﴿۱۳۰﴾ چه ند جو گه ئاو بر و با به ژیر یاندا ﴿۱۳۱﴾ لَهُ ﴿۱۳۲﴾ بُو خاوه ن باخه كه بیت ﴿۱۳۳﴾ فِیْهَا ﴿۱۳۴﴾ له ناو ئه و باخه دا ﴿۱۳۵﴾ مِّنْ كُلِّ الشَّمْرَاتِ ﴿۱۳۶﴾ له هه موو جوره میوه یك ﴿۱۳۷﴾ وَاَصَابُهُ ﴿۱۳۸﴾ له كاتیکدا (خاوه نه كه ی) دوو چاری بین ﴿۱۳۹﴾ الْكَبِیْرُ ﴿۱۴۰﴾ پیری ﴿۱۴۱﴾ وَ لَهُ ﴿۱۴۲﴾ وه بیسی ﴿۱۴۳﴾ ذُرِّیَّةٌ ضَعْفَلَةٌ ﴿۱۴۴﴾ چه ند مالیكى ووردی بی ده سه لات ﴿۱۴۵﴾ فَاَصَابَهَا اَغْصَارٌ ﴿۱۴۶﴾ نه مجا گه رده لوولیکى لی هه ل بكات ﴿۱۴۷﴾ فِیْهِ نَارٌ ﴿۱۴۸﴾ گرو سه موومى تیدا بی ﴿۱۴۹﴾ فَاحْتَرَقَتْ ﴿۱۵۰﴾ به كسه ر باخه كه بسوتی ﴿۱۵۱﴾ كَذٰلِكَ ﴿۱۵۲﴾ ئا به م رهن گه ﴿۱۵۳﴾ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْآیٰتِیْ ﴿۱۵۴﴾ خوا نیشانه كانی (میهره بانى) خویتان بُو روون ده كاته وه ﴿۱۵۵﴾ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۶﴾ بُو ئه وهی بیر بكه نه وه ﴿۱۵۷﴾ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ﴿۱۵۸﴾ ئه ی ئه و كه سانه ی پرواتان هیناوه ﴿۱۵۹﴾ اَنْفِقُوْا ﴿۱۶۰﴾ بیه خشن ﴿۱۶۱﴾ مِّنْ طَیْبَتِكُمْ ﴿۱۶۲﴾ له پاكترینى ﴿۱۶۳﴾ مَا كَسَبْتُمْ ﴿۱۶۴﴾ ئه وهی به یدانان كرووه ﴿۱۶۵﴾ وَمِمَّا اَخْرَجْنَا لَكُمْ ﴿۱۶۶﴾ وه له وهی كه بومان دهر هیتا وون (پرواندوون) ﴿۱۶۷﴾ مِّنَ الْاَرْضِ ﴿۱۶۸﴾ له زه وى ﴿۱۶۹﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا الْخَبِیْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ ﴿۱۷۰﴾ مهر پون له وهی بیه خشن كه خرابه ﴿۱۷۱﴾ وَ لَسْتُمْ بِتَاخِذِیْهِ ﴿۱۷۲﴾ له كاتیکدا كه خوتان ئه و شته خرابه وهر ناگرن (نه گهر بتان دریتى) ﴿۱۷۳﴾ اِلَّا اَنْ تَعْمَضُوْا فِیْهِ ﴿۱۷۴﴾ مه گهر چاوی لی پووشن ﴿۱۷۵﴾ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ ﴿۱۷۶﴾ وه چاك بزنان كه خوا ﴿۱۷۷﴾ عَنِیْ حَمِیْدٌ ﴿۱۷۸﴾ بی نیازىكى شایسته ی ستایشه ﴿۱۷۹﴾ الشَّیْطٰنُ یُعِدُّكُمْ الْفَقْرَ ﴿۱۸۰﴾ شه یتان ده تان ترسینى به هه ژاری ﴿۱۸۱﴾ وَاِیْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاۃِ ﴿۱۸۲﴾ وه فهر مانتان پیده دات به خرابه ﴿۱۸۳﴾ وَاللّٰهُ یُعِدُّكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ﴿۱۸۴﴾ وه خوا به لینی لیخو شبوون و چاكه تان پیده دات ﴿۱۸۵﴾ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۱۸۶﴾ خوا به هره فراوان میهره بانى زانایه ﴿۱۸۷﴾ یُوْتِیْ ﴿۱۸۸﴾ ئه ی به خشنى ﴿۱۸۹﴾ الْحِكْمَةَ ﴿۱۹۰﴾ ژیری و دانایی ﴿۱۹۱﴾ مِّنْ بَشَاۃٍ ﴿۱۹۲﴾ به ههر كه سیك كه بیه وى ﴿۱۹۳﴾ وَ مَن یُوْتِ الْحِكْمَةَ ﴿۱۹۴﴾ وه ههر كه سیك ژیری و دانایی پیدرا ﴿۱۹۵﴾ فَقَدْ اُوْتِیْ ﴿۱۹۶﴾ ئه وه به راستی پى ی درا وه ﴿۱۹۷﴾ خَبِیْرًا كَثِیْرًا ﴿۱۹۸﴾ خیر و چاكه به كى زور ﴿۱۹۹﴾ وَمَا یَدْكُرُّ ﴿۲۰۰﴾ به ند وهر ناگرن ﴿۲۰۱﴾ اِلَّا اُولُوْا الْاَلْبٰبِ ﴿۲۰۲﴾ تهنها خاوه ن ژیری و هو شمه نده كان نه بیت ﴿۲۰۳﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تَبَدُّوا
 الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
 الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ
 سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ * لَيْسَ
 عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا
 تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
 ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ
 وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ
 يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ
 بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ
 خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ﴾ ثہ وہی بہ خشییبتان ﴿مَنْ نَفَقَةٍ﴾ لہ چاکہ ﴿أَوْ ذَرُّهُمِنْ نَذْرٍ﴾ یا نہ زریکتان ہر بار دابی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غُرُوبَكُمْ﴾ ثہ وہ بیگومان خوا ناگای لی یہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وہ بو ستمکاران نیہ ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ ہیچ بارمہ تی دہرک ﴿إِنْ تُبْدُوا﴾ ثہ گہر ٹاشکرای بکہن ﴿الصَّدَقَاتِ﴾ خیرہ کانتان ﴿فَبِعِمَاهُ﴾ ثہ وہ کاریکی باشہ ﴿وَإِنْ تَحْفَوْهَا﴾ وہ ثہ گہر بیشارنہ وہ ﴿وَتَوْتُوها﴾ و بیدہن ﴿الْفُقَرَاءِ﴾ بہ ہہ ژاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ ثہ وہ باشرہ بو ئیوہ ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ﴾ وہ خوا ہلی ثہ وہ رینیت لہ سہرتان و دہیسر پتہ وہ ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ہیئدی لہ گوناہہ کانتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وہ خوا بہ وہی کہ دہیکہن ناگادارہ ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ لہ سہر تو نی یہ (ثہ ی موحمہد ﷺ) ﴿هُدَاهُمْ﴾ رینمونیی و موسولمان کردنی خہ لکی ﴿وَلَا كُنَّ﴾ اللہ ﴿بِهَلْ كُوْا﴾ ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ہہر کہ سینی بونیت ہیدایہ تی دہات ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وہ ثہ وہی ئیوہ دہیبہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ دارایی (چاکہ) ﴿فَلَا تُنْفِكُمْ﴾ ثہ وہ (فازانجہ کہی) بو خو تانہ ﴿وَمَا تُنْفِقُونَ﴾ ئیوہ ہیچ نابہ خشن ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بو رہزای خوانہ بی ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وہ ثہ وہی دہیبہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ سامان و (چاکہ) ﴿يُوفَّ إِلَيْكُمْ﴾ پاداشتہ کہیتان دہست دہ کہو ئتہ وہ ﴿وَأَنْتُمْ لَا تظلمون﴾ و ئیوہ ستمتان لی نا کری. ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ﴾ (ثہ م خیرہ) بو ثہ وہ ژارانہ یہ ﴿أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کہ دہست و بی بہ ستراون لہ ری ی خوا دا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ﴾ (بو رژی پہیدا کردن) بگہرین بہ زہوی دا ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نہزانی بی خہ بہر وا ہہست دہ کات ٹہوان ﴿أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾ کہ دہولہ مہندن بہ ہوی بی نیازی یانہ وہ (سوال نہ کردنیانہ وہ) ﴿تَعْرِفُهُمْ﴾ تو (ثہ ی موحمہد ﷺ) دہیان ناسییت ﴿بِسِيمَاهُمْ﴾ بہ شیوہ یاندا ﴿لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ﴾ داوای ہیچ لہ کہس نا کہن ﴿إِلْحَافًا﴾ بہ زور (وہک سوال کہرانی تر) ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وہ ثہ وہی دہیبہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ مال و سامان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا ناگادارہ پی ی ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ ثہ وانہی کہ مال و دارایی خو یان دہ بہ خشن ﴿بِأَيْدِي﴾ بہ شہو ﴿وَالنَّهَارِ﴾ و بہ رورژ ﴿سِرًّا﴾ بہ پنهانی ﴿وَعَلَانِيَةً﴾ و بہ ٹاشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ نا ٹہوانہ ہہر پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پہر و ہر دگار یانہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وہ ہیچ ترسیکیان لہ سہر نیہ (لہ داہاتو دا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وہ ٹہوان خہفہت بار نابن لہ رژی داویدا ﴿۱۷﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
 مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ
 عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ
 اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ
 ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا
 فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
 أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن كَانَ
 ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا أَيُّومًا تَرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى
 اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا﴾، ئەوانەى كە سوود (رېبا) دەخۆن ﴿لَا يَقُومُونَ﴾ (كاتى زیندوو بوونەوه) راست نابنەوه (له گۆرە كانیاندا) ﴿إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِينَ﴾ مەگەر چۆن كە سى راست دەبیتەوه ﴿بِتَحِطُّهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِينِ﴾ كە شەیتان دەستی لى وەشاندىن (وه توشى فى بووبى) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ ئەوه بەهۆى ئەوه وەبە، سوود خۆران ووتیان: ﴿إِنَّمَا النَّبِيُّ﴾ كرىن و فروشتن ﴿مِثْلَ الرِّبَا﴾، هەك سوود وایە ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ النَّبِيَّ﴾ له كاتى كدا خوارى داوه بە كرىن و فروشتن و حەلالى كردووہ ﴿وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ بەلام سوود (رېبا) ی قەدەخە كردووہ ﴿فَمَنْ جَاءَهُهُ﴾ ئەمجا ئەو كە سەى پى گەبشت ﴿مَوْعِظَةٌ﴾ ئامۆزگارى يەك ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له پەرورەدگارى يەوه ﴿فَأْتَى﴾ وه خیرا دەستی لى هەلگرت ﴿فَلَمَّا سَلَفَ﴾ ئەوا ئەوهى لەوه پىش وەرى گرتووہ بوخۆبەتى (له سوود خواردن) ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه كارى ئەو حەوالە بەخوایە ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ وه ئەوهى گەراپەوه (بو سوود خواردن) ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئا ئەوانە هاو پى ناگرن ﴿هُم فِيهَا﴾ تیا دەمیتنەوه ﴿خَالِدُونَ﴾ بە هەمیشەبى و هەتا هەتایى ﴿يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ خوا فەر و بەره كەتى سوود ناهیلت ﴿وَيُرِي الصَّدَقَاتِ﴾ وه برەو بە خیر و بەخشین ئەدات و زیادى ئەكات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ﴾ وه خوا خوشى ناوێت ﴿كُلَّ كَفَّارٍ﴾ هېچ بىناوەر و ناسوپاسگوزارىكى ﴿أَشِيرٍ﴾ تاوانكار ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەراستى ئەوانەى كە برۆیان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه كردهوه باشەكانیان كردوه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نوێژیان بەهۆش و بیرهوه كردووہ ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه زەكاتیان داوه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ تەنھا پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پەرورەدگارىانە ﴿وَلَا حَوْلَ عَلَيْهِمْ﴾ وه هېچ ترسیكان لەسەر نى یە (لەرۆزى دوايیدا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه هېچ خەفەتێك برۆیان تى ناكات ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەو كە سەنای برۆاتان هیناوه (بە خوا) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَدَرُوا﴾ وه دەست هەلگرن ﴿مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ لهو سوودەى كە لای خەلك ماوتانە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئیوه برۆادارن ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ ئەمجا ئەگەر دەستان لى هەلنەگرت ﴿فَأَذْنُوبُ﴾ كەواتە بزانی و ناگادار بن ﴿بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ جەنگ له گەل خوداو پىغەمبەرە كەى رادەگەبەنن ﴿وَإِنْ نُبِئْتَ﴾ وه ئەگەر پەشیمان بوونەوه ﴿فَلَا تَكْرَهُهُ وَرَأْسُكُمْ﴾ ئەوا تەنھا سەرمایە كاتتان هى ئیوه یە ﴿لَا تَظْلُمُونَ﴾ نەستەم بكەن (له خەلكى) ﴿وَلَا تَظْلُمُونَ﴾ وه نەستەمتان لى دەكریت ﴿وَإِنْ كَانَ دُونَ عَشْرَةٍ﴾ وه ئەگەر قەرزدار نەداربوو ﴿فَنِظْرَةٌ إِلَى مَسْرُورٍ﴾ ئەوه با مۆلەتى بدریت تا خوا دەسەلاتى دەدا ﴿وَأَنْ تَصَدَّقُوا﴾ وه ئەگەر (له قەرزە كە) ئازادیان بكەن ﴿خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ باشترە بۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر تى بگەن ﴿وَأَتَّقُوا﴾ وه بترسن ﴿يَوْمًا﴾ له رۆژتێك ﴿تُرْجَعُونَ فِيهِ﴾ دەگەر پىتریتنەوه ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ بۆ لای خوا ﴿تُرْتَوَى﴾ له پاشان پاداشت ئەدریتەوه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ بە هەموو كەسێك ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ (پاداشت و سزای) ئەوهى كردووہ یەتى ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه ئەوان ستمیان لى ناكرى ﴿

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَأَكْتَبُوهُ وَلِيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيَمْلَأِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيَمْلَأْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ
إِحْدَاهُمَا الْآخَرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَ وَنَهَابَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَيَعْلَمِ كُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

﴿يَأْتِيهَا الْبُيُوتُ الْمُمَيَّنَاتُ﴾ ئەى ئەوانەى باوەر تان هێناوہ ﴿إِذَا تَدَايَنُكُمْ بَدِينُ﴾ ئە گەر قەر زێکتان لە یە کترى کرد ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ ماوہ یە کى ناویرا و (دیاری کراو) ﴿فَأَكْتُبُوهُ﴾ ئەوہ بینووسن ﴿وَأَيُّكُمْ﴾ وە با بینوسى ﴿يَتَّبِعُكُمْ﴾ لە نێوانتاندا ﴿كَاتِبٌ﴾ نووسەر نیک ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بە راستى (ودا دەورەى) ﴿وَلَا يَأْبَ كِتَابُ﴾ وە هێچ نووسەر نیک با سەر بێچى نە کات ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ لە نووسینى (سەنەدى قەر ز) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ هەر وەک خوا ئەوى فێرى نووسین کردووە ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ با بینوسى ﴿وَالْمِلَّةِ الَّتِي﴾ وە با ئەو کە سە دەقى سەنە دە کە بلى و بێخوینیتەوہ ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ کە قەر زە کەى بە سەر وە یە ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ وە لە بەر وەرد گارى بترسى ﴿وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا﴾ وە هێچى لى کەم نە کاتەوہ ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي﴾ ئەمجا ئە گەر ئەو کە سەى ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قەر زە کەى بە سەر وە یە ﴿سَفِيهَا﴾ بى عەقل بوو ﴿أَوْ ضَعِيفًا﴾ یان ناتەواو بوو ﴿وَأَلَّا يَسْطِيعَ﴾ یا نەى دە توانى ﴿أَنْ يُمِلَّ هُوَ﴾ خۆى دەقى سەنە دە کە بلى و بێخوینیتەوہ ﴿بِإِلْتِ﴾ و بێخوینیتەوہ ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بە راستى (ودا بەر وە رى) ﴿وَأَسْتَشْهَدُوا شَهِيدِينَ﴾ وە دوو شاھید بگرن ﴿مَنْ رَجُلٍ كَرِيمٍ﴾ لە پیاوانى خۆتان (موسولمان) ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ تَارِجِلِينَ﴾ ئەمجا ئە گەر دوو پیاو نە بوو ﴿فَرَجُلٌ وَآمْرَاتَانِ﴾ ئەوہ با پیاو نیک و دوو ژن بن ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ﴾ لەوانەى کە بە سەندیان دە کەن ﴿مِنَ الشَّهَدَاءِ﴾ لە شاھیدەکان ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا﴾ بۆ ئەوہى ئە گەر یە کى بیان لە بى رى چوو ﴿فَتَذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى﴾ با ئەوى تریان بى رى بخاتەوہ ﴿وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ﴾ با شایە تە کان سەر بێچى نە کەن ﴿إِذَا مَدَعُوا﴾ کاتیک بانگ کران (بۆ شایە تى دان) ﴿وَلَا تَسْمَعُوا﴾ وە بیزار مە بن ﴿أَنْ تَكْتُوبُوهُ﴾ لەوہى کە بینوسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچووک بى تى ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یان گەورە ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ﴾ تا کاتى خۆى ﴿ذَلِكَمُفْسَدُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەم نووسینە تان راست ترە بە لای خواوہ ﴿وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ﴾ وە چە سببەر ترە بۆ شایە تى دانە کە ﴿وَأَدْنَىٰ أَلَا تَرَىٰ أَبَوًا﴾ وە نزیك ترە لەوہى کە نە کەو نە گو مانەوہ ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مە گەر کاتیک ئەو کردووە یە بازر گانیە کى ﴿حَاضِرَةً تُدِيرُ وَنَهَايُنَاكَ﴾ دەست بە دەست بى بێ گى رن لە ناو خۆتاندا ﴿فَلْيَسَّ عَلَيكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئەوہ لەم کاتەدا گوناھتان ناگات ﴿أَلَا تَكْتُوبُوهَا﴾ ئە گەر نە بینووسن ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وە شاھید بگرن ﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ کاتیک کرىن و فروشتتان کرد ﴿وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ وە با زى بان بە نووسەر و شاھید نە گە یە ندرى ﴿وَإِنْ تَفَعَّلُوا﴾ وە ئە گەر زى اتان گە یاند ﴿فَإِنَّهُ رُفُوفٌ بِكُمْ﴾ ئەوہ بى گومان گوناھتان دە گات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بترسن ﴿وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ﴾ وە خوا فێر تان دە کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بە هەموو شى تى

زانا و ناگادارە ﴿س﴾

* وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كِتَابًا فَرِهَنْ مَّقْبُوضَةً ^ص
 فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ، وَلْيَتَّقِ
 اللَّهَ رَبَّهُ ^ط، وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ ^ط
 عِندَ اللَّهِ قَلْبٌ مُتَبَدِّلٌ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَوْهُ
 يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ^ط
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ ءَأَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
 مِنْ رَبِّهِ ءِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَأَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَكُتُبِهِ ءِ وَرُسُلِهِ ءِ لَا تَفْرُقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ءِ وَقَالُوا
 سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يَكِلِفُ
 اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ^ط
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ، وَعَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
 وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ءِ وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا
 وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ نہ گھر لہ سہر سہ فہر بوون ﴿وَلَمْ تَجِدُوا﴾ و دستان نہ کہوت ﴿كَاتِبًا﴾
نووسہ رنک ﴿فَرِهْنَ مَقْبُوضَةً﴾ ئەوہ بارمتہ بہك وەر گرن ﴿فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾ جائہ گہر ہندیكتان
لہ ہندیكتان دلنیا بوون ﴿فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اُؤْتِيَ مِنْ اَمْنَتُهُ﴾ با ئەو کہسہی کہ بہ ئەمین زانراوہ سپارده کہ بداتہ وہ
﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ و ہ با لہ پەرورہ دگاری بترسیت ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ﴾ و ہ شایہ تی مہ شارنہ وہ
﴿وَمَنْ يَكْتُمْهَا﴾ و ہ ئەو کہسہی بیشاریتہ وہ ﴿فَإِنَّهُ ءَاثِمٌ قَلْبُهُ﴾ ئەوہ بہ راستی بہ دل گوناہیارہ ﴿وَاللَّهُ﴾
﴿يَمَاعْمَلُونَ عَلَيْهِ﴾ و ہ خوا ناگادارہ بہ ہموو کردہ وہ یہ کتان ﴿لِلَّهِ﴾ ہر ہی خواہی ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾
ئەوہی لہ ئاسمانہ کانایہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ئەوہی لہ زہوہ بدیادہ ﴿وَإِنْ تَبَدُّوا﴾ ئە گہر ئاشکرای بکہن
﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ ئەوہی لہ دلتانداہیہ ﴿أَوْخَفُوهُ﴾ یا بیشارنہ وہ ﴿يَحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ خوا
محاسہ بہ تان دہ کات لہ سہری ﴿يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ ئەوسا خووش دہ بیئت لہو کہسہی کہ بیہویت
﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ و ہ سزای کہ سینک دہ دات کہ بیہویت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ہ خوا بہ دہ سہ لات
و بہ توانایہ بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿إِنَّ﴾ ﴿ءَا مَنِ الرَّسُولُ﴾ بیغہ مہر ﴿بِرَّي﴾ بروای ہینا ﴿بِمَا نَزَّلَ إِلَيْهِ﴾
بہو نامہ یہی کہ بوی نیراوہ ﴿مَنْ رَبُّهُ﴾ لہ پەرورہ دگاریہ وہ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ لہ گہل پرواداراندا
﴿كُلُّ ءَا مَنِ بِاللَّهِ﴾ ہموو پروایان ہینا وہ بخوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ و ہ بہ فریشتہ کانی ﴿وَكِتَابِهِ﴾ و ہ
ب نامہ کانی ﴿وَرُسُلِهِ﴾ و ہ بہ پیغہ مہرانی ﴿لَا تَقْرَفُ﴾ جیاوازی ناکہین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ﴾ لہ نتوان ہیچ
یہ کینک ﴿مَنْ سُلِّمَ﴾ لہ پہ یامہرانی ﴿وَقَالُوا﴾ (برواداران) ووتیان: (بیغہ مہر ئابینی خوی بی گہ یانندین
ئیمہش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بیستمان ﴿وَأَطَعْنَا﴾ فہر مانہر ایمان کرد ﴿عَفْرَانَ رَبَّنَا﴾ داوای لیخو شبو نت
لیندہ کہین ئەہی پەرورہ دگارمان ﴿وَالَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ و ہ ہر بۆ لای توبہ گہرانہ وہ ﴿لَا يَكُفُّ اللَّهُ﴾
﴿نَفْسًا﴾ خوا داوالہ ہیچ کہ سینک ناکات ﴿إِلَّا أَوْسَعَهَا﴾ مہ گہر بہ ئەندازہی توانای خوی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾
(سوودی) بۆ خوی ہہ یہ ہر چاکہ یہك بکات (با ہہر بہ دلش بیئت) ﴿وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ﴾ و ہ (زیانی)
بۆ خوہ تی ہہر خراپہ یہك بکات ﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی پەرورہ دگارمان ﴿لَا تُؤَاخِذْنَا﴾ لیمان مہ گرہ ﴿إِنْ﴾
﴿تَسِيئًا﴾ ئە گہر کردہ وہ یہ کی بییوستان لہ بیر چوو ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ یا بہ ہلہ گوناہیکمان کرد
﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی پەرورہ دگار ﴿وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا﴾ لہ سہرمان دامہنی باری قورس ﴿كَمَا حَمَلْتَهُ﴾
وہك ئەوہی داتنا ﴿عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ لہ سہر ئەوانہی پیش ئیمہ (ئوممہ تانی پیشووتر) ﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی
پەرورہ دگارمان ﴿وَلَا تُحْمِلْنَا﴾ بہ لای وامن بہ سہردا مہدہ ﴿مَا لَاطَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ کہ بۆمان ہلہ نہ گیریت
﴿وَأَعْفُ عَنَّا﴾ و ہ گوناہہ کانمان بسرہ وہ ﴿وَأَعْفِرْ لَنَا﴾ و ہ لیمان خو شہہ ﴿وَأَرْحَمْنَا﴾ و ہ میہر بانیمان
لہ گہ لدا بکہ ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ توئی یاریدہ دہرو پشتیوانمان ﴿فَأَنْصِرْنَا﴾ کہواتہ سہرمان بخہ ﴿عَلَى﴾
﴿الْمُؤْمِرِ﴾ بہ سہر گہلی ﴿الْكَافِرِينَ﴾ بی بروایاندا ﴿﴾

سورة آل عمران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ
 قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
 لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى
 عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
 فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧﴾ هُوَ
 الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
 الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ
 مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ
 إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمْتَابِهِ كُلُّ مَن عِنْدَ
 رَبِّنَا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٨﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾ رَبَّنَا
 إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٠﴾

سوره‌تی ﴿الْعَمْرَقَاتُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّ﴾ ته‌نہا خوا مانا کہی ده‌زانیٔ به (ئلیف، لام، میم) ده‌خؤنریٔ ته‌وہ بو مانا کہی سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرۃ) بکہ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوائه و خوائه‌یہ کہ هیچ په‌ستر اؤیکی راست نیہ جگہ له‌ئوہ ﴿الْحَى الْقَيُّومُ﴾ زیندووہ و ہمیشہ راگری بونہ‌وہ‌ره. ﴿تَزَلَّ عَلَيكَ﴾ نار دوویہ تیه خواروہ بؤ ﴿الْكِتَابُ﴾ قورئان ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی و دروستی ﴿مُصَدِّقًا﴾ به‌راست دانہ‌ری ﴿لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هممو وئوہ (کتیب) انه یہ له‌بیشیدا بیون ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه‌تہ‌ورات و ئینجیلی نارده خواروہ ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ له‌پیش قورئاندا ﴿هُدًى لِلنَّاسِ﴾ به‌رینموونی خه‌لکی ﴿وَأَنْزَلَ﴾ وه‌ناردی یہ خواروہ ﴿الْفُرْقَانَ﴾ فورقان (واته: جیا کہ ره‌وی راست و ناراست - مه‌به‌ست پی‌ی قورئانه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئه‌وانہی کہ بی‌برو ابوون ﴿يَايْتِ اللَّهُ﴾ به‌ثایه‌ت و به‌لگه‌کانی خوا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بویان هہ‌یہ (له‌قیامت دا) سزای سخت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وه‌خوا بالا ده‌ست و به‌توانایه ﴿دُرِّتَقَارٌ﴾ خاومنی توله‌و سزایه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به‌راستی خوا هیچ شتیکی لی وون نایٔت. ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ وه‌نه‌له‌ئاسماندا ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌و خوائه زاتیکه ﴿بَصُورِكُمْ﴾ شیوه‌تان ئه‌کیشی ﴿فِي الْأَحْصَاءِ﴾ له‌مندالده‌نه‌کاندا ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چونی بووی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌ستر اؤیکی به‌هق و راست نیہ ته‌نہا ئه‌و نہ‌بیٔت ﴿أَعْرَبَ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالا ده‌ستی کار به‌جی یہ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌و خوائه ﴿أَنْزَلَ عَلَيْكَ﴾ نار دوویہ تی یہ خواروہ بؤ ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ﴾ هہ‌ندیکی له‌ثایه‌ته‌کانی (مه‌به‌سته‌کانیان) رُوشنن ﴿هُنَّ أُمَّ الْكِتَابِ﴾ ئه‌و ثایه‌تانہ بنه‌ره‌تی قورئانن ﴿وَأُخْرٌ مُّشْتَبِهَاتٌ﴾ وه‌ئه‌وانی تر (ثایه‌تانیکن که مه‌به‌سته‌کانیان) رُوشنن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ ئه‌مجا ئه‌و که‌سانہی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾ کہ له‌دلئاندا ﴿زَيْغٌ﴾ لادان و چه‌وتی هہ‌یہ ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ دوی ئه‌و ثایه‌تانہ ده‌که‌ون ﴿مَا تَشَاءُ مِنْهُ﴾ کہ له‌قورئاندا موته‌شابهن (هاوشیون، و اتا‌کانی رُوشنن) ﴿ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ﴾ بؤ تیکدانی بیروباوہ‌ری موسولمانان ﴿وَأَبْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ وه‌بؤ رافه کردنی به‌ئاره‌زووی ناپاکی خؤیان ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ﴾ له‌حاله‌تیکدا که‌س رافه کردنی نازانیٔ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ ته‌نیا خوانه‌بیٔت ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ له‌گه‌ل زانایان و ئه‌وانہی دامه‌زراوان له‌زانیٔ علمی شه‌رعیدا ﴿يَقُولُونَ﴾ ئه‌لین ﴿أَمْ آيَاتُ﴾ ئیمه‌بروامان هیناوه (به‌متسابه) ﴿كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ هہ‌مووی له‌په‌روردگارمانه‌ون ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾ بیر له‌قورئان ناکه‌نوهہ ﴿إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ته‌نہا خاوه‌نانی ژیری و بیر وه‌وش نہ‌بیٔت ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌لین ئه‌ی په‌روردگارمان ﴿لَا تُرِغْ﴾ لای مه‌ده (له‌ری‌ی راست) ﴿قُلُوبَنَا﴾ دلہ‌کانمان ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ دوی ئه‌وی کہ رینموونیت کردین ﴿وَهَبْ لَنَا﴾ وه‌پیمان به‌خشه ﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ له‌لای خؤتہ‌وه ﴿رَحْمَةً﴾ به‌زہی یه‌ک (میهره‌بانیه‌ک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به‌راستی هہ‌ر توی ﴿الْوَهَّابُ﴾ به‌خشنده ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی په‌روردگارمان ﴿إِنَّكَ﴾ بیگومان تؤ ﴿جَامِعُ النَّاسِ﴾ کو‌که‌ره‌وی خه‌لکیت ﴿لِيَوْمٍ﴾ بؤ رُوژیک ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ هیچ گومانی تیدانی یہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يَخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به‌لینی خوی ناشکیٔنیت و ده‌بیانه‌سہر ﴿

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَابٍ ءِالٍ
 فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾
 قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ
 الْعَيْنَ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ
 مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
 وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ
 مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الْمَآبِ ﴿١٤﴾ * قُلْ
 أَوْبَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
 جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
 مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئەوانەى بى بروا بوون ﴿لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ﴾ هەر گیز كەلك و سوودیان بى ناگەبە نیت ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نە مالیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وه نە مندالیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ له (سزای) خوا بەهیچ شیوہیەك ﴿وَأَوْلَادِكَ هُمْ﴾ وه ئا ئەوانە ﴿وَقَوْلُ النَّارِ﴾ سووتە مەنى دۆزەخن ﴿كِدَابِ الْعِزَّةِ﴾ (داب و باوی ئەم بى بروایانە) وهك داب و نە ریتی دەست و پێوئەندە كانی فیرەونە ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قِبَالِهِمْ﴾ و ئەوانەى لە پێش ئەواندا بوون وایە ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ كە نیشانە كانی ئیمەیان بە درۆزانی ﴿فَاخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ ئەمجا خواش گرتنى ﴿يَذُوبُهُمْ﴾ بەهۆى تاوانە كانیانەوه ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وه خوا تۆلەى سەختە ﴿قُلْ﴾ بلى: ﴿لِلَّذِينَ﴾ بەوانەى ﴿كَفَرُوا﴾ كە بى بروان ﴿سَخَّابُونَ﴾ لەمەولا ئەشكین و ژیر دەكەون ﴿وَتَحْشُرُونَ﴾ وه كۆدە كرێنەوه ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ بەرەو دۆزەخ ﴿وَبئْسَ الْمِهَادِ﴾ كە ناخۆشترین شویتە ﴿فَذَكَاتُ لَكُمْ آيَةٌ﴾ بیگومان نیشانەیه كى گرنگ پرویدا بو ئیوہ (ئەى موسولمانینە یان ئەى كافرە كان) ﴿فِي فَعْتَيْنِ التَّتَمَّتَا﴾ لەو دوو دەستەى (كە لە جەنگى بەدردا) دایان بەیە كدا ﴿فِتْنَةً﴾ دەستەیه كیان ﴿تَقْتُلُ﴾ دەجەنگین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لە پى خوادا ﴿وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ﴾ وه ئەوہى تریان بى بروا بوون ﴿يَرَوْنَهُمْ مَشَاهِيرَ﴾ موسولمانە كانیان ئەدبى بەدوو ئەوئەندەى خویان ﴿رَأَى الْعَيْنُ﴾ بە بینى چاو ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ﴾ وه خوا پشت گىرى دەكات ﴿بِصَّرَوهٖ﴾ بە یارمەتى خوى ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بو هەر كەس بیهوئیت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بەراستى لەم یارمەتیدانەدا ﴿لَعِبْرَةً﴾ پەند و ئامۆزگارى هەیه ﴿لَأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بو كەسانى خاوەن ژیری و بیروھوش ﴿رُؤِينَ﴾ جوان كراوه و پرازینراوئەتەوه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بو خەلكى ﴿حُبُّ الشَّهَوَاتِ﴾ خۆشى و ئارەزوہ كانی نەفس ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ لە ئافرەتان ﴿وَالْبَنِينَ﴾ و كور و كالى زور ﴿وَالْقَنْطَرِ الْمَقْنَطَرَةَ﴾ و دارایی زوری كە لە كە كراو ﴿مِنَ الذَّهَبِ﴾ لە ئالتون و ژیر ﴿وَالْفِضَّةِ﴾ و زبو ﴿وَالْحَيْلِ﴾ و ئەسپ و ماينانى ﴿الْمُسَوَّمَةَ﴾ نیشانە دار (بەسپى ناوچەوان و هەر چوار بەلى) ﴿وَالْأَنْعَمِ﴾ هەر وها ئازەل و چواربى ﴿وَالْحَرْثِ﴾ و كشتوكال ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمانە ﴿مَنْعَ﴾ بەهرە و (كەل و بەل) ی ﴿الْحَيوةِ﴾ زیندە گانى (ژیان) ی ﴿الدُّنْيَا﴾ دویان ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وه لای خوا هەیه ﴿حَسَنُ الْمَقَابِ﴾ خۆشترین جیگا و باشەروژ ﴿قُلْ﴾ بلى: ﴿أَوُنِيْتُكُمْ﴾ خەبەر تان بدەمى ﴿يُخَيِّرُ مِنْ ذَلِكُمْ﴾ بەباشتر لەمانەتان ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بو ئەوانەى كە پارزبان كرد و لەخودا ترسان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ لای پەرورەدگاریان چەند بەهەشتيك هەیه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ كە بەزیراندا دەروات ﴿الْأَنْهَارِ﴾ رووبارە كان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بەهەمیشەبى و هەتا هەتایى تیندا دەمیتنەوه ﴿وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ وه (بویان هەیه) ژنانى پاكیزە ﴿وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وه پەزنامەندى لە خواوه ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا بینایە بە بەندە كان ﴿۱۵﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَاتِنِينَ
 وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللَّهُ
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
 بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 عِنْدَ اللَّهِ الْأِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ
 فَقُلْ أَسَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِي فَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسَمْتُ فَإِنْ أَسَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ
 بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
 النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ (له خواترسان) ئەوانه‌ی که ده‌لین ﴿رَبَّنَا﴾ ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّمَا﴾
 به‌راستی ئیمه ﴿ءَامَنَّا﴾ بروامان هینا ﴿فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دە‌ی خو‌ش بیه له‌ گونا‌هه‌ کانه‌مان
 ﴿وَقِنَا﴾ وه‌ بمان‌پارێزه‌ ﴿عَذَابِ النَّارِ﴾ له‌ سزای ناگری دۆزه‌خ ﴿الضَّالِّينَ﴾ (ئە‌وانه‌ بریتین له‌)
 ئارام‌ گران ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و‌ راست‌گۆیان ﴿وَالْقَنِينَ﴾ و‌ فەرمان‌به‌رداران‌ی خودا ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و‌ دارایی
 و‌مال‌به‌خشن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ و‌ ئە‌وانه‌ی که داوای لێ خو‌شبوون ده‌که‌ن ﴿يَا لَأَسْحَارٍ﴾ له‌ پێش
 به‌یاناندا ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا شایه‌تی ئە‌دات (واته‌ رای ده‌گه‌یه‌نیت و‌ به‌به‌لگه‌ ده‌یچه‌سه‌پینیت)
 ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که به‌راستی هیچ په‌رستراوینکی به‌هه‌ق و‌راست نی یه‌ئو نه‌بیت ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾
 وه‌ فربشته‌ کانی‌ش شایه‌تی ئە‌ده‌ن (واته‌ یقرا‌ر ئە‌که‌ن) ﴿وَأُولُوا الْعِلْمِ﴾ وه‌ خاوه‌ن زانسته‌کان (زانایان) پش
 شایه‌تی ئە‌ده‌ن (واته‌ باوه‌ری چه‌سپاویان هه‌یه‌) ﴿قَائِمًا بِالْقِسْطِ﴾ (خوا) هه‌میشه‌ دادپه‌روه‌ری را‌گر‌توه‌
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی و‌راست نی یه‌جگه‌ له‌ خوا ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ که با‌لا‌ده‌ستی
 کاربه‌جی یه‌ ﴿إِنَّ الدِّينَ﴾ به‌راستی دینی په‌سه‌ند کراو ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿الْإِسْلَامُ﴾
 (هه‌ر) ئیسلامه‌ ﴿وَمَا اخْتَلَفَ﴾ دوو به‌ره‌کی نه‌که‌وته‌ ناو ﴿الَّذِينَ﴾ ئە‌وانه‌ی ﴿أَتُوا الْكُتُبَ﴾ که
 نامه‌یان بو‌هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ﴾ داوای ئە‌وه‌ نه‌بیت ﴿مَاجَاءَهُمْ الْهَلُمُّ﴾ که زانینی به‌راستیان بو‌هات
 ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ (ئهم لادانه‌شیان) له‌ رووی سته‌م و‌حه‌ساده‌توه‌ بوو له‌ نیو‌خو‌یاندا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾
 ی‌ک‌دیت الله‌ ﴿جَاهِرٌ كَهَيْئَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ جا هه‌ر که‌سینک بئی بر‌وا بئی به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا (که‌ قورئانه‌) ﴿فَاتَّخَذَ اللَّهُ سَبِغَ﴾
 الح‌ساب ﴿ئە‌وه‌ به‌راستی خوا زوو‌حسابی له‌گه‌ل ده‌کات ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ﴾ ئە‌مجا ئە‌گه‌ر (خاوه‌ن
 نامه‌کان) ده‌مه‌قالی یان له‌گه‌ل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) تو‌ش بلسی ﴿أَسَأَلْتُ﴾
 وَجْهِي لِلَّهِ﴾ رووی خو‌م سپارد به‌خوا (وملکه‌چی ئە‌ه‌وم) ﴿وَمَنْ أَتَّعِنَ﴾ له‌گه‌ل ئە‌وانه‌ی په‌یره‌وی
 من ئە‌که‌ن ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكُتُبَ﴾ وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلسی به‌وانه‌ که‌ نامه‌ی ته‌ورات و
 ئینجیلیان دراوه‌تی (که‌ جووله‌که‌ و‌ گا‌وره‌کانن) ﴿وَالْأُمِّيِّينَ﴾ وه‌ به‌ نه‌خو‌ینده‌واره‌کان (ها‌وبه‌ش
 په‌یدا‌که‌ره‌کانی گه‌لی عه‌ره‌ب) ﴿أَسَأَلْتُمْ﴾ ئایا ئیوه‌ مو‌سو‌لمان بوون؟ ﴿فَإِنْ أَسَأَلْتُمْ﴾ ئە‌مجا
 ئە‌گه‌ر مو‌سو‌لمان بوون ﴿فَقَدْ أَهْتَدُوا﴾ ئە‌وه‌ به‌راستی مانانی ئە‌وه‌یه‌ که‌ هیدایه‌ت‌یان وه‌ر‌گر‌توه‌
 ﴿وَأَنْ تَوَلَّوْا﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر رووشیان وه‌ر‌گیرا ﴿فَاتَّمَا﴾ ئە‌وه‌ به‌راستی ﴿عَلَيْكَ الْبَلْعُ﴾ تو‌هه‌ر‌را‌گه‌یا‌ندنت
 له‌سه‌ره‌ ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه‌ خوا بینایه‌ به‌ به‌نده‌کان ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بینگو‌مان ئە‌وانه‌ی
 بئی بر‌وان ﴿يَأْتِيَتِ اللَّهُ﴾ به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا (به‌ نیشانه‌کانی خوا) ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ﴾ وه‌ پینغه‌مبه‌ران
 ئە‌کوژن ﴿بِغَيْرِ حَقِّ﴾ به‌ نا‌ره‌وا ﴿وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ که‌سانه‌ ئە‌کوژن ﴿يَأْمُرُونَ﴾ که‌ فەرمان
 ئە‌ده‌ن ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌ داد‌گه‌ری ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له‌ خه‌لکی ﴿فَيَشْرَهُمْ﴾ ئە‌وه‌ مژده‌یان بده‌ری (وه‌ک
 سو‌وکایه‌تی کردن وایه‌) ﴿بِعَذَابِ أَلِيمٍ﴾ به‌ سزای پر له‌ نازار ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئە‌وانه‌ که‌سانین‌کن
 ﴿حَضَّتْ﴾ پو‌وج بو‌وه‌توه‌ ﴿أَعْمَلَهُمْ﴾ کرده‌وه‌کانیان ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له‌ دونه‌ی ﴿وَالْآخِرَةِ﴾ وه‌ له‌ روژی
 دوا‌یی دا ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ وه‌ ئە‌وان نیانه‌ ﴿مَنْ نَصْرِي﴾ هیچ یارمه‌تیده‌ری‌تک ﴿

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ
 اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۗ
 وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ
 لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوتِي الْمَلِكَ مَن
 تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن
 تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ
 فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
 لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ
 تُقَةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
 إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا ورد نابتیه وه ﴿إِلَى الَّذِينَ﴾ له وانهی ﴿أَتُوا﴾ بیان دراوه ﴿نَصِيحًا﴾ به شینک ﴿مَنْ﴾
 ﴿الْكِتَابِ﴾ له تهورات ﴿يُدْعُونَ﴾ بانگ ده کریمن ﴿إِلَى كِتَابِ اللَّهِ﴾ بۆ لای کتیبی خوا (تهورات)
 ﴿يَحْكُمُ﴾ بۆ ته وهی بریاربدات ﴿بَيْنَهُمْ﴾ له نیواناندا ﴿فَرِيقٍ فَرِيقًا﴾ له پاشان دهسته به ک
 له وان پشت هه لده کهن ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له حالیکدا نه وان روو وه رگیرن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾
 نه مه به وهی نه وه وهیه که بیگومان نه وان ﴿قَالُوا﴾ ده بیان ووت: ﴿لَنْ نَمَسَّكَ﴾ هه رگیز بهر له شمان
 ناکه ویت ﴿النَّارُ﴾ ناگر ﴿إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَاتٍ﴾ ته نها چهند روژیکى ژمیررا و کهم نه بیت
 ﴿وَعَرَّهْمُ﴾ وه خه له تاندنی (و فریووی دان) ﴿فِي دِينِهِمْ﴾ له دینه که یاندا ﴿مَا كَانُوا يَفْرُونَ﴾ نه و
 دروینانی که هه لیان ده به ست ﴿نَكَيْفَ﴾ نه مجا ده بی حالیان چون بیت ﴿إِذَا جَمَعْتَهُمْ﴾ نه و
 کانهی که کو یان ده کهینه وه ﴿لِيَوْمٍ﴾ له روژیکدا ﴿لَارْتَبَ فِيهِ﴾ که گومانی تیدانی به ﴿وَوُفِيَتْ﴾
 و پاداشتی ته وای ده دریتته وه ﴿كُلِّ نَفْسٍ﴾ هه موو که سینک ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ نه وهی کردیه تی ﴿وَهُمْ﴾
 لا یظلمون ﴿وه نه وان هیچ سته میکیان لی ناکریت ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی نهی خواهیه ﴿مَلِكُ الْمَلِكِ﴾
 خاوهن دهسه لات ﴿تُؤْتِي الْمُلْكَ﴾ دهسه لات ده دهیت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ به هه ر که سینک که بهت ویت
 ﴿وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ﴾ وه دهسه لات نه سینتته وه ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ له هه ر که سینک که بهت ویت ﴿وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ﴾
 وه بهر یزی ده کهیت نه وهی بهت ویت ﴿وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ﴾ وه بی ریزی ده کهیت نه وهی بهت ویت ﴿بِيَدِكَ﴾
 ته نها به دهستی تویه ﴿الْحَيْرِ﴾ هه موو چا که یه ک ﴿إِنَّكَ﴾ به راستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ به سه ر هه موو
 شتیکیدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به توانیت ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شه و ده کهیت به ناو روژدا ﴿وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي﴾
 ایل ﴿وه روژ ده کهیت به ناو شه ودا ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ﴾ وه زیندوو ده ردینی ﴿مِنَ الْمَيِّتِ﴾ له مردوو
 ﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتِ﴾ وه مردوو ده ردینی ﴿مِنَ الْحَيِّ﴾ له زیندوو ﴿وَتَرْزُقُ﴾ وه روژی ده دهیت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾
 به هه ر که سینک که بهت ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شومار ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ﴾
 نابی پرواداران بی باوه ران بگرن ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ به دوستی خو یان ﴿مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له جیاتی پرواداران
 ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که سینک و ابکات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ نیرت په یوهستی له گه ل خوا دا
 نامیتنی ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا مِنْهُمْ قَوْلًا﴾ مه گه ر بۆ خو باراستنتان بیت لی یان (به شیوه یه ک که به دم بیلین
 و به دل باوه رتان بیی نه بیت) ﴿وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ وه خوا ده تان ترسیتت له سزای خو ی
 ﴿وَالَى اللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ وه هه ر بۆ لای خواهیه گه رانه وه ﴿قُلْ﴾ (نهی موحه ممه د ﴿بَلَى﴾
 ﴿إِنْ تُخْفُوا﴾ نه گه ر بیشار نه وه ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ نه وهی له دل تاندا یه ﴿أَوْ تُبَدُّوهُ﴾ یان ناشکرای
 بکه ن ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خوا پی ی ده زانی ﴿وَيَعْلَمُ﴾ وه ده یزانییت ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ نه وهی له ئاسمانه کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه وهی له زهوی دایه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه خوا به سه ر هه موو شتیکیدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به
 توانیه ﴿۱۵﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحَضَّرًا وَمَّا عَمِلَتْ
مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ
نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ * إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَارِزِ قَا قَالِ يَلْمِزُنِي أَنِّي لَكَ هَذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

﴿يَوْمَ تَجُذَّ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بترسن) لهو پرژهی هه موو که سیک نه بینیت ﴿مَا عَمِلْتَ مِنْ خَيْرٍ﴾ ههر کاریکی باشی کردینت ﴿مُحَضَّرًا﴾ ناماده به ﴿وَمَا عَمِلْتَ مِنْ سُوءٍ﴾ وه ههر کاریکی خرابی کردینت ﴿تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ رُءُوسَ مَاجَالٍ﴾ ئاوات ده خوازیت که له نیوان ئهو و کاره خرابه که بیدا ﴿أَمَدًا أَعْيَدًا﴾ ماوه به کی زور دوور بیوایه ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده تان ترسینن ﴿نَفْسَهُ﴾ له سزای خوئی ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به به نده کانی خوئی ﴿قُلْ﴾ ئهی موحه مه مد ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ خواتان خوئش ده ویت ﴿فَأَتَّبِعُونِي﴾ که واته دوای من بکه ون ﴿يُحِبِّكُمْ اللَّهُ﴾ تا خواش ئیوهی خوئش بویت ﴿وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه له گونا نه کانتان خوئش بییت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ﴾ وه خوا لیخوئش بوئی ﴿رَحِيمٌ﴾ میهره بانه ﴿قُلْ﴾: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ فهر مانه بردار و گوئبرایه لی خوا و پیغه مبه ر بن ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر پشت هه لکه ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ ئه وه بینگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بی بروایانی خوئش ناویت ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ﴾ بینگومان خوا هه لی بزار دووه ﴿ءَادَمَ وَنُوحًا﴾ ناده م و نوح ﴿وَأَلَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه خانه واده ی ئیبراهیم ﴿وَأَلَّ عِمْرَانَ﴾ وه خانه واده ی عیمران ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سه ره هه موو جیهانیاندا ﴿ذُرِّيَّةً﴾ نه وه به کن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ هه نندیکیان له هه نندیکیان که وتوونه ته وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه خوا بیسه ری ﴿عَلِيمٌ﴾ زانابه ﴿إِذْ قَالَتْ أُمَّرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک که زنی عیمران ووتی ﴿رَبِّ﴾ ئهی پهروه ردگارم ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ﴾ بینگومان من نه زرم کرده بو تو ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ ئه وه ی که له سکم دایه نازاد کراو بییت (بو خز مه تی خانه ی تو که بیت المقدس) ه ﴿فَقَبِلْنِي﴾ ده توئش (ئه م نه زرم) لی گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به راستی تو ﴿السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیسه ری زانایت ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا﴾ جا کاتیک که سکه که ی دانا ﴿قَالَتْ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئهی پهروه ردگارم ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾ خو من کچم بوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ به راستی خوا زاناتره ﴿وَمَا وَضَعَتْ﴾ به وه ی که بوویه تی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ﴾ کوریش وه ک کچ نی یه (مه به ست له وه یه له و کانه دا کوران ده کران به نه زرم بو خز مه تکر دنی بیت المقدس) ﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ وه بینگومان منیش ناوم نامهریه م ﴿وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِيَدِكَ وَذُرِّيَّתَهَا﴾ وه من خوئی و نه وه ی ئه پاریزم به تو ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ له شهیتانی ده ر کراو ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا﴾ ئه مجا پهروه ردگاری مهریه می وه رگرت ﴿يَقْبُولُ حَسَنًا﴾ به وه رگرتینکی جوان ﴿وَأَلْبَسَهَا﴾ وه روواندی (پهروه ده ی کرد) ﴿بَاتَاتٍ حَسَنًا﴾ به روواندینک (پهروه ده یه کی) جوان ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ وه زه که ریا ده سته به ری کرد (ئه رکی زینانی گرت هه سستو و خودا کردی به ماموستای مهریه م) ﴿كَلَّمَاحَلَّ عَلَيْنَا نِزْلًا مُخْرَجًا﴾ ههر کات زه که ریا پرؤشتایه بو لای مهریه م له شوئینی خوا په رسته که بیدا ﴿وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ خوارده مهنی ورزق و پرؤزی له لادیه بینی ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) ووتی: ﴿يَمْرُؤٌ﴾ ئهی مهریه م ﴿أَنَّىٰ لَكَ هَذَا﴾ ئه مه مت له کوئی بو وه؟ ﴿قَالَتْ﴾ (مهریه م) ووتی: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه وه له لایه ن خوا وه یه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرِزُقُ﴾ به راستی خوارؤزی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به ههر که سیک که بیه ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شمار ﴿۳۷﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ وَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً ۚ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَأِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ
مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ
أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۗ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
قَالَ آيَاتُكَ أَلا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلاَّ رَمَزًا وَآذَكَرَ
رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ
الْمَلَأِكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَمْرَيْمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي
وَأُرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ
يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

﴿هُنَالِكَ﴾ نالہ و کاتہدا ﴿دَعَا﴾ پاراپہوہ ﴿رَكَرِبًا رَبَّهُ﴾ زہ کہریا لہ پەرورہ دگاری ﴿قَالَ﴾ ووتی:
 ﴿رَبِّ﴾ ئەی پەرورہ دگام ﴿هَبَّ لِي﴾ پیم بہخشہ ﴿مِن لَّدُنكَ﴾ لہ لایہنی خوتہوہ ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾
 کورپکی سروشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ بہراستی تو بیسہری بارانہوہیت ﴿فَنَادَاهُ الْمَلَكُ﴾
 جافریشتہ بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ لہ کاتیکدا کہ زہ کہریا لہ میحرابہ کہدا وہستابوو
 نویژری دہ کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ﴾ بہراستی خوا مزڈدہت دەداتی ﴿بِخَيْرٍ﴾ بہ (کورپک ناوی) یہ حیاہ
 ﴿مُصَدِّقًا﴾ کہ برواہینہرہ ﴿بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ بہ عیسای ووتہی خوا ﴿وَسَيِّدًا﴾ وپنشہ وایہ ﴿وَحَصُورًا﴾ وہ
 جلہ وگری نہفسی خوتہتی ﴿وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بہ کیکہ لہ پیغہ مہرانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (زہ کہریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئەی پەرورہ دگام ﴿أَنِّي يَكُونُ لِي عِلْمٌ﴾ من چۆن کورپم دەبیت ﴿وَقَدْ بَلَغَى
 الْكِبَرَ﴾ لہ حالیکدا بہراستی پیری یہخہ گیرم بووہ ﴿وَأَمْرًا نَّعَافًا﴾ وہ ژنہ کہ شسم نہزوکہ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ﴾ ئیشی خوا وایہ ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ چی بویت
 دەیکات ﴿قَالَ﴾ (زہ کہریا) ووتی ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ ئەی پەرورہ دگام نیشانہیہ کم بو دابنی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی: ﴿ءَايَتِكَ﴾ نیشانہ کت ئەوہیہ ﴿أَلَا تُكَذِّبُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ کہ
 ناتوانیت قسہ لہ گہن خہ لکیدابکەیت سنی رۆژ ﴿إِلَّا رَمَزًا﴾ مہ گہر بہ نامازہ (ہینما) نہبیت ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ
 كَثِيرًا﴾ وہ زور یادی پەرورہ دگارت بکہ ﴿وَسَبِّحْ﴾ تہ سببھاتی خوا بکہ ﴿بِالْعَشِيِّ﴾ بہ ئیواران
 ﴿وَالْإِبْكَرِ﴾ وہ بیانیان ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ (یادی ئەوہ بکہ) کاتیک کہ فریشتہ (جبریل)
 ووتی: ﴿يَمْرَيْمُ﴾ ئەی مہریہم ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿أَصْطَفَاكَ﴾ توی ہہ لہ بزارد ﴿وَوَهَّابُكَ﴾
 وپاکی کردیتہوہ (لہ ہہموو خووپرہ وشتیکی ناشیرین) ﴿وَأَصْطَفَاكَ﴾ وہ ہہلی بزاردوی ﴿عَلَى
 سِنَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ بہسہر ہہموو ژنانی جیہاندا ﴿يَمْرَيْمُ أَقْبَتِي لِرَبِّكَ﴾ ئەی مہریہم فہرمانبہرداری
 پەرورہ دگارت بکہ ﴿وَأَسْجُدِي وَأَرْكَبِي﴾ وہ سوژدہو کړنوش بہرہ ﴿مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ لہ گہن ئەوانہی کہ
 سوژدہو کړنوش دەبہن ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئەوہی ووترا لہ ہہوالہ پەنہانہ کانن ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾
 بہوہ چی بویت دەنیرین (ئەی موحممہ ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تۆ لہ لای ئەوان نہبویت
 ﴿إِذِيقُونَ أَقْلَامَهُمْ﴾ کاتیک کہ قہلہ مہکانیان ہاویشت ﴿أَيُّهُمْ﴾ کامیان ﴿يَكْفُلُ مَرِيَمَ﴾ دہستہ بہریتی
 و سہر بہرشتی و بہخو کردنی مہریہ میان بہرہ کہ ویت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تۆ لہ لایان نہبویت
 ﴿إِذِ يَخْتَصِمُونَ﴾ کہ دہمہ قالییان دہ کرد (لہم رووہوہ) ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک کہ فریشتہ کہ ووتی:
 ﴿يَمْرَيْمُ﴾ ئەی مہریہم ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ﴾ بیگومان خوا مزڈدہت دەداتی ﴿بِكَلِمَةٍ وَهْنُ﴾ بہ ووتہیک لہوہوہ
 ﴿أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کہ ناوی مہسیح (عیسا) ی کوری مہریہ مہ ﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾
 بہریزو پایہ بہرہزہ لہ ہردوو جیہاندا ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وہ لہ نزیکانی خودایہ ﴿﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ ذَلِكَ
 اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ
 ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
 رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
 فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
 وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ
 فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
 وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحْلَلْ لَكُمْ
 بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٥٠ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ * فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْسَىٰ مِنْهُمْ
 الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنْصَارُ اللَّهِ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُّسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

﴿وَيُكِيدُ النَّاسَ﴾ وہ قسہ دہ کات له گہل خه لکیدا ﴿فِي الْمَهْدِ﴾ له بیتسکه داو ﴿وَكَهَذَا﴾ له (کاتی) گه ورهیی دا ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه له پیاو چا کانشه ﴿قَالَ﴾ مہریمه ووتی: ﴿رَبِّ اَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ﴾ ئه ی بهرور دگارم من چوَن مندالم ده بیت ﴿وَمُرِيَسَسْنِي بَشَرًا﴾ له کاتیکدا که پیاو نه هاتو ته لام (لیم نه که وتوه)؟ ﴿قَالَ﴾ (جبریل) فرموی ﴿كَذَلِكَ اَللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وایه (که ئه لیت) خوا چی بویت دروستی ده کات ﴿اِذَا قَضَىٰ اَمْرًا﴾ کاتیک که بریاری شتیکی دا ﴿فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ ههر ئه وهنده ی ده ویت پی بلیت ﴿كُنْ فَيَكُوْنُ﴾ بیه، ئیر ده بیت ﴿وَيَعْلَمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰتَ وَالْاِنجِيلَ﴾ وه خوا فبری کتب و دانایی و تهورات و ئینجیلی ده کات ﴿وَرَسُوْلًا﴾ وه پیغه مبر (ده نیرت) ﴿اِلٰى بَنِي اِسْرٰٓءِیْلَ﴾ بو به نو ئیسرائیل (نه وه کانی به عقوب) ﴿اِنِّیْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَیِّنٰتٍ﴾ (پی یان ده لیت) به راستی من نیشانه یه کم بو هیناون ﴿مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ له بهرور دگار تانه وه ﴿اِنِّیْ اَخْلَقْتُ لَكُمْ﴾ که من بو تان دروست ده که م ﴿مِّنَ الطَّيْنِ﴾ له قور ﴿كَهَيۡئَةِ الطَّيْرِ﴾ (شتیک) له وینه ی بالنده ﴿فَاَنْفَخُ فِيۡهٖ﴾ ئه مجا فووی پیاده که م ﴿فَيَكُوْنُ طٰیْرًا﴾ یه کسه ر ده بیت به بالنده ﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ به فرمانی خوا ﴿وَاَبْرٖی﴾ وه چاکی ئه که مه وه ﴿اَلَا كَمَآءَ﴾ گویری زکماک ﴿وَالْاَبْرَصَ﴾ و به له ک ﴿وَاٰحٰی الْمَوْتِ﴾ وه مردوانیش زیندو ده که مه وه ﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ به فرمانی خوا ﴿وَاَنْتُمْ﴾ وه خه بهرتان ده ده می (له خوا وه) ﴿بِمَا تَاْكُوْنُ﴾ چی ئه خوَن ﴿وَمَا تَدْخُرُوْنَ﴾ چی به زه خیره هه لئه گرن ﴿فِيۡ بُيُوْتِكُمْ﴾ له ماله کاتاندا ﴿اِنِّیْ فِیۡ ذٰلِکَ﴾ به راستی هه به له م معجزانه دا ﴿اَلَا یَٔتِیۡکُمْ﴾ به لگه و نیشانه ی به هیز بو ئیوه (له سهر راستی پیغه مبره تی من) ﴿اِنۡ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیۡنَ﴾ ئه گه ر ئیوه پروادارن ﴿وَمُصَدِّقًا﴾ وه (من هاتووم) به پروا هینهر ﴿لِمَا بَیۡتَیۡدِیۡ مِنْ التَّوْرٰتِ﴾ به و تهوراتی که له بهر ده ستمدایه ﴿وَلَا حِجۡلَ لَکُمْ بَعۡضَ الَّذِیۡ﴾ وه هاتووم بو ئه وه ی حه لال بکه م هیتدی له و شتانه ی ﴿حُرِّمَ عَلَیۡکُمْ﴾ که قده غه کرا وه لیسان ﴿وَجِئْتُکُمْ بِبَیِّنٰتٍ مِّنْ رَبِّکُمْ﴾ وه به لگه م بو هیناون له لای بهرور دگار تانه وه ﴿فَاَتَقُوۡا اللّٰهَ﴾ که واته بترسن له (بی فرمانی) خوا ﴿وَاَطِیَعُوۡا﴾ وه فرمانه بر داریم بکه ن ﴿اِنۡ اللّٰهَ رَبِّیۡ وَرَبُّکُمْ﴾ به راستی خوا بهرور دگاری من و ئیوه یه ﴿فَاعْبُدُوۡهُ﴾ ده ی بیهرستن ﴿هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِیۡمٌ﴾ ئا ئه مه به ریگیای راست ﴿فَلَمَّا اَحۡسَ عِیۡسٰی﴾ ئه مجا کاتیک که عیسا ههستی کرد ﴿مِّنۡهُمُ الْکٰفِرُ﴾ به بی بروایی گه له که ی ﴿قَالَ مِّنۡ اَنْصَارِیۡ اِلَی اللّٰهِ﴾ ووتی: کی له گه ل مندا یار مه تی ده ری دینی خوا یه ﴿قَالَ الْحَوَارِیُّوۡنَ﴾ شاگرده کانی (حه واریه کانی) ووتیان ﴿لَمَّا اَنْصَارَ اللّٰهَ﴾ ئیمه یار مه تی ده ری دینی خواین ﴿ءَاٰمَنَّا بِاللّٰهِ﴾ بروامان به خوا هیتا وه ﴿وَاَشْهَدُ﴾ و تو ئه ی عیسا شهید به ﴿اِنَّا مُسْلِمُوۡنَ﴾ که ئیمه گو تپرا به ل و ملکه چی ئه وین ﴿۵۶﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ
﴿٥٧﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ سَلِّمْ عَلَيَّ وَاذْهَبْ
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَاعَذِّبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيُوفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ
عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٦١﴾ إِنَّ مَثَلَ
عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٢﴾ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ
﴿٦٣﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦٤﴾

﴿رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ئہی پەروردگار مان ئیمہ باوہرمان هینا ﴿بِمَا أَنْزَلْتَ﴾ بہوی کہ ناردووتہ تہ خواریہ وہ
 ﴿وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ﴾ وہ پیرہوی پیغمبہری تو مان کرد ﴿فَأَكْتُتَبَ﴾ ہدی خواہیہ ناومان بنوسہ
 (بمانثر میزہ) ﴿مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ دہفتہری بر وادارانی (یہ کتابہرست) دا ﴿وَمَكْرُؤًا﴾ (جوولہ کہ کان)
 پیلانیان گیرا (بو کوشتنی عیسا) ﴿وَمَكْرُؤًا لِّلَّهِ﴾ خواش لہ بہرانبہردا پیلانی لی گیران ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ
 الْمَكْرِينَ﴾ وہ خواش چاکترین پیلان گیرہ (لہ بہرانبہر پیلان گیراندا بو پووجہ لکردنہ وہی
 فر ویتلہ کانیان) ﴿إِنِّي إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي﴾ (بیہیتنہر وہ یادت) کاتی خوا فہرموی ئہی عیسا ﴿إِنِّي
 مُتَوَقِّفٌكَ وَرَأْفَعُكَ إِلَيَّ﴾ من تو دہ بہ مہوہ و بہرزت دہ کہ مہوہ بو لای خوُم ﴿وَمَطَّهْتُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وہ باک کہرہ وہی توَم لہ (ہاودہمی) ئہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿وَجَاعَلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ﴾ وہ بہرہ وانی
 (راستہ قینہی) تو بہرزدہ کہ مہوہ ﴿فَوَقَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہسہر بن بر وایاندا ﴿إِنِّي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی
 دواہی ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گہرانہ و تان بو لای منہ ﴿فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ﴾ ئہمجا بریار دہدم لہ
 نیواناندا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ لہو شانہی کہ تیاپاندا جیاوازو ناکوکن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا ئہوانہی بی بر وایوون ﴿فَأَعَذَّبُهُمْ﴾ سزایان دہدم ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بہسزای سہخت ﴿فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیاو روژی دوایشدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ ئہ و ئہوانہ ہیچ یارمہ تیدہر نکیان نی بہ ﴿
 وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ لام ئہوانہی کہ بر وایان هینا وہ ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ کردہ وہ باشہ کانیان
 کردوہ ﴿فِيَوْمِئِذٍ أُجْرَهُمْ﴾ ئہوہ خوا بہ تہ وای پاداش تیان دہداتہ وہ ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ بیگو مان
 خواستہ مکاری خوش ناویت ﴿ذَٰلِكَ نَتَلَوُّهُ عَلَيْكَ﴾ ئہم بہسہر ہاتانہی کہ ئہیان خوینینہ وہ
 بہسہر تدا (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿مِنَ الْآيَاتِ﴾ لہ ئایہت وہ لگہ و نیشانہ کان ﴿وَالذِّكْرُ الْحَكِيمَ﴾
 و قورنانی پر لہ حکمہ تن ﴿إِنِّي مِثْلُ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بہراستی وینہی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿كَمِثْلِ آدَمَ﴾ و ہک وینہی ئادہم وایہ ﴿خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ کہ دروستی کرد لہ گل ﴿قَالَ لَهُ﴾ لہ
 پاشان پی ووت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہہ، ئہویش بوو (بہ مروف) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ قسہی راست ئہوہیہ
 کہ لہ خواوہ بہ تو گہیشٹ ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ کہوات لہ گو مانداران مہ بہ ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ﴾
 ئہمجا ہہر کہ سیک دہمہ قالنی لہ گہل کردیت (لہ بارہی عیساوہ) ﴿مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواہی
 ئہو زانینہی کہ (بہوہ حی) بوت ہات ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا نَتُوسِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ وَهْرِن﴾ نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَ كُمْ
 با بانگی کورہ کانمان و کورہ کانتان بکہین ﴿وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَ كُمْ﴾ وہ (بانگی) ژنہ کانمان و ژنہ کانتان
 بکہین ﴿وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ﴾ وہ (بانگی) خو مان و خو تان بکہین ﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ﴾ لہ پاشاندا (ہہمو مان)
 لہ خواہیہ پاپارینہ وہ ﴿فَتَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ﴾ ئہمجا نہ فرہ تی خوا بکہین ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ لہ وانہ مان کہ
 لہ دروزنان ﴿﴾

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ
 ﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا
 وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ
 بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
 بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ
 وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 ﴿٦٥﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
 تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
 وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾
 إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ﴾ بیگو مان ہر تہ مہیہ چیر وک و داستانی راست و دروست ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ﴾ وہ ہیج بہر ستر او یکی بہر راستی نی یہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تہنہا خوا نہ بنی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ بہر راستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ تہنہا خوی بالادہستی کار دروستہ ﴿۱۶﴾ ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہمجا تہ گہر ہشتیان ہل کرد۔ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ تہوہ بہر راستی خوا ناگادارہ ﴿يَا مُفْسِدِينَ﴾ بہر کردہوی بہد کاران (گہندہ لکاران) ﴿۱۷﴾ ﴿قُلْ﴾ تہی مو حہ مہد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلسی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خاوہن نامہ کان ﴿تَعَالَوْا﴾ و ہرن ﴿إِلَى كَلِمَةٍ﴾ بۆ لای ووتہ یہ کی ﴿سَوَاءٌ﴾ راست و (یہ کسان) ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾ لہ نیوان ئیمہ و ئیوہدا ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ جگہ لہ خوا نہ بہرستین ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ وہ ہیج شتیک نہ کہین بہ ہاوبہشی ﴿وَلَا يَتَّخِذَ عَصَابًا أَبْأَبًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ ہیندیکمان ہیندیکمان بہ بہرورہدگار دانہنیں ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہمجا تہ گہر ہشتیان ہل کرد ﴿فَقُولُوا﴾ ئیوہش بلین: ﴿أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ئیوہ شاہید بن کہہ ئیمہ فرمانبہردار و گوئیہل و ملکہچی خوداین ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خاوہن نامہ کان ﴿لِمَ تَخَاجُونِ فِي بَاطِنِهِمْ﴾ بۆچی دہمہ قالی دہ کہن دہر بارہی ئیبرہیم ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہورات و ئینجیل نہنیرا و نہتہ خواروہ ﴿إِلَّا مِنْ عِندِنَا﴾ لہ دوا ی ئیبرہیم نہبیت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی بۆتی ناگہن؟ ﴿۱۸﴾ ﴿هَذَا نَسْرٌ﴾ ناگادار بن ئیوہ ﴿هُؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ﴾ تہوانہن کہدہمہ قالیٹان کرد ﴿فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ لہوہی کہ شتیکتان لیدہزانی ﴿فَلِمَ تَخَاجُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ تہی بۆ دہمہ قالی دہ کہن لہ شتیکدا کہ ہیچی لی نازانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وہ خوا دہیزانی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ ئیوہ نازانن ﴿۱۹﴾ ﴿مَا كَانَ لِإِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا﴾ ئیبرہیم نہ جوولہ کہ بوہو ﴿وَلَا نَصْرَانِيًّا﴾ نہ گاوور ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ بہلکو پاک و خوا بہرست و گوئیہل و ملکہج بوو ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وہ لہ ہاوبہش بہیدا کہران نہ بوو ﴿۲۰﴾ ﴿إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ﴾ بیگو مان نزیکترین کہس لہ ئیبرہیم ﴿لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ تہوانہن کہ وہختی خوی بہیرہویان کرد ﴿وَهَذَا النَّبِيُّ﴾ وہ تہم پیغہمبہرہو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہوانہی کہہ بر وایان ہینا وہ ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ خوا دوستی بر وادارانہ ﴿۲۱﴾ ﴿وَدَّتْ﴾ حہزبان دہ کرد ﴿طَائِفَةٌ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ دہستہ یہ کہ لہ خاوہن نامہ کان ﴿لَوْ يُضْلُونَكُمْ﴾ کہ گو مرپراتان بکہن ﴿وَمَا يُضْلُونَ﴾ لہ کاتیکدا کہس گو مرپرا ناگہن ﴿إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ خویان نہبیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ بہلام ہہستی پی ناگہن (تی ناگہن) ﴿۲۲﴾ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خاوہن نامہ کان ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ بۆ بی بر وادہبن ﴿يَا بَيْتَ اللَّهِ﴾ بہ ئایہ تہ کانی خوا ﴿وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ لہ کاتیکدا کہ شایہتی دہدہن (لہ سہر راستی تہوان) ﴿۲۳﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبَسُونَ الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا
بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا ءَأْخِرُهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَتُومِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ * وَمَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ مَنِ ان تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ
يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ ان تَأْمَنَهُ بِيَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ
إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
﴿٧٥﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَأَخْلَقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی خواہن نامہ کان ﴿لِرَتَابِ سُنِّ الْحَقِّ بِالْبَطْلِ﴾ بؤ پو شاکى درؤ ئہ کہن بہ بہر راستی
 دا ﴿وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ و ہر راستہ کہ دہ شارنہ وہ ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لہ کاتیکدا خو شتان ئہ مہ دہ زانن ﴿وَإِذْ
 وَقَّاتِ طَافِقَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ و ہ دہستہ بیک لہ خواہن نامہ کان ووتیان (بہ ہہندیکیان) ﴿ءَامِنُوا
 بِالَّذِي﴾ بروایتن بہ و قورثانہ ﴿أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کہ نیرا و تہ خوارہ وہ بؤ ئہ وانہی کہ پروایان ہینا وہ
 ﴿وَجَهَّ النَّهَارِ﴾ سہرلہ بہ یانیان (بہ فیل) ﴿وَأَكْفُرُوا بِءِخْرَةٍ﴾ و ہ بئی بروا ببنہ وہ دہ مہ و ئیوارہ ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ بہ لکو ئہ وانیش بہ شیمان ببنہ وہ ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باوہرتان نہ بیت ﴿إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ﴾
 مہ گہر بہ کہ سیک کہ دواى دینی ئیوہ کہ و تبت ﴿فَلِإِنَّ الْهَدَى﴾ (ئہی مو حہ مہد ﴿بِئْسَ﴾ بلی: بہ راستی
 رینمونوی ﴿هُدَى اللَّهِ﴾ ہہر رینمونوی خواہی ﴿أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ﴾ (ئہی خواہن نامہ کان ئیوہ
 بیتان گرانہ) کہ بدری بہ یہ کیکی تر وینہی ئہ و دینہی کہ بہ ئیوہ دراوہ ﴿أَوْ يُحَاجُّوْكُمْ﴾ یا دہ مہ قالیبان
 لہ گہل بکن (بورتان بدہن) ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای بہر و ردگار تان ﴿قُلْ﴾ (ئہی مو حہ مہد ﴿بِئْسَ﴾ بلی:
 ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ بہ راستی ئہ و بہرہ بہ (واتہ پیغہ مہرہ ایہ تی) بہ دہستی خواہی ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾
 دہیدات بہ ہہر کہ سیک کہ بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِ﴾ و ہ خوا خواہنی بہ خششی زور و زانایہ ﴿وَلِي
 يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ﴾ ئہ و (خواہی) رہ حمہت و میہرہ بانی خو ی تابت دہ کات ﴿مَن يَشَاءُ﴾ بؤ ہہر کہ سیک
 بیہ ویت (شیاوی بیت) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ہ خوا خواہنی بہ خشش و بہرہ ہی گہورہ بہ
 ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ و ہ لہ ناو خواہن نامہ کانی ہی واہیہ ﴿مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ بِقِنطَارٍ﴾ ئہ گہر خہ زہنہ بیک
 بہ سپار دہ لای دابنتی ﴿يُؤَدِّعُ إِلَيْكَ﴾ دہ تادتہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ﴾ و ہ ہی واشیان تیاہ ﴿إِنْ تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ﴾
 ئہ گہر دینار یکی لا دابنتی ﴿لَا يُؤَدِّعُ إِلَيْكَ﴾ ناتادتہ وہ ﴿إِلَّا مَا ذَمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مہ گہر بہ سہرہ بہ وہ
 بوہستیت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئہم ناپاکی یہ بہ ہوی ئہ وہ وہ بوو ﴿قَالُوا﴾ کہ دہیان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
 الْأُمِّمِّنْ سَبِيلٌ﴾ گوناہمان ناگات لہ خوار دنی مالی ئہم نہ خویندہ وارانہ (واتہ عہرہ بہ کان) ﴿وَيَقُولُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكُذْبُ﴾ و ہ درؤ بہ دہم خواوہ دہ کہن ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ و ہ خویمان دہ زانن (کہ درؤ دہ کہن) ﴿وَلِي
 يَبْلُغَ﴾ نہ خیر وانى یہ (وہک دہ لین) ﴿مَن أَوْفَى بَعْدَهُ﴾ ہہر کہ سیک بہ یمانی خو ی بہ جی بہینت
 ﴿وَأَتَى﴾ و ہ پاریزکاری بکات ولہ خودا بترسنت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ئہ وہ بہ راستی خوا
 پاریزکارانی خو ش دہ ویت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ﴾ بیگومان ئہ وانہی دہ یفر و شن ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾
 بہ یمانی خوا ﴿وَأَيَّمَنَهُمْ﴾ و سوتندہ کانی خویمان ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ بہ نرخیکی کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئہ وانہ
 ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بئ بہ شن (لہ بہرہ ہی خوا) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ رورزی دواہی دا ﴿وَلَا يَكْفُرُهُمُ اللَّهُ﴾ و ہ خوا
 قسہ یان لہ گہل ناکات ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ و ہ تہ ماشاشیان ناکات ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ رورزی قیامہ تدا
 ﴿وَلَا يُرْكَبُهُمْ﴾ و لہ گوناہیان خو ش نابت و پاکیان ناکاتہ وہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و ہ بؤ ئہ وان ہ بہ
 سزای بہ ئیش و تازار ﴿﴾

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤُنَ الْأَسِنَّاتِ لَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
 مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنْ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
 وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ
 الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ
 تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ
 إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَآ آتَيْتُكُمْ
 مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
 مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ وَقَالَ أَقْرَبْتُمْ وَأَخَذْتُمْ
 عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَبْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْفَٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرِ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيفًا﴾ به راستی له خاوهن نامه كان دهسته كه ههيه ﴿يَأْتُونَ أَلْسِنَهُمْ بِالْكِتَابِ﴾ (ناو به ناو نامه كه بیان تینکده دهن و) زمانیان با ئه دهن و ئه پیچنه وه به خویندنه وهی کتیبه که بیان (تهورات) ﴿لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ تا تو او بزانت له نامه ی خواجه ﴿وَمَا هُمْ مِنَ الْكِتَابِ﴾ (له کاتیکدا) که ئه وه له نامه ی خوانی یه ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه ده لئین ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه وه له خوا وه یه ﴿وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له کاتیکدا که ئه وه له خوا وه نی یه ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ﴾ وه درو به دهم خوا وه ده که ن و ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ خوشیان ده زانن (که درویه) ﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ﴾ نابیی بو هیج ئاده می یه که ﴿أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ که خوا نامه و شهر یعت و پیغه مبه ریتی دابیتی ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ﴾ پاشان به خه لکی بلیت ﴿كُونُوا عِبَادًا لِي﴾ بین به بهنده ی من ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ﴾ به لکو (بیان ده لیت) خوا په رست بن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ الکتب چونکه ئیوه خه لک فیری نامه که ی خودا ده که ن ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وه ئیوه خوستان ده یخویننه وه ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ﴾ وه خوا فرمانتان بی نادان ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ﴾ که فریشته و پیغه مبه ران بکه ن ﴿أَرْبَابًا﴾ به په رستراوی خوتان ﴿يَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ﴾ چون (خودا) فرمانتان بی دعات بی پروان (کافر بن) ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دواي ئه وه ی که ئیوه بروا دار بوون؟! ﴿وَلَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ﴾ (بهینه وه یادیان) کاتیک که خوا په یمانی وه رگرت له پیغه مبه ران ﴿لَمَّا أَتَيْتُكُمْ﴾ که هه رچیم دانئ من ﴿كِتَابٍ﴾ له نامه و ﴿وَحِكْمَةٍ﴾ حکمهت و (شهر یعت) ﴿ثُمَّ جَاءَ كُمْ رَسُولٌ﴾ له پاشان پیغه مبه ریکتان بو هات ﴿مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ﴾ به بروا هینه ره وه نامه ی که له لاتانه ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ ده بی بروای بی بهینن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وه یارمه تی بدهن ﴿قَالَ﴾ خوا فرمووی: ﴿إِنِّي أَقْرَبُكُمْ﴾ ئایا دانتان نا بهم په یمانه دا؟ ﴿وَأَخَذُوا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي﴾ وه له سه ره ئه وه په یمانی منتان وه رگرت ﴿قَالُوا﴾ پیغه مبه ران ووتیان: ﴿أَقْرَبْنَا﴾ به لئی دانمان پیداناو په یمانان به ست ﴿قَالَ فَأَشْهَدُوا﴾ خوا فرمووی که واته ئیوه به شاهید بن ﴿وَأَنَا مَعَكُمْ﴾ وه منیش له گه ل ئیوه ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ یه کیکم له شاهیدان ﴿فَمَنْ تَوَلَّىٰ﴾ جا ئه وه ی پشتی هه لکرد (له م په یمانه) ﴿بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ دواي ئه م دان پیدانانه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ که واته هه ره ئه وانن دهسته ی دهر چوان له فرمانی خودا ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ﴾ ئایا (بی بروایان) داوا ی غهیری دینی خوا ده که ن؟! ﴿وَلَهُ أَسْمَاءٌ مِّنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ له کاتیکدا که هه رچی له ئاسمان و زهوی دایه گویر ایه ل و ملکه چی خودان ﴿طَوَعًا﴾ بیانه وی (به ویستی خویمان) ﴿وَكَرْهًا﴾ یانه یانه وی (به ناچاری) ﴿وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ وه هه مو وه هر بو لای ئه وه ده گه رینرینه وه ﴿

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
 وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
 وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ
 يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ
 يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
 الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
 عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌّ أَرْضٍ ذَهَبًا وَلَوْ
 أَفْتَدَىٰ بِهِ ؕ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾

﴿قُلْ﴾ (تہی مو حہ مہ دے ﷺ) بلی: ﴿ءَاَمَّا بِاللّٰهِ﴾ تہ مہ پر و امان ہینا و ہ بہ خوا ی گہ و رہ ﴿وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا﴾ و ہ بہ و ہ ی نیرا و تہ خوار و ہ ہ بؤ مان ﴿وَمَا اُنزِلَ عَلٰی اٰنْرٰہِیہ﴾ و ہ بہ و ہ ی کہ نیرا و تہ خوار و ہ ہ بؤ نیرا ہیم ﴿وَاَسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ وَاِیَعْقُوْبَ وَاَلْاَسْبٰطَ﴾ و ئیسما عیل و ئیسحاق یہ عقوب و کورانی یہ عقوب ﴿وَمَا اُوْتِی﴾ و ہ بہ و ہ ی کہ دراوہ ﴿مُوْسٰی وَاِسْمٰعِیْلَ﴾ بہ موسا و عیسا ﴿وَالنَّبِیُّوْتَ مِنْ رَّبِّہِمَّ﴾ و ہ پیغہ مبرہ کانی تر لہ پہر و ہ دگاریانہ و ہ ﴿لَا فَرْقَ﴾ جیا وازی نا کہین ﴿بَیْنَ اَحَدٍ مِّنْہُمْ﴾ لہ نیوان ہیچ کامیک لہ م پیغہ مبرانہ ﴿وَنَحْنُ لَہٗ مُسْلِمُوْنَ﴾ و ہ تہ مہ بؤ خوا ی گہ و رہ گہ ردن کہ چین ﴿وَمَنْ یَّبْتَغِ غَیْرَ الْاِسْلَامِ دِیْنًا﴾ و ہ ہر کہ سینک دوا ی ہر ناینیک بکہ ویت جگہ لہ ناینی ئیسلام ﴿فَلَنْ یُّقْبَلَ مِنْہٗ﴾ تہ و ہ لیبی و ہر نا گیری ﴿وَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ﴾ و ہ تہ و لہ رۆزی دوا یی دا ﴿مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ لہ زہر مہ ندانہ ﴿كَيْفَ یَهْدِی اللّٰهُ قَوْمًا﴾ چؤن خوا رینمونی گہ لیک دہ کات ﴿كَفَرُوْا﴾ بی بر و ابو بن ﴿بَعْدَ اٰیْمٰنِہِمَّ﴾ دوا ی بر و ا ہینانیاں ﴿وَشٰہِدُوْا﴾ و ہ شایہ بیان دابن ﴿اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ﴾ کہ تہ و پیغہ مبرہ راستہ و (لہ لایہن خودا و ہ ہاتوہ) ﴿وَجَاہُہُمْ اَلْبَیْتُ﴾ و ہ نیشانہ ی زوریان بؤ ہاتبن ﴿وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ﴾ و ہ خوا رینمونی گہ لی ستہ مکاران ناکات ﴿اُوْلٰئِکَ جَزَاؤُہُمْ﴾ تہ وانہ سزایان تہ و ہ یہ ﴿اَنَّ عَلَیْہِمَّ لَعْنَةُ اللّٰهِ﴾ کہ لہ سہریانہ نہ فرینی خودا ﴿وَالْمَلٰٓئِکَةُ﴾ و نہ فرینی فریشتہ کان ﴿وَالنّٰسِ اَجْمَعِیْنَ﴾ و نہ فرینی ہہ موو خہ لکی ﴿خٰلِدِیْنَ فِیْہَا﴾ لہ و (نہ فرینہ) دا دہ میننہ و ہ بہ ئیجگاری و ہ ہ میسہ یی ﴿لَا یُخَفَّفُ عَنْہُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان لی سووک نا کریت ﴿وَلَا ہُمْ یُنظَرُوْنَ﴾ و ہ مؤلہ ت نادرین ﴿اِلَّا الَّذِیْنَ﴾ مہ گہر تہ وانہ ی ﴿تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِکَ﴾ توبہ بیان کردبنی دوا ی تہ و ہ ﴿وَاَصْحٰبُوْا﴾ و ہ کردہ و ہ ی چاکیان کردبیت ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ﴾ تہ و ہ بینگومان خوالی خوشبو ی میہرہ بانہ ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ بہ راستی تہ وانہ ی کہ بن بر و ابو بن ﴿بَعْدَ اٰیْمٰنِہِمَّ﴾ دوا ی بر و ا ہینانیاں ﴿ثُمَّ اَزْدَادُوْا کُفْرًا﴾ پاشان زیاتر بن باوہر بوون ﴿اَنَّ تَقْبَلَ تَوْبَتُہُمْ﴾ ہر گیز تہ و ہ بیان لی گیرا نا کریت ﴿وَاُوْلٰئِکَ ہُمُ الضّٰلُوْنَ﴾ نا تہ وانہ تہ وانہ کہ گو مپ ابو بن ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ بہ راستی تہ وانہ ی بن بر و ابو بن ﴿وَمَا تَوَاوُہُمْ کُفْرًا﴾ و ہ بہ بن بروایی مردن ﴿فَلَنْ یُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِہُمْ﴾ تہ و ہ ہر گیز (فدیہ) لہ ہیچ کامیکیان و ہر نا گیری ﴿مِلَّ الْاَرْضِ ذَہَبًا﴾ با پر بہ ہہ موو زہ ویش زبر بیت ﴿وَلَوْ اَفْتَدٰی بِوہٖ﴾ بیہ خشیت لہ بریتی دا (بؤ سووک کردنی سزا لہ سہری) ﴿اُوْلٰئِکَ لَہُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ و ہ تہ وانہ سزای بہ نازاریان بؤ ہ یہ ﴿وَمَا لَہُمْ مِّنْ نّٰصِرِیْنَ﴾ و ہ ہیچ یاریدہ دہر و سہر خہر یکیان نی یہ ﴿﴾

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٦﴾ * كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِبَنِي
 إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
 التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٩٧﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٩﴾ إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
 بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٠﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ
 إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ
 مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
 ﴿١٠١﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
 عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٢﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ آمَنَ تَبَغُّوهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
 بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٤﴾

﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ﴾ ئیوہ ہر گیز بہ خیرو چاکہ ناگن (وہ دہ سگیر تان نابیت) ﴿حَتَّى تَفْقَهُوا مِمَّا نُحِبُّوت﴾
 تانہ بیہ خشن ہندی لہو دارایی یہی کہ خوشستان دہویت ﴿وَمَا تَفْقَهُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ ہر چی بیہ خشن
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ ئوہہ بیگومان خودا ناگای لی یہ (بہ پی دل و دہرو ننان پاداشتان دہداتہ وہ) ﴿يَسْمَعُ
 كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلًّا﴾ ہہموو جوڑہ خواردہ مہنیہ کان حہ لال بسون ﴿لَبِئْسَ إِسْرَءِيلَ﴾ بو نہ وہی
 یہ عقوب ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ﴾ بیجگہ لہوہی کہ یہ عقوب حہرامی کرد ﴿عَلَى نَفْسِهِ﴾ لہسہر خوئی
 ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پیش ﴿أَنْ تَنْزَلَ التَّورَةُ﴾ ناردنہ خواردہ وہی تہورات ﴿قُلْ فَأُوَابُ الرَّزِیَّةِ﴾ ئہی مو حہ مہد
 ﴿بَلَى﴾ دہی تہورات بہینن ﴿فَأَتَوْهَا﴾ و بیخویننہ وہہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئہ گہر ئیوہ راست دہ کھن
 ﴿فَمَنْ أَفْرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ﴾ ئہ مجا ہر کہ س در بو بہ دم خواوہ ہلہستی ﴿مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ لہ پاش
 ئوہہ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ کہواتہ ئہوانہ خوینان ستہ مکارن ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ﴾ ئہی مو حہ مہد
 ﴿بَلَى﴾ خواردستی فہرموو ﴿فَأَتِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ کہوا بوو بہیرہوی ئاینی ئیراہیم بکن ﴿حَنِيفًا﴾
 کہ پاکہ (بہ ویستی خوئی لہ بیرو باوہرو کرداری ہلہ لای داوہ بو بیرو باوہرو کرداری راست)
 ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وہہیچ کاتیک لہ ہاوبہش بریار دہران نہ بووہ ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ﴾ بہ راستی بہ کہم
 مالنیک ﴿وَضَعْنَا لِلنَّاسِ﴾ دانراوہ بو (خواہرستی) خہلکی ﴿الَّذِي بَكَتْ﴾ ئوہ مالہیہ کہ لہ بہ ککہ (مہ ککہ)
 دایہ ﴿مَبَارَكًا﴾ پیروز کراوہ ﴿وَهَدَى لِلْعَالَمِينَ﴾ وہ رینمونی یہ بو جیہانیان ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ تیایدا
 ہہیہ چہند بہلگہو نیشانہی روون ﴿مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ﴾ (کہ یہ کیکیان) شوینن و ہستانہ کہی ئیراہیمہ
 ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ﴾ وہ ہر کہس چوویتہ ئوہ شویننہ ﴿كَانَ آمِنًا﴾ بی ترس بووہ (لہ زیان و نازاردان)
 ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ﴾ خودا بریاریداوہ لہسہر خہلکی و فہرزی کردوہ لہسہریان ﴿حُجَّ الْبَيْتِ﴾ حہجی مالہ کہی
 (خوئی) ﴿مَنْ أَسْطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ لہسہر ہر کہسیک کہ توانای گہیشنن و (رویشننی) ہہ بیت بوئی ﴿وَمَنْ
 كَفَرَ﴾ وہ ہر کہس باوہری نہ بی (یان توانای ہہ بیت و نہ چیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَلَ الْعَالَمِينَ﴾ ئوہ بہ
 راستی خوا بی نیازہ لہ ہہموو جیہانیان ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: ئہی نامہ داران (خواوہ کتیبہ کان)
 ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ لہ بہر چی بی پروان ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بہ بہلگہ کانی خوا ﴿وَاللَّهُ شَهِيدٌ﴾ کاتیکدا خوا بینا و
 ناگادارہ. ﴿عَلَى مَا تَعْمَلُونَ﴾ بہئہوہی کہ دہیکن ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: ئہی خواوہ کتیبہ کان
 ﴿لِمَ تَصُدُّونَ﴾ لہ بہر چی بہرگری (رینگری) دہ کھن ﴿عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوا ﴿مَنْ آمَنَ﴾
 کہسیک کہ بروای ہینابی (مہ بہست پی پیغہمرو باوہر دارانہ) ﴿تَبَوَّأْنَهَا عِوَجًا﴾ دہتانہوئی بہ ناراست
 بیخہنہ بہرچاوی خہلک ﴿وَأَنْتُمْ شَهِدَاءُ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ زانا و ناگادارن (بہوہی ری ی خواہی)
 ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ﴾ وہ خوا بی ناگانی یہ ﴿عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ لہوہی کہ ئیوہ دہیکن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ئہی ئوہ کہسانہی کہ پرواتان ہیناوہ ﴿إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا﴾ ئہ گہر ئیوہ گوپراہیہ لی دہستہ بہک بن
 ﴿مِنَ الَّذِينَ أوتُوا الْكِتَابَ﴾ لہوانہی کہ نامہیان پیدراوہ ﴿يُرِيدُوا كَيْدًا يَمِينًا كُفْرِينَ﴾ دہتانکہ نہوہ بہ کافر
 دوا ی پروا ہینانہ کہ تان ﴿﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ
 رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٥﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١١٦﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَاذْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
 فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ
 النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۗ لَعَلَّكُمْ
 تَهْتَدُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١٨﴾
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٩﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
 وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٢٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَّتْ
 وُجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢١﴾ تِلْكَ آيَاتُ
 اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بی پروا ده‌بن؟ ﴿وَأَنْتُمْ تُنْتَلَىٰ عَلَيْنَا﴾ له کاتیکدا ده‌خوینریته‌وه به‌سه‌ر تاندا
 ﴿ءَايَاتُ اللَّهِ﴾ به‌لگه‌کانی خوا (ثایه‌ته‌کانی قورئان) ﴿وَفِيكُمْ رَسُولٌ﴾ وه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ناو تاندا به
 ﴿وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ﴾ وه هر که‌س ده‌ست بگری به (ثایینی) خوا وه ﴿فَقَدْ هَدَىٰ﴾ ئه‌وه به‌راستی
 رینمونیی کراوه ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بو ریبازیکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی
 ئه‌وانه‌ی که پرواتان هیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بترسن له‌خوا ﴿حَقَّ نَقَاتِهِ﴾ ترسانیک که شباویتی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ﴾
 وه مه‌مرن ﴿إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْمِعُونَ﴾ ههر به‌موسولمانی نه‌بی ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه‌مو تان ده‌ست
 بگرن به‌هوی په‌یوه‌ستیتان به‌خواوه (که قورئانه) ﴿وَلَا تَفْرُقُوا﴾ چهند به‌ره‌که (ولیک جیا) مه‌بن
 ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیسر له‌به‌هرو چاکه‌ی خوا بکه‌نه‌وه به‌سه‌ر تانه‌وه ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ﴾ له
 کاتیکدا که ئیوه‌دوژمنی په‌کتر بوون ﴿فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ به‌لام خوا هوگری خسته‌نیوان دلّه‌کانتان
 ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ ئیتر بوون به‌برای په‌کتر به‌هوی ئه‌و چاکه‌ی خواوه ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَا حُفْرٍ مِّنَ
 النَّارِ﴾ وه ئیوه‌له‌سه‌ر لیواری چالی بوون له‌ناگر ﴿فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا﴾ به‌لام خوا رزگاری کردن لی‌ی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به‌و جوړه ﴿يَبِينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خوئی روون ده‌کاته‌وه
 بو تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر رینمونیی (بان له‌سه‌ر شاره‌زایی) ﴿وَلَسْتَ كُنَّ مِّنْكُمْ
 أُمَّةٌ﴾ ئه‌بی له‌ناو ئیوه‌دا کومه‌لیک بییت ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ بانگه‌واز بکه‌ن بو چاکه ﴿وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه‌رمان بدن به‌هه‌موو چاکه‌یه‌ک ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به‌رگری بکه‌ن له‌هه‌موو
 خرابه‌یه‌ک ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه‌وانه خوئیانن سه‌ر که‌وتوو و سه‌ر فرازن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 بِهِ وِيصَةٌ﴾ ئه‌وانه مه‌بن (وه‌ک ئه‌هلی کتاب) ﴿تَفْرُقُوا﴾ که به‌ش به‌ش و ﴿وَأَخْتَلَفُوا﴾ جیاواز بوون
 ﴿مِّنْ بَعْدِ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ی ﴿مَاجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ ئه‌و به‌لگانه‌ی بویان هات ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ وه ئه‌وانه سزایه‌کی گه‌وره‌بان بو هه‌یه ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ روژنیک دیت که چهند روویه‌ک
 سپی ده‌بن ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وه چهند روویه‌ک ره‌ش ده‌بن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ جا ئه‌وانه‌ی ﴿أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾
 که روویان ره‌ش بووه ﴿أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (پئی یان ده‌ووتریت) بوچی بی پروا بوون له‌پاش
 بروا هینتان ﴿فَذُقُوا الْعَذَابَ﴾ که‌واته بجیژن سزا ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی بی پروایی تانه‌وه ﴿يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ئه‌وانه که روویان سپی ده‌بییت ﴿فِي رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ ئه‌وه له‌ناو به‌زه‌یی
 خوادان (له‌به‌هه‌شتدان) ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه‌وانه تیسدا ده‌میینه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿تَكَآءَىٰ آيَاتُ اللَّهِ﴾
 ئه‌مانه‌ثایه‌ته‌کانی خودان ﴿تَتَلَوَّهَا عَلَيْهِمْ﴾ ده‌یان خوینینه‌وه به‌سه‌رت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ که راستن ﴿وَمَا اللَّهُ
 يُرِيدُ﴾ خواش نایه‌ویت ﴿ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ هیچ سته‌مینک بو جیهانیان ﴿﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿١٤٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ
 الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ
 الْفَاسِقُونَ ﴿١٥٠﴾ لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا آذَىٌ وَإِنْ يَقْتُلُوكُمْ
 يُؤْتُواكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٥١﴾ ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ
 الدِّلَّةُ آيَةً مَا تُقْفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ
 وَبَاءُ وَبِغْضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَلِكَ
 بَأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ
 بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٥٢﴾ * لَيْسُوا
 سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ
 إِذَا نَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١٥٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُسَدِّعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٥٤﴾ وَمَا
 يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١٥٥﴾

﴿وَاللَّهُ مَافِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌نہا بۆ خواہه ہەر چی له ناسمانه کاندایه (ومولکی خودایه) ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
وه ہەر چی له زهوی دایه ﴿وَالِیَّ اللَّهُ﴾ وه ہەر بۆ لای خودا ﴿تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ ده گهر پته وه هموو کاره کان ﴿﴿
﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾ ثیوه (موسولمانان) باشترین گهلینک بوون ﴿أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ بۆ خهلکی هینراییته
دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان ده‌دهن به چاکه ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه جلّه وگیری ده‌که‌ن
له خرابه ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ وه برّوا ده‌هینن به‌خوا ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئە گهر نامه داره کان
(خاوه‌ن کتیبه کان له جولّه که و گاوره کان) برّویان به‌تیاہه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئە وه باشتر بوو بۆیان
﴿مَنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ههندی له‌وان برّوادارن و (باوه‌ریان هیناوه به‌تاینی ئیسلام) ﴿وَأَكْثَرُهُمُ
الْفَاسِقُونَ﴾ به‌لام زۆر به‌بان له فرمانی خوا ده‌رچوون ﴿لَنْ يَضُرُّكُمْ﴾ هەر گیز ئە‌وان زیانتان
پئی ناگه‌یه‌نن ﴿إِلَّا الْأَذَى﴾ مه‌گهر زیانیکی که‌م ﴿وَإِنْ يَقْتُلُوكُمْ﴾ وه ئە‌گهر بجه‌نگین له‌گه‌لتاندا
﴿يُولُوكُمْ الْآذِبَارَ﴾ پشتان تی ده‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا يُضْرُونَ﴾ دواتریش سه‌ر که‌وتوو نابن ﴿طُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الذَّلَّةُ﴾ دراوه به‌سه‌ریاندا سه‌ر شو‌ری و ریسوایی ﴿آيَاتٍ مَا تَقْفُونَ﴾ له‌هەر شو‌ینیک بین ﴿إِلَّا يَحْتَلِمَنَّ
اللَّهُ﴾ مه‌گهر به‌هوی به‌لین له‌لایه‌ن خودا وه نه‌بیست ﴿وَحَلِّمَنَّ النَّاسِ﴾ وه به‌لینیک له‌لای خهلکه‌وه
﴿وَبَاءَ وَيَعْصِبُ مِنَ اللَّهِ﴾ شایسته‌ی خه‌شمیکی گه‌وره‌بوون له‌لایه‌ن خوا وه ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَةُ﴾
وه دراوه به‌سه‌ریاندا هه‌ژاری (ده‌روون و چاو بر‌ستی) ﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ كَانُوا﴾ ئە‌وه له‌به‌ر ئە‌وه بوو ئە‌وان
﴿يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بی برّوابوون به‌به‌لگه‌کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ﴾ وه پیغه‌مبه‌ریانان
ده‌کوشت ﴿بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ به‌نا‌ره‌وا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ئە‌وه‌ش به‌هوی ئە‌وه‌وه بوو که ئە‌وانه سه‌ر پیچی
﴿وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ و ده‌ست در‌بزیان ده‌کرد ﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾ هه‌موو (نامه داره کان) چوون یه‌که‌ن
﴿مَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ له‌ناو خاوه‌ن نامه‌کاندا ﴿أُمَّةٌ قَائِمَةٌ﴾ ده‌سته‌یه‌که‌ راست و پرێک هه‌ن ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ
اللَّهِ﴾ ثایه‌ته‌کانی خوا ده‌خوینن (وباوه‌ریان هیناوه به‌تاینی ئیسلام) ﴿آتَاءَ اللَّيْلِ﴾ له (کاته‌کانی)
شه‌ودا ﴿وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ وه له (کاته‌کانی) کړنوش بر‌دنیا‌ن دا ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ برّویان هه‌به
به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به‌رۆزی دوا‌یی ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فرمان ده‌دهن به‌هەر چی چاکه‌یه
﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به‌رگری ده‌که‌ن له‌هەر چی خرابه‌یه ﴿وَيَسْعُرُونَ فِي الْخَبْرَاتِ﴾ وه پېشپرکی
ده‌که‌ن له‌هه‌موو چاکه‌کاندا ﴿وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه ئە‌وانه له‌کو‌مه‌لی چاکانن ﴿﴿ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ﴾ هه‌ر خیره‌و چاکه‌یه‌که‌ بکه‌ن ﴿فَلَنْ يُكْفَرُوهُ﴾ ئە‌وه هەر گیز بی‌به‌ش نا‌کرین له‌پادا‌شته‌که‌ی
﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خواش به‌ئاگایه‌له‌پاریزکاران وله‌وانه‌ی لی‌ده‌ترسن ﴿﴿

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ
 اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ أَصَابَتْ حَرَّتْ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْدَكَتُهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
 وَدُّوْا مَا عَيْنَتْمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
 ﴿١١٨﴾ هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ
 كُلِّهِ وَإِذَا الْقُوكُمْ قَالُوا ءَأَمْنَا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْنَا كُ
 الْآنَا مَلٍ مِّنَ الْعَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ
 سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
 تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئەوانە ہی کہ بئی بر وایوون ﴿لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ﴾ سوود بەوان ناگە یەنئی
 ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نہ مالە کانیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وہ نہ مندالە کانیان ﴿مَنْ لَّهِ شَيْئًا﴾ ہیچیک لە لای خواوہ
 ﴿وَأَوْلَادِكَ﴾ نا ئەوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ هاوہل وهاوربئی ناگر دەبن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوان تیندا
 دەمیننەوہ بہەمیشە بئی ﴿مِثْلَ مَا يُفْقُونَ﴾ وینە ہی ئەو مال و داراییە ہی کہ بەختی دەکەن ﴿فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ لەم ژیانی دونیا یەدا ﴿كَمَثَلِ رِيحٍ﴾ بە وینە ہی بابە کہ ﴿فِيهَا صُرٌّ﴾ سەرما و سۆلە ہی تیندا بیت
 ﴿أَصَابَتْ حَرَّتَ قَوْمٍ﴾ بدات لە کشتو کالی تا قمیك ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ کہ سستە میان لە خویمان کرد بیت
 ﴿فَأَهْلَكَتُمْ﴾ جا ئەو (با) و سەرما یە کشتو کالە کہ ی لەناو بەریت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ وہ خوا
 سستە می لئی نہ کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بە لکو خویمان سستە میان لە خویمان دە کرد ﴿وَمَا
 يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی کہ سانە ی کہ بر و اتان هیناوہ ﴿لَا تَتَّخِذُوا﴾ مە گرن بو خو تان ﴿بَطَانَةً﴾ دوستی
 گیانی بە گیانی ﴿مِنْ دُونِكُمْ﴾ جگە لە خو تان (واتە جگە لە باوہ و پاران) ﴿لَا يَأْتِيَنَّكُمْ﴾ در یغبتان لئی
 نا کەن ﴿حَبَالًا﴾ لە ہیچ شەر و خراپە یەك ﴿وَدُّوا﴾ ناواتە خوازی ﴿مَاعِبَتِهِ﴾ ناخو شیتانن ﴿قَدْ بَدَتْ﴾
 بیگو مان دەر ئە کہ ویت ﴿الْبَغْضَاءَ﴾ خەشم و قین ﴿مِنْ أَوْهَمِهِ﴾ لە (قسە کانی) دە میانەوہ ﴿وَمَا تُحِبِّي
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ و ئەوہ ی لە دل یاندا شار دو یانە تەوہ گەورە ترە ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ بە راستی بە لگە
 و نیشانە کانمان بو روون کردو نە تەوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ئە گەر ئیوہ ژیر بن ﴿هَآئِنَّ أَوْلَاءَ مُحِبِّيهِمْ﴾
 بیدار بن نا ئەوہ ئیوہن کہ ئەو اتان خو ش دە ویت ﴿وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ و ئەوان ئیوہ یان خو ش ناوی ﴿وَتُؤْمِنُونَ﴾
 وە باوہ رت ان هە یە ﴿بِالْكِتَابِ كُتِبَ﴾ بە هەموو نامە ئاسمانی بە کان ﴿وَإِذَا الْفُؤَادُ﴾ کاتیک ئەوان بیتان بگن
 ﴿قَالُوا آمَنَّا﴾ دە لئین بر و امان هیناوہ ﴿وَإِذَا حُلُّوا﴾ وە کاتیک تەنھا بو نەوہ ﴿عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ﴾
 سەرە بە نچە کانی خو یان ئە گەزن لیتان ﴿مِنَ الْعَيْظِ﴾ لە رقدا ﴿قُلْ مُوتُوا﴾ بلی بمرن ﴿يَعِظُّكُمْ﴾ بە داخ
 و رقی خو تانەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ بە راستی خوا زانایە ﴿بِدَاتِ الصُّدُورِ﴾ بەوہ ی لەناو دلە کاندایە ﴿وَمَا
 كُنْتُمْ بِمُعْذِرِينَ﴾ ئە گەر چاکە و خو ش یە کتان پی بگات ﴿تَسْؤُهُمْ﴾ غە مبار دەبن ﴿وَإِنْ تُصَبِّحُوا
 سَبِّحَةً﴾ بە لام ئە گەر ناخو ش یە کتان پی بگات ﴿يَقْرَأُ بِهَا﴾ دلخو ش دەبن پیی ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا﴾
 ئە گەر ئیوہ بە ئارام بن (لە سەر گوێر ا یە لئی خوا) ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و لەخوا بترسن ﴿لَا يَصْرُوكُمْ كِيدُهُمْ﴾
 شئیئاً پیلانی ئەوان ہیچ زیانیکتان پی ناگە یە نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ بە راستی خوا
 تەواو ناگادارە بە هەر چی ئەوان دە یکن ﴿وَإِذَا﴾ وە (بیتنەوہ بیر یان) کاتی ﴿عَدَوْتُمْ مِنْ أَهْلِكُمْ﴾ کہ
 بە یانی زوو دەر چوویت لە لای مال و خیزانت ﴿تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بر وادارە کانت نیشتە جی ئە کرد
 ﴿مَقْلَعِدًا لِلْقِتَالِ﴾ لە چەند شو ئینیکدا بو جەنگ کردن ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بیسەری

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١١٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 مُنْزِلِينَ ﴿١١٤﴾ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
 هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 ﴿١١٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
 وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١١٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبَ اللَّهُمَّ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١١٧﴾
 لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاتَّخِذْ
 ظَالِمُونَ ﴿١١٨﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ
 يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً
 وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٢٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ
 لِلْكَافِرِينَ ﴿١٢١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ﴾ لهو کاتہدا کہ دوو کوہمل له ئیوہ خہریک بوون ﴿أَنْ تَفْشَلَا﴾ سست بن وتیک بشکین و (بگہرینہوہ) ﴿وَاللَّهُ وَابِعُهُمَا﴾ بہ لام خوا دوست و یارمہ تی دہریان بوو ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلَيْتَوَكَّلَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وہ بروا داران با پشت تہنہا بہ خوا بیہستن ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند بہ خوا بیگومان خوا ئیوہی سہرخت ﴿بِئَدْرِ﴾ له (جہنگی) بہردا ﴿وَأَنْتُمْ أَوْلَىٰ لَهُ﴾ له کاتیکدا ئیوہ کہم و لاواز بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دەی له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو سوپاس گوزاری بن ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (بیریان بخہرہوہ) ئہو کاتہی دہتوت بہ بروادارہ کان ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ ئایا بہستان نی یہ ﴿أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ﴾ بہرورہدگار تان کوہمہ کتان بکات ﴿بِئَلَهَةِ الْفِ﴾ بہ سی ہزار ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ﴾ له فریشتہ دابہ زینراوہ کان ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا﴾ بہ لی، ئہ گہر ئارام بگرن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وہ له خوا بترسن ﴿وَيَأْتُوكُمْ مِنْ قُرَاهِمَ هَذَا﴾ بہ لامارتان بدن لہم کاتانہدا ﴿يُمَدِّدُ رَبُّكُمْ﴾ بہرورہدگار تان کوہمہ کتان بکات ﴿بِخَمْسَةِ الْفِ﴾ بہ پینج ہزار ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ له فریشتہ نیشانہ دارہ کان ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ﴾ وہ خوا تہنہا ئہو (کوہمہ کی) یہی کرد ﴿إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ﴾ بہ مزدہ بوتان ﴿وَلِيَتَّظَمِينَ قُلُوبَكُمْ بِهِ﴾ وہ بو ئہوہی دلہ کانتانی پی ئارام بیی ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (ئہوہش بزانشن) سہرکہوتیش تہنہا له لایہن خوای ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بالآ دہستی داناوہیہ ﴿لِيَقْطَعَ طَرَفًا﴾ (وہ ناردنی فریشتہ کان) بو ئہوہ بوو دابریت (له ناوی بات) بہ شیک ﴿مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له وانہی کہ بی بروان ﴿أَوْيَكِّتَهُمْ﴾ یان خہفت باریان بکات (بہ تیشکانیان) ﴿فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ﴾ ئہمجا بگہرینہوہ بہ نائومیڈی ﴿لَيْسَ لَكَ﴾ دہبارہی ہلہاتوہ کانی شہری ئو خود بہ راستی بہدہست تونی یہ (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ ہیچ شتیک لهو کارہدا ﴿أَوْتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ (ج خوا) تہوبہیان لی وەرگری ﴿أَوْيَعِدْهُمْ﴾ یان سزایان بدات ﴿فَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ چونکہ بہ راستی ئہوانہ ستہمکارن ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ﴾ ہہر بو خوایہ ہہرچی له ئاسمانہ کاندایہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ ہہرچی له زہوی دایہ ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خو ش ئہبی له ہہر کہس خو ی بیہوی وہ سزای ہہر کہسیش ئہدات خو ی بیہوی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وہ خوالی بوردهی میہربانہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی کہسانی کہ برواتان ہیناوہ ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ﴾ سوود مہ خون ﴿أَصْحَافًا مُّضْغَفَةً﴾ چہند بہرامبہر ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ولہ خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو ئہوہی رزگار بن ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ﴾ وہ خو تان پیاریزن لهو ناگرہی ﴿الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ کہ نامادہ کراوہ بو بی برواکان ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وہ گوی رایہ لی خودا و پیغہمبہر بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بیگومان میہربانیتان له گہل ئہ کریت ﴿

* وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
 السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
 فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ
 عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا
 فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
 لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَىٰ مَا
 فَعَلُوا وَهُمْ يَعْمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن
 رَبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِّن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنَعَمَ
 أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَيَسِرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ
 ﴿١٣٧﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾
 وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
 ﴿١٣٩﴾ إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ
 الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پیشبر کی بکنہ بولی بوردنیکی گہورہی (خودا) ﴿مِّن رَّبِّكُمْ﴾
 له لایہن پەرورہ گارتانہوہ ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وہ بؤ بہہشتیک کہ پانیہ کہی (بہ ئەندازہی)
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی یہ ﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ کہ نامادہ کراوہ بؤ له خوا ترسان ﴿۳۳﴾
 ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ﴾ ئەوانہی مال دہ بہ خشن (لہ ری ی خوادا) ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ له کاتی خوشی
 (دہولہ مہندی) و ناخوشی دا ﴿وَالْكَيْظِمْينَ الْعَظِيمِ﴾ و رقی بہ تینی خویان دہ خونہوہ و ﴿وَالْعَافِينَ﴾
 عَنِ النَّاسِ﴾ دہ بورن له خہ لکی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خواش چاکہ کارانی خوش دہ ویت ﴿۳۴﴾
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً﴾ وہ ئەوانہی کہ کاتیک کردہوہ یہ کی ناشیرین دہ کہن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ﴾
 یاستم له خویان دہ کہن ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ کہ یادی خویان کردہوہ ﴿فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ ئەمجا
 داوای لی بووردن دہ کہن بؤ گوناہہ کانیان ﴿وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ﴾ نایا کی دہ بووریت له گوناہہ کان
 ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگہ له خوا؟ ﴿وَلَمْ يُبْصِرُوا﴾ وہ بہر دہوام نابن ﴿عَلَىٰ مَا فَعَلُوا﴾ لہ سہر ئەوہی کہ کردوویانہ
 ﴿وَهُمْ يَعْمُرُونَ﴾ له کاتیکدا بزائن (گوناہہ) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نا ئەوانہ ﴿جَزَاءُ هُم مَّغْفِرَةٌ﴾ پاداشتین
 لی بووردنہ ﴿مِّن رَّبِّهِمْ﴾ له لایہن پەرورہ دگاریانہوہ ﴿وَجَنَّتْ﴾ و چند باخاتیک (بہہشتیک)
 ﴿جَنَّتِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہر و بارہ کان دہرؤن بہ ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ئەمیننہوہ لہو بہہشتانہدا
 بہہہ میشہیی ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ چند چاکہ پاداشتی چاکہ کاران ﴿۳۵﴾ ﴿فَدَحَلَتْ﴾ بیگومان رابورد
 ﴿مِن قِبَلِكُمْ سُنْبٌ﴾ له پیش تیوہوہ چند ری و یاسایہک (باونیک) ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەمجا
 تیوہ بگہرین بہ زہویدا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ﴾ و سہرنج بدنہ نایا چؤن بوو ﴿عِقبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾
 سہر ئەنجامی بی بر واکان ﴿۳۶﴾ ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ﴾ ئەمہ روون کردنہوہ یہ بؤ ہموو خہ لکی
 ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ﴾ و رینموونیی و نامورژگاری یہ ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بؤ له خوا ترسان ﴿۳۷﴾ ﴿وَلَا تَهْتُوا﴾
 سست و دل لاواز مہبن ﴿وَلَا تَحْرُؤُوا﴾ وہ غہ مبار مہبن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ ہەر تیوہ بہرز و بلند ترن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە گہر بر وادار بن ﴿۳۸﴾ ﴿إِنْ يَمَسُّكُمْ فَزَعٌ﴾ ئە گہر تیوہ (لہ ئو خوددا) زام و برینتان
 توش بووہ ﴿فَقَدَمَسَ الْقَوْمَ فَزَعٌ﴾ ئەوہ بیگومان ئەو ہوزہ (بتہرستہ کان له بہدردا) زام و برینیان توش
 بووہ ﴿مَّثَلُ﴾ بہ ویتہی زامی تیوہ ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ﴾ ئەو چہرخ و رورژانہی (زالبون و سہر کہوتانہ)
 ﴿نُودُوا لَهَا بَيِّنَاتٍ﴾ دہیگہرین له ناو خہ لکیدا (جاریک بؤ تیوہ و جاریک بؤ ئەوان) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾
 لہ بہر ئەوہی (لہ دونیادا) خوا دہری بخات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانہی بر وایان ہیناوہ ﴿وَيَتَّخِذَ﴾
 مِنْكُمْ﴾ و له ناو تیوہدا ہہ لبر ژیریت ﴿شُهَدَاءَ﴾ چہند کہ سیک بہ شہید ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾
 وہ خوا ستم کارانی خوش ناویت ﴿۳۹﴾

وَلِيَمَّحِصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَّحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ
 حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
 مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
 إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
 انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
 اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ
 لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ
 ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
 وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ
 رِيثُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
 وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ
 قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
 وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ
 الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

﴿وَلِيْمَحْصَ اللَّهُ﴾ وہ تا خوا (لہ تاوان) پاک بکاتہ وہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانہی کہ بر وادارن ﴿وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ﴾ وہ بی باوہران بنہ بر بکات ﴿۱۵۱﴾ ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ ئایا ئیوہ وا گو مانسان دہ برد ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ کہ دہ چنہ بہ ہہشت ﴿وَلَمَّا عَلِمَ اللَّهُ﴾ لہ کاتیکدا ہیشتا خوا دہری نہ خستہ و (واتہ تاقی نہ کردونہ تہ وہ) ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ ئەوانہی تی دہ کوشن لہ ئیوہ ﴿وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ﴾ و ہیشتا دہری نہ خستون کہ سانیک لہ ئیوہ کہ خور اگران ﴿۱۵۲﴾ ﴿وَلَقَدْ كُفِّرْتُمْ﴾ سویند بی بنگومان ئیوہ ﴿تَمَتَّوْتَ الْمَوْتَ﴾ ناواتی (شہیدی و) مردنسان ئە خواست ﴿مَنْ قَبْلَ﴾ لہ پیٹش ئەوہی ﴿أَنْ تَلْفُتُو﴾ پی ی بگن ﴿فَقَدَرْنَا مَنَؤُهُ﴾ خو بہ راستی مردنسان بینی ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ زہق سہیرتان دہ کرد ﴿۱۵۳﴾ ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مو حہ مہد ﷺ تہ نہا پیغہ مہبریکہ (نہ مرئی بہ) ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قِبَلِهِ الرُّسُلُ﴾ بینگومان لہ پیٹش ئەو پیغہ مہبرانی تر رابوردون ﴿أَفَإِنْ مَاتَ﴾ جا ئایا ئە گہر و ہفاتی کرد ﴿أَوْ قُتِلَ﴾ یان کوزرا ﴿انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ دہ گہرینہ وہ بو دواوہی خو تان (باشگہز دہ بنہ وہ) ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ﴾ ہہر کہس ہہ لگہریتہ وہ ﴿عَلَىٰ عَقْبَيْهِ﴾ بو دواوہی خوئی (بو بت بہرستی) ﴿فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا﴾ ئەوہ ہہر گیز (ئہو کہسہ) ہیچ زبانیک نا گہی نیت بہ خوا ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ﴾ وہ بہ زووی خوا پاداشتی ﴿الشَّاكِرِينَ﴾ سو پاس گوزاران دہ دانہ وہ ﴿۱۵۴﴾ ﴿وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ﴾ ہیچ کہسیک نہ بووہ ﴿أَنْ تَمُوتَ﴾ کہ بمریت ﴿إِلَّا بِالْإِذْنِ مِنَ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ فہرمانی خوا ﴿كَتَبْنَا مُوَجَّلًّا﴾ نوسراوئیکی کات دیاری کراوہ (لہو کاتہ دا کہ خوای گہورہ دیاری کردوہ) ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ ہہر کہسیک دہ بہ ویت ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشت و دہستکہ و تی دونیایی ﴿نُؤَيْتَهُ مِنْهَا﴾ لہو (پاداشتی دنیا) ہہندیکی پی دہ دہین ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ وہ ہہر کہسیک دہ بہ ویت ﴿ثَوَابَ الْآخِرَةِ﴾ پاداشتی باشہرورژہ (ہہندیکی پی دہ بہ خشین ﴿وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾ وہ بہ زووی پاداشتی سو پاس گوزاران دہ دہینہ وہ ﴿۱۵۵﴾ ﴿وَكَايْنٍ مِنْ نَبِيِّ زُورٍ﴾ زور لہ پیغہ مہبران ﴿قَتَلَ مَعَهُ﴾ جہنگ و کوشتاریان کردوہ لہ گالیاندا (شانہ شانیان) ﴿رَبِّيُونَ كَثِيرٌ﴾ زور لہ زانایان و خواناسان ﴿فَمَا وَهَنُوا﴾ جا سست و دہستہ پاچہ نہ بوون ﴿لَمَّا أَصَابَهُمْ﴾ بہوئی ئەوہی کہ دوو چاریان بووہ ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوادا ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ وہ بی ہیز و لاواز نہ بوون ﴿وَمَا اسْتَكَاثُوا﴾ وہ سہریان شور نہ کرد بو دوژمن ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ وہ خوا خور اگرائی خوٹ دہ ویت ﴿۱۵۶﴾ ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ﴾ ہہر ئەمہ ووتہی ئەوان بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ کہ دہ بیان ووت ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا﴾ ئەی بہرورہر دگارمان لیمان بیورہ ﴿ذُنُوبَنَا﴾ لہ گوناہہ کانمان ﴿وَإِشْرَاقَنَا﴾ وہ لہ زیادہ رپہویمان ﴿فِي أَمْرِنَا﴾ لہ کارووبارماندا ﴿وَوَقَّيْتُ أَقْدَامَنَا﴾ و پیکانمان جینگیر بکہ (لہ جہنگدا) ﴿وَأَنْصَرْنَا﴾ و سہرمان بخہ ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ بہسہر کومہ لی بی پروایاندا ﴿۱۵۷﴾ ﴿فَنَاتَاهُمْ اللَّهُ﴾ بہوئی ئەوہ وہ خوا پی ی بہ خشین ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشتی دنیا ﴿وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ وہ پاداشتی چاک و شیرینی رورزی دوابی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا چاکہ کارانی خوٹ دہ ویت ﴿۱۵۸﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ
﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ءَسْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ
مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
وَعَدَهُ وَإِذْ تَحْسُونَهُم بِإِذْنِهِ ءَحْتَىٰ إِذْ أَفْشَلْتُمْ
وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ
مَّا تُحِبُّونَ مِّنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّن
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ؕ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٥٢﴾ * إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَىٰ أَحَدٍ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ فَأَتَيْتُمْ
غَمًّا بَغْمٍ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا
مَا أَصَابَكُمْ ؕ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہوانہی پرواتان ہیئاوہ ﴿إِنْ تُطِيعُوا﴾ ئہ گہر ئیوہ گوئراہہ لی بکہن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بوئہوانہی بی بروان ﴿بَرُدُّوكُمْ﴾ ئہ تان گیرنہوہ ﴿عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾
 بو دواوہی خوٹان (بوٹ پهرستی) ﴿فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ ئہ مجا ئہ گہرینہوہ بہ زینباری ﴿۱۵﴾
 ﴿بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ (ئہوانہ دوستان نین) بہ لکو خوا یارمہ تی دہر و دوستی ئیوہیہ ﴿وَهُوَ خَيْرُ
 النَّاصِرِينَ﴾ وخوا بواشترینی ہموو یارمہ تی دہرانہ ﴿۱۶﴾ ﴿سَأَلْتِي فِي قُلُوبٍ﴾ بہ زوویسی دہخہینہ دلی
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہوانہی بی بروان ﴿الرُّعْبَ﴾ ترس و بیمی بہ تین ﴿بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ﴾ بہ ہوی
 ئہوی کرد بوویانہ ہاوبہشی خوا ﴿مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ شتانی کہ خوا ہیج بہ لگہی نہ نار دوئہ
 خواوہوہ لہسہری ﴿وَمَا أُوْنَهُمُ التَّارُ﴾ کہ جینگا و شوینی ئہوان ناگرہ ﴿وَيَسَّسَ مَثْوَىٰ﴾ وچہند
 نیشتہ جینہ کی خرابہ ﴿الظَّالِمِينَ﴾ (جینگہی) ستہ مکاران ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند
 بیت بیگومان خوا بہ جئی ہیئا بوٹان ﴿وَعَدَهُ﴾ بہ لئینہ کہی ﴿إِذْ حَسَبْتُمْ﴾ کاتیک (سہرہ تای جہنگی
 ئو خود) ہہستتان لی برین (دہ تان کوشتن) ﴿بِأَذْنِهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُشِّتُمْ﴾ ہہتا
 کاتیک (لہ نا کاو) سست بوون ﴿وَتَنَزَّعْتُمْ﴾ ئازاوہ و دوو بہرہ کیتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لہ کاری جہنگدا
 ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وہ بی فہرمانیتان کرد ﴿مَنْ بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ﴾ لہ پاش ئہوی کہ خوا نیشانی دان
 ﴿مَا تُحِبُّونَ﴾ ئہوی (لہ جہنگہ کہدا) پیتان خوش بوو (کہ سہر کہوتن لہ سہرہ تایی جہنگہ کہدا)
 ﴿مِنْكُمْ﴾ ہہندیک لہ ئیوہ ﴿مَنْ يُرِيدِ الدُّنْيَا﴾ (دہسکہوتی) دونیایی دہویست ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ﴾ وہ
 ہہندیکتان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی روڑی دویستی دہویست ﴿ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ﴾ پاشان (خوا)
 ئیوہی گیراہوہ لہ (جہنگی) ئہوان (وتی شکان) ﴿لِيَتَّبِعَكُمْ﴾ تاتاقیتان بکاتہوہ (لہ خوڑا گر تندا)
 ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سویند بی بیگومان خوا لیتان بوورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ وخوا خاوہنی بہ ہرہو
 چاکاہیہ ﴿عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ سہر پروادارانہوہ ﴿۱۸﴾ ﴿إِذْ تَصَعَّدُونَ﴾ کاتیک دوورده کہوتنہوہ
 (سہرده کہوتن بہ کیوی ئو خوددا) ﴿وَلَاتُؤْتُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ وہ بہرپی کہس نہئہوہستان
 ولاتان نہدہ کردہوہ بہ لابدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ لہ کاتیکدا پیغہ مہر بانگی لی دہ کردن ﴿فَتِ
 أُخْرِبَكُمْ﴾ لہ دواتانہوہ ﴿فَأَثْبَكُمْ عَمَّا بَعَرٍ﴾ جا (خوا) پاداشتی غم و خہفہ تی ہہر بہ غم
 و خہفہ ت دانہوہ ﴿لِكَيْ لَا تَحْزَنُوا﴾ بوئہوہی غمبار نہ بن ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ لہ سہر ئہوی لہ
 دہستان چووہ ﴿وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ وہ (غمبار نہ بن بہ) ئہوی دوو چارتان بووہ ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾
 خواش ئاگادارہ ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بہوہی کہدہیکہن ﴿۱۹﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُبُؤًا سَائِعِشَى طَافِيَةً
 مِنْكُمْ وَطَافِيَةً قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
 الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ
 قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ
 يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
 فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
 وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ
 يَوْمَ أَلْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ
 مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
 ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا
 وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ پاشان دایہ زانند بہ سہر تاندا (بوی ناردن) ﴿مِّنْ بَعْدِ الْعَمِّ﴾ لہ پاش ئو غمہ (ی کہ چہ شستان) ﴿أُمَّتٌ﴾ نارامی ﴿نَعَّاسًا﴾ کہ وہ نہوزیک بوو ﴿يَعْتَسِبُ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ﴾ بہ سہر دہستہ یہ کہ لہ ئیوہ داہات ﴿وَطَائِفَةٌ﴾ بہ لام دہستہ و تاقمیکدی دیکہ تان (کہ باوہریان ہیندہ بہ ہیز نہ بوو) ﴿فَدَأَمَتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ بہ راستی ہہر خویمان مہ بہست بوو ﴿يَظُنُّونَ﴾ گومانی ﴿بِاللَّهِ عَيْزَ الْحَقِّ﴾ ناراست و ناہہ قیان بہ خواہد برد ﴿ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ و ہ کہ گومانی نہ فامیتی ﴿يَقُولُونَ﴾ ئہ یان ووت ﴿هَلْ لَنَا﴾ ئایا بو مان ہہ یہ (بہ دہستمانہ) ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ لہم کارہدا (زال بوون) ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیک ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ﴾ بلی بیگومان کاروبار ﴿لَكَرَهُ اللَّهُ﴾ ہہ مووی بہ دہست خواہہ ﴿يُخْفُونَ﴾ دہ بشار نہوہ ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ دہر و و نیاندا ﴿مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ﴾ ئہوہی کہ دہری نابرن بوٹ ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانْ لَنَا﴾ دہ لین ئہ گہر بہ دہست ئیمہ بوایہ ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ لہم کارہدا شتیک (لہ سہر کہوتن) ﴿مَا فَعَلْنَا هَهُنَا﴾ ئیمہ لیرہدا نہدہ کوزر این ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ﴾ بلی ئہ گہر ئیوہ ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ لہ مالہ کانی خوشتاندا بوونایہ ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ﴾ ہہر دہردہ چوون ئہوانہی ﴿كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ﴾ کہ کوزرانیان لہ سہر نووسرا بوو ﴿إِلَىٰ مَصَاجِعِهِمْ﴾ بو جیگای کوزرانیان (پراکشانیان) ﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ﴾ بو ئہوہی خوا تاقی بکاتہوہ ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ ئہوہی کہ لہ سنگتانداہہ ﴿وَلِيُمَحِّصَ﴾ و ہ بو ئہوہی پالفتہ و پاکی بکاتہوہ ﴿مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ ئہوہ (پروایہ) ی کہ لہ دلتانداہہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾ و ہ خوا زانایہ ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہوہی لہ سینہوہ دہرونہ کانداہہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہ راستی ئہوانہی ﴿تَوَلَّوْا مِنْكُمْ﴾ ہشتیان ہہ لکرد لہ ناوتاندا ﴿يَوْمَ اتَّخَذْتُمُ الْجَمْعَانَ﴾ لہوہ رورہی کہ ہہر دوو کوہل گہیشتن بہ یہ کہ (لہ ئو خود دا) ﴿إِنَّمَا أَسْتَأْذِنُكُمْ الشَّيْطَانَ﴾ بیگومان تہنہا شہیتان ہہلی خلیسکاندن ولہ خشتہی بردن ﴿بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ بہہوی ہندی لہوہ گوناہانہی کہ لہوہوہ پیش کردبوویان ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ سویند بی بیگومان خوا لی یان خو شبوو ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ چونکہ بہ راستی خوا ﴿عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ لیسووردہی بہ نارام و لہ سہر خوہہ (لہ تولہ سہندن دا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی کہسانی کہ براتان ہیتاوہ ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ہ کہ ئہوانہ مہبن کہ بیساوہر بوون ﴿وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ﴾ بہ برا بیساوہرہ کانیان دہووت ﴿إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی سہفریان بگردایہ ﴿أَوْ كَانُوا عُرَىٰ﴾ یان غہزایان بگردایہ و بچوونایہ بو جہنگ ﴿لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا﴾ ئہ گہر لای ئیمہ (نیشتہ جی) بوونایہ ﴿مَا مَاتُوا﴾ نہ دہمردن ﴿وَمَا قُتِلُوا﴾ و نہ دہ کوزران ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ﴾ تا خوا ئہوہ بکات تا خوا ئہوہ بکات ﴿حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ بہ داخ و مہراق لہ دلباندا ﴿وَاللَّهُ يُحْيِي﴾ و ہ خوا (مرؤف) دہر ئینی ﴿وَيُمِيتُ﴾ و دہیشی مرینیت ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ و ہ خودا بنیابہ بہ ہہر کردہوہ یہ کہ ئیوہ دہیکہن ﴿وَلَمَّا قُتِلْتُمْ﴾ سویند بی ئہ گہر ئیوہ بکوزرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوادا ﴿أَوْ مُتُّمْ﴾ یان بمرن ﴿لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ﴾ ئہوہ بہ راستی لیسووردن و مہرہ بانئ لہ لایہن خواوہ ﴿خَيْرٌ﴾ چاکترہ ﴿مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ لہوہی کہ کوئی دہ کہ نہوہ ﴿۷۰﴾

وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تَحْشُرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ
 لَئِنْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ
 فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ
 بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ
 يُغَلِّ وَ مَنْ يَغُلُّ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ
 نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ
 اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا أَوْلَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ
 مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوَلَمْ آتِ
 أَصَابَتِكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا
 قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

﴿وَلَيْنَ مُتُّهُ﴾ سویند بی تہ گہر ئیوہ بمرن ﴿أَوْ قَلْبُكُمْ﴾ یان بکوڑرین ﴿لِإِلَهِ اللَّهِ﴾ ہر لای خوا
 ﴿تُحْشَرُونَ﴾ کوڈہ کرینہوہ ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ بہہوی بہزہمی خواوہیہ ﴿لِنْتَ لَهُمْ﴾ بو تہ وان نہرم
 و نیانی بویت ﴿وَلَوْ كُنْتَ﴾ تہ گہر تو ﴿فَطَّأ﴾ بہدخوو قسہ رہق و ﴿عَلِيظَ الْقَلْبِ﴾ دل رہق بوویتاہ
 ﴿لَأَنْفَضُوهُ﴾ تہوہ ہمموو بلاوہ یان دہ کرد ﴿مِنْ حَوْلِكَ﴾ لہدہورت ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ﴾ کہواتہ لی
 یان بسورہ ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ و داوای لی بوردونیان بو بکہ لہ خوا ﴿وَسَارَوْهُمْ﴾ و راویڑیان پی بکہ
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لہ کاروباردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتیک (دوا راویڑ کردن) بریارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ تہوہ
 پشت بہ خوا بہستہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ بہراستی خوا تہوانہی خوش دہویت کہ پشت بہ خوا
 دہ بہستن ﴿إِنْ يَصْرِكُ اللَّهُ﴾ تہ گہر خوا سہرتان بخات ﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ تہوہ ہیچ کہس
 زال نابی بہسہرتاندا ﴿وَإِنْ يَحْذُكُمُ﴾ وہ تہ گہر یارمہ تبتان نہدا (پشتتان بہردات) ﴿فَمَنْ ذَا الَّذِي﴾
 کیہ تہوہ کہسہی؟ ﴿يَصْرِكُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ لہباش خوا سہرتان دہخات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وہ با سپر واداران پشت ہر بہ خوا بہستن ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ﴾ وہ بو ہیچ پیغہ مہر تک نہ بوو
 ﴿أَنْ يُعْلَى﴾ کہ خیانت بکات ﴿وَمَنْ يُعْلَلْ﴾ وہ ہر کہس خیانت بکات ﴿يَأْتِ بِمَا غَلَّ﴾ بہو
 خیانتہوہی کردیہ تی دیت (بہ کوئیوہیہ) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ باشہر وژدا (روژی ہہستانہوہ)
 ﴿ثُمَّ تَوَفَّى﴾ پاشان پاداشت دہدریتہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہمموو کہسینک ﴿فَمَا كَسَبَتْ﴾ ہرچی کردیت
 ﴿وَهُمْ لَا يُظَاهَمُونَ﴾ وہ تہوان سستہ میان لی ناکریت ﴿أَفَمَنْ أَتَّبِعْ﴾ دہی ثایا کہسینک کہ شوینی
 ﴿رِضْوَانَ اللَّهِ﴾ رہزامہندی خوا کہو تبت ﴿كَمَنْ بَاءَ﴾ وہک کہسینک وایہ بگہریتہوہ ﴿سَخَطِ مِنَ اللَّهِ﴾
 بہخہ شمیکہوہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَمَا أُوْنَهُ﴾ وہ جینگا و شوینی تہو ﴿جَهَنَّمَ﴾ دوزخ بیت ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرِينَ﴾
 کہ سہر تہنجامیکی چہند خراپہ؟ ﴿هُمُ دَرَجَاتٌ﴾ (چاکہ کاران و خراپہ کاران) خواوہنی چہند پلہی
 جیاوازن ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ﴾ وہ خوا بینایہ ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ بہ تہوہی کہدہیکہن ﴿وَلَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾
 سویند بیت بینگومان خوا چاکہ و منہتی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہسہر برواداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ﴾
 فیہمہ ﴿کَاتِبِينَ﴾ کہرہوانہی کرد لہ ناویاندا ﴿رُسُلًا﴾ پیغہ مہرو نیراویک ﴿مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ خو بان
 ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾ کہ دہ بخونیتہوہ بہسہر یاندا ﴿ءَايَاتِهِ﴾ بہلگہ و نیشانہ کانی خودا ﴿وَيُرَكِّبُهُمْ﴾
 و پاک و خاوینیان دہ کاتہوہ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وہ قورٹان و فہر مووہ یان فیردہ کات
 ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ تہ گہر چی تہوان لہ پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گومرایی یہ کی روون و ناشکرادا
 بوون ﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْكُمْ﴾ ثایا بوچی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿مُصِيبَةً﴾ ناخوشبہک (لہو خود دا)
 ﴿قَدْ أَصَابَكُمْ مِثْلَهَا﴾ بینگومان ئیوہ دووقاتی تہوہ تان دوو چاری تہوان کرد (لہ بہدردا) ﴿قُلْتُمْ﴾
 ووتتان ﴿أَنْ هَذَا﴾ تہمہ لہ کوئیوہ ہات ﴿قُلْ﴾ بلی (تہی موہمہد ﴿لَقَدْ﴾ تہوہمن عندہ) تہوہ
 لہ لایہن ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خو تانہوہ بوو (کہ فہرمانی پیغہ مہرتان شکاند) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہراستی خوا
 ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بہسہر ہمموو شتیکیدا بہتوانایہ ﴿۱۶﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتَى الْجَمْعَانَ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ
 أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا لِلْإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا
 لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا قُلُوبًا فَادْرَأْ وَأَعَنْ أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ
 اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ
 مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ * يَسْتَبْشِرُونَ
 بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
 الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾
 الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا الْكُفْرَ فَاخْشَوْهُمْ
 فزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلِ لِّمَسَسِهِمْ سَوْءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ هُوَ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِيَّاهُ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يَسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّو اللَّهَ
شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ الْأَيُّحَ لَّهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنْ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّو اللَّهَ
شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا
نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَتَأْمَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَاءِ أَنفُسِهِمْ أَنَّ اللَّهَ مِن فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ
مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا
عَهْدُ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بِقُرْبَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٨٣﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَمَن رُّحِزَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ * لَتَبْلُوتَنَّ فِي
أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذْيَ كَثِيرًا
وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِّنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ بہ راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ ووتہی ئەو (جوولہ ک) انہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 فَعَبْرٌ ﴿بینگومان خوا ہہ زارہ ﴿وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ و تئمہ دەو لە مہ نندین (چونکہ داوای قہر زمان لی دە کات
 مہ بہ ستیان لە ئایہ تی - ومن یقرض اللہ قرضاً حسناً - یہ) ﴿سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا﴾ ئەوہی کہ ووتیان دەینوسین
 ﴿وَقَاتِلْهُمْ أَلْبَانِيَاءَ﴾ (وہ دەینوسین) کوشنتی ئەوانہ بو پیغہ مہرہ کان ﴿بِعَرِيضٍ﴾ بہ نارہوا ﴿وَنَقُولُ﴾
 دُفُؤًا ﴿وہ (بیان) دەلین بچہ ژن ﴿عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ سزای ناگری سووتینەر ﴿ذَلِكَ﴾ ئەو (سزاسہختہ)
 ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبَدِيكُمْ﴾ بہ ہوی کردہوی (خرابی خو تانہ وہیہ) کہ بیستان خستووہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان
 خوا ﴿لَيْسَ بِظُلَامٍ لَّعِينٍ﴾ ہیچ جوړہ ستہ میک ناکات لە بندہ کان ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ ئەو (جوولہ کانہی)
 کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿عَهْدَ الْيَمِينِ﴾ بہ یمانہی داوہ بہ تئمہ ﴿أَلَا نُؤْمِنُ لِرَسُولٍ﴾
 کہ بروا نہ ہیتین بہ ہیچ نیراویک ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَٰ بِقُرْآنٍ﴾ ہہ تا قوربانہی و خیر یکمان بو نہ ہیتیت
 ﴿تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ کہ ناگر (بیتہ خو ارہوہ) بیسو تینت ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلی بینگومان ہانتن بولاتان
 ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِي﴾ چہ ند پیغہ مہر نیک لە پیش منہوہ ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بہ بەلگہ پروونہ کانہوہ ﴿وَبِالَّذِي قُلْتُمْ﴾ و بہ
 ئەو (مو عجیبہ ہی) کہ ووتتان ﴿فَلِمَ قَاتَلْتُمُوهُمْ﴾ دەہی بوچی ئەو (پیغہ مہر) انہ تان کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾
 صدیقین ﴿ئە گەر ئیوہ راست دە کەن ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ جائہ گہر باوہر یان پی نہ کردی ﴿فَقَدْ كَذَّبَ﴾
 ئەوہ بینگومان بروا نہ کراوہ (پیغہ مہرانی پیش تو ش بہ دروزانران) ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی
 لە پیش تووہ ﴿جَاءَهُ وَبِالْبَيِّنَاتِ﴾ ہیناویانہ بەلگہ پروونہ کان ﴿وَالزُّبُرِ﴾ و نامہی ئاسمانہی (نامہی پەند
 و تہمی کەر) ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ و نامہی پروون کەرہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہ موو (خواوہن)
 گیانیک ﴿ذَابِقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن دە چیژت ﴿وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ﴾ و بہ راستی بہ تہوای بیتان دەدریت
 ﴿أَجْرَكُمْ﴾ پاداشتہ کانتان ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لە روزی دواہی دا (ہہ ستانہ ودا) ﴿فَمَنْ ذُحِرَ﴾ ئەمجا
 ہہر کەس دوور خریتہوہ ﴿عَنِ النَّارِ﴾ لە ناگری دوزخ ﴿وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ﴾ و بخریتہ بہ ہہشتہوہ
 ﴿فَقَدْ فَازَ﴾ ئەوہ بہ راستی ئەو کەسہ سہر کەو تووہ ﴿وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ ژیانہی دونیاش ہیچ شتیک
 نیہ ﴿إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ جگہ لە چہند سات و ئارہوویہ کی فریودەر نہ بیت ﴿لَسْبُلُوۡتَ﴾
 سویتد بیت بینگومان تاقی دە کرینہوہ ﴿فِيۡ اٰمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ﴾ لە سامان و دارایی و گیانی خو تاندا
 ﴿وَلَسَّمُعٰتٍ﴾ سویتد بیت بینگومان دە بیستن ﴿مِنَ الَّذِيۡنَ اٰوَنُوۡا الْكِتٰبَ﴾ لە وانہی کہ نامہیان
 پیدراوہ ﴿مِن قَبْلِكُمْ﴾ لە پیش ئیوہ ﴿وَمِنَ الَّذِيۡنَ اٰشْرٰكُوۡا﴾ و لە وانہی ہاوبہ شیان بو خوا داناوہ
 ﴿اٰذٰی كَثِيْرًا﴾ (نازار و) قسہی ناخوشی زور ﴿وَاِنْ نَّصَبُوۡا﴾ جائہ گہر ئیوہ ئارام بگرن ﴿وَتَقْتُلُوۡا﴾
 و پاریز کاربن ﴿فَاِنَّ ذٰلِكَ﴾ ئەوہ بینگومان ئەوہ ﴿مِن عَزْمِ الْاُمُورِ﴾ لە کارہ بہ ہیز و گہورہ کانہ (لہو
 کارانہیہ لی برانی دەوی) ﴿۱۸﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
 وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا
 قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا
 أُتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
 بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي
 خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ
 لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
 وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
 ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
 سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ
 رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (بیته‌وه بیربان) کاتیک که خواهری گرت ﴿مِيثَاقَ الَّذِينَ﴾ په یمان له‌وانه‌ی ﴿أَوْثُوا الْكُتُبَ﴾ که‌نامه‌یان بی به‌خشرا بوو (له‌جوله‌که و گاوره‌کان) ﴿أَتَيْتُنَا لِلنَّاسِ﴾ ده‌بی ئه‌و نامه‌یه روون بکه‌نه‌وه بو‌خه‌لکی ﴿وَلَا تَكْفُرُونَهُ﴾ وه نه‌یشار نه‌وه ﴿فَنَبَذُوهُ﴾ به‌لام ئه‌و (په‌یمان‌ه‌یان) فریدایه ﴿وَرَأَى ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خو‌یانه‌وه ﴿وَأَشْرَوْا بِهِ﴾ و کر بیان به‌و نامه‌یه ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ نرخیکی کمه ﴿فِي سَائِرِ مَا يَشْتَرُونَ﴾ ئای چه‌ند خرابه‌ئه‌وه‌ی کر بیان ﴿لَا تَحْسَبَنَّ﴾ وه‌گومان مه‌به ﴿الَّذِينَ يَبْعُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌شادمانن ﴿بِمَا اتَّوُوا﴾ به‌وه‌ی که‌کردیان ﴿وَيُحِبُّونَ﴾ و پیمان خو‌شه ﴿أَنْ يُحْمَدُوا﴾ که‌سو پاس بکرین ﴿بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ به‌شتیک که‌نه‌یان کردوه ﴿فَلَا تَحْسَبْتَهُمْ﴾ ئه‌وه هر گیز گومانیان بی مه‌به ﴿بِعَمَلِهِمْ مِنَ الْعَذَابِ﴾ به‌رزگار بوو له‌سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و بو‌ئه‌وانه‌ه‌یه سزایه‌کی ﴿أَلِيمٌ﴾ نازدره ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ﴾ هه‌ربو‌خوا‌یه پادشایه‌تی و مولکی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وه‌ی ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ ده‌سه‌لاتداره ﴿إِنْ فِي حَقِّكَ﴾ به‌راستی له‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَأَخْتَلَفُ﴾ و له‌جیاوازی و گو‌رانی ﴿الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌و و روژدا ﴿لَا يَتَّخِذُ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌ه‌یه ﴿لَا أُولَى الْأَلْبَابِ﴾ بو‌خوا‌ون بیرو هوشه‌کان ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌یادی خوا‌ده‌که‌ن ﴿فِيمَا وُفِّعُوا﴾ به‌پتوه‌و به‌دانیشننه‌وه ﴿وَعَلَى جُوبِهِمْ﴾ به‌راکشانه‌وه ﴿وَيَنْفَكَّرُونَ فِي حَقِّكَ﴾ وه‌بیر ده‌که‌نه‌وه له‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وه‌ی ﴿رَبَّنَا﴾ (ئه‌لین) ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿مَا خَلَقْتَ هَذَا﴾ ئه‌م (جیهانه‌ت) دروست نه‌کردوه ﴿نَظْلًا﴾ به‌بی هوده ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاك و بینگه‌ردی بو‌تو ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ده‌سا توش بمان پاریزه له‌سزای ناگری دوزه‌خ ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ مِنْ تَدْخِيلِ النَّارِ﴾ هه‌ر که‌س تو بیخه‌پته ناگری دوزه‌خه‌وه ﴿فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ ئه‌وه بیگومان ریسوات کردوه ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وه‌هیچ پشتیوانیک نه‌بو‌سته‌مکاران ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌راستی ئیمه ﴿سَجَعْنَا مُنَادِيًا﴾ گو‌یمان له‌بانگ‌خوا‌زیک بوو (مه‌به‌ست بی پیغه‌مه‌به‌ری خودایه ﷺ) ﴿يُنَادِي لِلْإِيمَانِ﴾ بانگی ئه‌کرد بو‌پرواهینان ﴿أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ (ده‌ی ووت) بروا بیتن به‌په‌روه‌ردگارتان ﴿فَقَامْنَا﴾ ده‌ست به‌جی بروامان هینا ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿وَأَعْفُفْنَا دُنُوبَنَا﴾ ده‌ی له‌گونه‌ه‌کانمان خو‌ش بیه ﴿وَكَفَّرْنَا عَنَّْا﴾ و بسره‌وه لیمان ﴿سَيِّئَاتِنَا﴾ خرابه‌کانمان ﴿وَتَوَفَّنَا﴾ و بمان مرینه ﴿مَعَ الْأَجْرَارِ﴾ له‌گه‌ل که‌سانی چاکه‌کاردا ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان پیمان به‌خشه (له‌پاش مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ ئه‌وه‌ی به‌لیتت بی داین ﴿عَلَى رَسُولِكَ﴾ له‌سه‌ر زوبانی پیغه‌مه‌ره‌کانت ﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و ریسوامان مه‌که ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی دوا‌یی دا (هه‌ستانه‌وه) ﴿إِنَّكَ﴾ بیگومان تو ﴿لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ﴾ به‌لین ناشکینیت ﴿۱۱۱﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ
 ذَكَرٍ أَوْ أُنثِيَ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا
 مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
 لَا يَغْرَبْنَاكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۖ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
 ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمِهَادُ ﴿١٩٦﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنْ مِنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
 وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
 ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ
 سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا
 وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سورة النساء

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ئەمجا پەرورەدگار یان وەلامی (نزاکانی) دانەوہ ﴿أَنِّي لَا أُضِيعُ﴾ (فەر مووی) بینگومان من زاہە ناگەم ﴿عَمَلٍ عَمِلْتُمْ﴾ کردەوہی (ہیچ) خاوەن کردەوہیەک لە ئیوہ ﴿مَنْ ذَكَرَ وَأُنْتِ﴾ لە نیر یان مئی ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ ھەندیکتان لە ھەندیکی تر تان بوون ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جا ئەوانەہی کہ کوچیان کرد ﴿وَأُخْرُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وەر کران لە جئی و شوینی خویان ﴿وَأُوذُوا فِي سَبِيلِ﴾ و ئەشکەنجەو ئازار دران لە رئی مندای ﴿وَقَاتَلُوا﴾ و جەنگیان کرد ﴿وَقَاتَلُوا﴾ و کوژران ﴿لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ﴾ سویند بەخوا دەیسر مەوہ لێیان ﴿سَيِّئَاتِهِمْ﴾ خرابەکانیان ﴿وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ﴾ وە بینگومان دەیان خەمە بە ھەشتانیکەوہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ رووبارەکان دین و دەچن بە ژیریاندا ﴿ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەمە پاداشت دانەوہیە کہ لە لای خواوہ ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وە لای خواہی ﴿حَسَنُ الثَّوَابِ﴾ جوانترین (چاکترین) پاداشت ﴿لَا يُغْنِيكَ﴾ لە خشتەت نەبات (فریوت نەدا) ﴿تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ھات و چۆی ئەوانەہی بئی پروان (بەخۆشی و ئاسوودەیی یەوہ) ﴿فِي الْبِلَادِ﴾ لە وولاتدا ﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ﴾ ئەو ئاسوودەییە ئەوان خۆشی یەکی کہمە ﴿كُذِّبُوا وَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ پاشان جئی و شوینیان دۆزەخە ﴿وَبِئْسَ الْمَهَادُ﴾ ئای چ شوینیکی خراب و بەدە ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ﴾ بەلام ئەوانەہی ﴿أَتَقُوا رَبَّهُمْ﴾ لە پەرورەدگاریان دەر تر سن ﴿لَهُمْ جَنَّتٌ﴾ بۆیان ھەہ بە ھەشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ رووبارەکان دین و دەچن بە ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دەمیننەوہ بە ھەمیشەیی ﴿نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئامادە کراوہ لە لایەن خواوہ ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ وە ئەوہی کہ لای خواہی ﴿خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ﴾ چاکترە بۆ چاکە کاران ﴿وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بینگومان لە ناو نامە دارەکاندا ھەہی ﴿لَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ کہ سانیک کہ بپروا دەھینن بەخوا ﴿وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و بەو نامەہی کہ نیراوەتە خواوہ بو ئیوہ (مەبەست پئی قورئانەہ) ﴿وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ وە بەو نامەہی کہ نیراوەتە خواوہ بو خویان ﴿خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ مل کہ چن بۆ خوا ﴿لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بەلگەکانی خوا نافروشن ﴿ثَمَّ قَلِيلًا﴾ بە نرخیکی کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەو نامە دارانہ ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بۆیان ھەہ بە پاداشتی خویان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لە لای پەرورەدگاریانەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لپرسینەوہ و موحاسە بە کردنی خیراہی ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەوانەہی کہ پرواتان ھیناوە ﴿أَصْبِرُوا﴾ خو گرین ﴿وَصَابِرُوا﴾ و (لە خوگری دۆزمن) خوگر تر بن ﴿وَرَابِطُوا﴾ و لە سەنگەردا ئیشک بگرن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ و لە خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بۆ ئەوہی رزگار بین ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَعَاتُوا أَيْتَمَىٰ أَمْوَالَهُمْ
وَلَا تَتَّبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْأَيْتَمَىٰ فَانكِحُوا
مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنِّي وَتَلْتُمْ رُبْعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَعَاتُوا
النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُنَّ نَفْسًا فَكُلُوهُ
هَيْنًا مَّرِيئًا ﴿٤﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّفَهَاءَ أَمْوَالِكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا
الْأَيْتَمَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ
غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا
دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌ خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئە‌ی خه‌ل‌کینه ﴿اتَّقُوا رَبَّ﴾ خۆتان بپاریزن له‌ (سزای) به‌روه‌ردگارتان ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ ئە‌وه‌ی که درووستی کردوون ﴿فِي نَفْسٍ وَحِدَةٍ﴾ له‌یه‌ک که‌سه‌وه‌ (که‌ ئاده‌مه‌) ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ وه‌ هه‌ر له‌ ئە‌ویش هاوسه‌ره‌ که‌ی درووست کردووه‌ ﴿وَوَيْتَ مِنْهَا﴾ و بلاوی کردۆ‌ته‌وه‌ له‌وه‌ دووانه‌ ﴿رَجَالًا كَثِيرًا﴾ بپاوانی زۆر ﴿وَنِسَاءً﴾ هه‌روه‌ها ئافره‌تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ خۆتان بپاریزن له‌وه‌ خوی‌یه‌ که‌ ﴿تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ به‌ناوی ئە‌وه‌وه‌ داوا ده‌که‌ن له‌یه‌ کتر ﴿وَالْأَرْحَامَ﴾ وه‌ (خۆتان بپاریزن له‌ بچ‌راندنی) خزمایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به‌راستی خوا‌هه‌میشه‌ ﴿عَلَيْكُمْ رَيْبًا﴾ چاودیره‌ به‌سه‌رتانه‌وه‌ ﴿وَوَاتُوا﴾ بیده‌نه‌وه‌ ﴿الْيَتَامَى﴾ به‌هه‌تیوان (دوای بالغ بونیان) ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَيْبَةَ بِالْظُلْمِ﴾ وه‌ بیس (له‌ مالی خۆتان) مه‌گۆرنه‌وه‌ به‌ پاک (له‌ مالی ئە‌وان) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ وه‌ ماله‌ کانیان مه‌خۆن ﴿إِلَّا بِأَمْوَالِهِمْ﴾ له‌ که‌ل ماله‌ کانی خۆتان ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بینگومان ئە‌وه‌ خواردنه‌ ﴿خَوْبًا كَثِيرًا﴾ گونا‌هه‌یک‌ی که‌وره‌یه‌ ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر ترسان ﴿الْأَنْتِظُوا﴾ دادبه‌روه‌ره‌ نه‌بن ﴿فِي الْيَتَامَى﴾ له‌ (ماره‌یی) ئە‌وه‌ ئافره‌ته‌ بی‌ باو‌که‌انه‌دا (ماره‌یان مه‌که‌ن) ﴿فَأَنْكِحُوا﴾ ئە‌وه‌ ماره‌ به‌که‌ن ﴿مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ له‌وه‌ ئافره‌تانه‌ی چه‌ل‌ل‌سن بۆتان ﴿مَتَى﴾ دوو دوو ﴿وَتِلْكَ﴾ یا سیان سیان ﴿وَرَبِّعٌ﴾ یا چوار چوار (واته‌ تا چوار ژن درووسته‌ له‌یه‌ک کاتدا کۆی به‌که‌پته‌وه‌) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا‌ئه‌ گه‌ر ترسان ﴿الْأَعْدَاءُ﴾ داد‌گه‌ر نه‌بن ﴿فَوَاحِدَةٌ﴾ ئە‌وه‌ یه‌ک ئافره‌ت (ماره‌ به‌که‌ن له‌وانه‌ی ئازادن) ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یان ئە‌وه‌ که‌نیزه‌‌که‌نه‌ی که‌ مو‌ل‌ک‌تانن ﴿ذَلِكَ أَذَىٰ﴾ ئە‌وه‌ه‌ نزیک‌تره‌ ﴿الَّذِينَ تَتَّبِعُونَ﴾ که‌ سه‌تم نه‌که‌ن (یا هه‌ژار نه‌که‌ون) ﴿وَوَاتُوا مِنَ النِّسَاءِ﴾ بیده‌ن به‌ ئافره‌تان (نه‌ک که‌س و کاربان) ﴿صَدَقْتُمُنَّ نِحْلَةً﴾ ماره‌یه‌ کانیان وه‌ک به‌خشین نه‌ک وه‌ک کری ﴿فَإِنْ طَبِنَ لَكُمْ عَشْيٌ فَمِنْدَنَفْسًا﴾ ئە‌مجا‌ئه‌ گه‌ر به‌ دل بییان خۆش بوو به‌خشینی شتی‌ک له‌وه‌ (ماره‌یی به‌) به‌ئوه‌ ﴿فَكُلُّهُ حَتَّىٰ تَمْرُقَا﴾ ئە‌وه‌ ئیوه‌ بیخۆن به‌خۆشی و چه‌لالی (نوشی گیانتان بی) ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ﴾ مه‌یده‌نه‌ گیل و که‌م عه‌قله‌ کان ﴿أَمْوَالَكُمْ﴾ ماله‌ کانتان ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له‌ حاله‌ تینکدا خوا‌ئه‌وه‌ (مال‌انه‌) ی بۆ کردوون ﴿فِيمَا﴾ به‌هۆی راوه‌ستانی زیانتان ﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا﴾ وه‌ (بی‌ عه‌قله‌ کان) رۆزی و خۆراکیان بده‌نی له‌وه‌ ماله‌ ﴿وَأَكْثُوهُمْ﴾ و بۆشاکیان بۆ به‌که‌ن ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ و گفتو‌گۆیان له‌ که‌ل به‌که‌ن ﴿قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ به‌ گفتو‌گۆیه‌ کی باش ﴿وَأَبْتَلُوا الْيَتَامَى﴾ هه‌تیوان تا‌قی به‌که‌نه‌وه‌ ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ﴾ هه‌ر کاتی‌ک گه‌یشتنه‌ (ته‌مه‌نی) ژن هه‌تان و شوو‌کردن ﴿فَإِنْ ءَانَسْتُمْ﴾ ئە‌مجا‌ئه‌ گه‌ر هه‌ستان کرد ﴿مِنْهُمْ رُشْدًا﴾ له‌واندا ژیری (و بیه‌گه‌یشتن) ﴿فَادْعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ئە‌وه‌ سامان و ماله‌ کانیان پی‌ بده‌نه‌وه‌ ﴿وَلَا تَأْكُلُوهَا﴾ و ماله‌ کانیان مه‌خۆن ﴿إِسْرَافًا﴾ به‌ زیاده‌ره‌وی ﴿وَيَذَرُوهَا أَنْ يَكْبُرُوا﴾ و به‌به‌له‌ نه‌وه‌ک گه‌وره‌ بین (ولیتان وه‌رگرنه‌وه‌) ﴿وَمَنْ كَانَ عَنِيًّا﴾ وه‌ هه‌ر که‌س (له‌سه‌ره‌رشتیاری هه‌تیوان) ده‌وله‌مه‌ند بوو ﴿فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾ با خۆی بگریته‌وه‌ (له‌ خوار‌دنی مالیان) ﴿وَمَنْ كَانَ فَاقِرًا﴾ وه‌ هه‌ر که‌س له‌وان هه‌ژار بوو ﴿فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ با (لسی) بخوات به‌ نه‌نداره‌ی پیویست ﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ئە‌مجا‌هه‌ر کات مالی هه‌تیوه‌ کانتان دایه‌وه‌ بییان ﴿فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ﴾ ئە‌وه‌ شایه‌تیان له‌سه‌ر بگرن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ به‌سه‌ خوا‌ بۆ لپیر‌سینه‌وه‌ (به‌سه‌رتانه‌وه‌) ﴿

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ
 مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا
 مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
 ﴿٨﴾ وَلِيَخَشَّ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا
 خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
 بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي
 أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً
 فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
 النِّصْفُ وَلَا بُوَيْهَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ
 كَانَ لَهُ وَوَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَوَلَدٌ وَوَرِثَةٌ وَأَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ
 كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا
 أَوْ دَيْنًا وَأَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
 نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

﴿لَيْزَالَ نَصِيبٌ﴾ بۆ پیاوان هه‌یه به‌شیک ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له‌و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جی ده‌یلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه‌نزیکه‌کان ﴿وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ﴾ وه بۆ ئافره‌تانیش هه‌یه به‌شیک ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له‌و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جی ده‌یلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه‌نزیکه‌کان ﴿مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ﴾ له‌ئوه‌ی (به‌جی ده‌یلن) که‌م بیت یان زور ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به‌به‌شیکی برپار دراو ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ جا‌ئه‌گهر کاتی دابه‌ش کردنی (میراته‌که) ئاماده‌بوون ﴿أُولُو الْأَرْبَابِ﴾ خزمه‌نزیکه‌کان (که‌میرات ناگرن له‌مردوو) ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه‌تیوو و هه‌زاره (بیگانه) کان ﴿فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ ئه‌و له‌و که‌له‌پووره به‌شیان بدن (ئهم به‌ش دانه سوننه‌ته نه‌ک واجب) ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ وه قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿فَوَلَا مَعْرُوفًا﴾ به‌قسه‌کردنیکی جوان و چاک ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه‌ی (سه‌رپه‌رشتیاریان) با‌ترسن ﴿أَوْ تَرَكَوْا﴾ ئه‌گهر به‌جی به‌یلن ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌پاش خویانه‌وه (پاش مردن) ﴿ذُرِّيَّةً ضِعَفًا﴾ مندالانی لاواز (بحوک) ﴿خَافُوا عَلَيْهِمْ﴾ ده‌ترسن لیان (به‌وتین) ﴿فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌با له‌خوا بترسن ﴿وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسه‌ی راست و په‌وا بکه‌ن (مه‌به‌ست پی ئه‌وه‌یه وه‌سیه‌تیک نه‌که‌ن زیان بگه‌یه‌نن به‌منداله‌کانیان پاش خویان به‌هه‌زاری به‌جیان به‌یلن وه‌موو مال و سه‌روه‌ته‌که‌یان بکه‌ن به‌خیر و سه‌ده‌قه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ﴾ که‌مالی هه‌تیوه‌کان ده‌خون ﴿ظَلَمًا﴾ به‌سته‌م و نا‌په‌وا ﴿إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌به‌س له‌سکی خویان ئاگر ده‌خون. ﴿وَسَيَصَوْنُونَ سَعِيرًا﴾ وه له‌مه‌وپاش ده‌چنه‌ئاگر نیکی به‌تین و هه‌لگیر ساوه‌وه ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ﴾ خوا ئامۆزگاریتان ده‌کات ﴿فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ ده‌رباره‌ی (میراتی) رۆله‌کانتان ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثِيَّاتِ﴾ بۆ نیرتیک هه‌یه (له‌میرات) به‌وتنه‌ی به‌شی دوو می ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً﴾ خو ئه‌گهر (منداله‌کانتان) ته‌نها ئافره‌ت بوون ﴿فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ (دووان و) زیاد له‌دووان ﴿فَلَهُنَّ﴾ ئه‌وا بۆیان هه‌یه ﴿كُلًّا﴾ دوو به‌ش له‌سی به‌شی ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ ئه‌وه‌ی (مردوو‌ه‌که) به‌جی هیشتوو ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً﴾ به‌لام ئه‌گهر یه‌ک ئافره‌ت بوو ﴿فَلَهَا النِّصْفُ﴾ ئه‌وه‌نیوه‌ی (میراته‌که‌ی) بۆ هه‌یه ﴿وَلَا يُؤْتِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا﴾ وه بۆ هه‌ر کام له‌دایک و باوکی مردوو‌ه‌که‌هه‌یه ﴿السُّدُسُ﴾ شه‌ش یه‌ک ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ له‌وه‌ی که‌به‌جی هیشتوو ﴿إِنْ كَانَ لَهُ وَلَةٌ﴾ ئه‌گهر مردوو‌ه‌که‌مندالی هه‌بوو ﴿فَإِنَّ لِرَبِّكِ لَهُ وَلَةٌ﴾ به‌لام ئه‌گهر مردوو‌ه‌که‌مندالی نه‌بوو ﴿وَوَرَثَهُ أَبَوَاهُ﴾ و دایک و باوکی میرات گری بوون ﴿فَلِأُمَّهِ الْكُلُّ﴾ ئه‌وه‌سی به‌ک بۆ دایکه‌که‌یه‌تی ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ﴾ به‌لام ئه‌گهر (مردوو‌ه‌که‌) چهند برایه‌کی هه‌بوو ﴿فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ﴾ ئه‌وا شه‌ش یه‌ک بۆ دایکه‌که‌یه‌تی ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له‌پاش (ده‌رکردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿يُوصِي بِهَا﴾ وه‌سیتی پی کرابی (له‌لایه‌ن مردوو‌ه‌که‌وه) ﴿أَوْ دِيْنٍ﴾ یان دانه‌وه‌ی قهرزیک (که‌له‌سه‌ری بیت) ﴿ءَابَاؤُكُمْ﴾ باوکه‌کانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کوره‌کانتان ﴿لَا تَدْرُونَ﴾ نازانن ﴿أَبَهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾ کامه‌بان به‌سوود ترن بۆتان ﴿فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ (ئهو دابه‌ش کردنه) له‌لایه‌ن خواوه‌پنویست کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه

* وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا
 تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ
 وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
 فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ
 مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ
 رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَوَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
 فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى
 بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
 يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

﴿وَلَكُمْ ذِئْبٌ﴾ بُوئِوہ ہہیہ نیوہی ﴿مَا تَرَكَ أَزْوَاجَكُمْ﴾ ئەو (میراتہی) کہ ژنہ کانتان بہ جی یان ہیشتووہ ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وِلْدٌ﴾ ئە گەر ئەو ژنانہ مندالیان نہ بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَهُنَّ وِلْدٌ﴾ جا ئە گەر مندالیان ہہ بوو ﴿فَلَكُمْ الزُّبْعُ﴾ بُوئِوہ ہہیہ چوار یہک ﴿وَمَا تَرَكَتِ﴾ لەوہی (ژنہ کانتان) بہ جی یان ہیشتووہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لەپاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿يُوصِيَتِ بِهَا﴾ کہ کرد بییان ﴿أَوْ ذِيَّتِ﴾ یان قہرزیک (کہ لەسەر یان بیٹ) ﴿وَلَهُنَّ الزُّبْعُ﴾ بُو (ژنہ کانتان) ہہیہ چوار یہک ﴿مَا تَرَكَتِ﴾ لەوہی بہ جی یان ہیشتووہ ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمُ وِلْدٌ﴾ ئە گەر ئیوہ مندالتان نہ بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَكُمُ وِلْدٌ﴾ جا ئە گەر مندالتان ہہ بوو ﴿فَلَهُنَّ الْكُفْرُ﴾ ئەوہ بُو ئەوان ہہیہ ہشت یہک ﴿مَا تَرَكَتِ﴾ لەوہی بہ جی یان ہیشتووہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لەپاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿تُوصِيَتِ بِهَا﴾ کہ کرد بییان ﴿أَوْ ذِيَّتِ﴾ یان دانہوہی قہرزیک (کہ لەسەر تان بیٹ) ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً﴾ وہ ئە گەر بیاوئیک یان ئافرہ تیک کہ میراتی لی ئە گیرا (مردبوو) نہ باوان (دایک و باوک) ی ہہ بوو نہ مندال ﴿وَلَهُ زَاوٍ أَوْ أُخْتٌ﴾ وہ تہنہا برایہک یان خوشکیکی (لہ دایکہوہ) ہہ بوو ﴿فَلِكُلِّ وَاحِدٍ﴾ ئەوہ بُو ہەر یہک ﴿مِنْهُمَا﴾ لەو دووانہ ہہیہ ﴿السُّدُسُ﴾ شہش یہک ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ﴾ بەلام ئە گەر ئەوان زیاتر بوون ﴿مِنْ ذَلِكَ﴾ لەبرایہک یان خوشکینک (ی دایکی) ﴿فَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ئەو کاتہ ئەوانہ ہہ موویان ہاوبہشن ﴿فِي الثُّلُثِ﴾ لەسی یہک (ی میراتہ کہ) دا ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لەپاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿يُوصَى بِهَا﴾ کہ کرایت ﴿أَوْ ذِيَّتِ﴾ یان قہرزیک ﴿غَيْرَ مُضَارٍّ﴾ کہ (وہ سیتہ کہ یا قہرزہ کہ بُو میراتگران) بینیان بیٹ ﴿وَصِيَّتَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ ئەمہ ہر بارہ لەلایہن خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ خواش زانای لەسەر خوہی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ ئەو (یاسایانہ) سنورہ کانی خودان ﴿وَمَنْ يُطِعِ﴾ ہەر کہ سیک گویراہی لی ﴿اللَّهِ وَرَسُولَهُ﴾ خواو پتغہ مہرہ کہی بیٹ ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (خوا) دە یخاتہ ناو بہ ہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ رووبارہ کان دین و دە چن بہ ژیریاندا ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دە میتنہوہ بہ ہہ میسہیی ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ و ئەوہیہ سہر کہ و تنی زور گہورہ ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ہەر کہ سیکیش سہر پیچی خواو پتغہ مہرہ کہی بکات ﴿وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾ و سنورہ کانی (خوا) بہ زیتیت ﴿يُدْخِلْهُ نَارًا﴾ دە یخاتہ ناگریکہوہ ﴿حَلِيدًا فِيهَا﴾ ہہ میسہ دە میتنہوہ تیایدا ﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وەسزایہ کی ریسوا کہری بُو

وَالَّتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
 أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
 حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾
 وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَاعْزُوا بِهِمَا بِمَا فِي آبَائِهِمَا وَاصْطَلِحُوا
 لَهُمَا نِكَاحًا رَّغِيبًا ﴿١٦﴾
 إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
 ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْعَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
 أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
 لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَاءِ اتِّبَتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ
 مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ
 أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

﴿وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَحِشَةَ﴾ ئەوانه‌ی که کاری زۆر پیس و ناشرین (زینا) ده‌کهن ﴿مِنْ نِسَائِكُمْ﴾ له‌ئافره‌تان (ی‌بروادار) تان ﴿فَأَشَدُّ شَهَادَةً أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾ ئەوه‌ چوار شایه‌ت له‌خۆتان له‌سه‌ریان بگرن ﴿فَإِنْ شَهِدُوا﴾ ئەمجا ئە‌گەر شایه‌تبیان دا ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ ئەوه‌ ئەو (ژنه‌ زیناکارانه‌) به‌ند بکهن ﴿فِي الْبُيُوتِ﴾ له‌ ماله‌ کانتاندا ﴿حَتَّىٰ يَتَوَقَّعَنَّ الْمَوْتَ﴾ هه‌تا (فریسته‌ی) مه‌رگ گیانیان ده‌کیشیت ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ یان خوارپ‌نگایه‌ک (ی‌رزگار بوون) یان بۆ‌دائه‌نه‌ی (ئەمه‌ حوکمی زیناکردن بوو پیتش هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی‌النور واته‌ حوکمی ئەم ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (النساء) به‌ ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی‌النور س‌ر‌راوه‌ته‌وه‌) ﴿وَالَّذَانَ﴾ وه‌ ئەو دووانه‌ی (کورپو کچه‌ی) ﴿يَأْتِيَنِهَا مِّنْكُمْ﴾ ئەو کاره‌ پیسه‌ (زینا) ده‌کهن له‌ ئیوه‌ ﴿فَعَادُوهُمَا﴾ ئەوه‌ ئازاریان بدهن ﴿فَإِنْ تَابَا﴾ جا ئە‌گەر گه‌رانه‌وه‌وه‌ ته‌وبه‌یان لیکرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وه‌ چاک بوون ﴿فَاعْرَضُوا عَنْهُمَا﴾ ئەوا وازیان لی بینن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ چونکه‌ به‌راستی خوا هه‌میشه‌ ﴿تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ لیبورده‌ی میهره‌بانه‌ ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ﴾ بیگومان وه‌رگرتنی ته‌وبه‌ ﴿عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ﴾ لای خوا ته‌نها بۆ ئەوانه‌یه‌ که‌ گونه‌ ده‌کهن به‌ نه‌فامی ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ﴾ پاشان په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌ ﴿مِنْ قَرِيبٍ﴾ به‌ زویی (پیتش مردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ ئا ئەوانه‌ ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا گه‌رانه‌وه‌یان لی وه‌رده‌ گریت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواش هه‌میشه‌ ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه‌ ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ﴾ په‌شیمانی (وه‌رگرتن) نی‌یه‌ ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ بۆ ئەوانه‌ی تاوانی زۆر ده‌کهن ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ هه‌تا کاتی سه‌ره‌ مه‌رگی یه‌ کینکیان دی ﴿قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْقَنَ﴾ ده‌لێت: به‌راستی من ئیستا ته‌وبه‌م کرد ﴿وَلَا الذَّيْبُ﴾ وه‌ بۆ ئەوانه‌ش نی‌یه‌ ﴿يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ که‌ ده‌مرن به‌ بی‌ پروایی ﴿أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ ئەوانه‌ی (باسکران) ئاماده‌مان کردوه‌ بۆیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه‌کی ئازار ده‌ر ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەوانه‌ی که‌ پرواتان هیتاوه‌ ﴿لَا يَجِلُّ لَكُمْ﴾ چه‌لآل نی‌یه‌ بۆتان ﴿أَنْ تَرْتُؤُوا النِّسَاءَ كَرَاهًا﴾ که‌ ئافره‌تان به‌ زۆر (به‌ ناچاری) به‌ میراتی به‌رن (بۆ خۆتان) ﴿وَلَا تَقْضُلُونَهُنَّ﴾ وه‌ به‌رگری شوکردنیان لی مه‌که‌ن ﴿لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ﴾ بۆ ئەوه‌ی هه‌ندی له‌ (ماره‌یی یه‌ی) که‌ پیتان داون بیهن (بۆ خۆتان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مه‌گه‌ر کاتی که‌ کرده‌وه‌یه‌کی زۆر ناشرین (زینا) به‌ ئاشکرا بکهن ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه‌ ره‌فتاریان له‌ گه‌ل بکهن به‌ چاک‌ی (و‌ژیانیان له‌ گه‌ل بیهنه‌ سه‌ر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ جا ئە‌گەر چه‌رتان لییان نه‌بوو (ته‌لاقیان مه‌ده‌ن) ﴿فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ ئیوه‌ چه‌رت نه‌کهن له‌ شتی‌ک ﴿وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ و‌خوا له‌وه‌دا دیناییت ﴿خَيْرًا كَثِيرًا﴾ چاکه‌ و‌خیرتیکی زۆر ﴿۱۹﴾

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
 إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَ
 بُهْتَنَا وَإِنَّمَا مُمِينَانَا ﴿١٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
 بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا
 ﴿١١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
 سَبِيلًا ﴿١٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
 الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
 وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ
 اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
 أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا
 مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٣﴾

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ تہ گہر ویستان ﴿أَسْتَبْدَالِ زَوْجٍ﴾ گورینی ژنیک ﴿مَكَانَ زَوْجٍ﴾ لہ شوین ژنیک (کہہزی لی ناکہن) ﴿وَأَتَيْتُمْ إِخْدَانَهُنَّ﴾ و دایتان بہیہ کیکیان ﴿قَطَارًا﴾ مالیکی زور (بہ مارہبی) ﴿فَلَا تَأْخُذُوا﴾ تہوہ مہی سہنہوہ ﴿مِنْهُ شَيْئًا﴾ لی ہیج شتیک (لہو مالہ زورہ) ﴿أَتَأْخُذُونََهُ بُهْتَانًا﴾ نایا تہو (مارہبی بہ) یان لی تہ سہنہوہ بہ بوختان کردن ﴿وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ و تاوئیکی ناشکر (بہ رامہبری نافرہ تہ کہہ) ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ﴾ جا چوں و ہری دہ گرنہوہ؟ ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ لہ کاتیکدا چوونہ تہ لای بہ کتری (تیکہ لای زن و میردایہ تیتان لہ گہل یہ ک کردوہ) ﴿وَإِخْدَانًا مِنْكُمْ﴾ و تہو نافرہ تانہ و ہریان گرتوہ لیتان ﴿مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ بہیمانیکی پتہ و بہیز (کہوا بہ سنی نیکاہہ) ﴿وَلَا تَتَّكِفُوا﴾ (تہی پیواون) مارہی مہ کہن ﴿مَا تَكْفِءُ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ تہو نافرہ تانہی کہباو کہ کانتان مارہیان کردوون (واتہ باوہ ژنہ کانتان) ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر تہوہی پیش لہم (حہرام کردنہ) کرابیت ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بہراستی تہو مارہ کردنہ ﴿فَلِحِشَّةٍ﴾ کردوہ بہ کی زور پیس و چہ بہ لہ ﴿وَمَقْتًا﴾ زور بیزارو ﴿وَسَاءَ سَيِّلًا﴾ وریبازیکی زور خراب و بہدہ (کہ گیراوتہ بہر) ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ قہدہ غہ کراوہ لہ سہرتان (حہرام کراوہ) ﴿أُمَّهَاتُكُمْ﴾ (مارہ کردنی) دایکانتان ﴿وَبَنَاتُكُمْ﴾ و کچہ کانتان ﴿وَأَخْوَانُكُمْ﴾ و خوشکہ کانتان ﴿وَعَدَنُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی باوکتانن) ﴿وَوَخَلَاتُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی دایکتانن) ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾ و کچانی برا ﴿وَبَنَاتُ الْأَخْتِ﴾ و کچانی خوشک ﴿وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾ تہو دایکانہ تان کہ شیریان پی داوون ﴿وَأَخْوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ﴾ و خوشکہ کانتان لہ شیرہوہ ﴿وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾ و دایکی ژنہ کانتان (خہسوو) ﴿وَوَرَبَائِبُكُمْ﴾ و کچانی ژنانتان کہ لہ میردی تریان بن ﴿الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ تہوانہی کہلہ مالی تہوہ دا دہ ژین ﴿مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي لهُو ژنانتانن ﴿دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ کہ چوونہ تہ لایان ﴿فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ جا تہ گہر نہ چوویونہ لایان (دایکی کوزلہ بہ سہ کان) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تہوہ ہیج گوناہیکتان لہ سہر نی بہ (لہ مارہ کردنی کچہ کانیاندا) ﴿وَوَحَلِيلَ آبَائِكُمْ﴾ وہ (حہرامہ بوٹان) ہاوسہری کورہ کانتان (بووک) ﴿الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ تہوانہی کہلہ ہستی خوٹانن ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا﴾ وہ (قہدہ غہ و حہرام کراوہ لہ سہرتان) کوز کردنہوہ ﴿بَيِّنَاتِ الْأُخْتَيْنِ﴾ لہ نیوان دوو خووشک لہ بہ ک کاتدا ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر تہوہی پیش تہم (حوکمہ لہ نہ فامیدا) کرابی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ بیگو مان خواہہ میسہ ﴿عَفْوًا رَحِيمًا﴾ لیوردهی مہرہ بانہ ﴿۱۱﴾

* وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإُحْلَلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
 تَرَاضَيْتُمْ بِهِ ۚ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا ﴿٤٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ
 الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مَنْ
 فَتَيْتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ
 مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْلِفَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
 أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
 مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
 مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿٤٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤٦﴾

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (هروه‌ها حه‌رام کراوه‌لیتان) ئەوانه‌ی که میردیان هه‌یه ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له‌ئافره‌تان
 ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ جگه له‌وانه‌ی که بوونه‌ته مولکتان (که‌نیزه‌ک) ﴿كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾
 (ئه‌و حوکمانه باسکران) بی‌یوست کراوو نوسراوی خوایه له‌سه‌رتان ﴿وَأَجَلَ لَكُمْ﴾ وه‌بوتان
 حه‌لال‌کراوه ﴿مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ بی‌جگه له‌وانه (که باسکران هه‌مووی حه‌لاله‌ بوتان تا چوارژن
 به‌یه‌که‌وه کوبه‌کنه‌وه) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ که به‌مال و سامانتان خوازیبتی (ئافره‌تان) بکه‌ن
 ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْلِفِينَ﴾ (به‌مه‌رجی) که داوین پاک بن و داوین پیس نه‌بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ﴾ جا‌ئه‌وه‌ی که له‌زرتان لی‌ وهرگرت له‌و ئافره‌تانه‌(ی حه‌لالن) ﴿فَأَوْهُنَّ أَجْرَهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 ئه‌وا ماره‌یی به‌که‌یان بی‌ بدن که‌فه‌رز کراوه له‌سه‌رتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تاوانتان له‌سه‌رنی به
 ﴿فِيمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ﴾ له‌وه‌ی که له‌سه‌ری پیک‌هاتن (له‌گه‌ل ژنه‌کانتان دا له‌که‌مکرده‌وه‌ی ماره‌یی)
 ﴿مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ﴾ له‌پاش دیاریکردنی ماره‌یی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به‌پرستی
 خودا هه‌میشه‌ زانای کاردرسته ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا﴾ وه‌ئه‌وه‌ی له‌ئیه‌وه‌نی‌توانی
 له‌به‌ر هه‌ژاری ﴿أَنْ يَكَّحَ الْمُحْصَنَاتُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ که ئافره‌تانی ئازادی ئیماندار ماره‌بکات
 ﴿فَإِنْ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ ئه‌وه‌با له‌وانه ماره‌بکات که بوونه‌ته مولکتان ﴿مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾
 له‌که‌نیزه‌که ئیمانداره‌کانتان ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ﴾ وه‌خوا زاناره‌به‌باوه‌ره‌که‌تان ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکتان له‌هه‌ندیکی ترانن (هه‌مووتان نه‌وه‌ی ئاده‌من) ﴿فَأَنْكِحُوهُنَّ﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ما‌ره‌یان بکه‌ن
 ﴿بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ﴾ به‌ره‌زامه‌ندی که‌سوکاریان ﴿وَأَوْهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ و ماره‌یی به‌که‌یان بی‌ بدن
 ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌شیاو‌زیکی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْلِفَاتٍ﴾ له‌کاتی‌کدا ئه‌و که‌نیزه‌کانه پاک داوین
 بن داوین پیس (وزینا‌کاری به‌ئاشکرا) نه‌بن ﴿وَلَا مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ﴾ و دۆستیان نه‌بی (به‌نه‌نی‌تو‌زینا
 کردن) ﴿فَإِذَا أَحْصَيْنَ﴾ جا‌ئه‌گه‌رئه‌و (که‌نیزه‌کانه) شوویان کرد ﴿فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَلْحَشَةٍ﴾ پاشان خرابه‌به‌کی
 ئاشکریان کرد (زینا) ﴿فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَدَابِ﴾ ئه‌وه‌نی‌وه‌ی سزای ئافره‌ته
 ئازاده‌کانیان له‌سه‌ره‌(لییان بدرت که په‌نجاه‌لده) ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ ئه‌و (ماره‌کردنی
 که‌نیزه‌که) بو‌که‌سیکه له‌ئیه‌وه‌ له‌تاوان کردن (زینا) بترسی ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به‌لام‌ئه‌گه‌ر
 ئارام بگرن (و که‌نیزه‌ک ماره‌نه‌کن) چاکتره‌بوتان ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ خوا‌لیبوره‌ی به‌به‌زه‌یی یه ﴿
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا‌ده‌به‌ویت ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بوتان روون بکاته‌وه ﴿وَيَهْدِيَكُمْ﴾ وه‌رینموونیتان
 بکات ﴿سَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ بو‌ری‌وشوونیه‌ئیه‌وه‌ی له‌پیش‌ئیه‌وه‌بوون (له‌خواناسان)
 ﴿وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ و لیتان خوش‌بی‌ت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا‌زانای کاردرسته ﴿

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ
 عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ
 تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا
 وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَايَرِ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
 عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾
 وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ
 نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَ
 وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
 وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتَوْهُمْ
 نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

﴿وَاللّٰهُ يُرِيدُ﴾ وہ خواوہیہ ویت ﴿اَنْ يُّتُوْبَ عَلَیْكُمْ﴾ کہ لیتان ببوریت ﴿وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ﴾ بہ لآم تہ یانہ ویت
 تہ وانہش ﴿يَتَّبِعُوْنَ الشَّهْوَاتِ﴾ کہ شوین نارزو و ہہواو ہہوسہ کانیان کہوتون ﴿اَنْ تَمِيْلُوْا﴾ کہ
 لاتان بدن ﴿مِيْلًا عَظِيْمًا﴾ بہ لادانیکی گہورہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾ خواوہیہ ویت ﴿اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾
 کہ تہرکتان لہسہر سووک بکات ﴿وَخَلَقَ الْاِنْسَانَ ضَعِيْفًا﴾ چونکہ ٹادہمی بہ لاواز دروست کراوہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾
 ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ تہی تہ وانہی باوہرتان ہٹاوہ ﴿لَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ﴾ سامانی یہ کتری مہخون
 ﴿بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ لہنیوانتانا بہ نارہوا ﴿اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ تِجْرَةً﴾ مہ گہر بازر گانی یہ ک بیت ﴿عَنْ تَرَاضٍ
 مِنْكُمْ﴾ بہرہ زامندی لہنیوان خوتان دا ﴿وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ﴾ وہ خوتان مہ کوژن (یان خوتان
 مہ فہوتین بہ تاوان) ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا﴾ بہراستی خواہمیشہ بہ بہ زہیسی یہ پیتان ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَّعْمَلْ ذٰلِكَ﴾ وہ ہہر کہ سیک تہوہ بکات (واتہ یہ کیک بکوژیت) ﴿عُدُوْنَا وَطَلْمًا﴾ بہدہست
 دریزی و ستہم ﴿فَسَوْفَ نُصَلِّيْهِ نَارًا﴾ تہو لہ مہودوا دہیخہینہ ناو ٹاگرہوہ ﴿رَكَاتَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ﴾
 ﴿يَسِيْرًا﴾ وہ تہوش ہمیشہ بو خوا ٹاسانہ ﴿اِنْ تَحْتَسِبُوْا كَبٰرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ تہ گہر دوور
 بکہونہوہ لہو تاوانہ گہورانہی کہ لیتان قہدہ غہ کراوہ ﴿نُكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ تہوہ تاوانہ
 بچو کہ کانتان بو دہ پوشین ﴿وَنُدْخِلْكُمْ مِّنْ دَخْلًا كَرِيْمًا﴾ وہ دہ تانخہینہ شویتیکی چاک و
 رینزداروہ ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا﴾ وہ ٹاوات مہ خوازن ﴿مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ بو تہو پلہیہی کہ
 خوا فہ زلی ہندیکتانی داوہ بہسہر ہندیکی تراندا ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيْبٌ﴾ بو پیاوان ہش ہہیہ ﴿وَمِمَّا
 اٰكْتَسَبُوْا﴾ لہوہی بہدہستی تہہین ﴿وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ﴾ وہ بو ٹافرہ تانیش ہش ہہیہ ﴿مِمَّا اَكْتَسَبْنَ﴾
 لہوہی بہدہستی تہہین ﴿وَسَلُّوْا اللّٰهَ﴾ وہ داوا لہ خوا بکہن ﴿مِّنْ فَضْلِهٖ﴾ لہ بہہرہو بہخششی
 خوی ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ يَكُلُّ شَيْءٍ عَلِيْمًا﴾ بہراستی خوا ہمیشہ بہہموو شتیک زانایہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾
 ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا﴾ وہ دامان ناوہ بو ہہموو (مردوویہ ک یان میراتیک) ﴿مَوْلٰی﴾ چہند میرات گریک (کہ
 ہشی تہ گرن) ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَاتِ وَالْاَقْرَبُوْنَ﴾ لہوہی کہ دایک و باوک و خزمانیان بہ جینان ہیشٹوہ
 ﴿وَالَّذِيْنَ عَقَدْتُمْ اَيْدِيَكُمْ﴾ وہ تہ وانہش کہ بہیماننان لہ گہل گری داون (کہ میرات لہیہ کتر بہرن)
 ﴿فَاَوْهَمُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ﴾ تہوہ ہشی خویانیان بدنہی ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ بہراستی خوا
 ہمیشہ بہسہر ہہموو شتیکدا ٹاگدارو چاودیرہ ﴿۸۳﴾

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنَتٌ
 حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ
 نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
 وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
 فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
 يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ * وَعَبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
 وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
 وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ
 وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ
 اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

﴿الْجِبَالُ قَوْمٌ عَلَى النَّسَاءِ﴾ پیوان سہر بہرشتیاری (کار بہ دستن) بہ سہر نافر تانہ وہ ﴿بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ﴾ بہ ہوی ئہ وہہ خوا فہ زلی ہندیکیانی داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہ سہر ہندیکیاندا ﴿وَبِمَا أَنْفَعُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ ہر وہا بہ ہوی ئہ وہی کہ (پیوان) لہ سامانہ کانیان خرچ دہ کہن ﴿فَأَصْلَحَتْ﴾ جا نافر تہ چاکہ کان (ئہ وانہن) ﴿قَتَلَتْ﴾ گویرایہ لانی بہر دہ وام (بو خواو پاشان میردہ کانیان) ﴿حَفِظَتْ لِّلْغَيْبِ﴾ پاریزہ رانی (داوینی خوئیان و سامانی میردہ کانیان) کہ میردہ کانیان لہ مالہ وہ نہ بن ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ بہ ہوی ئہ وہی خوا فہرمانی پاراستنی داوہ ﴿وَالَّتِي تَخَافُ﴾ وہ ئہ وہ نافر تانہ ش کہ ئیوہ دہ ترسن ﴿تُشْرَهُنَّ﴾ سہر بیچیتان بکہن ﴿فَعَطَّوهُنَّ﴾ ئہ وہ ٹاموژ گاریان بکہن ﴿وَأَهْرُوهُنَّ فِي الْمَصَاجِعِ﴾ و جینگہ بان لی جیا بکہنہ وہ (و لہ گہ لیان مہ خہ ون) ﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ و لیان بدہن (لیدانیک کہ لہ شی عیب دار نہ کات) ﴿فَإِنِ اطَّعَكُمْ﴾ جا ئہ گہر گویرایہ لیان کردن ﴿فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلاً﴾ ئہ وہ ئیتر ہیچ رینگہ بہ کہ لہ دژیان مہ گر نہ بہر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ بہ راستی خواہہ میسہ بہرز و بلندی گہور یہ ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وہ ئہ گہر ترسان ﴿شِقَاقَ بَيْنَهُمَا﴾ لہ تیچونی نیوانیان (ژن و میرد) ﴿فَاتَّبِعُوا حُكْمًا مِنْ أَهْلِهِ﴾ ئہ وہ ناو بیژوانیک بنیرن لہ خزمی پیاوہ کہ ﴿وَحَكْمًا مِنْ أَهْلِهَا﴾ و ناو بیژوانیک لہ خزمی نافر تہ کہ ﴿إِنْ يُرِيدُوا إِصْلَاحًا﴾ ئہ گہر (دو و ناو بیژوانہ کہ) ناشتیان بویت ﴿يُوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ خوا نیوان ژن و میردہ کہ چاک دہ کاتہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾ بہ راستی خواہہ میسہ زانای ناگادارہ ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ﴾ بہس خوا بہرستن، ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و ہیچ شتیک مہ کہن بہ ہا و بہ شی ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ ہر وہا لہ گہل دایک و باو کتاندا چاک بن ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وہ لہ گہل خزم و نزیکان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و ہہ تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و ہہ ژاران ﴿وَالْحَارِزِي الْقُرْبَىٰ﴾ و ہاوسنی خزم ﴿وَالْحَارِزِي الْجَبِّ﴾ و ہاوسنی بیگانہ یا دوور ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ﴾ و ہاوپنی ہہ میسہ بی یا ہاوپنی سہ فہر ﴿وَأَنِ السَّبِيلِ﴾ و ریبار ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ و ئہ وانہی بوون بہ مولکتان (چاک بن لہ گہ لیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بہ راستی خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ ئہ وہ کہ سہی کہ خو بہزل زان و شانازیکہر بیت ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ﴾ ئہ وانہی کہ چرووکن ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾ فہر مانیش دہ کہن بہ خہ لکی بہ چرووکی ﴿وَيَرَكُمُونَ مَاءَ آتَاهُمُ اللَّهُ﴾ وہ دہیشار نہ وہ ئہ وہی خوا پنی بہ خشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہ بہ خشیوی خوئی ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ وہ ٹامادہ مان کردوہ بو بیباوہران

وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ وَقَرِينًا فَسَاءَ
 قَرِينًا ﴿٧٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
 مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٧٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
 أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٨٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
 وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٨١﴾ يَوْمَ يَذُودُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
 اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ
 سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
 سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
 أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
 فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٨٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
 الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٨٤﴾

﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ وہ ٹہوانہی مالہ کانیان دہ بہ خشن ﴿رَبَاءَ النَّاسِ﴾ لہ بہر روپامایی خہ لکی
 ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوہریش ناہیتن نہ بہ خواہ ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و نہ بہ روڑی دواپی ﴿وَمَنْ يَكُنِ
 الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا﴾ وہ ہر کہس شہیتان ہاورتی بیت ﴿فَسَاءَ قَرِينًا﴾ ٹہوہ (شہیتان) ہاورتیہ کی
 زور خرابہ ﴿وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ﴾ وہ ٹہوانہ چ زینانیکیان دہ کہوتہ سہر؟ ﴿لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ﴾ ٹہ گہر باوہرپان
 بہیناہ بہ خواہ ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وہ بہ روڑی دواپی ﴿وَأَنْفَقُوا﴾ وہ بیان بہ خشی یاہہ ﴿مِمَّا رَزَقَهُمُ
 اللَّهُ﴾ لہ وہی کہ خواہ پی ی بہ خشییون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ وہ خواہ ہمیشہ زانایہ پینان ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَظْلِمُ مِقْطَالَ ذَرَّةٍ﴾ بہ راستی خواہ بہ ٹہندازی گہر دیلہ یہ کہ ستہم ناکات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً﴾ وہ ٹہ گہر
 چاکہ یہ کہ ہ بیت ﴿بُضِعَتْهَا﴾ (خودا) پاداشتہ کہی چہند جارہ دہ کاتہ وہ ﴿وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ﴾ و دہ بہہ خشیت
 لہ لایہن خوئیہ وہ ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ ٹہ مچا (حالی کافران)
 چوں بیت کاتیک ہیتامان ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ﴾ لہ ہموو ٹومہ تیکدا شایہ تیک (کہ پیغہ مہرہ کہیانہ)
 ﴿رَجِئْنَا بِكَ﴾ تویشمان ہینا (ٹہی موحہ مہمد ﷺ) ﴿عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ بہ شایہت بہ سہر ٹائہ وانہ وہ ﴿وَلَا
 يُؤْمِنُونَ﴾ لہو روڑہدا ﴿يُودُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ﴾ ٹاوات دہ خوازن ٹہوانہی کافر بوون و
 سہر پیچی پیغہ مہریان کرد ﴿لَوْ نَسُوا بَہُمُ الْأَرْضُ﴾ کہ زہویان بہ سہر دا تہخت بکریٹ (واتہ بخریٹنہ
 ژیر زہوی و نہ ہیرینہ دہرہ وہ) ﴿وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ وہ (لہو روڑہدا) ہیچ قسہو باسیٹک لہ خوا
 ناشارنہ وہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ٹہی ٹہو کہسانہی کہ برواتان ہینا وہ ﴿لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ
 سُكَرَىٰ﴾ نزیکی نوٹز مہ بنہ وہ کاتیک ٹیوہ سہر خوش بن ﴿حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ ہہتا بزنان چی
 دہ لین ﴿وَلَا جُنُبًا﴾ وہ ہر وہا نزیکی (جیگای) نوٹز مہ بنہ وہ لہ کاتیکدا لہ شتان بی نوٹزہ (لہ شتان
 پیسہ) ﴿الْأَعَابِرِ سَبِيلٍ﴾ مہ گہر تیہر بن (بہ مز گہوتدا) ﴿حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا﴾ ہہتا خوتان دہ شون ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مَرْضَىٰ﴾ وہ ٹہ گہر ٹیوہ نہ خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان لہ سہ فہر دا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ
 يَنْوَسِيكُمْ﴾ لہ شوننی دہست بہ ٹاوا گہ یاندنہ وہ ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان
 جہوت بوون لہ گہل خیزانہ کانتاندا (یالہ یہ کہ وتن لہ گہل ٹافرہ تانی نامہ حرہ مدا) ﴿فَلَا تَجِدُوا
 مَالَ﴾ ٹہ مچا ٹاوتان دہست نہ کہوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ٹہوہ بہ خوٹیککی پاک تہ بہ موم بکہن
 ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ جا بہو توڑو خوٹہ روو خسار و دہستہ کانتان تہ بہ موم بکہن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ بہ راستی خواہ ہمیشہ سہرہ وہی تاوانہ و لیووردہ یہ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ٹایا
 سہیری ٹہوانت نہ کردوہ ﴿أَوْ تَوَّاصِبًا مِنْ الْكِتَابِ﴾ کہ بہ شیک لہ نامہ کہیان بی دراوہ (کہ تہ وراتہ)
 ﴿يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ﴾ گو مریسی ہلہدہ بزیرن (دہ کرن) ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ وہ دہیانہ ویت ٹیوہش
 لہریبازی راست گو مریابن ﴿﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾
 مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَيَقُولُونَ
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعِنَا لِيًّا بِالسِّنِّهِمْ
 وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا
 لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
 إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
 مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا
 عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ
 اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ لِمَن يُشْرِكْ بِهِ ءَ وَيَغْفِرُ مَادُونَ
 ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا
 ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ
 وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْيَانًا ﴿٤٩﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
 مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾ و ہ تہ نہا خوا چاڪ ٹاگادارہ بہ دوڑمنہ کاتنان ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ وَلِيًّا﴾ وہ تہ نہا خوا بہ سہ
دوست بیت ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ تہ نہا خواش بہ سہ یاریدہ در بیت ﴿مَنْ الَّذِينَ هَادُوا﴾ ہہ نڈنك له
جوولہ کہ كان ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ فہر موودہ كانی خواوہ گوڑن لہ شوشن و مہ بہ سستی خزی
﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ وہ دلین: بیستمان و سہر بیچیمان کرد!! ﴿وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ﴾ گوئی بگرہ
قہت گویت لی نہ بی!! ﴿وَرَاعِنَا﴾ وہ دلین (راعنا) چاڪ گویمان بو بگرہ (بہ لآم بہ زمانی جوولہ کہ
واتہ تو خرابترینمانی ئەوان ئەم مانایان مہ بہ ست بوو) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دە میان خوار دە کردہ وہ
(بو ئەوہی مہ بہ ستہ خراپہ کہ بگہ یہ نیت) ﴿وَطَعْنَا فِي الدِّينِ﴾ وہ بو تانہ وہ تہ شہردان ئەلایینی (ئیسلام)
﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا﴾ وہ ئە گہر ئەوان بیان ووتایہ ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گویرایہ لین ﴿وَأَسْمَعُ وَأَطُرْنَا﴾
و (قسہ مان) بیستہو پہلہ مان لی مہ کہ ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا﴾ ئەوہ چاكترو راست تر بوو بویان
﴿وَلَكِن لَّمْ يَنْتَهُوا﴾ بہ لآم خوا نہ فرینی لی کردن ﴿بِكُفْرِهِمْ﴾ بہ ہوئی بی باوہر بیہ کہ یانہ وہ ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا﴾ بویہ بروا ناہینن کہ میکیان نہ بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی ﴿أَوْ تَوَّأَلْ كَتَبَ﴾
کہ نامہ تان پی بہ خشر اوہ ﴿ءَأَمُّوا بِمَآزِنَنَا﴾ بروا بہینن بہو (قورٹانہ) ی نار دوومانہ تہ خوارہ وہ
﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ کہ بہ راست دانہری ئەو (تہ وراتہ) ی ئیوہیہ ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَطْمِسَ وُجُوهًا﴾ پیش
ئہوہی رو خسار اینك ساف بکہین (لہ پیشہ وہ) ﴿فَنَزَّهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا﴾ ئەمجا بیہینہ پشت سہریان
﴿أَوْ نَلَعْنَهُمْ﴾ یان نہ فرہ تیان لی بکہین ﴿كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ﴾ وہك چون نہ فرہ تمان کرد لہ خہلكنانی
شہممہ (ئہوانہی کہ راوہ ماسییان لی قہدہ غہ کرا لہ روڑی شہممہ دا کہ چی دە ہاتن لہ روڑی ہہیندا
توڑہ کانیان دادہ خست و روڑی یہك شہممہ ہہ لیان دە گرتہ وہ) ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وہ بریاری خوا
ہہمیشہ بہدی دیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ لِمَنْ يُشْرِكُ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ خوش نایت
گہر ہاوبہ شی بو دابنری بیجگہ لہوہ خوش ئە بیت لہ ہر گوناہیکی تر ﴿لَمَنْ يَشَاءُ﴾ بو ہر کہ سیک
کہ بیہویت، ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وہ ہر کہ سیک ہاوبہش بو خوا دابنیت ﴿فَقَدْ أَفْرَقْنَا إِثْمًا عَظِيمًا﴾ ئەوہ
بینگومان گوناہیکی زور گہورہی ہہ لہ ستوہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئایا سہیری ئەوانہت نہ کردوہ
﴿يُرْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ کہ خوزیان بہ پاك و چاڪ دہ زانن ﴿بَلِ اللَّهُ يُرْكِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (وانی یہ) بہ لكو خوا ہر
کہ سیک بویت پاك و خاویتی دہ کات ﴿وَلَا يظْلَمُونَ قَيْلًا﴾ و کہمترین ستہ میان لی ناکریت (بابہ ئەندازہی
ئہو دہ زوہ باریکہی ناوکی خور ماش بیت) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سہیری بکہ چون ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾
بہ دەم خواوہ درو ہلدہ بہ ستن ﴿وَكُنْ بِهٖ إِثْمًا مُّبِينًا﴾ وہ بہ سہ ئەو درو یہ کہ گوناہیکی روون و ٹاشکرایہ
﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئایا ناوړیکت نہ داوہ تہ وہ لہوانہی ﴿أَوْ تَوَّأَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ﴾ بہ شیک لہ نامہی
خواییان پیدراوہ ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْحَبِيبِ وَالظَّالِمُوتِ﴾ بروا ئەہینن بہ شتی بی نرخ و بہر نامہی غہیری خوا (بہ
جادوو گہران و بہ شہیتان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ ئەلین بہوانہی کہ بی بروان ﴿هَلْؤَاءِ أَهْدَى﴾
ئہوانہ ریبازیان راسترہ ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا﴾ لہوانہی کہ باوہر یان ہیناوہ ﴿

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾
 أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٥﴾ أَمْ
 يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا
 آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٦﴾
 فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّعْتَهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٧﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا نُصَلِّيَتْ
 جُلُودُهُمْ بِدَلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذَّوْقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا
 أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٩﴾ * إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
 أَنْ تُوَدُّوا إِلَى الْأَقْرَبِينَ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
 تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
 بَصِيرًا ﴿٦٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
 الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
 تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦١﴾

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ نائنه وانه که سانیکن که خوانه فرینی لی کردوون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهَ﴾ ههر که سینکیش خوانه فرینی لی بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ نه وه ههر گیز دهست ناکه ویت بوی هیچ یار مه تی ده ری ﴿أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ نایا نه وانه (جو وله که کان) به شیان هه یه ﴿مِنَ الْمَالِ﴾ له دهسه لاتی پاشایه تی (خاوه نی تی بو ونه وهر)؟ ﴿فَإِذَا لَاقُوا النَّاسَ نَقِيرًا﴾ (جائنه گهر بیانوبایه) نه و کانه به خه لکی یان نه ده به خشی (به نه ندازه ی) تو نی کلی ده نکه خورمایه ک ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ﴾ یان ئیره یی (حه سوودی) ده بن به خه لکی؟ ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَنْهَهُ اللَّهُ﴾ له سه ره وه ی خوا پتی به خشیوون (که پیغه مبه ریتی یه) ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فزل و به هری خوی ﴿فَقَدَاءُ آتِنَا﴾ نه وه بیگو مان داو مانه ﴿ءَالِ إِبْرَاهِيمَ الْكَنَانِ﴾ به نه وه ی ئیرا هیم کتیب ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ و پیغه مبه ریتی ﴿وَأَتَيْنَاهُمُ مِّلْكَ عَظِيمًا﴾ ههر وها بیمان به خشین دهسه لاتیکی گه و ره ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ جاله و خه لکه دا هه بسو و پروایان به (موحه مسه د ﷺ) هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ﴾ هه شیان بو و به رگری لی کردوه ﴿وَكُنِيَ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا﴾ وه دوزخ به سه (بویان) که نا گریکی هه لگیر ساوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی پروا بوون ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به ئایه ته کانی ئیمه ﴿سَوْفَ نُضَلِّيهِمْ نَارًا﴾ له مه و لا ده یان خه ی نه ناو نا گریک ﴿كَمَا نَضَجَّتْ جُلُودُهُمْ﴾ ههر کاتیک که پیستیان سووتا (و برزوا) ﴿بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ بویان ده گورین به پیستیکی تر ﴿لِيُدْفُوا الْعَذَابَ﴾ بو نه وه ی سزاکه (به چاکی) به چژن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه همیشه زالی کار دروسته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانه ی باوهر یان هینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری چاکه یان کرد ﴿سَنَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له مه و لا ده یان خه ی نه چهنده به هشتی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پروپاره کان ده چن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میننه وه تیابدا به هه همیشه یی ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مٌطَهَّرَةٌ﴾ بویان هه یه تیابدا هاوسه رانی پاک و خاوین ﴿وَنَدْخُلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ وه ده یان خه ی نه ژیر سیه ری چرو و برده و امه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی خوا فرمانتان بی ده کات ﴿أَنْ تُوَدُّوا الْأَمْنَتَ﴾ به دانه وه ی گشت سپارده کان ﴿إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ بو خاوه نه کان یان ﴿وَإِذَا حَكَّمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ﴾ وه کاتیک دادوهر یتان کرد له نیوان خه لکیدا ﴿أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (خودا فرمانده کات) به داد حو کم بکن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعْظِمُكُمْ بِهِ﴾ به راستی خوا به چاکی نامور گاریتان ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ به راستی خوا هه همیشه بیسه ری بینایه ﴿بِآيَاتِهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانیک که باوهر یتان هینا وه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گوپرایه لی خوا و گوپرایه لی پیغه مبه ر بن ﴿وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه پاشانیش گوپرایه لی کار به دهسته (عادیله) کانی خوتان بن ﴿فَإِنْ تَرَاعَفُ فِي شَيْءٍ﴾ جائنه گهر دووهر به کیتان هه بوو له شتیکدا ﴿فُوَدُّوا إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه وه بیگیز نه وه بولای خوا و پیغه مبه ر ﷺ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه گهر ئیوه باوهر یتان هه یه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به رورزی دوا بی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ نه وه باشره ﴿وَإِحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ وه ناکام و نه نجامی چاکتره ﴿۵۱﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
 وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
 وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
 ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنْفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
 صُدُودًا ﴿٦٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا
 قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
 فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
 أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
 لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
 جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
 لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٩﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 حَتَّىٰ يَحْكُمُواكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
 أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيَسْلَمُوا تَسْلِيمًا ﴿٧٠﴾

﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا ناوړیکت نه داوه ته وه به لای ته وانهی ﴿يَرْغُمُونَ﴾ وا خو نیشان ددهن ﴿أَنْهُمْ﴾
 ءَامَمُوا﴾ که به راستی ته وان باوهریان هیتاوه ﴿بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ﴾ به وهی دابه زیوه بو تو (که قورثانه)
 ﴿وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ و به وهش که پیش تو دابه زیوه (که ته وراته) ﴿يُرِيدُونَ أَنْ﴾ دیهانه ویست که
 ﴿يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ دادگای و حومکیان بیهن بولای یه کتیک که حوکم به بهرنامه ی خوا
 ناکات ﴿وَقَدْ أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا به راستی فرمانیان پی کر اوه ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ که بر وایان پی
 نه بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه شه بیتان ده یه ویست ﴿أَنْ يُضِلَّهُمْ﴾ که گومر ایان بکات ﴿صَلَاةً﴾
 به گومر ایه کی دوور له راستی ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا﴾ وه ته گهر پی یان بو تریت : ورن
 ﴿إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بولای ته وهی خوا نار دوو یه تیه خواره وه ﴿وَالَى الرَّسُولِ﴾ وه بولای پیغه مبهر ﴿وَلَا يَخَافُ﴾
 ﴿رَأْيَ الْمُتَفَقِّهِينَ﴾ ده بینی (تهی موحه مده) دوو رووه کان ﴿يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ پرووت
 لی وهرده گیرن به وهر گهر انیک کی ته او ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نایا حالیان چون ته بیت
 کاتیک به سه رهاتیک کی ناخوشیان تووش بیت ؟ ﴿بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ به هوی ته وهی ده سیان پیشی
 خستووه (کردو یانه) ﴿فَجَاءُوكَ﴾ پاشان دیتنه وه بولات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سویند ده خون به خوا
 ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا آلَٰحُسْنًا وَتَوْفِيْقًا﴾ ته نه نیازی چاکه و یه ک خستنه وه مان بووه (کاتیک که حوکم ده به ی
 بولای غهیری خوا) ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ يَعْبُدُونَ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ ته وانه که سانیکن خوا ده زانیت چی
 له دلیاندا هیه ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ که واته پرویان لی وهر گیره ﴿وَعَظُّهُمْ﴾ وه ناموز گاریان بکه
 ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه بلی پیمان دهر باره ی خو یان ﴿قَوْلًا بَلِيْغًا﴾ و ته یه کی رهوان و کاریگر ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾
 وه هیچ پیغه مبهر یکمان ره وانه نه کر دووه ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ﴾ ته نه بون ته وه نه بیت
 گو تر ایه لی بکریت ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فهرمانی خوا ﴿وَلَوْلَا نُهْيُكُمْ﴾ وه بیگومان ته گهر ته وان ﴿إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾
 آنفسه م کاتیک سته میان له نه نفسی خو یان کرد ﴿جَاءُوكَ﴾ بهانایه بولات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و داوای
 لی بور دونیان بکرایه له خوا ﴿وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ﴾ پیغه مبهر ریش داوای لی خوش بوونی
 بو بکر دنا یه ﴿وَلَوْ جَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَجِعُوا﴾ بیگومان ده یان بینی خوا په شیمانی وهر گری به به زه یه
 ﴿فَلَا وَرَبِّكَ﴾ نه خیر (وانی یه که خو یان به باوهر دار نیشان ددهن) سویند به په روه رد گارت
 ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ﴾ بر و دارنن تاتو نه کهنه دادوهر ﴿فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له هر نازاوه و
 دوو بهر کی یه کی نیوانیان دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له پاشان ههست نه کهن له دهر و نیاندا
 ﴿حَرَجًا مَّا قَضَيْتَ﴾ به هیچ بیزاریه که له و بریاره ی تو داو ته ﴿وَيَسْأَلُونَكَ تَسْلِيمًا﴾ و مل که چ نه بن
 به ملکه چی یه کی ته او ﴿وَلَا يَخَافُ﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ ائْتُوا بِكُفْرٍ أَوْ ائْتُوا بِكُفْرٍ
 دِينِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ
 بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا آلَتِنَهُمْ
 مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا
 ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
 وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى
 بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
 فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِن مِّنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ
 فَإِن أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ
 مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِن أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن
 لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِغْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
 فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَايُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
 يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وہ بیگومان نہ گہر ئیمہ پیوستمان بگرداہہ لہ سہریان ﴿أَن أَقْبَلُوا أَنفُسَهُمْ﴾ کہ یہ کتری بکوژن (واتہ باوہرداران بی باوہران بکوژن) ﴿أَوْ أَخْرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ﴾ یان لہ مالہ کانتانہ در بچن ﴿مَا فَعَلُوهُ﴾ ئەوہیان نہدہ کرد ﴿إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ﴾ کہ میکیان نہ بیت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا﴾ وہ ئە گہر بہ راستی ئەوان کاریان بگرداہہ ﴿مَا يُعْطُونَ بِهِ﴾ بہ پنی ئەو ناموژ گاریانہی دە کران ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەوہ باشتر بوو بویان ﴿وَأَشَدُّ تَنبِيْئًا﴾ وہ دامہ زراوتر دە بوون (لہ سہر ئایینہ کہ بیان) ﴿وَإِذَا لَأْتَبْتَهُمْ﴾ جائئو کاتہ بیگومان پیمان دەبہ خشین ﴿مِن لَّدُنَّا﴾ لہ لایہن خو مانہوہ ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿وَلَهْدِيْبُهُمْ﴾ وہ رینمو و نیمان دە کردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وہ ہەر کہ سینک گو پزایہ لی خواو پیغہ مہر بکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ جائئو انہ لہ گہل کہ سانینک ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ کہ خواو فہزل و بہرہی (خوی) رشتو و بہ سہریاندا ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ﴾ لہ پیغہ مہران و راستگو یان ﴿وَالشَّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شہیدان و پیوا چاکان ﴿وَحَسَنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ وہ ئەوانہ چ ہاوری و ہاوہ لیکی چاکن ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ ئەو فہزل و بہرہیہ تہنہا لہ لایہن خواوہیہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ وہ بہ سہ کہ خواو زانایہ (بہ ہموو شتیک) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی کہ سانیک کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداریی خو تان و ہر گرن ﴿فَأَنْفِرُوا فِي الْحَبَاتِ﴾ ئەو سا تا قس تا قس ہیرش بہرن (دہر چن بۆ جیہاد) ﴿أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا﴾ یان ہہموو پینکہوہ ہیرش بہرن (دہر چن بۆ جیہاد) ﴿وَإِن مِّنْكُمْ﴾ وہ بیگومان لہ ناوتاندا بہ ﴿لَمَنْ يُؤْتِنَا﴾ کہ سی و بہ راستی خوی دوا دە خات ﴿فَإِن أَصَابَتْكُمُ مُصِيبَةٌ﴾ جائئو گہر تووشی بہ سہرہاتیکی خراب ہاتن ﴿قَالَ قَدْ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ دە لیت بہ راستی خواو فہزل و بہرہی رشت بہ سہرمدہ ﴿إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ کہ لہ گہ لیاندا نامادہ نہ بووم ﴿وَلِئِن أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وہ ئە گہر تووشی فہزل و بہرہیہ ک بوون لہ خواوہ ﴿لِيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ يَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ رَمْدَةٌ﴾ بیگومان دە لیت وہ کہ لہ نیوان ئیوہ و ئەو ہیچ دوستایہ تی بہ کہ نہ بوو بیت ﴿يَلَيْسَتْ بِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ ئەی خو زگہ لہ گہل ئەواندا بوو ما بہ ﴿فَأَفْزَقُوا عَظِيمًا﴾ تا قازانجیکی زور گہورہم بگرداہہ ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کہ واتہ با بجنہ گیت لہ ربی خوادا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ کہ سانیک کہ زبانی دونیا دە فروشن بہرورزی دوا بی ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جائئو کہ سینک بجنہ گیت لہ ربی خوادا ﴿فَيُقَاتِلْ﴾ ئەمجا بکوژری (شہید بیت) ﴿أَوْ يَغْلِبْ﴾ یان زال بیت ﴿سَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ ئەوہ دواتر پنی دەدہین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿٧٤﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
 الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَيَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا
 ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي
 سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ
 كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كَفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَامَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فُرِقَ مِنْهُمْ
 يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَتْ
 عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلًا
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تظلمون فتيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا تَكُونُوا
 يُدْرِكْكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصَبِّهُمُ حَسَنَةٌ
 يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصَبِّهُمُ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
 عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
 حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ
 فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەوه چیتانه (بهج بیانویوهك) جهنگ ناکهن له پیتاوی خواد
 ﴿وَالْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ و له پیتاوی چه سواوه کان له پیاوان و ئافره تان و مندالان
 ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ ئەوانه ی که ده لئین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ ئە ی په روه ردگار مان رزگار مان که ی له م
 شاره (مه بهست پنی شاری مه ککه یه) ﴿الظَّالِمِ أَهْلُهَا﴾ که خه لکه که ی سته مکارن ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾
 وه له لایهن خو ته وه بشتیوانیکمان بو بهدی بهینه ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ لَدُنْكَ﴾ وه له لایهن خو ته وه بهدی بهینه
 بۆمان ﴿فَصَبِرًا﴾ یار مه تی ده ریک ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو که سانه ی باوه ریان هیتاوه ﴿يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له پیتاوی خواد ده جهنگین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه ی بی باوه رن ﴿يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له پیتاوی
 نار هوا (بان شهیتان) داده جهنگین ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ که واته شه ربکه ن له گەل دۆسته کانی شهیتاندا
 ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به راستی پیلانی شهیتان هه ر لاواز بووه ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِلَّهِ شَهَادَةٌ﴾
 نایا سهیری ئەو که سانه ت نه کردووه که پینان ووترا ﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ دهستان بگیزنه وه (له جهنگ
 و کوشتار) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژ بکه ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کات بدهن؟ ﴿فَمَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾
 که چی کاتیک جهنگیان له سه ر پیویست کرا ﴿إِذَا فَرَغُوا مِنْهُمْ فَيَنْسَوْنَ النَّاسَ﴾ یه کسه ر دهسته یه کیان
 له خه لکی ده ترسان ﴿كَحَشِيَةِ اللَّهِ﴾ وه ک ترسان له خودا ﴿أَوْ أَشَدَّ حَشِيَّةً﴾ بگره زیاتریش ده ترسان
 ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ده یان ووت ئە ی په روه ردگاری ئیمه ﴿لِرَبِّكَ تَعَلَّى الْقِتَالُ﴾ بوچی جهنگت له سه رمان
 پیویست کردوه. ﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ خوزگه دوات ده خستین (له جهنگ کردن) بو ماوه به کی
 که م ﴿فَلَمَّا مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلًا﴾ بلی خو شی و له زه تی دنیا زور که مه ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و روژی دوایی باشتره
 ﴿لِمَنِ اتَّقَىٰ﴾ بو که سیک له خوا بترسیت ﴿وَلَا تُظَاهَمُونَ فَتِيلًا﴾ وهسته متان لی ناکریت به (نه ندازه ی)
 تالی ناو که خورمایه ک ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا﴾ له هه ر شوینیک بن ﴿يُذَرِكُكُمْ الْمَوْتَ﴾ مردن پیتان ده گات
 ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رُوحٍ مُّشْتَدَّةٍ﴾ باله ناو قه لا و کوشکی به رزو قایمشدابن ﴿وَأَنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ﴾ وه ئە گه ر (ناپاکان)
 خو شی و چاکه هاته ریان ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ده لئین ئەمه له لایهن خواوه یه ﴿وَأَنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾
 وه ئە گه ر تووشی نا خو شی و خرابه یه ک هاتن ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ده لئین ئەمه له لایهن تووه یه (ئه ی
 موحه ممد ﷺ) ﴿فَلَمَّا كُنْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بلی: هه مووی له لایهن خواوه یه ﴿فَقَالَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ﴾ ئەوه ئەو خه لکه
 چی یانه؟ ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ وه کو له هه یج قسه یه ک تی نه گه ن وایه ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ
 اللَّهِ﴾ هه ر چاکه به کت تووش بوو ئەوه له خواوه یه ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ﴾ وه هه ر خرابه یه کت تووش
 بوو ﴿فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ ئەوه له خو ته وه یه ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾ و ئیمه تو مان نار دووه به پیغه مبه ر
 بوخه لکی ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی ئەوه بدات ﴿﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
 عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
 بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ
 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
 ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
 لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ
 أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ
 مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾
 فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا
 وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
 نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا
 بِأَحْسَنِ مَنِّهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ هەر که سیتک گویرایه‌لی پیغه‌مبەر ﷺ بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهُ﴾ ئەو به‌راستی گویرایه‌لی خوای کردووہ ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ هەر که سیتکیش پشت هه‌لبکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئەوہ تیمه تو‌مان ره‌وانه نه‌کردووہ ﴿عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ به‌چاودیر و پاریزه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ (دوو‌روه‌کان) ده‌لین گویرایه‌لین (مل که‌چ و فه‌رمانبه‌ر دارین) ﴿فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ به‌لام کاتیک له‌لای تو‌ده‌ر چوون ﴿بَيَّتَ طَافِقَةً مِّنْهُمْ﴾ کومه‌لنیک له‌وان شه‌وه ده‌که‌نه‌وه به‌پیلان گیران (له‌موسلمانان) ﴿غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ به‌پیچه‌وانه‌ی قسه‌کانی تو ﴿وَاللَّهُ بِكُتُبِ مَا يَبْتِغُونَ﴾ وه‌خواده‌بنووسیت ئەو (پیلانانه‌ی) شه‌وه کردویانه ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ که‌واته‌ وازیان لی‌ بینه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت به‌خوا‌بیه‌سته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا‌به‌سه‌ پشتیوانت بی ﴿فَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ﴾ ئەو‌ه‌بو‌بیسر ناکه‌نه‌وه له‌قورئان؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ خو‌ته‌گه‌ر له‌لایه‌ن که‌سیتی تره‌وه بو‌ایه‌ جگه‌له‌خوا ﴿لَوْجَدُوا فِيهِ﴾ بیگومان ده‌یانبینی تایدا ﴿أَخْتَلَفَا كَثِيرًا﴾ جیاو‌ازی زور ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ﴾ وه کاتیک هه‌والیکیان بی‌ بگات ﴿مِّنَ الْأَمْنِ﴾ ده‌باره‌ی ناسایش و هیمنابه‌تی (نیوانتان) ﴿أَوْ الْخَوْفِ﴾ یان له‌باره‌ی ترسه‌وه ﴿أَدْعَاؤُهُمْ﴾ بلاوی ده‌که‌نه‌وه ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ به‌لام ته‌گه‌ر بیانگه‌رانا‌یه‌ته‌وه بو‌لای پیغه‌مبەر ﷺ ﴿وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ و بو‌لای کاربه‌ده‌ستانی خو‌یان ﴿لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ ئەو‌ه‌ئه‌وانه‌ی راستی هه‌واله‌کان ده‌ده‌هینن ده‌زانن هه‌واله‌که (راسته‌یان درویه) ﴿وَلَوْ لَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ﴾ وه‌ته‌گه‌ر چاکه‌وه به‌زه‌بی‌خوا‌نه‌بو‌ایه به‌رامبهر به‌ئیه‌وه ﴿لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بیگومان شوین شه‌یتان ده‌که‌وتن که‌می‌کتان نه‌بیت ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) له‌پیناوی خوا‌دا‌بجه‌نگی ﴿لَا تَكْلَفُ الْإِنْسَانَ﴾ تو‌ته‌نها‌ئه‌رکی خو‌ت لی‌ داوا‌کراوه (یا‌تو‌ته‌نها‌ئه‌رکی خو‌ت له‌سه‌ره) ﴿وَحَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هانی بروادارانیش بده‌(بو‌جیهاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ نومیده‌خوا ﴿أَنْ يَكْفَ بِأَسِّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌رگری هیزی بی‌ باوه‌ران بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًّا﴾ وه‌خوا‌به‌هیزتره ﴿وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ و تو‌له‌ی به‌تین تره ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً﴾ هەر که‌سنی تکایه‌کی چاکه‌ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا﴾ به‌شیکی له‌(پادا‌شتی) ئەو‌چاکه‌یه‌بو‌ه‌یه ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً﴾ وه‌هەر که‌سنی تکایه‌کی خرابه‌ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا﴾ ئەو‌یش به‌شیکی ده‌بیت له‌(سزای) ئەو‌خرابه‌یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه‌خوا‌ه‌میشه ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌توانایه (چاودیره) ﴿وَإِذَا حُجِمْتُمْ بِحِجَّةٍ﴾ هەر کاتیک سلا‌ویکتان لی‌ کرا ﴿فَاحْيُوا بِأَحْسَنِ مَنَاسِكِهَا﴾ ئەو‌ه‌به‌چاکتر له‌و سلا‌وه سلا‌وه بکه‌نه‌وه (لیان) ﴿أُورِدُوهَا﴾ یان وه‌کو‌خوی بیسه‌نه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ بیگومان خوا‌ه‌میشه پرساو‌چاودیره به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ﴿﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ
 وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ * فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ
 فِعْتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ
 أَضَلَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَذُو لُوطٍ تَكْفُرُونَ
 كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۗ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ
 يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
 وَجَدْتُمُوهُمْ ۗ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُليًا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ
 صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 لَسَاطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلقَتُلُوكُمْ ۗ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقتُلُوكُمْ
 وَالْقَوَا إِلَىٰ كُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾
 سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا
 مَا رَدُّوْا إِلَىٰ الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا
 إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكفُوا أَيْدِيَهُمْ فَاخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
 تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوئکی راست نی‌یه جگه له‌خوا ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سوئند به‌خوا بی‌گومان کۆتان ده‌کاته‌وه بۆ (لیپرسینه‌وه‌ی) ئەو رۆژی دوایه‌ی ﴿لَارَبِّ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیندا نیه ﴿وَمَنْ أَضَدُّ مِنْ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کئی له‌خوا قسه‌(و به‌لئینی) راست تره ﴿اللَّهُ﴾ ﴿فَمَا لَكُمْ﴾ ئەوه چیتانه ﴿فِي الْمُنْفِقِينَ﴾ فنتین ﴿ده‌باره‌ی دوو روه‌کان بوونه‌ته‌ دوو ده‌سته﴾ ﴿وَاللَّهُ أَرَّكَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ له‌کاتیکدا خوا ئەوانه‌ی گه‌راندۆته‌وه بۆ بی‌باوه‌ری به‌هۆی کرده‌وه کانیانه‌وه ﴿أَتُرِيدُونَ﴾ نایا ده‌تانه‌وئیت ﴿أَنْ تَهْتَدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ رینمونی که‌سبک بکه‌ن که‌خوا گومرای کردووه؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾ وه‌هر که‌سبک خوا گومرای بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ئەوه‌هر گیز ناتوانی رینگای راستی بۆ بدوزیته‌وه ﴿وَهُدًى لِّمَنْ شَاءَ﴾ ئەوان ئاواته‌خوازن ئیوه‌ش بی‌باوه‌ربن ﴿كَمَا كَفَرُوا﴾ وه‌ک چۆن خۆیان بی‌باوه‌ر بوون ﴿فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ تا ئیوه‌وه ئەوان یه‌کسان بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ که‌واته ئەوان به‌دۆست و یارمه‌تی ده‌ر هه‌لمه‌بژیرن ﴿حَتَّىٰ يَهْجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌تا (په‌شیمان ده‌بنه‌وه) کۆچ ده‌کن له‌ری‌ی خوادا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئەمجا نه‌گه‌ر روویان وه‌ر گتیرا و پشتیان هه‌لکرد ﴿فَخَذُوهُمْ﴾ ئەوه (به‌دیل) بیانگرن ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و بیانکوژن له‌هه‌ر شوئینک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيَاءَ وَلَا ضَمِيرًا﴾ وه‌هیچ دۆست و یارمه‌تی ده‌رنیک له‌وان هه‌لمه‌بژیرن ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ﴾ جگه له‌وانه‌ی په‌یوه‌ندی ده‌کن به‌که‌سانیکه‌وه ﴿يَبْتَغُونَ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که‌له‌نیوان ئیوه‌وه ئەواندا به‌یمان هه‌یه ﴿أَوْجَاءً وَكَمْ حَصَرْتُمْ صُدُورُهُمْ﴾ یان هاتوون بۆ لاتان له‌سه‌ر دل‌یان نار‌ه‌حه‌ته (حه‌زناکه‌ن) ﴿أَنْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌جه‌نگتان له‌دژ بکه‌ن یا جه‌نگ له‌دژی خزمه‌کانیان بکه‌ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿أَسَاطِئَهُمْ عَلَيْكُمْ﴾ زالی ده‌کردن به‌سه‌ر تاندا ﴿فَلَقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ﴾ و جه‌نگیان دژتان ده‌کرد ﴿فَإِنْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ﴾ جا ئە‌گه‌ر ئەوان که‌نارگیر بوون له‌ئیه‌وه ﴿فَلَا يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ﴾ و جه‌نگیان له‌دژتان نه‌ده‌کرد ﴿وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ﴾ و پیشنیاری ناشتیا ن کرد بۆتان (مل که‌چ بوون) ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ عَدُوٍّ سَبِيلًا﴾ ئەوه‌خوا رینگه‌ی نه‌داوون که‌ده‌ستیا ن بۆ به‌رن و (نابی‌شه‌ریان له‌دژ بکه‌ن) ﴿سَتَجِدُونَ الْعَرَبَ﴾ له‌مه‌ولا که‌سانیکه‌ی تر ده‌بینن ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا قَوْلَهُمْ﴾ ده‌بیانه‌وئیت له‌ئیه‌وه ئەمین بن ﴿وَيَأْتُمُوا قَوْمَهُمْ﴾ وه‌له‌هۆزه‌که‌ی خۆشیا ن ئەمین بن ﴿كُلُّ مَا رَدُّوا إِلَىٰ الْفِتْنَةِ﴾ هه‌ر کاتیک بانگ کرابن بۆ بئی‌باوه‌ری و بت په‌رستی ﴿أُرَكِّبُوا فِيهَا﴾ گه‌راونه‌ته‌وه بۆی (واته به‌ناشتی رازی نه‌ده‌بوون) ﴿فَإِنْ لَّمْ يَعْزَلْتُمُوهُمْ﴾ جا ئە‌گه‌ر که‌نارگیر نه‌بوون لیتان ﴿وَيَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ﴾ وه‌جله‌وی ناشتیا ن نه‌دایه‌ده‌ستان ﴿وَيَكْفُرُوا بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه‌ده‌ستیا ن نه‌کیشایه‌وه (له‌جه‌نگ کردن) ﴿فَخَذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ﴾ ئەوه‌به‌دیل بیانگرن و بیانکوژن ﴿حَيْثُ تَقَعْتُمُوهُمْ﴾ له‌هه‌ر شوئینک که‌به‌رده‌ستان که‌وتن ﴿وَأُولَٰئِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ﴾ ئەوانه‌ی (باسمان کرد) داوامانه‌به‌ئیه‌وه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له‌دژیا ن ﴿سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ ده‌سه‌لانی ناشکرا ﴿۱﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ
 مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ وَوَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
 إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ
 لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ وَإِنْ كَانَ
 مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَوَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ
 أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 شَهْرَيْنِ مُتَابَعَيْنِ تَوْبَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
 عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩١﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا
 فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
 لِمَنْ أَلْفَيْتُمْ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنَاتٍ تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ
 كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
 فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَفْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بؤ هیج باوه‌ردارینک ره‌وانی یه باوه‌ردارینک بکوژیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾
 مه‌گهر به‌هله‌له‌ نه‌بیّت ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وه‌ههر که‌سیک ئیماندارینک به‌هله‌له‌ بکوژیت ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ ئه‌وه (له‌سه‌ریه‌تی) ئازادکردنی کؤیله‌یه‌کی باوه‌ردار ﴿وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ و
 (نرخی) خوینیکیش بدات به‌که‌س و کاری کوزراوه‌که ﴿إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾ مه‌گهر بیسه‌خشن (له
 خوینه‌که به‌خیزی خوین) ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ﴾ به‌لام ئه‌گهر کوزراوه‌که له‌گه‌لینک بوو که
 دوزمنتان بوون (کافری شه‌ر کهر بوون) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ وه‌به‌لام کوزراوه‌که ئیماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ ئه‌وه (ههر له‌سه‌ریه‌تی) ئازادکردنی به‌نده‌یه‌کی ئیماندار ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ﴾ وه‌ئه‌گهر
 (کوزراوه‌باوه‌رداره‌که) له‌گه‌لینک بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که‌له‌نیوان ئیوه‌وئو وئو اندا په‌یمان هه‌بوو
 ﴿فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ ئه‌وا (نرخی) خوینیک بدنه‌که‌سی کوزراوه‌که ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾
 له‌گه‌ل ئازادکردنی کؤیله‌یه‌کی ئیماندار ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جا ئه‌و (بکوژ) هی ده‌ستی نه‌که‌وت (یان نه‌ی
 بوو) ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ﴾ ئه‌وه (له‌سه‌ریه‌تی) رۆژوو گرتنی دوو مانگ ﴿مُتَّاعَيْنِ﴾ له‌سه‌ریه‌ک
 ﴿تُؤْتِيهِ مِنَ اللَّهِ﴾ (ئهم برپاره‌له‌ی بووردنه‌له‌لایهن خواوه) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا
 هه‌میشه‌زانای کاردروسته ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَدِّيًا﴾ وه‌ههر که‌سیک ئیماندارینک به‌ده‌س
 ئه‌نقه‌س بکوژیت ﴿فَجَزَاءُُهُ جَهَنَّمُ﴾ ئه‌وه توله‌ی ئه‌و که‌سه‌دوزه‌خه ﴿خَلِيدًا فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی
 تیایدا ئه‌بیّت ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ وخوا خه‌شمی لیگرتووه ﴿وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و
 نه‌فرینی لی‌ کردووه و سزایه‌کی گه‌وره‌ی بوئاماده‌کردووه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی که‌سانینک
 که‌برواتان هیناوه ﴿إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتینک دهر‌چوون (بؤ جهاد کردن) له‌ریگه‌ی خوادا
 ﴿فَتَيَسَّرُوا﴾ هه‌موو شتیک پروون بکه‌نه‌وه ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ﴾ وه‌نه‌لین به‌و که‌سانه‌ی ﴿الَّذِي إِلَيْكُمْ
 أَسْلَمَ﴾ که‌سلاو (ی موسلمانانه‌تان لی‌ ده‌کن) ﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ تو‌بروادار نیت؟ ﴿تَتَّبِعُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به‌دوای شتوومه‌ک و سامانی دونیاییدا بگه‌رین ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِرُ كَثِيرَةٌ﴾
 ئه‌وه لای خوا ده‌سکه‌وتی زور هه‌یه ﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئیوه‌س له‌مه‌و پیتش هه‌روه‌ها بوون
 (ئیمان‌که‌تان ده‌شارده‌وه) ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ إِلَىٰكُمْ﴾ ئه‌مجا خوا منته‌ی نا به‌سه‌رتاندا (به‌هیز و زالی
 کردن) ﴿فَتَيَسَّرُوا﴾ ده‌ی که‌واته هه‌موو شتیک پروون بکه‌نه‌وه ﴿إِنْ أَسْلَمَ إِلَىٰكُمْ﴾
 به‌راستی خوا هه‌میشه‌ئاگاداره‌به‌وه‌ی ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿۴۱﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ
 الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً
 وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
 قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ
 جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَيْسَ تَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
 فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ * وَمَنْ
 يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاجِمًا كَثِيرًا وَسِعَةً وَمَنْ
 يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ
 وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي
 الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
 أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكَافِرِينَ كَانُوا كُفْرًا عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به کسان نین ئەو باوەردارانەى دانیشتون و جیهاد ناکەن ﴿غَيْرَ أُولِي
الْأَصْرَارِ﴾ جگە له خاوەن عوزرە کان نەبیت (وەك نه خوۆش، و کویر، وشەل) ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
له گەل تیکۆشەرانى رینگەى خوادا ﴿يَأْمُرُوهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ﴾ به مال و گیانیان ﴿فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا فه زلی تیکۆشەران به مال و گیانیانى داوه ﴿عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ به سەر دانیشتون (له
جیهاد) دا به پله یهك ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَى﴾ وه هەر یهك له دوو تاقمه خوا به لئینی پاداشتی زۆر چاکی
پنی داوون (که به هه شته). ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا ریزی تیکۆشەرانى داوه
به سەر دانیشتوو کاندایه پاداشتیکی گه وره ﴿وَدَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له لای (خوا) وه پله ی زۆر
ولی خوۆش بوون و میهره بانیان بۆ هیهه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لیبوره دی میهره بانه ﴿وَالَّذِينَ
تَوَلَّوْا مِنْهُمْ يَوْمَ الْمَلَائِكَةِ﴾ به راستی ئەوانه ی که فریشته کان گیانیان ده کیشن ﴿ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتی کدا
که سته میان له خوۆیان ده کرد (به کوچ نه کردنیان) ﴿قَالُوا لِمَ كُنتُمْ﴾ (به شه ره وه پبیان) ده لئین (ده رباره ی
ثابینه که تان) له چیدا بوون؟! ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده لئین ئیمه چه وساوه بووین له سەر زه وی
دا ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسَعَةً﴾ (پبیان) ده لئین مه گەر زه وی خوا فراوان نه بوو؟ ﴿فَتَهَاجَرُوا فِيهَا﴾ تا
کوۆچتان بکر دایه تیایدا ﴿قَالُوا لَيْتَكُمَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ﴾ جا ئەوانه شوینیان دۆزه خه ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ئای چ پاشه
رۆژیکی خرابه ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بینگه له و چه وساوانه ی که له پیاوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾
و ئافره تان ﴿وَأَوْلَادِنَ﴾ و له مندا لانس ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ که توانای هیچ چاره یه کیان نی به (له بهر
بی هیزی و بیریان) ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه به هیچ شیوازیك ری دەر ناکەن ﴿قَالُوا لَيْتَكُمَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ﴾ تا ئەوانه ئومید هه یه خوالی یان خوۆش بیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه چاوبۆشیکه ر
ولی خوۆشبووه ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه هەر که سینک کوچ بکات له ری ی خوادا ﴿يَجِدْ فِي
الْأَرْضِ﴾ ده سستی ده که ویت له زه ویدا ﴿مُرْعًا كَثِيرًا﴾ جینگه و رینگه ی زۆر (که دوزمن پنی ناخۆشه)
﴿وَسَعَةً﴾ وه فراوانی (له رۆزی ژباندا) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه هەر که سینک له مالی خووی دەر چیت
﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه کوچ بکات بۆ لای خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿تُرِيدُ لَهُ الْوَتُونَ﴾ پاشان مردن
پنی بگات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ ئەوه بینگومان پاداشتی ئەو که سه که وتوته سەر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لی بوره دی به به زه یی به ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ هەر کاتیک سه فه رتان
کرد (و گهران) به زه وی دا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئەوه هیچ گونا هیتکتان له سەر نی به ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ
الصَّلَاةِ﴾ که نوێزه کان کورت بکه نه وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئە گەر ترسان ئەوانه ی بی باوه رن
جه نکتان له گەل بکه ن ﴿إِنَّ الْكُفْرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ مُبِينًا﴾ به راستی بی باوه ران هه میسه بۆ ئیوه دوزمنیکی
روون و ئاشکران ﴿۱۱﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
 مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
 مِنْ وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
 مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
 عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
 أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
 وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١١٢﴾
 فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُودًا وَعَلَى
 جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
 كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١١٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي
 ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونًا فَإِنَّهُمْ يَأْمُونُ كَمَا
 تَأْمُونُ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ
 عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
 بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١١٥﴾

﴿وَإِذْ كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتیک تو (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌جه‌نگدا) له‌ناو بر‌وادارندا بوویت ﴿فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ و پيش نو‌یژیت بو کردن ﴿فَلَتَقَطَّ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ﴾ ته‌وه با تا‌قیمتک له‌وان له‌گه‌ل تو نو‌یژ بکه‌ن ﴿وَلْيَأْخُذُوا صَلَاتَهُمْ﴾ و با چه‌که کانیان بی بیت ﴿فَإِذَا سَجَدُوا﴾ جا کاتیک سوژده‌یان برد (ر کاتیکیان ته‌واو کرد) ﴿فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ﴾ با (بچه‌ن دواوه) له‌پشتانه‌وه بن (باسه‌وانتان بن) ﴿وَلَمَّا تَطَّافَتْ الْأُخْرَى﴾ وه با تا‌قمه‌که‌ی تر بین ﴿لَمْ يَصْلُوا﴾ که نو‌یژیان نه‌کردوه (و پاسه‌وان بوون) ﴿فَلْيَصَلُوا مَعَكَ﴾ و له‌گه‌ل تو نو‌یژ بکه‌ن ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ﴾ وه با ووربای خو‌یان بن ﴿وَأَسْلَحَتْهُمْ﴾ و چه‌که کانیشیان بی بیت ﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی با وهران نا‌واته‌خوازن ﴿لَوْ تَعْلَمُونَ عَنِ اسْلِحَتِكُمْ﴾ که ئیوه بی ناگابن له‌چه‌که کانتان ﴿وَأَمَّتْ كُمْ﴾ و شت و مه‌که کانتان ﴿فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا په‌لامارتان بدنه ﴿مَيْلَةً وَاحِدَةً﴾ به په‌لاماریکی یه‌کجاره‌کی (بدنه به سه‌ر تاندا) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه تا‌وانتان له‌سه‌ر نی یه ﴿إِنْ كَانَ يَكُومُ آذَىٰ مِّن مَّطَرٍ﴾ ته‌گهر به‌هوی بارانه‌وه نار‌ه‌حت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ یان نه‌خوش بوون ﴿أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ که چه‌که کانتان دانین ﴿وَأَخُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ به‌لام ووربایی خو‌تان بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی خوا‌ئاماده‌ی کردوه بو بی با وهران ﴿عَذَابًا مُّهِينًا﴾ سزایه‌کی ریسوا‌کهر ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ ته‌مجا کاتیک نو‌یژه‌کانتان به‌جی هینا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ته‌وسا یادی خوا بکه‌ن ﴿فِيمَا وَفَعُدَا﴾ به‌پنوه و به‌دانیشته‌وه ﴿وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ وه له‌سه‌ر ته‌نیشان (به‌پالکه‌وتنه‌وه) ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ﴾ جا ههر کاتیک دل‌ئارام بوون (و ترس نه‌ما) ﴿فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ ته‌و کاته نو‌یژه‌کانتان به‌ریک و بیکی بکه‌ن ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ به‌راستی نو‌یژ ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه‌میشه له‌سه‌ر با وهراران ﴿كَتَبْنَا مَوْثِقَاتًا﴾ فه‌رز کراویکی کات بو‌دیاری کراوه ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست مه‌بن ﴿فِي آيَاتِ الْقَوْمِ﴾ له‌به‌دوا گه‌رانی دوژم‌تاندا (یان له‌به‌دوا گه‌رانی ته‌و قه‌ومه‌کافراندا) ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ﴾ ته‌گهر ئیوه ئیش و نازارتان بی بگات ﴿فَإِنَّهُمْ يَا أَلْمُونَ﴾ بینگومان ته‌وانیش ئیش و نازاریان بی ده‌گات ﴿كَمَا تَأْلَمُونَ﴾ وه‌ک چو‌ن ئیوه ئیش و نازارتان بی ده‌گات ﴿وَتَرْجُوتَ مِنَ اللَّهِ﴾ وه ئیوه ئومید ده‌که‌ن له‌خوا ﴿مَا لَا يَرْجُونَ﴾ ته‌وه‌ی ته‌وان ئومیدی نا‌که‌ن (که پاداشت و سه‌ر که‌وتنه) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه به‌راستی خوا هه‌میشه زانای کار در‌وسته ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بینگومان ئیمه‌دامانه‌زاندو‌ته سه‌ر تو ﴿الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ته‌م قورئانه به‌راستی ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بو‌ته‌وه‌ی بریار بده‌ی له‌نیوان خه‌لکیدا ﴿يَمَا أَرْنَاكَ اللَّهُ﴾ به‌و بریاره‌ی که‌خوا نیشانی داویت ﴿وَلَا تَكُن لِّلْخَافِيَيْنِ﴾ خصیماً و ه بو‌ناباکان مه‌به به‌پاریزه‌ر و بشتیوان و لایه‌نگر ﴿۱۰﴾

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٦﴾ وَلَا تَجِدَلْ
 عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
 خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١١٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
 مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ
 وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١١٨﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ
 جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجِدِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١١٩﴾ وَمَن يَعْمَلْ
 سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ وَثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
 رَّحِيمًا ﴿١٢٠﴾ وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ وَعَلَىٰ نَفْسِهِ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢١﴾ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً
 أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا
 ﴿١٢٢﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَلَهَمَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ
 أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ
 مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
 مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١٢٣﴾

﴿وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ داواى ليخوشبوون له خوا بکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ به راستی خوا ليخوش بووی به به زہی یہ ﴿وَلَا تُجِدِلْ عَنِ الدِّينِ﴾ به رگری مه که له وانهی ﴿يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده کهن دہ بارہی خوین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْبَاطِلِينَ﴾ بیگومان خوا خوشی ناویست ﴿مَنْ كَانَ حَوَانًا لِّثَمَارِهِ﴾ نه وانهی که به رده وام زور ناپاک و گوناہبارن ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ (تاوانہ کانی) خوین دہ شارنہ وه له خه لکی (له ترساندا) ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ و نایشارنہ وه له خوا (شہرم ناکہن له خوا) ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا خوا له گه لیانداہی ﴿إِذِ يَبْتَئِنُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتیک (کہ به نہیئی) له شه ودا تہ گبیر دہ کہن و قسہ یہ کہ دہ کہن خوا پئی رازی نی یہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ وه خواہہ میسہ زاناو ناگادارہ به ہمر کردہ وه یہ کہ نہ وان دہ یکہن ﴿هَآئِنُ مَقُولَةٌ إِذِ اللَّيْلُ حَدِثَتْ عَنْهُمْ﴾ (ثیمانداران) بیداربن وا ثیوہ به رگریتان له ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زینانی دونیادا ﴿فَمَنْ يُجِدِ اللَّهَ عَذَابًا﴾ دہی ثایا کی بہ رگریان لی دہ کات (له سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له روزی دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی کارو باریان دہ گریتہ دہ ست ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وه ہر کہس کردہ وه یہ کی خراب بکات ﴿أَوْ يَظَلِرْ نَفْسَهُ﴾ یان ستم له خوئی بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داواى لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ دہ بینت خوا لیوردہی میہرہ بانہ ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا﴾ وه ہر کہ سینک گوناہیک (ی گہ ورہ) بکات ﴿فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ وَعَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ بیگومان (زینانی) نہو گوناہہ ہر بو خو یہ تی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خواہہ میسہ زانای کار درو وستہ ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً﴾ وه ہر کہ سینک گوناہیک بکات (بہ ہلہ) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گوناہیک بکات (بہ قہ ست) ﴿ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا﴾ پاشان (نہو تاوانہ) بخاتہ سہر بی تاوانیک ﴿فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا﴾ نہوہ بیگومان خستویہ تہہ نہ ستوی خوئی (سزای) بوہتانیک ﴿وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ و تاوانیکی ناشکرا ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نہ گہر بہ خشش و بہ زہی خوا بہ سہر تہوہ نہ بواہی (تہی موحمہ مد ﴿عَلَيْكَ﴾) ﴿لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ بیگومان دہ ستہ یہ کہ لهو ناپاکانہ بہ نیازبوون ﴿أَنْ يُضْلُوكَ﴾ کہ گومرات بکہن ﴿وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾ بہ لام نہ وانه بہس خوین گومرا دہ کہن ﴿وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه نہ وانه ہیچ زینانی ناگہ بن بہ تو ﴿وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وه خوا ناردوویہ تہہ خوارہ وه بو سہرت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ قورثان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ وه تہوہی کہ نہ تہ زانای فیری کردی ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وه ہہ میسہ بہ خششی خوا بہ سہر تووہ زور گہ ورہ یہ ﴿

* لَأَخَيْرٍ فِي كَثِيرٍ مِّنْ جُؤْلِهِمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
 أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ
 يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
 سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
 مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۗ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ ۗ إِلَّا إِنثًا وَإِنْ يَدْعُونَ
 إِلَّا الشَّيْطَانَ مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
 عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَا ضِلَّةَ لَهُمْ وَلَا يُنَبِّئُهُمْ
 وَلَا مَرَنَّهُمْ فَلَیُبَّتَّ كُنَّ ۗ أَذَانُ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَهُمْ
 فَلْيَغْرِئْ بِخَلْقِ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ
 دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ
 وَيُمْنِيهِمْ ۗ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَٰئِكَ
 مَأْوَلُهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ﴾ هیچ چا که یه ک نی یه له زور به ی چه و سر ته کردنه کانیان دا ﴿إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ﴾ مه گهر یه کیک فهران بکات به مال به خوشین له ربی خوادا یان فهران کاردن به چا که ﴿أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ یان چا کاردنی نیوان خه لکی ﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ جا ههر که سینک ته وه بکات ﴿أَتَيْغَاةَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ به نیازی ره زامه ندی خوا ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ ته وه له داهاتو ودا بپی ده به خوشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتی زور گه وه ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه ههر که سینک دریا ته تی پیغهمبر ﷺ بکات ﴿مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ﴾ پاش ته وه ی که ربیازی راستی بو روون بوویه وه ﴿وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و شوینی رینگایه کی تر بکه ویت بیجگه له رینگای بر واداران ﴿تُؤَلِّهُمَا مَالَهُمْ﴾ رووی ورده گیرین بوئه و ربیازه ی که هه لی بزار دووه ﴿وَنُصَلِّهِ أَجْهَةً﴾ و ده یخه ینه دوزه خ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای ج پاشه روژنیکی خرابه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ﴾ به راستی خوا خوش نایبت ﴿أَن يُشْرَكَ بِهِ﴾ له وه ی که ها وه لی بو دابنریت ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ به لام جگه له وه ههر چی بیت لی ی خوش ده بیت ﴿لِمَن يَشَاءُ﴾ له ههر که سینک که (خوا) بیه ویت ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه ههر که سینک ها وه ل بو خوا دابنیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ته وه به راستی گو مپا بووه به گو مپا بوینیکی دوور له راستی ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه له خوا نزاو هاوار ناکه ن (نایبه رستن جگه له خوا) ﴿إِلَّا إِنشَاءً﴾ ته نها له چه ند (بتیکی ناولیتر او ی) میینه نه بیت (وه لات و مونات و عوزا) ﴿وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا﴾ وه نایبه رستن جگه له شه ی تانی یاخی و سه ر که ش نه بی ﴿وَلَمَّا تَنَسَّاهُ﴾ که خوا نه فرینی لی کردووه ﴿وَقَالَ لَا تَخْذَنَّهُ﴾ وه (شه ی تان) و وتوویه تی سویند بیت هه لده بژیرم (به بهنده ی خوم) ﴿مِن عِبَادِكَ﴾ له بهنده کانت دا ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به شیکی دیاری کراو ﴿وَلَا ضِلَّيْتَهُمْ﴾ سویند بیت گو مپا یان ده کم ﴿وَلَا مُنِيبَتَهُمْ﴾ و به ناوات و خه یالی دروینه سه ر گهر میان ده کم ﴿وَلَا مُرْتَهَمٌ فَلْيَبْتِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ﴾ وه فهران میان بی ده دم جا بیگومان ته و انیش گو یچکه ی نازه له کان ده برن (له سه رده می نه فامیدا ههر و و شتریک پینج سکی بکر دابه گو ییان ده بری و له سه ر خو یان حه رام ده کرد) ﴿وَلَا مُرْتَهَمٌ﴾ وه فهران میان بی ده دم ﴿فَلْيَعْبُرُوا خَلْقَ اللَّهِ﴾ ته وسا ته و انیش دروست کراوی خواده گو برن ﴿وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه ههر که سینک شه ی تان بکات به دوستی خو ی بیجگه له خوا ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا﴾ ته وه بیگومان زبانی لی که وتووه به زبانیکی دیار و ناشکرا ﴿يَعْبُدُهُمْ وَيُمَتِّعُهُمْ﴾ (شه ی تان) به لینیان بی ده دات و ناوات و ثومیدیان ده خاته بهر ﴿وَمَا يَعْبُدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرْوًا﴾ دلنایان شه ی تان هیچ به لینیکیان بی نادات جگه له خه له تاندن نه بیت ﴿أُولَئِكَ مَاؤُهُمُ جَهَنَّمُ﴾ ته وانه شوین و جیگه یان دوزه خه ﴿وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ و هیچ شوینی را کردن و لادانیان ده ست ناکه ویت لی ی ﴿﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ
 حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
 وَلَا بِأَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
 وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ
 يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾ وَمَنْ
 أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْمَرَ وَجْهَهُ، لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
 مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾ وَلِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مُّحِيطًا ﴿١٢٧﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
 فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ
 الَّتِي لَا تَوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرَعُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
 وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوَالِدِينَ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ
 وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ئو كه سانه‌ی باوهریان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کرده‌وه
 ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتوویه کی نزیکدا ده‌یانخه‌ینه به‌ه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 كه رووباره کان به ژیر دره‌خته کانیان دا ده‌رون ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده‌میننه‌وه تیایدا به‌ه‌میشه‌یی
 ﴿وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لینی خوایه و راسته (به‌دی ده‌هینریت) ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ وه‌ئایا کی له
 خوا راست بیتره ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به‌رزی و پاداشت) نه‌به‌ئاره‌زووی
 تیویه و نه‌به‌ئاره‌زووی خاوه‌ن کتیبه‌کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ ههر که سینک خرابه‌یه‌ک بکات
 پاداشتی ده‌دریته‌وه ﴿وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه‌دهستی نا که ویت بیجگه له‌خوا ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾
 هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌ریک ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ که‌سی‌کیش کرده‌وه چاکه کان جی
 به‌جی بکات ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى﴾ له‌نیریان له‌می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له‌همان کاتدا‌ئو که‌سه‌بر وادار
 بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئه‌وه‌ئو‌وانه‌ده‌چنه‌به‌ه‌شته‌وه ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ نَبِإًا﴾ و بجوو‌کترین
 سته‌میان لی‌ناکریت (هینده‌ی تویکلی ناوکه‌خورمایه‌ک) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ ئایا کی‌ئایینی
 چاکتر و جوانتره (وه‌کی‌دیندارتره) ﴿مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ له‌که‌سینک که‌خوی به‌کلا
 کردیته‌وه بو‌خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له‌همان کاتدا‌ئو که‌سه‌چاکه‌کار بیت ﴿وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا﴾ و شوینی ئایینی ئیبراهیم که‌وتبیت به‌راستی و پاکی (که‌به‌ویستی خوی له‌به‌تال‌لای
 داوه‌بو‌لای راست) ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ وه‌خوا ئیبراهیمی هه‌ل‌ب‌ژارد به‌دؤست و خوشه‌ویستی
 خوی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌نها بو‌خوایه ههرچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا‌هه‌یه
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ وه‌خوا به‌رده‌وام نا‌گاداری هه‌موو شتیکه ﴿وَلَسْتَ تُفْتَنُكَ فِي الْنِسَاءِ﴾
 وه‌ئهی موحه‌مه‌د ﴿پرسیارت لیده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئافره‌تان ﴿قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾ بلی‌خوا
 وه‌لامتان ده‌داته‌وه ده‌رباره‌یان ﴿وَمَا يُشْرِكُ عَلَيْكُمْ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی به‌سه‌رتاندا ده‌خوینریته‌وه ﴿فِي الْكِتَابِ﴾
 له‌قورئاندا ﴿فِي يَسْمَى النِّسَاءِ﴾ (وه‌لامیکه) له‌باره‌ی کچانی هه‌تیوه‌وه ﴿الَّتِي لَا تَوْنُوْنَهُنَّ﴾ ئه‌وانه‌ی پی
 یان نادن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ ئه‌وه‌ی نوو‌سراوه‌بو‌یان (واته‌میراتی باوکیان) ﴿وَتَرَعْبُونَ أَنْ تَنْكَحُوْنَهُنَّ﴾ وه
 حه‌ز نا‌که‌ن ماره‌یان بکه‌ن (له‌به‌ر میراته‌که‌شیان ناهیلن شوو بکه‌ن) ﴿وَالْمُسْتَضَعْفَيْنِ مِنَ الْوَالِدِينَ﴾ وه‌له
 باره‌ی ئه‌و منالانه‌ی که‌بی‌ده‌سه‌لاتن ﴿وَأَنْ تَقُوْمُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌خوا فه‌رمان ده‌دات) به‌داد‌گه‌ری
 له‌گه‌ل هه‌تیوان دا بجولینه‌وه ﴿وَمَا تَعْمَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه‌ههر کرده‌وه‌یه‌کی باش بکه‌ن ﴿فَارَبَّ اللَّهُ
 كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ ئه‌وه‌بینگومان خوا به‌ئا‌گایه‌لی ی ﴿١٧﴾

وَإِن أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا أَنْ يَصْلِحَا بَيْنَهُمَا صِدْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
 وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
 بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا
 كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلاَ مِنْ سَعَتِهِ
 وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
 قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا
 ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
 ﴿١٣٢﴾ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِكَافِرِينَ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
 ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

﴿وَإِن أَمْرًا﴾ وہ نہ گہر ٹافرہ تیک ﴿خَافَتْ﴾ ترسا ﴿مِنْ مَعَالِمِ اسْمُورًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ لہ گوی بی نہ دان یا پشت ہل کردنی میردہ کمی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ٹوہ ہر دوو کیان ہیچ گوناہیکیان لہ سہر نی یہ ﴿أَنْ يُصَلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا﴾ کہ ناشتہ وایہ کی چاک بکہن لہ نیوان خویندا ﴿وَأَصْلَحَ خَيْرٌ﴾ ہر ناشتہ وایی و یہ کہ و تن چاکترہ ﴿وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ ہر چہندہ چروکی و رہ زلی تیکہ لاوی دہرونہ کان کراوہ ﴿وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا﴾ وہ نہ گہر چاکہ کارو پاریز کاربن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ ٹوہ دلنیابن بہراستی خواہمیشہ ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ بہ ٹاگاہ لہ وہی کہ دہیکہن ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا﴾ ٹیوہ ہر گیز ناتوانن داد بہروربن ﴿بَيْنَ النِّسَاءِ﴾ لہ نیوان ژنہ کانتان دا ﴿وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ ہر چہندہ سوور بن (ہہول بدن) ﴿فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ﴾ جا کہواتہ بہتہ وای خواہ مہبنہ وہ (لہ ہاوسہری یہ کیکیان) ﴿فَتَذَرُوها كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ بہو ہویہ وہ واز بہین لہوی تریان وک ہلہ ستر او (نہ ٹوہیہ میردی ہہ بیت نہ بہرہ لاش کرا بیت و تہ لاق درا بیت) ﴿وَإِن تُصَلِحُوا وَتَتَّقُوا﴾ وہ نہ گہر بسازین و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ ٹوہ بہراستی خواہمیشہ لیور دہی میہرہ بانہ ﴿وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كِلَيْهِمَا سَعْيَهُمَا﴾ وہ نہ گہر لیک جیا بونہ وہ بہرور دگار ہریہ کہیان (لہوی تر) بی نیاز و پنیستی بہرہ حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وہ خواہمیشہ ﴿رَاسِعًا حَكِيمًا﴾ بہرہ فراوان و کاردروستہ ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ بو خواہیہ ہرچی لہ ٹاسمانہ کان و زوی دایہ ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا﴾ سویند بہ خوا بہراستی ٹیمہ نامورژ گاریمان کردون ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ٹوانہی کہ نامہیان پندر اوہ ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ لہ پیش ٹیوہ دا ﴿وَإِيَّاكُمْ﴾ ہر وہا ٹیوہش ﴿أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ کہ لہ خوا بترسن ﴿وَإِن تَكْفُرُوا﴾ وہ نہ گہر بی باور بن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ٹوہ بہراستی ہر ہی خواہیہ ہرچی لہ ٹاسمانہ کان و زوی دایہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا﴾ وہ خواہمیشہ دہولہ مہندو سوپاس کراوہ ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ تہنہا بو خواہیہ مولکی ٹوہ ہرچی لہ ٹاسمانہ کان و زوی دایہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ تہنہا خوا بہسہ پی سپیر او و چاودیر بیت ﴿إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ﴾ ٹہ گہر خوا بیہ ویت ناتانہیلت و لہ ناوتان دہبات ﴿أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ٹہی خہلکینہ ﴿وَيَأْتِ بِآخَرِينَ﴾ وہ دہستہیہ کی تر دہہینت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾ وہ خوا ہر دہم بہسہر ٹوہ دا بہتوانیہ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ ہر کہسیک پاداشتی دونیای دہ ویت ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ﴾ ٹوہ لای خواہیہ ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دواروژ ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ وہ ہمیشہ خوا بیسہری بیناہ ﴿۱۳۱﴾

* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ
 عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا
 فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوُّوا
 أَوْ تَعْرَضُوا فَأِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
 عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ
 بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
 ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ
 كَفَرُوا ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ
 يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ
 عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
 الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
 تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ ﴿١٤٠﴾
 إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ؎ ہی کہ سانیک کہ باوہر تان ہیناوہ ﴿كُونُوا قَوْمِينَ بِالْقِسْطِ﴾ ؎ بہرہ وام زور داد گہر بن
﴿شُهِدَ اللَّهُ﴾ ؎ لہ بہر خواشایہ تی بدن ﴿وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ ؎ باشایہ تی بہ کہ دژ بہ خوشتان بیت ﴿أَوِ الْوَالِدَيْنِ﴾
﴿یان دژی باوک و دایک﴾ ؎ ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ ؎ و دژی خزمہ نزیکہ کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا﴾ ؎ نہ گہر
﴿شایہ تی لہ سہر دراوہ کہ﴾ ؎ دہولہ مہند بیت یان ہہ ژار ﴿شایہ تیہ کہ ہہر بدن﴾ ؎ ﴿فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَّا﴾ ؎ چونکہ
﴿خوا بہ وان لہ پیشترہ﴾ ؎ (فازانجیان چاکتر دہ زانیت) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ ؎ کہواتہ شوین نارہ زو و مہ کہون
﴿أَنْ تَعْدُوا﴾ ؎ بؤ تہ وہی لہ ہہق لانہ دہن ﴿وَإِنْ تَلَوُا أَوْ تَعْرَضُوا﴾ ؎ وہ نہ گہر ﴿شایہ تیہ کہ﴾ پیچہ وانہ بدن یان
نہ یدن و گویئ نہ دہنی ﴿فَاتَّ اللَّهُ كَانَ﴾ ؎ تہوہ بہر پستی خواہہ میسہ ﴿يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ ؎ بہ کارہ کانتان
ثا گادارہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ؎ ﴿آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ؎ ہی کہ سانیک کہ باوہر تان ہیناوہ بہر دہ وام بن لہ سہر
باوہر بہ خودا و پیغہ مہبرہ کہی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ ؎ و بہو قورٹانہی نار دوویہ تیہ خوارہ وہ،
بؤ پیغہ مہبرہ کہی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ﴾ ؎ وہ بہو کتیبانہش کہ پیشتر نار دوویہ تیہ خوارہ وہ
﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ ؎ وہ ہہر کہ سیک بی باوہر بیت بہ خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ ؎ و بہ فریشتہ کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾
﴿وَرُسُلِهِ﴾ ؎ و بہ کتیبہ کانی و پیغہ مہبرہ کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ؎ وہ بہر رژی دوابی ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ؎ تہوہ
بہر پستی گومرا بوہ بہ گومراپی بہ کی زور دور (لہر پستی) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ؎ بیگومان تہ وانہی
بروایان ہیناوہ ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ ؎ پاشان بی باوہر بوونہ تہوہ ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ ؎ دواتر باوہر یان ہیناوہ ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾
تہوسا بی باوہر بوونہ تہوہ ﴿ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا﴾ ؎ پاشان لہ بی بروای دایادتر رچوون ﴿لَا يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ
لَهُمْ﴾ ؎ خوا ہہر گیز لیان خوش نابت ﴿وَلَا يُهْدِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ ؎ وہر پنامی یان ناکات بؤر پنگای راست
﴿بَشَرِ الْمُنَافِقِينَ﴾ ؎ مورژدہ بدہ بہ دووہرہ کان ﴿بِأَنَّهُمْ عَدَابًا أَلِيمًا﴾ ؎ بہوہیکہ بہر پستی سزایہ کی
بہ نازاریان بؤہیہ ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ ؎ تہوانہی کہ بی باوہر ان بہ دوست و
خوشویستی خویمان دادہ نین ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ؎ بیجگہ لہ تیمانداران ﴿أَيَتَّبِعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ﴾
تایا بہ تہمان سہر بہر زیان لای تہوان دہس کہوی؟ (بؤچونیککی ہلہیہ) ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾
چونکہ بہر پستی سہر بہر زیو بالآ دہستی ہہمووی بؤ خواہہ ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ ؎ وہ بیگومان
خوا نار دوویہ تیہ خوارہ وہ بؤتان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ ؎ لہ قورٹاندا ﴿أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ﴾ ؎ ہہر کاتیک
بیستان ثابہ تہ کانی (بہ لگہ کانی) خوا ﴿يُكْفَرُ بِهَا﴾ ؎ بروایان بی ناکریت ﴿وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا﴾ ؎ و گالتہ یان بی
دہ کریت ﴿فَلَا تَعْدُوا مَعَهُمْ﴾ ؎ تہوہ دامہ نیشن لہ گہ لیاندا (لہ گہل تہوانہی گالتہ بہ تہ تہ کانی خودا
دہ کہن) ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ ؎ تا دہ چنہ ناو باسیکی ترہوہ (و باسہ کہ دہ گورن) ﴿إِنَّكُمْ إِذَا
مَشَأْتُمْ﴾ ؎ بیگومان تہ گہر دانیشن لہ گہ لیاندا (و ہاوبہ شیان بکن) تہوہ ئیوہش وہ کہ تہوانن
﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ ؎ بہر پستی خوا کؤ کہرہ وہی ﴿الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ ؎ دووہرہ کان و بی باوہرہ کانیشہ
﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ ؎ بہ تیکرالہ دوزہ خدا ﴿﴾

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا
 أَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا
 أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا
 قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ
 اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لِآلِي هَؤُلَاءِ وَلَا لِآلِي
 هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ
 الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا
 ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
 دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
 الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ﴾ (دو پوروہ کان) ئەوانەى چاوەروانى (سەر ئەنجامى) ئىيۆە دەكەن ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ﴾ جا ئەگەر بۆ ئىيۆە بوو ﴿فَتَحُّ مِنْ اللَّهِ﴾ سەر كەوتن لە لای خواوە ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾ دەلێن مەگەر ئىيمە لەگەل ئىيۆە نەبووین؟ ﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ بەلام ئەگەر بى پر وایان بە شىکیان (لەسەر كەوتن) هەبوو ﴿قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ﴾ ئەلێن ئایا ئىيمە زالمەن نەکردن بەسەر ئەوان دا؟ ﴿وَمَنْعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ئىيۆەمان نەپاراست لە ئىمانداران؟ (كەواتە بەشمان بدەن) ﴿قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ جا خوا لەرۆژى دوايیدا بریاری یە كجاری دەدات لە نىوانتاندا ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وە هەر گیز خوا (بەلگەى) كافران بەسەر ئىمانداران (ى راستە قىنە) دا سەر ناخات (لەم جیهانەدا) و دروست نیه باوەرداران ملكەج و سەر شوپرى بىباوەران بن و حوكمى ئەوان جى بە جى بكەن ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ بە راستى دوو پوروەكان ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ﴾ دەبانە ویت خوا بخەلە تىسن ﴿وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ كە جى (لەبەر امبەردا) خوا خەلە تىسەرى ئەوانە و فر و قیلە كانیان پوو چەل دە كاتەوہ) ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ﴾ هەر كاتى كیش هەستەن بۆ نوێژ ﴿قَامُوا كَسَالٍ﴾ بە تەمەلى و سستى هەل دەستن ﴿يَرَاءُونَ النَّاسَ﴾ رۆپامایى بۆ خەلكى ئەكەن ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وە یادى خوا ناكەن كەمىك نەبیت ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكُمْ﴾ دوودل و دلەراو كىيانە لە نىوان (كوفر و باوەر) دا ﴿لَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ نە لای پر وادارانن ﴿وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ وە نە لای بى باوەرانن ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وە هەر كەسىك خوا گومراى بكات ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ئەو هەر گیز رینگە یە كى راستى بۆ نادۆزیتەوہ (بىگە یە نیت بەمە بەست) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى كە پر و اتان هیناوە ﴿لَا تَسْتَحْذُوا الْكَافِرِينَ أُولِيَاءَهُ﴾ بى پر و اكان مەكەنە دەستى خۆتان ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ لەبرى ئىمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ﴾ ئایا (بەم كارە) دەتانە ویت بیدەن بە خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُبِينًا﴾ بەلگە یە كى رۆون لەدزى خۆتان؟ ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ (بابزانن) بە راستى دوو پوروەكان ﴿فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ لە خانە و تەبەقى هەرە ژیرەوہى ناگردان ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ وە هەر گیز رزگار كە رىكت بۆ ئەوان دەست ناكە ویت ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ جگە لەوانەى كە تەوبە دەكەن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و خویان چاك دەكەن ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾ و دەست دەگرن بە (ئایىنى) خواوە ﴿وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾ و ئایىنە كە یان پاك و خاوین دەكەن بۆ خوا ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا ئەوانە (ى ئەو مەر جانە یان بە جى هینا) لەگەل ئىمانداراندا دەبن ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بىگومان لە داها تودا خوا دەبە خشىت بە ئىمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتىكى زۆر گەورە ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ﴾ ئایا خوا ج ئىشىكى هەبە بە سزادانتان ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ﴾ ئەگەر سوپاسى بكەن ﴿وَأَمَنْتُمْ﴾ وە باوەرى بى بىتن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ وە خوا هەمیشە سوپاسگوزارى بەندە چاكە كانیەتى و زانا یە پىیان ﴿۱۷﴾

* لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ
 اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خَفَوْهُ أَوْ تَعَفُّوْا عَنْ
 سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ، وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ، وَيَقُولُونَ
 نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
 بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا
 لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ
 أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ
 أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ
 مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ
 ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا
 عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا لَمُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
 الطُّورَ بِمِثْقَالِ حَبِّهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا
 لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ﴾ خوا پپی خوش نی یہ ﴿الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ ٹاشکرا کردنی قسہی نابہ جی و خراب ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ مہ گہر کہ سیک ستمہی لیکرا بیت (بوی دروستہ خرابہی ستمہکار ٹاشکرا کات) ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وہ خوا ہمیشہ بیسہری زانیہ ﴿إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا﴾ تہ گہر خیر و چاکہ دہرخن (بہ ٹاشکرا بیکن) ﴿وَأَخْفَوْهُ﴾ یان بیشارنہ وہ ﴿وَتَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ﴾ یان بیورن لہ خرابہ یہک ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ تہ وہ بینگومان خوا ہمیشہ لیوردهی بہ توانایہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بہ راستی تہ وانہی بی باوہرن ﴿يَا اللَّهُ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خوا و پیغمبرہ کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا﴾ و دہیانہ ویت جیاوازی بخنہ ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیوان خوا و پیغمبرہ کانی ﴿وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَوَدَّعَيْنَا بَعْضَ﴾ و دہ لین باوہر بہ ہندیک (لہ پیغمبران) دہیتین ﴿وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ﴾ وہ باوہر ناہینن بہ ہندیک تریان ﴿وَيُرِيدُونَ﴾ و دہیانہ ویت ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہو نیوانہ دا ریگہ یہک بدہنہ بہر ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ ٹائہ وانہ بہ راستی بی باوہری تہ اوون ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ وہ ٹامادہ مان کردوہ بوی باوہران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایہ کی رسواکہر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہ ٹوانہی بروایان ہیناوہ ﴿يَا اللَّهُ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خوا و پیغمبرہ کانی ﴿وَلَمْ يُفَرِّقُوا﴾ وہ ہیچ جیاوازی یہ کیان نہ خستہ ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ﴾ نیوان ہیچ کام لہو پیغمبرانہ ﴿أُولَئِكَ﴾ ٹائہ وانہ ﴿سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ لہ داہاتوودا خوا پاداشتیان دہداتہ وہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ وہ خوا ہمیشہ لی بووردهی میہرہ بانہ ﴿يَمَنَّا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) خاوہن نامہ کان داوات لی دہ کہن ﴿أَنْ تَنزَلَ عَلَيْهِمْ﴾ کہ بویان بینتہ خوارہ وہ ﴿كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ پہراوینک لہ ٹاسمانہ وہ ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى﴾ جا بہ راستی داویان کرد لہ مووسا ﴿أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ گہورہ تر لہ وہ ﴿فَقَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَرَأَى اللَّهُ جَهَنَّمَ﴾ خوامان نشان بدہ بہ ٹاشکرا ﴿فَاتَّخَذْتُمْ الضُّعْفَةَ﴾ جابروسکہ یہک لی ی دان و گرتنی ﴿يُظَاهِرُهُمْ﴾ بہ ہوی ستم کردنیانہ وہ ﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ پاشان گویرہ کہ یہ کیان کرد بہ پہرستراوی خویان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ﴾ پاش تہ وہی بویان ہات ﴿الْبَيِّنَاتِ﴾ بہ لگہ ٹاشکراکان ﴿فَعَفَّوْا عَنْ ذَلِكَ﴾ تہ مجا ٹیمہ چاوپوشیمان لہ ویش کرد (لہ گویرہ کہ پہرستیہ کہ یان) ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى﴾ وہ بہ خشیمان بہ مووسا ﴿سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ مو عجیزہ و بہ لگہی ٹاشکرا (تا باوہر بینن) ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ﴾ وہ بہر زمان کردوہ بہ سہر سہریانہ وہ (کیوی طور) ﴿بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ﴾ بہ ہوی بہیمانہ انیانہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان پی یان ﴿ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بچنہ ژوروہ لہ دہر گای (قودسہ وہ) بہ مل کہ چی و سوژدہ بردنہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان بینان ﴿لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ دہست دریژی مہ کہن لہ روژی شہ مماندا (بہراو کردنی ماسی) ﴿وَأَخَذْنَا مِنْهُمُ﴾ و وەرمان گرت لیان ﴿مِثْقَالَ غَلِيظًا﴾ بہیمانکی بہ ہیز و بتہو ﴿۱۵۱﴾

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِن
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

﴿فَمَا تَقْصِيهِمْ﴾ جا بہ ہوی ہلہوہ شانندنہوی ﴿مِيثَاقَهُمْ﴾ پھیمانان ﴿وَكَفَرُوا بِعَيْتِ اللَّهِ﴾ وہ بہ ہوی بروا نہہینانیاں بہ نایہ تہ کانی خوا ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا آيَاتٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ وہ کوشتنی پیغہ مہرانیان ﴿بِعَدْوِ حَقِّكَ﴾ بہ نارہوا (وہ ک زہ کہریاویہ حیا) ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ عَلَيْنَا سُبْحَانَ اللَّهِ﴾ وہ بہ ہوی ئەو ووتہ یہیان: ئیمہ دلمان داپو شر اوہ ﴿بَلْ طَعِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ﴾ (نہ خیر وانیہ) بہ لکو خودا موری ناوہ بہ سہر دلہ کانیان دا ﴿يَكْفُرُ﴾ بہ ہوی باوہر نہہینانیاں وہہ ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ کہواتہ باوہر ناہیتن ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مہ گہر کہ میکیان نہ بیت ﴿وَيَكْفُرُ﴾ وہ بہ ہوی پروانہ ہینانیاں وہہ ﴿وَقَالُوا عَلَىٰ مَرْيَمَ﴾ وہ قسہ کردنیان لہ دژی مہریہم ﴿بُهْتَانًا عَظِيمًا﴾ کہ بوختانیکی زور گہورہ بوو ﴿وَقَالُوا﴾ وہ بہ ہوی ئەوہی کہ ووتیان ﴿إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ بیگومان ئیمہ مہسیح عیسی کوری مہریہمان کوشت ﴿رَسُولَ اللَّهِ﴾ کہ پیغہ مہری خواہہ ﴿وَمَا قَتَلُوهُ﴾ لہ کاتیکدا نہ شیان کوشتبوو ﴿وَمَا صَلَّبُوهُ﴾ وہ ہلہشیان نہ واسی بوو ﴿وَلَا كُنْ شَكَّ لَهُمْ﴾ بہ لکو لیان گوردرہ ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ وہ بیگومان ئەوانہی دو بہرہ کیان تی کہوت دہر بارہی عیسا ﴿لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ لہ گوماندان لہ کوشتنہ کہیدا ﴿مَا لَهُمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ ہیچ زانینکیان دہر بارہی نی یہ ﴿إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ﴾ جگہ لہ شوین کہوتنی گومان نہ بیت ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ وہ بہ راستی و بیگومان نہ بیان کوشتبوو ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (وانی یہ) بہ لکو خوا بہرزی کردوہ بولای خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ خواہ ہمیشہ زالی کار دروستہ ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہ ہیچ کہ سیک نی یہ لہ نامہ دار و (خاوہن کتب) ہکان ﴿إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ﴾ مہ گہر پروای پی دینیت (بہ عیسا) ﴿قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ پیش مردنی ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ لہ رژی دوایشدا ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (عیسا) دہ بیت بہ شایہت بہ سہریانہ وہہ ﴿يُظَلِّمُونَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ بہ ہوی ستم کردنہ وہ لہ لایہن جوولہ کہ کانہ وہہ ﴿حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ﴾ حہرامان کرد لیان ﴿طَيْبَاتٍ﴾ چہند خوراکیکی پاک و خاوتن ﴿أَحَلَّتْ لَهُمْ﴾ کہ حہ لال کرابوو بویان ﴿وَوَصَّيْنَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ كَيْبَرًا﴾ وہ بہ ہوی زور دزایہ تی کردن و بہرہ لستی کردنیان لہ ریگہی خوا ﴿وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا﴾ وہ بہ ہوی سوودوہر گرتیانہ وہہ ﴿وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ﴾ کہ بیگومان لیان قہدہغہ کرابوو ﴿وَأَكَلَتْهُمْ أَقْوَالُ النَّاسِ﴾ وہ بہ ہوی سامان و مالی خہلکی خوار دویانہ وہہ ﴿يَا لَيْطَلُ﴾ بہ نارہوا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وہ نامادہ مان کردوہ بوی بروا کانیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایہ کی زور بہ نازار ﴿لَكِنَّ الرِّسْحُونَ﴾ بہ لآم دامہ زراوان و شارہ زایان ﴿فِي الْعَالَمِ مِنْهُمْ﴾ لہ زانیاریدا لہ وان (لہ جوولہ کہ کان) ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ و باوہر دارہ کان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ بروایان ہیہ بہ ہوی نیردراوہتہ خواروہہ بوسہر تو ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وہ بہ و ہش پیش تو نیردراوہتہ خواروہہ ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾ وہ بہ جی ہیتہرانی نویر ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات دہران ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و باوہر داران بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ رژی دواپی ﴿أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ﴾ ئەوانہ لہ داہاتوویہ کی نزدیکدا بییان دہ بہ خوشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گہورہ ﴿

* إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
 وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
 مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
 تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
 لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 ﴿١٦٥﴾ لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ وَيَعْلَمُهَا وَالْمَلَكَةُ
 يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بہ راستی نیمہ نیگامان بؤ کردوی ﴿كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ﴾ وہك چؤن نیگامان کرد بؤ نوح ﴿وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و بؤ پیغہ مبرہ کانی پاش ئهو ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه نیگامان کرد بؤ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و نه وه کانی یه عقوب ﴿وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ﴾ وه بؤ عیساو ئعیوب و یونس و هارون و سوله یمان ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ رُبُّورًا﴾ وه زه بوری شمان به خوشی به داوود ﴿وَرُسُلًا﴾ وه پیغہ مبرہ رانیک ﴿فَدَقَّقْ صُتُوتَهُمْ عَلَيْكَ﴾ بیگومان به سهر هاته کانیانمان گیر اوته وه بؤت ﴿مَنْ قَتَلَ﴾ له مه و پیش ﴿وَرُسُلًا لَمْ نَقْضِ صُدُورَهُمْ عَلَيْكَ﴾ وه پیغہ مبرہ رانیک به سهر هاته کانیانمان نه گیر اوته وه بؤت ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ وه خوا قسه ی کرد له گه لہ موسا به قسه کردن ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ﴾ پیغہ مبرہ ران (مان نارووه) که مورژده رن ﴿وَمُنذِرِينَ﴾ و ترسینه رن بن ﴿لِكَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ﴾ بؤ ئه وه ی بؤ خه لکی نه بیت ﴿عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ به لگه به سهر خوا وه دوا ی (ناردنی) پیغہ مبرہ ران ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا همیشه زالی کار دروسته ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ﴾ به لام خوا شایه تی ده دات ﴿بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ به (راستیه تی) ئه و قورٹانه ی نار دویه تیه خواره وه بؤت ﴿أَنْزَلْنَاهُ رِجْلًا﴾ به زانینی خوی نار دویه تیه خواره وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ﴾ و فریشته کانیش شایه تی ئه دن ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی بیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی ئه وانه ی که بی باوه ر بون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به ره لستی ریگای خوابان کرد ﴿فَدَّضَلُوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ بیگومان ئه وانه گومر ابون به گومر ابونیک ی دور و له راده به دهر ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا﴾ به راستی ئه وانه ی پروایان نه هینا وه سته میان کرد ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ﴾ خوا لیان خوش نابیت ﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ رینمو و نیشیان ناکات بؤ هیچ ریگایه ک ﴿إِلَّا لَطِيقَ جَهَنَّمَ﴾ بیجگه له ریگه ی دوزخ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ئه میتنه وه تیایدا به هه میشه یی و بی برانه وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ﴾ وه ئه وه ی باسکرا ﴿عَلَى اللَّهِ سِيرًا﴾ لای خوا ئاسانه ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئه ی خه لکینه ﴿فَدَجَّاهُ كُرُّ الرُّسُولِ﴾ بیگومان پیغہ مبره هینا وه تی بؤتان ﴿بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راستی و ره و اله لایه ن پهروه ردگار تانه وه ﴿فَتَأْتُوا خَيْرَ الْكُرِّ﴾ که واته ئیوه ش باوه ر بهیتن چاکتره بؤتان ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وه ئه گهر باوه ر نه هینن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه وای بیگومان هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هی خوابه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا همیشه زانای دانای (کار دروسته) ﴿﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
وَكَلَّمْتُهُ وَقَلَّهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ
إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧٣﴾ لَنْ يَسْتَكْفِ
الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدَ اللَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
وَمَنْ يَسْتَكْفِ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ءَامَّا الَّذِينَ
اسْتَكْفَرُوا أَسْتَكْفَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا
﴿١٧٦﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي
رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٧﴾

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی خاوهن پہراوہ ئاسمانی یہ کان ﴿لَا تَعْلَوْا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پہوی مہ کہن
 له ناینہ کہ تان دا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ وه شتیک مه لئین له بارہی خواوہ بیجگہ له راستی
 ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگومان مہ سیح عیسی کوری مہ ریم ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تہ نہا پیغہ مہبری
 خواہہ ﴿وَكَلِمَتُهُ﴾ (دروستی کردوہ بہ) ووتہی خوئی (بہ) ﴿أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ﴾ بہ (جیریل دا) ناردی
 بؤ مہ ریم ﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ و (عیسا) گیانیکہ له لایہن خواوہ بہ خشر اوہ ﴿فَتَأْمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کہ واتہ پروا
 بہینن بہ خواو پیغہ مہ برانی ﴿وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً﴾ وه مه لئین (خواکانمان) سیانن (الله و عیسی و مہ ریم)
 ﴿أَنْتُمْ أَحْبَبْنَا لَكُمْ﴾ (له و ووتہ بہ) کؤتایی بہینن چاکترہ بؤتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بیگومان خوا
 پہر ستر اوئی تہ نہایہ ﴿سُبْحٰنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾ پاك و بی گہردی بؤ خوا له وهی رؤلہی هہ بیت
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ هہر هی خواہہ ہہر چی له ئاسمانہ کان و ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہر چی له زہ ویدایہ
 ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا بہ سہ چاودیر بی (و ہہ موو شتیک بدریتہ دہست) ﴿لَنْ يَسْتَكْفَرَ
 الْمَسِيحُ﴾ ہہر گیز مہ سیح لاری نی یہ (نارازی نی یہ) ﴿أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ له وهی بہندہی خوا بیت
 ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ ہہر وہا فریشتہ نزیکہ کانیش ﴿وَمَنْ يَسْتَكْفِرْ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ وه ہہر کہس
 بہ بہندایہ تی خوا رازی نہ بیت ﴿وَيَسْتَكْبِرْ﴾ وه خوئی بہ گہورہ دابنیت ﴿فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾
 ئہوہ له دہاتوودا ہہ موویان کؤدہ کاتہوہ لای خوئی ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جا ئہوانہی کہ ہر وایان
 ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوہ چاکہ کانبان کردوہ ﴿فِيْوَفِيْهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ ئہوا پاداشتیان دہداتہوہ
 ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بؤیان زیادیش دہ کات له بہ ہرہی خوئی ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا﴾ بہ لام
 ئہوانہی لاری یان کرد (لہ بہندایہ تی ئہو) ﴿وَاسْتَكْبَرُوا﴾ وه خوئیان بہ گہورہ زانی ﴿فَيَعَذِّبُهُمْ﴾
 ئہوہ خوا سزایان دہدات ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزایہ کی بہ نازار ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه جگہ له خوا
 دہستیان ناکہ ویت ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ہیچ دؤست و پشت گیر نیک (سہر خہر نیک) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ
 جَاءَكُمْ﴾ ئہی خہ لکینہ بہ راستی بؤتان ہات ﴿بُرْهٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بہ لگہی ئاشکر الہ بہر و ہر دگارتانہوہ
 ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ وه ناردمانہ خواوہوہ بؤتان ﴿تُورًا مِّمِّيًّا﴾ پروناکیہ کی ئاشکر اکہر (کہ قورئانہ)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ﴾ جا ئہوانہی باوہریان بہ خوا ہیناوہ ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِهِ﴾ و پشتیان بہو بہ ستوہ
 و دہستیان گرت بہ ناینہ کہ یانہوہ ﴿فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةِ مِّنْهُ﴾ ئہوہ بیگومان دہ یانخاتہ ناو بہ زہی
 خوئہوہ ﴿وَفَضَّلِ﴾ و بہرہو چاکہ (ی خوئہوہ) ﴿وَيَهْدِيَهُمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه رینمایان دہ کات
 بؤلای خوئی کہ رینگای راستہ ﴿﴾

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَلَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ
 لَيْسَ لَهُ وُلْدٌ وَوَلَدٌ لَهُ وَآخُتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ
 لَمْ يَكُنْ لَهَا وُلْدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ
 وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سورة المائدة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَمِ
 إِلَّا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مَحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
 يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ
 وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ
 الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
 وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوا كُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن
 تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
 وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٧٨﴾

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) داواوی فتوات لی دہ کہن ولیت دہ پرسن ﴿قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ﴾ بلی خوا فتواتن بؤدہدات ﴿فِي الْكَلْبَةِ﴾ دہ بارہی کہ لالہ (کہ سیکہ نہوہ و کورو باوک و بابیری نہبیت) ﴿إِنْ أَمْرًا هَلَكَ﴾ نہ گہر پباوینک مردوو ﴿لَيْسَ لَهُ وَدٌّ﴾ مندالی نہبوو ﴿وَالَهُ أُخْتُ﴾ تہنہا خوشکیکی ہہبوو ﴿فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ ئہوہ نیوہی میراتی برا مردووہ کہی دہ کہویت ﴿وَهُوَ بِرِثَهَا﴾ وہ (نہ گہر ئافرہ تی بمریت و تہنہا براہہ کی ہہبیت) ئہو (براہہ) میراتی خوشکہ مردووہ کہی ہہموو دہبات ﴿إِنْ لَرِيكُنْ لَهَا وَدٌّ﴾ نہ گہر خوشکہ مردوہ کہی مندالی نہبیت ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ﴾ بہ لآم گہر دوو خوشک بوون (دواوی برا مردووہ کہیان) ﴿فَلَهَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ ئہوا (دوو خوشکہ کہ) دوو سیٰ یہ کی میراتی برا کہیان دہبن ﴿وَلِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً﴾ وہ نہ گہر میرانگرہ کان چہند خوشک و براہک بوون، پباوان و ئافرہ تان ﴿فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ ئہوہ بؤ ہہر نیرینہ بہک ئہندازہی بہشی دوو مینہ ہہیہ ﴿يَسِينُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا بؤتان پروون دہ کاتہوہ ﴿أَنْ تَضَلُّوا﴾ تا گو مرآ نہبن ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بہ ہہموو شتیک زانایہ ﴿﴾

سورہ قی المائدۃ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوای بہ خشنہدی میہرہ بان

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی بر واداران ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ بہ لیتہ کانتان ببہ نہسہر ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ﴾ حہ لآن کراوہ بؤتان ﴿بِهَيْمَةَ الْأَنْعَامِ﴾ (گوشتی) نازہل و چوارپی (مہ پرو بزن و ووشترو رہشہ و ولاغ) ﴿إِلَّا مَا بَلَغَ عَلَيْكُمْ﴾ ببجگہ لہوہی کہ دہ خویرتیرتہوہ بہسہر تان دا (حہرامن) ﴿عَبْرَ مَجْلِ الصَّبِيِّ﴾ دروست نی یہ راو بکہن ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ لہ کاتینکدا قیوہ لہ ئیحرام دابن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ بہ راستی خوا ہہر چی بویت بریاری بؤ دہدات ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی ئہوانہی بر و اتان ہیناوہ ﴿لَا تُحْلُوا شَعْرَ اللَّهِ﴾ ریٰ مہ گرن لہ دروشمہ کانی خوا (ہہلی مہوہ شینتہوہ) ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ و جہنگ مہ کہن لہ مانگہ حہرامہ کان دا ﴿وَلَا الْهَدْيَ﴾ وہ ریٰ مہ گرن لہو قوربانیانہی بہ دیاری دہ ہیتیرین بؤ مہ ککہ ﴿وَلَا الْقَلْبِدَ﴾ و (ریٰ مہ گرن و زیان مہدن) لہو قوربانیانہی ملوانکہیان لہ مل کراوہ (دیاری کراون بؤ نزر و قوربانی کردن) ﴿وَلَا آيَاتِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ وہ مہشکینن ریژی ئہوانہی نیازی مالی خوا دہ کہن ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرْضُونًا﴾ بہ تہمای بہ ہرہ مہندی و پزہامہندی بہروردگاربانن ﴿وَلَا حُلَّةً فَصَّادُونَ﴾ وہ کاتینک ئیحرامتان شکاند ئہوہ (دروستہ) راو بکہن ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ﴾ باخہ شہم و قیتان لہ کو مہ لیک و اتان لیتہ کات ﴿أَنْ صَدُّوا عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ بہر ئہوہی بہر گریبان کردن لہ مزگوتی حہرام (کہعبہ) ﴿أَنْ تَعْتَدُوا﴾ کہ دہست دریتزی بکہن ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ وہ کو مہ کی یہ کتری بکہن لہسہر چاکہ و ہاریزگاری و لہ خواترسان ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا﴾ وہ کو مہ کی یہ کتر مہ کہن ﴿عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ لہسہر تاوان و دہست دریتزی ﴿وَأَنْفُوا لِلَّهِ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ببگو مان خوا تو لہی بہ تینہ ﴿﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
 وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ
 السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
 بِالْأَزْلَمِ ذَٰلِكُمْ فَسُقِيَ الْيَوْمَ يَبِيسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا
 تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ
 نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ
 غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا
 أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
 مُكَلَّبِينَ تُعَامُونَ هُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ
 وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣١﴾
 الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَكُمْ
 وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٢﴾

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكَ﴾ لہسرتان یاساغ کراوہ ﴿الْمَيْتَةَ﴾ (گۆشتی) مرداروہ بوو ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ﴾ وہ خوین
وہ گۆشتی بہراز ﴿وَمَا أَهْلَ الْبَيْتِ يَدْعُونَ﴾ و ئەو نازہلہی لہ کاتی سہر بریندا ناوی غہیری خوای لی برایت
﴿وَالْمُتَحَفِّفَةَ﴾ و نازہلی خنکاو (و خنکیتراو) ﴿وَالْمُؤَدَّبَةَ﴾ وہ ئەوہی کہلی ی درابی تاگیانی دہرجوبیت
﴿وَالْمُتَرَدِّدَةَ﴾ وہ ئەوہی لہ بہرزنی کہ و تیبیتہ خوواروہ و مرد بیت ﴿وَالطَّيِّبَةَ﴾ وہ شوخ لیدراو (کہ بہو شوخ لی دانہ
مردبی) ﴿وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ﴾ وہ ئەوہی درندہ لی ی خواردبی ﴿إِلَّا مَا ذَكَرْنَا﴾ بیجگہ ئەوہی (پیش مردن) سہرتان
بری بیت ﴿وَمَا يُبِخَ عَلَى الثُّبِيِّ﴾ ہہروہا (یاساغ کراوہ لہسرتان) ئەو نازہلہی لہسہر بہرد سہر برایت (نصب:
چہند بہردیک بوون لہ دەوری کہ عہ بہ پیروز سہر دہ کران و لہ لایندا نازہلیان سہر دہبری) ﴿وَأَنْ تَسْتَفْسِرُوا
بِالْزُّلُمِ﴾ و داوا کردنی بہش بہخت (و نیاز گرتتہوہ) بہ تیرو پشک (کہ ہہموو جوڑہ یانصیب ہاوشیوہ کانی
دہ گرتتہوہ) ﴿ذَلِكَ فِتْنٌ﴾ (تہ نجام دانی) ئەمانہ ہہمووی لہ فرمان دہرچوون و تاوانہ ﴿أَلْيَوْمَ يَسُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
ئہوانہی بروایان نہ ہیتاوہ ئەمرؤ ناومید بوون ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ لہ ناینبہ کہتان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ کہواتہ لیبان مہترسن
﴿وَأَخْشَوْنَ﴾ تہنا لہ من بترسن ﴿أَلْيَوْمَ كُنْتُ لَكُمْ دِينِكُمْ﴾ ئەمرؤ ناینبہ کہتانم تہواو (کامل) کردوہ بۆتان
﴿وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ و چاکوہ بہرہی خویم بہ تہواوی رشتوہ بہسہر تاندا ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ و رازی
بووم کہ ئیسلام نایبتان بیت ﴿فَمَنْ أَضَلَّ﴾ جا ہہر کہس ناچار بوو ﴿فِي مَخْصَصَةٍ﴾ لہ برسبہ تیدا ﴿غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِأَيِّمٍ﴾
بی ئەوہی نہتی گونہا کردنی ہہ بیت (لہو گۆشتانہ بخوات گونہای ناگات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوہ
بہ راستی خوا لیخوش بووی بہ بہزہبی یہ ﴿يَسْتَلُونَكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) برسپارت لی دہ کہن ﴿مَاذَا
أَجَلَ لَكُمْ﴾ چی حلال کراوہ بۆیان؟ ﴿قُلْ أَجَلُكُمْ الظَّيْفُ﴾ بلی حلال کراوہ بۆتان ہہموو خوڑاکہ پاکہ کان
﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْحِرَابِ مَكِيلِينَ﴾ وہ (نیجیری) ئەو بالندہو تانچی و سہگہ راو کہرانہی کہ فیری راوتان کردوون
﴿فَعَلَّمُونَهُمْ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ فیری راویان ئە کہن لہوہی خوا فیری کردوون ﴿فَكُلُوا مِمَّا آسَنَ عَلَيْكُمْ﴾ دہ بخون
لہوانہی بۆتان دہ گرن ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ و ناوی خوای لہسہر بیتن (کاتی تانچی یہ کہی تی بہر ئەدہن
وکاتی دہ بخون) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بیگومان خوا لیبرسبہوہی خیرایہ ﴿
أَلْيَوْمَ أَجَلَ لَكُمْ الظَّيْفُ﴾ ئەمرؤ حلال کراوہ بۆتان خوڑاکہ پاکو خاوینبہ کان ﴿وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وہ خوڑاکی
ئہوانہی نامہیان بی دراوہ (ئہہلی کتاب) ﴿حِلِّ لَكُمْ﴾ حلالہ بۆتان ﴿وَطَعَامُ كُلِّ لَحْمٍ﴾ وہ خوڑاکی ئیوہش
حلالہ بو ئەوان ﴿وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ وہ نافرہ تانی (نازادی) داوین پاک لہ ئیمانداران (حلالہ بۆتان)
﴿وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ہہروہا نافرہ تانی (نازادی) داوین پاک لہ نامہ دارانی (گاور و جولہ کہہ)
﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ پیش ئیوہ ﴿إِذَاءً أَنْتُمْ مَوْهُنٌ أَجْرُهُنَّ﴾ ئە گہر ئیوہ مارہبی یہ کانیان بدنہی (حلال ل بۆتان) ﴿مُحْصِنِينَ﴾
ئیوہ دہبی داوین پاک بن ﴿غَيْرِ مُسْفِحِينَ﴾ داوین پس نہبن (بہ ناسکرا) ﴿وَلَا تَمْتَحِنُوا أَعْدَانَكُمْ﴾ و دوستی زبیر
بہ زبیر تان نہبی (بو داوین پیسی) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ﴾ وہ ئەوہی بی باوہر بی ئیمان و شہر بہت ﴿فَقَدَّحِطَ
عَمَلُهُ﴾ ئەوہ بیگومان کردوہ کانی ہلدہوہ شیتہوہ ﴿وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ وہ لہرؤزی دواپی دا یہ کیکہ لہ
خہسار و مہندان ﴿

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ
الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا
طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَا كِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيَتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ
أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەر دارن ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ئە گەر هەستان بۆ نوێژ کردن ﴿فَأَغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ ئەووە دەم و چاوتان بشۆن ﴿وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾ هەر وەها دەستە کانتان لە گەل نانیسکە کانتان ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ وە دەستی تەر بهینن بەسەرتان دا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ وە بینکانتان (بشۆن) لە گەل هەردوو قولە پیتان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ حُبًّا فَأَنْظِرُوا﴾ وە ئە گەر لەش گران بوون ئەووە خۆتان خاوین بکەنەووە (خۆتان بشۆن) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ وە ئە گەر نەخۆش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان لەسەفەردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ﴾ یان کەسیکتان هاتەووە لەشوینی پتویستی سەرتا و کردن ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان جووت بوون (یاپێستان بەریهک کەوت) لە گەل خێزانە کانتاندا ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً﴾ و ئاوتان دەست نەکەوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ئەووە تەیه موم بکەن بەخۆلێکی پاک ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾ جادەست بهینن بە دەم و چاوو دەستە کانتان دا بەو تووز و خۆلە پاکە ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ﴾ خوا نایەوێت هیچ جوۆرە تەنگی و نارەحەتیهک لەسەرتان دا بنیت ﴿وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾ بەلکو ئەیهوی پاکتان بکاتەووە ﴿وَلِيُتِمَّ بِكُمْ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾ و چاکە و بەهرەى خۆی تەواو بکات بەسەرتانەووە ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بەلکو سوپاسی بکەن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکە و فەزلى خوا بکەنەووە بەسەرتانەووە. ﴿وَمِمَّنْ قَبْلِهِ ءَاتَيْنَاكُمْ ءِيهٖ﴾ وە ئەو پەیمانەى کە دايمەزراندن پێى ﴿إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ کاتیک کە ووتتان بیستمان و گوێرپاەل بووین ﴿وَأْتُوا اللَّهَ﴾ لەخوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بەراستی خوا چاک ئاگادارە بەوہى لەسینگە کاندایە ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەر تان هیتاوە ﴿كُونُوا قَوْمِ اللَّهِ﴾ زۆر بەرىکۆپىکى هەستن بەئەنجام دانى فەرمانەکانى خوا ﴿شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ شایەتى دەربىن بەدادو راستى ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَائِنُ قَوْمٍ﴾ بارق و کینەتان لەدەستەو کۆمەلێک هاتنان نەدا ﴿عَلَىٰ الْآعْتَدِلُوا﴾ لەسەر ئەوہى راست نەرۆن و دادگەر نەبن ﴿أَعِدُّوا لَهُمْ أَقْرَبَ لِلشَّقَوٰى﴾ دادگەر بن ئەووە نزیکترە لەپاریزکارى و خواپەرستى یەووە ﴿وَأْتُوا اللَّهَ﴾ وە لەخوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بىگومان خوا ئاگایە بە کردەووە کانتان ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ خوا بەلینى داووە بەوانەى برۆیان هیتاوە ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردەوہى چاکە کانیان کردووە ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆیان هەیه لىخۆش بوون ﴿وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ و باداشتیکى گەورە ﴿۱﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ ٱن يَسْطُونَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
 فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ * وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
 وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي
 مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
 وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
 مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا نَقَضِهِمْ
 مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ
 الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
 بِهِ ؕ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ؕ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ ٹہوانہی بر وایان نہہینا ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ٹاہتہ کانی ٹیمہیان بہ دہرو
 دائہنا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ٹہوانہ ہاوری ٹاگری دوزہخن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 ٹہی ٹہوانہی برواتان ہٹاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکہ و بہرہی خوا بکہنہوہ
 بہسہرتانہوہ ﴿إِذْ هَمَّ قَوْمٌ﴾ کاتیک کومہلک نیازیان کرد ﴿أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ کہدہست
 دریژ بکہن بوتان ﴿فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خوایش بہرگری دہست دریژى ٹہوانی لیگردن ﴿وَأَتَقُوا﴾
 اللہ ﴿وَلَهُ خِطَابٌ مِّنَ النَّبِيِّ﴾ وہ با برواداران ہہرپشت بہخوا بہستن ﴿لِئَلَّا﴾
 ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہخوا، بہراستی خوا بہیمانی بہہیزی وەرگرت لہنہوہی
 ٹیسرائیل ﴿وَعَسَّأَنفُسُهُمْ﴾ و ہلمان بژارد لہوان ﴿أَتَىٰ عَشَرَ نَقِيبًا﴾ دوانزہ چاودیر ﴿وَقَالَ﴾
 اللہ ﴿وَهُوَ خَافٌ مِّنْكُمْ﴾ بیگومان من لہ گہلتانم ﴿لَئِنِ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سویند
 بہخوا ٹہ گہر بہر وپیکی نویژ بہجی بہینن ﴿وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ﴾ و زہکات بدن ﴿وَأَمْسُمْ بِرُسُلِي﴾
 و باوہر بہینن بہ نیرواوه کانم ﴿وَعَزَّزْتُ مَوْتَهُمْ﴾ و ہ یارمہتیاں بدن و پریزیان بگرن ﴿وَأَقْرَضْتُ اللَّهَ﴾
 و ہ قہرز بدن بہ (بہندہ کانی) خوا و خیریاں ہی بکہن ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بہقہرزدان و خیرنیکی جوان
 وچاک ﴿لَا كُفْرَانَ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ٹہوہ بیگومان گوناه و خرابہ کانتان ٹہسہمہوہ ﴿وَلَا دَخَلَتْكُمْ﴾
 جَنَّتِ ﴿وَهُنَّ خَمَمَةٌ مِّنْهُنَّ﴾ کہ پربارہ کان دین و دہچن بہ ژیریاںدا
 ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِّنْكُمْ﴾ ٹہمجا لہ پاش ٹہو مہرج و پہیمانہ ہہر کہس لہ ٹیوہ ہی بروا بیئت
 ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ٹہوہ بیگومان ریگای راستی وون کردوہ ﴿فِيمَا تَقْضِيهِمْ مِّمْتَقَهُمْ﴾
 ٹہمجا بہہوی (پاش گہز بوونہوہو) ہہلہوشاندنہوہیان بو پہیمانہ کہیان ﴿لَعَنَهُمْ﴾ نہفرہتمان لی
 کردن ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْسِيَةً﴾ و ہدلہ کانیانمان گیہا بہدلیکی رہق و ووشک ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ﴾
 ووتہ و فرموودہی خوا لادہدہن ﴿عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ لہ شوینہ کانی خوی ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا﴾
 یہہ ﴿وہ لہبیریاں کرد بہشیکی زورلہوہی کہ ٹاموژگاری کرابوون ہی ﴿وَلَا تَنزَالَ﴾ ہی کونایى
 ودواہاتن (بہردہوام) ﴿تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ﴾ ٹاگادار ٹہبی بہسہر ناپاکی و کردوہی ناپاکیانہوہ
 (و بہردہوام خہریکی فر و فیل و ناپاکین) ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ مہ گہر کہمیک لہوان نہبیئت (کہ ٹہمہ
 پیشہیان نی یہ) ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ﴾ جا بپورہ لییان و چاو پویشی بکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾
 بہراستی خوا چاکہ کہرانی خوش دہویت ﴿۱۶﴾

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا
 حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
 بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ
 جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
 قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
 يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
 وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
 وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
 قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
 الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَوَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ وہ لہوانہی کہدہ بیان ووت ﴿إِنَّا نَصْرِي﴾ ئیمہ گاوورین ﴿أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ﴾
 بہلین و پھیمانی بہ ہیزمان لی و ہرگرتن ﴿فَسَوَّأْنَا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ﴾ بہلام بہ شیکی گہورہ
 لہوہی کہ ناموزگاری کران پی (لہسہر زمانی عیسی) لہ بیربان چوو ﴿فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَادَاتِ
 وَالْبَعْضَاءِ﴾ بہ ہوی ئہوہوہ دوژمنایہتی و کینہ بہریمان خستہ نیوانیان ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی
 دوایی ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ﴾ وہ لہمہودوا خوا ہہوالیان پیدہدات ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بہوہی
 کہدہ بانکرد (لہ جیہان دا) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی نامہ دارہ کان (ئہ ہلی کتاب) ﴿قَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولُنَا﴾ بیگومان نیرراومان ہاتوہوہ بو ئیوہ ﴿يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ روونی دہ کاتہوہ بوتان ﴿كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ﴾ زوری لہوہی کہ ئیوہ دہتان شارہوہ ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ لہ کتب (ی تہورات و
 ئینجیل) دا ﴿وَيَعْنُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ وہ چاو پوئی دہ کات لہ زوریک لہوانہ ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
 بیگومان بوتان ہاتوہوہ لہ لایہن خواوہ ﴿نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ رووناکی یہ کی گہورہو نامہ یہ کی
 روون کہرہوہ ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾ خوا رینمونوی کہ سیکی پی دہ کات شوین
 رہزامندی ئہو بکویت ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ بوریگہ کانی ئارامی و ئاشتی ﴿وَيُخْرِجُهُمُ﴾ وہدہریان
 دہہینیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ لہ تاریکی بہ کانی (بی باوہرہوہ) بو ناو رووناکی (ئیمان و
 ئیسلام) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ بہ فہرمانی خوی ﴿وَيَهْدِيهِمْ﴾ وہ رینمونویان دہ کات ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 بو رینگای راست ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بی باوہرہوون ئہوانہی
 کہووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بہ راستی خوا ہر مہسیحی (عیسی) کوپی مہرہمہ
 ﴿قُلْ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلنی ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئہوہ کی دہ توانیت رتی ہیج شتیک
 بگریت لہ خوا ﴿إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ ئہ گہر بیہویت مہسیحی کوپی مہرہمہ
 لہ ناو بیات ﴿وَأَمَّهُ وَوَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہرروہا دایکی و ہرچی کہ سیش لہزہوی دا ہہ بہ
 ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ ہر بو خواہہ خاوہن داریتی ئاسمانہ کان و زہوی و مولکی ئہون
 ﴿وَمَا يَبِينُهُمَا﴾ و ہرچی وا لہ نیوانیاندا ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ دروست ئہ کاو دایئہہینیت ہرچی بیہویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وہ خوا بہ سہر ہموو شتیکدا بہ تواناہ ﴿۱۱۰﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى مَحْنُ أَبْنَاءِ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ قُلْ
 فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَعْزِرُ لِمَنْ
 يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا
 مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أذكُرُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
 وَءَاتَاكُمْ مِمَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَقَوْمِ أَدْخُلُوا
 الْأَرْضَ الْمَقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا
 عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا
 فِيهَا قَوْمٌ مَاجِبَرِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن
 يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ
 أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكروا
 غَلِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ﴾ جو لہ کہ و گا وورہ کان دہیان ووت ﴿لَنْ نَحْنُ أَبْنَاءَ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ﴾ ثیمہ کوران و خوشہ ویستانی خواین ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلی دہی بوجی سزاتان دہدات بہ ہوی گوناہہ کانتانہوہ ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ﴾ (نہ خیر راست نی بہ) بہ لکو ئیوہ مروفقین ﴿مَنْ خَلَقَ﴾ لہو مروفانہی کہ خوا دروستی کردون ﴿يَعْرِفُ لِمَنِ يَشَاءُ﴾ خوش ٹہ بیت لہ ہہر کہس بیہ ویت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ و سزای ہہر کہ سیش ٹہدات کہ بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و ہہر بؤ خواہہ مولکی ٹاسمانہ کان و زوی و ہہرچی والہ نیوانیندا ﴿وَأَلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ و ہہر بؤ لای ٹہویشہ گہرانہوہ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ٹہی نامہ دارہ کان ﴿فَدَجَّ كَرَسُوتُنَا﴾ بیگومان نیراوہ کہمان ہات بؤ ناوتان ﴿يَبِينُ لَكُمْ﴾ (بہرنامہی خوا) پروون دہ کاتہوہ بؤتان ﴿عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ﴾ پاش ماوہیہ کہ لہ ناردنہ بیغہ مہبران ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ لہ بہر ٹہوہی نہ لین: ﴿مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نہ ہات بؤ لامان ہیچ مژدہ دہرو ترسینہ ریک ﴿فَقَدَجَّ كَرَبِشِيرٍ وَنَذِيرٍ﴾ ٹہوہ تا بیگومان مژدہ دہرو ترسینہ رتان بؤ ہاتوہ ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ہخوا بہ توانا و دہسہ لات دارہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿وَأَلَّا قَالِ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسی ٹہو کاتہ بکہ کہ مووسا فہرموی بہ گہ لہ کہی ﴿يَقُولُوا أَذْكَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ٹہی گہ لہ کہم بییری چاکہ و بہرہی خوا بکہ نہوہ بہ سہر تانہوہ ﴿إِذْ جَعَلْنَا فِيكُمْ نَبِيَّ﴾ کاتیک کہ بیغہ مہبرانہی تیدا ہہ لخستون ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾ و ہ چہ ندینی کردون بہ پادشا و مہلیک ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُلُوكٍ﴾ (تہ گہراوہ تہوہ و ہ شتیکہ پی بہ خشیوون کہ نہی بہ خشیوہ بہ ہیچ کہس ﴿مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ لہ جہانیان ﴿يَقُولُوا﴾ ٹہی گہ لہ کہم ﴿أَدْخَلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ بچنہ ناو ٹہو خاکہ بیروزہی (پاکراوہ تہوہ لہ بت پہرستی کہ مہ بہست پی بیت المقدسہ) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ کہ خوا پریاری داوہ بؤتان ﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ و ہ پاشہ و پاش و ہر نہ گہرینہوہ لہ ٹاہینہ کہتان ﴿فَتَنَقَّلُوا خَلِيمِينَ﴾ (ٹہ گہر بگہرینہوہ) ٹہوہ بہزبانباری و نائومیدی ٹہ گہرینہوہ ﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ﴾ و وتیان ٹہی مووسا ﴿إِن فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ﴾ بہرستی گہ لینکی زور دارو ستمکار لہو شارہ دایہ ﴿وَأَنَّا لَن نَّذْخَلُهَا﴾ و ہ ٹیمہ ہہر گیز ناچینہ ناوی ﴿حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا ٹہوان لی ی دہر نہ چن ﴿فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ ٹہمجا ٹہ گہر ٹہوان لی دہر چون ﴿فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ ٹہو کاتہ بیگومان ٹیمہ تہی ٹہ چین ﴿قَالَ رَجُلَانِ﴾ دوو پیاو و وتیان: ﴿مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ﴾ لہوانہی لہ خوا دہ ترسان ﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ و ہ خوا چاکہ ی ٹیمانی رشت بوو بہ سہریندا ﴿أَدْخَلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ بدہن بہ سہریندا لہ قاپی شارہوہ بچنہ زورہوہ ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُدَاةً﴾ غلبون ﴿جَا تَه گہر چوونہ ناویہوہ ٹہوہ بہرستی ٹیوہ زال دہن بہ سہریندا ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾ و ہ ہشت ہہر بہ خوا بہستن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ٹہ گہر ٹیوہ باوہردارن ﴿۱۱۱﴾

قَالُوا يَمْوَسِيٰٓ اِنَّا لَن نَّدْخُلُهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوْا فِيْهَا فَاذْهَبْ
 اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا اِنَّا هُنَا قَاعِدُوْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّي
 لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاخِيؕ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
 الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنهَآ مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً
 يَتِيهُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلٰى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ
 ﴿٢٦﴾ * وَاْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَا اَبْنٰى اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبٰنًا فَتَقَبَّلَ
 مِنْ اَحَدِهِمَا وَاَلَمْ يَتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
 قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٧﴾ لِيَنْبَسُطَ اِلَيْ يَدِكَ
 لِتَقْتُلَنِيْ مَا اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيْ اِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ اِنِّيْ اَخَافُ اللّٰهَ
 رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنِّيْ اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْا بَايْتِيْ وَ اِثْمَكَ فَتَكُوْنَ
 مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزَاؤُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
 لَهٗ وَنَفْسُهٗ وَقَتَلَ اَخِيْهٖ فَقَتَلَهٗ وَفَاصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣٠﴾
 فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ وَكَيْفَ يُوَارِي
 سَوْءَةَ اَخِيْهٖ قَالَ يٰوَيْلَتِيْ اَعْجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا
 الْغُرَابِ فَاُوَارِيْ سَوْءَةَ اَخِيؕ فَاصْبَحَ مِنَ النَّٰدِمِيْنَ ﴿٣١﴾

﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ﴾ ووتیان ئہی مووسا ﴿إِنَّا لَنَدَخُلُهَا أَبَدًا﴾ بہ راستی ئیمہ ہرگز ناچینہ ناو ئہ وشارہ
 ﴿مَا دَامُوا فِيهَا﴾ تانہ وان تیدابن ﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقُلْتُ لَآ﴾ کہواتہ برو حوت و بہروردگارت
 لہدزیان جہنگ بکن ﴿إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ﴾ بیگومان ئیمہ لیرہ دانیشتوین ﴿قَالَ﴾ (مووسا)
 ووتی ﴿رَبِّ إِنِّي لَأَمْلَأُ﴾ ئہی بہروردگارم بہ راستی من خاوهی ہیچ کہسیک نیم ﴿إِلَّا نَفْسِي
 وَآخِي﴾ بیجگہ لہ خووم و براکہم نہ بیئت ﴿فَأَفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ﴾ کہواتہ جیابی بخمرہ نیوان
 ئیمہ و ئہوگہلی ﴿الْفَاسِقِينَ﴾ کہ لہ سنووری خوا دہرچوون ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾
 (خوا) فہرموی بہ راستی ئہو (خاکہ پیروزہی بیت المقدس) قہدغہ کراوہ لہ سہریان ﴿أَرْبَعِينَ
 سَنَةً﴾ ماوہی چل سال ﴿يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ بہ سہر گہردانی دہخولیتہوہ بہ سہر زہویدا ﴿فَلَا
 تَأْسُ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ بویہ خہم مہخو لہ سہر ئہو گہلی کہلہ سنووری خوا دہرچوون ﴿قَالَ
 وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بخوینہرہوہ بہ سہر یاندا ﴿يَا أَبَتِ أَدَمُ بِالْحَقِّ﴾ ہہوالی دوو
 کورہ کہی ئادہم کہ حق و راستہ ﴿إِذْ قَرَّبْنَا بَنَاتِكُمْ﴾ کاتیک ہردوویکیان دوو جوڑہ قوریانی یان کرد
 ﴿فَقُضِيَ لِمَنْ أَحَدُهُمَا﴾ ئہمجا لہ بہ کیکیان و ہرگیرا ﴿وَلَمْ يَتَّخِذْ مِنَ الْآخِرِ﴾ وہ لہوی تریان و ہرنہ گیرا
 ﴿قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾ (ئہوہ یان لی گیرا نہ کرا) ووتی بیگومان دہبی ہر بتکورم ﴿قَالَ إِنَّمَا يَتَّبِعُ اللَّهُ مَنْ
 أَلْمَنَ بِهِ﴾ ئہویش ووتی خوا (قوریانی) تہنہا لہ پاریزکاران و لہ خواترسان گیرا دہکات ﴿يَوْمَ
 لَنْ نَسْطُرَ لَكَ يَدَكَ﴾ سویند بہ خوا ئہ گہر تو دہستم بو دریزکہی ﴿يَتَّقَانِي﴾ بو ئہوہی بمکوژی
 ﴿مَا أَنَا بِسَاطِئِ يَدَيْكَ﴾ لہوہ یان لی گیرا نہ کرا) ووتی بیگومان دہبی ہر بتکورم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾
 بہ راستی من لہ خوا ئہ ترسم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کہ بہروردگاری ہموو جیہانیانہ ﴿إِنِّي أُرِيدُ﴾
 بہ راستی من دہمہویت ﴿أَنْ تَبْرَأَ بِيَأْتِي وَإِيَّاكَ﴾ کہ تو بگہریتہوہ (بو لای خوا) بہ گونہی من و
 خویشتہوہ ﴿فَتَكُونَ مِنَ اصْحَابِ النَّارِ﴾ ئہوسا تو لہ ہاوہ لانی دوزخ دہ بیئت ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾
 ہر ئہوہش پاداشتی ستہم کارانہ ﴿قَطَّوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾ ئہمجا دہرونی (ئہو تاوانبارہ) ہانی دا
 ﴿قَتْلَ أَخِيهِ﴾ بو کوشنی براکہی ﴿فَقَتَّلَهُ﴾ وہ کوشتی ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ بہ ہوی یہوہ چوہ ریزی
 زیان باران و خہسارومہندان ﴿يَعْبَتُ اللَّهُ غُرَابًا﴾ پاشان خوا قہلہ رہشیکی نارد ﴿يَبْتَغِي فِي الْأَرْضِ﴾
 لہ زہویدا چالی ہلئہ کہند (بو قہلہ رہشیکی مردارہوہ بوو) ﴿لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ﴾ بو ئہوہی
 نیشانی بدات کہ چوون لہشی براکہی بشارتہوہ ﴿قَالَ يَوَيْلًا﴾ ووتی ئای داخی سہختم و تیاچوون
 بو من ﴿أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ﴾ بو من دہستہ پاچہ بووم لہوہی و ہک ئہم قہلہ رہشہہم؟
 ﴿فَأَوْرَى سَوْءَةَ آخِي﴾ تا تہرم و عہورتی براکہم بشارمہوہ ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾ ئہوسا چوہ ریزی
 بہ شیمان بوانہوہ ﴿

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ وَمَنْ قَتَلَ
 نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
 النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
 جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثِيرًا
 مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّمَا
 جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
 الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
 لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ﴿٢٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدُرَ عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
 اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَ أَنَّ لَهُمْ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ﴾ ہر لہبر ئہ وہ (ی کہلہو داستانہدا باسکرا) ﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ پیوستمان کرد لہسہرنہوہی ئیسرائیل ﴿أَنَّهُ﴾ کہ بیگومان بریار ئہ مہیہ ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا﴾ ئہوہی تہ نیا کہ سیک بکوژیت ﴿بِعَيْرِ نَفْسٍ﴾ لہتؤلہی کہ سیک کوزراودا نہ بیت ﴿أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ﴾ یان تؤلہی خرابہ کاری و ئاژاوه بنتہوہ لہسہر زہوی دا ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ ئہوہ و ہک ئہوہواہ ہہموو خہلکی کوشتبت ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾ ئہوہش بی تاونیک رزگار کات لہ کوزران ﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ ئہوہ و ہک ئہوہواہ ہہموو ئادہمی رزگار کردبیت و زیندووی کردبہوہ ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند بہ خوا بیگومان، پیغہ مہرہ کانمان ہاتن بؤلایان بہ بہ لگہ روونہ کانہوہ ﴿ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ﴾ کہ چی لہ پاش ئہوہ زوریک لہوانہ ﴿فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾ زیادہ رہویان کرد لہ زہویدا ﴿۝۲۱﴾ ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ﴾ بہ راستی تؤلہی ئہوانہی ﴿يَحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ کہ جہنگ و دوژمنایہ تی ئہ کهن لہ گہل خواو پیغہ مہرہ کہی دا ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ و ہہول ئہدہن لہ زہویدا خرابہ بلاوبکہ نہوہ ﴿أَن يَقْتُلُوا﴾ (ئہوہ تؤلہیان) ئہوہیہ بکوژرین ﴿أَوْ يُصَلِّبُوا﴾ یا ہہلبواسرین بہ دارا ﴿أَوْ يُقَطِّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلَهُمْ﴾ یان دہست وقاچیان بپرڈریت ﴿مَنْ خَلِيفَ﴾ بہ پیچہ وائہوہ (راست وچہب) ﴿أَوْ يُنْفِقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ یان دوور بخریئہوہ لہوولات ﴿ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا﴾ ئہمہ زہونی و ئابرو بردنیانہ لہ جیہاندا ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ دواروژیشدا بؤیان ہہیہ ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہورہ ﴿۝۲۲﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ بیجگہ لہوانہی تہوبہیان کردوہ ﴿مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ﴾ لہ پیش ئہوہی دہسہ لاتنان بیت بہسہریاندا ﴿فَاعْلَمُوا﴾ تا بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ کہ بہ راستی خوالی بوردہی میہرہ بانہ ﴿۝۲۳﴾ ﴿يَتَّيِبُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہوانہی برواتان ہیناوه ﴿أَتَقُوا اللَّهَ﴾ لہ خوا بترسن ﴿وَأَتَّبَعُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ بگہرین بہدوای ہہموو ہوکارینکدا کہ نزیکتان بخاتہوہ لہ خوا ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾ و ہتی بکوژشن و خہبات بکہن لہرینگہی خوادا ﴿اعْلَمُوا فَمَا لُحُوتَ﴾ بہ ئومیدی رزگار بونتان ﴿۝۲۴﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئہوانہی کہ لہ جیہاندا بی پروا بوون ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ﴾ ئہ گہر بینہ خواہنی ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہرچی لہ زہویداہ ہہمووی ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ ئہوہندہی تریشی لہ گہل بیت ﴿لِيَقْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ بؤئہوہی خوئیانی بی بکر نہوہ و رزگار کهن لہسزای روژی دواہی و بیبہ خشن بؤ رزگار بوونیان ﴿مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ﴾ لی یان و ہرناگیریت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و ہ بؤیان ہہیہ سزایہ کی بہ ئازار ﴿۝۲۵﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَاهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمَنْ
الَّذِينَ هَادُوا وَسَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ بِحُرْفٍ أَلْكَمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوْتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ
فَاَحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ
شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ
فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ﴾ دہیانہ ویت لہ ناگری دوزخ بیتہ دہرہ وہ ﴿وَمَا هُمْ بِيُخْرِجِينَ مِنْهَا﴾
 بہ لام ہر گیز دہر چو نونان لہ (ناگری دوزخ) نی بہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای بہر دہ و امیان
 بؤ ہہ یہ ﴿۲۷﴾ ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پیاو و ٹافرہ تی دز ﴿فَأَقْطَعُ آيِدِيَهُمَا﴾ دہستیان بیرن ﴿جَزَاءً بِمَا
 كَسَبَا﴾ لہ تۆلہ ی ئەو دزیہ ی کردویانہ ﴿نَكَالًا مِنَ اللَّهِ﴾ ئەمہ تۆلہ و تہ می کردنیکہ لہ لایہن
 خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وە خوا بالا دہستی کار دروستہ ﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ﴾ جا ہہر
 کەس تۆبہ ی کرد لہ پاش ستہ مہ کە ی (دزیہ کە ی) ﴿وَأَصْلَحَ﴾ وە کردہ وہ ی چاک ی کردو باش بوو
 ﴿فَاتَّ اللَّهُ يُتُوبُ عَلَيْهِ﴾ ئەوہ بیگومان خوا تۆبہ کە ی لی و ہر دہ گریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بہ راستی
 خوا لیبورہ ی میہر بانہ ﴿۲۸﴾ ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ﴾ ئایا نہت زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ﴾ کە ہہر بؤ خواہ
 خواوہیتی ئاسمانہ کان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زہوی ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہہر کە سینک دہدات کە بیہ ویت
 ﴿وَيَعْفُرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ وە ئەبووریت لہ ہہر کەس خوی بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وە خوا بہ سہر ہہ موو شتی کدا بہ توانا و دہسہ لاتارہ ﴿۲۹﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ ئە ی پیئہ مہر ﴿بِاللَّهِ
 ﴿لَا يَخْزَنُكَ﴾ خہم بارت نہ کات ﴿الَّذِينَ يُسْكِنُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ ئەوانہ ی کە پیشہر کی دہ کەن لہ بی
 بروایی دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ لہوانہ ی بہدہم ئەلین برومان ہیئاوہ ﴿وَلَمْ يُؤْمِنُوا قُلُوبُهُمْ﴾
 کە چی دلہ کانیان بروای نہ ہیئاوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ ہہر وہا لہوانہ ش کە جوولہ کەن ﴿سَمِعُونَ
 لِلْكَذِبِ﴾ زور گوئی قولاخن بؤ درو ﴿سَمِعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ﴾ زور گوئی لہ مشتی دہستہ بہ کی
 ترن ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ کە نہ ہاتون بؤ لای تو ﴿يُخْرِجُونَ الْكَلِمَةَ﴾ ووتہ کانی (تہورات) دہ گورن ﴿مِنْ بَعْدِ
 مَوَاضِعِهِ﴾ لہ پاش ئەوہ ی خوا لہ شوینی خوی دایناون ﴿يَقُولُونَ إِن أُوتِيتُمْ هَذَا﴾ ئەلین ئە گہر
 ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی گوترا (لہ لایہن موحمہ مد ﴿۳۰﴾) ﴿وَخَذُوهُ﴾ ئەوہ و ہری گرن ﴿وَإِن لَّمْ
 تُوْتُوهُ﴾ ئە گہر لہ ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی نہ گوترا ﴿فَأَحْذَرُوا﴾ ئەوا خوتان بہاریزن ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ
 فِتْنَتَهُ﴾ وە ہہر کە سینک خوا بیہوی کافرو گو مپرای بکات ﴿فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ﴾ مین اللہ شیئاً ﴿ئەوہ تو
 لہ بہر امبہر خوا دا ہیچت پی نا کریت بؤی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ کە سانیکن ﴿لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهَرَ
 قُلُوبَهُمْ﴾ خوا نہ یویستو وە دلہ کانیان پاک بکاتہ وہ ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ لہ دونیادا سہر شوور دہ بن
 ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ وە لہر وژی دواییشدا بؤیان ہہیہ ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی زور گہرہ ﴿۳۱﴾

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
 فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
 يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ
 وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّورَةَ
 فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
 لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ
 كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
 وَأَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
 عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
 قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
 لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

﴿سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ ئەو (جوولہ كانہ) زۆر گووی قولآخی درۆن (هه میشه گووی هه لده خه ن بۆ درۆ) ﴿اَكَلُوْنَ لِلسَّحْتِ﴾ مالى حه رام زۆر ده خون ﴿فَإِنْ جَاءَكَ﴾ جا ئە گه ر ئەوانه هاتن بۆلات ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ ئەوه (به ویستی خۆت) بریار بده له نیواناندا ﴿أَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ یان وازبان لى بهینه ﴿وَإِنْ تَعَرَّضْ عَنْهُمْ﴾ خۆ ئە گه ر وازبان لى بهیتی ﴿فَلَنْ يَصْرُوكَ شَيْئًا﴾ ئەوه هیچ زیانیکت پى ناگه یه نن ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ﴾ وه ئە گه ر بریارت دا له نیواناندا ئەوا به دادوهری بریار بده ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونکه به راستی خوا دادگه رانى خۆش ده ویت ﴿وَكَيْفَ يُحْكُمُونَ﴾ وه ئەوانه چۆن تۆده كه ن به دادوهر ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ اَلْعَهْدَ﴾ له كاتیكدا ته وراتیان لابه ﴿فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾ كه حوكم و بریاری خواى تیا به ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ ئەمجا له پاش ئەوه (ی كه كر دیتیان به دادوهر) روو وه ر ده گیرن ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان ئەوانه بر وادار نین ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ﴾ بیگومان تیمه ته وراتمان نارده خواره وه ﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ كه برینموونى و پروناكى تیدا بوو ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ اَلَّذِينَ﴾ ئەو پیغه مبه رانه حوكمیان پى ده كرد ﴿أَسْمَعُوا﴾ كه موسلمان و ملكه چ بوون ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ بۆ ئەوانه ی كه جووله كه بوون ﴿وَالرَّسُولُ وَالْأَخْبَارُ﴾ ههروه ها زانا خواناسه كان و زانا شه رع زانه كان (حوكمیان پى ده كرد) ﴿بِمَا أَسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ به هوی ئەوه ی فه رمانى پارێزگارى كتیى خوا (تهورات) یان پى كرا بوو (له لایه ن پیغه مبه ره كانیا نه وه) ﴿وَكَأَنُوعًا لِيَّ شُهَدَاءَ﴾ وه شایه تیش بوون له سه رى ﴿فَلَا تَحْشَوْا النَّاسَ﴾ كه واته ئەى (زانایانى جووله كه) له خه لكى مه تر سن ﴿وَاحْشَوْا﴾ به لكو ته نها له من بتر سن ﴿وَلَا تَشْرَوْا بِاِيْتِي﴾ به لگه وه فه رمانه كانى من مه گۆر نه وه (مه فروشن) ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ به نرخیكى كه م ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وه هه ر كه س حوكم نه كات به و بریارانه ی كه خوا نار دوویه تیه خواره وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ اَلْكَافِرُونَ﴾ ئا ئەوانه بى باوه رن و موسلمان نین ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا﴾ له ته وراتدا نوسیمان (بیویستمان كرد) له سه ریان ﴿أَنْ اَلْتَقِسَ بِالتَّقِيسِ﴾ كه بیگومان هه ر كه سىك به ده ستى ئەنقه ست كه سىك بكوژیت ته كوژریتسه وه له به رامبه ریدا ﴿وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾ وه چاو له برى چاو ﴿وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ﴾ وه لووت له برى لووت ﴿وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ﴾ وه گوێچكه له برى گوێچكه ﴿وَالْيَسْرَ بِالْيَسْرِ﴾ وه ددان له برى ددان ﴿وَالْجُورَ حَقَاصًا﴾ وه زامه كانیش تۆله یان زامدار كردنى ده ست درىژى كه رانه ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ﴾ جا هه ر كه س له تۆله سه ندن خۆش بىت ئەوه ئەبیته هوی سه رینه وه ی گوناھى ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ﴾ وه هه ر كه سىك حوكم نه كات ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ به وه ی كه خودا نار دوویه تیه خواره وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ اَلظَّالِمُونَ﴾ ئەوا هه ر ئەو كه سانه سته م كاری ته واون ﴿۱۵﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 مِنَ التَّوْرَةِ ۗ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
 لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾
 وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
 وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۗ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
 عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مَنكُم شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ
 فِي مَاءِ آتَاكُمْ ۗ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ
 بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن
 بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ
 بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
 الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّلْقَوْمِ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ ئەمجا بە دوای بیغە مبه رانی (جو وله که دا) رەوانە مان کرد ﴿يَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عیسی کوری مەریەم ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ باوەری هەبە بە ئەو تەوراتە ی که لە پیش خۆیە وە هاتو وە (راستی دەر دە خات و باوەری بیبە تی) ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ وە ئینجیل مان بێ بە خشی که رینمونی و رووناک ی تیدایە ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ وە ئەو تەوراتە بە راست دە زانی ت که لە پیش ئە وە وە هاتو وە ﴿وَهَدَىٰ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وە رینمونی و ناموزگاری یە بو پاریز کاران ولە خواتر سان ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ﴾ دەبا بە یرە وانی ئینجیل حوکم بکەن ﴿يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ بە وە ی که خوا نارد و یە تیه خوار وە تیایدا ﴿وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ وە هەر کەس حوکم نە کات بە وە ی که خوا نارد و یە تیه خوار وە ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ ئا ئەوانە بە تە وای یاخین و لە فەرمان ی خوا دەر چوون ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وە ئەم قورئانە مان ناردە خوار وە بو تۆ بە حەق و راست ی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتیبە کانی پیش خوی بە راست دە زانی و پشتی وانیان لی دە کات (پیش دە ست تیخستن و گورینیان لە لایەن جو له که و گا و رە کانه وە) ﴿وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ و چا و دیر یانە ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ که و اتە حوکم و بر یار ی دە لە نا و نامە دارە کاند ا بە وە ی خوا نارد و یە تیه خوار وە وە ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وە شوین هە و او هە وە س ی ئە و ان مە که وە ﴿عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ لانه دە ی لە و حوکم و بر یارە هە ق و راست ی که بو ت هاتو وە ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ﴾ دامان نا وە بو هەر ئوممە تیک لە ئی وە ﴿شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ شەریعە ت و رینگە یە ک ی روون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وە ئە گەر خوا بیو ستایە ئی وە ی ئە کرد بە یە ک ئوممە ت و کۆ مە ل ﴿وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ﴾ بە لآ م (نە ی کرد وون) بو ئە وە ی تاقیتان بکاتە وە ﴿فِي مَاءٍ آتٰكُمْ﴾ لە و شەریعە ت و یاسایانە ی که پب ی بە خشی وون ﴿فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ که و اتە پیش برکی بکەن بو ئە و شتانە ی که چاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گەر انە وە تان هەر بو لای خوا یە بە گشت ی ﴿فِي نَبِيِّكُمْ﴾ ئەمجا هە و اتان پب دە دا ﴿يَمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ بە وە ی که لە جیهاندا جیا و از بوون تیایدا ﴿وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ وە (فەرمانمان بپ ی کردیت) که حوکم بکە لە نپو یاناندا ﴿يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ بە وە ی که خوا نارد و یە تیه خوار وە وە ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ و شوین حە زو ئارە زویان نە که ویت ﴿وَاحْذَرُوا أَن يَفْسِدُوا﴾ وە وور یابە لیان لە وە ی بت ترا زینن ﴿عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ لە هە ندیک لە وە ی خوا نارد و یە تیه خوار وە بو ت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ ئەمجا ئە گەر ئە و انە رو یان وەر گیرا و سە ر پبچی یان کرد ﴿فَأَعْلَمُ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ ئە وە بزانه و دلن یابە خوا ئە یە ویت ﴿أَن يُصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُوبُهُمْ﴾ بە هوی هە ندیک لە تا و انە کانیانە وە سزایان بدات و تووش ی زینان یان بکات ﴿وَأَن كُفِرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُونَ﴾ بیگومان زور لە ئادە می یە کان سەر کە شن و لە سنووری خوا دەر چوون ﴿أَلْحَسَنَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْعُونَ﴾ ئایا ئە و ان دا وای حوکمی نە فامی دە کە ن؟ ﴿وَمَن أَحْسَنُ مِّنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ ئایا ک ی حوکم و بر یاری لە هی خوا جوان و چاک ترە؟ ﴿لَهُمْ يُوقُونَ﴾ بو که سانیک که بر وای تە و او یان هە یە ﴿

* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
 نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ
 فَيُصِيبُ حُجُوعًا عَلَىٰ مَا اسْتَرَأْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا
 أَهْلُؤَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ
 عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
 يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
 عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِمَّنْ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُتُمَ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

﴿يَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہ وانہی باوہ رتان ہیٹاوه ﴿لَا تَسْخِذُوا بِالَّذِينَ آمَنُوا﴾ جوولہ کہو گاوور
 مہ کہن بہ پشتیوان و خو شہ ویستی خو تان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ئہ وانہ ہندیکیان دؤستی یہ کترن ﴿وَمَنْ
 يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ﴾ ئہوہ تان ئہ وان بکات بہ پشتیوان و دؤستی خوئی ﴿فَاللَّهُ مَنَّ مِّنْهُ﴾ ئہوہ بہ راستی ئہو کہ سہ لہ وانہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خوارینمونی گہلی ستہ مکاران ناکات ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَّرَضٌ﴾ بؤیہ ئہ بینی ئہ وانہی دلایان نہ خو شہی (دوو رووی) تبابہ ﴿يَسْتَرْعُونَ فِيهِمْ﴾ پیش برکی ئہ کہن
 لہ دؤستابہ تی ئہو (جوولہ کہو گاوور) انہ دا ﴿يَقُولُونَ نَحْنُ﴾ ئہ لئین ئہ تر سین ﴿أَنْ نُصِيبًا آيَةً﴾ کہ بہ سہر
 ہاتی ناخو شہی رؤژگار دوو چارمان بیٹ ﴿فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ﴾ دەی نزیکہ خوا سہر کہوتن و زال
 کردنی تہ واو بنیرت (بؤ پیغہ مہر ﷺ) ﴿أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ﴾ یان لہ لایہن خو بہ وہ کاریکی تر بکات
 ﴿يُضَيِّحُوا عَلَى مَا اسْتَرَأُوا﴾ بہ ہوی ئہوہ و ایان لیدیت لہوہی پنهانیان کردبو ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ تَلْمِيزًا﴾ لہ دہروونی
 خو یاندا پہ شیمان دہ بنہوہ ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہوسا ئہ وانہی بروایان ہیٹاوه دلئین ﴿أَهْلُولِ الَّذِينَ
 آفَسُوا بِاللَّهِ﴾ ئایا ئہو کہ سانہ ئہ وانہ کہ سویتدیان بہ خو ئہ خوارد ﴿جَهْدًا مُّجْتَمِعًا﴾ بہ توندترین سویتدیان
 ﴿يَأْتِهِمُ لَمَعًا﴾ کہ بہ راستی ئہ وان لہ گہ لتانن ﴿حَطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کردہوہ کانیاں پوچہ ل بوویہوہ ﴿فَأَصْبَحُوا
 حَاسِرِينَ﴾ بہ ہوی ئہوہوہ زہرہ رنجدو رنجدہ رؤبوون ﴿يَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہ وانہی کہ باوہ رتان
 ہیٹاوه ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ ہہر کہس لہ ئیوہ ہلگہ رتتہوہ لہ ئاینہ کہی ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ
 ئہوہ بہ زووی خو لہ باتی ئہ وان گہل و کؤمہ لیکی تر ئہ ہیئت ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ خوا ئہ وانہی خو ش
 ئہویت و ئہ وانیش خویان خو ش ئہویت ﴿أَدْرَأَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ سوزو بہ زہ بین بہرانبہر برواداران ﴿أَعْدَاةَ
 عَلَى الْكُفْرِينَ﴾ بہ ہیژو توندن بہرانبہر بی بروایان ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تی کوشان دہ کہن لہ ربی خو دا
 ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ و ناترسن لہ سہرزہ نشتی سہرزہ نشت کاران ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ئہوہی باسکرا
 چاکہو بہ ہرہی خوابہ ﴿يُؤْتِيهِ مِنْ بَيْنَا﴾ ئہ بیہ خشیت بہ ہدر کہس کہ خوئی بیہویت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِمْ﴾
 وہ خوا دہ ستہ لات فراوانی زانابہ ﴿إِنَّمَا وَكَّرَ اللَّهُ وَسْؤَلُهُ﴾ بیگومان دؤست و یارمہ تی دہری ئیوہ
 تہنہا خواو پیغہ مہرہ کہیسی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و برواداران ﴿الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ئہ وانہی کہ بہ ربک و
 پیکی نوئزہ کانیاں بہ جی ئہ ہیٹن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زہ کات ئہ دہن ﴿وَهُمْ رَکْعُونَ﴾ بہ ردہ وام مل کہ چن بؤ
 فرمانی خوا ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ ہہر کہس خواو پیغہ مہرہ و ئیمانداران بکات
 بہ پشتیوانی خوئی ﴿فَإِنْ حَرَّبَهُمُ الْعَلِيلُونَ﴾ ئہوہ بیگومان ہہر کؤمہ لی خو دا زال و سہر کہوتون ﴿وَالَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ ئہی کہسانیک کہ برواتان ہیٹاوه ﴿لَا تَسْخِذُوا بِالَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ﴾ دامہ نین ئہ وانہی
 کہ ئاینہ کہی ئیوہ دادہ نین (بہ شتیکی) ﴿هُزُوا وَلِجَا﴾ گالتہو لاقرتی پیکراو ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾
 لہ وانہی نامہ یان پی بہ خسراوہ ﴿مِن قَبْلِكَ﴾ لہ پیش ئیوہ دا ﴿وَالْكَفَّارُ﴾ وہ لہ بی بروا کانیش ﴿أَوْلِيَاءُ﴾
 (دایان مہ نین) بہ دؤست و خو شہ ویستی خو تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وہ لہ خوا بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئہ گہر
 ئیوہ بروادارن ﴿۷﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَاهُنَا وَإِلْعَابًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنِّي إِلَّا أَنْ أَمَّنَا
 بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾
 قُلْ هَلْ أُنبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَعَظِبَ
 عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ
 مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ قَوْلُ آيَةٍ آمَنَّا وَوَقَدْ
 دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ
 ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمْ
 السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ
 وَالْأَحْبَارُ عَنِ قَوْلِهِمْ الْأَثْمَ وَأَكْلِهِمْ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا
 يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا
 بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
 مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا
 اللَّهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

﴿وَإِذْ أُنزِلَتْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ کاتیک تیوہ بانگ دہدن بؤ نویژ ﴿اتَّخَذُوا هَاهُنَا آلِئَابًا﴾ ئەو (دوو پروانہ) گالتەو لاقرتی پی ئە کەن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئەمەش بەھوی ئەوہوہ یە کە ئەوان گەلیکی نہ فام و نە زانن ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی ئەی نامەدارە کان ﴿هَلْ تَقِفُونَ مِمَّا﴾ ئایا هیچ پەخنەو رقیکتان ھە یە لە ئیمە ﴿إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ بیجگە لەوہی کە بر و امان ھیتاوە بە خوا ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ وە بەو قورئانە ہی ھیتراو تە خواروہ بۆمان ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ وە بەوہی لەمە و پێش ھیتراو تە خواروہوہ ﴿وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾ بیگومان زۆر بەتان سەرکەش و لەسنوور دەرچوون ﴿قُلْ هَلْ أَنْتُمْ﴾ ئەی موحمەد ﴿بِاللَّهِ﴾ بلی ئایا ھەوالتان بەدەمی ﴿بِشَرِّ مَنِ ذَكَرْتُ رَبِّي عِنْدَ اللَّهِ﴾ کی شوین و پاداشتی خراپترە لای خوا لەوہ ﴿مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ئەوہ کە سیکە خوا نہ فرەتی لی کردیبت ﴿وَعَصَبَ عَلَيْهِ﴾ وە شمی لیگرتیبت ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْحَنَازِيرَ﴾ وە ھەندیکی لی کردبن بەمەیموون و بەراز ﴿وَعَبَدَ الطُّغُوتَ﴾ وە بت و تاغوتی پەرستیبت ﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا﴾ ئەوانە ہی باسکران خراپترین شوینیان ھە یە ﴿وَأَصْلٌ عَنْ سِوَاءِ السَّبِيلِ﴾ و گومرترین کە سن لەرێگای راست ﴿وَإِذْ جَاءَهُمْ قَوْلُ أَوْلِيَانَا﴾ وە کاتیک دین بۆ لانا ن دەلین بر و امان ھیتاوە ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ سوئندی بیگومان بە بی پروایی یەوہ ھاتوون ﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ وە بیگومان ھەر بە بی پرواییشەوہ دەرچوون ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ وە خوا زۆر چاک دەزانن بەوہی کە دەیان شار دەوہ ﴿وَوَتَرَكْنَا كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ وە ئەبینی زۆریک لەوانە ﴿يَسْرِعُونَ فِي الْأَثَرِ وَالْعُدُونِ﴾ پێشپر کی ئە کەن لە گوناھو دەست درێژی کردن ﴿وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ﴾ و حەرام خواردندا (وہ ک بەرتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان ئەوہی کە دەیان کرد زۆر بە دو خراپ بوو ﴿لَوْلَا بِنَهْدِهِمُ الرَّسُولَ وَالْأَحْبَارَ﴾ ئەوہ بۆچی بەرگریان نہ کردن خواپەرست و زاناکانیان ﴿عَنْ قَوْلِهِمُ الْآثَرُ﴾ لە گوفتاری گوناھیان و ﴿وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ﴾ لە حەرام خواردنیان (وہ ک بەرتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بە راستی شتیکی بەدبوو ئەوہی دەیان کرد ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوولە کە کان و وتیان ﴿بِذَلِكَ مَعْلُوءٌ﴾ خوا دەستی بە ستراوہ (پاک ی بۆ خودا) ﴿غَلَّتْ أَبْيَدِيهِمْ﴾ یاخوا ئەوان خۆیان چنگ قوچراو و دەست بە ستراوین ﴿وَلِعَبُوا بِمَا قَالُوا﴾ وە نہ فرینیان لیگرا بەھوی ئەوہی کە و وتیان ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (نە خیر وانی یە) بە لکو ھەر دوو دەستی خودا ھەمیشە کراوہ یە (لەم ئایە تەدا جیگیر کردن و باسکردنی سیفەتی دەست بۆ خودا ھاتووە ئیمە باوہرمان پێتە پی بە بی لیجواندن و شیوہ کە ہی نازانین و تەنھا خودا دەیزانیت) ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چۆنی بیوہت دەبەخشیت ﴿وَلَمْ يَدْنِكُمْ مِّنْهُمْ﴾ وە سوئند بە خوا زیاد دەکات بۆ زۆر لەوان (بۆ زاناو سەرۆکەکانیان) ﴿مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئەو قورئانە ہی ھیتراو تە خواروہوہ بۆ تو لە لایەن پەرورەدگار تەوہ ﴿طُغْتَنَا وَكَفَرْنَا﴾ سەرکەشی و بی پروای (زیاد ئەکات بۆیان) ﴿وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ﴾ وە خستومانە تە نیوانیان ﴿الْعُدْوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ دوزنایەتی و کینەو رقبەری ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی دوایی ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارَ الْحَرَبِ﴾ ھەر جارێک ناگریکیان ھەلگیرساندیبت بۆ ئاژاوە نانەوہوہ جەنگ ﴿أَطْفَأَهَا اللَّهُ﴾ خوا ئەو ئاگرە ہی کوزاندۆتەوہ ﴿وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وە تیکۆشان ئە کەن لە زەوی دا بۆ خراپەو تیکدان ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ السَّيِّئِينَ﴾ خواش خراپەکارانی خوێش ناوێت ﴿

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَلَادَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
 التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلِ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ
 وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ
 بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۖ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ
 رِسَالَتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
 تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَلِيُزِيدَنَّا كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
 فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ
 بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا﴾ خُو تہ گہر بہ راستی نامہ دارہ کان (تہ ہلی کتاب لہ گاور و جولہ کہ کان)
 بروایان بہنیاہ ﴿وَأَتَقُوا﴾ و خویان بیاراستاہ و پاریز کار ولہ خواترس بوونایہ ﴿لَا كَفَرْنَا عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بیگومان گوناہو خراہہ کانیانمان دہسری یہوہ لیان ﴿وَلَا دَخَلْنَاهُمْ حَتَّىٰ التَّعْبِيرِ﴾ وہ
 دہمانخستہ ناو بہہشتانی پرناز و نیعمت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ بیگومان تہ گہر تہو
 نامہ دارانہ تورات و ئینجیلیان کار ہی بگردایہ ﴿وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ ہر وہا تہو قورثانی کہ ہینراوہ تہ
 خواروہ بویان ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ لہ لایہن پەرورہ دگار یانہوہ ﴿لَا كَلُومًا مِنْ قَوْمِهِمْ﴾ بیگومان رُوژی یان
 دہ خوار د لہ لای سہرویانہوہ (لہ ئاسمانہوہ) ﴿وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ وہ لہ ژیر پیانہوہ (لہ زوی یہوہ)
 ﴿مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ﴾ تیان دابہ دہستہ و کومہ لیکری ریک و بیک ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾ بہ لام زوریک لہ وان
 ﴿سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ﴾ تہوہی دہیکہن زور بہ دو خراہہ ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ﴾ تہی پیغہ مہر ﴿بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكَ﴾ رایگہ یہنہ (بہ خہلک) تہوہی ہینراوہ تہ خواروہ ہوت ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن پەرورہ دگار تہوہ
 ﴿وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ﴾ وہ تہ گہر وانہ کہی ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ تہوہ پاسپیریہ کہی خوات رانہ گہ یاندوہو
 بہ جیت نہ ہیناوہ ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ وہ خواتو دہ پاریزیت لہ خہلکی (کہبت کوژن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ بیگومان خوا رینمونی بی بروایان ناکات ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی
 موحمہ مہد ﴿بَلِّغْ﴾ بلئی تہی نامہ دارہ کان (تہی تہلی کتاب) ﴿لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ تہوہ لہ سہر ہیچ شتیک نین
 ﴿حَتَّىٰ تُتِمُّوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ ہتا بہر پیک و راستی بہ پریہوی تہورات و ئینجیل نہ کہن ﴿وَمَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكُمْ﴾ ہر وہا تہو قورثانی کہ ہینراوہ تہ خواروہ ہوتان ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ لہ لایہن پەرورہ دگار تانہوہ
 ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَيْدًا مِنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا زیاد تہ کات بو زوریان ﴿مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ تہوہی ہینراوہ تہ
 خواروہ ہوت لہ لایہن پەرورہ دگار تہوہ ﴿طُعِينًا وَقَفًّا﴾ سہر کہشی و بی باوہر بیان (زیاد
 دہ کات) ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ کہواتہ خہم مہ خو لہ سہر کومہ لی بی بروایان ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ بہ راستی تہوانہی بروایان ہیناوہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و تہوانہی بوون بہ جوولہ کہ ﴿وَالصَّادِقُونَ﴾
 تہستیرہ پەرست یان فریشتہ پەرستہ کان ﴿وَالنَّصْرَىٰ﴾ وہ شوین کہوتوانی عیسی پیغہ مہر ﴿مَنْ آمَنَ
 بِاللَّهِ﴾ ہہر کہس لہوانہ بروایان ہینا بیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ رُوژی دواہی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾
 و کردہوہی چاکی کرد بیت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ تہوہ نہ ہیچ مہترسیہ کیان لہ سہرہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 وہ نہ خہفت بار تہ بن (لہ رُوژی دواہی دا) ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہ خوا بہ یمانی
 بہ ہیزمان و ہر گرت لہ بہنو ئیسرائیل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ و چہند پیغہ مہر یکمان نارد بو یان
 ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ﴾ ہہر جاریک پیغہ مہر یکیان بو بہاتاہی ﴿بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ﴾ بہ ہہر فہرمانی کہ
 بہدلیان نہ بواہی ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾ دہستہ یہ کیان بہدروزن دائہ نان ﴿وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ وہ دہستہ یہ کیشیان
 دہ کوشتن ﴿۷﴾

وَحَسِبُوا أَنَّ أَتَّكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ
 عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾
 لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ
 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ
 بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
 لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ
 ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا
 عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾
 أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾
 مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ
 صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ
 ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ
 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ
 قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

﴿وَحَسِبُوا أَن لَّمْ تَكُونِ فِتْنَةً﴾ وایان دہ زانی کہ تو لہ و سزا دوو چاریان نایبیت ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾ جا بویہ کو یرو کہ ربوون (لہ ناست بیستن و بیننی ہق) ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ لہ پاشان خوا تہ وبہو گہ پانہ وہی لی و ہر گرتن ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرًا مِنْهُمْ﴾ تہ مجا لہ پاش تہ وہ زور بہ یان کو یرو کہ ربوون (لہ بیستن و بیننی بہ لگہو تہ کانی خوا) ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾ وہ خوا بیننہ رہ بہ ہر کردہ وہ یہ ک کہدہ یکن ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بیت بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگو مان خوا مہ سیحی کو ری مہ ربہ مہ ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ لہ کاتیکدا مہ سیح (کاتیک پہ وانہ کرا) ووتی تہی بہ نو ئیسرا ئیل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ تہنہا خوا بہرستن کہ بہرہر دگاری من و ئیوہ شہ ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ بہرستی ہر کہ س ہاوبہش بو خوا دانبت ﴿فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ تہ وہ بیگو مان خوا بہہ شتی لی حہرام کردوہ ﴿وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ وہ جیگا و شوینی ناگر دہ بیت ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وہ بو تہو ستہم کارانہ ہیچ یار مہ تی دہر تیک نی یہ ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہرستی بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ تَالِكٌ لِّدَلَّةٍ﴾ بیگو مان خوا یہ کیکہ لہو سی خوا (کہ برتین لہ پہرہر دگارو عیسی و دایکی) ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ﴾ (لہ کاتیکدا) ہیچ پہرستراو یکی راست نی یہ بیجگہ لہ تہ نیا خوا یہ ک ﴿وَإِن لَّمْ يَتَذَكَّرْ أَعْمَاءُ يَقُولُونَ﴾ وہ تہ گہر واز نہ ہینن لہو ووتہ نارہوا بہ دانہ ﴿لِمَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا دوو چاری تہ وانہ یان تہ بیت کہ بی باوہ ربوون ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایہ کی بہ نازارو سہخت ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ دہی ئایا بو توبہ ناکہن و ناگہرینہ وہ بولای خوا؟ ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ و داوای لیور دنی لی ناکہن؟ ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ لہ کاتیکدا خوا لیور دہی میہرہ بانہ ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مہ سیحی کو ری مہ ربہ مہ ہیچ نی یہ جگہ لہ پیغہ مہ ربی خوا ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قِبَلِهِ الرُّسُلُ﴾ بیگو مان لہ پیش تہ وہوہ چہندہ ہا پیغہ مہ ربوون ﴿وَأُمُّهُ وَصِدْقَةٌ﴾ دایکیشی نافرہ تیکی زور راست گو یہ ﴿كَانَ يَأْكُلُ الْطَعَامَ﴾ ہر دوو کیان خوا ر دنیان دہ خوا ر د (واتہ خوانین) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمْ آيَاتِنَا﴾ سہرنج بدہ چون ئایت و بہ لگہ کان پوون دہ کہ بنہ وہ بو یان ﴿ثُمَّ أَنْظِرْ﴾ پاشان سہ رب کہ ﴿أَنِّي يُوقِفُونَ﴾ چون لادہ درین لہ حق بہرہو بہ تال دہرؤن ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ (تہی مو حہ مہد ﴿يَعْبُدُونَ﴾ بلی ئایا ئیوہ بیجگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن؟ ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا فَنَاءً﴾ کہ ہیچ زہرہر و سوو دیکی نی یہ بو تان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ خوا ہر خو ی بیسہری زانایہ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی مو حہ مہد ﴿يَعْبُدُونَ﴾ بلی تہی نامہ دارہ کان ﴿لَا تَعْلَوْا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پوی مہ کس لہ ئاینہ کہ تاندا ﴿غَيْرَ لِحْيَةٍ﴾ جگہ لہوہ نہ بیت کہ راست و حہ قہ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ﴾ و شوین نارہ زووی کہ سانیک مہ کہون ﴿فَدَضَلُّوا مِنْ قَبْلِ﴾ کہ بہرستی پیشتہر گو مپراو سہر لی شیواو بوون ﴿وَأَضَلُّوا أَعْيُنًا﴾ وہ زور کہ سیشیان گو مپرا کرد ﴿وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ وہ خوشیان گو مپراوون و لایاندا لہ رنگای راست ﴿۷۷﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا هُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ * لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ
ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى
الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا
مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَا مَنَّا فَكُتِبَ عَلَيْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

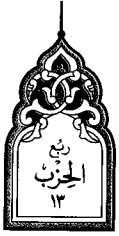
﴿لَعْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہ فرین کرالہ وانہی بی برو ابون ﴿مَنْ بَدَعَ إِسْرَائِيلَ﴾ لہ بہرہ ونہ وہی ئیسرائیل
 ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ لہ سہر زمانی داوود ﴿وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ ولہ سہر زمانی عیسای کوری مہرہ میس
 ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ئەو نہ فرینہش لہ بہر ئەوہ بوو سہر بیچیان کرد ﴿وَكَاذِبُونَ﴾ و ہہ میسہ
 دەست دریزیان دە کرد ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ﴾ ئەوانہ بہر گری یہ کتری یان نہ دە کرد ﴿عَنْ مُنْكَرٍ
 فَعَلُوهُ﴾ لہ ہہر کاریکی بیزارو ناشہرعی کہ دە یان کرد ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بیگومان زور
 بہ دیو و ئەوہی کہ ئە یان کرد ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ ئە بینی (ئہی مو حہ مہد ﴿يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 دؤ ستایہ تی ئە کہن لہ گہل ئە وانہی بی باوہر بوون ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنفُسُهُمْ﴾ بیگومان زور بہد و خراپہ ئەوہی کہ پیشیان خست بو خویان (و کردویانہ) ﴿أَنْ سَخَطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کہ ہوی خہ شم و قینی خوا بوو لیان ﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ئەوانہ لہ سزای
 دوزہ خدا بی برانہ وہ دە میتنہ وہ ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و ئە گہر ئەوانہ برویان بہیناہ بہ خوا
 ﴿وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ﴾ و بہ پیغہ مہرہ و بہر نامہ یہی کہ نیراوتہ خواروہ بو سہری ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ
 أَوْلِيَاءَ﴾ ئەو بی برویانہ یان نہ دە کرد بہ دؤ ست و خوشہ ویستی خویان ﴿وَلَا كَانَ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾
 بہ لام زور بہ بیان ﴿فَلْيَقُوتُوا﴾ لہ ئاین دہر چون و یاخین لہ خوا ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بیت دە بینیت (ئہی مو حہ مہد ﴿خِرَابِطِنِي﴾ خہ لکی بو دوزمنایہ تی
 لہ گہل برواداران دا ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ اشْرَكُوا﴾ جوو لہ کہ و ہاوبہش دانہ رانن ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم
 مُّوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ و سویند بیت دە بینیت نزیکترینیان لہ خوشہ ویستی بو برواداران ﴿الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ﴾ ئەوانہن کہ دە یان ووت بیگومان ئیمہ گاوریسن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَسَبُوا
 وَرَهْبَانًا﴾ ئەوہش لہ بہر ئەوہیہ بیگومان لہ ناویاندا قہ شہ و گوشہ گیرانیک ہن ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کہ بہ راستی ئەوان خویان بہزل و گہورہ دانانین ﴿وَإِذَا سَمِعُوا﴾ ہہر
 کاتیک گویان لی بووابہ ﴿مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ﴾ ئەو قورئانہی کہ نیراوتہ خواروہ بو پیغہ مہرہ ﴿تَرَىٰ
 أَعْيُنُهُمْ﴾ دە بینی چاوہ کانیان ﴿تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ لہ فرمیسک (پردہ بی) و دہر ژیت ﴿وَمَا
 عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ لہ بہر ئەوہ راستی یہی کہ زانیویانہ (بو یان دہر کہ وتوہ) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ئەلین
 ئہی پەرورد گارمان ئەو ئیمہ باوہرمان ہینا (بہو قورئانہی نار دووتہ خواروہ بو مو حہ مہد)
 ﴿فَأَكْفَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ دہتوش لہ گہل شاہیہ تی دہران ناومان بنوسہ و (لہ گہل ئەواندا بمانز میرہ) ﴿۸۷﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا
 رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثْبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرَّمُوا
 طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا
 وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
 بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
 فَكَفَرْتُمْهُوَ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
 أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
 أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ بۆچی ده‌بی ئیمه باوهر نه‌هیتین به‌خوای ﴿وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْبُحْتِ﴾ و به‌وه‌ی که بۆمان هاتووه له‌حق و راستی ﴿وَنُظَمُّ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبُّنَا﴾ له‌کاتی‌کدا ئومیدمان و ابی‌په‌روه‌ردگارمان بمانخاته ﴿مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ ریزی بی‌او چاکانه‌وه ﴿قَالَتْ لَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا‌خوای پاداشتیان نه‌داته‌وه به‌وه‌ی نه‌وه‌وه که ووتیان ﴿جَنَّتِ نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌چهند باخیک که رووبار به‌ژیر یاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده‌میننه‌وه تیایدا به‌همیشه‌یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه‌ئه‌وه‌یه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی باوهر یان نه‌هینا و نایه‌ته‌کانی ئیمه‌بان به‌درو ده‌زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ﴾ ئه‌وانه‌ن هاو‌ه‌لانی دوزخ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئه‌وشته‌پاک و خو‌شانه‌ی که خو‌ا‌ح‌ه‌لالی کردوه بۆتان یاسا‌غی مه‌که‌ن له‌خوتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنوور مه‌شکینن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکه بیگومان خو‌ا‌سنوور شکینه‌رانی خو‌ش ناویت ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخو‌ن له‌ورزق و روزبانه‌ی که خو‌ا‌پنی به‌خشیوون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ که ح‌ه‌لال و پاکن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ خو‌تان بپاریزن و بترسن له‌و‌خو‌ابه‌ی که ئیوه باوهرتان بی‌یه‌تی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ﴾ خو‌الی‌تان نا‌گریت ﴿بِاللَّغْوِ فِيمَنْ كُفِرْتُمْ بِهِ﴾ ئه‌و سویندانه‌تان که نیازی دلی له‌گه‌لدانی یه‌ ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به‌لام لی‌تان ئه‌گریت (به‌گون‌ه‌بارتان داده‌نی) ﴿بِمَا عَقَدْتُمْ الْأَيْمَانَ﴾ به‌(شکاندن) سویندیک که به‌نیازی دل‌داتان به‌سستیٔ ﴿فَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾ جا‌که‌فاره‌تی (سپینه‌وه‌ی شکاندن) ئه‌و سویندانه‌ ﴿إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ خو‌راک دانسی (ده‌هه‌زاره) ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ له‌خو‌راکیک مام ناوهندی که به‌مندال و خیزانی خو‌تانی ده‌دن ﴿أَوْ كَسْوَتَهُمْ﴾ یا پو‌شاک‌ی (ده‌هه‌زار) ﴿أَوْ تَحْرِيرَ رَبَّةٍ﴾ یا نازاد کردنی به‌نده‌یه‌ک ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جائه‌وه‌ی ده‌ستی نه‌که‌وت هیچ کام له‌مانه‌ ﴿فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ ئه‌وه‌سی رۆژ به‌رۆژ و بیت ﴿ذَلِكَ كَفَرَةٌ أَيَّمَنْكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾ ئه‌وه‌(ی باسکرا) که‌فاره‌تی سوینده‌کانتانه کاتیک که سویندتان خو‌ارد(و سوینده‌که‌تان شکاند) ﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ وه‌ سوینده‌کانتان بپاریزن ﴿كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ به‌و‌جو‌ره‌خو‌ا‌نایه‌ته‌کانی خو‌ی به‌روونی باسی ئه‌کات بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسی بکه‌ن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ﴾ بیگومان ئاره‌ق و قومار و ئه‌و به‌ردانه‌ی که کراون به‌بت ﴿وَالْأَزْلَامُ﴾ و ئه‌و پارچه‌دارانه‌ی (که به‌کار نه‌هیتین بۆ دیار کردنی به‌ش و چاره‌نووس) ﴿رِحْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ ئه‌وانه‌پیسن و له‌کرده‌وه‌ی شه‌یتانن ﴿فَأَجْتَبَاهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ که‌واته‌دوور که‌ونه‌وه‌له‌نی تارزگار بن

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ
 الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فِان تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَي رَسُولُنَا
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ
 مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ وَأَيْدِيكُمْ وَرِمَاكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
 بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ
 مِنكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا
 عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفْرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ
 أَوْ عَدْلٌ ذَاكٍ صِيَامًا لِّذَوْقٍ وَيَا لَأَمْرُهُ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
 سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ ﴾ بیگومان شهیتان هر شهوی شهوی ﴿ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ ﴾ که دوژمانیه تی و کینه و رق بخاته ناوتانه وه ﴿ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ﴾ به هوی نارهق و قومار وه ﴿ وَيَصِدَّكُمْ ﴾ عن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ﴿ وَهُوَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ وه بهر گریتان بکات له یادی خودا و له نویژ کردن ﴿ فَهَلْ أَنتم مُنْتَهُونَ ﴾ دهی نایا نیوه وازه هیتن (لهو خرابانه)؟ ﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ ﴾ وه فهر مانبهر و گوپرایه لی خوابن ﴿ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ﴾ وه فهر مانبهر و گوپرایه لی نیراوه که ی بن ﴿ وَأَحْذَرُوا ﴾ و بترسن (ناگادارین) ﴿ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ ﴾ نه مجا نه گهر نیوه روو وهر گیرن و فرمان بهری نه کهن ﴿ فَأَعْمَلُوا ﴾ نهوا بزنان ﴿ إِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا ﴾ بیگومان شهوی که له سهر نیر دراوه که ی نیمه بیت ﴿ الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴾ ته نها را که یاندنی روون و ناشکرای نایینه که یه ﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نه بووه و نی یه له سهر نه وانیه که بر وایان هیناوه ﴿ وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ وه کرده وه چاکه کانیاں کردوه ﴿ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا ﴾ هیچ گونا هیک له وهی خواردویانه (نارهق و پارهی قومار پیش حهرام کردنیاں) ﴿ إِذَا مَا اتَّقَوْا ﴾ نه گهر خوین پاراستیبت (لهو چه رخه دا له وهی که حهرام بووه له سهریاں) ﴿ وَءَامَنُوا ﴾ وه باوه در بووین ﴿ وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ و کرده وه چاکه کانیاں کردیبت ﴿ ثُمَّ اتَّقَوْا ﴾ پاشان خوین پاراستیبت (له وهی که حهرام کرابیبت) ﴿ وَءَامَنُوا ﴾ و بر واشیاں هه بو بیبت (به وهی که هاتیبت له لایه ن خواوه) ﴿ ثُمَّ اتَّقَوْا ﴾ پاشان بهر ده وام بووین له سهر خو پاریزی ﴿ وَأَحْسَنُوا ﴾ و چاکه کانیشیاں به چاکه کردیبت ﴿ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ وه خوا نه و چاکه کارانه ی خوش دهویت ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نهی نه وانیه بر واتان هیناوه ﴿ لِيَسْأَلَكُمُ اللَّهُ ﴾ سویند به خوا، خواتا قیتان ده کاته وه ﴿ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيِّدِ ﴾ به هه ندیک نیچیر ﴿ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ ﴾ که به ده ست ده یانگرن و به رمه کانتان راویان ده کهن ﴿ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَحْفَاهُ بِالْعَيْبِ ﴾ تا خوا ده ری بخات کی لی ده تر سیبت به په نهانی ﴿ فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ ﴾ نه مجا ههر که س ده ست دریزی بکات دوا ی نهو (هه و ال پیدانه) ﴿ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ نه وه بوی هه یه سزایه کی به نازار ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نهی نه وانیه بر واتان هیناوه ﴿ لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ ﴾ نیچیر مه کوژن ﴿ وَأَنتم حُرٌّ ﴾ له کاتیبکدا نیوه له بیحرامدان ﴿ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا ﴾ وه نه وه تان به ده ستی نه نقه ست بیکوژیبت ﴿ فَجَزَاءٌ مِّثْلَ مَا قَتَلَ ﴾ نه وه له سهر یه تی سهر برینی وینه ی شه وهی که کوشتویه تی ﴿ مِنَ النَّعَمِ ﴾ له نازان و مالات ﴿ بِحُكْمٍ بِهِ ﴾ نه وه بر یاره بدن (نیچیره که له بهر انبهر چ نازه لیکدایه) ﴿ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ ﴾ دوو پیای موسلمان ی چاک له خوتان ﴿ هَذَا بَلِغُ الْكُتُبَةِ ﴾ به شیوهی قوربانی بگانه که عبه (وله وهی بیکات به قوربانی) ﴿ أَوْ كَفْرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ ﴾ یان به نه اندازه ی نرخی قوربانیه که خوراک بدات به چند هه زاریک ﴿ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكْ صِيَامًا ﴾ یان به قه دهر نهو خوراکدانه روژوو بگریبت ﴿ لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ﴾ بو شه وهی بیچیزیت توبالی کاره که ی ﴿ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ﴾ خوا خوش بووه له وهی که تیبه ری و به سهر چوو ﴿ وَمَن عَادَ ﴾ به لام ههر که سینک بگهریته وه (بو سهر شه و کرده وه یه) ﴿ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ ﴾ نهوا خوا توله ی به تینی لی ده سیبتیبت ﴿ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴾ وه خوا زاله و خواونه ی توله ی به تینه ﴿

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ، مَتَّعَالَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
 وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
 إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ * جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
 قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْتِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
 تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
 وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
 لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن
 أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْوِكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ
 الْقُرْءَانُ تَبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾
 قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ
 اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

﴿أَجَلٌ لِّكُلِّ صَيْدٍ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾. ڤاوی نیچیر) و خوارده‌مینی ده‌ریایی حه‌لال‌کراوه بوتان ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلنَّيَّارِ﴾ تائیوه و گه‌شتیاره‌کان سوودی لی و ه‌برگرن ﴿وَخَرَّمَ عَلَيْكُم صَيْدَ الْبَرِّ﴾ و ڤاوی (نیچیری) کیوی و ووشکایی یاساغ کراوه لیٚتان ﴿مَا ذُمَّهُ حُرْمًا﴾ تاله ئیحرامدا بن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له (بیفه‌مانی) ئه‌و خوایه بترسن که ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ ه‌ر بۆ لای ئه‌و کۆده کرینه‌وه (له‌رۆژی دواپی دا) ﴿يَجْعَلُ اللَّهُ لِكُلِّ عِبَةٍ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ خوا که‌عبه که (بیت الحرام) ه‌دیناوه تاوه‌کو (جیگی) ﴿فِيمَا لِلنَّاسِ﴾ ڤاوه‌ستانی کاروباری دین و دونیای خه‌لکی بیٚت ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ﴾ وه‌ه‌روه‌ها مانگه یاساغه‌کان (که‌جه‌نگ تیٚناندا حه‌رامه) و قوربانیه‌دیاری نه‌کراوه‌کان و قوربانیه‌دیاری کراوه‌کانیشی داناوه ﴿ذَلِكَ لَتَعْمَأُونَ اللَّهَ﴾ ئه‌وش بۆ ئه‌وه‌ی که‌بزانی به‌راستی خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌زانیٚت و به‌ئاگایه که‌چی و اه‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌بیگومان خوا به‌ه‌موو شتیٚک زانیه ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ باش بزانی که‌به‌راستی خوا تۆله‌ی زور به‌تینه (بۆ یاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌به‌راستی خوا لیٚیورده‌ی میهره‌بانه (بۆ تۆ به‌کاران) ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ﴾ نیردراوه‌که‌ی خوا (موحه‌مه‌د ﷺ) ه‌یچی له‌سه‌رنی یه‌بیجگه له‌راگه‌بیانن نه‌بیٚت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ مِنَ﴾ وه‌خوا ده‌زانیٚت به‌وه‌ی ده‌ری ده‌خه‌ن به‌وه‌ش ده‌یشارنه‌وه ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْحَيْثُ وَالطَّيْبُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلئی پیس و پاٚک وه‌ک یه‌ک نیٚن ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكُمُ هَرَجَةٌ مِّنْ سَهْرٍ سَامِتٍ بَكَاتٍ كَثْرَةُ الْحَيْثُ﴾ زوری پیسه که‌﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿يَأْتُوا بِالْأَلْبَابِ﴾ ئه‌ی خواهه‌نانی ژیری و ه‌وشمه‌ندان ﴿اعْلَمْكُمْ فَيَلْحُقُونَ﴾ تا ڤزگار بین ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ڤرواتان ه‌یٚتاوه ﴿لَا تَسْأَلُونَ عَنْ أَسْبَابِهَا﴾ ڤرسیار مه‌که‌ن له‌شتانیٚک ﴿إِنْ تَبَدَّلَكُمُ تَسْوَرَةٌ﴾ ئه‌گه‌ر ئاشکرا بکریٚن بۆتان ناخۆش و خراپ ده‌بیٚت بۆتان ﴿وَإِنْ سَأَلْتُمْ عَنْهَا﴾ وه‌ئه‌گه‌ر ڤرسیار بکه‌ن ده‌باره‌یان ﴿حِينَ يُنزَلُ الْقُرْآنُ أَنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ﴾ کاتیٚک قورئان ده‌نیردیته‌ خواره‌وه، بۆتان ئاشکرا ده‌کریٚن ﴿عَمَّا اللَّهُ عَنْهَا﴾ خوا خۆش بووه له‌وه‌ ڤرسیارانه‌ی له‌وه‌ و پیس ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوا زور لیٚیورده‌ی له‌سه‌رخویه ﴿فَدَسَّأَلَهَا قَوْمٌ﴾ بیگومان ئه‌و (جوړه) ڤرسیارانه‌یان کرد کۆمه‌لیٚک ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ پیش ئیوه ﴿ثُمَّ أَصْحَبُوهَا كَافِرِينَ﴾ پاشان بیٚ ڤروا بوون به‌هۆی ئه‌و ڤرسیارانه‌وه. ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ خوا دای نه‌ناوه و ڤریاری نه‌داوه (بۆ بٚه‌رست و ه‌اوه‌لدانه‌ران که‌حهرامی بکه‌ن له‌سه‌رخویان و جیی به‌یلن بۆ بته‌کانیان و سوودیان لی و ه‌رنه‌گرن) ﴿مِنْ حَبِيرَةٍ﴾ له‌به‌حیره: (ووشتریٚک بوو پیٚنج سکی بگردایه و پیٚنجه‌م نیر بوایه، ئه‌و کاته گوئیٚچکه‌یان له‌ت ده‌کرد و به‌ره‌لایان ده‌کرد) ﴿وَلَا سَابِقَةَ﴾ و سانییه: (ووشتریٚک بوو که‌ده تا دوازه‌سکی بگردایه ه‌موو میٚنه بوایه) ﴿وَلَا وَصِيَلَةَ﴾ و وه‌صیله: (ووشتریٚک بوو یه‌که‌م و دووه‌م سکی میٚنه بوایه) ﴿وَلَا حَامٍ﴾ و حام: (ووشتریٚکی نیر بوو که‌له‌پشتی ئه‌و ده‌سک به‌یدا بوایه) ﴿وَلَا لِكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌لام ئه‌وانه‌ی بیٚ باوه‌ڤبوون ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُدْبَ﴾ درؤ به‌ده‌م خواوه ه‌له‌ئه‌به‌ستن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ و زوربه‌یان ژیر نیٚن (نه‌زانی) ﴿۱۳۴﴾

وَإِذِ قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا
 مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ
 لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فِئْتَبَتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةٌ
 بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُوَا
 عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
 فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَآ نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١١٦﴾ فَإِنْ عَثَرَ
 عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
 اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقُّ مِنْ
 شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١١٧﴾ ذَلِكَ أَدْنَىٰ
 أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْههَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ
 أَيْمَانِهِمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا اللَّهَ لَا يَهْدِيَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١١٨﴾

﴿وَإِذِاقِيلَ لَهُم تَعَالَوْا﴾ وہ کاتیک کہ بووتری ہی یان ورن ﴿إِلَّا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بؤ لای ئەو قورئانہی کہ خوا ناردوبہ تیبہ خواروہہ ﴿وَالِلرَّسُولِ﴾ و بؤ لای پیغہمبہر ﷺ ﴿قَالُوا أَحْسَبْنَا﴾ دلین بہسمانہ ﴿مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتًا﴾ ئەو (نائیہی) کہباوک و باپیرانمان لەسہری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ﴾ ئایا (چاویان لئی دہ کەن) ئە گەر لە حالیکدا باو باپیرانشیان ﴿لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ هیچ شتیکیان نہ زانیسی و گومرا بووبن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی پرواتان ہیناوە ﴿عَلَيْكَ أَنْفُسُكَ﴾ ہوشتان بہ خوئانہوہ بیت ﴿لَا يَضُرُّكَ مَنْ ضَلَّ﴾ زیانتان ہی ناگہ بہ نیت ئەوہی گومرا بووہ ﴿إِذَا هَتَدْتُمْ﴾ ئە گەر ئیوہ لەسہر پئی راست بن (بہر گری کردن لە خرابہ بہ شیکہ لە رینمونوی وەر گرتن) ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ ہەر بؤ لای خوایہ گہرانہوہی ہہ مووتان بہ گشتی ﴿فِي سِتْرِكَ كَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئەمجا ہہوالتان ہی ئەدا بہ ہەر کردوہیہک کہ کردوواتنہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی کہ پرواتان ہیناوە ﴿شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ﴾ شایہتی بدن لە نیوانتاندا ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾ کاتیک کہ مردنی ہەر کامتان نریک بوویوہوہ ﴿حِينَ الْوَصِيَّةِ﴾ لە کانی و ہسپت کردنتاندا ﴿أَنْتَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ دوو کہسی دادبہرورہ لە خوئتان (موسولمان بن) ﴿أَوْ آخَرَانِ مِّنْ عِبْرِكُمْ﴾ یان دوو کہسی تر جگہ لە خوئتان (کافر بن) ﴿إِن أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئە گەر ئیوہ بہسہ فہر رۆشتبوون بہ وولاتدا ﴿فَأَصَبْتُمْ مِصْبَةَ الْمَوْتِ﴾ و بہ لای مردنتان تووش ہات ﴿تَحْسَبُونَهُمَا مِّنْ بَعْدِ الْأَصْلَافِ﴾ (دوو شایہتہ کہ) راگرن لەباش نوئڑ (ی عہسر) ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ دہبی سوئند بخون بہ خوا ﴿إِن أَرْتَبْتُمْ﴾ ئە گەر گومانتان بوو (لہ راستی و پاکی یان) ﴿لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا﴾ ئیمہ (سوئند خواردنمان) بہ خوا ناگورینہوہ بہ ہیچ نرخیک ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ باشایہتی بوڈراوہ کہ خزم و نریکیش بیت ﴿وَلَا تَنْكُرْهُمَا رَبُّهُ﴾ وہ شایہتی (دان بؤ) خواناشارینہوہ ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَلَمِينَ﴾ بیگومان (ئہ گەر شایہتیہ کہ مان شاردوہ) کہواتن بہ راستی لہ گونہباران دہبن ﴿فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ﴾ ئەمجا ئە گەر زانرا (باش سوئند خواردنیان) بہوہی ﴿أَنْهَمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾ کہئوہ دوو شایہتہ درویان کردوہوہ خوئان تاوان بار کردوہوہ ﴿فَتَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾ ئەوہ دوو کہسی تر لہ شوئنی ئەواندا ہلدہستن (بہ سوئند خواردن) ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَیٰنَ﴾ لەوانہی کہ شیاوو نریکتر بن (لہ مردوہوہ کہ) لہو دووانہ ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ئەمجا ہہردوو کیان سوئند بخون بہ خوا ﴿لَنْ شَهَدْتُنَا أَحَدٌ مِّنْ شَهَدَتَيْهِمَا﴾ کہ بہ راستی شایہتیہ کہی ئیمہ راسترہ لہ شایہتیہ کہی ئەو دووانہی پیشوو ﴿وَمَا أَحْتَسِبْنَا﴾ وہ لە راستی لامان نہداوہ (لہ سوئند خواردنہ کہماندا) ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان (ئہ گەر لابدہین) ئەوکاتہ ئیمہ لہستہ مکاران دہبن ﴿ذَلِكَ أَذَىٰ﴾ ئەو (جوہرہ شایہتی دانہ) نریکترہ ﴿أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا﴾ کہ شایہتہ کان ہلسن بہ شایہتیہ کہیان بہ شیوہ راستہ کہی ﴿أَوْ يَخْتَفُوا أَن تَرَآئِمْنَ﴾ یابترسن لہ رەد کردنہوہی سوئندہ کان (بؤ خزمی نریکی مردوہوہ کہ) ﴿بَعْدَ آيَاتِنَا﴾ دوا ی سوئند خواردنی ئەمان (واتن بہ درؤ بخریئوہ) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا﴾ بترسن لہ خواو خوئتان پباریزن و گوئراہلی فہرمانی خوا بن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا رینمونوی کۆمہلی لہسنور دہر جوو ناکات ﴿

*يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ
 مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ
 طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
 الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنكَ إِذْ
 جَعَلْتَهُمُ بَالِبِئِنَّتٍ فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا
 إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا
 بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾
 إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
 أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
 وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له رُوژنیک (بترسن) خوا هه موو پیغه مبه‌ران کۆده کاته وه ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه وسا پیمان ده فہر مویت چ وه لامیکتان درایه وه؟ ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾ ده لئین هیچ زانیاریه کمان نیبه
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَ الْعَبُوبَ﴾ بیگومان ته نه اتا گاداری هه موو نه پینه کانت ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکه ره وه) کاتیک خوا به عیسای کوری مہریمه می فہر موو ﴿أَذْكُرُ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ﴾
 بیر بکه ره وه له چاکه وه بهرہی من به سہر خوٓت و دایکتہ وه ﴿إِذْ إِذْنُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتیک کہ پشتیوانیم
 لی کردیت به گیانی هہرہ پیروز (جوہر ئیل) ﴿تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ کاتی له بیشکہ دا
 بوویت و به گہورہ ییش قسہت له گہل خہ لکیدا ده کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
 وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه کاتیکیش فیری کتب (ونووسین) و حکمہت و تہورات و ئینجیلیم کردیت ﴿وَإِذْ
 نَخَّأْتُ مِنَ الطَّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا﴾ وه بیر بکه ره وه کاتیک به فہرمانی من له قور شتیکت
 له شیوہی بالندہ دروست ده کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ده ست به جی به فہرمانی من ئه بوو به بالندہ
 ﴿وَتُؤَيِّرُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾ وه به فہرمانی من کویری زکماک و به له کیت چاک ده کردہ وه
 ﴿وَإِذْ نُفِخُ الْمَوْقِنَ بِإِذْنِي﴾ وه کاتی به فہرمانی من مردوانت له گور دہر دہینا (به زیندوو کراوہی)
 ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ﴾ وه بیر بکه ره وه کاتیک بهرگری نه وه کانی ئیسرا ئیلیم کردیت
 (بنکوژن) ﴿إِذْ جَعَلْتَهُمُ بِالْبَيْتِ﴾ کاتیکیش موعجزہ روونہ کانت بوہینان ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْهُمْ﴾ جائه وانہ یان کہ بی باوہر بوون ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ به راستی ئه مه هیچ نی به
 جگہ له جادووہ کی ئاشکرا نہ بیت ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتَ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ﴾ وه (بیر بکه ره وه) کاتیک خستمہ
 دلی هاوہ له تاییہ تہ کانت ﴿أَنْ أَمْسُوا بِرِسُولِي﴾ کہ بر او بینن به من و به پیغه مبه‌ره کہم (عیسی)
 ﴿قَالُوا أَمْ آتَانَا أَشْهَدُ بِأَنْتَ مُسْلِمُونَ﴾ ئه وانیش ووتیان: ئه اوہر و امان ہینا و توش شایہت به کہ
 بیگومان ئیمہ موسلمانین ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ کاتیک حواریہ کان ووتیان: ئه ی
 عیسای کوری مہریم ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ ئایا بهروردگاری تو دہ توانیت ﴿أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكَ نَامِيسَةَ مَنْ
 السَّمَاءِ﴾ له ئاسمانہ وه خوانیکمان بو بنیڑتہ خوارہ وه ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (عیسا) ووتی له خوا بترسن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئه گہر ئیوہ باوہر دارن ﴿قَالُوا لَنْ نُؤَدِّعَ نَافِثًا مِنْهَا﴾ (حواریہ کان) ووتیان
 دہمانہ ویت لی بخوین ﴿وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُنَا﴾ و دلمان نارام بی و دلنیابین (کہ پیغه مبه‌ریت) ﴿وَتَعْلَمُ أَنْ قَدْ
 صَدَقْتَ﴾ و ہزانین کہ بیگومان راست له گہل کردوین (لہوہی کہ بیت راگہ یاندین) ﴿وَتَكُونُ عَلَيْهِمْ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ﴾ ئیمہش بینن به شایہت له سہری (بوئہ وانہی ئامادہ نین) ﴿

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
 تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
 مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ وَعَذَابِيَ لَا أُعَذِّبُهُ وَأَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾
 وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
 وَأُمَّيَّ الْهَيْبِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ
 مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ وَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي
 وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ
 إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
 شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن
 تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ
 الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ عيسای کورې مهريه م فرموي ﴿اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ نهی
 خوای په روره د گارمان له ناسمانه وه خو اینکمان بو بنیره خواره وه ﴿تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا﴾ تا
 بیئت به جهژن بو ئیستامان و نه وه کانی داهاتو و شمان ﴿رَبَّآيَةَ مِنْكَ﴾ وه مو عجیزه و به لگه یه ک بیت
 له لایه ن تووه ﴿وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ وه رزق و روزیمان پی به خشه چونکه تو باشترینی هه مو و
 روزی دهرانی ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكَ﴾ خوای گه وره فرموی: به راستی من نه و خوانه دهنیرمه
 خواره وه بوتان ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنِّكَ﴾ نه مجا هر کهس له ئیوه بی پروا و نا سوپاس بیئت له پاش نه وه
 ﴿وَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا﴾ نه وه بیگومان سزایه کی نه دم ﴿لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ که سزای هیچ کهسی پی
 نادمه له جیهانیان ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه (بیر بکهره وه) کاتیک خوا ده فرموی (له روزی
 دوایدا) نهی عیسای کورې مهريه ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ﴾ ئایا تو ووتو ته به خه لکی ﴿أَتُخِذُونِي وَأُمَّي
 إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که من و دایکم به دوو په ستر او دابنن (ویمان په رستن) له جیاتی خوا؟ ﴿قَالَ
 سُبْحَانَكَ﴾ (عیسای) ووتی: پاک و بیگهردی بو تو نهی خواجه ﴿مَا كُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ﴾ نایبیت و
 ناگونجیت بو من شتیک بلیم که به هیچ شیوه یه ک مافی من نی یه ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ﴾ نه گهر من نه و قسه یه م
 کرد بیئت ﴿فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ نه وه به راستی تو ناگات لی یه ﴿تَعَلَّمَ مَائِي نَفْسِي﴾ چونکه تو نه وه ی له نه فسم دایه
 ده یزانی ﴿وَلَا أَعْلَمُ مَائِي نَفْسِكَ﴾ به لام من نازانم و بی ناگام له وهی که له نه نفسی تو دایه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ
 الْغُيُوبِ﴾ به راستی ته نها تو زانای ته وای به هه مو و نهیتی یه ک ﴿مَا قُلْتُ لَهُمْ﴾ هیچم پی نه و توون
 ﴿إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾ بیجگه له وه نه بیئت که تو فرمانت پی کردوم ﴿أَنْ أَعْبُدَ وَاللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ که به ندایه تی
 خوا بکن که په روره دگاری من و ئیوه یشه ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ و من شایهت و چاودیر
 بووم به سه ریانه وه تا له ناویاندا بووم ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي﴾ نه مجا کاتیک تو منت برده وه (و به رزت کرده وه
 بو ناسمان) ﴿كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾ هر خوت چاودیر بووی به سه ریانه وه ﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾
 وه خوت ناگادار و شایهتی به سه ره مو و شتیکه وه ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ﴾ نه گهر سزایان
 بده یب، نه وه بیگومان به ندهی خوتن ﴿وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ﴾ وه نه گهر لیئشیان خوش بیی ﴿فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ﴾ نه وه بیگومان ته نها خوتی به ده سته لاتی کاردروست ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ خوای گه وره فرموی:
 ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ﴾ نه مه روزیکه راستبیزان راستیه که یان که لکیان پنده گه یه نی ﴿لَهُمْ
 جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به هه شتانیکیان بو هیه که رووباره کان به ژیریاندا دهرون ﴿حَلَالِينَ فِيهَا أَبْدَانًا﴾
 نه میننه وه تیایدا به هه میشی ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خوا رازی بووه لیئان و نه وانیش له خوارازی
 بوون ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه سه ره که ووتنی زور گه وره ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هر بو خواجه
 خواهه ندرایتی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَمَا فِيهِنَّ﴾ و هر چیشیان تیدایه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ته نها
 نه وه به سه ره مو و شتیکدا به توانا و ده سه لا تداره ﴿﴾

سورة الأنعام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾
أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ
مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَا هُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
آخَرِينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَامْسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِسْحَرُّمُومٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ
عَلَيْهِ مَلَكٌ لَوْ نَزَّلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٨﴾

سوره‌قی ﴿الأنعام﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشه‌نده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ هه‌موو سوپاس و ستایشی هه‌ربؤ‌ئه و خوایه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروستکردووه ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ وه تاریکی یه‌کان و رووناکی داناوه ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ئەمجانه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون هاوتا و هاوبه‌ش بؤ‌په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌دهن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوائه و زانه‌به‌که‌ئیه‌ی له‌قور دروست کردووه ﴿ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا﴾ پاشان کاتیکی دیاری کردووه (بؤ‌مردن) ﴿وَأَجَلَ مُّسَمًّىٰ عِنْدَهُ﴾ وه کاتیکی دیاری کراویش لای خوای گه‌وره دانراوه (بؤ‌قیامت) ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾ که‌چی دوانه‌وش ئیه‌به‌گومانن ﴿هُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها ئه‌و خوایه (بالاده‌ست و په‌رستراوه) له‌ئاسمانه‌کان وله‌زه‌ویدا ﴿يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَعَلَّمَ مَا لَمْ يَكُنُونَ يَعْلَمُونَ﴾ نه‌پنی و ئاشکراتان ده‌زانی و به‌هه‌موو کرده‌ویه‌کیش که‌ده‌یکه‌ن ئاگاداره ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِنَا إِلَّا أَنْتُمْ لَهَا عَاثِرِينَ﴾ وه‌هر به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌که‌له‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان بؤ‌بیت ﴿إِلَّا كَالْوَعْدِ إِذْ عَاهَضْتُم بِهَا وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِنْ رَبِّهِمْ يَرْجُوا كَفَالًا كَذِبًا يُؤْتُونَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌راستی کاتیک قورئانیان بؤ‌هات به‌درویان دانا ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ جُثَا لِهَمٍ وَمِثْلَهُ مِثْلَ بَاسِ بُوَانٍ دَيْتٍ﴾ ئایتؤ‌اما کالؤ‌ابه‌یسه‌ته‌زین و هه‌والی ئه‌و شتانه‌ی که‌ئه‌وان گالته‌یان پیده‌کرد ﴿الْوَيْزُرُ أَكْرَاهُ لِمَا كَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ ئایا نه‌یان دیوه (نه‌یان زانیوه) له‌پیش ئه‌وانه‌وه‌چه‌ند گه‌ل و نه‌وه‌مان له‌ناو بردووه ﴿مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌سه‌لا‌تمان پیدا بوون له‌زه‌ویدا ﴿مَا لَهُمْ لَكُمْ بِهِ شَيْءٌ يَهَيِّئُ لَهُ كَيْدًا﴾ به‌ئیه‌وه‌مان نه‌دابوو ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا﴾ و بارانی په‌یتاپه‌یتامان به‌سه‌ردا باراندن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ﴾ وه‌جو‌گه‌و رووباره‌کانمان والی کردبوو که‌به‌بن‌باخ و کوشکه‌کانی‌اندا ده‌رویشت ﴿فَأَهْلَكَ كَثُرُهُمْ يَدُونُهُمْ﴾ له‌ناو مان بردن به‌هوی گونا‌هه‌کانیانه‌وه ﴿وَأَشْرَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌له‌دوای ئه‌وان دروستمان کرد ﴿قُرْآنًا آخِرِينَ﴾ گه‌ل و نه‌ویه‌کی تر ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا﴾ وه‌ئه‌گه‌ر نامه‌یه‌کی نوسراومان بنار دایه‌ته‌خواره‌وه‌بؤت ﴿فِي قُرْطَابٍ﴾ له‌ناو کاغه‌زیکدا بوایه ﴿فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه‌ده‌ستیشان لی‌بدایه ﴿لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌گومان ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ده‌یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا آسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه‌مه‌ته‌نها جادویه‌کی ئاشکرایه ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ﴾ وه‌ده‌یان ووت: بؤ‌چی فریشته‌یه‌که‌نه‌تیرراوه‌ته‌خواره‌وه‌بؤسه‌ری (بیبینن) ﴿وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ﴾ ئه‌گه‌ر فریشته‌یه‌که‌مان بنار دایه‌ته‌خواره‌وه ﴿لَفُضِيَ الْأَمْرُ﴾ بی‌گومان کارته‌واو ده‌بوو (له‌ناو بردنیان جی‌به‌جی‌ده‌کرا) ﴿ثُمَّ لَا يُظْلَمُونَ﴾ پاشان مؤ‌لته‌نه‌ئه‌دران ﴿١﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا
 يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِنَا مِن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
 سَخِرُوا مِنْهُمْ مَآ كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ
 ﴿١١﴾ قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى
 نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَ كُفْرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
 فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ *وَلَهُ
 مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ
 أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخِذُوا لِيَأْفَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
 رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ
 وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
 لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نہ گہر نہو (پیغہ مبرہ) مان بگرداہ بہ فریشتہ یہ کہ ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بینگومان
 ده مانگورہ بہ وینہی پایوتک (تایبسنن و قسہی له گہل بکہن) ﴿وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَائِلًا سُونَ﴾ و بینگومان
 لیمان ده شیواندن وهك چوں خویان له خویان ده شیواند ﴿وَلَقَدْ أَسْهَيْتُمْ بِرُسُلِنَا قَتْلَكُمْ﴾ سوئندی
 بینگومان گالته کراوه بہ پیغہ مبرانی پیش تویش ﴿فَحَقَّ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ سہر نہ انجام بوئہ وانہیان
 گالته بیان ده کرد دابہ زوی و دهوری دان ﴿فَمَا كَانُوا بِئْسَ تَهْزِينًا﴾ تولهی ئه وهی گالته بیان پندہ کرد
 (له سزای سہخت) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلی برؤن و بگہرین بہ زہویدا
 ﴿تُمْ أَنْظُرُوا﴾ پاشان سہرنج بدن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سہر نہ انجامی ئه وانہی بہ لگہکانی
 خویان بہ درؤ دادہ نا چوں بوہ ﴿قُلْ لِمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلی ئایا ہی
 کی یہ ئه وهی له ئاسمانہ کان و زہویدا یہ ﴿قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ بلی تہ نہا بو خواہ کہ بہ زہیبی و
 میہرہ بانی پیوستی کردہ له سہر خوی ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سوئند بہ خوا بینگومان کوتان
 ده کاتہ وه له رؤزی دوابی دا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ ہیچ گومان و دوو دلی تیدانی یہ ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 ئه وانہی خویان دوراندوہ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئه وه ئه وانن کہ بروا ناہین ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ﴾ وه ہہر بو خواہ ئه وهی ئارامی گرتوہ له شہو و رورڈا ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ہہر ئه
 بیسہری زانایہ ﴿قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ اخذُوا لِي﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلی ئایا؟ بیجگہ له خوا دوست
 و ہہر سترای تر بوخوم دانیم؟ ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ئه وه بہ دیہینہری ئاسمانہ کان و زہویہ
 ﴿وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُهُ﴾ ئه وه خواہ رؤزی دہدات و رؤزی ہی نادری ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ بلی بہ راستی من
 فہر مانم ہی دراوہ ﴿أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْمُرُ﴾ کہ یہ کہم کہس بم مل کہج کہم (بو فہرمانی خوا) ﴿وَلَا
 تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه (فہر مانم پیدراوہ له لایہن خوداوہ) ہہر گیز له ہاوبہش دانہران مہبہ ﴿قُلْ
 إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ پیمان بلی: بینگومان من دہترسم نہ گہر سہر بیچی له فہرمانی ہہر و ہر دگام
 بکہم ﴿عَذَابِ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای رورڈیکی گہورہ ﴿مَنْ يُضَرْفُ عَلَيْهِ يُومِذٍ﴾ ہہر کہس ئه وه
 سزایہی لی لادری له و رورڈہا ﴿فَقَدَحَهُ﴾ ئه وه بینگومان خوا بہ زہیبی پیدا ہاتوتہ وه ﴿وَذَلِكَ الْقَوْمُ
 الْمُنِينُ﴾ و ئه وهیہ سہر کہوتنی ئاشکراو تہواو ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وه ئه گہر خوا دوو چاری
 بہ لاو زینایتک بکات ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ ئه وه جگہ ئه وه (خوا) کہس نی یہ بتوانی لایات
 ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ﴾ وه ئه گہر خیر و خوشیہ کیشٹ ہی بگہیہ نیت ﴿فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ئه وه
 خودا دہسہ لاتدارہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عَادِدِهِ﴾ وه ہہر ئه وه دہسہ ریشٹو و
 زالہ بہ سہر بہ نندہ کانیدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَدِيدُ﴾ ہہر ئه وهیش کار دروستی ئاگادارہ ﴿﴾

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا
 الْقُرْآنُ أَنْ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ هَاهُ
 أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَحْدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
 ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى
 اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائُكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾
 ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَوْ اللَّهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾
 أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾
 وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
 وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا
 جَاءَهُمْ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَعْنُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا
 أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
 يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْثَرُ شَهَادَةً ۗ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: شایه‌تی دانی کی له هه‌موو شایه‌تی داتیک گه‌وره‌تره (له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ریتی من) ﴿قُلْ اللَّهُ ۗ﴾ بلی: خوا گه‌وره‌ترین ﴿شَهِيدَتِي وَيُنَكِّرُ﴾ شایه‌ته له نیوان من و ئیوه‌دا ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه‌ئهم قورئانه س‌ر‌وش (وه‌حی) ک‌راوه بو من ﴿لَا تُذَكِّرُ بِهِ ۗ وَمَنِ ابْلَغُ﴾ بو‌ئوه‌ی ئیوه‌ی بی‌ترستیم و ه‌هر که‌س‌نکی که‌ش که‌ بی‌ی ده‌گات ﴿أَيُّكُمْ لَشَهِيدُونَ أَنْ مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا به‌راستی ئیوه‌ شایه‌تی ئە‌ده‌ن به‌ دلنیا‌یه‌وه که‌ له‌گه‌ل خوا‌دا ﴿إِنَّ إِلَهَهُ الْآخِرَىٰ﴾ چه‌ند به‌رست‌راویکی تره‌بی؟! ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ بلی: من شایه‌تی (وا ناره‌وا) ناده‌م ﴿قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بلی: بی‌گومان ه‌هر ئه‌و به‌رست‌راوی تاک و ته‌نهایه ﴿وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ وه‌ به‌راستی من به‌ریم له‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ ده‌یکه‌نه هاوبه‌ش بو خوا ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌ نامه‌مان بی‌ به‌خشین (له‌گاورو جوله‌که‌کان) ﴿يَعْرِفُونَهُ﴾ ئە‌م پی‌غه‌مبه‌ره ده‌ناسن (که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌یه به‌ه‌وی باس‌کردنی نیشانه‌کانی له‌ته‌ورات و ئینجیل دا) ﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ وه‌ک چ‌ون ک‌وره‌کانیان ئە‌ناسن ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ئە‌وانه‌ی خ‌ویان د‌وراند‌و خ‌ه‌سار‌و‌مه‌ند کرد ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئە‌وه ئە‌وانن بر‌وا ناهینن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی س‌ته‌م کار‌تره له‌و که‌سه‌ی در‌و‌ه‌له‌ب‌ستی به‌ده‌م خوا‌وه ﴿وَأُكذِّبُ بِآيَاتِي﴾ یا‌بی با‌وه‌ر بو‌وبی به‌ئایه‌تاکانی (به‌لگه‌کانی) خوا ﴿إِنَّهُ لَا يُلْقِي الْظُلْمُونَ﴾ به‌راستی س‌ته‌م کاران ر‌زگار‌یان ناییت ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه‌ر‌و‌زی ه‌موویان ک‌و‌ده‌که‌ینه‌وه (له‌قیامه‌تدا) ﴿قُلْ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ پاشان ئە‌لین به‌وانه‌ی ها‌وه‌لیان بو‌ خوا‌دانا‌بوو ﴿إِنَّ شِرْكَاءَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَمُونَ﴾ ک‌وان ئە‌وا‌وه‌لانه‌ی که‌ به‌خه‌یالی خ‌وتان به‌ها‌وه‌لی خ‌واتان دانا‌بوون ﴿قُلْ لَئِن لَّمْ يَكُنْ فِتْنَةٌ لَهُمْ الْآلَاءُ﴾ پاشان به‌هانه‌یان هیچ نه‌بوو بی‌جگه له‌وه‌ی ﴿أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ که‌ ووتیان سو‌نبد به‌خوا‌ی په‌روه‌ر د‌گار‌مان ئیمه‌ به‌هیچ ج‌ورنیک هاوبه‌ش دانه‌ر نه‌بووین بو‌خوا ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ سه‌یر که‌ چ‌ون در‌و‌له‌ د‌زی خ‌وشبان ده‌که‌ن ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ و لیبان وون بوون ئە‌و به‌تانه‌ی خ‌ویان به‌ در‌و‌ه‌لیان به‌ستبوون ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۗ وَهُوَ كَافِرًا﴾ که‌سانێ هه‌یه که‌ گو‌یت بو‌ده‌گرن که‌قورئان ده‌خونیی ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ آيَةً ۗ بِهِ لَامِئِمَّةٌ﴾ به‌لام ئیمه‌ (به‌ه‌وی تا‌وان گونا‌وه‌ها‌وه‌لدانا‌نیا‌نه‌وه) چه‌ند به‌رده‌یه ک‌مان دا‌وه به‌سه‌ر دل‌ه‌کانیا‌ندا ﴿أَنْ يَقْفَهُدْ﴾ بو‌ئوه‌ی تی‌ی نه‌گه‌ن ﴿وَفِي آدَانِهِمْ وَقْرًا﴾ وه‌ که‌ری و گو‌ی گ‌رانیمان خ‌ست‌وته‌ناو گو‌ی‌چکه‌یا‌نه‌وه ﴿وَإِنْ يَرَوْا كُفْلًا ۗ آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر ه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌به‌کی ر‌وون بی‌نن بر‌وای بی‌ ناهینن ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَلَوْ بِحَدِيثٍ فَذُكِّرُوا﴾ تا‌ئ‌وه‌راده‌یه کاتێ بی‌ن ب‌ولات ده‌مه‌ده‌می و به‌ر‌به‌ره‌کانیت له‌گه‌ل ده‌که‌ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئە‌وانه‌ی بی‌ با‌وه‌رن ئە‌لین ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ﴾ ئە‌م قورئانه‌هیچ‌نی به‌بی‌جگه‌له‌ئە‌فسانه‌ی پ‌شینان ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ ئە‌وان به‌ر‌گری (خه‌لک) ئە‌که‌ن له‌و (قورئانه) ﴿وَيَسْعَوْنَ عَنْهُ﴾ و خ‌وشیان لیبی د‌وور ده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِنْ يَهْجُرْ إِلَّا أَفْسَهُمْ﴾ هیچ که‌س‌یش له‌ناو ناب‌ه‌ن خ‌ویان نه‌بی ﴿وَمَا يَسْعُرُونَ﴾ وه‌ه‌ستیش نا‌که‌ن (که‌له‌چی خ‌ه‌سار‌و‌مه‌ندبه‌ک‌دان) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر بی‌ان بی‌نیت کاتیک که‌ له‌سه‌ر قه‌راغی د‌وزه‌خ وه‌ س‌تین‌راوون ﴿فَقَالُوا إِنَّا لَبِئَاتٌ نُّرَدُّ﴾ که‌ ده‌لین خ‌وز‌گه‌ ده‌گه‌ر‌یت‌راینه‌وه بو‌ دنیا ﴿وَلَا نَكْذِبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا﴾ و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ر د‌گار‌مان به‌در‌و‌نه‌د‌ه‌زانی ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْهَٰمِينَ﴾ وه‌ له‌ بر‌واداران ئە‌بووین ﴿

بَلْ بَدَأَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
 بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَيْسَ هَذَا
 بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
 ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ
 بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
 عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلْسَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وِلْدَارُ الْأٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
 وَلٰكِنَّا الظَّالِمِينَ بَيَّاتِ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ
 رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ
 نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأَمْرَسِلِينَ
 ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْتِطْعَتَ أَنْ تَبْتَغِيَ
 نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَاتِّبِعْهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

﴿بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يَحْفُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ (نه‌خبر به‌راستیان نی‌یه) به‌لکو‌ئه‌وی که‌له‌وو پیش‌ده‌یانشارده‌وه
 بۆیان‌ده‌ر که‌وتووہ ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا هُمْ وَعَانَتْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر بگه‌رینترینه‌وه (بۆ‌دونیا) بی‌گومان‌دو‌وباره
 ده‌گه‌رینه‌وه بۆ‌ئه‌و کارانه‌ی که‌لییان‌فده‌غه‌کر‌ابوو ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَذِبُونَ﴾ وه‌به‌راستی‌ئه‌وانه‌در‌وزن ﴿۱۸﴾
 ﴿وَقَالُوا لَنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ وه‌ووتیان‌به‌راستی‌هه‌ر‌ئه‌م‌ژیانه‌(ی‌دونیا)‌مانه‌ ﴿وَمَا لَنَا بِمَبْعُوثِينَ﴾
 وئیمه‌زیندوو‌نا‌کرینه‌وه ﴿۱۹﴾ ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَفْقُوهَ أَعْلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌وانه‌ده‌بینی‌ئه‌وکاته‌ی‌که‌له‌حزووری
 به‌روه‌رد‌گار‌ی‌اندا‌هستینراون ﴿قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (به‌روه‌رد‌گار)‌ده‌فهر‌مو‌ی‌ئایا‌ئه‌مه‌راست‌نییه؟
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ ئە‌لین: به‌لئ‌راسته‌سویند‌به‌به‌روه‌رد‌گار‌مان ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده‌فهر‌مو‌ی‌ده‌ی
 بجه‌ژن‌ئه‌و‌سزابه‌ ﴿يَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی‌ئه‌وی‌که‌پر‌واتان‌نه‌هیتاوه‌(ئینکار‌تان‌ده‌کرد) ﴿۲۰﴾
 ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ به‌راستی‌ئه‌وانه‌ی‌که‌دیداری‌به‌روه‌رد‌گاریان‌به‌درو‌ده‌زانی‌زه‌ریان
 کرد ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه‌تا‌کانی‌له‌نا‌کاو‌روژی‌دوایی‌یان‌به‌سه‌ردا‌دیت ﴿قَالُوا يَحْسَرُنَا عَٰلِیٰ
 مَا قَرَّظْنَا فِيهَا﴾ ئە‌لین‌ئای‌داخ‌و‌به‌شیمانی‌سه‌خت‌بۆ‌ئیمه‌چهند‌که‌م‌ته‌رخه‌میمان‌کردله‌دونیا‌دا‌و
 له‌ده‌ستمان‌چوو ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ له‌کاتیک‌دا‌تا‌وانه‌کانیان‌هه‌لگه‌رتوو‌ه‌به‌کۆ‌لیانه‌وه‌به
 ﴿الْأَسَاءَ مَا يَرْزُونَ﴾ ئای‌چهند‌به‌دو‌خرابه‌ئه‌و‌باره‌گرانه‌ی‌هه‌لی‌ده‌گرن ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ وه‌ژیانی‌دونیا‌هیچ‌نیه‌بی‌جگه‌گالته‌و‌سه‌رقالی‌نه‌بی ﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّالَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾
 وه‌بی‌گومان‌مالی‌دو‌ار‌پۆژ‌چاکتره‌بۆ‌ئه‌وانه‌ی‌خویان‌ده‌باریزن‌و‌له‌خوا‌ده‌ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی
 ئایا‌بۆ‌زیر‌نابن ﴿۲۲﴾ ﴿قَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ به‌راستی‌ئیمه‌ده‌زانی‌که‌بی‌گومان‌ئه‌وه‌ی
 که‌ئه‌وان‌ده‌یلین‌غه‌مبارت‌ده‌کات ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَ﴾ به‌لام‌بی‌گومان‌ئه‌وان‌تۆ‌به‌درو‌زن‌دانانین
 ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَاتٍ أَلِهَ﴾ به‌لکو‌ئه‌وسته‌م‌کارانه‌ئایه‌ته‌کانی‌خوا ﴿بِحَدِّدُونَ﴾ ئینکار‌ده‌کن‌(وبه‌درو‌ی
 ده‌زان) ﴿۲۳﴾ ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند‌به‌خوایی‌گومان‌پیغه‌مبه‌رانی‌پیش‌توش‌(ئه‌ی‌مو‌حه‌مه‌د
 ﴿عَلَيْهِمْ﴾) باوه‌ریان‌بی‌نه‌کراوه‌ ﴿فَصَبْرٌ عَلٰی مَا كَذَّبُوا﴾ به‌لام‌ئارامیان‌گرت‌له‌سه‌ر‌ئه‌و‌باوه‌ر‌پی‌نه‌کرانه‌یان
 ﴿وَأُودُوا حَتَّىٰ أَنتَهُمْ نَصْرُنَا﴾ وه‌ئه‌زیه‌ت‌و‌ئازار‌دران‌تایار‌مه‌تی‌و‌سه‌رخستنی‌ئیمه‌یان‌بۆ‌هات
 ﴿وَلَا مَبْدِلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ وه‌فهر‌مانه‌کانی‌(به‌لینه‌کانی)‌خوا‌به‌هیچ‌که‌سیک‌نا‌گو‌پردری ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِیِّ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ سویند‌بیت‌بی‌گومان‌هه‌والی‌هه‌ندی‌له‌و‌پیغه‌مبه‌رانه‌ت‌بۆ‌هاتووہ ﴿۲۴﴾ ﴿وَإِنْ كَانَ كَبْرَ عَلَیْكَ
 إِعْرَاضُهُمْ﴾ خۆ‌هه‌ر‌چهند‌روو‌وه‌ر‌گیرانی‌ئه‌وانه‌سه‌خت‌و‌گرانه‌له‌سه‌رت ﴿فَإِنْ اسْتَطَعْتَ﴾ جائه‌گه‌ر
 توانیت ﴿أَنْ تَتَّبِعِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌ناخی‌زه‌ویدا‌تونیلک‌لی‌ده‌یت ﴿أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ﴾ یان
 په‌یژه‌یه‌ک‌بۆ‌ئاسمان‌دا‌نییت‌به‌هۆ‌یه‌وه‌به‌لگه‌یه‌کیان‌بۆ‌به‌نیی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهَدَىٰ﴾ وه
 ئە‌گه‌ر‌خوا‌بیویستابه‌ئه‌وانه‌ی‌کۆ‌ده‌کرده‌وه‌له‌سه‌ر‌رینموونی‌و‌بر‌وا‌هیتان ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْخَالِیَةِ﴾
 که‌واته‌هه‌ر‌گیز‌له‌وانه‌مه‌به‌که‌نه‌زان ﴿۲۵﴾

* إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
 يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا
 مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمُّ أَمْثَلِكُمْ
 مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾
 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوهُمْ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءُ
 اللَّهُ يُضِلِّهِ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ
 تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِلَٰهُهُمْ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
 مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ
 قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا
 نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ
 إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

﴿ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ﴾ بہ راستی تہنہا تہوانہ و ہلامی تو تہدہنہوہ کہ (بہ دل) تہ بیسن ﴿ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ﴾ مردوہ کانیش (تہوانہ ی باوہر ناہیتن) خوا زیندوویان دہ کاتہوہ ﴿ تُوَلِّئِهِ يَرْجِعُونَ ﴾ پاشان ہر بولای خوئی دہ گہرینہوہ ﴿ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ﴾ ووتیان بوچی لہ لایہن بہرورہ دگارہوہ موعجیزہ کی بو نہ ہاتوتہ خوارہوہ ﴿ قُلْ إِنْ أَلَّ اللَّهُ فَادْرُكْ ﴾ بلی بیگومان خوا بہ توانایہ ﴿ عَلَيَّ أَنْ يُزَلَّ آيَةٌ ﴾ کہ بہ لگہ و نیشانہ یہ ک بہیتتہ خوارہوہ ﴿ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْمَلُونَ ﴾ بہ لام زور بہ بیان نازانن ﴿ وَمِمَّنْ دَاخِرًا فِي الْأَرْضِ ﴾ ہیچ گہر و کیکی گیان لہ بہرنی بہ لہ زہویدا ﴿ وَلَا ظَلَمَ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ ﴾ و ہ ہیچ بالندہ یہ کی یہ کہ دہ فری بہ ہر دوو بالہ کہی ﴿ إِلَّا أَمَمٌ مِّثَالِكُمْ ﴾ مہ گہر تہوانیش و ہ کئیوہ نومہ تانیکن ﴿ مَا قَرَّبْنَا فِي الْأَكْتَابِ مِنْ شَيْءٍ ﴾ ہیچ شتیکمان فراموش نہ کردوہ لہم کتیبہدا (لوح المحفوظ یا قورٹان دا) ﴿ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾ پاشان تہوانہ (لہ رورئی دواپی دا) لای بہرورہ دگاریان کودہ کرینہوہ ﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا ﴾ و ہ تہوانہ ی بی باوہر بوون بہ بہ لگہ کانی تئیمہ ﴿ صُمُّوا وَبُكُوا فِي الْأَظْلَمَاتِ ﴾ کہر و لالسن لہناو تاریکستاندان ﴿ مِنْ مِثْلِ اللَّهِ يُضِلُّهُ ﴾ ہر کہس خوا بیہوی گو مرای دہ کات ﴿ وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ ہر کہسیش خوا بیہوی دہ یخاتہ سہر ریگای راست ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ كُرُوا إِنْ أَنْتُمْ كَرِهْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی ہہوالم پی بدن تہ گہر سزای خواتان بو بیت ﴿ أَوْ أَنْتُمْ كَرِهْتُمُ السَّاعَةَ ﴾ یان رورئی دواپی یہ خہتان بگریت ﴿ أَعْيَبَ اللَّهُ تَدْعُونَ ﴾ نایا ہاوار دہ کہنہ ہیچ شتیک بیجگہ لہ خوا ﴿ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ تہ گہر تئیوہ راستگون ﴿ بَلْ إِنِّي آتَاهُ تَدْعُونَ ﴾ (نہہ) بہ لکو تہنہا بانگ و ہاوار لہ خوا دہ کہن ﴿ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ ﴾ تہمجا تہویش تہ گہر ویستی تہوہی ہاواری (لہ دہست) تہ کہن ناہیلنی ﴿ وَتَسْتَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴾ و تہو شتانہ تان لہ بیر دہ چتہوہ کہ دہ تانکردن بہ ہاوبہش بو خوا ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ سویند بیت بیگومان تئیمہ پیغہ مہر انمان نارد بو گہ لانی پیش تو (تہی موحمہد ﷺ) ﴿ فَأَخَذْتَهُمُ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ ﴾ و ہ تووشی نہ بوونی و ہہ زاری و ہنہ خووشی و ترس و نارہ حہ تیمان کردن ﴿ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴾ بو تہوہی بگہرینہوہ و بہ شیمانی دہریرن (لاوازی و کزی بنوینن) ﴿ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا ﴾ دہی بو نہ پارانہوہ کاتیک سزای تئیمہ یان بوہات؟ ﴿ وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ ﴾ بہ لام دلیان رہق بووہ ﴿ وَرَبَّنَا لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ و ہ شہیتان تہو کردوہ خرابانہی بو رازاندبوونہوہ کہ دہ یانکرد ﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ﴾ جا کاتی لہ بیریان چوہوہ تہوہی کہ پی ٹامورگاری کران ﴿ فَتَحَنَّنَّا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ دہر گای ہہموو شتیکمان لہ سہر کردنہوہ ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا ﴾ تاکاتی دلخوش بوون بہوہی پی یان درابوو ﴿ أَخَذْتَهُمْ بَغْتَةً فَيَاذُؤُا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾ لہ نا کاودا تو لہ مان لی سہندن تئیر تہوانیش ناوٹمید و سہر گہردان

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ
ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ قُلُوبِ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ
رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَاوِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ وَمَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَطَرَدَهُمْ فَكَوْنٍ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

﴿فَقُطِعَ دَائِرَةُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئەمجا ئەو گەلە ی که سته میان کرد دوا براو کران ﴿وَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 و هه موو سو پاس و ستایشی هەر بۆ خوای پەرورە دگاری جیهانیانە ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە مە د
 ﴿بَلَىٰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَعَلْنَا لَكُم بُرْجًا مِّنْ أَعْيُنِنَا قَدْ جَاءَكُم بِالْبَيِّنَاتِ الْآيَاتُ الْكُبْرَىٰ﴾، ئە گەر خوا هە سته ی بیستە ن و بینیتان لێ بسە نیتە وە
 ﴿وَحَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾، مۆریش بنی بە سەر دلە کانتاندا ﴿مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ﴾، چ پەر ستر او تێک هە یە
 بیجگە خوا بۆ تان بهییتە وە ﴿انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ﴾، تە ماشابکە چۆن بە لگە کان دە گۆرین و
 چە ند بارە یان دە کە یە نوە ﴿ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ﴾، پاشان ئە وان پشتی تی دە کە ن و پوو وەر دە گێرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە مە د ﴿بَلَىٰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَعَلْنَا لَكُم بُرْجًا مِّنْ أَعْيُنِنَا قَدْ جَاءَكُم بِالْبَيِّنَاتِ الْآيَاتُ الْكُبْرَىٰ﴾، ئە گەر سزای
 خوا لە نا کاو دا یا بە ئاشکرا بیت بۆ تان ﴿هَلْ يَهْدِيكُمْ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ﴾، ئایا لە ناو دە بری (بە سزای
 خوایی) بیجگە لە کۆ مە لێ سته م کاران نە بیت؟ ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾، وە نیرا وە کائمان نە نار دو وە
 ﴿الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾، مە گەر بە موژ دە دە رو تر سینه ر نە بیت ﴿فَمَنْ أَمْرٌ وَأَصْلَحَ﴾، جا هەر کە س بر وای
 هیتا و کردە وە ی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، ئە وە هیچ مە تر سە ی بە کیان لە سەر نا بن
 و غە م باریش نا بن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، ئە وانه ییش بێ بر وای بوون بە بە لگە کانی ئیمە ﴿يَمَسُّهُمُ
 الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾، بە هۆی دەر چوونیان لە سنوور (ی فەرمانی خوا) سزایان لێ دە کە وێ
 و دە یانگری ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ (ئە ی مو حە مە مە د ﴿بَلَىٰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَعَلْنَا لَكُم بُرْجًا مِّنْ أَعْيُنِنَا قَدْ جَاءَكُم بِالْبَيِّنَاتِ الْآيَاتُ الْكُبْرَىٰ﴾، ئە گەر سزای
 خە زینە کانی خوا لای منە ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾، وە شتی نهنیش نازانم ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾، وە
 بیتان نا ئیم بینگومان من فریشتە م ﴿إِن تَتَّبِعُوا إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيْ﴾، شوینی هیچ نا کە و م ئە وە نە بیت کە بۆ نیگام
 کرا وە ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾، بلی ئایا کویر و بینا یە کسانن؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾، دە ی ئایا بۆ
 بیر نا کە نە وە ؟ ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ﴾، بە م قورنانه بتر سینه ئە وانه ی دە تر سن ﴿أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾
 (لە وە ی کە) کۆ بکری نە وە لای پەرورە دگاریان ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾، لە کاتی کدا بیجگە
 لە خوا هیچ یار مە تیدەر و تکا کار یکیان نی یە ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، بە لکو خو یان پاریزن ولە خودا
 بتر سن ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾، وە ئە وانه دەر نە کە ی ت کە پەرورە دگاریان دە پەرستن (و هاواری
 لێ دە کە ن) ﴿يَالْعَادُوَّةَ وَالْعِشْيَٰئَ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾، بە بە یانیان و ئیواراندا (رە زامە ندی) خوایان دە وێ
 ﴿مَاعَلَيْكَ مِنْ حَسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾، و لیبر سینه وە ی هیچ شتیکیان لە سەر تو نی یە ﴿وَمَا مِنْ حَسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ
 شَيْءٍ﴾، وە لیبر سینه وە ی هیچ شتیکی تو ش لە سەر ئە وان نی یە ﴿فَتَطْرُدْهُمْ﴾، جا ئە گەر دەر یان کە ی ت
 (دور یان خە یته وە) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، ئە وە لە سته مکاران دە بیت ﴿

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَإِذَا
 جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
 رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا
 بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٧﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّكَ الْأَيَّاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٥٨﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ
 لَا آتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذْ أَوْ مَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
 ﴿٥٩﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
 تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ
 خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٦٠﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ
 الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾ * وَعِنْدَهُ
 مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَةٍ
 الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ وہ بہو جوڑہ ہہندیکیانمان بہہندیکی تریان تاقی کردوہ ﴿لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنْ بَيْنِنَا﴾ بُوئہوی بلین نایا ئہوانہ خوا ریزو بہہری پی بہ خشییون لہ ناو ٹیمہ دا؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ نایا خوا لہ ہہموو کہس زانانرنی یہ بہوانہی شوکرانہ بڑیرن؟ ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا﴾ وہ کاتی ئہوانہی کہ بروایان ہہیہ بہ نایہ تہ کانی ٹیمہ ہاتن بولات ﴿فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَيَّ﴾ ئہوہ پیمان بلنی سللاوتان لی بیت ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ بہرورہدگارتان بہزہیی و میہرہبانی لہسہر خوئی پیویست کردوہ ﴿أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ﴾ بینگومان ہہر کہس لہ ئیوہ کاریکی خراب بکات بہنہزانی ﴿ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ﴾ پاشان بگہریتہوہو تہوبہ بکات و خوئی چاک بکات ﴿فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئہوہ بہراستی خوا لیورودہی بہ بہزہیی یہ ﴿وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نابہو جوڑہ نایہ تہ کان پروون دہ کہینہوہ ﴿وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ بُوئہوی رینگای تاوانباران پروون بیتہوہ ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ﴾ بلنی: بینگومان من قہدہ غہم لیکر اوہ لہوہی کہ بہندیادی بکہم بُوئہوانہی ﴿تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ئیوہ ہاواریان لیدہ کہن و دہیان بہرستن بینگہ لہ خوا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ﴾ بلنی من شوینی نازووہ کانی ئیوہ ناکہوم ﴿قَدْ ضَلَّكَ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ ئہ گہر وا بکہم بینگومان من گومرا دہبم و ہلہ ریزی ئہو کہسانہدا نام کہ ریتنموونیان و ہر گرتوہ ﴿قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ بلنی بینگومان من لہسہر بہ لگہیہ کی ناشکرام کہ لہ لایہن بہرورہدگار مہوہیہ ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ کہ چی ئیوہ پرواتان پی نہہینا ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ﴾ ئہو (سزای) ئیوہ بہلہی ہاتنی دہ کہن بہ دہست من نی یہ ﴿إِن لَّحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ فہرمان رہوایی تہنہا بُوخوایہ ﴿بِقُضِّ الْحَقِّ﴾ حہق و راستی باسی دہ کات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِّلِينَ﴾ وہ ئہو چاکترینی پریار دہر و جیا کہرہوہیہ ﴿قُلْ لَو أَن عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ﴾ بلنی ئہ گہر لام بوایہ ئہوہی ئیوہ بہ لہ دہ کہن لہ ہاتنی ﴿لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ ئہوا کاری نیوان من و ئیوہ کوتابی پی دہہیترا ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا چاک ناگادارہ بہستہم کاران ﴿وَإِن يَدْعُهُمْ مُّطَرِحِ الْعَيْبِ﴾ وہ کلیلی ہہموو نہیتی یہ کان ہہر لای خوایہ ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ کہس نایانزانتیت جگہ لہ (خودا) ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ وہ (خوا) دہزانی چی لہ ووشکانی و دہریادا ہہیہ ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِن رَّزْقٍ إِلَّا أَعْلَمَهَا﴾ وہ ہہر گہ لایہک بکہویتہ خواروہ خوا پی ی دہزانتیت ﴿وَلَا حَافِيَ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ﴾ و ہہر دانہ و نیلہ یہک لہ تاریکی یہ کانی زہویدا بیت ﴿وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَاسٍ﴾ و ہہر تہرو ووشکیک ہہبیت ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ہہر ہہموویان لہ کتیبی ناشکرا لہ (لوح المحفوظ) دان ﴿﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ
 يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ
 يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
 وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ
 رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ
 أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ
 ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَنجَانَا مِنْ
 هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
 ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ
 فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُم
 بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ
 بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَأٍ
 مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيءِ آيَاتِنَا
 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ
 الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ وہ ہر ٹھو خواہیہ کہ دہتان خہوینیت لہ شہودا (لیرہدا خہو بہ مانای مردن ہاتوہ) ﴿وَيَعْلَمَ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ وہ شہزانی (لہ رورڈا) ج کاریکتان نہ انجام داوہ ﴿ثُمَّ يَبْعَثْكُمْ فِيهِ﴾ پاشان لہ رورڈا لہ خہو بیدارتان دہ کاتہوہ ﴿لِيُقَضَّىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ بوق ٹھوہی تہواو بیی ماوہی دیاریکراو (ی ہہموو کہسی) ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ ٹھوسا ہہر بولای ٹھوہ گہرانہوتان ﴿ثُمَّ يَبْتَلِيكُمْ بِنَمَائِكُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان ہہوالتان بی دہدات بہہر کردہوہبہک کہ کردوتانہ ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ ٹھو (خوا) زال و دہسہ لاتدارہ بہسہر بہندہ کانیدا ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً﴾ و فریشتانیکتان بوق دہنیریت (کہ چاودیر و پاریزہر و نوسہری کردہوہ کانتانن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدِكُمُ الْمَوْتُ﴾ تاکاتی یہ کیکتان دیت ﴿تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا﴾ نیراوہ کانمان گیانی دہ کیشن ﴿وَهُمْ لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهِ﴾ کہ ہہچ سستی و کہ مہتر خہمی یہک ناکہن (لہ کارہ کانیندا) ﴿ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ﴾ پاشان دہ گہریتیرنہوہ بولای خوا کہسہروہری راستہ قینہ یانہ ﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ﴾ ٹاگاداربن فہرمان رہوایی و بریار ہہر بوق ٹھوہ ﴿وَهُوَ أَسْرِعُ الْحِسَابِ﴾ ہہر خوایشہ لپرسینہوہی خیراترہ لہ ہہموو کہس ﴿قُلْ مَنْ يُحْيِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (ٹھوی موحمہد ﷺ) بلی: ٹایا کئی ٹیوہ رزگار دہ کات لہ تاریکیہ کانی ووشکانی و دہریا ﴿تَدْعُوهُ وَتَضَعُ آءِ وَخُفْيَةَ﴾ کہ ہاوار و نزای لیدہ کہن بہ ٹاشکراو نہینی ﴿لَئِن لَّمْ يَئْتِنَا مِنْ هُدًى﴾ (ٹھلین) سویند بہ خوا ٹھہ گہر لہم مہترسی یہ رزگارمان بکات ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَالِكِينَ﴾ ٹھوہ بیگومان لہ سوپاس کارانی خوا دہبین ﴿قُلْ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ مِمَّا هُمْ فِيهَا﴾ بلی: ہہر خوا ٹیوہ رزگار دہ کات لہو مہترسی یہ ﴿وَمِنْ كُلِّ كُوفٍ﴾ و لہ ہہموو نارہحتی و غم و بہزارہیہک ﴿ثُمَّ أَنْشَرْتَهُمْ كَمَا كَانُوا﴾ (لہ گہل ٹھوہشدا) پاشان ٹیوہ ہاوبہش بوق خوا بریار دہدن ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ﴾ بلی: ہہر ٹھو خواہی بہتوانا و دہستہ لاتدارہ ﴿عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ کہ سزایہ کتان بوق بنیریت ﴿مَنْ فَوْقَكُمْ﴾ لہ سہروتانہوہ ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ یان لہ ژیریتانہوہ ﴿أَوْ يَلْسَنُكُمْ شَيْعًا﴾ یان سہرتان لی بشیونیتی و بتان کات بہچہند دہستہ و تاقمیکہوہ ﴿وَيُذِيقُ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ﴾ جاہہندیکتان بہ ہہندیکی ترتان سزاو نازار بدات ﴿انظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ﴾ سہرنج بدہ چون ٹایہتہ کان دہ گورین (لہ جوریکہوہ بوق جوریکی تر) ﴿لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ تا ٹھوان تیبگن و بیربکہنہوہ ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ گہلہ کت باوہریان بہم قورٹانہ نہ کرد کہ ہہر ٹھوہ حق و راست ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ بلی: من پاریزہر و بہرپرستان نیم ﴿لِكُلِّ نَسَائِمٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾ بوق ہہموو ہہوالیک کاتیکی دیاریکراو ہہیہ (کہ راست و دروی تیادا رپون دہبیتہوہ) ﴿وَسَوْفَ تَعْمَلُونَ﴾ و بہزوویی دہزانن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ ہہر کاتی ٹھوانت دی قسہی ناشایستہ دہ کہن دہربارہی ٹایہتہ کانی ٹیمہ ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ ٹھوہ رپو و ہر گیرہ لییان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا دہچنہ سہر باسیکی تر ﴿وَإِمَّا يَنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ﴾ و ٹھہر شہیتان لہ بیری بردیتہوہ ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ٹیتر لہ پاش بیرکہوتنہوہت لہ گہل کومہلی ستم کاران دامہ نیشہ ﴿

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَا كُنْ
 ذِكْرًا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ
 لِعِبَادٍ لَهُمْ وَأَغْرَبْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ
 تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
 وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَلَ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ
 الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
 وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ
 اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ
 هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ
 حَيْرَانَ لَهُ وَأَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ اسْتِنَافًا قُلْ إِنَّ
 هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرًا نَّسْلِمُهُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾ وَأَنْ
 أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٦﴾ وَهُوَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
 فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
 عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٧﴾

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ (ہر چہ نندہ) ئەوانەى خۆيان دەباريزن هيج پرسيارو تاوانى ئەوانيان لەسەر نى بە ﴿وَلَا كُنْ ذِكْرًا لِّأَعْمَهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بەلام بىر خستنه وەپە تا خۆيان بپاريزن ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَاطِلٍ آلِهَتِهِمْ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) واز بپنە لەوانەى ئاينە کەيان کردووە بە گەمە و گالته جارى ﴿وَعَذْرَتُهُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا﴾ و ژيانى دونيا هەلى خەلە تاندون ﴿وَذَكْرٌ لِّرَبِّهِ﴾ وە بە قورٹان ئاموژ گاريان بکە ﴿أَنْ يُسَلَّ نَفْسًا بِمَا كَسَبَتْ﴾ بۆ ئەوەى هيج کەس تيانە چى بە هەوى ئەو (خراپانە)ى کردووە نى ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ کە جگە لە خوا هيج دۆست و تکا کارىکى نى بە ﴿وَإِنْ تَعَدَّلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤَخِّذْ مِنْهَا﴾ ئە گەر هەموو فیدا و برىتى بەک بدات لى وەر ناگيرى ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾ ئەوانە کە سانىکن بە هەوى ئەو (خراپانە)ى کە کردوویانە تياچوون ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ بۆ ئەوانەى خوار دنە وەپە کە لە ئاوى زۆر گەرم و بە کولن ﴿وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ و سزای زۆر بە ئازار يش بە هوى ئەوەى کە بى برابوون ﴿قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بلى ئايا بيجگە لە خوا هاوار بکەين (و بپەرستين) ﴿مَا لَا يَنْفَعُكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ شتىک کە نە سوو دمان پى دە گەپە نيت و نە زيان ﴿وَسُرُّدٌ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا﴾ وە بەرەو دوا بگەر پينە وە (باشگە زبينە وە لە ئاينە کە مان) ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾ لە پاش ئەوەى کە خوا رينموني کردين (بۆ رينگای راست)؟ ﴿كَأَلَيْكَ أَشْهُوَةٌ الشَّيْطَانِ﴾ بە وینەى ئەو کە سەى کە شەپتانە کان سەريان لى شيواند بى ﴿فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ﴾ لە زەوى داسەر گەردان بى ﴿لَهُ وَأَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ و چەند هاورى بە کى هەبى بانگى کەن بۆ رينگای راست ﴿أَتَيْتَا﴾ (بلىن) وەرە بۆ لای ئيمە (کە چى بە گوويان نە کات) ﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ﴾ بلى بە راستى هەر رينموني خوارى نموني راسته ﴿وَأَمَّا النَّاسُ فَرِبَ الْعَلَمِينَ﴾ و فەرمانمان پندراوہ کە مل کەچ و گوپرايەل بين بۆ پەرورەدگارى جيهانيان ﴿وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا زَكَاةَ﴾ وە (فەرمانمان پندراوہ) کە بە رينكى نوپىژ بە جى بينن و لەو (پەرورەدگارە) بترسين ﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وە هەمووتان هەر بۆ لای ئەو زاتە کو دە کرينە وە (لەرورى دواييدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وە هەر ئەو خواپەيە کە ئاسمانە کان و زەوى بەدى هيتاوہ بە حەق و راستى ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ وە هەر روروى بە شتىک بفرمووى بپە ئەو يش دەست بە جى دەبى ﴿قَوْلَهُ الْحَقُّ﴾ فەرمان و ووتەى ئەو راسته ﴿وَلَهُ الْمَلَكُ يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ﴾ هەر بۆ ئەو وە مولک و خواوہ نيەتى لەو رورەدا کە فو دە کریت بە (صور) کەرە نادا ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانا و ئاگايە بە هەموو نپينى و ئاشکرايەک ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ﴾ و هەر ئەو کاردروست و بە ئاگا ﴿۷۷﴾

* وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرًا أَنْ يَدِينَكَ بِالْهُدَىٰ أَسْنَمَاءَ ۚ إِلَهَ تِيٍّ
 أَرَبُّكَ وَقَوْمُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ
 مَلَكَوتَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ
 ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الأَيْلُ رَأَى الْكُوكِبَاتِ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَا أَحِبُّ الأَلْفِيلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا
 رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
 أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ
 ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّكْرِ فَطَرُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ
 حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ وَقَالَ
 أَتُحِبُّونَنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
 إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
 أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
 فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَكْ﴾ وہ (بیریکرہوہ) کاتیک کہ ئیراہیم ووتی بہ نازہری باوکی ﴿أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً﴾ ئایا تو بتانیک دہ کہ یتہ بہرستراوی خوت؟ ﴿إِنِّي أَرَأَيْتَ وَقَوْمَكَ فِي صَلَاتٍ مُّبِينٍ﴾ بہراستی من توو گہلہ کہت لہ گومرایی یہ کی تہواو و ئاشکرادا دہ بینم ﴿٧١﴾ ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ﴾ بہو شیوہ بہ نیشانی ئیراہیم مان دا ﴿مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ دہسہ لات و خواہنتیی (خوا بو) ئاسمانہ کان و زہوی ﴿وَلِيَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ بوئہوی لہ ریزی باوہردارہ راستہ قینہ کاندا بیست ﴿٧٢﴾ ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ﴾ کاتی شہوی بہسہردا ہات ﴿رَأَىٰ اَكُوْبًا﴾ ئہستیرہیہ کی بینی ﴿قَالَ هٰذَا رَبِّي﴾ ووتی ئہمہ بہرورہدگاری منہ ﴿فَلَمَّا أَقْبَلَ﴾ بہلام کاتی ئاوابوو ﴿قَالَ لَا اَحِبُّ الْاٰفَلِيْنَ﴾ ووتی من ہہرچی ئاوا بی خوشم ناوی ﴿٧٣﴾ ﴿فَلَمَّا رَءَا الْقَمَرَ يٰرِغًا﴾ ئہمجا کاتی مانگی بینی ہلہات ﴿قَالَ هٰذَا رَبِّي﴾ ووتی ئہمہ بہرورہدگاری منہ ﴿فَلَمَّا أَقْبَلَ﴾ بہلام کاتی کہ ئاوابوو ﴿قَالَ لَیْن لَّرَبِّيْ رِبِّيْ﴾ ووتی سوئند بہخوا ئہ گہر بہرورہدگارم پینموونیم نہ کات ﴿لَا كُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّیْنَ﴾ بیگومان لہ کومہ لی گومریان دہبم ﴿٧٤﴾ ﴿فَلَمَّا رَءَا الشَّمْسُ يٰرِغَةً﴾ ئہمجا کاتی خوری بینی ہلہات ﴿قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَا اَكْبَرُ﴾ ووتی ئہمہ بہرورہدگاری منہ ئہمہ گہورہترہ (لہوان) ﴿فَلَمَّا أَفَلَتْ﴾ جا کاتی خویش ئاوا بوو ﴿قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّي سِرٌّ وَمَا تَشْرِكُوْنَ﴾ ووتی ئہی گہلہ کہم بہراستی من بہریم لہ ہہرشتی کہ ئیوہ دہیکہن بہہاوبہش بو خوا ﴿٧٥﴾ ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّكْرِ﴾ بہراستی من رووی خووم وہرئہ گیرم بولای زاتیک ﴿فَطَرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ کہ ئاسمانہ کان و زہوی بہدی ہیناوہ ﴿حَنِيفًا﴾ جگہ لہخوا رووم لہہیچی تر ناکہم ﴿وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴾ وہ بیگومان من لہہاوبہش بہیدا کہران نیم ﴿٧٦﴾ ﴿وَحَاجَّةً قَوْمًا﴾ (بہلام ئیراہیم) گہلہ کہی دہمہ قالییان لہ گہلدا کرد ﴿قَالَ اَنْحَرُوْنِيْ فِيْ اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنِ﴾ فہرموی ئایا ئیوہ دہمہ دہمی و موجدہلہم لہ گہلدا دہ کہن؟ لہبارہی خواوہ کہ بہراستی پینموونی منی کردوہ ﴿وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖ﴾ من ناترسم لہوہی کہ ئیوہ دہیکہن بہہاوبہش بو خوا (چونکہ زیان ناگہینن) ﴿اِلَّا اَنْ يَّبْسَا رَبِّيْ شَيْئًا﴾ مہ گہر شتیک کہ بہرورہدگارم بیہوی بیکات ﴿وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ئاگاداری بہرورہدگارم ہموو شتیکی گرتوتہوہ ﴿اَقْلَاتَدَكَّرُوْنَ﴾ دہی ئایا بو بیرناکہنہوہ ﴿٧٧﴾ ﴿وَكَيْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَكْتُمْ﴾ وہ من چون دہترسم لہوہ بتانہی کہ ئیوہ کردووتانہ بہہاوبہش بو خوا ﴿وَلَا تَخَافُوْنَ اَنْتُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ﴾ کہ ئیوہ ناترسن بیگومان بتانیکتان کردوہ ہاوبہش بو خوا ﴿مَا لَرَبِّيْ رَلْ بِهٖ عَلَيْكُمُ سُلْطٰنًا﴾ کہ ہیچ بہلگہیہک نہنیرراوہ بوتان (کہ ئہوان بہرستن) ﴿فَأَنَّى الْفَرِيقِيْنَ اَحَقُّ بِالْاٰمِنِ﴾ دہی کہواتہ کام لہم دوو دہستہیہ شایستہ ترہ بہ نہترسان (و ئارامی) ﴿اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ ئہ گہر ئیوہ ہیچ دہزانن ﴿٧٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ
 وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
 قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
 مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
 وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾
 وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
 الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْتَهُمْ
 وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي
 بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
 وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّا يَسْؤُا
 بِهَا يَكْفُرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَتُهُمْ أَقْتَدَ
 قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانە‌ی کە برۆیان هیناوه ﴿وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ و برۆاکە‌یان تیکە‌ل بە‌سته‌م (هاوێ‌ل دانان) نە‌کردووہ ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ هیمنی و ئاسایش تە‌نہا بۆ ئەوانە‌یە‌ هەر ئەوانە‌ش پێ‌نموون کراوون ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ ئەو (بە‌لگانە‌) بە‌لگە‌ی ئیمە‌ بوون کە دابوو‌مان بە‌ ئیبراہیم ﴿عَلَى قَوْمِهِ﴾ لە‌بەرانبەر گە‌لە‌کە‌یە‌وہ ﴿تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾ هەر کە‌سی‌ک بە‌مانە‌وێ‌ت بە‌لە‌وایە‌ی بە‌رز دە‌کە‌ینە‌وہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بە‌راستی پەرۆردگارت کاردرۆستی زانیە‌ ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وە‌ ئیسحاق و (لە‌ئیسحاقیش) یە‌عقوبمان پێ‌ بە‌خشی ﴿كَلَّا هَدَيْنَا﴾ پێ‌نموونی هە‌موویانمان کرد ﴿وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِّن قَبْلُ﴾ وە‌ لە‌وہ و پێ‌ش پێ‌نموونی نووح و حیشمان کرد ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ و لە‌نە‌وہ کانی نووح داوود و سولە‌یمان و ئە‌یووب و یوسف و موسا و هاروونمان (پێ‌نموونی کرد) ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا بە‌و چە‌شنە‌ پاداشتی چاکە‌کاران دە‌دە‌ینە‌وہ ﴿وَرَكْرَبًا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ﴾ وە‌ زە‌کە‌ریا و بە‌حیا و عیسا و ئیلیاس ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ هەر یە‌ک لە‌مانە‌ لە‌ چاکە‌کاران بوون ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَأَيُّوبَ﴾ وە‌ ئیسماعیل و یە‌سە‌ع و یونس و لوط ﴿وَكَلَّا فَضَّلْنَا عَلَ الْعَالَمِينَ﴾ هەر یە‌کە‌ لە‌مانە‌ پێ‌زمانداون بە‌سەر هە‌موو خە‌لکیدا ﴿وَمِن آيَاتِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ﴾ هەر وە‌ها هە‌ندێ‌ لە‌باوک و نە‌وہ و براکانیان ﴿وَأَجْتَنَّبْتَهُمْ وَهَدَيْتَهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ هە‌لمان بزاردوون و پێ‌نموونیان کردوون بۆ‌ پێ‌گە‌ی راست ﴿ذَٰلِكَ هَدَىٰ اللَّهُ يَهْدِي بِهٖ مَن يَّشَاءُ﴾ ئە‌وہ پێ‌نموونی خواہ پێ‌نموونی هەر بە‌ندە‌یە‌کی پێ‌دە‌کات ﴿يَشَاءُ مَن يَّعْبُدُ﴾ لە‌بە‌ندە‌کانی کە‌ خۆی بیە‌وی ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْلُونُ﴾ وە‌ ئە‌گەر هاو بە‌شیان رە‌وابدایە‌ بۆ‌ خوا بێ‌گومان ئە‌و چاکانە‌ی کردبوویان هە‌مووی بێ‌ پاداشت دە‌ردە‌چوو ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئە‌وانە‌ کە‌ سانیکن ﴿آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ پە‌یام و زانی و حوکمرا‌نی و پی‌غە‌مبەرێ‌تمان پێ‌ بە‌خشیوون ﴿فَإِن يَكْفُرْهَا هُنَّ لِآءٍ﴾ جا ئە‌گەر ئە‌وانە‌ (قورە‌یش) برۆای پێ‌ نە‌هێ‌ن ﴿فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لِّيَسْأَلِبَهَا كَافِرِينَ﴾ ئە‌وہ بێ‌گومان بە‌دە‌سته‌یە‌کی ترمان سپاردووہ (چاودێ‌ری بکە‌ن و) بێ‌ برۆاش نابن بێ‌ی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ﴾ ئە‌وانە‌ (ئە‌و پی‌غە‌مبە‌رانە‌ی باس کران) کە‌سانیک بوون خوا پێ‌نموونی کردن ﴿فِيهِمْ لَهُمْ أَقْتَدَةٌ﴾ دە‌ی بە‌پرە‌وی پێ‌گە‌ و پێ‌بازی ئە‌وان بکە‌ (ئە‌ی موحمە‌د ﷺ) ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (ئە‌ی موحمە‌د ﷺ) بلی داوای هیچ کرێ‌ و پاداشتی‌کتان لیناکە‌م لە‌سە‌ری ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئە‌م قورئانە‌ تە‌نہا ئامۆژگاری بە‌ بۆ‌ هە‌موو جیہانیان ﴿

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ شَيْءٍ ۗ
 قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى
 لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلَمَتْهُمُ
 مَا لَهُمْ تَعَامُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاءُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
 يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
 أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
 وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي
 غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ
 الْيَوْمَ تُحْجَزُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ
 الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا
 فِرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
 ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
 شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ وہك پیوست خویان نه ناسی و پریزان نه گرت ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتی ووتیان ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ خوا هیچ شستیکی نه نار دوتہ خوار وه بو هیچ ئاده می یهك ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي بِلِسَانِ نَبِيِّكَ﴾ بلی ئه می کی ئه و کتیبه ی ناره خوار وه ﴿جَاءَهُ بِهِ مَوْسَى﴾ که موسا هینای ﴿نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ﴾ (ئهو کتیبه) پروناکی و ریتمونوی بو بو خه لک (پیش ده ستکاری کردنی له لایه ن جوله که کانه وه) ﴿يَجْعَلُونَهُ قَرَأِطِيسَ﴾ ئیوه ئه و (کتیبه) ده که نه چه ند به ره و کاغه زینک ﴿بَدُّوْنَهَا وَخُفُّوْنَ كَثِيْرًا﴾ به شستیکی (که قازانجتانه) ناشکرای ده که ن و زوریسی (که زبانی خوتانه) ده یشار نه وه ﴿وَعَلَّمْتُمَا مَا لَمْ تَلَّمَا﴾ شتانیك فیّر کرا وون که ئیوه نه تان ده زانی ﴿أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾ نه خوتان و نه با و با پیرانتان ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی هه رخوا (کتیبه ی بو موسا ناردوه) ﴿مَرَدَدَهُمْ فِيْ حَوْضِهِمْ لِيَعْمُوْنَ﴾ پاشان لینان گهری له نا و به تالی خویاندا گالته و یاری بکه ن و پروچن ﴿وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئه م قورٹانه ئیمه ناردو و مانه ته خوار وه ﴿مُبَارَكٌ﴾ پیروز و فه رداره ﴿مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ئه و کتیبه انه ش پیش ئه و هاتوون به راستیان داده نیت (پیش ئه وه ی گا و و جوله که کان بیشتوینن) ﴿وَلِيُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ ههروه ها بو ئه وه ی دانیشتوانی مه که که وده ورو به ری ئاگادار که یته وه و بیانترستی ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ جا ئه وانه ی پروایان به دواروژ هه بی پروا به و (قورٹانه) دینن ﴿وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ ئه وان پاریزه رن بو نویژه کانیا ن و به چاکی له کاتی خویاندا ده یانکه ن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ آتَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی له و که سه سته م کارتره که درو هه لبه ستی به ده م خوا وه ﴿أَوْ قَالَ أُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ یان بلی نیگا و سروس م بو کرا وه ﴿وَلَمْ يُوحِ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به لام هیچ نیگا و سروس نیکیسی بو نه کرابی ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ههروه ها که سی که بلی منیش وینه ی ئه و قورٹانه ی خوا دایه زان دو وه داده به زینم ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوز گه سته مکارانت ده یینی کاتی ﴿فِي عَمْرَاتٍ مُّمْتَسِكِينَ﴾ وان له ناره حه تی و سه ختی سه ره مهر گدا ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيَهُمْ﴾ و فریشته کان ده ستیان بو ده بن (بو گیان کیشانیان) ﴿أَخْرِجُوا النَّفْسَ الْكَاْفِرَةَ﴾ (بیان ده لین) خوتان ده رباز که ن (له م ناره حه تی گیان کیشانه ئه گهر راست ده که ن) ﴿الْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ ئه مرقو پاداشتی ریسوا که ر ده درینه وه ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ به هو ی ئه وه ی که قسه ی ناراستان هه لئه به ست به ده م خوا وه ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ رَبِّنَا كَانَ لِنَا فِيْ حُسْنٍ﴾ و خوتان به گه و ره ده زانی له به رانه بر ئایه ته کانی خوا دا ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدًى﴾ سویند بیت بیگومان ئیوه به ته نیا و یهك یهك گه رانه وه بو لامان ﴿كَمَا خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر وه کو یه که م جار دروستمان کردن ﴿وَلَنْ نُّعْذِبَكُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و ئه وه ی پیمان دابوون به جیتان هیشت له دوا ی خوتان (له مال و سهروه ت و سامان) ﴿وَمَا تَرَىٰ مَعَكُمْ﴾ وه نابینین له گه لئاندا ﴿شُعَاعَ كَوْكَبٍ يَّزِيلُ زُجْجًا﴾ سویند به خوا ئه و تکا کارانه ی که لاتان و ابو و ها و به شی خوا ن له تکا کردن بو تان ﴿لَقَدْ نَقَعَ بَيْنَكُمْ﴾ سویند به خوا بیگومان پچرا په یوه سستی نیوانتان ﴿وَصَلَّ عَنكُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه ئه وه ی به پشتیوانی خوتان دادنا وون بوو لیتان ﴿۱﴾

* إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
 الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَانِي تُوَفَّكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ
 وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
 الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
 بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ
 قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
 خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
 دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ
 مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِبِّ وَخَلَقَهُمْ
 وَخَرَقُوا لَهُ وَبَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ
 ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ
 صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾ به راستی خواله تکه‌ری دانه و نیله و ناو که تزوه (کاتیک که دهر پوینریت له زه ویدا) ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو دهر ته هیئنی له مردوو ﴿وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه (خوا) دهر هیئنه‌ری مردوانه له زیندوو ﴿ذَلِكَ اللَّهُ فَالِقُ الْفَجْرِ إِنَّهُ مُفَوِّكُونَ﴾ نه ویهه خوای ئیوه دهی که واته ئیوه چؤن (له بهر سستی نه و خوابه) لا دهر دین؟ ﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ﴾ (خوا) به دی هیئنه‌ری شه به ق و پروناکی رۆژ بوونه و یه ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا﴾ و شه وی کردوو به کات و هوی ئارامگرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حَسْبَانَا﴾ و خور و مانگی کردو ته هوی حساب دیار یکردن و زانینی کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه و هوش نه ندازه گرتنی خوای به ده سه لاتی زانابه ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ﴾ وه ههر خوابه که نه سستیره‌ی داناوه بؤتان ﴿لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾ بؤئه و هی رییان پیئدر کهن له تاریکیه کانی و شکانی و دهر یادا ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی ئایه ته کانمان پروون کردو ته وه بؤ کؤمه لئی که بزائن و تی بگن ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ وه نه و خوابه زاتیکه که ئیوه‌ی دروست کردوه له یه که کس که (ئادهم) ﴿فَمَسْتَفْرَّوْا مُسْتَوْدِعًا﴾ نه مجا (له پشتی باو کتانا) نیشته جئ کران (دواتریش له منداللدانی دایکتاندا) دانران به شیوه‌ی کاتبی ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾ به راستی ئایه ته کانمان پروون کردو ته وه بؤ که سانی به ووردی بیر بکه نه وه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ وه نه و خوابه زاتیکه ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ که بارانی له ئاسمانه وه باراندوووه ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتٍ كَثِيرًا﴾ جا به هوی نه و (بارانه وه) هه موو جو ره چه که ره یه کمان پرواند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ نه مجا پرووه کی سه و زمان لی پرواندوووه ﴿خُجِرُ مِنْهُ جَبَامًا رَّكِبًا﴾ وه له و (پرووه که سه و زه) دانه و نیله له له سه ره یه که له که بوومان دهر هیئناه وه گولی جو و گنم) ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ وه له دار خورما له چه ند به لیککی هیئشووی شو ره وه بوو دهر ده هیئنین ﴿وَجَعَلْنَا مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ وه (دهر پوینین به و بارانه) باخاتی زور له تری ی هه مه جو ر ﴿وَالزُّبُونُ وَالرِّمَّانُ﴾ و زه بتون و بنه هه ناری ﴿مُشْتَبِهًا وَعَبْرٌ مُّتَشَابِهٌ﴾ هاو وینه و له یه کتر جیا جیا (له تامدا) ﴿أَنْظُرْ إِلَى ثَمَرِهٖ﴾ سه رنجی به ره مه که ی بدهن ﴿إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ﴾ کاتیک بهر ده گریت و پی ده گات ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان له م سه رنجدانه دا چه ند به لگی گه و ره هیه (له سه ره گه و ره ی ده سه لاتی خودا) بؤ که سانیک که بر واده هیئین ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾ هاو به شانیکیان بر یار دا وه بؤ خوا که جنو کهن ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ له کاتیکدا خودا نه و (جنو کانه‌ی) دروست کردوووه ﴿وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به درو و بوختان چه ند کوپ و کچیان ره وادا وه بؤ خوا به بی زانیاری ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاک و بی گهردی بؤ خوا له وه‌ی که نه و بی برو ایانه بر یاری نه دهن بؤ خوا ﴿يَدْبَعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) داهیتنه‌ری ئاسمانه کان و زه وی یه له نه بوون ﴿أَنِّي يَكُونُ لَهُ وِلْدٌ وَ لَمْ تَكُنْ لَهُ صٰلِحَةٌ﴾ چؤن مندالی ده بی که ژن و هاو سه‌ری نه بووه ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوی هه موو شتیکی دروست کردوووه ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه و به هه موو شتی زانا و به ناگایه ﴿۱۶۰﴾

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ
 وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١١٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ
 يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١١٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ
 بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا
 وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١١٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ
 وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾ اتَّبِعْ
 مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١١٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا
 وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ
 عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ﴿١١٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِيُؤْمِنُوا
 بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَقْدَانَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ
 يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢٠﴾

﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ ۗ هَهُوَ إِلَهُ الْآهَوُ ۗ هِيَجْ بِهَرَسْتَرَاوَيَكِي
 رَاسْتَهَقِينَه نِي يَه جگَه له ئەو ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست كهری هه موو شتيكه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾
 كه واته ئەو و بهرستن ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيْلٌ﴾ وه ئەو خوايه چاوديره به سهر هه موو شتيكه وه
 ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَرُ﴾ چاوه كان بهی پئی نابهن و ناتوانن بييينن ﴿وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَرَ﴾
 به لام ئەو هيزی بييينن و چاوه كان ده بينيت ﴿وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ﴾ و ئەو به ناگای ورد بينه ﴿۵۳﴾
 ﴿فَدَجَّءَ كُمْ بِصَآئِرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ به راستی له لايهن بهر وه ردگار تانه وه چه ندين به لگه‌ی پرونتان
 بو هاتووه ﴿فَمَنْ اَبْصَرَ فَلْيَنْفِسْهُ﴾ ئەمجا ههر كهس بير له راستی ده كاته وه وه ده بيني ئەوه (سوودی)
 بو خويه تی ﴿وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا﴾ ههر كه سيش بير ناكاته وه و كويز بووه ئەوه (زيانی) ههر بو خويه تی
 ﴿وَمَا اَنَا عَلَيْهِمْ بِحَفِيْظٍ﴾ وه من چاودير و پاريزه نيم به سه رتانه وه (بهس راگه به نهرم) ﴿۵۴﴾
 ﴿وَكَذَٰلِكَ نَصْرُفُ الْاٰيَاتِ﴾ ناوا جوړ و شيوه‌ی به لگه كان ده گوړين ﴿وَلِيَقُولُوا دَرَسْت﴾ دهبا ههر بلين
 خويندو ته و پيتو تراوه ﴿وَلِيُؤَيِّنَنَّ رَلِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ وه بو ئەوه‌ی چاك پرونی بكه به نه وه بو كومه ليك
 كه تيده گهن و شاره زان ﴿۵۵﴾ ﴿اَسْمِعْ مَا اَوْحٰ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ شويی ئەوه بكه وه كه له لايهن بهر وه ردگار ته وه
 وه حيت بو كراوه ﴿لَا اِلَهَ اِلَّا هُوُ ۗ هِيَجْ شايسته‌ی بهرستن نه به جگه له و (خوا) ﴿وَاَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ﴾
 وه پرو و هر گيره له هاوبه ش بريار ده ران ﴿۵۶﴾ ﴿وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اَشْرَكُوْا﴾ وه ئە گهر خوا بيويستابه
 هاو هليان دا نه دهنه ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا﴾ و تومان نه ده كرد به چاودير و پاريزه به سه رتانه وه ﴿وَمَا
 اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ﴾ و تو زردار و ده سه لاتدار نيت به سه رتانه وه ﴿۵۷﴾ ﴿وَلَا تَسْبُوْا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
 اللّٰهِ﴾ (موسلمانان) جنيو قسه‌ی ناشرين مه لين بهويت و بهرستراوانه‌ی كه ئەهوان هاواريان لي
 ده كهن و ده يان بهرستن به جگه له خوا ﴿فَيَسْبُوْا اللّٰهَ عَدُوًّا بَغِيْرَ عِلْمٍ﴾ بهو هويه وه ئەوانيش قسه‌ی نه شيواو بلين
 به خوا ﴿كَذَٰلِكَ رِيْتَا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلُهُمْ﴾ بهو شيويه رازندومانه ته وه بو هه موو ئوممه تيك كرده وه كه يان
 ﴿ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گه رانه وه يان ههر بولاى بهر وه ردگاريانه ﴿يَكْتَبُنَّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾
 ئەمجا هه و اليان پئی ده دات بهو كرده وانه‌ی ئەنجاميان ده دا ﴿۵۸﴾ ﴿وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْْمَانِهِمْ﴾ وه به هيز ترين
 سوينديان به خوا ده خوارد ﴿لِيْنِ جَاءَ نَهْمُ رَاٰةٍ يُؤْمِنُنَّ بِهَا﴾ سويند به خوا ئە گهر موعجزه به يه كيان بو بيت
 (له وانه‌ی كه خويان داوايان ده كرد) بيگومان بروا ده هيتن پئی ﴿۵۹﴾ ﴿قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ﴾ بلي به راستی
 موعجزه كان ههر لای خوايه ﴿وَمَا يَشْعُرُكُمْ﴾ وه ئيوه نازانن ئەي برواداران ﴿اِنَّهَا اِذَا جَاءَتْ لَا
 يُؤْمِنُوْنَ﴾ ئە گهر ئەو به لگانه ش بيته كابه وه ههر بروا ناهيتن ﴿۶۰﴾ ﴿وَقُلِّبْ اَقْدَتَهُمْ وَاَبْصَرَهُمْ﴾ وه (كاتی
 هاتنی موعجزه كان به هوی پئی بروايانه وه) دل و چاويان وه رده گيرين و لاده دهنن (له باوهر هيتان)
 ﴿كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖ اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ههر وه كه له سه ره تاوه بروايان به قورئان نه هيتا ﴿وَنَذَرُهُمْ﴾ وه ليلان
 ده گه رين ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ﴾ له سه ر كه شی خوياندا بن ﴿يَعْمَهُوْنَ﴾ (دهبا) ههر سه ر گهر دان بن ﴿۶۱﴾

* وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكِيَّةَ وَكَأَمْهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا
 عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِهِمْ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ
 وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٣﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
 عَدُوًّا وَشَيْطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
 زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا
 يَفْتَرُونَ ﴿١١٤﴾ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٥﴾ أَفَغَيَّرَ اللَّهُ
 حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
 وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ
 بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٦﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
 صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ﴿١١٧﴾ وَإِن تَطَّعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ
 يَتَّبِعُونَ إِلَّا الْأَطْنَ وَإِن هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٨﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ
 أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ فَكُلُوا
 مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

﴿وَلَوْ أَنَّا﴾ وه بیگومان ته‌گه‌ر ئیمه ﴿نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكِيَّةَ﴾ فریشته‌مان بۆ لای ئه‌و (بیباوه‌ر) انه بناردايه
 ﴿وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْقِي﴾ و مردووه‌کان قسه‌یان له‌گه‌ل بگردنایه ﴿وَحَنَزْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و هه‌موو
 شتیکیمان بۆ کۆبگردنایه‌ته‌وه ﴿فَبَلَّ﴾ روو به‌روو به‌پیش چاویانه‌وه (بان کۆمه‌ل کۆمه‌ل) ﴿مَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا﴾ بروایان نه‌ده‌هیتا ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿وَلَا يَكُنْ لَهُمْ بَعْهَاجُ﴾ به‌لام
 زۆر به‌یان نازانن و بی‌ئاگان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ عَدْوًا﴾ هه‌ر به‌و شیوه‌ بۆ هه‌موو بیغه‌مبه‌ریک
 دوژمنیکیمان داناوو ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ له‌شه‌یتانه‌کانی مروّف و جنۆکه ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى
 بَعْضٍ﴾ که‌به‌نه‌یتی به‌یه‌کتری راده‌گه‌یه‌نن ﴿وُحُرِّفَ الْقَوْلُ غُرُورًا﴾ ووته‌ی رازاوه و بریقه‌دار بۆ فریودانیان
 ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه‌ته‌گه‌ر په‌روه‌ردگارت بیویستایه‌ته‌وه‌یان نه‌ده‌کرد ﴿فَدَرَّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾
 ده‌لییان گه‌ری به‌خویان و ته‌و درویانه‌ی که‌هه‌لی ده‌به‌ستن ﴿وَلِيَصْحَقَ إِلَيْهِ﴾ وه‌ بۆ ته‌وه‌ی
 گوئیگری بۆ ته‌و (ووته‌ بریقه‌دارو رازاوه‌ی بۆیه‌کتری ده‌که‌ن) ﴿أَفَدَّةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ دلی
 ته‌و که‌سانه‌ی بروایان نی‌یه‌ به‌رۆژی دواپی ﴿وَلِيَرْضَوْهُ﴾ بۆ ته‌وه‌ی رازی بین پی‌ی ﴿وَلِيَقْرَأُوا مَا هُمْ
 مُقْتَرِفُونَ﴾ وه‌تا ته‌نجامی بدن ته‌و گوناها‌نه‌ی ته‌نجامی ته‌ده‌ن ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا﴾ جا ئایا
 جگه‌ له‌خوا دادوهریکی تر بۆ خۆم بریار بده‌م؟ ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ﴾ له‌کاتیکیدا (خوا) ته‌و زاته‌یه
 که‌ناردویه‌تیه‌ خواروه‌ بۆ ئیوه ﴿الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ ته‌م قورئانه‌ که‌روون که‌روه‌ی هه‌موو باسیکه
 به‌دریژی ﴿وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ته‌وانه‌ش که‌نامه‌مان پی‌ به‌خشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ
 بِالْحَقِّ﴾ چاک ده‌زانن بیگومان ته‌م قورئانه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌ به‌حق و راستی نیراوه
 ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَمَرِّزِينَ﴾ که‌واته‌ هه‌رگیز له‌گومانداران مه‌به‌ه ﴿وَوَعَدْتُ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وه‌ فه‌رمان
 و ووته‌ی په‌روه‌ردگارت ته‌واو بووه‌و به‌ته‌نجام گه‌یشت ﴿صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ به‌راستی و دروستی
 ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ که‌هه‌ج که‌س ناتوانی بریارو ووته‌کانی بگوری ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هه‌ر
 خوا بیسه‌ری زانایه ﴿وَإِنْ نُطِعَ أَكْثَرٌ مِنْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌گه‌ر تو گوئپرایه‌لی زۆر به‌ی ته‌وانه‌ بیت
 له‌سه‌ر زه‌ویدان ﴿يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ریگه‌ی خوا گومرات ده‌که‌ن ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ته‌وان
 هه‌ر شوینی گومان که‌وتوون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه‌هه‌میشه‌ درۆو گۆتره‌ کاری ده‌که‌ن ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
 بِبِغْمَانِ بِنِجْمَانِ هه‌ر په‌روه‌ردگارت چاک ده‌زانیت ﴿مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کی گومرا
 بووه‌ و لای داوه‌ له‌ریگای ته‌و ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه‌هه‌ر ته‌و زانتره‌ به‌وانه‌ی ریبازی راستیان
 گرتووه ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرْتُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ ده‌بخۆن له‌و (سه‌ربراو‌ه‌ی که‌ناوی خوا‌ی له‌سه‌ر هه‌تره‌وه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِعَاقِبَتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ ته‌گه‌ر ئیوه‌ به‌ئایه‌ته‌کانی خوا بروادارن ﴿

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
 لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا
 لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ
 ﴿١١٦﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
 سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا
 يُذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَوْحُونَ
 إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
 ﴿١١٨﴾ أَوْ مَن كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ
 فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ
 زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا
 فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا
 يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٠﴾ وَإِذَا جَاءَ تَهُمْ
 آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
 أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ وَسَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ
 عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢١﴾

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بۆچی ئیوه ناخون؟ ﴿وَمَا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له (گۆشتی) ئەو (ناژه‌لان)‌ه‌ی که‌ناوی‌ خ‌وای‌ له‌سه‌ر ه‌یتراوه (له‌کاتی‌ سه‌ربرینی‌ دا) ﴿وَقَدْ فَصَلْ لَكُمْ مَاحَرَمَ عَلَيْهِمْ﴾ که‌ب‌ینگومان‌ خ‌وا بۆتانی‌ ر‌وون‌ کردۆت‌ه‌وه‌ ئه‌وه‌ی‌ ه‌ه‌وه‌ی‌ ح‌ه‌رام‌ی‌ کرد‌وه‌ له‌سه‌رتان‌ ﴿إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ ج‌گه‌ له‌وه‌ی‌ که‌ناچار ده‌بن‌ بۆی‌ (ب‌یخۆن‌ له‌و‌ خ‌واردان‌ه‌ی‌ که‌ ح‌ه‌رام‌ن‌) ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيَضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ به‌راستی‌ زۆر‌ که‌س‌ خ‌ه‌ل‌کی‌ گو‌م‌را‌ده‌ که‌ن‌ به‌ ه‌ه‌وا‌ و‌ ئاره‌زوی‌ خ‌ویان‌ ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌ب‌ی‌ ه‌یچ‌ زانیاری‌ یه‌ک‌ (که‌ له‌خ‌واوه‌ و‌ه‌ر‌ گ‌یرا‌ بیت‌) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ ب‌ینگومان‌ په‌روه‌ر‌د‌گارت‌ ده‌ست‌ در‌یژ‌ کاران‌ و‌ سه‌ر‌که‌شان‌ چاک‌ ده‌ناس‌ی‌ ﴿وَدَرُّوا ظُهُورَ الْأَنْثَرِ وَبَاطَنَهُ﴾ له‌گونا‌هی‌ ئاش‌ک‌را‌ و‌ نه‌یتی‌ واز‌ ب‌ینن‌ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ الْأَنْثَرُ﴾ به‌راستی‌ ئه‌وانه‌ی‌ که‌گونا‌ه‌ ده‌که‌ن‌ به‌ ده‌ستی‌ ئه‌ن‌قه‌ست‌ ﴿سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَفْرُقُونَ﴾ به‌ز‌ووی‌ تۆله‌یان‌ ل‌ی‌ ده‌سه‌ن‌ر‌یت‌ به‌ه‌وی‌ ئه‌و‌ تا‌وانانه‌ی‌ ده‌یان‌کرد‌ ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له‌و‌ (سه‌ر‌بر‌اوه‌) مه‌خۆن‌ که‌ناوی‌ خ‌وای‌ له‌سه‌ر‌ نه‌ه‌یتراوه (له‌کاتی‌ سه‌ر‌بر‌یندا) ﴿وَإِنَّهُ لَفَسْقٌ﴾ ب‌ینگومان‌ (خ‌وار‌دنی‌) ئه‌وه‌ تا‌وان‌ و‌ له‌سن‌و‌ر‌ ده‌ر‌چ‌و‌نه‌ ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَخُونُ أَلَّا يَأْتِيهِمْ﴾ وه‌ ب‌ینگومان‌ شه‌یتانه‌کان‌ به‌نه‌یتی‌ ش‌ت‌ به‌دۆستانیان‌ ده‌ل‌ین‌ ﴿لِيُجِدُوا لَكُمْ﴾ بۆ‌ ئه‌وه‌ی‌ مو‌جاده‌له‌ و‌ ده‌مه‌ ده‌م‌یتان‌ له‌گه‌ل‌ ب‌که‌ن‌ ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمُ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ جائه‌گه‌ر‌ به‌گو‌نیان‌ ب‌که‌ن‌ ئه‌وه‌ ب‌ینگومان‌ له‌ها‌وبه‌ش‌ دانهران‌ ده‌بن‌ ﴿أَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْبَبْتُهُ﴾ ئایا‌ که‌س‌ت‌یک‌ که‌مه‌رد‌و‌و‌ بیت‌ (واته‌ ب‌ی‌ بر‌وا‌ بیت‌) و‌ ئیمه‌ زیندو‌ومان‌ کرد‌وه‌ (ه‌یدایه‌ت‌ماندا) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ و‌ ر‌ووناکیه‌ ک‌مان‌ بۆ‌ فه‌راه‌م‌ ه‌ینا (که‌قور‌ئانه‌) به‌ ه‌وی‌ ئه‌وه‌وه‌ له‌ناو‌ خ‌ه‌ل‌کید‌ا‌ ده‌گه‌ر‌ی‌ و‌ ده‌روات‌ ﴿كَمْ مَشَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ ئایا‌ وه‌ک‌ ئه‌وه‌ وایه‌ که‌ له‌ناو‌ تاریک‌ستانی‌ک‌دا‌ بیت‌ ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ که‌ به‌ه‌یچ‌ جو‌ری‌ ده‌ر‌چ‌و‌نی‌ نیه‌ ل‌ی‌ ﴿كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و‌ ش‌ی‌وه‌یه‌ ر‌از‌ب‌یراوه‌ته‌وه‌ بۆ‌ ب‌ی‌روایان‌ ئه‌و‌ کرد‌وه‌ (خ‌راپانه‌ی‌) ده‌یان‌ کرد‌ ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرُمِيهَا﴾ به‌و‌ ش‌ی‌وه‌یه‌ له‌ ه‌ه‌مو‌و‌ شار‌یک‌دا‌ گه‌وره‌تر‌ینی‌ تا‌وان‌بار‌یمان‌ کرد‌ (به‌ده‌سه‌ل‌اند‌ار‌) ﴿لِيَمْكُرُوا فِيهَا﴾ بۆ‌ ئه‌وه‌ی‌ پ‌یلان‌ و‌ ف‌یل‌ ب‌که‌ن‌ له‌و‌ شار‌انه‌دا ﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ وه‌ ف‌یل‌ و‌ پ‌یلان‌ ناکه‌ن‌ (له‌که‌س‌) ب‌ی‌ج‌گه‌ له‌خ‌ویان‌ ﴿وَمَا يَتَّبِعُونَ﴾ به‌لام‌ ئه‌وان‌ ه‌ه‌ستی‌ ب‌ی‌ ناکه‌ن‌ ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ﴾ وه‌ کات‌یک‌ ئایه‌ت‌یک‌یان‌ بۆ‌ بیت‌ ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ﴾ ده‌ل‌ین‌ ئیمه‌ ه‌ه‌ر‌ گ‌یز‌ با‌وه‌ر‌ ناه‌ین‌ین‌ ﴿حَتَّىٰ تَوَدَّىٰ مِثْلَ مَا أُوْتِيتُمْ رُسُلَ اللَّهِ﴾ ه‌ه‌تا‌ و‌یتنه‌ی‌ ئه‌وه‌ی‌ به‌پ‌ی‌غه‌مبه‌رانی‌ خ‌وا‌ در‌اوه‌ به‌ئیمه‌ش‌ نه‌در‌یت‌ ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خ‌وا‌ چاک‌ ده‌زانی‌ت‌ به‌پ‌یام‌ و‌ پ‌ی‌غه‌مبه‌رایه‌تی‌ خ‌وی‌ بۆ‌ ک‌وی‌ ده‌ن‌یر‌یت‌ (و‌ ک‌ی‌ ش‌یا‌و‌ تره‌ بۆ‌ ئه‌و‌ کاره‌) ﴿سَيَصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ به‌ز‌ووی‌ ئه‌وانه‌ی‌ تا‌وان‌یان‌ کرد‌وه‌ دو‌و‌چار‌یان‌ ده‌ب‌یت‌ ﴿صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سو‌و‌کی‌ و‌ر‌یس‌وایی‌ لای‌ خ‌وا‌ و‌سزای‌ سه‌خت‌ ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ به‌ه‌وی‌ ئه‌و‌ پ‌یلان‌ و‌ ف‌یلان‌ه‌وه‌ی‌ که‌ده‌یان‌کرد‌ (له‌ بر‌واداران‌) ﴿

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ وَيَشْرِحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ
 يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ وَيَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا
 يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٤٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا يَمَعَشَرَ الْجِنِّ قَدْ أَسْتَكْرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ
 أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا
 أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي
 بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤٩﴾
 يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
 يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
 هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٥٠﴾

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾ جا هه‌ره‌که‌سیک خوا بیه‌ویت پرتنمونی بکات ﴿يَسْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ سینگ‌ی فراوان ده‌کات بوئیسلام (وبرواهیئان) ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ وه‌هه‌ره‌که‌س خوا بیه‌ویت گو‌م‌رای کات (له‌به‌ر نه‌شیایوی و سه‌ره‌که‌شی خو‌ی) ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ سنگ‌ی زور ته‌نگ ده‌کات ﴿كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ وه‌ک نه‌وه‌ی (بیه‌ویت) به‌رز بیته‌وه به‌ره و ئاسمان (چونکه مروف تا به‌ره و ئاسمان به‌رز بیته‌وه هه‌سه‌ت به ته‌نگه نه‌فه‌سی ده‌کات و به‌نا‌ره‌حت هه‌نا‌سه‌ی بو ده‌دریت) ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْرِجْسَ﴾ به‌و جو‌ره خوا پسی و نا‌پاکی داده‌نیت ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له‌سه‌ره‌ئه‌وانه‌ی که‌بر و نا‌هیئن ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئەم ئیسلامه رینگ‌ای په‌ره‌ره‌دگار ته‌که‌رێک و راسته ﴿فَدَصَلْنَا الْآيَاتِ﴾ بیگو‌مان به‌روونی ئایه‌ته‌کانمان با‌س‌کردوو هه ﴿لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ بو کومه‌لیک که‌بیر بکه‌نه‌وه ﴿لَهُمْ دَارُ السَّلْوٰةِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بو‌ئه‌وانه‌یه لای په‌ره‌ره‌دگاریان مالی ئاشتی که (به‌هه‌شته) ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته‌نها ئه‌ویش دۆستیانه به‌هو‌ی ئه‌و کرده‌وه چا‌کانه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه‌ روژێک (خوا) تیک‌را کویان ده‌کاته‌وه (ده‌فه‌رمو‌یت) ﴿يَوْمَ تَعْتَرِ الْجِنَّ﴾ نه‌ی ده‌سته و کومه‌لی جنو‌که. ﴿فَدَأَسْتَكْتَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ بیگو‌مان ئی‌توه زور که‌سه‌تان له‌ئاده‌میه‌کان گو‌م‌را کرد ﴿وَقَالَ أَوْلِيَآؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ وه‌ دۆسته‌کانیان له‌ئاده‌می ده‌لیئن ﴿رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضَنَا بَعْضًا﴾ نه‌ی په‌ره‌ره‌دگارمان هه‌ندی‌کمان سوودو که‌لکمان له‌هه‌ندی‌کمان وه‌رگرت. ﴿وَلَقَدْ نَعَجْنَا آلَآءِ الَّذِي أَجَلَّتْ لَنَا﴾ وه‌ به‌و کاته‌و موله‌ته‌گه‌یشتین که‌بو‌ت دیاری کرد بو‌وین. ﴿قَالَ النَّارُ مَثْوٰةٌ لَكُمْ﴾ خوا‌فه‌رمو‌وی ئاگر شو‌یتتانه. ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی و بی برانه‌وه ده‌مینه‌وه تیا‌یدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه‌له‌و کاته‌ی که‌خوا بیه‌و‌ی ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی په‌ره‌ره‌دگارت کار دروستی زانایه ﴿وَكَذَلِكَ نُفِي بَعْضُ الظَّالِمِينَ بَعْضًا﴾ به‌و شی‌وه‌به‌هه‌ندیک له‌سته‌مکاران ده‌که‌ین به‌دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکی تریان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هو‌ی ئه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی ئه‌نجامیان ده‌دا ﴿يَوْمَ تَعْتَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ نه‌ی ده‌سته و کومه‌لی جنو‌که و ئاده‌می ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾ ئایا پیغه‌مه‌رانتان له‌خوتان بو‌نه‌هات ﴿يُقِصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی منتان بو‌بخو‌یننه‌وه ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ وه‌له‌گه‌یشتن و دوو‌چار بوونی ئەم روژه‌یان نه‌ترساندن ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا﴾ ده‌لیئن (راسته‌و) شایه‌تی له‌سه‌ر خو‌مان ده‌ده‌ین ﴿وَعَرَّضْنَاهُمْ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ به‌لام ژیا‌نی دویاخه‌له‌تان‌دینی ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ و شایه‌تیان له‌سه‌ر خو‌یان دا ﴿أَنْتَهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ﴾ که‌بیگو‌مان ئه‌وان بی بروا بوون ﴿﴾

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
 غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
 بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ
 إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا
 يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾
 إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَتَقَوْمِ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
 مَنْ تَكُونُ لَهُ وَعَقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾
 وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
 فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْقِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ
 لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ
 يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ
 زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
 شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

﴿ذَلِكَ أَنْ لَوْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهَيْلًا فَالَّذِينَ الْفُلَى يَظْلِمُونَ﴾ ئەوێ باسکرا له‌به‌ر ئەو‌یه که‌به‌روه‌ردگارت له‌ناو‌به‌ری (خه‌لکی) شارو گونده‌کان نه‌بووه و زولم و سته‌می لێ نه‌کردوون ﴿وَأَهْلَهَا عَفَاؤُونَ﴾ له‌کاتی‌که‌دا خه‌لکی ئەو شارو گوندانه‌ بی‌ ئاگابووبن ﴿۱۳﴾ ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ بۆ هه‌ر یه‌کێک (له‌جنۆکه‌و ئاده‌می) چه‌ند پله و پایه هه‌یه له‌به‌رانه‌به‌ر کرده‌وه‌کانیاندا ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌ په‌روه‌ردگارت له‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن (ئهو سته‌م کارانه) بی‌ ئاگانیه‌ ﴿۱۴﴾ ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ هه‌ر په‌روه‌ردگاری تۆ بی‌ نیازه و خوا‌هنی میه‌ره‌بانی یه‌ ﴿إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ﴾ ئە‌گه‌ر بیه‌ویت له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَنَّا يَشَاءُ﴾ وه‌ کێی بو‌یت دوا‌ی ئیوه‌ ده‌یکاته‌ جێنشین (ی ئیوه‌) ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوِّمٍ ؕ آخِرِينَ﴾ وه‌ک چۆن ئیوه‌ی له‌نه‌وه‌ی کۆمه‌لێکی تر به‌دی هینا ﴿۱۵﴾ ﴿إِنْ مَا تَوْعَدُونَ لَأْتِيَنَّكُمْ﴾ بێ‌گومان هه‌ر به‌لێنیکتان بی‌ ده‌دری هه‌ر دیت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئیوه‌ له‌ده‌س خوا‌ ده‌رناچن ﴿۱۶﴾ ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی ئهی گه‌له‌که‌م له‌سه‌ر رێبازی خۆتان ئە‌وه‌ی له‌ده‌ستان دیت بیکه‌ن ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾ بێ‌گومان منیش کارو کرده‌وه‌ی خۆم ده‌که‌م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَرْقَبَةُ الدَّارِ﴾ جا له‌مه‌و پاش ده‌زانن سه‌ره‌ئه‌نجامی ئە‌وه‌ دونیا بۆ‌کێ ده‌بیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بێ‌گومان (بی‌ باوه‌ران و) سته‌م کاران رزگاریان نابیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ﴾ وه‌ به‌ریاریاندا بۆ خوا‌له‌وه‌ی که‌ (خوا) دروستی کردو‌ای هینا ﴿مِنَ الْحَرْثِ وَالْآنْعَامِ نَصِيبًا﴾ به‌شێک له‌کشتو‌کان و ئازهل و مالات ﴿فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَحْمَتِهِ﴾ جا به‌گومانی خۆیان ووتیان ئە‌مه‌ بۆ خوا‌یه‌ ﴿وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾ وه‌ ئە‌وه‌ش بۆ هاو‌به‌شه‌کانمان (به‌ته‌کانمانه‌) ﴿فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ جائه‌وه‌ی بۆ هاو‌به‌شه‌کانیان ئە‌وه‌ به‌خو‌اناکات ﴿وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ش بۆ خوا‌یه‌ ئە‌وه‌ ده‌گات به‌هاو‌به‌شه‌کانیان (واته‌: خو‌انایه‌ویت و ئە‌یداته‌وه‌ به‌سه‌ریاندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چ خرابه‌ ئە‌وه‌ی به‌ریاری ده‌ده‌ن ﴿۱۸﴾ ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُهُمْ﴾ ئا به‌و شیوه‌یه‌ شه‌یتانه‌کان کوشتنی پۆله‌کانیان بۆ زور له‌هاوه‌ل دانه‌ره‌کان رازانده‌وه‌ ﴿يُرِيدُوهُمْ وَلَيْسُوا عَلَيْهِمْ دِيهَةٌ﴾ بۆ ئە‌وه‌ی له‌ناویان به‌رن (به‌کوشتنی که‌سانی بی‌ تاوان) وه‌ بۆ ئە‌وه‌ی ئاینه‌که‌یان لێ بشیوینن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر خوا‌ بیویستایه‌ ئە‌وه‌ بیان نه‌ده‌کرد ﴿فَدَرَّهْمٌ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ که‌واته‌ لێیان گه‌ری با له‌گه‌ل ئە‌وه‌ درۆو ده‌له‌سه‌یه‌ی که‌ هه‌لی ده‌به‌ستن (بی‌ ئاگا و گومرا‌بن) ﴿۱۹﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَّحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يُطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
 بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمٌ حَرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ
 أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ
 لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَرْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً
 فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمُ اللَّهُ وَحَكِيمٌ
 عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
 عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
 وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ * وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ
 مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا
 أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
 كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ وَيَوْمَ حَصَادِهِ
 وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَمِ
 حَمُولَةٌ وَفَرَشَاتٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوتَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

﴿وَقَالُوا هَذِهِ الْأَنْعَامُ حَرَّتْ جَحْرٌ﴾ وه (به گومانی خویمان) ده‌بیان ووت ئەمانه ئازهل و مالآت و کشتو کالیکن که‌قه‌ده‌غه کراون ﴿لَا يَطْعُمَهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ﴾ نابئ لییان بخوات که‌سائیک نه‌بئ خویمان بمانه‌وئت ﴿بِرَعْمِجٍ﴾ به‌گومانی خویمان ﴿وَلَنْعَمُ حَرَمَتْ طُهُورُهَا﴾ مالآتیکش پشتیان قه‌ده‌غه کرابوو (نابئ) باربان لی بنری یا سواربان ببن) ﴿وَلَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ هه‌روه‌ها ئازهل و مالآت هه‌یه (له‌کاتی سه‌ربرین دا) ناوی خویان له‌سه‌ر نه‌ده‌برد ﴿أَفْتَرَاءَ عَلَيْهِ﴾ به‌درو هه‌لبه‌ستن به‌ده‌م خواوه ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْكُرُونَ﴾ له‌مه‌ولا خواتو له‌ی ئەو درو هه‌لبه‌ستن بیان لی ده‌سته‌نئت ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ﴾ وه ده‌بیان ووت ئەوه‌ی له‌سکی ئەم ئازهل و مالآتانه دابه ﴿خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا﴾ تابه‌ته به‌نیرینه کانمانه‌وه (پیاوه کانمان) ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا﴾ وه قه‌ده‌غه کراوه له‌سه‌ر ژنه کانمان ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِمَّنَّاهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ﴾ وه ئە‌گه‌ر مرداره‌وه بوو بوون ئەوا هه‌موو تیایدا هاوبه‌شو به‌شدارن ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَّهُمْ﴾ به‌زوویی خوا‌سزای ئەم پئناسه (نه‌فامانه) بیان ده‌داته‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا‌کار دروستی زانابه ﴿فَدَخَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ﴾ به‌راستی زینابار بوون ئەوانه‌ی رو له‌کانی خویمان کوشت ﴿سَفْهَاءٌ بَغِيْرٌ عَلَيْهِ﴾ به‌نه‌فامی ونه‌زانی ﴿وَحَرَّمَ مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ وه ئەوه‌ی که‌خوابئ به‌خشسیوون له‌خویمان قه‌ده‌غه کرد ﴿أَفْتَرَاءَ عَلَىٰ اللَّهِ﴾ به‌ده‌ست هه‌لبه‌ست و درو به‌ده‌م خواوه ﴿فَدَخَسَلُوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه گومرا بوون و رینمونی کراو نه‌بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ته‌نها خویاه که‌به‌دی هیناوه باخاتی ﴿مَعْرُوشَاتٍ﴾ که‌پرو هه‌رزاله بو کراو (یا ساق به‌رز) ﴿وَعَدَيْرُوشَاتٍ﴾ وه که‌پرو هه‌رزاله بو نه‌کراو (ساق کورت) ﴿وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ﴾ وه دار خورماو کشتو کالی ﴿مُخْتَلَفًا كَلِيلًا﴾ جیاواز له‌خواردن و تامدا (به‌دی هیناوه) ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَاتَ﴾ زه‌یتون و هه‌ناریشی (به‌دی هیناوه) ﴿مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ له‌به‌ک چوو (له‌وئنه و دیمه‌ندا) و له‌به‌ک نه‌چوو (له‌تامدا) ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخون له‌به‌رو بوومی کاتیک هاته‌به‌ر ﴿وَوَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ وه له‌روژی دروئنه و چننیدا مافه‌که‌ی (زه‌کاته‌که‌ی) لی‌بدن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده‌روئی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگومان خوا‌زیاده‌روئیانی خو‌ش ناوئت ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمَلَةٌ وَقَرَشَاتٌ﴾ له‌ئازهل و مالآتیش هه‌ندیکی باره‌لگه‌ره و هه‌ندیکی بو کولک و خوری (که‌پاخه‌رو فه‌رشی لی‌دروست ده‌کرئت) ﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ له‌وه‌ی که‌خوابئ به‌خشسیوون بخون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه شوئنی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون ﴿إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه بیگومان شه‌یتان دوزمنیکی ئاشکرای ئیوه‌یه. ﴿۱۶۶﴾

ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ
 قُلْ ءَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَا أَشْتَمَكَ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَ الذَّكَرَيْنِ
 حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَا أَشْتَمَكَ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمُ اللَّهُ بِهِذَا فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ وَرِجْسٌ أَوْ
 فِسْقًا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ءَ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرُ بَاعٍ وَلَا عَادٍ
 فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ
 بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

﴿ثُمَّ نَبَّأَهُ أَنذَرْنَاكَ﴾ (خوا) ههشت جور ئازهل و مالاتی (دروست کردوه) ﴿بَيْنَ الْأَصْنَانِ اثْنَيْنِ﴾ له‌مهر دووان (مهر و بهران) ﴿وَمِنَ الْأَمْزَانِ اثْنَيْنِ﴾ وله‌بزن دووان (بزن و سابرین) ﴿قُلْ أَلَمْ أَكْرِهَنَّ حَرَمَ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: ئایا خوا‌ئه‌و دوو نیره‌ی حه‌رام کردوه؟ ﴿أَمْ الْأَنْبِيَاءُ﴾ یا‌ئه‌و دوو می‌یه؟ ﴿أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْبِيَاءِ﴾ یا‌ئه‌و بی‌چوانه‌ی که له‌سکی ئه‌و دوو (جوره‌ ئازهله) میینه‌دایه ﴿يَعْتُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه‌ گهر ئیوه‌ راست ده‌ کهن هه‌والم‌ بدنه‌ی به‌زانیاریه‌ک (له‌خواوه) ﴿وَمِنَ الْأَيْلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ﴾ وه‌ له‌حوشتر دووان و له‌ریشه‌و‌لاخ دووان (نیرو مییه‌ک) ﴿قُلْ أَلَمْ أَكْرِهَنَّ حَرَمَ أَمْ الْأَنْبِيَاءُ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی ئایا خوا‌ئه‌و دوو نیره‌ی حه‌رام کردوه یا‌ن ئه‌و دوو می‌یه؟ ﴿أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْبِيَاءِ﴾ یا‌ئه‌و بی‌چوانه‌ی که له‌سکی ئه‌و دوو (جوره‌ و‌و‌لاخه) میینه‌دایه ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْنَاكَ بِآيَاتِنَا أَنتَ وَآلُكَ وَبَنُو أَخِي﴾ یا‌ن ئیوه‌ ناماده‌و شایه‌ت بوون ئه‌و کاته‌ که‌خوا فرمانی بی‌کردن (به‌م قه‌ده‌غه‌کردنه) ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌واته‌ کی‌ له‌و که‌سه‌ سته‌م کار تره‌ که‌درو به‌ده‌م خواوه‌ هه‌لده‌به‌ستتیت ﴿يُضِلُّ النَّاسَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی خه‌لکی گومرا بکات ﴿بِعَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌بی‌هیچ زانیاری یه‌ک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی خوا ریتموونیی کومه‌لی سته‌م کاران ناکات ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی نابینم له‌وه‌ی که‌ (وه‌حی) و‌سرووشم بو‌کراوه‌ هیچ خوراکی‌ک حه‌رام بیت بو‌ که‌سیتک که‌ بی‌خوات ﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُورًا﴾ جگه‌ له‌ مرداره‌وه‌ بو‌و یا‌ن خوینیکی رژی‌تراو نه‌بیت ﴿أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾ یا‌ گوشتی به‌راز چونکه‌ بی‌گومان ئه‌وه‌ش بیس (و‌حه‌رامه) ﴿أَوْ فِسْقًا أَهْلًا لِعَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ یا‌ن سه‌ربراونیک (کاتی سه‌ربرین) ناوی غه‌یری خوی له‌سه‌ر هیترا‌بیت ﴿فَمَنْ أَضَلُّ عَضْبًا عَصَابًا﴾ جا‌ه‌هر که‌س ناچار بو‌و (که‌ئه‌و حه‌رامانه‌ بخوات له‌به‌ر برسه‌تی و‌خواردنی حه‌لالی ده‌ست نه‌که‌وت) با‌ زیاد له‌پیوست نه‌خوات ﴿وَالْأَعَادِ﴾ و‌مه‌به‌ستی سنوو‌ر به‌زاندن نه‌بیت ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وه‌ بی‌گومان په‌روه‌دگارت لی‌سورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا﴾ تنه‌ها له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بو‌ونه‌ جووله‌که‌ حه‌راممان کرد ﴿كُلَّ ذِي ظُفْرٍ﴾ هه‌موو چرنو‌کدارنیک (بالدار بیت یا‌ ئازهل) ﴿وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شَوْهَمًا﴾ وه‌ له‌ (گوشتی) ره‌شه‌و‌لاخ و‌مه‌رو بزنی‌ش پیو‌وبه‌زه‌کانیمان لی‌ حه‌رام کردن ﴿إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا﴾ مه‌گهر ئه‌وه‌ی که‌به‌سه‌ر پشتیانه‌وه‌ بیت ﴿أَوْ الْحَوَايَا﴾ یا‌ ئه‌وه‌ی به‌ریخوله‌کانیانه‌وه‌ بیت ﴿أَوْ مَا أَحْتَمَط بِظَنٍّ﴾ یا‌ تیکه‌ل بو‌وبیت و‌لکا بیت به‌ئیسکه‌وه ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ يَبْغُونَهَا﴾ به‌هوی سه‌ر که‌شیانه‌وه‌ ئه‌و تو‌له‌ و‌سزمان دان ﴿وَإِنَّ الصَّدُوقَاتِ﴾ وه‌ بی‌گومان ئیمه‌ راست گۆین ﴿۱۱۱﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
بِأْسِهِ وَعَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُكُمْ
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعَدُلُونَ ﴿١٥٠﴾ * قُلْ
تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِمَّنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَنْزِقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تُقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

﴿فَإِنْ كَذَّبُوكُمْ﴾ ئەمجا ئەگەر باوه‌ریان بێ نه‌کردی ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَسَعَةٍ﴾ ئەوا (بێیان) بلی
 په‌روه‌ر دگارتان خاوه‌نی میهره‌بانی فراوانه ﴿وَلَا يَرْضَئُ بَأْسُهُ وَعَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه‌ سزاو تو له‌ی ئەو
 (خوا که‌هات) له‌هۆزی تاوانباران ناگیر دریته‌وه ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ئەوانه‌ی که‌هاوبه‌شیان
 بو‌خوا دانا بو‌و له‌مه‌و دوا ده‌لین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ ئەگەر خوا بیویستایه‌ ئیمه‌و
 باوو باپیرانمان هاوبه‌شمان (بو‌خوا) دانه‌ده‌نا ﴿وَلَا حَرَمَ تَابَعَيْنِي﴾ وه‌ هیچ شتی‌کمان حه‌رام نه‌ده‌کرد
 ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه‌ر به‌و شیویه‌ ئەوانه‌ی پیش ئەمانیش درو‌یان کرد ﴿حَتَّىٰ
 ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾ هه‌تا سزاو تو له‌ی ئیمه‌یان چه‌شت ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ)
 بلی ئایا هیچ زانیاریه‌کتان لایه ﴿فَخَرَجُوهُ لَنَّا﴾ تا ده‌ری بخه‌ن بۆمان و ده‌ری بېرن ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
 أَظْنَ﴾ ئیوه‌ شوینی هیچ شتی‌ک ناکه‌و بێجگه‌ له‌گومان نه‌بیت ﴿وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا خُرُوصٌ﴾ و ئیوه
 هه‌ر له‌خۆتانه‌وه‌ به‌گوته‌ر شت ده‌لین ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ﴾ بلی ده‌ی که‌واته‌ به‌لگه‌ی به‌هیز
 (ده‌سه‌لات) هه‌ر بو‌خوا به ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جا ئەگەر (خوا) بیویستایه‌ هه‌ر هه‌مووتانی
 ده‌خسته‌ سه‌ر ریتی راست ﴿قُلْ هَلْ سَأَلْتُمْ لِكُفْرِكُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئەو شایه‌تانه‌تان
 بێتن ﴿يَسْأَلُونَ أَنْ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ که‌ شایه‌تی ده‌ده‌ن که‌ خوا ئەمه‌ی حه‌رام کردوه ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
 مَعَهُمْ﴾ جا ئەگەر (به‌درو) شایه‌تیان دا تو له‌گه‌لیاندا شایه‌تی مه‌ده ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا
 بِمَا بَيَّنَّتْ﴾ وه‌ شوین هه‌واو هه‌وس و ئاره‌زوای ئەوانه‌ مه‌که‌وه‌ که‌باوه‌ریان نه‌هینا به‌ئایه‌ته‌کانی
 ئیمه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه‌ شوین ئەوانه‌ش مه‌که‌وه‌ که‌پروایان نی به‌په‌رۆزی دوا‌یی
 ﴿رَهُمْ بَرِّبِهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ئەوانه‌ش که‌هاوبه‌ش و هاوتا بو‌ په‌روه‌ر دگاریان بریار ده‌ده‌ن ﴿وَ
 قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی وه‌رن با‌یخوینمه‌وه (بوتان) ﴿مَآ حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 ئەوه‌ی په‌روه‌ر دگارتان (حه‌رام) و با‌ساعی کردوه له‌سه‌رتان ﴿الَّذِينَ كُفِرُوا بِهِمْ﴾ (فه‌رمانیداوه
 که‌وا) هیچ شتی‌ک نه‌که‌ن به‌هاوبه‌ش بوی ﴿وَيَا لَوْلِيَيْنِ احْسَبْنَا﴾ و له‌گه‌ن باوک و دا‌یکدا ئاکار چاک
 و ره‌فتار جوانبێن ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَمَلِكُمْ﴾ و منداله‌کانتان مه‌کوژن له‌به‌ر هه‌ژاری و نه‌بوونی
 ﴿نَحْسٍ تَنْزُرُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ ئیمه‌ پۆزی ئیوه‌و ئەوانیش ده‌ده‌بن ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ﴾ وه‌ نزیک‌ی گونا‌هو
 کرده‌وه زۆر به‌ده‌کان مه‌که‌ونه‌وه ﴿مَآ ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾ ئەوه‌ی که‌ به‌ ئاشکرا ده‌کری له‌و (خه‌راپانه)
 ئەوه‌ش په‌نه‌هان ده‌کری ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وه‌ ئەو که‌سه‌ مه‌کوژن که‌ خوا
 کوشتنی حه‌رام کردوه مه‌گه‌ر هه‌ق بێ (بکوژریته‌وه‌ له‌توله‌دا) ﴿ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خوا ئەمانه‌ی
 به‌ئیه‌ راسپاردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو‌ئوه‌ی تی‌ بگه‌ن (و ژیری خۆتان به‌کار به‌یتن) ﴿۱۶۸﴾

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
 وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَفِ نَفْسًا إِلَّا
 وَسَعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَتْ ذَاقِرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
 اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَدَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
 وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
 فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَدَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي
 أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمٍ بِلِقَاءِ
 رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
 وَاتَّقُوا لَعَدَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ
 الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
 ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
 مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْرِي الَّذِينَ
 يَصْدِفُونَ عَنَّا آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه‌ نزیکی مالی هه‌تیوان مه‌ که‌ونه‌وه‌ ﴿إِلَّا بِأَلْفٍ هِیْ أَحْسَنُ﴾ مه‌ گهر به‌و شیوه‌ی که‌ جوانتر و چاکتر بیت (بوئه‌وان) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا بالغ ده‌بیت و ده‌ گاته‌ هیزی خوی ﴿وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌ پیوانه‌و کیشانه‌ بی زیادو که‌م ئه‌نجام بده‌ن به‌داد گهری ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوای هیچ ئه‌رک و فهرمانیک له‌ که‌س ناکه‌ین به‌ئه‌ندازه‌ی توانای خوی نه‌بیت ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا﴾ وه‌ کاتیک (بو‌شایه‌تی دان و شتی تر) قسه‌تان کرد دادوهر و پر است بن ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فَاقِرِينَ﴾ با (له‌دری) خزمی نزیکی خوشتان بیت ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾ وه‌ به‌لین و په‌یمانی خوا به‌چاک‌ی به‌نه‌سه‌ر ﴿ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خواهه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و پاسپاردوه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بوئه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌ ﴿وَإِنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمًا﴾ (فه‌رمانی داوه‌ که‌) بیگومان ئه‌مه‌ ریگای پرستی منه‌ که‌ پر است و دروسته ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که‌ واته‌ شوینی بکه‌ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ و شوینی کویره‌ ریگا و ریچکه‌ کانی تر مه‌ که‌ون ﴿فَتَفَرَّقَ بِكَ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ چونکه‌ دوورتان ده‌خه‌نه‌وه‌و لاتان ده‌ده‌ن له‌ریگه‌ی خوا ﴿ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خواهه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و پاسپاردوه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بوئه‌وه‌ی پاریزکار و له‌ خواترس بن ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ ته‌ور اتمان به‌خشی به‌موسا ﴿تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ﴾ بوئه‌واو کردنی چاکه‌و به‌هره‌مان به‌رانهر که‌سیک که‌به‌چاک‌ی پی هه‌لساوه‌ ﴿وَتَقْضِيًا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیک بی ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ وه‌ ری‌نیشانده‌رو ری‌نمونی و میهره‌بانی بی ﴿لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُم بِؤْمُونٍ﴾ بوئه‌وه‌ی باوهر به‌ین به‌گه‌یشتیان به‌حوزوری به‌ره‌ورد گاریان (له‌ پوژی دواییدا) ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ وه‌ ئه‌م قورئانه‌ پیروزه‌ به‌فه‌ر و بیته‌مان نار دوته‌ خواره‌وه‌ ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که‌ واته‌ ئیه‌وه‌ش شوینی بکه‌ون ﴿وَأَتَيْنَا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ و خوتان بیاریزن و (پاریزکار بن) تاره‌حمتان بی بکریت ﴿إِنْ تَقُولُوا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌لین ﴿إِنَّمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ﴾ بیگومان کتیب ته‌نها بو سه‌ر دوو کومه‌لی (گاوورو جووله‌که‌) نیراوته‌ خواره‌وه‌ ﴿مِنْ قَبْلِنَا﴾ له‌پیش ئیمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَرْضَوْنَ لَعْنَتَنَا﴾ که‌ به‌پرستی ئیمه‌ له‌خویندنه‌وه‌و لیکوئینه‌وه‌ی کتیبه‌کانیان بی ئاگابوین ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ وه‌ بوئه‌وه‌ی نه‌لین ﴿لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به‌پرستی ئه‌ گهر کتیبی ئاسمانی بو ئیمه‌ش به‌اتبابه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ نَهْتَدُوا﴾ ئه‌وه‌ ئیمه‌ له‌وان ریتمون تر ده‌بوین ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ئیه‌و بیگومان به‌لگه‌و نیشانه‌ (قورئان) ی روئنان له‌ په‌ره‌ورد گارتانه‌وه‌ بو هاتووه‌ ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ که‌ ره‌نمونی و میهره‌بانیه‌ کی گوره‌به‌ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌ واته‌ کی سته‌م کار تره‌ له‌و که‌سه‌ی بی باوهر بیت به‌ئایه‌ته‌ کانی خواو به‌دروی بزائیت ﴿وَصَدَفَ عَنْهَا﴾ وه‌ روویان لی وهر گپرت ﴿سَجَرِی الذِّینَ یَصْدُقُونَ عَنْ آيَاتِنَا﴾ له‌مه‌و دوا به‌زووی توله‌ ده‌سین له‌وانه‌ی سه‌ر پیچی ده‌کن له‌ ئایه‌ته‌ کانی ئیمه‌ ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾ به‌سزایه‌ کی به‌دو سه‌خت ﴿بِمَا كَانُوا یَصْدُقُونَ﴾ به‌هوی ئه‌و لادانه‌وه‌ که‌ ده‌یانکرد ﴿١٥٧﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ
 آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
 لَمْ تَكُنْ ءَامِنًا مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْتَظِرُونَ
 إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَأَسْتَأْذِنُ
 مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
 فَلَا يُجْزَى إِلَّا أَمْثَالَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
 ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
 نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
 مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ
 خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ فِي
 مَاءِ اتِّكُمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ﴾ ئاخو ئه‌وان چاوه‌روانی چ شتیک ده‌که‌ن بیجگه له‌وه‌ی مه‌لائیکه‌ی گیان کیشان) یان بو بیت ﴿ أَوَلَيْكَ رَبِّكَ ﴾ یان په‌روه‌ر دگارت بیت (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿ أَوَلَيْكَ بَعْضَ آيَاتِ رَبِّكَ ﴾ یان هه‌ندیك له‌موعجیزه و نیشانه ئاشکر اکانی په‌روه‌ر دگارت به‌دی بیت ﴿ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضَ آيَاتِ رَبِّكَ ﴾ ئه‌و روژی هه‌ندیك له‌نیشانه و به‌لگه‌ه‌روونه‌کانی په‌روه‌ر دگارت به‌دی دیت ﴿ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا ﴾ باوه‌ره‌ینان سوود ناگه‌یه‌نیت به‌هیچ که‌س ﴿ لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ ﴾ که‌پیشتر بر‌وای نه‌هینا بیت ﴿ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ﴾ یان هیچ خیر و چاکه‌یه‌کی نه‌کردینت له‌گه‌ل ئیمان‌ه‌کی‌یدا ﴿ قُلْ أَنْظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴾ بلی: چاوه‌روان بن (هه‌ره‌شه‌یه) ئیمه‌ش چاوه‌روانی ده‌که‌ین ﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَفَرُوا ذَرِبْهُمْ بِهِ رَاسْتَىٰ ۖ وَوَانَهُ يَءَاثِبُهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ مَخْرَجٍ ﴾ یان هه‌س شتیک‌ده‌ئه‌وان نیت ﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ﴾ بیگو مان کاری ئه‌وان ته‌نها بو لای خوا ده‌گه‌ر یته‌وه ﴿ قُلْ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾ پاشان خوا هه‌والیان پی ده‌دا به‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که‌کردویانه ﴿ وَمَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ ﴾ هه‌ر که‌سیک چاکه‌بکات ﴿ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلًا ۖ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴾ ده‌ئه‌وه‌ندی که‌هی پاداشتی بو هه‌یه ﴿ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک خرابه‌بکات ﴿ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا ﴾ ئه‌وه‌توله‌ی لی ناسیتری ته‌نها به‌وینته‌ی خو‌ی نه‌بی ﴿ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ و ئه‌وانه‌سته‌میان لی نا‌کرتیت ﴿ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بیگو مان من په‌روه‌ر دگارت رینموونیی کردووم ﴿ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ بو رینگای راست ﴿ دِينًا قِيَمًا ﴾ ئاینیکی زور راست و پاک (که‌هیچ لاریه‌کی تیا نی‌یه) ﴿ مَثَلًا لِّإِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ﴾ ئاینی ئه‌و ئیبراهیمه‌به‌که‌له‌هه‌موو ئاینه‌ ناراسته‌کان لایداوه‌بو په‌رستنی خوا به‌ته‌نها ﴿ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ وه‌به‌هیچ جوړیک له‌هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ران نه‌بووه ﴿ قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بیگو مان نویژو (به‌ندایه‌تی) و قوربانی ﴿ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي ﴾ و ژیان و مردن ﴿ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ هه‌ر بو‌خوای په‌روه‌ر دگاری هه‌موو جیهانیانه ﴿ لَأَشْرِكَ لَهُ ﴾ هیچ‌هاوبه‌شینی نی‌یه ﴿ وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ ﴾ وه‌هه‌ر به‌وه‌هه‌رمانم پی دراوه ﴿ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾ وه‌من به‌که‌می ناوه‌موو موسلمانان و فرمانه‌بردارانم (بو‌خودا) ﴿ قُلْ أَتَعْبُدُونَ إِلَّا رَبِّي ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ئایا بیجگه له‌خوا په‌رستراویکی تر بو‌خووم هه‌لبیزیم ﴿ وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ له‌کاتیک‌ده‌ئه‌و په‌روه‌ر دگاری هه‌موو شتیکه ﴿ وَلَا تَكْفُرْ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَنِّي ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک هه‌ر گوناوه‌ی خرابه‌یه‌ک بکات ته‌نها له‌سه‌ر خو‌یه‌تی ﴿ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴾ وه‌هیچ که‌سیکی گوناوه‌کار گوناوه‌ی که‌سیکی تر هه‌لنا‌گرتیت ﴿ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بو‌لای په‌روه‌ر دگارتانه ﴿ فَيُنَادِيكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾ ئه‌مجا هه‌والتان پی ده‌دا به‌وه‌ی که‌ئیوه‌ تیا‌یدا جیا‌واز بوون ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ ﴾ وه‌خوا ئه‌و زاته‌یه‌که‌ئیوه‌ی کردووه‌به‌جیشینانی زه‌وی (کو‌مه‌ل له‌دوای کو‌مه‌ل دین) ﴿ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ ﴾ چهند پله‌هه‌ندیکتانی به‌رز کردو‌توه‌به‌سه‌ر هه‌ندیکی تراندا ﴿ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه‌له‌ودا که‌پنی به‌خشییون ﴿ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ﴾ به‌راستی په‌روه‌ر دگارت توله‌سه‌ندنی خیر‌ایه (بو‌به‌دکاران) ﴿ وَإِنَّهُ لَعَفْوٌ رَحِيمٌ ﴾ وه‌به‌راستی ئه‌و لیبوره‌دی میه‌ره‌بانه (بو‌چاکه‌کاران) ﴿

سورة الأعراف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَص ١ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرجٌ مِنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ ۚ وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ٢ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ
مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ ۚ أُولَئِكَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
٣ وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهَدَكُنَّهَا فَجَاءَ هَا بِأَسْنَابٍ ۖ وَأُوهَمُوا
قَائِلُونَ ٤ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَابٍ إِلَّا أَنْ قَالُوا
إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٥ فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ٦ فَلَنَقْضِيَنَّهُمْ بِعِلْمٍ غَيبٍ ٧
وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۖ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ٨ وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْمُونَ ٩ وَلَقَدْ مَكَرَكُمُ
فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُم فِيهَا مَعَايِشٌ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ
١٠ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن السَّاجِدِينَ ١١

سورەتی ﴿الأعراف﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿الْمَصِّ﴾ به‌(تەلیف، لام، میم، صاد) دەخوێنرێتەوه، خوا زانتره به‌ماناو مه‌به‌ست پیتی، بو زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورەتی (البقرة) بکه ﴿١﴾ ﴿كَتَبْنَا نَزْلَ إِلَيْكَ﴾ (تەم قورئانه) نامه‌یه‌که نیراوه‌ته خواره‌وه‌بو تو (ئەه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ﴾ که‌واته دل تەنگ مه‌به‌(به‌په‌یره‌وه نه‌که‌رانی) ﴿لِيُنذِرَ بِهِ﴾ بو‌ئەوه‌ی (ئەوان) به‌م قورئانه بترسینی ﴿وَذَكَرَى لِمُؤْمِنِينَ﴾ و‌بیر خستنه‌وه‌و ئامۆژگاریش بی بو‌بر واداران ﴿١﴾ ﴿أَتَعْوَمَا نَزْلَ إِلَيْكَ مِّن رَّبِّكَ﴾ په‌یره‌وی ئەوه بکه‌ن که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه‌دابه‌زینراوه‌ته خواره‌وه‌بو تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن دُونَهُ أُولَئِكَ﴾ وه‌ببجگه له‌ئەو (خودا) شوین هیچ په‌رستراوانیکی تر مه‌که‌ون و مه‌یکه‌ن به‌پشتیوانی خوتان ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ ئیوه زور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿١﴾ ﴿وَكَمْ مِّن قَبْلِهِ أَهْلًا كَانَتْ﴾ وه‌چه‌نده‌ها شار و گوندمان ویران کرد ﴿فَجَاء هَابًا وَسَبًّا﴾ و‌سزای ئیمه‌یان بو‌هات له‌شه‌ودا ﴿أَوَهُمْ قَالُونَ﴾ یان ئەوان له‌خه‌و و پشووی نیوه‌رودا بو‌ون. ﴿١﴾ ﴿فَمَا كَانَ دَعْوُهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَا﴾ جا کاتیک سزای ئیمه‌یان بو‌هات هاوارو نزایان هیچ نه‌بوو ﴿إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ببجگه له‌وه‌ی که‌ده‌یان ووت: به‌راستی ئیمه‌ستم کاربوین. ﴿١﴾ ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که‌په‌غه‌مبه‌رانیان بو‌نیردا (که‌چون پیشوازیان لیکردن) ﴿وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه‌ببگومان پرسیاریش ده‌که‌ین له‌په‌غه‌مبه‌ران (که‌چون وه‌لام درانه‌وه). ﴿١﴾ ﴿فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعَلْمٍ﴾ جا سویند به‌خوا به‌راستی (ئەوه‌ی کردوویانه) بو‌یان ده‌گیرینه‌وه له‌رووی زانیاریه‌وه ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ وه‌ئیمه‌هیچ کاتیک بی‌ئاگا نه‌بوین (لییان) ﴿١﴾ ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ﴾ کیشانه‌ی راست (بو‌کرده‌وه‌کانتان) له‌و پرۆزه‌ده‌ه‌بیت و گومانی تیدانی یه ﴿فَمَن ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ جاهه‌ر که‌س کیشراو (ی چاک) ه‌کانی قورس بیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَٰخِرُونَ﴾ ئەوه ئەوانه‌ن پرزگارو گه‌بشتوو به‌ئامانج ﴿١﴾ ﴿وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س کیشراو (چاکه‌کانی) سووک بیت ﴿فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ئەوانه‌که‌سانیکن که‌خو‌یانیان دۆراندوو‌وه‌و زه‌ره‌ر مه‌ندبوون ﴿يَمَّا كَانُوا يَٰعَابِدَاتِنَا أَظْمَأْتُونَ﴾ به‌هوی ئەوه‌ی که‌سته‌میان کرد به‌رانبه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ئیمه (و به‌درویان دانا) ﴿١﴾ ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكَ فِي الْأَرْضِ﴾ سویند به‌خوا ببگومان ئیمه‌ئیه‌مان نیشه‌جی و جیگیر کرد له‌زه‌ویدا ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ فِيهَا مَعِيَشٌ﴾ و‌جو‌ره‌ها هوی ژبانمان تیدا بو‌ره‌خساندن ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (به‌لام) ئیوه زور که‌م سوپاس گوزارن ﴿١﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ سویند بیت ببگومان ئیوه‌مان به‌دی هینا و پاشان شکل و شیوه‌مان کیشان ﴿ثُمَّ قَلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ پاشان ووتمان به‌فریشته‌کان سوژده‌به‌ن بو‌ئادهم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ هه‌موویان یه‌کسه‌ر سوژده‌یان برد ببجگه له‌ئیبلیس (له‌شه‌یتان) ﴿لَمَّا كُنْ مِنَ السَّٰجِدِينَ﴾ که‌له‌سوژده‌به‌ران نه‌بوو ﴿١﴾

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدًا إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ
 وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
 فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ
 ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
 صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَتَّبِعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمَنْ خَلْفَهُمْ
 وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
 أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُومًا وَمَأْمُودًا لِمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَتَقَادِمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
 شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ
 لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ
 مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ
 أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾
 فَذَلَّلَهُمَا يَبْعُرُونَ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا
 يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ
 تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا أَنْتَ جِدَّ إِذَا أَمَرْتُكَ﴾ (خوا) فەرمووی چی بەرگری کردی کە سوژدە نەبەیت کاتیک فەرمانم پێکردی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شەیتان) ووتی: من لە (ئادەم) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ چونکە منت لە ئاگر دروست کردوووە و ئەوت لە قوور دروست کردوووە ﴿قَالَ فَأَهْطُ مِنْهَا﴾ (خوا) فەرمووی: (لە بەهەشت) بەرۆرە خواریوە ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ چونکە بۆت نی یە لەو (بەهەشتە) دا خۆت بە گەورەو زل بزانی ﴿فَأَخْرَجَ﴾ یە کەسەر دەر چۆ ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ بەراستی تۆ لەبێ نرخ و پرسیوایانی ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي﴾ ووتی مۆلەتم بدە (مەممرینە) ﴿إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ تائەو پۆژەوی زبندوو دەکرینەووە ﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ (خواش) فەرمووی: بێگومان تۆ لە مۆلەت دراونیت ﴿قَالَ فِيمَا أَعُوذُ بِكَ لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ﴾ ووتی ئەی پەرورەدگار بەهۆی ئەووە کە گومرات کردم بێگومان بۆیان (ئادەم و نەوەکانی) دادەنیشم ﴿صِرْطَكَ الْمَسْتَقِيمَ﴾ لەرێگە راستە کە ی تۆ دا ﴿قُلْ لَا يَنْبَغِي لَكُمْ أَنْ تَكُونُوا مِثْلَ آبَائِهِمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ ئەمجا سویندبێ بێگومان بۆیان دەچم لەپێشیانەووە و لەدوایانەووە ﴿وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ﴾ وە لەلای راستیان و لەلای چەپیانەووە ﴿وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ ئەوسا نابینی زۆرەیان سوپاس گوزاربن ﴿قَالَ أَخْرَجْنَاهُمَا مِنْهَا مَذْحُورًا﴾ (خوا) فەرمووی: دەر چۆ تێیدا بە لۆمە کراوی و دەر کراوی ﴿لَمَنْ يَمَكُ مِنْهُمْ﴾ سویندبێ بێگومان هەرکەس شوینی تۆ کە وتبیت لەوان ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئەووە بێگومان دۆزەخ پەر دەکەم لەئێوە هەمووتان ﴿وَبَيْنَ أُمَّةٍ أُمَّةٍ أَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةُ﴾ وە (ووتمان) ئەی ئادەم تۆو هاوسەرە کەت نیشته جێ ی بەهەشت بن ﴿فَكَلِمَاتٍ حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ بەخۆن لەهەرچی کەویست و حەزتان لێ بوو ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ بەلام نزیک ی ئەو درەختە مە کەو نەووە ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ئەگینا لەستەم کاران دەبن ﴿قُلْ وَسَوْسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ﴾ ئەمجا شەیتان خەیاڵ و خەتەرە و وەسوسە ی خراب ی خستە دلایان ﴿لِيُذَيِّ لَهُمَا مَا وُورِي عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءٍ لِهَمَا﴾ بۆ ئەو ی دەر یخات بۆیان ئەو عەیب و عەورەتە ی کە شار دەبوویەو لێیان (و بەدەرەو نەبوو) ﴿وَقَالَ مَا نَهَاكُمْ بِئِكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ﴾ وە پێی ووتن: پەرورەدگارتان (لەبەر هیچ هۆیە ک) بەرگری ئەو درەختە ی لێ نە کردون ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكِينَ﴾ مە گەر لەبەر ئەو ی کە نەبنە دوو فریشتە ﴿أَوْ تَكُونَا مِنَ السَّالِفِينَ﴾ یان (لەبەهەشتدا) بمیننەووە بەهەمیشە یی ﴿وَقَالَ لَهُمَا إِي لَكُمْ أَلَمْ نُنصِحْ لَكُمْ﴾ وە سویندی بۆ خواردن ووتی بێگومان من لە ئامۆژگاریکە رانی دڵسوژی ئێووم ﴿فَذَلُّهُمَا يَبُورُونَ﴾ سەرئەنجام بەخەلە تاندن هانی دان ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾ جا کاتیک (لەبەر بوومی) ئەو درەختە یان چەشت ﴿بَدَّتْ لَهُمَا سَوْءُهُمَا﴾ هەردووکیان عەیب و عەورەت یان دەر کەوت ﴿وَطَفِيفًا خَصِمَانٍ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ وە دەستیان کرد بە داپۆشینی خۆیان بە گەلای (درەختانی) بەهەشت ﴿وَوَادَّ لَهُمَا رُبُّهُمَا﴾ وە پەرورەدگاریان بانگی هەردووکیان کرد ﴿أَلَمْ نُنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ ئایا ئەو درەختە مە قەدەغە نە کرد لێتان ﴿وَأَقْبَلْ لَكُمْ﴾ وە ئایا پێم نەووتن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ کە بێگومان شەیتان بۆ ئێوە دۆزمنیکی ئاشکرا یە ﴿۱۵﴾

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَعْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ لَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
 تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيَاءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
 لِبَاسًا يُورِي سَوَاءَ تَكْمُورٍ رِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَلِكَ خَيْرٌ
 ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيَاءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ
 الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
 لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهْمَانٍ إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلَهُ مِنْ
 حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
 بِهَا قُلْ إِنَّا لَأَعْمُونَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْمُونَ
 ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾
 فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
 الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا﴾ ههردووکیان ووتیان ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان ئیمه‌ سته‌مان له‌خۆمان کرد
 ﴿وَأَن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا﴾ جا نه‌گه‌ر لیمان نه‌بوری و میه‌ره‌بانیمان له‌گه‌ل نه‌که‌یت ﴿لَنَكُونَ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ﴾ سویند به‌خوای بیگومان ئیمه‌ له‌زیانباران ده‌بین ﴿قَالَ أَهَيْطُوا﴾ (خوای) فه‌رموی برۆنه
 خواره‌وه‌ (له‌به‌هه‌شت) ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه‌ندیکتان دوزمنی هه‌ندیکی ترانن ﴿وَأَكْفَرُ فِي الْأَرْضِ
 مُسْتَقَرًّا﴾ وه‌ بۆتان هه‌یه‌ له‌زه‌ویدا نیشه‌جی بوون ﴿وَمَتَّعُ إِلَىٰ حِينٍ﴾ وه‌وی رابواردن و ژیان تاماوه‌یه‌ک
 ﴿قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ﴾ (خوای) فه‌رموی: له‌زه‌وی دا ده‌ژین و له‌ویشدا ده‌مرن ﴿وَمِنْهَا
 تُخْرَجُونَ﴾ و هه‌ر له‌ویش ده‌ره‌هه‌یترین (وزیندوو ده‌کرینه‌وه) ﴿يَبْنِيٰ آدَمَ﴾ ئە‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م
 ﴿فَدَأْتَرْنَا عَلَيَّكَ لِبَاسًا﴾ بیگومان پۆشاکمان بۆ ناردوون ﴿يُورِي سَوَآتِكَ وَرِيثًا﴾ که‌عه‌یب و عه‌وره‌تتان
 داده‌پۆشی وه‌ پۆشاک‌ی جوان و رازاوه‌یش (مان بۆ ناردوون) ﴿وَلِبَاسِ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾ به‌لام پۆشاک‌ی
 ترسان له‌خوای و پارێزکاری چاکتره‌ و باشته‌ ﴿ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئە‌وه‌ی باسکرا هه‌ندیکه‌ له‌به‌ل‌گه‌و
 نیشه‌انه‌کانی خوای ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ بۆ ئە‌وه‌ی بیه‌یکه‌نه‌وه‌و ئامۆزگاری وه‌رگرن ﴿يَبْنِيٰ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكَ
 الشَّيْطَانُ﴾ ئە‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م با شه‌یتان فریوتان نه‌دات و نه‌تانخه‌له‌تینی ﴿كَمَا أَخْرَجَ آدَمَ مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 هه‌رچۆنی‌ باووک و دایکتانی له‌به‌هه‌شت ده‌رکرد ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا﴾ له‌حالی‌کدا پۆشاکه‌که‌یانی
 لی‌ داکه‌ندن ﴿لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰ تَيْهِمَا﴾ بۆ ئە‌وه‌ی عه‌یب و عه‌وره‌تبان (ده‌ریخات و) نیشه‌انان بدات ﴿إِنَّهُ
 يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ﴾ به‌راستی شه‌یتان خۆی و ده‌سته‌که‌ی ده‌تانبین ﴿مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ له‌جی‌گایه‌که‌وه
 که‌ئیه‌وه‌ ئە‌وان نابین ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ شه‌یتانه‌کانمان گه‌راوه‌ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 به‌دۆست و خۆشه‌ویست بۆ ئە‌وانه‌ی که‌به‌روا نه‌یتن ﴿وَإِذْ أَعْلَوْا فَحَسَبَهُ﴾ وه‌ کاتیک کرده‌وه‌یه‌کی
 زۆر به‌دو ناشیرینیان ده‌کرد (که‌ به‌رووتی ته‌واف کردن نموونه‌یه‌که‌یت) ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَاتِنَا﴾
 ده‌یان ووت: له‌ باوو باپیرانمانه‌وه‌ بۆمان مائه‌وه‌هه‌ ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ وه‌ خوای فه‌رمانی ئە‌و (کرده‌وه‌) ی‌ پی
 داووبن ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بیگومان خوای فه‌رمان نادا به‌کرده‌وه‌ی
 به‌دو خراب ﴿أَتَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئایا به‌ده‌م خواوه‌ شتیک ده‌لین که‌نایزانن و بی‌ئاگان لنی؟ ﴿قُلْ
 أَفَأَمْرِي بِالْقِسْطِ﴾ بلی په‌روه‌ردگارم فه‌رمانی به‌دادپه‌روه‌ری داوه‌ ﴿وَاقِمُْوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾
 وه‌ له‌کاتی هه‌موو نوێژیکدا راست روو بکه‌نه‌ خوای ﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ و دل‌سوژانه
 هاواری لی‌ بکه‌ن و بیه‌رستن ﴿كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ هه‌رچۆنی له‌یه‌که‌م جار هه‌وه‌ (خوای) دروستی
 کردون به‌و شیه‌یه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ (بۆ لای خوای) ﴿فَرِيقًا هَدَىٰ﴾ ده‌سته‌یه‌کی رینمونی کرده‌وه‌
 ﴿وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ﴾ ده‌سته‌یه‌کیش گوهرایی به‌سه‌ریاندا چه‌سپا ﴿إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ﴾
 به‌راستی ئە‌وانه‌ شه‌یتانه‌کانیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به‌دۆست و پشتیوانی خۆیان له‌جیانی خوای
 ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ وه‌ وا گومان ده‌به‌ن که‌رێ نموونی کراوون ﴿

* يَبْنِيءَ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
 الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رِيءَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطَّنَ وَإِلْتَمَ وَالْبَغْيِ بغيرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ
 بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
 أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
 ﴿٢٤﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي فَمَنْ
 اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِءَايَاتِنَا وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
 بِءَايَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ
 رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٢٧﴾

﴿يَسِّرْ يَوْمَ حُدُوزِنا زَيْتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م، بۆشاک‌ی جوان و رازاوه‌تان بپۆشن له‌کاتی هه‌موو نوێژ (چوونه‌ مز‌گه‌وتیکتاندا) ﴿وَكَلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ وه‌ بخۆن و بخۆنه‌وه‌ (له‌وه‌ی که‌ خوا‌ه‌لال‌ی کردووه‌ بۆتان) و زیاده‌ رۆ‌ی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده‌رۆ‌یانی خو‌ش ناوێت ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ ک‌ی رازاندنه‌وه‌ و جوان‌ی و (نازونیعه‌ته‌) خوا‌یبه‌کان‌ی حه‌رام کردووه‌ ﴿الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾ که‌خوا‌بو‌ به‌نده‌کان‌ی دروست‌ی کردووه‌ ﴿وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ هه‌روه‌ها رۆ‌زی و خو‌راکه‌ پاک و خو‌شه‌کان (ک‌ی حه‌رام‌ی کردوون) ﴿قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ ئه‌وانه‌ بو‌ بروادارانه‌ له‌زبانی دونیادا (ب‌ی‌ بر‌وایانیش له‌په‌نای ئه‌واندا به‌شداری ده‌که‌ن) ﴿خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ (به‌لام) له‌رۆ‌زی دوا‌ی دا‌تایه‌ته‌ به‌بروادارانه‌وه‌ ﴿كَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيٰتِ﴾ به‌م شتیه‌یه‌ ئایه‌ته‌ کانه‌مان باس ده‌که‌ین و ر‌وونی ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بو‌گه‌ل و کۆمه‌لیک که‌ ده‌زانن و ت‌ی‌ ده‌گه‌ن ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ﴾ بلی‌ بینگومان په‌روه‌رد‌گارم ته‌نها ئه‌و کرده‌وانه‌ی حه‌رام کرده‌ که‌ زۆ‌ر به‌دو خراپن ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ ناشکران و ئه‌وانه‌ش نه‌ینن ﴿وَالْإِنْتِهٰءَ﴾ وه‌ گونا‌هی (حه‌رام کرده‌وه‌) ﴿وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه‌ ده‌ست در‌یژی به‌ناهه‌ق ﴿وَأَن تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا﴾ وه‌ (حه‌رام‌ی کرده‌وه‌) شتیک به‌که‌نه‌ هاوبه‌ش بو‌خوا ﴿لَمْ يُزَلَّ بِهِ سُلْطٰنًا﴾ که‌به‌لگه‌ی بو‌نه‌هاتووه‌ ﴿وَأَن تَتَّوَلَّوْا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌ (حه‌رام‌ی کرده‌وه‌) که‌به‌ده‌م خوا‌وه‌ شتانیک ب‌لین که‌نا‌یزانن ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ وه‌ بو‌هه‌موو ئومه‌ت‌ی کاتیک‌ی دیاری کرا‌وه‌یه‌ (بو‌مردن و س‌زادانیان) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ ئه‌مجا کاتیک ما‌وه‌ (ی‌مردن یا س‌زا) که‌یان هات ﴿لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً﴾ ساتیک دوانا‌که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پ‌یشیش نا‌که‌ون ﴿يَسِّرْ يَوْمَ إِمَابِنا زَيْتَكَ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ئه‌گه‌ر بۆ‌تان هات ﴿رُسُلٌ مِّنْكُمْ﴾ پ‌یغه‌مه‌به‌رانیک له‌خۆ‌تان ﴿يَقْضُونَ عَلَيْكَ النِّبْيَةَ﴾ ئایه‌ته‌کان‌ی میان بو‌ده‌خو‌یندنه‌وه‌ ﴿فَمِنَ النَّاسِ وَاصِلَةٌ﴾ جا‌هه‌ر که‌س خو‌ی باراست (له‌نا‌فه‌رمان‌ی خوا‌) و کرده‌وه‌ی چاکی کرد ﴿فَلَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئه‌وه‌ مه‌ترسی یان له‌سه‌ر نه‌یه‌ و خه‌مه‌ و خه‌فه‌ت‌یش ناخۆن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيٰتِنَا﴾ وه‌ ئه‌وانه‌ش که‌ ب‌ی‌ بر‌وا بوون به‌ئایه‌ته‌کان‌ی ئیمه‌ ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ و خو‌یان به‌زل ده‌زانی له‌به‌رانه‌ر ئه‌و ئایه‌تانه‌دا ﴿أُولٰٓئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئه‌وانه‌ ها‌وه‌لانی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ﴾ ئه‌وانه‌ به‌هه‌میشه‌یی تیا‌یا ده‌میننه‌وه‌ ﴿فَمِنَ الظَّالِمِينَ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ جا‌ک‌ی له‌وه‌ سه‌مه‌کار تره‌ که‌ درۆ‌ به‌ده‌م خوا‌وه‌ هه‌له‌به‌ستی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِنَا﴾ یان ب‌ی‌ بر‌وا بیت به‌ئایه‌ته‌کان‌ی خوا‌ ﴿أُولٰٓئِكَ بِأَلْفِهِمْ ضَعِيفَةٌ مِنَ الْكُفْبِ﴾ ئه‌وانه‌ ئه‌و به‌شه‌ی بو‌یان نوس‌راوه‌ دوو چاریان ده‌بیت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ تَهْمٌ مِّنْ رَّبِّنا﴾ هه‌تا ئه‌و کاته‌ی نیر‌درا‌وه‌ کانه‌مان (بو‌گیان ک‌یشن) دین بو‌یان ﴿يَتَوَقَّعُهُمْ﴾ ده‌یانمر‌ینن و (گیانیان ده‌ک‌یشن) ﴿قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ پ‌یسان ده‌ل‌ین ئه‌وانه‌ی له‌جبات‌ی خوا‌ ئی‌وه‌ ها‌وارو‌ ن‌زاتان ل‌ی‌ ئه‌کردن له‌کو‌ین ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾ (له‌وه‌ لام‌دا) ده‌ل‌ین دیار‌ن‌ین و وون بوون لی‌مان ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر خو‌یان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ﴾ که‌ بینگومان ئه‌وانه‌ له‌ دونیادا ب‌ی‌ بر‌وا بوون ﴿

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
 فِي النَّارِ كَمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا
 فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِلَهُمْ لِأَوْلِيهِمْ رَبَّنَا هَلْؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتَيْهِمْ
 عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْمَلُونَ
 ﴿٢٨﴾ وَقَالَتْ أَوْلِيَهُمْ لِأُخْرِلَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ
 وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهِمْ أَنْ تَهَرُوقًا وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا
 لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ﴾ (خوا بیانی) فەرموو ئیوه له‌گەل ئەو ئوممه‌تانه‌ی که له‌پیش ئیوه وه‌بوون له‌جنۆ که‌و ئاده‌میزاد بچنه‌ ئاگری دۆزه‌خه‌وه ﴿كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا﴾ هەر جارێک ده‌سته‌یه‌ک ده‌چنه‌ ناویه‌وه نه‌فرین له‌هاویرانی ده‌کات ﴿حَتَّىٰ إِذَا آذَرْتُمُوهَا فِيهَا جَمِيعًا﴾ هه‌تا هه‌موو ده‌گه‌ن به‌یه‌ک و کۆده‌بنه‌وه یه‌ک ده‌گرن ﴿قَالَتْ أَخْرِجْنَاهُ لَأُقْتُلَهُ﴾ دوایینه‌کانیان (که‌شوین که‌وتوو بوون) ده‌باره‌ی پێشوه‌کانیان (که‌پێشه‌وا بوون) ده‌لێن ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا﴾ ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان ئە‌وانه‌ ئیمه‌یان گو‌مرا کرد ﴿فَقَاتِلْهُمْ عَدَا بَأْسًا وَعَفَا عَنْ النَّارِ﴾ ده‌تۆش له‌ئاگر دا دووقات سزایان بده ﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌ردگار) ده‌فه‌رموی ﴿لِكُلِّ ضِعْفٍ﴾ بۆ هەر کامتان (سزا) دوو به‌رامبه‌ره‌ ﴿وَلَكِنَّ لَّا تَعْمَلُونَ﴾ به‌لام ئیوه‌ نازان و بێ‌ئاگان ﴿وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لِأَخْرَجْنَاهُمْ﴾ سه‌رۆک و چاو لیکراوه‌کان به‌شوین که‌وتوو هه‌کانیان ده‌لێن ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ فَضْلٍ﴾ ئیوه‌ش هه‌یج زیاده‌ریزیکتان به‌سه‌ر ئیمه‌دا نییه‌ ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده‌ئیوه‌ش سزا بچه‌ژن ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به‌هۆی ئه‌و (خراپانه‌وه‌ی) ده‌تان کرد ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ به‌راستی ئە‌وانه‌ی بێ‌بروا بوون به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ وه‌خۆیان به‌گه‌وره‌و زل داده‌نا له‌به‌رامبه‌ریاندا ﴿لَا تَفْتَحْ لَهُمُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ﴾ ئە‌وانه‌ ده‌رگا‌کانی ئاسمانیان بۆ نا‌کرێته‌وه‌ ﴿وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ و ناچنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ﴿حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ هه‌تا حوشر نه‌چیت به‌کونی ده‌رزی دروماندا (ئهمه‌ش مهرچیکه‌ هه‌ر گه‌یز نایه‌ته‌دی) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا به‌و جو‌ره‌ تۆله‌ له‌تاوانباران ده‌ستین ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ﴾ ئە‌وانه‌ی له‌دۆزه‌خدا فه‌رش و راخه‌ریان (له‌ئاگره‌) ﴿وَمِنْ فَوْقِهِمْ عَوَاشٍ﴾ وه‌له‌لای سه‌روشیا‌نه‌وه‌ لێفه‌و دا‌پۆشه‌ریان (له‌ئاگره‌) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ ئا به‌و جو‌ره‌ تۆله‌ له‌سته‌مکاران ده‌ستین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ئە‌وانه‌ی که‌بروایان هه‌تانه‌وه‌ و کرده‌وه‌ی چاکه‌شیا‌ن کردوه‌و ﴿لَأَنكَلُكَ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا﴾ داوا له‌هه‌یج که‌سه‌ نا‌که‌ین زیاده‌له‌توانای خۆی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئا ئە‌وانه‌ هاوه‌لانی به‌هه‌شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئە‌وان هه‌میشه‌بین تێیدا ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ﴾ ئە‌وه‌ی له‌دلێاندا بوو ویت داما‌ن رنی ﴿مِنْ عِلٍّ﴾ له‌کینه‌ و رقی (ده‌باره‌ی به‌کتری) ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ رووباره‌کان ده‌رۆن به‌ژێر (کو‌شک و باخه‌کان) یاندا ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا﴾ وه‌ده‌لێن سوپاس بۆ ئە‌و خواجه‌ی که‌رێنموونی کردین بۆ ئە‌م رێگایه‌ ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ﴾ که‌ ئیمه‌ هه‌ر گه‌یز رێبازی راست شاره‌زان ده‌به‌بوین ﴿وَلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ﴾ ئە‌گه‌ر خوا رێنموونی نه‌کردنایه‌ ﴿لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا بَيِّنَاتٍ﴾ سویند به‌خوا بێ‌گومان نیراوه‌کانی په‌روه‌ردگارمان راستیان هه‌تانه‌وه‌ ﴿وَوُودُوا أَن تِلْكَ الْجَنَّةُ﴾ وه‌بانگیان لێ ده‌کریت به‌مه‌ی که‌ئهو به‌هه‌شته‌ ﴿أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پێتان به‌خه‌شا به‌هۆی ئە‌و کرده‌وه‌ (چاکانه‌ی که‌) ده‌تان کرد ﴿

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
 رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ
 مُؤَدِّنُ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا
 حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا
 أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ يَدْخُلُوها وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾
 * وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
 مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ
 بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَعْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾
 أَهْلُولَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
 لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ
 الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا
 إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَعَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا
 وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا قَالُوا لَوْ نَسَبْنَا نَسَبَهُمْ لَمَكَّنَّاكُمْ
 لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كُنَّا أَنْبَاءً يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

﴿وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به‌هه‌شتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ له‌دۆزه‌خیه‌کان ﴿أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا﴾ بیگومان ئیمه‌ئوه‌ی که‌په‌روه‌ردگارمان به‌لئینی پیداین راست بوو پی گه‌بیش‌تین ﴿فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ جا‌ئایا ئیوه‌ش ئه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگار تان به‌لئینی پیدان راست بوو پی گه‌بیش‌تن؟ ﴿قَالُوا لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ ده‌لئین به‌لی ﴿فَأَذَّتْ مُوَدَّتُ بَيْنَهُمْ﴾ پاشان جار‌چیه‌ک جاری ده‌دا له‌نیوانی‌اندا ﴿أَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که‌نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر سته‌مکاران بیت ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌ی به‌ره‌ه‌لستی له‌رئی خواده‌که‌ن ﴿وَيَعُوذُونَ بِهَا وَعَجَابًا﴾ و ده‌یان ویست ئه‌و (رینگایه) به‌خوارو ناریک نیشان بدن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئه‌وان بی‌بروا بوون به‌رۆزی دوابی ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ﴾ و له‌نیوانی‌اندا په‌رده‌و جیا که‌روه‌یه‌که‌ه‌به‌ه‌به‌ه ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ به‌سه‌ر ئه‌عرفه‌وه (که‌به‌رزاییه‌که‌له‌نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا) پیاوانیک هه‌ن ﴿يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ﴾ هه‌ر به‌که‌له‌به‌هه‌شتی و دۆزه‌خیه‌کان ده‌ناسنه‌وه به‌هۆی نیشانه (وشیوه‌ی تایبه‌ت) ی یانه‌وه ﴿وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا﴾ جا‌به‌هه‌شتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن و ده‌لئین: سه‌لامتان لی بیت ﴿لِيُرِيدُوا أَنَّهُمْ يُظْلَمُونَ﴾ نه‌چوونه‌ته‌ناویه‌وه به‌لام ئومیدیان هه‌یه‌و به‌ته‌مان بچنه‌ناوی ﴿وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک پرویان لادری و وه‌رگیردری ﴿تَلَقَّاءَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ به‌روه‌لای دۆزه‌خیه‌کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده‌لئین ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه‌مانخه‌نه‌ریزی گه‌لی سته‌م کاران ﴿وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا﴾ وه‌ئوانه‌ی وان به‌سه‌ر ئه‌عرفه‌وه پیاوانیک بانگ ده‌که‌ن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ﴾ که‌به‌نیشانه‌ی تایبه‌تی یان دا ده‌یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده‌لئین ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ کۆمه‌له‌که‌تان سوودی پی نه‌گه‌یاندن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ هه‌روه‌ها خو‌به‌زل زانین و له‌خۆبایی بوونتان به‌که‌لکتان نه‌هات ﴿أَهْلُوا الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ﴾ ئایا ئه‌وانه‌(هه‌زاره‌باوه‌رداره‌کان) هه‌ر ئه‌وانه‌نین که‌ئیه‌وه (له‌دونیدا) سویندتان ده‌خوارد ﴿لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ﴾ که‌خوا به‌رمیهره‌بانی خو‌یان ناخات ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به‌هه‌زاره‌باوه‌رداره‌کان ئه‌لی) بچنه‌به‌هه‌شت هه‌چ مه‌ترسه‌یه‌کتان له‌سه‌رنی یه‌ه‌ه‌ه ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ و ئیه‌وه‌خه‌م ناخون ﴿وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ وه‌دۆزه‌خیه‌کان بانگ و هاوار له‌به‌هه‌شتیه‌کان ده‌که‌ن ﴿أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ (ده‌لئین) هه‌ندی‌ئاومان پی‌به‌خشن ﴿أَوْ مَوَازِرَ قَوْمِ اللَّهِ﴾ یان هه‌ندی له‌رۆزیه‌ی که‌خوا پی‌ی به‌خشیون ﴿قَالُوا إِنْ لَمْ نَكُ مَعَ اللَّهِ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (له‌وه‌لامی‌اندا) ده‌لئین: خوا هه‌ردوو‌کی له‌سه‌ر بی‌برویان حه‌رام کردوه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ئاینه‌که‌ی خو‌یان کردبووه ﴿لَهُمْ أَوْلِيَاءُ﴾ سه‌رقالی بی‌سوود و گالته‌جاری ﴿وَعَزَّيْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ژیانی دنیا هه‌لیخه‌له‌تاندن ﴿فَالْيَوْمَ تَنْسَهُمُ﴾ بویه‌ئمه‌رۆ ئه‌وان له‌بیر خو‌مان ده‌به‌ینه‌وه ﴿كَمَا نَسُوا الْآيَةَ الَّتِي كَانُوا فِيهَا يَوْمَ هَدَّاهُمُ﴾ هه‌ر چۆنیک ئه‌وان دیداری ئه‌م رۆژه‌یان له‌بیری خو‌یان بردبووه ﴿وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ وه‌(له‌به‌رئوه‌ی) ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان ئینکار ده‌کرد (دانیان پیدانه‌هه‌ینا) ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى وَرَحْمَةً
 لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ وَيَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
 يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَعْمَلٌ غَيْرَ الَّذِي
 كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿٥٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ
 يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ
 بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾
 ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٤﴾
 وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
 إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
 الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
 سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٦﴾

﴿وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ ﴿ سونډ به‌خوا بېگومان ئېمه كښيځيمان بوھيتاوان ﴿ فَصَلَّاهُ عَلَىٰ عِمْرٍ ﴿ له‌رووی
 زانسته‌وه به‌روونی شيمان كر دۆتوه ﴿ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿ كه‌پرېنموني و مېهره‌باني به‌بو
 كه‌سانيك بروا ده‌هيتن ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ﴿ نايا چاوه‌رواني چي ده‌كهن بيجگه‌له‌سه‌رته‌نجامي
 هه‌ره‌شه‌كاني ئه‌و (قورئانه)؟ ﴿ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ ﴿ ئه‌و رۆژي كه‌سه‌رته‌نجامي (هه‌ره‌شه‌كاني) به‌دي
 ديت ﴿ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ ﴿ ئه‌وانه‌ي له‌وه‌و پېش له‌بيريان كر دبوو ده‌لېن ﴿ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا
 بِالْحَقِّ ﴿ به‌راستي نيرراوه‌كاني به‌روه‌ردگارمان به‌راستيه‌وه هاتن ﴿ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا ﴿
 جا نايا (ئه‌مرو) تكا كارائيك بو ئېمه هه‌يه تكامان بو بكه‌ن ﴿ أَوَلَمْ نَعْمَلْ عِندَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ﴿
 يا بگه‌رېترينه‌وه بو دنيا تا كر ده‌وي چاك بكه‌ين نه‌ك ئه‌وه‌ي ده‌مان كر د ﴿ قَدْ خَسِرْنَا أَنفُسَهُمْ ﴿ بېگومان
 خو يانيان دؤراند ﴿ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿ ئه‌وه‌ي هه‌ليان ده‌به‌ست وون بوو ليسان ﴿
 ﴿ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي ﴿ به‌راستي به‌روه‌ردگار تان ئه‌و خوايه‌يه ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ﴿
 كه‌ئاسمانه‌كان و زه‌وي له‌شه‌ش رۆژدا دروست كر دوه ﴿ ثُمَّ أَسْرَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ﴿ پاشان (خوا)
 به‌رز بووه‌وه سه‌ر عه‌رش و قه‌راري گرت (ئېمه ئيمانمان پي يه‌تي به‌لام شتبه‌كه‌ي زانانين برسيار
 كرا له‌ئيمامي ماليك ده‌باره‌ي (استواء) فه‌رموي وه‌ستانه‌كه‌ حه‌قيقه‌ته‌و چو نيتيه‌كه‌ي نه‌زانراوه‌و
 پرسيار كردن ده‌باره‌ي بېده‌ته‌و وباوه‌ربوون پي ي واجبه) ﴿ يُعْشَىٰ لَيْلَ النَّهَارِ ﴿ به‌(تاريكايي) شه‌و
 (رؤشنايي) رۆژ داده‌پوشيت (به‌پېچه‌وا نه‌شه‌وه) ﴿ يَطْلُبُهُ حَيْثُ ﴿ (رۆژ به‌شوين شه‌وه‌ويه به‌خي‌رايي)
 وشه‌و به‌شوين رۆژه‌ويه به‌خي‌رايي ﴿ وَاللَّسَمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ ﴿ خو‌رو مانگ و ئه‌ستيره‌كانيش
 ﴿ مُسْحَرَاتٍ بِأَمْرِهِ ﴿ زير بار كراون به‌فه‌رماني خو‌ي ﴿ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ﴿ بيدار بن كه‌به‌دي
 هيتان و فه‌رماندان هه‌ر بو خوايه ﴿ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿ پاك و بېگه‌رده (له‌هه‌موو كه‌م و كو‌ري
 يه‌ك) خواي به‌روه‌ردگاري هه‌موو جيهانيان ﴿ أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ﴿ له‌به‌روه‌ردگار تان
 پيارينه‌وه به‌زه‌ليلي (و كرو زانه‌وه) و به‌نه‌ني ﴿ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿ بېگومان خوا ده‌ست دري‌زي
 كاراني خو‌ش ناويت ﴿ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ﴿ خراپه‌كاري مه‌كه‌ن له‌زه‌ويدا پاش
 ئه‌وه‌ي كه‌خوا چاكي كر دوه ﴿ وَأَدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ﴿ وه‌هاوار و نزا به‌رن بو خوا به‌تسر و ئومېده‌وه
 ﴿ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿ به‌راستي مېهره‌باني خوا له‌چا كه‌كارانه‌وه نزيكه ﴿ وَهُوَ الَّذِي يُسِيلُ
 الْأَرْيَاحَ ﴿ وه‌ئه‌و (خوا) زاتيكه‌بايه‌كان ده‌نيريت ﴿ يُسْرِّبْنَ يَدَيَّ رَحْمَتِهِ ﴿ به‌موژده‌ده‌ر پېش (باراني)
 ره‌حمه‌تي به‌روه‌ردگار ﴿ حَتَّىٰ إِذَا أَفَلَّتْ سَحَابًا بِثَبَالًا ﴿ هه‌تا كاتي هه‌وري قورس (ي بارانايي) هه‌لده‌گرن
 ﴿ سُقْنَتَهُ لِيَآلٍ مَّيِّتٍ ﴿ ده‌بني‌رين بو وولايتكي مردو (وشكي بي گيا) ﴿ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ ﴿ جا به‌و (هه‌وره)
 باران ده‌باريتين ﴿ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ﴿ به‌هوي ئه‌وه‌وه هه‌موو به‌روبووميك ده‌رده‌هينين (له
 زه‌ويدا) ﴿ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ ﴿ هه‌ر به‌ووتيه‌به‌مردووه‌كان له‌زه‌وي ده‌ره‌هينين (وزيندوويان ده‌كه‌ينه‌وه)
 ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ ﴿ تا ئيه‌و به‌ر بكه‌نه‌وه ﴿

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ وَيَأْذِنُ رَبُّهُ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ
 إِلَّا نَكَدًا كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾
 قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
 لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾
 أَبْلِغْكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحْ لَكُمْ وَأَعْلَمْ مِنْ اللَّهِ
 مَا لَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
 عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ * وَإِلَى
 عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ وَأَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
 إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾
 قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

﴿وَالَّذِي ظَلَمْنَا لِيُطِيبَ﴾ زهوی و خاکی پاک و به‌بیت ﴿يَخْرُجُ بَنَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهٖ﴾ روه‌ك و شیناییه‌كه‌ی به‌فه‌رمانی
 په‌روه‌ردگاری ده‌رویت ﴿وَالَّذِي حَبَّتْ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی بیس و بی‌خیتره ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّكَ﴾ درك و دال‌نه‌بی
 لسی‌ی نارویت و ده‌رنا‌یه‌ت ﴿كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيْتِ﴾ ئابه‌و جو‌ره‌ ئایه‌ته‌كه‌انی خو‌مان باس ده‌كه‌ین
 ﴿لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ بۆ‌گه‌لیك كه‌ سو‌پاس‌گوزارین ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهٖ﴾ سو‌یند به‌خوا
 بی‌گومان ئی‌مه‌نو و حمان په‌وانه‌ كرد بۆ‌لای گه‌له‌كه‌ی ﴿فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی: ئه‌ی گه‌له‌كه‌م
 ته‌نها خوا‌بهرستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِبْرَةٌ﴾ ئیوه‌هیچ په‌رستراوینكتان‌نی په‌بی‌جگه‌له‌و (خوا) ﴿إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم (دوو‌جاری) ئیوه‌بی ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای رۆژئکی گه‌وره
 (كه‌ رۆژی دوایی‌یه) ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهٖ﴾ كاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاتدارانی گه‌له‌كه‌ی ووتیان
 ﴿إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌تۆ‌له‌گو‌م‌رایه‌كه‌ی ئاشكراده‌بینین ﴿قَالَ يَتْلُو لَيْسَ فِي ضَلَالَةٍ﴾
 فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌كه‌م هیچ گو‌م‌رایه‌ی به‌كه‌له‌مندانی‌یه ﴿وَلَا كُنِيَ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌لكو
 من نیراوم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه ﴿أَتَيْلُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّ﴾ په‌یامه‌كه‌انی په‌روه‌ردگارم
 راده‌گه‌یه‌نم پیتان ﴿وَأَنْصَحْ لَكُمْ﴾ وه‌ئاموژگاربتان ده‌كه‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌وه‌ی من
 له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ده‌یزانم ئیوه‌نا‌یزانن ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئایا سه‌رتان سو‌رما‌وه
 له‌هاتنی په‌یام و یادخه‌روه‌یه‌كه‌له‌لایه‌ن په‌وره‌ردگارانه‌وه ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ﴾ بۆ‌پیاوئك له‌خوتان
 (كه‌نوو‌حه) ﴿لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی ئا‌گادارتان كاته‌وه‌و بتانترسیتیت و خوتان پباریزن
 (له‌نا‌فه‌رمانی خوا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی په‌رحمتان پئی‌بكریت ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ﴾ دوا‌ی
 ئه‌وه‌پروایان پئی‌نه‌هیتا ئی‌مه‌ش (نوح) مان رزگار كرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ﴾ هه‌روه‌ها‌ئه‌وانه‌ش
 له‌گه‌لیدا بوون له‌كه‌شته‌كه‌دا ﴿وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پاشان ئه‌وانه‌ی پروایان نه‌بو‌وه‌به
 ئایه‌ته‌كانمان نوقممان كردن و خنكاندمانن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌كۆمه‌لی (دل)
 كو‌یران بوون ﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾ وه‌ناردمان بۆ‌لای گه‌لی عاد برا‌كه‌یان كه‌هوود (په‌یغه‌مبه‌ره)
 ﴿قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌كه‌م به‌ته‌نها خوا‌بهرستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِبْرَةٌ﴾ هیچ
 په‌رستراوینكتان‌نی په‌بی‌جگه‌له‌و ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌پاریزكار نابن وله‌خودا ناترسن؟! ﴿قَالَ
 الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ﴾ ئه‌و كاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاتدارانه‌ی كه‌بی‌پروابوون له‌گه‌له‌كه‌ی
 ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌تۆ‌له‌گیلی و نه‌فامیدا‌ه‌بینین ﴿وَإِنَّا لَنظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾
 وه‌به‌راستی وا‌گومان ده‌به‌ین كه‌تۆ‌له‌دروژنان بیت ﴿قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ فه‌رمووی ئه‌ی
 گه‌له‌كه‌م هیچ گیلی و نه‌فامی به‌كه‌له‌مندانی‌یه ﴿وَلَا كُنِيَ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌لكو من نیراوی‌كم
 له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿٧٧﴾

أَبْلَغَكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ
 جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۗ فَأَذِكُرُوا ءَالَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْذَحُونَ
 ﴿١٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ
 آبَاؤَنَا فَأَنْتَ بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٠﴾
 قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۗ
 أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
 مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۗ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
 وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٢٢﴾ وَإِلَى شَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ وَقَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ
 هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۗ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
 اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٢٣﴾

﴿أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي﴾ په‌یامه‌کانی په‌رو‌رد‌گارم به‌ئێوه‌ را‌ده‌گه‌یه‌نم ﴿وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ وه‌ من بو‌ئێوه‌ نامۆز‌گاری‌که‌ری‌کی ده‌ست پاك و‌ئه‌مینم ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئایا سه‌رتان سو‌ر‌پ‌ماوه‌ له‌هاتنی (نی‌گاو) نامۆز‌گاری له‌لایه‌ن په‌رو‌رد‌گار‌تانه‌وه‌ ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ بو‌پیاوی‌ك له‌خۆتان تا‌بتان‌تر‌سینیت ﴿وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ وه‌ بی‌ری (چا‌که‌کانی خوا) ب‌که‌نه‌وه‌ کاتی ئێوه‌ی کرد ﴿خُلِقَ آدَمُ مِنْ عَدَلٍ قَوْمٍ نُوحٍ﴾ به‌جین‌شین له‌پاش گه‌لی نوح ﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ تَضَاطُّعًا﴾ وه‌ له‌ش و‌قه‌ لاف‌ته‌ی ئێوه‌ی له‌وان گه‌وره‌تر دروست کرد ﴿فَأَذَكُرُوا إِذْ وَاءَ آيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌واته‌ بی‌ری چا‌که‌و به‌هره‌کانی خوا ب‌که‌نه‌وه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بو‌ئێوه‌ی رز‌گار‌تان بی‌یت ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ﴾ ووتیان ئایا بو‌ئێوه‌ هاتووی بو‌ ناومان که‌ به‌ته‌نها خوا به‌ر‌ستین ﴿وَنَذَرُ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ وه‌ واز‌ب‌بین له‌وه‌ی باو‌ك و‌با‌یران‌مان ده‌یان‌په‌ر‌ستن ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا عَدَدْنَا﴾ که‌واته‌ ئه‌و (سزایه‌ی) که‌به‌ل‌یتت پی‌ داوین بو‌مان بی‌ته‌ دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئه‌ گه‌ر‌ پ‌را‌ست ده‌که‌یت و‌ له‌پ‌را‌ست گو‌یانی ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ فَرَمُوعٌ﴾ فه‌رمووی: بی‌گومان له‌لایه‌ن په‌رو‌رد‌گار‌تانه‌وه‌ تو‌وش‌تان بو‌وه ﴿رِجْسٌ وَعَصَبٌ﴾ سزاو‌خه‌شم و‌ تو‌ره‌یی ﴿أَتَجِدُونِي فِي أَسْمَاءٍ﴾ ئایا ده‌مه‌ ق‌الیم له‌گه‌ل‌دا ده‌که‌ن ده‌ر‌باره‌ی چه‌ند ناوی‌ك ﴿سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ که‌ئێوه‌و با‌وو با‌پ‌یران‌تان ناوتانه‌ له‌بتان‌یک ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ که‌خوا هیچ به‌ل‌گه‌یه‌کی له‌سه‌ریان نه‌نارد‌وته‌ خوار‌وه‌ ﴿فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ جا که‌واته‌ چا‌وه‌روانی ب‌که‌ن من‌یش له‌گه‌ل‌تان له‌چا‌وه‌روانانم ﴿فَأَدْعِينَهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةِ رَبِّنَا﴾ ئه‌و سائ‌ه‌وو ئه‌وانه‌ش له‌گه‌لی بو‌ون (و‌با‌وه‌ر‌یان پی‌ ه‌ینا‌بو‌و) به‌می‌هره‌بانیه‌ك له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ رز‌گار‌مان کردن ﴿وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه‌ش‌مان له‌ریشه‌ ه‌ینا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو‌ داده‌ناو‌با‌وه‌ردار نه‌بو‌ون ﴿وَالَّذِينَ تَتَّبِعُوا لَهُمْ صَالِحًا﴾ وه‌ بو‌گه‌لی سه‌مو‌دیش صالحی بر‌ایان‌مان نارد ﴿قَالَ يَكْفُرُونَ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌ که‌م خوا به‌ته‌نها به‌ر‌ستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ عِبَادَةً﴾ ج‌گه‌ له‌و په‌ر‌ستراوی‌کی تر‌تان نی‌یه‌ ﴿فَدَجَّاءَ نَكْرَبْتَهُ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بی‌گومان مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌کی ر‌وون‌تان له‌په‌رو‌رد‌گار‌تانه‌وه‌ بو‌هاتووه‌ ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ ئه‌مه‌ حو‌ش‌تری خوا‌به‌ که‌ مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌که‌ بو‌ئێوه‌ ﴿فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ ج‌الی‌ی گه‌ر‌پ‌ن با‌بخوا و‌بله‌وه‌ر‌پ‌ت له‌زه‌وی خوا‌دا ﴿وَلَا تَمْسُوهَا سَوْءًا﴾ و‌ناز‌اری مه‌ده‌ن و‌ ده‌ستی بو‌مه‌به‌ن به‌خرا‌به‌ ﴿فِي أَخَذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (ئه‌گه‌ر و‌اب‌که‌ن) تو‌وش‌ی سزایه‌کی سه‌خت و‌ به‌نازار ده‌بن ﴿

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
 الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي
 الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
 قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِمَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ أَنْ يَعْلَمُونَ
 أَنَّ صَاحِبًا مَرْسَلٌ مِّنْ رَبِّهِمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
 مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
 آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
 أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَلِّحُ اتِّتَابِهَا تَعِدْنَا إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جِثْمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
 رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ
 ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِمْ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
 بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
 شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ بیره‌بکه‌نه‌وه له‌و کاته‌ی که‌خوا‌ئیه‌ی گه‌یرا ﴿خُلِفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ به‌جیشین له‌پاش هوزی عاد ﴿وَيَوَّاكُمُ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا دایمه‌زراندن و نیشه‌جیی کردن ﴿تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا﴾ له‌ده‌شته‌کانیدا کوشکی به‌رز دروست ده‌که‌ن ﴿وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا﴾ وه‌له‌شاخه‌کانی دا، مال و خانوو داته‌تاشن ﴿فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ﴾ ده‌بیره‌بکه‌نه‌وه له‌چاکه‌گه‌وره‌کانی خوا (وسویاسی بکه‌ن) ﴿وَلَا تَعْتَوِفِ الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرابه‌کاری مه‌که‌ن له‌و لاتدا (و مه‌بن به‌خرابه‌کار و گه‌یره‌شپوین) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده‌سه‌لاتداره‌لووت به‌رزه‌کانی گه‌له‌که‌ی ووتیان ﴿لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا﴾ به‌وانه‌ی لاوازو ژیر ده‌سته‌کرا بوون ﴿لِمَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ﴾ ته‌وانه‌ی بر وایان هیتا بوو له‌ناویاندا ﴿أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَلِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئایا ده‌زانن که‌صالح په‌وانه‌کراوه له‌لایه‌ن په‌وره‌دگار به‌وه ﴿قَالُوا إِنَّا إِيمَاءُ أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ ووتیان بینگومان ئیمه‌بر وادارین به‌وه‌ی که‌صالح پئی په‌وانه‌کراوه ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ته‌وانه‌ی خو‌یان به‌زل ده‌زانی ووتیان ﴿إِنَّا يَا آلِدِيءَ آمَنَّا بِهٖ كَفِرُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌بی باوه‌رین به‌وه‌ی که‌ئیه‌بر و اتان پئی هیتاوه ﴿فَفَقَرُوا النَّاقَةَ﴾ ته‌مجا حوشتره‌که‌یان سه‌ربری ﴿وَعَتَوَاعَنَ أَمْرَ رَبِّهِمْ﴾ وه‌سه‌ر که‌شیمان کرد له‌فه‌رمانی په‌روه‌دگاریان ﴿وَقَالُوا يُصْلِحُ﴾ وه‌ووتیان: نه‌ی صالح ﴿أَتَيْنَا إِمَاءَ نَدَانَا﴾ ته‌وه‌به‌لینی (سزا) ی به‌ئیمه‌ده‌ده‌یت بومان بیته‌دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ته‌گه‌ر تو له‌پنغه‌مبه‌رانی ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ به‌هوی ته‌وه‌وه‌بومه له‌رزه‌به‌کی به‌تین لیبی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَلْثِمِينَ﴾ ئیتر هه‌موویان له‌مال و خانوو ه‌کانیان دا بوون به‌(لاشه‌ی) بی گیان و بی جوله ﴿فَقَتَلُوا عَنْهُمْ﴾ جا صالح رووی لی وهر گه‌یران (و وازی لی هینان) ﴿وَقَالَ يَلْقَوْنَ لَقْدَ ابْلَعْتُمْ رَسُولَ رَبِّي﴾ وه‌فه‌رمووی ته‌ی گه‌له‌که‌م سویند به‌خوا به‌راستی په‌یامی به‌روه‌دگارم پئی راگه‌یاندن ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ وه‌ئاموژگاریم کردن و دلسوز بوم بو تان ﴿وَلَكِنْ لَأَنْجُبُونَ النَّاصِحِينَ﴾ به‌لام ئیه‌ئاموژگارو دلسوزانتان خو‌شناوئیت ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه‌لو طمان نارد، کاتیک به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿أَتَأْتُونَ الْفُلْحِشَةَ﴾ چون ئیه‌وه‌وه‌کاره‌زور به‌دو خرابه‌ده‌که‌ن که‌(نیر بازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ هیچ که‌س له‌جه‌بانه‌دا پیشتان نه‌که‌وتوه له‌و (کاره‌پیسه‌) دا ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً﴾ به‌راستی ئیه‌وه‌به‌پیاوان ئاره‌زوتان ده‌شکینن؟ ﴿مِنْ دُونَ السَّاءِ﴾ له‌جیاتی ئافره‌تان؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ به‌لکو ئیه‌ده‌سته‌به‌کی زیاده‌روون ﴿

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ
 قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ ۖ وَإِلَّا أَمْرَاتُهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ وَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ
 فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
 ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا
 تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ ۚ مَنۢ نَّعَىٰ بِهِ وَتَبَغُّوهَا عِوَجًا أَدْكُرُوا
 إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكثَّرَكُمْ ۖ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنكُمْ
 ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ ۖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
 حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

﴿وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ و وه لآمی گه له که‌ی هیج نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ بیجگه له وه‌ی که وو تیان
 ﴿أَخْرَجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له شار و وولاته که تان (لووط و ئیمانداره کان) ده ربکه ن ﴿إِنَّهُمْ
 أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ به راستی ئەوانه که سانیکن که خویمان پاک و ته میز پاده گرن ﴿فَأَنْجَبْتَهُ
 وَأَهْلَهُ﴾ ئەمجا ئیمه خو‌ی و شوینکه و توانیمان رزگار کرد ﴿إِلَّا أُمَّرَأَةً مَكَانَتْ مِنَ الْعَدِيَّةِ﴾ جگه
 له خیزانه که‌ی که له تیا چوان بوو ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ جا بارانیکمان به سه‌را باراندن (به‌رد
 بارانمان کردن) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه‌یر که سه‌رئه نجمی تاوان باران چون بوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بو گه‌لی مه‌دیبه‌نیش شوو عیبی برابانمان نارد
 ﴿قَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ فَتُكْفَرُ بِهَا وَكُنْتُمْ مُجْرِمِينَ﴾ فهر مووی ئە‌ی گه له که‌م به ته‌نها خوا به‌رستن ﴿مَالَكُمْ مِنْ آلِهِ عِبْرَةٌ﴾ هیج
 به‌رستراوینکتان نی به بیجگه له‌و ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان له لایه‌ن به‌ر و وردگار تانه وه
 به‌لگه‌و موعجیزه‌یه‌کی روون و ئاشکراتان بو هاتووه ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که‌واته له بیوانه
 و کیشانه‌تان دا ریک و راست بن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وه شت و مه‌کی خه‌لکی
 که‌م مه‌که‌نه‌وه (به‌دزی) ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه له‌زه‌ویدا خرابه‌کاری مه‌که‌ن
 له‌باش چاگردنی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ ئە‌وه‌ی باسکرا چاکتره بو تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 ئە‌گه‌ر ئیوه ئیماندارن ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه له سه‌ر هه‌موو ریگایه‌ک دامه‌نیشن (ریگه
 مه‌گرن) ﴿تُوَعَّدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌ر شه‌بکه‌ن و به‌ره‌لستی ریگه‌ی خوا بکه‌ن
 ﴿مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ له‌و که‌سه‌ی باوه‌ری بی هینابی ﴿وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و بتانه‌ویت ریگای خوا
 به‌لاری و چه‌وتی بخه‌نه‌روو ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾ وه بیری ئە‌و کاته بکه‌نه‌وه که ئیوه که‌م بوون
 ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ باشان خوا زوری کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده‌ی سه‌رنج بدن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ سه‌رئه‌نجمی خرابه‌کاران چون بوو (وچیان لی هات) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
 مِنْكُمْ﴾ وه ئە‌گه‌ر کو‌مه‌لیک له ئیوه ﴿ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ باوه‌ریان هینا بیت به‌و په‌یامه‌ی به‌مندا
 نیردراوه ﴿وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا﴾ وه کو‌مه‌لیکی تر تان باوه‌ریان نه‌هینا بیت ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ ئە‌وه ئارام بگرن
 ﴿حَقَّ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا﴾ هه‌تا خوا بریار ده‌دات له‌نیوانماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه ئە‌و (خوا)
 باشترینی بریارده‌رانه ﴿۷۱﴾

* قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَؤُ
 كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
 إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا الْخَاسِرُونَ
 ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا
 هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْغَضْتُكُمْ
 رَسَلْتُ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ
 كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
 بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَالَهُمْ يُضْرَعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا
 مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا
 الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ ئەو كار به دهست و دهسه لاتدارانەى كه خويان به گه و ره دائه نا له ناو گه له كهى (شوعهيب) دا ووتيان ﴿لِنُحَرِّجَنَّكَ يَسْعَيْبُ﴾ ئەى شوعهيب بينگومان دهرت ده كه ين . ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ وه ئەوانهش كه برويان هيتا وه له گه ل تودا ﴿مِن قَرِيْبَتَا﴾ له شاره كه مان ﴿وَأَلْتَعُوْدَنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ يان ده بى بگه ريته وه سه ر ئاينى ئيمه ﴿قَالَ﴾ (شوعهيب) فه رموى : ﴿أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِيْنَ﴾ ئە گه ر چه زيش نه كه ين و پيشمان ناخوش بيت ﴿قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ بينگومان درويه كى گه و ره مان بو خوا هه لبه ستوه . ﴿إِن عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ﴾ ئە گه ر بگه ريته وه ناو ئاينه كه تان (كه بت به رستى به) ﴿بَعْدَ إِذْ بَخْنَا لِلَّهِ مِنْهَا﴾ پاش ئە وهى كه خوا رزگارى كردين لى ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُوْدَ فِيهَا﴾ په وانيه بومان بگه ريته وه بو ناو ئەو (بت به رستى به) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾ مه گه ر خواى په روه ر دگار مان بيه و يت . ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ئاگادارى په روه ر دگار مان هه موو شتيكى گر توت ه وه . ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته نها پشتمان به خوا به ستوه ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾ (ووتيان) : ئەى په روه ر دگار مان ، له نيوان ئيمه و گه له كه ماندا حوكم و بريار بده ﴿يَا حَقُّ﴾ به هق ﴿وَأَلَّتْ حَزْبًا لِّلْفِتْنِ﴾ تو باشترينى بريار ده راتى ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ دهسته وه ئە شرافى هوزه كهى كه بى بروا بوون ووتيان ﴿لِيَنْتَعِمَ شُعَيْبًا﴾ سويند به خوا ئە گه ر ئيوه شوين شوعهيب بكهون ﴿إِنَّ كُرَادًا لِّلْحَسِرُونَ﴾ به راستى ئەو كانه زيان ليكه و توان خوتانن ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةَ﴾ جا به هوى ئە وه وه بومه له رزه به كى توند لى دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَمِيْعِينَ﴾ هه موويان له ماله كانباندا له ناو چوون (بى گيان و جووله كه و تن) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ ئەوانهى كه شوعهيبان به دروزانى (باوه ريان پى نه هيتا) ﴿كَانَ لِرَبِّعُوًّا فِيهَا﴾ (واتيا چوون) وهك هه ر له و مالا نه دانه بووبن (وتيدا نه زيان) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ ئەوانهى كه شوعهيبان به دروزانى (باوه ريان پى نه هيتا) ﴿كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ﴾ هه ر ئەوان خه سار و مه ند بوون ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ ئيتر (شوعهيب) پرووى لى وه ر گيран ﴿وَقَالَ يَقَوْمُ﴾ فه رموى بيان : ئەى گه له كه م ﴿لَقَدْ أَبْغَضْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي﴾ سويند به خوا به راستى من په يامى په روه ر دگار م به ئيوه گه ياند ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ و ئاموزگاريم كردن ﴿فَكَيْفَ ءَأَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كٰفِرِينَ﴾ جا چوون بو هوزى بى بروا و كافر غه م و خه فه ت بخوم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ﴾ ئيمه بو هه ر گوندو شارئك بينه مبه ريكمان ره وانه كرديت ﴿إِلَّا أَخَذْنَا آلِهَاتِهِمْ﴾ دانيشتوانيمان تووش كر دووه ﴿يَا بَأْسَاءَ وَالضَّرَّاءِ﴾ به نه بوونى و كه م ده رامه تى (به زيان و نه خوشى) ﴿لَعَلَّهُمْ يَضُرُّعُونَ﴾ تاله په روه ر دگار پارينه وه و په شيمان بينه وه ﴿ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ﴾ له دو اييدا خرا به و ناخوشيه كه مان گوپرى به چا كه و خوشى ﴿حَتَّىٰ عَفْوًا﴾ هه تا زور بوون و گه شه يان كرد له مال و سه ر وه تدا . ﴿وَقَالُوا﴾ وه ووتيان : ﴿قَدْ مَسَّ آيَاتُْنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ﴾ بينگومان باو و بابيرانمان تووشى زيان و ناخوشى و نه خوشى بوون ﴿فَأَخَذْتَهُمُ بَعْتَةً﴾ جا له ناكاودا سزمان گرتنى ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له كاتيكداهه ستيان نه ده كرد ﴿﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰءِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
 مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 بَيْتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم
 بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ
 فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ
 لِلَّذِينَ يَرْتُوبُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو نَشَاءُ
 أَصَبْتَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
 ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآئِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ
 قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
 لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ يَافِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ وہ نہ گہر دانیشتونانی شار و گوندہ کان ﴿ءَامِنُوا وَاتَّقُوا﴾ باوہریان بہینایہ و خویمان
 ہیاراستیہ (لہ قہدہ غہ کراوہ کانی خوا) ﴿لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بہر راستی دہر گای
 بہرہ کاتی ٹاسمان و زہویمان بُو دہ کردنہوہ ﴿وَلٰكِنْ كَذَّبُوا﴾ بہ لَام ہر وایان نہ ہیتا (بہ پیغہ مبرہ کہ بیان)
 ﴿فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ اثِمَةً مِّمَّا كَانُوا يَمْنُونَ﴾ کہ ہوی ٹہو خرابانہوہی
 دہیان کرد ﴿۱۶﴾ ﴿أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ ٹایا خہ لکی ٹہو شار و گوندانہ ترسیان نہ بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 بَيِّنَاتٌ﴾ لہوہی سزای ٹیمہیان بُویت لہ شہودا ﴿وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ کاتیک ٹہوان خہو توون ﴿۱۷﴾
 ﴿وَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ وہ ٹایا خہ لکی ٹہو شار و گوندانہ ترسیان نہ بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا﴾ لہوہی
 کہ سزای ٹیمہیان بُویت ﴿صَحِيٍّ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ لہ چیشٹہ نگاودا لہ کاتیکدا یاری و گالٹہ دہ کہن
 ﴿۱۸﴾ ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ جا ٹایا لہ پیلانی خوا نہ ترسان و بی باک بوون ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ﴾
 دہی کہس لہ پیلانی خوا دلنیا نایت ﴿إِلَّا الْقَوْمَ الْخَاسِرُونَ﴾ جگہ لہ کہسانی زہر مہند نہ بیت
 ﴿۱۹﴾ ﴿أُولَئِكَ يَهْدِي اللَّهُ لِدِينٍ يَّزُولُ الْأَرْضُ﴾ ٹایا روون نہ بو تہوہ بُو ٹہوانہی زہویمان بہ میرات بُو دہ مینیتہوہ
 ﴿مِن بَعْدِ أَهْلِهَا﴾ دواہی (تیا چوونی) خواوہنہ پیشوہ کانیاں ﴿أَن لَّوْ شَاءَ﴾ ٹہ گہر ہمانہویت
 ﴿أَصَابَتْهُمْ بِدُونِهِمْ﴾ بہ ہوی گوناہہ کانیاہوہ دوو چاری بہ لایان دہ کہین ﴿وَنَضْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ وہ
 مؤر دہ نین بہ سہر دلیان دا ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ٹیتر ٹہوان (ہیچ ہند و ٹاموژ گاریہک) نایستن ﴿۲۰﴾
 ﴿تِلْكَ الْقُرَىٰ﴾ ٹہو شار و گوندانانہی (کہ ویرانمان کردن) ﴿نَقَضْنَا عَلَيْكَ مِنْ أَنْبِيَائِهَا﴾ ہہندیک لہ
 ہہوآلہ کانی دہ گیرینہوہ بُوٹ ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویتند بہ خوا بہر راستی پیغہ مبرہر انیاں
 بُوہات بہ ہلگہو نیشانہی روونہوہ ﴿فَمَا كَانُوا يُوْمِنُونَ﴾ بہ لَام باوہریان نہ ہیتا ﴿يَمَّا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ﴾
 بہوہی کہ لہ پیش دا بہ درویمان دہزانی ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ ٹا بہو جوڑہ خوا مؤر دہ نیت
 بہ سہر دلئی بی باوہران دا ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ﴾ زور بہی ٹہوانمان نہدی خواوہنی ہیچ
 پہیمانیک بن ﴿وَأَن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾ بہر راستی زور بہیانمان دی سہر پیچی کہر (و تاوانبار)
 بوون ﴿۲۲﴾ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَىٰ﴾ پاشان دواہی ٹہوانہی (کہ باسماں کردن) موسامان نارد ﴿بِآيَاتِنَا
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بہ ہلگہو مو عجیزہ کانمانہوہ بُو لای فیرعہون و دارو دہستہ کہی ﴿فَقَالَ
 يَا أَيُّهَا﴾ بہ لَام ٹہوان بہ نیشانہ کان (بی ہر و بوون) و ستہ میان کرد ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾
 جا ہروانہ و سہرنج بدہ کہ سہرہنجامی لہ فرمان دہر چووان و خرابہ کاران چوون بوو ﴿۲۳﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ﴾ موسا فہر مووی : ٹہی فیرعہون ﴿إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بہر راستی من
 پیغہ مبرہر یکم لہ لایہن ہر و ہر دگاری جیہانیاہوہ ﴿۲۴﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
 مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ
 جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَى
 عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ
 لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
 عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَا ذَاتَا مُرُونَ
 ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا تُوكَ
 بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
 لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
 لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ
 نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
 أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْرَهُبُوهُمْ وَجَاءَهُمْ بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
 * وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
 ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا
 هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

﴿حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ﴾ و اشیاوه و (سوورم) که هیچ شتیک نه‌لیم. ﴿عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾ به ناوی خواوه جگه له هه‌ق و راستی ﴿قَدْ جِئْتُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ به راستی له لایهن به‌روه‌ردگار تانه‌وه به‌لگه‌ی پروون و ناشکرام بو هیناون. ﴿فَأَرْسَلَ مَعِيَ نَبِيًّا مَّرْسُومًا﴾ که‌واته به‌نو ئیسرائیل له‌گه‌ل من بنیره (به‌ره‌لایان که، له کویله‌یی و چه‌وسانه‌وه‌ت) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی: ﴿إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا﴾ نه‌گه‌ر به‌لگه و موعجیزه‌یه‌کت هیناوه (ئه‌ی موسی) نه‌وه‌نیشانی بده ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر تو له راست بیژانی ﴿قَالَ﴾ ﴿فَأَلْفَىٰ عَصَاهُ﴾ نه‌مجا موسا گۆ‌چانه‌که‌ی فری‌دا. ﴿فَأِذَا هِيَ تَنبَغُ﴾ به‌کسه‌ر گۆ‌چانه‌که‌بو به‌ماریکی گه‌وره‌ی ناشکرا ﴿وَوَجَّعَ يَدَهُ﴾ ده‌ستی (له‌باخه‌ل‌یه‌وه‌یان له‌بن‌ه‌نگه‌ل‌یه‌وه) ده‌ره‌ینا ﴿فَأِذَا هِيَ بِيضَةٌ لِلنَّظِيرِ﴾ له‌پر‌ئه‌و (ده‌سته) سبی و پرشن‌گداربوو بو‌بینه‌ران ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قُوْرِ فِرْعَوْنَ﴾ هه‌ندی‌ک له‌کاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاندارانی گه‌له‌که‌ی فیرعه‌ون ووتیان: ﴿إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی ئەم (موسایه) جادوو‌گه‌ریکی زور زانه ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ﴾ ده‌یه‌ویت له‌خاک و وولاتی خو‌تان ده‌رتان کات ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ جا ئیوه‌فه‌رمان و راتان چیه (له‌م باره‌به‌وه) ﴿قَالُوا﴾ نه‌وانیش ووتیان: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ کاری (موسا) و براکه‌ی دوا‌بخه ﴿وَأَرْسَلَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ که‌سانیکی کۆ‌که‌ره‌وه‌بنیره‌بو‌ئه‌و شارانه‌ی جادوو‌گه‌ری لی‌یه) ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ﴾ هه‌موو جادوو‌گه‌ریکی شاره‌زات بو‌ده‌هینن ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ﴾ جادوو‌گه‌ران هاتن بو‌لای فیرعه‌ون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿إِن لَّنَا لَأَجْرًا﴾ بیگومان ئیمه‌پاداشت و خه‌لانی گه‌وره‌مان ده‌بیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر ئیمه‌سه‌ره‌کوتین (به‌سه‌ر موسا‌دا)؟ ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی: به‌لی پاداشتی گه‌وره‌تان ده‌بی: ﴿وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ و بیگومان ئیوه‌له‌نزیکانی (خۆم) ده‌بن ﴿قَالُوا يَمْسِرُ كَذِبًا أَوْ يَأْمُرُ أَيْدِيَهُمْ أَلَّا يَمَسُّوا شَيْئًا﴾ ووتیان ئه‌ی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُتَكَلِّمٌ﴾ فری‌ی ده ﴿وَلَمَّا أَنْ تَكُونَ تَحْتَ الْمُلْكِ تَعَالَىٰ فَوْقَهُمْ سَبْعُ مِائَاتٍ﴾ ووتی: ئیوه‌بیهاو‌یژن (ئه‌وه‌ی پیتانه) ﴿فَلَمَّا أَفْوَأَ﴾ نه‌مجا کاتی (ئه‌وه‌ی پیمان بو‌له‌جادوو) فری‌یان دا ﴿سَحْرًا وَعَيْنِ النَّاسِ﴾ چاوبه‌ستیان له‌خه‌لک کرد ﴿وَأَسْرَهَبُوهُمْ﴾ و ترستیکی گه‌وره‌یان خسته‌دلپانه‌وه ﴿وَجَاءَهُمْ سِحْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌جادوو‌به‌کی گه‌وره‌یان نواند ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه‌حیمان کرد بو‌موسا ﴿أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ که‌گۆ‌چانه‌که‌ت فری‌بده ﴿فَأِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ ئیتر به‌کسه‌ر ئه‌و (گۆ‌چانه‌بو‌به‌مارو) هه‌رچی جادوو‌ی درۆینه‌یان کردبوو هه‌لی لووشی ﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ﴾ ئیتر راستی ده‌رکه‌وت و پروون بو‌ویه‌وه ﴿وَوَضَعَ مَأْكَلَهُمُ الْبَعَابَ﴾ نه‌وانیش هه‌رچی (سیحر) یان کردبوو پو‌وجه‌ل بو‌ویه‌وه ﴿فَعَلَبُوا هَاتِلَكَ﴾ هه‌ر له‌ویدا (فیرعه‌ون و شونیکه‌وتوانی) ژیر خران و دو‌ران ﴿وَأَنْقَلَبُوا صَاحِرِينَ﴾ و به‌رسوایی گه‌رانه‌وه ﴿وَأَلْفَىٰ السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ﴾ وه‌جادوو‌گه‌ران هه‌موویان سو‌ورده‌یان برد (بو‌به‌روه‌ردگاریان) ﴿

قَالُوا أَمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٣٢﴾ قَالَ
 فِرْعَوْنُ ءَأَمِنْتُمْ بِهِ ءَقَبَلْ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَذَا الْمَكْرُ
 مَكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لَتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
 ﴿١٣٣﴾ لَا أَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضِلَّ بَنُوكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٣٥﴾ وَمَا نَقِمُ مِنْهَا
 إِلَّا أَنْ ءَأَمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ ثَنَّا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
 وَتَوَقَّنَا مُسِيمِينَ ﴿١٣٦﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى
 وَقَوْمَهُ ءَلِيْفِسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُ وَءَالِهَتَكَ ءَقَالَ سَنُقْتِلُ
 أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ ءَوَأَنَا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٣٧﴾
 قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ
 لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ءَوَالْعِقْبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾
 قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِينَا وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالِ
 عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَيَنظُرَكُمْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
 بِالسِّينِ وَنَقَّصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٤٠﴾

﴿قَالُوا﴾ (ساحیره کان) ووتیان: ﴿ءَأَمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئیمه بر و امان هینا به په روه ردگاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که په روه ردگاری موسا و هاروونه ﴿۱۳۵﴾ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعهون ووتی: ﴿ءَأَمِنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آدَنَّا لَكُمْ﴾ پیش نه وهی ئیزنتان بدهم باوهرتان پی هینا! ﴿إِنَّ هَذَا﴾ به پرستی نه مه ﴿لَمَكْرٌ مَّكْرُكُمْ فِي الْمَدِينَةِ﴾ فیل و پیلانیکه (ئیوه و موسا) نه خشه تان بو کیشاوه له م شارهدا. ﴿لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا﴾ تا دانیشتوانه که ی لی دهر بکهن. ﴿فَسَوَفَ تَعْمَلُونَ﴾ جا له دواییدا ده زانن (چیتان لی ده که م) ﴿۱۳۶﴾ ﴿لَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ﴾ سویند بیت دهست و قاچتان بیرم ﴿مَنْ خَلَفَ﴾ به پیچه وانه وه (چه پ و راست) ﴿ثُمَّ لَأَضْلِبَنَّكُمْ أَجْعِلِينَ﴾ نه مجا سویند بی گشتان هه لده واسم ﴿۱۳۷﴾ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: (به فیرعهون) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ ئیمه دلنیاین که بو لای په روه ردگارمان ده گهر پینه وه ﴿وَمَا نَتَّقُمُ مَنَّا﴾ تو هیچ ره خنه به کت له ئیمه نی به ﴿إِلَّا أَنْ ءَأَمَنَّا بِرَبِّنَا﴾ جگه له وهی که ئیمه باوهرمان به به لگه و نیشانه کانی په روه ردگارمان هیناوه ﴿لَمَّا جَاءَتْنَا﴾ کانی بو مان هات ﴿رَبَّنَا أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ ئهی په روه ردگارمان نارامیمان به سهردا بریژه ﴿وَوَفَّقْنَا مَسْمِئِينَ﴾ و به موسو لمانیه تی بمان مرینه ﴿وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ هه ندیک له دهسه لاتداران و کار به دهستانی گه لی فیرعهون ووتیان ﴿أَتَدْرُسُونِي وَقَوْمَهُ﴾ ئایا واز له موسا و هوزه که ی ده هینی ﴿لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بو ئه وهی له وولاتدا (خاکی میسردا) خرابه کاری بکهن ﴿وَيَذُرْكُمُ فِي الْهَتَّكِ﴾ و دهست له خوټ و په رستر او ه کانت هه لبرگن ﴿قَالَ﴾ (فیرعهون) ووتی: ﴿سَنُقَلِّبُ أَهْلَهُمْ﴾ له مه و دو اکوپره کانیا ن ده کوژین ﴿وَنَسْتَجِيءُ نِسَاءَهُمْ﴾ و ثافره تانیان ده هیلینه وه به زیندوویی (بو خزمهت کردن). ﴿وَإِنَّا نَفْقَهُمْ قَهْرُونَ﴾ وه بیگومان ئیمه دهسه لاتدارین به سهر یاندا ﴿۱۳۸﴾ ﴿قَالَ مُوسَى الْقَوْمِ﴾ موسا به گه له که ی ووت ﴿اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا﴾ داوای یارمه تی له خوا بکهن و خوټ راگر بن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بیگومان هه مو زه وی مولکی خوا به. ﴿يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ دهیدا به ههر که س له به ننده (شیاوه) کانی که خوئی به ویت ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و سهر نه نجامی چاک بو خواناسانه ﴿۱۳۹﴾ ﴿قَالُوا﴾ (گه له که ی) ووتیان: ﴿أَوَدِينًا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا﴾ پیش هاتنی تو بو ناومان نازار درابن ﴿وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ هه روه ها باش هاتنی تو بو ناومان (به پیغه مبه رایه تی) ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه رمووی: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ﴾ به لکو په روه ردگارتان دوژمنه که تان له ناو به ریت ﴿وَيَسْتَخْلِفُ فِي الْأَرْضِ﴾ و ئیوه بکات به جیششین (ی دوژمنه کانتان) له سهر زه وی ﴿فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ جا ته ماشا ده کات ئیوه چون کار ده کهن ﴿۱۴۰﴾ ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به خوا به پرستی ئیمه دارو دهسته ی فیرعهونمان سزادا ﴿بِاللِّسِينِ﴾ به ووشکه سالی وقات وقری ﴿وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرِ﴾ و که م بوونه وهی به رو بوومی میوه و کشتو کاله کانیا ن ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ بو ئه وهی بیر بکه نه وه و (په ند وهر بگرن) ﴿۱۴۱﴾

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَظُنُّوْا يُمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَلَيْتُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ
مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ
آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ
﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُمُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
عَهِدَ عِنْدَكَ لِيُنزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً كَمَا نُؤْمِنُ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا
مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

﴿فَإِذَا جَاءَ تَهُمْ الْحُسْنَىٰ﴾ جا کاتی چاکہ یان بؤ بہا تابه (له سہر ووت و بہر و بووم) ﴿قَالُوا لَنَاهَذَا هَدًى﴾ دہیان ووت: ئەمە ھەر ھی ئیمەیه (شایستە ی ئیمەیه) ﴿وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً﴾ بە لām کاتی تووشی بە لاو خرابە بوونایە ﴿يَظُنُّوْا يُمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾ (دہیان ووت) بہ ہوی شوومی موسا و شوین کہ و تووانیہ وہیہ ﴿أَلَا إِنَّمَا طَرَيْتَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بیدار بن بیگومان ئەو (ناخوشیانە) ی بە لایانە وہ شووم و خرابە لە لایەن خواوہیہ (نەک موسا و ئیمانداران) ﴿وَلَا كِنَّا أَكْرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بە لām زور بە یان بی ئاگان و نازانن ﴿وَقَالُوا﴾ دہیان ووت (بە موسا) ﴿مَهْمَا تَأْتَانِيهِ مِنْ آيَةٍ﴾ ھەر موعجزیہ کہمان بؤ بہینی ﴿لِنَسْحَرَّ بِهَا﴾ بؤ ئەو ی جادوومان لی بکہ ی بی ی ﴿فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ئەوہ ئیمە باوہرت پی ناھیتین ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ ئەوسا ئیمەش ناردمانە سہریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لافا و ﴿وَالجُرَادَ﴾ و کوللہ ﴿وَالفَلَاحَ﴾ و ئەسپی ﴿وَالضَّفَادِعَ﴾ جۆرہا بوق ﴿وَالدَّمَ﴾ و خوین ﴿ءَايَاتٍ مُّصَدِّقَاتٍ﴾ کہ چەند بە لگہ و موعجزیہ کی روون بوون ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ کہ چی خو یان بە گہورہ زانی (لہوہی کہ بر و بہین) ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ بیگومان ئەوانہ گہ لیک ی تاوانبار بوون ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْدُ﴾ کاتیکیش ئەو سزاو بە لایان بە سہردا ہات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يَمْؤُوسَىٰ اذْعُ لَنَارِكْ﴾ ئە ی موسا لە بہر و ردگارت بیار پیرہوہ بۆمان ﴿بِمَاعَهْدِ عِنْدِكَ﴾ و ہ کہ بہ لیتی بہ تو داوہ ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ﴾ سویندی گہ ئەم بە لاو سزایەمان لە سہر لاہری ﴿لِنُؤْمِنَ لَكَ﴾ بیگومان باوہرت بی دینین ﴿وَلِنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ و بہ نو ئیسرائیلت لە گہ لدا دەتیرین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ﴾ بە لām کاتیک سزا کہمان لە سہریان لاہرد ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلَغُوهُ﴾ تاگہ یشتنہ ماوہ ی دیاری کرا و (بؤ تیچوونیان) ﴿إِذَا هُمْ يَنْكَبُونَ﴾ دەست بە جی بہیمانہ کہ یان ھەلوہ شاندەوہ ﴿فَأَلْتَمَسْنَا مِنْهُمْ﴾ جا تو لە مان لی سەندن ﴿فَاعْرِفْنَاهُمْ فِي آيَةٍ﴾ و ہ لە دەریادا خنکاندمان ﴿بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ لە بہر ئەوہ ی ئەوان باوہریان بە نیشانہ کانی ئیمە نہ بوو ﴿وَكَانُوا عِنْدَ غُلَّابِينَ﴾ و ھەمیشہ لی یان بی ئاگا بوون ﴿وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ﴾ ئیتر (لہ جیگای گہ لی فیرعون) ئەو گہ لە مان نیشتہ جی کرد ﴿كَانُوا يَسْتَعْصِمُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ کہ ھەمیشہ دەچە و سیترانوہ لە پورژہ لآت و پورژاوا ی ئەو وولاتەدا ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ کہ بیت و بہرہ کہ تمان تی خست بوو ﴿وَوَدَّعْتُمْ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ﴾ و بہ لیتی ھەرہ جوانی بہر و ردگارت بہ تہ واوی ہاتەدی ﴿عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ بؤ نہو ی ئیسرائیل ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ بہو ی ئارامگری یانہوہ (لہ سہر نارہحتی یەکان) ﴿وَوَدَّعْتُمْ﴾ و ہ رووخاندمان و تیکمان دا ﴿مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ ئەو کۆشک و تہ لارانہ ی فیرعون و گہ لہ کہ ی دروستیان کردبوو ﴿وَمَا كَانُوا بِعِشْوَنَ﴾ ھەر وہا ئەو (میوہ و رز و باخانہ ی) کہ کہ پریان بؤ کرد بوو ﴿﴾

وَجَوْرَنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
 عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا آلِهَةً كَمَا
 لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ
 مَا هُمْ فِيهِ وَبَطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ
 أَبْغِيكُمْ إِلِهَاتًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكَ
 مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم بِسُوءِ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ
 أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ * وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 وَأْتَمَمْنَا بِعَشْرِ فِتْنَمٍ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
 مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
 سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
 رَبُّهُ وَقَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَكِنْ
 أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ وَفَسَّخْنَا رَبِّي فَلَئِمَّا
 تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا
 أَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَمَّ﴾ ته مجا نه وهی ئیسرائیلیمان لهو دهریا په رانده وه (فیرعه ون و گه له که یمان
تیدا خنکاند) ﴿فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ﴾ ته مجا تووشی خه لکانیک بوون ﴿يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ به رده وام
خه ریکی په رستی بته کانیاں بوون ﴿فَالأُولَئِكَ سَمِعُوا﴾ (جووله که کانیش) ووتیان: ئهی موسا ﴿أَجْعَلْ لَنَا
إِلَهًا كَمَا لَهُمُ إِلَهَةٌ﴾ ههروهك ئهو په رستراوانه ی ئه وان تویش په رستراویکمان بو دابنی ﴿قَالَ﴾
موسا فره مووی: ﴿إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ به راستی ئیوه هوزیکی نه فامن ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ بَيْنَكُمْ
ثَوَانَةٌ﴾ مټبر ما هم فيه. ئهو (بت په رستی یه ی) ئه وانی له سه ره له ناوده چی ﴿وَيَبْطُلُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ﴾ وه هه رچی ده که ن به تال و هه لو هشاویه ﴿قَالَ﴾ (موسا) فره مووی: ﴿أَعْبَدُ اللَّهَ
أَعْبُدُوا إِلَهًا﴾ ئایا جگه له خوا داوای په رستراویکی تران بو بکه م؟ ﴿وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾
که (ئهو خوابه) ریزی داوون به سه ر جیهانیاندا ﴿وَإِذْ أَخْبَرْنَا مِثْرَةَ الْفِرْعَوْنَ﴾ وه (بیربکه نه وه) لهو
وه خته ی رزگارمان کردن له ده ست و په یوه نده که ی فیرعه ون ﴿يَسْأَلُونَكَ سِوَةَ الْعَذَابِ﴾ که
ئه شه که نجه و نازاری سه ختیان ده دان ﴿يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَ كُمْ﴾ کورانی ئیوه یان ده کوشت ﴿وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَاءَ كُمْ﴾ و نافرتهانی ئیوه یان ده هیسته وه (بو خز مه تی خو یان) ﴿وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَظِيمٌ﴾ وه لهو (نازارانه) تاندا تاقی کردنه وه یه کی گه وره بوو له لایهن په روه ردگار تانه وه ﴿وَوَاعَدْنَا
مُوسَىٰ﴾ وه به لیمان به موسا دا ﴿ثَلَاثِينَ لَيْلَةً﴾ سی شهو ﴿وَأَثَمْتُنَّهَا عِشْرِينَ﴾ به ده شهوی
تر ماوه که مان ته و او کرد ﴿فَتَرَمَقَتْ رَبِّهٗ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ ئه موسا وه ختی دیداری په روه ردگاری بوو
به چل شهوی ته و او ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ﴾ موسا به هاروونی برای ووت ﴿أَخْلَفِي فِي قَوْمِ﴾ تو
له ناو گه له که مدا جیتشینم به ﴿وَأَصْلِحْ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ و شوینی
رپیازی خرابه کاران مه که وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا﴾ جا کاتی موسا هات بو کات و شوینی
دیاری کراومان (بو گفتوگو کردن له گه لمان) ﴿وَوَكَّمَهُ رَبُّهُ﴾ و په روه ردگار و توویژی له گه لدا
کرد ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ووتی: ئهی په روه ردگارم ﴿أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ خوتم نیشان بده تا بت بینم ﴿قَالَ
لَنْ تَرِنِي﴾ (په روه ردگار) فره مووی: تو (له دنیا دا) من نابینی ﴿وَلَكِنِ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ﴾ به لام سهیری
(لای) شاخه که بکه ﴿فَإِنِ اسْتَفْرَمَ مَكَانَهُ﴾ جا ئه گهر ئه و شاخه له شوینی خوی دا نه جو لا ﴿فَسَوْفَ
تَرِنِي﴾ ئه وه دوا ی که میك تو ش ده مبینی ﴿فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ﴾ جا کاتیک په روه ردگاری خوی
ده رختست بو شاخه که ﴿جَعَلَهُ دَكَّ﴾ شاخه که ی وورد و هان کرد (وله گه ل زه ویدا ته ختی کرد)
﴿وَحَرَّمَ مَوْسَىٰ صَعْقًا﴾ و موسا ش به بی هوشی کهوت به روودا ﴿فَلَمَّا أَتَاهُ﴾ جا وه ختی هوشی به خویدا
هاته وه (چاک بوویه وه) ﴿قَالَ سُبْحٰنَكَ﴾ فره مووی: پاک ی و بی گه ردی بو تو (ئهی په روه ردگار)
﴿ثَبَّتْ إِلَيْكَ﴾ به په شیمانی گه ر امه وه بو لات ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه من یه که می بر و ا دارنم ﴿۱۶۷﴾

قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي
 فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
 لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا خُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ
 دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوبَهَا
 وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
 الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ
 عَجَلًا جَسَدًا لَّهُ وَخُورًا الْمَيْرُونَ أَنَّهُ لَآيُكَلِّمُهُمْ
 وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾
 وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن
 لَّمْ يَرِحْمَنَّارَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌دگار) فه‌رمووی: ﴿يَمْوِسَىٰ﴾ ئە‌ی مووسا ﴿إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بی‌گومان من تۆم هه‌لبژاردوه‌به‌سه‌ره‌موو‌خه‌لکی دا ﴿بِرِسَالَتِي﴾ به‌په‌یامه‌کانم ﴿وَرِيكَالِي﴾ و‌قسه‌کردنم (له‌گه‌لت راسته‌وخۆ) ﴿فَخَذَ مَاءً مِّنْ يَدَيْكَ﴾ که‌واته ئە‌وه‌ی پیم به‌خشیوی توند ده‌ستی پیوه‌بگه‌ه ﴿وَكُنْ مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌له‌سوپاس‌گوزاران به ﴿۱۱۱﴾ ﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ﴾ و‌له‌و پارچه‌ته‌ختانه‌دا بۆمان نووسی ﴿مِن كُلِّ شَيْءٍ﴾ له‌هه‌موو‌جوژه‌باسینک ﴿مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ به‌ند و‌نامۆزگاری و‌باسی هه‌موو‌شتیک به‌روونی (که‌پنۆستیان‌پی‌ی‌بیت) ﴿فَخَذَ هَا بِقَوْءٍ﴾ که‌واته (مووسا) به‌توندی بیانگه‌ه و‌ئاگاداریان به ﴿وَأْمُرَ قَوْمِكَ﴾ وه‌فه‌رمان به‌گه‌له‌که‌ت بکه ﴿يَأْخُذُوا بِحَسَنَاتِ﴾ تا‌ده‌ست‌بگرن و‌ره‌فتار‌بکه‌ن به‌جواتر و‌چاکتر‌بینان ﴿سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَلْسَفِينَ﴾ به‌زوی‌جی و‌شوین‌له‌سنوور ده‌رچو‌واتان‌نیشان‌ده‌دهم ﴿۱۱۲﴾ ﴿سَأَصْرَفُ عَنْ آيَتِي﴾ لایان‌ئه‌دهم له‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌و‌ئایه‌ته‌کانم ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌خۆیان به‌گه‌وره‌داده‌نین له‌سه‌ر‌زه‌ویدا ﴿بِعَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناه‌ق و‌نا‌ره‌وا ﴿وَأَنْ يَّرَوْا كَلِمَاتِي﴾ ئە‌وانه ئە‌گه‌ر هه‌موو‌ئایه‌ت و‌مو‌ع‌جیزه‌به‌ک‌بینن ﴿لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ با‌وه‌ر‌پیی‌نا‌هینن ﴿وَأَنْ يَّرَوْا سَبِيلَ الرَّشِيدِ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌ئایینی‌راست و‌دروست‌بینن ﴿لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ نایکه‌ن به‌ری‌باز و‌ئایینی‌خۆیان ﴿وَأَنْ يَّرَوْا سَبِيلَ النَّارِ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌ریگه‌ی‌گو‌م‌رای‌ی و‌ئایینی‌چه‌وت‌بینن ﴿يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ ده‌یکه‌ن به‌ئاین و‌ری‌باز‌بو‌خۆیان ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ هه‌موو‌ئه‌مانه‌له‌به‌ر ئە‌وه‌یه‌که‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌کانی‌ئیمه‌یان به‌درو‌ده‌زانی ﴿وَكَاؤُأَعْنَاهَا عَافِيَاتٌ﴾ وه‌هه‌میشه‌بی‌ئاگا‌بوون‌لینان ﴿۱۱۳﴾ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌که‌سانیک‌که‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌کانی‌ئیمه‌یان به‌درو‌زانی ﴿وَلِقَاءَ الْآخِرَةِ﴾ هه‌روه‌ها‌دیداری‌رۆژی‌دو‌ایان (به‌درو‌زانی) ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کارو‌کرده‌وه‌ی (چاکیان) به‌هیچ‌ده‌ر‌چوو (بو‌چه‌ن‌بو‌ویه‌وه) ﴿هَلْ يَجْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئایا‌جگه‌له‌و (خرابانه‌ی) که‌ده‌یان‌کرد‌سزا‌ده‌درین؟ ﴿۱۱۴﴾ ﴿وَأَتَّخَذَ قَوْمٌ مِّنْ بَعْدِهِ وَهُوَ هُوَ زِي مَوْسَا پاش (رۆیشتی) مووسا‌دروستیان‌کرد ﴿مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا حَسَدًا﴾ له‌خشل‌و‌زیره‌کانیان به‌یکه‌ری‌گو‌بیره‌که‌یه‌ک ﴿لَهُ وَحُورٌ﴾ که‌قۆره‌ی (وه‌ک‌گو‌بیره‌که‌ی) هه‌بوو ﴿الَّذِينَ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ﴾ ئایا ئە‌وانه‌نه‌ی‌اینی‌که‌بی‌گومان‌ئه‌و (گو‌بیره‌که‌یه) قسه‌یان له‌گه‌لدا‌ناکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و‌هیچ‌ری‌باز‌نیک‌شیان‌نیشان‌نادات ﴿اتَّخَذُوهُ﴾ کردیان به‌(به‌ر‌ستراو) ﴿وَكَاؤُأَ ظَلَمِينَ﴾ و‌ئه‌وانه‌سته‌م‌کار‌بوون ﴿۱۱۵﴾ ﴿وَلَمَّا سَوَّطُ فِي آيَاتِهِمْ﴾ وه‌کاتی‌له‌ده‌ستیان‌ده‌ر‌چوو (زۆر‌به‌شیمان‌بو‌ونه‌وه) ﴿وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدَّصَلُوا﴾ وه‌تیگه‌یشتن و‌بینان‌که‌بی‌گومان‌گو‌م‌رابوون ﴿قَالُوا﴾ و‌وتیان: ﴿لَئِن لَّمْ يَرَحْمَنَّا رَبَّنَا﴾ سو‌یتد به‌خوا ئە‌گه‌ر به‌روه‌دگار‌مان به‌زه‌یی‌پیماندا‌نه‌یه‌ته‌وه ﴿وَيَعْفِرْ لَنَا﴾ وه‌له‌گو‌نا‌ه‌کانمان‌خۆش‌نه‌بیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئە‌وه‌به‌راستی‌ئیمه‌له‌زیان‌لی‌که‌وتوان

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِسْمَا حَلَفْتُمْ ۖ
 مِنِّي بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَالْقَىٰ الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
 أَخِيهِ بِمِجْرَاهُ ۖ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ ۖ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي ۖ وَكَادُوا
 يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ ۖ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي ۖ وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
 وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سِينًا لَهُمْ
 غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن
 بَعْدِهَا ۖ وَأَمَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾
 وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ ۖ فِي نُسْخَتِهَا
 هُدًى وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَهِبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ
 قَوْمَهُ ۖ وَسَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
 رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ ۖ وَإِنِّي أَتُهْلِكُهُمْ ۖ بِمَا فَعَلَ
 السُّفَهَاءُ مِنِّي ۖ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ ۖ وَتَهْدِي
 مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيْنَا ۖ فَاعْفِرْ لَنَا ۖ وَأَرْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا گه رایه‌وه ناو هوزه‌که‌ی ﴿عَصَبَنَ أَسْفَا﴾ به‌رق و توره‌یه‌کی زوره‌وه ﴿قَالَ﴾ (موسا) ووتی (به‌گویره‌که‌په‌رسته‌کان) ﴿بَسْمًا خَلْفْتُمْ مِّنْ عَدِيٍّ﴾ له‌دوای من چ جیشینیکی به‌د فپرو خراب بوون ﴿أَعْلَمُ أَمْرَ رَبِّكُمْ﴾ نایا په‌له‌تان کرد له‌فهرمانی په‌روه‌ردگارتان؟ ﴿وَالْقَىٰ الْأَلْوَابِ﴾ (موسا) ته‌خته‌کانی (ته‌وراتی) فری دا ﴿وَلَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾ وه (قزی) سه‌ری (هاروونی) برای گرت و به‌ره‌و خوی رایکیشا ﴿قَالَ﴾ (هارون) ووتی: ﴿ابْنَ أُمَّ﴾ ئه‌ی کوری دایکم ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي﴾ به‌راستی ئه‌م گه‌له‌لاوازیان کردم ﴿وَكَاذِبًا بَقُولُنِي﴾ نزیک بو بسم کوژن ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ﴾ که‌واته‌دورژمانم پی دلخوش مه‌که ﴿وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ له‌گه‌ل هوزی سته‌م کاراندا دامه‌منی ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه‌رمووی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم له‌خووم و براکه‌م خووش به ﴿وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ﴾ وه‌بمانخه‌ره‌ناو به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوته‌وه ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ تو میهره‌بان ترینی هه‌موو میهره‌بانانیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعَهْلَ﴾ به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌گویره‌که‌په‌رست بوون ﴿سَيَبْتَأُهُمْ عَصَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ﴾ له‌مه‌و دوا ده‌که‌ونه‌به‌رق و خه‌شمی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هه‌روه‌ها رسوایی و زه‌لیلی له‌ژیانی دونیادا. ﴿وَكَذَلِكَ جَزَى الْمُفْرَتِينَ﴾ هه‌ر به‌و جوړه‌سزای درو هه‌لبه‌ستان ده‌ده‌بن ﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی گوناهیان کرد ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِهَا﴾ پاشان دوا‌ی ئه‌وه‌ته‌وبه‌یان کرد ﴿وَأَمَّا أُولَٰئِكَ﴾ باوه‌ریان هینا ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ بیگومان په‌روه‌ردگارت پاش ئه‌و (باوه‌ره‌هینان و توبه‌کردنه) ﴿لَعَفُورٌ رَّجِيمٌ﴾ لیبوره‌ی میهره‌بانه ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَىٰ الْعَصَبُ﴾ جا کاتی موسا توره‌یی به‌که‌ی نیسته‌وه ﴿أَخَذَ الْأَلْوَابِ﴾ ته‌خته‌کانی (ته‌وراتی) هه‌لگرت‌ه‌وه ﴿وَفِي سُخْرِيهَا﴾ له‌ره‌نوس و نوسراوی ئه‌و (ته‌ختانه‌دا) ﴿هَدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ ریتموونی و به‌زه‌یی گه‌وره‌هه‌بوو ﴿لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَهْتَبُونَ﴾ بو که‌سانیک که‌له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن ﴿وَإِخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وه‌موسا له‌گه‌له‌که‌ی خوی هه‌لی بژارد ﴿سَبْعِينَ رَجُلًا﴾ هه‌فتا پیاو ﴿لِمِيقَاتِنَا﴾ بو کات و شوینی دیاری کراو له‌گه‌ل ئیمه (بو‌ئه‌وه‌ی له‌کیوی طور ته‌وبه‌بکه‌ن له‌تاوانی گویره‌که‌په‌رستیه‌که‌یان، جا کاتیک هاتنه‌ئووی ووتیان به‌موسا بروات پی‌ناهیین تا خوا نه‌بینین تو خووت قسه‌ت له‌گه‌ل کرد با ئیمه‌ش ببینین) ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (خوا سزای دان و بومه‌له‌رزه‌ی بو‌ناردن) جا کاتیک که‌بوومه‌له‌رزه‌که‌دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه‌رمووی: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم گه‌ر بتویستایه ﴿أَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلِ وَإِنِّي﴾ له‌مه‌و پیش ئه‌وان و منیشت له‌ناو ده‌برد ﴿أَهْلِكَا﴾ نایا تو هه‌موومان له‌ناو ده‌به‌یت ﴿بِمَا فَعَلُوا لِنَفْسِهِمْ﴾ به‌هووی ئه‌وه‌ی که‌گیل و نه‌فامه‌کانمان ئه‌نجامیان داوه ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ ئه‌مه‌ته‌نها تا‌قی کردنه‌وه‌به‌کی خوته ﴿ثُمَّ لِيَأْتِيَنَّ﴾ هه‌ر که‌سیکت بویت به‌و هو‌یه‌وه‌گو‌م‌رای ده‌که‌یت ﴿وَنَهْدِي مَنْ نَّشَاءُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیکت بوی ریتموونی ده‌که‌یت ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا﴾ هه‌ر تو پشتیوان و (به‌رستروامانی) ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا﴾ که‌واته‌لیمان خووش بیه‌و ره‌حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ چونکه‌باشترین لی‌بوره‌هه‌ر توی ﴿﴾

* وَأَكْتَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتَبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
 فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا أُمَّهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
 الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
 النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
 لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنَ
 قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

﴿وَأَكْتَبْنَا فِي هَذِهِ الْكِتَابِ مَا كَانَ لَكُمْ بِهِ حِسَابٌ﴾ (خوابه) له‌م دونیادا چاکه‌مان بو بنو‌وسه ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ هه‌روه‌ها له‌روژی دوایشدا ﴿إِنَّا هَدَانَا إِلَيْكَ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌ بو‌ لای تو‌ گه‌راوینه‌توه‌هه ﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌ردگار) فه‌رمووی: ﴿عَذَابِي﴾ سزاونازارم ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دوو‌چاری هه‌ر که‌سی ده‌که‌م که‌بمه‌وی ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه‌ به‌زه‌یی و ره‌حمه‌تیشم هه‌موو شتیکی گرتوتوه‌هه ﴿فَسَأَلْتُهَا الَّذِينَ﴾ جا له‌دوایی دانه‌و (به‌زه‌یی یه‌م) ده‌نووسم بو‌ئه‌وانه‌ی ﴿بَتَّغُوتَ﴾ پاریزکار و له‌خواترسن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه‌کات ده‌دن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِعَابَتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئه‌وانه‌ش که‌ بر‌وا به‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ئی‌مه‌ دینن ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ (ئهم ره‌حمه‌ته‌ی په‌روه‌ردگار) بو‌ئه‌وانه‌یه که‌ شوین پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وتون که‌ پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌واره و (له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار وه‌هاتووه) ﴿الَّذِي يَدْعُهُمْ إِلَى تَعْبَادِهِمْ﴾ ئه‌و که‌سه (پیغه‌مبه‌ریکه‌ ئه‌هلی کتاب سیفه‌تی ده‌زانن) چونکه‌ به‌ نووسراوی لایانه ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ له‌ته‌ورات و ئینجیل دا ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ که‌ فه‌رمانیان بی‌ ده‌کات به‌ چاکه ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و ریگریان لی ده‌کات له‌ خرابه ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شته‌ خاوین و پا‌که‌کانیان بو‌حه‌لال ده‌کات ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ وه‌ شته‌ پیسه‌کانیان لی‌ حه‌رام (قه‌ده‌غه) ده‌کات ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ﴾ و باره‌ قورس و گرانه‌کانیان له‌سه‌ر لاده‌بات و ﴿وَالْأَعْلَالُ﴾ ئه‌و کو‌ت و زنجیرانه‌ش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ که‌ به‌سه‌ریانه‌وه بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ ئه‌مجا ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ریان به‌و (پیغه‌مبه‌ره) هینایت ﴿وَعَزَّوهُ﴾ و ری‌زو قه‌دریان بو‌ دانایت ﴿وَنَصَّرُوهُ﴾ یارمه‌تیان دایت و پشتیوانیان لی‌ کردیت ﴿وَأَتَّبَعُوا النُّورَ﴾ و په‌یره‌وی ئه‌و نووره‌یان کردیت (که‌ قورئانه) ﴿الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ﴾ که‌ له‌گه‌لیدا نیراوه‌ته‌ خواره‌وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه‌وان هه‌موو (که‌ باسکران) له‌ رزگار بووانن ﴿قُلْ﴾ (ئهی مه‌حممه‌د ﷺ) بلی: ﴿يَتَّيْنَاهُ النَّاسُ﴾ ئهی خه‌لکینه ﴿إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری خوام بو‌ئیه‌ هه‌مووتان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌و (خوابه‌ی) که‌ته‌نها بو‌ئه‌وه، مولکی هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿إِلَّا إِلَهُ الْإِلَهِ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست نیسه‌ جگه‌ له‌ئه‌و ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده‌ژینیت و ده‌مرینیت ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌واته‌ بر‌وا به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ینن ﴿النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ که‌ نیراویکی نه‌خوینده‌واره ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ ئه‌ویش باوه‌ری به‌خواو ﴿وَكَلِمَاتِهِ﴾ و به‌ووته‌کانی هه‌به‌ ﴿وَأَتَّبِعُوهُ﴾ ئیه‌وش شوینی بکه‌ون و په‌یره‌وی بکه‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا بکه‌ونه‌ سه‌ر ریگای راست ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ وه‌له‌ه‌وزه‌که‌ی مووسادا ﴿أُمَّةً﴾ تاقمیکی گه‌وره‌هه‌ن ﴿يَهْدُونَ بِالْحَقِّ﴾ که‌رینمونی خه‌لکی ده‌که‌ن به‌حه‌ق وراستی ﴿وَبِهِ يَعْدُونَ﴾ و هه‌ر به‌حه‌قیش دادوهری ده‌که‌ن ﴿۱۵۹﴾

وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى
 مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ وَآنَ اضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَّ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ
 الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُّ أُوْمِنٍ طَيِّبَتِ مَارِزَقًا كُمْ وَمَا
 ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾
 وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
 حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
 نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
 لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
 يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسَأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
 حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ
 كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

﴿وَقَطَّعَتْهُمْ أَسْبَاطَ أَسْمَاءَ﴾ نهوان (جولو له که) مان کرد به دوانزه تیره و تایفه وه ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه وه حیمان بؤ موسا کرد ﴿إِذْ أَسْقَدَهُ قَوْمُهُ﴾ کاتیک که هؤزه که ی داوای ناویان لی کرد (له تینواندا) ﴿أَن أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ که به گو چانه که ت بدله به برده که ﴿فَأَلْبَسْتُمْ مِنْهٗ ثِيَابَ دَسَمٍ﴾ به جی لی هه لقولا ﴿أَفَتَتَّاعِشِرَةَ عَيْتًا﴾ دوازه کانی ﴿فَدَعَلِمَ كُلُّ أَنَاثٍ مَّشْرَبَهُمْ﴾ بیگو مان هه ر تیره و تایفه یه ک جیگای ناو خوار دنی خوی ده زانی ﴿وَوَطَّلْنَاهَا عَلَيْهِمُ الْعَمَمَ﴾ وه هه ورمان کرد به سییه ر به سه ریانه وه ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ و گه زؤ و بالنده ی (شیلایه) مان بؤ ناردن ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له ورزق و رؤزیه پاکانه بخون که پیمان داوون ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ وه نه وانه (به و تاوانانه) هیچ سته میکیان له یتمه نه کرد ﴿وَالَكِنَّ﴾ به لکو ﴿كَأَنُفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ هه ر سته میان له خویان ده کرد ﴿وَأذَقُوا لَهُمْ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتی به وان و ترا ﴿أَسْكَنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ له ناو نه و شارهدا (بیت المقدس) نیسته جی بیسن ﴿وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ له (خوار دنه کانی) نه وی بخون له هه ر لایه ک حزتان کرد ﴿رَوْوُوا حِطَّةً﴾ و بلین: (داوای) یتمه سرپینه وه ی گونا هه کانمانه ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ و له دهر وازه ی (شاره وه) به سوژده بردنه وه برؤنه زووره وه ﴿تَعَفَّرَ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ﴾ نه وسه له خراپه و تاوانه کانتان دهبوربین و خوش ده بین ﴿سَزَيْدَ الْمُحْسِنِينَ﴾ له ناینده دا (پاداشتی) چاکه کاران زیاد ده که بین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ که جی نه وانه یان که سته میان کرد گورپیان ﴿فَوَلَّاعِبِ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ نه و (وونه ی) که پیمان و ترا بوو به وونه کی تر ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْرًا﴾ یتمه ش (دوای نه وه) سزایه کمان نارده سه ریان ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له ناسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ به هوی نه وه وه که به رده و ام سته میان ده کرد ﴿وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ﴾ وه پرسیاریان لی بکه دهر باره ی نه و شاره ی ﴿الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾ که له نزیک دهر یا (ی سور) بوو ﴿إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ﴾ که له رؤزی شه ممه دا ده ست در یژی یان ده کرد (به وه ی راوه ماسیان ده کرد له کاتیکدا خوی گه و ره له و رؤزه دا راوه ماسی لی قه ده غه کرد بوون) ﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيَتَانِهِمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا﴾ چونکه له رؤزی شه ممه که یاندا ماسیه گه و ره کان ده اتان و دهر ده که و تن به سه ر ناو وه (خوای گه و رو به ممه تا قی کردنه وه) ﴿وَيَوْمَ لَا يَسْتَوُونَ﴾ وه رؤزیک که شه ممه نه بوایه ﴿لَا تَأْتِيهِمْ﴾ ماسیه گه و ره کان نه ده هات بویان ﴿كَذَلِكَ نَبِّئُهُمْ﴾ نا به و جوړه تاقیمان کردنه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ چونکه له فره مان ی خوا دهر ده جوون و سه ر پیچیان ده کرد (به وه ی فیلیان کرد، ده چوون له رؤزی هه ییندا توړه کانیان داده نا، و رؤزی یه ک شه ممه ش هه لیان ده گرتوه به ممه ش فره مانه که ی خویان شکاند) ﴿۱۷۱﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
 عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَعَلَاهُمْ يَتَقُونَ ﴿١٦٤﴾
 فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
 وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِيسٍ بَمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾
 فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾
 وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ
 سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعَتْهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ
 دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ
 يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن
 يَأْتِنَاهُمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
 أَن لَّا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَارِ الْأَخِرَةُ
 خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
 بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ﴾ کانی تا قومی له‌وان (به‌تاقمیک‌ی تریانی) ووت ﴿لَهُ تَعْطُونَ قَوْمًا﴾ بوجی نامورگاری کومه‌لیک ده‌کن ﴿اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ﴾ که‌خوا له‌ناویان ده‌بات ﴿أَوْ مَعَدَّيْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان به‌سزابه‌کی سه‌خت سزایان ده‌دات ﴿قَالُوا مَعَدَّةَ إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ ووتیان: تا لای په‌روه‌ردگار تان به‌هانه‌و عوزر بی (و تا و انبار نه‌بین له‌سه‌ر بی‌ده‌نگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ و به‌لکو نه‌وان له‌خوا بترسن ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ نه‌مجا کانی نه‌وه‌ی پی‌ی نامورگاری کرابوون له‌بیریان چوو ﴿أَخْبَتْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنَىٰ﴾ نه‌وانه‌ی به‌رگریان ده‌کرد له‌خرابه‌و تا و ان رزگارمان کردن ﴿وَأَحْذَنَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه‌وانه‌ش که‌سته‌میان کرد سزمان دان ﴿بِعَذَابِنَا﴾ به‌سزابه‌کی زور خراب ﴿يَمَّا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به‌هوی ده‌رچوونیان له‌فرمانی خوا ﴿فَلَمَّا عَتَاوْا عَن مَّا هُوَ آعَنَهُ﴾ جا کاتیک یاخی بوون له‌نه‌وه‌ی قه‌ده‌غه کرابوون لی‌ی ﴿فَلَمَّا لَهُمْ كُتُوبٌ فَهَسِبُوا﴾ نه‌وسا پیمان ووتن: بینه‌چند مه‌یموونیک‌ی دوور خراوه‌ی بی‌نرخ ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بِالْبَيْتِ﴾ بیربکه‌روه) کانی په‌روه‌ردگارت رایگه‌باندو دای به‌گویچه‌باندا ﴿لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ﴾ سویندبی بیگومان ده‌ینیری بویان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تا رژی دویسی ﴿مَنْ يَسُوهُمُ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که‌سانی که‌سزای توند و به‌دیان بی‌بجیژی ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت توله‌ی خیرابه ﴿وَاللَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی لی‌خوش بوو و میهره‌بانیشه ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا﴾ وه نه‌وانمان له‌سه‌ر زوی دابه‌چند کومه‌لیک دابه‌ش کرد ﴿مَنْهُمْ الصَّالِحُونَ﴾ هه‌ندیکیان چاکه‌کارن ﴿وَمَنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندیکیان وه‌ک نه‌وان نه‌بوون (بی‌باوهر بوون) ﴿وَيَبْكَوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ﴾ وه تا قیمان کردنه‌وه به‌چه‌نده‌ها چاکه‌و خوشی ﴿وَالسَّيِّئَاتِ﴾ و به‌چه‌نده‌ها خرابه‌و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به‌ئومیدی نه‌وه‌ی بگه‌رینه‌وه (بولا‌ی خوا) ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾ دوی نه‌وان جی نشینانیک‌ی خراب هاتنه‌جیگه‌یان ﴿وَرِثُوا الْكُتُبَ﴾ که‌میراتگری ته‌ورات بوون ﴿يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ﴾ که‌ههر بو مال و سامانی (حرامی) هم دونیابه‌هولیان نه‌دا نه‌وشیان هه‌لبسزارد ﴿وَيَقُولُونَ سَبِّغْفَرْنَا﴾ وه ده‌یانووت بیگومان یمه‌عه‌فو ده‌کرین ﴿وَإِن يَأْتِهِمْ﴾ له‌کاتیک‌دا نه‌گه‌ر بویان بیت ﴿عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ﴾ کالابه‌کی وه‌ک نه‌وه‌ی تر نه‌گه‌ر چی خرابیش بوابه‌وه‌ریان ده‌گرت ﴿أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ﴾ ئایا لیان وه‌رنه‌گیراوه‌و پیوست نه‌کراوه‌له‌سه‌ریان ﴿مَبِئُتٍ الْكِتَابِ﴾ په‌یمان له‌ته‌ورات‌دا ﴿أَن لَّا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ﴾ که‌به‌ده‌م خواوه‌هیچ نه‌لین ﴿إِلَّا الْحَقَّ﴾ بیجگه‌له‌راستی نه‌بیت ﴿وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ته‌ورات‌دا هه‌بوو خویندویانه‌ته‌وه ﴿وَالدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه رژی دویسی و (ده‌ست که‌وتی نه‌و روزه) ﴿خَيْرٌ لِلَّذِينَ﴾ چاکتر و باشره‌بو نه‌وانه‌ی ﴿يَتَّقُونَ﴾ که‌خو پاریزو له‌خواترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ئایا هیشتا ژیر نابن؟ ﴿وَالَّذِينَ يَمَسُّكُونَ بِالْكِتَابِ﴾ وه نه‌وانه‌ی به‌توندی ده‌ست ده‌گرن به‌ته‌ورات‌ده‌وه (و په‌یره‌ویان ده‌کرد پیش هاتنی ئیسلام) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژه‌کانیان به‌جی ده‌هینن ﴿إِنَّا لَأَنصِبُ﴾ بیگومان یمه‌وونی ناکه‌ین ﴿أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ پاداشتی چاکه‌کاران ﴿۷﴾

* وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
 خُذُوا مَاءَ آتِنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
 وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
 عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
 آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا
 بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
 مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ
 كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكُهُ
 يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ
 الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظَاهِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَن يَهْدِ اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَن يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

﴿وَإِذْ تَقَرَّبْنَا إِلَى الْجِبِلِّ فَوَقَّهْمُ﴾ (بهینه‌وه بیران) کاتیک که کیو (ی طور) مان بهرز کرده‌وه به‌سه‌ریاندا
 ﴿كَانَهُمْ ظُلَّةٌ﴾ وه‌کو هه‌وریک (سییه‌ریک) بوو ﴿وَوَطَّئُوا أَنَّهُوَ وَاقَعَ بِهِمْ﴾ وه لایان وابوو که ده‌که‌ویت
 به‌سه‌ریاندا ﴿خُدُومَاءَ أَتَيْنَاكَرَبُوعًا﴾ (پیمان ووتن) نه‌وه‌ی که پیمان داوون به‌توندی بیگرن ﴿وَأَذْكُرُوا
 مَا فِيهِ﴾ وه نه‌وه‌ی تیدایه (له ناموزگاری و حوکم) به‌رده‌وام له بیرتان بیت ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌لکو
 بینه پاریزکار و له‌خواترس ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْكَ﴾ وه کاتی که په‌روه‌ردگارت وه‌ری گرت (ده‌ری هینا)
 ﴿مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ﴾ له‌پشتی ئاده‌می یه‌کان ﴿ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾
 وه‌کردنی به‌شابهت به‌سه‌ر خویانه‌وه ﴿الَّتِي بَرَكْنَا﴾ (پئی ووتن) ئایا من په‌روه‌ردگاری ئیوه نیم؟
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (له وه‌لامدا) ووتیان: به‌لی شایه‌تیمان دا ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ تا نه‌لین ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له
 رۆزی دویابی دا ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ به‌راستی ئیمه بی‌ئاگا بووین له‌مه (که‌خوا په‌روه‌ردگارمانه)
 ﴿وَأَنْتَقُولُوا﴾ یا نه‌وه‌کو بلین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا﴾ بیگومان باوو باپیرانمان هاو‌به‌شیان بریار داوه
 ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌پیش (ئیمه‌وه) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌ئیمه‌ش وه‌چه و نه‌وه‌ی دوی ئه‌وان بووین
 ﴿أَفَتَهْلِكُنَا﴾ ده‌ی ئایا له‌ناومان ده‌به‌یت ﴿بِمَا فَعَلَ الْمُضْطَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که بی‌فه‌رو خراپه‌کاران
 کردوویانه ﴿وَكذلك نَقُصُّكَ الْأَلْبَابَ﴾ ئا به‌و جوړه نیشانه‌کانی خوا پروون ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ به‌لکو (به‌ره‌وه‌هق) بگه‌رینه‌وه ﴿وَأَنْتَلَّ عَلَيْهِمْ﴾ وه (ئهی موحه‌مه‌د) بخوینه‌ره‌وه
 به‌سه‌ریاندا ﴿بِأَلَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا﴾ هه‌والی ئه‌و که‌سه‌ی که نیشانه‌کانی خومان بی‌به‌خشی ﴿فَأَنْسَلَخَ
 مِنْهَا﴾ که‌چی خوی لی‌داری (وده‌رچوو له‌فرمانی خوا) ﴿فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ﴾ ئه‌م‌جاشه‌یتان دوی
 که‌هوت ﴿فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌وه بو به‌یه‌کیک له‌گومرایان ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾
 ئه‌گه‌ر بمان ویستایه به‌و ئایه‌تانه پله‌یمان به‌رز ده‌کرده‌وه ﴿وَلَكِنَّهُ﴾ به‌لام ئه‌و ﴿أَخَذَ إِلَىٰ الْأَرْضِ﴾
 خوی نوساند به‌زه‌وی به‌وه ﴿وَأَتْبَعَهُ هُمُومَةٌ﴾ وه‌وه‌ی ئاره‌زووی خوی که‌هوت ﴿فَتَلَّهُ كَمِثْلِ الْكَلْبِ﴾
 نمونده‌ی ئه‌و وه‌ک ئه‌و سه‌گه‌یه ﴿إِنْ نَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثُ﴾ ئه‌گه‌ر لینی بده‌یت و ده‌ریکه‌یت (موره‌ت لی
 ده‌کات و) زمانت لی‌ده‌ردینی ﴿وَأَنْتَرَكُهُ يَلْهَثُ﴾ وه‌گه‌ر وازیشی لی‌به‌یتی هه‌ر زمان ده‌رده‌یتی
 ﴿ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ ئه‌و (سیفه‌تانه) نمونده‌ی ئه‌و که‌سه‌انه‌یه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی
 ئیمه‌یان به‌درو دانا ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ﴾ ده‌ی ئه‌و داستان و چیرۆکانه‌باس بکه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 تا بچنه‌وه به‌خویاندا و بیر بکه‌نه‌وه ﴿مَاءَ﴾ به‌دو خراپه ﴿مِثْلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وینه و (چیرۆکی) ئه‌و
 که‌سه‌انه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو دانا ﴿وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ﴾ ئه‌وانه‌ه‌میشه
 سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌س خوار پیموونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِي﴾
 هه‌ر ئه‌و پیموونی کراوه ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ هه‌ر که‌سیش (خوا به‌هوی کرده‌وه‌کانیه‌وه) گومرای بکات
 ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وانه‌زیان لی‌که‌وتوو ره‌نجه‌رؤن ﴿﴾

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
 بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
 أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يَدْحُونَ فِي أَسْمَائِهِ
 سَيُجْرَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
 وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم
 مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنْ كِيدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوْلَمْ
 يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾
 أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
 مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
 بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسَلُهَا
 قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا
 قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّاكُمْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

﴿وَلَقَدْ دَرَأْنَا﴾ وه سویتند به خوا به راستی دروستان کردوه ﴿لِيَجْهَنَّمَ﴾ بؤ دوزخ ﴿كَيْرَأْمِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ زورنك له جنز كه و ناده می ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ دلیان هه به به لام پیی تیناگهن (له راستی) ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ و چاویان هه به (هه قی) پیی نابین ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ و گوئیان هه به (هه قی پی) نایستن ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ﴾ ئەوانه وهك ئازهل (و چوار پی) وان ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾ بگره خرابتر و گومرا ترن (له ئازهل) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ﴾ ههر ئەوانه بی ئاگیان ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ ههر بؤ خوایه جواترین و چاکترینی ناوه کان ﴿فَادْعُوهُ بِهَا﴾ جائیوهش به و ناوانه بانگ و هاواری لی بکن ﴿وَدَرُّوا الَّذِينَ﴾ واز بهینن و نرخ دامه نین بؤ ئەوانه ی ﴿يُلْجِدُونَ فِي أَسْمَاءِهِ﴾ كه له ناوه کانی (خوا) دا گورپان و لادان ده کهن (ده بیکه نه ناو بؤ بته کانیان) ﴿سَيَجْزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به زوویی توله ی ئەوه ی ده یانکرد لییان ده سه نریت ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً﴾ وه له وانه ی كه دروستان کردوه كۆمه لیک هه به ﴿يَهْدُونَ بِالْحَقِّ﴾ ریتمونوی خه لک ده کهن به (ثابینی) راست ﴿وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ داد وهریشی پی ده کهن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا﴾ وه ئەوانه ی كه نیشانه کانی ئیمه یان به درؤ دانا ﴿سَسْتَدْرِيهِمْ﴾ وورده وورده (پله به پله) نزیکیان ده كه ینه وه له تیاچوون ﴿فَمَنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به جورنك كه خویشیان به خویمان نازانن ﴿وَأُمْلِي لَهُمْ﴾ ماوهیه ك موله تیان ده دم ﴿إِن كِيدِي مَتِينٌ﴾ به راستی بیلانی من زور پته و به هیزه ﴿أُولَئِكَ يَتفَكَّرُونَ﴾ نایا ئەوان بیریان نه کردوته وه ﴿مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ﴾ كه هاوری كه یان موحه ممه د ﴿هَر گیز تووشی شیتی نه بووه﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ئەو نه نه تر سینه رنکی ناشکرایه (بؤ ئیوه) ﴿أُولَئِكَ يَنْظُرُونَ﴾ نایا ئەوانه ناروانن؟ ﴿فِي مَلَكَوَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له و مولكه گه و ره و فراوانه ی له ئاسمانه کان و زهوی دا هه به ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه له و شتانه ی خوی گه و ره دروستی کردوون ﴿وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ﴾ وه له وان هه به نزیك بویتته وه ﴿أَجَلُهُمْ﴾ كوتایی (زیان) یان ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ جا به چ قسه یه ك له پاش قورئان بروا دینن ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ههر كه س خوا گومرای بکات (به تاوانی کرده ی خرابی) ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ ئەو هیچ ریتمونوی كه رنکی بؤ نیبه ﴿وَيَذَرُهُمْ﴾ (خوا) وازیان لی دینیت ﴿فِي طُعْيَيْنِهِمْ يَعْزَمُونُ﴾ له گومرای پی و یاخی بوونی خویناندا گیتز بخون ﴿يَسْتَلُونَكَ﴾ (ته ی موحه ممه د ﴿پرسیارت لی ده کهن ﴿عَنِ السَّاعَةِ﴾ له باره ی رۆزی دواپی یه وه ﴿آيَاتٍ مُّرْسَلًا﴾ كه ی ده بیت ﴿قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْد رَبِّي﴾ بلی: زاینی ئەوه ته نها لای په روه ردگارمه ﴿لَا يُجَلِّيهَا لِوَقَيْهَا﴾ هیچ كه س (ناتوانیت) كاته كه ی ناشکرا بکات ﴿إِلَّا هُوَ﴾ جگه له په روه ردگار نه بیت ﴿نُقِلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (هاتنی قیامت) بؤ ئاسمانه کان و زهویش گران و قورسه ﴿لَا تَأْتِيكُمُ اللَّيْلَةُ﴾ نایه ت به سه راندا (رو نادات) له ناكاودا نه بیت ﴿يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ﴾ له توه په رسن وهك ئەوه ی كه تو ﴿حَيٌّ عِنْدَهَا﴾ له (هاتنی) رۆزی دواپی ئاگاداری ﴿قُلْ﴾ (ته ی موحه ممه د ﴿بلی: ﴿إِنَّمَا عَلَّمَهَا﴾ بیگومان زاینی (هاتنی) ئەو رۆزه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ ته نها لای خوایه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زورنك له خه لکی نایزانن ﴿

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ
 إِنَّ أَنَا إِلَّا الْإِنذِيرُ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
 تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا
 اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
 فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى
 اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
 وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ
 أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
 أَمْثَالِكُمْ فَاذْعُوهُمْ فَلَيْسَ تَجِيبُوا لَهُمْ شَيْئًا مِنْ كُنْهٍ
 صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَمْ هُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَلَمْ هُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ
 بِهَا أَلَمْ هُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَلَمْ هُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ
 بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَ كُتُبٍ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه مهده ﷺ) بلی: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ من خاوهنی هیچ سوودو زینانیک نیم بوخوم ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر نه وهی خوا بیهوی ﴿وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمَ الْغَيْبِ﴾ نه گهر من غیب و شته نادیاره کانم بزانیایه ﴿لَأَمْسَتْ كَثْرَتُ مِنَ الْخَيْرِ﴾ خیرو خوشی زورم به دهست دهینا ﴿وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾ وهیچ خرابه و زینانیکم بی نه ده گهیی ﴿إِنَّا أَنَا لِلْأَنْذِيرِ وَبَشِيرٍ﴾ من نهها ترسینهرو مژده درم ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بوخه لکانیک که باوهر دهینن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (خوا) نهو زاتهیه که ئیوهی دروست کردوه ﴿فَنَفْسٍ وَجَدِوْهُ﴾ لههیک کهس (که ئادهمه) ﴿وَجَعَلَ مَهْنًا وَوَجَهَا﴾ ههر له خوی هاوسه ری بهدی هینا ﴿لَيْسَ كُنَّ إِلِيهَا﴾ تاله لای بهحسیتیه وه (ئارام بگری) ﴿فَلَمَّا تَعَشَّيْهَا﴾ جاکاتیک (پیاوه که) له گهل هاوسه ره کهی جوت بوو (دروست بوو) ﴿حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيًّا﴾ باری سووکی هه لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾ نه مجا له سه ره نه (سک پر به) ماو هیه که تیه ری ﴿فَلَمَّا أَتَقَلَّتْ﴾ جاکاتیک (سکه کهی) قورس بوو ﴿دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾ (ژن و میرده که) هه ردو له خوا پارانه وه ﴿لِيُنْزِلَ لَنَا مَاءً صَالِحًا﴾ سویند بی نه گهر تو مند الیکي چاک و تهواومان بی بدهیت ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بیگومان له سوپاس گوزاران دهین ﴿فَلَمَّا أَنَّهُمَا صَالِحًا﴾ به لام کاتیک (نه وه کانی ئادهم و حهوا پاش خویان) پهروه ردگار مند الیکي چاکي بیدان ﴿جَعَلَا لَكُمْ شُرَكَاءَ﴾ چهند هاو به شیکیان بوخوا دانا (وهک نه وهی بتیه رسته کان ده یانکرد) ﴿فِيمَا أَنَّهُمَا﴾ له وهی که پیی دابوون ﴿فَتَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا له وه به رزو بلند تره که هاو به شیی بو دابینن ﴿أَلَيْسَ كُونَ مَا لَا يُخْلُقُونَ﴾ ئایا شتانیک ده کهن به هاو به شیی خوا که ناتوان هیچ شتیک دروست بکهن ﴿وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾ له کاتیکدا خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا﴾ وه (نهو بت و په رستراوانه) ناتوانن هیچ یار مه تی به کیان بدن ﴿وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ههروه ها ناتوانن یار مه تی خویشیان بدن ﴿وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گهر ئیوه نه وان (بته کان) بانگ بکهن بو ریی راست ﴿لَا يَتَّبِعُونَكَ﴾ شویتان ناکه ون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدْعَوْتَهُمْ﴾ بو ئیوه یه کسانه چ بانگیان بکهن ﴿أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ﴾ یان بی دهنگ بن (سوودتان بی ناگهینن) ﴿إِنَّ الَّذِينَ بِرَأْسِي نَهْوَانِي﴾ به راستی نه وانیهی ﴿تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ که ئیوه هاوارو داویان لی ده کهن جگه له خوا ﴿عِبَادُ أُمَّتِ الْكُفْرِ﴾ نه وانیش چهند بهنده کن وهک خوتان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ دهی بانگ و هاواریان لی بکهن ﴿فَلَيْسَتْ حَبِيبًا لَكُمْ﴾ با وه لامتان بده نه وه (ویسته کانتان به جی بهینن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست گون، ﴿أَمْ لَهُمْ آرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا﴾ ئایا نه وانه (هیچ نه بی وهک خوتان) قاچیان هه به که پی ی پرؤن به رییدا ﴿أَمْ لَهُمْ آيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا﴾ یان ده ستیان هه به که دهستی پی بوه شتین ﴿أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُّبْصِرُونَ بِهَا﴾ یان چاویان هه به که پی ی بینن ﴿أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ یان گوئیان هه به که پی ی بیستن ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه مهده ﷺ) بلی: ﴿ادْعُوا شُرَكَاءَ كُفْرٍ﴾ بانگی هاو به شه کانتان بکهن ﴿ثُمَّ كِيدُونَ﴾ پاشان نه خشه و پیلانم بو دابینن ﴿فَلَا تَنْظُرُونَ﴾ وموله تیشم مهدهن ﴿۱۷۵﴾

إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ
 ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ
 وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خذِ الْعَفْوَ
 وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِنَّمَا يَنْزَعَنَّكَ
 مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغِيِّ ثُمَّ
 لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذْ أَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
 قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَادْكُرْ رَبَّكَ
 فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَهُوَ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

﴿إِن وَلَّى اللَّهُ﴾ بہ راستی پشتیوان و دوستی من ہر خوابہ ﴿الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ﴾ ءِثو (خوابہی) کہ قورٹانی نارده خوارہوہ ﴿وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ وہ ہر ءِویش پشتیوانی چاکہ کاران دہ کات ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وہ ءِوانہی ءِئوہ جگہ لہ خوا ہانایان بؤ دہ بنہ ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ﴾ ناتوانن یارمہ تی تان بدنہ ﴿وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ناشتوانن یارمہ تی خویمان بدنہ ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وہ ءِہر بانگیان بکن بؤ رینگای راست ﴿لَا يَسْمَعُوا﴾ ءِئوان نایستن ﴿وَتَرْتَلَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ وہ وادہ زانی بؤ تو دہ روانن ﴿وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ءِئوان ہیچ نایستن ﴿خُذِ الْعَفْوَ﴾ دہست بگرہ بہ لیپورہ ہی یہوہ (چاوو پؤشی بکہ) ﴿وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾ فہرمانیش بدہ بہ چاکہ و چاکہ کردن ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ و پرووہر گیرہ لہ نہ فامان و نہ زانان (وازیان لی بہینہ) ﴿وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾ وہ ءِہر خہ تہرو خہ یال و ہسوہ سہ یہ کت بؤ ہات لہ لایہ نی شہ یتانہوہ ﴿فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ﴾ یہ کسہر پہ نا بگرہ بہ خوا ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی ہر ءِئو بیسہری زانیہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بہ راستی ءِئوانہی خواناس و پاریز کار بوون ﴿إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ کاتیک خہ تہرو و ہس و ہسوہ یہ کیان لہ شہ یتانہوہ پی بگات ﴿تَذَكَّرُوا﴾ یادی خوا دہ کہن و خوابان بیر دہ کہو یتہوہ ﴿فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ جا کتوپر بہر چاویان روشن دہ بیتہوہ (راستی دہ دوزنہوہ) ﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ﴾ وہ برا (شہ یتانہ) کانیان یارمہ تیسان دہدہ لہ گو مری بی بووندا ﴿ثُمَّ لَا يَبْصُرُونَ﴾ پاشان کوتایی ناہینن و واز ناہینن (بؤ گو مریا کردنیان) ﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ﴾ وہ ہر کاتیک (وہ حی دوا بکہو یت) ئاہہ تیکیان بؤ نہ ہیننی ﴿بِأَيِّ قَالُوا لَوْلَا جَعَلْنَاهُمْ دِيَارًا مِّن دُونِ هَذِهِ﴾ بؤچی لہ خؤتہوہ ربکی ناخہیت (بؤ خؤت ہلی ناہستی) ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنشِئُكُمْ مِنَ الْغَلَقِ﴾ ءِئو موحہ ممہد ﴿بَلَىٰ﴾ بیگو مان من ہر شویننی ءِئوہ دہ کہوم ﴿مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّي﴾ کہ لہ لایہن پہر وہر دگار مہوہ و ہجیم بؤ دہ کریت ﴿هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ ءِئم (قورٹانہ) بہر چاو پؤشنی و بہ لگہ یہ لہ لایہن پہر وہر دگار تانہوہ ﴿وَهُدًى﴾ و رینمونوی و نیشاندہرہ ﴿وَرَحْمَةً﴾ و میہرہ بانی و بہ زہیی خوابہ ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بؤ گہل و ہوزنیک کہ باوہر دینن ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ وہ کاتیک کہ قورٹان خویندرا ﴿فَأَسْمِعْهُهُ﴾ دہ بن گوی ی لی بگرن ﴿وَأَنْصِتُوا﴾ و بی دہ نگیش بن ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ بؤ ءِئوہی خوا میہرہ بانیتان لہ گہلدا بکات ﴿وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ﴾ وہ لہ (دل و) دہرونت دایادی پہر وہر دگار ت بکہ ﴿نَضْرَعًا وَخِيفَةً﴾ بہ پارانہوہ و ترس و بیمہوہ ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بہ بنی ءِئوہی دہنگ بہر زبکہ یتہوہ ﴿يَالْعَدُوُّ وَالْأَصْحَابُ﴾ لہ بہرہ بیانی و دہماو دہمی ئیواراندا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وہ لہ بی ناگیان مہ بہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ بہ راستی ءِئو فریشتانہی کہ لای پہر وہر دگار تن ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ خؤ بہ زل نازانن ﴿عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ لہ بہرستنی ءِئو (خوا) ﴿وَيَسْجُدُونَ﴾ و ہہمیشہ ستایشی دہ کہن (کر نووشی بؤ دہ بن) ﴿وَلَهُ يُسْجَدُونَ﴾ و تہنا سوژدہ بؤ ءِئو دہ بن. ﴿﴾

سورة الأنفال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَإِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝١ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ۝٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ۝٣ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝٤ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ۝٥
يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝٦ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يَحِقَّ الْحَقُّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝٧
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝٨

سوره‌تی ﴿الْأَنْفَالُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْعَاؤُنَاكَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پرس‌یارت لی‌ ده‌که‌ن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه‌باره‌ت به‌ ده‌سکه‌وته‌کان (ی‌ جه‌نگی‌ به‌در) ﴿قُلْ﴾ توش‌ بلی‌: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ته‌و ده‌ست که‌وته‌انه‌ هر‌ بو‌ خوا و پی‌غه‌مبه‌رن ﷺ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌واته‌ خو‌تان‌ پار‌یزن و له‌ خوا‌ بتر‌سن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه‌ به‌یوه‌ندی‌ نینوان‌ خو‌تان‌ چاک‌ بکه‌نه‌وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وگو‌پز‌ایه‌لی‌ خوا‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی‌ بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ته‌گه‌ر‌ئیوه‌ بر‌وادارن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بی‌گومان‌ بر‌واداران‌ ته‌نها‌ که‌سان‌ینکن ﴿إِذَا دُكِرَ اللَّهُ﴾ کاتیک‌ که‌ با‌سی‌ خوا‌ کرا‌ و ناوی‌ هی‌ترا ﴿وَجِلَّتْ لُفُوفُهُمْ﴾ دل‌بان‌ ده‌تر‌سیت‌ و تر‌سی‌ لی‌ ده‌نیشیت‌ ﴿وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ﴾ کاتیک‌ش‌ ئایه‌ته‌ کانی‌ خوا‌ بخو‌ینر‌ته‌وه‌ به‌سه‌ری‌اندا ﴿زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ بر‌ویان‌ (بی‌ی‌) زیاد‌ ده‌بیت‌ ﴿وَعَلَىٰ رِجْتِهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و هر‌ پشت‌ به‌ په‌روه‌رد‌گاری‌ خو‌یان‌ ده‌به‌ستن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ته‌وانه‌ن‌ که‌ به‌راستی‌ نو‌یژه‌ کانیان‌ به‌جی‌ ده‌هیتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه‌ له‌و‌ رزق‌ و روزه‌ی‌ پیمان‌ داوون‌ (له‌ پیناوی‌ خوا‌دا) ده‌به‌خشن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ﴾ هر‌ ته‌وانه‌ن ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بر‌وادارانی‌ راسته‌قینه ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله‌ی‌ به‌ر‌زیان‌ بو‌ هه‌یه‌ لای‌ په‌روه‌رد‌گاریان‌ ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و لی‌ خو‌ش‌ بوونی‌ (تا‌وانه‌ کانیان‌) و روزی‌ په‌سه‌ندو‌ چاک‌ (یان‌ بو‌هه‌یه‌) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ هر‌ چو‌نیک‌ که‌ په‌روه‌رد‌گارت‌ له‌ مال‌ه‌ که‌ت‌ (له‌شاری‌ مه‌ینه‌) ده‌ریه‌ینایت‌ (بو‌ جه‌نگی‌ به‌در) ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌هه‌ق‌ و راستی‌ ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌ کاتیک‌دا‌ بی‌گومان‌ ده‌سته‌یه‌که‌ له‌ بر‌واداران‌ ﴿لَا كَرِهُونَ﴾ بیزار‌بوون‌ و بی‌یان‌ ناخو‌ش‌ بوو ﴿يُحِبُّدُونَكَ فِي الْحَقِّ﴾ ده‌مه‌قالیت‌ له‌گه‌لدا‌ ده‌که‌ن‌ له‌ (شتی‌) هه‌ق‌ و راستدا‌ ﴿بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ﴾ دوا‌ی‌ ته‌وه‌ش‌ که‌ بو‌یان‌ روون‌ بو‌ته‌وه‌ (که‌ راسته‌ هی‌شتا‌ جه‌نگیان‌ لا‌گرانه‌) ﴿كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه‌ك‌ ته‌وه‌ی‌ به‌ توندی‌ به‌ره‌و‌ مردن‌ بیری‌ن‌ ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و به‌چاوی‌ خو‌یان‌ (مردن‌) بی‌ینن‌ ﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ﴾ (بیری‌ ته‌و‌ کاته‌ بکه‌نه‌وه‌) که‌ خوا‌ به‌لینی‌ به‌ئیوه‌دا‌ ﴿إِخْدَى الْأَعْيُنَ﴾ ده‌ست‌ که‌وتی‌ یه‌کیک‌ له‌و‌ دوو‌ کو‌مه‌له‌ (کار‌وانه‌ با‌زر‌گانیه‌ که‌ یان‌ سه‌ر‌که‌وتن‌ به‌ سه‌ری‌اندا‌) ﴿أَنَّهُ لَكُمْ﴾ به‌راستی‌ ده‌بیته‌ هی‌ ئیوه‌ ﴿وَتَوَدُونَ﴾ وه‌ ئیوه‌ ته‌وه‌تان‌ بی‌ خو‌شه‌ ﴿أَنْ غَيَّرَذَاتَ الشُّوكَةِ﴾ که‌ ته‌و‌ ده‌سته‌که‌وته‌ بی‌ چه‌که‌، (کار‌وانه‌ با‌زر‌گانیه‌ که‌) ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بو‌ ئیوه‌ بیت‌ ﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكُلِّ مَنِيَّةٍ﴾ به‌لام‌ خوا‌ ده‌یه‌وی‌ت‌ و وته‌ کانی‌ خو‌ی‌ به‌راستی‌ ده‌ر‌چی‌ (حه‌ق‌ سه‌ر‌که‌وی‌) ﴿وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ﴾ و ره‌گ‌ و ریشه‌ی‌ بی‌ با‌وه‌ران‌ له‌بن‌ بی‌نی‌ ﴿لِيُحِقَّ الْحَقَّ﴾ تا‌هه‌ق‌ جی‌گی‌ر‌ بکات‌ ﴿وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ﴾ و ناحه‌قی‌ش‌ له‌نا‌و‌ به‌ری‌ و بو‌چه‌لی‌ بکاته‌وه‌ ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با‌تا‌وانبار‌انیش‌ بی‌یان‌ ناخو‌ش‌ بیت‌ ﴿

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ
 مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى
 وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ
 عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
 رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ
 ﴿١١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا سَأَلِقَى فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا
 فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
 عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ الْآدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
 دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
 بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

﴿إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبَّكُمْ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک (له به در دا) هانانان بؤ په روه ردگار تان دهر د ﴿فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ خواش هات به هانانان وه ﴿أَنِّي مُمِدِّكُمْ﴾ ووتی من ده نیرم بؤ یار مه تیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي بَشَّرْنَا بِالَّذِي لَكُمْ بِهِ وَبِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (دینه خواروی) ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا الْإِنْسَانَ﴾ وه خوا نه وه ی ته نها بؤ شادی و موزده نارد ﴿وَلِيُظَاهِرَ بِهِ فُؤَادَكُمْ﴾ تا دله کانتان پی ی نارام بگریت ﴿وَمَا آتَاكُمْ مِنَ النَّاصِرِ الْأَمْنِ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه سهر که و تنیش ته نها لای خوا وه یه و بهس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بهراستی خوا به ده دسته لاتی کار به جی یه ﴿إِذْ يَعْبُدُوكُمُ الْغَاسِقِينَ﴾ (بیربکه نه وه) کاتی (خوا) وه نه وزی به سهر تاندا هیتا ﴿أَمَنَةً مِّنْهُ﴾ (بووه هوی) دلنایی نیوه له لایهن (په روه ردگار) خویه وه ﴿وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانیشی له ناسمانه وه بؤ باراندن ﴿لِيُطَهِّرَ بِهِ﴾ تا پاکتان بکاته وه پنی ﴿وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي بَشَّرْنَا بِالَّذِي لَكُمْ بِهِ وَبِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ و پیسی شهیتان (دوو دلای و گومان) له نیوه دوور بخاته وه ﴿وَلِيُزَيِّنَ عَلَى فُؤَادِكُمْ﴾ و په یوه ندی دله کانتان پته و بکات ﴿وَيُنِزِّلُ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ وه به و (بارانی) پیکانتان دامه زراو و جیگیر بکات ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک که په روه ردگار نیگای نارد ﴿إِلَى الْمَلَكِكُمْ﴾ بؤ فریشته کان ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (که به پیغه مبه ر و باوه داران رابگه یه نن) که بینگومان من (خوای گه وره) له گه لنانم ﴿فَتَبَيَّنُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ دهی دلای که سائیک قایم و دامه زراو که نن که باوه ریان هیتا وه ﴿سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ به زوویی ترس و بیم ده خه مه دلای نه وه که سانه ی که بی باوه ر بوون ﴿فَأَضْرَبُ بَأْوَقَ الْأَعْتَابِ﴾ جا نیوه ش له سهر ووی گه ردنیان بدن (واته سهر یان) ﴿وَأَضْرِبُ أَمْهَةً كُلِّ بَنَانٍ﴾ وه له هه موو سهر په نجه کانیان بدن (واته له هه موو لاشه یان بدن له سهر وه تا خواره وه) ﴿ذَلِكَ﴾ نه وه ﴿يَأْتُهُمْ شَأْوَأُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ له بهر نه وه ی که بهراستی نه وانه دزایه تی خواو پیغه مبه ره که یان کرد ﴿وَمَنْ يُسَاقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ههر که سیکیش دزایه تی خواو پیغه مبه ره که ی بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه بینگومان توله و سزای خواو زور سخت و به تینه ﴿ذَلِكَ﴾ فدو فوه (حوکم و سزای نیوه) نه وه یه دهی بیچه ژن ﴿وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ﴾ وه بهراستی بؤ بی بروایان سزای ناگری دوزخ هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی نه وه که سانه ی که برواتان هیتا وه ﴿إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا﴾ کاتیک (له جهنگ دا) روو به رووی زوریک له بی باوه ران بوونه وه ﴿فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾ قهت پشتیان تی مه که نن و هه لمه یه نن ﴿وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤَمِّدُ بِهِمْ﴾ وه ههر که س له و روزه دا پشتیان تی بکات و هه لبیت ﴿إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ﴾ مه گهر (مه بهستی نه وه بیت) بؤ هیرش کردن بگه ریته وه سهر یان ﴿أَوْ مَتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ﴾ یان بروات بؤ لای کومه لیکتی تر (ویار مه تیان بدات) ﴿فَقَدْ بَاءَ بَعْضُ بَنَاتِ اللَّهِ﴾ نه وه بینگومان بهرق و خه شمی خواوه ده گه ریته وه ﴿وَمَا أُولَئِهِ جَهَنَّمَ﴾ وه جیگای دوزخ ده بیت ﴿وَيُنْسِ الْمَصِيرُ﴾ که جیگایه کی زور خراب و به ده ﴿۱۶﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ
 الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ
 تَنْتَهُوا فهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ نُغْنِيَ عَنْكُمْ
 فِئَتِكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ
 وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
 لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ * إِنْ شَرَّ الدَّوَابُّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ
 الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ
 وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
 وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ وَ إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ﴾ ده که واته ئیوه نه و انتان نه کوشت ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ﴾ به لکو خوا ئه وانی کوشت
 ﴿وَمَارَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ﴾ وه کاتی که (مشتی خؤل و زیخت رو و به کافران) هاو یتست به ته نها تو نه تهاو یتست
 ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ رَجَى﴾ به لکو خوا هاو یتستی (و لیبدان) ﴿وَلِيُجِبِيَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو ئه وهی خوا بر واداران تاقی
 بکاته وه ﴿مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا﴾ له لایه ن خویبه وه به تاقی کردنه وه یه کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 به راستی خوا بیسه ری زانایه ﴿ذَلِكَ﴾ (سه ره نه جمای با وه پرداران و کافران) ئه وه بوو
 (که پرووی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُهِينٌ كِيدَ الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی خوا پیلانی بی بر وایان بو چهل ده کاته وه
 ﴿إِنَّ تَسَفُّتِ خَوْا﴾ نه گهر ئیوه نهی (بیباوهران) داوای یار متهی و سه ره که وتن ده که ن ﴿فَقَدْ جَاءَهُ كُرُّ
 الْفَتْحِ﴾ ئه وه به راستی سه ره که وتتنان بو هات (گالته یان پی ده کات) ﴿وَأَنَّ تَسَفُّتَهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾
 نه گهر کو تایی بهینن (له دو ژمنایه تی پیغه مبهریان کو تایی بهینن به بت په رستی) نه وه چاک تره بو تان
 ﴿وَأَنَّ تَعُودُوا نَعْدًا﴾ وه نه گهر بگه ری نه وه (بو سه ره در زایه تی یان بت په رستی) نه وه ئیمه ش ده گهر بی نه وه (بو
 سه ر خستی با وه پرداران) ﴿وَلَنْ نَعْفِيَ عَنْكُمْ فَمَنْكُمْ شَيْءٌ﴾ هه ر گیز ده سته و کو مه له که تان هیچ سوو دیکتان
 بی نا گیه نن ﴿وَلَوْ كُرْتُمْ﴾ هه ر چه ند زوریش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بیگومان خوا له که ل
 بر واداران دابه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی ئه و که سانه ی بر وواتان هی نا وه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 گو ئر ایه لی خواو پیغه مبه ره کی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عُنُقَهُ﴾ و پستی تیمه که ن ﴿وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ﴾ له کاتی که دا ئیوه
 تیده گه ن و ده بیستن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وه کو ئه وانه مه بن که (به سه ره زاره کی) و وتیان
 بیستمان ﴿وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ له کاتی که دا ئیوه هیچ نایستن و تینا گه ن ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به راستی خرابترینی هه موو گیان له به ران له لای خوا ﴿الضُّمُّ الْبُكْرُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئه و
 که ر و لالانه (مه به ست پی بیباوهرانه) که بیرنا که نه وه و ژیر نابن ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا
 بیزانیه ﴿فِيهِمْ خَيْرٌ﴾ چاکه یه که له و (بیباوهرانه دا) هه یه ﴿لَأَسْمَعَهُمْ﴾ بیگومان وای لی ده کردن
 بیستن ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ﴾ نه گهر خوا (فه رمانی خوی) پی بیستنا یه ﴿لَتَوَلَّوْا﴾ هه ر روویان و ه رده گیرا
 ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وه ئه وان هه ر گوئی پی نه دهرن ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی ئه و که سانه ی
 بر وواتان هی نا وه ﴿أَسْتَجِيبُ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ وه لایمی خوا و پیغه مبه ره بده نه وه ﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يَحْجِبُكُمْ﴾
 کاتیک که بانگتان ده که ن بو لای ئه و (تایینه ی) که زیندو وتان ده کاته وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزنانن ﴿أَنَّ
 اللَّهَ﴾ به راستی (ویستی) خوا ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ ده بیته به ره به ست له نیوان ئاده می و دلیدا
 (واته ئه و به ری ده سته لاتی هه یه به سه ره دل ی بنده کانیدا) ﴿وَأَنَّهُ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وه به راستی هه ر
 لای ئه و کو ده کری نه وه (له روژی دوایی دا) ﴿وَأَنْتُمْ أَوْفَتَهُ﴾ وه خو تان بیار یزن له تاشوب و به لایه ک
 ﴿لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ که تو وشی سته م کارانتان ناییت به تابه تی (هه مو وتان
 ده گریته وه) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بشزنانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ که به راستی تو له و سزای خوا زور

وَذُكِّرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
 أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَزَرَقَكُمْ
 مِنَ الْأَرْضِ لَعَدَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٣٧﴾ وَعَلِمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فَتَنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ
 عِنْدَهُ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا
 اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
 وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
 وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ
 ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا
 إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا
 هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ
 أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
 فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿وَأَذَكُرُوا﴾ بیر بکہنہوہ ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ کاتیک کہ ئیوہ ﴿قَلِيلٌ مُسْتَضْعِفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ کہم و لاوازکراو و ژبر دہستہ بوون لہ زہوی (مہ ککہ) دا ﴿تَخَافُونَ﴾ دہترسان ﴿أَنْ يَتَخَفَتَكُمْ النَّاسُ﴾ کہخہ لکی بتان فرینن وبدن بہسہر تاندا ﴿فَوَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہمجا خوا پہنای دان ﴿وَأَيُّكُمْ يَصْرَوهُ﴾ وہ بہیارمہ تی خوئی پشتیوانی کردن ﴿وَرَزَقْنَاكَ مِنَ الْأَطْيَابَاتِ﴾ وہ رزق و رۆزی لہ شتہ پاک (و حہ لالہ) کان پی بہخشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ تہوہی سوپاس گوزاری خوا بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی باوہرتان ہیناوہ ﴿لَا تَحْنُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ناپاکی مہ کہن لہ گہل خوا و پیغہ مہر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی مہ کہن لہ سپارده کانی ناو خوٲان ﴿وَأَسْأَلُ عَمَلِكُمْ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیوہ دہزائن (ناپاکی یہ) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وہ بزائن ﴿أَتَمَّ أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ﴾ بہراستی مال و مندالتان ﴿فِي سَنَةِ﴾ ہوی تاقی کردنہوہی (ئیون) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وہ بہراستی لای خوا پاداشتی زور گہورہ ہہیہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ﴾ تہ گہر ئیوہ خواناس بن و خوٲان بیارینن ﴿بَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ ہوی جیا کہرہوہی (راست و ناراست) تان بؤ فہراہم دینیت ﴿وَيُكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ و لہ گوناہہ کانتان دہبوری ﴿وَيَعْفِرْ لَكُمْ﴾ و لیٲان خوٲش دہبیت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وہ خوا خواون بہرہ و چاکہی زور گہورہیہ ﴿وَإِذْ يَمَكُرُ بِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ (بیر بکہرہوہ) کاتیک تہوانہی بی باوہر بوون پیلانیان لہ دژت دہ گیرا ﴿لِيُنْفِذَكُمْ﴾ تا بہندو کوٲت بکہن ﴿أَوْ يُفْلِتُوكُمْ﴾ یان بتکوژن ﴿أَوْ يُخْرِجُوكُمْ﴾ یان (لہ مہ ککہ) دہرت بکہن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وہ تہوانہ (بہرہوہام) پیلان دہ گیرن و فرو فیل دہ کہن ﴿وَيَمْكُرُ اللَّهُ﴾ وہ خوایش لہ بہرامہر تہواندا پیلان دہ گیریت بؤ پوچہل کردنہوہی پیلان و فر و فیلہ کانیان ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينِ﴾ وہ خوا چاکترینی پیلان گیرانہ (بہرامہر پیلان گیران) ﴿وَإِذْ أَنْشَلْنَا عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا﴾ وہ کاتیک کہ نایہ تہ کانی ئیمہ یان بہسہردا دہ خوینرتہوہ ﴿فَقَالُوا أَفَدَّ سَمِعْنَا﴾ دہلین : بیستمان (واتہ گرنگ نی یہ) ﴿لَوْ شَاءَ لَقُلْنَا هَذَا﴾ تہ گہر بمان ویستایہ وینہی تہو نایہ تانہمان دہووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ﴾ تہمہ ہہچ نی یہ جگہ لہ تہفسانہی پیشینان ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (بیر بکہرہوہ) کاتیک (کہ بی باوہرہ کان) دہیان ووت تہی بہرہردگار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ تہ گہر تہم قورنانہ راستہو لہ لایہن تۆوہ ہاتووہ ﴿فَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا﴾ دہی بہرد بہسہرماندا بیارینہ ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ لہ ئاسمانہوہ ﴿وَأَنْتَ يَا بَعْدَ آبِ آيْمٍ﴾ یان سزای سہختی پر ئازارمان بؤ بنیرہ ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ وہ بہراستی خوا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ لہ کاتیک دا تۆ (تہی موحمہد ﷺ) لہ ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ ہرہوہا خوا تووشی سزایان ناکات ﴿وَهُمْ يَسْتَعْفِفُونَ﴾ لہ کاتیکدا تہوان داوای لیبوردن بکہن لہ خودا ﴿﴾

وَمَالَهُمُ الْآيَاتُ بِهْمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُ إِلَّا الْأُمْتَقُونَ
 وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
 عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
 عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 يُحْشَرُونَ ﴿٢٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
 الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
 فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتِ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ
 لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ
 أَنْتَ هُوَ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٣٠﴾

﴿وَمَا لَهُمْ آلَا يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ﴾ خوا چؤن سزایان نادات؟! ﴿وَهُمْ يُصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا ئەوان بهرگری (موسولمانان) ده کهن له چوون بۆ مزگهوتی بهرپرزو پیرۆزی (که عبه) ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ لَهُ﴾ له کاتیکدا ئەوان خو شه ویست و سهر بهرشتیاری ئەو (مزگهوته) نین ﴿إِنْ أَوْلِيَاءُؤُهُ إِلَّا الْمُشْكُونَ﴾ بهراستی سهر بهرشتیار و خو شه ویستی ئەو (مزگهوته) خوا ناسان و پاریز کارانن ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازانن ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ﴾ وه نوپزی ئەوان (بت په رسته کان) له مالی خوادا هیچ نی به ﴿إِلَّا مَكَاةً﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَوَصَّيْتَهُ﴾ و چه پله لیدان نه بیټ ﴿فَدَوُّوا الْعَذَابَ﴾ که واته به جژن سزای سهخت (له به دردا) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی پروا نه هیناتاناه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهراستی ئەوانه ی که بی باوهرن ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان خه رچ ده کهن ﴿لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بۆ ئەوه ی بهر هه لستی ریگه ی خوادا بکهن ﴿فَسَيُنْفِقُونَهَا﴾ جا له مه ودوا (مال و سامانیان) بهخت ده کهن و ده بیه خشن ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾ له پاشان ده بیټ به داخ و په ژاره بویان ﴿ثُمَّ يَعْلَمُونَ﴾ پاشان ژیر ده کهون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه ی که بی باوهرن ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ ههر له دوزخ دا کو ده کرینه وه ﴿لِيَحْيِيَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ بۆ ئەوه ی خوادا دهستی ناپاک له دهستی پاک جیا بکاته وه ﴿وَيَجْعَلِ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و ناپاکه کانیش له سهر یه که هه لچنیت ﴿فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا﴾ ته مجا هه مووی پیکه وه کو بکاته وه ﴿وَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ و بیخاته دوزخه وه ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ههر ئەوانه زیانبار و خه سارو مند ی ته اوون ﴿فُلٌ﴾ (ته ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به ئەوانه ی که بی باوهرن بوون ﴿إِنْ يَسْتَهْوُوا﴾ ته گهر کو تایی بهتین (به بی پروای ی به که بیان) ﴿يُغْفَرْ لَهُمْ مَادَّ سَلَفٍ﴾ بهراستی (خوا) ده بوریت له ههر چی له وه و پیش کردوویانه ﴿وَإِنْ يَعُدُّوا﴾ به لام ته گهر بگه رینه وه (سهر کرده وه ی پیشوویان) ﴿فَقَدْ مَضَّتْ سُنَّتُ الْأَوْلِيَاءِ﴾ ته وه بهراستی باوو یاسای پیشینه (خرابه) کان چی بوو (بۆ ئەمانیش دووباره ده بیته وه) ﴿وَقَلَّتْ وُهْمُهُ﴾ (باوهر داران) جهنگ بکهن له گه ل بی باوهراندا ﴿حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ هه تا ناژاوه (بی باوهری و بت په رستی) نامینیت ﴿وَيَكُونُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ئایین و ملکه چی هه مووی بۆ خوا ده بیټ ﴿فَاتَّهَوْا﴾ جا ته گهر کو تایی یان هینا ﴿فَاتَّ اللَّهُ﴾ ته وه بهراستی خوا ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ صَبِيرٌ﴾ به ههر کرده وه یه که (بی باوهران) ده یکه ن بینایه ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه ته گهر روویان و هر گیر او پشتیان هه لکرد ﴿فَاعْلَمُوا﴾ ته وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ﴾ بهراستی خوا پشتیوان و یارمته ی دهر تانه ﴿بِعَمَلِكُمْ﴾ ته وه (خوا) باشتین پشتیوانه ﴿وَبِعَمَلِ النَّصِيرِ﴾ وه باشتین یاریده دهر و سهر خه رتانه ﴿

*وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَوَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن
 كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
 يَوْمَ التَّقَىٰ أَجْمَعِينَ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ
 أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
 أَسْفَلَ مِنكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي الْمِيْعَادِ
 وَلَكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَن
 هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَن حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّا لَنَافِلٌ
 لِّسَمِيعٍ عَلَيْهِ ۗ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
 وَلَوْ أَرَادَكُمُكَ كَثِيرًا فَفُشِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ وَعَلَيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ
 يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّيَمُّنِ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
 فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
 تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
 فَانَابْتُوا وَادَّكُرُوا وَاللَّهُ كَثِيرٌ أَعْلَمُ تَفْدِحُونَ ﴿٤٥﴾

﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و هیزانن ﴿أَتَمَّاعِمَتَهُمِنْ شَيْءٍ﴾ بیگومان هر چیه کتان له غه نیمه ت (دهسکهوت) و گرت
 ﴿فَأَنَّ لِلَّهِ خُسْفًا﴾ نه وه به راستی پینج یه کی نه و (دهسکهوته) بؤ خوا ﴿وَلِلرَّسُولِ﴾ و بؤ پیغه مبه ر ﴿وَلِلَّذِي
 وَالَّذِي الْفُرْقَانِ﴾ و بؤ خزمانی (پیغه مبه ر ﴿وَالَّذِي﴾ و بؤ هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و بؤ هه ژاران
 ﴿وَأَنَّ السَّبِيلِ﴾ و بؤ ریوارانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ نه گهر ئیوه باوه رتان هیناوه به خوا ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا
 وه به وهی نار دو ومانه ته خواره وه ﴿عَلَى عَبْدِنَا﴾ بؤ سه ر به ننده که مان (که موحه ممه د پیغه مبه ر ﴿وَلِلَّذِي
 ﴿يَوْمَ الْفُرْقَانِ﴾ له ر وژی جیا کر دنه وه دا (واته جهنگی به در) ﴿يَوْمَ اتَّخَذَ الْجَمْعَاتُ﴾ له ور وژی که دوو
 کۆمه ل به یه ک گه یشتن (دژ به یه ک جهنگان) ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سه ر هه موو شتی کدا
 دهسه لانداره ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا﴾ وه کاتیک ئیوه لای خواری (شیوه که ی) نزیک (مه دینه) دا
 بوون ﴿وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى﴾ و نه وانیش له لای سه روی (شیوه که ی) دوور تر (له مه دینه) دا بوون
 ﴿وَالرَّكْبُ﴾ کاروانه که ش ﴿أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ له خوارتری ئیوه بوو ﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ﴾ وه نه گهر به لیبتان
 به یه کتر بدایه ﴿لَاخْتَلَفْتُمْ﴾ بیگومان جیاواز ده بوون ﴿فِي الْأَيْعَادِ﴾ له به لیینه که دا (جهنگان ننده کرد)
 ﴿وَلَاكِن﴾ به لام ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ (کۆی کردونه ته وه) بؤ نه وهی خوا کاریک به دی بییت ﴿كَانَ
 مَفْعُولًا﴾ هه ر به دی دیت ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ﴾ بؤ نه وهی له ناو بیجت نه وه که سه ی (به لای خواهه)
 له ناو چووه ﴿عَنْ بَيْتَةٍ﴾ له پرووی به لگه وه ﴿وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْتِنَا﴾ وه بؤ نه وهی بڑی نه وهی (به لای
 خواهه) ده زی له پرووی به لگه وه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به راستی خوا بیسه ری زانایه ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ
 له خه وتدا که م بوون ﴿وَلَوْ أَرَادَكُمْ كَثِيرًا﴾ خو نه گهر (خوا ژماره ی) نه وانیه به زور نشان
 بدایتایه ﴿لَفَشَلْتُمْ﴾ نه وه بیگومان ده ترسان و ده شکان ﴿وَلَتَنْزَعَنَّ عَنْكُمْ﴾ وه جیاواز ده بوون ﴿فِي الْأَمْرِ﴾
 له بریاری جهنگدا ﴿وَلَاكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ﴾ به لام خوا پاراستنی ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ به راستی نه وه (خوا) زانایه
 ﴿بِذَاتِ الضُّدُورِ﴾ به نه وهی له ناو دلاندایه ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ﴾ (بیر بکه نه وه) کاتیک خوا نه وانیه
 نشان دان ﴿إِذْ اتَّفَقْتُمْ﴾ کاتی روو به پروو بوونه وه ﴿فِي أَعْيُنِكُمْ قَيْلًا﴾ له به ر چاوتان به که م ده بیبران
 ﴿وَقَيْلًا لَكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ ئیوه شی له به ر چاوی نه وان به که م نشان دا ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ بؤ نه وهی خوا
 کاریک به دی بهییت ﴿كَانَ مَفْعُولًا﴾ هه ر به دی دیت ﴿وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ وه هه موو کاره کان
 هه ر بؤ لای خوا ده گبر تیرینه وه ﴿بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانیه که باوه رتان هیناوه ﴿إِذَا لَبِيتُمْ
 فَعَلَّ﴾ کاتی (له جهنگدا) له گه ل کۆمه لی کدا روو به پروو بوونه وه ﴿فَاتَّبَعُوا﴾ خو گربن (هه لته یه ن)
 ﴿وَأَذَكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ و یادی خوا زور بکه ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بؤ نه وهی سه ر که وتووبن ﴿۱۵﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
 رِيحُكُمْ وَأَصِيرُوا إِنَّا اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
 عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ
 لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
 النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
 عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا
 تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
 الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ دِينُهُمْ
 وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ
 تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
 وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾
 كَذَّابٌ ءَالٍ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
 فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ﴿ثِيَابُ يَوْمِ جَدِجٍ﴾ ﴿وَلَا تَتَزَعُوا فَنَفْسًا لَوْ﴾
 وہ جیوا از مہبن و دوو بہرہ کی مہ کہن بہ ہویہ وہ ہشکین و لاوا زببن ﴿وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ﴾ و ہیزتان بروا
 نہ میتیت ﴿وَأَصْرُوفًا﴾ وہ خور اگر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ بہرہ راستی خواہ گہل خور گرانداہہ ﴿وَلَا تَكُونُوا﴾
 کے اللہین خرجوا ﴿وہک ئەوانہ﴾ بت بہرستہ کان) مہبن دہر چوون ﴿مِن دِيرِهِمْ﴾ لہ مال و وولاتی خویمان
 ﴿بَطْرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ﴾ بہ فیزو ورو ہامایی بو خہلک کردن ﴿وَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بہرگری (خہلکیان)
 دہ کرد لہرہ یگہی خوا ﴿وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ وہ خوا بہ ہہمو و ئەو کارانہی دہیکہن ناگادارہ ﴿۱۷﴾
 ﴿وَأَذِّنْ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ﴾ (بیربکہرہ وہ) کاتیک کہ شہیتان کردہ وہ کانیانی (بوت بہرستہ کان)
 رازاندنہ وہ ﴿وَقَالَ﴾ وہ ووتی: ﴿لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ ئەمرو ہیچ کس بہ سہر تاندا زالنابی
 ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ و بیگومان من بہ نادہر (و پاریزہر) ی تیوم ﴿فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئْتَانِ﴾ ئەمجا کاتیک
 ہہردو دہستہ کہ روو بہرووی یہ کتر بوونہ وہ ﴿نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ﴾ (شہیتان) ہاشہو ہاش بہدوای
 خوی دا گہرہ یہ وہ ﴿وَقَالَ﴾ و ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ﴾ بہرہ راستی من بہریم لہ تیوہ ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا﴾
 تروٹ ﴿چونکہ بہرہ راستی ئەوہی من دہ بینم تیوہ نایبینن ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ بہرہ راستی من لہ خوا دہ ترسم
 ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا زور تولہی بہ تین و سہختہ ﴿۱۸﴾ ﴿إِذ يَقُولُ الْمَتَفَتُونَ﴾ (بیربکہرہ وہ) کاتی
 دوور وہ کان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و ئەوانہی نہ خوشی لہ دلایندا بوو دہیان ووت ﴿عَرَّهَوْلَاءَ﴾
 دینہم ﴿ئەوانہ﴾ (موسولمانہ کان) ناینہ کہیان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ ہہر کہسی پشت
 بہ خوا بیہستیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ئەوہ بہرہ راستی خوا بہ دہسہ لاتی کار دروستہ ﴿۱۹﴾ ﴿وَلَوْ﴾
 تری ﴿وہ ئە گہر دہ تبینی ﴿إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک فریشتہ کان گیانی بی باوہر ان
 دہ کیشنن ﴿يَصْرُفُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَاهُمْ﴾ لہ دہمو چاوو ہاشیان دہدن ﴿وَدُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ و (پیان
 دہلین) بچہژن سزای ناگری سوتیتہر ﴿۲۰﴾ ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِكُمْ﴾ ئەو (نازار و سزایہ) بہ ہوی
 ئەوہ وہیہ دہستی خوتان پیشی خستوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وہ بہرہ راستی خوا بہ ہیچ شتوہیہک
 ستہ مکار نی یہ بو بہندہ کانی ﴿۲۱﴾ ﴿كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ (ئم بی باوہر انہ باوو نہریتیان) ہہر وہ کو باو
 و نہریتی دہستہی فیرعون ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و ئەوانہیہ لہ پیش ئەوانہ وہ بوون ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
 کہ بی بروا بوون بہ نیشانہ کانی خوا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نیر (سزای) خوایش گرتنی بہ ہوی
 گوناہہ کانیانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بہرہ راستی خوا بہ توانای تولہ بہ تینہ ﴿۲۲﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ
 يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَذَّابٌ أَهْلِ
 فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾
 إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ
 مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَمَا تَتَّقَنَّاهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ
 مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّمَا تَخَافَنْ مِنْ قَوْمٍ
 خِيَانَةٍ فَاثْبُدْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ
 ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ
 ﴿٥٩﴾ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
 تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
 لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ * وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ
 فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
 بِنَصْرِهِ مَوْجِبًا بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٦﴾ وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ وَعَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
 اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ
 يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مَنِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَنْ خَفَفَ
 اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
 صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا
 أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٧٠﴾ مَا كَانَ لِنَبِيِّ
 أَنْ يَكُونَ لَهُ وَأَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
 الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ لَوْلَا كَتَبَ
 مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧٢﴾ فَكُلُوا
 مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٣﴾

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا﴾ وہ نہ گہر ویستیان ﴿أَنْ يَخْدَعُوكَ﴾ فیلت لی بکن ﴿فَإِنْ حَسَبَكَ اللَّهُ﴾ ئەوہ بہ راستی خوات
 بہسہ (پشت و پهنات بیت) ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَصَرِهِ﴾ خوا ئەوہ زاتہ بہ کہ بہ ہیژی کردیت بہ یارمہ تی
 خوی ﴿وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ بہ بر واداران ﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ وہ ہوگری خستہ نیوان دلہ کانیان
 ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ﴾ ئە گہر بتبہ خشیاہ ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہر چی لہ زہ ویدا ہہیہ ﴿مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾
 ہوگریت نہ دہہ خستہ نیوان دلہ کانیاہوہ ﴿وَلَا كُنَّ اللَّهُ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ﴾ بہ لام خوا ہوگری خستہ نیوانیان
 ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بہ راستی ہہر ئەوہ زالی کار دروستہ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە ہی پیغہ مہبر ﴿حَسْبُكَ
 اللَّهُ﴾ خوات بہسہ ﴿وَمَنْ أَتَيْكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہہر وہا ئەوہ بر وادارانہش کہ شویئت کہ وتون ﴿يَا
 أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە ہی پیغہ مہبر ﴿حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ ہانی بر واداران بدہ لہ سہر جہنگ
 کردن (لہ گہل دوزماندا) ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ ئە گہر لہ تیوہدا بیئت ﴿عَشْرُونَ صَابِرُونَ﴾ بیست کہسی
 خوراگر ﴿يَعْلَمُوا مَا تَتَى﴾ زال دہبن بہسہر دووسد کہسی (بی باوہر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتَةٌ﴾
 وہ ئە گہر سہد کہس لہ تیوہ ہہ بیئت ﴿يَعْلَمُوا الْقَاتَةَ﴾ زال دہبن بہسہر ہزار کہس دا ﴿مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ لہ ئەوانہ ہی بی باوہرن ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بہ ہوی ئەوہی بہ راستی ئەوانہ کو مہ لیکن
 نافامن ﴿الْقَتْنُ﴾ نیستا ﴿خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فہرمانہ کہی سووک کرد لہ سہر تان ﴿وَعَلِمَ أَنْ
 فِيكُمْ ضَعْفًا﴾ وہ زانی کہ لاوازبتان تیداہہ ﴿فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ جا ئە گہر لہ تیوہدا بیئت ﴿قَاتَةٌ
 صَابِرَةٌ﴾ سہد کہسی خوراگر ﴿يَعْلَمُوا مَا تَتَى﴾ زال دہبن بہسہر دووسد کہس (ی بی باوہر)
 دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ﴾ وہ ئە گہر ہزار کہس لہ تیوہ ہہبن ﴿يَعْلَمُوا الْقَاتِينَ﴾ زال دہبن بہسہر
 دوو ہزار کہس دا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وہ خوا لہ گہل خو گر انداہہ
 ﴿مَا كَانَ لِنَبِيِّ﴾ بوہیج پیغہ مہبریک رہوانی بہ ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى﴾ کہ دیلی (لہ دوزمان)
 ہہ بیئت و رایان بگریت ﴿حَتَّى يَشْرَوْا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہتا کوشتاری زوریان لی نہ کات و دہسہ لاتی
 نہ چہسپیئت لہ زہ ویدا ﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا﴾ ثابائتوہ مالی دونیاتان دہویت (بہ وہر گرتنی فیدیہ)؟
 ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ (لہ کاتیکدا) خوی گہورہ (پاداستی) روری دواہی دہویت (بو تیوہ) ﴿وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا بہ توانا و زالی کار دروستہ ﴿لَوْلَا كِتَابٌ﴾ ئە گہر نووسراو (وہ بریار) یک
 ﴿مِنَ اللَّهِ سَبَقَ﴾ لہ لایہن خواوہ پیش نہ کہ وتاہہ (کہ حہ لال بوونی دہستکہوت و غہ نیمہ تی جہنگہ)
 ﴿لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ﴾ بیگومان لہ بہر ئەوہ (فیدیہ) کہ وہر تان گرت (لہ بہر امہر نازاد کردنی دیلہ کاندا)
 تووشتان دہبوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہورہ ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ﴾ کہواتہ بخون لہوہی کہ
 بہ غہ نیمہ ت گرتان ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ حہ لال و پاکہ ﴿وَأَقْوَمُ اللَّهُ﴾ وہ لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بہ راستی خوالی بوردہی مہرہ بانہ ﴿﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ
مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا
وَإِنْ أَسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِشْقُوقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي
الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ ته ی پیغمبر ﷺ ﴿قُلْ لِمَنْ فِي آيَاتِكُمْ﴾ بلئی به وانه ی که له ژیر دهستان دان ﴿مِنَ الْأَسْرَى﴾ له دیله کان ﴿إِنْ عَمَّرَ اللَّهُ﴾ ته گهر خوا بزائیت ﴿فِي قُلُوبِكُمْ حَيْرًا﴾ له دله کانتاندا چا که یه که هیه ﴿يُؤْتِكُمْ حَيْرًا﴾ پیتان ده به خشیت چاکتر ﴿وَمَا أَخَذْنَا مِنْكُمْ﴾ لهو (فیدیه) ی لیتان وهر گیراوه ﴿وَنِعْمَ رَازِكُمْ﴾ وه لیتان ده بوریت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوالی بوورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ﴾ وه ته گهر (تهو دیلانه) بیان هویت ناپا کیت له گه لدا بکه ن ﴿فَقَدَّ حَاوُوا اللَّهَ﴾ ته وه بیگو مان ناپا کیان له گه ل خوادا کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش (ته مه دا) ﴿فَأَمَّا مَن مِّنْهُمْ﴾ خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی ته وانه ی پروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کۆچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا﴾ و تیکۆشان ﴿بِأَمْوَالِهِمْ﴾ به مالیان ﴿وَأَنْفُسِهِمْ﴾ و به گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رینگای خوادا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ وَنَضَرُوا﴾ وه ته وانه ی (کۆچره کانیان) گرت ه خویمان و کۆمه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ته وانه پشتیوان و دوستی یه کترین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا﴾ وه ته وانه ی که پروایان هینا وه و کۆچیان نه کرد وه ﴿مَالِكُمْ﴾ بو ئیوه نی یه ﴿مَنْ وَلَّيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ جوره دوستایه تیه کیان بکه ن ﴿حَتَّى يُهَاجِرُوا﴾ هه تا کۆچ نه کن ﴿وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُمْ﴾ وه ته گهر داوای یارمه تیان لی کردن ﴿فِي الَّذِينَ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾ له (پاریز گاری) نایین ته وه پیوسته له سه رتان یارمه تی دانیان ﴿إِلَّا عَلَى قَوْمٍ﴾ مه گهر له دژی گه لیک ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيقَةٌ﴾ له نیوان ئیوه ته وانه پیمان هه بیت (نابیت یارمه تیان بدن) ﴿وَاللَّهُ يَمَانِعُمُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به وه ی که ده یکه ن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ته وانه ی که بی پروان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان دوستی هه ندیکیان ﴿إِلَّا اتَّفَعَوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ ته گهر تهو (پشتیوانی یه) نه کن له زه ویدا ئازا وه و فسادو به د خویه کی گه و ره به ربا ده بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ته وانه ی که پروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کۆچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکۆشان له رینگه ی خوادا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ وَنَضَرُوا﴾ ته وانه ش (کۆچره کان) یان گرت ه خویمان و کۆمه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ به راستی هه ر ته وانه ن پرواداران ی راسته قینه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بو ته وانه یه لی بووردن ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و رۆزه کی چاک و به نرخ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ﴾ وه ته وانه ی له دواییدا پروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کۆچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا مَعَكُمْ﴾ و له گه ل ئیوه دا تیکۆشان ﴿فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ﴾ نا ته وانه له ئیوه ن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ وه ته وانه ی خزمی یه کترین ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان (بو میرات گرتن) شایسته ترن به هه ندیک ی تریان ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له کتیبی خوادا (له قورئان یا له لوح المحفوظ) دا ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿۷۵﴾

سورة التوبة

سورة
التوبة
١٩

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝٢ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
۝٣ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا شَيْئًا
وَلَمْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ أَحْدَفَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَاهَدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝٤ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ
وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝٥ وَإِن أَحَدٌ
مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَةَ
اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغَهُ مَأْمَنَهُ وَذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝٦

سوره‌قی ﴿التَّوْبَةُ﴾

﴿بَرَاءَةٌ﴾ ته‌مه به‌ری بوونیکې گه‌وره و گرنګه ﴿مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له لایه‌ن خوا و پیغه‌مبه‌ره که‌یه‌وه
 ﴿إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بۆ نه‌وانه‌ی که‌په‌یمان‌تان له‌گه‌ل به‌ستون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له‌هاوبه‌ش دانه‌ران ﴿
 فَمَسْجُوفِي الْأَرْضِ﴾ که‌واته (ته‌ی بی‌پرواکان) له‌زویدا بګه‌رین ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ ماوه‌ی چوار مانګ
 ﴿وَأَعْلَمُوا النَّكْرَ﴾ وه بزانشن بیګومان ټیوه ﴿عَبْرُ مَعْجَزِي اللَّهِ﴾ له‌ده‌ستی خوا دهرناچن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي
 الْكَافِرِينَ﴾ وه به‌راستی خوا ریسواکه‌ری بی‌پروایانه ﴿وَأَذَّنَ﴾ هه‌روه‌ها ته‌مه راګه‌باندنیکه
 ﴿مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له‌لایه‌ن خوا و پیغه‌مبه‌ره که‌یه‌وه ﴿إِلَى النَّاسِ﴾ بۆ گشت خه‌لکې ﴿يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ﴾
 له‌رؤزی حه‌جی گه‌وره‌دا ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ به‌راستی خوا و پیغه‌مبه‌ره که‌ی به‌رین
 له‌هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان ﴿فَإِن تَبَتُّهُ﴾ جا ته‌گه‌ر په‌شیمان بینه‌وه ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ته‌وه چاک‌تره بۆ‌تان ﴿وَإِن
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ وه ته‌گه‌ر پستی تی‌بکن ﴿فَأَعْلَمُوا النَّكْرَ﴾ ته‌وه بزانشن بیګومان ټیوه ﴿عَبْرُ مَعْجَزِي اللَّهِ﴾ له‌ده‌ستی
 خوا دهرناچن ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مژده‌ش بده‌به‌وانه‌ی که‌پروایان نه‌هیتاوه ﴿بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ به‌سزایه‌کی
 ئازارده‌ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بیجګه له‌وانه‌ی که‌په‌یمان‌تان له‌گه‌ل به‌ستون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له
 هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان ﴿شُرَكَاءُ تَفْضُلُكُمْ شَيْئًا﴾ پاشان هیچ کم‌و کورپیان لی‌نه‌کردن ﴿وَلَمْ يَظْهَرُوا عَلَيْنَا مَثَلًا
 وَهَ بَشْتِيَوَانِي هِيچ که‌سیکیان نه‌کردووه له‌دژتان ﴿فَأَتَمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ﴾ ته‌وه ټیوه‌ش په‌یمان‌ه که‌یان بۆ
 ته‌واو بکن (له‌گه‌لیان دا بیبه‌نه‌سه‌ر) ﴿إِلَى مَدِينِهِمْ﴾ تاماوه‌ی دیاری کراویان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾
 به‌راستی خوا پاریزکاران وله‌خواترسانی خوش‌دو‌یت ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ﴾ ته‌مجا
 کاتیک مانګه حه‌رامه‌کان (ذو‌القعدة، ذو‌الحجة، محرم، رجب) ته‌واو بوون ﴿فَأَقْصُوا الشُّرَكَاءَ﴾ ته‌وه
 هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان بګورن ﴿حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ له‌هه‌ر شونینک‌ده‌ستان که‌وتن ﴿وَوَحْدَهُمْ﴾ وه (به‌دیل)
 بیانګرن ﴿وَأَحْضَرُوهُمْ﴾ وه به‌ر گریان بکن له‌ده‌رچون ﴿وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ﴾ وه بۆیان دانیشن له
 هه‌موو جینگایه‌کی چاوه‌روانی دا ﴿فَإِن تَابُوا﴾ جا ته‌گه‌ر په‌شیمان بوونه‌وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژیان
 کرد ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه‌کاتیان دا ﴿فَخَلَوْا سَبِيلَهُمْ﴾ ته‌وه رپیان به‌ره‌لاکه‌ن ووازیان لی‌به‌یتن ﴿إِنَّ
 اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوالی بوورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَإِن أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ﴾ وه ته‌گه‌ر
 که‌سیک له‌هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان داوای هاوس‌ی‌یه‌تی و په‌نادانی لی‌کردیت ﴿فَاجِرَةٌ﴾ ته‌وه په‌نای
 بده ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ﴾ بۆ ته‌وه‌ی ووته‌ی خوالی گه‌وره (قورئان) بیستیت ﴿ثُمَّ أَلْبَعَهُ مَأْمَهُ﴾
 له‌پاشان بیګه‌یه‌نه‌جنگای هیمنی خوی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ته‌وه له‌به‌ر ته‌وه‌یه که‌بیګومان ته‌وانه
 ﴿فَوَمَّرَ لِأَلْبَعَامُونَ﴾ ده‌سته و کومه‌لیکن هیچ نازانشن ﴿

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
 لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾
 كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
 ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
 فَالِيقُونَ ﴿٨﴾ أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن
 سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ
 فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِن
 تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
 الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِن
 نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
 فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
 يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ
 وَهَمُّوْا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 أَتَخْشَوْنَ اللَّهَ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ﴾ چؤن عهد و په‌یمان ده‌بیٔ بؤ هاوبه‌ش دانهره‌كان ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ﴾ لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بیجگه له‌وانه‌ی که په‌یمان‌تان له‌گه‌لبه‌ستن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لای مزگه‌وتی حه‌رام (که که‌عه‌ی پیروزه) ﴿فَمَا اسْتَقَمُوا لَكُمْ﴾ جاچهند ئه‌وانه ریک و راست بسون له‌گه‌لتان ﴿فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ﴾ ئیوه‌ش ریک و راست بن له‌گه‌لیان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ به‌راستی خوا خو پاریزه‌ران و خواناسانی خوش ده‌ویت ﴿كَيْفَ﴾ چؤن (په‌یمان ده‌به‌نه‌سه‌ر) ﴿وَأَنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ له‌کاتیکدا نه‌گه‌ر زال بین به‌سه‌ر‌تاندا ﴿لَا يَرْفُؤُا فِيكُمْ﴾ له‌به‌ر چاوا ناگرن ده‌باره‌ی ئیوه ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه‌تی و سویند و به‌لیتیک ﴿يُرْضُونَكُمْ بِأَقْوَاهُمْ﴾ به‌وته‌ی ده‌میان رازیتان ده‌کن ﴿وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ﴾ به‌لام دل‌ه‌کانیان دژتانس و رقیان لیتان ده‌بیته‌وه ﴿وَآكَرَّهُمْ فَيَسْخَرُونَ﴾ نا ئه‌وانه زور به‌یان سنوره‌کانی خودا ده‌به‌زینن ﴿أَشْرَوْا بِعَابَتِ اللَّهِ﴾ به‌لگه و نایه‌ته‌کانی خویان گو‌ریبه‌وه ﴿ثُمَّ أَقْبَلَا﴾ به‌نرخیکی زور که‌م ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ نه‌مجا به‌ر گریان له‌ریگه‌ی خوا کرد ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی زور خراب بسو ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یانکرد ﴿لَا يَرْفُؤُونَ فِي مَوْمِنٍ﴾ له‌به‌ر چاوا ناگرن ده‌باره‌ی هیچ برواداریک ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه‌تی و سویندو به‌لیتیک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾ وه‌هر ئه‌وانه ده‌ست دریژی که‌رن ﴿فَإِنْ تَابُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر په‌شیمان بوونه‌وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژیان به‌جی هینا ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و زه‌کاتیاندا ﴿فَإِحْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ ئه‌وه براتان له‌تاییندا ﴿وَنُقِصَلُ الْآيَاتِ﴾ وه‌ئیمه به‌لگه‌کان روون ده‌که‌ینه‌وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بؤ گه‌لیک که‌ده‌یزانن ﴿وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر سویندو په‌یمان‌ه‌کیان هه‌لوه‌شانده‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ﴾ پاش به‌ستنی په‌یمان‌ه‌کیان ﴿وَوَطَعُوا فِي دِيبِكُمْ﴾ وه‌ت‌ه‌شه‌رو تانه‌یاندا له‌تایینه‌که‌تان ﴿فَقَاتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ﴾ ئه‌وه بجه‌نگن له‌دژی پیشه‌وایانی بی باوهر ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ﴾ به‌راستی ئه‌وانه هیچ جو‌ره په‌یمان‌یکیان نی‌یه ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ به‌لکو کوتایی بیتن (به‌بی باوهری) ﴿إِلَّا نَقَاتَلُوكُمْ قَوْمًا﴾ نایا ئیوه جه‌نگ ناکه‌ن له‌گه‌ل گه‌لیکدا ﴿تَكْفُرُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ که‌په‌یمان‌ه‌کیان هه‌لوه‌شانده‌وه (په‌یمانی خوده‌بییه) ﴿وَهُمْ أُولَئِكَ يَخْرُجُ الرُّسُولُ﴾ و نیازی ده‌ر کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان کرد ﴿وَهُمْ بَدَأُ وَاوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه‌ر ئه‌وانیش له‌یه‌که‌م جاره‌وه ده‌ستیان کرد به‌جه‌نگ له‌گه‌ل ئیوه‌دا ﴿أَتَخَشَوْنَهُمْ﴾ نایا لیان ده‌ترسن ﴿فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ﴾ (له‌کاتیکدا) هه‌ر خوا شایسته‌تره که‌لنی بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه بروادارن ﴿

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْصُرُكُمْ
 عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيَذْهَبُ غِيْظُ
 قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾
 أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
 وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ
 وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ
 اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ
 اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى
 الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ
 الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ * أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَيَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 ﴿١٩﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

﴿تَتَلَوْنَهُمْ﴾ (تہی باوہ پرداران) بیان کوژن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ خوا بہ دہستی ئیوہ سزایان دہدات
 ﴿وَيُخَذِّبُهُمْ﴾ و پرسیویان دہکات ﴿وَيَضْرِبُهُمْ عَلَيْهِمْ﴾ و سہرتان دہخات بہ سہریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ
 مُؤْمِنِينَ﴾ و (خوا) سینہ و دلی کومہلی بر وادار خوش دہکات ﴿وَيَذْهَبَ عَيْظُ قُلُوبِهِمْ﴾ و ورق
 و خہ شمی دلہ کانیان دادہ مرکتی و ناہیلتیت ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ﴾ وہ خوا ی گہورہ تہو بہ و ہر دہ گری ﴿عَلَى
 مَنْ يَشَاءُ﴾ لہ ہہر کہ سیک کہ بیہویت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای دانایہ ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا﴾
 نایا گومانتان و ابو کہ وازتان لی دہہتریت ﴿وَلَمَّا بَعَثَ اللَّهُ﴾ لہ کاتیکدا ہیشتا خوا ناشکرای نہ کردوہ
 ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ ئەوانہی تیکوشان لہ ئیوہ (لہ پینا و خوادا) ﴿وَلَوْ يَتَذَكَّرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ نہیان
 کردوہ و ہلیمان نہ بزار دوہ جگہ لہ خوا ﴿وَلَا رَسُولَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ و پیغہ مہرہ کہی و موسولمانان
 ﴿وَلِيَجِئَ﴾ بہ ہاواراز و جینی نہ پینان (دلسوزیان) ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا ناگاہ بہ ہہرچی
 کہ ئیوہ دہیکہن ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ نابت ہاوبہش دانہران ﴿أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ مزگوتہ کانی خوا
 ناوہدان بکہنہوہ (و سہر بہرشتیان بکہن) ﴿شَهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ﴾ لہ کاتیکدا خویان شاہیدن
 لہ سہر خویان کہ بیباورن ﴿أُولَئِكَ حَرِطْتَ أَعْمَالَهُمْ﴾ ئەوانہ کردوہ کانیان ہلہوہ شاوہ تہوہ ﴿وَفِي الْأَنْبَارِ
 هُمْ خَالِدُونَ﴾ وہ ئەوانہ لہ ناو ناگردا ہہمیشہ بین ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ بہراستی مزگوتہ کانی
 خوا ناوہدان دہکاتہوہ ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ کہ سیک کہ پروای ہینابیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہرورزی
 دواہی ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و نویژہ کانی بہ جی ہینابیت ﴿وَوَاتَى الزَّكَاةَ﴾ و زہ کاتی دابیت ﴿وَلَوْ يَخْشَى
 اللَّهُ﴾ و لہ کہس نہ ترسا بیت بیجگہ لہ خوا ﴿فَعَسَى أُولَئِكَ﴾ جا بہ لکو ئەوانہ ﴿أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
 لہو کہسانہ بن کہ ریتمونوی کران ﴿أَجَعَلْتُمْ سَفَايَةَ الْحَاجِّ﴾ (تہی بیباورن) نایا پینان وایہ ناودان
 بہ حاجیان ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سہر بہرشتی و) ناوہدان کردنہوہی مزگوتہی حہرام
 (کہ عہی پیروز) ﴿كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ وہ کو کہ سیکہ کہ باوہری ہینا بیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
 و بہرورزی دواہی ﴿وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشا بیت لہ رنی خوادا ؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چون
 ہک نین بہ لای خوداوہ (و یہ کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا ریتمونوی کومہلی
 ستہمکاران ناکات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ ئەوانہی کہ برویان ہیناوہ و کوچیان کردوہ
 ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشاون لہ ریگای خوادا ﴿يَأْمُرُهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ بہ مالیان و بہ گیانیان ﴿أَعْظَمُ
 دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ پلہیان بہرترہ لای خوا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِرُونَ﴾ و ہہر ئەوانہ سہر کہوتون (لہ دنیا و

دوا روژدا) ﴿

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿١١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ إِن
كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ
بِأَمْرِهِ ؕ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ
اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا
لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾

﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم﴾ په روه ردگاریان موزده بیان ده داتی ﴿بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ به میهره بانی و په زامه ندی له لایهن خوویه و ﴿وَجَعَلَتْ لَهُمْ﴾ هه روه ها به هه شتانیکیان بویه هیه ﴿فِيهَا نِعْمَةٌ مُّقْتَدِرٌ﴾ نازو نبعمه تی به رده وام و هه میشه بی تیدایه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میننه وه تیایدا به هه میشه بی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی خوا پاداشتی هه ره گه ووه ی لایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانهی که بر واتان هیئاوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَءِخْوَانَكُمْ﴾ باوک و براکانتان دامه نیئن (هه لمه بزیرن) ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ به دؤست و خو شه ویست ﴿إِن أَسْتَحْوُوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ﴾ نه گهر بی باوهر بیان له باوهر لا خو شه ویسترو چاکتر بوو ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مَتَّكُم﴾ وه هه ر کهس له ئیوه نه وانه بکات به دؤستی خو ی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه هه ر نه وانه سته م کارن ﴿قُلْ إِن كَانِ ءَابَاؤُكُمْ﴾ نه ی موحه ممه د ﷺ بلی: نه گهر باوکانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کوره کانتان ﴿وَأِخْوَانُكُمْ﴾ و براکانتان ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ و هاوسه ره کانتان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ﴾ و خزم و عه شره تان ﴿وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا﴾ و مال و دارایی به ک (به زه حمهت) په یداتان کردوه ﴿وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا﴾ و بازار گانیه ک که ده تر سن به روی نه بیئت (بی بازار بیئت) ﴿وَمَسَكِنٌ تَرْضَوْنََهَا﴾ و خانوو به ره به ک که پیی رازین ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ خو شه ویست تره لاتان له خواو پیغه مبه ره که ی ﴿وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ و تیکو شان له ریگه که یدا ﴿فَتَرِضُوا﴾ نه وه چاوه پروان بکه ن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ هه تا خوا فه رمان (و توله) ی خو ی دینیئت (بوتان) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا ریتموونی کهسانی تیپه ره له سنوور ناکات ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به خوا به راستی خوا سه ری خستن ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ له زور جیگا و شویندا ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ﴾ و له رورزی حونه نیشدا (بارمه تی دان) ﴿إِذْ أَعْجَبَتْكُمُ كَثْرَتُكُمْ﴾ که به زوری خو تاندا ده نازین ﴿فَلَا تَعْنِ عَنْكُمْ سَبَأٌ﴾ به لام (نه و زوره) هیچ سوودیکی نه بوو بوتان ﴿وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ أَلْأَرْضُ﴾ و زه ویتان له سه ره تنگ بوویه وه ﴿يَمَّا رَحِبَتْ﴾ به و فراوانیه ی که هیه تی ﴿ثُمَّ وَلَّيْتُمُ الْمَدْيَنَ﴾ پاشان پشتان کرده دوزمن و هه له اتن ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ له پاش نه وه خوا ئارامی خو ی نارد ﴿عَلَى رَسُولِهِ﴾ بؤ سه ره پیغه مبه ره که ی ﴿وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بؤ سه ره بر واداران ﴿وَأَنْزَلَ الْجُودَاءَ تَرَوَهَا﴾ وه سه ربازانیکی (له ئاسمانه وه) ناره خواره وه که ئیوه نه تانده بینین ﴿وَعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه سزای بی پروا کانیسی دا (به کوشتن و برینداری و به دیل گرتن) ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ نه وه ش سزای بی باوه رانه ﴿

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
 وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
 مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
 وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنُ اللَّهِ
 وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
 بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
 قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَذَىٰ يُوَفِّكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
 وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
 مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ وَعَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ﴾ پاشان خوا خوش دہ بیت ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش ٹه وه ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ له ههر كه سيك كه بهويت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی بورده ی میهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی ئه وانه ی كه بر واتان هینا وه ﴿إِنَّمَا الْمَشْرُكُونَ نجس﴾ بیگومان هاوبهش دانهران بیسن ﴿فَلَا يَقْرَأُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ كه واته با نزیک ی مزگوتی حرام نه كه ونه وه ﴿بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾ پاش ٹه م ساله یان (ٹه و ساله ی فه تحی مه كه كه كرا) ﴿وَأَنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ وه ئه گهر له نه بهوونی تر سان ﴿فَسَوْفَ يُعْزِبُكُمْ اللَّهُ﴾ ئه وه له مه و پاش خوا ده و له مه ندتان ده كات ﴿مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ﴾ له چا كه و فزل و به هره ی خوی ئه گهر ویستی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زانای كار دروسته ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ﴾ جهنگ بكن له گهل ئه وانه ی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ كه پروا ناهینن به خوا ﴿وَلَا يَأْتِيَوْمَ الْآخِرِ﴾ وه به رژی دوابی ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ وه به حرامی دانانین ﴿مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ئه وه ی كه خوا و پیغه مبه ره كه ی حرامیان كرد وه ﴿وَلَا يَدْرِبُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وه ملكه چ ناكه ن بؤ ئاینی راست و دروست (ثانی ئیسلام) ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له ئه وانه ی كتیبیان پی به خشر اوه (مه به ست پی گاور و جوله كه كانه) ﴿حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ هه تا باج و سه رانه ده دن (به ده وه له تی ئیسلامی) ﴿عَنْ يَدٍ﴾ به ده ستی خویان و به ملكه چی ﴿وَهُمْ صَغِيرُونَ﴾ له كاتيكدا ئه وان سهر شور و ریسوان ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوله كه كان ووتیان ﴿عُرِّيْرَاتٌ لِلَّهِ﴾ عوزه ر كوری خوابه ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ﴾ و گاوره كانیش ووتیان ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ مه سیح كوری خوابه ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ ئه وه ووته ی ئه وانه به ده می خویان ده یلین ﴿يُضِلُّهُنَّ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وه ك ووته ی ئه وانه ده لینه وه ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ كه پیشتر بی پروا بوون ﴿قَتَلْتَهُمُ اللَّهُ﴾ خواله ناویان به ریت ﴿أَنْ يُؤْفَكُونَ﴾ چون درؤ ده كهن و له هق و راستی لاده دن ﴿اتَّخَذُوا آجْرَهُمْ وَرَهْبَهُمْ﴾ زانا و قه شه كانیان كرد وه ﴿أَرَبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به په ره درگار له جیاتی خوا ﴿وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ هه روه ها مه سیحی كوری مه ریه میش (یان كرد وه به خوا) ﴿وَمَا أُمْرُوا﴾ له كاتيكدا فه رمانیان پی نه درا وه ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ بیجگه له وه ی كه یه ك خوا بپه رستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ كه ه یچ په رستراویکی راست نی یه بیجگه له ئه و ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاك و بیگه ردی بؤ ئه و (خوا) یه ی ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له وه ی ده یكه نه هاوبه شی ﴿

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٢٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينٍ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ * يَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
يَكْتَنُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا
فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكُوىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَأُظْهُرُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا
أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يُقْتَلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّهُ اللَّهُ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٦﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ دہیانہ ویٹ رووناکی (ٹائینی) خوا بکوڑتینسہ وہ ﴿بِأَقْوَاهِمَ﴾ بہ فووی
 دہمیان ﴿وَيَأْتِي اللَّهُ﴾ وہ خوا نایہ ویٹ و ناہیلیت ﴿إِلَّا أَن يُيَمِّنَ نوره﴾ و ہہر رووناکی حوی (کہ ٹائینی
 پیروزی ٹیسلامہ) تہواو دہ کات سہری دہ خات (بہ سہر تہواوی بیباوہر اندا) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾
 ہہر چہندہ بی باوہر ان پی یان ناخوش بیت ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا ذاتیکہ
 کہ پیغہ مبرہ کہی نار دووہ ﴿يَالْهَدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ بہ رینموونی و ٹائینی راست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ﴾ بؤ تہووی زالی بکات بہ سہر ہہ موو ٹائینہ کاندہ بہ گشتی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ہہر
 چہندہ بت بہرستان بیان ناخوش بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٹہی ٹہوانہی کہ ہر واتان ہتیاوہ
 ﴿إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ﴾ بہ راستی زور لہ زاناو قہ شہ کانی (جوولہ کہو گاوور) ﴿يَأْكُلُونَ
 أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبِطْلِ﴾ سامان و مالی خہ لکی دہ خون بہ ناہق ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بہر گری
 (خہ لک) دہ کہن لہ ریگہی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ وہ ٹہوانہی ٹالتون و زیو
 سہریہ ک دہ نین و کودہ کہنہ وہ ﴿وَلَا يُسْفِقُونَ﴾ و ٹائیبہ خشن و زہ کاتہ کہی دہر نا کہن لہ
 پینا و خودا ﴿فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ٹہوہ موڑدہ یان پی بدہ بہ سزایہ کی نازادہر ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا﴾
 لہ پوڑتیکدا سوور دہ کریتہ وہ ﴿فِي تَارِحَتِّهَا﴾ لہ ٹاگری دوزخ دا ﴿فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ﴾
 ٹہوسا بہو (ٹالتون و زیوہ سوورہ وہ بووہ) داخ دہ کریت روویان ﴿وَجُوهُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ و تہ نیشتیان
 و پشتیان ﴿هَذَا مَا كَرَّمْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ﴾ (پیان دہ و وتریت) ٹہمہ ٹہو (سامانہیہ) کوٹان دہ کردہ وہ بؤ خوٹان
 ﴿فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ دہ بچیزن (تولہی) ٹہوہی کوٹان دہ کردہ وہ ﴿إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 بہ راستی ژمارہی مانگہ کان (ی سال) لای خوا ﴿أَنَا عَشْرَ شَهْرًا﴾ دوانزہ مانگہ ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
 لہ (لوح المحفوظ) وا دانراوہ ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ لہ پوڑتیکہ وہ (خوا) ٹاسمانہ کان و زہوی
 دروست کردوہ ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرٌّ﴾ چوار لہو مانگانہ گہورہ و بہرینزن (شہریان تیدا قہدہ غہ کراوہ)
 ﴿ذَلِكَ الَّذِي كَفَرْتُمْ﴾ ٹہوہ ٹائینی ریک و راستہ ﴿فَلَا تَظْلُمُوا فِيهِم أَنفُسَكُمْ﴾ کہ واتہ لہو چوار
 مانگہ دا ستہم مہ کہن لہ خوٹان (و کوشتاریان تیدا مہ کہن) ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً﴾
 وہ بچہنگن لہ دڑی تہواوی بت بہرستان بہ تیکرا ﴿كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ كَآفَّةً﴾ ہہر وہ ک ٹہوان دڑی
 ٹیوہ دہ جہنگن بہ تیکرا و (بی جیاوازی) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ ٹہوہش بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾
 کہ بیگو مان خوا لہ گہل پارین کاران و خواناساندایہ (بہ چاودیری و باراستن) ﴿

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يُحْلُونَهُ وَمَا يَحْمِرُّ مَوْنَهُ وَعَامًا لِيُوَاطِّئُوا
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ
 سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
 ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
 أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَنْ رَضِيتُمْ
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ
 عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
 شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ
 فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ
 إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
 مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
 لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
 وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

﴿إِنَّمَا النَّبِيُّ﴾ به راستی دواخستن و گوړینی (مانگه حهرامه کان) ﴿زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾
 پوچوونه له بی باوه‌ری دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه‌رانی بی گو مراده کریت ﴿يُحِلُّونَهُ عَامًا﴾
 (دواخستننه که) سالتیک حه لالی ده کهن ﴿وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا﴾ و سالتیک حهرامی ده کهن ﴿يُؤَاطُونَ
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بوئه وهی رپیک بین له گه ل ژماره‌ی نهو چوار مانگه‌ی که خوا ریزداری کردون
 (جهنگی تیاندا حهرام کردوه) ﴿وَيُحِلُّونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ سهر نه نجام نه وهی خوا حهرامی کردبوو
 حه لالی ده کهن ﴿رُزِقَتْ لَهُمْ﴾ جوان کراوه بویان ﴿سُوءَ أَعْمَالِهِمْ﴾ کرده وه ناشیرینه کانیان ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش رینمونی که سانی بی باوه‌ر ناکات ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌ی نه وانه‌ی که باوه‌ر تان هیناوه ﴿مَا لَكُمْ﴾ ئیوه چیتانه ﴿إِذْ أُقِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیتان بووتریت
 ﴿أَنْفُرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ دهر چن (بو جیهاد) له رپی خوادا ﴿أَنْ أَقْلُكُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ له شوینی خوتان
 ناجولین (خوتان دوا ده خه‌ن) ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ئایا ئیوه رازین بهم ژیانه‌ی
 دونیا له بری پاشه‌روژ ﴿فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ده‌ی کامه‌یه خوشی و شادی ئه‌م ژیانه‌ی دونیا
 ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له بهر امبه‌ری خوشی پاشه‌روژدا زور که مه ﴿إِلَّا تَتَفَرَّوْا﴾ نه گهر نه‌رون
 و دهر نه چن (بو جیهاد کردن) ﴿يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزاتان ده‌دا به سزایه کی سه‌خت
 و نازار دهر ﴿وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه له بری ئیوه گه لیکی تر ده‌هیتت (جیاواز له ئیوه) ﴿وَلَا تَصُرُّوهُ
 شَيْئًا﴾ و ئیوه هیچ زیانیکی بی ناگه‌به‌نن ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به توانایه به‌سه‌ر هه‌موو
 شتیک دا ﴿إِلَّا تَتَصَرَّوْا﴾ نه گهر ئیوه یارمه‌تی نهو (پیغه‌مبه‌ره ﷺ) نه‌دن ﴿فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ نه‌وه
 بیگو مان خوا یارمه‌تی داوه ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک بی پروایان دهر یان کرد له مه ککه
 ﴿ثَانِي اثْنَيْنِ﴾ پیغه‌مبه‌ره به کیک بوو له دوو کهسه ﴿إِذْ هُمَا فِي الْعَارِ﴾ کاتیک نهو دووانه (پیغه‌مبه‌ره و نه‌بو
 به‌کر) نه‌ئه شکه‌وتی (ثور) دابوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نهو و کاته به‌ها وه له‌که‌ی (به‌ئوبه‌به‌ کری صدیقی)
 ووت ﴿لَا تَخْرَنَ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ خه‌م مه‌خو بیگو مان خوا له گه‌لمانه ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه‌مجا
 خوا ئارامی و ئاسایشی بو ناره‌ خواره‌وه ﴿وَأَيْدُهُمْ يَجُودُونَ لِتُرُوقِهَا﴾ وه یارمه‌تی دا به‌سه‌ر یازانیک
 که نه‌تانه‌ه‌بینین ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووتی بی باوه‌رانی گپرا ﴿السُّفْلَىٰ﴾ به‌ژیر که‌وتوو
 ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و ووتی خوا ﴿هِيَ الْعُلْيَا﴾ ههر به‌رز و بلندنه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زالی

بالاده‌ستی کار دروسته ﴿۱۹۳﴾

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ
 وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
 لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ
 حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ
 ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ
 يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾
 إِنَّمَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ * وَلَوْ
 أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ
 فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ
 مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعِفُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمْ
 أَلْفِتْنَةً وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا﴾ برون و دهرچن (بؤ جیهاد) چ سووک بن (لهش ساغ و دهوله‌مهند و دسه لاتداربن)
 ﴿وَتَقَالًا﴾ چ قورس و گران بن (نه‌خوش و هه‌زاربن) ﴿وَجَاهِدُوا﴾ و تیکوشن ﴿بِأَمْوَالِكُمْ
 وَأَنْفُسِكُمْ﴾ به‌مال و گیانتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌رینگه‌ی خوادا ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌واتان چاکتره بؤتان
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گهر ئیوه بزنان ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا﴾ نه‌گهر ده‌ست که‌وتیکی نزیک
 ﴿وَسَفَرًا قَاصِدًا﴾ و سه‌فه‌ریکی ئاسان بوايه ﴿لَاتَّبِعُوكُمْ﴾ نه‌وا شوینت ده‌که‌وتن (ده‌رده‌چوون
 له‌گه‌لتا) ﴿وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ به‌لام (پرینی) رینگه‌ی دوورو دژوار (ی‌جهنگی ته‌بووک)
 بؤ‌ئه‌وان نار‌ه‌حه‌ته ﴿وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ وه‌ بیگومان (باش گه‌رانه‌وه‌تان له‌ته‌بووک) سویند
 ده‌خون به‌خوا ﴿لَوْ اسْتَطَعْنَا﴾ نه‌گهر بمانتوانیایه ﴿لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ له‌گه‌لتان ده‌رده‌چوون
 (بؤ جیهاد) ﴿يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ نه‌وانه‌خویان ده‌فه‌وتینن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه‌خواد‌ه‌زانی
 به‌راستی نه‌و (دوو‌پروانه) دروزنن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خوالیت بیوریت
 ﴿لَمَّا آذَنْتَ لَهُمْ﴾ له‌به‌رچی مؤله‌تی نه‌و (دوو‌پروانه‌ت) دا ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكَ﴾ هه‌تا بؤت ده‌رکه‌ویت
 ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌راستیان کرد ﴿وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ﴾ وه‌ دروزنه‌کان بناسیت ﴿إِنَّ
 لَآيَسْتَدْرِكُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) مؤله‌ت لی‌وه‌رناگرن (بؤ‌ئه‌وه‌ی خویان دوا‌بخه‌ن له
 جیهاد‌کردن) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌پروایان هیناوه‌به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به‌روژی
 دوا‌یی ﴿أَنْ يَّجَاهِدُوا﴾ که‌تیکوشن ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌مال و گیانان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ وه
 خوادا‌گاو‌زانیاه‌به‌خو‌پاریزه‌ران ﴿إِنَّمَا يَسْتَدْرِكُ الَّذِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌مؤله‌ت لی‌وه‌رده‌گرن
 (که‌نه‌بن بؤ جیهاد‌کردن) ﴿لَا يُؤْمِرُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که‌پروایان‌نی‌یه‌به‌خوا و به‌روژی
 دوا‌یی ﴿وَأَرْتَابَ فُلُوجِهِمْ﴾ و دله‌کانیان له‌گومان و دوو‌دلی دایه ﴿فَهَرَفَتْ رِيحُهُمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾
 بویه‌نه‌وانه‌له‌گومان و دوو‌دلی خویاندا‌سه‌رگه‌ردانن ﴿لَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ﴾ نه‌گهر بیان و یستایه
 ده‌رېچن (بؤ جیهاد‌کردن) ﴿لَاعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ نه‌وه‌هو و که‌ره‌سته‌ی پیوستیان بؤ‌ئاماده‌ده‌کرد
 (له‌جه‌ک و وولاخ و تفاق‌ی جه‌نگ) ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ لِبُعَاثَتِهِمْ﴾ به‌لام خواد‌ه‌رچوونی نه‌وانی بی‌ناخوش
 بوو ﴿فَتَبَطَّهَرُوا﴾ بویه (خوا) خاوی کردنه‌وه (له‌ده‌رچوون بؤ جیهاد) ﴿وَقِيلَ أَقْعُدُوا﴾ بیان و وترا
 دانیشن ﴿مَعَ الْفٰعِدِينَ﴾ له‌گه‌لجی ماواندا ﴿لَوْ خَرَجُوا فِیْكُمْ﴾ نه‌گهر له‌گه‌لتاندا‌ده‌رچوونایه
 ﴿مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا﴾ هیچ شتیکیان بؤ‌زیاد‌نده‌کردن بیجگه‌له‌تیکدان و خرابه‌کاری نه‌بیئت
 ﴿وَلَا وَضَعُوا لِحٰلَّتِكُمْ﴾ و نیوان ئیوه‌یان تیکده‌دا (به‌دوو‌زمانی و هاتو‌هوت) ﴿بِیَعُونَكُمْ الْفِتْنَةَ﴾
 ئازاوه‌یان بؤ‌ده‌نانه‌وه ﴿وَفِیْكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ﴾ وه‌له‌ناو ئیوه‌دا‌خه‌لکانیک هه‌ن چاک‌گوئیان لی
 ده‌گرن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌خواد‌ه‌ئاگا و زانیاه‌به‌سته‌م کاران ﴿۷﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَقُولُ أَسْذَنُ لِي وَلَا تَقْتَبِنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ
جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِيبَكَ
حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ
لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا
إِحْدَى الْحَسْدَيْنِ وَإِنَّا نَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ
بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيَدِنَا فَرَبِّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ
مِنْكُمْ إِتَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا
مَنْعَهُمْ أَنْ يُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٤﴾

﴿لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ﴾ سوئند به خوا به راستی دستیان دابوویه ئازاوه (و بشیوی) ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو پیش ﴿وَقَبُولِكَ الْأُمُورِ﴾ و جوړها فرمان و پیلانیان بو (لاواز کردن) ت به کارهینا ﴿حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ﴾ هه تا راستی هات ﴿وَوَظَّهَّرَ أَمْرَ اللَّهِ﴾ وه کارو فرمانی خوا سهر کهوت ﴿وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ که ئه وان بیان ناخوش بوو ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ﴾ وه هندی کهس له وانه ده لئین ﴿أَتَذُنَّ لِي﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) روخسه تم بده (با نه یه م بو جهاد کردن) ﴿وَلَا تَقْتَتِي﴾ و تووشی گونا هو خرابه م مه که ﴿الْأَفْرِ الْفِتْنَةَ سَقَطُوا﴾ ناگادارین (له ئیسته وه) که و توونه ته ناو گونا هو خرابه وه ﴿وَأَن جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ و بیگومان دوزخ ده وری بی باوه رانی داوه ﴿إِن تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ﴾ ئه گهر به هره و چاکه و سهر که و تن بیته ریگات ﴿سَوَّهتْ﴾ نار په حهت و غه مبار ده بن ﴿وَأَن تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ﴾ وه ئه گهر نار په حهتی و تیشکانت تووش بیت ﴿يَقُولُوا﴾ (به که شخه وه) ده لئین ﴿قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا﴾ به راستی ئیمه کاری خو مان کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو پیش ﴿وَيَقُولُوا وَهْمٌ فَرِحُوا﴾ جا روو و هره گیرن به خو شحالی و شادمانی یه وه ﴿قُلْ لَّيِّنَ يُصِيبَا﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی هیچمان تووش ناییت ﴿إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ جگه له وهی که خوا نوسویه تی بو مان ﴿هُوَ مَوْلَانَا﴾ خوا پشتیوانی ئیمه یه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَايَتُوكَ كُلِّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بر واداران با ته نها پشت به خوا بیهستن ﴿قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ بِنَا﴾ (بیان) بلی: ئایا چاوه روانی چی ده که ن بو ئیمه ﴿إِلَّا إِحْدَى الْحَسَنَيْنِ﴾ بیجگه له یه کیک له دوو شته زور چاکه که (سهر که و تن یان شه هید بوون له بیناو خوا دا) ﴿وَرَحْنُ نَرْتَضِ بِكُمْ﴾ ئیمه ش چاوه روانین بو ئیوه ﴿أَن يُصِيبَكَ اللَّهُ﴾ که خوا دوو چارتان بکات ﴿بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾ به سزایه ک له لایه ن خو یه وه ﴿أَوْ بِأَيْدِيكَ﴾ یان به دهستی ئیمه ﴿فَتَرْتَضُوا﴾ که واته چاوه روانی بکه ن ﴿إِنَّمَا عَمَلِكُم مَّرْتَضُونَ﴾ بیگومان ئیمه له گه ل ئیوه دا چاوه روانین ﴿قُلْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿أَنفِقُوا طَوْعًا﴾ مال بیه خشن به خو شی خو تان ﴿أَوْ كَرْهًا﴾ یان به زور و ناچاری ﴿لَّن يَتَقَبَّلَ مِنْكُمْ﴾ ههر گیز لیثان و هر ناگیریت ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ چونکه به راستی ئیوه کو مئه لیکی له سنور دهر جوو بوون ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ﴾ وه هیچ شتیک بهرگری ئه وانه ی نه کردووه ﴿أَن تَقْبَلَ مِنْهُمْ﴾ که گیرا بکریت لی یان ﴿فَنَقَلَتْهُمْ﴾ ئه وهی که به خشییان ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بیجگه له وهی که بیگومان ئه وانه بی باوه رپوون ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به خوا و پیغمبره که ی ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه نایه ن بو نویژ کردن ﴿إِلَّا وَهْمٌ كَسَالَى﴾ به ته مه لی نه بیت ﴿وَلَا يُفْقَهُونَ﴾ وه (هیچیک) نابه خشن ﴿إِلَّا وَهْمٌ كَرِهُونَ﴾ ئیلا بیان ناخوشه و ناچارن ﴿۵۱﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ
 ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا يَحْتَسِبُونَ
 قَوْمٌ يَفْقَهُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَدْجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدَّخَلًا
 لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ فِي
 الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
 إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ * إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
 وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
 وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً
 مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ﴾ جا با سہر نجت رانہ کیشیت (سہرسامت نہ کات) ﴿أَمْ لَمْ يَأْتِكُمْ أَوْلَادُهُمُ﴾ (زوری) مال و دارایی و مندالیان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ بیگو مان خوا دہیہ ویت ﴿لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ سزایان بدات ﴿بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بہ ہوی ئەو (مال و مندالہوہ) لەم ژیانی دونیایہدا ﴿وَتَرْهَقَ أَنْفُسَهُمْ﴾ وہ بہسہختی گیانیان دہر بچیت ﴿وَهُمْ كَفَرُونَ﴾ لە کاتی کدا کہ ئەوان بی باوہرن ﴿وَلِيَحْلِقُونَ بِأَلْفِهِمْ﴾ وہ سویند دہ خون بہ خوا ﴿إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ﴾ کہ بہراستی ئەوان لەئێوەن (لہ باوہردارانن) ﴿وَمَا هُمْ بِتِنكُمْ﴾ کہ چی لەئێوە نین ﴿وَلَا تَكُفِّرُ قَوْمٌ بِقُرُوفٍ﴾ بەلکو ئەوانہ کۆمەلێکن زۆر دہترسن (زراویان چووہ) ﴿لِيُؤَيِّدَ بَدَنَهُ﴾ لہ گہر بہناہیہ کیان دہست کہ ویت ﴿أَمْ مَعَرِّبٍ﴾ بیان ئەشکہ و تانیک ﴿أَمْ مَدَّحَلَا﴾ بیان کون و قوشبن و نہفہ قینک ﴿لِيُؤَيِّدَ إِلَيْهِ﴾ بہنای بۆ دہبەن و (پرووی تیدہ کہن) ﴿وَهُمْ يَجْمَعُونَ﴾ لە کاتی کدا زۆر بہپہلہ رادہ کہن (یا ہیچ شتیک جملہویان ناگریت) ﴿وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ﴾ و ہہندی کہس لەوانہ رہختنہو توانجت لی دہ گرن ﴿فِي الصَّدَقَاتِ﴾ لەدابہش کردنی خیرہ کانددا ﴿فَإِن أَعْطُوا مِنْهَا﴾ خو ئە گہر لەو خیر و سہدہ قہیان پی بدريت ﴿رِضْوًا﴾ رازی دہبن ﴿وَإِن لَّيَعْطُوا مِنْهَا﴾ وہ ئە گہر پیان نہدری لی ﴿إِذَا هُمْ يَسْحَطُونَ﴾ ئەو کاتہ ئەوان توورہو نارازی دہبن ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا﴾ وہ بہراستی ئە گہر ئەوانہ رازی بوونایہ ﴿مَاءَ آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ بہوی خواو پیغہمبہرہ کہی ﷺ پی دابوون ﴿وَقَالُوا﴾ و ہ بیان و تابیہ ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ خوامان بہسہ ﴿سَيُؤْتِينَا اللَّهُ﴾ لەمہو پاش خوا پیمان دہ بہخشیت ﴿مِن فَضْلِهِ﴾ لە فہزل و میہرہ بانئ خوی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ ہر وہا پیغہمبہرہ کہشی (بہشمان دہدا) ﴿إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ بہراستی ئیمہ بہسوزو بہروشین بۆ لای خوا ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ﴾ بہراستی (زہ کات) دان تہنہا (بۆ ئەم کومہ لانہیہ کہ خوی گہورو باسی کردوون) ئەوانیش ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾ بۆ بیتنہ و ایان ﴿وَالسَّكِينِ﴾ و ہ بۆ ہزاران ﴿وَالْعَلَمِينَ عَلَيْهَا﴾ و ہ بۆ کرئکارانیک کہ بہسہریہوہن (کوی دہ کہ نہوہ) ﴿وَالْمَوْلَىٰ قُلُوبُهُمْ﴾ وہ ئەوانہی دلہیان دا ئەہتیریت (بۆ خو شویستنی ئیسلام) ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ و ہ بۆ نازاد کردنی بہندہ و کویلہ کان ﴿وَالْعُرْمِينَ﴾ و ہ بۆ قہرزاران ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و ہ بۆ جہنگا و ہرانی رپی خودا ﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ و بۆ رپیوارانی بہ ککہوتہ ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ ئەمہ پتویست کراوہ و فہرز کراوہ لە لایہن خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ و ہ خوارانای کاردروستہ ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ﴾ و ہ لەو ناپاکانہدا کہ سانیک ہیہ ﴿يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ کہ نازاری پیغہمبہر ﷺ دہدہن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ و دہلین ﴿هُؤُذُنُ﴾ ئەو خو ش باوہرو گوی گہرہ بۆ ہموو شت ﴿قُلْ﴾ توش بلی ﴿أَذُنُ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ گوی گری چاکہ بہ (کہ قازانجہ) بۆتان ﴿يَوْمِنِ بِاللَّهِ﴾ باوہری ہہیہ بہ خوا ﴿رَبُّوْهُمْ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ و باوہری بہ ئیمانداران ہہیہ ﴿وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ﴾ و میہرہ بانئ یہ بۆ ئەوانہی ﴿ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾ پراویان ہیناوہ لەئێوہ ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ و ہ ئەوانہی کہ نازاری پیغہمبہری خوا ﷺ دہدہن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایہ کی نازار دہریان بۆ ہہیہ ﴿

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ وَمَنْ
يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ
تُنزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزُّوْا
إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
بَعْدَ إِيْمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نَعِدْ بَطَائِفَةٍ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ
حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّهُ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ (ناپاکان) به‌خوا سویندنان بؤ ده‌خون ﴿لِيُرْضَوْكُمْ﴾ بؤ‌ئه‌وی لیان
 رازی بن ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ شایسته‌تره‌به‌وی که‌رازی بکه‌ن
 ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌وانه‌بروادارن ﴿۱۶﴾ ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ نایا نه‌وانه‌نازانن ﴿أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بیگومان هه‌ر که‌س دزایه‌تی‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿فَأَن تَأْرَجَّحْتُمْ﴾ نه‌وه
 بیگومان (توله‌ی) نه‌و که‌سه‌ئاگری دؤزه‌خه ﴿حَدِيدًا فِيهَا﴾ بؤ‌هه‌میشه‌ی تیایدا ده‌مینته‌وه ﴿ذَلِكَ
 الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌وه‌یه‌ریسواپی و زه‌بوونی زؤر‌گه‌وره ﴿۱۷﴾ ﴿يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ﴾ دوو‌رووه‌کان
 مه‌ترسی ده‌که‌ن ﴿أَنْ تُزَلَّ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ﴾ له‌وه‌ی که‌سوره‌تیک‌ده‌ربار‌ه‌یان بنیر‌یته‌خواره‌وه ﴿ثَبَّتْهُمْ﴾
 که‌هه‌والیان له‌سه‌ربدات ﴿يَمَانِي قُلُوبِهِمْ﴾ به‌وه‌ی که‌له‌دل‌یان دایه ﴿قُلْ أَسْتَهْزِئُ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ)
 بلی: گالته‌و لاقرتی بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾ به‌راستی‌خوا ده‌رخه‌رو‌ئاشرک‌اکاری
 نه‌وه‌یه‌که‌مه‌ترسی لی‌ده‌که‌ن ﴿۱۸﴾ ﴿وَلَيْتَ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویندبی‌نه‌گه‌ر بر‌سیاریان لی‌بکه‌یت ﴿يَتَوَلَّوْنَ﴾
 به‌راستی‌ده‌لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَحْوُ لَدَاعٍ﴾ دل‌نایین‌نیمه‌هه‌ر ده‌مه‌ته‌قی و گالته‌ده‌که‌ین ﴿قُلْ﴾ توش
 بلی: ﴿أَيُّ اللَّهِ وَعَآيَاتِهِ﴾ نایا به‌خواو به‌لگه‌کانسی ﴿وَرَسُولِهِ﴾ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾
 ئیوه‌گالته‌و لاقرتینان ده‌که‌ن؟ ﴿۱۹﴾ ﴿لَا تَعْتَدُوا﴾ به‌هانه‌مه‌هینته‌وه ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ به‌راستی‌ئیوه‌بی‌پروا
 بونه‌وه ﴿بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ پاش‌پروا‌هیناننان ﴿إِنْ نَعَفَ﴾ نه‌گه‌ر‌بورین و چاوبوشی بکه‌ین ﴿عَنْ طَائِفَةٍ
 مِنْكُمْ﴾ له‌کؤمه‌ل و تاقمیکتان (به‌هوی‌گه‌رانه‌وه‌تانه‌وه) ﴿تُعَذِّبُ طَائِفَةً﴾ سزای کؤمه‌ل و تاقمیکی‌تر
 ده‌هین ﴿يَا أَيُّهَا كَانُوا مَجْرِمِينَ﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ی بیگومان نه‌وانه‌تاوانبار‌بوون ﴿۲۰﴾ ﴿الْمُنْفِقُونَ﴾ پیاوانی
 دوو‌روو ﴿وَالْمُنْفِقَاتُ﴾ و‌ئاقره‌تانی دوو‌روو ﴿بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان‌پشتیوانی هه‌ندیکیان
 ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ﴾ فه‌رمان‌ده‌که‌ن به‌خراپه ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ و به‌ر‌گری‌ده‌که‌ن له‌چاکه
 ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده‌ستیان‌ده‌قوچن (وخیر‌ناکه‌ن) ﴿سُئِلَ اللَّهُ﴾ خوا‌یابان له‌بیر‌چؤته‌وه ﴿فَنَسِيَهُمْ﴾
 بؤیه‌خو‌اش له‌بیری‌کردوون و وازی لی‌هینان ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمْ﴾ به‌راستی‌دوو‌رووه‌کان هه‌ر‌ئه‌وانن
 ﴿الْفٰسِقُونَ﴾ که‌ده‌ر‌چوون له‌سنوور ﴿۲۱﴾ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ﴾ خوا‌به‌لینی‌داوه‌به‌پیاو
 ئاقره‌ته‌دوو‌رووه‌کان ﴿وَالْكُفَّارِ﴾ و به‌بی‌باوه‌رانیش ﴿تَأْرَجَّحْتُمْ﴾ به‌ئاگری‌دؤزه‌خ ﴿خَلَدِيَتْ
 فِيهَا﴾ ده‌مینته‌وه تیایدا به‌هه‌میشه‌ی ﴿هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ ئاگری‌دؤزه‌خیان‌به‌سه ﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ و خوا
 نه‌فرینی لی‌کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای هه‌میشه‌بیان بؤ‌هه‌یه ﴿۲۲﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا
 وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
 كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
 كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٦﴾ الْمَرِيَاتِهِمْ
 نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
 أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٧١﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (ئيوه ئه ی دور ووه كان) وهك ئه وانهن له پيش ئيوه دا بوون ﴿كَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ قَوْمٌ﴾
 ئه وانه زور به هيتر بوون له ئيوه ﴿وَكَثُرَ أَمْوَالُهُمْ وَأُولَادًا﴾ و مال و سامان و منداليشيان زور تر بوو (له ئيوه)
 ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ ئه مجا ئه وان شادمان بوون به شي خويان پريان بوارد ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِكُمْ﴾
 وه ئيوه ش پراتان بواردو شادمان بوون به به شه كه ي خوتان ﴿كَمَا اسْتَمْتَعُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ ههر چو نيك
 ئه وانه ي له پيش ئيوه شادمان بوون ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ به به شي خويان ﴿وَحُصَّةٌ﴾ وه ئيوه ر وچوون له ناهق
 و به تالدا ﴿كَالَّذِي حَاطُوا﴾ به ويته ي ر وچووني ئه وان ﴿أُولَٰئِكَ حَاطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ ئه وانه كرده وه كانيان
 بوچهل و بيسوود بوو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونياو روزي دوايشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ وه
 ههر ئه وانهن زهره مندو رهنجه رون ﴿الْمَالِيَاتِ﴾ ثايا نه هاتووه بويان و پي يان نه گه يشتووه
 ﴿نَبَأَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه والي ئه وانه ي كه له پيش ئه مانه وه بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ﴾ له گه لي نوح
 وعاد ﴿وَشَمُودَ﴾ و سه موود (هوزي صالح) ﴿وَقَوْمِ إِبْرٰهِيْمَ﴾ وه گه لي ئيرايم ﴿وَأَصْحٰبِ مَدْيَنَ﴾
 و خه لكي مهديه ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ و شاره كاني ژيرو زه بهر كراو (هوزي لوط) ﴿أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ﴾
 بيغه مبه ره كانيان هاتن بو ناويان ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به به لگه روونه كانه وه ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ يظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا
 سته مي لي نه كردن ﴿وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يظْلِمُونَ﴾ به لكو ئه وانه خويان سته ميان له خويان كرد
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پياوان و ئافره تاني باوهر دار ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيٰٓءُ بَعْضٍ﴾ هه نديكيان پشتوان
 و يارمه تي دهرو خو شه ويستي هه نديكي تر يانن ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه رمان ددهن به چا كه
 ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بهر گري ده كنه له خرابه ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ﴾ و به ريك و بيكي نويز جي به جي
 ده كنه ﴿وَيؤْتُونَ الزَّكٰوةَ﴾ و زه كات (ي سامانيان) ددهن ﴿وَيُطِيعُونَ اِلٰهَ وَرَسُوْلَهُ﴾ وه گو يرايه لي
 خواو بيغه مبه ره كه ي ده كنه ﴿أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ﴾ ئه وانه له داهاتوودا خوا ره حميان بيده كات
 ﴿إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ﴾ به راستي خوا به ده سه لاتي كار دروسته ﴿وَعَدَ اللّٰهُ﴾ خوا به لي تي داوه
 ﴿الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ به پياوان و ئافره تاني برودار ﴿حَتّٰى﴾ به به هه شتانيك ﴿تَخْرُجَ مِنْ حَتْمِهَا﴾
 الانه ر ﴿كه روبره كان ده رون به ژيرياندا﴾ ﴿خٰلِدِينَ فِيهَا﴾ تييدا ده مي ننه وه به هه ميشه يي ﴿وَمَسْكَنَ﴾
 طَبَّةً ﴿و (به لي تي پي داوون) به چهنه كوشكي چاك و رازاوه ﴿فِي حَتّٰى عَدْنٍ﴾ له به هه شتانيكي
 هه ميشه يي دا ﴿وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ﴾ و رهامه نديش له لايهن خواوه كه گه وره تره (له هه موو
 شتيك) ﴿ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ﴾ ههر ئه وه يه سه ر كه وتني زور گه وره ﴿٧٦﴾

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جِهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا أَوْلَاهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا
بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۚ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ ۗ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَعدَّبْهُمْ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ * وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لِنِءٍ آتِنَا
مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُؤُنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٧٥﴾ فَلَمَّ آتَاهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۚ بَخِلُوا بِهِ ۚ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾
أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ
عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

﴿يَتَابِعُهَا الَّتِي﴾ ئه‌ی پیغهمبر ﷺ ﴿جِهَادِ الْكُفَّارِ﴾ جهاد بکه دژی بی باوهران ﴿وَالْمُتَفَقِّينَ﴾
 و دوور و ه کان ﴿وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ﴾ وه توندو تیژ به له دژیان ﴿وَمَا أَرْهَمَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ شوینی حه وانه وه‌ی ئه وانه
 دوزه‌خه ﴿وَبَشَّ الْمَصِيرُ﴾ که دوار و ژو چاره نوسینکی خراپه ﴿٧٦﴾ ﴿يَخْلَفُونَ بِاللَّهِ﴾ (دوور و وه کان)
 سویند ده‌خون به‌خوا ﴿مَا قَالُوا﴾ (ئه‌و و وتانه‌ی دراو ته‌ی پالیان) نه‌یان و وتوهه ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ
 الْكُفْرِ﴾ سویند به‌خوابیگومان و وته‌ی بی باوهر بیان و وتوهه ﴿وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ وه بی پروا بوونه ته‌وه
 له‌پاش موسولمان بوونیان ﴿وَهُمْ أَيْمَانُ يَتْلُونَ﴾ و نیازی شتیکیان بوو به‌لام بویان نه‌کرا (کوشتنی
 پیغهمبر ﷺ کاتی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ته‌بووک) ﴿وَمَا تَقْمُوا﴾ وه هیچ ره‌خنه و رقیکیان نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ
 آغَتْ لَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ تنها له‌بهر ئه‌وه نه‌بیئت که‌خوای پیغهمبره‌که‌ی (و پروا دارانیان) ده‌وله‌مه‌ند کردوه
 ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له‌فزل و به‌هره‌ی خو‌ی ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر ئه‌وان بگه‌رینه‌وه و په‌پشیمان بینه‌وه
 ﴿يَا خَيْرَ آلِهِمْ﴾ ئه‌وه چاکتره بویان ﴿وَإِنْ يَتُوبُوا﴾ وه ئه‌گه‌ر رو و هر گیرن و (نه‌گه‌رینه‌وه) ﴿بَعْدَ إِهْتِامِ اللَّهِ﴾
 ئه‌وه‌خواسزایان ده‌دات ﴿عَذَابَ أَلِيمًا﴾ به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له‌دونیا و باشه‌ر و ژردا
 ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له‌زه‌وه‌ی دانی یه‌بو ئه‌وان ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌ریک ﴿٧٧﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ﴾ وه له‌ناپاکان که‌سانیک هه‌ن که‌په‌یمانان داوه به‌خوا ﴿لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ﴾ سویند
 به‌خوا ئه‌گه‌ر خواله‌فزل و به‌هره‌ی خو‌ی پیمان ببه‌خشیت ﴿لَنَصَّدَّقَنَّ﴾ ئه‌وه بینگومان خیر و چاکه
 ده‌که‌ین ﴿وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وه بینگومان له‌چاکه‌کاران ده‌بین ﴿٧٨﴾ ﴿فَلَمَّا آتَانَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾
 که‌چی کاتیک خواله‌فزل و به‌هره‌ی خو‌ی بی به‌خشین ﴿بَخِلُوا بِهِ﴾ رژی و چروکیان تیدا کرد
 ﴿وَتَوَلَّوْا﴾ و پشیمان هه‌لکرد ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئه‌وانه‌رو و هر گیرن ﴿٧٩﴾ ﴿فَاعْتَقِبْهُمْ﴾ ئه‌مجا
 خواس سه‌رئه‌نجامی ئه‌وانی گیرا ﴿يَفَاقَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به‌دوو پرووی له‌دلیندا ﴿إِلَّا يَوْمَ يَلْقَوْتَهُ﴾ هه‌تا
 ئه‌و رژی به‌دیداری (خوا) ده‌گن ﴿بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ﴾ به‌هوی نه‌برد نه‌سه‌ری ئه‌و به‌لینه‌ی
 که‌دابوویان به‌خوا ﴿وَمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ و به‌هوی ئه‌وه شه‌وه‌درویان ده‌کرد ﴿٨٠﴾ ﴿الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾
 ئایا نه‌یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ به‌راستی خوا ئه‌و په‌ری راده‌ئاگا و زانیه به‌شاراوه‌په‌نه‌انه‌کان ﴿٨١﴾
 ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ﴾ ئه‌و که‌سه‌انه‌ی که‌تانه‌و ته‌شه‌ر ده‌ده‌ن ﴿الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له‌و
 باوه‌رداران‌ه‌ی جگه‌له‌زه‌کات مال و سامانیان ده‌به‌خشین ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جِهْدَهُمْ﴾ وه (تانه‌و ته‌شه‌ر
 ده‌ده‌ن) له‌وانه‌ی که‌ته‌نها که‌میکیان هه‌یه به‌زه‌حمه‌ت په‌یدایان کردوه ﴿فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ ئه‌وسا
 هه‌ر گالته‌شیان بی ده‌که‌ن ﴿سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خوا گالته‌به‌وان ده‌کات (له‌بهرامبر گالته‌ی ئه‌واندا)
 ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه‌خت بو ئه‌وانه ﴿٨٢﴾

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
 خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا
 لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ
 مِنْهُمْ فَاسْتَعَذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
 تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
 مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
 عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا
 أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَنَكَ
 أُولُو الطُّولِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

﴿أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) داوای لیبوردونیان بۆ بکه‌یت ﴿أَوْلَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ یان داوای لیبوردونیان بۆ نه‌که‌یت (یه‌کسانه) ﴿إِن تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ﴾ ته‌گهر داوای لیبوردونیان بۆ بکه‌یت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ هفتا جار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ته‌وه‌ خوا ههر گیز لیسان نابوریت ﴿ذَلِكَ﴾ ته‌وه‌ش ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ به‌هوی ته‌ویه‌ بینگومان ته‌وانه‌ بی‌ باوه‌ر بوون ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌ که‌ی ﴿وَأَلَّا يَهْدِيَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌ خواو رینموونیی خه‌لکانی ده‌ر چوو له‌ئایین ناکات ﴿فَوَجَّ الْمَحَلُّونَ﴾ (ته‌و دوو پروانه‌ی) دواکه‌وتن له‌ جیهاد کردن و (له‌مه‌دینه‌دا مابوو نه‌وه) دل‌ خوش بوون ﴿بِمَعَادِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ به‌دانیشن و به‌جیمانان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (له‌جه‌نگی ته‌بووک دا) ﴿وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ وه‌ بییان ناخوش بوو که‌ جیهاد بکه‌ن و تیکۆشن ﴿يَا مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌مال و گیانان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌رپی خوادا ﴿وَقَالُوا﴾ (به‌ئیماندارانیان) ده‌ووت ﴿لَا تَقْرَبُوا فِي الْحُرِّ﴾ له‌م (وه‌رزه) گهر مایه‌دا ده‌ر مه‌چن بۆ جیهاد ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: ﴿تَأْتِيهِمْ أَشْدُّ حَرًّا﴾ ناگری دۆزه‌خ زۆر گهرم تره (له‌م گهر مایه) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ته‌گهر ته‌وانه‌ تی بگه‌ن و بزائن ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ ده‌ی با که‌م پی بکه‌نن ﴿وَلْيَسْكُوا كَثِيرًا﴾ و زۆر بگرین ﴿حَزَّاءُ يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (ته‌و سزایه) تۆله‌و پاداشتی ته‌و کرده‌وانه‌یه‌ که‌ده‌یان کرد ﴿إِن رَّجَعَكَ اللَّهُ﴾ ته‌وسا ته‌گهر خوا تۆی گهراننده‌وه (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌ته‌بووک ﴿إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ﴾ بۆلای کۆمه‌لنیک له‌و به‌جی ماوانه ﴿فَأَسْتَدْرِكُ لَكَ الْخُرُوجَ﴾ و داوایان لی کردیت بۆ ده‌ر چوون (بۆ غه‌زایه‌کی تر) ﴿فَقُلْ﴾ تۆش بلی: ﴿أَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ ههر گیز ئیوه له‌گه‌ل مندا ده‌ر ناچن بۆ جیهاد ﴿وَلَنْ تَقْتُلُوا مَعِيَ عِدْلًا﴾ و ههر گیز ئیوه له‌گه‌ل مندا جه‌نگ ناکه‌ن له‌گه‌ل هیچ دوزمنینکدا ﴿إِن كَرِهْتُمْ﴾ چونکه‌ بینگومان ئیوه‌ رازی بوون ﴿بِالْفِعْرِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ به‌دانیشن له‌یه‌ که‌م جاردا ﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ که‌واته‌ ههر دانیشن له‌گه‌ل به‌جی ماواندا ﴿وَلَا تَصِلْ﴾ وه (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) تۆ نوئیز مه‌ که‌ ﴿عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ﴾ له‌سه‌ر هیچ که‌س له‌وانه‌ که‌مرد ﴿أَبَدًا﴾ هه‌تا هه‌تایه ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ وه‌ رامه‌ وه‌سته‌ له‌سه‌ر گۆره‌ که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بینگومان ته‌وانه‌ بی‌ باوه‌ر بوون ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌ که‌ی ﴿وَمَا تَأْوَى﴾ و مردن ﴿وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ له‌کاتینکدا ته‌وانه به‌رده‌وام سنوورسکین بوون ﴿وَلَا تُعْجِبْكَ﴾ وه (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) باسه‌رت سوورنه‌هینیت ﴿أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ﴾ مال و مندالی زۆریان ﴿إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ده‌یه‌ویت ﴿أَنْ يَغْدِبَهُمْ بِهَا﴾ به‌وه (مال و مندال) سزایان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له‌دونیا‌دا ﴿وَتَرَهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه‌ گیانیان ده‌ر بیجیت ﴿وَهُمْ كَفَرُونَ﴾ له‌کاتینکدا ته‌وانه‌ بی‌ باوه‌رن ﴿وَلَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ و ههر کاتیک سووره‌تیک بنی‌دریته‌ خواره‌وه ﴿أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ به‌مه‌ی که‌باوه‌ر به‌خواو بیتن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ و جیهاد و تیکۆشان بکه‌ن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره‌ که‌یدا ﴿أَسْتَدْنَاكَ﴾ مۆله‌ت لی وه‌رده‌ گرن ﴿أَوْلُوا الطُّولَ مِّنْهُمْ﴾ ته‌وانه‌یان که‌خواه‌ن ده‌سه‌لات و سامانن ﴿وَقَالُوا لَوْ دَرْنَا﴾ و ده‌لین لیمان گه‌رپی و وازمان لی بیته ﴿تَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ با له‌گه‌ل دانیشتوو ه‌کاندا بین (وه‌ک ئافره‌ت و مندال و په‌که‌ه‌وته) ﴿٥١﴾

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَ
 جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
 وَأَوْلِيَتِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾
 وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
 كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَسَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
 لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
 مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾
 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
 مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
 حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ * إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَسْتَعِدُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
 مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْمُونَ ﴿٩٣﴾

﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی بوون به‌وه‌ی که له گه‌ل به‌جی هیئر او ان دا بن (وهك ثافرهت و منداك و په ككه‌وته كانان) ﴿وَطُوعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه مؤر نراوه به‌سه‌ر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه‌ئو ان هیج تینا گه‌ن و نازانن ﴿لَسَكِنَ الرَّسُولُ﴾ به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و ئه‌وانه‌ی که بر وایان هیئاوه له گه‌لیدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تیکۆشان به‌مال و گیانیان ﴿وَأَوْلِيَّكَ لَهُمُ الْخَيْرُ﴾ هه‌موو خیر و خوشی هه‌ر بۆ ئه‌وانه ﴿وَأَوْلِيَّكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه‌ر ئه‌وانه سه‌ر فرازن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ خوا به‌هه‌شتانیکى بۆ ئاماده کردوون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که بر ووباره کان دین و ده‌چن به‌ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌ی تیا ده‌میتنه‌وه ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ ئه‌وه‌یه سه‌ر که وتنى زۆر گه‌وره ﴿وَجَاءَ الْمَعَذِرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانو گران له‌عه‌ره به‌ ده‌شته کیه‌یه کان هاتن (بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی ریگه‌یان پی بدریت (نه‌رۆن بۆ جیهاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشن ئه‌وانه‌ی ﴿كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درۆیان کرد له گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿سَيَصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بیگومان ئه‌وانه‌یان که بی بر وایان دوو چاریان ده‌بیت ﴿عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ سزایه‌کی سه‌ختی نازارده‌ر ﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ﴾ (گوناهیک) له‌سه‌ر بی هیژ و په ککه‌وته و نه‌خۆشه‌کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرْجٌ﴾ ئه‌وانه‌ش که هیچیان نی یه خه‌رجی بکه‌ن (بۆ پیوستی جیهاد) هیج گوناهیکیان له‌سه‌ر نی یه (که نه‌رۆشتوون بۆ جیهاد) ﴿إِذْ أَنْصَحُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ کاتیک که دلسۆز و راست بن بۆ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیج ریگه‌یه‌ک نی یه بۆ (تاوانبار کردنی) ئه‌و چاکه‌کارانه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخۆش بووی میهره‌بانه ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له‌سه‌ر ئه‌و که سانه‌ش نی یه ﴿إِذَا مَا تَوَكَّلْتُمْ﴾ که هاتنه‌لات (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بۆ ئه‌وه‌ی (وولاخیان بۆ دابین که‌یت و) سواریان که‌یت ﴿قُلْتُ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ووتت وولاخم ده‌ست ناکه‌ویت سواریان بکه‌م (بۆ جیهاد کردن) ﴿تَوَلَّوْا﴾ ئه‌وانیش گه‌رانه‌وه ﴿وَأَعْيَبُهُمْ تَقِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ له‌کاتیکدا چاویان فرمیسکی ده‌رشت ﴿حَزَنًا أَلَا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ﴾ له‌داخ و خه‌فته‌دا که هیچیان نه‌بوو خه‌رجی بکه‌ن (بۆ پیداووستی جیهاد) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ تنه‌ها ریگه (بۆ تاوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌وانه‌یه ﴿يَسْتَدِينُونَ﴾ وه ﴿أَعْيَبُهُمْ﴾ داوا‌ی مؤله‌تت لی ده‌که‌ن له‌کاتیکدا ده‌وله‌مه‌ندیشن (و توانای رۆیشتن بۆ جیهادیان هه‌یه) ﴿رَضُوا﴾ رازی بوون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به‌وه‌ی که له گه‌ل به‌جی ماوه‌کاندا بن (له جیهاد وهك ثافرهت و منداك و نه‌خۆش) ﴿وَطُوعَ اللَّهِ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه خوا مؤری ناوه به‌سه‌ر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌هۆیه‌وه هیج نازانن ﴿۱۳﴾

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ يُنْفِقُ فَرْغًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَاللَّهُ لَشَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
لَكُمْ إِذَا أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَنُتْرَضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَنُتْرَضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنْ
الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمْ
الَّذِينَ آوَوْا عَلَيْهِمْ دَائِرَةً السُّوءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنْ
الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيَدْخِلُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنْ أَلَّ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ﴾ عوزر و بهانه‌تان بؤ دههیننه وه ﴿إِذَا جَعَلْتُمْ إِلَيْهِنَّ﴾ کاتیک (له‌جیهاد و غه‌زا) گه‌رانه وه بؤلایان ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بلی بهانه و عوزر مههیننه وه ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ﴾ نیمه هر گیز باوهرتان پی ناکه‌ین ﴿قَدْ بَيَّنَّا لِلَّهِ مِنْ آخْبَارِكُمْ﴾ چونکه به‌راستی خوا ناگاداری کر دوین له هه‌واله‌کانتان (که ئیوه ناپاک و دوور وون) ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ وه له داهاتوودا خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌کانتان ده‌بینن ﴿فَتُرَدُّونَ﴾ پاشان (له‌رؤزی دوا‌ی‌ی‌دا) ده‌گه‌رینرنه وه ﴿إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بؤلای زانای هه‌موو نه‌ینی و ناشکرکان (که خوی گه‌وره‌ی) ﴿فِي نَبِيِّكُمْ يَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مجا هه‌والتان پی دها به‌وه‌ی له دونیادا ده‌تان کرد ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ به‌زوویی سویندتان بؤده‌خون به‌خوا ﴿إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِنَّ﴾ کاتیک گه‌رانه وه بؤلایان ﴿لِنُعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ بؤئه‌وه‌ی چاوپوشیان لی بکه‌ن و سه‌ره‌نش‌ت‌یان نه‌که‌ن ﴿فَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ﴾ ئیوه‌ش روویان لی وهر گیزن ﴿إِنَّهُمْ رِجْسٌ﴾ به‌راستی ئه‌و (دوور و و) انه پیس (ونه‌گریسن) ﴿وَمَا أَوْلَاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه جینگایان دؤزه‌خه (له‌رؤزی دوا‌ی‌ی‌دا) ﴿جَزَاءً يَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ توله‌یان لی ده‌سه‌نریت به‌هوی ئه‌و تاوان و خراپه‌ی له‌دونیادا ده‌یان کرد ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (به‌درو) سویندتان بؤده‌خون ﴿لِنُرْضُوا عَنْهُمْ﴾ بؤئه‌وه‌ی لیان پازی بن ﴿فَإِن تَرَضُوا عَنْهُمْ﴾ جا‌ئه‌گه‌ر ئیوه‌ش لیان پازی بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ﴾ ئه‌وه بیگومان خوا پازی نایت ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ له‌که‌سانی ده‌رچو له‌سنوور (تاوانبار) ﴿وَالْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا﴾ عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیه‌کان بی بروایی و دوو روویی یان به‌هیز تره ﴿وَأَجْدُرُ الْأَيْمَانُ﴾ و شایسته‌ترن که نه‌زنان ﴿حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئه‌و سنوورانه‌ی خواناردوویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ بؤ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کاردرسته ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه له‌وه‌عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیه‌اندا هه‌ندیک هه‌یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ ئه‌وه‌ی لی وهر ده‌گیریت و ده‌ی به‌خشیت به‌باج و سه‌رانه‌ی داده‌نیت ﴿وَيَرِثُ بِكُمْ الذَّوَابِرَ﴾ وه چاوه‌روانی ده‌که‌ن به‌سه‌ر هاتی خراپتان به‌سه‌ردا بیت ﴿عَلَيْهِنَّ دَابِرَةُ السَّوَاءِ﴾ به‌لا و به‌سه‌ر هاتی خراپ به‌سه‌ر خویاندا بیت ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خواش بیسه‌ری زانایه ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه هه‌ندیکی تر له‌وه‌عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیه‌اندا هه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که باوهرپان به‌خوا و به‌رؤزی دوا‌ی‌ی‌هه‌یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ﴾ وه وای داده‌نیت ئه‌وه‌ی ده‌ی به‌خشیت هوی نریک بوونه‌وه‌یه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ﴾ وه دوعا کردنی پیغه‌مبه‌ر ﴿أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ﴾ بیدارین بیگومان ئه‌وه هوی نریک بوونه‌وه‌یانه له‌خوداوه ﴿سَيَدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ له‌ثاینده‌دا خوا ده‌بان‌خاته‌ناو میهره‌بانی و ره‌حمه‌تی خوی‌وه‌ه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خوا لیورده‌ی میهره‌بانه ﴿۹۱﴾

وَالسَّابِقُونَ الْأَوْلَىٰ أُولَئِكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
 لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ
 مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
 نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابِ
 عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
 وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَىٰ اللَّهُ عَمَلَكُمْ
 وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ
 إِمَّا يَعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

﴿وَالسَّيْفُونَ الْأَوْلَوتُ﴾ و به پیشکوه و توهه به که مه‌کان (ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه باوه‌ریان هینا) ﴿مِنَ الْمَهْجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ له‌کوچه‌ران و یاریده‌ده‌ران ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ﴾ ئه‌وانه‌ش زور به چاکی به‌یره‌وی ئه‌وانیان کردووه و شویتیان که‌وتوون ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا‌لییان رازیبه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئه‌وانیش له‌خوا رازین ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (خوا) به‌هشتانیکی بو‌ئاماده کردوون ﴿تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌رووباره‌کان دین و ده‌جن به‌ژیراندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تپیدا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی و بی‌برانه‌وه ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئه‌ویه‌ه گه‌یشتن به‌ئامانجی گه‌وره ﴿وَمَنْ حَوَّلَ مُبَرِّئَ الْأَعْرَابِ﴾ و له‌و عه‌ربه‌به‌ده‌شته‌کیانه‌ی که‌له‌ده‌ورو به‌رتان دان ﴿مُفْرِقُونَ﴾ ناپاکانیک هه‌ن ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ هه‌ندیک له‌خه‌لکی مه‌دینه‌ش ﴿مَرَدُوا عَلَى الْإِنْفَاقِ﴾ له‌سه‌ر ناپاکی راهاتوون و خو‌یان بو‌ته‌رخان کردووه ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ حَتَّىٰ تَعْلَمُهُمْ﴾ تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) نایاناسیت ئیمه‌چاک ده‌یاناسین ﴿سَعَدَ لَهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾ له‌ئاینده‌دا دو‌وجار سزایان ده‌ده‌ین ﴿ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ دو‌اتریش ده‌گه‌رینترینه‌وه بو‌ناو سزایه‌کی گه‌وره (دوزه‌خ) ﴿وَأَخْرَجُوا بِدُونِ بَهْمَةٍ﴾ وه‌که‌سانیکی تر هه‌ن دانیان ناوه‌به‌گونه‌ه‌کانیاندا ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا﴾ کرده‌وه‌ی چاکیان تیکه‌ل کردووه ﴿وَأَخْرَجْتِنَا﴾ له‌گه‌ل کرده‌وه‌ی تری خراپدا ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ ئومید وایه‌خوا توبه‌یان لی و هر‌گریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا‌لی بورده‌ی میهره‌بانه ﴿حَدَّثَنَا مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ وه‌برگه‌له‌مال و داراییان (زه‌کات و سه‌ده‌قه) تا به‌هؤیه‌وه‌پاکیان بکه‌یته‌وه (له‌گونه‌ه و تاوان) ﴿وَتُرَكَّبُهُمْ بِهَا﴾ و (دلیان) بوخت و خاوین ده‌که‌یت به‌و مال به‌خشینه ﴿وَصَلَّ عَلَيْهِمْ﴾ و دو‌عا و نزای خیریان بو‌یکه ﴿إِنَّ صَلَوَاتِكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ به‌راستی دو‌عا‌ی تو‌ئارامی و دل‌خو‌شی یه‌بو‌ئه‌وان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا بیسه‌ری زانایه ﴿إِلَّا يَعْلَمُوا﴾ ئایا نه‌یان زانیوه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ که‌بیگومان هه‌ر خوا‌ته‌ویه و په‌شیمان‌ی له‌به‌نده‌کانی و هر‌ده‌گریت ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ وه‌هه‌ر ئه‌و خیر و به‌خشینه‌کان و هر‌ده‌گریت ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه‌به‌راستی هه‌ر خوا‌یه و هر‌گری ته‌توبه‌یه و میهره‌بانه (له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا) ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌وانه (بلی: کارو کرده‌وه بکه‌ن) ﴿فَسِيرِ اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ جا بیگومان خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پرواداران کرده‌وه‌کانتان ده‌بینن ﴿وَسَرُّدُونَ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌رینترینه‌وه ﴿إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالَمِينَ وَاللَّهْدَىٰ﴾ بؤلای (خوا‌ی) زانا به‌هه‌موو نه‌یتی و ئاشکرانان ﴿يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه‌مجا هه‌والتان ده‌داتی به‌هه‌رچی که‌ئیوه له‌دو‌نیادا ده‌تان کرد ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ حَوْثٍ﴾ (له‌به‌جی ماوه‌کان دا) که‌سانیکی تر هه‌بوون که‌دواخران ﴿لَا أَمْرَ اللَّهِ﴾ بو‌فه‌رمان و بریاری خوا ﴿إِنَّمَا يَعِدُّهُمْ﴾ یان سزایان ده‌دات ﴿وَأَمَّا يُتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان په‌شیمان‌یان لی و هر‌ده‌گریت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کار دروسته ﴿۵۳﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿١٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا الْمَسْجِدُ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ
 مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ
 يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرًا مِمَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ لَا يَزَالُ بُنِيَ لَهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيْبَةً
 فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٠﴾ * إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
 وَيُقْتَلُونَ وَعَدَّ عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
 بِبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٢١﴾

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا﴾ و (له‌ناپاکان) نه‌وانه‌ی مز‌گه‌وتیکیان دروست کرد ﴿ضُرَارًا﴾ بۆ زیان گه‌یاندن (به‌موسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه‌ناسی ﴿وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و جیا‌وازی خسته‌نیوان تیمانداران ﴿وَأَرْصَادًا لِّلْمَنِّ﴾ و بۆ چاوه‌روانی کردنی که‌سانی ﴿حَارَبَ اللَّهُ وَّرَسُولَهُ﴾ که‌دزابه‌تی خوا و پیغه‌مبهره‌کیان کردوه ﴿مِن قَبْلِ﴾ له‌وه‌و پیش ﴿وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَ﴾ بیگومان (ئه‌و دوو پروانه) سویتند ده‌خون (ده‌لین) تنها چاکه‌مان ویستووه ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ به‌لام خوا‌شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که‌به‌راستی نه‌وانه‌ دروژن ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ هه‌رگیز نویژی تیدانه‌که‌ی (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ﴾ بیگومان مز‌گه‌وتیک که‌له‌سه‌ر بناغه‌ی ته‌قوا و له‌خوا‌ترسان دامه‌زرا بیت ﴿مِن أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ له‌یه‌که‌م روژوه (یه‌که‌م روژ هانت بۆ شاری مه‌دینه) ﴿أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ شایسته‌تره که‌نویژی تیدا بکه‌یت ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ﴾ پیاوانیکی تیدایه‌پیان خو‌شه ﴿أَنْ يَّظَهَّرُوا﴾ که‌خویان خاوین و پاک بکه‌نه‌وه (له‌زه‌نگ و ژاری سه‌رده‌می نه‌فامی) ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ خوایش نه‌وانه‌ی خو‌ش ده‌ویت که‌ده‌بانه‌ویت خویان پاک بکه‌نه‌وه ﴿أَفَمَنْ أُسِّسَ بُيُوتُهُ﴾ جا‌ئایا که‌سینک بناغه‌ی مز‌گه‌وته‌که‌ی دامه‌زرا‌ند بیت ﴿عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له‌سه‌ر خواناسی و به‌ده‌ست هیئانی ره‌زامه‌ندی خوا چاک‌تره ﴿أَمْ مَنْ أُسِّسَ بُيُوتُهُ﴾ یان که‌سینک بناغه‌ی مز‌گه‌وته‌که‌ی دامه‌زرا‌ند بیت ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ له‌سه‌ر لیواری که‌نده‌لانیکی فسه‌ل و رووخه‌ک ﴿فَأَنهَارٍ بِيهٍ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا‌به‌خویه‌وه بر‌وخیته‌ناو تاگری دوزه‌خه‌وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوارینمونی که‌سانی سته‌مکار ناکات ﴿لَا يَزَالُ يُبْعِثُهُمُ اللَّهُ﴾ به‌رده‌وام ئه‌و دروست کراوه‌یان ﴿بَنَوًا﴾ که‌دروستیان کرد ﴿رِبْعَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بی‌ئارامی و گومانه‌له‌دلیندا (واته‌هه‌رگیز له‌دلین ده‌رناچیت) ﴿إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه‌گه‌ر دلین پارچه‌پارچه بکریت (وبمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا‌زانای کار دروسته ﴿إِنَّ اللَّهَ أَشَدُّ رِيًّا﴾ به‌راستی خوا ک‌ریوه‌تی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌بساوه‌رداران ﴿أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ گیان و مالیان ﴿بِأَنَّهُمُ الْحَتَّةُ﴾ به‌وه‌ی که‌به‌هه‌شتیان ده‌داتی له‌بریتیدا ﴿يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ئه‌و بر‌وادارانه) ده‌جه‌نگن له‌رپی خوادا ﴿يَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ ته‌مجا (بن‌باوه‌ران) ده‌کوژن و (خو‌شیان) ده‌کوژین (شه‌هید‌ه‌بن) ﴿وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ ئه‌مه‌به‌لینیکی راسته (و‌خوا‌بر‌یاری داوه) له‌سه‌رخوی ﴿فِي التَّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ﴾ له‌ته‌ورات و ئینجیل و قورئاندا ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ﴾ جا‌کی به‌به‌لین و په‌یمانی خوی وه‌فادار‌تره ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ وه‌ک‌خوای گه‌وره؟ ﴿فَأَسْتَبْشِرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ که‌واته‌مژده‌به‌خشن و شادمان بن‌به‌و فروشته‌تان ﴿بِأَعْتُرُ بِهِ﴾ که‌مامه‌له‌تان پیوه‌کرد ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (به‌راستی) هه‌ر‌ئه‌وه‌یه‌گه‌یشتن به‌ئامانجی زور‌گه‌وره ﴿

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّاعِدُونَ
 الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
 وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ
 مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا
 إِلَيْهَا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
 لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ
 هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾
 لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ
 فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

﴿التَّائِبُونَ﴾ (موجاهیدانی ریڭگای خوا، ئەمانه سیفه‌تیانه) تۆبه‌کارن ﴿الْحَادِدُونَ﴾ خوابه‌رستن
 ﴿الْحَادِدُونَ السَّاجِدُونَ﴾ سوپاسگوزار و گه‌شتیارن (کۆچهرن له‌پیتناو خوادا) ﴿الرَّكِعُونَ﴾
 السَّاجِدُونَ ﴿كِرِنوش و سوزده بهرن (نویژ خوینن) ﴿الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان ده‌رن به‌چاکه
 و ﴿وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ به‌رگری که‌رن له خرابه ﴿وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ پارێزه‌ران بۆ
 سنووره‌کانی خوادا ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) موزده بده به‌و باوه‌رداران‌هی (ئه‌و
 سیفاتانه‌یان تیدایه) ﴿﴿﴾ ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَاللَّذِينَ آمَنُوا﴾ ره‌وا وشایسته‌نی یه بۆ پیغه‌مبه‌ر و باوه‌رداران
 ﴿أَنْ يَسْتَعْفِفُوا وَالْمُشْرِكِينَ﴾ که داوای لی‌بوردن بکه‌ن بۆ هاوبه‌ش دانهران ﴿وَلَوْ كَانُوا أُولِي
 قُرْبَىٰ﴾ با خزمی نزیکیشیان بن ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ له پاش ئه‌وه‌ی که بۆیان ده‌رکه‌وتوووه
 ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ که بیگومان ئه‌و (هاوبه‌ش دانهرانه) هاوه‌ل و پیری دۆزه‌خن ﴿﴿﴾ ﴿وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ الْإِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ﴾ وه داوای لی‌ خو‌ش بوونی ئیبراهیم بۆ باوکی ﴿إِلَّا عَنِ مَوْعِدَةٍ﴾ تنه‌ها
 له‌به‌رواده و به‌لینیک بوو ﴿وَعَدَاهَا آيَةٌ﴾ که به باوکی دابوو (که داوای لی‌ بوردنی بۆ بکات) ﴿فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُ﴾ جا کاتیک بۆی روون بوویه‌وه ﴿أَنَّهُ وَعَدُ اللَّهِ﴾ که بیگومان باوکی دوزمنی خوایه ﴿تَبَيَّرَ﴾
 مَنَهُ ﴿خَوَىٰ لِي بِه‌ری کرد ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ به‌راستی ئیبراهیم زۆر له خوا ترس و له‌سه‌ر
 خو بوو ﴿﴿﴾ ﴿وَمَا كَانَتْ اللَّهُ يُضِلُّ قَوْمًا﴾ وه خوا هیچ گه‌ل وه‌وزنیک گومرا ناکات ﴿بَعْدَ إِذْ
 هَدَيْتَهُمْ﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی رینمونی کردوون ﴿حَتَّىٰ بَيَّنَّ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ هه‌تا بۆیان روون نه‌کاته‌وه
 ئه‌وه‌ی پیویسته‌خو‌یانی لی‌ بپاریزن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكُلِّبُ لِيٍّ عَلَيْهِمْ﴾ بیگومان خوا زانا و ناگاداره به‌هه‌موو
 شتیک ﴿﴿﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان هه‌ر بۆ خوایه پادشایه‌تی و مولکی هه‌موو
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژینیت و ده‌شم‌رینیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 وه بیجگه‌ له‌خوا بۆ ئیوه‌ نیه ﴿مَنْ وَلِيَ وَلَا نَصِيرٌ﴾ هیچ دۆست و فریاد‌ره‌س و یارمه‌تی ده‌رنیک ﴿﴿﴾
 ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ بیگومان خوا ته‌وبه‌ی وه‌رگرت له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
 الَّذِينَ﴾ و له‌و کۆچهر و یاری ده‌ده‌رانه‌ی ﴿اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ﴾ که شوینی (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) که‌وتن
 له کاتی سه‌ختی و نار‌ه‌حه‌تیدا (مه‌به‌ست پنی جه‌نگی ته‌بوکه) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ قَرِيبٍ مِّنْهُمْ﴾
 پاش ئه‌وه‌ی نزیک بوو دلی کۆمه‌لێکیان له هه‌ق لاب‌دات ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خوا ته‌وبه‌ی لی
 وه‌رگرتن ﴿إِنَّ رَبَّهُمْ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌لیان ﴿رَوْفٌ رَّحِيمٌ﴾ دل‌سۆز و میه‌ره‌بانه ﴿﴿﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
 بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَدْجَأَ
 مِنِ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
 الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَن حَوْلَهُمْ
 مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا
 بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ
 وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا
 يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِن عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كَتَبَ
 لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
 وَادِيًا إِلَّا كَتَبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ * وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً
 فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
 وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا﴾ ہر وہا (خوآ تہ وہی و ہر گرت) لہو سی کہ سہش کہ دواخران (خوآ
 دہ بارہ یان پر یاری نہ دابو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ﴾ ہہ تا ئہو کاتہی لیان تہ سک بوویہ وہ ﴿الْأَرْضُ
 يَمَارِحَبَتْ﴾ زہوی بہو فراوانیہی کہ ہہیہ تی ﴿وَصَافَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ﴾ و بیزار بوون لہ گیانی خویشیان
 ﴿وَوَظَنُوا أَن لَّا مَلِجًا﴾ و زانیان ہیچ بہناگہیکہ نی یہ ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ لہ (سزای) خوآ ﴿إِلَّا إِلَيْهِ﴾ مہ گہر
 بہ نابی خوئی نہ بیت ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمُ﴾ پاشان بہ شیمانی لی و ہر گرتن (بہ دابہ زاندنی چہند ثابہ تیک)
 ﴿لِيَسْتُوْبُوا﴾ بؤ ئہوی توبہ بکہن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی خوآ ہہ میسہ توبہ و ہر گری میہرہ بانہ
 ﴿يَتَابِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی ئہوانہی برواتان ہیناوہ ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ خوٹان پاریزن لہ (تولہی) خوآ
 ﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ و لہ گہل راست گویناندابن و لہ ریزی ئہواندابن ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾
 نہ دہ بوو خہ لکی مہ دینہ ﴿وَمَنْ حَوَّلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ﴾ و ئہو عہرہ بہ دہ شتہ کییانہی بہ دہوور و بہریناندان
 ﴿أَن يَتَخَفَّوْا عَن رَسُولِ اللَّهِ﴾ لہ پیغہ مہبری خوآ ﴿بِهِ جِي بَمِيتن و دوابکہون (لہ جیہاد کردن)﴾ وَلَا
 يَرْعَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ﴾ و گیانی خویمان لہ گیانی پیغہ مہبر ﴿خَوْشتر بویت﴾ ﴿ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئہوہ
 لہ بہر ئہوہیہ کہ بیگومان ئہوان ﴿لَّا يُصِيبُهُمْ﴾ دوو چاریان نابیت ﴿ظَمًا وَلَا نَصَبًا﴾ ہیچ تینوویہ تی
 و ماندوو بوون ﴿وَلَا مَحْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و برستی یہک لہ رپی خوآ ﴿وَلَا يَبْطُونَ مَوَاطِنًا﴾ ہر وہا
 بی ناخنہ ہیچ شوینیک (لہ خاکی کافران) ﴿يَغِيظُ الْكُفَّارَ﴾ کہ رقی کافرانی بی ہہ لسی و تورہ یان
 کات ﴿وَلَا يَأْتُونَ مِن عَدُوِّ تَبَلًا﴾ و ہہیچ زینتیک لہ دوزمن نادہن (دیل کردن و کوشتینان یا گرتنی
 مال و سامانیان) ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ﴾ ئیلا بہم کردہوانہ بویان دہنوسریت ﴿عَمَلٌ صَالِحٌ﴾ کردہوہیہ کی
 چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوای گہورہ ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشتی چاکہ کاران وون ناکات
 ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً﴾ و ہہیچ شتیک (لہ رنگہی خودا) نابہ خشن ﴿صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً﴾ بچووک
 بیت یان گہورہ (کہم بیت یان زور) ﴿وَلَا يَبْطُونَ وَاذْيَابًا﴾ و ہیچ دؤل و شیونیک نابرن ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُمُ﴾
 ئیلا بویان دہنوسریت ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ﴾ بؤ ئہوی خوآ پاداشتیان بداتہوہ ﴿أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
 بہ چاکترین پاداشتی ئہوہی کہ دہیانکرد ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ و ہہ نہ دہبوو باوہر داران
 ﴿لِيَسْتَفْرُوا كَافَّةً﴾ تیکرا ہہ موو دہرچن و برؤن (بؤ جیہاد) ﴿فَلَوْ لَا نَفَرَ﴾ ئہ گہر دہر بچوونایہ
 ﴿مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ﴾ لہ ہہ موو کو مہ لیکیان چہند کہ سیک ﴿لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ بؤ ئہوہی
 لہ ثابنہ کیان تیبگن و شارہ زابن ﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ﴾ بؤ ئہوہی گہل و ہوزہ کیان (شارہ زابکن
 لہوہی کہ فیری بوون) بیشیان ترسینن (لہ ناگری دوزخ) ﴿إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ﴾ کاتیک گہرانہوہ
 (لہ جیہاد کردن) بؤلایان ﴿لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ بؤ ئہوہی ئہوانیش (شارہ زابین) و بیدار بینہوہ
 (لہ نہ زانی) ﴿۱۳۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
﴿١١٣﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَذِهِ ءِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١١٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١١٥﴾ أَوَلَا
يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ
ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١١٦﴾ وَإِذَا مَا
أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ
مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١١٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١١٩﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هـی ئەوانە‌ی کە ئیمانتان هێناوه ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ﴾ بجهنگن له‌دژی ئەوانە‌ی
 ﴿يَلُونَكُمْ﴾ کە نزیکن لێتانه‌وه ﴿مِنَ الْكُفَّارِ﴾ له‌بێ پروایان ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ وه‌با‌بێ باوه‌ران
 له‌ئێوه‌دا توندو تیژی ببینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وبزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بئێگومان خودا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌گه‌ن‌باریز کاران
 وه‌خوا ترساندایه ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سوره‌تیک (له‌قورئان) بنێردیته‌ خواره‌وه
 ﴿فَمَنْهُمْ مَّنْ يُقُولُ﴾ (دوو پروه‌کان) ه‌ی وایان ه‌به‌به‌ ده‌لیت ﴿أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هُدًىٰ ۖ إِيْمَانًا﴾ کام له‌ئێوه
 باوه‌ری به‌م (سوره‌ته) زیاد‌ی کرد ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا ئەوانە‌ی کە باوه‌ریان هێناوه ﴿فَزَادَتْهُمْ
 إِيْمَانًا﴾ ئەمه‌ ئیمانیان زیاد‌ده‌کات (و به‌هێتر ده‌بیت) ﴿وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ وه‌ئەوان مژده‌ به‌خشن
 وخۆش‌حالن ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام ئەوانە‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ له‌نیو‌دلیاندا نه‌خۆشی (وناپاک‌ی) ه‌یه
 (وه‌ک دوو پروه‌کان) ﴿فَزَادَتْهُمْ﴾ ئەوه‌ سوره‌ته‌که‌ بۆیان زیاد‌ده‌کات ﴿وَيَجَسَّأْنَ إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ سه‌ره‌رای پیسی
 وناپاک‌ی خۆیان پیسی وناپاک‌ی تر ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ﴾ ئەو (ناپاکانه) ده‌مرن ﴿وَهُمْ كَفَرُونَ﴾ له‌کاتیکدا کە
 بێ پروان ﴿أَوَّلَا يَرَوْنَ﴾ ئایا ئەوانه‌ نازانن و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ﴾ بئێگومان ئەوان تاقی ده‌کرینه‌وه
 ﴿فِي كُلِّ عَامٍ﴾ له‌هه‌موو سالیکدا ﴿مَرَّةً ۖ أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جاریک یان دوو جار ﴿ثُمَّ لَا يَأْتِيَنَّهُمْ﴾ پاشان
 ئەوان ناگه‌رینه‌وه و تۆبه‌ناکه‌ن ﴿وَلَا هُمْ يَدْكُرُونَ﴾ وه‌په‌ند وه‌ر ناگرن ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾
 وه‌کاتیک سوره‌تیک بنێردیته‌ خواره‌وه ﴿نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (ئەو دوو پروانه) ده‌روانن بۆ یه‌کتری
 ﴿هَلْ يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ﴾ (ده‌لێن) ئایا ه‌یچ کەس ده‌تان ببینت؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ پاشان (به‌دزیه‌وه)
 ده‌گه‌رینه‌وه ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلیانی وه‌رگیرا (له‌پرواهیتان) ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾
 چونکه‌ به‌راستی ئەوانه‌ کۆمه‌لێکن ه‌یچ تی ناگه‌ن ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی
 بۆتان هاتووه ﴿رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ پێغه‌مبه‌ریک له‌خۆتان ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ﴾ قورس و گرانه‌ به‌لایه‌وه
 ﴿مَاعَشِيرَتِهِ﴾ نا‌ره‌حه‌تی و ناخۆشی ئێوه ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زۆر سووره‌له‌سه‌ر (باوه‌ره‌یتان) تان
 ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ بۆ ب‌رواداران زۆر دلسۆز و میهره‌بانه ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا ئە‌گه‌ر
 پرویان وه‌رگیرا و گوییان بێ نه‌دایت ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ ئەوسا بلسی من ته‌نها خوام به‌سه ﴿لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ﴾ کە ه‌یچ په‌رستراویکی راست نی یه‌ جگه‌ له‌ئەو ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نها پشت به‌وه‌ ده‌به‌ستم
 ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ ئەویش په‌روه‌ر دگاری عه‌رش‌ی گه‌وره‌یه ﴿۱۲۹﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
 أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكٰفِرُونَ
 إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
 مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ وَ
 يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَلِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
 وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
 ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
 وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
 اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّٰهَ﴾ به (تالیف، لام، راو) ده‌خوینرئته‌وه‌خوازاناتره‌به‌ماناکه‌ی بۆ‌زانیاری زیاتر سه‌سیری سه‌ره‌تای
سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ﴾ ئەمه‌ئایه‌ته‌کانی ﴿الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ قورئانی نه‌گۆرایی پر‌حیکمه‌ته
﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا﴾ ئایا به‌لای خه‌لکه‌وه‌سه‌یره ﴿أَنْ أَوْحَيْنَا﴾ که‌ئیمه‌نیگامان کردوه ﴿إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ﴾
بۆ‌پیاویک له‌خویان ﴿أَنْ أذِيرَ النَّاسَ﴾ (پیمان ووتوه) که‌ئاده‌می بترسینه ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه‌موژده
بده‌به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿أَنْ لَهُمْ﴾ که‌بینگومان بۆیان هه‌یه ﴿قَدَّمَ صِدْقٍ﴾ پله‌وه‌پایه‌ی به‌رز ﴿عِنْدَ
رَبِّهِمْ﴾ لای په‌روه‌ر‌دگاریان ﴿قَالَ الْكٰفِرُونَ﴾ به‌لام بی‌باوه‌ران ووتیان ﴿إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ بینگومان
ئهم (پیاوه) جادوو‌بازیکی ناشکرایه ﴿إِنَّ رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي﴾ به‌پراستی په‌روه‌ر‌دگاری ئیوه‌ئهو‌زاته‌یه
﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که‌هه‌موو ئاسمانه‌کان و‌زه‌وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش رۆژدا
﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رزبویه‌وه‌سه‌ره‌عرش و‌قه‌راری گرت (باوه‌رمان پییه‌تی به‌لام چۆنیه‌تیکی
نازاین) ﴿يُدْبِرُ الْأُمُورَ﴾ (خوا) هه‌موو کاروباره‌کان هه‌لده‌سوربتیت ﴿مِمَّنْ شَفِيعٌ﴾ هیچ‌تکا‌کاریک‌نی
یه (بۆ‌که‌س) ﴿إِلَّا مَن بَعْدَ إِذِئذٍ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش رینگه‌دانی ئهو (خوا) نه‌بیته ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەه‌وزاته
په‌روه‌ر‌دگاری ئیوه‌یه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌ه‌واته‌هه‌ر ئهو‌به‌رستن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌بیرناکه‌نه‌وه ﴿
إِلَىٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بۆلای ئه‌وه ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لیننی خوا‌حق و‌پراسته
﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ بینگومان خوا‌له‌سه‌ره‌تاوه‌دروست‌کراوان دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ دوا‌ی
(مردنیان) دووباره‌دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ﴾ بۆ‌ئهو‌ی پاداشتی ئه‌وانه‌بداته‌وه ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ﴾ که‌به‌روایان هیناوه‌وه‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌دادگه‌رانه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
وه‌ئهو‌انه‌ی باوه‌ریان نه‌هیناوه ﴿لَهُمْ شُرَكَاءٌ مِّنْ حَيْبٍ﴾ تاییه‌ت به‌وانه‌خواردنه‌وه‌ی کولآو‌کولئی زۆر‌گه‌رم
﴿وَعَذَابُ آلِيمٍ﴾ وه‌سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌دو‌نیادا‌بی‌باوه‌ر‌بوون ﴿
هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ﴾ خوا‌زاتیکه‌که‌خۆری گیراوه ﴿ضِيَاءً﴾ به‌تیشک ﴿وَالْقَمَرَ نُورًا﴾ مانگیسی گیراوه
به‌رووناکی ﴿وَقَدَرَهُ مَتَازِلًا﴾ بۆ‌(گه‌رانی) مانگ‌چه‌ند قوناغیکی دیاری کردوه ﴿لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ﴾ بۆ‌ئهو‌ی ژماره‌ی ساله‌کان و‌حیسابی (مانگ و‌رۆژی) پی‌بزنان ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذٰلِكَ﴾ خوا
ئهو‌انه‌ی دروست نه‌کردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌حق و‌پراستی نه‌بیته ﴿يَفْصَلُ الْآيَاتِ﴾ ئایه‌ته‌کان شی‌ده‌کاته‌وه
﴿لِقَوْمٍ يَعْمُونَ﴾ بۆ‌کۆمه‌لیک‌که‌زانان و‌تیده‌گه‌ن ﴿إِنَّ فِي آخْتِلَافِ﴾ بینگومان‌له‌جیاوازی
﴿النَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌وو‌رۆژدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ﴾ وه‌هرچی خوا‌دروستی کردوه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌ویدا ﴿الَّذِينَ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ چه‌ند‌نیشانه‌وه‌به‌لگه‌هه‌یه بۆ‌ئهو‌انه‌ی که‌خویان
ده‌پاریزن و‌له‌خوا‌ده‌ترسن ﴿

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
 بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ
 النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
 الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعَوْهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَاخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ * وَلَوْ يِعِجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
 اسْتَعَجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنذُرُ الَّذِينَ
 لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
 عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ
 لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ بَجَرِي الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی نهوانه ی ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به هیوای دیداری نیمه نین (له دواروژدا) ﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ورازی بوون به ژبانی دنیا ﴿وَاطْمَأَنُّوا بِهَا﴾ و دلنیا بوون پنی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ وه نهوانه ی بی ناگان له نایه ته کانی نیمه ﴿أُولَئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ﴾ نهوانه جیگیان دوزخه ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له بهر نهو کرده وانه ی که (له دونیادا) ده یان کرد ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به راستی نهوانه ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان کردوه ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ﴾ بهر و ردگاریان رینمونویان ده کات ﴿بِإِيمَانِهِمْ﴾ به هوی باوره که یانه وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ روبراه کان دین و ده چن به ژیریان دا ﴿فِي حَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ له باخ و به هشتانی پر نازو نیعمه ت دا ﴿دَعَوْهُمْ فِيهَا سَبْحَانَكَ اللَّهُمَّ﴾ دو عایان تییدا (نهویه که ده لنین) پاکو بیگهردی بو تو نه ی پروه ردگارمان ﴿وَنَحْمِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ سلاو کردن لنین لهو (به هه شته دا) به ووشه ی سه لاهه ﴿وَوَآخِرُ دَعْوَاهُمْ﴾ وه دوا هه مین دو عایان (نهویه که ده لنین) ﴿أَنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بیگو مان سو پاس و ستایش هه ر بو خواجه که بهر و ردگاری هه مو جیهانه ﴿وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ﴾ وه نه گهر خوا په له ی بگردایه (له قوبول کردنی دو عای) شهرو خراپه دا بو خه لکی ﴿أَسْتَعِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ﴾ وه که په له کردنی (له قوبول کردنی دو عای) خیر و خوشی ﴿لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ﴾ نه وه ماوه که یان دوایی پنی ده هینرا (وکاتی مردویان ده هات) ﴿فَنذَرُ الَّذِينَ﴾ بویه مؤله تی نهوانه ده ده یین ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به هیوای دیداری نیمه نین (له رورزی دوایی دا) ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ له نینو گومرایی و سهر که شسی خویان دا بسورپینه وه و بتلینه وه ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ﴾ وه کاتیک ئاده می زیانکی لی بکه ویت ﴿دَعَا إِلَىٰ حُبِّهِ ءَاقِبَاتِهَا وَوَأَقْبَابُهَا﴾ بهراکشان یان به دانیشن یان به پیوه لیمان ده پارینه وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُرُوفَهُ﴾ نه مجا کاتیک زه رهرو زیانه که مان له سهر لابر دو نه مان هیشست ﴿مَرَّ﴾ ده روات (ده چپته سهر حالی پیشووی و ده گهرپته وه سهر کاری ناپه سهندی) ﴿كَأَن لَّرُيْدُعَنَا﴾ وه که هاوار و دو عای نه کرد بیت لیمان نه پارینه وه ﴿إِلَىٰ صُرْمَسَّةٍ﴾ بو لابر دنی زیانیک که دوو چاری بو بوو ﴿كَذَلِكَ زُيِّنَ﴾ به و جووره رازینرا و ته وه ﴿لِلْمُتَرَفِّينَ مَا كَانُوا يَكْمُلُونَ﴾ بو زیاده رهویان نهو کرده وانه ی که ده یان کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ سویند به خوا به راستی له ناومان برد ﴿الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ چه ند گهل و نه ته وه له پیش نیوه دا ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک ناهه قیان کرد ﴿وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ له کاتیکدا که پیغه مبه رانیان به به لگه ی رو ونه وه بو هات ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ هه ر باوره یان نه هینا ﴿كَذَلِكَ نُجَزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا به و جووره توله له کومه لی تاوانباران ده ستیین ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً﴾ له پاشان نیوه مان کرد به جیگر و جیشین ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش نهوان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ بو نه وه ی سه رنج بدین نیوه چون رهفتار و کرده وه ده که ن ﴿۱۱﴾

وَإِذْ اتَّمَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا أَنْتَ بَقْرَةٌ إِنِ عَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ
 لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ وَمَنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ
 ابْنِي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ وَعَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ
 فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
 إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا
 عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَدْعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
 فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا
 كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
 الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ
 فِيءَ آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
 ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفَلَاحِ
 وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ بِهِمْ
 دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ
 بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا
 أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَأَزْيَنْتَ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
 عَلَيْهَا آتَاهَا أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَنْ
 بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُوا
 إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٥﴾

﴿وَإِذْ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ وه کاتیک که نيعمهت و ره حمه تی خو مان ده ده بن به خه لکی و تامی نه و نيعمه تيان پنده چیزين ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَعْمِرٍ﴾ له پاش زیان و ناخوشیه که لییان که وتووه ﴿إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ﴾ ده ست به جی نه وان پیلان ده گیرن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ ده باره ی به لگه و نایه ته کانی نیمه ﴿قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ (نه ی موحه مهده ﷻ) بل ی خوا خیر اتره له پیلان کردندا (له به رامبر پیلانی نه واندا) ﴿إِنْ رُسُلَنَا﴾ بیگو مان فریشته و چاودیره کانمان ﴿يَكْفُرُونَ مَا تَكْفُرُونَ﴾ هه ر پیلان و فر و فیلیک (نه و بی باوره انه) ده یکه نه ده یونس ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ﴾ خوا زاتیکه هاتو چوتان بی ده کات ﴿فِي الْبُرُوجِ وَالْحَرِّ﴾ له ووشکایی و له ده ریادا ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ﴾ هه تا کاتیک تبوه ﴿فِي الْفُلْكَ﴾ له که شتی دان ﴿وَجَرَيْنِ بَيْمٍ﴾ (که شتیه کان) ده بان گیریت ﴿بِرِيحٍ طَبَیْعَةٍ﴾ به هوی شنه بایه کی خو شوه ﴿وَفَرِحُوا بِهَا﴾ و خوش حال ده بن بی ﴿جَاءَ تَهَاوُجٌ عَاصِفٌ﴾ (له پر) ره شه بایه کی زور به هیز لهو (که شتیانه) هه لکات ﴿وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ﴾ و شه پولیان بو بیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه مو لایه که وه ﴿وَوَطَّئُوا أَنفُسَهُمْ﴾ وه دلنیا بوون له وه ی که نه وان ﴿أُحِيطَ بِهِمْ﴾ دوره دراون (و له ناو ده چن) ﴿دَعَاؤُا اللَّهِ﴾ هاوار ده که نه خوی گه وه ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ﴾ زور به دل سوزی و گه ردنی بو که چ ده که ن ﴿لَمَّا نَجَّيْنَا﴾ (و ده لین) سویند به خوا نه گه رزگار مان بکه یت ﴿مِنْ هَذِهِ﴾ له م سه ختی و ناره حه تیه ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بیگو مان نیمه له سوپاسگوزاران ده بین (بو تو نه ی خواهه) ﴿فَلَمَّا أَلْجَأَهُمْ﴾ نه مجا کاتیک خوا رزگاری کردن (له و ناره حه تیه) ﴿إِذَا هُمْ يَمُوتُونَ﴾ کو تو پر ده ست ده که نه وه به خراپه کاری و بی باوه ری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿بِعَبْرِ الْحُقُوتِ﴾ به ناره وا ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه ی ناده می به (خرابه کاره کان) ﴿إِنَّمَا بَعِثْنَا﴾ له راستیدا سته م و ناحقی به کانتان ﴿عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ﴾ زبانی هه ر بو خوتانه ﴿مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ له زه تی زبانی دونیاش بی نرخه ﴿ثُمَّ إِنَّمَا رَمَجْنُكُمْ﴾ پاشان گه رانه و هتان هه ر بولای نیمه به ﴿فَنَبِّئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و انسان بی ده ده بین به وه ی که (له دونیادا) ده تان کرد ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بیگو مان وینه ی زبانی دنیا ﴿كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک بارانیک وایه له ناسمانه وه باراندومانه ﴿فَلَا تَخْتَطِبْ بِهِ بَنَاتِ الْأَرْضِ﴾ جا به هوی نه و (بارانه وه ره کی زور روا وه) سه وزی و ره وه کی زه ی تیکه له به به ک بوون و به یه کدا چوون ﴿وَمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له وه ی که خه لکی و نازه لیش ده یخون ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه تا کاتیک ﴿أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَأُزْبِثَتْ﴾ زه ی (به سه وزی و ره وه ک) ره ونه ق و جوانی خوی ورده گریت و خوی ده رازنیتیه وه ﴿وَوَطَّنَ أَهْلَهَا﴾ دانیشتون و خه لکی نه و (زه یه) واده زانن ﴿أَنَّهُمْ قَدَرُونَ عَلَيْهَا﴾ که به راستی نه وان به توانان به سه ر (دروینه کردن) یدا ﴿أَنَّهُا أُمَّرُنَا﴾ (له نا کاویکدا) فه رمانی نیمه بیت بو نه و (زه ی و کشتو کاله) ﴿يَلَا أَوْلِيَاءَ﴾ له شه و یان له ر ورژدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا﴾ نه مجا وه ک دروینه کراوی لی بکه ین (وه یچیان بو نه میتیه وه) ﴿كَأَن لَّمْ يَرَوْا بِالْأَمْسِ﴾ وه که له وه پیش هه ر نه بو بیت ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ﴾ نابه و جو ره روونی ده که ینه وه ﴿الْآيَاتِ﴾ نایه ت و به لگه و نیشانه کانمان ﴿لِقَوْمٍ يَفْكُرُونَ﴾ بو گه لی که بیر بکه نه وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا﴾ وه خوا (خه لک) بانگ ده کات ﴿إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ﴾ بو مالی ناشتی و نارامی (به هشت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه رینمونیی هه ر که سیک ده کات ﴿بَشَاءٍ﴾ که بیه ویت ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو ریگه ی راست ﴿

* لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
 وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ
 كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ
 مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَانَمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ
 مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ۖ ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فزَيَّلْنَا
 بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۖ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغَافِلِينَ ﴿٣٩﴾
 هُنَالِكَ تَبَأُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۖ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ
 الْحَقُّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٤٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
 الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
 فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤١﴾ فَذَالِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٤٢﴾ كَذَٰلِكَ
 حَقَّتْ كَيْمَاتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا ۖ أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

﴿لَلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ بُوْئِه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿الْحَسَنَىٰ وَزِيَادَةً﴾ پاداشتی چاکتر (به‌هشت) و زیاتریان
 هه‌یه (که‌بینینی خواجه) ﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ﴾ دهم و چاویان داین‌اگرنت (لی‌ی نانشیت) ﴿قَتَرٌ
 وَلَا ذَلَّةٌ﴾ هیچ ره‌شی و ته‌ب و توزو ریسوایه‌ک ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئه‌وانه ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ هاو‌رپی به‌هشتن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه‌وانه له‌و (به‌هسته) دان به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَالَّذِينَ﴾ ئه‌وانه‌ش ﴿كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ﴾
 که‌کرده‌وی خرابیان کردوه ﴿جَزَاءً سَيِّئَةٍ﴾ تۆله‌ی هه‌ر خرابیه‌ک ﴿بِمِثْلِهَا﴾ به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و
 (خرابه‌یه تۆله‌ی لی‌ی ده‌سیندری) ﴿وَتَرَهُمْ ذُلًّا﴾ وه‌ ریسوایی دایان ده‌گریت ﴿مَّا لَهُمْ﴾ بویان نیبه
 ﴿مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ په‌ناده‌ریک له‌ (سزای) خودا ﴿كَلَّمَآ أَغْشَيْتَ وُجُوهُهُمْ﴾ (به‌راده‌یه‌ک روویان
 ره‌ش بووه) ده‌لی‌ی دهم و چاویان دابو‌شراوه ﴿قَطَعْتَ أَلْبَانَ الْمُظْلِمِ﴾ به‌چند به‌شینک له‌شه‌وه زه‌نگ
 ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئه‌وانه‌ی (که‌باس کران) هاو‌رپی ناگری دۆزه‌خن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه‌وان تییدا
 ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿يَوْمَ تَخْتَضِعُ جَمِيعًا﴾ (ئی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) باسی بکه‌ بویان) ئه‌و پۆژهی
 هه‌موویان کۆده‌که‌ینه‌وه ﴿رُفُقُوا لِلَّذِينَ﴾ ئه‌مجا ده‌لین به‌وانه‌ی ﴿أَشْرَكُوا﴾ هاوبه‌شیان بُوْ خوا بریار داوه
 ﴿مَكَانَكُمْ﴾ له‌شوینی خو‌تاندا نه‌جولین (پراوه‌ستن) ﴿أَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ﴾ خو‌تان و بت و په‌رستراوه‌کانتان
 ﴿فَزَيْلَاتُ بَنِيهِمْ﴾ ئه‌مجا لیکیان جیاده‌که‌ینه‌وه ﴿وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ﴾ په‌رستراوه‌کانیان ده‌لین ﴿مَا كُنْتُمْ إِنَّا
 تَعْبُدُونَ﴾ ئیوه ئیمه‌تان نه‌ده‌په‌رست ﴿فَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ جا‌خوا به‌سه‌که‌ شاهید بیت ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا ﴿إِنْ كُنَّا نَعْنُ عِبَادِكُمْ لَغَفِيلَاتٍ﴾ بیگو‌مان ئیمه بی‌ ناگابوین له‌به‌ندایه‌تی کردنتان
 بُوْ ئیمه ﴿هُنَالِكَ تَتْلَوْنَ﴾ له‌ویندا ده‌رده‌که‌ویت ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا سَأَلَتْ﴾ هه‌موو که‌سیک چی پیش
 خوی خستوه ﴿وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ﴾ وه‌ هه‌موو ده‌گه‌رینرینه‌وه بۆلای خوا ﴿مَوْلَهُمُ الْحَقُّ﴾ که‌کۆمه‌کی که‌ر
 و په‌روه‌دگاری حه‌ق و راستیانه ﴿وَوَضَّلَ عَنْهُمْ﴾ وه‌ لییان وون ده‌بیت ﴿مَا كَانُوا يُفَعَّرُونَ﴾ ئه‌و (په‌رستراوه
 درویانه‌ی) هه‌لیان به‌ستبوون ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ﴾ (ئی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ی ئایا کی‌ی رزق و پۆزیتان
 ده‌دات ﴿مِنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمان (به‌باران) و له‌زه‌ویه‌وه (به‌روه‌ک) ﴿أَمْ نَسِيكَ يَا كَافِرٌ
 خاوه‌نی (دروسته‌که‌ری) ﴿السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ﴾ گو‌ی و چاوانه ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ لِي مِنَ الْمَيِّتِ﴾ وه‌ کی‌ی زیندوو
 له‌ مردوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه‌ مردوو له‌زیندوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾
 هه‌روه‌ها کی‌ی کاره‌کان هه‌له‌سه‌ورینتی ﴿فَسَيُؤَلِّوُنَ اللَّهُ﴾ بیگو‌مان یه‌کسه‌ر ده‌لین خوا ﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾
 که‌واته (ئی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بییان بلی‌ی ده‌ی بُوْ خو‌تان نا‌پاریزن (له‌سزای خوا)؟ ﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ﴾
 هه‌ر ئه‌و خواجه ﴿رَبُّكُمْ الْحَقُّ﴾ په‌روه‌دگاری راستی ئیوه‌یه ﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ﴾ ده‌ی له‌پاش راستی هیچ
 هه‌یه ﴿إِلَّا الضَّلَالُ﴾ جگه‌له‌گو‌م‌رایی ﴿فَأَنِّي نَصْرُوتُ﴾ ده‌ی چو‌ن له‌رنگه‌ی راست لاده‌درین؟! ﴿وَلَا
 كَذَّابٌ كَذَّبْتُ﴾ به‌و جو‌ره‌چه‌سپاوه ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ بریاری په‌روه‌دگارت ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی
 ﴿فَسَفُّوا﴾ له‌سنوور لایان داوه ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بیگو‌مان ئه‌وانه بر‌وا ناهینت ﴿

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ وَقُلِ اللَّهُ يَبْدُوا
 الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
 إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
 يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا لَأَنْ يَبْذُلَ الْأَنْظَانَ إِنْ الْأَنْظَانَ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا
 وَمَا يُتَّبَعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنْ الْأَنْظَانَ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ
 لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا
 بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا تَهْمَتًا وَيْلَهُ كَذَلِكَ
 كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾
 وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ
 بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ (ئی موحه‌مده ﷺ) بلی له‌وانه‌ی کردوتانه به‌هاوبه‌شی خوا ﴿مَنْ يَدْعُوا الْحَقَّ﴾ که سیتک هه‌یه شتیک له‌نه‌بو و نه‌وه دروست بکات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ ئەمجا (له‌باش مردنی) دووباره‌ی بکاته‌وه ﴿قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْحَقَّ﴾ بلی خواله نه‌بو و شت دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ ئەمجا (له‌باش مردنی) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی چۆن له‌راستی لاده‌درین ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ له‌ناو په‌رستراوه‌کانتاندا ﴿مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾ که‌سی هه‌یه په‌رینموونی بکات بۆرینگای راست ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿يَهْدِي لِلْحَقِّ﴾ رینموونی ده‌کات بۆرینگای راست ﴿أَفَمَنْ يَهْدِي﴾ جائایا که‌سیتک که‌رینموونی ده‌کات ﴿إِلَى الْحَقِّ﴾ بۆراسته‌ری ﴿أَحْسَنُ أَنْ يُبَيِّنَ﴾ شایان تره‌به‌وه‌ی په‌یره‌وی بکریت و شوینی بکه‌ویت ﴿أَمْ لِيَٰ بَدِئَةٍ﴾ یان که‌سیتک ریبازی راست شاره‌زا نابی ﴿إِلَّا أَنْ يَهْدِي﴾ مه‌گر شاره‌زا بکریت ﴿فَمَا لَكُمْ﴾ ئەوه چیتانه ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چۆن ئەو بریار ده‌دهن؟ ﴿وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ﴾ وه‌زۆر به‌یان شوین هیچ ناکه‌ون ﴿إِلَّا الظَّنَّ﴾ جگه‌له‌گومان ﴿إِنْ أَظُنُّ﴾ به‌راستی گومان ﴿لَا يَعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ له‌ئاست حه‌قدا هیچ سوودیک (به‌خواه‌نه‌که‌ی) ناکه‌یه‌نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ زانایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ ره‌وانی یه‌و ناگونجیت ئەم قورئانه ﴿أَنْ يُفْتَرَى﴾ هه‌له‌به‌سترا بی ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (له‌لایه‌ن که‌سیتکه‌وه) جگه‌له‌خوا ﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي﴾ به‌لکو به‌راست دانه‌ری ئەو (کتیبانه‌ی) ﴿بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ پیش خۆیه‌تی (پیش ده‌ستکاری کردنیان) ﴿وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی کتیبه‌ئاسمانیه‌کانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (ئهم قورئانه) هیچ گومانی تیدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه‌هاتووه ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ یان ده‌لین (موحه‌مده ﷺ) خۆی ئەم قورئانه‌ی هه‌له‌به‌ستووه‌به‌ده‌م‌خواوه ﴿قُلْ فَأَنَّىٰ يَسُؤِرُ﴾ به‌وانه‌بلی سوره‌تیک به‌هینن ﴿مِثْلَهُ﴾ وه‌که‌ئهو ﴿وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ﴾ وه‌هر که‌سیتک که‌ده‌توانن بانگی بکه‌ن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه‌راست ده‌که‌ن ﴿بَلْ﴾ (ئهو وه‌ازلئ بیته) به‌لکو ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانه‌بر وایان به‌قورئان نه‌هیناو به‌درویان دانا ﴿لَمْ يَجْحَطُوا بِعِلْمِهِ﴾ که‌هیچ زانیاریان ده‌رباره‌ی نه‌بوو ﴿وَلَمَّا﴾ که‌هینستا ﴿يَأْتِيهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ سه‌ره‌نه‌نجامی (سزاوله‌ی) قورئانیان بۆ نه‌هاتووه ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ﴾ به‌همان شیوه‌(په‌یامی پیغه‌مبه‌رانیان) به‌درو زانی ئەوانه‌ی ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌پیش ئەمانه‌وه‌بوون ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ ئەمجا سه‌رنج بده‌که‌چۆن بوو ﴿عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ دواروژ و تا کامی سته‌م کاران ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ له‌وانیشدا که‌سی واهه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌بروا به‌قورئان ده‌هینیت ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ که‌سی وایشان هه‌یه ﴿لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌بروای بی‌ناهینیت ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وه‌په‌روه‌ردگارت له‌هه‌موو که‌س زاناره ﴿يَأْتُمْسِدِينَ﴾ به‌خرابه‌کاران ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ ئە‌گه‌ر بروایان بی‌نه‌ینای ﴿فَقُلْ لِي عَمَلِي﴾ ئەوه‌پینان بلی (پادا‌شتی) کرده‌وه‌ی خۆتان بۆ خۆتان ﴿أَنْتُمْ بَرِيءُونَ﴾ ئیوه‌به‌رین (به‌رپرسیارین) ﴿وَمَا أَعْمَلُ﴾ له‌وه‌ی من ده‌یکه‌م ﴿وَأَنْتَ بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ منیش به‌ریم (به‌رپرسیارنیم) له‌وه‌ی ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ (کافران) که‌سی وایان هه‌یه ﴿يَسْمَعُونَ إِلَيْكَ﴾ گویت لئ ده‌گرن (که‌قورئان ده‌خوینیت) ﴿أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الضَّمَمَ﴾ جائایا تو گوفتارت به‌که‌ران ده‌ژنه‌وینی؟ ﴿وَلَوْ كَانُوا لَإِيقُونَ﴾ ئە‌گه‌ر چی ئەو که‌رانه‌هیچیش تینه‌گه‌ن ﴿

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ
 ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ
 يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
 يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا
 مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيَنَّكَ
 فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ
 أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ
 أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ وَبَيَّتًا تُأْوِنُهُمْ أَوْ نَهَارًا مَّا ذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ ؕ ءَأَلْكَانَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
 تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
 هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ * وَيَسْتَنْبِغُونَكَ
 أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ وَلِحَقٍّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ و ه هی وایان هه یه ﴿يَظُنُّرَيْكَ﴾ ده روانیت بؤت ﴿أَفَأَتَتْهَدَى الْعُمَى﴾ ده ی نایا تو
 رینموونیی ئه و کویرانه ده که بیت (مه‌به‌ست پی بی باوه‌رانه که کویرن له ناست بینینی هه ق
 وراستیدا) ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾ نه‌گه‌ر چی ئه و کویرانه نایناش بن؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا
 يَظَلُّرُ النَّاسَ شَيْئًا﴾ هیچ ستم له‌خه‌لکی ناکات ﴿وَلَا يَكُنُّ النَّاسَ﴾ به‌لکو خه‌لکی ﴿أَنْفُسُهُمْ يَظْلُمُونَ﴾
 خویمان ستم له‌خویان ده‌که‌ن ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ﴾ وه (بیران بخه‌نه‌وه) ئه و روزه‌ی که (خوا)
 هه‌موویان کو ده‌کاته‌وه ﴿كَانَ لِرَبِّكُمُ الْوَالِدُ﴾ ده‌لئی له‌دنیادا نه‌ماونه‌ته‌وه ﴿الْإِسَاعَةَ﴾ ساتیکی که‌م
 نه‌بیت ﴿مِنَ النَّهَارِ﴾ له‌رورژیک ﴿بِعَارْفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ خویمان به‌یه‌کتر ده‌ناسینن ﴿فَدَخِرَ الَّذِينَ﴾ به‌راستی
 زهره‌رمنده‌ببون ئه‌وانه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ که‌بروایان نه‌هیتا به (زیندووبونه‌وه) دیداری خوا
 ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ وه‌ئه‌وانه رینموون وهرگر نه‌بوون ﴿وَأَمَّا رَيْكَ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر نیشانت بده‌بن
 ﴿بَعْضُ﴾ هه‌ندیک ﴿الَّذِي نَعُدُّهُمْ﴾ له‌وه‌ی به‌لینمان داوه‌بیان (زالبونت به‌سه‌ریاندا) ﴿أَوْتَوْفَيْكَ﴾ یان
 تو‌بمرینن (پیش‌به‌دی هاتنی) ﴿فَالْيَا مَرَجُهُمْ﴾ ئه‌وه‌گه‌رانه‌ویان هه‌ر بولای یمیه‌ه ﴿لَمْ يَلِدْ﴾ پاشان
 خوا ﴿شَهْدٌ﴾ شایه‌ته ﴿عَلَى مَا بَعُولُونَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن (له‌پاش تو) ﴿وَلِكُلِّ
 أُمَّةٍ رَّسُولٌ﴾ وه‌بو هه‌موو گه‌لک پیغه‌مه‌رک هه‌بووه ﴿فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ﴾ جا کاتیک پیغه‌مه‌ره‌که‌یان
 (له‌قیامه‌تدا) هات بولایان ﴿فُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده‌دریت له‌نتوانیاندا ﴿يَأْقِطُ﴾ به‌داد‌گه‌ری و راستی
 ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ وه‌ئه‌وان هیچ ستمه‌یان لی‌ناکریت ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى﴾ ده‌لین که‌ی ده‌بیت ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾
 ئه‌و به‌لین و هه‌ر شه‌یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه راست ده‌که‌ن ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﴿صَلِّ
 بَلَى﴾ لَأَمْلِكُ لِنَفْسِي﴾ به‌ده‌ستم نی یه‌بو خودی خویم ﴿ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ هیچ زیان و سوودیک
 ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی خوا بیه‌ویت ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ بو هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌ویه‌ک کاتیکی دیاری
 کراو هه‌یه ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه‌گه‌ر کاته‌که‌یان هات ﴿فَلَا يَسْتَجِزُونَ سَاعَةً﴾ ئه‌وا نه‌ساتیک دوا ده‌که‌ون
 ﴿وَلَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ نه‌پیشیش ده‌که‌ون ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ تو بلی (به‌وانه) بیم بلین ﴿إِنْ أَنْتُمْ عَادَابُهُ﴾ نه‌گه‌ر
 سزای خواتان بو هات ﴿بَيِّنَاتٍ أَوْزَارًا﴾ له‌شه‌ودایان له‌رورژدا ﴿مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ نایا تاوانباران
 بوچی (سزایه‌ک) په‌له‌ده‌که‌ن ﴿أَنْتُمْ إِذَا مَا وَعَى﴾ نایا پاش ئه‌وه‌ی رووی داو به‌دی هات ﴿ءَأَمْتُمْ بِهِ﴾
 ئیوه‌بروای پی‌دینن؟! ﴿ءَأَلْفَنُ﴾ نائیسنا (بروای پی‌دینن)؟ ﴿وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ خو به‌راستی ئیوه
 په‌له‌ی هاتنی (ئو سزا) یه‌تان ده‌کرد ﴿قُلْ قِيلَ﴾ نه‌مجا بیان ده‌ووتریت ﴿لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌وانه‌ی
 که‌سته‌میان کردوه ﴿ذُوقُوا عَذَابَ﴾ بچه‌ژن سزای ﴿الْجَلْدِ﴾ هه‌میشه‌یی ﴿هَلْ تُحْزَنُونَ﴾ نایا ئیوه‌توله‌تان
 لی‌ده‌سه‌ندریت ﴿إِلَيْمًا﴾ مه‌گه‌ر به‌هو‌ی ئه‌و (کارانه‌وه) نه‌بیت ﴿كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ که‌خوتان ده‌تان
 کرد ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﴿صَلِّ﴾ لیت ده‌پرسن ﴿أَحَقُّ هُوَ﴾ نایا ئه‌و سزایه‌راسته (به‌دی
 دیت)؟ ﴿قُلْ إِي وَرَبِّي﴾ بیان بلی به‌لی سویند به‌په‌رورده‌گام ﴿إِنَّهُ وَلِحَقِّ﴾ بیگومان ئه‌وه‌راسته
 ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه‌ئیوه ناتوانن خوتانی لی‌قوتار بکه‌ن ﴿۵۹﴾

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْأَرْضِ لَأُفْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
 النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّ
 وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِى وَيُمِيتُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمِمْ مَوْعِظَةٌ
 مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِى الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۚ فَبِذَلِكَ فَلِيفْرِحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ
 فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ۗ اللَّهُ أَدْنَىٰ لَكُمْ أَمَّ عَلَىٰ
 اللَّهُ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِى شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
 وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِى
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِى كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

﴿وَأَنْ لَّكُلِّ نَفْسٍ﴾ نه‌گه‌هی هه‌ر که‌سبک بیت ﴿ظَلَمَتْ﴾ که‌سته‌می کردووه (له‌دونیا‌دا) بیان بی‌باوهر بوو بیت ﴿مَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌زه‌ویدا‌یه ﴿لَا فَتَدَّتْ يَدَهُ﴾ له‌بریتی خو‌ی ده‌یدات (ته‌نها بو‌ئه‌وه‌ی رزگاری بیت) ﴿وَأَسْرَأُ التَّامَّةَ﴾ وه (بی‌باوهران) په‌شیمانی خو‌یان ده‌شارنه‌وه (له‌و روزه‌دا) ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتیک که‌ئه‌و سزایه‌ده‌بینن ﴿وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ جا‌بربار ده‌دریت له‌نیوانی‌اندا به‌دادوهری ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و‌ئه‌وانه‌هیچ‌سته‌میان لی‌ناکریت ﴿إِلَّا أَنْ يَنْتَهِىٰ﴾ ناگادارین به‌راستی مولکی خوایه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌ویدا‌یه ﴿إِلَّا بِإِذْنِ وَعَدِّ اللَّهِ﴾ ناگادارین به‌راستی به‌لینتی (هه‌ره‌شه‌ی) خوا ﴿حَقٌّ﴾ راسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان نازانن ﴿هُوَ يُحْيِي وَهُوَ يُمِيتُ﴾ ئه‌و (خوایه) ده‌ژنیت و‌ده‌مریتیت ﴿وَالْيَهُودُ يَرْجِعُونَ﴾ و‌هه‌ر بولای ئه‌و ده‌گه‌پرترینه‌وه (له‌روژی دوایدا) ﴿بِأَيِّهَا النَّاسُ﴾ ئه‌ی خه‌لکینه ﴿فَدَجَاءَ نَعْرُ﴾ بیگومان بوتان هاتووه ﴿مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ ناموزگاری (قورئان) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَشِقَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه‌شیفنا و‌چاره‌یه بو‌ئه‌وه‌ی له‌ناو دل و‌ده‌رونتان دایه ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ وه‌رینموونی و‌میهره‌بانیه ﴿لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌برواداران ﴿فَلْ يَفْضَلِ اللَّهُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی هه‌ر به‌هو‌ی چاکه‌و ﴿وَوَرَحْمَتِهِ﴾ و‌میهره‌بانی خواو‌یه ﴿فِيذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ جا‌که‌واته‌بابه‌وه دلخوش بن ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾ ئه‌و چاکتره (بو‌یان) ﴿مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ له‌وه‌ی کو‌ی ده‌که‌نه‌وه (له‌شتی ئه‌م دونیایه) ﴿فَلْ أَرْتَبْ﴾ بلی (به‌و بی‌بروایانه) پی‌م بلین ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئه‌وه‌ی خوا ناردووبه‌تیه خواروه ﴿لِّكُفْرٍ مِّن رِّزْقٍ﴾ بوتان له‌رزق و‌روزی ﴿فَجَعَلْنَاهُ مِنْهُ﴾ هه‌ندیکی‌تان کردووه ﴿حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ به‌حرام و‌(هه‌ندیکی) به‌حلال ﴿فَلْيَأْتِ اللَّهَ﴾ بلی ئایا خوا ﴿أُذِنَ لِكُفْرٍ﴾ مؤله‌تی (ئه‌وه‌ی) پی‌داوون (له‌خوتانه‌وه شتانیک حلال و‌شتانیکیش حرام بکه‌ن) ﴿أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفَتُّونَ﴾ یان درو‌ده‌که‌ن به‌ناوی خواوه ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ﴾ وه‌گومانی ئه‌وانه‌چیّه ﴿يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که‌درو‌ه‌له‌ئه‌به‌ستن به‌ناوی خواوه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی دوایدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَدُوْضٍ﴾ خواو‌نی چاکه‌و فزل و‌به‌هره‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سه‌ر خه‌لکی یه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سو‌باسی (ئه‌و چاکه‌و به‌هرانه) ناکه‌ن ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ وه (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) تو‌له‌هه‌ر مه‌به‌ست و‌کاریک‌داییت ﴿وَمَا تَلْوَأْمُنُهُ مِنْ قُرْآنٍ﴾ وه‌هه‌رچی له‌قورئان بخو‌ینتی ﴿وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ﴾ و‌(ئیوه) هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک بکه‌ن ﴿إِلَّا كُنْتُمْ عَلَيْهِ﴾ بیگومان ئیمه‌به‌سه‌ر تانه‌وه ﴿شُهَدَاءَ﴾ شایه‌تین و‌ناگادارین ﴿إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ کاتیک ده‌رو‌نه‌ناو‌یه‌وه و‌پیوه‌ی خه‌ریکن ﴿وَمَا عُرِئُوا﴾ وه‌وون ناییت ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له‌په‌روه‌ردگار ﴿مِن مَّقَالٍ ذَرَبٍ﴾ به‌ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ و‌نه‌له‌ئاسماندا ﴿وَلَا أَصْعَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾ وه‌نه‌بجو‌کتر له‌و گه‌ردیله‌یه ﴿وَلَا أَكْبَرَ﴾ و‌نه‌گه‌وره‌تر له‌و (گه‌ردیله‌یه) ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌تا له‌ناو په‌راویکی ئاشکرادا (که‌مه‌به‌ست پی‌لوح‌المحفوظه) ﴿

الْآيَاتِ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَاخَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ
 اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ الْآيَاتِ لِلَّهِ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا تَسْبِعُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَسْبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
 وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهَذَا أْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
 مَا لَا تَعْمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 لَا يَفْدِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَفَرُوا ﴿٧٠﴾

﴿الْآيَاتِ﴾ ناگادار بن بیگومان ﴿أُولِيَاءَ اللَّهِ﴾ دوستانی خوا ﴿لَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سه‌ر نیه ﴿وَلَا هُمْ يَخْزَبُونَ﴾ خه‌فه‌تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانه‌ی باوه‌ریان هیتناوه ﴿وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وهه‌میشه خویان ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿لَهُمُ الْبَشَرُ﴾ هه‌ر بو ئەوانه مزگیتی و موژده ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ و له‌دوارپوژیشدا ﴿لَا تَبْدِيلَ﴾ گووران نییه ﴿لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ بو ووته (و به‌لینه) کانی خوا ﴿ذَلِكَ هُوَ﴾ هه‌ر ئەوه‌یه ﴿الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ سه‌ر که‌وتنی زور گه‌وره ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ﴾ باخه‌مبارت نه‌کات ﴿قَوْلُهُمْ﴾ ووته‌ی ئەوانه ﴿إِنَّ الْعِزَّةَ﴾ چونکه به‌راستی هیز و ده‌سه‌لات ﴿لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ هه‌مووی بو‌خوایه ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ خوایش بیسه‌ری زانایه ﴿الْآيَاتِ لِلَّهِ﴾ ناگادار بن به‌راستی هه‌ر بو‌خوایه ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌ر چیش له‌زه‌وی دایه ﴿وَمَا يَتَّبِعُ﴾ په‌په‌رویان نه‌کردوه ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەوانه‌ی بیجگه‌له‌خوا ده‌په‌رستن ﴿شُرَكَاءَ﴾ په‌رستر اوانی (هاوبه‌شانی بو‌خوا) ﴿إِنْ يَشَاءُ اللَّهُ إِلَّا أَعْلَنَ﴾ ئەوانه‌ی بیجگه‌له‌خوا ده‌په‌رستن ﴿وَأِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه‌ئەوانه‌ی ته‌نهما درو‌ده‌که‌ن (به‌گومان و گو‌تره‌شت ده‌لین) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئەو‌خوایه‌زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمُ آيَاتٍ﴾ شه‌وی بو‌داناون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهَا﴾ تاتییدا به‌حسه‌ینه‌وه ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ رپوژیشی داناوه به‌روونا‌ککه‌ره‌وه (که‌مایه‌ی ژیان و گوزه‌رانتان بیت) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که باس کرا) ﴿لَا يَكْتُمُ الْقَوْمَ يَسْمَعُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌ه‌یه‌بو که‌سانیک که‌ده‌بیستن و ژیرن ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ ئەوانه‌ده‌لین‌خوا‌مندالی بو‌خوی هه‌لبزاردوه!! ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاک‌ی و بیگه‌ردی بو‌خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ﴾ ئەو‌بی‌نیازه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌نهما ئەو‌خوا‌ه‌نیانه‌هه‌رچی و له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و هه‌رچی و اله‌زه‌ویدا ﴿إِنْ عِنْدَكُم مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا﴾ هه‌ج به‌لگه‌یه‌کتان لانیه‌به‌مه‌ی که‌ده‌یلین. ﴿أَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ ئایا شتیک ده‌لین به‌ده‌م‌خواوه که‌نایزانن و بی‌ئاگان‌لنی ﴿قُلْ إِنْ الَّذِينَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلنی به‌راستی ئەوانه‌ی ﴿يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْعَذَابَ﴾ که‌درو‌ه‌ل ده‌به‌ستن به‌ناوی‌خواوه ﴿لَا يُفْلِحُونَ﴾ (هه‌ر‌گیز) رزگار‌نابن ﴿مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا﴾ (چونکه) به‌هه‌ر و رباوار‌دنیکی که‌م‌له‌دونیادا (به‌سه‌ر‌ده‌به‌ن) ﴿ثُمَّ آتَيْنَاهُمْ﴾ پاشان بو‌لای‌ئیمه‌یه ﴿مَرَجَعُهُمْ﴾ گه‌ر‌انه‌وه‌یان ﴿ثُمَّ نَذِبْنَاهُمْ﴾ ئەمجا‌بیان‌ده‌چیژین ﴿الْعَذَابَ الشَّدِيدَ﴾ سزای زور‌توند ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی ئەوه‌ی که‌بر‌وایان نه‌هینا (تامردن) ﴿۷﴾

* وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ
 عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بَيِّنَاتٍ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
 فَأَجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ
 أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ
 إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
 وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ
 ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِيهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾
 فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾
 قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْطِحُ
 السَّحْرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْمُرَ بِعِبَادَةِ اللَّهِ وَإِنَّا لَكَاذِبُونَ
 وَتَكُونُ لَكُمْ أَلْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ﴾ (ئهی موحه ممه دﷺ) دهنگویاس و ههوالی نوح (علیه السلام) یان بۆ بخوینره وه
 ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ کاتیک به گهله که هی ووت ﴿يَتَّقُوا﴾ ئهی گهله که هم ﴿إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ﴾ ئه گهر
 به لاتانه وه قورس و گرانه ﴿مَقَامِي﴾ مانه وه له ناوتاندا ﴿وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ و ئاموژگاری کردنم
 (بۆتان) به ئایه ته کانی خوا ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ئه وامن پشتم به خوا به ستووه ﴿فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ﴾ ئیوه ش
 کارو بریاری خوٚتان کو که نه وه ﴿وَشُرَّكَائِكُمْ﴾ له گه له هاو به شه کانتان دا ﴿لَنْ يُؤْمِنَ أَكْثَرُ عُمَّةٍ﴾
 ئه مجابا کارو بریاره کانتان شاراهه نه بیت به لاتانه وه (به لکو ناشکر ابیت) ﴿مَنْ أَقْضَى إِلَيْهِ﴾ پاشان به لامارم
 بدهن ﴿وَلَا تُظْهِرُونَ﴾ و ماوه مدهن ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ جا ئه گهر سه ریچیتان کردم (پشتم تی ده که ن)
 ﴿فَمَا سَأَلْتُمْ﴾ ئه وه من داوام نه کردو وه لیتان ﴿فَرِحَ الْجَرِّ﴾ هیچ پاداشتیک ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی
 من ههر له سه ره خوایه ﴿وَأْمُرْتُ﴾ وه فهر مانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ که له فهر مانبه درارانی
 خودا و موسولمانان بم ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ ئه مجا به درویان زانی ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْعَهُ﴾ ئه وسا ئیمه ش ئه و
 (نوح) و ئه وانه ش که له گه لسی بوون رزگارمان کردن ﴿فِي الْفُلِّ﴾ له که شستیه که دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ﴾
 وه کردمان ﴿خَلَائِفَ﴾ به جی نشینانی (ئه وان له زه ویدا) ﴿وَأَعْرَفْنَا الْأَزِينَ﴾ ئه وانه شمان زبیر تاو خست ﴿كَذَّبُوا﴾
 بآیاتی ﴿كَبُرُوا يَافِيَا﴾ که بروایان به ئایه ته کانی ئیمه نه هینا ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ ئه مجا سه رنج بده و بروانه بزانه چۆن
 بوو ﴿عَقِبَةُ الْمُنذَرِينَ﴾ دواروژ و ئاکامی ترسیتر اوان ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئه مجا له دوا ی نوح
 ناردمان ﴿رُسُلًا﴾ پیغه مبه رانیتک ﴿إِلَى قَوْمِهِمْ﴾ بۆ ناو گهله کانیان ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ئه وانیش هاتن
 بۆ لایان به به لگه روونه کانه وه ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ که چی ئه وان بروایان نه هینا ﴿بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾
 به وه ی که له رابردو ودا بروایان پیته هینا بوو ﴿كَذَلِكَ نَطْعُ﴾ به و جوړه مؤر ده نیین ﴿عَلَى قُلُوبٍ﴾ به سه ره
 دلی ﴿الْمَعْتَبِينَ﴾ ده ست دریز کاراندا (تاتیگه ن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ پاشان ناردمان ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش
 ئه و نیراوانه ﴿مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ موسا و هاروون بۆ لای فیرعه ون ﴿وَمَلَأْنَاهُ﴾ وه بۆ لای
 دهسته و تاقمه که ی ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به به لگه و موعجیزه کانمانه وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ به لام ئه وان خو یان
 به گه و ره زانی ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ﴾ و ئه وان هۆزیک ی تاوان باربوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ جا کاتیک
 بۆیان هات ﴿الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ هه ق و راستی له لایهن ئیمه وه ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَأَ هَذَا﴾ ووتیان بیگو مان ئه مه
 ﴿لَيْسَ حَرْمِيْنٌ﴾ جادوویه کی روون و دياره! ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا ووتی (بییان) ﴿أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ﴾ ئایا
 ئیوه به م هه ق و راستیه ده لین (جادو وه) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بۆتان هاتو وه ﴿أَسِحْرٌ هَذَا﴾ ئایا ئه وه جادو وه
 ﴿وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُونَ﴾ که جادو و بازان رزگاریان ناییت ﴿قَالُوا أَلْحَقْنَا﴾ ووتیان ئایا هاتووی بۆ لامان
 ﴿لِتَلْقُنَا﴾ بۆ ئه وه ی لامان ده ی ﴿عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا﴾ له وه ی باوو باپیرانمان له سه ری بوون ﴿وَتَكُونُ﴾
 لکما تا بۆ ههر دوو کتان (موسا و هاروون) بیت ﴿الْكِرْيَاءَ﴾ گه وه ری (وسه رو کابه تی به نو ئیسرا ئیل)
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿وَمَاتَخُنْ لَكُمْ بِؤْمِنِينَ﴾ وه ئیمه هه گیز باوه رتان پی ناکه یین ﴿﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٦﴾ فَتَمَاجَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
 مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ
 عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءَ أَمْنٍ لِمُوسَى إِذْ ذَرَيْتُهُ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى
 خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن
 كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾
 فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَبِحَنَاءٍ بِرَحْمَتِكَ مِّنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
 وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَ الْقَوْمَ كَمَا بِمِصْرَ بِيوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
 قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى
 رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
 وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ﴿ فیرعهون ووتی (به کومه له کهی) ﴿ اَتُونِي بِكُلِّ ﴿ بوم بینن و) کوی بکه نه وه) هه موو ﴿ سَجِرِ عَلِيمٍ ﴿ جادوو گهریکی زور زانا و لیزان ﴿ ﴿ فَمَا جَاءَ السَّحَرَةُ ﴿ جا کاتیک جادوو گهره کان هاتن ﴿ قَالَ لَهُمْ مُوسَى ﴿ موسا پیی ووتن: ﴿ الْقَوْمَ اَمَّا اَنْتُمْ مُلَقَوْتُمْ ﴿ نه وهی ده تانه وی بیهاویژن (فرپی دن) ﴿ ﴿ فَلَمَّا اَلْقَوْا ﴿ نه مجا کاتیک (جا دووه کانین) فرپی دا ﴿ قَالَ مُوسَى ﴿ موسا ووتی ﴿ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ﴿ هه رچی ئیوه هیناوتانه جادوو ه ﴿ اِنَّ اِلَهَكُمْ سِجِلَةٌ ﴿ بیگومان خوا به زووی پیوجه لی ده کاته وه ﴿ اِنَّ اِلَهَكُمْ لَاصْبُحُ ﴿ چونکه به راستی خوا چاکی ناکات ﴿ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ ﴿ کرده وهی خرابه کاران ﴿ ﴿ وَيُحْيِي اِلَهَ الْحَيِّ ﴿ خوا حه ق و راستی سه رده خات (ده بجه سپینت) ﴿ يَكَلِّمُهُ ﴿ به فهران و به لینه کانی ﴿ وَتُؤَكِّرُ الْمُجْرِمُونَ ﴿ با تاوانبارانیش پییان ناخوش بیت ﴿ ﴿ فَمَا ءَامَنَ ﴿ جا (له سه رده تاوه) بروای نه هینا ﴿ لِمُوسَى ﴿ به موسا ﴿ اِلَادْرِيَّةُ ﴿ چه ند که سیک نه بیت ﴿ مِنْ قَوْمِهِ ﴿ له گه له کهی ﴿ عَلٰى خَوْفٍ ﴿ به هوئی ترس و بیمیان ﴿ مِنْ فِرْعَوْنَ ﴿ له فیرعهون ﴿ وَمَا لِيْهِمْ ﴿ و کار به ده ست و گه و ره کانین ﴿ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ﴿ نه وه ک بیانگیریته وه بو بی دینی ﴿ وَاِنْ فِرْعَوْنُ ﴿ به راستی فیرعهون ﴿ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ ﴿ خویه زل زان و زال بو له زه وی (میسر) دا ﴿ وَاِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿ وه به راستی له سنور به زینان بوو ﴿ ﴿ وَقَالَ مُوسَى ﴿ وه موسا ووتی ﴿ يَقَوْمُ ﴿ ئهی گه له که م ﴿ اِنْ كُنْتُمْ ﴿ گهر ئیوه ﴿ ءَاٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ ﴿ بر و اتان به خوا هینا وه ﴿ فَعَلَيْهِمْ تَوَكَّلُوْا ﴿ نه وه ته نها پشت به خوا بیه ستن ﴿ اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿ نه گهر ئیوه فهران بهر و مل که چن ﴿ ﴿ فَقَالُوْا ﴿ نه وانیش (باوه رداره کان) ووتیان ﴿ عَلٰى اِلٰهِ تَوَكَّلْنَا ﴿ ته نها پشتمان به خوا به ستوو ه ﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً ﴿ ئهی په روه ردارمان مه مانگیره به جیگهی نه شکه نجه و نازار ﴿ لِقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿ بو گه لی سته مکاران ﴿ ﴿ وَنَحْنُ ﴿ وه رزگارمان بکه ﴿ بِرَحْمَتِكَ ﴿ به به زه بی خوت ﴿ مِنْ الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ﴿ له ده ست کومه لی بی بروایان ﴿ ﴿ وَاَوْحَيْنَا ﴿ وه نیگامان کرد ﴿ اِلٰى مُوسٰى ﴿ بو موسا ﴿ وَاٰخِيَهٗ ﴿ و برا کهی (هاروون) ﴿ اَنْ نَّبَوِّءَ ﴿ که پیکی بینن و نامادهی بکه ن ﴿ لِقَوْمِكُمْ ؕ ﴿ بو گه له که تان ﴿ بِمَصْرٍ اٰیُوْتًا ﴿ چه ند خانوویه ک له میسر دا (که تنیدا بجه وینه وه) ﴿ وَاَجْعَلُوْا اٰیُوْتَكُمْ قِبَلَةَ ﴿ وه خانووه کانتان بکه ن به قبیله (واته بیکه ن به جیگای په رستن خودا) ﴿ وَاَقِيْمُوْا الصَّلٰوةَ ﴿ و به ریکو پیکی نویژ به جی بینن ﴿ وَنَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿ مژده ش بده به بر واداران (به به هه شت و سه ره که و تن) ﴿ ﴿ وَقَالَ مُوسٰى ﴿ و موسا ووتی ﴿ رَبَّنَا اِنَّكَ ﴿ ئهی په روه ردارمان به راستی تو ﴿ ءَاْتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاةٗ ﴿ به خشییو ته به فیرعهون و کومه له کهی ﴿ زَيْنَةً وَاَمْوَالًا ﴿ هو کاری رازانه وه و جوانی و مال و سامانی زور ﴿ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ﴿ له ژیانی دونیادا ﴿ رَبَّنَا لِصُبْحًا ﴿ ئهی په روه ردارمان بو نه وهی خه لک گومرا بکه ن ﴿ عَن سَبِيْلِكَ ﴿ له رینگای تو ﴿ رَبَّنَا اطْمِسْ ﴿ ئهی په روه ردارمان له ناوی سه ره و مه یه نیله ﴿ عَلٰى اَمْوَالِهِمْ ﴿ مال و سامانیان ﴿ وَاَشْدُدْ عَلٰى قَلْبِهِمْ ﴿ دله کانین ره ق و ره ش بکه ﴿ فَلَا يُؤْمِنُوْا ﴿ چونکه بر و نا هینن ﴿ حَتّٰى يَرَوْا ﴿ هه تا نه بینن (به چاوی خوینان) ﴿ الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿ سزای سه ختی نازارده ر ﴿ ﴿

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ مَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ * وَجَوْرَ نَابِيِّ إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ
 فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ وَبَغِيًّا وَعَدَّ وَاحْتَىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ
 قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ ءَبْنُو إِسْرَائِيلَ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَأَلْكَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَأَلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
 خَلْفَكَ ءَأْيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَأَيَاتِنَا الْغَافِلُونَ
 ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
 الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
 بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ
 مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ
 قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
 وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَأْيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خوای گه‌وره) فرموی بیگومان ﴿أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ﴾ داوای هر دو و کتان و هر گیرا ﴿فَأَسْتَقِيمًا﴾ جا خو راگر و بهره‌وام بن (له‌سه‌ر ئایینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ﴾ وه مه‌که‌ونه شوین
 ریگای ﴿الَّذِينَ لَا يَعْمُرُونَ﴾ ئەوانه‌ی که نازانن ﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ﴾ ئەمجا نه‌وی ئیسرائیلمان
 له‌ده‌ریاکه (ده‌ریای سوور) په‌راندووه ﴿فَاتَّبَعَهُمْ وَعَوْنٌ وَجُودٌ﴾ ئەمجا فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی
 شوینیان که‌وتن ﴿بَعِيًا وَعَدُوًّا﴾ به‌سته‌م و ده‌ست دریزی کردن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه‌تا ئەو کاته‌ی
 ﴿أَدْرَكَهُ الْعُرْقُ﴾ خه‌ریک بوو (فیرعه‌ون) بخنکی ﴿قَالَ آمَنْتُ﴾ ئەوسا ووتی بروام هینا ﴿أَنْتَ لَا
 إِلَهَ﴾ که‌هیچ په‌رستراویکی راست نی‌یه ﴿إِلَّا الْأَدْرَىٰ﴾ جگه‌له‌ئه‌و (خوایه) نه‌بیئت ﴿آمَنْتُ بِهِ﴾ که
 بروایان پی‌هیناوه ﴿بَنُو إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌وی ئیسرائیل ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌منیش له‌موسلمانانم ﴿
 وَأَقْلَنَ﴾ ئیستا (باوهر دیتی٩) ﴿وَقَدَّعَصَيْتَ قَبْلَ﴾ که‌بیگومان له‌وه‌و پیش‌سه‌ریبچیت کرد ﴿وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ وه‌تو له‌خرابه‌کاران و تیکده‌ران بوویت ﴿فَالْيَوْمَ﴾ به‌لام ئەمرو ﴿سَجَّيكَ بِبَدَنِكَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) رزگار ده‌که‌مین ﴿لِتَكُونَ لِمَنْ حَلَفَكَ آيَةً﴾ بو‌ئه‌وه‌ی بی‌به‌په‌ند بو‌ئه‌وه‌ی
 له‌دوای تو دیت ﴿وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ﴾ وه‌به‌راستی زوریک له‌خه‌لکی ﴿عَنِ آيَاتِنَا لَعْفُلُونَ﴾
 بی‌ئاگان له‌به‌لگه و نیشانه‌کانی ئیمه ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان نیشته‌جیمان کردن
 ﴿بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌وی ئیسرائیل ﴿مُبَوَّاصِدِقٍ﴾ له‌شوینیکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾
 و روزی چاک و پاکمان پی‌دان ﴿فَمَا اختلفوا﴾ جاراجیاو دوو به‌ره‌ک نه‌بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ هه‌تا
 زانین و شاره‌زایی (ته‌ورات) یان بو‌هات ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت ﴿يَقْضِي بَيْنَهُمْ﴾ بریار
 ده‌دات له‌نیوانیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی دوایدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی ئەوان تیدا راجیا بوون
 ﴿فَإِنْ كُنْتَ﴾ جائه‌گه‌ر تو ﴿فِي شَكٍّ﴾ له‌گوماندای ﴿مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ له‌وه‌ی که‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه
 بؤ ﴿فَسَلِّ الْآيَاتِ﴾ ئەوه‌پرسیار له‌وانه‌بکه ﴿بِقُرْءٍ وَنَاكِتٍ﴾ که‌کتیبی ئاسمانی شاره‌زان
 و ده‌یخویننه‌وه ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ له‌پیش‌تو ﴿لَقَدْ جَاءَكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بؤ هاتووه ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾
 هه‌ق و راستی له‌په‌روه‌ردگارت هوه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ که‌واته له‌ده‌سته‌ی گومانداران مه‌به ﴿
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ﴾ و له‌وانه‌ش مه‌به ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌نیشانه‌کانی خوابان به‌دروزانی
 (و باوهر یان پی‌هینان) ﴿فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (ئه‌گه‌ر و ابکه‌یت) ئەوه‌ده‌چیته‌ریزی زه‌ره‌مه‌ندانه‌وه ﴿
 إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی ﴿حَقَّقَتْ عَلَيْهِمْ﴾ ده‌رچووه و چه‌سپاوه بو‌یان ﴿كَلِمَاتٍ رَبِّكَ﴾ بریاری
 په‌روه‌ردگارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بروا‌ناهیتن ﴿وَلَوْ جَاءَهُمْ﴾ (بروا‌ناهیتن) هه‌رچه‌ند بو‌یان بیئت
 ﴿كَلِمَاتٍ﴾ هه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ک ﴿حَتَّىٰ يَرَوُا﴾ هه‌تا نه‌بینن (به‌چاوی خو‌یان) ﴿الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ﴾ سزای سه‌ختی ئازارده‌ر ﴿﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَأَمَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
 لَمَاءَ أَمْنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
 كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
 عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ
 قُلْ فَانْتَظِرُوا وَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي
 رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَأَمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّكُمْ وَأُمِرْتُ
 أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

﴿قُلْ لَآ كَآنتَ قَرْيَةً ءَامَنَتْ﴾ (خہ لکی) ہیچ شار و گوندیک (لہ وانہی کہ ہہرہ شہیان لیکرا) و باوہریان
 ہینا (کاتی بینین و دابہ زینی سزای پەرورہ دگار) ﴿فَتَفَعَّلَهَا بَعْدَ ذَلِكَ﴾ باوہرہ کہیان ہیچ سوودی پی
 نہ گہ یاندن ﴿إِلَّا قَوْمٌ نَّؤُسُ﴾ جگہ لہ گہ لی یونس (علیہ السلام) نہ بیت ﴿لَمَّا ءَامَنُوا﴾ کاتیک ہہ مووہر وایان
 ہینا و تہ وہ بیان کرد (کہ دل نیابوون سزای پەرورہ دگار دابہ زیوہ بؤ سہریان) ﴿كَشَفْنَا عَنْهُمْ﴾ لامان
 برد لہ سہریان ﴿عَذَابَ الْحَرِيِّ﴾ سزای سہر شورپی و پرسیوایی ﴿فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ لہ ژیانی دونیادا
 ﴿وَمَتَّعْنَاهُمُ إِلَىٰ حِينٍ﴾ و بہ ہرہ و خو شیمان پیدان تا ماوہیہک (تاکاتی مردنیان) ﴿وَوَسَّوْا رَبُّكَ﴾
 وہ تہ گہر پەرورہ دگارت بیویستایہ ﴿لَا مَنَ﴾ بروای دہ ہینا ﴿مَنَ فِي الْاَرْضِ﴾ تہو (خہ لکی) والہ زہویدان
 ﴿كُلُّهُمْ جَمِيعًا﴾ ہہ مووہ بہ تیکرا ﴿اَقَانَتْ﴾ دہی ثایا تو (تہی موحمہ مد ﴿تَكَرَّهُ النَّاسُ﴾ زور
 لہ خہ لکی دہ کہیت ﴿حَتَّىٰ يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ﴾ ہہ تا بینہ بر وادار ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ﴾ وہ بؤ ہیچ کہ سینک
 نی یہ ﴿اَنْ تُؤْمِنَ﴾ کہ بروا بینی ﴿اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ مہ گہر بہ ویستی خوانہ بیت ﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ﴾ وہ پیسی
 (وی بی باوہری) دہ خاتہ ﴿عَلَى الْاَيِّنِ﴾ سہر تہ وانہی ﴿لَا يَقْبَلُوْنَ﴾ کہ تی ناگہن و بیر ناگہنہ وہ ﴿قُلْ اَنْظُرُوْا﴾
 (تہی موحمہ مد ﴿بَلٰى﴾ بلی: سہر نچ بدن ﴿مَا ذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ چی لہ ٹاسمانہ کان و زہویدایہ
 ﴿وَمَا نَعْنِيْ بِاللَّذُرِّ وَالنَّدْرِ﴾ کہ چی نیشانہ و تر سینتہرہ کان ہیچ سوود ناگہنہ نن ﴿عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾
 بہ کہ سانیک بروانہ ہینن ﴿فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ﴾ دہی چاوہروانی چی دہ کہن ﴿اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ﴾
 بیجگہ لہ رووداویک و ہک رووداوہ کانی تہ وانہی ﴿خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ کہ لہ پی شیانہ وہ رابور دن
 ﴿قُلْ فَانْتَظِرُوْا﴾ بلی دہی چاوہروان بکہن ﴿اِنِّيْ مَعَكُمْ﴾ بہ راستی منیش لہ گہل ٹیوہ دا
 ﴿مَنْ الْمُنْتَظِرِيْنَ﴾ لہ چاوہرواننم ﴿ثُمَّ نَتَجِيْ﴾ پاشان ٹیمہ رزگاری دہ کہین (لہ کاتی نارہ حہ تیدا)
 ﴿رُسُلَنَا﴾ پیغہ مہر انمان (﴿وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ و تہ وانہی بروایان ہینا وہ ﴿كَذٰلِكَ﴾ ٹابہ و شتوہ
 ﴿حَقًّا عَلَيْنَا﴾ پیویستہ لہ سہرمان ﴿نُجِجَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ ٹیمان داران رزگار بکہین ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ﴾
 بلی تہی خہ لکینہ ﴿اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ﴾ تہ گہر ٹیوہ لہ گو مانندان ﴿مِّنْ دِيْنِيْ﴾ لہ (راستی) ٹاینہ کہم
 ﴿فَلَا اَعْبُدُ الَّذِيْنَ﴾ تہوہ من ناہرستم تہ وانہی ﴿تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ کہ ٹیوہ دہی پہرستن بیجگہ لہ خوا
 ﴿وَلٰكِنْ﴾ بہ لکو ﴿اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ﴾ تہوہ خواہیہ دہ پہرستم ﴿يَتَوَفَّوْا﴾ کہ ٹیوہ دہ مرینی ﴿وَاْمُرْ اَنْ اَكُوْنَ﴾
 وہ من فرمانم پی کراوہ کہ ﴿مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ لہ برواداران بم ﴿وَاَنْ اَقْرَبَ وَجْهَكَ﴾ وہ رووت ریک
 و راست بکہ ﴿لِلَّذِيْنَ حَبِيْبًا﴾ بؤ ٹاینیک کہ راستہ ﴿وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴾ وہ بہ ہیچ جو ریک لہ ہاوبہش
 دانہ ران مہ بہ ﴿وَلَا تَدْعُ﴾ ہاوارمہ کہ (مہ پہرستہ) ﴿مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ بیجگہ لہ خوا ﴿مَا لَا يَفْعَلُ﴾
 شتی نہ سوودت پی دہ گہ یہ بیت ﴿وَلَا يَضُرُّكَ﴾ و نہ زیانت لی دہ دات ﴿فَاِنْ فَعَلَتْ﴾ جا تہ گہر وات کرد
 ﴿فَاِنَّكَ اِذَا﴾ تہوہ بیگو مان تہو کاتہ تو ﴿مِنَ الظّٰلِمِيْنَ﴾ لہ سہتہ مکارانی ﴿

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ
 بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١١٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ
 فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١٨﴾ وَأَتَّبِعْ مَا وَحَىٰ
 إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُذَ اللَّهُ كُفْرَكُمْ وَاللَّهُ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١١٩﴾

سورة هود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِبِ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ وَتُمْ فَضِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾
 أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا
 رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
 كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
 كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ الْآحِينَ لَيَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
 يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

﴿وَإِن يَمَسُّنَكَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا به تو بگه به نیت ﴿بَصُرٍ﴾ زینتک ﴿فَلَا كَشْفَ لَهُ﴾ هیچ لاده رتک نی به بو نه و (زیانه) ﴿الْأَهْوَى﴾ بیجگه له خوا ﴿وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ﴾ وه نه گهر خیر و خوشیه کی بویت بؤت ﴿فَلَا رَادَّ لِقَضَاءِهِ﴾ نه وه هیچ به گری که رتک نیه بو چاکه ی خوا ﴿يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ به هر مه ندی ده کات نه وه که سه ی خوی بیه ویت ﴿مِن عِبَادِهِ﴾ له به نده کانی ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه هر نه و لی بورده ی به به زه بیه ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ته ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ﴾ ته ی خلکینه ﴿فَدَجَاءَ كَرَأْسِهِ﴾ به راستی (قورناتی) حه قتان بو هاتووه ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ له لایه ن په روره دگار تانه وه ﴿فَمَن أَهْدَىٰ﴾ جا هر که سیک رینموونی وه رگرتیت ﴿فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ نه وه بیگومان (قازنجی) رینموونیه که ی بو خویه تی ﴿وَمَن ضَلَّ﴾ هر که سیش گومرا بوویت ﴿فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ نه وه بیگومان (زیانی) گومرا بوونه که ی بو خویه تی ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكَ﴾ وه من له تیوه ﴿بِوَكِيلٍ﴾ به بر پس یار نیم ﴿وَآتَيْعٍ﴾ شوین نه وه بکه وه ﴿مَالِوَجَىٰ إِلَيْكَ﴾ که سرووش وه حی کراوه بویت ﴿وَأَصْرَحْتَ﴾ وه به نارام و خوگر به همتا ﴿يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ خوا بر یاری ده دات (له نیوانی تو و نه واند) ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه و (خوایه) چاکترینی هموو دادور و بر یارده رانه ﴿﴾

سورته‌ی ﴿هُود﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهر بان

﴿الر﴾ به (ته لیف، لام، را) ده خوینتریته وه خوا زاناتره به مانا که ی، بو زیناری زیاتر سه بری سه رته ی سورته ی (البقرة) بکه ﴿كِتَابٌ أَحْكَمْتُ﴾ نه مه کتیبیکه بهتو دار برژراوه ﴿ءَايَاتُهُ﴾ نایه ته کانی ﴿تُرْفُصَّتْ﴾ پاشان پروون کراونه ته وه ﴿مِن لَّنِّ﴾ له لایه ن ﴿حِكْمِ خَيْرٍ﴾ (خوی) کار دروستی زاناوه ﴿الْأَعْبَادُ﴾ بو نه وه ی هیچ شستیک نه په رستن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ﴾ به راستی من له لایه ن نه و (خوا) وه بو تیوه ﴿نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ تر سینهر و مورده درم ﴿وَإِن أَسْتَفِرُّوْا رَبَّكَ﴾ هر وه ها بو نه وه ی داوای لیور دن بکه نه له په روره دگار تان ﴿وَأُوْبُوْا إِلَيْهِ﴾ پاشان تو به بکه ن و بگه رینه وه بؤلای ﴿يَمَعَكُمْ مَعًا حَسَنًا﴾ ده تان ژنی به ژبانیکی چاک و خوش ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاماوه ی دیاری کراو (بؤنان) ﴿وَيُؤْتِ كُلَّ﴾ وه ده به خشیت به هه مو ﴿ذِي فَضْلٍ فَضْلًا﴾ خاوه ن چاکه و به هر هه ک (پاداشتی) چاکه و به هر ه ی خوی ﴿وَإِن تَوَلَّوْا﴾ وه نه گهر روو وه رگیرن و سه بریچی بکه ن ﴿فَإِنِ أَخَافُ﴾ نه وه به راستی من مه ترسی ده که م ﴿عَلَيْكُمْ﴾ به خه تان بگری ﴿عَذَابٍ يَوْمَ كَبِيرٍ﴾ سزای پوژنکی گه وره (که پوژنی دوا بیه) ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ هر بؤلای خوا به ﴿مَرْجِعِكُمْ﴾ گه رانه وه تان ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه و (خوایه) ده سه لات داره به سه ر هه مو و شتیکدا ﴿إِلَّا إِلَهُهُ﴾ ناگادار بن بیگومان نه وان ﴿يَسْتَوُونَ صُدُورَهُمْ﴾ سنگیان ده بیچنه وه (له سه ر کینه و دژایه تی) ﴿لَيْسَتْ خَفُومًا مِّنْهُ﴾ بو نه وه ی خویان بشار نه وه له خوا ﴿الْآجِينَ﴾ بیدار بن کاتیک ﴿يَسْتَعْشُونَ مَنَابِتَهُمْ﴾ نه وانه خویان داده پوژن به پوژشاکه کانیان (بو نه وه ی بیلانه کانیان دهر نه که ون) ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانیت ﴿مَائِيسُرُونَ وَمَاعِلُونَ﴾ به وه ی ده بشار نه وه وه نه وه ی ناشکرای ده که ن ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ بیگومان نه و (خوایه) به ناگا و زانا به ﴿بِدَاتِ الصُّدُورِ﴾ به و (نه پنیانه ی) له سینه و دلّه کاندایه ﴿﴾

* وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
 مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ
 قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنْ هَذَا إِلَّا السِّحْرُ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى
 أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ وَالْأَيُّومُ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
 مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِتَارِحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
 لَيَكْفُرُ ۗ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ
 مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ
 ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ ۗ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
 وَضَائِقٌ بِهِ ۗ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا الْوَلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كَنْزًا ۗ وَجَاءَ
 مَعَهُ وَمَلِكٌ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

﴿وَمِمَّنْ دَابَّآءَ﴾ هیچ گیان له‌به‌ریک نی یه ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌وی دا ﴿إِلَّا عَلَىٰ آلِهَةٍ﴾ نیلا له‌سه‌ر خوابه ﴿رِزْقُهَا﴾ رزق و روزه‌که‌ی ﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا﴾ وه (خوا) ده‌زانی شوینی مانه‌وه‌ی ﴿وَمُسَوِّدَعَهَا﴾ وه شوینی لی دهر چوونی ﴿كُلُّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ همه‌مووی نوسراوه له‌کتیبی روون که‌ره‌وه (لوح المحفوظ) دا ﴿وَهُوَ﴾ ئهو (خوابه) زاتیکه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ناسمانه‌کان وزه‌وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش روزدا ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ و عه‌رشه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاو بوو ﴿لِيَبْلُوَكُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی ناقینان بکاته‌وه ﴿أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامتان کرده‌وه‌ی چاکتر (ده‌که‌ن) ﴿وَلَمَّا قَلَّتْ﴾ سویندی نه‌گه‌ر بلیت (به‌وانه) ﴿إِنَّا كَرَّمْنَا نُوْحًا﴾ به‌راستی ئیوه زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿مِن بَعْدِ الْمَوْتِ﴾ له‌پاش مردن ﴿لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان ئه‌وانه‌ی که بی پروان ده‌لین ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُ مُبِينٌ﴾ ئه‌مه هیچ نی یه بیجگه له‌جادوویه‌کی روون و دیارنه‌بیت ﴿وَلَمَّا أَخْرَجْنَاهُمُ الْعَذَابَ﴾ وه سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر ئه‌و سزایان دوا بخه‌ین ﴿إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ﴾ تاماویه‌کی که‌می دیاری کراو ﴿لِيَقُولَنَّ مَا يَجْسُرُونَ﴾ ئه‌وه به‌راستی ده‌لین چی ئه‌و سزای راگرتووه (بوچی بومان نایه‌ت) ﴿الْأَيُّومَ يَأْتِيهِمْ﴾ بیدار بن روژی ئه‌و سزابه‌یان بو دیت ﴿لَيْسَ مَصْرُوعًا عَنْهُمْ﴾ لیان لا نادری ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وه ده‌وریان ده‌دات ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه‌وه‌ی که ئه‌وانه گالته‌و لافرتیان بی ده‌کرد ﴿وَلَمَّا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر ئیمه بیچیزین به‌ئاده‌می ﴿مَسَاحِمَ﴾ چاکه و فه‌زل و به‌هریه‌ک لای خو‌مانه‌وه ﴿كُنُوزَ عَنَّا مَتَّحِينَ﴾ پاشان ئه‌و (چاکه و به‌هریه‌ی) لی بگرینه‌وه ﴿إِنَّهُ وَيُؤَسُّوْنَ كَفُورًا﴾ بینگومان ئه‌و زور ناومید و سپله‌یه (له‌و کاته‌دا کوفری نیعمته‌کانی خوا ده‌کات) ﴿وَلَمَّا أَذَقْنَا﴾ سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر پنی بیچیزین بیده‌نی ﴿نِعْمَاءَ بَعْدَ صَرَآءٍ مَّسْتَه﴾ به‌هره و چاکه دوا‌ی ئه‌و سه‌ختی و نار‌ه‌حتیانه‌ی تووشی بووه ﴿لِيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي﴾ بینگومان ده‌لیت گشت سه‌ختی و زیانه‌کانم له‌مل بوویه‌وه (به‌روکی به‌ردام) ﴿إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورًا﴾ بینگومان (له‌وکاته‌دا) زور دلخوش و لوت به‌رزو خو‌به‌زل زانه ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ جگه له‌وانه‌ی که بائارام و خو‌گر بوون ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان به‌جی هینا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ ئه‌وانه بویان هه‌یه ﴿مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لییوردن و پاداشتی گه‌وره ﴿فَلَمَّا تَرَكَ تَارِكًا﴾ ئایا تو‌وازه‌ینه‌ری ﴿بِضْعٍ مَا يُوحَىٰ لِيَنَّكَ﴾ له (راگه‌یاندنی) هه‌ندیك له‌وه‌ی نیگات بو کراوه ﴿وَصَآئِقٌ بِهِ صَدْرُكَ﴾ و دل ته‌نگ ده‌بی بیی ﴿أَنْ يَقُولُوا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ده‌لین ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ كِتَابًا﴾ بوچی گه‌نج و خه‌زینه‌ی بو ناینر دریتسه خواره‌وه ﴿أَوْجَاءَ مَعَهُ وَمَلُوكًا﴾ یان بوچی فریشته‌یه‌کی له‌گه‌لدا نه‌ها‌تووه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ بینگومان تو‌ته‌نها ترسینه‌ری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ و خوا بو‌همه‌موو شستیک سه‌ره‌ر شستیکارو چاودیره ﴿

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
 وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
 فَإِذَا لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
 لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمَنْ قَبْلَهُ
 كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ وَفَلَاتُكَ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ
 رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
 أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَمُرُّنَا وَنَمُرُّكُم مِّثْلَ النُّجُومِ﴾ یان نه‌وانه ده‌لین پیغه‌مبهر ﷺ نه‌و (قورئانه‌ی هه‌لبه‌ستووه ﴿قُلْ فَأَتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ﴾ بلی ده‌ی ئیوه‌ش ده‌ سورته‌ی وه‌ کو‌ئو (قورئانه) بیئن ﴿مُقْتَرَبَاتٍ﴾ هه‌لبه‌ستراوین ﴿وَأَدْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ﴾ وه‌بانگ بکه‌ن (بو‌پشتیوانیتان) ههر که‌س ده‌توانن ﴿مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌له‌خوا
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿۱۱﴾ ﴿فَالرَّيْسَ سَجِيْبًا لِّكُفْرٍ﴾ جا‌ئه‌گه‌ر وه‌ لامیان نه‌دانه‌وه
 ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ﴾ نه‌وه‌ بزنانن که‌بیگومان نه‌م (قورئانه) نیر‌دراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ ﴿بِعَلِّ اللَّهِ﴾ به‌ناگاداری
 و‌زانی‌ی خوا ﴿وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه‌روه‌ها بزنانن هیچ‌ به‌رستراوئیکی راست‌نی‌ی به‌بیجگه‌له‌نه‌و
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌ مل‌که‌چ و‌ موسلمانن؟ ﴿۱۲﴾ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ﴾ ههر که‌س ده‌به‌وئیت
 ﴿الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا﴾ ژیان‌ی دنیا و‌ پازاوه‌ و‌ جوانی‌ نه‌و ﴿تُوْفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا﴾ ئیمه‌ (به‌رهم‌می‌)
 کرده‌وه‌ کانیان به‌ته‌واوی‌ پی‌ ده‌ده‌ین تیا‌یدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْخُسُونَ﴾ وه‌ نه‌وان له‌م ژبان‌دا که‌م و‌ کور‌ی
 یان له‌گه‌ل‌ناکریت ﴿۱۳﴾ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ نه‌وانه که‌سانیکن بو‌یان‌نی‌ی به‌ ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾
 له‌روژی‌ دو‌اییدا جگه‌له‌ئاگر ﴿وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا﴾ وه‌ نه‌وه‌ی کردیان تیا‌یدا پو‌چ و‌ بی‌ به‌رهم‌ بو‌وه
 ﴿وَوَطِّلُوا مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ﴾ وه‌ ههر‌چیان کرد به‌رده‌وام بو‌وه‌هیچ ﴿۱۴﴾ ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جا‌ئایا که‌سیک ﴿عَلَىٰ
 بَيْتِهِ مِّنْ رَبِّهِ﴾ به‌لگه‌به‌کی‌ ئاشکرای‌ بی‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار‌یه‌وه‌ ﴿وَيَسْأَلُهُمْ شَاهِدًا مِّنْهُ﴾ و‌ شایه‌تیک‌ لای
 نه‌وه‌وه‌ بو‌ی‌ بخوئیتنه‌وه‌ ﴿وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُّوسَىٰ﴾ وه‌ له‌پیش‌ نه‌م (شایه‌تیه‌ی‌ خو‌یه‌وه‌) په‌راوی‌ مو‌وساش
 (شایه‌ته‌ بو‌ی‌) ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ که‌په‌په‌رو‌ پیشه‌واو‌ میهره‌بانیه‌ ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نه‌وانه‌ برو‌ایان‌ هه‌یه
 به‌و (شایه‌ته‌ که‌قورئانه) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وه‌ ههر‌که‌س با‌وه‌ری‌ پی‌ی‌ نه‌بیت ﴿مِنَ الْأَحْزَابِ﴾ له‌و‌ کو‌مه‌ل
 و‌ تا‌قمانه‌ (نه‌وانه‌ی‌ کو‌بونه‌وه‌ له‌سه‌ر‌ ذرایه‌تی‌ ئیسلام) ﴿فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ﴾ نه‌وه‌ ئاگر‌ جینگابه‌تی‌ ﴿فَلَا
 تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ﴾ که‌واته‌ هیچ‌ جو‌ره‌ گومان‌ و‌ دو‌و‌ دلیه‌کت‌ نه‌بیت‌ له‌و‌ (قورئانه) ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾
 به‌راستی‌ نه‌و‌ قورئانه‌ راسته‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار‌ته‌وه‌ هاتووه‌ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام
 زو‌ریک‌ له‌خه‌ل‌کی‌ برو‌اناهیتن ﴿۱۵﴾ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ وه‌ئایا‌کی‌ سته‌مکار‌تره‌ له‌و‌ که‌سه‌ی‌ ﴿أَفْتَرَىٰ
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌درو‌ هه‌لبه‌ستی‌ به‌ده‌م‌ خواوه‌؟ ﴿أُولَٰئِكَ يَعْزُوبُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه‌وانه‌ ده‌برینه‌ حوزوری
 په‌روه‌ردگاریان‌ (و‌وته‌ کانیان‌ ده‌خریته‌ رو‌و) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌ شایه‌ته‌کان‌ (له‌پیغه‌مبه‌ران
 و‌فریشته‌کان‌) ده‌لین ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ ئا‌نه‌وانه‌ نه‌و‌ که‌سانن ﴿كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ (له‌دونیا‌دا) درو‌بان
 هه‌ل‌ده‌به‌ست‌ به‌ده‌م‌ په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ بیدار‌بن‌ نه‌فرینی‌ خوا ﴿عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ بو‌
 سته‌مکارانه ﴿۱۶﴾ ﴿الَّذِينَ بَصُودُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی‌ به‌ره‌ل‌ستی‌ ری‌نگه‌ی‌ خوا‌ده‌که‌ن ﴿وَيَسْعَوْنَ فِيهَا
 عِوَجًا﴾ و‌ ده‌بانه‌وی‌ به‌لارو‌ چه‌وتی‌ نیشان‌دن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ له‌کاتیک‌دا‌ نه‌وان‌ به‌روژی‌ دو‌ای
 ﴿هُمْ كَافِرُونَ﴾ بی‌ پروان ﴿۱۷﴾

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
 السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١١﴾ لَأَجْرَمَ أَنَّهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٣﴾ *مِثْلَ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
 وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتَنِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
 أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلْيَسِ ﴿١٦﴾
 فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَىٰ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
 وَمَا تَرَىٰ إِلَّا الَّذِينَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِأَدَىٰ الرَّأْيِ
 وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿١٧﴾
 قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَعَآتَنِي رَحْمَةً مِّنْ
 عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْنَاكُمْ هَا وَأَنْتُمْ لَهَا كِرِهُونَ ﴿١٨﴾

﴿أُولَٰئِكَ لَا يَكُونُوا مُعْجِزِينَ﴾ ﴿ثُمَّ﴾ ﴿نَهْرِينَ لِي﴾ ﴿كَرَا﴾ ﴿أَنَّهُ نَاتَوَانِ﴾ ﴿لَهُدَسْتِي﴾ ﴿خَوَا﴾ ﴿خَوِيَانِ﴾ ﴿قَوْنَارِ﴾ ﴿بَكَنِ﴾ ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ ﴿لَهُوَلَاتٍ﴾ ﴿وَزَهْوِيدَا﴾ ﴿وَمَاكَانَ لَهُمْ﴾ ﴿وَنِيَانَهُ﴾ ﴿مَنْ دُونَ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءٍ﴾ ﴿يَبْجُجُهُ﴾ ﴿لَهُ﴾ ﴿خَوَا﴾ ﴿هَيْجِ﴾ ﴿پَشْتِيَوَانِ﴾ ﴿وَدُوسْتِيكَ﴾ ﴿بُضْعَفُ لَّهُمْ﴾ ﴿بُؤْيَانِ﴾ ﴿دُووَقَاتِ﴾ ﴿دَه كَرِيْتَهُوَه﴾ ﴿أَلْعَدَابُ﴾ ﴿سَزَا﴾ ﴿مَاكَانُوا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ﴿السَّمْعَ﴾ ﴿تَوَانَايِ﴾ ﴿بِيَسْتِي﴾ ﴿ثَهُو قُورْنَانَهُ﴾ ﴿يَان نَه بُوو﴾ ﴿وَمَاكَانُوا يُبْصِرُونَ﴾ ﴿هَه قِيْشِيَانِ﴾ ﴿نَه دَه بِيْنِي﴾ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ﴿ثَهُوَانَهُ﴾ ﴿كَه سَانِيَكُنْ﴾ ﴿حَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ﴿كَه خُوِيَانِ﴾ ﴿دُورَانِدِ﴾ ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ﴾ ﴿وَه لِيْسَانِ﴾ ﴿وَوْنِ بُوو﴾ ﴿مَاكَانُوا يُفْتَرُونَ﴾ ﴿ثَهُو دَرُووِ﴾ ﴿دَه لَه سَانَه يِ﴾ ﴿لَه دُونِيَادَا﴾ ﴿دَه يَانِ﴾ ﴿كُرْدِ﴾ ﴿لَا حِرْمَانَ لَهُمْ﴾ ﴿بَه رَاسْتِي﴾ ﴿وَيَبْجُجُومَانِ﴾ ﴿ثَهُوَانَهُ﴾ ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ ﴿لَه رُوْزِيِ﴾ ﴿دَوَايِيدَا﴾ ﴿هُمُ الْأَخْسَرُونَ﴾ ﴿زَه رَه مَه نَد تَرِيْنِ﴾ ﴿كَه سِ خُوِيَانِ﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ﴿بَه رَاسْتِي﴾ ﴿ثَهُوَانَه يِ﴾ ﴿رُوِيَانِ﴾ ﴿هَيْتَاوَه﴾ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ﴿وَكُرْدَه وَه﴾ ﴿چَا كَه كَانِيَانِ﴾ ﴿بَه جِيِ﴾ ﴿هَيْتَاوَه﴾ ﴿وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ ﴿وَكَه رَدِنِ﴾ ﴿كَه چِ﴾ ﴿وَدَلِّ﴾ ﴿تَارَامِ﴾ ﴿بُووِنِ﴾ ﴿بُوِ﴾ ﴿فَه رَمَانَه كَانِيِ﴾ ﴿پَه رَه رَدِ﴾ ﴿كَارِيَانِ﴾ ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ﴿ثَهُوَانَهُ﴾ ﴿هَاوَه لَانِيِ﴾ ﴿بَه هَه شْتِنِ﴾ ﴿هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ﴿تِيْدَا﴾ ﴿دَه مِيْتَنَه وَه﴾ ﴿بَه هَه مِيْشَه يِي﴾ ﴿مِثْلَ الْقَرِيفَيْنِ﴾ ﴿وِيْنَه يِ﴾ ﴿ثَهُو دُووِ﴾ ﴿دَه سْتَه يَه﴾ ﴿كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْأَبْصِرَ وَالسَّمِيعَ﴾ ﴿وَه كِ كُوِيْرِ﴾ ﴿وَكَه رِ﴾ ﴿بِيْسَه رِ﴾ ﴿وَيِنَاوَانِ﴾ ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ ﴿تَايَا﴾ ﴿ثَهُو دُووِ﴾ ﴿دَه سْتَه يَه يَه كَسَانِ﴾ ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿دَه بُوِ﴾ ﴿بِيْرِنَا كَه نَه وَه﴾ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ ﴿سُوِيْتِنِدَه﴾ ﴿بَه خَوَا يَبْجُجُومَانِ﴾ ﴿نَارْدَمَانِ﴾ ﴿نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ ﴿نُووحِ﴾ ﴿بُوِ لَايِ﴾ ﴿گَه لَه كَه يِ﴾ ﴿إِنِّي لَكِرْدِيْبِيْرٌ مُّبِيْرٌ﴾ ﴿پِيِيِ﴾ ﴿وَوْتِنِ﴾ ﴿دَلْنِيَابِنِ﴾ ﴿مِن تَرَسِيْتَه رِيْكِيِ﴾ ﴿تَا شِكْرَامِ﴾ ﴿بُوْتَانِ﴾ ﴿أَن لَّاتَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ ﴿كَه جِگَه﴾ ﴿لَه خَوَا نَه پَه رَسْتِنِ﴾ ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ ﴿چُونَكَه﴾ ﴿بَه رَاسْتِي﴾ ﴿مِن دَه تَرَسِمِ﴾ ﴿يَه خَه تَانِ﴾ ﴿بِگَرِيِ﴾ ﴿عَذَابِ يَوْمِ﴾ ﴿الْآخِرِ﴾ ﴿سَزَايِ﴾ ﴿رُوْزِيْكِيِ﴾ ﴿سَه خَتِ﴾ ﴿وَبَه تَا زَارِ﴾ ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ﴾ ﴿جَا كَارِ﴾ ﴿بَه دَه سَتِ﴾ ﴿وَدَه سَه لَا تَدَارَه كَانِ﴾ ﴿وَوْتِيَانِ﴾ ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿ثَهُوَانَه يِ﴾ ﴿كَه پَرُوِيَانِ﴾ ﴿نَه هَيْتَا بُووِ﴾ ﴿مِن قَوْمِهِ﴾ ﴿لَه گَه لَه كَه يِ﴾ ﴿نُووحِ﴾ ﴿مَا تَرَبَّكَ﴾ ﴿ئِيْمَه تُوِ﴾ ﴿نَابِيْنِيْنِ﴾ ﴿إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا﴾ ﴿جِگَه لَه تَادَه مِي يَه كِيِ﴾ ﴿وَه كِ خُوْمَانِ﴾ ﴿وَمَا تَرَبَّكَ﴾ ﴿وَه نَابِيْنِيْنِ﴾ ﴿تُوِ﴾ ﴿تَبْعَاكَ﴾ ﴿هَيْجِ كَه سِيْكَ﴾ ﴿شُوِيْنَتِ﴾ ﴿كَه وَتِيْبَتِ﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ ﴿جِگَه لَه وَا نَه يِ﴾ ﴿هُمُ أَرَادْنَا﴾ ﴿كَه هَه ژَارِ﴾ ﴿وَبَه سْتَه كَانِمَانِ﴾ ﴿بَادِيِ الْأَرَايِ﴾ ﴿بِيِ تَاوَه زَا وَا سَاوِيْلِكَه نِ﴾ ﴿رُوَالَه تِ بِيْنِنِ﴾ ﴿وَمَا تَرَبَّكَ لَكُمُ﴾ ﴿وَه نَابِيْنِيْنِ﴾ ﴿ئِيْوَه﴾ ﴿عَلَيْتَا يِنِ﴾ ﴿فَضْلِ﴾ ﴿هَيْجِ شْتِيْكَتَانِ﴾ ﴿لَه ئِيْمَه زِيَادِيِيِ﴾ ﴿بَلْ نُنَظُّكُمْ كَلِدِيْبِيْتِ﴾ ﴿بَه لَكُوِ﴾ ﴿بَه دَرُوْزِنَتَانِ﴾ ﴿دَه زَانِيْنِ﴾ ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ ﴿نُووحِ﴾ ﴿وَوْتِيِ﴾ ﴿ئَه يِ گَه لَه كَه مِ﴾ ﴿أَرَبِيْتُمْ﴾ ﴿هَه وَا لَمِ﴾ ﴿بَدَه نِيِ﴾ ﴿إِن كُنْتُمْ﴾ ﴿ئَه گَه رِ﴾ ﴿مِن عَلَيِ بِيْنَتِهِ﴾ ﴿بَه لَه گَه يِ﴾ ﴿تَا شِكْرَامِ﴾ ﴿هَه بِيْتِ﴾ ﴿مِن رِيِيِ﴾ ﴿لَه لَايِ﴾ ﴿پَه رَه رَدِ﴾ ﴿كَارِ مَه وَه﴾ ﴿وَه آتِنِي رَحْمَةً﴾ ﴿وَه رَه حَمَه تِيْكِيِ﴾ ﴿پِيِ﴾ ﴿بَه خَشِيْسِيْمِ﴾ ﴿مِن عِنْدِهِ﴾ ﴿لَه لَا يَه نِ خُوِيَه وَه﴾ ﴿فَعَمِيْتِ عَلَيْكُمْ﴾ ﴿بَه لَامِ﴾ ﴿ثَهُو لَه ئِيْوَه﴾ ﴿شَارِدِرِ﴾ ﴿اَبِيْتَه وَه﴾ ﴿أَنْزَلْنَا مَكُوْمَهَا﴾ ﴿تَايَا﴾ ﴿بَه زُوْرِ﴾ ﴿پَا بَه نَدْتَانِ﴾ ﴿بَكَه يِنِ﴾ ﴿بِيِيَه وَه﴾ ﴿وَأَنْشَرْنَا لَهُا كَرِهُونَ﴾ ﴿لَه كَاتِيْكِدَا﴾ ﴿ئِيْوَه حَه زِيِ لِيِ﴾ ﴿نَا كَه نِ﴾ ﴿وَبِيْتَانِ﴾ ﴿نَاخُوْشَه﴾ ﴿١٨﴾

وَيَقَوْمٍ لَا اسْتَأْذَنُوا عَلَيْهِ مَا لَا إِنِّ اجْرِي اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَا اَنَا
 بِطَارِدِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّهُمْ مُّلَقَوْنَ بِهِمْ وَلَكِنِّيْ اَرۡبَابُكُمْ قَوْمًا
 تَجۡهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمٍ مِّنۡ يَّنۡصُرُنِيۡ مِنَ اللّٰهِ اِنۡ طَرَدْتُهُمْ اَفَلَا
 تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنۡدِيۡ خَزَاۡئِنُ اللّٰهِ وَلَا
 اَعۡلَمُ الْغَيۡبِ وَلَا اَقُوْلُ اِنِّيۡ مَلَكٌ وَلَا اَقُوْلُ لِلَّذِيۡنَ تَزۡدِرِيۡ
 اَعۡيُنُكُمْ لَنۡ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۗ اللّٰهُ اَعۡلَمُ بِمَا فِيۡ اَنۡفُسِهِمْ اِنِّيۡ
 اِذَا لَمِنَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿٣١﴾ قَالُوۡا اَيۡنُوۡحُ قَدۡ جَدَلْتَنَا فَا كَثُرَتۡ جِدَالُنَا
 فَاَتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنۡ كُنۡتَ مِنَ الصّٰدِقِيۡنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنۡمَا
 يَأْتِيۡكُمْ بِهٖ اللّٰهُ اِنۡ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعۡجِزِيۡنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنۡفَعُكُمْ
 نَصِيۡحِيۡ اِنۡ اَرَدۡتُ اَنْ اَنۡصَحَ لَكُمْ اِنۡ كَانَ اللّٰهُ يُرِيۡدُ اَنْ
 يُغۡوِيۡكُمْ هُوَرۡبُكُمْ وَاِلَيْهٖ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُوۡلُوۡنَ افۡتَرٰهُ
 قُلۡ اِنۡ افۡتَرَيْتُهُ وَاَفۡعَلٰۤىۡ اِجۡرَامِيۡ وَاَنَا بَرِيۡءٌ مِّمَّا تُجۡرِمُوۡنَ
 ﴿٣٥﴾ وَاُوۡحِيَ اِلَيۡ نُوۡحٍ اَنَّهُ وَاِنۡ يُّؤۡمِنۡ مِّنۡ قَوۡمِكَ اِلَّا مَنۡ قَدَّ اَمَنَ
 فَلَا تَبۡتَسِّسۡ بِمَا كَانُوۡا يَفۡعَلُوۡنَ ﴿٣٦﴾ وَاَصۡنَعِ الْفُلَکَ بِاَعۡيُنِنَا
 وَوَحِّیۡنَا وَلَا تَخۡطُبۡنِيۡ فِی الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا اِنَّهُمْ مُّعۡرَفُوۡنَ ﴿٣٧﴾

﴿وَيَقُولُ﴾ وہ ٹھی گہلہ کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا﴾ لہسہر ٹہم (گہ بانڈنی بہیامہ) داوا ی ہیچ مال و سامانیکتان لی ناکہم ﴿إِنْ أَجْرِي﴾ پاداشتی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ہہر لہسہر خواہہ ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وہ من ٹہوانہ دہر ناکہم ہر وایان ہیناوہ ﴿إِنَّهُمْ مُلْفُونَ رَبِّهِمْ﴾ بہر راستی ٹہوانہ بہدیداری بہر وہر دگاریان دہ گہن (لہر وژی دوا پیدا) ﴿وَلَكِنِّي أَرْجُو﴾ بہلام من ٹیوہ دہبینم ﴿قَوْمًا تَجَاهَلُونَ﴾ کہ کؤمہ لیکی نہزانن ﴿وَيَقُولُ مَن يَصْرُفُ﴾ ٹھی گہلہ کہم کی یارمہ تیم دہدات ﴿مِنَ اللَّهِ إِنْ ظَرَ دُئُفُهُمْ﴾ لہ بہرانہر خوادا ٹہ گہر ٹہوانہ ہتاریٹم (و دہریان بکہم) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دہی ٹایا بو ہیر ناکہ نہوہ؟ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ من پیتان نالیم ﴿عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ خہزینہ کانی خوا لای منہ ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ و ناشلیم غہیب و شتہ نادیارہ کان دہزانم ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ ہہر وہا نالیم من فریشتم ﴿وَلَا أَقُولُ لِلزَّيْتِ﴾ بہوانہش نالیم ﴿تَزِدِّي أَخْيُنُكَ﴾ کہ لہ بہر چاوی ٹیوہ سووک و بی ریزن ﴿لَنْ يُؤَيِّتَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ خوا ہیچ چاکہ یہ کیان ناداتی ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک دہزانی ﴿بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ بہوہی لہ دہروونی ٹہواندایہ ﴿إِنِّي إِذْ أَلَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بہر راستی من ٹہوکاتہ (ٹہ گہر ٹہو ہہزارانہ دہر بکہم) لہستہم کاران دہبم ﴿قَالُوا يَنْبُحُ وَوَتِيَانُ ٹھی نوح ﴿فَدَجَدْنَا﴾ بیگومان دہمہ قالیٹ کرد لہ گہلماندا ﴿فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا﴾ زوریش دہمہ قالیٹ کرد لہ گہلماندا ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا كُفَرْنَا﴾ دہی ٹہوہی بہ لیٹمان پی دہدہیت (لہسزا) بو مان بہینہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ٹہ گہر تو لہر راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ووتی بیگومان خوا بوٹان دہہینیت ﴿إِنْ شَاءَ﴾ ٹہ گہر بہوہیت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وہ ٹیوہ ناتوانن (لہسزای خوا) خوٹان قوتار بکہن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾ وہ ناموژگاری من سوودتان پی ناگہ بہنیت ﴿إِنْ أَرَدْتُ﴾ گہر بہوہیت ﴿أَنْ أَصْحَ لَكُمْ﴾ ناموژگاریتان بکہم ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ﴾ ٹہ گہر خوا بہوہیت ﴿أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾ گومر اتان بکات ﴿مُؤَرِّبِكُمْ﴾ ٹہو بہر وہر دگارتانہ ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وہ ہہر بو لای ٹہویش دہ گہرینہوہ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یا ٹہوانہ دہلین موحمہد ﷺ ٹہم (قورٹانہی) بہناوی خواوہ ہہلہستوہ ﴿قُلْ إِنِّي افْتَرَيْتُهُ﴾ بلی ٹہ گہر من ہہلم بہستیت ﴿فَعَلَىٰ إِجْرَامِي﴾ ٹہوہ گوناهو تاوانہ کہی تہنہا لہسہر خوہم ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُخْرَمُونَ﴾ وہ منیش بہریم لہتاوانی ٹیوہ ﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ﴾ وہ حی کرا بو نوح (علیہ السلام) ﴿أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ﴾ کہوا کہسی تر ہروا ناہینیت ﴿مِنْ قَوْمِكَ﴾ لہ گہلہ کہت ﴿إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ﴾ بیجگہ لہوہی پیشتر ہروای ہیناوہ ﴿فَلَا تَتَّبِعِيسَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ کہواتہ نارہحت و غہمبار مہبہ بہوہی ٹہوان دہیکہن ﴿وَأَصْحَ الْفُلْكَ﴾ وہ کہشتیہ کہش دروست بکہ ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا﴾ بہ پیش چاو و چاودیری و فہرمان و نیگای ٹیمہ (لہم ٹایہ تہدا باسی سیفہتی - چاو، عین - ہاتوہ بو خوا ی گہورہ، ہرومان پیہہتی بہ بی ہیچ لیچوانڈن ولیکدانہ و یہک ، شیوہ کہی نازانین و تہنہا خوا خو ی دہزانیت) ﴿وَلَا تُخْطِبُنِي﴾ وہ ہیچ قسم لہ گہلدا مہ کہ ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لہ بارہی ٹہوانہی ستہ میان کردوہ (و بی ساوہر بوون) ﴿إِنَّهُمْ مُّعْرَفُونَ﴾ چونکہ بیگومان ٹہوانہ دہخنکیرین ﴿۳۷﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
 قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ
 ﴿٢٨﴾ فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ ﴿٢٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَاءً آمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٠﴾ * وَقَالَ ارْكَبُوا
 فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿٣١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ
 وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾
 قَالَ سَأَوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
 الْمُغْرَقِينَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأْ أَقْلِعِي
 وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدَ اللَّقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
 مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٣٥﴾

﴿وَصَنَعَ الْمَلَائِكَةُ أَعْيُنَ لَهُمْ بَشَرًا مِثْلَ مَا أَنْزَلْنَا لَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ مُسْكِينٍ وَرَأَى الْمَلَائِكَةَ آفَافًا فِي السَّمَاوَاتِ يَخْرُجْنَ﴾ هەر کاتیک تئ به‌رینایه به لایدا ﴿مَلَائِكُن قَوْمِهِ﴾ کۆمه‌لی له‌گه‌له‌که‌ی ﴿سَخِرُوا مِنْهُ﴾ گالته‌بان پئ ده‌کرد ﴿قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا﴾ (نوح) ده‌یووت نه‌گه‌ر ئیوه ئیسته‌ گالته‌و لاقرتی به‌ئیمه‌ ده‌که‌ن ﴿فَأَنَّا نَسَخَرُوا مِنْكُم﴾ ئه‌وه بیگومان ئیمه‌ش لاقرتی به‌ئیوه‌ ده‌که‌مین ﴿كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ هەر چۆن ئیوه لاقرتی به‌ئیمه‌ ده‌که‌ن ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ جا له‌مه‌وپاش ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کئ سزای بو دئیت ﴿يُخْرِجُهُ وَيَجْعَلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّهِمٌ﴾ سه‌ر شوپری ده‌کات (له‌دونیا‌داو له‌قیامه‌تیشدا) سزای هه‌میشه‌یی به‌سه‌ر دادئیت ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (نوح) (که‌شتیه‌که‌ی دروست کرد) هه‌تا کاتیک ﴿جَاءَ أَمْرُنَا﴾ فه‌رمانی ئیمه‌ هات (بو له‌ناو‌بردنیان) ﴿وَفَارَ التَّنُورُ﴾ و ته‌نوره‌که‌ ئاوی لی هه‌ل قولا ﴿فُلْنَا أَحْمِلَ فِيهَا﴾ و وتمان (به‌نوح) له‌و (که‌شتیه‌) دا هه‌لی بگه‌ر ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ له‌هه‌موو نئرو میه‌که‌ دووان ﴿وَأَهْلَكَ الْأَمَنُ﴾ زن و منداله‌کانیشت هه‌لبگه‌ر ئه‌وه‌بان نه‌بئیت ﴿سَخَّرَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ برپاری خوای له‌سه‌ر دراوه (به‌خنکاندن) ﴿وَمَنْ أَمِنٌ﴾ هه‌ر ئه‌وانه‌ش (هه‌ل بگه‌ر که) بر‌وپایان هئتا (له‌گه‌له‌که‌ت) ﴿وَمَاءَ أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ وه‌ خه‌لکیکی که‌م نه‌بئیت بر‌وپایان نه‌هئتا له‌گه‌لی دا ﴿وَقَالَ أَكْبَرُ فِيهَا﴾ (نوح) ووتی هه‌مووتان سوارین له‌و (که‌شتیه‌) دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُزْسَلَهَا﴾ به‌ناوی خواوه له‌کاتی روئستن و وه‌ستانی دا ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به‌راستی په‌روه‌دگارم ﴿لَعَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ زۆر لی بورده‌ی میه‌ره‌بانه ﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ﴾ که‌شتیه‌که‌ ده‌بیردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ به‌ناو شه‌پۆلی وه‌ک کئوو شاخ دا ﴿وَنَادَى نُوحٌ أُمَّهُ﴾ نوو حیش علیه‌ السلام کوره‌که‌ی بانگ کرد (که‌ناوی که‌نعان بوو) ﴿وَكَانَ فِي مَعْرِلٍ﴾ که‌له‌شوئینیکی که‌ناردا بوو ﴿يَبْنَئُ رُكْبَ مَعْنَا﴾ (ووتی) ئه‌ی کوری خو‌شه‌ویستم له‌گه‌لمان دا سواریه ﴿وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ و له‌گه‌ل بی بر‌وپایان مه‌به ﴿قَالَ سَتَأْتِي إِلَىٰ الْجَبَلِ﴾ (کوره‌که‌ی) ووتی په‌نا بو شاخیک ده‌به‌م ﴿يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ که‌ه‌مپاریزت له‌م لافاوه ﴿قَالَ لَأَعَاصِمُ الْيَوْمَ﴾ (نوح) ووتی ئه‌مرو هئچ پاریزه‌رئیک (به‌ناده‌رئیک) نه‌ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ له‌فه‌رمانی خوا (که‌خنکاننده) ﴿إِلَّا مَن رَّجِمَ﴾ مه‌گه‌ر که‌سئیک خواره‌حمی پی بکات (و باوه‌ردار بئیت) ﴿وَحَالٍ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ له‌وکاته‌دا شه‌پۆلی لافاوه‌که‌وته‌ نیوانیان ﴿فَكَانَ مِنَ الْمَعْرُوقِينَ﴾ جا ئه‌وه (کوره‌خنکاوه‌) له‌خنکاوان بوو ﴿وَقِيلَ يَا رَجُلُ﴾ ئه‌وسا ووترا ئه‌ی زه‌وی ﴿أَبْلَىٰ مَاءَ كِ﴾ ئاوه‌که‌ت هه‌لمزه ﴿وَيَسْمَاءُ أَقْبَلِي﴾ و ئه‌ی ئاسمان باران مه‌بارئته ﴿وَعِصَى الْمَاءِ﴾ ئیتر لافاوه‌که‌ روچوو به‌ناخی زه‌وی دا ﴿وَفُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاره‌که‌ (خنکانیان) ته‌واو کرا ﴿وَأَسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ﴾ و (که‌شتیه‌که‌) وه‌ستا به‌سه‌ر (کئوی) جوو‌دیه‌وه ﴿وَقِيلَ بَعْدًا﴾ ووترا دووری له‌په‌حمی خوا ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بو‌گه‌لی سته‌مکاران ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ﴾ نوح‌هاواری کرده‌په‌روه‌دگاری ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ ووتی ئه‌ی په‌روه‌دگارم ﴿إِنْ أُنبِئُ﴾ به‌راستی کوره‌که‌م ﴿مِنْ أَهْلِ﴾ له‌که‌س و کاری منه ﴿وَإِنْ وَعَدَكَ الْحَقُّ﴾ و بیگومان به‌ئینی توش راسته ﴿وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه‌ توش دادوه‌رتئینی هه‌موو فه‌رمان په‌وایانی ﴿

قَالَ يَنْفُحُ إِنَّهُ وَلَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ وَعَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْتَأْنِ
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْظَمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغَفَّرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنْفُحُ
 أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مَّتَا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
 وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِتَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
 وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعُقُوبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾
 وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
 وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالَ أُوَيْهِيُّ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِيءِ الْهَيْتَانِ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

﴿قَالَ يَنْحُوحُ إِنَّهُ﴾ (خوا) فہر مووی ئەی نوح بہرستی ئەو (کہنعان) ﴿لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ له‌گه‌س و کاری تونی یه ﴿إِنَّهُ رَعِمَلٌ﴾ بینگومان ئەو (کورہ) کردہوی ﴿عَبْرَ صِلِحٍ﴾ خراب و ناہسہند بوو ﴿فَلَا سَلْبَانَ﴾ جا کہ واتہ داوای شستیکم لیٰ مه‌کہ ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ زانیاریت دہر بارہی نی یه ﴿إِنِّي أَعْطُكَ﴾ بہرستی من نامورژگاریت دہ کہم ﴿أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ تا له‌نه‌فامان نہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ (نوح) ووتی بہروردگارم بہرستی من ﴿أَعُوذُ بِكَ﴾ پهنات بیٰ دہ گرم (لہوی) ﴿أَنْ أَسْأَلَكَ مَا﴾ داوای شستیکم لیٰ بکہم ﴿لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ نایز انم ﴿وَالَا تَعُوذُ لِي وَتَرَحَّصْتَ﴾ وه ئە گہر نہ بوریت لیم ورہ حمم بیٰ نہ کی ﴿أَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾ له‌زیان لیکه‌وتوان دہ بم ﴿قِيلَ يَا نُوحُ﴾ ووترائی نوح ﴿أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا﴾ دابہزہ (له‌کہ شستیه‌کہ) بہہیمنی و بیوہی له‌لابہن ئیمہ وه ﴿وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ﴾ وه بہ بیت و فہری زور بہسہر خو تہ وه ﴿وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ﴾ وه بہسہر گہ لانیک کہ بہیدہ ئہ بن له‌وانہی کہ له‌گہل تودان (یا بہسہر ئەو خہلکانہی له‌گہل تودان) ﴿وَأُمَّمٍ سَمِعَتْهُمُ﴾ چہند نہ تہ وه و گہل دواتر دین خو شی و نازو نیعمہ تیان بیٰ دہدہین ﴿فَرِيضَةً مِّنَّا﴾ پاشان له‌لابہن ئیمہ وه دوو چاریان دہ بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سہختی نازار دہر ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئەمانہ (ی باسکران) له‌هہوالہ گرنگہ نادیارہ کانہ ﴿تُوجِبُهَا إِلَيْكَ﴾ بہنیکا بومان ناردی ﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ﴾ نہ تو و نہ گہل کہت نہ تان دہ زانین ﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ له‌بیش ئەم (نیگای ئیمہ) ﴿فَأَصْبِرْ﴾ کہ واتہ خو را گربہ ﴿إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بہرستی سہر ئەنجام بو له‌خوارسانہ ﴿وَالِإِلٰهَ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾ وه بولای (گہلی) عاد هوودی بر ایانمان نارد ﴿قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی ئەی گہل کہم خوا بہرستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ہیچ بہرستراویکتان نی یه جگہ له‌ ئەو ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾ ئیوہ تہنہا درو ہلئہ بہستن ﴿يَتَقَوْمِ﴾ ئەی گہل کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ له‌سہر ئەم (گہ یاندنی پہیامہ) داوای ہیچ پاداشتیکتان لیٰ ناکہم ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي﴾ پاداشتی من ہہر له‌سہر ئەو (خوا) یه ﴿فَطَرْتَنِي﴾ کہ دروستی کردوم ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی ئایا ژیر نابن ﴿وَيَتَقَوْمِ﴾ وه ئەی گہل کہم ﴿أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ داوای لیبورتن له‌بہروردگارتان بکہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ دواتر بگہرینہ وه بولای ئەو ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْهِ كُفْرًا﴾ (ئہ گہر و ابکہن خوا) له‌ئاسمانہ وه (باران) دہباریتیت بہسہر تاندا ﴿مَدْرَارًا﴾ بہلینر مہ ﴿وَيُرْدِكُمْ قُوَّةً﴾ و ہیزی تر زیاد دہ کات ﴿إِلَىٰ قَوْمِكُمْ﴾ بو ہیزہ کہ تان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ وەر وو و ہر مہ گیرن (له‌بانگہ وازہ کہم) بہ تاوان باری ﴿قَالُوا يَا هُودُ﴾ ووتیان ئەی هوود ﴿مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ﴾ تو ہیچ بہلگہ یه کی رونت بو نہ ہینا وین ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَيْثَنَا﴾ بو یہ ئیمہ ش واز له‌بہرستراوہ کان (خواکان) مان ناہیتین ﴿عَنْ قَوْمِكَ﴾ له‌بہر قسہی تو ﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه ئیمہ باوہرت بیٰ ناکہین ﴿۵۷﴾

٥٤ إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَبَكَ بَعْضُ الْهَتِنِ بِسُوءِ قَوْلِي أَشْهَدُ اللَّهَ
 وَأَشْهَدُ وَأَنْيَ بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُ نِي
 جَمِيعًا ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
 مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبَغَيْتُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
 رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ وَشَيْئًا إِنْ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ
 ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي
 نَزَّلْنَا بِهَا عَلَى قَوْمٍ عَادٍ ﴿٥٩﴾ وَإِنِّي لَأُبْرَأُ مِنَ الْعَادِ إِنَّهُمْ
 كُفَرُوا بِهَا لَبِيفًا ﴿٦٠﴾ وَإِنِّي لَأُبْرَأُ مِنَ الْعَادِ إِنَّهُمْ كُفَرُوا بِهَا لَبِيفًا
 ﴿٦١﴾ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ
 مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّآ لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا﴾ ئیمہ تنہا (ئہوہ بہتو) دہلین ﴿أَعْتَرَيْكَ بَعْضَ الْهَيْتَا﴾ ہہندیک لہ بہر ستر اوہ کانمان
 تووشیان کردوی ﴿يَسْؤُ﴾ بہشیتی ﴿قَالَ إِنِّي﴾ وتی بہراستی من ﴿أَشْهَدُ اللَّهَ﴾ خوا دہ کہم بہشایہت
 ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ و ئیوہش شایہت بن ﴿أَبِي بَرِيءٍ﴾ کہ بہراستی من بہریم و دوورم ﴿وَمَا أَشْرَكُوتَ﴾ لہوہی
 کہ ئیوہ دہیکہ نہ ہاوبہش بوخوا ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ جگہ لہ خوا ﴿فَكَيْدُونِي جَمِيعًا﴾ جا ہہ مووتان پیلانم
 لی بگپن ﴿ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ﴾ لہ پاشان مؤلہ تیشم مہدن (ولیم مہوہستن) ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ﴾
 بہراستی من پشتم بہ خوا بہستوہ ﴿رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ کہ بہر اوہ ردگاری من و بہر اوہ ردگاری ئیوہ ہیشہ
 ﴿مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِعَصَبَتِهَا﴾ ہیچ گیان لہ بہرینک نیہ لہ ژبر رکیفی خوا ی گہورہ دا نہ بیت (بگری
 پیشہ سہریہتی) ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہراستی بہر اوہ ردگارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ لہ سہر رینگہیہ کی راستہ
 ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئہوسا ئہ گہر ئیوہ روو و ہر گپن ﴿فَقَدْ أَبْغَضَكُمْ﴾ ئہوہ بیگومان من پیم راگہ یاندون
 ﴿مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ ئہوہی بہ مندا نبردراوہ بوتان ﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وہ بہر اوہ ردگارم
 کوہ لیکی تر لہ شوئی ئیوہ دادہنی ﴿وَلَا تَضُرُّونَهُ وَشَيْئًا﴾ ئیوہش ہیچ زیانیک بہ خوا ناگہیہ نن
 ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہراستی بہر اوہ ردگارم ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَظِيطٌ﴾ بہ سہر ہہ موو شتیکدا چاودیرو پاریزرہ ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾
 وہ کاتیک فہرمانی ئیمہ ہات (بو لہ ناو بردنیان) ﴿فَنَجَّيْنَا هُودًا﴾ ہوودمان رزگار
 کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ ئہوانہش باوہریان ہینابوو لہ گہلی ﴿بِرَحْمَتِنَا﴾ بہ میہرہ بانی خو مان
 ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ وہ ئہوانمان لہ سزایہ کی توندو بہ ہیز رزگار کرد ﴿وَتِلْكَ عَادٌ﴾ ئہوہش
 گہلی عاد بوو ﴿حَدَّوْا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ باوہریان نہ ہینا بہ بہ لگہو مو عجیزہ کانی بہر اوہ ردگاریان
 ﴿وَعَصَوْا وَرَأَوْا﴾ و سہر پیچی نیراوہ کانی خویان کرد ﴿وَاتَّبَعُوا أَمْرًا كُفْرًا﴾ و شوین فہرمانی ہہ موو
 ﴿جَبَّارَعَيْنٍ﴾ زوردار یکی سہر کہش کہوتن ﴿وَاتَّبَعُوا﴾ بہ شوین باندا نیرا ﴿فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةُ﴾
 نہ فرین لہم دونیابہدا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ و لہ رورزی دوایشدا ﴿أَلَا إِنَّ عَادًا﴾ بیدار بن بہراستی گہلی
 عاد ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بروایان بہ بہر اوہ ردگاریان نہ ہینا ﴿أَلَا بُعْدًا﴾ بیدار بن دووری و لہ ناو چوون
 ﴿لِعَادٍ قَوْمٍ هُودٍ﴾ بو عادی گہلی ہوود ﴿وَاللَّكْمُودُ﴾ بو گہلی سہ موودیش ناردمان ﴿أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾
 صالح پیغہ مہر علیہ السلام ی بریایان ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ وتی ئہی گہ لہ کہم ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا بیہرستن
 ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ ہیچ بہر ستر اوہ یکتان نیہ بیجگہ لہ ئہو ﴿هُوَ أَنشَأَكُمُ﴾ ئہو دروستی کردون
 ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لہ زہویدا ﴿وَأَسْتَعْمِرُكُمْ فِيهَا﴾ و کردونی بہ ئاوادان کہرہوہ تیبدا ﴿فَأَسْتَغْفِرُوهُ﴾ کہواتہ
 داوای لیبوردنی لی بکہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگہریتہوہ بولای ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہراستی بہر اوہ ردگارم
 ﴿قَرِيبٌ مُجِيبٌ﴾ زور نزیکی دوعا و ہر گرہ ﴿قَالُوا يَا صَالِحُ﴾ ووتیان ئہی صالح ﴿قَدْ كُنْتَ فِينَا﴾ بہراستی
 تو لہ ناو ماندا ﴿مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا﴾ جیتی ئومید بووی پیتش ئہمہ ﴿أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ﴾ ئایا بہر گریمان دہ کہی
 لہ بہرستن ﴿مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ ئہوہی کہ باو و باپیرانمان بہرستوویانہ ﴿وَأَنَا لِنَبِيٍّ شَاكٍ﴾ و بہراستی ئیمہ
 لہ گو مانداین ﴿مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ لہوہی تو بانگمان دہ کہیت بولای و دوو دلین ﴿۱۶﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي
 مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ وَمَا تَزِيدُونِي
 غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
 فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَدُّ غَيْرِ مَكْدُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
 نَجِيًّا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَبِرَحْمَةِ مِّنَّا وَمِن
 خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٦٧﴾
 كَانُوا لَمْ يَغْتَوُوا فِيهَا إِلَّا إِنْ شَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا
 بَعْدَ الشَّمُودِ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَىٰ قَالُوا
 سَلَمًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لِيثَ أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حِينٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ
 أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
 قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرَاتُهُ وَقَائِمَةٌ
 فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

﴿قَالَ يَتْلُونَ﴾ صالح ووتی ئەى گەلە كەم ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ﴾ پىم بلىن ئە گەر من ﴿عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّي﴾ بەلگە يە كى ئاشكرام هەبى لە لا يەن پەرورەدگار مەوہ ﴿وَأَتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً﴾ وە لە لا يەن خۆ يەوہ پىنغە مە رىتى پى بە خشىم ﴿فَمَنْ يَضُرُّنِي﴾ جا كى يار مە تىم دەدات ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ لە بەر امبەر خوادا ﴿إِنْ عَصَيْتُهُ﴾ ئە گەر سەر پىچى ئەو بە كەم ﴿فَمَا تَرِيدُونَ﴾ كە واتە ئىوہ هىچ بۆ من زياد ناكەن ﴿عِزِّي تَحْسِرُ﴾ زەرورە زيان نە بىت ﴿وَيَقُولُ﴾ ئەى گەلە كەم ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ﴾ ئە مە وو شترە كەى خوا يە ﴿لَكُمْ آيَةٌ﴾ كە موعجيزە يە كى روونە بۆ ئىوہ (لە سەر راستى پىنغە مە رىت يە كەم) ﴿فَذَرُوهَا﴾ جا ئىوہ ش وازى لى بىنن ﴿تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ بە لە زەوى خوا بخوات (بەلەوە رىت) ﴿وَلَا تَمْسُوهُا بِسَوْءٍ﴾ بە خراپە دەستى بۆ مە بەن ﴿فَيَأْخُذُكَ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ ئە گىنا سزايە كى بە زووى توو شتان دە بىت ﴿فَعَقَرُوهَا﴾ كە چى ئەوان وو شترە كە يان سەر برى ﴿فَقَالَ﴾ جا (صالح) ووتى ﴿تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ﴾ رابوئىن لە مالى خۆ تاندا ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ سى رۆژ ﴿ذَلِكَ وَعْدٌ﴾ ئەو بەلئىتكە ﴿عِزْمَكُذُوبٌ﴾ درؤنىيە ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا كاتىك فەرمانمان هات (بۆ لەناو بردنيان) ﴿نَجَّحْنَا صَالِحًا﴾ صالح مان رزگار كرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ ئەوانەش بر وايان هيتابوولە گەلیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ بە بەزە يەكە لە لا يەن خۆ مانەوہ ﴿وَمِنْ خِزْيِ يُومِيذٍ﴾ لە سەر شوئرى و ريسوايى ئەو پوژە (پەنامان دان) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ بە راستى پەرورەدگار ت هەر خۆى بە تواناو بە دەسە لاتە ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ ئەوانەش كەستە ميان كرد شريخە يەك گرتنى ﴿فَأَصْحَابُ حُوفٍ يُرِيدُهُمْ جَحِيمٌ﴾ ئىتر لەناو ماله كانياندا كەوتن بە رووداو جوولە يان لى برا (مردن) ﴿كَأَن لَّمْ يَخْرُوفْهَا﴾ وەك ئەوہى لە ويدا نەبوو بن ﴿أَلَا إِنْ نُمُودًا﴾ بيدار بن بە راستى گەلى سەموود ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بى بر و ابوون بە پەرورەدگار يان ﴿أَلَا بَعْدَ لَثَمُودٍ﴾ بيدار بن دوورى و لەناو چوون بۆ گەلى سەموود ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا﴾ سوئند بە خوا بىگومان نىراوہ كانمان هاتن ﴿إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾ بۆلاى ئىبراهيم بە مژدەوہ ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووتيان سەلامى خوات لى بىت ﴿قَالَ سَلَمٌ﴾ (ئەوئىش) ووتى سەلامى خوا لە ئىوہش ﴿فَمَا لَيْتَ﴾ ئەمجا ئەو نەندەى نەبرد ﴿أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ﴾ (ئىبراهيم) خىرا گوئزە كە يە كى برژاوى هيتا بۆيان ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ﴾ جا كاتىك بىنى دەستيان ﴿لَا تَصِلُ إِلَيْهِ﴾ دريژ ناكەن بۆى (ولسى ناخون) ﴿رَبِّهِمْ﴾ نائاسايى هاتنە بەر چاوى ﴿وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ و لە دەروونى خۆ يدا مە ترسى لى كردن (كە نيازى خراپيان هە بىت) ﴿قَالُوا لَأَنحَنَّهُ﴾ ووتيان مە ترسە ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ بە راستى ئىمە نىراوئىن ﴿إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ﴾ بۆ سەر گەلى لووط ﴿وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ﴾ لەو كاتەدا خىزانە كەى وەستابوو ﴿فَضَحِكَتْ﴾ و پىكەنى ﴿فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ﴾ ئىمەش مژدە مان پى دا بە ئىسحاق ﴿وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ وە لە پاش ئىسحاق (مژدە مان پيدا) بە يە عقوب (كە كورى ئىسحاقە) ﴿٦١﴾

قَالَتْ يَوَيْلَتَىٰ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا
 لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ
 وَبَرَكَتُهُ وَعَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
 عَن إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ
 قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيسَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
 يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُ وَيُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمٌ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾
 قَالُوا الْقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ
 ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا
 يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ
 مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتِكَ إِنَّهُ وَمُصِيبُهَا
 مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

﴿قَالَ يَبْنَاطِي﴾ (خیزانی ئیبراهیم) ووتی وه پرو (وای) ﴿ءَالِدٌ وَاَنَا عَجُوزٌ﴾ چؤن مندالم ده بیت که من
 پیره ژنیکم ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ ته وهش میرده که مه که پیر بووه ﴿إِنَّ هَذَا لَنَتِيٌّ عَجِيبٌ﴾ به پراستی ته مه
 شتیکی سهیره ﴿﴿﴾ ﴿قَالُوا اتَّعَجِبِينَ﴾ (فریشته کان) ووتیان تو سهرت سورده میتی؟ ﴿﴿﴾ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾
 له کار و فرمانی خوا ﴿رَحِمَتْ اللَّهُ وَرَكَعَتْهُ وَعَلَيْكُمْ﴾ ره حمهت و بهره که تی زؤری خواتان له سه ریبت
 ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ته ی ئال و بهیتی ئیبراهیم ﴿إِنَّهُ وَحِيدٌ مَّجِيدٌ﴾ به پراستی خوا سو یاس کراوی چاکه فراوانه
 ﴿﴿﴾ ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ﴾ ته مجا کاتیک ترس و بیمی ئیبراهیم لاچوو نه ما ﴿وَجَاءَهُ تَهُ الْبَشْرَى﴾
 وه مژده که شی بو هات ﴿يُحْدِثُ لَنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾ له باره ی گه له که ی لوط گفتو گو ی له گه له ده کردین ﴿﴿﴾
 ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ (چونکه) به پراستی ئیبراهیم ﴿﴿﴾ ﴿لَحْلِيمٌ أَوْهٌ مُنِيبٌ﴾ له سه رخزو دلنرم و روو له خوابوو ﴿﴿﴾
 ﴿﴿﴾ ﴿بَنِي إِبْرَاهِيمَ﴾ ته ی ئیبراهیم ﴿أَعْرَضَ عَنْ هَذَا﴾ و از بهینه له م کاره ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَهُ﴾ به پراستی بیگو مان
 ده رچوو (بو ته و کاره) ﴿﴿﴾ ﴿أَمْرٌ رِيكٌ﴾ فرمانی به روه رد گارت ﴿﴿﴾ ﴿وَأَنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ﴾ وه به پراستی بو ته وانه دیت
 ﴿عَدَابٌ عَزِيزٌ مُرْدُوْرٌ﴾ سزایه کی نه گه راه ﴿﴿﴾ ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ﴾ کاتیک که هاتن ﴿رُسُلَنَا لُوطًا﴾ فریشته کانمان
 بؤلای لوط ﴿سِئَءَ بِهِمْ﴾ هاتنیانی بی ناخوش بوو ﴿وَصَافَقَ بِهِمْ ذُرْعًا﴾ وه دلگران بوو بیان ﴿﴿﴾ ﴿وَقَالَ هَذَا
 يَوْمَ عَصِيبٍ﴾ وه ووتی ته م روزه روزه یکی سه خته ﴿﴿﴾ ﴿وَجَاءَهُ رُفُؤُهُ﴾ وه گه له که ی هاتن بؤلای ﴿﴿﴾ ﴿يُهْرَعُونَ
 إِلَيْهِ﴾ به له بیان ده کرد (له هاتن) بؤلای ﴿﴿﴾ ﴿وَمِنْ قَبْلِ﴾ له کاتیکدا ته وان له وه و پیش ﴿﴿﴾ ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾
 هه میشه کرده وه به ده کانیا ن نه انجام ددها (که نیربازی بوو) ﴿﴿﴾ ﴿قَالَ يَقْوِمُ﴾ ووتی ته ی گه له که م
 ﴿﴿﴾ ﴿هُؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ ته وانه کچه کانی منن (مه بهستی کچه کانی هوزه که ی بوو) ﴿﴿﴾ ﴿هُنَّ أَطْفَالُكُمْ﴾ ته وانه
 پاک و حه لالن بوتان ﴿﴿﴾ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده ی له خوا بترسن ﴿﴿﴾ ﴿وَلَا تَخْزُونِ فِي صِينِي﴾ و سه رشورم مه که ن له وه ی
 ده تانه ویت به رامبه ر میوانه کانم بیکه ن ﴿﴿﴾ ﴿أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيْدٌ﴾ ناخو پایو یکی ژیر و تیگه یشتو تان
 تیدانی به ﴿﴿﴾ ﴿قَالُوا لَقَدْ﴾ ووتیان سو ی بندیت بیگو مان ﴿﴿﴾ ﴿عَلِمْتَ﴾ تو ده زانیت ﴿﴿﴾ ﴿مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَوٍ﴾
 تیمه هیچ هق (و ئاره زوو) یکمان له کچه کانتدانیه ﴿﴿﴾ ﴿وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾ وه به پراستی تو ده زانی
 تیمه چیمان ده ویت ﴿﴿﴾ ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكَ قُوَّةٌ﴾ ووتی ئای خوزگه له به رانبه ر ئیوه دا هیژیکم ببوایه
 ﴿﴿﴾ ﴿أَوْ ءَاوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيْدٍ﴾ یان په نایه کی قایم ببوایه په نام بی بیدایه (به ر گریم ده کردن) ﴿﴿﴾ ﴿قَالُوا
 يٰلُوطُ﴾ (فریشته کان) ووتیان ته ی لوط ﴿﴿﴾ ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ به پراستی تیمه نیراوی به روه رد گاری توین
 ﴿﴿﴾ ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ هه رگیز ناگنه له ی تو ﴿﴿﴾ ﴿فَأَسْرِبْهُمْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ آيِلٍ﴾ جا تو و مال و مندالت و ته وه ی
 باوه ری بی هیتا ویت له به شینی که شه ودا برون (و ته م شاره به جی به یلن) ﴿﴿﴾ ﴿وَلَا يَلْقَافُ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾
 وه هیچ که س له ئیوه لانه کاته وه به دوا ی خویدا ﴿﴿﴾ ﴿إِلَّا أَمْرًا تَكُ﴾ جگه له ژنه که ت ﴿﴿﴾ ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَكُمْ﴾
 به پراستی ته و تووشی ده بیت ته وه ی که تووشی ته وان (گه له که ت) ده بیت (چونکه بی باوه ر بوو) ﴿﴿﴾ ﴿إِنَّ
 مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ بیگو مان وه ختی له نا و بردنیان به ره به یانه ﴿﴿﴾ ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيْبٍ﴾ ئایا به ره به بیان نریک

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنصُودٍ ﴿٨٢﴾ مَسْؤَمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 وَمَاهِي مِّن الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ * وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
 شُعَيْبًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
 وَلَا تَتَّقُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَاقَوْمِ
 أَوْفُوا بِالْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ
 اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيفٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلَوْتِكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ
 مَا يَعْْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ
 لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ
 عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
 مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا که فرمانی نایم هات (بۆ له ناوبر دنیان) ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا﴾ ئەو (شوینە) مان سەر و ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا﴾ و باراندمان بەسەریاندا ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ و وردەزیخی گلین ﴿مَنْضُوبٍ﴾ بەدوای یە کداو بی بچران (دەباری) ﴿مُسَوَّمَةً﴾ هەموو ئەو (ووردەزیخانە) دیاری کرابوون ﴿عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای پەروردگار تەوہ ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِعَبِيدٍ﴾ و ئەو (سزایە) دور نی یە لەستەم کارانەوہ ﴿وَإِلَى مَدْيَنَ﴾ وە (ناردمان) بۆ (خەلکی) مەدیەنیش ﴿أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ شووعەیی برابان ﴿قَالَ يَاقَوْمِ﴾ ووتی ئەی گەلە کەم ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا بپەرستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ پەرستراویکتان نی یە بێجگە ئەو ﴿وَلَا تَتَّقُوا﴾ وە کەم و کوری مە کەن ﴿الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ﴾ لەپێوانە و کێشانەدا ﴿إِنِ ارْتَبْتُمْ﴾ بەراستی من دەتان بینم ﴿بِحَيْثُ﴾ بەمال و سامانی زۆرەوہ ﴿وَإِنِ أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ وە بەراستی من دەترسم لیتان ﴿عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ سزایە کە گەمارۆتان بدات و لێ رزگار نەبن ﴿وَيَقَوْمِ﴾ جا ئەی گەلە کەم ﴿أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ پێوانە و کێشانە راست و دروست ئەنجام بدن ﴿وَلَا يَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وە کەم و کوری مە کەن لەشت و مەکی خەلکیدا ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرابە کاری مە کەن (یاخرابە بلاومە کەنەوہ) لەزەویدا ﴿بِقِيَّتِ اللَّهِ خَيْرَ لَكُمْ﴾ ئەوہی خوا دەبھیلتەوہ (لەقازانجی حەلال) چاکترە بۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئێوہ بروادارن ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِمُحْطِطٍ﴾ و من پارێزەر نیم بەسەرتانەوہ ﴿قَالُوا يَسْعَيْبُ﴾ ووتیان ئەی شووعەیب ﴿أَصَلَوْنَاكَ تَأْمُرُكَ﴾ ئایا نوێژە کەت فەرمانت پێ دەدات ﴿أَنْ نَّبْرُكَ﴾ کە نایمە واز بێنین ﴿مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ لەوہی باوو باپیرانمان پەرستوویانە ﴿أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشْتَوُا﴾ یان واز بێنین لەوہی بەو یستی خۆمان لەمال و سامانماندا دەیکەن ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ بەراستی تۆ پەلەنە کەری لێ زان و هۆشمەندیت ﴿قَالَ يَاقَوْمِ﴾ ووتی ئەی گەلە کەم ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هەوالم بەدەنی ﴿إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ ئەگەر من بەلگە یەکی روونم لەلایەن پەروردگار مەوہ پێ بیت ﴿وَرَزَقْنِي مِّنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ وەرۆزیەکی زۆرو باشی پێدایم لەلایەن خۆیەوہ (چ مەبەستیکم هەیه درۆ بکەم) ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ﴾ وە من هەر گیز نامەوێت پێچەوانە ی ئێوہ بکەم ﴿إِلَّا مَا أَنهَدَكُم عَنْهُ﴾ لەو (کارە) بەرگری ئێوہی لێ دەکەم (خۆم بیکەم) ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ من هیچ مەبەستیکم نی یە بێجگە لەچاککردن و چاکسازی نەبیت ئەو نەدە ی بتوانم و لەتوانامدا بیت ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سەرکە و تیشیم تەنھا بە (پشتیوانی) خوا بە ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هەر بەو بەستووہ ﴿وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ هەر بۆلای ئەویش دەگەرمەوہ ﴿﴾

وَيَقَوْمٍ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
 رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
 وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَّلَوْ لَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
 عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
 وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَا كَانَتْكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
 سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ
 وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا
 شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَبَرَحْمَةً مِّنَّا وَأَخَذَتِ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٩٤﴾
 كَأَن لَّمْ يَغْفُرْ فِيهَا إِلَّا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَإِيهِ ۖ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

﴿وَيَقُولُ لَا يُحْرَمُهُ يَتَّقَى﴾ ئە‌ی گه‌له‌که‌م دژایه‌تیتان له‌گه‌لم نه‌بیته‌ه‌وی ئە‌وه‌ی ﴿أَنْ يُصِيبَكَ مِثْلَ مَا أَصَابَ﴾ توو‌شتان بیته‌ وینه‌ی ئە‌و (سزایه‌)‌ی تووشی ﴿قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ﴾ گه‌لی نووح بان گه‌لی هوود بان گه‌لی صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِعَمِيدٍ﴾ خو‌گه‌له‌که‌ی لووط دوور نی‌یه‌ لی‌تانه‌وه (چی‌یان به‌سه‌ر هات) ﴿۸۱﴾ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ وَأَرْبُكُم﴾ وه‌ داوای لی‌یور‌دنیش له‌په‌روه‌ردگار تان بکه‌ن ﴿ثُمَّ نُورِثُوا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگه‌رینه‌وه‌ بۆ‌لای ﴿إِنَّ رَبَّ رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگار ميه‌ره‌بانی دل‌سۆزه ﴿۸۲﴾ ﴿قَالُوا لَشُعَيْبٌ﴾ ووتیان ئە‌ی شو‌عه‌یب ﴿مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا﴾ ئی‌مه‌ تینا‌گه‌بین له‌زۆریتک ﴿مِمَّا قُولُ﴾ له‌وه‌ی تو‌ده‌ی‌لیت ﴿وَأَنَا﴾ به‌راستی ئی‌مه ﴿لَكَ رَبُّكَ فَمَا ضَعِفْنَا﴾ تو‌به‌لا‌واز ده‌بینین له‌ناوماندا ﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ﴾ خو‌ئه‌گه‌ر (له‌به‌ر) خزمه‌کانت نه‌بوایه ﴿لَرَجَمْنَاكَ﴾ دل‌نیابه‌به‌رد بارانمان ده‌کردی ﴿وَمَا آتَىٰ عَلَيْنَا بَعِيزٍ﴾ (چونکه‌) تو‌خۆت هه‌یج ده‌سه‌لاتیتک نی‌یه‌ له‌به‌رامبه‌ر ئی‌مه‌دا ﴿۸۳﴾ ﴿قَالَ يَقُولُ﴾ ووتی ئە‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ﴾ ئایا خزمه‌کانم به‌ده‌سه‌لات ترن له‌به‌رامبه‌ر ئی‌وه‌دا ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَأَتَّخَذْتُمُوهُ وِرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا﴾ له‌کاتیکدا فه‌رمانی ئە‌و (خوا) تان پشت گو‌ی‌خستووه ﴿إِنَّ رَبِّي﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ مَحِيطٌ﴾ ئا‌گاداره‌به‌هه‌رچی ئی‌وه ده‌یکه‌ن ﴿۸۴﴾ ﴿وَيَقُولُ﴾ ئە‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَاتِكُمْ﴾ کرده‌وه‌ بکه‌ن له‌سه‌ر بارو‌حاله‌تی خو‌تان ﴿إِنِّي عَمَلٌ﴾ به‌راستی منیش کارو کرده‌وه‌ ده‌که‌م ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له‌مه‌ودوا ده‌زانی ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ ک‌ی سزای بۆ‌دیت ﴿يُخْزِيهِ﴾ ر‌یسواو سه‌ر شو‌ری ده‌کات ﴿وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ﴾ وه‌ کیش درۆز نه‌ ﴿وَأَرْتَقُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا‌چاوه‌روانی بکه‌ن به‌راستی منیش له‌گه‌لتان چاوه‌روانم ﴿۸۵﴾ ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتیک فه‌رمانی ئی‌مه‌هات (بۆ‌له‌ناو‌بر‌دنیا‌ن) ﴿نَجَّيْنَا شُعَيْبًا﴾ شو‌عه‌ی‌یمان ر‌زگار کرد ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ و‌ئه‌وانه‌ش بر‌وایان ه‌ینابوو له‌گه‌لیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ به‌به‌زه‌یی له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه ﴿وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ وه‌ ئه‌وانه‌ی سته‌میان کرد بوو ناله‌و شریخه‌که (نه‌عه‌ره‌ته‌که) گرتنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ﴾ ئیتر هه‌موویان له‌مال و جینگا‌کانیاندا ده‌مه‌و روو‌که‌وتن و جووله‌یان نه‌ما (مردن) ﴿۸۶﴾ ﴿كَانَ لَمْ يَعْزُوا فِيهَا﴾ (وایان لی‌هات) وه‌ک هه‌ر تیی‌دا نه‌بووبن ﴿أَلَا بَعْدَ الْمَدِينِ﴾ بیداربن دووری و تیا‌چوون بۆ‌خه‌لکی مه‌دیه‌ن ﴿كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ﴾ وه‌ک چۆن گه‌لی سه‌مه‌ود تیا‌چوون و دوور بوون له‌په‌حمی خوا ﴿۸۷﴾ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سو‌یند به‌خوا بی‌گو‌مان نار‌دمان ﴿مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ موسا به‌مو‌عجیزه‌کانمانه‌وه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ وه‌ به‌را‌به‌رو به‌لگه‌ی رو‌ونه‌وه ﴿۸۸﴾ ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆ‌لای فه‌رعه‌ون و ده‌ست و پێ‌ونده‌که‌ی ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ به‌لام ئه‌وان شو‌ین فه‌رمانی فه‌رعه‌ون که‌وتن ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ له‌کاتیکدا فه‌رمانی فه‌رعه‌ون راست و په‌وانه‌بوو ﴿۸۹﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ وَعَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آهَاتُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾
وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾
وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَاتُكَلِّمُ نَفْسٌ
إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنْ
النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾
* وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَمِنْ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ﴿١٠٨﴾

﴿بِقَدْمُ قَوْمِهِ﴾ پيش گه له که ی ده که ویت ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوژی دواييدا ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ نه مجا
 هه موویان ده باته ناو ناگری دوزخ ﴿وَبَشَّ الْأَوْرُدُ الْمَوْرُودُ﴾ نای چند خرابه نه و شوینه نای وانی
 بو ده بریت ﴿وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً﴾ وه له م (دوینا) دا نه فرینان به شویندا نیراوه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 هه روه ها له پوژی دواييشدا ﴿بَشَّ الْأَرْقَادُ الْمَرْقُودُ﴾ نای چند خرابه نه و به خشراره ی بینان به خشر
 ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى﴾ نه وه ی (باسکرا بوټ چند هه واییکه) له هه والی شاره کانی راپوردو
 ﴿نَفْضُهُ وَعَلَيْكَ﴾ ده یگیرینه وه بوټ (له م سوره ته دا) ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ هه ندیکان ماون
 وه هه ندیکی تریان نه ماون (ویران بوون) ﴿وَمَا ظَلَمْنَهُمْ﴾ وه ئیمه سته ممان لی نه کردن
 ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به لکو خویمان سته میان کرد له خویمان ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا هیچ سوو دیکی
 پی نه گه یانندن ﴿إِنَّ الْهَتْمَهُ أَلِيٌّ﴾ نه و پهر ستر اوانه یان ﴿يَدْعُونَ﴾ که ده یان پهرستن و هاواریان لی ده کردن
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به هیچ شتیک (سو دیان پی نه گه یانندن) ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾
 کاتی فهرمانی پهر و ردگارت هات (بو له ناو بردنیان) ﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ﴾ نه و (بت) انه هیچیان
 زیاد نه کرد بو نه وانه (ی ده یان پهرستن) بیجگه زیان و له ناو جوون نه بیت ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ تا به و
 شیوه به سزادانی پهر و ردگارت ﴿إِذَا أَخَذَ الْفُرَى﴾ کاتیک خه لکی شاره کان سزاده دات ﴿وَرَهِي ظِلْمَهُ﴾
 له کاتیکدا سته مکاربوون ﴿إِنْ أَخَذَهُ﴾ به راستی تو له سهدنی نه و ﴿إِلَيْهِ شَدِيدٌ﴾ نازار دهر و به تینه
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له ودا (باسکرا) په ندو ناموژگاری هه به ﴿لَمَنْ خَافَ﴾ بو که سینک بترسیت
 ﴿عَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ له سزای دواروژ ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ نه و پوژه پوژیکه ﴿مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ﴾ که نه آدمی بو
 کوده کریته وه ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ﴾ نه و پوژیکه دیارو به رچاوه (هه موان ناماده ن تییدا) ﴿۱۳﴾
 ﴿وَمَا نُؤَخِّرُهُ﴾ وه ئیمه دوا ی ناخهین ﴿إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ﴾ مه گهر بو کاتیکه دیارو به رچاوه نه بیت ﴿۱۴﴾
 ﴿يَوْمَ يَأْتُ﴾ نه و پوژه که دیت ﴿لَا تَكْفُرْ نَفْسٌ﴾ هیچ که س قسه ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه گهر به مؤله تی خوا
 ﴿فِي نَفْسِهِ شِقْوٌ وَسَعِيدٌ﴾ نه و سا له ناو یاندا هه به بی بهخت (وچاره رهش) و هه به بهخته وه (وئاسووده)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا﴾ جا نه وانه ی بی بهخت وچاره رهش بوون ﴿فَفِي النَّارِ﴾ نه و له ناو ناگردان
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾ له ناو نه و (ناگره) دا هه ر ئاخ وئوف و هه نیسکیانه ﴿۱۵﴾ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا
 ده میننه وه به هه میسه یی ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ئاسمانه کان و زه ی بمینیت (مه به ست پنی
 ئاسمان و زهویه له قیامه تدا که نه وانیش هه ر ده مینن) ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه گهر نه و که سه ی
 پهر و ردگارت بیه ویت (ورزگاری بکات) ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به راستی پهر و ردگارت ﴿تَعَالَى لِمَا يُرِيدُ﴾
 نه وه ی که بیه ویت ده بکات ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به لام نه وانه ی ﴿سُعِدُوا﴾ که به خته وه ر وئاسووده کراون
 ﴿فَفِي الْجَنَّةِ﴾ نه و له به هه شت دان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میسه یی ده میننه وه تیایدا ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ تا ئاسمان و زه ی بمینیت ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه گهر نه و که سه ی پهر و ردگارت بیه ویت
 ﴿عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ﴾ نه و به خشینیکه بی برانه وه ﴿۱۷﴾

فَلَاتَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 ءَابَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ۗ وَنَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ
 ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ مُرِيبٍ
 ﴿١١٠﴾ وَإِن كُلاً لَّمَّا لِيُوقِنَنَّ هُمْ رَبُّكَ أَعْمَاهُمْ ۗ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
 خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقَمَّ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
 لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُفَاً مِّنَ
 اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَّ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي
 لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
 عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصَدِّحُونَ ﴿١١٧﴾

﴿فَلَاتَكُ فِي مِرْيَةٍ﴾ که‌واته هیچ‌جوره‌گومان و دودلیه‌کت نه‌بیت ﴿مَّمَّا يَعِدُكُمُ الْهُدَاةُ﴾ (له‌ناراستی) نه‌وی‌ئه‌وانه ده‌پیره‌ستن ﴿مَّا يَعْبُدُونَ﴾ ته‌نانه‌وه ده‌په‌رستن ﴿إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ﴾ که‌باوو باپه‌رانیان ده‌یان په‌رستن ﴿مِّن قَبْلُ﴾ له‌وهو و پیش ﴿وَإِنَّا لَمَوْفُوهُهُمْ﴾ به‌راستی ئیمه‌پیمان ده‌دین به‌ته‌واوی ﴿نَضْمِبَهُمْ﴾ به‌شی‌خویان (له‌سزا) ﴿عَبْرَ مَنْقُوصٍ﴾ به‌بی‌لی‌که‌مکرده‌وه (په‌راوپر) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه به‌خشیمان ﴿مُوسَىٰ الْكَتَبَ﴾ به‌مووسا په‌راوی (ته‌ورات) ﴿فَأَخْتَلَفَ فِيهِ﴾ نه‌مجا جیاوازی تیدا‌کرا ﴿وَلَوْلَا كَيْدُ سَبَقَتْ﴾ نه‌گه‌ر له‌به‌ر بریاریک نه‌بوايه که‌پیشتر دراوه ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ له‌لایه‌نی په‌روه‌ردگار ته‌وه ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ دادوهری ده‌کرا له‌نیوانیاندا ﴿وَأَنَّهُمْ﴾ و به‌راستی نه‌وانه ﴿لَئِن شِئْنَا مِنهُ مُرِيبٌ﴾ له‌گومان و دوو دلیدان له‌و (قورئانه) ﴿وَإِن كَلَّا﴾ بی‌گومان هه‌موو (نه‌وانه‌ی جیاوازی) ﴿لَمَّا لَوِيَ تَرَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ﴾ په‌روه‌ردگار (پادا‌ستی) کرده‌وه‌کانیان به‌ته‌واوی بی‌ده‌دات ﴿إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌و نا‌گاداره به‌هر کرده‌ویه‌ک که‌ده‌یکه‌ن ﴿فَأَسْتَوِمَّ كَمَا أَمَرْتِ﴾ که‌واته راست به‌به‌و شیوه‌ی فهرانت پیدراوه ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ش توبه‌یان کرده‌وه له‌گه‌ل تودا (و گه‌راونه‌ته‌وه) ﴿وَلَا تَطْعَمُوا﴾ زیاده‌په‌وی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا) بینایه به‌هر کرده‌ویه‌ک که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا تَرْكَبُوا﴾ پال مه‌ده‌ن ﴿إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌وانه‌وه که‌سته‌میان کرده‌وه ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ چونکه دوو‌چاری نا‌گری دوزخ ده‌بن ﴿وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ﴾ و بی‌جگه له‌خوا هیچ‌پشتیوانیکنان نابی ﴿ثُمَّ لَا تَصْرُوتُ﴾ پاشانیش یارمه‌تی نادرین ﴿وَأَقْبِر الصَّلَاةَ﴾ وه‌نویژ ته‌نجام بده ﴿طَرَفِي النَّهَارِ﴾ له‌م سه‌رو نه‌وسه‌ری رۆژدا (له‌به‌یانیان و ئیواراندا) ﴿وَرُلَّمَا مَنِ الْإِيلُ﴾ و له‌به‌شیک له‌شه‌ودا ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ﴾ چونکه به‌راستی (کرده‌وه) چاکه‌کان ﴿يُدْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (کرده‌وه) خرابه‌کان لاده‌به‌ن و ده‌یانسپه‌نوه ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكِرِينَ﴾ نه‌وه په‌ند و نامۆزگاری یه‌بو په‌ند وه‌ر گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وه‌خۆراگر به‌ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ چونکه به‌راستی خوا ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پادا‌ستی چاکه‌کاران و ون ناکات ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ﴾ ده‌ی بابیوایه له‌ناو نه‌و نوممه‌تانه‌ی ﴿مِن قَبْلِكُمْ﴾ که‌له‌پیش ئیوه‌دابوون ﴿أُولَٰئِيقِيَّةَ﴾ که‌سانی‌خواه‌ن‌تایین و ژیری ﴿يَتَهَوَّتْ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ که‌به‌ر گریان بگردایه له‌خرابه‌کاری له‌زه‌ویدا ﴿إِلَّا قِيَالًا﴾ مه‌گه‌ر که‌میک ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مَنَّهُمْ﴾ له‌وانه‌ی رزگارمان کردن له‌و گه‌لانه‌دا ﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا بِهِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌سته‌میان کرد شوینی ژیان خوشی و رباوردن که‌وتن ﴿وَكَاؤُمُ جَرِيمَتِ﴾ و به‌رده‌وام بوون له‌خرابه‌کاری ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِیُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ﴾ هه‌ر گیز په‌روه‌ردگار ته‌به‌ستمه‌خه‌لکی شارو گونده‌کان له‌ناو نابات (واته‌خوا‌ی گه‌وره‌سته‌مکار نیه) ﴿وَأَهْلُهَا مُصَلِحُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا دانیش‌توانی (نه‌و شارانه) موصلح و چاکه‌کاربوون ﴿۱۱۷﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
 ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ ۗ وَكَلَّا نَقْصُ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ ۗ فُؤَادَكَ ۗ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَقُّ ۗ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ ۗ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾ ۗ وَانظُرُوا ۗ إِنَّا مُنظِرُونَ ۗ
 ﴿١٢٢﴾ ۗ وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۗ
 فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سورة يوسف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا
 عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ
 الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ۗ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گهر به‌روه‌دگارت بیویستایه ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خه‌لکی ده‌کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ به‌(په‌یره‌وی) یه‌ک‌ثابین ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ به‌لام‌نه‌وان به‌رده‌وام جیا‌وا‌زده‌بن ﴿إِلَّا أَلَمَنَ رَجَمَ رَبُّكَ﴾ مه‌گهر که‌سیک په‌روه‌دگارت می‌ه‌ره‌بانی له‌گه‌ل کردیبت ﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ه‌هر له‌به‌ر نه‌وش دروستی کردون ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ﴾ بریاری په‌روه‌دگارت ده‌ر‌چو (کو‌تایی‌هات) ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که‌سویند به‌خواد‌دوزه‌خ پر‌ده‌که‌م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ له‌جنو‌که‌و له‌ئاده‌می هه‌موو پی‌که‌وه ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ هه‌مووت بؤ‌ده‌گیرینه‌وه ﴿مِنَ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ له‌هه‌والی پی‌غه‌مبه‌ران (علیهم‌السلام) ﴿مَا نُنشِئُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ بؤ‌نه‌وه که‌دلی‌توی پی‌داهه‌زرا‌و‌بکه‌ین ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ﴾ وه‌له‌م (سوره‌ته‌دا) حه‌ق و‌را‌ستیت بؤ‌هاتووه ﴿وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ئاموز‌گاری و‌په‌ندی‌شی تی‌ایه بؤ‌برواداران ﴿وَقُلْ لِلذِّكْرِ﴾ وه‌بلی‌به‌وانه‌ی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ که‌پر‌وا‌ناهنین ﴿أَعْمَلُوا عَلٰی مَكَاتِبِكُمْ﴾ ئی‌وه‌کار و‌کرده‌وه بکه‌ن له‌سه‌ر نه‌وشی‌وه‌ی خو‌تان (که‌نه‌وه‌تان له‌سه‌ری) ﴿إِنَّا عَمَلُونَ﴾ بی‌گومان ئیمه‌ش کرده‌وه ده‌که‌ین (به‌گویره‌ی نه‌وه‌ی که‌خودا فه‌رمانی پی‌کردو‌ین) ﴿وَأَنْتَظِرُونَ﴾ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿نه‌وسا‌چاوه‌روانی بکه‌ن (بؤ‌به‌سه‌رهاتی خراب) به‌راستی ئیمه‌ش‌چاوه‌روانین ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها بؤ‌خوایه (زانینی) نه‌یتی ئاسمانه‌کان و‌زه‌وی و‌ته‌نها هه‌ر نه‌ویش پی‌ئی‌ئاگاداره ﴿وَالَيْهِ يُرْجَعُ﴾ هه‌ر بؤ‌لای نه‌ویش ده‌گه‌رینر‌یتسه‌وه ﴿الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ هه‌موو‌کار و‌باریک ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ که‌واته نه‌و به‌رسته‌وه هه‌ر‌پشت به‌و به‌سته ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌بی‌گومان په‌روه‌دگارت بی‌ئاگانیه له‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک ئی‌وه‌ده‌یکه‌ن. ﴿

سوره‌تی ﴿يُوسُفُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوای به‌خشنده‌ی می‌ه‌ره‌بان

﴿الرَّءِ﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوینر‌یتسه‌وه خو‌ازاناره به‌مانا‌که‌ی بؤ‌زانیاری زی‌اتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نه‌مانه‌نیشانه‌کانی کتبی‌ئاشکران ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ به‌راستی ئیمه‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورئانیک به‌عه‌ربی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بؤ‌نه‌وه‌ی ژیرین و‌لی‌ی‌تی بگه‌ن ﴿يَخُنُّ نَفْسُ عَلَيْكَ﴾ ئیمه‌ده‌گیرینه‌وه بؤ‌تو ﴿أَحْسَنَ الْفَصْلِ﴾ جوان‌ترین‌چیرۆک و‌به‌سه‌رهات ﴿يَمَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ له‌ری‌گای‌ئهم قورئانه‌وه نی‌گامان کردووه بؤت ﴿وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ هه‌ر‌چه‌نده‌تو له‌پیش (هاتی) ئهم قورئانه‌دا ﴿لِمَنِ الْغَفْلِينَ﴾ له‌م به‌سه‌رهاته‌بی‌ئاگا بو‌ویت ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ (بیریان‌خه‌روهه) کاتیک یوسف به‌با‌وکی ووت ﴿يَبْتَئِنِّي إِنِّي رَأَيْتُ﴾ نه‌ی‌بابه‌گیان به‌راستی من له‌خه‌مدا‌دیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كُوفَةً﴾ یازده‌ئه‌ستیره ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ و‌مانگ و‌رۆژ ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ دیم‌ن سوژده‌یان بؤ‌ده‌بردم ﴿

قَالَ يَبْنَى لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا
 إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ
 رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
 وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ * لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ
 وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلِّسَّائِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ
 إِلَيْنَا مِمَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾
 أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ
 وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ
 لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْمُ فِي غِيبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ
 السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ
 يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ وَلَنَصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَايَرْتَع وَيَلْعَبُ
 وَإِنَّا لَهُ وَلِحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
 أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ
 أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

﴿قَالَ يَبْنَئُ﴾ ووتی ئه ی کوری شیرینم ﴿لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ﴾ خه وه کت مه گیره وه ﴿عَلَىٰ إِخْوَتِكَ﴾
 بؤ براکانت ﴿فَيَكِدُّوْا لَكَ كَيْدًا﴾ نه وه ک به هؤیه وه فیل و پیلانینک لی بگین ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به راستی
 شهیتان ﴿لِللَّاسِنِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ دوزمینکی ئاشکرایه بؤ ئاده می ﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ﴾ ئابه و شتویه
 هلت ده بژیرت (بؤ پیغه مبرایه تی) ﴿رَبِّكَ﴾ به روه ردگارت ﴿وَيُعَلِّمُكَ مِنَ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾
 وه فیبری لیکدانه وه ی خه ونه کانیشته ده کات ﴿وَيُنْمِي نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ﴾ وه نیعمت و به هره ی خو ی
 ته او ده کات بؤت ﴿وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ﴾ وه بؤ بنه مالیه ی یعقوبیش ﴿كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ﴾ هر چونیک
 ته او ی کرد بؤ هه ردو و باپیره ت ﴿مِن قَبْلِ﴾ له پیشدا ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ﴾ که ئیبراهیم و ئیسحاق
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی به روه ردگارت زانای کاردروسته ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾
 سویند به خوا به راستی له به سه هاتی یوسف و براکانی دا ﴿آيَاتٍ لِّلنَّاسِ بَلَايِنَ﴾ به ندو ئاموزگاری هه یه
 بؤ پرسیار که ران ﴿وَإِذْ قَالُوا﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَأَخُوهُ﴾ بنگومان یوسف
 و براکه ی ﴿أَحِبُّ إِلَىٰ آيِنَامِنَا﴾ خوشه و یسترن له ئیمه به لای باو کمانه وه ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له کاتیکدا ئیمه
 کومه لیککی به هیز و توانین ﴿إِنَّا بَنَاءُ﴾ به راستی باو کمان ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له هه له به کی روون و
 ئاشکرادایه ﴿أَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ (هه ندیکیان ووتیان) یوسف بکوژن ﴿أَوْ اظْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ یافرئی بده نه
 زه وی به کی دوور ﴿يَجْعَلْ لَكُمْ وُجْهَ آيِسِكُمْ﴾ (ئهو کاته) سه رنجی باو کتان نه نیا بؤ لای ئیوه ده بیت
 ﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ و له دوای ئه وه وه ده بن به کومه لیککی چاکه کار (به توبه کردن) ﴿وَإِذْ قَالُوا قَاتِلُوا مَنَّهُمْ﴾
 به لکو فرئی بده نه بنی بیریکه وه ﴿بَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ﴾ هه ندیک له کاروانیه کان (ده ی دوزنه وه)
 وه لی ده گرن ﴿إِن كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾ ئه گهر ئیوه (کاره که) هه ره ده که ن ﴿قَالُوا إِنَّا بَنَاءُ مَالِكٍ لَا تَأْتِنَا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾
 (باش کیشانی نه خشه و پیلانه که یان) ووتیان ئه ی باوکی به ریزمان له به رچی تو له یوسف لیمان
 دنیانیت و (به گومانیت لیمان) ﴿وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ﴾ له کاتیکدا که ئیمه دلسو زو خه مخورین بؤی ﴿أَرْسَلَهُ مَعَا عَدَا﴾
 سه بنی له که لمان بینیره (بؤده ر وده شت) ﴿بِرِّعَ وَيَلْبَسَ﴾ (به ئاره زوی خو ی) خواردن
 بخوات و یاری بکات ﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَفُظُونَ﴾ و بنگومان ئیمه پاریزگاری ده که ی ن ﴿قَالَ إِنِّي يَحْرَجُبِي﴾
 (باوکیان) ووتی به راستی دلته نگ و خه مبرده بم ﴿أَن تَذْهَبُوا بِهِ﴾ که ئیوه یوسف به رن (له گه ل خوتان)
 ﴿وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ وه ده ترسم که ئیوه لیبی بی ئاگابن و گورگ بیخوات
 ﴿قَالُوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ ووتیان چون گورگ ده یخوات !؟ ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له کاتیکدا ئیمه
 کومه لیککی به هیزین ﴿إِنَّا إِذَا أَلَخِسْرُوتَ﴾ به راستی ئه و کاته ئیمه زه ره مه ندین (روو زه ردی تو

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بَأْمَرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَ
أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ
وَتَرَكَنا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا فَاكُلْهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ
بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ
يَدٌ مِرْكَبٌ قَالِ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
فَأَرْسَلُوا وَاِرِدْهُمْ فَأْدَلَى دَلْوَةٌ قَالِ يَبْشُرِي هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ
بِضْعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ
دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ
الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَاتِيهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَى
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَوَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ وَمِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى
أَمْرِهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ
ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ﴾ **﴿ثُمَّ جَاءَكَ يَوْسُفُ بْنُ مَرْيَمَ إِذْ هُوَ مُسْتَغْنٍ﴾** **﴿وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْحُبْلِ﴾**
 وه هموو بریارینا بیه‌نه بنی بیره‌که وه **﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾** وه ئیمه وه‌حی و سرووشمان بؤ (یوسف)
 کرد **﴿لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِ هَذَا﴾** سویند به‌خواهه‌والی ئهم کاره‌یان پی دده‌دیت (که‌پیشان کردی)
﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئه‌وان هه‌ست ناکهن **﴿وَجَاءَهُمْ عِشَاءَ يَكُونُ﴾** جا ئیواره
 دره‌نگانیک (براکانی یوسف) به‌گریانه وه هاتنه وه بؤ لای باوکیان **﴿قَالُوا إِنَّا بَنَاتُنَّ﴾** ووتیان نه‌ی
 باوکی ئیمه **﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾** به‌راستی ئیمه رویشتین پیش‌پیر کیمان ده‌کرد **﴿وَوَرَّكَ نَايُوسُفَ عِنْدَ مَتْلَعِنَا﴾**
 و یوسفمان لای شتومه که کانمان به‌جی هیشت **﴿فَأَكَّاهُ الذَّنْبُ﴾** بویه گورگ خواردی **﴿وَمَا آتَتْ**
﴿يُمُومِينَ لَنَا﴾ وه تو قه‌ت باوهر به‌ئیمه ناکه‌یت **﴿وَأَوْكُنَّا صَادِقِينَ﴾** هه‌رچه‌ند ئیمه راستگوش
 بین **﴿وَجَاءَهُ وَعَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ﴾** (براکانی) کراسه‌که‌ی (یوسف) یان هینایه وه که خوینی
 دروینه‌ی پیوه بوو **﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾** (باوکیان) ووتی به‌لکو دل و ده‌روونی خو‌تان
 ئهم کاره (ناپه‌سه‌نده‌ی بؤ ئاسان و جوان کردوون **﴿فَضَبَّرَ حَمِيلًا﴾** (ووتی جا ئارام ده‌گرم) به‌ئارام
 گرتینکی چاک و په‌سه‌ند **﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾** خواش یارمه‌تی ده‌رمه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی
 باسی ده‌که‌ن **﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ﴾** جا کاروانیک هات **﴿فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ﴾** و ئاو هینه‌ره که یان نارد
 (بؤ ئاو) **﴿فَأَدَّى دُونَهُ﴾** ئه‌ویش دؤلچه‌که‌ی داهیلأ بؤ ناو بیره‌که **﴿قَالَ بَشْرِي﴾** (که دؤلچه‌که‌ی
 هینایه سه‌روه) ووتی نه‌ی خه‌لکینه موژده بی **﴿هَذَا غُلٌّ﴾** ئه‌مه کورپنکه **﴿وَأَسْرَوْهُ بِضْعَةً﴾** وه ئه‌وان
 (یوسف) یان شارده وه کردیانه کالای بازرگانی **﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾** وه خوا زانایه به‌وه‌ی
 ئه‌وانه ده‌یکهن **﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ﴾** و فروشتیان به‌نرخینکی که‌م **﴿دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ﴾** که چه‌ند
 ده‌ره‌میک بوو **﴿وَكَاؤُافِيهِ مِنَ الرَّهْدِيَّتِ﴾** و ئه‌وان بی نیاز بوون لینی (چونکه ده‌ترسان رازیان
 ده‌رکه‌ویت) **﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْأَتِي﴾** وه ئه‌و که‌سه‌ی له میسر یوسفی کپی
 ووتی به‌ژنه‌که‌ی **﴿أَكْرَمِي مَثْوَاهُ﴾** ریزی لی بگره (شوننی حه‌وانه‌وه‌ی چاکی بؤ ناماده بکه)
﴿عَسَى أَنْ يَفْعَلَنَا﴾ به‌لکو سوودمان پی بگه‌یه‌نیت **﴿أَوْ نَنجِدَهُ وَوَلَدًا﴾** یان بیکه‌ین به‌کوری خو‌مان
﴿وَكَذَلِكَ مَكَانَ يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئابهم جوهره یوسفمان جی گیرکرد (و پله‌و پایه‌مان پیدا)
 له زه‌وی (میسر) دا **﴿وَلِنَعْلَمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾** (ئه‌مه‌مان کرد) تا فیری خه‌و لیکنده‌وه‌ی بکه‌ین
﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ وه خوا به‌سه‌ر کاری خو‌یدا زال و به‌ده‌سه‌لانه **﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾** به‌لام
 زوربه‌ی خه‌لکی نازانن **﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾** وه کاتیک بوو به‌پیاو و پی‌گه‌بی **﴿ءَأْتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾**
 فرمان په‌وایی و زانیاریمان پیدا **﴿وَكَذَلِكَ نَجَّزِي الْمُحْسِنِينَ﴾** وه ئابهم جوهره پاداشتی چا که کاران

وَرَأَوْتَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
 وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
 إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا
 لَوْلَا أَنَّ رَأَى أَبْرَهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصَّرَفَ عَنْهُ السُّوءَ
 وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ وَمَنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَسْتَبَقَا
 الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيْسَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ
 قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَأَوْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
 أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ وَقَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِّنْ
 الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ وَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ وَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
 مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ
 هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 ﴿٢٩﴾ * وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا
 عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلَأِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ﴾. ئەو ئاڤره‌ته‌ی یوسف له‌مالیدا بوو ده‌ست تێکه‌لاوی (وخیانه‌تی) له‌یوسف ویست ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَبُوبَ﴾ و هه‌موو دهر گاکانی داخست ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ ووتی ده‌ی وهره پیشه‌وه بوو ئەوه‌ی بوو ئاماده‌کراوه ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی من په‌نا ده‌گرم به‌خوا ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾ به‌پرستی ئەو (خوا) په‌روه‌ردگاری منه ﴿أَحْسَنَ مَثْوَىٰ﴾ ریزی لێ گرتووم ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌پرستی سته‌م کاران پرزگاریان نابیت ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئەو ژنه به‌ته‌واوی نیازی (تێکه‌لی ژن و می‌ردی) یوسفی کرد، یوسفیش نیازی ئەو ژنه‌ی ده‌کرد به‌خه‌ته‌ره‌ی نه‌فسی به‌شه‌ری ﴿لَوْلَا أَن رَّءَا بُرْهَانَ رَبِّهٖ﴾ ئەگەر ئەو به‌لگه‌ روونه‌ی په‌روه‌ردگاری نه‌دیبايه ﴿كَذٰلِكَ﴾ ئا به‌و جو‌ره (به‌لگه‌مان نیشانی یوسف دا) ﴿لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ بوو ئەوه‌ی خرابه‌و داوین پیسی لێ دوور بخه‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ چونکه به‌پرستی ئەو (یوسف) له‌به‌نده‌ پاک و هه‌لبێژارده‌کانی ئیمه‌به ﴿وَاسْتَبَقَا الْبَابَ﴾ (یوسف و ئاڤره‌ته‌که) ههر دوو کیان به‌راکردن گه‌شته‌ی لای دهر گاکه (یوسف بوو خو‌رپرزگارکردن و ژنه‌که‌ی (عزیزی میصر) یش بوو ئەوه‌ی بگات به‌یوسف (بوو به‌جێهێنانی مه‌به‌ستی خو‌ی) ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ﴾ (ئاڤره‌ته‌که) کراسه‌که‌ی (یوسفی) دراند له‌دواوه ﴿وَأَنْفِيَا سَيْدَهَا﴾ جا ههر دوو کیان تووشی می‌ردی (ئاڤره‌ته‌که) بوون ﴿لَا الْبَابَ﴾ له‌به‌رده‌م دهر گاکه (ی دهر وه) دا ﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا﴾ (ئاڤره‌ته‌که بوو ئەوه‌ی خو‌ی له‌و تاوانه‌ به‌دوور بگریت و خیانه‌ته‌که‌ی دهر نه‌که‌ویت) به‌به‌له‌ ووتی: سزای ئەو که‌سه‌ چیه‌ که‌ ویستیی خرابه‌ (داوین پیسی) له‌گه‌ل خه‌یزانه‌که‌تدا بکات ﴿إِلَّا أَنْ يُسَجِّنَ أَوْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ جگه‌ له‌وه‌ی به‌ند بگریت یان سزایه‌کی سه‌خت بدریت ﴿قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَن نَّفْسِي﴾ (یوسف) ووتی ئەو (ژنه) داوین پیسی له‌من و ویست ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ ئەو سا شایه‌تیک له‌که‌س و کاری ئەو (ئاڤره‌ته‌) شایه‌تی دا ﴿إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ (ووتی) ئەگەر کراسه‌که‌ی (یوسف) ﴿فَقَدْ مِّنْ قُبُلٍ﴾ له‌پیشه‌وه درپنرا بیت ﴿فَصَدَقَتْ﴾ ئەوه ئاڤره‌ته‌که‌ راست ده‌کات ﴿وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِينَ﴾ وه (یوسف) له‌ دروژنان (خرابه‌کارانه) ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ وه ئەگەر کراسه‌که‌ ٢ی ﴿فَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ﴾ له‌دواوه درپنرا بیت ﴿فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِينَ﴾ ئەوه ئاڤره‌ته‌که‌ درو‌ده‌کات و (یوسف) له‌پرست گویانه. ﴿فَلَمَّارَةٌ أَقْمِيصُهُ﴾ ئەمجا کاتیک (عزیز) بینی کراسه‌که‌ی یوسف ﴿فَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ﴾ له‌دواوه دراووه ﴿قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كَيْدِكُنَّ﴾ ووتی به‌پرستی ئەمه‌ له‌فرو فیلی ئیوه‌ی (ئاڤره‌تانه) ﴿إِنْ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ﴾ به‌پرستی فرو فیلی ئیوه‌ی زور گه‌وره‌یه ﴿يُوسُفُ أَعْرَضَ عَن هٰذَا﴾ (عزیز ووتی) یوسف وازیته‌ له‌م کاره‌و باسی مه‌که‌ ﴿وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ﴾ و (ژنه‌که‌) تووش بوو گونا‌ه‌که‌ت داوای لی‌بوردن بکه‌ ﴿إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِئِينَ﴾ چونکه به‌پرستی تو له‌پیری تاوانبارانی ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ﴾ (ده‌سته‌به‌که) له‌ژنانی شار (پاش ئەوه‌ی هه‌واله‌ که‌یان بیست به‌ته‌شه‌ره‌وه) ووتیان ﴿أَمْرًآ عَرِيْبٍ﴾ ژنه‌که‌ی عه‌زیز (ی میصر) ﴿تُرَوِّدُ فِتْهٰعَن نَّفْسِهٖ﴾ ده‌یه‌ویت (هه‌ول ده‌دا) له‌گه‌ل غولامه‌که‌ی داوین پیسی بکات ﴿فَدَشَعَهَا حَبًّا﴾ به‌پرستی خو‌شه‌ویستی (ئه‌و غولامه‌) چووه‌ته‌ ناو په‌رده‌ی دلێ ﴿إِنَّا لَنَرٰهَا﴾ به‌پرستی ئیمه‌ ئەو (ژنه) ده‌بینن ﴿فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ﴾ له‌گومراییه‌کی روون دایه ﴿

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا
وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ
أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا
إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَنَّهُ
عَنِ نَفْسِهِ فَأَسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَاءَ أُمْرَةٍ وَلَيْسَ جَنَّتَن
وَلِيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرَفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ
﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ وَفَصْرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتِ لَيْسَ جُنَّتَهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي
خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

﴿فَمَا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ﴾ جا کاتیک ژنہ کہہ (ی عزیز) تانہو تہ شہری ٹہوانی بیست ﴿أَرْسَلْتَ إِلَيْهِنَّ﴾
ناردی بہدوایاندا ﴿وَأَعَدَّتْ لَهُنَّ مَكَّاءَ﴾ نامادہی کرد بویان شوینی (خوشی دانیشن و) شان دادان
﴿وَوَاتَتْ كُلَّ وَجِدٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا﴾ و ہرہیک لہوان چہ قویہ کی پیدان (بؤ میوہ لہت کردن) ﴿وَقَالَتْ أَخْرِجْ
عَالِيَهُنَّ﴾ ٹہوسا ووتی (بہیوسف) و ہرہ بؤ ناویان (بابینین) ﴿فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ﴾ ہر کہ ٹہو (یوسف)
یان بینی چہ بہسان (لہ جوانی ٹہودا) ﴿وَوَقَطْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ و ہرہ موویان (لہ کاتی میوہ لہ تکرندا) دہستی
خویانیان بری ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾ ووتیان پاکی وینگہ ردی بؤ خوا ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ ٹہمہ ٹادہ می نیہ
﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ ٹہمہ تہنہا فریشتہ یہ کی بہرزو بہریتزہ ﴿قَالَ﴾ (ژنہ کہ) ووتی پییان
﴿فَذَلِكُنَّ الَّذِينَ﴾ ٹہمہ ٹہو کہ سہیہ کہہ ﴿لَمُتْنِي فِيهِ﴾ ٹیوہ سہرزہ نشتی متان دہ کرد لہ سہری ﴿وَلَقَدْ رَوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِي﴾ وہ سویند بہ خوا بیگومان ویستم دہستم لہ گہ ل تیکہ ل کات ﴿فَأَسْتَعْصِمُ﴾ بہ لآم ٹہو
خوی گرتوہ (نہیکرد) ﴿وَلَيْن لَّرَبِّفَعَلَّ مَاءَ أُمْرَةٍ﴾ وہ سویند بہ خوا ٹہ گہر ٹہوہی فہرمانی پی دہ کہم
نہیکات ﴿لِمَسْجَرَاتٍ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُغْرِبِينَ﴾ ٹہوہ بیگومان بہند دہ کریت و لہر یسویان دہ بیت ﴿قَالَ
رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ﴾ (یوسف) ووتی ٹہی پہروہر دگرم بہند کردنم لا خوشترہ ﴿وَمَا يَدْعُوَنِي إِلَيْهِ﴾
لہوہی کہ ٹہوانہ داوای دہ کہن لیم (کہہ بیکہم) ﴿وَالْأَصْرَفَ عَنِّي كَيْدُهُنَّ﴾ وہ ٹہ گہر پیلانی ٹہو ژنانہم
لی لانہدہی ﴿أَصْبُ إِلَيْهِنَّ﴾ لہوانہیہ دلہم بؤ لایان برہوا (حہزیان لی بکہم) ﴿وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾
پاشان لہنہ فامان دہبم و دہ چہمہ ریزیانہوہ ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ ٹہوسا پہروہر دگاری دوعاکہی
لی وہر گرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ﴾ و پیلانہ کہی ٹہو (ژنانہ) ی لی لادا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾
بہراستی ہر خوا بیسہری زانایہ ﴿قَدْ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتِنَا﴾ ٹہمجا بویان دہر کہوت
و پییان چاک بوو پاش ٹہوہی ٹہو ہرہ موو بہلگہیان (لی) بینی ﴿لَيْسَ جُنَّتُهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ تاماویہک
بہندی بکہن ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنُ فْتَيَانًا﴾ ٹہوسا دوو کوری لاو (خزمہ تکار) لہ گہلی چوونہ
بہندیخانہ ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا﴾ یہ کیکیان ووتی (بہیوسف) ﴿إِنِّي أَرَانِي﴾ بہراستی لہ خہ و مدا خؤم دی
﴿أَعْرِضُ حُرًّا﴾ تریم دہ گوشی کہدہ بی بہعہرہق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ وہ ٹہوی تریان ووتی ﴿إِنِّي أَرَانِي﴾ بیگومان
لہ خہ و دا خؤم دی ﴿أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا﴾ نانم ہلڈہ گرت بہ سہر سہر مہوہ ﴿تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنِّي﴾ بالندہ
لی دہ خوارد ﴿بِئْسَ مَا أُوتِيَهُ﴾ لیکدانہوہی ٹہو (خہو) ہمان پی بلنی ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ بہراستی
ٹیمہ تو لہ چاکہ کاران دہ بینین (کہ چاک خہو لہیہک دہدہیتہوہ و پہرژینی دہ کہیت) ﴿قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ
مِّنْ رَبِّكَ إِلَّاهُ﴾ (یوسف) ووتی: (سبہینی) ہیچ خوراکیکتان پی نادریت کہہ بیخون ﴿إِلَّا نَتَأْتِكُمَا
بِطَائِرٍ مِّنْهُ﴾ بہہرہر دوو کتان دہ لیم چی وچیتان بؤ دہیتن ﴿فَقِيلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ پیش ٹہوہی بگاتہ لاتان
﴿ذَلِكَ مَا مَعَلَّمْنِي رَبِّي﴾ ٹہمہ ش لہو بہرہانہیہ کہ پہروہر دگرم فیری کردوم ﴿إِنِّي تَرَكْتُ﴾ بہراستی من
وازم ہینا وہ ﴿وَمَا قَوْمِمْ لَه تَائِي نِي﴾ لہ تائینی گہلینک ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ کہ برہوایان بہ خوا نہ ہینا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَافِرُونَ﴾ وہ ٹہوان بی پرواش بوون بہ روژی دواپی ﴿۱۷﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ
 لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
 النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾ يَصْحَبِي
 السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ
 ﴿٢٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
 وَءَابَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
 أَمَرَ الْأَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَصْحَبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ مَا
 فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
 مِنْ رَأْسِهِ ءَقُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ
 لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَهُ
 الشَّيْطَانُ ذَكَرَ رَبَّهُ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
 ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
 سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي﴾ و ه شوینی ثانی باو و پیرانم که و تووم ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ که (ثانی) ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و به‌عقوبه ﴿مَا كَانَ لَنَا﴾ شایسته و شیوانی به بؤمان (بؤ شویتکه و توانی ئیبراهیم) ﴿أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ که هیچ شتیک بکه‌ین به‌ها و به‌ش بؤ خوا ﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ ئەمه‌ش چاکه و به‌هره‌ی خواجه به‌سه‌ر ئیمه‌وه ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ و به‌سه‌ر خه‌لکیشه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی سوپاسی خوا ناکه‌ن ﴿يَصْلِحِ السَّخِرَ﴾ ئە‌ی دوو هاوړنیکه‌ی به‌ندینخانه‌م ﴿أَمْ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ﴾ ئایا چند خواجه‌کی جیاجیا باشترن ﴿أَمْ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ یان خواجه‌کی تاکی به‌ده‌سه‌لات ﴿مَنْعُودُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئیوه بیجگه له‌خوا هیچ شتیک ناپه‌رستن ﴿إِلَّا الْأَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ جگه له‌چهند ناوئیک نه‌بیت که ئیوه باو و پیرانان ناوتان ناوون (خودا) ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی ده‌باره‌یان نه‌ناردۆته خواره‌وه (که ئە‌وانه بیه‌رستن) ﴿إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ﴾ بیگومان بریار ته‌نها بؤ خواجه ﴿أَمْ أَلَّا يَأْتِيَهُ﴾ فه‌رمانی داوه بیجگه له‌و هیچ شتیک نه‌په‌رستن ﴿ذَلِكَ الَّذِي أَنْقَضَ﴾ ئە‌وه‌یه ثانی راستی دامه‌زراوی نه‌گوراو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی نازانن ﴿يَصْلِحِ السَّخِرَ﴾ ئە‌ی دوو هاوړنیکه‌ی به‌ندینخانه‌م ﴿أَمْ آتَاكُمْ مَا فَسَقَ رَبُّهُ خَمْرًا﴾ یه‌کیکتان عاره‌ق ده‌ر خواردی گه‌وره‌که‌ی (پاشا) ده‌دات ﴿وَأَمَّا الْآخِرُ فَيُصَلِّبُ﴾ به‌لام ئە‌وی ترتان (ده‌کوژریت و) هه‌لده‌واسریت ﴿فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ ئە‌وسا بالنده له‌سه‌ر (و ده‌م چاوی ده‌خوات ﴿فَضَى الْأُمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ ئە‌و کاره‌ی که ئیوه ده‌باره‌ی برسیار ده‌که‌ن (له‌لایه‌ن خوداوه) بریاری له‌سه‌ر دراوه (وناگوریت) ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ﴾ و (یوسف) و وتی به‌وه‌ی که ده‌یزانی ﴿أَنْتَ نَاجٍ فَتَهُمَا﴾ رزگاری ده‌بیت له‌دوو به‌ندکراوه‌که ﴿أَذْكُرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ باسم بکه لای گه‌وره و پادشاکه‌ت (که به‌ناهق گیراوم) ﴿فَأَسْأَلُهُ السَّيِّطَانُ﴾ به‌لام شه‌بتان له‌بیری برده‌وه ﴿ذَكَرَ رَبَّهُ﴾ که باسی (یوسف) بکات لای پادشاکه‌ی ﴿فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ بِضَعِّ سِنِينَ﴾ بویه ماوه‌ی چند سالتیک (یوسف) له‌به‌ندینخانه‌دا مایه‌وه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ و ه پادشا (خه‌وئیکی بینی) و وتی ﴿إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ﴾ بیگومان من له‌خه‌ومدا حه‌وت مانگای قه‌له‌وم بینی ﴿يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ﴾ که حه‌وت (مانگای) له‌ر و لاواز ده‌یخواردن ﴿وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خَضْرٍ وَأَخْرَ يَأْسَتِ﴾ و ه حه‌وت گوله‌دانه‌وئله‌ی سه‌وزو حه‌وتی تری و شکم بینی ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ ئە‌ی کار به‌ده‌ست و دونیا دیدان ﴿أَفَتُونِي فِي رُءْيَايَ﴾ ئە‌م خه‌وم بؤ لیک بدنه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه مانای خه‌و ده‌که‌ن و ده‌زانن خه‌و په‌رژین بکه‌ن ﴿۱۶﴾

قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
 وَأُخْرَى يَا سَيِّدُ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
 تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدتُّمْ فَذَرُوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا
 قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
 مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصُرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي
 بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
 النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾
 قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَأَوْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ
 لِلَّهِ مَا عَمِنَّا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ لَنْ حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

﴿قَالُوا أَضَلَّتْ أَهْلِمِ﴾ ووتیان خه‌وی تیکه‌ل و پیکه‌ل (و پروبوچه) ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَلْمِ رَبِّهِ﴾
و ئیمه‌ش لیکدانه‌وه‌ی خه‌وی تیکه‌ل و پیکه‌ل نازانین ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا وَكَرَّ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾
ئه‌وسا ئه‌وه‌یان که‌رزگاری بوو له‌دوو (به‌ندکراو) ه‌که له‌پاش چ‌هند سالی‌ک بیری که‌وته‌وه‌ ووتی
﴿أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ﴾ من بو‌تان لیکده‌ده‌مه‌وه‌ مانای ئه‌و خه‌وه ﴿فَأَرْسَلْنَا﴾ جا (فه‌رموو) بمینرن
(به‌دوای یوسف دا که له‌به‌ندینخانه‌دایه) ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (هات ووتی) یوسف ئه‌ی
هاورپی راستگو ﴿أَفَتِنَّا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُرُهُنَّ سَعْبُ عِجَافٍ﴾ مانای ئه‌و خه‌وه‌مان پی بلی
چی یه؟ حه‌وت مانگای قه‌له‌و که‌ح‌ه‌وت مانگای له‌رو لاواز بیانخوات ﴿وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خَضْرٍ
وَأَحْمَرٍ يَابِسَاتٍ﴾ هه‌روه‌ها حه‌وت گولی دانه‌ویل‌ه‌ی سه‌وزو حه‌وت گولی ووشک ﴿أَلَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى
الْأَيَّامِ﴾ تا من بگه‌ریمه‌وه‌ بو‌لای خه‌لکی ﴿أَلَعَلَّهُمْ يَفْعَلُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی ئه‌وان ئه‌وه‌ بزائن ﴿وَلَقَدْ
قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا﴾ (یوسف) ووتی حه‌وت سال کشتوکان ده‌ک‌ن به‌دوای یه‌ک‌داو
به‌به‌رده‌وامی ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ﴾ جائه‌وه‌ی که‌دروینه‌تان کرد بیهیلنه‌وه‌ له‌گوله‌که‌میدا
﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾ که‌میک نه‌بیت له‌وه‌ی که‌ده‌یخون ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ﴾ ئه‌مجا
له‌پاش ئه‌و (ح‌ه‌وت ساله) ح‌ه‌وت سالی تردیت که‌سه‌خت وقات و قریبه ﴿يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ
لَهُنَّ﴾ هه‌رچیتان پاشه‌ که‌وت کردووه بو‌ئهم (ح‌ه‌وت ساله‌سه‌خته) ده‌یخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ﴾
مه‌گه‌ر که‌میک له‌وه‌ی قایم هه‌لی ده‌گرن (بو‌نه‌توو وناشتنه‌وه‌ی سالیکی تر) ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عَامٌ﴾ پاشان دوای ئه‌و (ح‌ه‌وت ساله‌سه‌خته) سالیکی دیت ﴿فِيهِ يُغَاكُّ النَّاسُ فِيهِ يَعْصِرُونَ﴾ خه‌لکی تیدا
(رزگار ده‌کرین) بارانیاں بو‌ده‌بارنیریت و تیدا دو‌شاو (ی میوه‌هات) ده‌گرن ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا
ووتی ﴿أَتُؤْتُونِي بِهِ﴾ ئه‌و (پیاوه) م بو‌بین ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا کاتیک نیردراوه‌که‌ (ی پاشا) هاته‌ لای
یوسف ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (یوسف) ووتی بگه‌رپر‌ه‌وه‌ بو‌لای گه‌وره‌که‌ت (پادشاکه‌ت) ﴿فَسَأَلَهُ﴾
و پرسیری لی بکه ﴿مَا بَأْسُ السُّوءِ الَّذِي قَطَعَنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ هوی چی بوو که‌ئه‌و ژاننه‌ ده‌ستی خو‌یانیان
بری ﴿إِنَّ رَبِّي يَصَدِّقُنِي﴾ بنگومان په‌روه‌ر دگارم به‌پیلانی ئه‌و (ژن) انه‌ ناگادارو زانایه ﴿وَلَقَدْ
قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْتَنِي يَوْسُفَ عَنِ نَفْسِهِ﴾ ووتی (به‌ژنه‌کان) مه‌به‌ستان چی بوو کاتیک ویستان
یوسف بخه‌له‌تینن و کاری خرابی پی بکه‌ن ﴿فَلَنْ حَسَّ لِلَّهِ﴾ (نافره‌نه‌کان) ووتیان پاک و بنگه‌ردی بو
خوا ﴿مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ ئیمه‌هیچ خرابیه‌که‌مان لی نه‌دیوه ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾ ژنه‌که‌ی عه‌زیز ووتی
﴿الَّذِي حَصَّصَ الْخُبْرُ﴾ ئائیت‌ها حق و راستی دهر که‌وت ﴿أَنَا رَأَوْتُهُ عَنِ نَفْسِهِ﴾ من ده‌مویست (یوسف)
ده‌ستم له‌گه‌ل تیکه‌ل کات ﴿وَأَنَّ لَهُ لِمِنَ الصِّدْقِينَ﴾ و بنگومان ئه‌و له‌راست گو‌یانه ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
أَنِّي﴾ (یوسف ووتی) ئه‌وه‌ بو‌ئه‌وه‌ی (پادشا) بزانی به‌راستی من ﴿لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ﴾ به‌په‌نه‌نانی ناپاکی
وخیانه‌تم نه‌کردووه‌ لی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌ به‌راستی خواه‌ پیلانی ناپا‌کان ناگه‌یه‌نیته
ئه‌نجام ﴿۵۱﴾

* وَمَا أَتَرَىٰ نَفْسِي إِلَّا النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۗ
 إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ
 لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ وَقَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾
 قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۗ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ
 مَكَّنَّا يُوْسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۗ نُصِيبُ
 بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا أَجْرُ
 الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ
 إِخْوَةَ يُوْسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
 ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُؤْتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ ۗ أَلَا
 تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي
 بِهِ ۖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ
 وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفَتَيْنِهِ اجْعَلُوا بِضَعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
 لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
 فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَ نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي﴾ و (یوسف ووتی) من هر گیز پا کانه بو خوم ناکم ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (چونکه) به راستی نفس زور فرمان دهره به خرابه ﴿إِلَّا مَرَحَرِّي﴾ بیجگه نه و نه فسه‌ی پهروه دگارم په حمی پی کردبیت ﴿إِنَّ رَبِّيَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی پهروه دگارم لیورده‌ی میهره بانه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ جا پادشا ووتی (به ژیرده‌سته کانی) ﴿أَتُورِي بِيَهُ﴾ نه و یوسفم بو بینن ﴿أَسْتَخْلَصُهُ لِنَفْسِي﴾ دهیکه مه (که سیکي) تایبته به خوم ﴿فَلَمَّا كَمَمُوهُ﴾ جا کاتی که (پادشا) قسه‌ی له گن کرد ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی به راستی تو ﴿أَلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ نه مرو لای ئیمه خاوه‌نی پله و پایه و باوره پیکراوی ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ (یوسف) فرمانداری (به پادشا) له سهر خه زنه و دارایی زه‌وی (میسر) دابمنی به راستی من پاریزه‌ریکی شاره زام ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ﴾ ثاب و جوړه یوسفمان پایه دارو جیگیر کرد ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له خاک (ی میسر) دا ﴿يَتَّبِعُوا مَنَّا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ له ههر شوینیک (ی میسر) دایو استایه ده ژیا ﴿ضُيِّبَتْ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ﴾ ههر که سمان بوی بهر میهره بانی خومانی ده خه‌ین (له دونیادا) ﴿وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و پاداشتی چاکه کاران وون ناکه‌ین ﴿وَلَا نُجْزِي الْأَخْرَجَةَ حَبْرٌ﴾ و به راستی پاداشتی رژی دواپی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بو نه و که سانه‌ی بروایان هیناوه ﴿وَكَا نُؤْتِقُونَ﴾ و به هه میسه‌یی خو پاریز بوون (له هاوبه‌ش بریاردان و تاوان) ﴿وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ﴾ و (له کاتی گرانیدا) براکانی یوسف هاتن (بو میسر) ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ نه و سا چوونه لای (یوسف) ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ ده‌ست به جی (یوسف) نه وانی ناسی به وه به لام نه و ان نه میان نه ناسی به وه ﴿وَلَمَّا حَفَّزَهُم بِجَهَنَّمَ﴾ جا کاتیک که ریکی خستن و نه وه‌ی که و بستیان پیی دان ﴿قَالَ أَتُورِي يَا حُكْرَمَانَ أَيْكُرُ﴾ ووتی برابه‌کی باو کیتان هه به بوم بینن ﴿الْآتِرُونَ أَيْ﴾ ثابا نابینن که من ﴿أَوْفَى الْكَيْلِ﴾ پیوانم تیر و ته‌واوه (بو کرپاره کان) ﴿وَأَتَاخِرُ الْمُزْلِينَ﴾ و من خانه خویی چاکم ﴿فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ﴾ جا نه گهر نه و (برابه‌تان) م بو نه بینن ﴿فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُون﴾ نه وه پیوانه (ی دانه و نیله) تان لای من نه و نزیك (نم و ولاته‌ش) مه که ونه وه ﴿قَالَ اسْرُودِعْنَاهُ أَبَا﴾ ووتیان هه ول و ته‌قه لا ده‌ده‌ین له گن باوکی دا ﴿وَأَنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ و دلنبا به ئیمه نه و کاره ده که‌ین ﴿وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ﴾ و (یوسف) ووتی به بهر ده‌ست و خز مه تکاره کانی ﴿أَجْعَلُوا رِضْعَتَهُمْ فِي رِجَالِهِمْ﴾ دراوه کانیان که داویانه (به دزی به وه) بیخه‌نه ناو باره کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْفَعُونَهَا﴾ به لکو بیناسنه وه ﴿إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾ کاتیک که گهرانه وه بو ناو مال و مندالیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (بیته هوی نه وه‌ی) بگهرینه وه و بینه وه (جاریکی تر) ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَيْهِمْ﴾ نه مجا کاتیک گهرانه وه بو لای باو کیان ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ ووتیان نه‌ی باوکی بهر پزمان ﴿مَنْعَ مَنَا الْكَيْلِ﴾ (بو سالی داهاتو) پیوانه مان لی قه‌ده‌غه کراوه (شتمان بینا فروشن نه گهر بنیامین نه نیریت له گه لماندا) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَكْتَلُ﴾ جا که واته برا که مان له گه لماندا بنیره پیوانه‌ش ده که‌ین (دانه و نیله ده کرین) ﴿وَأَنَّا لَهُ لَحَفْظُونَ﴾ و دلنبا به ناگاداریشی ده که‌ین ﴿۳۳﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ
 قَبْلُ فَأَلَّهٖ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
 مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَنَاتَنَا
 مَا نَبِغِي هَذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفُظُ
 أَخَانَا وَنَزِدُكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتَنِي
 بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا
 نَقُولُ وَكَيْلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَأَتَدَخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ
 وَادْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن
 شَيْءٍ إِنْ أُلْحَمْتُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ
 يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
 قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّا كَثَرْنَا نِسَاءَهُ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يَوْسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ
 قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

﴿قَالَ﴾ (یه‌عقوب) ووتی (بییان) ﴿هَلْ أَمُوكُمْ عَلَيَّ﴾ نایا دلنایم لیتان دهر باره‌ی ﴿إِلَّا كَمَا أَمُنَاكُمْ﴾
 عَلَٰنَ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ﴿هه‌روهك پیشتر دلنیا بووم لیتان دهر باری (یوسفی) برای ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا﴾ كه‌واته
 خوا چاكترین پاریزره ﴿وَهُوَ أَحْرَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ وه‌ئوه به‌زه‌یی دارترینی هه‌موو به‌زه‌یی دارانه ﴿وَلَمَّا﴾
 فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ ﴿جا كاتینك باره‌كانیان كرده‌وه ﴿وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ بینی بان ده‌سمايه كه‌بان بو
 گهر پیراوه‌ته‌وه ﴿قَالُوا يَا بَنَاتَنَا﴾ ووتیان ئه‌ی باو کی به‌ریزمان ﴿مَا بَنِي﴾ چیمان ده‌ویت ﴿هَذِهِ بَضْعَتُنَا﴾
 ئه‌مه‌ دراوه كه‌مانه ﴿رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ بۆمان نیر دراوه‌ته‌وه ﴿وَنَمِيرُ أَهْلَنَا﴾ بڑیویش بۆ خاو خیزانمان ده‌هیتین
 ﴿وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا﴾ وبراكه‌شمان ده‌باریزین ﴿وَنَزِدَا ذِكْرًا لِّبَعِيرٍ﴾ وباری ووشتریکیش (دانه‌ویلّه)
 زیاد ده‌هیتین ﴿ذَٰلِكَ كَيْلٌ لِّسَيِّئٍ﴾ ئه‌م (باره‌ش) پئوانه‌یه‌کی كه‌مه (و به‌ئاسانی ده‌مان ده‌نی) ﴿وَلَمَّا﴾
 ﴿قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ (یه‌عقوب) ووتی هه‌ر گیز ناینیرم له‌گه‌لتان ﴿حَتَّىٰ تَوْتُونَ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ﴾ هه‌تا
 به‌لینیکیی بته‌وم بی‌نه‌ده‌ن له‌لا به‌ن خواوه (تا سویندم بۆ نه‌خون به‌خوا) ﴿لَمَّا تَوْتَنِي بِهِ﴾ كه‌بیگومان
 (به‌بیوه‌ی) ئه‌ی هیتنه‌وه بۆم ﴿إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ مه‌گه‌ر دهر دور بدرین وچار تان نه‌میتیت ﴿فَلَمَّا آتَوْهُ﴾
 مَوْثِقَهُمْ ﴿ئه‌مجا كاتینك په‌یمانان پیندا (سویندیان خوارد) ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ﴾ (یه‌عقوب)
 ووتی خوا ئاگادار و جاودیره سه‌باره‌ت به‌وه‌ی كه‌ده‌بیلین ﴿وَقَالَ بَنِي﴾ وه‌ ووتی ئه‌ی كوره‌كانم
 ﴿لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ﴾ هه‌مووتان له‌دهر گایه‌كه‌وه‌مه‌چنه‌ر ووره‌وه ﴿وَادْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ﴾ به‌لكو
 له‌چهند دهر گایه‌کی جیا جیا وه‌ بچنه‌ر ووره‌وه ﴿وَمَا أَعْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌ من هیچ سوودتان
 بی‌نا گه‌ینم له‌به‌رانبر (پیشهاتی) خوادا ﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ هه‌موو حوكم و پریارینك تنها بۆ خوايه
 ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشت هه‌ر به‌وه‌ده‌به‌ستم ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ و خوسپیرانیش با خویان
 هه‌ر به‌وه‌ بسپیرن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا﴾ جا كاتینك چوونه‌ر ووره‌وه ﴿مِن حَيْثُ أَمَرَهُمُ اللَّهُ﴾ له‌و شوینه‌وه‌ی
 كه‌باو کیان فه‌رمانی بی‌دابوون ﴿مَا كَانَ يُعْنِي عَنْهُمْ﴾ ئه‌و (چوونه‌به‌و جوړه) هیچ سوودی بی‌نه‌گه‌یانندن
 ﴿مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ له‌به‌رامبه‌ر (قه‌ده‌ری) خوادا ﴿إِلَّا حَاجَةً﴾ به‌لكو ئه‌وه‌مه‌به‌سته‌یه‌ك بوو ﴿فِي نَفْسِ﴾
 يَٰعُقُوبُ ﴿له‌ده‌روونی یه‌عقوبدا بوو ﴿فَضَلَّهَا﴾ (به‌م شیوه) ئه‌نجامی دا ﴿وَأَنَّهُ وَلَدُ عَلِيمٍ﴾ وه‌به‌راستی
 یه‌عقوب خاوه‌نی زانست و زانیاری بوو ﴿لَمَّا عَلِمَتْهُ﴾ چونكه‌ ئیمه‌ فیرمان كرد بوو ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ﴾
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿به‌لام زوربه‌ی خه‌لكی نازانن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيَّ يَوْسُفُ﴾ كاتیکیش كه‌چوونه
 روره‌وه بۆ لای یوسف ﴿أَوْىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ (یوسف) براكه‌ی برده‌په‌نا خویه‌وه ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾
 ووتی به‌راستی من براكه‌ی توّم ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ﴾ كه‌واته هیچ غه‌مبار مه‌به ﴿يَمَاكَ أَنْوَاعُ الْعَمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی
 كه‌ئه‌وان ده‌یه‌كن (له‌گه‌لت) ﴿۶۵﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ
 ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا
 وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧٢﴾ قَالُوا لَوْ أَنْفَقَ صُورَاعُ الْمَلِكِ
 وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
 ﴿٧٤﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
 مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 ﴿٧٦﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
 وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ
 وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ * قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
 فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
 وَلَمْ يَبْدَاهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَأَلَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
 فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ وَإِنَّا نَرُوكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کاتیک که ریکی خستن و نه‌وه‌ی ویستیان پنی دان ﴿جَعَلَ السَّاقِيَةَ﴾ ناو خووری (پنوانه‌که‌ی) مه‌لیکی خسته ﴿فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾ ناو باری براکه‌ی ﴿ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ﴾ پاشان جار چی یه ک جاری دا ﴿أَيُّهَا الْعِيرُ﴾ نه‌ی کاروانه‌که ﴿إِنَّمَا كُنْتُمْ لِسُرِّيَّةٍ﴾ به‌راستی ئیوه دزن ﴿قَالُوا وَقَبُلُوا عَلَيْهِمْ﴾ پروویان تیکردن و ووتیان ﴿مَاذَا تَقْفُدُونَ﴾ چیتان گوم کرده؟ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَقْفُدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ﴾ ناو خووره‌که‌ی (پنوانه‌که‌ی) پادشامان دیارنیه ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ جَمَلٌ بَعِيرٌ﴾ هه‌ر که‌سیک بیه‌تیته‌وه باری ووشتریک (خو‌راکی) ده‌دریتی ﴿وَأَنَّا بِهِ زَعِيمٌ﴾ وه‌منیش ده‌سته‌به‌ری نه‌و (باره) ده‌بم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَاللَّهِ﴾ سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به‌راستی ئیوه ده‌زانن ﴿مَا جِئْنَا﴾ که‌ئیمه نه‌هاتووین ﴿لِنُقْسِدَ فِي الْأَرْضِ﴾ بو نه‌وه‌ی خراپه بکه‌ین له‌وولاتدا ﴿وَمَا كُنَّا لَسْرِقِينَ﴾ وه‌ئیمه پیشتر دز نه‌بووین ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ﴾ ده‌ی نایا توله‌ی نه‌و دز چه‌یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه دروزن بوون ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ﴾ ووتیان توله‌ی نه‌وه‌یه ﴿مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ﴾ له‌باری هه‌ر که‌سیکدا دوزرایه‌وه ﴿فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ هه‌ر نه‌وه‌که‌سه خوی توله‌ی بیت (واته): نه‌وه‌ی دزیه‌که‌ی کردووه نه‌بیته‌عه‌بد و کویله‌ی نه‌وه‌ی دزیه‌که‌ی لی کراره ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نا‌به‌و جو‌ره توله‌له‌سته‌مکاران ده‌سینین ﴿فَكَذَّابًا وَعَيْتِهِمْ﴾ نه‌وسا (یوسف) ده‌ستی کرد به‌بشکنینی جه‌واله‌کانیان (باره‌کانیان) ﴿فَقَالَ وَعَاءُ أَخِيهِ﴾ له‌بیش بشکنینی جه‌والی (بنیامین) برای (دایک و باوکی یوسف) ﴿ثُمَّ اسْتَحْرَجَهَا﴾ له‌پاشان (ناو خو‌ر - پنوانه‌که‌ی) ده‌ری هینا ﴿مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ﴾ له‌جه‌والی براکه‌یدا ﴿كَذَلِكَ﴾ نا‌به‌و جو‌ره ﴿كَذَّبْنَا لِيُوسُفَ﴾ پیلانمان نیشانی یوسف دا ﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَنْ يَأْتِيَ بِكَ﴾ نه‌و نه‌یده‌توانی براکه‌ی بگریت ﴿فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ به‌پنی ثابنی و یاسایی پادشا (به‌لکوبه‌پنی‌ی نه‌و قسه‌بوو براکانی خو‌ریان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر (کاتیک) که‌خوا بیه‌ویت ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سیک بمانه‌ویت پله‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَفَوْقَ كُلِّ﴾ له‌سه‌ر هه‌موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ خاوه‌ن زانستیکه‌وه‌زاناتر هه‌یه (مه‌به‌ست پی خودایه) ﴿قَالُوا إِنِّي سَرِقٌ﴾ ووتیان نه‌گه‌ر نه‌و (بنیامین) دز بیستی ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه بیگومان براکه‌شی پیشتر دزی کردووه (واته یوسفیش دز بووه) ﴿فَأَسْرَهَا يُوسُفَ فِي نَفْسِهِ﴾ به‌لام یوسف (پنناخوشبوونی خوی) به‌م (تومه‌ته) له‌ده‌رونی خویدا شارده‌وه ﴿وَلَوْ يَدُّهَا لَهُمْ﴾ ده‌ری نه‌بری بو نه‌وان ﴿قَالَ أَنْتُمْ﴾ (ته‌نها) ووتی ئیوه ﴿سَرُّمَكُنَّ﴾ له‌وان خراپترن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده‌زانی به‌وه‌ی که‌تیوه ده‌یلین ﴿قَالُوا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ ووتیان نه‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿إِن لَّهُ آيَاتٍ سِيَّحَاتٍ كَثِيرًا﴾ به‌راستی نه‌و باو کیکی زور پیری به‌ته‌منی هه‌یه ﴿فَخُذْ أَحَدًا مَّا مَكَانَهُ﴾ جابه‌کیک له‌ئیمه له‌جياتی نه‌و بگه‌ر ﴿إِنَّا نُرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه تو له‌چاکه‌کاران ده‌بینین ﴿

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعِنَاهُ إِذَا
 إِذَا الظَّالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
 قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمَنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
 الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 ﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
 وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
 ﴿٨١﴾ وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
 وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
 فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ
 يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ
 ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
 أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي
 وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی په‌نا به‌خوا ﴿أَنْ نَّأْخُذَ الْإِمْنَ وَجَدْنَا مَتَعَنَا عِنْدَهُ﴾ له‌وه‌ی که هیچ که‌سی بگریں بیجگه له‌وه‌ی که ئاو خور (پئوانه) که‌مان لا دوزیوه‌ته‌وه (که‌دزرا بوو) ﴿إِنَّا إِذَا الظَّالِمُونَ﴾ به‌راستی ته‌گه‌ر وا بکه‌ین ئیمه له‌سته‌م کاران ده‌بین ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ﴾ جا کاتیک بی هیوا بوون له‌وه‌ی (وه‌زیر به‌ره‌لای بکات) ﴿خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ چونه که‌ناریک به‌چه‌ی راویژیان ده‌کرد ﴿قَالَ كَيْبَرُهُمْ﴾ برا گه‌وره که‌یان ووتی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ ئه‌ی نازانن ﴿أَنْ أَبَاكُمْ﴾ که‌ بیگومان باو کتان ﴿فَدَاخَذَ عَلَيْهِمْ مَوْتًا مِنْ اللَّهِ﴾ سویند و په‌یمانیک‌ی به‌ناوی خواوه‌ لی وهر گرتن ﴿وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ﴾ پیشتربش (له‌و به‌لینه‌ی پیتان دابوو) ده‌باره‌ی یوسف که‌مته‌ر خه‌میتان کرد ﴿فَلَنْ أَرْجِعَ الْأَرْضَ﴾ که‌واته‌ من ئه‌م زه‌ویه به‌جئی نایه‌لم ﴿حَتَّى يَأْذَنَ لِیَ ابْنِ﴾ هه‌تا باو کم مؤله‌تی (گه‌رانه‌وه‌م) پی‌نهدات ﴿أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي﴾ یان خوا بر یارم بو‌نهدات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ هه‌رئه‌ویش باشتیرینی دادوه‌رانه ﴿أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ﴾ ئیوه‌ بگه‌رینه‌وه‌ بو‌لای باو کتان ﴿فَقُولُوا إِنَّا بَنَاتٌ بَلِینَ﴾ ئه‌ی باوکی خو‌مان ﴿إِنَّ أَبْنَاءَ سَرَقٍ﴾ به‌راستی کوره‌که‌ت دزی کرد ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾ وئیمه‌ش بیجگه له‌وه‌ی ده‌مانزانی شایه‌تیمان نه‌داوه ﴿وَمَا كُنَّا الْعَبِيدَ حَافِظِينَ﴾ خو‌ئیمه‌ ناگاداری شاراهه و نه‌یتی یه‌کان نه‌بووین ﴿وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي﴾ (خو‌ئه‌گه‌ر بر وانا که‌یت) له‌خه‌لکی ئه‌و شاره‌ش بیرسه ﴿كُنَّا فِيهَا﴾ که‌ئیمه‌ی لی بووین ﴿وَالْعَبْرَاتِ الَّتِي أَفْبَلْنَا فِيهَا﴾ وله‌و کاروانه‌ش (بیرسه) له‌گه‌لیدا گه‌راینه‌وه ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه‌ راست گوین ﴿فَقَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ (یه‌عقوب علیه‌السلام) ووتی وانی یه‌به‌لکو نه‌فسی خو‌تان کاریکی بو‌جوان (و ئاسان) کردون ﴿فَصَبِرْ جَمِیلاً﴾ بویه‌ چارم دان به‌خودا گرتنه‌ به‌جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِیعاً﴾ به‌و ئومیده‌ی خوا هه‌موویان (یوسف و بونیا‌مینش) م بو‌به‌یتیه‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِیمُ الْحَکِیمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئه‌و زانای کاردرسته ﴿وَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ ئه‌وسا روی لی وهر گیران ﴿وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَىٰ یُوسُفَ﴾ ووتی ناخ و داخ بو‌یوسف ﴿وَأَبْصَحْتَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾ وه‌هه‌ردوو چاوی سبی (و کوئر) بوون له‌داخ و خه‌فه‌تدا ﴿فَهُوَ كَظِیمٍ﴾ چونکه‌ هه‌ر داخ و خه‌فه‌تی خو‌ی ده‌خوارده‌وه ﴿قَالُوا تَأَلَّفَهُ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿تَفْتَوًى تَدَّكُرُ یُوسُفَ﴾ وازناهیتی هه‌ربری یوسف ده‌که‌بته‌وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرَصًا﴾ هه‌تا په‌که‌ت ده‌که‌ویت به‌نه‌خوشی و خه‌فه‌ت خواردن ﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِکِینَ﴾ یان ده‌مریت و ده‌چیته‌ ریزی له‌ناوچوان ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنَّتِي وَحَزَنِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی من سکالا و ده‌ردی دل و خه‌فه‌ت و په‌زاره‌م هه‌ر لای خواده‌که‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌من له‌لایهن خواوه‌ شتانیک ده‌زانم که‌ ئیوه‌ نایزان ﴿۸۱﴾

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأَيْسُوا
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأَيْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزْجَةٍ فَأَوْفِ لَنَا
الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ
﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَءِذَا نَكَرْنَاكَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ
اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِبَ
عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
﴿٩٢﴾ أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَاَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ
بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن
تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

﴿يَبِيَّ أَذْهَبُوا﴾ (یه‌عقوب ووتی) ئە‌ی کورە‌کانم برۆن ﴿فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ جا‌بگه‌رین و هه‌والی یوسف و برا‌که‌ی بزانش ﴿وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ نائومیدیش مه‌بن له‌به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ به‌راستی نائومید نایبت له‌ره‌حم و میهره‌بانی خوا ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ جگه‌له‌وانه‌ی که‌بی بروان ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا‌کاتیک که‌چوونه‌لای ئە‌و (یوسف) ووتیان ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ ئە‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿مَسَنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ﴾ زیان و برسیتی تووشی خو‌مان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُرَجَلَةٍ﴾ و دراو‌یک‌ی که‌ممان هیناوه (بو‌کرینی خو‌راک) ﴿فَأَوْفَ لَنَا الْكَيْلَ﴾ تو‌ش پی‌وانه‌که‌مان به‌ته‌واوی بده‌ری ﴿وَوَصَّدَقَ عَلَيْنَا﴾ خیریشمان بی‌بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به‌راستی خوا‌پاداشتی خیر‌ه‌و مه‌ندان ده‌داته‌وه ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ﴾ ووتی ئیوه‌ده‌زانن چیتان کرد ﴿يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ به‌یوسف و برا‌که‌ی ﴿إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له‌وکاته‌دا که‌ئیه‌ه‌زان بوون ﴿قَالُوا لَئِنَّا لَنَكْفُرُ بِكَ يَا يَوْسُفُ﴾ ووتیان به‌راستی تو‌یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي﴾ ووتی (پییان) من یوسفم و ئە‌مه‌ش برامه ﴿قَدِمَ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا‌منه‌تی ناب‌سه‌رماندا ﴿إِنَّهُ مِنْ بَيْنِ وَبَيْنِ﴾ به‌راستی هه‌ر که‌س خو‌ی پیا‌ریزیت وله‌خوا‌بترسیت و دان‌به‌خویدا بگریت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ئە‌وسا به‌راستی خوا‌پاداشتی چاکه‌کاران و ون‌ناکات ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان (به‌یوسف) سو‌یند به‌خوا ﴿لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا‌توی هه‌ل‌بژارد به‌سه‌ر ئیمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه‌له‌خه‌ناکاران بووین ﴿قَالَ لَا تَزِرَ وَرَيْكَمَ الْعُنُقُ﴾ (یوسف) ووتی ئە‌مرؤ‌هیچ سه‌ره‌نشست و ته‌شه‌ریکتان له‌سه‌ر نییه (له‌لایه‌ن منه‌وه) ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا‌لیتان خو‌ش بیت ﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ وه‌ئه‌و (خوا) له‌هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بان‌تره ﴿أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا﴾ ئە‌م کراسه‌ی من بیه‌ن ﴿قَالَ قُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي﴾ و بیده‌ن به‌سه‌ر ده‌م و چاوی باو‌کم دا ﴿يَأْتِ بِصِيرًا﴾ (ده‌ست به‌جی) چاوی چاک ده‌بیته‌وه ﴿وَأَنْوَبَ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئە‌وسا هه‌موو که‌س و کارتان بینن بو‌ (ئە‌م و لاتە‌ی) من ﴿وَلَمَّا فَصَلَ الْعِيرُ﴾ جا‌کاتیک کاروانه‌که (له‌میسر) ده‌ر چوو ﴿قَالَ أَبُوهُمَ﴾ باو‌کیان ووتی ﴿إِنِّي لَأَجْدُرِيحُ يَوْسُفَ﴾ به‌راستی من بو‌نی یوسف هه‌ست پی‌ده‌که‌م ﴿لَوْلَا أَن تَفَنَّدُونَ﴾ ئە‌گه‌ر به‌خه‌له‌فاو و بی‌عه‌قلم دانه‌نین ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سو‌یند به‌خوا ﴿إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ مُتَقَدِّرٍ﴾ تو‌هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کونی خو‌تی ﴿

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْقَهْ عَلَى وَجْهِهِ فَأَرْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ
 أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا
 يَا بَانَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
 أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا
 دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
 إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبُوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُوا
 لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا بَاتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ
 مِنَ الْبَدْرِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ
 رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ * رَبِّ
 قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ
 فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ
 الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ
 وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

﴿فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ﴾ جا کاتیک مژده دهره که هات ﴿أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ ئەو (کراسه‌ی دابه‌سه‌ر دم و چاویدا ﴿فَأَرَادَ بَصِيرًا﴾ یه کسه‌ر بینایی گه‌رایه‌وه (که‌پیشتر نابینا بوو بوو) ﴿قَالَ أَنَا آقِلُّ لَكُمْ﴾ (یه‌عقوب) ووتی من به‌ئیوم نه‌ووت؟ ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ دلنیا بن من له‌لایه‌ن خواوه شتانیک ده‌زانم ئیوه‌ نایزان ﴿قَالُوا يَا بَنَاتَنَا﴾ ووتیان ئە‌ی بابە ﴿أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ داوای لی‌خوش بوونی گونا‌هه‌ کانمان بۆ‌بکه (لای په‌رو‌ردگار) ﴿إِنَّا كُنَّا خَاطِبِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ گونا‌ه‌بار بووین ﴿قَالَ سَوْفَ﴾ (یه‌عقوب) ووتی پیمان دواتر ﴿أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ داوای لی‌یوردندان بۆ‌ده‌ که‌م له‌په‌رو‌ردگارم ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئە‌و لی‌یورده‌ی میه‌ره‌بانه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ جا کاتیک چوونه‌ لای یوسف (له‌ولاتی میسر) ﴿ءَأَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوِّي﴾ دایک و باوکی برده‌ نزیکی خوی (وده‌ستی کرده‌ ملیان) ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا فِي هَٰذِهِ﴾ و فەر مووی پیمان و ه‌رنه‌ میسر ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ﴾ ئە‌گه‌ر خوا‌بیه‌ویت ئارام ده‌بن (هیچ زیانی‌کتان توش نایه‌ت) ﴿وَرَفَعَ أَبَوِيهٖ عَلَىٰ الْعَرْشِ﴾ وه‌ باوک و دایکی له‌سه‌ر ته‌خت (ی حوکمرانی خوی) دانا ﴿وَحَرَّوْا لَهُ سُجَّدًا﴾ وه‌ هه‌موو که‌وتن به‌روودا بۆ‌ی به‌سوژده‌ برده‌وه ﴿وَقَالَ يَتَابَت﴾ (یوسف) ووتی ئە‌ی باوکی خۆشه‌ویستم ﴿هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ﴾ ئە‌مه‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م بوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بینیم) ﴿فَدَجَعَهَا رَبِّي حَقًّا﴾ بی‌گومان په‌رو‌ردگارم به‌راستی گپ‌را ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي﴾ وه‌ به‌راستی خوا‌چاکه‌ی له‌گه‌ل کردم ﴿إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ کاتی له‌ زندان ده‌ری هیتام ﴿وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ﴾ وه‌ ئیوه‌شی له‌ لادی و بیابانه‌وه‌ هیتا (بۆ‌ناوشار) ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ﴾ داوی ئە‌وه‌ی شه‌یتان ناخۆشی و ناکوکی خسته ﴿بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِ﴾ نیوان من و براکانم ﴿إِنِّي﴾ به‌راستی په‌رو‌ردگارم ﴿طَيْفٌ لِّمَآئِسَاءَ﴾ میه‌ره‌بانه به‌رامبه‌ر ئە‌وه‌ی بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئە‌و زانای کاردرسته ﴿رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي﴾ ئە‌ی په‌رو‌ردگارم به‌راستی بی‌ت به‌خشیووم ﴿مِنَ الْمَلِكِ﴾ هه‌ندی‌ک له‌ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی ﴿وَعَلَّمَنِي مِمَّا يَشَاءُ مِنَ التَّوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ وه‌ هه‌ندی‌کیش له‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌ونت فیر کردوم ﴿فَاطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئە‌ی دروستکه‌ری ئاسمانه‌کان وزه‌وی ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تو پشتیوان و یارمه‌تی ده‌ری منی له‌دو‌نیا و له‌روژی دوا‌یی دا ﴿تَوْفِي مَسْلَمًا﴾ به‌موسولمانیتی بممرینه ﴿وَأَلْحَقَنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ و بمخه‌ره‌ ریزی پیاو‌چا‌کانه‌وه‌ (له‌دوا روژدا) ﴿ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئە‌وه‌ی (که‌ باس کرا) له‌ هه‌واله‌نه‌زانراو و په‌نه‌انه‌ کانه ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾ که‌ به‌ وه‌حی بۆ‌ت ده‌نیرین (ئە‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتُ لَدَيْهِمْ﴾ تو لای ئە‌وان (براکانی یوسف) نه‌بوویت ﴿إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ﴾ کاتی که‌هه‌موو بریاری خویان دا (به‌نه‌یتی) ﴿وَهُرِّمَكُونُ﴾ و بیلانیان دارشت ﴿وَمَا أَكْفَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ مُؤْمِنِينَ﴾ وه‌زو‌ربه‌ی خه‌لکی هه‌رچه‌ند تو سووریت (له‌سه‌ر باوه‌ر هیتانیان) باوه‌ر ناهیتن ﴿۱۱﴾

وَمَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
 ﴿١١٤﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
 وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١١٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا
 وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١١٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ
 اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١٧﴾ قُلْ
 هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
 وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
 قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾
 حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا
 جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بِأَسْنَانٍ الْقَوْمَ
 الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
 مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٢١﴾

﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) ﴿تَوَّ داوای هیج پاداشتیک له‌وانه ناکه‌یت له‌سهر (گه‌یانندی) ته‌و (قورئانه) ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ته‌و قورئانه ههر به‌ند و ناموژ‌گاریه بو‌جیهانیان ﴿وَكَيْفَ يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ يَنْزِلُ فِي الْبُقْعَاتِ﴾ ته‌و قورئانه ههر به‌ند و ناموژ‌گاریه له‌واسمانه‌کان زه‌ویدا ﴿يَمْزُونَ عَلَيْهَا﴾ به‌ لایاندا ده‌روڼ ﴿وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ به‌ لام ته‌وان روویان لی وهرده‌گیرن ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ﴾ جا زور به‌یان باوهر ناهینن به‌خوا ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ مه‌گر ته‌وان له‌وکاته‌دا هاوبه‌ش بریار دهرن بو‌خوا ﴿أَفَأَمِّنُونَ أَن تَأْتِيَهُمْ﴾ جا‌نایا ته‌وانه ناترسن به‌خه‌یان بگریت ﴿غَشِيَةٌ مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه‌کی دابوشه‌ری خوا ﴿أَوَتَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ یان له‌ناکاودا روژی دوا‌ییان به‌سهر دا‌بیت ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کانیکدا ته‌وان هه‌ستی پی‌نه‌که‌ن ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي﴾ بلی ته‌مه‌رینگی‌ای منه ﴿أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بانگی (خه‌لکی) ده‌که‌م بو‌لای خوا ﴿عَلَىٰ بَصِيرَةٍ﴾ له‌سهر به‌لگه‌ی روون و‌چاو رووشنی ﴿أَنَا وَمَنْ آتَّبَعَنِي﴾ من و ته‌وانه‌ش شوینم که‌وتوون ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾ و‌خواش پاک و‌بینگه‌رده ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌من هیج کات له‌هاوبه‌ش دانه‌ران نیم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه‌نیمه‌ پیش تو (پیغه‌مبه‌رمان) نه‌ناردوه ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگه له‌بیاوانیک ﴿نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾ که‌نیگامان بو‌ده‌کردن ﴿مَنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ له‌خه‌لکی شار و‌گونه‌کان ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌ی نایا ته‌و (بی‌بروایانه) نه‌گه‌راون به‌سهر زه‌ویدا ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ تَأْتِيهِمُ الْمَوْتُ﴾ تا‌سه‌رنج بده‌ن چو‌ن بو‌وه ﴿عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ر ته‌نجامی ته‌وانه‌ی که‌له‌پیش ته‌مانه‌وه بو‌ون ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ وه‌بیگومان ژینانی روژی دوا‌یی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بو‌ته‌وانه‌ی خو‌یان باراستووه و‌له‌خواترس بو‌ون (له‌دونیدا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی نیه‌و ژیرنابن و‌تی ناگه‌ن ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾ هه‌تا کاتی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان نا‌تومید بو‌ون (له‌سهر که‌وتن) ﴿وَضَبُّهُمُ الَّذِي كَفَرُوا﴾ وه‌گه‌له‌که‌یان و‌ایان زانی که‌ (پیغه‌مبه‌ران) درو‌یان له‌گه‌لدا کردون ﴿جَاءَهُمْ نَصْرٌ﴾ (له‌وکاته‌دا) سه‌ر که‌وتن و‌یارمه‌تی نیمه‌یان بو‌هات ﴿فَنَجَّىٰ مَنْ نَشَاءُ﴾ جا‌ته‌وانه‌ی ده‌مانو‌یست رزگار کران ﴿وَلَا يُرِيدُ بَأْسَنَا﴾ سزاشمان ناگه‌رینتریته‌وه ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ له‌گه‌ل و‌هو‌زی تاوانبار ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ﴾ سویندبیت بیگومان له‌داستانی (پیغه‌مبه‌راندای علیهم‌السلام) ﴿عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به‌ندو ناموژ‌گاری هه‌یه بو‌خواه‌ن بیر وه‌وشان ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ﴾ ته‌م (قورئانه) چیروک و‌قسه‌یه‌کی به‌هه‌لبه‌سترا‌بیت ﴿وَلَا كُنْ نَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به‌لکو به‌راست دانه‌ر و‌پشتگیری ته‌و (کتیانه‌یه) که‌له‌پیش خو‌یه‌وه (هاتوون پیش ده‌ستکاری کردنیان له‌لایه‌ن جوله‌که‌و‌گاوره‌کانه‌وه) ﴿وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هه‌روه‌ها روون که‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیکه ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ وه‌رینموونی و‌میهره‌بانیه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بو‌ته‌وانه‌ی که‌برو‌ا‌دینن ﴿﴾

سورة الرعد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْءُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ
 بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِيسَى
 وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجِينَ مِثْلَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ
 النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ
 قَطْعُ مَتَجَوِّرَاتٍ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
 وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَ لِبَعْضِهَا عَلَى بَعْضٍ
 فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ * وَإِنْ تَعَجَّبَ
 فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أءِذَا كُنَّا تُرَابًا أءِ نَأْتِنِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي
 أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

سوره‌تی ﴿الرَّعْدِ﴾

﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّجْمَ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّعْدِ﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوینریته‌وه خوازاناتره به‌مانا‌که‌ی، بۆزانیاری زیاتر سه‌یری
 سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ ئەمانه‌ نایه‌ته‌کانی کتیبی (ئاسمانین)
 ﴿وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی نیراوه‌ته‌ خواره‌وه بۆتۆ ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ حه‌ق
 وراسته ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی باوه‌ر ناهین ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ ئەوه‌ خوایه‌ی
 ﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾ ئاسمانه‌کانی به‌رز کردۆته‌وه ﴿بِعَبْرِ عَمْدٍ﴾ به‌بی هیچ‌پایه‌وستونیک ﴿تَرَوْنَهَا﴾ وه‌ک ده‌بیینن
 ﴿ثُمَّ أُنزِلَ سَوَاءٌ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز بوه‌وه بۆ سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (به‌و شیوه‌ی شایسته‌ی خوا‌بیته
 که‌ئیمه‌ چو‌نیته‌که‌ی نازانین) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه‌خۆرومانگی رام‌هیناوه (بۆخ‌مه‌تکر دنی خه‌لکی)
 ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ر یه‌که‌یان ده‌گه‌ری تا‌کاتی دیاری کراو ﴿يُدْبِرُ الْأَمْرَ﴾ هه‌موو کاروباریک
 هه‌لده‌سورینتی ﴿يَفْضِلُ الْآيَاتِ﴾ و نایه‌ته‌کان روون ده‌کاته‌وه (بۆتان) ﴿لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءَ رَبَّكُمْ تَوْفِئُونَ﴾ هه‌تا
 له‌ (زیندوو بوونه‌وه) گه‌یشتن به‌خ‌مه‌ت په‌روه‌ردگار تان دلنیا‌بن ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا)
 ئەوه‌ زاته‌یه‌ که‌ زه‌وی راخستوه (به‌پانی و دریزی) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجْيًا وَأَنْهَارًا﴾ و چه‌نده‌ا چیا و رووباری
 تیدا داناوه (دروست کردوه) ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه‌له‌ هه‌موو جوړه‌ میوه‌یه‌ک ﴿جَعَلَ فِيهَا رِجْيًا وَأَنْهَارًا﴾
 جو‌تیک نیر و می تیدا دروست کردوه ﴿يَغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ﴾ شه‌وه‌ده‌ات به‌سه‌ر رۆژدا ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ﴾
 به‌راستی له‌وانه‌دا ﴿لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌لگه‌ و نیشانه‌هه‌به‌ بۆ ئەوه‌ که‌سه‌انه‌ی که‌بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَفِي الْأَرْضِ﴾
 وه‌له‌زه‌ویدا ﴿قَطْعَ مَّتَجْرَاتٍ﴾ چه‌ند پارچه‌ی له‌بال به‌کتريدا هه‌ن ﴿وَجَعَلَتْ مِنْ أَغْطَابٍ﴾
 هه‌روه‌ها باخاتی تری و ره‌ز ﴿وَرِزْقٍ﴾ و کشتو‌کال ﴿وَنَجِيلٍ﴾ و (باخاتی) دارخورمای ﴿صِنَوَانٍ﴾
 و عَیْرَصِنَوَانٍ ﴿دوو قه‌ده‌ی یه‌ک بنج) و یه‌ک قه‌ده ﴿يَسْقَى بِيَمَاءٍ وَاحِدٍ﴾ هه‌موویان به‌یه‌ک ئاو ئاوده‌درین
 ﴿وَنُفُضِلَ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ﴾ که‌چی فه‌زلی هه‌ندیکیمان داوه‌ به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿فِي الْأَكْثَلِ﴾
 له‌خواردندا ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وانه‌دا ﴿لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چه‌ند نیشانه‌ی روون هه‌یه‌ بۆ ئەوانه‌ی
 تی ده‌گه‌ن و بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِن تَعَجَبْ﴾ جا ئە‌گه‌ر تو سه‌رت سو‌ر بمیتی ﴿فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ﴾ ئەوه‌
 قسه‌ی ئەوانه‌جینی سه‌ر سو‌رمانه‌که‌ده‌لین ﴿أَلَمْ يَكُنْ أُنزِلَ﴾ ئایا کاتیک (که‌مردین و) بوینه‌وه
 به‌خاک ﴿أَلَمْ تَأْتِ خَلْقَ حَبِيبٍ﴾ ئایا ئیمه‌سه‌ر له‌نوی دروست ئە‌کرینسه‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانه‌
 که‌سانینکن ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ که‌بی باوه‌ر بوون به‌په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأُولَئِكَ الْأَعْمَلُ فِي أَعْتَابِهِمْ﴾
 جا ئەوانه‌کو‌ت و زنجیر له‌گه‌ردنیا‌دایه‌ ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌هاوه‌لانی ئا‌گرن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ که‌به‌هه‌میشه‌ی ده‌میننه‌وه تیدا ﴿

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 أَنْزَلَ عَلَيْنَا آيَةً مِنْ رَبِّهِ إِنَّنَا نَحْنُ الْمُنذِرُونَ لِكُلِّ قَوْمٍ
 هَادٍ ﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
 وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ
 أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
 بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مِعْقَبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
 يَحْفَظُونَهُ وَمَنْ أَمَرَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا
 مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا أَفَلَا مَرَدُّ لَهُ وَمَا
 لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَاٍلِ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا
 وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
 وَالْمَلَائِكَةُ مِمَّنْ خِيفَتْهُ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
 مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ يَا سَيِّدَةَ﴾ به‌په‌له داوای سزات لی ده‌کهن ﴿قَبْلِ الْحَسَنَةِ﴾ پیش چاکه و به‌زه‌بی ﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ﴾ که بیگومان له‌پیش ئەمانه‌وه زور هه‌بوون توله‌یان لی سه‌نراوه ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ و به‌راستی په‌روه‌دگارت ﴿لَذُو مَعْفِرَةٍ لِلنَّاسِ﴾ خاوه‌نی لی بوردنه بو خه‌لکی ﴿عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾ گه‌رچی سته‌مکاریش بن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ هه‌روه‌ها به‌راستی په‌روه‌دگارت ﴿لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سینییکی توند و تیزه ﴿وَيَسْأَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه‌ی که بی باور بوون ده‌یان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْهِ﴾ ئەوه بو نه‌تیردراوته خواره‌وه بوی ﴿آيَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ مو عجزیه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاریه‌وه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ﴾ ئەی موحه‌ممه‌د ﷺ تو هه‌ر ترسینه‌ری ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ و بو هه‌موو گه‌لیک ریتیشاندیره‌ک هه‌یه ﴿اللَّهُ بَعَثَ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ خوا ده‌زانی هه‌موو مبینه‌یه‌ک (له‌ منالاندیدا) چی هه‌لگر توه (کوربان کچ) ﴿وَمَا تَعْصُوا الْأَرْحَامَ﴾ وه هه‌روه‌ها ده‌زانیت مندالده‌کان چی لی که‌مده‌بیته‌وه ﴿وَمَا تَزَادُ﴾ و چی زیاد ده‌کات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ وه هه‌موو شتیک لای ئەو (خوا) ئەندازه‌ی (دیاری کراوی خو‌ی) هه‌یه ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانایه به‌هه‌موو دیار و نادیاریک ﴿الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ﴾ گه‌وره و به‌رزه و بلنده ﴿سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ﴾ یه‌کسانه (بو خوا) ئەوه‌تان به‌نه‌ینی قسه بکات ﴿وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ وه ئەوه‌تان به‌ناشکرا (قسه) بکات ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِإِيلٍ﴾ و ئەوه‌ی که له‌شه‌وه‌دا خو‌ی ده‌شاریته‌وه ﴿وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ﴾ ئەوه‌ی که له‌رژدا ده‌رده‌که‌ویت ﴿لَهُ مُعَقِّبَاتٌ﴾ بو ئەو (ئاده‌می) هه‌یه چه‌ند فریشته‌یه‌ک که به‌دوای یه‌کدا دین ﴿مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له‌پیش و له‌دوایه‌وه ﴿يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به‌فهرمانی خواده‌ی پاریزن له‌زیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ﴾ (بار و حالی) هیچ گه‌لیک ناگوریت ﴿حَتَّى يُعْزِبُوا مَا بَأَنْفُسِهِمْ﴾ هه‌تا ئەوان خو‌یان (بار و حالی) خو‌یان نه‌گورن ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ وه کاتیک خوابیه‌ویت ﴿يَقُولُ سَوْءًا﴾ گه‌ل وه‌وزیک تووشی به‌لا و سزا بکات ﴿فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ هیچ شتیک ناتوانیت رینگری لی بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ آلٍ﴾ و جگه له‌و (خوا) هیچ یارمه‌تی ده‌ر و پشتیوانیکیان نی یه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ (خوا) ئەو زاته‌یه ﴿يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ بروسکه‌تان نیشان ده‌دات ﴿حَقًّا وَطَمَعًا﴾ که‌هوی ترساندن و هیوا و ئومیدتانه ﴿وَيُنشِئُ السَّحَابَ الْثِقَالَ﴾ هه‌روه‌ها هه‌وری قورس (به‌ئوای باران) به‌دی ده‌هینیت ﴿وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ﴾ وه هه‌وره‌گره‌ سنو پاس و ستایشی ئەو (خوا) ده‌کات ﴿وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ﴾ هه‌روه‌ها فریشته‌کانیش له‌هه‌یه‌ت و ترسی ئەو (ستایشی ده‌کهن) ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ وه (په‌روه‌دگار) هه‌وره بروسکه‌کان ده‌نیریت ﴿فَيَصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ و ده‌یدات له‌هه‌ر که‌سی که‌بیه‌ویت ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ له‌کاتیکدا ئەوانه ده‌مه‌ده‌می (ومو جاده‌له) ده‌کهن ده‌باره‌ی خوا ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْحِقَالِ﴾ و ئەو (خوا) هیز و توانای

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا
 كَبْسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَا الْكٰفِرِينَ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَ لِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
 وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
 لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ
 تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا خَلْقَهُ فَتَشَبَهَ
 الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْدُ ﴿١٦﴾ أَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
 وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ
 كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
 وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
 الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
 لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
 أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْمَلِئِكَةِ﴾ نزاو پانه‌وه‌ی هه قیش هه ربؤ (خوایه) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئەوانه‌ش ده لالیتیه‌وه و نزا لای غه‌یری خوا ده‌که‌ن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ﴾ هیچ وه لایمکیان ناده‌نوه (نابهن به‌هاوارایانه‌وه) ﴿إِلَّا أَنْ كَيْفَ يَهْدِيهِ إِلَى الْمَاءِ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ك كه سینك (كه‌تینووی بیت له‌دوو‌روه) هه‌ردوو مشت‌ی خۆ‌ی بۆ‌لای تاوینك درینژ کردبئی ﴿يُسَبِّحُ فَاهُ وَمَا هُوَ بِسَبِّحٍ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی (ئاو) بگاته‌ده‌می به‌لام نایگاتی ﴿وَمَا دَعَا الْكُفْرَانَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ نزاو دو‌عای بئی بروایان (له‌بته‌کانیان) هیچ‌نیه‌جگه له‌گو‌م‌رای‌ی و سه‌ر لی شیوان ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ﴾ سو‌ژده بۆ‌خوا ده‌بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ بیانه‌و‌ی و نه‌یانه‌و‌ی ﴿وَوَلِلَّهِمْ بِالْعُدْوَةِ الْوُحُودِ﴾ هه‌روه‌ها سیئهره‌کانیان له‌به‌یانیان و ئیواراندا (سو‌ژده‌ده‌بن) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌ده‌ﷺ) بلی کئی په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿قُلْ﴾ جا بلی ﴿أَفَأَتَّخِذُ مَنْ دُونَهُ آلِيَاءَ﴾ ده‌ی ئیوه بیتجگه له‌و (خوا) پشتیوانانیکتان هه‌لبژاردوه (بۆ‌خوتان) ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ كه‌خواه‌نی هیچ سو‌ود و زیانیک نین بۆ‌خوشیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ ئایا کویر و چا‌وسا‌غ یه‌کسانن؟ ﴿أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ﴾ یان ئایا تاریکه‌کان و رووناکی وه‌ك یه‌ك وان؟ ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌خیر ئەوانه چهنده‌هاوبه‌شینکیان بۆ‌خوا داناوه؟ ﴿خَلَقُوا لَنْفُسِهِمْ﴾ (گوایه) وه‌ك دروست‌کراوانی خویان دروست کردبیت؟ ﴿فَتَسْبِّحُ الْمَلِئِكَةُ عَلَيْهِمْ﴾ ئەوسا دروست کراوه‌کیان لی شیواوه!! ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کاری هه‌موو شتیکه ﴿وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هه‌ر ئەو‌یشه تاك و ته‌نیای زاله‌به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانی له‌ئاسمانه‌وه باراندوه ﴿فَسَاكَ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا﴾ جا هه‌ر شیو و دۆلیك به‌ئەندازه‌ی خۆ‌ی لافاوی هه‌لده‌سیت ﴿فَأَخْتَلَّ السَّبُّلُ﴾ ئەوسا لافاوه‌که‌ه‌لی ده‌گریت ﴿زَيْدًا كَرِيمًا﴾ كه‌فیک‌ی به‌رزبوه (به‌لافاوه‌که‌وه) ﴿وَمَا يُؤَدُّونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ هه‌روه‌ها له‌و (کانزایانه‌ش په‌یادا‌ه‌بئی) كه‌ئاگری بۆ‌تاوده‌دن (ده‌یتویننه‌وه) ﴿أَنْبِعَاءَ حَيَاتِهِ﴾ به‌مه‌به‌ستی دروست کردنی خشل (زیر و زیو) ﴿وَأَمْتِعْ﴾ یان شتوومه‌کی تر (وه‌ك قاپ و قاچاغ) ﴿زَيْدٌ مَّمْلُوكٌ﴾ كه‌فیک وه‌کوئه‌و (كه‌فی لافاوه‌په‌یادا‌ه‌بئی) ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به‌و جو‌ره ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ﴾ خوا نموونه‌ی حه‌ق و به‌تال دیتیتیه‌وه ﴿فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً﴾ جا كه‌فه‌که‌ده‌روات و له‌ناو ده‌چی ﴿وَأَمَّا مَا يَنْفِخُ النَّاسُ﴾ به‌لام ئەوه‌ی كه‌سو‌ود ئە‌گه‌یه‌نیت به‌خه‌لكی ﴿فَيَمُوتُ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ده‌میتیتیه‌وه ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ئابه‌و جو‌ره خوا نموونه‌کان ده‌هیتیتیه‌وه ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بۆ‌ئه‌وانه‌ی وه‌لام‌ی بانگه‌وازی په‌روه‌ردگاریان دابه‌وه ﴿أَلْحَسْبَىٰ﴾ (پادا‌شتی) هه‌ره‌چاك (به‌هه‌شت) هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ﴾ ئەوانه‌ش وه‌لام‌ی بانگه‌وازی (په‌روه‌ردگار) یان نه‌دابه‌وه ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِثْلَ الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ئە‌گه‌ر هه‌رچی واله زه‌ویدا هه‌مووی ه‌ی ئەوان بئی ﴿وَوَشَّاهُمْ مَعَهُ﴾ ئە‌وه‌نده‌ی تریشی له‌گه‌ل بیت ﴿لَأَفْتَدُوا بِآيَةٍ﴾ ده‌یدهن له‌بریتی و به‌ده‌لی سزای رۆژی دوایی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ ئەوانه بۆ‌یان هه‌یه ﴿سَوْءَ الْحِسَابِ﴾ لپه‌رسینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت و خراب ﴿وَمَا يُهْرَجُهُمْ جَهَنَّمَ﴾ و جینگابان دۆزه‌خه ﴿وَيَبْسُ إِلَيْهَا﴾ ئای كه‌چهنده شوتینکی به‌د و خراپه ﴿﴾

* أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
 أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ
 ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
 وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤُونَ
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
 وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾
 وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
 مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ
 اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 مَتَعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
 إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

﴿أَمَّنْ بَعْمًا﴾ جا ئایا که سیتک که بزائیت (ژی‌ری بخاته کار) ﴿أَمَّا أَرْسِلَ إِلَيْكَ﴾ به‌راستی ته‌وه‌ی نیراوه‌ته خوار بو تو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْخَفِيُّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌رد گارت‌ه‌وه‌ حق وراسته ﴿كُنْ هُوَ الْعَمِيُّ﴾ وه‌ك ته‌و که‌سه‌یه که کویریبت (ژی‌ری خوی نه‌خاته کار و بی باوه‌ر بیت) ﴿إِنَّمَا تَذَكَّرُ أَوْلُوا الْأَلْبَابِ﴾ بی‌گومان هه‌ر ته‌وانه بیر ده‌که‌نه‌وه که‌خاوه‌نی ژیرین ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ ته‌وانه‌ی که‌په‌یمانی خوا ده‌به‌نه‌سه‌ر ﴿وَلَا يَتَّقُونَ الْمَيْتَقَ﴾ وه‌به‌لین ناشکین و هه‌لی ناوه‌شینه‌وه ﴿وَالَّذِينَ يَصُلُونَ﴾ وه‌ته‌وانه‌ی که‌په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی ده‌هین ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به‌وه‌ی خوا فه‌رمانی داوه که‌په‌یوه‌ست بکریت له‌گه‌لیاندا (وه‌ك به‌سه‌ر کر دنه‌وه‌ی خزمان) ﴿وَيُحْشَوْنَ رَهْمَهُمْ﴾ وه‌له‌په‌روه‌رد گاریان ده‌ترسن ﴿وَيُخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ وه‌له‌خرابه و سه‌ختی لپرسینه‌وه‌ ده‌ترسن ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه‌ته‌وانه‌ن که‌دانیان به‌خویاندا گرت ﴿اتَّبَعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ به‌مه‌به‌ستی په‌روه‌رد گاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه‌نویژیان به‌جی هیناوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمْ﴾ وه‌له‌و روزه‌ی پیمان داوون به‌خشپوویانه ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به‌نه‌ینتی و به‌ناشکرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾ وه‌به‌چاکه به‌رگری له‌خرابه ده‌که‌ن (به‌چاکه‌خرابه‌کانیان ده‌سر نه‌وه و لای ده‌به‌ن) ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ سه‌ر ته‌نجامی چاک‌ی ته‌و دنیا هه‌ر بو ته‌وانه ﴿حَتَّىٰ عَدِنَ﴾ به‌هه‌شتانیک جی‌گای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ که‌ته‌وان ده‌چنه‌ناویه‌وه ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ش که‌چاک بیون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ﴾ له‌باو و باپیرانیان ﴿وَأَرْوَاحِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾ وهاوسه‌رانیان و وه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کانیش ﴿يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ده‌چنه‌ژوره‌وه بو لایان له‌هه‌موو ده‌ر گایه‌کوه‌ه ﴿سَلَّمَ عَلَيْهِمْ﴾ (بیان ده‌لین) سه‌لامتان لی بی ﴿يُحَاصِرُهُمْ﴾ چونکه‌نارامتان گرت (له‌دونیادا) ﴿فَوَعِدْنَاهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ جا‌چهند سه‌ر ته‌نجامیکی چاکتان بوو ﴿وَالَّذِينَ يَقْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ به‌لام ته‌وانه‌ی که‌په‌یمانی خوا هه‌ل ده‌وه‌شینه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ له‌پاش به‌ستن و گری دانی ﴿وَيَقْضُوعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ ته‌و په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی که‌خوا فه‌رمانی پی داوه به‌جی ناهین و ته‌بیچرینن ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وخرابه‌کاری ده‌که‌ن له‌زه‌ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ هه‌ر بو ته‌وانه نه‌فرین و دووری له‌به‌زه‌یی خوا ﴿وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌وه‌ها بو ته‌وانه سه‌ر ته‌نجامی خراب ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ خوا رزق و روزه‌ی فراوان ده‌کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بو‌هه‌ر که‌سیتک خوی بیه‌ویت ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وه‌که‌می ده‌کات (بو‌هه‌ر که‌سیتک بیه‌ویت) ﴿وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه‌ته‌وانه دلخوش بوون به‌ژیانی دنیا ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له‌کاتیکدا ژبانی دنیا هیچ‌نیه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌چاو روزه‌ی دواییدا ﴿الْآمَنَعَ﴾ جگه له‌رابوار دنیکی چهند ساتیکی کم نه‌بیت ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌وانه که‌بی پروا بوون ده‌لین ﴿أَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ﴾ بو‌چی نه‌نیرا بوی ﴿ءَايَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجزیه‌یه‌ك له‌لایه‌ن په‌روه‌رد گاریه‌وه ﴿قُلْ إِنْ أَنْتُمْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌راستی خوا ﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سی بویت گومرای ده‌کات (که‌شپاوی گومرا کر دنه) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنْتَابَ﴾ وه‌رینمونی هه‌ر که‌سیتک ده‌کات که‌بو‌لای خوی گه‌ر ابیته‌وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه ﴿وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ﴾ و دلیان نارام ده‌بیت ﴿يَذَكِّرُ اللَّهُ﴾ به‌یادی خوا ﴿الَّذِينَ ذَكَرَ اللَّهُ﴾ ناگاداربن که‌هه‌ر به‌یادی خوا ﴿تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ دل‌ه‌کان نارام

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّتَابٍ ﴿٢٩﴾
 كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوا
 عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانَا
 سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُفِّرَتْ بِهِ الْمَوْتَىٰ
 بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِيسِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن لَّوِ شِئَاءُ
 اللَّهِ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ
 بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ
 اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتُ بِرُسُلٍ مِّن
 قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
 بظَهْرِ مِّنَ الْقَوْلِ بَل زَيْنٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ
 السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَعَذَابٌ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانه‌ی بر وایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوهه چاکه کانیان کردوهه ﴿طُوبَىٰ لَهُمْ﴾
 خوش به ختی بۆ ئەوانه ﴿وَحَسَنَ مَقَابٍ﴾ له گهل سه ره نجامی چاک ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ﴾ هه ره به شیوه‌ی
 (پیغه مبه‌رانی تر) تۆمان ره‌وانه کردوهه ﴿فِي أُمَّةٍ﴾ له‌ناو گهل و ئومه ته‌یکدا ﴿فَدَخَلْتَ مِنْ قِبَلِهَا أُمَّمٌ﴾
 که له‌پیش ئەوانه‌وه گهل و ئومه ته‌ی تر هاتوون و چوون ﴿لَتَسْتَأْذِنُوا عَلَيْهِمُ الَّذِينَ﴾ بۆ ئەوه‌ی بیخوئیتیه‌وه
 به‌سه‌ریاندا ئەوه‌ی ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نیگامان کردوهه بۆت ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ له‌کاتیگدا ئەوانه
 بر وانا هیتن به‌خوای میهره‌بان ﴿فَلْهُورِي﴾ بلی ئەو به‌روه‌ردگاری منه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستر اوئیکی
 به‌هه‌ق نی به‌بیجگه له‌ ئەو ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه‌ر به‌و به‌ستووه ﴿وَإِلَيْهِ مَتَابٌ﴾ گه‌رانه‌وه‌شم
 هه‌ر بۆلای ئەوه ﴿وَلَوْ أَنَّ قُورْآنًا﴾ به‌راستی ئە گه‌ر قورئانیک (به‌خوئینده‌وه‌ی) ﴿سُورَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾
 چیاکانی بئی بیره‌یه (بۆ شوئینیکی تر) ﴿أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ﴾ یان زه‌وی بئی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿أَوْ كَلِمَةٍ بِهِ
 الْمَوْتُ﴾ یان له‌گهل مردوواندا قسه‌ی بکر دایه (ئه‌مجا باوه‌ر ناهیتن) ﴿بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ به‌لام هه‌موو
 کاروباره‌کان به‌ده‌ست خووان ﴿أَفَلَمْ يَأْتِصِ﴾ ده‌ی ئابا بئی هیوا نه‌بوون (ونه‌یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ئەوانه‌ی که بر وایان هیتاوه ﴿أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ﴾ که ئە گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَهَادَى النَّاسَ جَمِيعًا﴾ هه‌موو
 خه‌لکی ده‌خسته‌سه‌ر ریگه‌ی راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه‌ی که بئی باوه‌ر بوون هه‌میشه
 ﴿نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعًا﴾ به‌لای سه‌ختیان تووش ده‌بیت به‌هوی ئەوه‌ی کردوویانه ﴿أَوْ تَحُلَّ قِريَاتٍ
 دَارِهِمْ﴾ یان ئەو (به‌لایه) له‌ نزیك ماله‌ کانیانه‌وه‌ روده‌دات ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لینی خوا
 دیته‌ دی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ به‌راستی خوا به‌لینی خوی به‌دی ده‌هیتیت ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ﴾
 سوئیند به‌خوای بیگومان گالته‌وه‌ سوو کایه‌تی کرا ﴿بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ به‌ پیغه مبه‌رانی زور له‌پیش تۆوه
 ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ منیش (ماوه‌یه‌ک) مۆله‌تم دا به‌وانه‌ی بئی باوه‌ر بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ﴾ پاشان
 ئەوانم گرت (تۆله‌م لی سه‌ندن) ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ عِقَابٌ﴾ جا چۆن بوو تۆله‌ی من (ده‌ر باره‌یان) ﴿وَلَقَدْ
 أَقَمْنَا هُوقَافِيَّةً﴾ ده‌ی ئەو (خوایه‌ی) چاودیره ﴿عَلَىٰ كُلِّ نَقِيٍّ بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو که سه‌وه هه‌رچی
 کردوهه (وه‌ک بتانیکه‌ ئاگای له‌ هیچ نی یه) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ ئەوانه‌ هاو به‌شانیکیان بۆ خوا بریار
 داوه ﴿فَلْ سَمَوْهُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ناوی ئەو (بت و هاو به‌شانم) بۆ بلین ﴿أَمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾
 یان ئیوه هه‌وال ده‌ده‌ن به‌خوای ﴿بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌یالی ئیوه) نایزانیت له‌زه‌ویدا
 ﴿أَمْ يَظْهَرُ مِنَ الْقَوْلِ﴾ یان قسه‌ی روت و (بئی مانا) ده‌که‌ن ﴿بَلْ رِزْقِنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمُ﴾ (نه‌خیر خوا
 هاو به‌شی نی یه) به‌لکو ئەوانه‌ی بئی باوه‌ر بوون قیل و پیلانی خوایان بۆ رازیتریه‌وه ﴿وَصَدُّوا عَنِ
 السَّبِيلِ﴾ وه‌ قه‌ده‌غه‌ کران له‌ریگه‌ی راست ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که سیش خوا گومرایی بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ئەوه هیچ ری نیشانده‌ریکی بۆ نی یه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ئەوانه له‌ژیانی
 دونیادا سزایان بۆ هیهه ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ وه‌ به‌راستی سزای رۆژی دوایی سه‌خت تر و گران تره
 ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه‌ بیگومان هیچ پاریره‌ریک نی یه بۆ ئەوان له (سزای) خوا ﴿﴾

* مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
 الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ وَقُلْ إِنَّمَا
 أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ
 ﴿٢٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَنْ تُبَعِّثَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
 مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِعَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٢٨﴾
 يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ مَا
 نُزِينَاكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ
 وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٣٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
 مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
 يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرَ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینہی ئەو بەہہ شتہی کہ بہ لئین دراوہ بہ پاریز کاران و لەخواترسان
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبراہ کان دەرۆن بہ ژیر باخہ کانیدا ﴿أَكْمَلُهَا دَائِمًا وَظُلُمَاتًا﴾ میوہ و سیبہ رەکانی
 (بہہ شت) ہہ میسہیین ﴿تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ ئەو (بہہ شتہ) ئاکامی ئەوانہ یہ کہ خوزیان پاراست
 (لہ دونیادا) ولہخواترسان ﴿وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ئاکامی بی باوہرانیس ہەر ئاگرہ ﴿وَالَّذِينَ
 ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئەوانہش کتیبمان بی دابوون ﴿بِقُرْحُونِ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ شاد دەبن بہوہی نیراوہ تہ
 خواروہ ہوت ﴿وَمِنَ الْأَخْرَابِ﴾ و ہندی لہ گرو و تاقمہ کان ہن ﴿يُنْكِرُ بَعْضُهُمْ﴾ ہہندی لہوہ
 ئینکار دەکن ﴿قُلْ إِنَّمَا أَمْرُهُ﴾ بلی من تہنہا فەرمانم بہوہ پئدراوہ ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾ کہ خوا بہرستم
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ﴾ و ہیج ہاوبہ شیکی بو دانہ نیم ﴿إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابٍ﴾ ہەر بولای خوا (خہ لکی)
 بانگ ئەکم گہرانہوہ شم تہنہا بولای ئەو (خوایہ) ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ﴾ بہو شیوہ ئەو (قورٹانہ) مان
 نارڈو تہ خواروہ (بو تو) ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ کہ فەرمانیکی عہرہ بیہ ﴿وَلَمَّا اتَّخَذَتْ أَهْلُهَا﴾ سویند بہ خوا
 بہراستی ئەگەر تو شوینی ئارہزوہ کانی ئەوانہ بکہوی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ لہدوای ئەو وەحی و
 شارہزیبہی کہ ہاتوہ ہوت ﴿مَالِكٌ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾ ہیج پاریزہ ریکت نایبت لہ (سزای) خوا ﴿وَ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند بہ خوا بیگومان پیش تو پیغمبہرانیگمان نارڈوہ ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ﴾
 و پیمان دان ﴿أَزْوَاجًا وَزَوَّجْنَاهُمْ﴾ ہاوسەر و نہوہ و وەچہ ﴿وَمَا كَانَ لِرُسُلٍ﴾ وە بو ہیج پیغمبہرینک نہ بووہ
 ﴿أَنْ يَأْتِيَ بِنَايَةَ﴾ (پیش تو) نیشانہ یہک (موعجزیہک) بینی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہگەر بہ ئیزنی خوا نہ بیبت
 ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بوہموو کاریک وەختیک تیبہتی ہہ یہ کہ نوو سراوہ ﴿يَسْخَرُونَ اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُنْتَبِهُ﴾
 ئەوہی خوا بیہوی دەیسریتہوہ و (ئەوہش بیہوی) دەہیئیتہوہ ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ سەرچاوی
 کتیبہ کان لای ئەو (خوایہ کہ لوح المحفوظ) ہ ﴿وَإِنْ مَا زُرْتَنَا﴾ جا ئەگەر نیشانت دەین ﴿بَعْضُ
 الَّذِينَ﴾ ہندی لہو ﴿وَعَدُّهُمْ﴾ ہەرہ شانہی لیمان کردون ﴿أَوْ تَوَفَّنَا﴾ یان (پیش ئەوہ) بتمرنین
 ﴿فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ﴾ بیگومان تو ہەر راگہ یاندنت لہ سەرہ ﴿وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ و لیبر سینہوہش لہ سەر
 ئیمہ یہ ﴿أَوْ لَمَّا يَرَوْنَ﴾ ئایا (بیباوہران) سہرنجیان نہ داوہ ﴿أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ کہ ئیمہ
 زہوی کہم دەکہ ینہوہ لہ ہموو لایہ کانی یہوہ ﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ﴾ و خوا (بہویستی خوئی) بریار
 دەدات ﴿لَا مَعْشَرَ لِحْكِمَتِهِ﴾ کہس ناتوانن برباری ئەو (خوا) بگوری (یا ہلہوہ شیتیتہوہ) ﴿وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ﴾ و ئەو (خوا) لیبر سینہوہی خیرایہ ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وہ بیگومان ئەوانہی پیش
 ئەمانیش فیل و پیلانیان گیرا ﴿فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا﴾ بہ لأم ہموو پیلان و (نہخشہ یہکی سہرکہو توو) بو
 خوایہ (لہ بہر امبہر نہخشہ و پیلانی ئەواندا) ﴿يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (خوا) دەزانتت ہموو کہس چی
 دەکات ﴿وَسِعَ الْعَرْشُ الْكُفْرَ﴾ و لہمہو دواش بی باوہران دەزانن ﴿لَمَنْ عَقِبَى الدَّارِ﴾ سہرئہنجامی (ہەر
 دوو جہان) بو کی دەبیبت ﴿

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿١٢﴾

سورة إبراهيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِيْبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ
فِيضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِهِ
اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی بی‌باوهر بوون پی‌ت ده‌لین ﴿لَسْتَ مَرْسَلًا﴾ تو ره‌وانه‌کراو (ویغه‌مبه‌ری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ توش (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ پیمان) بلی خوا به‌سه ﴿شَهِدْنَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ شایه‌ت بی‌ت له‌نیوان من و ئیوه‌دا ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ش که‌شاره‌زایی کتیبی (ئاسمانی) لایه ﴿۱۳﴾

سوره‌تی ﴿إِبْرَاهِيمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الر﴾ به‌(ئه‌لیف لام را) ده‌خوینترته‌وه‌ خوا زانتره‌ به‌ مانا‌که‌ی، بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿كَيْتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ ئه‌مه‌ په‌راویکه‌ نار دو‌مانه‌ته‌ خوار وه‌ بو‌ تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿لِيُخْرِجَ النَّاسَ﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌لکی رزگار بکه‌یت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکی یه‌ کانه‌وه‌ بو‌ رووناکی (له‌تاریکی بی‌باوهر په‌وه‌ بو‌ رووناکی باوهر وئیمان) ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ئیزنی په‌ره‌ردگاریان ﴿إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ رینموونیان بکه‌یت) بو‌ ریگای (خوی) به‌ده‌سه‌لات و‌زالی سوپاس کراو ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ ئه‌و خوی‌ه‌ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌بیدایه‌ هی ئه‌وه‌ ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ و‌هاوار و‌وای بو‌ بی‌باوهران ﴿مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿الَّذِينَ يَسْتَحْبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ ژبانی دونیایان لا‌خوشره‌ له‌ ژبانی رۆژی دوایی ﴿وَيُضْطَرُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وقه‌ده‌غه‌ی (خه‌لکی) ده‌که‌ن له‌ریگای خوا ﴿وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ ده‌یانه‌ویت ئه‌و (ریگای خوا) لار و‌چه‌وت نیشان‌ده‌ن ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ عَبِيدٍ﴾ ئه‌وانه‌ له‌گومراییه‌کی دوور (له‌راستی) دان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه‌ هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان په‌وانه‌ نه‌کردوه‌ ﴿إِلَّا لِبَلْسَانَ قَوْمِهِ﴾ به‌زمانی گه‌له‌که‌ی خوی نه‌بی‌ت ﴿لِيُجِيبَ لَهُمْ﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی (ئایینه‌که‌یان) بو‌ روون بکاته‌وه‌ ﴿فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئه‌وسا‌خوا‌هه‌ر که‌سی ویستبیت گومرای کردوه‌ (به‌هوی سه‌رکه‌شی خو‌یه‌وه‌) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌رکه‌سیکیشی ویستبی رینموونی کردوه‌ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه‌ر ئه‌ویش زال و‌به‌ده‌سه‌لاتی کاردرسته ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی مووسامان نارد ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به‌موعجیزه‌کانمانه‌وه‌ ﴿أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ﴾ (فه‌رمانمان پیدا) که‌ گه‌له‌که‌ت رزگار بکه‌ ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکیه‌کانی (بی‌باوهر په‌وه‌) بو‌ رووناکی (باوهر و‌ئیمان) ﴿وَذَكَّرْهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ رۆزه (پیرۆزه) کانی خودایان به‌بیر به‌یتنه‌روه‌ (یا فه‌زله‌کانی خویان بیر بخه‌روه‌) ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به‌راستی له‌و (بیرخسته‌نه‌وه‌) دا په‌ند و‌ به‌لگه‌ی زور هه‌یه‌ ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بو‌ هه‌موو خورا‌گریکی سوپاس گوزار ﴿۱۴﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 وَيَدْبِحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
 ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ
 لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
 لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَى إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَن فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا
 الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
 مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا
 بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾
 * قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
 مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصَدُّونَا
 عَمَّا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریان بخهره‌وه) کاتیک موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیری ئه‌و فہزل و به‌رہ و چاکہ‌ی خودا بکه‌نہ‌وه که به‌سہر تانہ‌وه یہ ﴿إِنَّا نَجْعَلُكُمْ﴾ (ئہ‌ویش ئه‌وه بوو) کاتیک کہ‌ر زگاری کردن ﴿مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ له دارو دہ‌ستہ‌که‌ی فیرعہ‌ون ﴿يَسْؤُمُونَكُم بِسُوءِ الْعَذَابِ﴾ کہ‌سزای خرابیان پی‌دہ‌چہ‌شتن (به‌هہ‌میشہ‌یی) ﴿وَيَذِيحُونَ آبَاءَكُمْ﴾ و کورانی ئیوہ‌یان سہ‌ر دہ‌بری ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ و نافرہ‌تانی ئیوہ‌یان بہ‌زیندوویی دہ‌ہیشتہ‌وه (بو‌خزمہ‌ت کاری) ﴿وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له‌وه تاندا تاقی کردنہ‌وه یہ کی گہ‌ورہ بوو له‌لایہن پەر و ہر دگار تانہ‌وه ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ﴾ (بیریان بخهره‌وه) کاتیک کہ پەر و ہر دگارتان رای گہ‌یاند ﴿لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ سویندبی بیگومان ئہ گہر ئیوہ سوپاسی (چاکہ‌ی) من بکہن بوتان زیادہ کہم ﴿وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّا شَدِيدٌ﴾ به‌لام بیگومان ئہ گہر ناسوپاسی بکہن ئہ‌وه بہ‌راستی سزای من زور بہ‌تینہ ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا فہر مووی ﴿إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ﴾ ئہ گہر ئیوہ ناسوپاسی (نیعمہ‌تہ‌کانی خوا) بکہن ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَمِيحًا﴾ و ہہ‌موو ئہ‌و کہ‌سانہ‌ش له‌زہ‌ویدان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَعَنِي حَمِيدٌ﴾ ئہ‌وه بہ‌راستی خوابی نیازی سوپاس کراوہ ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ﴾ نایا بوتان نہ‌ہاتوہ ﴿نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ ہہ‌والی ئہ‌و گہ‌لانہ‌ی کہ له‌پیش ئیوہ‌دا بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ و ہک گہ‌لی نوح و عاد و سہ‌موود ﴿وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ ہہ‌روہ‌ہا ئہ‌وانہ‌ی کہ له‌پاش ئہ‌وان بوون و ہاتن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگہ له‌خوا ہیج کہ‌س نایانزانیٹ ﴿جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغہ‌مبہرہ‌کانیان بوہات بہ‌موعجیزہ و بہ‌لگہ‌ی ناشکراوہ ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ ئہ‌مجا ئہ‌وان دہ‌ست و پہ‌نجہ‌ی خوین گہ‌ست له‌رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ و ووتیان بہ‌راستی ئیمہ بی باوہ‌رین ﴿يَمَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ﴾ بہو (پہ‌یامہ‌ی) کہ بہ‌ئیوہ‌دا نیر دراوہ ﴿وَأَنَّا لَفِي شَكٍّ﴾ و ہ بہ‌راستی ئیمہ له‌گومانداین ﴿مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ له‌وہ‌ی ئیوہ بانگمان دہ‌کہن بؤلای و دوو دلین ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغہ‌مبہرہ‌کانیان ووتیان (بییان) ﴿إِنَّا لَنَنبئُكُمْ﴾ نایا له (بوونی) خودا گومان ہہ‌یہ ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ بہ‌دیہیتہ‌ری ناسمانہ‌کان و زہ‌ویہہ ﴿يَذُوقُونَ﴾ بانگتان دہ‌کات ﴿لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ﴾ بوئہ‌وہ‌ی له‌گوناہہ کانتان خوش بیت ﴿وَيُؤَخِّرَكُمْ﴾ و دواتان بخت ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بو کاتیکی دیاری کراوہ ﴿قَالُوا إِنَّا نَسُوا﴾ ووتیان ئیوہ‌ش ﴿إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ ہہر نادمیہ کی و ہک ئیمہن ﴿تُرِيدُونَ أَن تَضْمُونَا﴾ دہ‌تانہ‌وٹ بہ‌رگری ئیمہ بکہن و لامان دہن ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ له (پہ‌رستنی) ئہ‌وہ‌ی کہ باوو باپیرانمان دہ‌یان پەرست ﴿فَأَنزَلْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ دہ‌ی نشانہ و بہ‌لگہ‌یہ کی روونمان بو بینن (ئہ گہر راست دہ‌کہن پیغہ‌مبہرن) ﴿۱۰﴾

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
 بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 ﴿١١﴾ وَمَالْنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ
 عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
 ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ هُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا
 أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
 ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَأَسْتَفْتَحُوا
 وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ
 مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسَيِّغُهُ وَيَأْتِيهِ
 الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَرَائِهِ
 عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مِّثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۗ أَعْمَلَهُمْ
 كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُونَ
 مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

﴿قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ پیغمبره کانیان بییان ووتن ﴿إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئیمه هر ناده میه کین وه کو ئیوه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لآم خوا ﴿يُمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منعت دهنیت به سهر هر کام له به نده کانیدا که بیه ویت (دهیکاته پیغمبره) ﴿وَمَا كَانَ لَنَا﴾ وه ئیمه هر گیز ناتوانین ﴿أَن نَّاتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ﴾ موعجزه وه به لگه یه کتان بو بیتین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ئیزنی خوا نه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بابرواداران پشت ههر به خوا به استن ﴿وَمَا لَكُمۡ أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ﴾ وه ئایا بوچی پشت به خوا نه به استین ﴿وَقَدْ هَدَبْنَا سُبُلَنَا﴾ که بیگومان نهو (زاته) رینگای راستی نیشان داوین؟ ﴿وَلَتَصِدْرُنَّ﴾ وه به راستی دان به خو ماندا ده گرین ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَدْبٰسُ مَوْنًا﴾ له سهر هر نازاریک که بمان دهن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده با خو سپیران پشت ههر به خوا به استن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی برواکان ووتیان ﴿لِرُسُلِهِمْ﴾ به پیغمبره کانیان ﴿لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَا﴾ به راستی له خاک و ولاته که مان دهر تان ده که بین ﴿أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ یان به راستی ده بی بگهرینه وه ناو ئاینه که ی ئیمه ﴿فَأَوْحٰى إِلَيْهِمْ رُؤُوسَهُمْ﴾ جا به روهرد گاریان نیگای بو (پیغمبره ران) کرد ﴿لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ که بیگومان سته مکاران له ناو ده به یسن ﴿وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ﴾ و بیگومان ئیوه نیشه جی ده که یسن ﴿الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له و خاکه دا باش (تیاجوونی) نهوان ﴿ذٰلِكَ لِمَن خَافَ مَقَامِي﴾ نه وه ش بو که سانیکه له وه ستانی به ردهم من ده ترسن (له قیامه تدا) ﴿وَحَافٍ وَعِیدٍ﴾ وه (بیشتر) ترسایت له ههر شه (ی من) ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا﴾ وه (پیغمبره ران) داوای سهر که وتن و زال بو نیان کرد (له خوا) ﴿وَحَافٍ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ﴾ وه همو و ملهورو یاخیسه که بی هیوا بوون ﴿مَن وَرَآیَهُ جَهَنَّمَ﴾ له داوای (تیاجوونی جیگای) نهو دوزه خه ﴿وَيَسْقٰى مِنْ مَّاءٍ صَدِیدٍ﴾ وه له کیم و زو وخوا ئاو دهر دیت (ده کریت به گهره ویاندا) ﴿يَتَجَرَّعُهُ﴾ که قوم قوم (زور به قیزه وه) ده یخواته وه ﴿وَلَا یَكَادُ سِیغُهُ﴾ به لآم ناتوانی قوتی بدات ﴿وَبِآتِیَةِ الْمَوْتِ﴾ و مردنی بو دیت ﴿مِن كَلِّ مَكَانٍ﴾ له همو و لایه که وه ﴿وَمَا هُوَ بِمِیَّتٍ﴾ و که چی ناشمریت ﴿وَمِن وَرَآیِهِ﴾ وه له داوای نه وه ش ﴿عَذَابٌ عَلِیْظٌ﴾ سزای سهخت (ده دریت) ﴿مِثْلُ الَّذِیْنَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ نهوانه ی بی بروابوون به به روهرد گاریان نموونه ی ﴿أَعْمَلَهُمْ كَرَمَادٍ﴾ کرده وه کانیان وهك خو له میشتیک وایه ﴿أَسْتَدَّتْ بِرِّ الرِّیحِ﴾ به توندی بالئی هه لکر دیت ﴿فِی یَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ له روزیکی ره شه بای سهختدا ﴿لَا یَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلٰی شَیْءٍ﴾ نهوان هیچیان دهست ناکه ویت له وه ی که له دونیادا کردویانه ﴿ذٰلِكَ هُوَ الظُّلْمُ كُلُّهُ الْبَعِیدُ﴾ نا نه وه به گومر ابوونی دوور له راستی ﴿

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
 يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
 ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
 إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّ لَنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سِوَاهُ عَلَيْنَا
 أَجْرِنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لِمَا
 قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَعَدْتُكُمْ
 فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا
 أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تُلْمُونِي وَلَوْ مَوَّأَنْفُسَكُمْ
 مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُ
 بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّاتُهُمْ
 فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
 كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نه‌تان زانیوه (نه‌تانینیوه) که بیگومان خوا ﴿حَاقَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾
 ئاسمانه‌کان و زهوی به‌هق و راستی دروست کردوه ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر به‌ویت ئیوه لا
 ده‌بات و ناتان هیلئت ﴿وَيَأْتِي بِحَاقِّ جَدِيدٍ﴾ وه (له‌جی ی ئیوه) دروست کراویکی ترده‌هیتت
 ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نه‌هوش بو خوا گران و زه‌حمت نی یه ﴿وَيُرِزُّوهُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾
 وه‌هموویان (له‌گوره‌کانیان دینه‌ده‌روه) بو خوا ده‌رده‌که‌ون و ناشکرا ئه‌بن ﴿فَقَالَ الضُّعْفُورُ﴾
 نه‌مجا (له‌رؤزی دوا پیدا) بی‌ده‌سه‌لا‌ته‌کان ده‌لین ﴿لَلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌زور دارو خو به‌زل زانه‌کان
 ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌دونیا‌دا ﴿لَكَرِهُنَا﴾ شوین‌که‌وتووی ئیوه‌بووین ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ﴾ ناخو
 ئیوه ﴿مُعْتَدُونَ عَنَّا﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌ئیمه ﴿مَنْ عَذَابَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هه‌ندیک له‌سزای خوا
 ﴿قَالُوا﴾ (نه‌وانیش) ده‌لین ﴿لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ﴾ نه‌گه‌ر خوا ئیمه‌ی رینمونی بگردایه‌ئیمه‌ش
 ئیوه‌مان رینمونی ده‌کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ یه‌کسانه‌بو‌مان ﴿أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا﴾ هاوار و ناله‌بکه‌ین
 یان‌ئارام بگرین ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّجِيبٍ﴾ رزگار بو‌نمان نی یه (له‌سزای خوا) ﴿وَقَالَ السُّعْطُنُ﴾
 جاشه‌یتان ده‌لئت ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتیک که کار‌ته‌واو ده‌بیت (ولپرسینه‌وه‌یان کوتابی دیت)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ﴾ بیگومان خوا به‌لئینی پیدان ﴿وَعَدَّ الْحَقُّ﴾ به‌به‌لئینی هه‌ق و راست ﴿وَوَعَدْتُمْ﴾
 فأخلفتم ﴿وَمَنِيشْ به‌لئیم پیدان به‌لام دروم کرد له‌گه‌لتان‌دا ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ﴾ وه‌من‌نم
 بوو به‌سه‌رتان‌دا ﴿مِنَ سُلْطَانٍ﴾ هیچ زور و ده‌سه‌لاتیک ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ﴾ تنه‌ئا نه‌وه‌نه‌بیت که بانگم
 کردن (بو گو‌م‌رای) ﴿فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي﴾ ئیتر ئیوه‌ش به‌ده‌نگمه‌وه‌هاتن (و به‌گو‌یتان کردم) ﴿فَلَا تُلْمُونِي﴾
 که‌واته‌لؤمه‌ی من مه‌که‌ن ﴿وَلَوْ مَوَّالْتُمْ أَنفُسَكُمْ﴾ به‌لکو لؤمه‌ی خو‌تان بکه‌ن ﴿مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ﴾
 به‌راستی من ناتوانم بیم به‌هاواری ئیوه‌وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي﴾ و ئیوه‌ش ناتوان بین به‌هاواری منه‌وه
 ﴿إِنِّي كَفَرْتُ﴾ به‌راستی من پروام نه‌بوو ﴿بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ﴾ به‌وه‌ی که پیشتر (له‌دونیا‌دا)
 متان کرد بوو به‌هاو‌به‌ش بو خوا ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی سته‌م کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای
 سه‌ختیان بو‌هیه ﴿وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ئوانه‌ی باو‌ه‌ریان هیناوه و کرده‌وه
 چاکه‌کانیان کردوه‌ده‌خرینه ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ناو به‌هشتانیک که روبراره‌کان دین
 و ده‌چن به‌ژیران‌دا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌هه‌میشه‌تیایدا ده‌میننه‌وه به‌ئیزی په‌روه‌دگاریان
 ﴿فَحَبِطَتْ فِيهَا سُلُكٌ﴾ به‌خیر‌هاتنیان له‌و (به‌هسته)‌دا به‌ووته‌ی سه‌لامه ﴿الَّذِينَ﴾ ثایا نه‌ت زانیوه؟
 ﴿كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چو‌ن نمونوی هیناوه‌ته‌وه ﴿كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ﴾ که ووته‌ی چاک
 و راست (لا‌إله‌إلا‌الله) وه‌که‌دره‌ختیکی چاک و به‌سوود‌ایه ﴿أَصْلُهَا تَائِبٌ﴾ ره‌گی قایم (له‌زه‌ویدا)
 دا کوتابیت ﴿وَوَرَعَهَا فِي السَّمَاءِ﴾ و لق و پوپه‌کانیشی (به‌رز بو‌ویته‌وه) به‌ئاسمان‌دا ﴿

تُوتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمِثْلُ كَلِمَةِ خَيْثَةٍ
 كَشَجَرَةٍ خَيْثَةٍ أَجْتُتٌ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ
 قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ
 مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
 وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَبَسَّ
 الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
 تَمَتَّعُوا فَإِنَّمَا مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
 الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَءَاتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ
 لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٢٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
 رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
 الْأَصْنَامَ ﴿٢٥﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّنَا كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ
 تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٦﴾ رَبَّنَا
 إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
 الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ
 تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ
 ﴿٢٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ
 الدُّعَاءُ ﴿٢٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا
 وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
 الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

﴿وَمَا تَدْرِكُ مِنْ كُلِّ مَاسٍ ثَمُوهٌ﴾ و ه لهه موو ئه و شتانه كه داواتان كردووه بی ی به‌خشیوون ﴿وَإِنْ تَعَدَّ وَأُوغَمَتَ اللَّهُ﴾ خو ئه گهر به‌هره و نیعمه‌ته‌کانی خوا بژمیرن ﴿لَا تُحْصُوها﴾ بؤتان نازمیردرین ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئاده‌می (بی پروا) ﴿أَظْلَمُ كَفَّارًا﴾ زور سته‌م کار و سپله‌یه (به‌رام‌بهر نیعمه‌ته‌کانی خودا) ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ﴿بیریان بخه‌روهه) کاتیک ئیبراهیم ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾ ئه‌م شاره (مه‌ککه) بکه به‌شاریکی ئارام و ئاسایش ﴿وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ﴾ وه خووم و کوره‌کانم بیاریزه و دوور‌خه‌روهه ﴿أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ له‌وه‌ی بته‌کان بیهرستین ﴿رَبِّ إِنِّي نَأَمِّنُ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم بیگومان ئه‌و بتانه ﴿أَصْلَانِ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ زور له‌خه‌لکیان گو‌مرا کرده (ولایان دان له‌ریگه‌ی راست) ﴿فَمَنْ يَّعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ جا‌ه‌ر که‌سینک (له‌رؤله‌کانم) شوین من که‌وت ئه‌و بیگومان له‌منه ﴿وَمَنْ عَصَانِي﴾ هه‌ر که‌سیش سه‌ر‌پنجی کردم ﴿فَإِنَّكَ عَفْوَ رَبِّي﴾ ئه‌وه بیگومان تو لی‌سورده‌ی میهره‌بانی ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان من هه‌ندیك له‌رؤله‌کانم نیسته‌جی کرد ﴿وَأِدْعِرْ ذِي زُرْعَةٍ﴾ له‌شیونکی بی کشتو‌کال دا ﴿عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ﴾ لای ماله‌پیروز و ریز‌گیراوه‌که‌ت ﴿رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌تا به‌چاکی نو‌یژ به‌جی بینن و ئه‌نجامی بدن ﴿فَأَجْعَلْ آفَئِدَةً مِنَ النَّاسِ﴾ به‌لکو دلی خه‌ل‌کاتیک‌وا لیبکه‌یت ﴿تَهْوَى إِلَيْهِمْ﴾ سو‌زی و مه‌یلیان بی‌ت بؤلایان ﴿وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و له‌هه‌موو به‌ر و میوه‌یه‌کیش رؤزبان بده ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ به‌لکو شو‌کرانه بژیربن ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌راستی تو ده‌زانی ﴿مَا نُحْفِي وَمَا نُعْلِي﴾ به‌هه‌رچی ده‌یشارینه‌وه و هه‌رچی ده‌ری ده‌پرین ﴿وَمَا نُحْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه‌یج شتی لای خوا‌شاراوه‌نی به ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ نه‌له‌زه‌وی و نه‌له‌ئاسماندا ﴿أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه‌موو سو‌پاس و ستایشیک بؤ ئه‌و خوا‌یه‌ی ﴿وَهَبْ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ که‌ئیسماعیل و ئیسحاقی بی به‌خشیم به‌پیری ﴿إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم بیسه‌ری دوعا و پارانه‌وه‌یه ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم من و رؤله‌کانم و لیبکه‌ی به‌چاکی نو‌یژه‌کان به‌جی بینن ﴿رَبَّنَا وَقَبَلْ دُعَاءَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان پارانه‌وه و نزا‌که‌م و هر‌گره ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له‌من و باو‌کم و دای‌کم و هه‌موو بر‌واداران بیوره و خو‌ش ببه ﴿يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ له‌رؤزبکدا که‌لیپرسینه‌وه ده‌کری‌ت و به‌ریا ئه‌بی‌ت ﴿وَلَا تُحْسِبَنَّ اللَّهُ عَفْوَا﴾ و مه‌زانه‌خوا بی نا‌گایه ﴿عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ له‌و (زولم و سته‌مه‌ی) که‌سته‌م کاران ده‌یکه‌ن ﴿إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ﴾ بیگومان ئه‌و دویان ده‌خات بؤ رؤزیک ﴿تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ که‌چاوه‌کان تییدا ئه‌بله‌ق ده‌بن (و ناینوقین له‌ترسا) ﴿۱۴﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
 وَأَفْعَدَتْهُمْ هَوَاءً ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَا تَيْتِيمُ الْعَذَابِ
 فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ مَّجِبُّ
 دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أُولَٰئِكَ تَكُونُوا آقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ
 مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ
 الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
 وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا
 تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَعَدِّهِ رُسُلَهُ ۗ وَإِن كَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
 ذُو أَنْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تَبَدَّلَ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ
 وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
 مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ وَتَغَشَىٰ
 وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ
 وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

﴿مُهْطِعِينَ﴾ به خیرایی دهر پون (به دم بانگ که ریانه وه) ﴿مُقْنِي رُءُوسِهِمْ﴾ سه ریان به رز کردو ته وه (بو ناسمان) ﴿لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناترو کیتن ﴿وَأَقْعَدُوا هُمُوءَهُمْ﴾ و دلیان خالی به (له تیگه شتن) ﴿وَإَنْذِرِ النَّاسَ﴾ وه (ئه‌ی موحه ممد ﴿يَوْمَ﴾) خه لکی ناگادار بکه و بترسینه ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ لهو پورؤهی که سزایان بو دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه مجائنه وانهی که سته میان کردو وه ده لین ﴿رَبَّنَا أَخْرِنا مِنْ هَٰذَا عَجَلًا قَرِيبًا﴾ ئهی پهروه ردگار مان بو ماوه یه کی کم دوامان بخه ﴿يُحِبُّ دَعْوَتَكَ﴾ تا وه لامی بانگه وازه کهت بدهینه وه ﴿وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ و شوینی پیغه مبه‌ران بکه وین ﴿أُولَٰئِكَ كُونُوا آفَئِسْتُمْ مِنْ قَبْلِ﴾ ئهی ئیوه نه‌بوون پیشتر سویتندان خوارد ﴿مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾ که هر گیز له ناوانچن ﴿وَسَكَتُمْ فِي مَسْكِئِنَ الَّذِينَ﴾ هر له جی و شوینی نه‌وانه نیسته جی بوون ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که سته میان له خویمان کرد ﴿وَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ و به‌روونی بوتان دهر کهوت ﴿كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ﴾ که چیمان به‌سه‌ر هینان ﴿وَصَرَّيْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ نموونه‌ی زوریشمان بوتان هینابه وه ﴿وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ﴾ بیگومان ئه‌و (بی باوهرانه) پیلانی گه‌وره‌ی خویمانان گیرا (دری پیغه مبه‌ره کانیان) ﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ خوای گه‌وره ناگاداره به پیلانه کانیان ﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ﴾ وه هر چه‌نده پیلانه که بیان ﴿لِتُرْوَلَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ شاخه‌کانی پی برزایت (وله بن بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾ جا وا گومان مبه‌به‌خوا ﴿مُخْلِفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ﴾ ئه‌و به‌لئینه‌ی داویه‌تی به پیغه مبه‌رانی به‌دی ناهیتیت و نایه‌یتیه جی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن توله‌یه ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ﴾ له‌روژنکدا که ئه‌م زه‌وی یه ده‌گوریت ﴿غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به‌زه‌وی یه کی تر و ناسمانه‌کانیش (ده‌گورین به ناسمانی تر) ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ئه‌وسا هه‌موو (له‌گوره‌کانیان دینه‌دهر وه) دهرده‌که‌ون بو خودای ته‌نهای زال و به‌ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ﴾ و له‌و‌پورؤهدا تاوان باران ده‌بینی ﴿مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ له‌کوت و زنجیردا پینکه وه به‌ستراون ﴿سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ﴾ پوشاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَعَسَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾ و دم و چاوشیان ناگر دایپوشیوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ بو ئه‌وه‌ی خواتوله‌و باداشتی هه‌موو که‌سیک بدات به‌گوریه‌ی ئه‌وه‌ی که کردویه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی خوا (موحاسه‌کردن) ولیترسینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَٰذَا بَلَّغٌ لِّلنَّاسِ﴾ ئه‌م (قورئانه) را‌گه‌یاندن و جارینکه بو هه‌موو خه‌لک ﴿وَلِيُنذِرَ أُولَٰئِكَ﴾ وه هه‌تا پینی بیدار بکرنه‌وه ﴿وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ وه بو ئه‌وه‌ی بزائن بیگومان ئه‌و (خوا) به‌رستراویکی تاك و ته‌نهایه ﴿وَلِيَذَكَّرَ أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابِ﴾ و تا خاوه‌ن ژیریبه‌کان بیرکه‌نه‌وه و به‌ند وهر بگرن ﴿٥٦﴾

سورة الحجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِّكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُّبِينٍ ۝١ رَبَّمَا يَوَدُّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝٢ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا
 وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهُمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْمَمُونَ ۝٣ وَمَا أَهْلَكَنَا
 مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝٤ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ
 أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ ۝٥ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
 الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝٦ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ۝٧ مَا نُنزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
 إِذْ مُنْظَرِينَ ۝٨ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝٩
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ۝١٠ وَمَا يَأْتِيهِمْ
 مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝١١ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ
 فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝١٢ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
 ۝١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝١٤
 لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝١٥

سورہتی ﴿الحجر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿الرَّءِیَ﴾ بہ (تہلیف، لام، را) دہ خوینرتہ وہ خوا زانترہ بہ ماناکہی، بؤ زانیاری زیاتر سہیری
 سہرہتای سورہتی (البقرہ) بکہ ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ﴾ تہ مانہ ٹاہت و نیشانہ کانی
 قورئانی پوون کہرہوہ وٹاشکران ﴿رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وانہی کہ بی باوہر بوون
 (لہ ٹایندهیہ کی نزیکدا) زؤر جار ٹاوات دہ خوازن ﴿لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان
 بوونایہ ﴿ذَرَهُمْ يَبْغُلُوا وَيَمْتَعُوا﴾ لیان گہری بابخوون و رابویرن ﴿رِيْلِهِمُ الْأَمَلُ﴾ وٹومید
 وھیوا بی ٹاگیان بکات ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا بیگومان لہ موہ دوا دہ زانن (چون سزایان دہ دہین)
 ﴿وَمَا أَهْلَكَا مِنْ قَرْيَةٍ﴾ (خہ لکی) ہیچ شاریکمان لہ ناو نہ بردوہ ﴿إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ﴾
 مہ گہر کاتی دیاری کراو بؤ لہ ناو چوونیان ہہ بوہ ﴿مَاتَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ﴾ وہ ہیچ ٹوممہ تیک
 پیش ناکہ ویت ﴿أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ﴾ لہ کاتی لہ ناو بردنی خوئی ہہ روہا دواش ناکہ وئی ﴿
 وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي﴾ (بی باوہران) ووتیان تہی تہو کہ سہی ﴿نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ﴾ کہ قورئان نیراوتہ
 خوار بؤ سہرت ﴿إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ بہ راستی تو شیتیت ﴿لَوْ مَا تَأْتِيَنَا بِالْمَلَكِ﴾ دہی بؤ فریشتہ مان
 بؤ ناہیتی (شایہ تی بادت تو پیغہ مہری) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ تہ گہر تو لہ راست گویانیت
 ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا الْيَقِيْنَ﴾ ٹیمہ فریشتہ ناٹیرنہ خواروہ مہ گہر بہ راست و رہوا نہ بیت
 ﴿وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ﴾ وہ تہو کاتہش تہوانہ مؤلت نادرین ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ﴾ بیگومان
 ہہر ٹیمہ قورئانمان نارڈوٹہ خواروہ ﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَفِيظُونَ﴾ و بہ راستی ہہر ٹیمہش دہی پاریزین ﴿
 وَقَلَدْنَا سَلَمًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندیت بیگومان ٹیمہ پیش تو پیغہ مہر انمان نارڈوہ ﴿فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ﴾
 لہ ناو ہوزو کؤمہ لہ پیشوہ کاندہ ﴿وَمَا يَأْتِيَهُمْ مِنْ رَّسُولٍ﴾ ہیچ پیغہ مہر یکیان بؤ نہ ہاتوہ
 ﴿إِلَّا كَأَنَّهُ يَسْتَهْرِيهُ﴾ ٹیلا گالتہ ولاقرتیمان بی کردوہ ﴿كَذٰلِكَ سَلَكْنَا فِي قُلُوبِ الْمُتَجَرِّمِينَ﴾
 ٹاہو جوڑہ ٹیمہ تہو (قورئانہ) دہ خہینہ ناو دلئی تاوان بارانہ وہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ کہ چی تہوان
 باوہری بی ناہیتن ﴿وَقَدْ خَلَقْنَا سَنَةَ الْأَوَّلِينَ﴾ کہ بیگومان باوو ریبازی پیشوہ کانیش ہہر و ابوہ ﴿
 وَوَفَّحْنَا عَلَيْهِمُ﴾ تہ گہر بؤمان بکر دنایہ تہوہ ﴿بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ دہر گایہک لہ ٹاسمانہ وہ ﴿فَطَّلُوا فِيهِ
 يَبْرُؤُونَ﴾ و تہوان پایدا بروشتناہ تہ سہرہ وہ ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا سَكَّرَتْ أَبْصَرُنَا﴾ تہوسا دہیان ووت
 بیگومان ٹیمہ چاوبہ ستمان لیکراوہ ﴿بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ﴾ بہ لکو ٹیمہ کؤمہ لیکین جادوومان لی
 کراوہ ﴿

وَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ
 فَاتَّبَعَهُ وَشَهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
 رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
 فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
 عِنْدَنَا خِزْيَانُهُ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِإِقْدَارٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا
 الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ
 لَهُ بِمُخْزِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ مُحِيءٌ وَنُحْيِيَةٌ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾
 وَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ
 ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ
 قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا
 مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَوَفَّقْتَ فِيهِ
 مِنْ رُوحِي فَقَعُو لَهُ وَسَجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سویند به‌خوای بیگومان نیمه دروستمان کردوه ﴿فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ چهند بورجیک له‌ئاسماندا ﴿وَرِيَّتَهَا اللَّطْفِيطِيتِ﴾ و‌ئهو (ئاسمانه) مان رازاندو‌ئهو به‌ی سه‌ره‌نج ده‌ران و ته‌ماشاکه‌ران ﴿وَحَفِظْنَا﴾ و‌ئهو (ئاسمانه) مان پاراستووه ﴿مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ﴾ له‌هه‌موو شه‌ینانیکی ده‌رکراو له‌به‌زه‌یی خوا ﴿إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌به‌دزیه‌وه گوی ده‌گرن ﴿فَاتَّبَعَهُ وَشَهَابٌ مُّبِينٌ﴾ به‌کسه‌ر گر و ئاگریکی دیار دوا‌ی ده‌که‌ویت (و‌راوی ده‌نی) ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا﴾ زه‌ویشمان راخستووه ﴿وَالْقِبَايَٰهَا رَوٰسِيًّا﴾ و‌چهند کیوو شاخی دامه‌زراومان تیدا داناووه ﴿وَأَنْشَأْنَا فِيهَا﴾ و‌رواندوو مانه‌تیایدا ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ﴾ له‌هه‌موو پرووه‌ک و دره‌ختیک به‌رینک و پینکی ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِئْمَةٍ مَّعٰشٍ﴾ وه‌له‌و (زه‌ویه) دا‌هو کاره‌کانی ژیانمان بو‌ئیوه ره‌خساندوه ﴿وَمَنْ لَّسْنَا لَهُ بَرْزَقِيْنًا﴾ هه‌روه‌ها بو‌ئه‌وانه‌ش که‌ئیوه‌ر زق و‌رورزیان ناده‌ن ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ وه‌هیچ شتیک نییه مه‌گه‌ر خه‌زینه‌کانی لای نیمه‌به‌ ﴿وَمَا نُزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ﴾ و‌نای نی‌ین و نایده‌ین به‌ئه‌ندازوی دیاری کراو نه‌بیّت ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّیْحَ لَوٰفِحٍ﴾ وه‌با (هه‌وا) مان ناردووه که‌پیتینه‌ری دارو دره‌خت بیّت ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئه‌مجا له‌ئاسمانه‌وه بارانمان باراندووه ﴿فَأَنْسَيْنَاكُمْ﴾ وه‌ئیوه‌مان پی‌تیراو کردووه ﴿وَمَا أُنْمِرُ لَهُمْ يَحْيٰیۤنَ﴾ له‌کاتیکدا ئیوه‌نه‌تان ده‌توانی ئه‌و (ئاوه) خه‌زن بکه‌ن ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِیْهِ وَنُمِیْتُ﴾ بیگومان هه‌ر نیمه‌ده‌ژنین و ده‌شم‌رنین ﴿وَنَحْنُ الْوَارِثُوْنَ﴾ هه‌ر نیمه‌ش میراتگری هه‌مووانین ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِیْنَ مِنْكُمْ﴾ سویند به‌خوای نیمه‌ئاگادارین به‌وانه‌ی له‌پیش ئیوه‌وه بوون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَخْرِیۤنَ﴾ و‌سویند به‌خوای بیگومان ئه‌وانه‌ش ده‌ناسین که‌باش ئیوه‌دین ﴿وَإِنْ رَبَّكَ هُوَ یَحْشُرُهُمْ﴾ بیگومان هه‌ر په‌روه‌ردگارت هه‌موویان کو‌ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِیْمٌ عَلِیْمٌ﴾ به‌راستی هه‌ر خو‌ی کاردروستی زانایه ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بیّت بیگومان نیمه‌ئاده‌میمان دروست کرد ﴿مِنْ صَلٰۤصَلٍ مِّنْ حَمَآءٍ مَّسْنُوْنٍ﴾ له‌قورینکی ره‌شی ترشای ره‌ق ﴿وَالْجِبَانَ خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلِ﴾ جنو که‌شمان بیشت دروست کرد ﴿مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ﴾ له‌ئاگریکی به‌تین ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بیریان بخه‌روه) کاتیک په‌روه‌ردگارت به‌فریشته‌کانی فه‌رموو ﴿إِنِّیْ خَلَقْتُ بَشَرًا﴾ به‌راستی من به‌شه‌رینک دروست ده‌که‌م ﴿مِنْ صَلٰۤصَلٍ مِّنْ حَمَآءٍ مَّسْنُوْنٍ﴾ له‌قورینکی ره‌شی ترشای ره‌ق ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾ هه‌ر کاتیک رینک و بیکم کرد ﴿وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِیْ﴾ و‌فوم به‌به‌ریدا کرد له‌رو‌حیک که‌خوم دروستم کردوه (مه‌به‌ست له‌دانه‌پالی رو‌ح بولای خوا ریزو ته‌شریفه) ﴿فَتَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیۡنَ﴾ ده‌بی‌یه‌کسه‌ر سوژده‌ی بو‌به‌رن ﴿فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَمُوْعًا﴾ جا فریشته‌کان هه‌موو تیک‌را سوژده‌یان برد (بوی) ﴿إِلَّا اِبْلِیۡسَ اَبٰی﴾ فیلیس (شه‌یتان) نه‌بیّت که‌سه‌ر پیچی کرد ﴿اَنْ یَّکُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِیۡنَ﴾ له‌وه‌ی که‌له‌گه‌ل سوژده‌به‌ر اندا بیّت ﴿﴾

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ
 لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ وَمِنْ صَاصِلٍ مِّنْ حَمَائِمَ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾
 قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
 مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
 أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ
 ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
 أَتَبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾
 لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ إِمْنِينَ ﴿٤٦﴾
 وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
 ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾
 * نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
 هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

﴿قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ﴾ (خوا) فەر مووی ئە‌ی ئیبلیس بو چی تو ﴿أَلَا تَتَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ له‌گه‌ل سوژده به‌راندانه‌بو ویت؟! ﴿قَالَ لَا أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ﴾ (ئیبلیس) ووتی: من هیچ کاتی سوژده نابهم بو به‌شهریک ﴿خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ که‌دروستت کردوه له‌قورینکی ره‌شی ترشایو ره‌ق ﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا﴾ (خوا پتی) فەر موو ده‌له‌وئ (به‌هه‌شت) برۆده‌ره‌وه ﴿فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ چونکه به‌راستی تو له‌به‌زه‌یی من دهر کراوی ﴿وَإِنْ عَلَيكَ اللَّعْنَةُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وه به‌راستی نه‌فرینت له‌سه‌ره تاروژی دوایی ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ووتی ئە‌ی په‌روه‌دگارم ده‌ی مؤله‌تم بده تاروژی (مردووان) زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوا) فەر مووی ئە‌وه به‌راستی تو له‌مؤله‌ت دراوانی ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تاروژی که‌کاتی دیاری کراوه ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَغْوَيْتَنِي﴾ ووتی ئە‌ی په‌روه‌دگارم له‌به‌ر ئە‌وه‌ی گومرات کردم ﴿لَأَزِيدَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ بیگو مان خوشی (دونیا) یان له‌زه‌ویدا بو دهر ازینمه‌وه ﴿وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه به‌راستی هه‌موویان گومرای ده‌که‌م ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌نده دل‌سوژه‌کانت نه‌بیت ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ (خوا) فەر مووی ئە‌مه ره‌نگای هه‌ق و راسته به‌ره‌و من ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾ به‌راستی به‌نده‌کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ تو هیچ ده‌سه‌لاتت نیه به‌سه‌ریاندا ﴿إِلَّا مَنْ أَتَبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ جگه له‌و گومرایانه‌ی که‌شوینت که‌وتوون ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه بیگو مان دۆزه‌خ جیگای هه‌موویانه ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ﴾ (دۆزه‌خ) حه‌وت دهر گای هه‌به ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمُ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ههر دهر گابه‌کیشیان له‌وانه دابه‌ش کراوه بو چه‌ند به‌شیک ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ به‌راستی خو‌پاریزو له‌خواترسان له‌ناو باخات و کانیادان ﴿أَدْخُلُوها إِسْلَامًا آمِنِينَ﴾ (پیشان ده‌ووترینت) بچه‌ن ناویانه‌وه به‌هیمنی و ئاسووده‌یی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ﴾ ههر رق و کینه‌یه‌ک له‌دلیاندا بو ویت دهر مان هیناوه ﴿إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ برای به‌کترن به‌رامبه‌ر به‌کترن له‌سه‌ر کورسی دانیشتوون ﴿لَا يَمَسُّهُمُ فِيهَا نَجَسٌ﴾ له‌ویدا ماندوو بوونیان تووش نایه‌ت ﴿وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ﴾ و ههر گیز له‌و (به‌هه‌شته) دهر نا‌کرین ﴿نَبِيٍّ عِبَادِي﴾ هه‌وال بده به‌به‌نده‌کانم ﴿أَنَا الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ که به‌راستی ههر من لیبوره‌ی میهره‌بانم ﴿وَأَنْتَ عَذَابٌ مُؤَلِّمٌ﴾ و بیگو مان ههر سزای منه سزای سه‌خت ﴿وَنَبَذْنَاهُمْ عَنْ صِفِّيفٍ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه هه‌والیان پی بده دهر باره‌ی میوانه‌کانی ئیبراهیم ﴿

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
 لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ
 مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا ابْشِرْنَاكَ بِالْحَقِّ
 فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَدِيطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
 رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
 ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ
 إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ وَقَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ
 الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
 إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
 يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأْتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
 وَامْضُ وَاحِدٌ تَوْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 دَابِرَهُمْ لَآءٌ مَّقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا﴾ کاتیک چوونہ زورہوہ بؤلای ووتیان سه لامت لی بیت ﴿قَالَ
 إِنَّمِنْكُمْ وَجُلُونَ﴾ (ئیراھیم) ووتی بہ راستی ئیمہ لیتان دہ ترسین ﴿قَالُوا لَا تَوَجَّلْ﴾ ووتیان (بئی)
 مہ ترسہ ﴿إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ بہ راستی ئیمہ مژدہ تہ دہدہ بئینی بہ (لہدایک بوونی) کورینکی زانا
 ﴿قَالَ أَبَشِّرْ مُنُونِي﴾ ووتی نایا مزگینیم ہی دہدہن ﴿عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ﴾ لہ کاتیکدا کہ پیر بووم
 ﴿فَبَشِّرُونِي﴾ ئیر چہی مژدہ یہ کم دہدہنی ﴿قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ﴾ ووتیان تہو مژدہی داومانہ
 پیت راستہ (ودیتہ دی) ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْقٰدِطِيْنَ﴾ جا لہ نائومیدان مہبہ ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
 رَبِّهِ﴾ ووتی جا کئی لہ میہرہ بانہی پەرورہ دگاری نائومید دہ بیت ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ گو مریان نہ بیت ﴿
 قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئیراھیم) فہر مووی تہی رہوانہ کراوان (ی خوا) چ کارینکی
 گرنگان ہہبہ ﴿قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ مُجْرِمِينَ﴾ ووتیان بہ راستی ئیمہ نیر دراوین بؤ سہر گہ لینکی
 تاوانبار (لہ ناویان بہرین) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَجُوعُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جگہ لہ مالان و مندالی لوط
 کہ بینگومان ہہ موویان رزگار دہ کہین ﴿إِلَّا أَمْرًا تَدْرَأُوهُ إِنَّا لَمِنَ الْغٰثِرِينَ﴾ ژنہ کہی نہ بیت
 کہ بینگومان بریار مانداوہ تہو لہ ریزی تیاچواندا بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا کاتیک
 نیر دراوہ کان ہاتن بؤ لای خاوخیزانی لوط ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكْرُونَ﴾ (لوط) ووتی بہ راستی
 ئیوہ دہستہ یہ کی نہ ناسراون ﴿قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ﴾ ووتیان بہ لکو ئیمہ بؤمان ہیناوی ﴿بِمَا كَانُوا فِیہِ
 يَمْتَرُونَ﴾ تہو (سزای) کہ تہوان تیندا دوودل بوون ﴿وَأْتَيْنَكَ بِالْحَقِّ﴾ وہ ئیمہ راستیمان بؤ تو ہیناوہ
 ﴿وَأِنَّا لَصٰدِقُونَ﴾ بینگومان ئیمہ راست گوین ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ﴾ جا کہواتہ لہ بہ شینکی
 شہودا شہورہوی بہ (شوینکہ ووتوان و) خاوخیزانت بکہ (لہ شار دہر چؤ) ﴿وَاتَّبِعْ أَزْوَاجَهُمْ﴾ و خؤت
 دویان بکہوہ ﴿وَلَا يَلْتَمِسْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ ہیچ کامتان لانہ کہ نہوہ ﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ ویرؤن بؤ تہو
 شوینہی کہ فہر ماتان پندر اوہ ﴿وَفَضَّلْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ﴾ تہم کارہمان بہ نینگا بہ لوط راگہ یاند
 ﴿أَنْ دَابِرَ هَلْؤَلَاءَ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحَاتٍ﴾ کہ بینگومان لہ بہرہ بیاند تہوانہ دوا بر او دہن (ہہ موویان لہ ناو
 دہچن) ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا خہ لکی (نیر بازی) شارہ کہ ہاتن (بہرہ و مالی
 لوط) و مژدہ بان بہ یہ کتری دہدا ﴿قَالَ إِنَّ هٰؤُلَاءَ ضٰعِفِيْ﴾ (لوط) ووتی دنیابن تہمانہ میوانی منن
 ﴿فَلَا تَضْحَكُوْنَ﴾ دہی ٹاہرؤم مہبہن ﴿وَأْتَفَوْا اللَّهَ وَلَا تَحْزَنُوْنَ﴾ و لہ خوا بترسن و شہر مہزار و پیرسوام
 مہ کہن ﴿قَالُوا أَوَلَمْ نُنهَكْ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ﴾ ووتیان ئیمہ پیمان نہوونیت نابئی بہرگری لہ کہس بکہیت
 (نابئی کہس توخت بکہویت) ﴿۷﴾

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا
 سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّالْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لِبَسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
 فَاتَّقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَاتَيْنَهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾
 وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ
 الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
 السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنْ الْمَثَانِي
 وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
 مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ
 إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ (لوط) فہر مووی ئانہ وانہ کچانی منن (مارہیان کہن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ ته گہر
 ئیوہ (ئہ وکارہ) ئەنجام دەدەن ﴿لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ﴾ سویند بہ تہ مەن و ژبانی تو (ئە ی مو حە مەد ﴿وَإِلَّا﴾
 بہ راستی ئەوانہ ﴿لَئِن سَأَلْتَهُمْ يَعْصُونَ﴾ لە سەر خووشی خو یاندا سەر گەردانن ﴿وَإِن﴾ ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ﴾
 مُسْرَفِينَ ﴿جَا لَه کاتی خۆر هەلہاتندا شریخە یە کی بہ هیز گرتنی ﴿وَإِن﴾ ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سِوَاهُمَا﴾ ئە مجا
 ئەو (شارە) مان سەر و ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ و گلی بہر دینمان بہ سەردا باراندن
 ﴿وَإِن﴾ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ تَوَسَّعَ﴾ بہ راستی لە مەدا بە لگە ی زۆر هە یە بو ئەوانە ی بیردە کە نەوہ ﴿وَإِن﴾
 ﴿وَإِنَّهَا لَلْبَسِيلُ الْمُقْبِرِ﴾ وە بیگومان ئەو (شارە و یران کراوہ) لە سەر رینگای سەرە کی (کاروانە کان)
 دایە ﴿وَإِن﴾ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ يُمِينُ﴾ بہ راستی لەوہ دا بە لگە ی گرن گ هە یە بو بر واداران ﴿وَإِن﴾
 ﴿وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ﴾ بہ راستی خاوەن باخا تە زۆر پرە کانیش (قەومی شو عە یب) لە ستمە
 کاران بوون ﴿فَاتَّقِمْنَا مِنْهُمْ﴾ جا تو لە مان لئ سەندن ﴿وَإِنَّهُمْ لَلْآمِرِينَ﴾ جا بہ راستی ئەم
 دووانە لە سەر رینگایە کی ئاشکرادان ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ﴾ سویند بہ خوا بیگومان
 خە لکی حیج ریش (گە لە کە ی صالح) بر وایان بہ پیغە مبرە کانیان نە کرد ﴿رَبِّ انبِئْهُمْ آيَاتِنَا﴾
 بە لگە و نیشانە کانی خو مانمان پیدان ﴿فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ بە لام ئەوان بر وویان لئ وەر گێرا ﴿وَكَانُوا يَنْجُحُونَ مِنَ الْجِبَالِ﴾ ئەوانە لە شاخە کاندایان تاشی ﴿يَبُوءُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خانووی زۆری (قایمی)
 بی ترس و بیم ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ﴾ ئە مجا دەنگ و بیاهە لسا خانیکێ بہ هیز گرتنی
 لە بەرە بە یاندا ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَالُهُمْ مَا كَانُوا يُكْسِبُونَ﴾ جا هەر چیان کرد بوو (خانو و لە چیا کاندایا) هیچ سوودی
 پی نە گە یانندن ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وە ئیمە ئاسمانە کان و زەویمان دروست نە کردوہ
 ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا الْإِخْتِ﴾ ئەو هس لە نیوایاندا یە بہ هە ق و راستی نە بیئت ﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ وە بیگومان
 رۆژی دوایی دیت ﴿فَأَصْفَحْ أَصْفَحَ الْجَمِيلِ﴾ تۆش بہ جوانی چا و پۆشی بکە لیان ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ﴾
 الْحَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿بەر راستی هەر بەر وەر دگارت بە دی هینەری زانایە ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَعَاءً مِنَ الْمَثَانِ﴾
 سویند بہ خوا بہ راستی حەوت ئایە تی دووبارە کراوہ مان بی بہ خشیت (مە بە ست لە سورە تی
 الفاتحە یە کە چە ند جار ئیک لە نو یژدا دووبارە دە بیئە وە) ﴿وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ هەر وە ها قورئانی
 گە و رە ش ﴿لَا تَحْذَنَّ عَيْتِكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْتَابِيَّةَ﴾ (ئە ی مو حە مەد ﴿وَإِن﴾ ﴿چاوت مە برە ئەو نازو نبعمە تی
 (دونیا) کە دا و مانە بہ ﴿أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ کۆ مە لئیک لەو بی باوہ رانە ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ وە میان بو مە خو
 ﴿وَاحْضِصْ جَنَاحَكَ لِمَنْ يُمِينُ﴾ وە بالی بە زە می راخە بو بر واداران ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ﴾ وە بلئ
 بہ راستی من تر سینە ریک ی روون و ئاشکر ام (دە تان تر سینم لە سزایە ک) ﴿كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ﴾
 وینە ی ئەو (سزایە ی) نار دمان بو دابە ش کە ران (مە بە ست پی جۆ لە کە و گا و رە کانە کە باوہ پریان دە کرد
 بە هە ندیک ی قورئان و بی باوہ پش بوون بە هە ندیک ی تری) ﴿

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسَعَنَّهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعَّمْنَا
 أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ التَّحَلُّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿١﴾ يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ
 السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
 الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ
 خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
 ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ئەوانە ی که قورئانمان کردە چەند بەشەوہ (باوەردار بوون بەهەندیکی و کافریش بوون بەوہی تری) ﴿۹۱﴾ ﴿قَوْلِكَ لَسَعَلَنَّهُمْ جَمْعِينَ﴾ جا سویند بە پەرورەدگارت پرسیار لەهەموویان دەکەین ﴿۹۲﴾ ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لەوہی کہ دەیانکرد (لەدونیادا) ﴿۹۳﴾ ﴿فَأَصْحَابُ بُعَاثٍ﴾ جا هەر فەرمانیکت پی دەدریت بەناشکرارای گەینە ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ و گوی بەهاوہبەش دانەرمان مەدە ﴿۹۴﴾ ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ بەراستی ئیمە تۆ دەپارێزین لەشەر و بیلانی ئەو کہسانە ی گالته و لاقرتی دەکەن بە ئاینەکەت ﴿۹۵﴾ ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ئەوانە ی لەگەڵ خوادا پەرستراویکی تر دادەنن ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا دواتر دەزانن (چۆن سزایان دەدەین) ﴿۹۶﴾ ﴿وَلَقَدْ نَعَأْنَا﴾ سویند بەخوا بیگومان ئیمە دەزانن ﴿أَنَّكَ بِضِيقِ صَدْرِكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ کہ بەراستی تۆ دلت تەنگ دەبی بەوہی ئەوانە دەیلین ﴿۹۷﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ کہواتە تەسبیحانی پەرورەدگارت بکە ﴿وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و لەسوژدە بەران بە ﴿۹۸﴾ ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ﴾ و پەرورەدگارت بەرستە ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ هەتا مردن یەخەت پی دەگریت ﴿۹۹﴾

سوره قی ﴿النحل﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشیندە ی میهرەبان

﴿إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ ئەوا فەرمانی خوا (بە سزادانیان) هات بۆیە بەلە مەکەن (لەهانتی) ﴿سُبْحَانَكَ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاک و بیگەردی بو خوا لەهەر شتیک ئەوانە دەیکەن بەهاوہبەشی ﴿يُنزِلُ الْمَلَكُ الْكِتَابَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ﴾ فریشتە دەنیریتەخوارەوہ بەوہی بەفەرمانی خوای ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بو هەر کہ سیك لەبەندەکانی کہ خوای بیەوت ﴿أَن نَّذَرُوا﴾ بەوہی کہ خەلکی بترسینن ﴿أَنَّهُ لَوْلَا إِلَهٌ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُوا﴾ کہ بەراستی بیجگە لەمن هیچ پەرستراویکی تر نی یە کہواتە هەر لەمن بترسن ﴿۱﴾ ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ئاسمانەکان و زوہی بەهەق دروست کرد ﴿تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ بەرزو بلندە لەهەرچی ئەوانە دەیکەن بەهاوہبەشی ﴿۲﴾ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (خوای گەورە) ئادەمی دروست کرد لە دلوپە ئاوتیک ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ کہ چی بو تە دوزمنیکی ئاشکرای (بەرنامەکە ی خودا) ﴿۳﴾ ﴿وَالآنَعَمَّ خَلَقَهَا لَكُمْ﴾ ئازەلشی بو ئیوہ دروست کردوہ ﴿فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْعُومٌ﴾ کہ (هوی) گەرمایی و کەلکیان تیدایە ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە (گۆشتی) ئەوان دەخونن ﴿۴﴾ ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾ وە بو ئیوہ هەبە لەو (ئازەلانەدا دیمەنی) جوانی و رازاوہ ﴿حِينَ تَرْتَجُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ کاتی دەیان هیننەوہ لە لەوەرگا و کاتیکیش دەیان بەن بو لەوەرگا ﴿۵﴾

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا شِقِّ
 الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ
 وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ
 مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجْرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُبْتِغِي لَكُمْ
 بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
 الشَّجَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
 ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا
 أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾
 وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
 وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ
 فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ﴾ (هه‌ندی لهو مالآتانه) باره کانتان هه‌لده‌گرن (وده‌بیهن) بؤ شار و جینگایه ﴿لَمْ تَكُونُوا إِلَيْهِ إِلَّا شِقَاقَ الْأَنْفُسِ﴾ که ئیوه پئی نه‌ده‌گه‌یشتن مه‌گه‌ر زؤر به‌ناره‌حده‌ت نه‌بیت ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگار تان زؤر به‌سوزو به‌به‌زه‌یی به (بؤ‌ئاده‌می) ﴿وَالْحَبَلُ وَالْقَالُ وَالْحَمِيرُ﴾ وه‌ئه‌سپ و ماین و ئیسترو گوی درئژ (ی بؤ دروست کردون) ﴿لَتَرْكَبُنَّهَا وَزِينَةً﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ی سواریان بن و هؤی رازانه‌وه‌ش بن بؤ ئیوه ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه (خوا) شتی وا دروست ده‌کات که (ئیستا) ئیوه نایزان ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَصْدُ السَّبِيلِ﴾ ریگای راست نیشان‌دان (به‌به‌نده‌کان) ته‌نها بؤ خوابه ﴿وَمَنْهَا جَائِرٌ﴾ وه هه‌ندیک له‌ریگاکان لارو ناریکه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر (خوا) بیویستایه هه‌مو تانی رینمونی ده‌کرد ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئهو (خوا) زاتیکه که له‌ئاسمانه‌وه بارانی بؤ باراندون ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾ ئاو خوارده‌نه‌وه‌تان له‌و (بارانه) به ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ وه‌ی سه‌وز بوونی روه‌کیشه که مه‌ر و مالآتی لی ده‌له‌وه‌رینن ﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ﴾ به‌و (ئاوه‌خوا) بؤ تان ده‌روینت کشتو کال ﴿وَالزُّبُرُ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ﴾ و زه‌یتوون و دار خورما میو و رهبز ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه‌موو به‌رو میوه‌یه‌ک ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌یه‌کی روون هه‌یه بؤ ئهو که سانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَسَحَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه‌رامی هیناوه بؤ تان شه‌وو رؤژ (له‌خزمه‌تی ئیوه‌دابه) ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خؤرو مانگ ﴿وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌ستیره‌کانیش رام هینراوون به‌فه‌رمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌ی زؤر هه‌یه بؤ ئه‌وانه که ژیرن و تیده‌گه‌ن ﴿وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه (رامی هیناوه) بؤ تان ئه‌وه‌ی دروستی کردووه له‌زه‌ویدا و بلاوی کردووه‌وه ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ که‌رهنگ و جؤریان جیاوازه ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا باسکرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ نیشانه‌یه‌کی روون هه‌یه بؤ ئه‌وانه‌ی که ئامؤژگاری وه‌رده‌گرن ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ وه‌ئهو (خوابه) زاتیکه که ده‌ریای رام هیناوه بؤ ئه‌وه‌ی گوشتی تازه‌ی لی بخؤن (مه‌به‌ست ماسی وهاوشیوه‌کانیه‌تی) ﴿وَلَسْتَ تَخْرُجُ مِنْهُ حَالِيَةً تَلْبَسُونَهَا﴾ وه بؤ ئه‌وه‌ی خشلیشی لی ده‌ر به‌یتن که ده‌ی پؤشن (بؤ خؤ رازاندنه‌وه وه‌ک دور و سه‌ده‌ف و مرواری) ﴿وَتَرَىٰ الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ﴾ و که‌شتیه‌کان ده‌بینی ئاوی ده‌ریاکه له‌ت ده‌که‌ن ﴿وَلَيَتَّبِعُوهُ مِنَ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه بؤ ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌فه‌زل و رؤزی خوا به‌ده‌س بئین و بؤ ئه‌وه‌ی سوپاسی خواش بکه‌ن ﴿۱۵﴾

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
 ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
 تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ
 غَيْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ
 وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ
 مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَاجِرْمَ أَنْتَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَسْرُونَ وَمَا
 يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَسَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

﴿وَالْقَلَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَىٰ﴾ وہ (خوا) لہزہ پیدا چہند شاخیکی دامہ زراوی داناوہ ﴿أَن تَمِيدَ بِكُمْ﴾ بؤ
 ٹہوہی ٹیوہ نہ لہرزیتیت وبتوانن لہسہری بڑین ﴿وَأَنهَرَا﴾ وہچہم و پروبیاری (تیاداناوہ) ﴿وَسُبُلًا
 لَمَّا كُم تَهْتَدُونَ﴾ ہر وہا ریگای زور (ی بہدی ہیناوہ) بؤ ٹہوہی ٹیوہ ری ی پی دہر کہن ﴿۱۵﴾
 ﴿وَعَلِمْتَ وَيَا لِحُبِّهَمْ يَهْتَدُونَ﴾ ہر وہا نشانہی زوری داناوہو بہئہستیرہش خہلکی ری دہر ٹہ کہن
 (لہشہودا) ﴿۱۶﴾ ﴿أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ﴾ جا ئایا زاتیک (ئہمانہ) دروست دہکات وہک کہسیک وایہ
 کہ ہیچ دروست نہکات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ٹہوہ بؤ بیرناکہنہوہ؟ ﴿۱۷﴾ ﴿وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾
 وہ ٹہ گہر (بتانہویت) نیعمہکاتی خوا بڑمیرن ناتوانن بیان ژمیرن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بہراستی
 خوا لیپوردهی میہربانہ ﴿۱۸﴾ ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ﴾ وہ خوا دہزانی چی دہ شار دنہوہ ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ﴾
 وچی ناشکرادہ کہن ﴿۱۹﴾ ﴿وَالذِّبْتِ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ٹہوانہش ہاواریان لی دہ کہن بیجگہلہ خوا
 ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ ہیچ شتیک دروست نا کہن بہلکو خویان دروست کراون ﴿۲۰﴾ ﴿أَمْ أَرْبَابٌ
 أُخْرَىٰ﴾ مردووی بی گیانن ﴿وَمَا يُشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (ٹہو بتانہ) ہہست نا کہن کہی (خویان
 و خہلکی) زیندو دہ کرینہوہ ﴿۲۱﴾ ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَحِدٌ﴾ خوا ی ٹیوہ خواہی کی تاک و تہنیاہ
 ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ جا ٹہوانہی کہبروا ناہینن بہرورزی دواپی ﴿فَلَوْ لَهُمْ مِّنْكُمْ
 مُّسْتَكْبِرُونَ﴾ دلہ کانیان بی باوہرہو ہہمیشہ خویان بہزل دہزانن ﴿۲۲﴾ ﴿لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ راستہ
 بیگومان خوا دہزانیٹ ﴿مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ بہٹہوہی دہی شارنہوہو ٹہوہی ٹاشکرای دہ کہن
 ﴿إِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ بہراستی خوا خو بہزل زانانی خوش ناوٹ ﴿۲۳﴾ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم
 مَاذَا أُنزِلَ رَبُّكُمْ﴾ وہ کاتیک بہوانہ بوتریٹ ئایا بہرورہر دگارتان چی ناردوٹہ خوارہوہ
 ﴿قَالُوا أَأَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ دہلین ہیکایہت وئہفسانہی پرو پوچی پٹشوہوہ کان ﴿۲۴﴾ ﴿لِيَحْمِلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً﴾ بؤ ٹہوہی باری گونہی خویان بہتہواوی ہہلبگرن ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہرورزی دواپدا
 ﴿وَمِن أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ﴾ لہ گہل ہہندیک لہباری گونہی ٹہوانہی کہ ٹہمان گومرایان دہ کردن
 ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بہبی زانباری ﴿الْأَسَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ بیدار بن زور بہدہ ٹہوہی کہہہلبدہ گرن (و دہبگرنہ
 ٹہستو) ﴿۲۵﴾ ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ بہراستی ٹہوانہش کہ لہپٹش ٹہمانہوہ بوون پیلانیان گپرا
 ﴿فَأَنَّىٰ اللَّهُ بُنِيَ لَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ﴾ جا خوا کوشک و خانوہ کانیانی لہبن و بناغہوہ دہرہینا
 ﴿فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ﴾ ٹہوسا سہربانہ کانیان لہسہریانہوہ روخا بہسہریاندا ﴿وَأَنتَهُمُ
 الْعَذَابُ مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہلایہ کہوہ سزایان بؤ ہات کہہہستیان پی نہدہ کرد ﴿۲۶﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
 الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ
 لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
 هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ
 ﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾
 الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ
 تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾
 فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ﴾ پاشان له‌روژی دوایدا ریسوا و سه‌رشوریان ده‌کات ﴿وَيَقُولُ ابْنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ﴾ و (خوا بییان) ده‌فهرمویت له‌کوین نه‌و هاوبه‌شانه‌ی ﴿كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ﴾ که‌ئیه له‌به‌ر نه‌وان ململانی (پیغه‌مبه‌ره‌کان و بر‌واداران) تان ده‌کرد ده‌باره‌یان ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نه‌وانه‌ی زانیاریان پی‌ درابوو ده‌لین ﴿إِنَّ الْحِزْبَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ﴾ به‌راستی ریسوایی و به‌دبه‌ختی نه‌مرو ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بوی باوهرانه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن ﴿ظَالِمِينَ أَنفُسِهِمْ﴾ له‌کاتیکدا ستم کار بوون له‌خویان ﴿فَأَلْقُوا السَّلَمَ﴾ جاله‌و کانه‌دا مل که‌چ ده‌بن ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ مِنْ سُوءٍ﴾ (و نه‌لین) ئیمه‌هیچ خراپه‌یه‌کمان نه‌کردوو ﴿بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌لنی (خراپه‌تان کردوو) بیگومان خوا ئا‌گاداره‌به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ئیه ده‌تان‌کرد ﴿وَأَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ که‌واته له‌ده‌ر گاکانی دوزه‌خوه‌و بر‌ونه‌ژوره‌و ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا بمیننه‌وه‌به‌ه‌میشه‌ی (هه‌تاهه‌تایی) ﴿فَلَيْسَ مَثْوًى الْمَكْرِبِينَ﴾ نای جیگه‌ی خو‌به‌گه‌وره‌زانان چه‌ندناخوش و خراپه ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه‌ووترا به‌وانه‌ی که‌خویان پاراست (له‌بی بروایی) ﴿مَاذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْقُرْآنَ إِلَّا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ نه‌وه‌په‌روه‌ردگارتان چی ناردوته‌خواره‌وه؟ ده‌لین خیرو چاکه ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ بوی نه‌وانه‌ی که‌له‌م دونیایه‌دا چاکه‌یان کردوو چاکه‌ه‌یه ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ و بیگومان جیگای روژی دواپی چاکتره ﴿وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ وچ خوشه‌مال و شوینی پاریزکاران وله‌خواترسان ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ به‌ه‌شتانیک جیگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌بین که‌نه‌وان ده‌چنه‌ناوی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبره‌کانی ده‌رون به‌ژیر (قه‌سرودره‌خته‌کان) یاندا ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له‌و به‌ه‌شتانه‌دایه‌نه‌وه‌ی بیانه‌وی بویان ناماده‌یه ﴿كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ نابه‌و جو‌ره‌خواپاداشتی خو‌پاریزهران و خواناسان ده‌داته‌وه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌فریشته‌کانی (گیان کیشان) گیانیان ده‌کیشن به‌پاکی ﴿يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَيْنَا﴾ (فریشته‌کان) ده‌لین سه‌لامتان لی بیت ﴿أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچنه‌به‌ه‌شته‌وه‌به‌ه‌وی که‌ده‌تان‌کرد (له‌دونیا‌دا) ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئایا (نه‌و بوی باوهرانه) چاوه‌ری‌ی چی نه‌که‌ن جگه‌له‌وه‌ی فریشته‌کان بوتان بین و (گیانیان بکیشن) ﴿أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رِيكٌ﴾ یان فهرمانی په‌روه‌ردگارت بیت (بوسزادانیان) ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی پیش نه‌مانیش هه‌روه‌کو نه‌مانیان کرد ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ و خواسته‌می لی نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ له‌ئا‌کامدا تولی‌ئیه‌و خراپانانه‌یان تووش بوو که‌کردبوویان ﴿وَصَاقِبُ لَهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ وه‌نه‌و (سزا) ی که‌نه‌وان گالته‌یان پی‌ده‌کرد ده‌وری دان و هاته‌سه‌ریان ﴿

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ
 شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
 فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بعثنا في كل أمة رسولا أن اعبدوا الله
 واجتنبوا الطاغوت فمنهم من هدى الله ومنهم من
 حقت عليه الضلالة فسيروا في الأرض فانظروا كيف
 كان عقبة المكذبين ﴿٣٦﴾ إن تحرّص على هداهم
 فإن الله لا يهدي من يضل وما لهم من نصيرين ﴿٣٧﴾
 وأقسموا بالله جهداً أيمنهم لا يبعث الله من يموت بلى
 وعداً عليه حقا ولكن أكثر الناس لا يعلمون ﴿٣٨﴾
 ليبين لهم الذي يمتثلون فيه وليعلم الذين كفروا
 أنهم كانوا كاذبين ﴿٣٩﴾ إنما قولنا لشيء إذا أردناه أن نقول
 له ونكون فيكون ﴿٤٠﴾ والذين هاجروا في الله من بعد ما ظالموا
 لنبؤنهم في الدنيا حسنة ولأجر الآخرة أكبر لو كانوا
 يعلمون ﴿٤١﴾ الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ﴿٤٢﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه‌ئوانه‌ی هاوبه‌شیان داناوه بو‌خوا ده‌لین ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿مَاعَبَدْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ﴾ بیجگه‌ئو (خوا) هیچ‌شتیکمان نه‌ده‌به‌رست ﴿نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ نه‌ئیمه‌و نه‌باو و باپیرانمان ﴿وَلَا آخِرَمَنَا﴾ وه‌حه‌راممان نه‌ده‌کرد ﴿مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ﴾ هیچ‌شتیک به‌بی‌فهرمانی‌ئو ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ پیشینانی‌ئو مانیش‌ه‌ر به‌و جور‌ه‌یان ده‌کرد ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ ئایا بیغه‌مبه‌ران هیچ‌یان له‌سه‌ره بیجگه‌له‌را‌گه‌یاندنیکی ﴿الْمُبِينُ﴾ ئاشکرای (ئایینی یه‌کتابه‌رستی) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا﴾ سویند به‌خوا له‌ناو‌ه‌موو‌گه‌ل و ئوممه‌تیکدا بیغه‌مبه‌ریکمان ناردووہ ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (که‌فهرمان ده‌که‌ن به‌خه‌لکی) به‌وه‌ی تنها‌خوا به‌رستن و دوور‌که‌ونه‌وه‌له (به‌رستنی) ه‌هر‌به‌رستراونیکی‌تر ﴿فَمَنَّهُم مَّن هَدَى اللَّهُ﴾ جا‌خوا‌ه‌ندیکی‌له‌و (ئوممه‌تانه) رینمونی‌کرد ﴿وَمَنَّهُم مَّن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ وه‌ه‌ندیکی‌شیان (له‌به‌ر خراپیان) گو‌م‌رای‌ی‌ه‌خه‌ی‌گرتن ﴿فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ ده‌ی‌به‌زه‌ویدا‌بگه‌رتن و ته‌ماشاکه‌ن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ سه‌ر‌ئه‌نجامی‌بی‌باوه‌ران‌چون‌بوو ﴿إِن تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ﴾ ه‌هر‌چه‌ند‌زور‌سووری‌له‌سه‌ر‌رینمونی‌ئو‌ه‌وانه (بی‌سووه) ﴿فَاتَّ اللَّهُ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ﴾ چونکه‌به‌راستی‌خوا‌رینمونی‌که‌سینک‌ناکات‌که‌(به‌وه‌ی) گو‌م‌رای‌بکات ﴿وَمَا لَهُم مِّن تَصْرِيحٍ﴾ هیچ‌پشتیوانیکی‌شیان‌نی‌یه ﴿وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وه‌ئوانه‌زور‌توند‌سویندیان‌ده‌خوارد‌به‌خوا ﴿لَا يَجِدُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ﴾ (ده‌یان‌ووت) ه‌هر‌که‌س‌بم‌رت‌خوا‌زیندووی‌ناکاته‌وه ﴿بَلَىٰ وَعَدَّآعْلِيَّ حَقًّا﴾ به‌لئ (زیندووی‌ده‌کاته‌وه) به‌لئیتیکی‌ه‌ه‌ق و راستی‌خوا‌به ﴿وَلَكِن أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام‌زور‌به‌ی‌خه‌لکی‌نازانن ﴿يَسِيرِينَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ بو‌ئوه‌وه‌ی‌روونی‌بکاته‌وه‌بو‌خه‌لکی‌ئوه‌وه‌ی‌تاییدا‌جیاوازن ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌تانه‌وانه‌ش‌که‌بی‌باوه‌ر‌بوون‌بزائن ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ﴾ که‌به‌راستی‌ئوه‌وان‌دروژن‌بوون ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ﴾ به‌راستی‌کاتیک (زیندو‌و‌کردنه‌وه‌وبه‌ده‌یه‌تانی‌ه‌هر‌شتیکمان) بویت ﴿أَن نَّقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (ئهمه‌یه) که‌پنی‌ده‌لین‌ببه‌ئو‌یش‌یه‌کسه‌ر‌ده‌یبت ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ﴾ وه‌ئوانه‌ی‌له‌ر‌پی‌خوادا‌کوچیان‌کرد ﴿مِن بَعْدِ مَا ظَنَّمُوا﴾ دوا‌ی‌ئوه‌وه‌ی‌سته‌میان‌لی‌کرا ﴿لَنبُوِّنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ بی‌گومان‌له‌دونیادا‌نیشته‌جئ‌یان‌ده‌که‌ین‌زور‌به‌چاکی ﴿وَلَا نُجْزِيهِمْ إِلَّا أَجْرَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ وه‌به‌راستی‌پاداشتی‌روژی‌دوا‌یی‌گه‌وره‌تره‌ئو‌گه‌ر‌بیان‌زانیا‌یه ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ئه‌وانه‌که‌سانیک‌بوون‌دانیان‌به‌خویاندان‌گرت‌و‌تنها‌پشتیان‌به‌به‌روه‌رد‌گاریان‌ده‌به‌ست ﴿٤٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
 أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
 فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
 رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
 يَتَفَيْتُوا أَظَلُّوا اللَّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
 ﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
 وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ * وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ
 أُشْتَبِهَ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ
 نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا
 كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه ره‌وانه‌مان نه‌کردووه له‌پیش تو ﴿إِلَّا رِجَالًا لَّوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ بیجگه له‌بیاوانی که نیگامان بو ناردوون ﴿فَسَتَلَوْا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ ده‌ی پرسیار بکه‌ن له‌زانیان ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمَلُونَ﴾ نه‌گهر ئیوه نازانن ﴿يَا بَنِيَّ وَالزُّبُرُ﴾ له‌گه‌ل چه‌ندین به‌لگه‌و به‌راوی ئاسمانی ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾ و‌قورئانیشمان بو تو نارد ﴿لِنُنزِلَ لِلنَّاسِ مَائِزَلًا إِلَيْهِمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی روونی بکه‌پته‌وه بو‌خه‌لکی ئه‌وه‌ی بویان نیر دراوته‌خواره‌وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه‌وتی بگه‌ن ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ده‌ی ئایا ئه‌وانه‌ی که‌پیلان و‌خراپه‌یان کردووه بی‌باکن و‌ناترسن له‌وه‌ی ﴿أَنْ يَخْصِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ که‌خوابیان بات به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ﴾ یان سزایان بو‌بیت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌شویئیکه‌وه که‌هه‌ستی پی‌ناکه‌ن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِيدِهِمْ﴾ یان (سزا) بیان گریت له‌کاتی گه‌ران و‌ها تو‌چو‌دا ﴿فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ ئیتر ناتوانن خو‌یان قوتار که‌ن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾ یان له‌کاتی‌کدا ده‌ترسن (له‌سزادان) له‌ناویان ده‌بات ﴿فَإِنَّ رَبَّكُمُ لَرؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگار تان زور دلسوز و‌میهره‌بانه ﴿أَوْ لَوَّيْرًا إِلَىٰ مَا حَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئایا ئه‌وانه‌نابینن و‌سه‌رنج‌نا‌ده‌ن که‌هه‌رچی خوا‌درستی کردووه ﴿يَتَفَتَّؤُا ظِلْدُهُ﴾ سیبهره‌کانیان ده‌گوریت ﴿عَنِ السَّمِينِ وَالشَّمَائِلِ﴾ به‌لای راست و‌چه‌پاندا ﴿سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ لَا دَخْرُونَ﴾ به‌مل که‌چیه‌وه سو‌ژده بو‌خوا‌ده‌بن ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌ویدایه‌هه‌ر بو‌خوا‌سو‌ژده‌ده‌بن ﴿مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ﴾ له‌گیان له‌به‌ران و‌فریشته‌کان له‌هه‌مان کاتدا خو‌شیان به‌گه‌وره‌دانانین ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ﴾ له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن که‌له‌لای سه‌روویانه‌وه‌یه ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ و‌هه‌ر فه‌رمانی‌کیان پی‌بکریت ده‌یکه‌ن ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ خوا‌فه‌رمووی دوو په‌رستراو بو‌خوتان دامه‌نین ﴿إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بیگومان په‌رستراو (ی ئیوه) ته‌نها یه‌کیکه (که‌خوای گه‌وره و‌بالاده‌سته) ﴿فَإِنِّي فَازِهْبُونَ﴾ که‌واته هه‌ر له‌من بترسن ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها مولکی خوایه ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و‌له‌زه‌ویدایه ﴿وَلَهُ الَّذِينَ وَأَصْبَابٌ﴾ وه‌گو‌پرایه‌لی به‌رده‌وام هه‌ر بو‌ئه‌وه ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی ئایا له‌غه‌یری خوا‌ده‌ترسن؟ ﴿وَمَا يَكُرُّنَ تَعْمَةً فِیْنَنَا﴾ وه‌هه‌ر چاکه و‌به‌هه‌ریه‌کتان هه‌بیت ئه‌وه هه‌مووی له‌خوایه‌یه ﴿ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ﴾ پاشان کاتیک دوو چاری زیان و‌ناره‌حه‌تیه‌ک بین ﴿فَإِلَیَّ تَجْرُونَ﴾ ئه‌وه په‌ناو هاوار هه‌ر بولای ئه‌وه‌ده‌بن ﴿ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ﴾ له‌پاشان کاتیک ناره‌حه‌تیه‌که‌ی له‌سه‌ر لا‌بردن ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ﴾ کتوپر ده‌سته‌یه‌ک له‌ئیوه ﴿بَرَّيْهِمْ يَشْكُرُونَ﴾ هاو‌به‌ش بریار ده‌ده‌ن بو‌په‌روه‌ردگاریان (وده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر بی‌باوه‌ری) ﴿

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
 لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَسْتَعْلَنَ عَمَّا كُنْتُمْ
 تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ، وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
 ﴿٥٧﴾ وَإِذَا بَشَّرْنَا أَحَدَهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهَهُ، وَمُسْوَدًّا أَوْ هُوَ كَظِيمٍ ﴿٥٨﴾
 يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ
 أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ
 وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فِإِذَا جَاءَ أَجْلَهُمْ لَا يَسْتَكْخِرُونَ
 سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
 أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَاجِرًا إِنَّ لَهُمُ النَّارَ
 وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
 فزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
 الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لیان گه‌ری) با بی‌باور و سپله بن به‌رام‌بهر ئه‌وه‌ی پیمان به‌خشین
 ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَنصَرُونَ﴾ وه (له‌دونیا‌دا) رابویرن جا له‌مه‌و دوا ده‌زانن (چی‌ان لی‌ ده‌که‌ین) ﴿
 وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْمَلُونَ﴾ وه (بت په‌رستان) بو‌ئو (بت) انه‌ی که‌هیچ نازانن داده‌نین ﴿نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾
 به‌شیک له‌وه‌ی که‌ئیمه پیمان به‌خشیوون (له‌خواردن و خواردنه‌وه) ﴿تَاللَّهِ لَنَسْتَأَنَّ عَنْكَ نِجْمًا
 نَقَرُونَ﴾ سویند به‌خوا په‌سیارتان لی‌ ده‌کریت له‌سه‌ر ئه‌و درو‌و بو‌ختانه‌ی که‌هه‌لتان ده‌به‌ست ﴿
 وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتَ﴾ ئه‌و (بت په‌رستانه) کچان بو‌خوا داده‌نین (وده‌لین فریشته‌کان کچی خودان)
 ﴿سُبْحٰنَهُ ۚ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ پاک و بی‌گه‌ردی بو‌خوا و بو‌خوشیان چی‌ان پی‌ خوشه (دایده‌نین که‌
 حزبان له‌کوره) ﴿وَإِذَا بَشَّرْنَا أَحَدَهُم بِالْأُنثَىٰ﴾ هه‌ر کاتی به‌کیک له‌وانه مز‌گیتی کچی پی‌ بدریت
 ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَاطٍ﴾ روی په‌ش دانه‌گه‌ریت و بو‌خوی پیش ده‌خواته‌وه ﴿يَتَوَرَّى مِنَ الْغَمِّ
 خَوْىٰ دِه‌شاریته‌وه له‌خه‌لکی ﴿مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ﴾ له‌به‌ر ئه‌و مزده‌خرابه‌ی پنی دراوه (به‌گومانی
 خوی) ﴿أَيُّسِيكُمُ عَلَىٰ هُونٍ﴾ نایا (ئه‌و کچه) بی‌هلیته‌وه به‌سه‌ر شو‌ر (ی به‌خوی بکات) ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾
 یان زینده‌به‌چالی کات ﴿الْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدار بن ئای چهند خرابه‌ئو به‌ریاره‌ی ده‌یده‌ن! ﴿
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بو‌ئه‌وانه هه‌یه که‌ پروایان به‌روژی دوابی نی‌یه ﴿مَثَلُ السَّوِّءِ﴾ نمونه‌ی خراب
 ﴿وَاللَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ نمونه‌ی هه‌ره به‌رزیش هه‌ر بو‌خوایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه‌ر ئه‌و (خوا)
 زالی به‌ده‌سه‌لاتی کاردرسته ﴿وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَنَأَسَّ﴾ وه ئه‌گه‌ر خوا خه‌لکی سزا بده‌یه ﴿يُظْلِمُهُمْ﴾
 به‌هوی سته‌م (وبی پروایی) یانه‌وه ﴿مَاتَرَكَ عَلَيْهِمْ دَابَّةً﴾ هیچ گیان له‌به‌ری (مروف) یکی له‌سه‌ر
 (زه‌ویدا) نه‌ده‌هیشت ﴿وَلَكِنْ يُخَرِّهُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌لام دوابان ده‌خات تا کاتی دیاری کراو (بویان)
 ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ جا کاتیک کاتی دیاری کراو یان هات (روژیان ته‌واو بوو) ﴿لَا يَسْتَجِرُونَ سَاعَةً﴾ هیچ
 کات و ساتیک دوانا‌که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پیشیش نا‌که‌ون ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ وه ئه‌وان
 شتی بو‌خوا داده‌نین که‌خویان حه‌زی لی‌ نا‌که‌ن ﴿وَصَفُّوا لِسِنَّتِهِمُ الْكَذِبَ﴾ وه زمانیان به‌درو‌ده‌لی
 ﴿أَن لَّهُمُ الْحُسْنَىٰ﴾ که‌بیگومان پاداشتی زور چاک هه‌ر بو‌ئه‌وانه ﴿لَا جَرَمَ أَن لَّهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ راسته
 و گومانی تیدانی‌یه (پاداشتی) ئه‌وانه هه‌ر ناگری (دوزه‌خ) ه‌و زوو به‌په‌له‌ده‌برین (بوی) ﴿
 تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بی‌غه‌مبه‌رانمان نار دووه بو‌سه‌ر گه‌لانی پیش تو
 ﴿فَرِيقٍ لَّهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمٰهُمُ﴾ جاشه‌یتان کرده‌وه (خرابه‌کان) یانی بو‌رازاننده‌وه ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بویه ئه‌مرو (شه‌یتان) پشتیوانیانه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بو‌ئه‌وانه سزای سه‌ختی به‌نازار هه‌یه ﴿
 وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ﴾ وه ئیمه قورئانمان نه‌نار دوته‌وه خواره‌وه بو‌ت ﴿إِلَّا لِنُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ مه‌گه‌ر بو‌ئه‌وه‌ی
 روونی بکه‌یته‌وه بو‌خه‌لکی ﴿الَّذِي أَحْتَفِلُوا فِيهِ﴾ ئه‌وه‌ی که‌تیایدا جیاواز بوون ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ﴾ وه تارینمونی و میهره‌بانیش بیت بو‌که‌سانی که‌باوهر دینن ﴿

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِيُقِيبَكُمُ
 مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَاخًا لِصَاسِغًا لِلشَّارِبِينَ
 ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
 حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى التَّحْلِ
 أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ
 كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا
 شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى
 أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾
 وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا
 بِرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعِزَّةِ
 اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرِزْقَكُمْ مِنْ
 الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وہ خواہ ناسمانہ وہ بارانی باراندو وہ ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ جا بہو (بارانہ) زہوی زیندو کردہ وہ دوای تہ وہی کہ مردبوو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بہ راستی لہ مہدا ﴿لَايَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ نیشانہ و بہ لگہ بہ کی پروں ہہ بہ بؤ کہ سانیک کہ (راستی) دہ بیستن ﴿وَإِنَّ لِكُلِّ الْأُمَّةِ لَعِبْرَةً﴾ وہ بہ راستی لہ نازہل و مالائیشدا بؤ تہ وہ پہنند و ناموزگاری ہہ بہ ﴿سُنِّيَكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ﴾ لہ وہی لہ ناو سکی دایہ بہ تہ وہی دہ نوشین ﴿مَنْ يَبْنِ فَرْثًا وَيَبْنِ لَبًّا خَالِصًا سَابِعًا لِلشَّرِيبِ﴾ لہ نیتوان سپروان (پسی) و خویندا شیرینکی پاکی بی خوشتان پی دہ نوشیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ﴾ وہ لہ بہرو بوومہ کانی دار خورما و پزہ کانیس ﴿تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا﴾ (خواردنہ وہی) سہر خو شکرہی لی دروست دہ کەن ﴿وَرَزَقًا حَسَنًا﴾ و ہرؤزی و بڑیوی پاک و چاکیشی (لی دروست دہ کەن و ہک میوڑ و دوشاو) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بہ راستی لہ وہدا نیشانہ ہہ بہ بؤ کہ سانیک کہ تیدہ گەن ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ وہ بہرورہ دگارت سرووش (نیلہامی) کرد بؤ ہننگ ﴿أَنْ تَخْرِجِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾ کہ لہ چیا کاندان خانو (بؤ خوٹ) ساز بدہ ﴿وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ و لہ (کونی) دارو درہ ختہ کان لہ و (شوین) انہی کہ خہ لکی دروستی دہ کەن (بؤی) ﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ پاشان لہ ہہ مو بہرو بوومیک بمزہ ﴿فَأَسْأَلُكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ تہ وسائو و پگیانہی بہرورہ دگارت بگرہ بہر بہمل کہ چی ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا﴾ لہ سکی تہ و (ہہ نگانہ وہ) دیتہ دہر ﴿شَرَابًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ خواردنہ وہیہ ک (ہہ نگوین) کہ پرنگہ کانی جیاوازہ ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ کہ شیفای تیدایہ بؤ خہ لکی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان لہ وہدا نیشانہی گہورہ ہہ بہ بؤ کہ سانیک کہ بیبر دہ کەنہ وہ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّكُمْ﴾ بیگومان خوا تہ وہی دروست کردو وہ پاشان دہ تان مرینیت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ﴾ وہ ہہ ندیک لہ تہ وہی (زور پیر دہ بی تا) دہ گہ پرنیت تہ وہ بؤ لاواز ترینی تہ مہن ﴿لَٰكِن لَّا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ بؤ تہ وہی لہ پاش زانین ہہیچ شتیک نہ زانیت (ہہ مو و شتیک لہ بیبر بچیتہ وہ) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ بہ راستی خوا زانای بہ توانایہ ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ وہ خوا فہ زلی ہہ ندیک تانی داوہ بہ سہر ہہ ندیک تاند لہ (پیدانی) رزق و پوزی دا ﴿فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ جائہ وانہی کہ فہ زلی خودایان بہ سہر وہیہ و رزق و پوزیان زورہ بہ شی بہ ندہ کانی لی نادہن ﴿فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ تہ ہوئی تہ وہ و تہ وان (بہ ندہ کان و) تہ مان یہ کسان بن تیدا ﴿أَفَتَعْمَىٰ اللَّهُ يَخْتَدُونَ﴾ دہی نایا تہ وانہ تینکاری چاکہ و نیعمہ تہ کانی خوا دہ کەن؟ ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وہ خوا لہ پزہ گہزی خوٹان ہاوسہری بؤ بہدی ہیناون ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وہ لہ زن و ہاوسہرہ کانتان کورپو نہ وہی بؤ فہراہم ہیناون ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وہ رزق و پوزی پاک و خوشی پیدا وون ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾ دہی نایا تہ وان ہہر بہ ناہق و بہ تال باوہر دینن ﴿وَبِعَمَتِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ وہ بہ چاکہ و نیعمہ تہ کانی بی باوہر و سپلہن ﴿۷۶﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٦﴾ فَلَا تَضْرِبُوا اللَّهَ الْأَمْثَالَ
 إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ * ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
 مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آرِزْقًا حَسَنًا
 فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
 أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ
 أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَأَيِّاتٍ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ
 بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
 الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾
 وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
 وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ
 مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَهُمْ مِنْ جِزْيَةٍ يُقْبَلُونَ﴾ ٦٤ ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا﴾ کہ خواہنی ہیج رزق و پڑزیہ کی تہ وان نین ﴿مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نہ لہ ٹاسمانہ کان و نہ لہ زہویدا ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ و ناشتوانن (پڑزیان بدن) ﴿فَلَا تَضُرُّهُمُ أَمْثَالُ﴾ کہ واتہ و یتہ بو خوا مہ ہیئنہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ بہ راستی خوا دہ زانیت و ئیوہ نازانن ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾ خوا نمونہی ہینا وہ تہ وہ بہ بندہ یہ کی خا و ن دار ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ کہ توانای بہ سہر ہیج شتیکدا نیہ ﴿وَمَنْ زَرَفْتَهُ مِثْرًا رِقًا حَسَنًا﴾ لہ گہل کہ سیکی (باوہ ردار) کہ رزق و پڑزی چاکمان پی دایت لہ لایہن خو مانہ وہ ﴿فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ تہ ویش لہ و (پڑزیہ) ی بہ خشیت بہ نہیتی و ناشکرا ﴿هَلْ يَسْتَوُونَ﴾ ٹایا تہ و دووانہ یہ کسانن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سو پاس و ستایش بو خوا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زور بہ بیان نازانن ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ثَلَاثِينَ﴾ و ہ ہر وہا خوا نمونہی ہینا وہ تہ وہ بہ دوو پیاو ﴿أَحَدُهُمَا أَتَىٰ﴾ لہ یقادر علی شئیء یہ کیکیان لالی زگماکی یہ کہ توانای بہ سہر ہیج شتیکدا نیہ ﴿وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ﴾ و تہ و (پیاوہ) تہ ر و بارہ بہ سہر خواہنہ کہ یہ وہ ﴿أَيْتَمًا يُوَجِّهُهُ الْآبَاءُ بِخَيْرٍ﴾ بہرہ و ہر شویتیک بینری ہیج خیر و چاکہ یہ ک ناہینیتہ وہ ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ ٹایا تہ و کہ سہ یہ کسانہ لہ گہل کہ سینک فرمان بہ داد گہری بدات ﴿وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ و تہ و (کہ سہ) لہ سہر رینگہ یہ کی راست بیت ﴿وَلِلَّهِ عِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و ہ ہر بو خوا بہ نہیتی و بہ نہانیہ کانی ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ﴾ و ہ ہاتنی پڑزی دوایش (بہ لای خواوہ) ﴿إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هَوَافٍ أَوْ قُرْبٍ﴾ ہر وہ کو چا و تروکانیک وایہ یان نزیک تر لہ وہش ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بہ راستی خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ توانایہ ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ خوا تہ و خوا بہ یہ کہ ئیوہی لہ سکی دایکتان دہر ہینا وہ ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ کہ ہیچتان نہ دہ زانی ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ و ہ (خوا) گوی و چا و دلی پیدان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو تہ وہی سو پاسی (خوا) بکن ﴿الَّذِي رَفَعْنَا إِلَى الطَّيْرِ﴾ ٹایا تہ وان سہرنجی بالندہ یان نہ داوہ؟ ﴿مُسْحَرَاتٍ فِي جُودِ السَّمَاءِ﴾ کہ چوں لہ ہہ وای ٹاسماندا رام ہیرا و ن ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگہ لہ خوا کی رپایان دہ گریٹ (بہ و ٹاسمانہ وہ) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بہ راستی لہ و (راگیر کردنہ) دا چہند نیشانہ و بہ لگہ ہہ یہ بو تہ وانہی باوہ ر دینن ﴿٦٥﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
 الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
 وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمِتْعًا إِلَىٰ حِينِ
 ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ
 الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
 الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
 وَأَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِذَارَاءَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
 يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَارَاءَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَ هُمْ قَالُوا
 رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
 فَالْقَوْلُ إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ كٰذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوْلُ إِلَىٰ
 اللَّهِ يَوْمَ يَذِ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ و ه خوا مالّه کاتنای کردوه به جئی دانیشن و حه وانوهه ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ و ه له پیستی نازه لیش ده وارو ره شمالی بو فراهم هیتاون ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾ (هله دریت و ده گویریته وه) به ئاسانی له پروژی کوچ و بار کردندانو له پروژی مانه وه ونیشه جئی بوتاندا ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا﴾ وه (سازاندویه تی بوتان) له خوری و کولکی (ته و نازه لانه) ﴿وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمَتَاعًا﴾ وه له مووه کانیان شتومه کی ناومال که که لکی لی وهرده گرن ﴿إِلَى الْحِينِ﴾ تا ماوهیه ک ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا﴾ وه خوا له وهی که دروستی کردوه سیبیری زوری ره خساندوه بوتان ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنَاتًا﴾ وه له چیاکاندا په ناگیا و نه شکه وتی بو به دی هیتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُم سَرَائِلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ﴾ وه سازیدوه بوتان جل و بو شاکیک که ده تان پاریزی له گهر ما ﴿وَسَرَائِلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ﴾ ههروه ها جل و بو شاکیک که له کاتی جه نگدا ده تان پاریزیت (له دورنمان) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾ ئا به و جوړه چاکه و نیعمه ته کانی خوی ته و او ده کات به سه رتانه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو ئه وهی مل که چ و موسولمان بین ﴿فَإِن تَوَلَّوْا فَمَا عَلَيْكُمْ﴾ ئه وسائو گهر ئه وان روویان وهر گیرا ئه وه بیگومان ئه وهی له سه ر تویه ته نهها ﴿الْبَلَّغِ الْمُبِينِ﴾ راگه یاندنی ئاشکرای (ئاینه که ته) ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ ئه وان ه به ره کانی خوا ده ناسن (و ده زانن) ﴿ثُمَّ يُعْزِبُونَهَا﴾ پاشان ئینکاری ده که ن ﴿وَكَرَّهُمُ الْكُفْرُونَ﴾ وه زوربهی ئه وان هه ربی باوه رن ﴿وَيَوْمَ نَعْتَمُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه روژیک دی ئیمه له هه ر ئوممه تیک شایه تیک (پتعه مبه ریک) یان بو ده نیرین ﴿ثُمَّ لَا يُؤَدُّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وسائو مؤله ت نادریت به وان هی باوه ریان نه هیتاوه ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ بیانوشیان لی وهر ناگیریت ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾ وه کاتی ئه وان هی سته میان کردوه وسزای دوزه خ ده بینن ﴿فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ نه سزاکه یان له سه ر سووک ده کریت نه مؤله تیش ده درین ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ﴾ وه کاتیک ئه وان هی که هاوبه شیان داناهه په رستراوه کانیان ده بینن ﴿قَالُوا﴾ ده لئین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُنَا﴾ ئه ی په روره دگارمان ئه وان هه په رستراوه کانمان ﴿الَّذِينَ كُنَّا نَعُوْا مِنْ دُونِكَ﴾ که ئیمه هاوارمان لی نه کردن له جیاتی تو ﴿فَالْقَوْلُ إِلَيْهِمْ لَقَوْلِ إِنَّكُمْ﴾ ئه مجا ئه و (په رستراوانه) ووته یان ئاراسته ده که ن (و ده لئین) به راستی ئیوه ﴿لَا كَذِبُونَ﴾ دروزنن ﴿وَإِلْقَاؤِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامِ﴾ وه له و روژدها هه موو گویراپه لی و ملکه چی ئه نوینن بو خوا ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ وه وون ده بیت لیان ئه و درویانه ی که هه لیان ده به ست (له دونیادا) ﴿

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
 فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي
 كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
 شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ
 يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
 الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
 غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثَاتٍ خِذُوا مِنَّا مَنَاسِكَمُ دَخَلْنَا
 بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ
 بِهِ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
 ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ
 يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که بی باوهر بوون و بهر گری خه‌ل‌کیشیان کردوه
 له‌پر یگه‌ی خوا ﴿رَزَقْنَاهُمْ عَذَابًا قَوَّاقِلًا﴾ جگه له سزا که‌ی خو بیان سزایان بو زیاد ده‌که‌ین ﴿بِمَا
 كَانُوا يَفْسِدُونَ﴾ له‌بهر نه‌وه‌ی که خرابه‌کاریان ده‌کرد ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه نه‌وه
 پرورده‌ی که نیمه له ههر نوممه‌تیک شایه‌تیک (پیغه‌مبه‌ریک) ده‌نیرین ﴿عَلَيْهِمْ مِنَ أَنْفُسِهِمْ﴾ بوسه‌ریان
 له‌خو بیان (که شایه‌تیان لی بدات) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ بَابًا فَاصِدًا﴾ وه توش ده‌هینین (نه‌ی موحه‌ممه‌د
 ﴿صَلَّى﴾) به‌شایه‌ت له‌سهر نه‌وانه ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وه نیمه قورئانمان ناردوته خواره‌وه بو ت
 ﴿تَبَيَّنَّا الْكُلَّ شَيْءٍ﴾ که‌ر وون که‌ر وه‌یه بو هه‌موو شتیک ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌رینموونی
 ومیهره‌بانی و مزده‌یه بو موسلمانان ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ به‌راستی خوا فرمان ده‌دات
 به‌داد گری و به‌چاکه ﴿وَآيَاتِ ذِي الْقُرْآنِ﴾ و به‌به‌خشین به‌خزم و خویش ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
 وَالْبَغْيِ﴾ وه (خوا) بهر گری ده‌کات له‌داوین بیسی و خرابه و ده‌ست درپژی ﴿يَعْظُمُ عَلَيْكُمْ تَذَكُّرُونَ﴾
 ناموژ گاریتان ده‌کات بو نه‌وه‌ی به‌ند و هر گرن و بیرکه‌نه‌وه ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾
 وه به‌لینی خوا به‌جی بینن کاتی که به‌لین ده‌دن ﴿وَلَا تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ﴾ و به‌لین و په‌یمانہ کانتان مه‌شکین
 ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ له‌پاش به‌ستن و دوو باتکر دنه‌ویان ﴿وَقَدْ جَعَلْنَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ حُرْمَاتٍ﴾ له‌کاتیکدا
 خواتان کردوه به‌شایه‌ت و چاودیر به‌سهر خو تانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَقْعَلُونَ﴾ به‌راستی هه‌رچی
 ده‌که‌ن خوا ده‌یزانیت ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ غَرْلَهَا﴾ وه‌که نه‌و (نافره‌ته) مه‌بن که‌ر یسه‌که‌ی کرده‌وه
 به‌خوری ﴿مِنْ بَعْدِ قَوْلِ أَنْكَرْنَا﴾ له‌پاش بادان و رستن و شه‌ته‌ک دانی ﴿تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ﴾
 سویندو په‌یمانہ کانتان ده‌که‌ن به‌هوی ناپاکی و فرو فیل له‌نیوانتاندا ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ له‌بهر
 نه‌وه‌ی ده‌سته و کومه‌لنک زور تر و به‌هیز تره له‌ده‌سته و کومه‌لنکی تر ﴿إِنَّمَا يَتَّبِعُ اللَّهُ بِهِ﴾ خوا به‌وه
 تاقیتان ده‌کاته‌وه ﴿وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه سویند به‌خوا له‌پرورژی دوا پیدا بوتان روون ده‌کاته‌وه
 ﴿مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ نه‌وه‌ی که‌نیوه تیا پیدا جیاواز بوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 وه نه‌گه‌ر خوا بیویستایه نی‌وه‌ی ده‌کرد به‌به‌ک نوممه‌ت ﴿وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌لام (خوا) ههر
 که‌سینکی بویت گومر ای ده‌کات (به‌هوی سهر که‌شی خو به‌وه) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ههر که‌سینکی
 بویت رینموونی ده‌کات ﴿وَلَسْتَ لَنْ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه سویند به‌خوا پرسیارتان لی ده‌کریت له‌وه‌ی
 که‌ده‌تانکرد ﴿۱۳﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ
 ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ
 يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾
 فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
 هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
 لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ و ه سویتد و په‌یمانان مه‌کهن به‌هوی ﴿دَخَلَا بَيْنَكُمْ﴾ غه‌درو ناپاکی له‌نیوان یه‌کترا ﴿فَقَرَلْ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾ تا پی له‌پاش جیگیر بوونی (له‌سهر باوهر) هه‌لنه‌خلیسکی ﴿وَتَذَوُّوا السُّوءَ﴾ و سزاو ناره‌حه‌تی نه‌چه‌ژن ﴿بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌هوی به‌ره‌لستی کردنتان له‌ریبازی خوا ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (ئه‌گهر وابن) سزای زور گه‌وره‌تان بو ده‌بیت ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ وه به‌لین و به‌یمانی خوا به‌نرخیکی که‌م مه‌گورنه‌وه ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به‌راستی ئه‌وه‌ی که‌لای خوا هه‌یه‌چاکتره‌بو‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئه‌گهر ئیوه‌بزانن ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ (چونکه) ههرچی لای ئیوه‌یه‌ته‌واو ده‌بیت ئه‌فه‌وتیت ونامتیت به‌لام ئه‌وه‌ی لای خوا یه‌هر ده‌میتیت ﴿وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سویتد به‌خوا ئه‌وانه‌ی که‌به‌ئارام بوون پاداشتیان ده‌دینه‌وه ﴿بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌پاداشتی چاکتر له‌کرده‌وه‌کانیان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ﴾ ههرکه‌س له‌نیر بیان له‌می کرده‌وه‌ی چاکی کردبیت و بیکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و پرواداریش بوو بیت ئه‌وه سویتد به‌خوا به‌زیانیکی خوش ده‌بان ژبه‌نین ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ﴾ و سویتد بی پاداشتیان بده‌ینه‌وه به‌چاکتر ﴿مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌ئه‌وان ده‌یانکرد ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) کاتیک ویستت قورئان بخوینی ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ﴾ په‌نا بگره به‌خوا له‌شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو و دهرکراو له‌به‌زه‌یی خوا ﴿إِنَّهُ وَلِيُّ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی ئه‌و (شه‌یتان) ده‌سه‌لاتی نی یه ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌سهر ئه‌وانه‌ی که‌باوهر بیان هیتاوه ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و ته‌نها پشت به‌په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن ﴿إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ ته‌نها ده‌سه‌لاتی به‌سهر ئه‌وانه‌دا هه‌یه ﴿يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ که‌ئو (شه‌یتان) ده‌که‌نه‌دو‌ست پشتیوانی خو‌یان و ئه‌وانه‌ی به‌هوی ئه‌وه‌وه‌بو‌ونه‌ته‌هاو‌لدانه‌ر ﴿وَإِذْ بَدَلْنَا ءآيَةً مَّكَانَ ءآيَةٍ﴾ ههر کاتیک ئابه‌تیک له‌جی ئابه‌تیک تیردا دابه‌زینین ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزَلُّ﴾ وه‌خوا چاکتر ده‌زانی چی ده‌نیریتته‌خواره‌وه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ﴾ ده‌لین تو له‌خو‌ته‌وه‌درو هه‌لده‌به‌ستی به‌ناوی خواوه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (وانیه) به‌لکو زور به‌بیان هیچ نازانن ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ بلی جوهره‌ئیل دابه‌زاننده ﴿مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ له‌لابه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌به‌راستی ﴿لِيُنَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا ئه‌وانه‌ی باوهر بیان هیتاوه‌دامه‌زراویان بکات ﴿وَهُدَىٰ وَيُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ و رینمونی و موژده‌ش بیت بوموسولمانان ﴿

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
 الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ
 ﴿١١٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١١٥﴾
 مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
 مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
 صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ﴿١١٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
 الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
 ﴿١١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ
 وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١١٨﴾ لَاجِرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فِتْنَانَا ثُمَّ جَاهَدُوا
 وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

﴿وَلَقَدْ تَعَلَّمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویتند به‌خوا بیگومان نیمه‌ده‌زائین که‌ئهو (بی‌باوه‌رانه) ده‌لین
 ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ﴾ هەر ئاده‌می یه (ئهم قورئانه‌ی) فی‌ری (موحه‌مه‌د) ده‌کات (مه‌به‌ستیان
 کابرایه‌کی پومی بوو) ﴿لِسَانَ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبِي﴾ که‌چی زمانی ئهو که‌سه‌ی ئه‌وی
 ده‌ده‌نه‌پال عه‌جه‌می یه ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ و ئهم (قورئانه) ش به‌زمانی عه‌ره‌بی پاراو و پروون
 (دابه‌زیوه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌پر وایان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا
 نی یه ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خوای گه‌وره پرنموونیان ناکات، و سزای سه‌ختی بو
 ئاماده‌کردوون ﴿إِنَّمَا يَتَرَى الْكَذِبَ الَّذِينَ﴾ بیگومان ته‌نها ئه‌وانه در وه‌لده‌به‌ستن به‌ناوی
 خواوه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌باوه‌ریان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا نی یه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 وهر خویمان دروزنن ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ ئهو که‌سه‌ی بی باوه‌ر بی به‌خوا له‌پاشان
 باوه‌ره‌تانی ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ﴾ مه‌گر که‌سیک زوری لی کرا بیت ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ و دل‌یشی
 دامه‌زراو ئارام بیت به‌باوه‌ر ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾ به‌لام که‌سی دلی خوش و شادمان
 بیت به‌بی باوه‌ری ﴿فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنَ اللَّهِ﴾ ئه‌وه به‌ر خه‌شم و قینی خوا که‌وتوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ و سزای گه‌وره‌بان ده‌بی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئهم (هه‌ره‌شه‌یه) له‌به‌ر ئه‌وه‌یه به‌راستی ئه‌وانه
 ﴿أَسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ زبانی دنیا یان لا خوشه‌ویستر بوو له‌زبانی رۆزی دوایی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ و به‌راستی خوا رینموونی که‌سانی بی باوه‌ر ناکات ﴿
 وَأُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه که‌سانیکن ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا مۆری ناوه به‌سه‌ر دل ﴿وَسَمِعِهِمْ
 وَأَبْصَرِهِمْ﴾ و به‌سه‌ر گوئی و چاویاندا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ وه هه‌ر ئه‌وانه بی ئاگیان ﴿
 لَاجِرَةً أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ راسته و بیگومان ئه‌وانه له‌رۆزی دواییدا ﴿هُمُ الْكَاسِرُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وان
 زه‌ره‌مه‌ندن ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ پاشان به‌راستی په‌روه‌ر دگارت بو ئه‌وانه‌ی کۆچیان
 کردوه ﴿مَنْ بَعْدَ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهِدُوا﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ی سزا دران پاشان جیهاد و تی کۆشانیان کرد
 ﴿وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ و به‌ئارام بوون بیگومان په‌روه‌ر دگارت له‌دوای ئه‌وه ﴿لَا تُؤْمَرُ
 رَجِيمٌ﴾ لی بورده‌ی میهره‌بانه (بویان) ﴿۱۱۰﴾

* يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَدِلٍ عَنِ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن
 كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
 الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
 رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَأَشْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
 عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ
 اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ
 هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ
 الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 مِن قَبْلٍ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ لَهَا رِزْقُهَا﴾ له‌رِزْقِکدا که‌هه‌موو که‌سینک دیت ﴿تُجَدِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ به‌رگری له‌خوی ده‌کات ﴿وَتُؤْتَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه‌هه‌موو که‌سینک هه‌رچی کر دیت پاداشتی ته‌واوی وه‌رده‌گری ﴿وَهُمْ لَا يظَلُمُونَ﴾ و‌ئه‌وان سته‌میان لی‌ناکریت ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَوْمًا﴾ خوا‌نموونه‌ی هیتاوه‌ته‌وه به‌(خه‌لکی) گوند و‌شاریک ﴿كَانَتْ أُمَّةً مُّطْمَئِنَّةً﴾ که‌هینمن و‌دلنیا بوون ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا﴾ رزق و‌پروزی زوری بو‌دهات ﴿وَمِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له‌هه‌موو شوینیکه‌وه ﴿فَكَفَّرَتْ بِأَعْمِرِ اللَّهِ﴾ که‌چی به‌رانبه‌ر چاکه و‌نیعمه‌ته‌کانی خوا‌ناسویاس و‌سپله‌بوون ﴿فَأَذَاهَا اللَّهُ﴾ جا‌خوا‌به‌وه‌یه‌وه‌کر دی به‌به‌ر (خه‌لکه‌که) یدا ﴿بِإِسَاءِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾ پو‌شاکمی برسیتی و‌ترس و‌بیم ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ له‌به‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یانکر د ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ﴾ سویند به‌خوا‌به‌راستی پیغه‌مبه‌ریکیان له‌خویان بو‌هات ﴿وَكَذَّبُوهُ﴾ که‌چی باوه‌ریان بی‌نه‌هیتا ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ جا‌سزا‌گرتنی له‌کاتیکدا سته‌م کاربوون ﴿فَكَانُوا مِمَّا زَكَّرَ اللَّهُ﴾ جاله‌و‌بژیویه‌ی خوا‌پی‌ی به‌خشییوون بخون ﴿حَلَّالًا طَيِّبًا﴾ که‌حه‌لال و‌پاکه ﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ و‌سویاسی چاکه‌و‌نیعمه‌تی خوا‌بکه‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتَاءُ الْعِبَادُونَ﴾ ته‌گه‌ر ئیوه‌هه‌ر ئه‌و‌ده‌به‌رستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾ بی‌گومان (خوا) ئه‌وه‌ی حهرامی کر دووه‌له‌سه‌رتان ته‌نها مرداره‌وه‌بوو ﴿وَالذَّمَّ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ﴾ و‌خوین و‌گوشتی به‌راز ﴿وَمَا أَهْلَ لَعْنِ اللَّهِ بِهِ﴾ و‌ئه‌وه‌ی (که‌سه‌رپراوه‌و) ناوی غه‌بری خوا‌ی لی‌هیتراوه ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ عَلَيْهِمْ وَلَا عُدَّةَ﴾ به‌لام هه‌ر که‌سینک ناچار بوو (له‌و‌حهرامانه‌بخوات) بی‌ده‌ست دریزی و‌زیاده‌روی ﴿فَاتَّ اللَّهُ عَفْوَ رَحِيمٌ﴾ ئه‌وه‌بی‌گومان خوا‌لی‌بورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ وه‌له‌خوتانه‌وه‌نه‌لین ﴿لِمَا تَصِفُ السُّنُكُورُ الْكُذِبَ﴾ ئه‌وه‌ی که‌به‌زمانتاندا دیت به‌درو ﴿هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ ئه‌وه‌حه‌لاله‌و‌ئه‌وه‌حه‌رامه ﴿لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی درو‌ه‌له‌به‌ستن به‌ده‌م خوا‌وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌ی درو‌ه‌له‌به‌ستن به‌ناوی خوا‌وه ﴿لَا يُلْحِقُونَ﴾ پرزگار نابن ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ (له‌دونیادا) رابورادنیکی که‌م (یان‌ده‌بی) ﴿وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (له‌دوا‌پو‌ژدا) سزای سه‌ختیان بو‌هه‌یه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا﴾ وه‌له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ج‌ووله‌که‌بوون ﴿حَرَمْنَا فَصَّصْنَا عَلَيْكَ﴾ حهرامان کر د (لییان) ئه‌وه‌ی که‌باسمان کر دووه‌بو‌ت ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پیش (دابه‌زینی ئه‌م‌نایه‌ته) ﴿وَمَا ظَلَمْتُمْ﴾ وه‌ئیمه‌سته‌مان لی‌نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو‌خویان سته‌میان له‌خویان ده‌کر د ﴿

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾
 إِبراهيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَهُوَ مِنْ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِلْأَنْعَمِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١٢١﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جَعَلُ السَّبْتِ عَلَى الَّذِينَ أُخْتَفُوا
 فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
 ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَإِنْ
 صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
 إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
 ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلذَّيْتِ﴾ پاشان بہرہ پستی پەرورہ دگارت بؤ ئەوانہی ﴿عَمِلُوا الشُّوءَ بِجَهَلَةٍ﴾ خرابہ بیان کردوہ بہ نہ فامی ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاشان دواى ئەوہ گہراونہ تہوہو تو بہ بیان کردوہ ﴿وَأَصْحَابًا﴾ و کرداری خویمان چاک کردوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہرہ پستی پەرورہ دگارت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ لہ پاش ئەوانہ ﴿لَعَفُورٌ رَجِيمٌ﴾ لیسوردہی میہرہ بانہ ﴿إِنَّ ابْرَہِيمَ﴾ بہرہ پستی ئیبراہیم ﴿كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ﴾ (بؤ خوئی) ئوممہ تیک بوو گوئیرایہل و فہرمانبہر دار بؤ خوا ﴿حَنِيفًا وَلَا يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ لا دہربوو لہ مہموو ئاینیکی ناہق و ہرگیز لہ ہاوبہش دانہران نہ بوہ ﴿شَاكِرًا لِّلنِّعَمِ﴾ شو کرانہ بڑیری (خوا) بوہ لہ بہرہ امبہر نازو نیعمہ تہ کانیدا ﴿أَجْتَبَنَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئەویش ہلہی بژارد و پینگہی راستی نشان دا (کہ ئیسلامہ) ﴿وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ وہ ئیمہ لہ دونیادا نیعمت و بہرہی چاکمان پی بہ خشی ﴿وَأَنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بہرہ پستی ئەو لہ روژی دوایشدا لہ پیزی چاکاندایہ ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ پاشان نیگامان بؤ کردیت ﴿أَنْ أُنشِئَ مَلَأَ ابْرَہِيمَ﴾ کہ بہ پیرہوی ئاینی ئیبراہیم بکہ ﴿حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ چونکہ پاک و راست بوو بہ ہیچ جوڑی لہاوبہش دانہران نہ بوو ﴿إِنَّمَا جَعَلْنَا السَّبْتَ عَلَى الَّذِينَ﴾ بیگومان (پیزگر تنی) روژانی شہمہ تہنہا لہ سہر ئەوانہ دانرا ﴿أَخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ کہ جیاواز بوون تیایدا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ وہ بہرہ پستی پەرورہ دگارت ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ دادوہری دہ کات لہ نتیوانیاندایہ ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ روژی دوایشدا ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لہوہی کہ ئەوان تیایدا جیاواز بوون ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ﴾ (خہ لکی) بانگ بکہ بؤ پیزی پەرورہ دگارت ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ بہ دانایی و بہ ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَوَحَّدَهُمْ﴾ وہ لہ گہ لیان بدوی (موجادہ لہ بکہ) ﴿بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ بہ چاکترین شیوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بیگومان پەرورہ دگارت خوئی چاک دہ زانی ﴿بِمَنْ صَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بہ وانہی گو مرابوون و لایاندا وہ لہ پینگاہی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وہ ہر خوئی زانیہ بہ وانہی لہ سہر پینگاہی راستن ﴿وَإِنَّ عَاقِبَتَهُمْ﴾ وہ ئە گہر تولہ تان سہندہوہ ﴿فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوذْتُمْ بِهِ﴾ ئەوہ بہ ئەندازہی ئەو سستہ می دژتان کراوہ تولہ بکہ نہوہ ﴿وَلَيْتَ صَبَّرْتُمْ﴾ وہ ئە گہر ئارام بگرن ﴿لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ ئەوہ باشترہ بؤ ئارام گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وہ (ئہی مو حہمہد ﷺ) دان بہ خوئندا بگرہ ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئارام گرتنہ کہ شت ہر بہ (یارمہ تی) خوابہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خفہ تیان بؤ مہ خو ﴿وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و بہو فیل و پیلانانہش دہ یکہن دل تہنگ مہ بہ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بہرہ پستی خوا لہ گہل ئەوانہیہ کہ خویمان پاراستوہ (لہ تاوان) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ہر وہا لہ گہل ئەوانہ شدایہ کہ خیر خواز و چاکہ کارن ﴿۱۷۱﴾

سورة الإسراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ وَمِنَ آيَاتِنَا أَنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ آلَاتٍ تَتَّخِذُونَ مِنْ دُونِي وَكَيْلًا ﴿٢﴾
ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾
وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَتَلْعُنَ عُُلُوكُمْ كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا
بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ
الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ
عَلَيْهِمْ وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالِ بَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرِ نَفِيرًا
﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنَكُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِن أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْأَوْجُوهُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

سورہ فی (الإسراء)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِكَ وَبَيْگہ ردی بُوْئہ وزاتہی کہ شہ ورہوی کرد ﴿بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ بہ بہندہی خوی
 لہ شہ وینکدا ﴿مَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ مزگہ وتی حہرامہ وہ (لہ شاری مہ ککہ) ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾
 بُوْ مزگہ وتی (الاقصی) لہ (بیت المقدس) ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ کہ دہورو بہریمان پیروز و فہردار
 کردوہ ﴿لِزَيْبِہٖ مِنْ آيَاتِنَا﴾ بُوْئہ وہی ہتدیک لہ بہ لگہ و نیشانہ پرونہ کانی خۆمانی نیشان بدہین
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ بہ راستی ہرئو و بیسہری بینایہ ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكَتَبَ﴾ و تہ وراثیشمان
 بہ خشی بہ موسا ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ و تہ و (تہ وراثہ) مان کردہ ہوی ریتمونوی بُوْ نہ وہی
 ئیسرائیل ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ دُونِي وَكَيْلًا﴾ (بیمان ووتن) کہ بیجگہ لہ من کہس مہ کہ نہ پشتیوانی
 خۆتان ﴿ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلٍ مَّعْ نُوحٍ﴾ (ئہی) نہ وہی تہ و کہسانہی کہ لہ گہل نوح (لہ کہشتیدا)
 ہلمان گرتن ﴿إِنَّهٗ رَكَاتَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ بہ راستی نوح بہندہ یہ کی زور سو پاس گوزار بوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكُتُبِ﴾ نہ وہ کانی ئیسرائیلمان ناگادار کردو ہہ ولمان پیدان لہ نامہ کہ یاندا
 ﴿لَتُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَدِّينَ﴾ کہ سویند بہ خوا ئیوہ خرابہ کاری دہ کہن لہ زہوی دا دوو جار ﴿وَتَعْلَنَ
 عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ و بیگومان بہ رز دہ بنہ وہو زال دہ بن (بہ سہر خہ لکی دا) بہ ہرز بونہ وہیہ کی زور گہورہ
 ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَئِهٖمَا﴾ جا کاتیک یہ کہ مین بہ لئین (لہو دووانہ) ہات (کہ بہ لئستان پیدراوہ)
 ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا﴾ دہینیرینہ سہرتان چہند بہندہ یہ کی خۆمان ﴿أُولَئِی بَاسٍ شَدِيدٍ﴾ کہ خاوہنی
 دہست و ہشاندینکی بہ تینن لہ جہنگ دا ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾ تہ مجا تہ وانہ دہ گہرین بہ ناو
 وولاتہ کہ تاندا ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا﴾ و تہ وہ بہ لئینکی بہدی ہتیرا بوو ﴿فُرُودًا أَلَكْرَةَ
 عَلَيْهِمْ﴾ لہ باشان جاریکی تر ئیوہ بہ سہر یاندا زال دہ کہینہ وہ ﴿وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾ و ہ دارایی
 و کوری زورٹان ہی دہہ خشین ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرِ نَفِيرًا﴾ و لہ شکر و کہستان (لہ جاری پیشو)
 زورتر دہ کہین ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾ تہ گہر ئیوہ چاکہ بکہن تہ و اچاکہ بُوْ خۆتان دہ کہن
 ﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ و تہ گہر خرابہش بکہن تہ و ا (سزاکہی) ہر بُوْ خۆتانہ ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾
 جا کاتی بہ لئینی (سزا و تۆلہی) دووہم ہات ﴿لِيَسْتَوُوا رُجُوهَكُمْ﴾ بُوْئہ وہی بہ زارہ و خہفہت
 بہر و خسارتانہ وہ دہر کہ ویت ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ و بُوْئہ وہی بچنہ وہ ناو مزگہ وتی تہ قضاوہ
 ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہر چونیک لہ جاری یہ کہمدا چوونہ ناویہ وہ ﴿وَلِيَسْتَرُوا مَاعَلَوْا تَنَبِيرًا﴾
 و بُوْئہ وہی ویرانی بکہن بہ ویران کردینکی گہورہ ﴿۷﴾

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
 الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
 وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ ۖ فَمَحْوَنَاءَ آيَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
 النَّهَارِ مُبْصِرَةً ۖ لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
 السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلَنَّا تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ
 إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلِيقَهُ ۖ وَفِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا
 يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ أَيُّومٍ عَلَيْكَ حَسِيبًا
 ﴿١٤﴾ مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
 عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ ۚ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمْرًا مِّنْ فَيْهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
 فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ
 مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَرْحَمَكُمُ﴾، ٹومید وایہ پەروردگار تان پره حمتان پی بکات (تہ گہر بگہر یتنہ وہ بؤلای خوا)
 ﴿وَإِنْ عُدَّتْ عِدَّتَانَا﴾، تہ گہر بگہر یتنہ وہ (بؤسہر تاوان) یتمش ده گہر یتنہ وہ (بؤ سزادانتان) ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا﴾، وه دؤزه خمان کرد به بهندیخانه بؤ بی باوہران ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي﴾، به پراستی تم قورنانه
 ریتنمونی ده کات ﴿لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾، بؤ ریتازو بهرنامه یکه که پراست ترینه ﴿وَيَبَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾، و موزدهش
 ده دات به و باوہردارانہی ﴿يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾، که کرده وہ چاکہ کان ده کهن ﴿أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾، که به پراستی
 پاداشتی گہورہیان بؤ ہہیہ ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، وه به پراستی ئەوانہی کہ باوہریان نیہ ﴿بِالْآخِرَةِ﴾، به پوژی
 دواپی ﴿أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، سزایہ کی سه ختمان بؤ نامادہ کردون ﴿وَوَدَّعِ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ﴾، وه نادہمی نزاو
 هاوار بؤ شہر و خراپہ ده کات ﴿دُعَاءَهُ بِالْحَرِيبِ﴾ (ہہرہ کو) داوا و نزا کردنی بؤ خیر و چاکہ ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ جَوَلًا﴾
 وه نادہمی ہہمیشہ ہہر پہلہ یہ تی ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾، شہو و پوژمان کرد به دوو نیشانہی (گہورہی
 ده سہ لاتی خودا) ﴿فَمَحْوَا آيَةَ الْآيِلِ﴾، تہ مجا نیشانہی شہومان تاریک کرد (یا سربہ وہ) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مَبْصُرَةً﴾
 وبہ لگہ و نیشانہی پوژمان پووناک کردہ وہ ﴿لِيَتَّبِعُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾، بؤ ئەوہی به شہوتین پوژی پەروردگار تاندا
 بگہرین ﴿وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ﴾، وه بؤ ئەوہی ژمارہی سالہ کان و حیسابی (مانگ و شہوو پوژہ کان)
 بزانی ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا﴾، وه یتیمہ ہہموو شتی کمان بہر وون و پەوانی باس کردو وہ (بؤتان) ﴿
 وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْمَنَّا طَبْعَهُ فِي عُقُبَةٍ﴾، وه ہہموو مروفیک (لہر پوژی دوا پیدا) کردہ وہی خویمان کردؤتہ گہردنیہ وہ
 (چاکہ بیت یا خراپہ) ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، وه لہر پوژی دوا پیدا بؤی دہر دہیتن ﴿كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا﴾
 نامہ یکہ کہ بہ کراوہی (و ہہموو کردہ وہ کانی تیدا نوسراوہ) و دہ بیبیت ﴿أَفَرَأَيْتَ كِتَابَ﴾ (پنی دہوو تریت)
 نامہ کہت بخوینتہرہ وہ ﴿كَلِمَ يَفْسُخُكَ أَيُّومَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، تہ مرفو خوٹ بہ سیت کہ مو حاسہ بہی خوٹ بکہیت
 ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾، ہہر کہس ریتنمونی و ہیدایہ تی و ہر گرتیت ئەوہ بیگومان ریتنمونی
 و ہیدایہ تہ کی (سوود و قازانجہ کہی) ہہر بؤ خوئی دہ بیت ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، و ہہر کہ سیش گومرا
 بووبت ئەوہ بیگومان (زبان و سزاکہی) ہہر بؤ خوئی دہ بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾، وه ہیچ کہ سیک گوناہکار
 گوناہی ہیچ کہ سیک تر ہہلنا گریت ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾، یتیمہ ہہر گیز سزای (بہندہ کان) نادہین ﴿حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا﴾، ہہتا پیغہ مبر نہ نیرین (بؤیان) ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا﴾، وه کاتیک بمانہ ویت ﴿أَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً﴾ (دانیشتوانی)
 شار و گوندیک لہناو بیہین ﴿أَمْرًا مَّرْفُوعًا﴾، فرمان دہدہین (بہ گوپر پاہلی و کردہ وہی چاک) بہ دہولہ مہندہ
 خراپہ کارو زوردارہ کانی ﴿فَفَسَّخُوا فِيهَا﴾، کہ چی ئەوان یاخی دہبن و لہ فرمان دہدہ چن ﴿فَقِيَ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾
 جا بریاری (سزادان) پیویست دہ بیت بؤ (دانیشتوانی) ئەو شار و گوندانہ ﴿فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾، جا ئەوسا ویرانیان
 دہ کہین بہ ویران کردنیکی تہواو ﴿وَرَكَّ أَهْلُهَا﴾، وه زور (گہل و میللت) مان لہناو برد ﴿مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ
 نُوحٍ﴾، لہ چہر خہ کانی پاش نوح ﴿وَكَفَىٰ بَرِّكَ يَدُوبِ عِبَادِهِ﴾، پەرورہ دگارت بہ سہ بہ گوناہی بہندہ کانی
 ﴿خَيْرًا نَّبِيْرًا﴾، کہ ناگادار و بینایہ ﴿

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
 جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصِلُهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ
 الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ
 سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا تُمَدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ
 عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ
 فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ
 تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَمَّخُودًا
 ﴿٢٢﴾ * وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
 يَبُلُغْنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
 أِفٌّ وَلَا تُنهرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا
 جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
 صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَ
 الْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبْذِرِينَ
 كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

﴿مَنْ كَانُ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾ ہر کہ سیک تہ نہا ژیانہ دونیای بویت ﴿عَجَّلْتَ لَهُ فِيهَا﴾ لہم (دونیا) دا زو و بین
ی دہدین ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ ٹہوہی بمانہوی بؤ ہر کہ سیک ﴿تُرْجِعْنَا لَهُ جَهَنَّمَ﴾ لہ پاشان دوزہ خمان
بؤ سازداوہ ﴿بِضَلِّهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا﴾ دہ چیتہ ناوی بہ لؤمہ کراوی و دہر کراوی لہ میہرہ بانہی خوا ﴿۱۵﴾
﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾ ہر کہ سیکش مہ بہستی رؤژی دواہی بووہیت ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾ و ہوہ ولی
بؤ بدات بہو جوڑہی شایستہی ٹہوہ ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ و باوہرداریش بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ سَعِيَهُمْ
مَشْكُورًا﴾ ٹائہوانہ کردوہ و تیکؤشانہ کہ بان و ہر گیراوہ (لای بہر و ہر دگاریان) ﴿۱۶﴾ ﴿كَلَّا تُمِدُّ
دَهَبَ خَشِينَ بِهَمْ مِوَانَ﴾ هَوْلَاءُ وَهَوْلَاءُ ﴿۱۷﴾ ٹہوانہ (کہ ہر دونیایان دہوہیت) و ٹہوانہش (کہ رؤژی
دواہیان دہوی) ﴿مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾ لہ بہخششی بہر و ہر دگارت (لہم دونیایہدا) ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ
مَحْظُورًا﴾ بیگومان رؤژی و بہخشاوی بہر و ہر دگارت ہر گیز قہدہ غہ کراو نہ بووہ ﴿۱۸﴾ ﴿أَنْظُرْ
كَيْفَ﴾ (ٹہی موحمہد ﷺ) سہرنج بدہ چون ﴿فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (لہ دونیادا) فہزلی
ہہندیکیانمان داوہ بہسہر ہہندیکیاندا ﴿وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْصِيلًا﴾ و ہ بیگومان پلہ کان
لہ رؤژی دواہیدا گہورہ ترہ و فہزلہ کانیش گہورہ ترن ﴿۱۹﴾ ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ (ٹہی ٹادہمی)
لہ گہل خوادا بہرستراویکی تر مہ بہرستہ ﴿فَتَقَعْدَ مَذْمُومًا مَذْحُولًا﴾ ٹہ گینا دہیتہ لؤمہ کراویکی
سوک و رسوا ﴿۲۰﴾ ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ﴾ و ہ بہر و ہر دگارت ہر یاری داوہ ﴿الْأَعْبُدُوا إِلَٰهَآئِهِ﴾ کہ ہیچ
شتیک نہ بہرستن بیجگہ لہ ٹہو ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ و ہ لہ گہل دایک و باوکتان چاکہ بکہن ﴿إِنَّمَا
يَبْتَغِي عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾ ٹہ گہر یہ کیکیان (باوکت و دایکت) یان ہر دووکیان لای تو
ہیربون ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍ﴾ قسہی ناخوشیان ہن مہلئی تہ نانہت ٹوفیش ﴿وَلَا تَنْهَرُهُمَا﴾ و ہ تہیان
مہ خورہ و ہیاندا ہلہمہ شاخی ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (بہ لکو) ووتہی نہرم و شیرینیان (لہ گہلدا)
بہ کارہنہ ﴿۲۱﴾ ﴿وَخُفِّضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ بالی خو بہ کہم زانہن و میہرہ بانہیان بؤ رابخہ
﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ ہلی ٹہی بہر و ہر دگارت ہر حمیان ہن بکہ ﴿كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ ہر چؤنیک
ٹہوان منیان بہر و ہر دہ کرد بہ مندالی ﴿۲۲﴾ ﴿رَبُّكَ عَلِيمٌ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ﴾ بہر و ہر دگارتان چاک دہ زانہت
بہ ہرچی لہ دل و دہر و نتاندا ہہیہ ﴿إِنْ تَكُونُوا صَادِقِينَ﴾ ٹہ گہر ٹیوہ چاک بن و نیازی چاکہ تان
ہیت ﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ يُرِيدُ غَفُورًا﴾ ٹہوا بیگومان ٹہو (خواہیہ) لی بوردہیہ بؤ توبہ کاران ﴿۲۳﴾
﴿وَأَنذَا الْقُرْآنَ حَقًّا﴾ و ہ مافی خزمانت بدہ ﴿وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ (ہر و ہا مافی) ہہ ژارو
ہیوارہش ﴿وَلَا تُبَدِّرْ بَدْرًا﴾ زیادہ رپوہش مہ کہن ﴿۲۴﴾ ﴿إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ﴾ بہرہستی زیادہ رپوہان
﴿كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾ دؤست و ہر ای شہیتانہ کانن ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ شہیتانہش بہر انہر
(ناز و نیعمہ تہ کانی) بہر و ہر دگاری ہہمیشہ سہلہ بہ ﴿۲۵﴾

وَإِمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ أَبْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
 مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
 كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
 لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ وَكَانَ بِعِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
 أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَ
 خِطَاكُمْ كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ الَّذِي آتَيْنَاهُ وَكَانَ فَرِيضَةً مِن رَّبِّكُمْ
 سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
 وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
 الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا أَمْوَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
 مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا بِالْكِيلِ إِذَا كَلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
 السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عِنْدَهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
 وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
 الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

﴿وَأَمَّا غُرَبَاءَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَاجْعَلْ لَكُم مِّنْهُمْ رِجَالًا ۚ وَمَا تَغْرِبُونَ عَنْ عُرْسِهِمْ صَاعًا﴾ (وہ ٹہ گہر رووت و ہر گہیرا لہوانہ (لہبہر نہداری) ﴿أَبْتَعَاءَ رَحْمَتِ رَبِّكَ تَرَجُّوہَا﴾
چاوہر وانی بہ خششی و رُوزیہك بوویت لہ لایہن پہر و ہر دگار تہوہ ﴿نَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا﴾ تہوہ قسہی
جوان و نہر میان لہ گہلدبا بکہ ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ و ہ دەستت مہ کہہ کُوت بہ گہر دنتدا
(واتہ دەست قو و چاوو مہبہ لہ خیر کردندا) ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ﴾ و کراوہ و بہرہ لاشی مہ کہہ
بہ تہ و اوی (ہہر چیت ہہیہ بیدہی بہ خہلکی) ﴿فَتَقَعَدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ تا نہ بیتہ کہ سہیکی لُومہ کراوی
ہیچ بہ دەستہوہ نہماو ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی پہر و ہر دگار ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ رزق و رُوزی فراوان
دہکات ﴿لَمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بُو ہہر کہ سہیک کہہ بیہویت و و ہ تہنگی دہکات بُو ہہر کہ سہی بیہویت
﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بہ راستی تہو ہہمیشہ ناگا و بینایہ بہ بہندہ کانی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ﴾
وہ رُو لہ کانتان مہ کوزن ﴿خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ لہ ترسی ہہ زاری و نہداری ﴿مَنْ تَرَفُّهُمُ وَإِيَّاهُمْ﴾ نیمیہ رُوزی
تہ و انیش و نئیوہش دەدہین ﴿إِنَّ قَتْلَهُمْ كَاتِبَةٌ كَبِيرًا﴾ بہ راستی کوشتنی تہوانہ (تہو مندالانہ تان)
ہہلہو تاوانیکی گہورہیہ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ﴾ و نزیکی زیناش مہ کہونہوہ ﴿إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً﴾
بہ راستی تہوہ کردہوہیہ کی زور ناشرین ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ و رینگہیہ کی پیس و خراپہ ﴿وَلَا
تَقْتُلُوا النَّفْسَ﴾ و ہ کہ سہیک مہ کوزن ﴿الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ کہ خوا کوشتنی تہوی حہرام کردہ
مہ گہر بہ (ہُو یہ کی) راست و پہوانہ بیت (وہک ٹہ گہر ہاتوو کہ سہیکی کوشتہوو، یان لہ تائین
باشگہز بیوہوہ، یان شوو ی کردبوو یان ژنی ہینابوو زینایان کرد) ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَطْلُومًا﴾ جا ہہر کہ سہیک
بہنا ہق و ستہم لی کراوی کوزرا ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لُولِيِّهِ سُلْطٰنًا﴾ تہوہ دەسہ لانمان داوہ بہ خواونہ کہی
(بہسہر بکوزہ کہدا) ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ جا با خواونہ کہی زیادہ رُو یی نہکات لہ تُو لہسہ نندنہوہدا
(ٹہ گہر عہفووی کرد پاش تہوہ نہ چیت تُو لہی لی بسہ نیتہوہ، و ہ ٹہ گہر کوشتیشیہوہ بہ جوانترین
شئیوہ بیکوزیتہوہ و رازی بیت بہ بریاری خودا ہہر چُونیک بیت) ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ چونکہ
بہ راستی تہو (خواونہ) یارمہتی دراوہ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ و ہ نزیکی مالی ہہتیو مہ کہونہوہ
﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مہ گہر بہ چاکترین شیوہ نہ بیت (کہہ بریتی یہ لہ پاراستن و بہر ہہم ہینانی) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ﴾ ہہتا (ہہتیوہ کہ) دہگاتہ کہ مالی ژیری و لیزانی ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ و ہفا بکہن بہ بہ لین
و بہیمانہ کانتان ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ بہ راستی (خواونہ) بہ لین و بہیمان لہیر سراوہ بہرامبہر بہ لینتہ کانی
﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُلْتُمْ﴾ و ہ کاتیک کہہ پیوانہ دہ کہن (بُو خہلکی) بہ ریک و پیکی پیوانہ بکہن
﴿وَرَبُّوْا السُّنْطٰنِ الْمُسْتَقِيرِ﴾ و کیشانہش بکہن بہ تہرازوی راست و دروست ﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ تہمہ
(بُو ئیوہ) چاکترو نا کامیشی باشترہ (لہ دنیا و قیامہ تیشدا) ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ و ہ شوین
شتیک مہ کہوہ کہہ زانیاربت دہر بارہی نی یہ ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ بہ راستی گووی و چاو و دل
﴿كُلٌّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ ہہموو تہوانہ (خواونہ کانیان) بہر برسیارن لیئان ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
مَرَجًا﴾ و ہ مہر و بہزہویدا بہ فیز زلی و شانازیہوہ ﴿إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ (چونکہ) بہ راستی تُو نہدہ توانی
زہوی کون کہیت ﴿وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ و ہ نہدہ گہیتہ شاخہ کان لہ دریزیدا ﴿كُلٌّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ﴾
ہہموو تہوہی باسکرا خراپہ کانی ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ لای پہر و ہر دگار تہابہ جی و بیتر اوہ ﴿

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءآخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمُ
 بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثَاءً إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
 قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءِلهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَآبْتَغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
 ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمٰوٰتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِن
 لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ فَاصْنَعِ لَهُ سَمْعًا وَبَصَرًا وَخَشَعَةً لِّلْأَذْنَٰنِ ۗ أَلَمْ تَرَ أَنَّا
 جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
 مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ
 وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ بَلَغَتْ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَن عَلَىٰ أَذْبٰرِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾
 نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ
 إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾
 وَقَالُوا ءَآءَ ذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفَاتًا ءَآءَ نَا لِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

﴿ذَلِكَ وَمَا أُوتِيَ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ * ئەوه (ی که باس کرا) هه نندیکه له و دانایی و حیکمه ته ی که پهروه دگارت نیگای کردووه بۆت ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ * وه هیچ په رستراویکی تر له گهل خوادا مه په رسته ﴿فَتَأْتِي فِي جَهَنَّمَ﴾ * ئە گینا فری دهریته ناو دۆزه خووه ﴿مَأْمُومًا مَدْحُورًا﴾ * به لۆمه کراوی ددوور خراوه ی له به زه یی خوا ﴿فَأَصْفَقُ رَبُّكُمْ بِالْبَيْنِ﴾ * ئایا په روهرد گارتان په گهزی کورپی تابه تی کردووه به ئیوهه ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا﴾ * له فریشته کانیشی دا کچانی بۆخوی هه لبراردووه ﴿إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ * به راستی ئیوهه و ته یه کی زۆر گه و ره (ونا به جی) ده لئین ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ * وه سویند به خوا بینگومان (مه به سته کانمان) به چهند جور هیناوه له م قورئانه دا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ * بۆ ئه وه ی بیرکه نه وه و نامۆزگاری و هر گرن ﴿وَمَا يَرِيدهُمْ إِلَّا نَفْرًا﴾ * به لام (خوانه ناسان) ههر دوور که و ته وه بیان زیاتر ده بیت (به و باسکردنه) ﴿قُلْ لَوْ كَان مَعَهُ إِلَهَةٌ﴾ * (ئه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ * ئە گهر له گهل خوادا په رستراویکی تر ببوايه ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾ * وه ک ئه و (بت په رستان) ده لئین ﴿إِذَا لَاتَبَوَّأ﴾ * ئه و کاته ده گه ران به دواي ﴿إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾ * ریگایه کدا بۆلای خاوه نی عهرش (که خوا به) ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ﴾ * پاک و بی گهر د و به رز و بلنده ئه و (خوا به) ﴿عَمَّا يَقُولُونَ﴾ * له وه ی ئه و (بت په رستانه) ده لئین (دهرباره ی خوا) ﴿عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ * زۆر به رز و بلند تره ﴿سُبْحٰنَ لِمَا تَسْبُحُونَ﴾ * ههر چه وت ئاسمانه کان ته سبیحاتی خودا ده که ن ﴿وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ﴾ * و زه وی و ههر چی له ناویاندا به ﴿وَإِن مِّن شَيْءٍ﴾ * وه هیچ شتیک نیه ﴿إِلَّا أَسْبَحُ بِحَمْدِهِ﴾ * که ته سبیحاته و سوپاس وستایشی ئه و نه کات ﴿وَلٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ سُبْحٰنَهُمْ﴾ * به لام ئیوه تی ناگهن له ته سبیحاته که بیان ﴿إِنَّهٗ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ * به راستی خوا هه میشه به ئارام وله سه رخ و لیبوره به ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ * وه (ئه ی موحه ممه د ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ﴾ * داده نیین له نیوان تو و ئه وانده دا ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ * که باوه ریان به رۆزی دواپی نیه ﴿حٰجَابًا مَّسْتُورًا﴾ * په رده به کی نادیار (دابۆشه ر) ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ * وه دهیده یین به سه ر دلپاندا ﴿أَكَّةَ﴾ * چهند په رده به کی زۆر ئه ستوور ﴿أَن يَفْقَهُوهُ﴾ * بۆ ئه وه ی له قورئان تی نه گهن ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ * و گویشیان که رده که یین (تانه بیستن) ﴿وَإِذَا ذُكِرَتِ رَبُّكَ﴾ * وه ههر کاتیک ناوی په روهرد گارت ده به بیت (لای ئه و بی باوه رانه دا) ﴿فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾ * له قورئاندا به تاك و ته نیایی ﴿وَلَوْ أَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ * به بیزاری پشت تی ده که ن ﴿تَحٰنَ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾ * ئیمه چاک ده زانین بۆچی ئه وان گوئی ده گرن ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ * کاتیک گوئی ده گرن له تو (ئه ی موحه ممه د ﴿وَإِذْ هُم يُحَوِّثُونَ﴾ * ههر وه ها کاتیک پیکه وه چه ده که ن ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾ * کاتی سته م کاره کان ده لئین ﴿إِن تَدْعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾ * ئیوه ته نها شوینی پیاویکی جادولیکراو ده که ون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ * سه رنج بده چۆن ﴿صَرَخُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾ * نموونه ی جۆرا و جۆرت بۆدیننه وه ﴿فَضَلُّوا﴾ * سه ر نه نجام گو مر ا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ * ئیتر ناتوانن ریگای راست بدۆزنه وه ﴿وَقَالُوا لَئِنَّا كُنَّا عَظَمًا أَوْرَفْنَا﴾ * ده شلین ئایا کاتی بووینه ئیسک پروسکیکی رزیو و پتور کاو ﴿إِنَّا لَنَالِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ * ئایا (جاریکی تر) زیندوو ده کرئینه وه و ده بیینه وه به دروسکراویکی نوی ﴿

* قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي
 صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ
 يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ
 إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
 إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنْ الشَّيْطَانُ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
 مُبِينًا ﴿٥٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَاءُ رَحِمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَاءُ
 يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٥﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى
 بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا ﴿٥٦﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ
 دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
 وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ وَإِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
 مُحْدُورًا ﴿٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

﴿قُلْ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بییان بلی ﴿كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾ تہوہ بین بہ ہر دیاہ ناسن ﴿۱﴾ ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا﴾ یان ہر درست کراویکی ترلہوی ﴿يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾ لہ میشک و دلتاندا گہورہیہ ﴿فَسَيُقَوُّونَ﴾ جابینگومان تہوانہ دلین ﴿مَنْ يُعِدَّنَا﴾ کی زیندوومان دہ کاتہوہ ﴿قُلِ الَّذِينَ﴾ بلی تہوہ زاتہ (زیندووتان دہ کاتہوہ) ﴿فَطَرِكُمْ أَوْلَ مَرَّةٍ﴾ کہ یہ کہم جار دروستی کردوون ﴿فَسَيُغْضِبُونَ إِلَيْكَ رُسُلَهُمْ﴾ جا (بہ لاقرتیہوہ) سہرت بؤ دہلہ قینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾ و دہلین تہوہ کہی دہ بیست ﴿قُلِ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ بلی لہوانیہ تہوہ (رؤزہ ہاتنی) نزیک بیت ﴿۲﴾ ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ﴾ تہوہ رؤزہی کہ بانگنان دہ کہن (لہ گورہ کانتانہوہ) ﴿فَلَسْتَ جِيئُونَ بِحَدِيثٍ﴾ جائتہوش دہست بہ جی دین بہدہم بانگ کردنہ کہوہ بہ سوپاس و سہناکردنہوہ ﴿وَنظَنُّونَ إِنْ لَيْسَ﴾ و وا دہزانن نہماونہ تہوہ (لہ دونیادا) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ ماوہیہ کی کہم نہ بیست ﴿۳﴾ ﴿وَقُلِ لِعِبَادِي﴾ وہ (تہی موحمہد ﷺ) بلی بہہندہ کانم ﴿يَقُولُوا أَلَيْسَ هِيَ أَحْسَنُ﴾ قسہیہک بکہن کہ جواتر و باشتیرینی قسہ بیت ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بہراستی شہیتان ﴿يَزْعَمُ بَيْنَهُمْ﴾ ناکوکی و نساژوہ دہخاتہ نیوانیان ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ﴾ بہراستی شہیتان ہہمیشہ بؤنادہمی ﴿عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ دوورژمنیکی رون و ناشکرایہ ﴿۴﴾ ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾ بہرور دگارتان زاناترہ بہتہوہ ﴿إِنْ يَشَاءُ رَحْمَتُكَ﴾ تہ گہر بیہوی رہ حمتان پی دہ کات ﴿أَوْ إِنْ يَشَاءُ يُعَذِّبْكُمْ﴾ یان تہ گہر بیہوی سزاتان دہدات ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ تہمہ تومان نہناردوہہ ﴿عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾ بہچاودیر و یاریزہر بہسہریانہوہ ﴿۵﴾ ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وہ بہرور دگارت زاناترہ ﴿يَمُنُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہہرہ چی لہ ناسمانہکان ولہ زہوی دایہ ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ﴾ وہ سویند بہخوا بینگومان فہزلی ہہندی لہ پیغہمبہر انمان داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہسہر ہہندیکی تریاندا ﴿وَأَعْتَدْنَا أَوْدُ زُفُورًا﴾ و زہبورمان بہخشی بہ داوود ﴿۶﴾ ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی (بی باوہران) ہاوار بکہن لہ تہوانہی ﴿رَزَعْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ کہ تہوہ بہ خواتان دہزانین بیجگہ لہخوا ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ﴾ جا تہوانہ دہسہ لاتیان نیہ ﴿كَشَفَ الضَّرْعَ عَنْكُمْ﴾ بہلاو زیانتان لہسہر لابہن ﴿وَلَا تَحْزِينًا﴾ وہ (دہسہ لاتی) گورپانیشیان نی بہ ﴿۷﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ تہوانہی کہ تہوہ (نہفامانہ) ہاواریان لی دہ کہن ﴿يَدْعُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ تہوانہ بہدوای ہوکاریکدا دہ گہرین کہ نزیکیان کاتہوہ لہ بہرور دگاریان ﴿أَلَيْسَ أَقْرَبَ﴾ کامیان نزیک ترہ (لہ خواوہ و پلہو پایہی بہررتہرہ) ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾ وہ بہہیوا و ٹومیندو رہ حمی تہون ﴿وَيَحْتَفُونَ عَلَيْهِ﴾ و لہ سزایشی دہترسن ﴿۸﴾ ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ﴾ بہراستی سزای بہرور دگارت ﴿كَانَ مَحْدُورًا﴾ ہہمیشہ مہترسی لیکراوہ و خوئلیپاریزراوہ ﴿۹﴾ ﴿وَإِنْ مِنْ قَرِيْبَةٍ﴾ وہ (خہلکی) ہیچ شاروگونڈیکمان ﴿إِلَّا تَحْتِ مُهْلِكُوهَا﴾ کہ تہمہ لہ ناویان بہین ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ پیش (ہاتنی) رؤزی دواپی ﴿أَوْ مَعَدَّ يُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بیان سزایان بدہین بہ سزایہ کی سہخت ﴿كَانَ ذَلِكَ﴾ ٹیللا تہوہ (سزادانہ یان لہناو بردنہ) ﴿فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ لہ (لوح المحفوظ) دانوسراوہ ﴿۱۰﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ
 وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
 إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
 الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
 فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
 قَالَ سَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي
 كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
 ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
 جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْزِرُّ مِنْ أَسْطَظَعَتْ
 مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجَلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكِهِمْ
 فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
 غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
 بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ تَرْفَعُ فُجْرًا فِي
 الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنَ فَضْلِهِ إِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

﴿وَمَا مَعَنَا﴾ و ههچ شتیک بهرگری ئیمه‌ی نه کردووه ﴿أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ که نه و موعجیزانه بنیرین ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ﴾ جگه له‌وه‌ی که پیشینه‌کان به دروئان ده‌زانی ﴿وَأَتَيْنَا تَمُودَ النَّاقَةَ﴾ ناردمان بو (هوزی) سه‌موود نه و حوشتره‌ی ﴿مُبَصَّرَةٌ﴾ که (موعجیزه‌یه‌کی) ناشکرا بوو ﴿فَطَلَمُوا بِهَا﴾ که چی (باوه‌ریان نه‌هیتا و) سته‌میان لیکرد و (سه‌ریان بری) ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ﴾ وه ئیمه موعجیزه‌کان نانیرین ﴿إِلَّا تَخَوِّفًا﴾ مه‌گه‌ر بو ترسانندی (نه و گه‌له نه‌بیت) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ﴾ (بیربکه‌روه) کاتی پیمان ووتی ﴿إِنْ رَبِّكَ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت ﴿أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ ده‌وری هه‌موو خه‌لکی داوه (ده‌سه‌لانی هه‌یه‌به‌سه‌ریاندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا آيَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه و خه و بینینه‌ی که پیشانی تو ماندا (له‌وشه و په‌ویه‌دا) ﴿إِلَّا لِيَتَذَكَّرَ لِّلنَّاسِ﴾ هه‌رله‌به‌ر تا قی کردنه‌وه‌ی خه‌لکی بوو ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ هه‌روه‌ها نه و دره‌خته نه‌فرین لی کراره‌ش ﴿فِي الْقُرْآنِ﴾ که له‌قورئاندا باسماں کردووه ﴿وَتَخَوِّفُهُمْ﴾ وه ئیمه (به و جوړه به‌لگانه) نه‌وانه ده‌ترسینین ﴿فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ که چی نه و (ترساننده) هه‌چیان بو زیاد ناکات جگه له یاخی بوون و سه‌ر که‌شی نه‌بیت ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِئِكَةِ﴾ وه باسی نه‌وکاته‌بکه که ئیمه به‌فریشته‌کانمان ووت ﴿أَسْجُدُوا لآدَمَ﴾ سوژده‌به‌رن بوئادهم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نه‌وانیش یه‌کسه‌ر هه‌موویان سوژده‌یان برد بیجگه له ئیبلیس (شه‌یتان نه‌بیت) ﴿قَالَ آسَجُدْ﴾ ووتی ئایامن سوژده‌به‌رم ﴿لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ بو که‌سیک که له‌قور دروستت کردووه ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ﴾ (ئیبلیس) ووتی بینم بلی و هه‌والم بده‌ری ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾ له‌باره‌ی نه‌مه‌وه که ری‌زی نه‌وت داوه به‌سه‌رمندا؟! ﴿لَئِنْ آخَرْتَنِي﴾ سویند به‌خوا نه‌گه‌ر دوام بخه‌یت ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی دواپی (نه‌رم) ﴿لَأَخْتَبِعَنَّ ذُرِّيَّتَهُ﴾ به‌راستی زال نه‌بم به‌سه‌ر نه‌وه‌کانیدا (به‌گومرا کردن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ که می‌ک له‌وان نه‌بیت (که به‌نده‌تایه‌تیه‌کانی خوان) ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾ (خوا به‌شه‌یتانی) فه‌رمو و برو ﴿فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ﴾ سا‌هه‌ر که‌س له‌وان شوینی تو که‌وت ﴿فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ كُلِّ﴾ نه‌وه به‌راستی توله‌ی هه‌مووتان دوزه‌خه ﴿حَزَاءٍ مَّوْفُورًا﴾ که توله‌یه‌کی پر به‌پره ﴿وَأَسْفَرْنَا مِنْ أَهْلِهَا مَنْ اسْتَطَاعَتْ مِنْهُمْ﴾ وه هه‌ر که‌س له‌وانه که ده‌توانی گومرای بکه ﴿بَصَوْتِكَ﴾ به‌ده‌نگت و سه‌دای (ناه‌فت) ﴿وَأَجَلَّتْ عَلَيْهِمْ﴾ و بنده به‌سه‌ریاندا و تی‌یان خوړه ﴿بِحَبْلِكَ وَرَجُلِكَ﴾ به‌سوار و بیاده‌ی له‌شکره که‌ته‌وه ﴿وَشَارِكُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ وه هاو به‌شیمان بکه له‌مال و سامان و مندالیاندا ﴿وَعَدَّهُمْ﴾ به‌لئیشیان بی بده ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ به‌لام شه‌یتان به‌لئیشان بی نادات ﴿إِلَّا غُرُورًا﴾ به‌خه‌له‌تانندن نه‌بیت ﴿إِنْ عِبَادِي﴾ بی‌گومان به‌نده‌کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ ده‌سه‌لانت به‌سه‌ریاندا نی‌یه (و ناتوانی گومرایان بکه‌یت) ﴿وَكَفَىٰ بَرِّكَ وَكَيْلًا﴾ وه په‌روه‌ردگارت به‌سه‌ پاریزه‌رو چاودیر بیت ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي﴾ په‌روه‌ردگارتان نه‌و زاته‌یه ﴿يُرْسِلُ لَكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ﴾ که که‌شتی له‌ده‌ریادا هاتو چو پنده‌کات بو ئیوه ﴿لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو نه‌وه‌ی بگه‌رین به‌دوای هه‌ندیکه‌هه‌ره و روژی نه‌ودا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ به‌راستی نه‌و (خوایه) هه‌میشه‌یی میهره‌بان و به‌به‌زی‌یه به‌رامبه‌ر به‌ئیه ﴿

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا
 نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كُفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ
 أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ
 لَا تَجِدُوا الْكُفْرَ وَكَيْلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً
 أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
 ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْكُفْرَ عَلَيْنَابِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ * وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي
 آدَمَ وَحَمَلْنَا هُمُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَا هُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا
 كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ
 يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ
 فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ
 كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ
 عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَا تُخَذُّوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَقُولَا أَنْ تَبْتَئَكَ
 لَقَدْ كَدَّتْ تَرَكُّنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
 الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾ جا کاتیک لہ دہر یادا تووشی بہ لاو زیان بین ﴿صَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا﴾ ھموو
 ٲو (پہر ستر اوانہ ی ھاواریان لی دہ کہن وون دہ بن بیحگہ لہ خوا ﴿فَلَمَّا تَخَذْتُمُ إِلَى الْبَرِّ﴾ کہ چی کاتیک
 کہ (خوا) رزگار تان دہ کات و دہ گنہ ووشکانی ﴿أَعْرَضْتُمْ﴾ روو وہ ردہ گیرن (لہ خودا) ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ
 كَفُورًا﴾ (چونکہ) نادہ می ھمیشہ سپلہ و ناسوپاسہ ﴿أَفَأَمِنْتُمْ﴾ جا ئایا ئیوہ ناتر سن و بیباکن
 ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ حَاجِبُ الْبَرِّ﴾ لہ وہی کہ لہ ووشکایی دا (بوومہ لہ رزہ) بتانبات بہ ناخی زہ ویدا؟ ﴿أَوْ يُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ یا (ناتر سن لہ وہی) بای توندتان بنیرتہ سہر بہ ووردہ زیخہ وہ ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَكِيْلًا﴾ پاشان پاریزہ ریکیشتان دہ ست نہ کہ ویت ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ﴾ ئہ ی ئایا دلنیا و بیباکن ﴿أَنْ
 يُعِيدَ كُمْ فِيهِ﴾ لہ وہی بتان گیرتہ وہ ناو دہ ریا ﴿تَارَةً أُخْرَى﴾ جار یکی تر ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ﴾ ئہ مجا بینیرتہ
 سہرتان ﴿فَاصْفَاءَ مِنَ الرِّيحِ﴾ باہ کی توندو تیزی ویران کہر ﴿فَيَعْرِقُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾ ئہ وسالہ دہ ریا کہ دانقومتان
 بکات لہ بہر ئوہ بی باوہ و سپلہ بوونہ تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان دہ ستان نا کہ ویت ﴿لَكُمْ عَلَيْهِ تَابٌ
 تَبِيْعًا﴾ ھیچ کہ سیک کہ داوای تو لہ ی ئیوہ لہ ئیمہ بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویتد بہ خوا
 بیگومان ریزمان لہ نہ وہی ئادہم گرت ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَبْرِ وَالْبَحْرِ﴾ ولہ ووشکانی و لہ دہ ریا دا ھلمان
 گرتن (بہ سواری و گہر انمانن) ﴿وَوَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ و رۆزی پاک و خاوینمان پی داون
 ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيْرٍ﴾ و ہفہ زلمان داون بہ سہر زورنیک ﴿مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا﴾ لہ ووشتانہ ی کہ دروستان
 کردون بہ فہر زلیکی گہورہ ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنْسَانٍ﴾ (بیریان بخنہ وہ) ئوہ رۆژہ ی کہ ئیمہ ھموو
 ئادہ میہ ک بانگ دہ کہین ﴿بِاٰمَمِّمْ﴾ بہ ناوی پیغہ مہرہ کہ یانہ وہ (بہ ناوی پھیامہ کہ یانہ وہ) ﴿فَمَنْ اُوْتِيَ
 كِتٰبَهُ بِرِيْمِيْنِهٖ﴾ جا ھہر کہ سیک نامہ ی کردہ وہ کہ ی بدرت بہ دہ سستی راستیہ وہ ﴿فَاُوْتِيْكَ يَقْرُؤَنَّ
 كِتٰبَهُمْ﴾ ئائہ وانہ نامہ کہ یان دہ خویننہ وہ ﴿وَلَا يَظْلُمُوْنَ﴾ و ہ ستہ میان لی نا کریت ﴿تَسِيْلًا﴾ بہ ئہ نڈازہ ی
 ئوہ تالہ باریکہ ی بہ دہ وری ناو کی خور مادایہ ﴿وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهِ اَعْمٰی﴾ بہ لام ھہر کہ سیک لہم
 (دونیاہ) دا کویر بوو بیت (ورینگہ ی راستی نہ بینا بیت) ﴿فَهُوْی الْاٰخِرُ اَعْمٰی﴾ ئوہ ئوہ کہ سہ لہ رۆژی
 دوایشدا کویرہ ﴿وَاَصْلُ سَبِيْلًا﴾ بگرہ لہ کویریش گومر اترہ ﴿وَلَنْ كَاذُوْا لِيْفْتَحُوْنَكَ﴾ و ہ بہ راستی
 نریک بوو ئوہ وانہ لات دہن ﴿عَنِ الَّذِيْ اُوْحِيَْنَا اِلَيْكَ﴾ لہ وہی کہ نیگمان کرد بوت ﴿لِنُفْتَرِيْ عَلَيْكَ اَعْرَابًا﴾
 بو ئوہ ی جگہ لہ قورنان شتیک بہ دہم ئیمہ وہ ھلہ بستیت ﴿وَإِذَا لَاتُجِدُوْكَ حٰلِيْلًا﴾ (ئہ گہر گویراہ لیان
 بوو بیتاہ) ئوہ لہو کاتہ دا دہ یان کردیت بہ دؤست و خوشہ ویستی خو یان و (گومر یان دہ کردیت) ﴿وَلَوْلَا اَنْ تَبْتَئَكَ﴾ خو ئہ گہر ئیمہ تو مان دامہ زراونہ کردایہ ﴿لَقَدْ كَدَّبْتَ﴾ بہ راستی نریک بوو تو
 ﴿تَرَكْنَا اِلَيْهِمْ شَيْءًا قَلِيْلًا﴾ کہ میٹ بہ لایاندا بچی ﴿اِذَا لَادَفَقْنَاكَ﴾ جا بینگومان ئوہ کاتہ پیمان دہ چہ شتی
 ﴿ضَعْفَ الْحِيْرَةِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) ریمان ﴿وَضَعْفَ الْمَمَاتِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ﴾ پاشان دہ ست نہ دہ کہوت ﴿عَلَيْنَا نَصِيْرًا﴾ یار مہ تی دہر نیک بہرانبہر بہ ئیمہ (کہ بہر گری
 ئوہ سزایہ ت لی بکات) ﴿٧٥﴾

وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِرُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
 وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا
 قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ
 الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسْقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ
 إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ
 بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾
 وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ
 وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنكَ سُلْطٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ
 الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ
 شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾
 وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ
 الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
 بِمَن هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ
 أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن سَأَلْتُمُ النَّهْبَنَ
 بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

﴿وَأَن كَادُوا﴾ وہ بہ راستی نریك بوو ئەو (بئ باوهر) انه ﴿لَيَسْفِرُ وَنَكَ﴾ (بہ بیلان و دوژمنایه تی) نارہ حتت بکہن ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لە خاکسی مہ ککہ ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ بو ئەوہی دہرت بکہن لی ی ﴿وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ﴾ جا ئەو کاتہ ئەوانہ نەدەمانەوہ لەپاش تو ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کاتیکی کەم نەبیئت (خوا لەناوی دەبردن) ﴿سُنَّةً مِّن قَدَرَسْنَا﴾ ریگا ونہریتیکہ لە (تیمەوہ) بو ئەوانہی کە ناردومانن . ﴿فَبَكَتْ مِن رُّسُلِنَا﴾ لە پیغەمبەرانمان پیش تو ﴿وَلَا تَحِدْ لُسُنِنَا تَحْوِيلًا﴾ باوو یاسای تیمەش گووانی بەسەردانایەت ﴿أَقِرِ الصَّلَاةَ﴾ (ئە ی موحمەد ﷺ) نوێژ بەجی بہینہ ﴿لِدُلُوكَ الشَّمْسِ﴾ لە کاتی لادانی خۆر (لەناوہ راستی ئاسمان) ﴿إِلَّ عَسَىٰ أَلْبِلُ﴾ هەتا (هانتی) تاریکی شەو ﴿وَقَرَأَ أَن الْفَجْرِ﴾ هەر و ہا نوێژی بەیانی (بەجی بیتنہ) ﴿إِن قَرَأْتَ الْفَجْرِ﴾ بہ راستی قورئان خویندنی نوێژی بەیانی ﴿كَأَن مَّشْهُودًا﴾ ہمیشہ دەبیریت (لە لایەن فریشتەکانی شەو و روژوہ) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ وہ (ئە ی موحمەد ﷺ) لە بەشبکی شەو دا ﴿فَتَهَجَّدَ بِهِ﴾ ہەستە شەو نوێژ بکہ بہ قورئان خویندن تییدا ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾ ئەوہ زیادہ نوێژی تاییبەت بە توبہ ﴿عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ﴾ ئومیدەوار بہ پەر و ہر دگارت بتگہ یەنیئہ ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ بلہ و جیگاہہ کی بہسەند کراو (کە شەفاعەتی گەورہ یە بۆ خەلکی لە قیامەتدا) ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وہ بلی ئە ی پەر و ہر دگارم ﴿أَذْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ﴾ (لە ہەر کاریکدا بووم) راست و چاک بێم ئەنجام بدہ ﴿وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست و چاکیش بێم کو تایی بیتنہ ﴿وَأَجْعَلْ لِي مِّن لَّدُنْكَ﴾ وہ لە لایەن خوتوہ و بوم بسازینہ ﴿سُلْطٰنًا صٰدِقًا﴾ دەسەلاتینی یارمەتی دەر (کە زال بم بەسەر ہەموو کو سپیکدا) ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ وہ بلی تایینی راست ہات ﴿وَرَهَقَ الْبُطْلُ﴾ وہ تایینی ناحق و بہتال نہما و روشت ﴿إِنَّ الْبُطْلَ كَانَ زَهُوًّا﴾ بہ راستی بہتال ہمیشہ لە ناوچووہ ﴿وَيُنزِلُ مِنَ الْقُرْءَانِ﴾ وہ لەم قورئاندا دەنیرنہ خواروہ ﴿مَّا هُوَ شِقَاةٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەوہی کە ہوی شینفا و میہربانی یە بو بڕواداران ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ بہ لام (هانتی ئەم قورئانہ) بۆستەم کاران ہیچ زیادناکات جگہ لەخەسار و مەندی نەبیئت ﴿وَإِذَا انْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وہ کاتیک چاکہ ونیعمەتی خویمان بڕیزین بەسەر ئادەمی (بئ باوہردا) ﴿أَعْرَضَ﴾ روو و ہر دەگیریت (لە زیکری و یادای تیمہ) ﴿وَنَكَّاجَانِيہِ﴾ و دوور دە کەویتیئەوہ ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ وہ کاتیک ناخوشتی و زبانی لی بکہویت ﴿كَأَن يُوسَا﴾ زور نا ئومید دەبیئت ﴿قُلْ كُلِّ يَمَلْ﴾ (ئە ی موحمەد ﷺ) بلی ہمەموو کەس کار دەکات ﴿عَلَىٰ سَآكِلَاتِيہِ﴾ لەسەر سرووشت و (ریبازی) خوئی ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ﴾ جا پەر و ہر دگارتان زانترہ بہو کەسە ی ﴿أَهْدِي سَبِيلًا﴾ کە ریبازہ کە ی راسترہ ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ وہ (ئە ی موحمەد ﷺ) پرسسارت لی دە کەن لەبارہ ی روحوہ (کە چی یە) ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ بلی رووح لە کار و فرمانی تاییبەت بہ پەر و ہر دگارمہ ﴿وَمَا أُوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وہ ئیوہ تەنہا کەمیک لە زانیاریتان بئ بہخساروہ ﴿وَلٰ يَن شِئْنَا﴾ وہ سویند بہخوا ئە گەر بمانہوینت ﴿لَتَذَهَبَنَّ بِالَّذِي أُوْحِيَٰنَا إِلَيْكَ﴾ بئگو مان ئەو (قورئانہی) نیگامان کردووہ بۆت ناییبتلین (لە دل و پەرہ کانددا) ﴿ثُمَّ لَا تَحِدْ لَّكَ﴾ لە باشان دەست ناکہویت ﴿بِدٰ عَيْنِنَا وَكِبٰلًا﴾ لە ہرانبەر تیمەدا کەسینک کە بہر گریت لی بکات ﴿

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِن فَضَّلَهُ وَكَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ
 لِّئِن أَجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
 لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾
 وَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ
 النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ
 لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَدْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن مَّحِيلٍ
 وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ
 كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كَيْفَ أَوْتَاتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةَ
 قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ
 وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ وَقُلْ
 سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ
 أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
 رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ
 لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّن السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ خَيْرًا بِصِيرًا ﴿٩٦﴾

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ کہ گہر میہرہ بانیبہک لہ لایہن بہرہ و ردگار تہ وہ نہ بیت ﴿إِن فَضَلُكَ كَانَ عَلَيْكَ كَمِيرًا﴾
 بہرہ راستی فہزل و چاکہی تہو بہسہر تہوہ گہورہ بہ ﴿قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ﴾ (تہی موحمہ مد
 ﷺ) بلی سونند بہ خوا تہ گہر ٹادہمی و جنو کہ ہہمو و کوہنہ وہ ﴿عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بؤ تہ وہی
 ویتہی تہم قورٹانہ بیتن ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾ ناتوان ویتہی تہو بیتن ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾
 ہہر چہ نندہ ہشتیوانی بہ کتریش بن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ وہ سونند بہ خوا ئیمہ ہیتا ومانہ تہوہ بؤ
 خہلکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ لہم قورٹانہ دا ﴿مِن كُلِّ مِثْلٍ﴾ لہہمو و جوہرہ نموونہ بہک ﴿فَأَنبَأَ أَكْثَرَ النَّاسِ﴾
 کہ چی زور بہی خہلکی نایانہ ویت ﴿إِلَّا كُفْرًا﴾ جگہ لہ سپہی و بی باوہری نہ بیت ﴿وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ﴾
 ووتیان ہہر گیز باوہر ت پی ناہیتن ﴿حَتَّىٰ تَقْجُرَكُمَا مِنَ الْأَرْضِ يَكْبُوعًا﴾ ہہتا
 لہم زوہ بہ دا کانیو یکمان بؤ ہلنہ قولتہی ﴿أَو تَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعَنبٍ﴾ یان باخیتک
 بیت لہ دارخورما و تری ﴿فَتَقْجُرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا فَتَجِيرًا﴾ وچند روبریک ہلنہ قولتہی لہ نیوان
 درہ ختہ کانیدا بہ خور ہروات ﴿أَلَمْ نُقِطِ السَّمَاءَ﴾ یان ناسمان بروختی ﴿كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا﴾
 بہسہر ماندا ہہر چؤن لاف ت لیداوہ کہ بہ پارچہ پارچہ دہ کریت ﴿أَو تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ﴾ یان خواو
 فریشتہ کان بیتی ﴿قَبِيلًا﴾ رو بہ رو (بیان بینن) ﴿أَو يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ﴾ یان کوشک و مالیکت بیت
 ﴿مِن زُحْرَفٍ﴾ رازاوہ بہ نہ خش و نیگار ﴿أَو تَرَفَىٰ فِي السَّمَاءِ﴾ یان بہر زبیتہ وہ بؤ ناسمان ﴿وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُبِّكَ﴾
 وہ ہہر گیز باوہر ناہیتن بہ بہر زبونہ وہ کہشت ﴿حَتَّىٰ نُزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ﴾ ہہتا پہ یامیکمان
 بؤ نہ ہینیتہ خواروہ خو مان بیخوینتہ وہ ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ (تہی موحمہ مد ﷺ) بلی پاکسی
 و بیگہردی بؤ ہر وہ ردگارم ﴿هَلْ كُنْتُ﴾ نایا من (شتیکی ترم) ﴿إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا﴾ جگہ لہ ٹادہمیہ کی
 نیراو و پیغہ مہر (واتہ من دہسہ لاتی تہو شتانہ نیہ بہ لکو من تہنہا مروفتیکم و خودا کردوومی بہ
 پیغہ مہر) ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ﴾ ہیچ شتیک بہر گری خہلکی نہ کرد ﴿أَن يُّؤْمِنُوا﴾ لہ وہی کہ باوہر بیتن
 ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ کاتیک کہ رینموونی و ثابنی حہقیان بؤ ہات ﴿إِلَّا أَن قَالُوا﴾ بیجگہ لہ وہی دہیان
 ووت ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ چؤن خوا ٹادہمیہک بہ پیغہ مہر دہ نیرت ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ﴾
 مَلَائِكَةٌ يَحْشُونَ مَظْمِنِينَ﴾ بلی تہ گہر لہ زہوی دا فریشتہ ہہ بوایہ و بہ دلنایبہ وہ (تایدا) بگہر اناہ
 (بہ ویتہی ٹادہمی) ﴿لَن نَّزِلَنَّا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بیگو مان لہ ناسمانہ وہ دہمان ناردہ خواروہ ہہ بویان ﴿مَلَكَ﴾
 رَسُولًا﴾ فریشتہ بہ کی پیغہ مہر ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ بلی بیان خوا بہسہ کہ شاہید بیت ﴿بَيْنِي﴾
 وَبَيْنَكُمْ﴾ لہ نیوان من و تہوہ دا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بہرہ راستی خوا ہہمیشہ بہ ٹاگادار و بینایہ
 بہ بہ نندہ کانی ﴿۶۱﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
 مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَآ وَبُكْمًا
 وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۗ كُلَّمَا حَبَتْ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
 ذَلِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
 وَرُفَاتًا أَيْ نَالِ الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ * أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾
 قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
 الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
 آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
 إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنزَلَ
 هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ وَجَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
 اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہر کہس خوارپنمونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ہر ئەو کہسہ رپنمونی کراوہ (بہراستی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ و ہر کہسش خوا گومرای بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُم﴾ ئەوہ ہر گیز دەستت ناکہوئت بویان ﴿أُولَئِكَ مِنْ دُونِهِ﴾ بیجگہ لەخوا دۆست و یارمەتی دەرائنیک ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لەہر پورزی دوا پیدا حەشریان دەکەین ﴿عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ بەسەر پروومەت و دەم و چاویاندا ﴿عَمِيًا وَكَمَا وَصَلْنَا﴾ کہ کوئرو لال و کەرن ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ شوونی نیشتە جیان دۆزەخە ﴿كُلَّمَا حَبَخْتُ﴾ ہەر جارنیک (دۆزەخ) بلیسە ی بنیشیتەوہ (دامریتەوہ) ﴿رَدْنَهُمْ سَعِيرًا﴾ بلیسە ی تاگرہ کہیان بۆ زیاد دەکەین ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ هُم﴾ ئەوہ تۆلە ی ئەوانە یہ ﴿يَأْتُهُم كَهْرُ أُولَئِكَ﴾ چونکہ بیگومان باوہریان نەہینا بەنایەتەکانی ئیمہ ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا﴾ و دەیان ووت ئایا ئە گەر ئیمہ بووینہ ﴿عِظْمًا وُرُفَاتًا﴾ ئیسک و پروسکی پارەبارە ی رزیو ﴿أَنَّا نَالَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ ئایا ئیمہ جارنیک تر زیندوو دە کرینەوہ بەدروست کردنیک تازہ ﴿أُولَئِكَ رَأَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي﴾ ئایا ئەوانە نەیانزانوہ بیگومان ئەو خواہیہ ی ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ئاسمانەکان و زەوی دروست کردوہ ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ دەسەلات دارو بەتوانایە کہوئتە ئەوانە دروست بکاتەوہ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا﴾ وە کات و ماوہیہ کی دیاری کردوہ بویان ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ گومانی تیدانیہ ﴿فَأَبَى الْأَطْلُفُونَ الْإِكْفُورًا﴾ بەلام سستەمکاران هیچیان ناوئت بی باوہری نەبیت ﴿قُلْ لَأَوَاتَنَّ﴾ بلی ئە گەر ئیوہ ﴿تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾ خواوہنی خەزینەکانی چاکہ و نیعمەتەکانی بہرور دگارم بن ﴿إِذَا لَأَمْسَكُنَّ﴾ ئەو کاتە دەتانگریتەوہ (لەبەخشین) ﴿حَسْبِيَ الْإِنْفَاقُ﴾ لە ترسی خەرچ بوون و تەواو بوون ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾ وە ئادەمی ہمیشە رژدە و چروکہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى﴾ وە سوئند بەخوا بہراستی بہخشیمان بہمووسا ﴿تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ نو موعجیزە ی روون و ئاشکرا ﴿فَتَكَلَّمَ بِنُورٍ﴾ (ئە ی موحەمەد ﷺ) دە ی پر سیار لەنەوہ ی ئیسرائیل بکہ (سەبارەت بہروداوی مووسا و فیرەوون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتی (مووسا) ہاتە لایان ﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ﴾ ئەمجافیرەوون بی ووت ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ بہراستی ئە ی مووسا من و اگو مان دەبەم کہ تۆ جادو لئی کراو بیت ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ﴾ (مووسا علیہ السلام) فەر مووی سوئند بەخوا بیگومان تۆ دەزان ی ﴿مَا أَنزَلَ هُنَالًا﴾ هیچ کہس ئەم موعجیزانە ی نە نار دۆتە خواوہوہ ﴿الْأَرُبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ﴾ جگہ لەبەرور دگاری ئاسمانەکان و زەوی نەبیت کہ روونکەرەوہن (بۆ خەلکی) ﴿وَأِنِّي لَأَظُنُّكَ﴾ وە بہراستی من دلنیم کہ تۆ ﴿يَفِرُّونَ مَثْبُورًا﴾ ئە ی فیرەوون لە ناو دەچیت ﴿فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ مِنْهُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ جا فیرەوون ویستی کہوا (مووسا و کوومەلە کہ ی) دەر کات لە زەوی (میسر) دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾ ئیتر ئیمہش فیرەوون و ئەوانە ی لە گەلی بوون ہمەموویانمان خنکاند لە دەریادا ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئەوسا لەپاش خنکاندیان و وتمان ﴿لَبِيِّ إِسْرَائِيلَ﴾ بہنەوہ ی ئیسرائیل ﴿أَسْكُوا الْأَرْضِ﴾ نیشتە جی بن لەو زەویہ ی (کہ فیرەوون ویستی دەرتان کات لئی ی) ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةِ﴾ جا کائیک بەلینتی روژی دواہی ہات ﴿حِجَابًا كَرِيمًا﴾ ئەوسا ہمەموتان بینکەوہ (بۆ دادگای خوا) دینین ﴿

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾
 وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٦﴾
 قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ءَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ ءِذَا بَيَّنَّا
 عَلَيْهِمُ الْيُجُرُونَ لِلْآذِقَانِ سُجَّدًا ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ
 وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾ وَيُخِرُونَ لِلْآذِقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ
 خُشُوعًا ﴿١٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيًّا مَاتَ دَعْوَاهُ فَلَهُ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ
 بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا ﴿٢١﴾

سورة الكهف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا
 ﴿١﴾ فِيمَا لَيْنُدِرَ بِأَسَاسٍ دِيمًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
 الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾
 مَّا كَثِيرٍ فِيهِ أَعْدَاءُ ﴿٣﴾ وَيُنذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾ و ه ئەم (قورئانه) مان به ههق ناردۆته خواروه ﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ﴾ وه به حق و راستیش هاتوو ته خواروه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وه تو مان ره وانه نه کردوو ه ﴿إِلَّا مَبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به موژده دهر و تر سینه نه بیست ﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ﴾ وه قورئانمان بهش بهش بو ت ناردوو ه ﴿لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ﴾ بو ئەوهی بیخوینیته وه به سه ر خه لکیدا ﴿عَلَىٰ مَكِّيٍّ﴾ به له سه ر خوویی و هیواشی ﴿وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا﴾ وه ئەم (قورئانه) مان به شو ه دابه زاندا ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) پیان) بلی باوهر بینن به م (قورئانه) ﴿أَوْ لَا تُوْمِنُوا﴾ یان باوهر ی پی نه هینن ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ به راستی ئەوانه ی که زانیاریان پی به خشراره ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾ له پیش ئەم (قورئانه) دا ﴿إِنَّا نَسِئِلُ عَلَيْكُمْ﴾ کاتیک (قورئان) بخوینر یته وه به سه ر یاندا ﴿يَخْرُجُونَ لِلأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾ به جه سه پانی ده که ون به رو دا به سوژده بردن ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا﴾ وه ده لئین پاک و بیگه ردی بو په روه ردگار مان ﴿إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ به راستی هه میشه به لئینی په روه ردگار مان به دی دیت ﴿وَيَخْرُجُونَ لِلأَذْقَانِ يَسْكُرُونَ﴾ وه ده که ون به سه ر رو دا وده گرین ﴿وَيَزِيدُهُمْ خُسْرًا﴾ و (قورئان) هه میشه ملکه چیان بو زیاد ده کات ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ﴾ بلی نزا و هاوار له خوا بکه ن ﴿أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ﴾ یان هاوار له ره حمان بکه ن (یه کسانه) ﴿أَيَّ مَآ تَدْعُوا﴾ به سه ر کامیان نزاو هاوار داوای لی بکه ن ﴿فَلَهُ الأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ چونکه هه ر بو خوا به هه موو ناوه زور جوانه کان ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾ له نو یژ کردندا ده نگ به رزمه که ره وه ﴿وَلَا تَخْفٰتْ بِهَا﴾ و به نه نیش مه یکه ﴿وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ له و نیاوانه دا ریگایه که هه لبر تره (به شیوه یه که خوت گویت له خوت بیت) ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی هه موو سو پاس و ستایش هه ر بو خوا به ﴿الَّذِي لَمْ يَخْذُ وِلْدَانًا﴾ زاتیک که هه یچ مندالیک ی بو خوی بریار نه داوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ﴾ و هه یچ هاو به شیک ی نه بو وه ﴿فِي الْمُلْكِ﴾ له مولک و پادشایه تیدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ﴾ هه یچ دۆست و یار مه تی دهر یک ی نه بو وه ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ له به ر بی ده سه لاتی ﴿وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا﴾ (که واته) خوا زور به گه وره بگره ﴿

سوره قی ﴿الْكَهْفِ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه موو سو پاس و ستایش بو ئەو خوا به ی ﴿أَنْزَلَ﴾ که ناردوو به تیه خواروه ﴿عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ الْكِتٰبِ ﴿قورئان بو سه ر به ندکه ی خوی (موحه ممه د ﷺ) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ و هه یچ جو ره لاریه کی تیدا دانه ناوه ﴿فِيْمَا﴾ (کتیبیک ی) راست و پایه داره ﴿لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا﴾ بو ئەوه ی به سه زایه کی زور به تین بتر سیتیت (ئه وانه ی که باوهر ی پی ناهینن) ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ له لایه ن خو یه وه ﴿وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و مژده ش بدات به و باوهر دارانه ی ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ که کرده وه چاکه کان ئەنجام دهن ﴿أَنَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ به مه ی که پاداشتیکی چاکیان بو هه یه ﴿مَنْ كَانَتْ فِيهِ آبَدًا﴾ له و (به هه شته) دا بی برانه وه ده میتنه وه ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ﴾ وه (بو ئەوه ی) که ساتیک بتر سیتیت ﴿قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ وِلْدَانًا﴾ که ده یان ووت خوا رۆله ی بو خوی بریار داوه ﴿

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
 أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بِخُحِّ نَفْسِكَ
 عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِدَا الْحَدِيثِ آسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا
 جَعَلْنَا مَا عَلَىٰ الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
 ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ
 أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
 إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ
 رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ
 فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ
 الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَالِ بَثْوَاهُمْ أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ
 بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾
 وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا ﴿١٤﴾
 هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ
 بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

﴿ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ ﴾ نہ خویمان زانا بوون پنی ﴿ وَلَا لِآبَائِهِمْ ﴾ نہ باو و باپیر انیان ﴿ كَذَّبَتْ كَلِمَةً ﴾ ج قسه یہ کی (بوختانیکی) گہور یہہ ﴿ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ﴾ کہ لہدہ میان دہردہ چیت ﴿ إِنْ يَتُوبُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴾ جگہ لہدرو هیچ شتیکی تر نالین ﴿ فَلَعلَّكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ ﴾ جا لہوانہ یہ خووت لہ ناوبہری ﴿ عَلَيَّ أَثَرُهُمْ ﴾ لہبہر کردہوی ٹہوان ﴿ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا ﴾ ٹہ گہر ٹیمان نہہینن ﴿ بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَمًا ﴾ بہم قورٹانہ لہداخ و خہفہ تدا (بمریت) ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ ﴾ بہراستی ٹیمہ ہہرچی و ابہسہر زہوی یہوہ کردو ومانہ ﴿ زِينَةً لَّهَا ﴾ بہزینہت و جوانی بو زہوی ﴿ لِيَتَّبِعُنَّ ﴾ بو ٹہوہی خہلکی تاقی بکہینہوہ ﴿ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾ کامیان کردہوی جوانترو چاکترہ؟ ﴿ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا ﴾ وہ بہراستی ٹہوہی و ابہسہر زہویہوہ ٹیمہ ہہمووی دہکہین ﴿ صَعِيدًا جُرُزًا ﴾ بہ زہویہکی تہختی ووشک و برنگ ﴿ أَمْ حَسِبْتَ ﴾ ٹایا وات زانی ﴿ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيعِ ﴾ کہ ہاواہ لانی ٹہشکہوت و تابلو (ٹہو بہردہی ناویانی تیا نوسرا بوو) ﴿ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴾ ٹہوان لہناو نیشانہ کانی ٹیمہدا شتیکی سہر سورہینتہر بوو؟ ﴿ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ ﴾ کاتنی کوملہ گہنجیک پہنایان بردہبہر ٹہشکہوتہ کہ ﴿ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ﴾ ووتیان ٹہی بہرورہدگارمان لہلایہن خووتہوہ رہحمہتیکمان پی بیہخشہ ﴿ وَهِيَ لَنَا مِن أَمْرِنَا رَشِيدًا ﴾ وہ فہراہم بیتہ بو مان لہم کارہی کہواین تیایدا پنی راست و پزگاری ﴿ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ ﴾ جا ٹیمہش (دوعاکہ یانمان گیرا کردو) بہردہمان ہینا بہسہر گوئیاندا ﴿ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴾ لہو ٹہشکہوتہدا چہند سال (خہومان لی خستن) ﴿ ثُمَّ نَعَثْنَهُمْ ﴾ لہباشان خہبہرمان کردنہوہ ﴿ لِنَعْلَمَ ﴾ بوٹہوہی دہریخہین ﴿ أَيُّ الْجَزْبِينَ ﴾ لہودوو تاقہ کامیان ﴿ أَحْصَى لِمَا لَسُوا مِنْدًا ﴾ چاکتر ماوہی خہوی خویمان دہرٹیرن (لہ ٹہشکہوتہ کہدا) ﴿ تَخُنْ نَقْضُ عَلَيَّكَ ﴾ ٹیمہ بوٹ دہگیرینہوہ ﴿ بِنَاهُرِ بِالْحَقِّ ﴾ ہہوالی ٹہوان بہرینک و راستی ﴿ إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ ﴾ بہراستی ٹہوانہ کوملہ لاوینک بوون ﴿ آءَامِنُوا بِرَبِّهِمْ ﴾ باوہریان ہینابوو بہپہرورہدگاریان ﴿ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴾ ٹیمہش پینموونیمان زیاد کردن ﴿ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ ﴾ و دلینمان بہہیز کرد (لہسہر ٹہو باوہرہ) ﴿ إِذْ قَامُوا ﴾ لہکاتیکدا ہہستان و پاپہرین ﴿ فَقَالُوا رَبَّنَا ﴾ ووتیان بہرورہدگاری ٹیمہ ﴿ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ بہرورہدگاری ٹاسمانہ کان و زہوی بہ ﴿ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا ﴾ ٹیمہ ہہرگیز بیجگہ لہو بہرستراوینکی تر ناہہرستین ﴿ لَقَدْ فَلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴾ (ٹہ گہر جگہ لہخواستنی تر بہرستین) سویند بہخوا ٹہوکاتہ درومان ووتوہ ﴿ هَلْؤَلَاءِ قَوْمًا ﴾ ٹانہوانہ گہلہ کہی ٹیمہن ﴿ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ ءَالِهَةً ﴾ بیجگہ لہخوا بہرستراوی تریان بوخویمان برپار داوہ ﴿ لَوْلَا يُؤْتُونَ عَلَيْهِمْ ﴾ دہی با بویمان بیہیننہوہ ﴿ سُلْطٰنٍ بَيْنَ ﴾ بہلگہو نیشانہی روون و ٹاشکرا ﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ﴾ دہی کی ستہم کارترہ لہو کہسہی ﴿ أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴾ کہ درو ہلہبہستی بہدہم خوداوہ ﴿

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْ قَوْمِ آلِ الْكَهْفِ
 يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا
 ﴿١٦﴾ * وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوَّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
 الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
 مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ اللَّهُ الْفِتْرَةَ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
 يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيَاتِنَا
 هُمُ الرُّقُودُ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
 بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
 فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَا
 لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
 يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا
 أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
 طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
 بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
 أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

﴿وَإِذْ أَعْرَضْنَا مَوْمَنًا﴾ (ئەوی ھاوہ لانی ئەشکەوت) کاتیک ئیوہ دوورە پەریزتان گرت لەوان (لەو بی باوہ پانە) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ و لەو (پەرستراو) انەش بیجگە لە خودا دەیان پەرستن ﴿فَأَوْرَأُوا إِلَى الْكَهْفِ﴾ دەی کەواپە بەنا بەرنە ئەشکەوتە کە ﴿بَنَسْنَا لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ پەرورە دگارتان بلاوی دەکاتەوہ بۆتان بەزەیی و پەرەحمەتی خۆی ﴿وَيُخَوِّضُ لَكُمْ﴾ و بۆتان فەراھەم دەھینیت ﴿مَنْ أَمْرِكُمْ مَرِيفًا﴾ لەم کارە تاندا ھۆی گوزەرەن و ژیانتان ﴿وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ﴾ خۆر دەبینی کاتیک کە ھەلدیت ﴿تَزُورُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾ لە لای راستی ئەشکەوتە کە بیان دەدات ﴿وَإِذْ أَعْرَضْنَا قَرِيظُهُمْ﴾ کاتیکش ئاوا دەبیت لای دەدا لێیان ﴿ذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بە لای چەپدا ﴿وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ﴾ لە کاتیکدا ئەوان لە ناو بۆشایی فراوانی ئەشکەوتە کە دان ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئەوہ ھەندیکە لە بەلگە و نیشانە کانی خوا ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ھەر کەسێ خوا رینمونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ تەنھا ئەو کەسە رینمونی کراوہ ﴿وَمَنْ يَضِلَّ﴾ و ھەر کەسێش گومرا بکات ﴿فَلَنْ نَّجِدَ لَهُ وَلِيًا مُّشِدًّا﴾ ئەوہ دەست ناکەوی بۆی ھیچ پشتیوان و پری نیشان دەریک ﴿وَنَحْسَبُهُمْ آتِقَاتًا﴾ (ئەگەر بیان بینیت) وا دەزانیت بەخەبەرن ﴿وَهُمْ رُفُودٌ﴾ کە چی خەوتوون ﴿وَوَقَلْبُهُمْ﴾ و ئەوہ (خەوتوو) انە ئەم دیو و دیویان پی دەکەین (بۆ ئەوہی لاشەیان تیک نەچیت) ﴿ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بە لای راست و بە لای چەپدا ﴿وَوَكَّبَهُمْ بَسِطَ ذِرَاعَيْهِ﴾ و سەگە کە بیان ھەردوو دەستی درێژ کردبوو ﴿يَا لَوْصِيدًا﴾ لەبەر دەر گای ئەشکەوتە کە دا ﴿لَوْ أَطَّلَقْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ئەگەر سەیر نکت بکر دنیاہ ﴿وَأُولَئِكَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ بینگومان بە پراکردن بەرەو دوا دەگەرایتەوہ ﴿وَلَمَلَيْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا﴾ و پەر بە دل لێیان دەترسایت ﴿وَوَكَذَلِكَ بَعَثْنَا لَهُمْ﴾ نابو شێوہ (لە خەو) خەبەر مانکردنەوہ ﴿لَيْسَ آتِئًا لَّوْ يَبْتَهُ﴾ بۆ ئەوہی پرسیار لە بەکتری بکەن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ بە کێکیان ووتی ﴿كَمْ لَيْتَنَّا﴾ چەندە ماونەتەوہ (بە خەوتووی) ﴿قَالُوا﴾ (ھەندیکیان) ووتیان ﴿لَيْسَ آتِئًا لَّوْ مَا أَوْعَضَ يَوْمَ﴾ رۆژتیک یا کە متر لە رۆژتیک ماوینەتەوہ ﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ تُمْ﴾ (ھەندیکێ تریان) ووتیان پەرورە دگارتان زانترە بە ماوہی مانوہ تان ﴿فَأَنعَشُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ﴾ دە بە کیکتان بەم دراوہ (زیوہ) تان بنێرن ﴿إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ بۆ ناو شار ﴿فَلْيَنْظُرْ أَتِيهَا أَرْكَانًا طَعَامًا﴾ با سەیر کات کێ (لە خەلکی شار) خۆراکی پاکترە ﴿فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقِ مَنَّهُ﴾ ئەوہ بە لەوہ خۆراکتان بۆ بەھینیت ﴿وَلْيَتَأَطَّفْ﴾ با نەرم و نیا و لە سەر خۆبیت لە ھەلسو کەوتیدا (تا نەناسریتەوہ) ﴿وَلَا يَشْعُرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ و کەس لە ئیوہ ناگادار نەکات ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ چونکە بینگومان ئەگەر ئەوان پیتان بزائن ﴿يَرْجُمُوكُمْ﴾ بەرد بارانتان دەکەن ﴿أَوْ يُبَدِّلُوكُمْ فِي مَلَتِهِمْ﴾ یان دەتان گیرنەوہ بۆ ناو نایبە کە ی خۆیان ﴿وَلَنْ نَقْلِحَ حَوْأًا إِذَا أَبَدْنَا﴾ ئەو کاتە ئیوہ ھەر گیز رزگارتان نابیت ﴿

وَكَذَلِكَ أَخْرَجْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ
 السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
 ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ
 أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿١١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ
 رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
 رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي
 أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا الْقَلِيلُ ﴿١٢﴾ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً
 ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٣﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ
 إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿١٤﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ
 إِذْ أَنْسَيْتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا
 ﴿١٥﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا
 ﴿١٦﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۗ وَغِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَبْصَرُ بِهِ ۗ وَأَسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ مِنْ وَلِيِّ وَلَا يَشْرِكُ
 فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿١٧﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
 رَبِّكَ ۗ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿١٨﴾

﴿وَكَذَلِكَ أَغْتَابْنَا عَلَيْهِمْ﴾ (پاش سہدان سال) ثابہ و شیوہ خہلکمان ناگادار کرد بہسہریاندا
 ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بؤئہوی بزائن کہ بیگومان بہلئی خواراستہ ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾
 وہدلیابن کہہرؤزی دواپی گومانی تیدانیہ ﴿إِذْ تَنْتَضِعُونَ بَيْنَهُمْ﴾ (خہلکی مان ناگادار کرد
 بہسہریاندا) لہکاتیکدا ئہو خہلکہ کیشہیان بوو لہنیوان خویاندا ﴿أَمْرَهُمْ﴾ دہربارہیان
 ﴿فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا﴾ جا (ہہندیکیان) ووتیان چہند خانوویہ کیان بہسہرہوہ دروست بکہن
 ﴿رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ﴾ پەرورہدگاریان ناگادارترہ پی یان ﴿قَالَ الَّذِينَ عَلِمُوا عَلَىٰ آيَاتِهِ﴾ ئہوانہی کہزال
 بوون بہسہر کار و باری ئہو کومہلہدا ووتیان ﴿لَنْ نَجِدَنَّا عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا﴾ بیگومان مزگہ وئیکیان
 بہسہرہوہ دروست دہکہین ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّاغِبَةٌ كَلِّبَهُمْ﴾ ئہوسا ہہندیکیان دہلین (ئہو لاوانہ)
 سی کہسن و چوارہمیان سہگہ کہیانہ ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلِّبَهُمْ﴾ وہہندیکی تریان
 دہلین پینچ کہسن و شہشہمیان سہگہ کہیانہ ﴿رَجَمًا بِالْغَيْبِ﴾ ئہمانہ قسہی بی بہلگہن (تفہنگ
 بہ تاریکہ شہوہ دہنین) ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَنَامُهُمْ كَلِّبَهُمْ﴾ ہہندیکی تریان دہلین ئہوانہ حہوت
 کہسن ہہشہتہمہ کیان سہگہ کہیانہ ﴿قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی پەرورہدگارم
 زانترہ ہژمارہیان ﴿مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ کہمیک نہبیت لہخہلکی کہس ژمارہیان نازانیت
 ﴿فَلَا تَمَارِ فِيهِمْ﴾ کہواتہ (ئہی موحمہد ﷺ) لہبارہیانہوہ دہمہقالیٰ مہ کہہ ﴿إِلَّا مَرَّةً ظَهَرَ﴾ جگہلہ
 دہمہقالہیہ کی ٹاشکر او ٹاسان (تہنہا ئہوہ بلی کہ لہقورٹاندا بؤت ہاتوہ) ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾
 وہ لہبارہیانہوہ پرسیار لہ کہسیان (خاوہن نامہکان) مہ کہہ ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ﴾ بؤ (کردنی) ہیچ
 شتیک مہلیٰ ﴿إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ عَدًّا﴾ بیگومان من سبہینی ئہو شتہ دہکہم ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مہگہر
 (لہگہلی دابلیت) ئہگہر خوا بیہویت ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ إِذْ أَنْسَيْتَ﴾ ہہر کاتی (إن شاء اللہ) ت لہبیرچوہ
 کہی بیرت ہاتہوہ بلیٰ ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي﴾ بلی ئومیدہوارم پەرورہدگارم رینمونیم بکات
 ﴿لِاقْرَبٍ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾ بؤ ریگیاہہ کی نزدیکتر (لہ راستی) لہمہ ﴿وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ﴾ (ئہو کومہلہ
 لاوہ) مانہوہ لہ ناوئہشکہوہتہ کیاندا (بہ خہوتووی) ﴿ثَلَاثٌ مِائَةٌ سِتِّينَ﴾ ماوہی سی سہد سال
 (بہ سالی ہہتاوی) ﴿وَأَزْدًا دُونَ ذَلِكَ﴾ نو سالی تریشیان زیاد کرد (ئہگہر بہسالی مانگی عہرہبی حساب
 بکریت) ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا﴾ بلی خوا زانترہ بہماوہی مانہوہیان ﴿لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 تہنہا بؤ خواہی زانینی نہینی ٹاسمانہکان و زہوی ﴿أَبْصُرَ بِهِ وَأَسْمَعُ﴾ ئای (خودا) چ بینا و بیسہرہ
 ﴿مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ﴾ بیجگہ لہ (خوا) ہیچ ہشتیوانیکیان بؤنیہ ﴿وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾
 کہسیش ناکات بہ ہاوبہشی خوی لہ فہرمانی دا ﴿وَأَنْتَلِّمُوا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾ بخوینہرہوہ ئہوہی کہ
 وہحیت بؤ کراوہ ﴿مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ﴾ لہقورٹانی پەرورہدگارت ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ کہس نیہ
 بتوانیت ووتہکانی ئہو بگورپت ﴿وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ ہہر گیز بہنایہکت دہست ناکہوہت
 بیجگہ لہ خوا بہنای بؤ بہریت ﴿۷۷﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
 يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ۗ وَلَا تَطَّعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ ۗ وَعَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ ۗ وَكَانَ
 أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
 شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادُهَا ۗ
 وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۗ بِئْسَ
 الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
 مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ
 فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۗ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ * وَأَضْرِبْ
 لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
 بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٣٢﴾ كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أَكْهُمَا وَلَمْ
 تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا ۗ وَفَجَّرْنَا خِلَافَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ وَثْمٌ فَقَالَ
 لِصَاحِبِهِ ۗ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ ۗ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

﴿وَأَصْرِبْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ خوت را گرہ لہ گہل نہ وانہی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ لہ پەر ورہ دگاریان دہ پارینتہ وہ
 ویادی تہو دہ کہن (و دہ پیرستن) ﴿بِالْعَذْوَةِ وَالْعَیْشِ﴾ بہ یانیان و تیوران ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ کہ مہ بہ ستیان
 رہ زامہندی خواپہ ﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ چا وہ کانت لہ وان لامہ دہ و وەر مہ گپہ (بو کہ سانی بی
 باوہری دہ ولہ مہ ند) ﴿تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ کہ جوانی و رازاویسی ژانی تہم دونیای دہ ویت
 ﴿وَلَا تَطْعَمَنْ مَن﴾ و بہ گوئی کہ سینک مہ کہ ﴿أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ کہ دلیمان لہ یادی خو مان بی ناگا کردوہ
 ﴿وَأَتَعَ هَوْنَهُ﴾ و شوینی ہہ او اثارہ زوی خوئی کہ وتوہ ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ ہہ موو کارہ کانی خراب و
 لہ سنور دہر چوہ ﴿وَإِنِ الْحَقُّ﴾ بلئی حق (تہم قورٹانہ) ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ لہ لایہن پەر ورہ دگارتانہ وہ
 ہاتوہ ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا ہر کہ سہی دہیہ ویت با باوہریننی ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و ہر کہ سیش
 دہیہ ویت با بی باوہر بیت (تہم ہش جو ریکہ لہ ہہر شہ و سہر زہ نشت) ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾
 بہ راستی تہمہ نامادہ مان کردوہ بو ستہ مکاران (بی باوہران) ﴿تَارًا لَّحَاطٍ يَوْمَ تُرَدُّنَهَا﴾ ناگرنک کہ
 بلینسہ کی (وہ کو رہ شمال) دہوریان دہ دات ﴿وَإِن يَسْتَغِيثُوا﴾ وہ تہ گہر (لہ تینوانا) ہاواری ناو
 بکہن ﴿عَاثُوا يَمَاءً كَالْمُهْلِ﴾ ناویکیان بو دہ ہینری و ہک مسی تو اوہ (یا وہ ک جَلْک و چہ بہ لی رُون و
 زہیت وایہ) ﴿يَشْوَى الْوُجُوهُ﴾ روو دہم و چا وہ کان دہ برژیننی ﴿يَسَسُ الشَّرَابِ﴾ نای چ خوار دنہ وہیہ کی
 پس و خرابہ ﴿وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا﴾ و نای چ شوین و جینگاہیہ کی خرابہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 بہ راستی تہ وانہی کہ باوہرپان ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوہی چاکہ یان کردوہ ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ﴾
 اَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بیگو مان تہمہ پاداشتی تہ وانہ وون نا کہین کہ کردوہی چاکیان کردوہ ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ﴾
 بو تہ وانہ ہہیہ ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ﴾ بہ ہہشتانیکہ ہہ میشہیی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ
 روباہر کان بہ ژیریناندا دین و دہ چن ﴿يَجُولُونَ فِيهَا﴾ دہر از تیرینتہ وہ لہو (بہ ہہشتانہ) دا ﴿مِن أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ﴾
 بہ بازنی زوری ٹالتون ﴿وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا﴾ وہ بو شاکہی سہوز دہ بو شن ﴿مِن سُندسٍ وَأَشْتَرَبْرَقٍ﴾ لہ
 ناو ریشمی تہنک و تہ ستور ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ بال دہ دہنہ وہ لہو (بہ ہہشتہ) دا بہ سہر کورسی
 و بالہشتہ کانہ وہ ﴿نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَقَقًا﴾ نای چہ ند پاداشتیکہ چاکہ و جینگاہیہ کی خوشہ ﴿وَأَصْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا﴾
 (تہی مو حہ مہ د) بویان بگپہرہ وہ نمونہی ﴿رَجَلَيْنِ﴾ تہو دوو پیاوہ ﴿جَعَلْنَا﴾
 لِأَحَدِهِمَا دَابِوَمَا ن بے یہ کیکیان (کہ بی باوہر بوو) ﴿جَنَّتَيْنِ مِنَ الْعُتْبِ﴾ دوو باخ لہ ہہ موو جوہر
 تریہک ﴿وَحَفَفْنَاهُمَا بِخَلٍ﴾ بہ دار خورما دہوری ہہر دوو باخہ کہ مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَبَابًا﴾
 لہ نیتوان تہو دوو باخہ دا کشتو کالمان فہراہم ہینابوو (بوئی) ﴿كَلِمَاتٍ جُنَّتَيْنِ﴾ تانت اُكَلِمَاتٍ ہہر دوو
 باخہ کہ ہری چاکیان گرتبوو ﴿رَبْوَةً تَنْزِيلًا مِنْهُ﴾ ہیچیان لی خہ سار نہ بوو بوو ﴿وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا﴾
 و لہ نیتوان تہو دوو باخہ دا کانیاو یکمان ہہلقولاندبوو (بو ناودانیان) ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ﴾ ہہر وہا
 (خواہنی تہو دوو باخہ) مال و سامانی زوری ہہ بوو (لہ ٹالتون وزیووشتی تر) ﴿فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾
 جا بہ ہاوری (تہماندارہ ہہ ژارہ) کہی ووت لہ کاتیکدا کہ قسہی لہ گہ لدا دہ کرد ﴿أَنَا كَفَرْتُ﴾
 مِنْكَ مَا لَا ﴿مِن مَالٍ و سامانم لہ تو زورترہ ﴿وَأَعَزَّنَا فِرْعَاوْنَ﴾ کور و کال و خزمہ تکاریشم زیاترہ ﴿﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
 أَبَدًا ﴿٢٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ
 خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٢٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ
 بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿٢٧﴾
 لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٢٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ
 جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلَ مِنْكَ
 مَالًا وَوَلَدًا ﴿٢٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
 عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٣٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ
 مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ وَطْلَبًا ﴿٣١﴾ وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ
 فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
 عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
 فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ وَمِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٣٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
 لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٣٤﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا كَمَا نَزَّلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
 فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٣٥﴾

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ﴾ (بی باوهره که بیان) چووه ناو باخه که یه وه ﴿وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ له کاتیکدا که سستم کاربوو له خوئی ﴿قَالَ مَا أَطْنُ أَنْ يَبْدَهُ هَذِهِ أَبَدًا﴾ ووتی باوهره ناکهم ههر گیز ثم باخهم له ناو بیجیت ﴿وَمَا أَطْنُ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ باوهریش ناکهم رُوژی دواپی بیت وروو بدات ﴿وَلَمَّا رُودَتْ إِلَى رَبِّهِ﴾ سوئند بی خو ته گهر (پاش مردن) بمگیر نه وه بو لای په روره دگارم ﴿لَا جِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ بیگومان باشتر لهم باخهم دهست ده که وی ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ﴾ هاوورئ (ئیمانداره) که ی پی ووت ﴿وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾ له کاتیکدا که گفتوگوی له گله‌دا ده کرد ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾ ثابا تو بی باوهریت به و زاته‌ی که تو ی له خاک دروست کردووه ﴿فَمِنْ تَطَفُّعٍ﴾ پاشان له دلویه ثاوئک ﴿ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا﴾ پاشان کردویتی به پیاو ﴿لَكِنَّتَ أَهْوَاءَ اللَّهِ رَبِّي﴾ به لام من ههر (ده لئیم) نه و خوا په روره دگارم ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ و هیچ که سیش ناکهم به هاو به شی په روره دگارم ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ وه باکاتی چوویته ناو باخه که ته وه ﴿فَلَمَّا مَشَاءَ اللَّهُ﴾ بتو و تابه ههر چی خوا بیه وی (ههر نه وه ده بیت) ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ هه موو توانایه کیش ههر به دهس خویه ﴿إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلَ مِنْكَ﴾ نه گهر تو من ده بینی له تو که متریش. ﴿مَالًا وَوَلَدًا﴾ مال و دارایی و مندالم هه یه ﴿نَعَسَىٰ رَبِّي﴾ ئومیدم وایه که په روره دگارم ﴿أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ﴾ چاکتر له باخه که ی تو م پی بدات ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ و به لا و بروسکه یه کیش له ئاسمانه وه بنیریت بو باخه که ی تو ﴿فَنُصِصَ صَعِيدًا لِّقَابًا﴾ جا (باخه که ت) بیت به زه و یه کی ووشکی ساف و خلیسک ﴿أَوْ نُصِصَ مَاؤَهَا غَوْرًا﴾ یان ئاوه که ی روچی به ناخی زه ویدا ﴿فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا﴾ ئیتر ههر گیز نه توانی بیدوزینه وه ﴿وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ﴾ سامان و بهر و بوومه که ی له ناو برا (به هه و ره بروسکه سوتا و نه ما) ﴿فَأَصْبَحَ يُقَدِّبُ كَفَّيْهِ﴾ نه مجا کابر اش له داخا دهسه کانی ده پرواند و ده دیدان به یه کدا ﴿عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا﴾ له سه ره نه و ماله‌ی که خهر چی کرد بوو (له باخه که یدا) ﴿وَيَهِي حَارِيَّتُهُ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ له کاتیکدا (که پری) باخه که ی هه موو که و توون به سه ره یه کدا ﴿وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي﴾ (جا له پاشه روژدا) ده لئیت : خوژگه ﴿لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ که سم نه کردایه به هاو هلی په روره دگارم ﴿وَلَوْ تَكَّنْ لَهُ، فَعَهَّ يَصْرُوهُ،﴾ که سائیک نه بوو یار مه تی بدن و بین به هانا یه وه ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا ﴿وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا﴾ خویشی سه ره که و توو نه بوو ﴿هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْخَلْقِ﴾ له و شوئنه نهدا پشتیوانی تابه تی خوی راست و حقه ﴿هُوَ خَيْرٌ تَوْبًا﴾ ههر نه ویش چاکترین پاداشت نه داته وه ﴿وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ و سه ره نه نجامی باشیش (به ئیمانداران) ده دات ﴿وَأَصْرَبْتُ لَهُمْ مِثْلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ (نه ی موحه ممه د) بهینه ره وه بو نه و (بی باوهر) انه نمونه‌ی ژبانی دنیا ﴿كَمَا أَنْزَلْتَهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک بارائیک وایه له ئاسمانه وه ده بیارینین ﴿فَأَخْتَلَطُ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ﴾ نه و سا جو ره ها رواوی زه وی (بی ده رویت و) ده روون به ناو یه کدا ﴿فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ﴾ نه مجا ده بیته پوش و به لاش و با پرش و بلاوی ده کاته وه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ وه خوا هه میسه به توانا و ده سه لات داره به سه ره هه موو شتیکدا ﴿۱۵﴾

أَمْالٍ وَالْبُنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسِِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
 الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا
 عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
 أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ
 لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
 حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
 أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
 بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ * مَا أَشْهَدْتُهُم خَلْقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُخَذَلُ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا
 ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
 فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ
 النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

﴿أَمْأَلٌ وَالنَّيْبُونُ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ مال و کور و کال جوانی و زینتی ژبانی دونیان ﴿وَأَلْبَيْتِكُمْ أَصْلَابِكُمْ﴾ کرده‌وه چاکه‌کان که (پاداشتیان) ده‌میتته‌وه ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ پاداشتیان چاکتره لای په‌روه‌رد گارت ﴿وَحَيْرٌ أَمَلًا﴾ و زیاتر جینگه‌ی نومیدن (له‌مالی دونیا) ﴿وَيَوْمَ نُسِئُ الْجِبَالَ﴾ وه (یادیان خه‌روهه) روژئی که شاخه‌کان ده‌خه‌بینه ری ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾ و رووی زه‌وی به روونی و ته‌ختی ده‌بینی ﴿وَحَشْرَنَّهُمْ﴾ و هم‌موو (خه‌لکی) کۆ ده‌که‌بینه‌وه ﴿فَلَمَّا نَعَادُوا رَبَّهُمْ أَحَدًا﴾ و هیچ که‌سیان به‌جی ناهیلین ﴿وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا﴾ و هم‌موو (ئاده‌می) له‌به‌رده‌م په‌روه‌رد گارتدا ریز ده‌کرین ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾ سویند به‌خوا دینه‌وه بو لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هر به‌و شیوه‌یه‌ی که‌یه‌که‌م جار دروستمان کردن (به‌رووتی و بی‌به‌رگی) ﴿بَلْ رَعَمْتُمْ﴾ به‌لام ئیوه گومانتان وابوو ﴿أَلَنْ نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا﴾ که‌ئیمه کاتیک دانائین بو (لپرسینه‌وه) تان ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابَ﴾ نامه‌ی کرده‌وه‌کان دابه‌ش ده‌کریت (ده‌دریته‌ده‌ستی راست چاکان و ده‌ستی چه‌پی تاوانباران) ﴿فَتَرَى الْمَجْرِمِينَ﴾ نه‌مجا تاوانباران ده‌بینیت ﴿مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ﴾ زور ده‌ترسن له‌و (هم‌موو تاوان و خراپه‌ی) که‌تیدابه ﴿وَيَقُولُونَ بَلْ لَنَنصُرَنَّكَ﴾ و ده‌لین ئای هاوار بو ئیمه ﴿مَالٍ هَذَا الْكَتَابِ﴾ نه‌م نامه و ده‌فته‌ره‌چییه؟ ﴿لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی بچووک و گه‌وره‌ی به‌جی نه‌هیشتووه و تو‌ماری کردووه ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ هر کرده‌وه‌یه‌کیان کردبیت (تاییدا) ئاماده‌یه ﴿وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ و په‌روه‌رد گارت ستم له‌که‌س ناکات ﴿وَأَذِّنَا لِلْمَلَائِكَةِ أَسْمُدًا لِآدَمَ﴾ (بیریان به‌ینه‌روهه) کاتیک به‌فریشته‌کانمان ووت سوژده‌به‌رن بو ئادم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نه‌وانیش هم‌موو سوژده‌بان برد جگه له‌ئیبلیس (شه‌یتان) نه‌بیت ﴿كَانَ مِنَ الْإِجْنِ﴾ که‌له‌پیری جنوکه‌کان بوو ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ بویه له‌فرمانی په‌روه‌ردگاری ده‌رچوو ﴿فَأَسْتَخَذُوا نَهْرًا وَدَرِيَّتَهُ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه (ئهی ئاده‌میزاده‌کان) نه‌وه‌وه‌ی ده‌که‌نه ﴿أُولِيَاءَ مِنْ دُونِ﴾ دوست و پشتیوانی خوئان له‌جیاتی من ﴿وَهُرُّ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ له‌کاتیکدا که‌نه‌وان دوژمنی ئیوه‌ن ﴿بَشٍ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ ئای چ‌گورینه‌وه‌یه‌کی خراپه بو ستم‌مکاران ﴿مَّا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ من نه‌وان (شه‌یتان و نه‌وه‌ی)م ئاماده‌ی دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی نه‌کردووه ﴿وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ﴾ هر‌روه‌ها له (کاتی) دروست کردنی خوئشیاندا (ئاماده‌م نه‌کردوون) ﴿وَمَا كُنْتُمْ مَّتَّخِذِ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا﴾ وه‌من هر‌گیز گومراکه‌رانم نه‌کردووه به‌یارمه‌تی ده‌ری خووم ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءَ الَّذِينَ رَعَمْتُمْ﴾ روژنیک ده‌بیت که‌خوا ده‌فرموئ بانگی نه‌و بتانه‌بکه‌ن که‌لاتان و ابوو هاوبه‌ش‌سی منن (با‌یارمه‌تیتان بدن) ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نه‌وانیش بانگیان ده‌که‌ن به‌لام و له‌امیان ناده‌نه‌وه (و نایه‌ن به‌هاواربان‌ه‌وه) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾ وه‌ئیمه له‌نیوانیاندا شیونکی پر نازارمان داناووه ﴿وَرَزَّ الْمَجْرُمُونَ النَّارَ﴾ وه‌تاوانباران ناگری دوزه‌خ ده‌بینن ﴿فَطَلَّوْا أَنَّهُمْ مُوقِعُهَا﴾ و هم‌موو ده‌زانن و دلنیا که‌ده‌چنه‌ناوی و تئی ده‌که‌ون ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا﴾ و رینگایه‌کیان ده‌ست ناکه‌وئ بو‌گه‌رانه‌وه‌له‌و (ئاگره) ﴿

وَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
 الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
 إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
 الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
 إِلَّا مَبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَمُجَدِّلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ
 لِيُحْضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
 مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
 وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا
 أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا
 لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ
 مَوْيلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
 لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
 أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
 بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویندبہ خوا بہ راستی ٹیمہ لہم قورٹانہ داہینا ومانہ تہ وہ ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
ہم موو جوڑہ نموونہ یکہ بؤ خہ لکی ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لآم ہمہ میسہ ٹادہ می ﴿أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا﴾
لہ ہم موو شتی زیاتر موجدہ لہ ودمہ قالی دہ کات ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْفِكُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾
ہیچ شتیک ریگری لہ خہ لک نہ کردوہ کہ باوہر بہینن کاتیک ہیدایہ ت وریتموونیان بؤہات
﴿وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ﴾ وداوای لی بوردن بکہن لہ پەروردگار یان ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأُولَى﴾ جگہ
لہ وہی و ہک ٹومہ تانی پیشینیان لی بیت و(سزای خودا لہ ناویان بیات) ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾
یان سزا رو بہ پرویان بیتہ وہ (بہ چاوی خو یان بیستن) ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ٹیمہ پیغہ مہر انمان
ناردوہ ﴿الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ تہ نہا مورڈہ دہر و ترسینہر بن ﴿وَيَجْعَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ﴾
تہ وانہی کہ بیواہرن بہناہق و بہتال دہمہ قالی دہ کہن ﴿لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بؤ تہ وہی (ٹائینی) راستی
پی لہ ناو بہرن ﴿وَأَتَّخِذُوا آلِئِي وَمَا أَنْزَرُوا هُزُؤًا﴾ ٹایہ تہ کانی من (کہ قورٹانہ) و تہو ہرہ شانہ ی پی
ترسینراون بہ گالٹہ یان دہ زانین ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ کی ستمکار ترہ لہو کہ سہی کہ
ٹامورگاری کرا بیت بہ ٹایہ تہ کانی پەروردگاری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ بہ لآم تہو گوی ی پی نہ داو ﴿وَسَيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ و تہو تاوانانہی کہ کردیہ تی لہ بیری خو ی بیاتہ وہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ بہ راستی
ٹیمہ چہ ند پەر دیہ کی تہ ستورمان داوہ بہ سہر دلایندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ تا تینہ گہن (لہ ٹایہ تہ کانی ٹیمہ)
﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ وہ قورسی و کہریمان خستوتہ گویانہ وہ (تاراستی نہ بیستن) ﴿وَأَنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾
جانہ گہر بانگیان بکہیت بؤ سہر ریگای راست ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدًا﴾ تہ وانہ ہر گیز ہیدایہ ت و ہر ناگرن
﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ پەروردگارت لی بووردهی خواوہن بہ زہیہہ ﴿لَوْ وَاخَذْتَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾
تہ گہر تولہ یان لی بسہنی بہ وہی تہو (تاوانانہ وہ) ی کہ کردویانہ ﴿لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ﴾ بیگو مان بہ
پہلہ سزای سہختی بؤ دہناردن ﴿بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ﴾ بہ لآم بؤ (سزادانی) تہ وان کاتیکی دیاری کراو ہہیہ
﴿لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا﴾ بیجگہ لہو (خواہی) ہیچ پہنایہ کیان دہست ناکہ وی (لہو سزایہ) ﴿وَلَنْ
تَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ تہو ہم موو شار و گوندانہ مان بہر ساد و ویران کرد ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک
(دانیشتونیان) ستہ میان کرد ﴿وَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرْ مَوْعِدًا﴾ و بؤ لہ ناو برد نشیان کاتیکی دیاری کراومان
دانا بوو ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ﴾ (باسی تہو کاتہ بکہ) کہ مووسا بہ لاوہ بہر دہستہ کہی خو ی ووت
﴿لَا أَرَى حَتَّىٰ أَتَلْعَمَ﴾ من ہدر دہرؤم ہہ تادہ گہمہ ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی بہیہ ک گہیشتی دوو دہریاکہ
﴿أَوْ أَمْضَىٰ حُبًّا﴾ یان ماوہیہ کی دوور و دریر دہرؤم ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا﴾ جا کاتی گہیشتنہ تہو
شوینہی دوو دہریاکہ بہیہ ک دہ گہن ﴿نَسِيًا حَوْثُمًا﴾ ماسی یہ کہ یان لہ بیر چوو (کہ وہک تویشوو بؤ
سہفرہ کہ یان پیمان بوو) ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ جا (ماسیہ کہ خو ی فری داو) ریگہی خو ی
گر تہ بہر لہ ناو دہریاکہ دا و (ٹاوہ کہ) لہ ت دہبوو وہک خو ی لی نہ دہہاتہ وہ ﴿

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾ جا کاتی تپہرین (لہو شوینہ) ﴿قَالَ لِقَتَهُ إِتْبَاعُهُ أَتَيْنَاكَ تَا﴾ (موسا) فہر مووی بہ لاوہ بہرہ دستہ کہی خوار دنہ کہمان بو بینہ ﴿لَقَدْ لَبِيتْنَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی لہم سہ فہرہ ماندا دوو چاری ماندووی و زہ حمہت بووین ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ﴾ (لاوہ کہ) ووتی لہ بیرتہ ﴿إِذْ أَوْتَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ﴾ کاتی چوونہ بہنا بہرہ گہورہ کہ (بو پشوودان) ﴿فَإِنِّي لَسَيِّئُ الْحَوْتِ﴾ جا بہ راستی من (لہووی) ماسیہ کہم لہ بیر چوو ﴿وَمَا أَسْتَدِينِي﴾ ہیچ شتی نہو (ماسیہ کہ) ی لہ بیر نہ بردمہوہ ﴿إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ کہ باسی بکہم بوٹ بیجگہ لہ شہیتان ﴿وَأَلْحَدَسَ سَيْبِلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ (ماسیہ کہ) زیندوو بوہوہ و) بہ شتیوہیہ کی سہیر ریگای خوی لہ دہریاکہ گرتہ بہر ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَتَّبِعُ﴾ (موسا) ووتی تیمشہوہ و ہومان دہوہست ﴿فَأَرْزَقْنَا عَلَيْهِمُ إِتْرَاهِيمًا﴾ نہمجا بہ شوینی خویندا گہرانہوہ ﴿فَضَصَّا﴾ بہ سہرنج دان ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ جا بہ بندہ یہ کہ بہ بندہ کانی تیمہ یان دی ﴿عَاتِبْتَهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ کہ لہ لایہن خویمانہوہ رہ حمہ تمان پیدابوو ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ شارہ زاشمان کردبوو ﴿مِن لَدُنَّا عِلْمًا﴾ لہ زانیاری تابیہتی خویمان ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا بہو (بہ بندہ صالحہ) ی ووت ﴿هَلْ أَتَيْتُكَ﴾ ثایا (ہاورپیہ تیت بکہم و) شوینت بکہوم ﴿عَلَى أَنْ نَعْلَمَنَّ﴾ بوئہوہی فیرم بکہیت ﴿وَمَا عَلَّمْت رُسَدًا﴾ لہو زانیاریہ راستہی فیری بوویت ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی (بہ موسا) بہ راستی تو ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ہر گیز ناتوانی لہ گہل مندا خوٹ بگری ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى﴾ تو چوں خوٹ دہ گری لہ سہر ﴿مَا لَمْ يُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ شتی کہ لہ رازو نہینی نہو ناگادار نیت ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی نہ گہر خوا بیہووی بہ خویرا گہر دہ مینی ﴿وَلَا أَصْبِرُ لَكَ أَمْرًا﴾ و سہر بیچی لہ ہیچ فہرمانیکت ناکہم ﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي﴾ ووتی (بہ موسا) جا نہ گہر شوینم کہوتی ﴿فَلَا تَتَّبِعُنِي عَنْ شَيْءٍ﴾ نہوہ پرساری ہیچ شتیکنم لی مہ کہ ﴿حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ہہتا خوٹ دہر بارہی قسہت بوئہ کہم (لہ نہینیہ کہی ناگادارت دہ کہم) ﴿فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ﴾ نہمجا پیکہوہ ہہر دوو کیان رویشتن ہہتا سواری کہ شتیہک بوون ﴿خَرَقَهَا﴾ (پیاو چاکہ کہ) کہ شتیہکی کون کرد ﴿قَالَ أَخْرَقَهَا﴾ (موسا) ووتی کہ شتیہک کون تن کرد ﴿لِنُعْرِقَ أَهْلَهَا﴾ بوئہوہی سہر نشینہ کانی (لہ دہریادا) نو قم بکہیت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی کاریکی زور خراب و ناشایستہت کرد ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ﴾ (بہ بندہ چاکہ کہ) ووتی ثایا من نہم ووت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ تو ہر گیز ناتوانی خوٹ بگری لہ گہل مندا ﴿قَالَ لَا تَأْخُذْ بِمِآسِيئِكَ﴾ (موسا) ووتی لیم بیسورہ لہ بہر نہوہی (نہو مہر جہی دامان نابوو) لہ بیرم چوو ﴿وَلَا تُزِهِنِي مِنَ أَمْرِي عُسْرًا﴾ نہم زانیاری فیربوونہم لہ سہر قورس مہ کہ ﴿قَالَ طَلَقًا﴾ نہمجا پیکہوہ ہہر دوو کیان رویشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَىٰ عُلَمَاءًا﴾ ہہتا گہشتن بہ تازہ لاویک ﴿فَقَتَلَهُ﴾ یہ کسہر (پیاو چاکہ کہ) نہو (تازہ لاوہی) کوشت ﴿قَالَ أَفَلَيْتَ نَفْسًا رَكِيَةً﴾ (موسا) ووتی کہ سیتیکی پاکی بی گوناہت ہہروا کوشت ﴿بِعَيْرِ نَفْسٍ﴾ بی نہوہی کہ سیتیکی کوشتی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی کاریکی زور خراب و نارہوات

* قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِنْ
 سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَدِّقْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا
 ﴿٧٦﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَأَا
 أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ
 قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي
 وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَا
 السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ
 أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَ هُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَا
 الْعُلَمَاءُ فَكَانَ آبَاؤُهُمْ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا
 وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ
 رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
 وَكَانَ تَحْتَهُ وَكَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ
 يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ
 وَمَا فَعَلْتُهُ وَعَن أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾
 وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

﴿قَالَ أَرَأَيْتَ لَكَ﴾ (بهنده چاکه که) ووتی (به موسا) بپم نه ووتیت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بیگومان تو هر گیز ناتوانی خوٚت بگری له گهل مندا ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا﴾ (موسا) ووتی نه گهر دواى ئەم جاره پرسىارى ههر شتیکم لى کردى (په خنهم لى گرتیت) ﴿فَلَا تُصِحِّحِي﴾ ئیسر هاورپه تیم مه که ﴿فَدَبَلْتَنِي مِن لَّدُنِّي عَذْرًا﴾ چونکه به راستى له لایهن منه وه بیانوت هه به (له وهى وازم لى بیتیت) ﴿فَأَنْطَلَقَا﴾ ئەمجا پینکه وه ههر دوو کیان رویشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ﴾ هتا که شتنه لای خهلکی شارنک (له و کاته‌دا برسپان بوو) ﴿اسْتَظَعَا أَهْلَهَا﴾ داواى خوړاکیان کرد له خهلکی شاره که ﴿فَأَبْوَأْنَ إِلَىٰ صِيَّوِهِمَّا﴾ ئەوانیش (خهلکی شاره که) میوان داریان لى نه گردن ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا﴾ ئەمجا بینیان دیوارنک له ودا (له و شاره‌دا) ﴿يُرِيدَانِ بَقِيعَ﴾ نزیك بوو بکه ویت ﴿فَأَقَامَهُمَا﴾ (بهنده چاکه که) دیواره که ی راستى کرده وه وه لیچنیه وه ﴿قَالَ لَوْ شِئْتَ﴾ (موسا) ووتى ئە گهر بتویستایه ﴿لَتَخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ کرپه کت له سه‌رى وهرده گرت ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾ ووتى ئالیره‌دا کاتى جیا بوونه وهى من و تویه ﴿سَأَيْدُكَ بِيَأْوِيكَ﴾ ئاگادارت ده که م له حکیمه‌تى ﴿مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ ئەو شتانه‌ی که تو نه توانی خوٚت بگری له سه‌ر (پروودان) یان ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ﴾ هوی (کون کردنى) که شتیه که (ئه وه بوو) ﴿فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ﴾ (ئه وه که شتیه) هى چهند که سیکى هه‌زار بوو ﴿يَمْلَأُ فِي الْبَحْرِ﴾ ئیشپان ده کرد (به وه که شتیه) له و دهر یابه‌دا ﴿فَأَرَدْتُمْ أَنِ اتَّيَبَهَا﴾ بویه ویستم (به کون کردنى) عه‌یب دارى بکه م (تا پاشا ده‌ستى به سه‌ردا نه گرتیت) ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُم مَّرْكُومٌ﴾ چونکه له پیشپانه وه پاشابه‌ک هه بوو ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ ده‌ستى ده گرت به سه‌ر هه موو که شتیه‌کى (چاک) دا ﴿وَأَمَّا الْفُلُ﴾ وه تازه لاوه که ش (که کوشتم) ﴿فَكَانَ أَبُوهُم مُّؤْمِنِينَ﴾ ئەوه باوک و دایکى ئیماندار بوون ﴿فَخَشِينَا أَن يُرْهِقَهُمَا﴾ جاتیمه‌ش ترساین (خوشه‌ویستی ئەو لاوه) پالیان پیوه بیتت ﴿طُفَيْنَا وَكُنَّا﴾ بوسه‌ر که شى و بى باوه‌رى ﴿فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا مِنهُمَا﴾ جا (سه‌و کاره) ویستمان په‌روردگار یان (له‌برى ئەوا) بویان بگورپت ﴿خَبَرًا مِّنْهُ رَكُوعًا﴾ (به‌مندالیکى) چاکتر له و باکتر له گوناھـ ﴿وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾ به‌سوزو به‌زه‌یى تر بى بویان ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ﴾ وه‌هوى (چاک‌کردنه‌وى) دیواره که ش چونکه هى دوو مندالى هه‌تیو بوو ﴿فِي الْمَدِينَةِ﴾ له شاره‌که‌دا ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُهُمَا﴾ له‌زیریدا گهنجینه‌یه‌ک هه‌بوو که هى ئەو دوو منداله بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ وه باوکى ئەو دوو منداله چاک و خواناس بوو ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ﴾ له‌به‌ر ئەوه په‌روردگارت ویستی ﴿أَنْ يُبَلِّغَهُمَا أَشَدَّهُمَا﴾ ههر دوو کیان گه‌وره وه به‌هیز بین ﴿وَوَسَّخْنَا وَجْهَهُمَا﴾ پاشان گهنجینه‌که‌یان دهر بیتن ﴿رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ ئەمه په‌حمه‌تیک بوو له لایهن په‌روردگارت وه (له‌به‌ر باوکیان) ﴿وَمَا فَعَلْتَهُ عَن آخِرِي﴾ ئەو (شتانه‌ی) کردم له خو‌مه‌وه نه‌بوو ﴿ذَلِكَ نَأْوِيكَ﴾ ئەوه نه‌پنى و هوی ئەو کرده‌وانه بوو ﴿مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ که تو توانای خوٚ گرتت نه بوو له سه‌ر (کردن) یان ﴿وَيَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْقَرْيَةِ﴾ هه‌روه‌ها پرسپارت لى ده‌که‌ن دهر یاره‌ی (ذو القرنین) ﴿فُلْ سَأَلُوا أَعْلِيَّتَ كُرْمَهُ دَكْرًا﴾ (له وه لایماندا) بللى له باره‌ی وه هه‌ندیک باس ده‌که‌م بۆتان ﴿۱۸﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا
 حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
 وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
 فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٥﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
 فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَكِرًا ﴿٨٦﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ
 الْحَسَنُ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٧﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٨﴾ حَتَّىٰ
 إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن
 دُونِهَا سِتْرًا ﴿٨٩﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩٠﴾ ثُمَّ
 أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩١﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٢﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ
 وَمَا جُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ
 تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٣﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
 بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٤﴾ ءَاتُونِي زُبْرًا حديدًا حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
 بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ
 قَطْرًا ﴿٩٥﴾ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نُقْبًا ﴿٩٦﴾

﴿إِنَّمَا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ﴾ به راستی ٲیمه هیز و دهسه لاتمان بی داله زهویدا ﴿وَأَن تَبْتَئِنَّا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ وه هؤ کاری هه موو شتیکمان بی دابوو (که باشایه‌تی پیوستی بوو) ﴿فَأَتَّبَعْنَا سَبَبًا﴾ ٲه ویش که لکی له هؤ کاره کان وهرده گرت (بو گشتن به مه‌به‌ست) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ﴾ (خوی و له‌شکره که رُیشت) تا ٲه و کاته‌ی گه‌یشته شوینی ناوا بوونی خور ﴿وَجَدَهَا عَرْبٌ﴾ (لهو شوینده‌ا) وادیار بوو خورثاوا ده‌بی ﴿فِي عَيْنِ حَمْرَةٍ﴾ له کانیاویکدا که قوره‌په‌شه‌ی به ده‌ورداپه ﴿وَجَدَهَا قَوْمًا﴾ جالهو جینگادا رپی که‌وت له‌گه‌لیکی (بی باوهر) ﴿فَلَمَّا بَدَأَ الْفَرِّقِينَ﴾ پیمان ووت ٲه‌ی (ذو القرنین) ﴿إِنَّمَا أَنْعَزَبٌ﴾ یا سزایان بده (به کوشتن گهر باوهریان نه‌هینا) ﴿وَمَا أَلَّا تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾ یان چاکه‌ی ان له‌گه‌لدا بکه (گهر باوهریان هینا) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنْظَرَهُمُ﴾ (ذو القرنین) ووتی ٲه‌وه‌ی سستم بکات (باوهر نه‌هینتی) ﴿فَسَوِّفَ نَعَذِّبُهُ﴾ ٲه‌وه بیگومان ٲیمه سزای ٲه‌دین (به کوشتن) ﴿فَتُرِيدُ إِلَىٰ رَبِّهِ﴾ پاشان ده‌گهر ٲترته‌وه بو لای په‌روه‌ردگاری ﴿فَيَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا تُرَا﴾ ٲه‌ویش سزای ده‌دات به سزایه‌کی سه‌خت که وینه‌ی نه‌بینراوه ﴿وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به لآم ٲه‌وه‌ی باوهر ٲینی و کرده‌وه‌ی چاکیش بکات ﴿فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ﴾ ٲه‌وه باداشتی هه‌ره چاک (له دوار وُرُدا) بؤ ٲه‌وه ﴿وَسَسْئُولُ لَهُ مِنْ أَمْرًا لَّا يُرَا﴾ و کارو فه‌رمانی خؤمانی بؤ سووک و ٲاسان ده‌که‌ین ﴿فَأَتَّبَعْنَا سَبَبًا﴾ پاشان گهرپاوه بو رُوزه‌لات، ٲه‌وه هؤ کارانه‌ی گرت‌به‌ره که خوای گوره‌بی دابوو ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ هه‌تا کاتی گه‌یشته شوینی هه‌لآنی خور ﴿وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ بینی خور هه‌لدیت له‌سه‌ر گهل و نه‌ته‌وه‌یک ﴿فَلَمَّا جَعَلَ لُهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبْرًا﴾ که‌هیچ په‌رده‌و به‌نایه‌کمان بؤ دانه‌نابوون (له‌خور بیانشارته‌وه) ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و شیوه بوو (به‌سه‌ره‌اتی ذو القرنین) ﴿وَقَدْ أَحْضَنَّا بِمَا لَدَيْهِ خُرًا﴾ بیگومان ٲیمه به‌وه‌ی هه‌یبوو (له‌بیریدا بوو) ناگادار بووین ﴿ثُمَّ أَتَّبَعْنَا سَبَبًا﴾ پاشان (ذو القرنین) رُیشت، وه ٲه‌وه هؤ کار و رینگایانه‌ی گرت‌به‌ره که (خوای گوره‌بی دابوو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ﴾ هه‌تا گه‌یشته‌نیوانی دوو به‌ره‌به‌ست (نیوان دوو چیا) ﴿وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا﴾ له‌نزیک ٲه‌وه دوو به‌ره‌به‌سته‌دا که‌لیکی دی ﴿لَا يَتَّكِدُونَ بِمَقْعَدِمْ قَوْلًا﴾ له‌هیچ ووت‌یه‌ک تی نه‌ده‌گه‌یشتن (به‌زمانی خؤیان نه‌بیت) ﴿قَالُوا بَدَأَ الْفَرِّقِينَ﴾ ووتیان ٲه‌ی (ذو القرنین) ﴿إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ﴾ به‌راستی (یأجوج و مأجوج) ﴿مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌م خاکه‌دا خرابه‌کارن ﴿فَهَلْ جَعَلَ لَكَ خَرِجًا﴾ ناخو خهر جیکت بی‌بده‌ین ﴿عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ بؤ ٲه‌وه‌ی به‌ره‌به‌ستی له‌نیوان ٲیمه‌و ٲه‌واندا دروست بکه‌یت ﴿قَالَ مَا مَكَّنَّا فِيهِ رَبِّ حَيْرٌ﴾ ووتی ٲه‌وه سامان و دهسه‌لآته‌ی په‌روه‌ردگارم ٲینی داوم چاکتره (له‌وه‌ی ٲیوه باسی ده‌کن) ﴿فَأَعْيُونِي يُرَوُّوْهُ﴾ جانیوه به‌هیز و بازوو یارمه‌تیم بده‌ن ﴿أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ له‌نیوان ٲیوه‌و ٲه‌واندا به‌ره‌به‌ستیک دروست ٲه‌که‌م ﴿أَأَنْتُمْ زَيْرُ الْحَدِيدِ﴾ پارچه ٲاسنم بؤ ٲینن (له‌سه‌ر یه‌ک داینن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَقَيْنِ﴾ هه‌تا نیوانی هه‌ر دوو کیوه‌که‌ی پر کردو رٲیکی یه‌ک بوون ﴿قَالَ لَنْفُخَنَّ﴾ ووتی: (به‌موشه‌ده‌مه) فوو بکه‌ن (له‌و ناگره‌ی له‌رُیریدا کرا بوویوه‌وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ هه‌تا کاتی ٲه‌وه (پارچه ٲاسنانه‌ی کرد به‌تاگر ﴿قَالَ﴾ (ذو القرنین) ووتی ﴿أَأَنْتُمْ أَفْرَعٌ عَلَيْهِمْ قَطْرًا﴾ مسی تاووم بؤ ٲینن بیکه‌م به‌سه‌ریدا ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَنْظُرُوْهُ﴾ ٲه‌مجا (یأجوج و مأجوج) نه‌پان ده‌توانی سه‌ر که‌ون به‌سه‌ریدا (به‌هؤی به‌رزی و ساف و لوسی یوه‌ه) ﴿وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا﴾ وه نه‌پان ده‌توانی کونی ٲینکه‌ن (له‌به‌ر ره‌قی و ٲه‌ستووری) ﴿

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
 حَقًّا ﴿٩٨﴾ * وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾
 الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا
 ﴿١٠١﴾ الْخَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِّن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا
 أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا
 ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ
 صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِمَا كَفَرُوا وَأَتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
 لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ
 الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَفْدَكِلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا
 أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا
 لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي﴾ (ذو القرنین) ووتی ئەم (دروست کردنه) په‌حمه‌تیکه له لایهن په‌روه‌دگارمه‌وه
 ﴿فَادَّأَجَّهَ وَعَدَرَّتْ﴾ جا‌هه‌رکات به‌لئیتی په‌روه‌دگارم‌هات (به‌ده‌رجوونی یا‌جوج و مأجوج) ﴿جَعَلَهُ رَكَاةً﴾ ده‌بکاته
 زه‌ویه‌کی ته‌خت ﴿وَرَكَّانٌ وَعَدَرَّتْ حَقًّا﴾ وه بینگومان به‌لئیتی په‌روه‌دگارم‌هه‌ق و راسته ﴿وَتَرَكَاةً﴾ واز (له‌خه‌لکی)
 دینین ﴿بَعْضُهُمْ يَوْمِيذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ﴾ له‌و‌ر‌و‌زه‌دا‌دین و ده‌چن به‌ناو‌یه‌کتردا (وه‌کو‌شه‌پولی ده‌ریا) ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 و فوو‌ده‌کری به‌شه‌پور‌دا ﴿فَجَمَعَهُنَّ جَمْعًا﴾ ئەوسا هه‌موویان کۆ‌ده‌که‌ینه‌وه‌سه‌راپا (که‌سیان لی‌جی‌نامیتیت) ﴿وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه‌له‌و‌ر‌و‌زه‌دا‌دۆ‌زه‌خ‌نیشانی کافران ده‌ده‌ین ﴿عَرَّضًا﴾ به‌نیشان دانیکی ته‌واو ﴿وَالَّذِينَ كَانَتْ أَغْيُوبُ﴾ ئەوانه‌ی که (له‌م‌دونیا‌به‌دا) چاویان ﴿فِي غَطَاةٍ عَن دَرِّي﴾ په‌رده‌ی به‌سه‌ردا‌هاتبوو‌له‌یادی من
 ﴿وَكَانُوا لَا يَسْتَنصِفُونَ سَمَاءً﴾ وه‌ئه‌وانه‌نه‌یان ده‌توانی (قورئان) بیستن ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئایا ئەوانه‌ی
 بی‌یاوه‌رن‌وا‌گومان ده‌به‌ن (سوودی هه‌بی‌بۆیان) ﴿أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي﴾ که‌به‌نده‌کانم (وه‌ک‌فریشته‌و‌عیسا) بکه‌ن
 ﴿مِن دُونِ آلِيَّاهُ﴾ به‌یار و یاوه‌ر و په‌رستراو‌جگه‌له‌من ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ﴾ به‌راستی ئیمه‌دۆ‌زه‌خمان‌ناماده
 کردوو‌ه ﴿لِلْكَافِرِينَ نَزْلًا﴾ به‌جیگا و شوین (میوانداری) بۆ‌بی‌باوه‌ران ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكَ﴾ بلی ئایا هه‌والتان‌بده‌ینی
 ﴿بِالْآخِزِينَ أَعْمَلًا﴾ به‌خه‌سه‌راره‌نده‌ترین (که‌س) له‌کارو‌کرده‌وه‌کانیندا ﴿وَالَّذِينَ صَلَّ سَعْيُهُمْ﴾ (ئه‌وانه) ئەو
 که‌سه‌نانه‌که‌کرده‌وو‌ه‌کۆششیان‌به‌فیرو‌چوو ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی‌دونیا‌دا ﴿وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ﴾ واشیان‌گومان‌ده‌برد
 به‌راستی ئەوان ﴿يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ کاریکی‌زۆر‌چاک‌ده‌که‌ن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانه‌که‌سه‌انیکن‌بی‌باوه‌ر‌بوون
 ﴿بِإِذَاتِ رَبِّهِنَّ وَلِقَائِهِمْ﴾ به‌نیشانه‌کانی‌په‌رورد‌گاریان‌و‌گه‌یشتن‌به‌خه‌زمتی (له‌دوار‌و‌زدا) ﴿فَطَلَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ له‌به‌ر
 ئەوه‌کرده‌وه‌کانیان‌پو‌جه‌ل‌و‌بی‌پادا‌شت‌ده‌رجوو ﴿فَلَا يُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾ که‌واته‌له‌رۆزی‌دوایی‌دا‌هیچ‌نرخ
 و‌ریزیکیان‌بو‌دانانین ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ هَرَّخُوا﴾ ئەوه‌تۆ‌له‌و‌سه‌زایان‌دۆ‌زه‌خه ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ له‌به‌ر‌ئه‌وه‌بی‌باوه‌ر‌بوون
 ﴿وَأَفْتَدُوا بِآبَائِهِمْ وَرُسُلِهِمْ﴾ و‌گالته‌بان‌ده‌کرد‌به‌نیشانه‌کان و پیغه‌مه‌رانی‌ئیمه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی
 ئەوانه‌که‌ئیمان و باور‌یان‌هیتاوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وه‌ی‌چاکیان‌کردوو‌ه ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾
 به‌هه‌شته‌کانی‌فیرده‌وس‌جیگای (میوانداری) ئەوانه ﴿وَالَّذِينَ فِيهَا﴾ به‌به‌رده‌وامی‌تییدا‌ده‌میتنه‌وه
 ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا﴾ دا‌وای‌گواسته‌وه‌ناکه‌ن‌له‌و‌(به‌هه‌شته‌)‌دا ﴿قُلْ لَوْ كَانُ الْبَحْرُ﴾ (ئه‌ی‌موحه‌مه‌ده‌) بلی
 ئە‌گه‌ر (ئاوی) ده‌ریاکان‌بیوايه ﴿مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي﴾ به‌مه‌که‌ب‌بو (نوسینی) زانیاری‌په‌روه‌دگارم ﴿لِنَفْسِ الْبَحْرِ﴾
 بیگومان (ئاوی) ده‌ریاکان‌ته‌واو‌ده‌بوون ﴿فَبَلَّ أَنْ يَنْفَذَ كَلِمَاتِ رَبِّي﴾ پېش‌ئه‌وه‌ی‌زانیاری‌په‌روه‌دگارم‌ته‌واو‌بیت
 ﴿وَلَوْ جُنَّتْ بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ ئە‌گه‌ر‌چه‌ند‌ئه‌وه‌نده‌ی‌ده‌ریاکانیش‌بیتین (بیکه‌ین‌به‌مه‌که‌ب‌زانیاری‌خو‌ا‌ته‌واو‌نابیت)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بلی (به‌و‌بی‌باوه‌ر‌انه) بیگومان‌منیش‌ته‌نها‌ئاده‌میزادیکم‌وه‌ک‌ئیوه ﴿يُوحِي إِلَيْكَ﴾ به‌لام‌وه‌حیم
 بۆ‌دیت ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ به‌راستی‌په‌روه‌دگاری‌ئیوه‌په‌روه‌دگاری‌تاک‌و‌ته‌نیا‌به ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهٖ﴾ جا
 هه‌ر‌که‌س‌به‌ته‌مایه‌به‌خه‌زمت‌په‌روه‌دگاری‌بگات (له‌قیامه‌ندا) ﴿فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ ئەوه‌با‌کرده‌وه‌ی‌چاک‌بکات
 ﴿وَلَا يَتَّبِعْ لَهَا بَعَادَةً رَبِّهٖ أَحَدًا﴾ وه‌له‌په‌رستنی‌په‌روه‌دگاری‌دا‌که‌س‌نه‌کات‌به‌ها‌وبه‌شی ﴿﴾

سورة مريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيْعِصَ ① ذَكَرْ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَزَكْرِيَّا ② إِذْ
 نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا ③ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي
 وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا
 ④ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي
 عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑤ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ
 آلِ يَعْقُوبَ ⑥ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦ يَزَكِّرُنَا إِنَّا
 نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَسْحَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
 ⑧ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا
 وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑨ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ
 رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْئٍ ⑩ وَقَدْ خَلَقْتِكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
 شَيْئًا ⑪ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ⑫ قَالَ آيَتُكَ الْأَى
 تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑬ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ
 الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ⑭

سوره‌تی ﴿مَرْيَمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿كَيْعَصَ﴾ به (کاف، ها، یا، عهین، صاد) ده‌خوینریتته‌وه خوا زانتره به ماناکه‌ی، بوزانیاری
 زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾ (ئه‌مه‌ی ده‌خوینریتته‌وه
 به‌سه‌رتدا) باس ویادی به‌زه‌یی په‌روه‌دگارته ﴿عَبْدَهُ زَكَاةً﴾ به‌بنده‌ی خو‌ی که‌زه‌که‌ریابه ﴿
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ له‌کاتیکدا پاراپه‌وه له‌په‌روه‌دگاری ﴿يَذَّابْحًا حَفِيًّا﴾ به‌پارانه‌وه به‌کی نه‌یتی و به‌نامه‌کی
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَوَتِي نَهَى په‌روه‌دگارم به‌راستی من ﴿وَهَبْ لِي عِظْمًا مِّنْ
 ذُرِّيَّتِي﴾ له‌به‌ری سه‌رم (به‌مووی سه‌ی) گری گرتووه (ئه‌مه‌ جوړیکه له‌په‌روانبیژی
 زمانی عه‌ره‌بی به‌کاردیت به‌مه‌به‌ستی نه‌وه‌ی که‌مووی سه‌ی له‌کاتی پیریدا گری به‌رداوه له‌موو
 ره‌شه‌کانی سه‌رده‌می که‌نجیتی) ﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ په‌روه‌دگارم هر‌گیز له‌پارانه‌وه‌م لیت
 بی هیوا نه‌بووم ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌س و کاره‌که‌م (له‌ثانی خوا لاده‌ن)
 ﴿مِنَ وِرَائِي﴾ له‌پاش (مردنی) خو‌م (چونکه که‌سیکیان تیدانه‌ی جیگری من بیت) ﴿وَكَأَنِّي
 عَاقِرًا﴾ و خیزانه‌که‌شم نه‌زو‌که (مندالی نایت) ﴿فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا﴾ سا تو له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه
 منالیک‌ی چاکم پی بیه‌خشه ﴿يَرْبُئِي وَيَرْبُئُ مَنۢ عَلَيَّ يَعْزُبُ﴾ میراتگری (پتغه‌مبه‌ریتی) من
 وبنه‌ماله‌ی به‌عقوب بی ﴿وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ نه‌ی په‌روه‌دگارم واشی لی بکه که‌خوت لی
 رازی بیت ﴿يَنْزَكِّيَنَا إِنَّا نَبِيْرُكَ﴾ (خوای گه‌وره‌فه‌رمووی) نه‌ی زه‌که‌ریا به‌راستی موژده‌ت
 ده‌ده‌نینی ﴿يَعْلَمُ أَسْمَهُ﴾ یجی به‌مندالی که‌ناوی به‌حیایه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُۥ مِنۢ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ پیشتر که‌سمان
 به‌و ناوه‌ناو نه‌ناوه ﴿قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ ووتی نه‌ی په‌روه‌دگارم چون‌مندالم ده‌بی
 ﴿وَكَأَنِّي آمُرَاتِي عَاقِرًا﴾ له‌کاتیکدا خیزانم نه‌زو‌که ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ بیگومان
 خو‌شم له‌پیریدا گه‌یشتوومه‌ته‌وه په‌ری پیری ﴿قَالَ كَذٰلِكَ﴾ ووتی (بریار) به‌و جوړه‌یه
 ﴿قَالَ رَبُّنَا﴾ په‌روه‌دگاریشت فه‌رموویته‌ی ﴿هُوَ عَلٰٓهُمۡ هٰٓئِیْنُ﴾ (کاره) به‌لای منه‌وه زور ناسانه
 ﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنۢ قَبْلُ﴾ بیگومان پیشتریش تو‌م دروست کردووه ﴿وَلَمْ تَكُنۢ شَيْئًا﴾ که‌شیتک نه‌بویت
 (پیش‌ته‌وه دروست‌کردنه) ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً﴾ (زه‌که‌ریا) ووتی نه‌ی په‌روه‌دگارم
 نیشانه‌یه‌کم بو‌دابنی (کاتی‌ته‌وه مژده‌هاته‌دی) ﴿قَالَ آيٰتُكَ﴾ (خوای گه‌وره) فه‌رمووی نیشانه‌ی
 تو‌ته‌وه‌یه (له‌سه‌ر بوونی‌ته‌وه کوره) ﴿أَلَا تُكَلِّمُ الْنَّاسَ﴾ ناتوانیت گف‌تو‌گو له‌گه‌ل‌خه‌ل‌کدا بکه‌یت
 ﴿تَلٰٓكُ لِيَالٍ سَوِيًّا﴾ سی‌شه‌وه‌له‌سه‌ریه‌ک (به‌روژه‌کانیه‌وه‌هر‌چه‌نده) ساغیت و لال‌نیت ﴿فَخَرَجَ
 عَلٰٓى قَوْمِهِۦ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ پاشان زه‌که‌ریا له‌به‌رستگاکه‌ی هاته‌ده‌ر بو‌ناو‌گه‌له‌که‌ی ﴿فَأَوْحٰٓى اِلَيْهِمۡ﴾ جا
 به‌نیشاره‌ت پی ووتن ﴿اَنۢ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ که‌به‌یانیان و ثیواران ته‌سیحاتی خوا بکه‌ن ﴿

يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَءَاتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٣﴾
وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٤﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ
يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٥﴾ وَسَلَّمُ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
مِن أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ﴿١٦﴾ فَأَتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي
أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ ۖ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ ۖ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا ۖ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ
مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

﴿يَجِيحِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ﴾ (خواد ه فهرموت به يه حيا پاش گوره بوونی) ئەي يه حيا ته ورات به توندو گرنگ بگره ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْكِتَابَ صَبِيًّا﴾ تيگه يشتنی ته ورات (يا حيكه مت و ژيري) مان پييه خشي له ته مه ني مناليدا ﴿وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً﴾ له گه ل دلسوزي و پاك و خاويتي له لايه ن خومانه وه ﴿وَكَانَ نَفِيًّا﴾ وه ئەو (يه حيا) له خواترس و پاريزكار بوو ﴿وَوَكَّرًا بُولَدِيَّةً﴾ هه لسو كه وتي له گه ل دايك و باوكيدا جوان بوو ﴿وَلَوْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ خو بهزل زان و سه ر پيچي كهر نه بوو (له فهرمانی خوا) ﴿وَسَأَلَهُ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ﴾ سه لامي خواي له سه ر بيت له و روزه ي له دايك بوو ﴿وَيَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه له و روزه ي كه وه فات ده كات ﴿وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾ وه له و روزه ي كه زيندوو ده كر پشه وه ﴿وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ مَرْيَمَ﴾ (ئەي موحه مه ده ﷺ) باسي به سه رهاتي مه ريه م بكه له قورناندا ﴿إِذْ أَنْبَأْتَ مِنَ أَهْلِهَا﴾ ئەو كاته ي كه كه نارگيري كرد له كه س و كاري ﴿مَكَانًا شَرْفِيًّا﴾ له شوپينيكي روزه لاتي (مزگه وتي قودس دا خوا په رستي ده كرد) ﴿فَأَنبَأَتْ مِن دُونِهِمْ حَبَابًا﴾ ئەمجا په رده يه كي دانا له نيوان خو ي و ئەوان (كه س و كاري) دا ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ نيمه يش جو به ر ئيلمان نارد بؤ لاي ﴿فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ وه كو به شه ريكي ته واو خو ي پيشاني (مه ريه م) دا ﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ﴾ (مه ريه م) و وتي من په نا ده گرم به خواي ميهره بان له تو ﴿إِنْ كُنْتَ نَفِيًّا﴾ ئە گه ر تو له خواتر سبت (وازم لي بيته و زيانم بي مه گه يه نه) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ جو به ر ئيل و وتي (ترست نه بي) من نيردراوي په روره دگار تم ﴿لَا هَبَ لَكَ عَلِمًا نَكِيًّا﴾ بؤ ئەوي منداليكي پاك و خاوينت بي به خشم ﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ (مه ريه م) و وتي من چؤن مندالم ده بيت!! ﴿وَلَوْ يَمَسُّنِي بَشَرٌ﴾ كه هيچ به شه ريك (ليم نه كه وتوه وه) په رفاقه تي نه كر دوم (به حه لالي) ﴿وَلَوْ لَأَكْبَعِيًّا﴾ وه داوين پيسيش نه بووم ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (جو به ر ئيل) و وتي كاره كه به و جو ره يه (كه پيم و وتي) ﴿قَالَ رَبُّكِ﴾ په روره دگار ت فهرمووي ته ﴿هُوَ عَلَى هَيْنٍ﴾ ئەو كاره لاي من زور ناسانه ﴿وَلَنَجْعَلَنَّهَا آيَةً لِلنَّاسِ﴾ و بؤ ئەوي بيكه ين به مو عجزيه و نيشانه يه ك بؤ خه لكسي ﴿وَرَحْمَةً مِّنَّا﴾ و په حمه تيكي تا يبه تيش له لايه ن نيمه وه ﴿وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا﴾ ئەوه كاريكي بر يار درا وه (له لايه ن خوا وه) ﴿فَحَمَلَتْهُ﴾ جا (مه ريه م) سكي پر بوو به و (كؤر په له وه) ﴿فَأَنْبَأَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾ ئەمجا به (سكه كه) وه دوور كه وتوه بؤ شوپينيكي دوور (له كه س و كاري) ﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ﴾ ئەوسا تيشي پيش ژاني مندال بوون ناچاري كردو بردي ﴿إِلَى جَنَّةِ النَّخْلِ﴾ بؤ لاي قه دي دار خورما يه ك (تاله كاتي مندال بوومه نه كه يدا خو ي پيوه بگريت و پالي پيوه بدات) ﴿قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا﴾ (مه ريه م) و وتي ئاي خوزگه پيش ئەم (رودا وه) بمر دمايه ﴿وَكَنتُ نَسِيًّا قَدْسِيًّا﴾ و من شتيكي له بير چوه وي باس نه كراو بوومايه ﴿فَتَادَّبَرْنَا مِنْ خَلْفِهَا﴾ ئەمجا (جو به ر ئيل) بانگي مه ريه مي كرد له ژيري (دار خورما كه) وه ﴿الْأَخْرَجِي﴾ (ووتی) خه فته مه خو و غه م بار مه به ﴿فَدَجَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ بينگومان په روره دگار ت له خواته وه جو گه يه ك ئاوي بؤ فه راهم هيتاوي ﴿وَهَزَى إِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلِ﴾ قه دي ئەو دار خورما يه ش بؤ لاي خوت را وه شينه ﴿تَسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا﴾ خورماي تازه بي گه ييووت به سه ردا ده باريت ﴿

فَكُلِي وَأَشْرِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ
بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۗ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْعًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَا أَخْتَ هُرُونِ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۗ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَاتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ ۗ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

﴿فَكُلْ وَاشْرَبْ﴾ تمہیجا (لہو خورما) بخو و (لہو ناوہش) بخورہوہ ﴿وَقَرِي عَيْنًا﴾ چاوو دل روشنہ
﴿فَمَا تَتَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾ جا تہ گہر ہر کہ سینکت بینی (پرسیاری تہم مندالہی لی کردی)
﴿فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ بہ (نیشارہت) بی بی بلی بہ راستی من قسہ نہ کردنم لہسہ خوّم نہزر کردوہ
﴿بِوَيْلٍ﴾ (خوای) میہرہ بان ﴿فَلَنْ أَكْفُرَ الْيَوْمَ نِسِيًّا﴾ لہ بہر تہوہ تہ مرؤ قسہ لہ گہل ہیچ کہ سینکدا ناکہم ﴿سُبْحَانَ
﴿قَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا﴾ جا بہو (مندالہوہ) ہاتہوہ بو لای کہس و کارہ کہی ﴿تَحْمَلُهُ﴾ تہو (مندالہی)
گرتبو بہ باوہ شیوہہ ﴿قَالُوا لِمَ كَرِهَ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان تہی مہریہم ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ بہ راستی
شتیکی زور خراب و نابرو بہرت کردوہ ﴿يَتَأَخَذُ هَرُونَ﴾ تہی تہوہی و ہک خوشکی ہاروون
وایت (لہ تہقوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَرِيًّا﴾ نہباوکت پیاوئکی خراب و داوین پیس
بووہ ﴿وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ عَيْبًا﴾ نہ دایکت داوین پیس و زینا کار بووہ ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهَ﴾ جا (مہریہم)
نیشارہتی بو تہو (مندالہ) کرد ﴿قَالُوا كَيْفَ نَكْفُرُ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان چون قسہ بکہین ﴿مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَيًّا﴾ لہ گہل منالیکدا کہ لہ بیشکہ دایہ ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (مندالہ کہ ہاتہ قسہو) ووتی
بہ راستی من بہندہی خوام ﴿ءَأَتَيْنِي الْكِتَابَ﴾ بہ راوی ئینجیلیم پی دہدات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ و دہمکات
بہ پیغہ مہر ﴿وَجَعَلَنِي مَبْرُكًا إِنَّ مَا كُنْتُ﴾ و ہ پیروز و فہر داری کردووم لہ ہر جینگاہ کدا ہم
﴿وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ و فہرمانی پیداو ہم نوپڑ کردن و بہ زہکات دان ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ ہتا لہ
ژیاندام و زیندووم ﴿وَبِرًّا بَوَالِدِي﴾ و (کردومی) بہ پڑلہ بہ کی چاکہ کارو گویرایہل بو دایکم
﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نہی کردووم بہ ملہورپئکی بہدہ رفتار ﴿وَالسَّلَامَةَ عَلَيَّ﴾ سلایوی خوام
لہسہر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ﴾ تہو پڑڑی کہ لہ دایک بووم و تہو پڑڑی کہ دہمرم ﴿وَيَوْمَ
أُبْعَثُ حَيًّا﴾ و تہو پڑڑی کہ زیندوو دہ کریمہوہ ﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ تہوہ (کہ باس کرا)
عیسای کوپی مہریہمہ ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ کہ ووتہ بہ کی راستہ (دہر بارہی عیسا) ﴿الَّذِي فِيهِ يَمَتْرُونَ﴾
کہ تہوان (گاوور و جوولہ کہ کان) تپیدا دوو دلن ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾ ناگونجی و شایہن
نی بہ بو خوا مندالی ہہ بیت ﴿سُبْحَانَ﴾ پاک و بیگہردی بو خوا ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ ہہر کاتی بہوئی
کاریک بیی ﴿فَأَنصَبْ يَمِينُكَ﴾ تہوہ بیگومان تہنہا پی دہلی ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہ، یہ کسہر دہ بیت ﴿سُبْحَانَ
﴿وَأَنَّ اللَّهَ رَئِيٌّ وَرَبُّكُمْ﴾ بیگومان خوا بہروردگاری من و ئیوہ شہہ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کہواتہ ہہر تہو بہرستن
﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ تہمہیہ ریگا و ریپازی راست و دروست ﴿فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾
بہ لام دہستہو تاقمی (گاوور و جوولہ کہ) کان لہ نیو خو یاندا رایان جیاواز بوو (لہ بارہی عیساوہ)
﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا سزاو لہناو چون بو تہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿مِنْ مَشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لہ بینی
پڑڑہ زور گہورہ کہ (کہ پڑڑی دوابی یہ) ﴿أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ﴾ ئای کہ چہندہ بیسہر و بینہرن (تہو
بی باوہرانہ) ﴿يَوْمَ يَأْتُونَ تَنَا﴾ لہ پڑڑی کدا کہ دینہوہ بو لامان (لہ قیامہتدا) ﴿لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ﴾ بہ لام
ستہمکاران تہ مرؤ (لہ دونیادا) ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گو مپرایہ کی ناشکر ادان ﴿سُبْحَانَ﴾

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٢٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَاذْكُرْ
 فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٣١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
 لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٣٢﴾ يَا أَبَتِ
 إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
 سَوِيًّا ﴿٣٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 عَصِيًّا ﴿٣٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
 فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٣٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي
 يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَه لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿٣٦﴾ قَالَ
 سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٣٧﴾
 وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا
 أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٣٨﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٣٩﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٤٠﴾
 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

﴿وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ئە‌و (سه‌ته‌م‌کار) انه له‌رۆ‌زی داخ و خه‌فه‌ت به‌رس‌یه‌یه‌ ﴿إِذْ فُصِّحَ الْأَمْرُ﴾ کاتی کارو باری (خه‌ل‌کی) کۆ‌نایی پی‌ ده‌ه‌یت‌ری ﴿وَهُرِّفَ عَقَلَهُ﴾ له‌ کاتی‌کدا ئە‌وانه‌ غافلن ﴿وَهُرُّوْا يُؤْمِنُونَ﴾ و باوه‌ریش ناهیت‌ن (به‌رۆ‌زی دوا‌یی) ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئی‌مه‌ ﴿نَزَتْ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا﴾ ده‌بینه میرات‌گری زه‌وی و ئە‌وه‌ی له‌سه‌ریه‌تی ﴿وَالْيَأْبُزَجْعُونَ﴾ وه‌ هه‌ر بۆ‌ لای ئی‌مه‌ ده‌گه‌رئنه‌وه‌ ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) له‌ قورئاندا باسی ئی‌براهیم بکه‌ ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به‌راستی ئە‌و (ئی‌براهیم) زۆ‌ر راست‌گۆ و پی‌غه‌م‌به‌ر بوو ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ﴾ کاتی به‌باو‌کی ووت ﴿يَا أَبَتِ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم ﴿لِمَ تَعْبُدُ﴾ بۆ‌ ده‌په‌رستی ﴿مَا لِيَاسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ﴾ شتی که‌ نایستی و نابینی ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ وه‌ هیچ سو‌ودنی‌کت پی‌ ناگه‌یه‌نی ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم به‌راستی د‌ل‌نیا‌به‌ زانست و زانیاری‌کم بۆ‌ هات‌وه‌ه ﴿مَا لِي يَا أَبَتِ﴾ که‌ بۆ‌ تو‌ نه‌هات‌وه‌ه (وب‌یت نه‌دراوه‌) ﴿فَاتَّبَعْتَنِي﴾ که‌واته‌ شو‌ینم که‌وه‌ و گو‌ت‌ریا‌یه‌لیم بکه‌ ﴿أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ پ‌ن‌مو‌ونیت ده‌که‌م بۆ‌ ر‌ی‌بازی راست ﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم شه‌یتان مه‌په‌رسته‌ ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به‌راستی شه‌یتان ﴿كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ هه‌میشه‌ سه‌رپ‌نجی که‌ر و یا‌خی یه‌ له‌ خ‌وای می‌ه‌ره‌بان ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم به‌راستی ده‌ترسم (گه‌ر به‌کاف‌ری بم‌ری) ﴿أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ﴾ تو‌وشی س‌زابه‌ک بی‌ی ﴿مَنْ الرَّحْمَنِ﴾ له‌ لایه‌ن خ‌وای می‌ه‌ره‌بان‌وه‌ه ﴿فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ ئی‌تر بی‌ته‌ ه‌او‌پ‌ری و ه‌او‌ده‌می شه‌یتان (له‌دۆ‌زه‌خ‌دا) ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ ئە‌ی ئی‌براهیم ﴿لَئِنْ لَرْتَنَّتَهُ لَأَرْجُمَنَّكَ﴾ سو‌یند‌بی ئە‌گه‌ر واز نه‌ه‌یتی (له‌قه‌سه‌ ووت‌ن به‌ به‌رست‌راوه‌ کانم) د‌ل‌نیا‌به‌ به‌رد بارانت ده‌که‌م ﴿وَأَهْرَجْنِي مَلِيًّا﴾ (ده‌ی) به‌رۆ‌ ماوه‌یه‌کی زۆ‌ر دو‌ور که‌وه‌ره‌وه‌ لیم ﴿قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ﴾ (ئی‌براهیم) فه‌رمو‌وی سه‌لامت لی‌ بیت ﴿سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي﴾ له‌ مه‌ودوا داوا‌ی لی‌ بورد‌نت بۆ‌ ده‌که‌م له‌ په‌روه‌رد‌گارم ﴿إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ (چون‌که‌) به‌راستی ئە‌و (په‌روه‌رد‌گار) له‌گه‌لم‌دا می‌ه‌ره‌بانه‌ (و دو‌عام گیراده‌کات) ﴿وَأَعَزَّنَا لَكُمُومَاتِنَا﴾ وه‌ دو‌وره‌ به‌ر‌یز ده‌بم له‌ ئی‌وه‌وه‌ ئە‌و ش‌تانه‌ش ده‌بیه‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه‌ له‌ خوا ﴿وَأَدْعُوا رَبِّي﴾ ته‌نها په‌رورد‌گارم ده‌په‌رستم ﴿عَسَىٰ﴾ ئو‌میده‌وارم ﴿أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾ له‌ په‌رستن و نزای په‌روه‌رد‌گارم دا‌بی هی‌وا و نا‌ئو‌مید‌نهم (وه‌کو‌ئیه‌) ﴿فَلَمَّا أَعَزَّنَاهُمْ﴾ جا کاتی (ئی‌براهیم) دو‌ورکه‌وته‌وه‌ لی‌یان (له‌گه‌له‌ بت په‌رسته‌که‌ی) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وله‌و ش‌تانه‌ش ئە‌وان ده‌یان په‌رست جگه‌ له‌ خ‌وای گه‌وره‌ ﴿وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ ئی‌مه‌ ئی‌س‌حاق (له‌ ئی‌س‌حاق‌یش) یه‌عقوبمان پی‌ به‌خشی ﴿وَكَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ وه‌ره‌یه‌که‌ له‌وانی‌شمان کرد به‌ پی‌غه‌م‌به‌ر ﴿رَوَّهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ له‌ په‌حه‌متی خۆ‌مان ئە‌وانمان به‌ه‌ره‌مه‌ند کرد ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ باسی چاکه‌ی ئە‌وانمان خسته‌سه‌ر زمانی (ئاده‌میزاده‌کان) ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ﴾ له‌ قورئاندا باسی مو‌وسا بکه‌ ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا﴾ به‌راستی ئە‌و (که‌س‌ین‌کی) هه‌ل‌ب‌ژارده‌ بوو (بی‌گه‌ردبو‌و له‌ نانه‌واوی) ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و نیراو و پی‌غه‌م‌به‌ر بوو (بۆ‌خه‌ل‌کی) ﴿۵۱﴾

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ
 رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٧﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
 صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٨﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
 وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٩﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ
 كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٦٠﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٦١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ
 ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ اتَّخَذُوا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٦٢﴾ * فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ
 خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٦٣﴾
 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
 وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٤﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
 بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦٥﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا
 سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيَا ﴿٦٦﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
 نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٧﴾ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٨﴾

﴿وَتَذَكَّرَ﴾ و ه ټیمه ټه‌ومان بانگ کرد ﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ له‌لای راستی کیوی طوره‌وه ﴿وَقَرَّبَتْهُ نَجِيًّا﴾ و ه ټه‌و (مووسا) مان نزیك کرده‌وه تا قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ین ﴿وَوَهَّبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ و ه له‌به‌زه‌یسی و به‌خشنده‌یی خو‌مان به‌خشیمان به‌و (مووسا) ﴿أَحَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ هاروونی برای که پیغه‌مبه‌ر بوو ﴿وَأَذَكَّرَ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾ و ه له‌قورئاندا باسی ئیسماعیل بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بیگومان ټه‌و له‌په‌یمان و به‌لیټه‌کانیدا راست گو بوو ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و ټه‌و نیسراوو پیغه‌مبه‌ری خوا بوو ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ آلَهُ﴾ و ه همیشه‌فرمانی ده‌دا به‌خیزان و که‌س و کاری ﴿بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ به‌نویژ کردن و زه‌کات دان ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ و ه همیشه‌لای په‌روه‌ردگاری جیگه‌ی په‌زامه‌ندی بوو ﴿وَأَذَكَّرَ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ و ه باسی ئیدریس بکه له‌قورئاندا ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به‌پرستی ټه‌و زور راست گو و پیغه‌مبه‌ر بوو ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ و پایه و په‌یمان بلند و به‌رز کرده‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ ټه‌وانه‌ی (که‌باس کران) که‌سانیکن که‌خو‌انعمه‌ت و چاکه‌ی خوی رشت به‌سه‌ریاناندا ﴿فَمَنْ أَلْفَيْتَ مِنْ ذُرِّيَّتِي مِنْ آدَمَ﴾ له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که‌له‌نه‌وی ټاده‌من (وه‌ک ئیدریس) ﴿وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَع نُوحٍ﴾ و ه له‌(نه‌وه‌ی) ټه‌وانه‌بیش (که‌له‌که‌شتیه‌که‌دا) له‌گه‌ل نوح دا ه‌لمان گرتن (وه‌ک ئیبراهیم) ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ﴾ و ه له‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم و په‌عقوب (وه‌ک ئیسماعیل و یوسف) ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْتَنَا وَاجْتَبَيْتَنَا﴾ و ه ټه‌وانه‌ی هیدایه‌تمان داون ه‌لمان بزار دوون ﴿إِذْ أَنْتَلَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ﴾ ټا ټه‌وانه‌هر هر کاتی ټایه‌ته‌کانی خوی به‌به‌زه‌ییان بو بخوئیرټه‌وه ﴿خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ ده‌ست به‌جی ده‌که‌ون به‌رودا به‌سوزده و گریانه‌وه ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾ ټه‌مجا له‌پاش ټه‌وان که‌سانیک (له‌نه‌وه‌کانیان) بوونه‌جینشینیان ﴿أَصْغَرُوا الصَّلَاةَ﴾ که‌نویژبان ده‌فه‌وتاندا ﴿وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ﴾ و شوین ه‌ه‌واو ټاره‌زوو که‌وتن ﴿سَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾ جا ټه‌وانه‌له‌داهاتوودا تووشی (سزای) گو‌م‌ریبان ده‌بن ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌توبه‌ی کردبیت و باوه‌ری ه‌تیبیت ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کارو کرده‌وه‌ی چاک‌ی کردبیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ټا ټه‌وانه‌ده‌چنه‌به‌ه‌شته‌وه ﴿وَلَا يُظَلَّمُونَ شَيْئًا﴾ و هیچ‌سته‌میکیان لی‌ناک‌ریت (له‌پاداشتی کرده‌وه‌چاکه‌کانیان که‌م‌ناک‌رټه‌وه) ﴿جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾ به‌ه‌ه‌شتانی جی‌مانه‌وه‌ی ه‌همیشه‌یی په‌﴿الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ﴾ که‌خوای میهره‌بان به‌لټنی داوه ﴿عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ﴾ به‌به‌نده‌کانی که‌نادیارو په‌نه‌انه‌و به‌چاونه‌یانبنیوه ﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا﴾ به‌پرستی خوا به‌لټنی به‌دی دیت ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾ (به‌ه‌ه‌شتیه‌کان) له‌به‌ه‌شتدا هیچ‌وته و قسه‌به‌کی بی‌سوود نایستن ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾ ته‌نها سه‌لام کردن ده‌بیستن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا رِزْقٌ رِزْقًا غَيْرَ رِزْقِ الدُّنْيَا﴾ له‌ویدا رزق و رزوی ټاماده‌به‌بویان ﴿بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ به‌بیان‌یان و ټیواراندا ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ﴾ ټه‌و به‌ه‌ه‌شته‌ی باسی کرا ﴿الَّتِي نُورِثُ﴾ ټه‌وه‌یه‌که‌ده‌بیه‌خشین ﴿مَنْ عَمِلَ إِتْقَانًا﴾ ټه‌و که‌سه‌انه‌ی (له‌دوینادا) پاریزکار و له‌خواترس بوون له‌به‌نده‌کانمان ﴿وَمَنْ تَزَلَّ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ ټیمه (فریسته‌کان) له‌ټاسمانه‌وه‌دانابه‌زین به‌فرمانی په‌روه‌ردگارت نه‌بی ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ ته‌نها بو‌خوابه (و‌خواه‌زانی) ه‌ه‌موو کاروباری داهاتوو رابووردوو ﴿وَمَا يَنْبَغُ ذَلِكَ﴾ و ئیستا مان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ و ه په‌روه‌ردگارت (کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی) له‌بیر نه‌کردوه ﴿

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذْ اتَّخَذْتَنَّا بَنِينَ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلَّذِينَ آمَنُوا أَىُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِيًّا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْمُونَ مِنْ هُوَشْرٍ مَكَانًا وَأَضَعُفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ الصَّلِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

﴿ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ﴾ که پهروه دگاری ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له نیوانیاندایه
 ﴿ فَأَعْبَدُهُ وَأَصْطَرَّ لِعِبَادَتِهِ ﴾ که واته بیهرسته و زور خوگر به له په رستیدا ﴿ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴾
 ئایا ئاگاداریت وینهی ئەو (خواهه کی تر) هه بیست ﴿ ۱۵ ﴾ ﴿ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ ﴾ ئادهمی (بی بر وا) ده لئی
 ﴿ إِذْ أَمَأَسَتْ ﴾ ئایا که مردم ﴿ لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا ﴾ له داهاتوودا به زیندووی (له گۆر) دهرده هیتیریم ﴿ ۱۶ ﴾
 ﴿ أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ ﴾ ئەوه ئاده میزاد بو بیر ناکاته وه ﴿ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ ﴾ که بیگومان ئیمه له سه ره تا وه
 ئەومان دروست کردووه ﴿ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴾ که ئەو شتیک نه بوو ﴿ ۱۷ ﴾ ﴿ قَوْمًا لَمْ يَكُن لَّهُمْ ﴾ ئەمجا سویند
 به پهروه دگارت ئەو (بی بر وایانه) کۆده کهینه وه (له پوژی دواییدا) ﴿ وَالشَّيْطَانِ ﴾ (له گه له)
 ئەو شهینانانە (که گومریان کردن) ﴿ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ ﴾ پاشان به راستی هه موویان ئاماده ده که بین
 ﴿ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴾ به دوری دۆزه خدا به سه ره ئەز ئو یاندا که وتوون (له بهر تر سناکی ئەو روژه) ﴿ ۱۸ ﴾
 ﴿ ثُمَّ لَمْ نَرَعَنَّ ﴾ پاشان بیگومان ده ری دینین (و ده یخه یه دۆزه خه وه) ﴿ مِنْ كَلِّ شَيْعَةٍ ﴾ له هه ر پیرو
 دهسته یه که ﴿ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴾ کامه یان تاوانبار تر (یاخی تر) بووه له به رانه بر خوای میهره باندا
 ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ ﴾ ئەمجا بیگومان ئیمه زانایترین ﴿ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَاتًا ﴾ به وانە ی که شیواترین
 بخرینه دۆزه خ و بسوتین پی ﴿ ۲۰ ﴾ ﴿ وَإِنْ مِنْكُمْ ﴾ که س نییه له ئیوه ﴿ إِلَّا وَارِدُهَا ﴾ نه روا ت و تینه په ریت
 به سه ره دۆزه خدا ﴿ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴾ (ئەو تپه ره یه) بر یاریکی بر او هیه له پهروه دگارت ه وه ﴿ ۲۱ ﴾
 ﴿ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا ﴾ دواتر ئەوانه رزگار ده که یه که پاریز کار وله خواتر س بوون ﴿ وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا ﴾
 جِثِيًّا و ستم کاران له سه ره چوک له ناو (دۆزه خ) دا ده یلینه وه ﴿ ۲۲ ﴾ ﴿ وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمُ الْيَتِيمَ الْآيَاتِ ﴾
 هه ر کاتی ئایه ته روون و ئاشکر اکانی ئیمه به سه ره یاندا بخو تر یه ته وه ﴿ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ ئەوانه ی
 بی بر وا بوون ده یان ووت ﴿ لِلَّذِينَ آمَنُوا ﴾ به وانە ی ئیمان یان هینا بوو ﴿ أَيُّ الْقَرِيبِينَ خَيْرٌ مِمَّا ﴾
 کام له م دوو کۆمه له جی و شوینی (خانوو به ره ی) خو شتره ﴿ وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴾ و کۆرو
 مه جلیسی چاکتره ﴿ ۲۳ ﴾ ﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ ﴾ وه پیش ئەمان چه ندینمان له ناو برد ﴿ مِنْ قَبْرٍ ﴾ له گه له
 (بی باوهره کان) ﴿ هُمْ أَحْسَنُ أَنْتَ وَرَبِّيَا ﴾ که ل وه لی ناو مال و لاشه و قیافه تیشیان له مان جوانتر بوو ﴿ ۲۴ ﴾
 ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ ﴾ (ئە ی موحه مه د ﷺ) بلی ئەوه ی له گومرایی دایه ﴿ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَدًا ﴾
 باخوای میهره بان موله تی پی بدات و ته منه ی دریز بکات (تازیاتر تاوان بکه ن) ﴿ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ ﴾
 هه تا کاتی ئەو هه ره شانە ی کراوه لیان ده بینن (دیته دی) ﴿ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ ﴾ (ئە وه ش) یان
 سزایه (له دنیا دا) یان (هانتی) پوژی دواییه ﴿ فَسَيَعْمُونَ ﴾ جا له داهاتوودا ده زانن ﴿ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا ﴾
 کی جیگا و شوینی (خانوو به ره ی) خراب و ناخوشه ﴿ وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴾ وه کی سه رباز و له شکری
 بی هیزتره (کافران یان باوهره داران) ﴿ ۲۵ ﴾ ﴿ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى ﴾ ئەوانه ی له سه ره ریازی
 هیدایه ت بوون خوا هیدایه تیان بو زیاد ده کات ﴿ وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ ﴾ ئەو کرده وه چاکانه ی له
 (پوژی دواییدا) ده مینه وه ﴿ حَتَّىٰ عِنْدَ رَبِّكَ تُؤْتَىٰ ﴾ لای پهروه دگارت باداشتی چاکتره ﴿ وَحَيْرٌ مَرَدًّا ﴾
 و ئاکامیسی باشتره ﴿ ۲۶ ﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا
 ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا
 سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَزِيئُهُ
 مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِهْتَةً
 لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
 عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
 تَوْرِهِمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾
 يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
 إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اخْتَدَعَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ
 جَعَلْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
 وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
 ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ
 وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ ثابا ئه و كهسه ت دیوه ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بی باوهر بوو به نیشانه و ثابته کانی ئیمه
 ﴿وَقَالَ﴾ ووتی ﴿لَأُوتِيَنَّ مَلَاوَلَدًا﴾ (له روژی دوایشدا) مان و کورم بی دهری ﴿أَطَّلَعَ الْغَيْبَ﴾
 ثابا به نه‌تیه کان ناگاداره ﴿أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ یا به لیتی له خوای میهره بان وهر گرتووه ﴿كَلَّا﴾
 ﴿نَهْخَيْرَ﴾ (وانیه) ﴿سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ﴾ له مه وپاش ئه وهی ده یلی دهنوسین (له سه‌ری)
 ﴿وَتَمُدُّهُ مِنْ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ ماوهی سزای بو دریز ده کهینه وه ﴿وَرَبُّهُ مَا يَقُولُ﴾ ئه وهی ئه وه یلی
 (له مال و مندل) به میرات لی وهر ده گرینه وه ﴿وَيَأْتِيَنَا قُرْآنًا﴾ (له روژی دواییدا) به ته نهادیته وه لامان ﴿سَلَامٌ﴾
 ﴿وَآخُذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئه وانه بیجگه له خوا بریاریان داوه بو خویان ﴿إِنَّ إِلَهًا﴾ چند په‌رستراویک
 ﴿يَكُونُوا لَهُمْ عَزًّا﴾ بو ئه وهی ئه وه په‌رستراوانه بینه یارمه‌تی دهر (و تکار) بویان ﴿كَلَّا﴾
 نه‌خیر (وانیه) ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾ به لکو په‌رستراوه کان (له قیامت دا) ئینکاری په‌رسته‌ته که ی
 ئه وان ده کهن ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صُدًّا﴾ وه دهنه دریان و بهر په‌ر چیان دهنه وه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثابا نه‌ندیوه
 (سه‌ر نجت نه‌داوه) ﴿أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ﴾ که بیگومان ئیمه شه‌بانه کانمان زال کردوه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 به‌سه‌ر بی باوهران دا ﴿تَوَزَّهُمْ أَذًا﴾ چاک هانیا دهن (بو کوفر و تاوان) ﴿فَلَا تَتَجَلَّ عَلَيْنَهُمْ﴾
 جا (ئی موحه‌مه د) به له بیان لی مه که ﴿إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ بیگومان ئیمه به ژماردنیکی ورد (روژانی
 ته‌مه‌نیان) ده ژمیرین ﴿يَوْمَ نَخْتَرُ الْمُتَّقِينَ﴾ باسی ئه و روژه بکه که پاریز کاران وله‌خواترسان کو
 ده کهینه وه ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدًّا﴾ ده‌سته ده‌سته و کومهل کومهل به‌ریز و حورمه‌ته وه ده‌بانبه‌بن بو لای خوای
 میهره بان ﴿وَسُقُوا الْمَجْرِمِينَ﴾ تاوانباریش دهنه‌ینه بهر ﴿إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا﴾ بو دوزخ به‌تینویه تی (به‌ویته‌ی
 گله‌ ئازهل) ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾ ده‌سه‌لاتی تکاوا لاله‌یان نی یه ﴿إِلَّا مَنْ﴾ جگه له وه که‌سه‌ی
 ﴿أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ به‌لیتی له خوای میهره بان وهر گرتووه (وه‌ک پیغه‌مهران و شه‌هیدان) ﴿سَلَامٌ﴾
 ﴿وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ (گاوور و جووله‌که کان) ده‌یان ووت خوا مندالی بو‌خوی داناو
 ﴿لَقَدْ جَاءَتْهُمْ شَيْئًا إِدًّا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی شتیکی زور نابه‌جی و سه‌یر ده‌لین ﴿سَلَامٌ﴾
 ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ﴾ نزیکه ئاسمانه کان ﴿بِتَفْطَرَتِ مِنْهُ﴾ له‌ت له‌ت و پاره پاره بین له‌به‌ر ئه و (قسه‌یه)
 ﴿وَتَنسُقُ الْأَرْضُ﴾ و (نزیکه) زه‌ویش شه‌ق به‌ریت و بقلیشی ﴿وَنَحْرُ الْجِبَالِ هَدًّا﴾ و (نزیکه) چیاکان
 به‌یه‌ک جار بروخین ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ له‌به‌ر ئه وهی (بی باوهران) مندل دهنه‌نه پال خوای
 میهره بان ﴿وَمَا يَتَّبِعِي لِلرَّحْمَنِ﴾ بو خوای میهره بان شیاو نیه ﴿أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ که مندالی هه‌بی ﴿سَلَامٌ﴾
 ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له ئاسمانه کان و زه‌ویدان ﴿إِلَّا إِيَّي الرَّحْمَنِ عِبَادًا﴾
 به‌به‌نده‌یی دینه لای خوای میهره بان (هیچ که‌سی له‌وانه نیه بنده‌ی خوای میهره بان نه‌بی) ﴿سَلَامٌ﴾
 ﴿لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هه‌موویانی سه‌ر ژمیری کردوه به‌ژماردن ﴿سَلَامٌ﴾
 ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْفَيْصَةِ قَرْدًا﴾ هه‌ر هه‌موویان به‌تاک و ته‌نهادینه‌وه بو لای (خوا) له روژی

قیامتدا ﴿١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
 الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
 الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
 مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحْسِبُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سورة طه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا تَذَكِرَةً
 لِّمَن يَخْشَى ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
 الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِن يُجْهَرِ بِالْقَوْلِ
 فَإِنَّهُ وَيَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا
 فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ
 أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَى ﴿١١﴾ إِنِّي
 أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

﴿إِنَّ الْآيَاتِءَآمَنُوۡا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که باوهر بیان هیتاوه ﴿وَعَمَلُوۡا الصَّٰلِحٰتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیشیان کردوه ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًا﴾ بینگومان خوی میهره‌بان خو‌شه‌ویستیان ده‌کات (له‌دلی باوهر‌داراندا) ﴿فَاِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهٗٓ اِلٰی سَانَکَ﴾ جا به‌راستی ئیمه قورئانمان له‌سهر زمانی تو‌ئاسان کردوه ﴿لِنُبَشِّرَ بِهٖ الْمُتَّقِيْنَ﴾ تا مژده‌ی پی‌بده‌یت به‌پاریز کاران و له‌خواتر سان ﴿وَنُنذِرَ بِهٖءَ قَوْمًا لَّاۤ اِیۡهٖٓ اَسْمٰنٌ وَّ اَرْضٌ وَّ لَاۤ اِنۡسٌ وَّ لَاۤ اِنۡجٌ وَّ لَاۤ اَحۡدٌ﴾ ئه‌مان (له‌بهر خرابیان) له‌ناوبرد ﴿هَلۡ نَحۡسُبُهٗمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ اَنۡ نَّهۡبَهُمۡۙ اَنۡ نَّجۡدُ لَهُمۡۙ اَسۡمٰنًا مَّوۡنًاۙ وَّ اَنۡ نَّجۡدُ لَهُمۡۙ رِکۡزًا﴾ یان هیچ وورته و سرته‌یه کیان ده‌بیستیت ﴿۱۸﴾

سوره‌تی ﴿طه﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طه﴾ به (طا، ها) ده‌خوئیرته‌وه، خوا زاناره به ماناکه‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿مَاۤ اَنزَلْنَا عَلَیۡكَ الْقُرۡاٰنَ﴾ قورئانمان نه‌ناردوته خواره‌وه بو‌سه‌رتو ﴿لِنَشۡقُ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی دوو چاری نارچه‌تی غهم و به‌زاره بیت ﴿اِلَّا تَذٰکِرَةً لِّمَنۡ یَّحۡشٰی﴾ ته‌نها ناموزگاری و بیر خسته‌نه‌ویه بو‌ئه‌وه‌ی که‌سه‌ی (له‌خوا) ده‌ترسی ﴿تَزِیۡرًاۙ لِّمَنۡ یَّزِیۡرُ﴾ (ئه‌م قورئانه) به‌به‌ش به‌ش نیردراوته خواره‌وه له‌لایه‌ن زاتیکه‌وه ﴿حٰقُّۙ الْاَرْضِۙ وَالسَّمٰوٰتِۙ الْعُلٰی﴾ که‌زه‌وی و ئاسمانه به‌رزو بلنده‌کانی دروست کردوه ﴿الرَّحۡمٰنُ﴾ که (خوی) میهره‌بانه ﴿عَلٰی الْعَرۡشِۙ اَسۡتَوٰی﴾ که به‌رز بو‌وه سه‌ره‌عرش و قهراری گرت (به‌و شیوه‌ی شیایی بیت ئیمه چۆنه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿لَهُۥٓ مَا فِی السَّمٰوٰتِۙ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾ ته‌نها مولکی خویبه‌ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان وئه‌وه‌ی له‌زه‌ویدايه ﴿وَمَا یَبۡدِئُهٗمَا وَاَمَّا حَتَّی الذَّرِّیۡ﴾ وئه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه‌وه‌ی له‌زیر خاکدایه ﴿وَاِنۡ نَّجۡهَرۡ بِالۡقَوۡلِ﴾ نه‌گهر تو‌به‌ئاشکرا قسه‌بکه‌یت ﴿فَاِنَّهٗٓ بَعۡدَ الْاِنۡسِرَآءِۙ وَاَخۡقٰی﴾ ئه‌وه به‌راستی ئه‌وه (خوا) نه‌ینی و له‌نه‌ینی شاراوهریش ده‌زانئ ﴿اِنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَۙ اِلَّا هُوَ﴾ خوا (ئه‌و زاته‌یه) که هیچ به‌رستراوئیکی تری به‌هق و راستی نی‌یه‌جگه له‌ئه‌وه ﴿لَهُۥٓ الْاَسۡمَآءُ الْحُسۡنٰی﴾ ته‌نها بو‌ئه‌وه‌ی ناوه‌ه‌ره جوانه‌کان ﴿وَهَلۡ اَتٰکَ حَیۡثُ مُوسٰی﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د علیه‌السلام) ئایا هه‌وال و ده‌نگوباسی موسا پیغه‌مبه‌رت پی‌گه‌یشتوه ﴿اِذۡرَاۤ اَنۡاَرَاکَ﴾ کاتی ناگریکی بینی (له‌گه‌رانه‌وه‌یدا بو‌میسر له‌شه‌ویکی سارددا) ﴿فَقَالَ لَاۤ اِلٰهَۙ اِلَّا هُوَ﴾ جا (موسا) ووتی به‌خیزانه‌که‌ی لیره‌بمینه‌وه ﴿اِنِّیۡۤ اِنۡسُۙ نَارًا﴾ به‌راستی من ناگریکم به‌دی کردوه ﴿لَعَلَّیۤ اِیۡتٰکَ مِنْہَاۙ یٰقَیۡسُ﴾ (ئه‌روم بو‌لای) به‌لکو له‌و ناگره‌چلو سکینکتان بو‌یتم (خوتانی پی‌گهرم بکه‌نه‌وه) ﴿اَوۡ اٰجِدُ عَلٰی النَّارِ هُدٰی﴾ یان لای ئه‌و ناگره‌رینگان نشان ده‌ریکم ده‌ست که‌وی ﴿فَلَمَّاۤ اَنۡتَهَاۙ﴾ جا که‌گه‌شته‌لای (ناگره‌که) ﴿وَوُیۡدِیۡ بِمُوسٰی﴾ بانگی لی‌کرا: ئه‌ی موسا ﴿اِنِّیۡۤ اَنَا رَبُّکَ﴾ به‌راستی من به‌روه‌ردگاری تو‌م ﴿فَاخۡلَعۡ عَمَلِکَ﴾ ده‌ی پیلاوه‌کانت داکنه (له‌بهر ریزی شوئنه‌که) ﴿اِنَّکَ بِالۡاَوۡلَادِ الْمُقَدَّسِۙ طُوٰی﴾ چونکه بینگومان تو‌له‌شیوی بیرو‌زو به‌فه‌ری (طووا) دایت ﴿۱۹﴾

وَأَنَا أَخْتَرُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 فَأَعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
 أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتَجْزِيَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ
 عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَاتِكَ
 بِمِثْنِكَ يَمُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا
 وَاهْتَسُّ بِهَا عَلَىٰ عَنَمِي وَلِي فِيهَا مَعَارِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقَهَا
 يَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
 وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَأَضْمَمَ يَدَكَ
 إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيكَ
 مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ
 رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّي
 لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُهُ أَقْوَامِي ﴿٢٨﴾ وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَرُونَ
 أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ دَبِيهًا أَرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ
 كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
 أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

﴿وَأَنَا أَخَذْتُكَ﴾ من توّم هہ لبرڑار دووہ (بؤ پیغہ مہرہ ایہ تی) ﴿فَأَسْتَعِمْ لِمَا بُوِحِي﴾ کہ واتہ گوی بگرہ
 بؤ ئەوہی نیگا دە کری (بؤت) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ بہ راستی ہەر من خوام ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ ہیج
 بہرستراویکی راست نییہ جگہ لہ من ﴿فَاعْبُدْنِي﴾ کہ واتہ من بہرستہ ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾
 بہ چاکی نوپڑ بہ جی بیتہ نامنت بیتہوہ یاد ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ بیگومان روژی دوایی دیت
 ﴿أَكَادُ أَخْفِيهَا﴾ نریک بوو (کاتی ہاتنی لہ خویشم) بشار مہوہ، (چاجای لہ فریشتہ و پیغہ مہران، کہ واتہ
 زانیی کاتی ہاتنی روژی دوایی تہ نہا بہرورہ دگار دہیزانیت) ﴿لِنُجِّزِي﴾ بؤ ئەوہی پاداشت بدریتہوہ ﴿كُلُّ
 نَفْسٍ﴾ ہہ موو کہ سینک ﴿بِمَا تَسْعَى﴾ بہ گوپری ہی ئەو کردہوہی کہ دەیکات ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا﴾
 جابار پیگری نہ کات لی ی ﴿مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾ ئەو کہ سہی باوہری نی یہ بہو (قیامہ تہ) ﴿وَاتَّبَعِ هَوَاهُ﴾
 و شوین ہہوا و ئارہ زووی خوئی کہ وتووہ ﴿فَتَرَدَى﴾ ئەوسا تیا دە چیت ﴿وَمَا تَلَكَ بِمِيزَانِكَ
 يَمُوسَى﴾ (خوا فہرمووی) ئەی مووسا ئەوہ چہ بہدہستی راستہوہ ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ﴾ (مووسا)
 فہرمووی ئەوہ گوچانہ کہ مہ ﴿أَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا﴾ خوّم دەدہم بہ سہریدا (کاتی رویشتن) ﴿وَأَهَشُّ بِهَا
 عَلَى عَنقِي﴾ گہ لای درہختی پی دەوہرینم بؤ مہرہ کانم ﴿وَلِي فِيهَا مَعَارِبُ أُخْرَى﴾ وہ چہند کارو پیویستی
 تری پی دە کہم ﴿قَالَ أَلْقَاهَا يَمُوسَى﴾ (خوا) فہرمووی ئەی مووسا گوچانہ کہت فری بدہ ﴿لِي
 قَالِقَهَا﴾ جا ئەویش فری دا ﴿فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾ دەست بہ جی گوچانہ کہ بووہ بہ ماریک
 بہ خیرایی دہرؤیشت (مووسا ترسا) ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی ﴿خُذْهَا وَلَا تَخَفْ﴾ بیگرو
 مہ ترسہ ﴿سَعِيدٌ هَاسِرٌ بِهَا الْأُولَى﴾ دلنیا بہ دەی گیرینہوہ بؤ شینوہ کہی یہ کہم جاری (دہیکہ ینہوہ
 بہ گوچان) ﴿وَأَضْمَمَ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ﴾ دەستت بخورہ بن بالٹ (باشان دہری بیتہ) ﴿تَخْرُجُ بِيضًا﴾
 کہ دہر دیت سپیہ (وہک کافور دہرہوشیتہوہ) ﴿مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ﴾ بی ئەوہی بہلہ کی و نہ خویشی بیت
 ﴿آيَةٌ أُخْرَى﴾ (نہمہش) موعجیزہ یہ کی ترہ (جگہ لہ گوچانہ کہت) ﴿لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْأُخْرَى﴾ بؤ
 ئەوہی ہہندی لہ موعجیزہو بہلگہ گہورہ کانی خوّمانت پیشان بدہین ﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ برؤ بؤ
 لای فیرعون ﴿إِنَّهُ رَطِيءٌ﴾ چونکہ بہ راستی لہ سنور دہرچوہ و یاخی بووہ ﴿قَالَ رَبِّ أَسْرِحْ لِي
 صَدْرِي﴾ (مووسا) ووتی بہرورہ دگارم سنگم (دل و دہرونم) فراوان بکہ ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾
 وہ نیش و کارم بؤ ئاسان بکہ ﴿وَأَحْلَلْ عُقْدَةَ ثَنِّ لِسَانِي﴾ و گریی زانیشم بہرہ لآ بکہ ﴿بِقَفْهَاهُ أَقُولِي﴾
 بؤ ئەوہی لہ قسہ کانم تییگن ﴿وَأَجْعَلْ لِي زُرِّيًّا مِنْ أَهْلِي﴾ وہ لہ خزرم و کہسی خوّم کہ سینک بکہرہ
 پشتیوانم ﴿هَرُونَ أَخِي﴾ کہ ہاروونی برامہ ﴿أَشْدُدْ يَدَهُ أَزْرِي﴾ پشتمی پی قایم و بہ ہیز بکہ
 ﴿وَأَشْرِكْ فِي أَمْرِي﴾ بیکہرہ ہاوبہشم لہ کارہ کہمدا (گہ یاندنی پہیامی خوا) ﴿كُلُّ سَيْحَاكَ
 كَيْرًا﴾ بؤ ئەوہی زورستایشت بکہین ﴿وَنَذِّرُكَ كَيْرًا﴾ وہ یاد و زیکری زورت بکہین ﴿إِنَّكَ
 كُنْتَ بِتَابِعِيرًا﴾ بہ راستی تو بینای بہ (ہہ موو شتیکی) ئیمہ ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾ (خوای
 گہورہ) فہرمووی بہ راستی ئەوہی داوات کرد پیت درا ئەی مووسا ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً
 أُخْرَى﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ جاریکی تر منہ تمان ناوہ تہ سہرت ﴿

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِيفِيهِ
 فِي الْيَمِّ فَمَلِيقَهُ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذُهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۗ وَالْقَمِيَّتُ
 عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ
 هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۗ وَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
 وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا
 فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوسَىٰ ﴿٤٠﴾
 وَأَصْطَنَعْتَكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا
 تَنِيأُ فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا
 لِّيَنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ
 عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ
 ﴿٤٦﴾ فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۗ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
 الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ
 وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۗ وَثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِي
 جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَكَّ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُوا
 وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ * مِنْهَا
 خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ
 أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
 مِّنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٥٧﴾ فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ بِسِحْرِ مِّثْلِهِ
 فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ وَنَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 سَوَى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحَشِّرَ النَّاسَ صُحَى
 ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُم
 مُوسَى وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذَّابًا فَسِحِّتْكُمْ بِعَذَابٍ
 وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ﴿٦١﴾ فَتَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
 النَّجْوَى ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
 مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى ﴿٦٣﴾
 فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ﴿٦٤﴾

﴿قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ (موسا) فرموی زانیاری ئه وه لای په روه رد گارمه ﴿فِي كِتَابٍ﴾ له په راوی کدایه
 ﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ په روه رد گارم هیچی لی وون نایی و هیچی له بیر ناچی ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾
 (په روه رد گارم) زاتیکه که زهوی بؤ کردونه ته شوینی حه سانه وه (وه کو بیسکه) ﴿وَسَاكٌ لِّكُوفِهَا سُبُلًا﴾
 وه له ناویدا چنده ها رینگای بؤ فراهم هیناوان ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له ئاسمانه وه باران ده بارینی
 (بوتان) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ﴾ جا بهو بارانه ی رواندومانه ﴿أَنْزَلْنَا مِنْ بَنَاتِ شَقِيٍّ﴾ زور جوتی جور او جور له روه وه
 (که جیاوازن له تام و بون و پهنگ و شیوه دا) ﴿كُلُوا وَارْزُقُوا أَعْمٰكُمُ﴾ (ته ی مروفه کان) بخون و نازه
 و مالانه کانیشتان بله وه پرین ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له وه دا (که باسکرا) ﴿لَا يَتْلُو لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به لگه و نیشانه ی
 زور هیه به بؤ ئه وانه ی خاوه نی زیرین ﴿وَمِنهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾ لهم زهویه دروستمان کردون ﴿وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ﴾
 دووباره ده تانگیرینه وه ناو زهوی (به مردووی) ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرٰی﴾ جارنکی تر له و زهویه ده رتان
 دینینه وه (به زیندووی بؤ لیرسینه وه) ﴿وَلَقَدْ آرَبْنَا آيَاتِنَا لَكُمَا﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه هه مو
 به لگه و نیشانه کانی خومان نیشان فیرعه ون دا ﴿فَكَذَّبَ وَإِن﴾ که چی باوه ری نه هینا و سه ربیچی کرد ﴿وَلَقَدْ
 آجَعْنَا لِكُلِّ حِقَابٍ﴾ (فیرعه ون) وتی هاتوویت بؤ ناومان بؤ ئه وی ده رمان که یت ﴿مِنْ آيَاتِنَا بِسِحْرِكِ يَمُوسٰی﴾
 له خاکه که مان به جادوو گه ریبه که ت ئه ی موسا ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ﴾ سویند بی جادویه که ت بؤ (به کار)
 بیتین ﴿مِثْلَهُ﴾ وه که ئه و (جادوه ی خوت) ﴿فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ جا شوین و کاتیک له نیوان ئیمه
 و خوتدا دابنی ﴿لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ﴾ نه ئیمه و نه تو خومانی لی نه بویرین ﴿مَكَانًا سَوِيًّا﴾ (با) جیگایه کی
 ته خت بی ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ﴾ (موسا) فرموی کاتی دیارکراوتان رورژی خورپازاندنه وه
 (رورژی چه زن) بیت ﴿وَأَنْ يُخَشِّرَ النَّاسَ صُحٰی﴾ به مهرجی له کاتی چیشته نگاهوا دا خه لکی کوبکرینه وه ﴿وَلَقَدْ
 فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ﴾ ئه مجا فیرعه ون رویشت له و جیگایه ﴿وَجَمَعَ كَيْدَهُ﴾ وه هه مو جادوو گه ره کانی کورده وه
 ﴿ثُمَّ أَنْ﴾ پاشان هات (بؤ شوینی دیاری کراو) ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسٰی﴾ موسا به جادوو گه رانی ووت
 ﴿وَيَاكُمُ لَا تَقْرَأُ عَلٰی اللَّهِ كَذِبًا﴾ هاوار بؤ ئیوه درو به دهم خواوه نه که ن ﴿فَسَجَّكُمْ بِعَدَابٍ﴾ ئه گینا به سزایه ک
 له ناوتان ده بات ﴿وَقَدْحَابٍ مِّنْ أَقْرَبٰی﴾ به راستی هه ره که سی درو هه لبه سستی به دهم خواوه رهنجه روه ده بیت
 ﴿فَتَنَزَّلْنَا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ ئه مجا (جادوو گه ره کان) سه باره ت به کاره که یان له نیوانیان دا جیاوازی په یدا
 بوو ﴿وَأَسْرَأَ النَّجْوٰی﴾ و نه نینتی چر په بیان ده کرد ﴿قَالُوا إِن هٰذَا لَسِحْرٌ﴾ ووتیان به راستی ئه مانه دوو
 جادوو گه رن ﴿يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ﴾ ده یانه وی ده رتان په پرین ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا﴾ له خاک و وولاته که تان
 به جادوو که یان ﴿وَيَذَّهَبَا بِطَرَفَيْكَ كَمَا الْمَثَلٰی﴾ وه ریباز و نه ریته هه ره باشه که تان له ناو به رن ﴿فَأَجْمَعُوا كَيْدَهُمْ﴾
 جا که واته هه مو جادوو و بیلانیکتان کوبکه نه وه ﴿فَتَرَأَوْهُمُ اصْفٰآ﴾ پاشان به یه ک ریز بیتنه (گوره پانه وه)
 ﴿وَقَدِ افْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعٰلٰی﴾ به راستی هه ره که سی ئه مرق سه ره کوئی رزگاری ده بی و سه رفرازه ﴿وَلَقَدْ

قَالُوا يَمْوَسِيٰٓ اِمَّا اَنْ تُلْقٰى وَاِمَّا اَنْ تَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ
 اَلْقَوُا فَاِذَا جَا اِلَهُمْ وَعَصِيْبُهُمْ يُحِيْلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهُا
 تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ
 اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقَ مَا فِي يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا اِنَّمَا صَنَعُوْا
 كَيْدٌ سِحْرٍ وَّلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاَلْقٰى السَّحْرَةَ سُجَّادًا
 قَالُوْا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ ءَاٰمَنْتُمْ لِهٖ وَقَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ
 لَكُمْ اِنَّهٗ وَاَكْبَرُكُمْ الَّذِى عَلَّمَكُمْ السِّحْرَ فَلَا تُقِطِعَنَّ اَيْدِيَكُمْ
 وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَّلَا صَلَبْتَكُمْ فِى جُدُوْع النَّخْلِ وَّلَتَعْمَلَنَّ
 اٰيٰتًا اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوْا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلٰى مَا جَاءَنَا مِنْ
 الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِى فَطَرَنَا فَاَقْضِ مَا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضِى هٰذِهِ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ اِنَّا ءَاٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطِيْئَتَنَا وَّمَا اَكْرَهْتَنَا
 عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهٗ وَمَنْ يَّاتِ رَبَّهٗ وَّهُجْرًا
 فَاِنَّ لَهُ وُجْهًا لَّا يَمُوْتُ فِيْهَا وَّلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَّاتِهٖ مُّؤْمِنًا قَدْ
 عَمِلَ الصَّٰلِحٰتِ فَاُوْلٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ
 تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاِذْ لَكَ جَزَاءٌ مِّنْ تَرَكٰى ﴿٧٦﴾

﴿قَالُوا لَيْسَ بِهِ سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ (ساحیره کان) ووتیان ئەهی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ یاتو (چادووو کهت) فری بدە ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ یا ئیمه له سه ره تاوه فری ی ده دهین ﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا﴾ (موسا) فه رمووی نه خیر ئیوه (له پیشه وه) فری ی بدەن ﴿فَإِذَا جَاءَ لَهُمْ وَعِصْبُهُمْ﴾ (ئهوانیش فری اندا) جا له نا کاودا گوریس و دار ده سه ته کانیاں ﴿يُخَيَّلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾ وه ها هاته پینش چاوی (موسا) به هوی جادووو که یانه وه که به راستی ده جولین و ده روئن ﴿فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّؤْمِنٍ﴾ جا موسا له دلی خویدا که می ترسا ﴿قُلْنَا لَأَخْفَىٰ مِنْكَ وَوَيْحٌ مِّنَّا وَمَتْرَاسُهُ لَبِئْسَ مَا يَكُومُ﴾ بیگومان هه ر تو سه ره که وتوو ده بی ﴿وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكِ﴾ ئەوهی له دهستی راستدایه (که گو چانه کهته) فری بدە ﴿تَلَقَّى مِصْرًا﴾ هه ر چی (جادوو) ئەوان کردوو یانه قوتی ده دات (هه لی دهلوشی) ﴿إِنَّمَا تَصَوُّغٌ لِّكَيْدِكَ﴾ بیگومان ئەوهی ئەوانه کردوو یانه ته نها فرو نیلی جادوو بازه ﴿وَلَا يَفْلَحُ السَّاحِرُونَ﴾ جادوو بازیس سه ره که وتوو نابی له هه ر کوئی وه هاتبی (هه ر چی بکات) ﴿فَأَلْقَى السَّحْرَ سِحْرًا﴾ ئەوسا جادوو گه ره کان خران به روودا به سوژده بر دنه وه (بو خوا) ﴿قَالُوا إِنَّا نَبَتْ هَرُونَ وَمُوسَىٰ﴾ ووتیان پرومان هینا به په ره و رد گاری هاروون و موسا ﴿قَالَ﴾ (فیر عون) ووتی بیان ﴿إِنَّمَا لَهُ قَلِيلٌ مِّنْ أَذْنٍ لَّكَ﴾ ئایا ئیوه پروتان بی هینا پیش ئەوهی مؤله تان بدەم ﴿إِنَّهُ لَكَيْدٌ كَذِبٌ﴾ بیگومان ئەو موسا گه و ره تانه ﴿عَلَّمَكَ السِّحْرَ﴾ که فیری جادووی کردوون ﴿فَلَا قَطْعَ﴾ جا سویند بیت ده بیرم (ده یقر تینم) ﴿أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ﴾ ده ست و قاچتان به بیچه وانه وه (راست و چه پ) ﴿وَلَا صِلَمَتَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾ وه بیگومان به قه دی دار خور مادا هه لتان ده واسم (ده تانکه م به دارا) ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ﴾ (ئوسا) به راستی ده زانن ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنقَىٰ﴾ کاممان (من یان خوا که ی موسا) سزیمان سه خترو به ره ده وام تره ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ﴾ (ساحیره کان) ووتیان ئیمه هه ر گیز تو هه لتا بر تیرین ﴿عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِن آيَاتِكَ﴾ به سه ره ئەو نیشانه و موعجیزانه دا که بو مان هاتوو ه ﴿وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ (وه تو هه لتا بر تیرین به سه ره) ئەو خوا به ی که له نه بوون ئیمه ی دروست کردوو ه ﴿فَأَقْضَ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ جا هه ر چیت له ده ست دیت بیکه ﴿إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بیگومان تو ته نها له م ژیا نی دنیا ده ست ده رواو بر یار ده دهیت ﴿إِنَّمَا آمَنَّا بِرَبِّنَا﴾ به راستی ئیمه با وه رمان هینا به په ره و رد گارمان ﴿لِيَعْرِفَنَّا حَظِيقتَنَا﴾ بو ئەوهی له تاوانه کانمان خوش بییت ﴿وَمَا أَكْفَرْنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾ هه ره ها له و جادوو ه ه که به زور بیت ده کردین ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ وه خوا ی گه وه (پاداشتی) چاکتره و به ره ده وامتره ﴿إِنَّهُ مِّنْ بَيِّنَاتٍ رَبِّهِ﴾ به راستی هه ر که سی بگه ر پته وه لای په ره و رد گاری ﴿مُجْرِمًا﴾ به تاوانباری ﴿فَإِن لَّهُ جَهَنَّمَ﴾ ئەوه بیگومان دۆزه خ جینگا به تی ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾ نه ده مرئی تیندا نه ده ژئی (به ئاسووده بی) ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا﴾ وه ئەو که سه ی به باوه ر داری بگه ر پته وه لای (خوا ی گه وه ره) ﴿فَدَعَمَلِ الصَّالِحِينَ﴾ به راستی کرده وه ی چاکیشی کرد بی ﴿قَالُوا لَيْسَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ﴾ ئانه وانه پله و پایه ی به رزو بلندیان هه به ﴿جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ که به هه شتانی که جینگای مانه وه ی هه مه میسه به به ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ رو باره کان ده روئن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بی برانه وه ده میتنه وه تیندا ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ رَبَّنَا﴾ ئەوه پاداشتی که سی که خو ی پاک و خاوین رابگری (له کوفر و تاوان) ﴿

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا
 فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَحْشَىٰ ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
 بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
 وَمَاهَدَىٰ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَاءَ يَلْ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ
 جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ
 طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
 وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ
 وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ * وَمَا أَعْجَلَكَ عَنِ
 قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
 رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
 يَلْقَوْمِ لِمَ يَعِدُكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّ أَحْسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ
 أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
 مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
 أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ به‌راستی نیگامان نارد بو موسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ که به‌نده کانم به شه و بیه (وله مبصر ده‌رجن) ﴿فَأَضْرَبَ لَهُمُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾ رینگه‌یه کی ووشکیان له ده‌ریای (سور) دا بو بکهره وه ﴿لَا تَخَفْ دَرَكًا﴾ مه‌ترسه (فیرعه‌ون) بیت بگات ﴿وَلَا تَحْشَى﴾ وه مه‌ترسه (له‌خنکان له‌ده‌ریادا) ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فَرَعَوْنُ يَجُودُونَ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون به سه‌ربازه‌کانیه وه شوئینیان که‌وتن ﴿فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا عَاشِيَهُمْ﴾ جا له ناکاو ده‌ریا نه‌وانی (له‌ناو شه‌پولی خویدا) داپوشی چ داپوشینیک ﴿وَأَصْلَ فَرَعُونَ قَوْمُهُ﴾ فیرعه‌ون گه‌له که‌ی خوی گومرا کرد ﴿وَمَا هَدَىٰ﴾ و پرتنمونی نه‌کردن ﴿يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ﴾ به‌راستی رزگارمان کردن له‌دورمه‌نه‌کاتان ﴿وَوَعَدْنَاكَ﴾ وه به‌لیمان پیدان ﴿جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ (به‌هاتنی موسا بو) لای راستی کیوی طور ﴿وَوَرَّعْنَا عَلَيْهِمُ﴾ و بومان ناردن ﴿الْمَنَ وَالسَّوْءَ﴾ گه‌زو و شیتلاقه (بالنده‌یه که‌گوشتی له هه‌موو بالنده‌یه که‌خوشره) ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخون له‌و روزه‌یه پاکانه‌ی پیمان داون ﴿وَلَا تَطْغَوْا فِئْتِهِ﴾ و زیاده روی تیدا مه‌که‌ن ﴿فِي حِلِّ عَلَيَكُمْ عَصِيٍّ﴾ نه‌گینا خه‌شم و قاری من ده‌تانگریته وه ﴿وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ عَصِيٍّ﴾ جا ههر که‌سینک قار و خه‌شمی من دایگری ﴿فَقَدَّ هُوَ﴾ نه‌وه بیگومان تیاچووه و هه‌لدیروه ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ﴾ وه به‌راستی من زور لیوردوم له‌و که‌سه‌ی ته‌ویه‌ی کردبی ﴿وَأَمِنْ وَعَمِلْ صَالِحًا﴾ و باوه‌ری هینابی و کرده‌وی چاکی کردبیت ﴿ثُمَّ أَهْتَدَىٰ﴾ پاشان به‌رده‌وام بویی له‌سه‌ر نه‌و ریبازه ﴿وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمْؤُسَىٰ﴾ (خوا فهرمووی) نه‌ی موسا بو چی پیش گه‌له‌که‌ت که‌وتی (بو گه‌یشتن به‌کیوی طور) ﴿قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي﴾ (موسا) فهرمووی گه‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌ون ﴿وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ﴾ بویه به‌به‌له‌هاتم بولات نه‌ی به‌روه‌ردگارم ﴿لِتَرْضَىٰ﴾ بو نه‌وه‌ی لیم رازی بیت ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) فهرمووی ﴿فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ﴾ جا به‌راستی ئیمه قه‌ومه که‌تمان تا‌قی کرده‌وه ﴿مِن بَعْدِكَ﴾ له‌پاش (هاتنی) تو ﴿وَأَصْلَهُمُ السَّامِرِيُّ﴾ وه سامیری گومرا ی کردن ﴿فَرَجَعُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نه‌مجا (پاش وهر گرتنی ته‌ورات) موسا گه‌راهیه وه بو لای گه‌له‌که‌ی ﴿عَصَبْنَ أَسْفًا﴾ به‌تووره‌یی و قار و خه‌شمه‌وه ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ﴾ نایا به‌روه‌ردگارتان به‌لینی بی‌نهدان ﴿وَوَعَدَا حَسَنًا﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ﴾ بوچی من زورم پی‌چوو ﴿أَمْ أَرَدْتُمْ﴾ یان ههر ویستان ﴿أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ عَصَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ توره‌یی و خه‌شم له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگارتانه‌وه‌یه‌خه‌تان بگریت ﴿فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي﴾ بویه به‌لینی متان شکاند ﴿قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ﴾ ووتیان ئیمه به‌لینه‌که‌ی تو مان نه‌شکاند ﴿يَمْلِكُنَا﴾ به‌ویست و ده‌سه‌لاتی خو مان ﴿وَلَكِنَّا أَحْمِلْنَا أَوْزَارًا﴾ به‌لکو ئیمه چه‌ند کول و باری درابوو به‌کولماندا ﴿مِن زِينَةِ الْقَوْمِ﴾ له‌خشلی قیبتیه‌کان ﴿فَقَدَّ فَتَنَّا فَكَذَّابَكَ الْفَى السَّامِرِيُّ﴾ جا فریماندا به (ناو ناگره‌وه) هه‌روه‌ها سامیریش فریی دا ﴿﴾

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جِسدًا لَّهُ وَحُورًا فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَانسى ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ
مِن قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي
وَاطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ
إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾ قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾
أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِدِحْتِي
وَلَا بَرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَرَ قُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمِرِي ﴿٩٥﴾ قَالَ
بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَشْرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَّنْ يُخْلَفُهُ وَوَأَنْظُرْ إِلَىٰ إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنْ نَحْرِقَنَّهٗ وَنُكَلِّمُنَّ سِفْنَهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا
إِلْهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا﴾ ئیتر (سامیری لهو خشله تواوانه) په‌یکه‌ری گویره‌که‌به‌کی بو دروست کردن
 ﴿لَهُ خُورًا﴾ بۆره‌یه‌کی هه‌بوو (وهك بۆره‌ی گویره‌که) ﴿فَقَالُوا﴾ ئەمجا ووتیان ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
 مُوسَى﴾ ئەمه خوای ئیوهو خوای مووساشه ﴿فَنَسِيَ﴾ ئەوه (مووسا) له‌بیری چووه (ده‌گه‌رئ) به‌شوین
 (خوادا) ﴿فَأَلَّيْرُونَ﴾ ئایا ئەوان نازانن (نابینن) ﴿أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾ (ئهو گویره‌که‌یه) وه‌لامی
 هیچ ووتیه‌کیان ناداته‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ وه‌خاوه‌نی هیچ زیان و قازانجیک نییه‌ بویان
 ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هاروون پیی ووتن ﴿مِن قَبْلُ﴾ له‌وهو پیش
 ﴿يَقُولُ﴾ ئەی گه‌له‌که‌م ﴿إِنَّمَا أَنتُم بَدَءُ﴾ بینگومان ئیوه‌به‌م (گویره‌که‌یه) تاقی کرانه‌وه (گومرا بوون)
 ﴿وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ﴾ به‌راستی به‌ره‌وردگاری ئیوه‌خوای میهره‌بانه ﴿فَأْتَبِعُونِي﴾ که‌واته شوینی من
 بکه‌ون ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾ گویره‌لی فه‌رمانی من بن ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ﴾ ووتیان هه‌رگیز واز
 ناهینن و به‌ده‌وریدا دینن و ده‌په‌رستین ﴿حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾ هه‌تا مووسا ده‌گه‌رته‌وه بو لامان
 ﴿قَالَ يَهُدُونَ﴾ (مووسا) ووتی ئەی هارون ﴿مَامَعَكَ﴾ چ شتیک به‌رگری کردیت ﴿إِذْ رَأَيْتَهُمْ
 ضَلُّوا﴾ کاتی بینیت ئەمانه گومرا بوون ﴿أَلَا تَتَّبِعُنَّ﴾ (له‌وی) که‌شوین من بکه‌وی ﴿أَفَعَصَيْتَ
 أَمْرِي﴾ ئایا سه‌ره‌په‌چی فه‌رمانی منت کرد؟ ﴿قَالَ يَبْنَؤُمْ﴾ (هاروون) فه‌رمووی ئەی کوری دایکم
 ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ موی ریش و سه‌رم مه‌گره و رایمه‌کیشه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به‌راستی ترسام
 (که‌هاتینه‌وه‌پیم) بلییت ﴿فَرَفَّتْ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ توجیا وازیت خسته‌نیوان به‌نی ئیسرائیلیه‌کانه‌وه ﴿وَلَمْ
 تَرْفُقْ قَوْلِي﴾ و چاوه‌روانی فه‌رمانی منت نه‌کرد ﴿قَالَ﴾ (مووسا) ووتی ﴿فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِيرِيُّ﴾
 ئەی سامیری تو ئەم کاره‌ترسناکه چی بوو کردت؟ ﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ (سامیری)
 ووتی من شتیکم زانی ئەوان نه‌یانزانی (یامن شتیکم پیی ئەوان نه‌یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
 الرَّسُولِ﴾ ئەمجا من مشتیکم له‌شوین پیی (وولاخه‌که‌ی) جویره‌ئیل هه‌لگرت ﴿فَتَبَدَّتْهَا﴾ وه
 پرزاندم (به‌خشله‌تواوه‌که‌دا) ﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي﴾ به‌و جویره‌نه‌فسم ئەو کاره‌ی بو جوان و
 شیرین کردم ﴿قَالَ فَادْهَبْ﴾ (مووسا) ووتی ده‌برو ﴿فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ﴾ ئەوسا بینگومان
 تاماوی له‌م زیانه‌دا (هه‌ر که‌س لی‌ت نزیك بویه‌وه) ده‌بی بلییت: ﴿لَأَمْسَأَنَّكَ﴾ نزیکم مه‌که‌وه‌ره‌وه،
 وده‌ستم لی مه‌ده ﴿وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ نُخْلِفَهُنَّ﴾ وه‌بینگومان به‌لیتیکیشته‌هیه‌(له‌رؤزی دواایدا) هه‌رگیز
 رزگار ناییت لنی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلْهِكُ﴾ وه‌سه‌یری په‌رستراوه‌که‌شت که ﴿الَّذِي ظَلَمَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾
 که‌به‌رده‌وام ده‌ته‌پرست ﴿لَنْ حَرِّقَنَّهُ﴾ دلنبايه‌چاك ده‌یسوتینن ﴿ثُمَّ لَنْ نَسْفَعَنَّ فِي آلِهِ﴾ پاشان بینگومان
 (خۆله‌میشه‌که‌ش) پرزو بلاو ده‌که‌ینه‌وه‌به‌ده‌ریادا ﴿نَسْفًا﴾ به‌پرزو بلاو یکی وه‌ها (که‌شوینه‌واریشی
 نه‌مینیت) ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ﴾ په‌رستراوی (راسته‌قینه‌ی) ئیوه‌ته‌نها خوايه ﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 که‌هیچ په‌رستراویکی راست نی‌یه‌ئه‌وه‌نه‌بیته ﴿وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانیاری ئەو هه‌موو شتیکي
 گر توته‌وه ﴿١٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
 ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا
 ﴿١٠٠﴾ خَلِيدٍ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ
 فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَفَتُونَ
 بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ مَنَّ أَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
 أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
 فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾
 لَا تَبْقَى فِيهَا جَبَلٌ وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
 لَعِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
 ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
 قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
 عِلْمًا ﴿١١٠﴾ * وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
 ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
 ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
 فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿ثَابِتًا وَجَوْرًا دِهِبْغِيرِنَهْوَه بَوْت﴾ ﴿مِنَ الْبَنِي مَا قَد سَبَقَ﴾ ﴿هَه نَدِيكَ﴾
 لہ بہ سہرہات و ہہ وائی ئہو (گہ لانہی) رابوردون ﴿وَقَدَّ اَتَيْكَ﴾ بینگومان بیمان داویت ﴿مِن لَدُنَّا﴾
 ﴿ذِكْرًا﴾ لہ لایہن خو مانہوہ قورنان ﴿مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ﴾ ہہر کہ سی پستی تی بکات ﴿فَاِنَّهُ رَحِمٌ﴾
 ئہوہ بہ راستی ہلیدہ گری ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ رورزی دوا پیدا ﴿وَرَزًا﴾ باریکی قورس (لہ تاوان) ﴿﴾
 ﴿خَالِدِينَ فِيْهِ﴾ بی برانہوہ تیدا دہ میننہوہ ﴿وَسَاءَ لَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا﴾ ج باریکی خراب و بیفہریان بہ کولہوہ بہ
 لہ رورزی دوا پیدا ﴿يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ﴾ ئہوہ رورزی کہ فووہ دہ کری بہ شہہ پوردا (بؤ جاری دوہم)
 ﴿وَتَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئہوہ سا تاوان باران کوزہ کہینہوہ ﴿يَوْمَ يَسِفِرُ رُزْقًا﴾ لہوہ رورزہ دالہش و چاویان شین ہلگہ راوہ
 ﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ﴾ بہ چرہوہ لہ نیوان خویندا دلین ﴿اِنْ لَيْسَتْ اِلَّا اَعْرَابًا﴾ ئیوہ تہ نہادہ (شہوہ رورز لہ دونیادا)
 ماونہ توہوہ ﴿تَحَى اَعْلَمَ يَمَا يَقُولُونَ﴾ ئیمہ چاک دہ زانین بہوہی ئہوان دہ بلین ﴿اِذْ يَقُولُ اَمَّا لَّهُمْ طَرِيفَةٌ﴾ کاتی
 (ئہوہ بیان) کہ زہر تریانہ و نزیک تریانہ لہ راستیہوہ دہ لی ﴿اِنْ لَيْسَتْ اِلَّا يَوْمًا﴾ ئیوہ تہ نہادہ یہک رورز ماونہ توہوہ
 ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) پر سیارت لی دہ کمن سہ بارہت بہ شاخہ کان ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا﴾
 رَبِّي سَنَفًا ﴿تُوش بَلِي﴾ پہرورہ دگار لہ بیخیان دینی و وردو خاشیان دہ کات ئہمجا باپروہ بلاویان دہ کاتہوہ ﴿﴾
 ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ ئہمجا رینک و ساف بی ئاووہ گزوہ گیاو دہ بیہلئتہوہ ﴿اَلَا تَرَى فِيْهَا﴾ نابینی تیدا
 ﴿عِوَجًا وَاَلَامًا﴾ ہیج جوہ لاری و بہ رزی و نزمیہک ﴿يَوْمَ يَذِرُ﴾ لہوہ رورزہدا ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾ ہہموو
 دہ کہونہ شوین جار دہری (کو کردنہوہ) ﴿لَا عِوَجَ لَهُ﴾ لارہ جلہوی نا کمن لہ فہرمانی ﴿وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾
 لہ ترسی خوای میہرہ بان ہہموو دہنگہ کان نرم دہبن ﴿فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا﴾ چہہ چہ نہ بی شتیک نابستی ﴿﴾
 ﴿يَوْمَ يَذِرُ﴾ ئالہوہ رورزہدا ﴿لَا تَسْمَعُ اِلَّا الشَّفَعَةَ﴾ تکا کردن سوودی نیہ ﴿اَلَا مَن اِذْنُ لَهُ الرَّحْمٰنُ﴾ مہ گہر کہ سی خوای
 میہرہ بان رینگای بدات ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ لہووتہ کہشی رازی بی ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) دہ زانی و ناگادارہ
 ﴿مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ﴾ بہ ہہموو ئہو شتانہی لہ پیشیانہوہ بہ (لہ قیامہ تدا چاوہ ریانہ) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وہ بہ ہہموو
 ئہو شتانہ لہ ہاشیانہوہ بہ (لہ دونیادا کردوویانہ) ﴿وَلَا يُحِطُّونَ بِهٖ عِلْمًا﴾ بہ لام ئہوان دہ بارہی خوا ہہموو
 شتیک نازانن ﴿وَعَتَّتِ الْوُجُوْهُ﴾ ہہموو دہم و چاوہ کان (لہ رورزی قیامہ تدا) مل کہج و فہرمانہ بردارن ﴿لِلْحَيِّ﴾
 ﴿الْقَيُّوْمِ﴾ بؤ (خوای) ہہمیشہ زیندو و راگری بوونہوہرہ ﴿وَقَدْحَابٌ﴾ بینگومان زہرہر مہند بووہ ﴿مَنْ حَمَلَ﴾
 ﴿ظُلْمًا﴾ ئہوہی کہباری سستہمی ہلگرتبی ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ ئہوہش کردہوہ چاکہ کانی کرد بیت
 ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ باوہر داریش بوو بیت ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا﴾ ئہوہ نہلہ سستہم دہتر سی (لی بگری) ﴿وَلَا هَضْمًا﴾
 نہلہ کہم کردنہوہی باداشتی (دہتر سی) ﴿وَكَذٰلِكَ﴾ ئابہوہ جوہرہ ﴿اَنْزَلْنٰهُ فَرَاغًا عَرَبِيًّا﴾ قورنائیکی عہرہ بیمان
 دابہ زاندوہ ﴿وَصَرَ فَتَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾ بہ چہند جوہر و شیواز ہہر شہمان لہودا باسکردوہ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾
 بؤ ئہوہی لہ خوا برسن و خویمان پاریزن (لہ تاوان) ﴿اَوْ يُحَدِّثْ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ یان بیت بہ ہوی بیدار کردنہوہ بیان
 لہ غہفلت و بی ناگابی (بہ ہوی قورنانہوہ) ﴿﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا
 آلَ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَى وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا
 لِلْمَلَكِيَّةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾
 فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا
 مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى
 ﴿١١٨﴾ وَأَنْتَ لَا تَطْمَؤُنُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ
 الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
 لَّا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءٌ تَهُمَا وَطَفِقَا
 يَخْتَصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى
 ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَقَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا
 جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَا تَيْنَكُم مِّنِّي هُدَى
 فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ
 عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ وَمَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَد كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

﴿فَتَعَلَّى اللَّهُ﴾، تم مجا ہرزو بلندہ، تو خواہہ ﴿الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ کہ دہسہ لآت دارنکی (بادشاہہ کی) حق و راستہ
 ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ پہلہ مہ کہ لہ (خویندنی) قورٹاندا ﴿مِن قَبْلِ﴾ لہ پیش تہ وہی ﴿أَنْ يُقَضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾
 وہ حی کردنہ کہی بؤت تہ او بیت ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ وہ بلی تہی پەرورہ دگارم زانست و زانباریم زیاد
 بکہ ﴿وَلَقَدْ عَاهَدْنَا آلَ آدَمَ مِنْ قَبْلِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی تئیمہ بیشتر بہیمان و بہ لیئمان لہ ٹادہم و ہر گرت
 (لہ درہ ختی قہ دہ غہ کراو نہ خوات) ﴿فَنَسِيَ﴾ بہ لآم کاری پئی نہ کرد (لہ بیری چو) ﴿وَلَوْ نَحَدَّاهُ، عَزَمَّا﴾ وہ تئیمہ
 لہ ودا لیبر انمان نہ دی (کہ بیہ ویت بی فہرمانی خودا بکات) ﴿وَوَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (باسی) تہو کاتہ بکہ
 بہ فریشتہ کانمان ووت: ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژدہ بہرن بؤ ٹادہم ﴿فَسَجَدُوا﴾ تہوانیش ہم مو سوژدہ بیان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ جگہ لہ شہیتان کہ سہر بیچی کرد (و سوژدہ ی نہ برد) ﴿فَقُلْنَا يَا آدَمُ﴾ تہمجا ووتمان تہی ٹادہم
 ﴿إِنَّ هَذَا﴾ بہ راستی تہم (ئیبلیسہ) ﴿عَدُوٌّ لَّكَ وَزَوْجُكَ﴾ دوزمنی تو و ہاوسرہ کہ تہ ﴿فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 کہ واتہ (ٹاگادارین) لہ بہ ہشت دہرتان نہ کات ﴿فَنَشَقَّقْ﴾ چونکہ دوو جاری ناخوشی و زہممت دہیت
 ﴿إِنَّ لَكَ الْأَجْرَ فِيهَا﴾ بیگومان تو لہو (بہ ہشتہ) دا برسیت نابی ﴿وَلَا تَعْرَىٰ﴾ پرووت و قوت
 نابی ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا﴾ و بیگومان لہ ویدا تینووت نابیت ﴿وَلَا تَصْحَىٰ﴾ وہ ہتہاوی (خور) لیت
 نادات (ٹازارت بی ناگہیہ نی) ﴿فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ تہمجا شہیتان نیازی خرابی خستہ دلہیہ وہ
 ﴿قَالَ﴾ ووتی ﴿يَتَّادُمُ﴾ تہی ٹادہم ﴿هَلْ أَدُلُّكَ﴾ ٹایا نیشانٹ بدہم ﴿عَلَى شَجَرَةٍ خَالِدَةٍ﴾ دہرہ ختی نہ مری
 (ہر کہس لی ی بخوات ہر گیز نامری) ﴿وَمُلْكٌ لَّيْلِي﴾ و مولک و دہسہ لآتی ہر دوایسی نہ بہت ﴿وَلَا
 فَآكَلَا مِنْهَا﴾ تہمجا ہر دوو کیان لہو (بہر و بوومی درہ ختہ) یان خوارد ﴿فَبَدَّتْ﴾ بہو ہویہ وہ (جل
 و بہر گیان دامالندراو) دہر کہوت ﴿لَهُمَا سَوْءٌ لَّهُمَا﴾ عہیب و عہورہ تیان ﴿وَطُفِقَا﴾ و دہسہ ستیان کرد
 ﴿يَخْصَمَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ رِزْقِ الْجَنَّةِ﴾ بہ داہوشینی لہ شیان بہ گہ لای (درہ ختہ کانی) بہ ہشت ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ﴾
 وہ ٹادہم سہر بیچی فہرمانی پەرورہ دگاری کرد ﴿فَعَوَّى﴾ تیر لہرینگی پراست لای دا ﴿ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾
 باشان پەرورہ دگاری ہر لیبژارد (بؤ پیغہ مہریتی) ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ﴾ و تہوبہی لی قبول کردو
 ریتمونوی کرد ﴿قَالَ أَهْطَا مِنْهَا﴾ (خوا) فہر مووی ہر دوو کتان برؤنہ خوارہ وہ لہوئی (لہ بہ ہشتہ)
 ﴿جَمِيعًا﴾ بہیہ کہ وہ ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (نہوہ کانتان) دہبنہ دوزمنی بہ کتری ﴿فَاتَّيَابَتْ كُرْسِيُّ هَدَىٰ﴾
 جا تہ گہر (بہ پیغہ مہر انندا) بہ یامتان بؤ ہات لہ لایہن منہوہ ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ﴾ تہوسا تہوہی شوینی
 ریتمونوی من بکہوئی ﴿فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشَقُّ﴾ تہوہ (لہ دونیادا) گومر نابی و (لہرؤزی دوایشدا) تووشی
 ناخوشی و زہممت نابی ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ وہ ہر کہسی پروو و ہر گیری ﴿عَنْ ذِكْرِي﴾ لہر بیازو یادی
 من ﴿فَأَن لَّهُ مَعِيشَةٌ ضَنْكًا﴾ تہوہ بیگومان تہو کہسہ گوزہر انیکی سہخت و تہنگی دہبیت (لہ گوردا)
 ﴿وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ و لہرؤزی دوایشدا حہشری دہ کہین ﴿أَعْمَى﴾ بہ کویری ﴿قَالَ رَبِّ﴾ دہلی تہی
 پەرورہ دگارم ﴿لِرَحْمَتِي أَعْمَى﴾ بؤچی بہ کویری حہشرت کردم ﴿وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾ خو من (لہ دونیادا)

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَذَلِكَ الْيَوْمِ تَنْسَى ﴿١٣٦﴾
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
 أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٣٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ﴿١٣٨﴾
 وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ وَأَجَلٌ مُسَمًّى ﴿١٣٩﴾
 فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
 وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
 تَرْضَى ﴿١٤٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٤١﴾ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ
 بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَرِعَ عَلَيْهَا لَأَنْسَلُكَ رِزْقًا مَحْنُ نَزْرُوقٌ وَالْعَاقِبَةُ
 لِلتَّقْوَى ﴿١٤٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
 بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٤٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاَهُمْ بِعَذَابٍ
 مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
 آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنْذَلَ وَنُخْزَى ﴿١٤٤﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا
 فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٤٥﴾

﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (خو) ده‌فهرموی همر بهو شیوهی ﴿أَتَشَاءُ إِنَّمَا فَتَسِيئَهَا﴾ نایه‌ته‌کانی ئیتمه‌ت بؤ هات و له‌بیری خؤ برده‌وه (و کویر بوویت له‌ناستیدا) ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنصَبُ﴾ به‌هه‌مان شیوه‌توئش نه‌مرو گویت بی نادریت و له‌بیر ده‌کرییت ﴿وَكَذَلِكَ نَجْرِي مِنَ الْمُتَرَقِّ﴾ وهه‌هر بهو جوړه‌توله‌ده‌ستینن له‌وهی زیاده‌رووی کردییت ﴿وَلَوْ لَمْ يَلْبَسْ رِيَّةَ﴾ و باوه‌ری نه‌هینابی به‌نایه‌ته‌کانی په‌روردگاری ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ﴾ وه‌سزای روژی دوابی ﴿أَشَدُّ وَأَلْبَسَ﴾ به‌تین‌ترو به‌رده‌وام تره (له‌سزای دونیا) ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ ده‌ی نایا (خو) بؤی روون نه‌کردونه‌توهه ﴿كِرَاهُكَ﴾ چه‌ندمان له‌ناو برد ﴿فَبَلَّغْهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ له‌گه‌ل و نه‌وهی چه‌رخه‌کانی پیش‌نه‌مان ﴿يَتَسَوَّنُ فِي مَسْكِكُمْ﴾ که‌ئهم بی باوه‌رانه ده‌گه‌رین و هات و چو‌ده‌که‌ن به‌جی و شویته‌کانی‌اندا ﴿إِنِّي ذَلِكُ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا) ﴿لَا يَتَّيْتُ لِأُولِي النَّهْيِ﴾ چه‌ند به‌لگه و نیشانه‌ی هه‌یه بؤ‌ئو که‌سه‌انه‌ی که‌زیرن ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ﴾ نه‌گه‌ر له‌به‌ر به‌لین و بریارنک نه‌بوابه ﴿سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ له‌په‌روه‌ردگار توهه‌پیشتر دراوه (بؤ له‌ناو بر دنیان) ﴿لَكَانَ لِرَأْمَا﴾ بیگومان (له‌ناو بردنی بی باوه‌ران) پیوست ده‌بوو ﴿وَأَجَلَ سُوءِي﴾ نه‌گه‌ر ماوه‌ی دیاری کراویش نه‌بوابه (که‌قیامه‌ته) ﴿فَأَصْرَعْتَ لِمَا يَفْعَلُونَ﴾ که‌واته (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) نارام بگره‌له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ده‌یلین ﴿وَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ به‌حه‌مدو سوپاس وستایشی په‌روه‌ردگار ته‌سییحاتی خودا بکه ﴿فَبَلَّغْ طُلُوعَ الشَّمْسِ﴾ له‌پیش هه‌لاتنی خوړ ﴿وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ و له‌پیش ناوا بوونیدا ﴿وَبَيْنَ أَيْدِي اللَّيْلِ فَسَبَّحْ﴾ و له‌هندی کات و ساته‌کانی شه‌ودا خوا به‌رسته و نوئز بکه ﴿وَأَطْرَافِ النَّهَارِ﴾ وه‌له‌سه‌ر تاو کوتابی روژدا ﴿لَعَلَّكَ تَرْضَى﴾ بؤ‌ئوه‌ی (پاداشتی بدریته‌وه) که‌پیی رازی بیت ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ﴾ تۆ چاوه‌کانت مه‌بره ﴿إِلَى مَأْمَنَاتِهِ﴾ ئه‌و نازو نیعمه‌تانه‌ی داومانه ﴿أَزْوَاجًا مَهْمُومًا﴾ به‌تاقم و ده‌سته‌یه‌ک له‌وان (له‌بیباه‌ران) ﴿زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (چونکه‌ئوه) زینت و جوانی ئه‌م ژبانی دونیایه ﴿لِنُنَبِّئُكَ فِيهِ﴾ بؤ‌ئوه‌یه‌تاقیان بکه‌ینه‌وه‌تیایدا ﴿وَرِزْقَ رَبِّكَ﴾ دنلیابه‌رزق و روژی په‌روه‌ردگار (له‌دوا روژدا) ﴿خَيْرَ وَأَلْفٍ﴾ چاک‌ترو برده‌وام‌تره ﴿وَأَمْرًا هَلَّاكَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) فه‌رمان بده‌به‌ئه‌ندامانی خیزانه‌که‌ت ﴿بِالصَّلَاةِ وَالصَّطْرِ عَلَيْهِمَا﴾ به‌نوئز کردن، وه‌خویشت خوړا‌گرو به‌رده‌وام به‌له‌سه‌ر به‌جی هینانی ﴿لَأَسْأَلَكَ رِزْقًا﴾ ئیمه‌دواوی روژیت لی‌ناکه‌ین ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكَ﴾ به‌لکو ئیمه‌رزق و روژی تۆ ده‌ده‌ین ﴿وَأَلْعَلَّيْهِ لِلتَّقْوَى﴾ و سه‌ره‌نجامی چاک بؤ پاریز کاران و خو‌اناسانه ﴿وَقَالُوا﴾ (بی باوه‌ران) ووتیان ﴿لَوْلَا يَأْتِينَا﴾ (نه‌گه‌ر راسته‌پیغه‌مبه‌ره) ده‌ی بؤ بو‌مان ناهیننی ﴿بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ به‌لگه‌و موعجزیه‌به‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه ﴿أَوْلَمْ تَأْتِيَهُمُ بَيِّنَةٌ﴾ نایا‌ئه‌وان به‌لگه‌ی ناشکران بؤ نه‌هاتوهه ﴿مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ که‌له‌په‌راوه‌پیشوه‌کاندا هه‌بوو (وه‌که‌ته‌ورات و ئینجیل) ﴿وَلَوْلَا أَنَّا هَلَّاكُمْ﴾ نه‌گه‌ر ئیمه‌ئه‌وانمان له‌ناو بر دایه ﴿بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ﴾ به‌سزایه‌ک پیش (ناردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿لَقَالُوا لَرَبَّنَا﴾ بیگومان (له‌دوا روژدا) ده‌یان ووت ئه‌ی په‌روه‌ردگار مان ﴿لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ بؤ‌چی (له‌دونیدا) پیغه‌مبه‌ر یکت بؤ نه‌ناردین ﴿فَتَتَّبِعْ آيَاتِكَ﴾ تاشوئنی به‌رنامه‌و نایه‌ته‌کانی تۆ بکه‌وتینایه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى﴾ پیش‌ئوه‌ی سه‌رشو‌ر و ریسوا بیین ﴿فَلْ كُلُّ مُرْتَضٍ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: هه‌موو چاوه‌روانین (چ لایه‌کمان سه‌رده‌که‌وین) ﴿فَتَرَضُوا﴾ ده‌ئیه‌وش چاوه‌روان بن ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾ ئه‌وسا له‌تاینده‌دا ده‌زانن ﴿مَنْ أَصْحَابُ الصُّرْطِ السَّوِيِّ﴾ چ که‌سیک‌خواه‌نی ریگای راسته ﴿وَمَنْ أَهْتَدَى﴾ وه‌چ که‌سیک‌هیدایه‌تی‌خوا‌ی و ره‌رگ‌تووه ﴿

سورة الأنبياء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجزء ١٧
الجزء ٢٢

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا التَّجْوَى الَّذِينَ
 ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ
 تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلِ
 أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ
 ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَا لَهُمْ جَسَدًا
 لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمْ
 الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾
 لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

سورہ قی ﴿الانبیاء﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خوشندہی مہربان

﴿اَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ لیپر سینه وهی خه لکی نزیک بوتہ وه ﴿وَهُمْ فِي عَقَابَةٍ﴾ بہ لآم تہ وه وان
 له بی ناگایی و غه فله ندا ﴿مُعْرَضُونَ﴾ پشت تیکر و پرو وهر گیرن (له نایینی خوا) ﴿۲﴾
 ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ﴾ هہر په یامیکی تازه بان له په روه ردگار یان وه بو بیت (که قورٹانہ)
 ﴿اِلَّا اَسْمَعُوْهُ وَهُمْ يَلْعَنُوْنَ﴾ تہ وان ده بیستن و گالتہی پی ده کهن ﴿۳﴾ ﴿لَا هِيَ اَقْلُوْبُهُمْ﴾ دلہ کانبان
 بی ناگاہی ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ زور بہ نہینی چہ یان ده کرد ﴿الذَّيْبِ ظَلَمُوا﴾ تہ وانہی کہ سته میان کرد
 ﴿هَلْ هَذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (دہ لین) نایا تہم (پیغہ مہر) ہش ہہر بہ شہر تیک نیبہ وه کئیوہ ﴿اَفَتَأْتُونَ
 السَّحَرَ﴾ دہی نایا تئیوہ دہر ون بہ دوا ی جادو ودا ﴿وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾ له کاتی کدا تئیوہ دہ بینن (دہ زانن تہ وهی
 مو حہ ممہد ﴿۴﴾ دہیلی سیرہ) ﴿۵﴾ ﴿قَالَ﴾ (پیغہ مہر ﴿۶﴾) فہر مووی ﴿رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ﴾ په روه ردگار م
 بہ ہہ موو قسہ یہک (چر بہ یہک) دہ زانیت ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ﴾ له ناسمان بیت یا لہ زہوی
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ تہ وزانہ بیسہری زانایہ ﴿۷﴾ ﴿بَلْ قَالُوا﴾ تہ وانہ ووتیان : نہ خیر (تہ وهی مو حہ ممہد
 ہیتاویہ نی نیگانیہ) بہ لکو ﴿اَضَعْتَ اَحْلَامِ﴾ چہند خہو بینینیکی تیکہ ل و پیکہ لی (مو حہ ممہد
 خویہ نی) ﴿بَلْ اَفْتَرْتَهُ﴾ نا بہ لکو مو حہ ممہد خوی تہم (قورٹانہ) ی ہل بہ ستوہ ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾
 نابہ لکو تہو (مو حہ ممہد) شاعیرہ ﴿فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ﴾ دہ بانیشانہ و مو عجیزہ یہ کمان بو بینی ﴿كَمَا اُرْسِلَ
 الْاَوْلٰؤُنَّ﴾ وهک (تہو مو عجیزانہی) پیغہ مہرانی پیشووی پی نیر در ابوون ﴿۸﴾ ﴿مَاءَ اَمْنٍ﴾ پروایان
 نہ ہینا ﴿فَتَلَّهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا﴾ (خہ لکی) ہیچ شار و گوندیک پیش تہمان کہ لہ ناومان بردوون
 ﴿اَفَهَمْ يُؤْمِنُونَ﴾ دہی نایا تہ مان باوہر دینن؟ ﴿۹﴾ ﴿وَمَا اَرْسَلْنَا﴾ نہ مان نار دوہ ﴿بَعَثْنَا﴾ پیش تو (تہی
 مو حہ ممہد ﴿۱۰﴾) ﴿الْاِرْجَالَ﴾ جگہ لہ پیاوانتیک ﴿نُوحِيَ اِلَيْهِمْ﴾ کہ نیگا و سرووشمان بو کردوون
 ﴿فَسَتُّوْا اَهْلَ الدُّكْرِ﴾ دہی پر سیار بکہ لہ خاوهنی کتیبہ کانی (پیشوو لہ زانایانی گاوور و جوولہ کہ)
 ﴿اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ تہ گہر تئیوہ نازان ﴿۱۱﴾ ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا﴾ تئیمہ تہو پیغہ مہر انہ مان نہ کردوتہ
 په یکہ رینک ﴿اَلَا يَأْكُلُوْنَ الطَّعَامَ﴾ کہ خواردن نہ خون ﴿وَمَا كَانُوا اَحْلٰیٰیۙنَ﴾ وه تہ وان ہہمیشہیی و نہ مر
 نہ بوون ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ﴾ پاشان بہ لیتیک کہ پیمان دابوون بہ جیمان ہینا ﴿فَأَجْمِعْ يٰهٗرُ وَمَنْ نَسَّآءُ﴾
 جا تہ وانہ و ہہر کہ سبکمان دہویست (لہ باوہر داران) رزگار مان کردن ﴿وَاَهْلَكَ اَلْمُسْرِفِيْنَ﴾
 وه زیادہ پرویانمان لہ ناو برد ﴿۱۳﴾ ﴿لَقَدْ اَرْسَلْنَا﴾ سویند بہ خوا نار دو مان تہ خواروہ ﴿اِلَيْكُمْ كِتٰبًا﴾
 کتیبیک بو تئیوہ ﴿فِيْهِ ذِكْرُكُمْ﴾ کہ سہر بہرزی و ناوبانگی تئیوہ تئیدایہ ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ دہی نایا بو
 بیر نا کہ نہوہ ﴿۱۴﴾

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسُوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا بُولَئِينَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
 دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خِلْمِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
 السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِيبِينَ ﴿١٦﴾ لَوِ آرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ
 لَهُمْ آلًا تَتَّخِذْنَهُ مِنْ دُونِنَا لَإِنْ كُنَّا فَعَلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
 ﴿١٨﴾ وَلَهُ وَمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ ۗ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَقَدْ تَفَسَّحْنَا لِلَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢١﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعِيَ وَذِكْرٌ
 مِّنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ﴾ جنہندہا شارو گوندمان تیک شکاند (ولہ ناومان بردن) ﴿كَانَتْ ظَالِمَةً﴾ کہ (خہ لکہ کہی) ستمکار بیون ﴿وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ وہ پاش ٹہوان گہل و ناقمی ترمان (لہ جیبان) بہدی ہینا ﴿فَلَمَّا أَحْسَبُوا﴾ بآستہا ﴿جَا كَاتِيكَ﴾ (بی باوہران) ہہستیان کرد بہسزاو تولہی ٹیمہ ﴿إِذْ أَهْرُ﴾ دەست بہجی ٹہوان ﴿فَمَنَّا يَكْفُرُونَ﴾ لہو شارانہ بہخیرایی رایان دە کرد ﴿لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجُوا﴾ (فریشتہ کان بہ گالتہوہ بیان دلین) رامہ کهن و بگہ پرنہوہ ﴿إِلَّا مَا آتَرَفْتُمْ فِيهِ﴾ بؤلای ٹہو نازو نیعمہ تہانی کہ رؤچوو بیون تییدا ﴿وَمَسْكُوكُمْ﴾ وہ (بگہ پرنہوہ) بؤسہر خانوو مالہ کانتان ﴿لَمَّا كُنْتُمْ تُشْكُونَ﴾ بہلکو پرسیارتان لی بکرت (لہوہی بہسہرتان ہاتووہ) ﴿قَالُوا﴾ بئویلتا ﴿لہ گہن ہہ لہاتندا﴾ دیبان ووت: ہاوار بؤ ٹیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بیگومان ٹیمہ ستمکار بوین ﴿فَمَا زَالَتْ﴾ ئبتر بہرہوام ﴿بِقَلْبِكَ دَعْوَانَا﴾ ٹہمہ ہاواریان بوو (ہاوار بؤ ٹیمہ) ﴿حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾ ہہتا ہموویانمان دروینہ و خاموش کرد (ولہ ناومان بردن) ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ ٹیمہ دروستمان نہ کردووہ ﴿السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِینَ﴾ ٹاسمان و زوی و ٹہوہی لہ نیوانیاندا بہ بہ گالتہو بہی ہودہ ﴿لَوَآرِدَاتًا﴾ ٹہ گہر بمان وویستابہ ﴿أَن نَّخْذَلَهُمْ﴾ سہرقالی بؤ خؤمان ہہ لبریزین (وہک ہاوسہرو مندال) ﴿لَا نَخْذَلُكَ مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كَفَرِینَ﴾ لہ لایہن خؤمانہو ہہ لمان دە بژارد ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ (واز لہوہ بیتہ) بہلکو حق دەدہین بہسہر بہتال و ناحہ قدا ﴿فَيَذَمُّهُ﴾ بہ ہؤیہوہ (بہتال) میٹکی دە بژی و تیکدہشکی ﴿إِذَا هُوَ رَاهِقٌ﴾ ٹہمجا دەست بہجی بہتال دەفہوتی و لہ ناو دەچیت ﴿وَلِكُلِّ أَوَّلٍ﴾ ہاوار (وسزای بہتین) بؤ ٹیئوہ ﴿مِمَّا نَصَّبُونَ﴾ لہ بہر ٹہوہی کہ دەبلین و بریاری دەدہن بؤ خوا (لہ ہاوسہرو مندال) ﴿وَلَا مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہنہا بؤ خوا بہ ٹہوہی لہ ٹاسمانہ کان وزویدایہ ﴿وَمَن عِنْدَهُ﴾ وہ ٹہو (فریشتانہ) ی کہ لای خوان ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ ہہر گیز لہ بہرستنی ٹہو خؤیان بہزل نازانن ﴿وَلَا يَسْتَحْخِرُونَ﴾ ہہر گیزیش ماندوو نابن ﴿لِيُسْخَرُونَ أَلْبًا وَالنَّهَارَ﴾ شہوو رؤژ تہ سیبجات و ستایشی (خودا دە کهن) ﴿لَا يَفْتُرُونَ﴾ ماندوو نابن و سارد نابنہوہ ﴿أَمْ نَخْذَلُ﴾ ٹایا ٹہوانہ ہہ لیان بژاردووہ (و بریاریان داوہ) ﴿إِلَهِةً مِنَ الْآرْضِ﴾ چہند بہرستراو و (خوا بہک) لہ زہوی دا (بؤ خؤیان) ﴿هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (کہ دەسہ لاتی ٹہوہیان نیہ مردوو زیندوو بکہ نہوہ) و خؤیان کؤدہ کرنہوہ وزیندوو دە کرنہوہ ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَهِةُ﴾ ٹہ گہر لہ ہہردوو کیاندا (لہ ٹاسمان و زویدا) چہند بہرستراویک ہہ بوابہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ جگہ لہ خوا ﴿لَقَسَدًا﴾ بیگومان (ٹاسمان و زوی) ہہر دوو کاول ویران دە بیون ﴿فَسَخَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَرْشِ﴾ دەی باک و بیگہردی بؤ خوا ی بہرورد گاری عہرش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ لہوہی بی باوہران رہوای دەدہن (بؤ خوا) ﴿لَا يُسْئَلُ﴾ (خوا) پرسیاری لی ناکرت (رہخنہی لی ناکرت) ﴿عَمَّا يَفْعَلُ﴾ لہ ہہر کاریک کہ دەبیکات ﴿وَهُمْ يُسْئَلُونَ﴾ بہلکو ٹہوان (نادہ میزاد) پرسیاریان لی دە کرت ﴿أَمْ نَخْذَلُ﴾ ٹایا ٹہوانہ ہہ لیان بژاردووہ (و بریاریان داوہ) ﴿مِن دُونِ آلَهِةٍ﴾ چہند بہرستراویک جگہ لہ خوا ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ (بیبان) بلی بہلگہ تان بیتن (لہسہر ٹہوہی بریارتان داوہ) ﴿هَذَا ذِكْرٌ مِّن قَبْلِ﴾ ٹہمہ قسہی ٹہم قورٹانہیہ (خوا ناردوہی تہ) بؤ من ﴿وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِ﴾ وہ قسہی ٹہو (بہ بام و بہر اوانہ شہ) لہ پیش منہوہ ہاتوون (وہک تہورات و ٹینجیل لہ ہیچیاندا بوونی چہند بہرستراویک بریار نہ دراوہ) ﴿بَلْ أَعْتَبَرْتُمْ﴾ بہلام زوربہی زوریان ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾ حق و راستی نازانن ﴿فَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ لہ بہر ٹہوہ ہشتی تیدہ کهن و پرووی لی

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ
 بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
 بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ
 ﴿٢٨﴾ * وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
 جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
 مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ
 رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ
 يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
 آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
 وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ
 الْخَلْدَ أَفَإِنَّ مَتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
 الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وہ ٲیمہ نہ مان نار دووہ ﴿مِّن قَبْلِكَ﴾ پیش تو ﴿مِّن رُّسُولٍ﴾ ہیج پیغہ مبر نیک ﴿إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ﴾
 مہ گہر نیگمان بؤ نار دووہ ﴿أَنَّهُ لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (بہ وہی کہ) بیگو مان جگہ لہ من ہیج بہر ستر او نیکی راست
 نی یہ ﴿فَاعْبُدُون﴾ کہ واتہ تہ نہا من بہر ستن ﴿وَقَالُوا﴾ (وہ بی باوہ ران) ووتیان ﴿أَتَخَذَ الْوَعْدُ وَالِدًا﴾
 خوا ی میہرہ بان مندالی بؤ خوی بریار داوہ (کہ فریشتہ کانن) ﴿سَبَّحْتَهُ﴾ پاك و بیگہ رده خوا (لہم شتانہ)
 ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ بہ لکو ٹہوانہ (ٹہو فریشتانہ) بہ ندہی ریز گیر او (ی خوا) ن ﴿لَا تَسْبِقُونَهُ﴾ لہ خوا
 پیش نا کہون ﴿يَا قَوْمِ﴾ بہ قسہو ووتہ بیان ﴿زُہر بآمرئہ﴾ وہ ٹہوان بہ فہرمانی خوا ﴿وَعَمَلُونَ﴾ کار دہ کہن ﴿وَيَعْمَلُونَ﴾
 (خوا) دہ زانیت و ناگادارہ ﴿مَائِبَاتٍ يُدْبِرُهُمْ﴾ بہ ٹہوہی لہ دونیا لہ بہر دہ ستیانادیہ ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وہ
 بہ ٹہوہی لہہ رژی دو اییدا بؤ یان نامادہ کراوہ ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ﴾ وہ (فریشتہ کان) تکا نا کہن ﴿إِلَّا لِمَن أَرَضَى﴾
 تہ نہا بؤ ٹہو کہ سہ نہ بیت (خوا) رازی بیت (تکای بؤ بکریت) ﴿وَهُمْ مِّن حَشِيَّتِهِ﴾ وہ ٹہوان (فریشتہ کان)
 لہ ترس وہہ بیتی خوا ﴿مُشْفِقُونَ﴾ زور دہ ترسن ﴿وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ﴾ وہ ہر کام لہوانہ (لہو فریشتانہ) بلنی
 ﴿إِنِّي إِلَهٌ مِّن دُونِهِ﴾ بیگو مان منیش بہر ستر او مان جگہ لہ خوا ﴿فَدَلِكُ نَجْرِيہُ جَهَنَّمَ﴾ ٹہو بہ (ناگری) دوزخ
 تزلہی لی دہ سہ نین ﴿كَذَلِكَ﴾ ہر بہو جوڑوہ ﴿نَجْرِي الظَّالِمِينَ﴾ پاداشتی سستہ مکاران دہ دہینہوہ (تولہ بیان
 لی دہ کہ بنہوہ) ﴿أُولَئِكَ﴾ ٹایا نہ بیان دی (نہ بیان زانیوہ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ٹہوانہ بی بروا بوون
 ﴿أَن السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿كَاتَرَاتِقًا﴾ ہر دوو کیان پیکہوہ لکابوون (ویہک
 پارچہ بوون) ﴿فَفَتَقَهُمَا﴾ ٹہمجا لہ یہ کترمان جیا کر دنہوہ ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ وہ فہراہ ممان ہٹا لہ ٹاو
 ودروستمان کردوہ ﴿كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ ہموو شتیکی زیندو و ﴿أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ دہی ٹایا ٹہوانہ ہر باوہر ناہیتن؟
 ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ ودروستمان کردوہ (ودامان ناوہ) لہ زہویدا ﴿رَوَاسِي﴾ چہند شاخی دامہ زراو
 ﴿أَن نَّمِيدَ بِهِمْ﴾ بؤ ٹہوہ جوولہ جول نہ کات بہوانہی (بہ سہر پشتیوہن) ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا﴾ وہ سازاندو مانہ لہ زہوی
 (یان لہ شاخہ کان) دا ﴿وَجَا سُبُلًا﴾ دؤل و رینگاوبانی زور ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تا ٹہوان شاہراہ بن و پیوستی
 خویان دابین بکہن ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ وہ ٹاسمانمان کردوہ ﴿سَفْقًا مَّحْفُوظًا﴾ بہ سہ قفیکی (سہریکی)
 پاریزراو ﴿وَهُنَّ عَرَاءٌ بَيْنَهُمَا﴾ بہ لام ٹہوانہ سہ بارہ ت بہ ٹایہ تہ کانی ٹاسمان ﴿مُعْرَضُونَ﴾ پشت تیکہرو پروو
 وہر گیر بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وہ ہر ٹہو (خوا) یہ ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کہ شہو و رژی دروست کردوہ
 ﴿وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ﴾ وہ خور و مانگیش (ی دروست کردوہ) ﴿كُلِّ﴾ ہر بہک لہوان ﴿فِي فَلَکٍ یَّسْجُونَ﴾
 لہ خولگہ بہ کدا دہ سو رپٹہوہ ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بریار مان نہ داوہ ﴿لِلشَّمْسِ مِّن قَبْلِكَ﴾ بؤ ہیج کہ سیک لہ پیش
 تڑوہ ﴿الْحَدِّ﴾ مانہوہی ہمیشہ بی (نہ مری) ﴿أَفَأَبْنِ مَتَّ﴾ ٹہمجا ٹہ گہر تو بمری ﴿فَهُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 (دوا مردنی تو) ٹایا ٹہوان زبانیان بہر دہوام دہ بی و نامرن؟ (نہ خیر) ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہموو کہ سیک
 ﴿ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن دہ چیریت (ودہریت) ﴿وَنَبْلُوكَ﴾ وہ ٲیمہ تا قیتان دہ کہینہوہ ﴿يَا سَرَّ وَالْحَرِّ﴾ بہ خرابہ
 وناخوشی وہ بہ چاکہ و خوشی ﴿فِتْنَةً﴾ تادہ کہویت (چاک و خراب) ﴿وَالَّذِينَ جَعَلُوا﴾ وہ ہر بؤ لای ٲیمہ
 دہ گہر پٹہوہ ﴿﴾

وَإِذَارَأَكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا
 الَّذِي يَذْكُرُءَ الْهَتَاكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ
 كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خَلِقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
 ءَايَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
 لَا يَكْفُوتُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتُ
 بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَن يَكْفُوكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾
 أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

﴿وَادَارَهُ﴾ (تہی مو حہ مہد ﷺ) کاتئی تو دہ بینن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وانہی کہ بی باوہرن ﴿إِنْ يَجِدُواكَ إِلَّا هُرًّا﴾ جگہ لہ گالتہو لاقرتی کردن بہ تو ہیچی تر ناکن ﴿أَهَذَا الَّذِي﴾ (بہ سہر سامیہ کہ وہ دہ لئین) نا تہمہ تہو کہ سہیہ ﴿يَذْكُرُ الْهَيْكَلُ﴾ (بہ خرابی) باسی بتہ کانتان دہ کات ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ﴾ لہ کاتیکدا خویمان بہ باسکردنی (قورنآن) وزیکری خوای میہرہ بان ﴿هُم كَفَرُونَ﴾ بی پروان ﴿حَلِقِ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ﴾ (سرووشتی) ئینسان وایہ لہ سہر پہلہ کردن بہدی ہیتر اوہ ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي﴾ بہ زووی تو لہی خو متان نشان دہ دم ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ کہ واتہ پہلہ مہ کہن ﴿وَيُؤْمِنُونَ﴾ وہ (بت پەرستان بہ گالتہو) دہ لئین ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ تہم بہ لئیتی (تو لہیہ) کہی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر ئیوہ راستگون ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ گہر تہ وانہی کہ کافرن بیانزانیابہ (ج سزایہ کی سہخت لہ بہر دہ میانداہ) ﴿حِينَ لَا يَكْفُوتُ﴾ کاتئی ناتوانن دوری بخہ نہوہ ﴿عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنِ ظُهُورِهِمْ﴾ بلیسہی ناگر لہ دم وچاو وپشتیان ﴿وَلَا هُمْ يَبْصُرُونَ﴾ و تہ وان یار مہ تی نادرین ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بہ لکو لہ نا کاودا تووشیان دیت ﴿فَتَهْتَبُهمُ﴾ وسہر سامیان دہ کات (بہ شیشویہ ک) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نہ دہ توانن ﴿رَدَّهَا﴾ بیگیڑ نہوہ (بہرگری بکہن) ﴿وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و تہ مو لہ تیشیان دہ دریت (تہو بہ بکہن) ﴿وَلَقَدْ آسْتَهْزِئُوا﴾ سوئند بہ خوا بیگومان گالتہو لاقرتی کراوہ ﴿يُرْسِلُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی پیش تو ش ﴿فَحَقَّ بِالَّذِينَ﴾ تہ مجا دوری تہ وانہی دا ﴿سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ لہ وان کہ گالتہیان دہ کرد (بہ پیغہ مہرآن) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تہو سزایہی تہ وان گالتہیان بی دہ کرد ﴿قُلْ﴾ بلی (بہ گالتہ کہرآن) ﴿مَنْ يَكْلُؤْكُمْ﴾ کی (دہ توائت) ئیوہ پاریزیت ﴿بِالْأَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ بہ شہو و بہر وژ ﴿مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ لہ (سزای) خوای میہرہ بان ﴿بَلْ هُمْ﴾ بہ لکو تہ وانہ ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ بہر دہ وام پشت ہلئہ کہن لہ یاد وزیکری پەر و رد گاریان ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ﴾ ناخو (تہو بی باوہرآنہ) چہند پەر ستر اوئیکیان ہہیہ ﴿تَمَنَّعُهمُ مِنْ دُونِنَا﴾ جگہ لہ ئیمہ ریگری (سزا) یان لی بکات ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (تہو پەر ستر اوانہ) ناتوانن ﴿نَضْرَأْفُسِهِمْ﴾ یار مہ تی خویمان بدن ﴿وَلَا هُمْ مَتَابِصِحُونَ﴾ وہ لہ لایہن ئیمہ شہوہ پہ نا نادرین ﴿بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَاَبَاءَهُمْ﴾ بہ لکو ئیمہ تہ وان و باو و باپیرانیانمان ژیاندو و بہ خوشی (ناز و نیعمہ تی دونیامان پیدابوون) ﴿حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ تانہ مہ نی زوریان بہ سہر بر د ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ دہی ئایا تہ وانہ (قورہیشیہ کان) سہر نچ نادہن ﴿أَنَّا أَنَّىٰ الْأَرْضِ﴾ کہ بیگومان ئیمہ (ورده ورده) دینہ خاک و ولاتی (تہ وان) ﴿تَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ لہ ہہ مو و لایہ کی یہوہ کہ می دہ کہینہوہ (بہر زگار کردن لہ لایہن مو سلمانانہوہ) ﴿أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ دہی ئایا تہ وان زال و سہر کہ و توون (یائیمہ)؟ ﴿۱۱﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا
 مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَّسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
 لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
 الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
 مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا
 لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ
 مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
 مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ * وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
 بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
 أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا
 بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾
 وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (تہی مو حہ مہ د ﷺ) ﴿بَلَىٰ: بِنِگومان من تہ نہا ئیوہ بیدار دہ کہ مہ وہ (دہ تان ترسیتم) ﴿يَا لَوْحِي﴾ بہ نیگا و وہ حی ﴿وَلَا يَسْمَعُ الضُّمُّ الدُّعَاءَ﴾ وہ کہرہ کان بانگہ وازی (حق) نایستن ﴿إِذَا مَا يَنْذِرُور﴾ کاتیک کہ دہ ترسینرین ﴿وَلَمَّا مَسَّتْهُمُ﴾ سونند بہ خوائہ گہر دوو چاریان بیئت ﴿نَفْحَةٌ﴾ کہ میک ﴿مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ لہ سزای پەروردگار ﴿يَقُولُونَ﴾ بِنِگومان ئەوان دہ لئین ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ ہاوارو تیاچوون بو ئیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بہ راستی ئیمہ (ہہ موومان) ستہ مکار بووین ﴿وَنَصَّحُ﴾ وہ ئیمہ دادہ نیین ﴿الْمُؤْمِنِينَ﴾ تہرازوہ کانی دادہ پەرورہی (کہ کردہ وہی بی دہ کیشریت) ﴿لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ لہرورزی قیامہ تدا ﴿فَلَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ ئەمجا ہیچ کہس کہ مترین ستہ می لی ناکریت ﴿وَإِنْ كَانَ مَقَالٌ﴾ با قورسی (کردہ وہ کہی) ﴿حَبَّةٍ مِّنْ حَرْدَلٍ﴾ بہ قہ دہر تووی خہر تہ لہ یہ کیش بیئت ﴿أَتَيْنَاهَا﴾ ئیمہ دہ بیہنن ﴿وَرَكْفِي يَتَّحِسِينَ﴾ وہ بہ سہ کہ ئیمہ ژمیریاری (کردہ وہی بہ ندہ کان) بین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ﴾ سونند بہ خوا بہ راستی تہورات (کہ گیا کہرہ وہی حق و بہ تالہ) بہ خشیمانہ موسا و ہاروون، ﴿وَصِيَاةَ وَزَكَرَاتٍ﴾ وەرپوون کہرہ وہ و یاد خہرہ وشہ ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بو پاریز کاران و لہ خوا ترسان ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ﴾ ئەوانہی کہ دہ ترسن ﴿رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ لہ پەروردگاریان بہ نادیاری و بہ نہانی ﴿وَهُمْ﴾ وہ ئەوان (کہ سانیکن) ﴿مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾ لہ رورزی دوایی زور دہ ترسن ﴿وَهَذَا﴾ وہ ئەم (قورٹانہ) ﴿ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ﴾ یاد خہرہ وہیہ کی بہ فہر و پیرورہ ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾ نار دو مانہ تہ خوارہ وہ ﴿أَفَأَنْتُمْ﴾ دہی نایا ئیوہ ﴿لَهُرْ مُنْكَرُونَ﴾ دانی پیدا نانین (باوہری بی ناکہن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سونند بہ خوا بہ راستی بہ خشیمان ﴿إِبْرَاهِيمَ إِذْ رُشِدَهُ﴾ بہ ئیراہیم رینموونی و شارہ زایی ﴿مِن قَبْلُ﴾ لہ پیشدا ﴿وَكُنَّا بِهٖ عَلِيمِينَ﴾ وہ ئیمہ لہ (شیاوی) ئەو ناگادار بووین ﴿إِذْ قَالَ﴾ کاتیک ووتی ﴿لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ بہ باو کی و گہ لہ کہی ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي﴾ نا ئەم پە بکەر و بتانہ چین ﴿أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ کہ ئیوہ دہیان بہ رستن (بہ لایانہ وہ ماونہ تہ وہ)؟ ﴿قَالُوا﴾ (گہ لہ کہی) ووتیان ﴿وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ باوو باپیرانمان دیوہ ﴿لَهَا عٰبِدِينَ﴾ ئەمانہ بیان بہ رستوہ ﴿قَالَ﴾ (ئیراہیم) ووتی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ بہ راستی ئیوہ ﴿أَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ﴾ خوٲان و باوو باپیرانتان ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گو مراییہ کی ناشکرادان ﴿قَالُوا﴾ (لہ وہ لامدا) ووتیان ﴿أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ﴾ نایا راستی و حہقت بو ہیناوین ﴿أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ﴾ یا تو گالتمہ مان بی دہ کہیت ﴿قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ﴾ (ئیراہیم) ووتی (حہ قم ہیناوہ) بہ لکو پەروردگاری ئیوہ ﴿رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ پەروردگاری ناسمانہ کان و زہویہ ﴿الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾ ہہر ئەویش بہ دی ہیناون ﴿وَأَنَا عَلَىٰ ذٰلِكُمْ﴾ وہ بِنِگومان من لہ سہر ئەوانہ (کہ باسم کرد) ﴿مِّنَ الشَّٰهِدِينَ﴾ لہ شاہید و بہ ناگایانم ﴿وَتَاللَّهِ﴾ سونند بہ خوا ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ﴾ پیلان دادہ نیم بو (لہ ناو بردنی) بتہ کانتان ﴿بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ﴾ دوا۱ ئەوہی پشتان تیکردن (بہ جیتان ہیشتن) ﴿۷۶﴾

فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
 ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ وَلَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾
 قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأَتُوا
 بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أءَأَنْتَ
 فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ وَكِبِيرُهُمْ
 هَذَا فَاسْتَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا
 عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
 يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا احْرِقْوهُ وَأَنْصُرُوا آلهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 فَعَالِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى اِبْرَاهِيمَ
 ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ
 وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا﴾ ئەمجا ئیبراهیم هه‌موو بته‌کانی وورد کرد ﴿إِلَّا كَيْرَ لَّهُمْ﴾ جگه له بته زله که‌یان نه‌بیت ﴿لَعَلَّهُمْ﴾ به ئومیدی نه‌وهی ﴿إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾ بگه‌رینه‌وه بۆ‌لای ئەو (بۆ‌لای ئیبراهیم ئەو‌یش راستیان بپی‌بلی، به‌لکو با‌وه‌ر‌بینن) ﴿قَالُوا﴾ (بت په‌رستان) ووتیان ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا﴾ کئی ئە‌مه‌ی کرد‌وه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به‌خوا‌کانمان (به‌ته‌کانمان) ﴿إِنَّهُ﴾ به‌راستی ئەو که‌سه ﴿لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له‌سته‌مکارانه (ده‌بی سزا بدریت) ﴿قَالُوا﴾ (چهند که‌سیک) ووتیان ﴿سَمِعْنَا قِيَّ﴾ گویمان له لایک بوو ﴿يَذْكُرُهُمْ﴾ باسی ئەوانی (به‌ته‌کانی به‌خرابه) ده‌کرد ﴿يَقُولُ لَهُ وَاٰبِرْهُمُ﴾ پینی ده‌لین ئیبراهیم ﴿قَالُوا﴾ (کو‌مه‌لێ له‌گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿فَأَنزَأَ بِهِ﴾ که‌واته‌ بیهیتن ﴿عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ﴾ له‌پیش‌چاوی خه‌لک (بی‌ه‌ستین) ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ به‌لکو (ئه‌وانه‌ی ده‌یناسنه‌وه) شایه‌تی له‌سه‌ر‌بدن ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا﴾ ئایا تو ئە‌مه‌ت کرد‌وه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به‌خوا‌کانمان (به‌ته‌کانمان) ﴿يَا اِبْرَاهِيمُ﴾ ئە‌هی ئیبراهیم ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿بَلْ فَعَلَهُ وَكَيْرُهُمْ هَذَا﴾ نه‌خه‌ر به‌لکو ئە‌م بته‌گه‌وره‌یان ئە‌وه‌ی کرد‌وه ﴿فَتَنَّاوَهُمْ﴾ ده‌پرسیار له‌وانه (به‌ته‌شکاوه‌کان) بکه‌ن ﴿إِنْ كَانُوا يَظُنُّونَ﴾ ئە‌گه‌ر ئە‌وانه‌ قسه‌ ده‌که‌ن ﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ ئە‌مجا گه‌رانه‌وه بۆ‌لای یه‌کتری (سه‌ریان کرد به‌یه‌کدا) ﴿فَقَالُوا﴾ جا (له‌ناو‌خو‌یابنده‌ندیکیان) ووتیان ﴿إِن كُمْ﴾ به‌راستی ئیوه ﴿أَنْتَ الظَّالِمُونَ﴾ هه‌ر خو‌تان سته‌مکارن ﴿ثُمَّ نَكَّسْنَا عُلُوَّ رُءُوسِهِمْ﴾ پاشان سه‌ر به‌ره‌و خو‌ار کرانه‌وه (گه‌رانه‌وه بۆ‌سه‌ر سه‌ختی و نه‌فامیه‌ که‌یان) ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به‌راستی تو ده‌ترانی ﴿مَا هَذَا بَشَرًا يَظُنُّونَ﴾ ئە‌و بتانه‌ قسه‌ نا‌که‌ن (ئه‌هی ئیبراهیم) ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿أَتَعْبُدُونَ﴾ ده‌ی ئیوه ده‌په‌رستن؟ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ جگه له‌خوا‌شتانیک ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْعًا﴾ که‌هیچ قازانج و سوودیکتان پسی نا‌گه‌یه‌نن ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ وه‌هیچ زیانیکیشتان لی‌نادهن ﴿أَفَلَا لَكُمْ﴾ تۆف بۆ‌ئیوه ﴿وَلَمَّا تَعَبَّدُونَ﴾ بۆ‌ئە‌و بتانه‌ش که‌ ده‌په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتی خوا ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئایا ژیر نابن (بیر وه‌وشتان نا‌خه‌نه‌کار) ﴿قَالُوا﴾ (هه‌ندی له‌بت په‌رستان) ووتیان ﴿حَرِّفُوهُ﴾ (ئیبراهیم) چاک بسوتین ﴿وَأَنْصُرُوا إِلَهَاتِكُمْ﴾ ویا‌رمه‌تی خوا‌کانتان (به‌ته‌کانتان) بده‌ن و سه‌ریان بخه‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه ئە‌و کاره‌ ده‌که‌ن ﴿قُلْنَا﴾ (که‌ئیبراهیمیان خسته‌ئاگره‌وه) ووتمان ﴿يَسْأَرُ﴾ ئە‌هی ئاگر ﴿كُنِيَ بَرْدًا وَسَلَامًا﴾ سارد به‌ره‌وه‌و بی‌زیانبه ﴿عَلَىٰ اِبْرَاهِيمَ﴾ له‌سه‌ر ئیبراهیم ﴿وَإِرَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾ ئە‌وان ویستیان پیلان بگه‌رن له‌ئیبراهیم (به‌سووتان له‌ناوی به‌رن) ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ﴾ به‌لام تېمه‌ ئە‌وانمان کرده ﴿الْأَخْسَرِينَ﴾ زه‌ره‌مه‌ندترین (دۆ‌راوترین) که‌س ﴿وَمَحْيَيْنَهُ وُلُوطًا﴾ وه‌ئیبراهیم ولووطمان پزگار کرد ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي﴾ و (ناردمانن) بۆ‌ئە‌و زه‌ویه (بۆ‌وولاتی شام) ﴿بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ که‌بیت و فه‌رمان تی‌خستبوو ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ وه‌به‌خشیمان به‌ئیبراهیم ﴿إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾ ئیسحاق و (به‌ئیسحاقیش) یه‌عقوب، به‌زیاد (له‌داوا‌که‌ی ئیبراهیم که‌داوای منداییکی کرد) ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا﴾ وه‌هه‌موویانمان کرد ﴿صَالِحِينَ﴾ به‌پیاوی چاک ﴿

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ يَا مَرْنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
 الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا
 عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلَوْ طَاءَ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
 الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
 فَاسْقِينِ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَجَّيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ
 إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾
 فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا
 مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾
 وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
 فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
 إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكَانَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً﴾ وه‌ئو انمان کرد به پیشه‌وا ﴿يَهْدُونَ يَا مَرْيَمُ﴾ به فرمانی ئیمه رینمونی (خهلکیان) ده کرد ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌نیگامان کرد بویان ﴿فَعَلَّ الْخَيْرَاتِ﴾ به‌ئه‌نجامدانی کاری چاک ﴿وَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وه‌به‌نویژ کردن ﴿وَأَيَّاءَ الزَّكَاةَ﴾ وه‌زه‌کات دان ﴿وَكَانُوا لَنَا﴾ وه‌ئه‌وان هه‌ر بؤ ئیمه ﴿عَبِيدِينَ﴾ عیباده‌تیان ده کرد ﴿وَلَوْطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ به‌خشیمان به‌لووط پیغه‌مبه‌رتیی و زانیاری ﴿وَجَعَلْنَاهُ﴾ وه‌رژگارمان کرد ﴿مِنَ الْقُرْبَى﴾ له‌ده‌ست خهلکی) وه‌و‌شارهی (سه‌دوم) ﴿الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَحِشَاتِ﴾ که (خهلکه‌که‌ی) کرده‌وی پیس و دزیویان ده‌کرد (نیربازیان ده‌کرد) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ به‌راستی وه‌وانه ﴿قَوْمَ سَوَاءٍ فَلَيسَ قِيَمٍ﴾ گهلکی خرابی له‌فرمان ده‌رچوو بوون ﴿وَأَذَلَّكُنَا فِي رَحْمَتِنَا﴾ وه‌لووطمان خسته‌ناوره‌حمه‌ت و میهره‌بانی خو‌مانه‌وه ﴿إِنَّهُمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به‌راستی لووط له‌چاکه‌کاران بوو ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ﴾ وه‌بیشتر نوح پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاواری (له‌ئیمه) کرد ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ وه‌مجا ئیمه‌ش وه‌لامانداپه‌وه‌وبه‌ده‌نگی‌وه‌هاتین ﴿فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ خو‌ی و (ئیماندارانی) خیزانه‌که‌بمان رزگار کرد ﴿مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾ له‌ته‌نگانه‌زور گه‌وره‌که (له‌لافاو و خنکان) ﴿وَوَضَعْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وه‌یارمه‌تیمان دا له‌دزی وه‌گله‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که‌به‌لگه‌و‌ئیه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو‌دزانی ﴿إِنَّهُمْ﴾ به‌راستی وه‌وانه ﴿كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ﴾ گهلنک بوون رچوون له‌خرابه‌دا ﴿فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ له‌به‌ر وه‌وه‌مهمویانمان خنکان (له‌توفانه‌که‌دا) ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ (باسی) داوود و سوله‌یمان بکه ﴿إِذْ يَخْتَكِمَانِ﴾ کاتی بریاریان ده‌ر کرد ﴿فِي الْحَرِّ﴾ ده‌رباره‌ی وه‌و‌کشتو‌کاله‌ی ﴿إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ﴾ که‌به‌شه‌و‌ناژلی که‌سانیک تییدا له‌وه‌ر‌ابوون (زیانیان لی‌دابوو) ﴿وَوَكَّلْنَا لَهُمُ﴾ وه‌ئیمه‌بؤ دادوهری بریاره‌که‌یان ﴿شَاهِدِينَ﴾ ناماده (ناگادار) بووین ﴿فَفَقَّهَمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ وه‌وسا ئیمه‌ئه‌وه‌مان فیبری سوله‌یمان کرد (سوله‌یمان ووتی: ناژله‌زیان خو‌ره‌که‌بدریته‌ده‌ست‌خاو‌هن‌کشتو‌کاله‌که‌که‌له‌ک‌له‌شیر و به‌ره‌میان وه‌ر‌بگریت، وه‌کشتو‌کاله‌که‌ش‌بدریته‌ده‌ست‌خاو‌هن‌ناژله‌که‌به‌روبوومه‌که‌ی‌بخون‌و‌خزمه‌تی‌بکه‌ن‌تا‌وه‌ک‌بیش‌زیان‌لیکه‌وته‌که‌ی‌لی‌دیده‌وه‌،‌پاشان‌هه‌ریه‌ک‌له‌ناژله‌ل‌و‌کشتو‌کاله‌که‌بگه‌رینرینه‌وه‌بؤ‌خاو‌هنه‌کانیان) ﴿وَكُلَّ آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ وه‌به‌هه‌ریه‌ک‌له‌وه‌دووانه (داوود و سوله‌یمان) پیغه‌مبه‌رتیی (ودادوهری) و زانستان پیدان ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ وه‌رامان هینا ﴿مَعَ دَاوُدَ﴾ له‌گهل‌داوودا ﴿الْجِبَالَ يَسَّخِرْنَ وَأَطَّيَّرْنَ﴾ چیاکان و بالنده‌که‌ته‌سبیحاتی‌خوایان‌ده‌کرد ﴿وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ وه‌هه‌ر‌ئیمه‌ئه‌وه‌مان‌کرد (بؤ‌داوود) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ﴾ وه‌داوودمان‌فیبری‌دروستکردنی‌بؤ‌شاک‌ی‌زربی‌(جه‌نگی)‌کرد‌بؤ‌ئیه‌﴿لِيُحَصِّنَ كُم مِّنَ بَاسِكِهِمْ﴾ تابتان‌پاریزیت‌له‌کاتی‌شه‌رو‌کوشتار‌تاندا ﴿فَهَلْ أُنْتُمْ﴾ ده‌ی‌نایا‌ئیه‌﴿شَاكِرُونَ﴾ سوپاس‌گوزارن (بؤ‌خوا‌له‌سه‌ر‌ئه‌م‌نیعمه‌تانه) ﴿وَوَسَّلَيْنَا﴾ وه‌(رامان‌هینا)‌بؤ‌سوله‌یمان ﴿الرَّيْحَ عَاصِفَةً﴾ بای‌تون‌د (ره‌شبا) ﴿بِحَجْرِي بِأَمْرِي﴾ به‌فه‌رمانی‌سوله‌یمان‌ده‌ر‌وشت ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾ بؤ‌ئه‌و‌وولات‌زه‌وییه‌ی ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ که‌پر‌پیت‌وبه‌ره‌که‌تمان‌کرد‌بوو ﴿وَكُنَّا﴾ وه‌ئیمه ﴿يَكِلُ شَيْءٍ﴾ به‌هه‌موو شتیک ﴿عَلِيمِينَ﴾ ناگادار‌بووین ﴿

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغُصُّونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ
 ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُم حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ * وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى
 رَبَّهُ وَآتَى مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
 وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَى لِلْعَالَمِينَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
 وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
 مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُصَيِّحُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
 ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ وَيَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ وَزَوَّجَهُ وَإِنَّهُمْ لَكَانُوا لِيَاسِرِينَ عُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
 وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾

﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ﴾ وہ ہندیٰ لہ شہیتانہ کان (مان رام ہینابوو) ﴿يَعُصُونَ لَهُ﴾ دہ چوونہ ژیری دہریا بق سولہ یمان (تا گہ و ہرو مرواری بق دہ رہینن) ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہ وہ کاری تریشیان دہ کرد (بوی وہ کؤشک دروستکردن) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظِينَ﴾ بہ راستی ٹیمہش چاودیر (وپاریزہری ٹہوان بووین ﴿وَأَيُّوبَ﴾ وہ (باسی) ٹہبوب (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاوارلی لہ پەرودہرداری کرد (لہ دواي ناساغي ماوہیہ کی زور) ﴿أَنِّي﴾ بہ راستی من ﴿مَسَّيْتُ الضُّرُّ﴾ زیان و نازار و نہ خوشی دووچارم بووہ ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ و توش میہرہ باترینی میہرہ بانانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ جا ٹیمہش ہاوار و نزاکیمان گیرا کرد ﴿فَكَشَفْنَا﴾ و لامان برد ﴿مَائِهِ مِنْ ضُرِّهِ﴾ ٹہو زیان و نازار و نہ خوشیہی کہ ہہ بیوو ﴿وَأَيَّتِنَا أَنَّهُ﴾ وہ ہہ موو مال و مندالیمان پی بہ خشیہ وہ (کہ پیشتر مردبوون) ﴿وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ و ٹہوہ نندہی تریش لہ گہ لیاندا ﴿رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ ٹہوہرہ حمہ تیکی تایتہ بوولہ ٹیمہ وہ ﴿وَذَكَرَى لِلْعَالَمِينَ﴾ وہ بیر خہرہ وہ و ٹامؤزگاری بوو بق خوا بہرستان ﴿وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وہ (باسی) ٹیسماعیل و ٹیدریس و ذہ لکیفل (بکہ) ﴿كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ہہ موویان لہ ٹارام گران بوون ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ﴾ وہ ٹیمہ ٹہوانمان خستہ ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو رہ حمہ تی خویمان (کہ بہہ شستہ) ﴿إِنَّهُمْ﴾ بینگومان ٹہوانہ ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ لہ چاکہ کہ کاران بوون ﴿وَذَا النُّونِ﴾ وہ (باسی) زہنون (یونس بکہ کہ پیغہ مہبری خہ لکی نہینہ وای بوو) ﴿إِذْ هَبَّ﴾ کاتیک رویشٹ ﴿مُغْضِبًا﴾ بہ تورہ پی (گہ لہ کہی بہ جی ہینشت) ﴿فَطَفَّ﴾ وای دہزانی ﴿أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ ٹیمہ تہنگانہی بہسہردا ناہینین و ہرو وازی لی دہہینین ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (خوای گہورہ تاقیکردوہ و فریڈراہیہ ناو دہریا و نہہہ نگیک قوتی دا) جا لہ تاریکیہ کاندا (تاریکی شہو و دہریا و ناو سکی نہہنگ) ہاوارلی کرد ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (ٹہی خوایہ) بہ راستی ہیچ بہرستراونکی بہہق و راستی نیہہ جگہ لہ تو ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاکلی و بیگہردی بق توہہ ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بینگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ لہ ستہمکاران بووم (لہ بہر ٹہوہی ٹارام نہ گرت و وازم لہ گہ لہ کہم ہینا) ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ ٹیمہش نزا و ہاوارلی ٹہومان گیرا کرد ﴿وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾ و لہ و غہم و خہفہ تہ رزگارمان کرد ﴿وَوَكَّلْنَا﴾ ہہر بہو شٹیوہیہ ﴿نُجُيَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ٹیماندارانیش رزگار دہ کہین ﴿وَوَكَّلْنَا﴾ وہ (باسی) زہ کہریا (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاوارلی لہ پەرودہرداری کرد ﴿رَبِّ﴾ ٹہی پەرودہر دگرم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾ بہ تہنہا مہمیلہرہ وہ (مندالیکم پی بہہ خشہ) ﴿وَأَنْتَ﴾ وہ تو ﴿خَيْرَ الْوَارِثِينَ﴾ چاکترین میرا تگرانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ ٹیمہش دوعاي ٹہومان وہ لام دایہ وہ ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ رِجْحَى﴾ و یہ حیامان پی بہ خشی ﴿وَأَصْلَحْنَا لَهُ رُوحَهُ﴾ و خیزانہ کہ شیمان بق چاک کردوہ (لہ نوزوکی) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بینگومان ٹہوانہی (باسکران لہ پیغہ مہبران) ﴿يُسَلِّعُونَ﴾ پیش برکییان دہ کرد ﴿فِي الْخَيْرَاتِ﴾ لہ (ٹہنجامدانی) ہہ موو خیر و چاکہ یہ کدا ﴿وَيَدْعُونَ﴾ و ہاواریان لہ ٹیمہ دہ کرد ﴿رَعْبًا وَرَهْبًا﴾ بہ ٹومیدی (بہہ شت) ولہ ترسی (دوزہخ) ﴿وَوَكَّلْنَا﴾ وہ ٹہوان ﴿لِنَاخِشِعِينَ﴾ ملکہچ بوون بق ٹیمہ (ودہ ترسن لیمان) ﴿

وَالَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
 وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
 أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
 وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۗ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾
 فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
 لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ وَكِيلُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرِيَّةٍ
 أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ
 يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
 وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فِإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَيَتَوَلَّوْنَآ أَقْدَارًا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلَّ كُنَّا
 ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ
 هَؤُلَاءِ آلهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
 لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

﴿وَالَّتِي﴾ وه (باسی) ئه و ئافره‌ته (مهریه‌می کچی عیمران بکه) ﴿أَحْصَتَ فَرْجَهَا﴾ که داوینی خوی پاراست ﴿فَفَفَحْنَا فِيهَا﴾ ئه مجا فومان پیدا کرد (به هوی جویره ئیله وه) ﴿مِنْ زُوجَاتِ﴾ له و روجه‌ی که هی خومان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا وَأَبْنَاهَا﴾ وه ئه و (مهریه‌م) و کوره که یمان کرد ﴿آيَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ به موعجزه یه ک بؤ جیهانیان ﴿إِنَّ هَذِهِ﴾ به راستی ئا ئه مه یه ﴿أُمَّتُكُمْ﴾ ئاینی ئیه وه ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ که یه ک ئاینه (ئاینی هه موو پیغه مبه رانه) ﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ﴾ و منیش پهروه ردگار تانم ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ که واته ته‌نھا من بپه رستن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ به لام خه لکی جیاوازیان که وته ئیوان و سه‌ریچی پیغه مبه ره کانیان کرد، زوره بیان بوون به چنه د کومه ل گرو هیکه وه (ههستان ده‌ستیان کرد به په رستی بت وه‌واو ئارزوی خویان) ﴿كُلُّ﴾ (به لام) هه‌موویان ﴿إِلَّا تَارِجُوتَ﴾ ته‌نھا بؤ لای ئیمه ده‌گه‌رینه وه ﴿فَمَنْ﴾ ئه مجا هه ر که س ﴿يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ (هه ر چنه د) له کرده وه چا که کان بکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (به و مهرجه‌ی) باو برداریش بیت ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيءٍ﴾ ئه وه (پادا‌ستی) کوششه‌که‌ی وون نایبت و به‌فیرو ناریوات ﴿وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ﴾ به راستی ئیمه بؤ (کرده وه کانی) ئه و نووسه‌رین ﴿وَحَرَامٌ عَلَيَّ قَرْيَةٍ﴾ وه حه‌رامه قه‌ده‌غیه وه ناشیت بؤ خه لکی ئه و گوند و شارانه‌ی ﴿أَهْلَكْنَاهَا﴾ که کاو لمان کردن وله‌ناومان بردن ﴿أَنَّهُمْ لَا يَرِجُوتَ﴾ که جارئکی تر بگه‌رینه وه (بؤ دونیا) ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (زیان درئزه‌ی ده‌بیت) تا ئه و کاته‌ی ﴿فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ (به ره‌سته‌که‌ی) به ئجوج و مه‌ئجوج ده‌کرئته وه ﴿وَهُمْ﴾ ئه وانیش ﴿مِنَ كُلِّ حَدَبٍ﴾ له هه‌موو به‌رزاییه‌که وه ﴿يَسْتَلُونُ﴾ به په‌له (به‌خیرایی) دینه خواره وه ﴿وَأَقْرَبُ﴾ وه نزیک بؤ ته وه ﴿أَلْوَعْدِ الْحَقِّ﴾ به لئینی راست (هاتنی قیامه‌ت) ﴿فَإِذَا﴾ جا له‌ناکاودا ﴿هِيَ شَخْصَةٌ﴾ ئه بله‌ق و زه‌ق ده‌بی ﴿أَبْصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چاوی ئه وانه‌ی بی بروا بوون ﴿يَتَوَلَّوْنَ﴾ (ده‌لین) هاوارو مهرگ بؤ ئیمه ﴿فَدَكَّنَا﴾ بینگومان ئیمه له‌دونیا دا ﴿فِي غَمَلَةٍ مِّنْ هَدَا﴾ له‌بی ئاگیه‌ک (ی ته‌واو) دا بووین له‌ئمه ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ نه‌خیر به‌لکو ئیمه سه‌تمکار بووین ﴿إِنَّكُمْ﴾ به راستی ئیه وه ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ و ئه وانه‌ش ده‌تانپه رستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا ﴿حَصَبٌ جَهَنَّمَ﴾ (ده‌بنه) سوو ته‌مه‌نی (وه‌له‌گیر سینه‌ری) دوزه‌خ ﴿أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ ئیه وه (و ئه‌وان) ده‌چنه ناویبه وه ﴿لَوْ كَانَتْ هَتُولًا﴾ ئه‌گه‌ر ئا ئه‌وانه (بته‌کان) ﴿إِلَّا إِلَهَةٌ﴾ خوا بوونایه ﴿مَّا زُودُوها﴾ نه‌ده‌چوونه ناو ئه و (ئاگری دوزه‌خ) وه ﴿وَكُلُّ﴾ وه هه‌موو (بت و بت په‌رستان) ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾ به هه‌میشه‌بی تیدا ده‌میننه وه ﴿لَهُمْ﴾ بؤ ئه و (دوزه‌خیا نه) هه‌یه ﴿فِيهَا﴾ له‌دوزه‌خ دا ﴿زَفِيرٌ﴾ هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لکیشان ﴿وَهُمْ فِيهَا﴾ وه ئه‌وان له‌ویدا (له‌دوزه‌خدا) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ هیچ نایستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئه‌وانه‌ی ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ مَنَا﴾ له‌لایه‌ن ئیمه وه په‌شتر بریار دراوه بویان ﴿أَلْسِنَةٍ﴾ که به‌خته وه‌رین (وچا که به‌یترئته رییان) ﴿أُولَئِكَ﴾ ئه‌وانه ﴿عَنهَا مُعَدَّوْنَ﴾ له‌دوزه‌خ دوور ده‌خرئنه وه ﴿

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
 خَلِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
 الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾
 يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ
 كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
 عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ
 عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
 ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَهَلْ
 أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ
 وَإِنْ أَدْرِيٓ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ وَيَعْلَمُ
 الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي
 لَعَلَّهِ وَفِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ رَبِّ أَحْكُم
 بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ (ئه وان) نابستن ﴿حَسِيصَهَا﴾ دهنگی (بلیسه و قرچه ی) ئاگری دوزخ ﴿وَهُمْ﴾
 وئه وان ﴿فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ﴾ له ناو ئه و (نازو نیعمه ته) ی دلیان حه زی لیته ی ﴿خَالِدُونَ﴾
 به هه میسه یی و بی برانه وه ده میتنه وه ﴿لَا يَخْرُجُ عَنْهَا﴾ غه مباریان ناکات ﴿الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ ترسه
 هه ره گه وره که (له قیامه تدا) ﴿وَتَلَقَّاهُمْ الْمَلٰٓئِكَةُ﴾ و فریشته کانیش بیئشو ازبان لی ده که ن (له بهر
 ده رگاکانی به هه شتدا) ﴿هٰذَا يَوْمُكَ الَّذِي﴾ (و پیمان ده لین) ئه مه ئه و روزه ﴿كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 که به لیتنان بی درابوو ﴿يَوْمَ﴾ (بیته وه بیریان) ئه و روزه ﴿تَطْوِي السَّمَاءَ﴾ که ئاسمانه کان ده پینچینه وه
 ﴿كَطَيِّ السَّجْلِ لِلْكُتُبِ﴾ وه ک پیچانه وه لول کردنی تو ماری کتیب و په ترو کیک ﴿كَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ﴾ وه ی که مه جار چو ن دروستمان کرد (به روت و قوتی) ﴿وَعِيدُهُ﴾ (باش مردنیش) ئه و
 (دروست کردنه) دوو باره ده که ینه وه ﴿وَعَدَّا عَلَيْنَا﴾ ئه وه به لیتنیکه (جی به جی کردنی) له سه ر ئیمه یه
 ﴿إِنَّا كُنَّا قٰٓئِلِينَ﴾ بیگومان ئیمه (ئه وه به لیتنه) به دی ده هیتین ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا﴾ سویند به خوا
 بیگومان ئیمه نوو سیو ومانه ﴿فِي الزُّبُرِ﴾ له زه بووردا ﴿مِّنْ بَعْدِ الذِّكْرِ﴾ له دوای نوو سینی له (لوح
 المحفوظ) دا ﴿أَنَّ الْأَرْضَ﴾ به راستی سه ر زه وی (به هه شت) ﴿بِرَبِّهَا﴾ ده بنه خاوه نی و به میراتی
 ده بیهن ﴿عِبَادِيَ الصَّٰلِحِينَ﴾ به نده چاک و پاکه کانم ﴿إِن فِي هٰذَا لَبَلٰٓغًا﴾ بیگومان له مه دا
 (له وه ی له م سوره ته دا باسکرا) به سه که په ند و ناموزگاری بیست ﴿لِقَوْمٍ عٰبِدِينَ﴾ بو گه لی خوا
 په رستان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِينَ﴾ وه (ئه ی موحه مه ده ﴿تُؤْمِنُ﴾ تو مان ته نها بو ئه وه
 ناردو وه که ره حمه ت بیت بو جیهانیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ﴾ بیگومان ته نها شتیک که نیگا
 کراوه بو من ﴿أَنَّمَا إِلٰهُكُمُ إِلٰهٌ وَاحِدٌ﴾ (ئه مه یه) که به راستی په رستراوی ئیوه خوا ی تا ک و ته نها یه
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ﴾ ده ی ئایا ئیوه ملکه چ ده بن؟ ﴿فَإِن تَوَلَّوْاْ﴾ جا ئه گه ر روویان وه رگیپرا
 ﴿فَقُلْ ءَأَذْنٰتُكُمْ﴾ ئه وه بلی هه مو و تانم ئاگادار کرد ﴿عَلٰٓی سَوَآءٍ﴾ به یه کسان ی ﴿وَإِن أَدْرٰٓتْ﴾ و ناشزانم
 ﴿أَقْرَبَٰٓبَٰمَ يَعْبُدُكُمْ﴾ نزیکه یادووره (هاتنی) ﴿مَا تُوعَدُونَ﴾ ئه وه هه ره شه ی لیان ده کریت ﴿إِنَّهُ
 يَعْلَمُ﴾ به راستی خوا ده زانی ﴿الْجَهْرِمِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به ووته و قسه ی ئاشکرا ﴿وَعَلَّمَ مَا تَكْتُمُونَ﴾ وه
 ده شزانیته به و قسه ی ده یشارنه وه ﴿وَإِن أَدْرٰٓتْ﴾ وه من نازانم (مؤله ت دانتان) ﴿لَعَلَّهُمْ يَفْتَنُوكُمْ﴾
 له وانه یه تاقیکر دنه وه بیت بو ئیوه ﴿وَمَتَّعْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (به ویت) تاما و هیه ک (وازتان لی به نیت) که رابویرن
 ﴿قُلْ﴾ (پیغه مبه ر ﴿فَهَرْمُوۤی﴾ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ﴾ ئه ی په روه ردگارم به داد گه رانه بریار بده (له
 نیوان من و ئه م بی باو برانه دا) ﴿وَرَبُّنَا﴾ وه په روه ردگاری ئیمه ﴿الْحَمْرُ الْمُسْتَعَانُ﴾ میهرانی یار مه تی
 لی داوا کراوه ﴿عَلٰٓی مَا تَصِفُونَ﴾ له به رانه ر (ئه وه قسه نابه جیانه ی) ئیوه ده یلین و هه لیده به ستن ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَمَا إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ
 ① يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهِلُ كُلَّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ
 كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَاهُم
 بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ② وَمِنَ النَّاسِ مَن
 يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ③
 كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يَضِلُّهُ وَيُهْدِيهِ
 إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ④ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ
 مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ
 ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ
 لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
 نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ
 وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن
 بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
 الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ⑤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوی به خشنده میهره بان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۚ ئه ی خه لکینه ﴿آتَقُوا رَبَّكُمْ﴾ بترسن له (سزای) به روره دگارتان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکه به راستی بوومه له رزه ی قیامت ههستان ﴿شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ شتیکی زور گه وره به، کاره ساتیکی سامناکه ﴿يَوْمَ تَرَوْهَا﴾ لهو روزه دا نیوه ئه و (بوومه له رزه) ده بینن ﴿تَذَهَّلْ﴾ بی ناگا ده بی (له ترسی ئه و روزه) ﴿كُلُّ مُرْضَعَةٍ﴾ هه موو نافره تیکی شیردهر (کاتی کمه مکی له ده می منداله که یدایه) ﴿عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾ له ئه و (منداله) ی شیر ی بی داوه ﴿وَوَضِعُ﴾ وه فری ده دات و له باری ده چیت ﴿كُلُّ ذَاتٍ﴾ هه موو دوو گیانیک (میینه کی سلک پر) ﴿حَمَلٍ حَمَلًا﴾ سکه کی (کوربه کی) ﴿وَرَرَى النَّاسَ﴾ خه لکی ده بینی ﴿سُكْرَى﴾ (وهک) سهر خوشن ﴿وَمَاهُرٍ مُسْكِرٍ﴾ به لام سهر خوشیش نین ﴿وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ به لکو سزای سهخت و به تینی خوا (وای لی کردون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له مر و فیه کاندایه کسی واهه به (نه ضری کوری حارث) ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ موجهه له ده کات دهر باری خوا (و سیفه ته کانی) ﴿يَغْتَابِ عَلِيمٌ﴾ به بی هیچ زانیاری و زانستیک ﴿وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ وه شوینی هه موو شه تانیکی سهر که ش ده که ویت ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ﴾ له سهری نوسراوه (بربار دراوه) ﴿أَنَّهُ مِّنْ تَوَلَّاهُ﴾ که بیگومان هه که سیک خوشی بویت (وشوینی بکه ویت) ﴿فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ﴾ ئه وه به راستی گومرای ده کات ﴿وَيَهْدِيهِ﴾ وه ریتمونوی ده کات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ بو سزای ناگری هه لگیر ساوی دوزه خ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۚ ئه ی خه لکینه﴾ ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ ئه گهر نیوه ﴿فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْتِ﴾ له گومانان دهر باری زیندو بوونه وه ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ ئه وسا (بزنان) به راستی نیمه نیوه مان دروست کردوه ﴿مِّنْ تُرَابٍ﴾ له خاک (خول) ﴿ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ﴾ پاشان (نه وه کان) له نوفه یه ک (دروست ده بن) ﴿ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ﴾ دواتر (ده بیته) پارچه خوینیکی مه یبو ﴿ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ﴾ دوی ئه وه (ده بیته) پارچه گو شتیک ﴿مُخَلَّفَةٍ وَعَظِيمٍ مُّخَلَّفَةٍ﴾ شکل و شیوه کیشراو و شکل و شیوه نه کیشراو ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بو ئه وه ی رونی بکه یه وه بو نیوه ﴿وَيُقَرِّبُ فِي الْأَرْحَامِ﴾ وه له مندالندان ده به یلینه وه (رایده گرین) ﴿مَا نَشَاءُ﴾ ئه و (بیجو) هی بمانه ویت (له بار نه چیت) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاکاتیکی دیاری کراو ﴿ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ پاشان (له سکی دایکتان) دهر تان ده بیتن به ساوایی ﴿ثُمَّ لِيَتَّبِعُوا شُكْرًا﴾ پاشان گه وره ده بن تاده گه نه ته وای هیز و تواناتان ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّؤْتِي﴾ وه (له م ته مه نه دا) هه ندیکتان ده مریت ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِي﴾ وه هه ندیکتان ده گه یه نرینه ﴿إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ﴾ ئه و به پی پیری، بن که لکترینی ته من ﴿لِكَيْلَا يَعْلَمَ﴾ بو ئه وه ی نه زانی و له بیسی نه مییت ﴿مِنْ بَعْدِ عِلْمِ سَيِّئًا﴾ هه رچی که دهیزانی ﴿وَوَرَى الْأَرْضَ﴾ وه زه وی ده بینی (له زستاندا) ﴿هَامِدَةً﴾ خاموشه ووشک و بی گیایه ﴿فَإِذَا أَرْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ جا کاتیک بارانمان به سهردا باراند ﴿أَهْرَتَتْ﴾ زه وی (روه کی لی ده ویت و) ده جولیت ﴿وَرَبَّتْ﴾ زه وی هه له ده دات (به رز ده بیته) ﴿وَأَبْتَتْ﴾ (زه وی) ده رویتنی ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يَّهْبِجُ﴾ له هه موو جوړه (گیا و گولیکی) جوان ﴿

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ وَاعَىٰ كُلَّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
 الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
 وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عَظِيمُهُ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ
 أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ
 هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
 وَمَا لَا يَنْفَعُهُ وَذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَن
 ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
 إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَن كَانَ
 يَظُنُّ أَنَّ لَن يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
 السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ
 ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصْرِي
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ وَمَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
 وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ
 النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن
 مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ * هَذَا فِي خَصْمَانِ
 اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ
 مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ
 مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقْلَعٌ مِّن حديدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا
 أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ
 الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ثابهم شیوه ئەو (قورنانه) مان ناردۆته خواره وه ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ كه ئایه ته كانی رۆن و ئاشكران ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وه بیگومان خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾ هه كه سێك خۆی بیه ویت هیدایه تی ده دات. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به راستی كه سانیك كه بر وایان هیتاوه ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و كه سانیك كه بوون به جووله كه ﴿وَالصَّٰدِقِينَ﴾ و ئەستیره (یا فریشته) په رسته كان ﴿وَالصَّٰدِقِينَ﴾ و گاووره كان (نه سرانیه كان) ﴿وَالْمُجُوسَ﴾ و ئاگر په رسته كان (زه رده شتی به كان) ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ و ئەوانه ی هاو به شیان بۆ خوا دانا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده دا له نیوانیاندا (جیایان ده كاته وه له یه كتر كۆمه لێك بۆ به ههشت و كۆمه لێكی تریان بۆ دۆزهخ) ﴿يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ له رۆژی دوایدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَٰهِدٌ﴾ به سه ر هه موو شتیكدا ئاگاداره. ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُم مِّنَّا مَقَاتِلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ كه به راستی سوژده بۆ خوا ده بات ﴿مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ﴾ ئەوه ی له ئاسمانه كان و ئەوه ی له زه ویدا یه ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ هه روه ها رۆژ و مانگ و ئەستیره كان ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَاللَّوٰٓءُ﴾ و چیاكان و درهخت و گیان له به ران ﴿وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ زۆر نكیش له خهلكی (هه موو ئەمانه ی باسكران بۆ خوا سوژده ده بن) ﴿وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ وه زۆر نكیش سزای بۆ بریار درا (له سه ری چه سپا) ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ﴾ وه هه ر كه سێك خوا بێ ریز و پرسیوای بكات ﴿فَمَا لَهُ مِن مَّكْرٍ﴾ ئەوه كه س ریزی لێ ناگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ﴾ هه ر شتیكی بویت ده بكات ﴿هٰذَا نَحْصَمَانَ﴾ ئەمانه دوو كۆمه لی دژ به یه كن ﴿اٰخَصَمُوْا فِي رَيْبِهِمْ﴾ ده مه قالی و كیشه یانه ده رباره ی به روه ر دگاریان ﴿فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ جا ئەوانه ی كه بێ باوه ر بوون ﴿قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ﴾ له (رۆژی دوایدا) پۆشاكیان بۆ ده بر دریت (به به ریان) له ئاگر ﴿يَصْبُ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ﴾ به سه ریاندا ده بر نریت ﴿الْحَمِيْمُ﴾ ئاوی زۆر گه رم ﴿يَصْهَرُ بِهٖ﴾ ده تو ئیرینه وه به و (ئاوه گه رمه) ﴿مَا فِي بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ﴾ ئەوه ی له ناو سك و بیسته كاندا یه ﴿وَالهٖم مَّقْمَعٌ مِّنْ حَٰدِيْدٍ﴾ بۆیان ئاماده یه گورزی ئاسنی ﴿كُلَّمَا رَاوْا﴾ هه ر كاتیك بیان ه ویت ﴿اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا﴾ كه بیته ده روه وه له و (دۆزهخ) ه ﴿مِّنْ غَيْرٍ﴾ له به ر زۆر نا به حه تی ﴿اَعِيْدُوْا فِيْهَا﴾ ده گپ ئیرینه وه بۆ ناوی ﴿وَدُوْا فُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ﴾ وه (بییان ده ووتریت) بچێژن سزای سو ئینه ر ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ﴾ ئەوانه ی كه باوه ریان هیتاوه و كه رده وه چا كه كانیان كه ردوه ده یان خاته ﴿جَنَّتْ﴾ به هه شتانیك ﴿تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ﴾ روه باره كان به ژیریاندا ده رۆن ﴿يَحْتَلُوْنَ فِيْهَا﴾ (ئه وان) ده راز ئیرینه وه له و (به هه شتانه) دا ﴿مِنْ اَسَاوِرٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا﴾ به بازنی ئالتون و مرواری ﴿وَلِبَاسَهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ﴾ وه پۆشاكیان له به هه شتدا ئاوو ریشه م

وَهَدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
 ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
 وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِن عَذَابِ أَلِيمٍ
 ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ
 بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
 كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا اللَّهُ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا
 وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
 وَلِيُوفُوا نَدْوَاهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾
 ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَعِنْدَ
 رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ
 فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

﴿وَهُدُوا﴾ ئەو (بہہشتیانہ) رینمونی کر اون ﴿إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بۆ ئەو ووتہی کہ راست و جوانہ (ووتہی لا الہ إلا اللہ) ﴿وَهُدُوا﴾ ھەر وھا رینمونی کر اون ﴿إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ﴾ بۆ رینگای (خوای) سوپاس کر او ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئەوانہی بی باوہر بوون ﴿وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ رینگری (موسلمانان) دە کەن لە رینگای خوا ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وہ لە (رۆشتن بۆ) مزگوتی حەرَام (بۆ کەعبە) ﴿الَّذِي جَعَلْتَهُ﴾ کە ئەو یمان داناوہ (بۆ خوا پەرستی) ﴿لِلنَّاسِ سَوَاءً﴾ بۆ ھەموو خەلکی یە کسانہ ﴿الْعَکُفِّ فِيهِ وَالْآبَادِ﴾ چ ئەوانہی لەو یدان یان لە دورەوہ بۆی دین ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ﴾ وہ ھەر کەس بیەویت لەو ی (لە مزگوتی حەرَام) ﴿يَأْتِ الْحَادِ يَطَّرُ﴾ مەیلی لە ھەق لادان زولم و ستەم بکات ﴿نَذْقُهُ﴾ پئی دە چیژین ﴿مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ سزای ئازادەر ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ﴾ (بیریان پخەرەوہ) کاتیک دیاریمان کرد بۆ ئیبراھیم (علیہ السلام) ﴿مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ جینگای کەعبە ﴿أَنْ لَّا تُشْرِكَ لِي شَيْئًا﴾ (پیمان ووت) ھیچ شتیک مە کەرە ھاو بە شم ﴿وَوَظَّيَّرَ بَيْنِي﴾ و مالە کەم (مزگوتی حەرَام) پاک بکەرەوہ ﴿لِلْعَالَمِينَ﴾ بۆ تەواف کەر ان ﴿وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ و بۆ نوێژ گەر ان (بە پیوہ) و کورنوش و سوژدە بەر ان ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ﴾ وہ جار بەدە بناو خەلکیدا ﴿بِالْحَجِّ﴾ بۆ حج کردن ﴿يَأْتُواكُم رِجَالًا﴾ دین بۆ لات (بۆ حج) بە پیادە. ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و بە سوار ھەموو ووشرتیکی لاواز (لە بەر ئەوہی) ﴿بِأَيِّتٍ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيقٍ﴾ کە لە ھەموو رینگاہە کی دورەوہ دین ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا ئامادە ی جوڑەھا سوود و قازانجی خویمان بین ﴿وَيَذُكُرُوا أَسْمَاءَ اللَّهِ﴾ وہ ناوی خوا بیەن (کاتیک قوربانی سەر دە برن) ﴿فِي آيَاتٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾ لە رۆژانیک ی دیاری کر او دا ﴿عَلَى مَارَاقِهِمْ مِنْ بَيْمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ لە سەر ئەو ئازە لانە ی خوا پئی داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا لەو (گوشتی قوربانیانہ) بخون ﴿وَأَطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ﴾ وہ بی دەن بە نە داران و ھە ژاران ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾ دوا ی (سەر برینی قوربانی) چلک و پیسی (موو و نینوک) لابەن بە خوینانەوہ ﴿وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ﴾ وہ نەزەرە کانیان جیبە جی بکەن ﴿وَلِيَطَّوَفُوا﴾ و تەواف (ی ئیفاضە) بکەن ﴿بِأَيِّتِ الْعَمِيقِ﴾ بە دەوری مالی دیرین و بەرێزدا (بە دەوری کەعبەدا) ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمە ی (پیشوو باسی حج بوو) ﴿وَمَنْ يُعْظَمَ﴾ جا ھەر کەس بیاریزیت و بە گەرە ی بگریت ﴿حُرِّمَتْ﴾ لای پەروردگاری سنوورە کانی خوا ﴿فَهَوَّخَ إِلَيْهِ﴾ ئەوہ بۆ خو ی چاکترە ﴿عِنْدَ رَبِّهِ﴾ لای پەروردگاری ﴿وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ﴾ وہ گوشتی ئازەل (مەر، بز، مانگا، و شتر) بۆ ئیوہ حە لال کر اوہ ﴿إِلَّا مَا شِئْتُمْ عَلَيْهِ﴾ جگە لەوانہ ی بۆتان باس دە کریت (وہ ک مردارەوہ بوو، یان بوغیری خودا سەر بر او) ﴿فَأَجْتَبُوا﴾ کەواتە خو تمان دوور بخەنەوہ ﴿الرَّحِصَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ لەو پیسیە کە بتە کانہ ﴿وَأَجْتَبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ ھەر وھا خو تان بیاریزن لە قسە ی درۆ و ناروہا ﴿

حَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
 السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
 ﴿٢١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْمَ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٢٢﴾
 لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحَاهُهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ
 ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ
 مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَالْحَدُّ لَهُ ۚ
 أَسْلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٢٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّت
 قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ
 وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢٥﴾ وَالْبَدَنَ جَعَلْنَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ
 اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ
 جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
 لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ لَنْ نَبَالَ اللَّهُ لِحُومِهَا وَلَا دِمَائِهَا
 وَلَكِنْ نَبَالَهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
 اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٧﴾ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ
 عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٢٨﴾

﴿حَفَاءَ لِلَّهِ﴾ گہردن کہ چ بن بؤ خوا (خوتان لہ ہموو بیرو باوہ ریکی لار دوور بگرن) ﴿عَيْرَ مُسْرِكِينَ بِئِهِ﴾ ھاوبہش بریاردہر مہ بن بؤ خوا ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ جا ہر کہس ھاوبہش بؤ خوا دابنیت ﴿فَكَانَ مَا﴾ ٲوہ وہك ٲوہ وایہ ﴿حَرَمِ السَّمَاءِ﴾ لہ ئاسمان کہ وتبیتہ خواروہ ﴿فَتَخَطَّفَهُ الظَّبْرُ﴾ ٲہمجا بالندہ (لہ ہہ وادا) بہ ٲہلہ بیفر ٲنیت (ویار چہ پار چہی بکات) ﴿أَوْ تَهْوَى بِهٖ الرَّيْحُ﴾ یا باہ کی توند بیبات ﴿فِي مَكَانٍ سَجِيحٍ﴾ بؤ جیگاہ کی زور دور (چؤلہ وانی) ﴿ذَلِكَ﴾ ٲہمہ (کہ باسکرا نمو وونہی ھاوبہش دانان بوو بؤ خوا) ﴿وَمَنْ يُعْظَمْ شَعْبًا لِلَّهِ﴾ وہ ہہر کہس دروشمہ کانی (ٹایینی) خوا بہ گہورہ راگریٲ ﴿فَاتَّهَا﴾ جا بہراستی ٲوہ کارہ ﴿مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ لہ خوا ترسی دلہ کانیانہوہیہ (وتہقواکارن) ﴿لَكُمْ فِيهَا مَتَاعٌ﴾ بؤ ٲیوہ لہو (ٹازہ لانہ) دا چہند سوود وہر گرتنیک ہہیہ (وہك سوار بوون، خواردنی شیریان) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (جگہ لہمانہیش دہتوانن سوودیان لیٰ ببینن بہ شیوہیہك زبانیان ٲیٰ نہ گات) تاکاتی دیاری کراو (بؤ سہر برینان) ﴿تُؤَمِّحُنَّهَا﴾ کہ شونئی (سہر برینی) ٲہوانہ ﴿إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ کاتیکہ دہ گنہ مالی دیرینی (کہعبہ) ﴿وَالِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ وہ بؤ ہموو ئوممہ ٲنیک ﴿جَعَلْنَا مَنَسَكًا﴾ قوریانی کردنمان داناوہ ﴿لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ بؤ ٲوہی ناوی خوا بہن ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ آلَا تَعْمُرُ﴾ (کاتی سہر برین) لہسہر ٲوہ ٹازہ لانہی خوا ٲیٰ داون ﴿فَاللَّهُ كَمِٰلِهِ وَّحْدٌ﴾ جا خوا ی ٲیوہ بہر ستر اوٲکی ٲہنہایہ ﴿قَالَهُ وَاَسْمَاءُ﴾ کہوانہ ٲہنہا ملکہ چی ٲوہ بن ﴿وَبَشِّرِ الْمُخْتَبِينَ﴾ وہ مژدہ بدہ بہملکہ چان و خو بہ کہم زنان ﴿الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ لِلَّهِ﴾ ٲہوانہی ہہر کاتیک ناوی خوا برا ﴿وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دلہ کانیان دہترسی (دہلہرزنت) ﴿وَالضَّالِّينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ﴾ وہ ٹارام گرن لہسہر ٲوہی تووشیان دہبی (لہناخوشی) ﴿وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ﴾ وہ بہجی ہینہرانی نوٲژہ کانیانن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وہ لہو رزق روزیبہی ٲیمان داون دہبہ خوشن ﴿وَالَّذِينَ﴾ ٲوہ ووشرتہ گہورہ و قہلہوانہ (دہبرین لہبیت الحرام سہر دہرین) ﴿جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ ٲیمہ کردومانہ تہ دروشمی خوا بؤ ٲیوہ ﴿لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ﴾ بؤ ٲیوہ لہواندا خیر وچاکہ ہہیہ ﴿فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ کہوانہ (کاتی کردنیان بہقوریانی) ناوی خوا یان لہسہر بہینن ﴿صَوَافٍ﴾ لہ کاتیکدا لہسہر سیٰ ٲہل وہستانون و دہستی چہ بیان بہسراوہ ٲہوہ (لہبہر ٲوہی وشر بہ ٲیوہ سہر دہر ٲریت) ﴿فَإِذَا رَجَبَتْ جُنُوبُهَا﴾ جا کاتیک کہوتنہ سہر زوی بہ ٲہنشتدا (کاتیک گیانیان دہر چوو) ﴿فَكَلَّمْنَاهَا﴾ ٲوہ لہ گؤشٹہ کہیان بخون ﴿وَأَطَعُوا الْقَالِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾ وہ بیدنہ بہ ہہزاران و سوالکہران ﴿كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ﴾ ٲا بہو جورہ ٲوہ مالانانہمان بؤ ٲیوہ رامہیناوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ٲا سوٲاس گوزارین بؤ خوا ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ﴾ ہہ گیز ناگات بہ خوا ﴿لِحُومِهَا وَلَا دِمَائِهَا﴾ نہ گؤشتی ٲوہ (قوربانیانہ) نہخوننیان ﴿وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنكُمْ﴾ بہلام ٲوہی بہ خوا دہ گات تہقوا و پاریزکاری ٲیوہیہ ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ ٲا بہو جورہ ٲوہ مالانانہی بؤ ٲیوہ رامہیناوہ ﴿لِيُكْبِرُوا لِلَّهِ﴾ بؤ ٲوہی خوا بہ گہورہ بگرن (یادی بکہن) ﴿عَلَىٰ مَا هَدَيْنَاكُمْ﴾ لہسہر ٲوہی رٲنمونئی کردوون (بؤ سہر ٹایینی ٲروزی ئیسلام) ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾ وہ مژدہ بدہ بہچاکہ کاران ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ﴾ بہراستی خوا بہر گری ویشتیوانی دہ کات ﴿عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ لہوانہی کہ ٲروایان ہیناوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بیگومان خوا خوشی ناوی ﴿كُلَّ حِرَّانٍ كُفُورٍ﴾ ہموو خیانہتکار و بی باوہر

و کافر ٲك ﴿٣٨﴾

أذن للذين يقاتلون بأنهم ظالموا وإن الله على نصرهم لقدير
 ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
 رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ
 صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
 كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ
 لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
 ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْنٍ
 أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
 مُعْتَلَّةٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ آفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
 لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

﴿أَنْ رِيَّكَ دِرَا (بہ جنگ و جہاد کردن) ﴿لَّذِينَ يُقْتَلُونَ﴾ بہ تہو (موسلمانانہی) شہریان لہ گہ لدا
 دہ کریت ﴿يَأْتَهُمْ طُغْمَاءٌ﴾ لہ بہر تہو ہی کہ بہ راستی ستمیان لی کر اوہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ و ہ بیگومان خوا
 ﴿عَلَىٰ نَهْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ بؤ سہر خستنیان بہ تواناہ ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ تہوانہ ہی کہ دہر کران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ
 يَغْرِبُونَ﴾ لہ مال و ولاتیان بہ ناہق ﴿إِلَّا أَنْ يَقُولُوا﴾ تہنہا (گونہایان تہو ہ بو) کہ دہیان ووت
 ﴿رَبَّنَا اللَّهُ﴾ بہر و ہر دگارمان خواہہ ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ﴾ و ہ تہ گہر خوا خہ لکی لہ ناو نہ ہر دایہ
 ﴿بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ﴾ ہہندیکیان بہ ہہندیکی تریان ﴿لَهَدَمَتْ﴾ بیگومان دہر و خیترا (ویران دہ کرا)
 ﴿صَوْمِعٌ﴾ دیر (خہ لو تہ نگہ) ﴿وَبَيْعٌ﴾ و کلیسا ﴿وَصَلَوَاتٌ﴾ و کہ نیسہ ﴿وَمَسَاجِدٌ﴾ مزگوتہ کان
 ﴿يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمَاءَ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ کہ بادی خوا لہو (بہرستگایانہ) دا زور دہ کرا ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ﴾ و ہ
 بیگومان خوا یار مہ تی کہ سانیٹ تہ دات (وسہریان دہ خات) ﴿يَنْصُرُهُ﴾ کہ یار مہ تی (دینی) خوا
 دہدن ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَقَوِيَ عَزِيزٌ﴾ بہ ہینز و بالادہ ست و بہ تواناہ ﴿الَّذِينَ إِنْ
 مَكَتَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ تہوانہ ہی تہ گہر دہ سہ لاتمان پیدان لہ زہ ویدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ بہ چاکی نویژ
 بہ جی دہ ہینن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و ہ زہ کات دہدن ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فہرمان دہدن بہ چاکہ
 ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بہر گری دہ کمن لہ خرابہ ﴿وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ و سہر تہ نجامی ہموو کارہ کان
 تہنہا بہ دہ ست خواہہ ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ و ہ تہ گہر (بی باوہران) توبہ دروزن دہ زانن و باوہرت ہی ناکن
 ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ﴾ تہو ہ بیگومان پیش تہوانیش (گہ لانی تر) باوہریان نہ کرد (بہ پیغہ مہرہ کانیان)
 ﴿قَوْمٌ نُوحٍ وَّعَادٍ وَثَمُودٍ﴾ (وہک) گہ لی نوح و عاد و سہموود ﴿وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ و ہ گہ لی
 ئبراہیم و گہ لی لوط ﴿وَإِصْحَابُ مَدْيَنَ﴾ ہہر و ہا یارانی مہدین (ہوزی شوعہیب) ﴿وَوَكَّدَبَ
 مُوسَىٰ﴾ و ہ موساش بہ دروزن دانرا ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ﴾ تہمجا (بؤ ماوہیہک) مؤلہ تی ہی باوہراندما
 ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ﴾ دواتر تؤلہم لی سہندن و گرتمن ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ نِكْمَتُ﴾ جا چؤن بوو بہ گڑا چوونی
 ئیمہ (لہوان) ﴿فَكَأَيُّ مَن قَرَّبَهُ أَهْلَكَ نَهَا﴾ تہمجا چہندہا شار و دیہاتمان ویران کرد ﴿وَجِي
 ظَالِمَةٌ﴾ کہ (خہ لکہ ہی) ستمکار بوون ﴿فَجِي خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ تہو (شارانہ دیواری خانوہ کانی)
 کہ و تبوون بہ سہر سہر بانہ کانیندا ﴿وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ﴾ و ہ چہندہا بیر ہی خاوہن بوون (لہ کار کہ و تبوون)
 ﴿وَقَصْرٍ مَشِيدٍ﴾ و ہ چہندہا کوشکی بہر ز و بلند (بی خاوہن بوون) ﴿أَفَلَا يَسِيرُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ دہی
 نایا تہوانہ بہ زہی دا نہ گہراون ﴿فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ﴾ تا دلیان ہہیت ﴿يَعْقِلُونَ بِهَا﴾ بیری ہی بکہنہوہ
 (لہو ویران بوونہ) ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ الْيَسْمَعُونَ بِهَا﴾ یان گوئیان ہہیت گوئی ہی بگرن (بؤ راستی) ﴿فَاتَّهَا
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ﴾ لہ راستی دا چاوہ کان کویر نابن ﴿وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ﴾ بہ لکو تہو دلانہ کویر دہبن
 ﴿الَّتِي فِي الْأُصْدُورِ﴾ کہ لہ سینہ کاندان ﴿۵﴾

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
 عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن
 قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كُرْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَأَلَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
 وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
 إِذَا تَمَتَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي
 الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ ءَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
 مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ
 قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
 فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى
 تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

﴿وَسْتَغْفِرُونَكَ بِالْعَدَابِ﴾ وه‌ئه‌وان (قوره‌یش به‌گالته‌وه) به‌به‌له‌ داوای سزات لی ده‌که‌ن ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ له‌کاتیکدا هه‌رگیز خوا بیچه‌وانه‌ی به‌لینی خوی ناکات ﴿وَلَنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ﴾ و بیگومان پوژتیک لای په‌روه‌ردگارت ﴿كَأَنَّ سَنَةً﴾ وه‌که‌هه‌زار سال وایه ﴿وَمَا تَعْدُونَ﴾ له‌و سالانه‌ی ئیوه‌ ده‌یژمیرن ﴿وَكَأَنَّ مِنَ قَرِيْبَةٍ أُمَّيْنٌ لَهَا﴾ وه‌(خه‌لکی) چه‌نده‌ها شار و گوند (هه‌بوون) مؤله‌تم دان ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ که‌سته‌مکار بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهَا﴾ له‌باشان توله‌م لی سه‌ندن (وله‌ناوم بردن) ﴿وَالْوَالِي الْمَصِيْرُ﴾ وه‌هه‌ر بولای من ده‌گه‌رینه‌وه ﴿فَلْيَأْتِيَهَا النَّاسُ﴾ بلی ئه‌ی خه‌لکینه ﴿إِنَّمَا أَنَا لَكَ﴾ بیگومان من بو ئیوه‌ته‌نها ﴿بَدِيْرٌ مُّبِيْرٌ﴾ ترسینه‌ریکی ئاشکرام ﴿فَالَّذِيْنَ آمَنُوا﴾ ئه‌مجا ئه‌و که‌سانه‌ی بر وایان هیناو ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وه‌چاکه‌کانیان کرد ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ﴾ لیخو شبوون و پوژزیه‌کی به‌نرخ و فراوانیان بو‌ئاماده‌یه ﴿وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِیْ آيَاتِنَا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی هه‌ولیان داوه‌ بو‌(دزایه‌تی) ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ﴿مُعْجِزِيْنَ﴾ ناتوانا و ده‌سته‌پاچه‌ن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيْمِ﴾ ئه‌وانه‌ها و له‌ی دوزه‌خن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه‌ئیمه‌له‌پیش تو‌نه‌مان ناردووه‌ ﴿مِنْ رَّسُوْلٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ هه‌یچ ره‌وانه‌کراو یان بیغه‌مبه‌ریک ﴿إِلَّا اِذْ أْتَمَّتْ﴾ مه‌گه‌ر هه‌ر کاتیک (په‌راوی خودای) خویندبیته‌وه‌ بو‌گه‌له‌کی ﴿الْفِی السَّيْطٰنِ فِیْ اٰمٰنِيَّتِهٖ﴾ شه‌یتان گومان و هه‌سوه‌سه‌ی ده‌خسته‌ناو خوینراوه‌که‌یه‌وه‌ (تا خه‌لک باوه‌ری پی نه‌هینن) ﴿فَيَسْخُ اللَّهُ﴾ ئه‌مجا خوا لایده‌بات (بوچه‌لی ده‌کاته‌وه) ﴿مَا يَلْفِي السَّيْطٰنُ﴾ ئه‌وه‌ی شه‌یتان داویتی به‌گویی خه‌لکدا (له‌هه‌سوه‌سه‌ و دله‌راوکی و دوودلی) ﴿تُرِيحُكُمْ اَللّٰهُ اٰيَاتِهٖ﴾ پاشان خوا ئایه‌ته‌کانی خوی ده‌چه‌سپینی ﴿وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ﴾ وه‌خوا زانای کاردرسته‌ ﴿يَجْعَلُ مَا يَلْفِي السَّيْطٰنُ﴾ له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌و گومانانه‌ی شه‌یتان ده‌یخاته‌(دله‌کان خوا) ده‌یکاته‌ ﴿فِی سَنَةِ لِّلَّذِيْنَ﴾ (هوی) تاقیکردنه‌وه‌ بو‌ئه‌وانه‌ی ﴿فِی قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوْبُهُمْ﴾ نه‌خوشی له‌دلیندایه‌ و (ئه‌وانه‌ی) دلین ره‌قه‌ ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِيْنَ﴾ وه‌به‌راستی سته‌مکاران ﴿لَفِيْ شِقَاقٍ بَعِيْدٍ﴾ له‌دزایه‌تی به‌کی زور دوور (له‌راستی) دان ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ﴾ وه‌بو‌ئه‌وه‌بزانن ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿أُوْتُوا الْعِلْمَ﴾ که‌زانباریان پی‌دراوه‌ ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بیگومان ئه‌م (قورئان) ه‌راسته‌که‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت ه‌وه‌ ﴿فِيْ قُلُوْبِهِمْ﴾ یه‌تا باوه‌ری پی‌بیتن (بهرده‌وام بن له‌سه‌ری) ﴿فَتَخَيَّبَتْ لَهُ قُلُوْبُهُمْ﴾ وه‌دله‌کانیان ملکه‌ج و به‌ئارام بیی بو‌ئه‌و (خوا) ﴿وَإِنَّ اَللّٰهَ لَهَادٍ﴾ وه‌بیگومان خوا هی‌دایه‌تده‌ری ﴿الَّذِيْنَ آمَنُوا﴾ ئه‌و که‌سانه‌یه‌که‌ باوه‌ریان هیناو ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ بو‌سه‌ر ریگای راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا﴾ به‌رده‌وام ئه‌و که‌سانه‌ی بی باوه‌رن ﴿فِی مَرِيْبٍ مِّنْهُ﴾ له‌گومانان دهرباره‌ی قورئان ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه‌تا له‌ناکاودا پوژزی دوابی به‌خه‌یان ده‌گریت ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمْ﴾ یا به‌خه‌یان ده‌گریت (ودیت بویان) ﴿عَدَابٌ يَّوْمٍ عَقِيْبٍ﴾ سزای پوژزیکه‌ نه‌زوک و بی‌خیر (که‌پوژزی قیامه‌ته‌) ﴿

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَخْضَعُونَ كُلٌّ لِمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يَوْمَئِذٍ
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فُولَتْكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 مُهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
 أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لِيَدْخُلَنَّهُمْ مَدْخَلًا يُرْضَوْنَهُ
 وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ * ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
 مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي
 النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
 بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾
 الْمُرْتَدَّانَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ
 مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

﴿الْمَلِكُ يَوْمَ يَمَسُّ لِلَّهِ﴾ دہسہ لات و باشاہتہ ی لہو رُوژہ دا تہنہا بُو خواہیہ ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ لہ نیوانیاندا دادوہری دہکات ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تہ مجا تہو کہسانہ ی باوہرپان ہیتاہو کردوہہ چاکہکانیان کردوہہ ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ لہ بہہشتانی ہر نازو نیعمت دان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ہ تہو کہسانہ ی ہن باوہر ہوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و ہ تہا تہکانی تہمہیان بہدرو دہزانی ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ بُو تہوانہ ہہیہ ﴿عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ سزای رپسواکہر ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ و ہ تہو کہسانہ ی کوچیان کردوہہ ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہرپگای خوادا ﴿ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا﴾ پاشان کوژران (شہید ہوون) یان مردن ﴿لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ ہنگومان خوا رزق و پروژہ کی چاکیان دہداتہن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ و ہ ہنگومان خوا ﴿لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ چاکترینی رُوژی دہرانہ ﴿لَيَدْخُلَنَّهُمْ دُخَانٌ كَلْبَرٌ صَوْتُهُ﴾ سوہند بہخوا، خوا تہوانہ دہخاتہ جیگاہک کہہپی رازی دہبن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ و ہ ہنگومان خوا زانای لہسہر خوہہ ﴿ذَلِكَ﴾ تہمہ ی (باسمان کرد بوٹ) ﴿وَمَنْ عَاقَبَ﴾ و ہ ہر کہسیک تولہ ی خو ی بسیتیت (لہدہس درتژی کہر) ﴿بِمِثْلِ مَا عُوبَ بِهِ﴾ بہوہنہ ی تہو ستہمہ ی لہن کر اوہ ﴿ثُمَّ بُعِيَ عَلَيْهِ﴾ لہدوای تہوہ جاریکی تر دہست درتژی بکریتہ سہر ﴿لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ﴾ تہوہ ہنگومان خوا یارمہتی دہدات (سہری دہخات) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ عَوْرٌ﴾ بہرپاستی خوا چاوپوشی کہری لیبور دہیہ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ تہم (سہر خستہنی خوا) لہبہر تہوہیہ بہرپاستی خوا ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ تہوہندہ بہدہسہ لاتہ) شہو دہباتہ ناو رُوژہوہ (کاتیک شہو درتژ تر بیت لہر وژ) ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ و ہر وژ دہباتہ ناو شہوہوہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ و ہ ہنگومان خوا بیسہری ہینایہ ﴿ذَلِكَ﴾ تہمہہ ﴿يَأْتِ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ لہبہر تہوہیہ بہرپاستی ہر خوا ہق و راستہ ﴿وَإِنَّ مَا يَتَعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و ہ ہنگومان تہوہ ی جگہ لہخوا ہاواری لہ دہکہن (ودہپہرستن) ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ ہر تہو بہتال و ناراستہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ و بہرپاستی خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ ہر خو ی بہرزو ہلندو گہورہیہ ﴿الَّذِينَ﴾ تہا ناہینی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ﴾ کہ بہرپاستی خوا باراندوہتہن ﴿مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لہ تاسمانہوہ باران ﴿فَنُصِصَ الْأَرْضَ مَخْضِرَةً﴾ (بہو ی تہو بارانہوہ) زہوی سہوز دہبیت (بہر وہک) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ ہنگومان خوا ووردہینی ناگاہیہ (بہ ہموو شتیک) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ہر بُو خواہیہ تہوہ ی لہ تاسمانہکانہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و تہوہیشی لہ زہویدایہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ و ہ بہرپاستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَوِيُّ الْخَبِيرُ﴾

ہر خو ی ہن نیاز و دہولہمہندہ و شایستہ ی سوپاسہ ﴿١٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
 بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي
 أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾
 لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ
 فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٧﴾
 وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يُحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ
 ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ
 عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ اتَّخَذْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
 بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ
 يَسْطُونُ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبِيئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ
 ذَلِكُمُ النَّارِ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشَّ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نابینی (نازانی) بہ راستی خوا ﴿سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ﴾ رامی ہیناوه بوتان و خستوبہ تہہ خزمہ تانہ وہ ہہ موو ٹہو شتانہ ی لہ زہ ویدایہ ﴿وَأَلْفَاكَ تَجْرِي﴾ وہ کہشتی (رام ہیناوه بوتان) و دہروات ﴿فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ﴾ بہ ناو دہریادا بہ فہرمانی ٹہو (بہ فہرمانی خوا) ﴿وَمُوسَىٰ السَّمَاءَ﴾ وہ ٹاسمانی راگیر کردوہ ﴿أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ تانہ کہویت بہ سہر زہ ویدا ﴿إِلَّا بِإِذْنِي﴾ مہ گہر بہ فہرمانی ٹہو نہ بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿بِالْأَنبِيَاءِ لِرَبِّهِمْ﴾ دلسوز و میہرہ بانہ بہرانبہر بہ خہ لکی ﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ﴾ وہ ٹہو (خوا) زاتیکہ کہ زبانی پی بہ خشییون (لہ سہرہ تہای دروسکردتاناہوہ) ﴿تُرِييْتُمْ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ دواتر دہ تانمریتت باشان زیندوونان دہ کاتہوہ ﴿إِنَّ الْأَنْسَانَ لَكَفُورٌ﴾ بینگومان خہ لکی زور ناسوپاس و سپلہن ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ بؤ ہہ موو ٹوممہ تیک ﴿جَعَلْنَا مَنَسِكَ﴾ شہریعت و بہرنامہ یہ کمان داناوہ ﴿هُم تَالِيكُوهُ﴾ ٹہوان کاربان پی کردوہ ﴿فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْآخِرَةِ﴾ کہواتہ ناییت (خاوہن ٹایینہ کانی تر) لہ کاری ٹاییندا کیٹشہ و ٹاژاوہ لہ گہ لدا دروست کہن ﴿وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ وہ تو خہ لک بانگ بکہ بؤ لای بہرورد گارت ﴿إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ﴾ بینگومان تو لہ سہر ٹایینکی راستی ﴿وَإِنْ جَدَلُوكَ﴾ جائہ گہر دہمہ قالی و موجدہ لہ یان لہ گہ لدا کردیت ﴿فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ توش بلی خوا خوی چاک دہ زانی بہو کردہ وانہ ی کہ ٹیوہ دہ یکہن ﴿اللَّهُ يَخْتَصِمُ بَيْنَكُمْ﴾ خوا دادوہری دہ کات لہ نیو اتاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پروژی دوایدا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ﴾ لہو شتانہ ی کہ ٹیوہ ﴿فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ تیدا جیاوازن ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ﴾ نایا نازانی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بہ راستی خوا دہ زانی ﴿مَافِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بہ ہہ موو ٹہو شتانہ ی لہ ٹاسمان و زہ ویدایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾ بینگومان ٹہوہ ی باسکرالہ کتیب لہ (لوح المحفوظ) دایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بہ راستی ٹہم (زانیاریہ ی باسکرالہ بہ لای خواوہ ٹاسانہ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ٹہوان جگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن ﴿لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ (خوا) ہیچ بہ لگہ یہ کی نہ نار دو تہ خواوہ وہ لہ سہری ﴿وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ بینگومان خوشیان ہیچ زانیاریان دہر بارہ ی ٹہو (بہرستراوہ) نیہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وہ بؤ ستمہ کاران نیہ ﴿مِن نَّصِيرٍ﴾ ہیچ یارمہ تی دہر تیک ﴿وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ وہ کاتی بخوینریتہ وہ بویان ﴿آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ نیشانہ روونہ کانی ٹیمہ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لہ دم و چاوی ٹہو کہ سانہ ی پی باوہرن دہ بیینی ﴿الْمُنْكَرُ﴾ پروگرژی و تورہ یی ﴿يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ﴾ نزیکہ بہ لامار (وہیرش) بہرن بؤ ٹہو کہ سانہ ی ﴿يَتَلَوْنَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ کہ ٹایہ تہ کانی ٹیمہ یان بہ سہر دا دہ خوینتیتہ وہ ﴿قُلْ أَفَأَنْتُمْ﴾ (ٹہی موحمہ مد ﴿بَلَىٰ﴾ نایا ہہوالتان بدہ می ﴿بَشِّرْ مِنَ الَّذِينَ﴾ بہ خرابتر لہو (پروگرژی و تورہ بیہ ی) ٹیوہ چی یہ ﴿النَّارُ﴾ ٹاگری دوزہ خہ ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِي كَفَرُوا﴾ کہ خوا ی گہورہ بہ لینی داوہ بہو کہ سانہ ی کہ پی باوہرن ﴿وَيَسَّ لَمُصِيرٌ﴾ چ جیکہ و ٹاکامیکی خرابہ (کہ پی ی دہ گہن) ﴿﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ
الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ
لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْدَحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي
اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ
فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمْ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

سورة الحج

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خە لکینە ﴿صُرِبَ مِثْلُ فَأَسْتَمِعُوا اللَّهَ﴾ نمو ونە بە کە هینرا وە تە وە جا گو ئی بۆ بگرن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾ بینگومان ئە وانی هیا واریان لی دە کەن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لە جیاتی خوا ﴿أَنْ
 يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ هەر گیز ناتوانن میتشیک دروست بکەن ﴿وَلَوْ أَجْتَمَعُوا لَهُ﴾ هەر چەند هەموو شیان بۆ ی
 کۆبسنە وە ﴿وَإِنْ يَسْأَلْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا﴾ وە ئە گەر میتشیش شتیکیان لی بفرینی ﴿لَا يَسْتَنقِذُوهُمْ﴾
 ناتوانن لی بیستنە وە ﴿صَعَفَ الظَّالِمُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ داواکار و داوا لی کرا و لاواز و بی دەسە لاتن ﴿وَ
 مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئە وانی بە و شیوہ پنیوستە خوا بناسن نە یان ناسیوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
 بینگومان خوا بە توانای بە دەسە لاتە ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا﴾ خوا لە فریشتە کاندای
 نیر درا و هەلدە بژیرت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ هەر وە هالە خە لکیش دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بە راستی
 خوا بیسەری بینایە ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ناگادارە بە وە ی لە بەردە میاندا یە
 (رووی داوہ) و بە وە ی لە دویانە وە یە (دواتر روودەدات) ﴿وَالِي اللَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ﴾ و هەموو کارە کان
 هەر بۆ لای خوا دە گەر یتە وە ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە ی ئە وانی کە باوەر تان هینا وە ﴿أَرْكَعُوا
 وَأَسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ کورنوش و سوژدە بەرن و بەر وەرد گارتان بەرستن ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وە کاری چاک بکەن بۆ ئە وە ی رزگار بن ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیهاد
 و تیکۆشان بکەن لە پیناوی خوا دا بە و شیوہ یە ی شایستە و شیایو یە تی ﴿هُوَ أَجْتَبَاكُمْ﴾ ئە و (خوا)
 ئیوہ ی هەلبژاردوہ (بۆ هەلگرتنی ئە م ئاینە) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكَ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وە لە ئایندا هیچ
 کاریکی قورس و گرانی لە سەر دانە ناون ﴿فَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُرِيهِمْ﴾ ئە مە ئاینی ئیبراھیمی باوہ گورە تانە
 ﴿هُوَ سَمَنَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا﴾ ئە و (خوا) بیشتەر ئیوہ ی بە موسلمان ناو ناوہ وە لە م قورنانشدا
 ﴿لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ تا پیغە مەر بیئت بە شاھید لە سەر ئیوہ ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ وە ئیوہ ش
 بینە شاھید لە سەر خە لکی ﴿فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ﴾ کە واتە بە چاکی نوێژە کانتان بکەن
 وزە کات بدن ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ﴾ وە تە نھا پشت بە خوا ببستن ﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ چونکە هەر ئە و پشتیوانانە
 ﴿فَعَنَّمُوا لَكُمْ مِنَ الْمَالِ وَالْبَنَاتِ وَالضَّرَائِمِ﴾ ئای چەند پشتیوان و یار مە تی دەریکی چاکە ﴿۷۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
 ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
 فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ
 ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
 الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
 سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾
 ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
 آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
 خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهر بان

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به‌پرستی باوهر داران رزگار دهبین (سهر ده‌کهنون) ﴿۱﴾ ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾
 ئەو که سانه‌ی که له نویژه کانیاندا ﴿خَشِعُونَ﴾ له‌خواترسن (گه‌ردن که‌چن بو‌خوا) ﴿۲﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 وه ئەوانه‌ی ﴿عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ له‌ستی بی‌هووده‌خویان دوور ده‌گرن ﴿۳﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه ئەوانه‌ی
 ﴿لِلزَّكَاةِ قِيَالُونَ﴾ که‌زه‌کاتی (سامانیان) دهرده‌کهن ﴿۴﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه ئەوانه‌ی ﴿لِفُرُوجِهِمْ﴾
 حَفِظُونَ ﴿۵﴾ که‌باریزه‌ری داوینیان (له‌شه‌روال پیسی) ﴿۶﴾ ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ﴾ مه‌گه‌ر بو‌خیزانی
 خویان ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابو که‌نیزه‌کیک که‌بووبین به‌خاوه‌نیان ﴿فَأَنَّهُمْ عِبَادٌ مُّسْلِمُونَ﴾ ئەوه به‌پرستی
 ئەوانه سه‌رزه‌نشت نا‌کرین ﴿۷﴾ ﴿فَتَعِنَ ابْتِغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ ئەمجا هه‌ر که‌سی نیازی جگه‌له‌و (دوو‌جوهره
 ئافره‌ته) بکات (و‌ئاره‌زووی خوی تیربکات) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ئەوسا ئەوانه ده‌ست دریزی
 کهن ﴿۸﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُوا عَهْدَهُمْ إِذْ عَاثَرُوا﴾ وه ئەوانه‌ی که‌باریزه‌ری سپارده‌و به‌یمان‌ه‌کانیان ﴿۹﴾
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه ئەوانه‌ی که‌به‌ر ده‌وامن له‌سه‌ر نویژه‌کانیان ﴿۱۰﴾ ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾
 هه‌ر ئەوانه‌ن میرات‌گران ﴿۱۱﴾ ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ﴾ ئەوانه‌ی که‌ده‌بنه‌خاوه‌نی فیرده‌وس و میرات‌گری
 (به‌هه‌شت) ﴿هُم فِيهَا خالدُونَ﴾ ئەوان له‌به‌هه‌شتدا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿۱۲﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ﴾
 سویند به‌خوا به‌پرستی مروفمان دروست کرد ﴿مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ له‌خولاسه‌و پالفته‌یه له‌قور ﴿۱۳﴾
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْسًا﴾ له‌پاشان ئەومان کرد به‌نوتفه‌یه‌ک ﴿فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ له‌ئارام‌گایه‌کی قایم (مناللدانی
 دایک) دا ﴿۱۴﴾ ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَاقِلَةً﴾ دواتر نوتفه‌که‌مان کرد به‌خوینی مه‌یو ﴿فَخَلَقْنَا الْعَاقِلَةَ مُضْغَةً﴾
 ئەمجا خویننه‌مه‌یوه که‌شمان کرد به‌پارچه‌گوشتیکی جووا و ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾ ئەمجا پارچه
 گوشته‌که‌شمان کرد به‌ئیسقان ﴿فَكُنْتُمُ الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ ئەمجا به‌گوشته (به‌یکه‌ره) ئیسکه‌که‌مان
 داپوشی ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان ئەومان کرد به‌دروست کراویکی تر ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ﴾ جا‌گه‌وره
 و پیروزه‌ئهو‌خوابه‌ی ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ که‌چاکترینی به‌دی هینه‌رانه ﴿۱۵﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ﴾
 پاشان به‌پرستی ئیوه له‌دوای ئه‌وه هه‌مووتان دهرن ﴿۱۶﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ فَوْقَ أَعْيُنِنَا قِيَمَةً تُجْعَلُونَ﴾ له‌پاشان
 بیگومان ئیوه له‌پروری دواییدا زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌پرستی
 له‌سه‌ری ئیوه‌وه دروستمان کردوه ﴿سَبْعَ سَمَاوَاتٍ﴾ سه‌وت نه‌وم ئاسمان ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾
 وه ئیمه له‌دروست کراوه‌کان بی‌ئاگانین ﴿۱۸﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ط وَإِنَّا عَلَيَّ
 ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ
 وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَاوَاكِهِ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً
 تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِّلأَكْلِيَّةِ ﴿٢٠﴾
 وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّسُقْيِكُمْ مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا
 مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَأَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فترَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ
 ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ
 الْفُلْكَ يَا عَيْنُنَا وَأَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
 الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وە لە ئاسمانەوہ بە ئەندازە (ی پتووست) بارانمان باراند ﴿فَأَسْكَنَّا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەمجا ئەو (ئاو)مان لە زەوی دا ھیلا یەوہ (راگرت) ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَیْ ذَهَابٍ بِهٖ﴾ وە بیگومان ئیمە بەسەر لە ناو بردنی ئەو (ئاو) دا. ﴿لَقَدْ رَوَّوْا﴾ بەتواناین ﴿فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهٖ﴾ ئەمجا بە ھوی ئەو (باران) وە بەدیمان ھیتاوە (رواندومانە) بۆتان ﴿جَنَّاتٍ مِّنْ تَحْتِهَا أَعْنَابٌ﴾ چەند باخی خورما و تری ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاوَكَّةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئێو ھەبە لەو باخانەدا میوہی زۆر ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە ھەندیکیان دەخۆن (بەشیوہی بژئوی وەك میوژ و خورما) ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْبَانَ﴾ ھەر و ھا (رواندومانە) جۆرہ دارێك (زەیتون) كە لە طوری سینا دەرویت ﴿تَبْتُ بِالْأَدْحَانِ وَصَبَّحَ لِلآكِلِينَ﴾ كە رۆن و پینخۆرێك دەگرت بۆ ئەوانە ی دەخۆن ﴿وَإِن لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ﴾ وە بەراستی بۆ ئێو لە مالات و ئاژەلدا پەند ھەبە ﴿لَشُقْبِكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا﴾ پیتان دەنووشین ئەو (شیر) ھ ی لە ناو سکیاندا بە ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ كَثِيرَةٌ﴾ وە بۆ ئێو لەو (ئاژە لانەدا) سوود و كەلكێکی زۆر ھەبە ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ و لیشیان دەخۆن ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ لُحُومٌ﴾ وە لەسەر (بشتی ھەندی لە) ئەوان و لەسەر (بشتی) كەشتیەكانیش سوار دەكرین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِہٖ﴾ سویند بەخوا بەراستی ئیمە نووحمان نارد بۆ لای ھۆزەكە ی ﴿فَقَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا لِلَّهِ﴾ جا پبسی ووتن ئە ی ھۆزەكە م خوا بەرستن ﴿مَّا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ئێو جگە لەو بەرستراویکی ترتان نی یە ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دە ی ئایا خۆتان نا پاریزن ﴿فَقَالَ﴾ جا ووتیان ﴿الْمَأُؤَأِّيٰنِ كَفَرُوا مِن قَوْمِہٖ﴾ ئەو دەسە لانداری و ناودارانە ی كە بی باوہر بوون لە ھۆزەكە ی (نوح) ﴿مَّا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئەم (نوح) تەنھا كەسێكە وەك ئێوہ ﴿يُرِيدُ أَنْ يَبْتَغِيَ غَنًا لَّكُم﴾ دەبەوێت خۆ ی بكاتە گەورە بەسەرتانەوہ ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ ئەگەر خوا بیوستانا بە (پنغەمبەرێك بنیری) فریشتە ی دەناردە خواروہ ﴿مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ ئیمە شتی و امان نەبیستووہ ﴿فَبَدَّ أَبَا بَاتًا الْأَوَّلِينَ﴾ لە باو و باپیرە پیتسووہ كانمانەوہ ﴿إِن هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ئەم (نوح) ھەر بیاویكە ﴿بِهِ جِنَّةٌ﴾ شیتی لە گەلدابە ﴿فَتَرَضَّوْا بِهٖ حَتَّىٰ حَبِنَ﴾ جا تاماوە یكە چاوەروانی بكن (بەلكو چاك بیتەوہ) ﴿فَقَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ (نوح) ووتی ئە ی بەرورد گارم بارمەتیم بدە (سەرم بخە) ﴿يَمَّا كَذَبُونَ﴾ لەبەر ئەوہ ی باوہریم بی ناھینن ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهٖ﴾ ئەمجا ئیمە نیکامان بۆ كرد ﴿أَن اصْبِرْ إِلَى الْفَلَكَ﴾ كە كەشتیەكە دروست بكە ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا﴾ بە پیتش چا و چاودیری و فەرمان و نیکای ئیمە (لەم ئایە تەدا باسی سیفتی - چا و، عین - ھاتووہ بۆ خوی گەورہ، برومان پیتەتی بەبی ھیچ لینچواندن و لیکدانەوہ یك، شیوہكە ی نازانین وە تەنھا خوا خۆ ی دەزانیت) ﴿فَإِذَا حَآءَ أَمْرًا﴾ ئەمجا کاتی فرمانی ئیمە (بۆ لە ناو بردنی ئەوان) ھات ﴿وَفَارَ التَّنُورُ﴾ و ئاو لە تەنورەوہ ھەلقولا (نیشانە ی دەسپێکردنی توفانەكە یە) ﴿فَأَسْأَلُ فِيهَا﴾ تۆش بیخەرە ناو كەشتی یەكەوہ (سواری كە) ﴿مِن كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ﴾ لە ھەموو جۆرہ (ئاژە لێك) جوتێك (نیر ومی یەك) ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ ھەر و ھا (سوار بكە ئەندامانی) خیزانەكە ت جگە لەوانە یان كە بریاری لە ناو چوونیان دراوہ (كە كورەكە ی و ھاوسەرەكە ی بوون) ﴿وَلَا تُخْطِبُنِي﴾ و قسەشم لە گەلدما مەكە ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لە بارە ی ئەوانە ی كەستە میان كردوہ (و باوہریان نەھینا) ﴿إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ چونكە بیگومان ئەوانە دەخكێترین ﴿﴾

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
بَجَّحَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَائِكَةُ لِمَنِ الْقَوْمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاللَّيْلُ نَافِلَةٌ عَلَيْهُمْ فِي كَيْفِ الْمَآثِرِ
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ
مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ
﴿٣٤﴾ أَيْعِدُكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ
﴿٣٥﴾ * هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ لِمَا تُوَعَّدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
الَّذِينَ نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعْدَ اللَّقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ﴾ ئەمجا کاتى تۆ و ئەو که سانسەى لە گەلت دان سوارى کەشتى یە که بوون
﴿فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (ئەى نوح) بلى سوپاس بۆ خوا یە کى ئەو تۆ ﴿بِحَنَانٍ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ که یتیمى رزگار کرد
لە دەست گەلى زالمەن ﴿﴿ وَفُلْ رَبِّ أَنْزَلْنِي مِنْ لَمْبًا مَبَارَكًا﴾ وە بلى ئەى پەرورەدگارم دامبەزینە (لە کەشتى یە که) لە
جیگایە کى پیرۆز و بە فەردا (که کىوى جوودى یە لە کوردستانی تورکیا) ﴿﴿ وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُرْسَلِينَ﴾ وە تۆ (خوا یە)
چاکترینى دابەزینەرانى ﴿﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ بە راستى لەم (بە سەرھاتى نوح دا) بەند و نیشانەى زۆر ھە یە
(بۆ که سانسى ژىرو و ھۆشمنەند) ﴿﴿ وَإِنَّ كَذَلِكَ لَلْمُبْتَلِينَ﴾ وە بە راستى یتیمە تاقیکەر و ھە یە (بۆ ھەموو خەلک) ﴿﴿ فُرُشْنَا نَأْمَانٍ
بَعْدِهِمْ﴾ باشان لە دواى ئەوان بە دیمان ھینا ﴿﴿ فَرَوَاءَ آخِرِينَ﴾ گەل و نەو یە کى تر ﴿﴿ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ﴾
ئەمجا لە ناو ئەواندا پیغەمبەر یکمان لە خویمان نارد ﴿﴿ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پى و وتن) تەنھا خوا پەرستن ﴿﴿ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ
غَيْرُوهُ﴾ جگە لەو (خوا یە) پەرستراوینى تر تان نى یە ﴿﴿ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دەى ئایا خوئان نا پار یزن (لە خواناترسن)
﴿﴿ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ دەسە لاتداران و ناودارانى (ھوود علیە السلام) و وتیان ﴿﴿ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ﴾ ئەوانەى که پرۆیان نە ھینا و بى باوەر بوون بە دیدارى پرۆزى دواى ﴿﴿ وَأَتَرَفْتُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾
وہ لە ژيانى دونیادا ناز و نعیمة تمان بى دابوون ﴿﴿ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (ووتیان) ئەمە ھەر مرۆفیکە و ھە کى ئیوہ
﴿﴿ يَا كُلِّ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنَّهُ﴾ لە ھەوى ئیوہ دە یخۆن (ئەویش) دە خوات ﴿﴿ وَيَشْرَبُونَ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ وە لە ھەوى ئیوہ
دە یخۆن ھەوہ (ئەویش) دە خوات ھەوہ ﴿﴿ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِّثْلُكُمْ﴾ سویند بە خوا ئە گەر ئیوہ گوێر یە لى بە شەرینى
و ھە کى خوئان بکەن ﴿﴿ إِنَّكُمْ إِذًا لَلْحَسِرُونَ﴾ بیگو مان ئەو کاتە ئیوہ لە زبان باران دە بن ﴿﴿ أَعِدُّكُمْ أَنْ تُكْرِمَاتُمْ﴾
ئایا ئەو (ھوود علیە السلام) بە لىن بە ئیوہ دە دادت کہ بە راستى کاتى مردن ﴿﴿ وَكُنْتُمْ رَبَّاءَ وَعِظَامًا﴾ وە بوون
بە خا ک و ئیسک (ی رزیو) ﴿﴿ أَنْكُمْ مُّخْجَوْنَ﴾ بیگو مان ئیوہ (لە گوێر) دەر دە ھینرین (زیندوو دە کرین ھەوہ) ﴿﴿
هَهَيَّاتُ هَهَيَّاتُ﴾ زۆر دوورە، ئەستەمە ﴿﴿ لِمَا تَوْعَدُونَ﴾ ئەو بە لىتەى بە ئیوہ دراوہ (گوایە زیندوو دە کرین ھەوہ)
﴿﴿ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ ژیان (یکى تر) نى یە تەنھا ژيانى ئەم دونیا یە مان نە بى ﴿﴿ تَمَوْتُ وَنَحْيَا﴾ دە مرین
و دە ژین (نەوہ لە دواى نەوہ) ﴿﴿ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ وە یتیمە زیندوو نا کرین ھەوہ ﴿﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ئەوہ (که
دە لى پیغەمبەر م) تەنھا پیاویکە ﴿﴿ أَفَتُرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درۆ دە کات بە دەم خواوہ ﴿﴿ وَمَا نَحْنُ لَهُ رَبُّؤْمِنِينَ﴾ وە یتیمە
ھەر گیز باوہ رى بى ناکە یە ﴿﴿ قَالَ رَبِّ أَضْرِبْنِي﴾ (ھوود علیە السلام) ووتى ئەى پەرورەدگارم یار مە تىم بدە
(و تۆ لە بیان لى بسەنە) ﴿﴿ يَمَّا كَذَّبُونَ﴾ بە ھوى ئەوہى کہ باوہ رىم بى ناهینن ﴿﴿ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ﴾ (خوا) فەر مووى
لە ماوہ یە کى زۆر کەمدا ﴿﴿ لَيُصِيبَنَّ نَدِمَاتٍ﴾ بیگو مان بە شیمان دە بن ھەوہ ﴿﴿ فَأَلْحَدْنَاهُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ ئەمجا
شریخە و دەنگینى زۆ بە ھیز (دای بە سەر یاندا) ھەموویانى گرت کہ ھە قیان بوو ﴿﴿ وَفَجَعَلْنَاهُ عَنَاءً﴾ و ئەوانمان
کرد بە (وینەى) پوش و کەفى (سەر لافاؤ) ﴿﴿ وَبَعَدَ اللَّقْمِ الظَّالِمِينَ﴾ جا دوورى (لە رەحمەتى خوا) بۆ گەلى
سەتەمکاران ﴿﴿ فُرُشْنَا نَأْمَانٍ بَعْدِهِمْ﴾ دواتر لە باش ئەوان بە دیمان ھینا ﴿﴿ فَرَوَاءَ آخِرِينَ﴾ چەند گەل
و ئوممە تىکی تر ﴿﴿﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
 تَتْرَآكُلُ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
 وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعَدَ الْقَوْمِ لَآيُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى
 وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
 ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
 ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَهُ نَسَبًا وَآيَةً وَءَاوَيْنَهُمَا إِلَى رِبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
 ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّو مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا نُطَمِّدُهُمْ
 بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا﴾ هیچ ئوممه‌تی له ماوه‌ی دیاری کراو (بۆ مردن) یان نه پیش ده‌کهنه ﴿وَمَا يَسْتَحْزِرُونَ﴾ نه‌دواش ده‌کهنه ﴿﴿تُرْأَسْنَا تُرْأَسْنَا تَرَّا﴾﴾ له‌باشان پیغه‌مبه‌رانی خۆمان یه‌ک له‌دوای یه‌ک نارد ﴿كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا﴾ هه‌ر کاتی ئوممه‌تیک له‌خۆیان پیغه‌مبه‌ریکیان بۆ بهاتایه ﴿كَذَّبُوهُ﴾ باوه‌ریان پی نه‌ده‌هینا ﴿فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا﴾ جا ئیمه‌ش ئه‌م ئوممه‌ته (بی باوه‌رانه‌مان) یه‌ک به‌ دوای یه‌کدا (له‌ناوبرد) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ وه (باسی) ئه‌وانمان کرده‌ رووداو وچه‌ند به‌سه‌ره‌اتیک (که‌خه‌لکی له‌نیوان خۆیان باسی بکه‌ن) ﴿فَعَدَا الْقَوْمَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئه‌مجا دووری (له‌ره‌حمی خوا) بۆ گه‌لی باوه‌ر ناهین ﴿﴿تُرْأَسْنَا مُوسَى وَآخَاهُ هَارُونَ﴾﴾ له‌باشان موسا و هاروونی برامان نارد ﴿يَا أَيُّهَا سُلْطَانُ مُبِينٍ﴾ به‌نیشانه‌کانمان و به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾﴾ بۆ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ به‌لام خۆیان به‌گه‌وره‌دانا (باوه‌ریان نه‌هینا) ﴿وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ﴾ وه ئه‌وان گه‌لیکی ده‌سه‌لاتدار بوون به‌سه‌ر خه‌لکیدا ﴿﴿فَقَالُوا أَأُؤْمِنُ لِمَنْ مِثْلَنَا﴾﴾ ئه‌مجا ووتیان ئایا ئیمه‌ به‌دوو که‌سی وه‌ک خۆمان باوه‌ر بینین. ﴿﴿وَقَوْمُهُمَالَا عِبْدُونَ﴾﴾ له‌کاتیکدا گه‌له‌که‌یان (به‌نی ئیسرائیل) ئیمه‌ ده‌به‌رستن (گه‌ردن که‌چن بۆ ئیمه‌) ﴿﴿فَكَذَّبُوهُمَا﴾﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ باوه‌ریان پی نه‌هینان ﴿﴿فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾﴾ ئه‌مانیش (وه‌ک گه‌لانی تر) له‌ناو بران ﴿﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾﴾ سویند به‌خوا بینگومان ئیمه‌ ته‌وراتمان به‌خشیی به‌موسا ﴿﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾﴾ تا (به‌نی ئیسرائیل) رینمموون بین ﴿﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّةً ءَايَةً﴾﴾ هه‌روه‌ها عیسای کوپی مه‌ریه‌م و دایکیمان کرد به‌به‌لگه‌و موعجیزه‌به‌ک ﴿﴿وَأَوَّيْنَاهُمَا إِلَىٰ رِبْوٍ﴾﴾ وه‌ر دوو کیان (عیسا و دایکی) مان دانا له‌شوینیکی بلند (بیت المقدس) ﴿ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ که‌خواه‌نی (هه‌موو هۆبه‌کی) چه‌سانه‌وه‌و کانیاه ﴿﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾﴾ ئه‌ی نیر راوانی خودا ﴿﴿كُلُّ أُمَّةٍ أَطَّيَّبَتْ﴾﴾ له‌خۆراکی پاک (چه‌لال) بخۆن ﴿﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾﴾ وه‌ کرده‌وی چاک بکه‌ن ﴿﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾﴾ (چونکه‌) به‌راستی من به‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌یکه‌ن ئاگادارم ﴿﴿وَإِنَّ هَذِهِ ءَأُمَّتُكُمْ﴾﴾ وه‌بینگومان هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ ناین و دینی ئیوه (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ران ده‌ستی بیوه‌ بگرن) ﴿﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾﴾ که‌یه‌ک ئایین و به‌رنامه‌یه ﴿﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ فَاتَّقُون﴾﴾ وه‌منیش په‌روردگار تانم که‌واته‌ خۆتان په‌ریزن (له‌توله‌م) ﴿﴿فَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾﴾ (شوینکه‌و توانیان) ئاینه‌که‌یان (که‌یه‌ک ئایین بوو) په‌رچه‌ په‌رچه‌ کرد له‌نیوان خۆیاندا به‌چه‌ند په‌رچه‌به‌ک ﴿﴿كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قِرْحُون﴾﴾ جا هه‌ر کۆمه‌ل و ده‌سته‌به‌کیان دلخۆشن به‌و (به‌شه‌ ئایینه‌ی) که‌هه‌یانه ﴿﴿فَدَرَّ هُرْفِي غَمْرِيهِمْ﴾﴾ که‌وا بوو وازیان لی بیته‌ له‌و بی ئاگایی و گوپراییی به‌ی داپیوشیون ﴿﴿حَتَّىٰ حِينٍ﴾﴾ (بابزین) تاماوه‌یه‌ک ﴿﴿أَيُّسَبُونَ﴾﴾ ئایا ئه‌وانه‌ واده‌زانن ﴿﴿أَنَّمَا يُدِخِرُ بِهِ﴾﴾ ئه‌وه‌ی بییان ده‌به‌خشین ﴿﴿مِنْ قَالٍ وَيَبِينٍ﴾﴾ له‌سامان و مندالان ﴿﴿سُبْحٰنَ لَهْمُ فِي الْخَيْرَاتِ﴾﴾ (به‌هۆی شیویانه‌وه‌) په‌له‌مان کردووه‌ بۆیان له‌خیر و خۆشیه‌کاندا ﴿﴿بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾﴾ (نه‌خیر وانی یه‌) به‌لکو ئه‌وانه‌ هه‌ست ناکه‌ن (که‌ بۆ تا‌قی کردنه‌وه‌یانه‌) ﴿﴿إِنَّ الَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ﴾﴾ به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ترسی (سزای) په‌روه‌ردگاریان هه‌میشه‌ ده‌ترسن ﴿﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِعِبَادَتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾﴾ وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ به‌ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاریان باوه‌ر دینن ﴿﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ﴾﴾ وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ش که‌هاوبه‌ش بۆ په‌روه‌ردگاریان دانانین ﴿﴿

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجُونَ ﴿٦٥﴾
 أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَا تَكِلْفُ
 نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ﴿٦٧﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ
 هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
 يَجْعَرُونَ ﴿٦٩﴾ لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تَتَصَرُونَ ﴿٧٥﴾ قَدْ كَانَتْ
 آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾
 مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرَاتٍ تَهْجُرُونَ ﴿٧٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ
 جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
 فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ
 وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
 السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
 عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَبُّكَ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَالِكُونَ ﴿٧٤﴾

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتًا﴾ وہ ٹھو کہ سانهی کہدہیہ خشن ٹهوی (لهزه کات و خیر دهی) بیہه خشن ﴿وَقُلُوبُهُمْ
 وَجِلَةٌ﴾ له کاتیکدا دلیان ده ترسی (دهله رزی) ﴿أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ له بهر ٹهوی دلنیاں بۆ لای بهر ورده گاریان
 ده گه رینه وه ﴿أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ﴾ ئا ئه وانه (که خاوه نی ٹهو سیفه تانه بوون باسکران) بهله ده کهن
 له ئه نجامدانی چاکه کاندا ﴿وَهُرَّهَا سَافِرُونَ﴾ وه ٹهوان بۆ چاکه کردن له پیشن ﴿وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾
 وه ئیمه ٹهرك ناخهینه سهر هیچ کهس به قهدهر توانای خوی نه بی ﴿وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَّطُوقُ بِالْحَقِّ﴾ وه کتیبیکمان
 له لایه (کردهوی هممو بهنده کانی تیدایه) که به راست و دروستی ددهوی ﴿وَهُرَّ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه هیچ سته مینک
 له وان ناکری ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ﴾ به لآم (بی پرویان) دلہ کانیان ﴿فِي عَمْرٍو مِّنْ هَذَا﴾ له بین ئاگایی و نه زانی دایه له م
 (کتیب و نامه ی کرده وه) ﴿وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ﴾ وه ٹهوان چهند کردهوی خرابی تریان ههیه جیاوازه
 له کردهوی باوه رداران ﴿هُرَّهَا عَمِلُونَ﴾ که ٹهوان هه همیشه ئه نجام ده ریانن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَكَّ﴾ هه تا ٹهو کاته ی
 ﴿أَلْحَدْنَا مَرْتَفِعِهِمْ بِالْعَذَابِ﴾ که سزا به سهر گه وره خوش گوزه رانه کانیاندا دینین (له دونیادا) ﴿إِذَا هُمْ يَخْرُجُونَ﴾
 له نا کاودا ٹهوان دهس ده کهن به هاوار و پارانه وه ﴿لَا يَخْرُجُوا إِلَيْهِمْ﴾ (بی یان دهوتری) ئه مرؤ هاوار مه کهن
 ﴿إِنَّكُمْ مِتَّانَا لَنُصْرُونَ﴾ به راستی ئیوه له لایه ن ئیمه وه یار مه تی نادرین ﴿فَدَكَاتَآ إِنِّي تُنَالِي عَلَيْكُمْ﴾ بیگومان
 (پیشتر) ئایه ته کانی من ده خوئیرایه وه به سهر تاندا ﴿فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكُصُونَ﴾ به لآم ئیوه به دوا ی
 خو تاندا پاشه و پاش ده گه رانه وه ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾ له بهرامبر ٹهو (قورٹانه) دا خو تان به گه وره ده زانی
 ﴿سَمِرًا نَهَجْرُونَ﴾ شه و گارتان ده برده سهر به گالته کردن و قسه ی ناشرین و وتن (به ئایه ته کانی ئیمه) ﴿وَلَا
 أَقَامَ يَدْبُرُوا الْقَوْلَ﴾ دهی ئایا ٹهوان (قوره یش) بیران له م قورٹانه نه کردؤ ته وه ﴿أَمْ جَاءَهُمْ﴾ یاشتیکیان
 بۆ هاتو وه ﴿مَا لِيَأْتِيَ آبَاءَهُمُ الْأَوْلَادِ﴾ که بۆ باو و بایره پیشینه کانیان نه هاتو وه ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ﴾
 یایغه مبه ره که یان نه ناسیو وه ﴿هُرَّ لَهُم مِّنْ كُرُون﴾ بهو هوی وه وه ٹهوان دان به پیغه مبه رایه ته که یدا نائین ﴿وَلَا
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ حِجَّةٌ﴾ یاده لین ٹهو (پیغه مبه ره) شیته ﴿بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی یه) به لکو حه ق
 و راستی بۆ هیتاون ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ﴾ به لآم زۆ به یان بوغزینهری حه ق و راستین (رقیان لییه تی)
 ﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه نه گهر حه ق و راستی شوین هه وا و ئاره زوی ٹهوان بکه و تابه ﴿لَفَسَدَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ ئاسمانه کان و زهوی و هممو ٹهوانه ی تیا یاندا یه ده شیوان و تیک ده جوون
 به سهر یه کدا ﴿بَلْ آتَيْنَاهُمْ بَدْرًا﴾ به لکو ئیمه قورٹانیکمان بۆ هیتاون که هوی یادخسته وه (و سهر به رزی)
 یه بۆ ٹهوان ﴿فَهَرَّ عَنْ دُرِّهِمْ مُعْضُونٌ﴾ به لآم ٹهوان له بیر خسته وه (و سهر به رزی) خو یان پشتیکه رن ﴿وَلَا
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرَجًا﴾ یا داوای پاره و خه رج له وان ده که ییت (له به رانه ر بانگه وازه که ت دا بۆ یه باوهر
 ناهینن) ﴿فَخَرَجَ رَيْكَ خَيْرٌ﴾ ٹهو به خشش و رۆزی بهر ورده گارت چاکتره (بۆ تۆ ئه ی مو حه ممه د ﷺ)
 ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِنَ الرِّزْقِ﴾ وه خوا چاکترینی رۆزی ده رانه ﴿وَأَنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ﴾ وه به راستی تۆ ٹهوان بانگ ده که ییت
 ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه بیگومان که سانی که باوهر یان
 نیه به رۆزی دوا یی ﴿عَنِ الصِّرَاطِ لَنُنَكِّرُكَ﴾ له م رینگا راسته لادهرن ﴿

* وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُوفُ فِي طُغْيَانِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَاهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفَ
 اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
 الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْنَا
 لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ
 إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ
 فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ
 بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ﴾ وه ته گهر ره حم به وان (بت بهرستانی قوره بیش) بکهین ﴿وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ صُرُّهُ﴾ وه تهو ناخوشی و به لایه ی له سه ریان بوو لایهین و هه لیگرین (که بریتی بوو له برستی بیوماوه ی حهوت سال) ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَحْرِ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ (نهك بیر ناکه نه وه) بیگومان له سه ر که شی خو یان داروده چن و به سه ر گهر دانی ده میتنه وه ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعُقَابِ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه ته وانمان تووشی سزا و نازار کرد (تا هوش بکه نه وه) ﴿فَمَا اسْتَكَاوُوا لِلرَّبِّهِمْ﴾ به لام ته وان (له بهر انبه ر) پهروه ردگار یاندا نه خو یان به که م زانی (ملکه چ بوون بوی) ﴿وَمَا يَنْصَرِعُونَ﴾ وه نه هانا و نزیان (بوخوا) ده بهن له کاتی ناره حه تی دا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا﴾ (به رده وام بوون له سه ر حالی خو یان) تاکاتی دهر گایه کمان بؤ کردنه وه ﴿وَأَعْدَابٍ شَدِيدٍ﴾ که سزابه کی زور سه ختی هه بوو ﴿إِذْ هُمْ فِيهِ مُبَسُوتُونَ﴾ ئیتر کتوپر له ویدا بی ئومید بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه تهو (خوا) زاتیکه دروستی کردوه بؤ ئیوه گوی و چاوو دل ﴿فَلْيَلَا مَا تَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی تهو ناکه ن زور که م نه بی ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه تهو (خوا) زاتیکه ئیوه ی (دروست کردوه و) بلاوی کردونه ته وه به زه ویدا ﴿وَالَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وه هه ر لای ته ویش کوده کرینه وه (له روژی دوا پیدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ وه تهو (خوا) زاتیکه ده زینی و ده مرینی ﴿وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه حیواوزی شهوو روژیس هه ربه ده ست ته وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی ئایا ئیوه بیر ناکه نه وه؟ ﴿بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالُوا﴾ (نه خیر بیر ناکه نه وه) به لکو ته وان هه ر ته وه یان ده ووت که پیشوه کانیان ده یان ووت ﴿قَالُوا أَمْ دَامْنَا﴾ ده یان ووت ئایا کاتی که مردین ﴿وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا﴾ و بووین به خوؤل و ئیسکی (ریزوو) ﴿أَمْ نَأْتِيكُمُ الْمَوْتُ﴾ ئابا ئیمه (جاریکی تر) زیندوو ده کرینه وه ﴿لَقَدْ رُعدنا نحن وءآبآؤنا هذآ﴾ سویند به خوا بیگومان تم به لینه به ئیمه و باوو باپیرانمان درابوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له مهو پیش ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرٌ الْأُولَئِكَ﴾ تم (به لینه نه) هیچ نه جگه له ته فسانه ی (سه ی پرو پوچی) پیشوه کان ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ (ته ی موحه مه د) بلی زهوی و ته وه ی له ناویدا به هی کی یه؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ته گهر ئیوه شت ده زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده لین (هه مووی) هی خوا به ﴿قُلْ أَفَلَا تَدْعُرُونَ﴾ بلی ده ی ئایا بییر ناکه نه وه ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ﴾ بلی ته ی کی پهروه ردگاری حهوت ناسمان ﴿وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ و پهروه ردگاری عه رشی گه وره به ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده لین (هه مووی) هی خوا به ﴿قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ بلی ده ی ئایا خو تان نپار یزن (له خوا ناترسن) ﴿قُلْ مَنْ يُبْدِيهِمْ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ بلی کی فه رمان ره وایی هه موو شتیکی به ده سه ته ﴿وَهُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَا يَجْرُ عَلَيْهِ﴾ وه به نای (هه موو لایه ك) ده دات و که س له و په نا نادریت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ته گهر ئیوه شت ده زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده لین (هه موو ته وانه) هی خوان ﴿قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ﴾ بلی که واته ئیوه چو ن سیحر و جادو وتان لی کراره (که ئایی خوا به ناحق ده زانن له گه ل دان ناتان به هه موو راستی به کانیدا) ﴿۸۸﴾

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ
 وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ
 وَعَلَىٰ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾
 عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ
 إِمَاتِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ أَدْفَعْ بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ
 أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ
 يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
 ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا
 كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾
 فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ
 ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
 خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

﴿بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی یہ) به لکو ٹیمہ راستیمان بؤ هیتان ﴿وَأَتَاهُمُ لَكَدْرُوت﴾ وه بینگومان نه وان دروزن ﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾ خوا هیچ رۆله یه کی بؤ خوی بریار نه داوه ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ وه هیچ بهرستراویکی تری له گه لدا نه بووه ﴿إِذَا ذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ﴾ (نه گهر بهرستراوی تری له گه لدا بوايه) نه و کاته ههر بهرستراویک چی دروست کردووه (بؤ خوی) ده برد ﴿وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ وه هه نندیکیان زال ده بوون به سهر هه نندیکی تریاندا ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ خوا پاک و بینگهرده له وهی نه وان ده بلین ﴿عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانای هه موو نهیئی وئاشکر اکانه ﴿فَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ وه بهرزو بلنده له وهی که نه وان (بت بهرستان) ده یکه نه هاو به شی ﴿قُلْ رَبِّ إِمَائِي﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی نه ی پهروه ردگارم نه گهر هه نیشانم ده دیت ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾ نه و سزایه ی که به وان به لین دراوه ﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي﴾ نه ی پهروه ردگارم مه مخهره ﴿فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ریزی گه لی سته مکارانه وه ﴿وَأَنذِرْ عَلَىٰ أَن تُرِيكَ مَا وَعَدْتَهُمْ لَقَدْ رَوْنُ﴾ وه به راستی ٹیمه به تواناین نه و به لینه ی (سزای) به وانمان داوه نیشانم بده بن ﴿أَدْفَعْ يَأْتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ﴾ به جوانترین و چاکترین شیوه بهرگری بکه له خراپه ﴿تَحْنُ أَعْلَمَ بِمَا يَصِفُونَ﴾ ٹیمه ئاگادارترین به وهی نه وان ده بلین (به خوت و تاینه که ت) ﴿قُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ﴾ وه بلی نه ی پهروه ردگارم به نا ده گرم به تو ﴿مِنَ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ له خه تهره و (پالنهرو) وه سه وهی شه ی تانه کان ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونُ﴾ وه به نات پی ده گرم له وهی (شه ی تانه کان) ناماده بن لام (سه رم لی بشیونن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ (بی بر وایان وه ک خویان ده میننه وه) هه تا کاتی مردن دیت بؤ ههر کامیان ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ نه و سا ده لی نه ی پهروه ردگارم بمگیره وه وه (بؤ دونیا) ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ به لکو کرده وهی چاک بکه م (له بری نه وهی نه مکر دوه) له و تمه نه ی له ده ستم چوو ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾ نه خیر بینگومان نه مه ی (که ده بلیت) تهنها قسه یه که نه و ده بلی (نه گهر بگهر یته وه بؤ دونیا هه روه ک جاران ده بیت) ﴿وَمَنْ وَّرَائِهِمْ بَرَزَخُ﴾ له و پیشیاننه وه بهرزه خیک (بهر به ستیک) هه یه ﴿إِلَىٰ بَوْمٍ يَبعُونَ﴾ تا نه و رۆزه ی زیندوو ده کر یته وه ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ نه مجا کاتی فوو ده کری به شه ی پوردا ﴿فَلَا أَسْأَلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ له و رۆزه دا هیچ خرما یه تیه ک نامیتی له نیوانیاندا ﴿وَلَا يَسْأَلُونَ﴾ وه برسیاری یه کتری ناکه ن ﴿فَمَنْ نَقَلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ نه مجا ههر که سی کیشراوه (چاکه) کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وه نه واننه رزگارو سهر که وتوون ﴿وَمَنْ حَقَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه که سی کیشراوه (چاکه) کانی سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه واننه که سانینکن ﴿خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ زبانیان له خویان داوه، خویان دؤراندووہ ﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له دؤزه خ دان بی برانه وه ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾ (ئاگری دؤزه خ) دم و چاویان ده سوتینی ﴿وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾ وه موویان له ئاگری دؤزه خ دا لیویان هه لقرچاوه و دانه کانیان دهر که وتووہ ﴿

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتلىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا
 رَبَّنَا عَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا
 أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَوْا فِيهَا
 وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
 فَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ
 سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوَكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾
 إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَلَّ
 كَمَ لَيْسْتُمْ فِي الْأَرْضِ عِدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
 يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قَلَّ إِنْ لَيْسْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْكُمُ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَوْحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ
 إِلَيْنَا لَا تَرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

﴿أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ عَلَىٰكَ﴾ (بیان دہ و تریٹ) ئایا ئایہ تہ کانی من له دونیادا به سہر تاندا نہدہ خو ینر ایہ وہ؟ ﴿فَكَتُمِبُهُمْ ثَمَّ﴾ کہ چی ئیوہ بہ در و تان دہ زانی و ئیمانان ہی نہدہ هینا ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ (له وہ لامدا) دہ لئین ئہی پەر و ہر دگاری ئیمہ ﴿عَلَيْتَ عَلَيْنَا لَأُنشِقَنَّ﴾ بہدی و خرابی خو مان زال بوو بوو بہ سہر ماندا ﴿وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ وہ ئیمہ کہ سانیکی گو مر ابو وین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ ئہی پەر و ہر دگاری مان ہم (دوزخہ) دہرمان بینہ ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِلُّمُوتَ﴾ جا ئہ گہر جار یکی تر گہر ایئہ وہ (بو ہی باوہری) ئہ وہ بہ راستی ئیمہ سستہ مکارین ﴿قَالَ ائْتُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ﴾ وہ (خوا) دہ فہر موی: بہ ریسوایی بمینئہ وہ له دوزخہ خدا و ہیج قسہ بہ کم له گہ لدا مہ کہن (إخسأ: بؤ سہ گ بہ کاردی کاتی دہری دہ کہیت و پئی دہ لئیت چغہ) ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي﴾ بینگو مان له دونیادا کو مہ لئیک له بہ ندہ کانی من ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ دہیانووت ئہی پەر و ہر دگاری مان ئیمہ باوہر مان هینا وہ ﴿فَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا﴾ دہی لیمان خو شبہ و رہ حممان ہی بکہ ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ چونکہ تو چاکترینی میہرہ بانانی ﴿فَأَتَّخِذُوا هُرُوسًا﴾ کہ چی ئیوہ گالئہ تان بہ وان دہ کرد ﴿حَتَّىٰ أَتَوْكَ مُتَذَكِّرِينَ﴾ تا (ئہو گالئہ کردنہ تان بہ) ئہ وان یادی منی له بیر بردنہ وہ ﴿وَكُنتُمْ مِّنْهُمْ تَصْحَكُوتَ﴾ وہ ئیوہ ہمہ میسہ بہ وان پندہ کہ نین ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ﴾ بینگو مان ئہ مرو پادا شتم داوئہ تہ وہ ﴿بِمَاصِرٍ﴾ بہ ہوی خو گریبانہ وہ ﴿أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِرُونَ﴾ بہ راستی ہر ئہ وان سہر کہ و توو ﴿قَالَ كَلِمَتٌ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (خوا) دہ فہر موی: چہ ند سال لہ سہر زہوی دا مانہ وہ؟ ﴿قَالُوا لَيْسَ آيَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (له وہ لامدا) دہ لئین روژیک یا کہ متر لہ روژیک مایئہ وہ ﴿فَتَعَلَّىٰ آلَمَادِينَ﴾ لهو (فریشت) انہ پیر سہ کہ ژمیر بارن ﴿قَالَ إِنْ لَيْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (خوا) فہر موی نہ ماونہ تہ وہ ماوہ بہ کی کہم نہ بیت ﴿لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئہ گہر بہ راستی ئیوہ دہ تان زانی؟ ﴿أَنحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾ ئایا ئیوہ گو مان تان و ابو وہ کہ بینگو مان ئیوہ مان بہ ہی ہودہ دروست کردوہ ﴿وَأَنَّكُمْ إِلْتِنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ وہ بینگو مان ئیوہ نا گہر پئہ وہ بولای ئیمہ ﴿فَتَعَلَّىٰ اللَّهُ الْمَلِيكَ الْحَقُّ﴾ جا بہر زو بلندی بو خوای پاشای راست و رہوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہیج پەر ستر اوئیک نی یہ جگہ لهو ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ کہ پەر و ہر دگاری عہرشی بہر یزو بہر زہ ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ ہر کہ س پەر سستی ﴿مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ پەر ستر اوئیکی تر لہ گہل خوادا ﴿لَا يَرْهَنُ لَهُ رِبْعَةٌ﴾ کہ ہیج بہ لگہ بہ کی نہ ہی لہ سہر ئہو (پہر ستنہ) ﴿فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ ئہ وہ بہ راستی لپئر سینئہ وہی تہ نہا لای پەر و ہر دگاریتی ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ بینگو مان کافران رزگار نابن ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ﴾ (ئہی مو حہ ممہد ﷺ) بلئی ئہی پەر و ہر دگاری لیم خو ش بہو رہ حمم ہی بکہ ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ وہ تو (خواہیہ) چاکترینی میہرہ بانانی ﴿۱۱﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

﴿١﴾ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمَا بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ الْأَزْيَانِيَّةَ أَوْ الْمُشْرِكَةَ

وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَرْوَاهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدُوا أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ وَلَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

﴿٧﴾ وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ وَلَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾ وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

﴿٩﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوی بہخشنده‌ی میہربان

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ ئەمە سورەتیکە ئیتمە نارودمانەتە خواروہە ﴿وَقَرَّضْنَهَا﴾ و فەر زمان کردوہە (گوپراپەلی
 بریارەکانی) ﴿وَأَنْزَلْنَا فِيهَا﴾ وە لەو (سورەتە) دا هیناومانەتە خواروہە ﴿آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ئایەتە پروونەکان
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەوہی ئیوہ بیر بکەنەوہ ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي﴾ ژن و پیاوی زیناکەر ﴿فَأَجِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً
 جَلْدَةٍ﴾ ھەریە کینکیان سەد دار (شەلاق) یان لی بدن ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ﴾ وە بەزەبی ھاتنەوہ تان بییاندا (ژن
 و پیاوی زیناکەر) نەتان گری ﴿فِي دِينِ اللَّهِ﴾ لە (جی بەجی کردنی) فەرمانی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ﴾ ئە گەر ئیوہ
 باوہرتان ھەبە ﴿يَا اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بەخوای بەر قوژی دوایی ﴿وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا﴾ وە با ئامادە‌ی بیینی سزادانی ئەو
 دووانە بن ﴿طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کۆمەلیک لەباوہرداران ﴿الَّذِينَ لَا يَتَّبِعُونَ الْأَزْوَاجَ أَوْ إِيَّاهُنَّ عَلَىٰ أَن يَحْسَبُوا الْحَسَنَ﴾ پیاوی زیناکەر مارە
 ناکات تەنھا ئافرەتی زیناکەر و ئافرەتی موشریک نەبن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتَّبِعُونَ الْأَزْوَاجَ أَوْ إِيَّاهُنَّ عَلَىٰ أَن يَحْسَبُوا الْحَسَنَ﴾ وە ئافرەتی زیناکەر
 مارە‌ی ناکات پیاوی زیناکەر یا پیاوی موشریک نەبن ﴿وَحَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو (مارەکردن و شووکردن
 بەزیناکەر) ە یاساغ کراوہ لەسەر ئیمانداران ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ﴾ وە ئەوانە‌ی کە بوھتانی (زینا) دە کەن
 بۆ ئافرەتانی داوین پاک ﴿فَرُّوْا بِأَزْوَاجِكُمْ إِذَا رَمَيْتُمْ بِهِنَّ مَدَائِرَ الْكَيْدِ﴾ لەپاشان چوار شایەت ناھیتن (لەسەر راستی بوھتانه کە یان)
 ﴿فَأَجِدُوا هُرَّتَيْنِ جَلْدَةً﴾ ئەو ھەشتا دار (شەلاق) یان لی بدن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ ئیتر ھەر گیز شایەتیان
 لی وەر مە گرن ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وە ئەوانە لەسنوور دەر جوون ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ﴾ جگە
 لەوانە‌ی کە دوای ئەو ھە تەو بێ دە کەن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و کردوہ یان چاک دە کەن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوسا
 بەراستی خوا لیخۆش بووی بە بەزەبی یە ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ ئەو (پیاوانە‌ی) بوھتان بۆ خیزانە کانیان
 دە کەن ﴿وَلَوْ يَكُن لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ﴾ وە بیجگە لەخویان ھیچ شایەتکیان نی یە ﴿فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ﴾ ئەو ھە
 شایەتی دانی ھەریە ک لەوانە (بەم جۆرە یە) ﴿أَنْ يَشْهَدَ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ کە چوار سویند بەخوای بخواست
 کە بیگومان ئەو لەراستگۆیانە (کە دەلیت خیزانە کەم بیئوہ زینای کردوہ) ﴿وَالْحَمِيسَةُ أَنْ لَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾
 وە لەپینجەم جاردا بلی نەفرینی خوا لەسەر ئەو بی ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ئە گەر درۆزن بی ﴿وَيَذَرُ أَهْلَهَا الْقَدَابَ﴾
 ئەو ئافرەتەش (کە تاوان بار کراوہ لە لایەن میردە کە یەوہ) سزای (زینای) لەسەر لادە بات ﴿أَنْ يَشْهَدَ أَنْ يَرَىٰ
 شَهَادَتِ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ بەمە‌ی کە چوار سویند بەخوای بخواست کە بیگومان میردە کە‌ی لەدرۆزانانە (درۆ
 دە کات) ﴿وَالْحَمِيسَةُ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وە لەپینجەم جاردا (بلیت) خەشمی خوی لەسەر بی
 ئە گەر میردە کە‌ی لەراست گۆیان بیت ﴿وَلَوْ لَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وە ئە گەر بە ھەر ھە بەزەبی خوا نەبوایە
 بەسەر تانەوہ (ھەر کام لەو پیاو و ئافرەتە‌ی باسکران درۆزن بن خوا دەری دەخست و سزای دەدا لەدونیا دا)

﴿وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ وە بیگومان خوا گیرا کەری پەشیمانی و کار دروستە ﴿

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ
 هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
 كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
 وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا
 جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ
 عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
 إِذْ تَقَوْنَا بِهِ بِالسِّنْتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
 وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
 قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ
 ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
 وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
 فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بیگو مان کہ سانے کہ ٲو بوھتانه بیان (بو عائشہ ی خیزانی بیغہ مہر ﷺ) ھلہ بست ﴿عَصَبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ دستہ یہ ک بوون لہ خوٹان (ومونافیقیشیان تیدا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم﴾ وامہ زانن ٲو (بوھتانه) شہر و خراپہ بوٹان ﴿بَلْ هُوَ خَبْرٌ لَّكُم﴾ (وانی یہ) بہ لکو خیر و چاکہ یہ بوٹان ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ﴾ بوہر یہ ک لہ وانہ ھہ یہ ﴿مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ لہ تاوان بہ و ٲن دازہ ی ھہ ولی داوہ (لہ و بوھتانه دا) ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ﴾ وہ ٲو کہ سہ بیان کہ بہ شی گہ ورہ ی بوھتانه کہ ی گر تہ ٲستو (کہ عہ بدو لئالی کوری ٲوبہ ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (لہ روڑی دوایدا) بو ٲوہ سزای ھہرہ گہ ورہ ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ﴾ دہ بوا کاتی ٲو بوھتانه تان بیست ﴿ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنفُسِهِنَّ خَبْرًا﴾ پیواون وٹافرہ تانی ٲیماندار گومانی چاکیان بہ خویمان بیدایہ ﴿وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾ وہ بیان ووتایہ ٲمہ بوھتانیکی ٹاشکراو روونہ ﴿وَلَوْلَا جَاءَهُ وَعَلَيْهِ بَازِعَةٌ شَهِدَاءٌ﴾ دہ بوچی ٲو بوھتان کہ رانہ چوار شایہ تیان لہ سہری نہ ھینا ﴿فَإِذْ لَبَّيْنَاوَالشُّهَدَاءَ﴾ ٲہ مجا ٲہ گہر شایہ تہ کانیان نہ ھینا ﴿فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ کہ واتہ ھہر ٲہ وانہ ن لای خوا دروڑن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ﴾ وہ ٲہ گہر بہ ھرہ ورہ حمہ تی خوا نہ بویاہ بہ سہر تانہ وہ ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیا و روڑی دوایی دا ﴿لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ﴾ دوو چارتان دہ بوو لہ بہر روچوون تان لہ و بوھتانه دا (بو عائشہ) ﴿فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہ ورہ ﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ﴾ کاتی ٲم بوھتانه تان بہ دہ ماو دم لہ یہ کترہ وہ وہ ردہ گرت ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ وہ بہ زانمان شتیک دہ لئین ﴿مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ زانیاریتان دہ بارہ ی نہ بوو ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا﴾ واتان دہ زانی شتیک سووک و ٹاسانہ ﴿وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ لہ کاتی کدا لای خوا زور گہ ورہ یہ ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ﴾ بوچی کاتی ٲہ مہ تان بیست نہ تان ووت ﴿مَا كُونُ لَنَا﴾ بو ٲیمہ شیاونی یہ ﴿أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَذَا﴾ قسہ (و بوھتانی) ی واکہ بین ﴿سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ﴾ پاک و بینگہ ردی بو ٲو خواہیہ، ٲمہ بوھتانیکی زور گہ ورہ یہ ﴿بِعِظْكَ اللَّهُ﴾ خوا ٹاموژ گاریتان دہ کات ﴿أَن تَعُودُوا لِلْمِثَالِ أَبَدًا﴾ کہ ھہر گیز نہ گہر ٲنہ وہ بو وینہ ی ٲوہ ی رووی دا ﴿إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ٲہ گہر ٲوہ بروادارن ﴿وَيَسِّرُنَّ اللَّهُ لِكُلِّ الْآيَاتِ﴾ وہ خوا ٲایہ تہ کانی خو ی بو ٲوہ روون دہ کاتہ وہ ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای کار دروستہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ بہ راستی ٲہ وانہ ی بیان خو شہ ﴿أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلاوینہ وہ ﴿فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ لہ ناو خہ لکی ٲیماندار دا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سہ خیان بو ھہ یہ ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیا و روڑی دوایی دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ خوا دہ زانی وٲوہ نازانن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ﴾ ٲہ گہر بہ ھرہ و بہ زہ یی خوا نہ بویاہ بہ سہر تانہ وہ (دوو چاری سزا دہ بوون بہ ھو ی ٲو بوھتانه وہ کہ کرا بو عائشہ) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وہ بینگو مان خوا بہ سوڑی میہرہ بانہ ﴿

* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
 فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَمَا زَكَّىٰ مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يُزَكِّيٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلُ أَوْلُوا الْفَضْلِ
 مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أَوْلَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
 لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
 الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ فِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ
 اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ
 لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ
 أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا
 وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئے ہی ئه وانہی باوہرتان ھیناوه ﴿لَا تَعْمُرُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ﴾ بہدوای ھہنگاوه کانہی شہیتان دامہرون ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوتِ الشَّيْطَانِ﴾ وہ ھہر کہس شوین ھہنگاوه کانہی شہیتان بکہوئی ﴿فَأَنَّهُ يُؤْمِرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ چونکہ بہراستی شہیتان فرمان دہ کات بہ کاری زور ناشیرین (زینا) و خرابہ ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ ئہ گہر بہ ھہرہو میہرہ بانہی خوا نہ بوایہ بہ سہرتانہ وہ ﴿مَا رَكِبْتُمْ مِنَ الْغَدَاةِ﴾ ھہر گیز کہسی لہ ئیوہ بوخت و پاک نہ دہ بو وہ ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ﴾ بہ لام خوا ھہر کہسی بوئی (شیابوئی) پاکہی دہ کاتہ وہ ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بیسہری زانایہ ﴿وَلَا يَأْتَلُ﴾ باسویند نہ خون ﴿أُولُو الْأَفْضَالِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾ ئہ وانہ تان کہ خواوہنی چاکہ وسہرہوت و سامان ﴿أَنْ يُؤْتُوا﴾ کہ یارمہ تی نہ دہن ﴿أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بہ خزمان و ھہ ژاران و کوچہران لہ پیٹناوی خوادا ﴿وَلْيَعْمُرُوا لِيَصَفِّحُوا﴾ دہ بالی بوورده بن و چاوبوشی بکہن ﴿أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئایا پیٹان خوش نیہ خوا لیٹان خوش ببی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وہ خوا لیخوش بوو و میہرہ بانہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ بَيَّغَمُوا مَعَ ابْنِ إِسْمَاعِيلَ﴾ بے گومان ئه وانہی ﴿يَرْمُونَ الْمَحْضَدَةَ الْغَفْلَةَ الْمُؤْمِنَةَ﴾ بوھتانی زینا دہ کہن بو ٹافرہ تانی داوین پاکہی بی ٹاگای ئیماندار ﴿لِعُنُوفٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نہ فرینان لیکراوہ لہ دونیا و ٹاخیرہت دا ﴿وَأَنَّهُمْ عَدَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ بوٹان ھہیہ سزای زور گہورہ ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ﴾ رُؤْيُكَ (دی) شایہ تی ئہ دات لہ سہریان ﴿أَلَيْسَتْهُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ﴾ زمانیان و دہست و قاجہ کانیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بہوکرده وانہی کہ کردوویانہ ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ لہو رُؤْهَدَا ﴿يُوقِفُهُمُ اللَّهُ وَيَنْهَاهُمُ الْحَقُّ﴾ خواپاداشتی تہ وای کاروکرده ویان بہراستی و دادگہرانہ وہ دہ داتہ وہ ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ وہ ئہو کاتہ دہ زانن بہراستی ھہر خوا ھہ فی ٹاشکراو دیارہ (بوخوی و سیفات و کرداری) ﴿الْحَيِّثُكَ لِلْحَيِّثِينَ﴾ (واراستہ) ٹافرہ تانی ناپاک بو پیوانی ناپاک ﴿وَالْحَيِّثُونَ لِلْحَيِّثَاتِ﴾ وہ پیاوہ پیسہ کان بو ٹافرہ تہ پیسہ کان ﴿وَالظَّالِمَاتُ لِلظَّالِمِينَ﴾ وہ ٹافرہ تہ پاکہ کان بو پیاوہ پاکہ کان ﴿وَالظَّالِمُونَ لِلظَّالِمَاتِ﴾ وہ پیاوہ پاکہ کان بو ٹافرہ تہ پاکہ کان ﴿أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾ ئہو پاکانہ بہری کر اون لہو (تومہ تانہ) ی ناپاکان دہ لیکن ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ بوئہ و پاک و چاکانہیہ لیسووردن و رُؤْی چاک و پیروز (بہ ھہشت) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئے ہی ئہو کہ سانہی پرواتان ھیناوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ﴾ مہ چنہ ھیچ مالیک جگہ لہ مالہ کانہی خوتان ﴿حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا﴾ ھہتا پرس دہ کہن (بہ خواوہ نہ کانیان) ﴿وَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا﴾ وہ (دوای ئہوہی مولہت دران) سہ لام بکہن لہ خواوہن مالہ کہ ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئہوہ چاکترہ بوٹان ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بوئہوہی بہندو

ٹاموژگاری و ھہر گرن ﴿﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
أَرْوَاحَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنْ اللَّهُ حَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾
وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
أَرْوَاجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ
أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنْ
الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

﴿فَإِن لَّمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا﴾ ته مجانه گهر که ستان نه دی تیايدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾ ته وه مه چنه ژوره بؤ ته وه ماله
 ﴿حَتَّىٰ يُؤَدَّنَ لَكُمْ﴾ هه تا مولهت نه درین ﴿وَإِن قِيلَ لَكُمْ﴾ وه ته گهر پستان ووترا ﴿أَنْجِعُوا فَأَنْجِعُوا﴾
 بگه پرینه وه ته بی بگه پرینه وه ﴿هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ﴾ ته وه چاکتر و پاکتره بؤتان ﴿وَاللَّهُ جَامِعٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه خوا زانایه به هه موو ته وه کرده وانه ی ده یکه ن ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هیکتان له سهر نیه
 ﴿گونا هبار نابن﴾ ﴿أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ که به چنه ته و مالانه ی ﴿عِزْمَسْكَوَةٌ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ﴾ که سی تیدا
 نیشته جی نی به و کهل و به لی خو تانی تیا بیت (وهك ثوتیل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا ده زانی ﴿مَا تَبَدُّوتَ
 وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ به وه ی ناشکرای ده کن و به وه یشی ده یشار نه وه ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ته ی موحه ممد
 ﴿بَلَىٰ﴾ به پیاوانی ئیماندار ﴿يَعْضُوا مِنْ أَلْبُسِهِمْ﴾ چاوی خو یان (له سهر کردنی نامه حرهم) داخه ن
 و بپاریزن ﴿وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ وه عوره تیان (له داوین پیسی) بپاریزن ﴿ذَلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ﴾ ته وه چاکتر
 و پاکتره بؤ ته وان ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ بیگومان خوا نا گایه به هه موو کرده وه به ك که ده یکه ن
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه بلی به ثافره تانی ئیمانداریش ﴿بَعْضُضْنَ مِنْ أَلْبُسِهِنَّ﴾ چاویان داخه ن
 و بپاریزن (له سهر ریر کردنی نامه حرهم) ﴿وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ وه عوره تیان بپاریزن (له داوین پیسی)
 ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان دهر نه خه ن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگه له وه ی به دهر وه یه و دیاره
 له جوانی (وهك دم و چاویان و ده ستیان) ﴿وَلْيَضْرِبْنَ يَخْرِمَهُنَّ عَلَىٰ خُفُوهِنَّ﴾ وه با سهر پؤشه کانیا ن بدن
 به سینگ و به رؤ کیاندا ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان دهر نه خه ن (زیاد له وه ی دهر ده که ویت)
 ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ بؤ میرده کانیا ن نه بیت یا باو کیان ﴿أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا باو کی میرده کانیا ن
 ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا کوره کانیا ن یا کوری میرده کانیا ن ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ إِخْوَانَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا برا کانیا ن
 یا کوری برا کانیا ن ﴿أَوْ بَنِي أَخْوَانِهِنَّ﴾ یا کوری خوشکه کانیا ن ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾ یا ثافره تانی (ئیماندار)
 ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا که نیزه که کانیا ن ﴿أَوِ التَّلَاعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا نه و شوین که و ته و
 پیاوانه ی که بی نیازن له ثافره ت (وهك خز مه ت کار و پیر و نه خوش که ثاره زووی ژن و میردایه تیان نیه)
 ﴿أَوْ أَطْفَالَ الذِّبْنِ لَمْ يَطْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یا نه و منداله کورانه ی که نا گایان له له ش (عه ورتی)
 ثافره تان نه بیت (بالغ نه بو بن) ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ يَازُجُلِهِنَّ﴾ (ثافره تان له کاتی رؤ شتن دا) قاچیان نه دن
 به زه وه ی دا ﴿لِيُعَلِّمَهُنَّ مِخْرَفَاتٍ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (تا ده نگی خر خال و پاوانه کانیا ن بیت و) بز انریت به و
 جوانیبه ی پیا ن که شار دو یانه ته وه ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه مووتان ته و به بکه ن و بگه پرینه وه بؤ لای خوا
 ﴿أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ﴾ ته ی ئیمان داره کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ﴾ تا رزگار و سهر که و توو بن ﴿

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ
 يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
 وَلَيْسَتَعَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
 وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
 عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَأُوهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرِهُوا
 فَتَيْتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصَّنَا لَتَبْتغُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
 مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ * اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 مِثْلُ نُورِهِ ۗ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
 الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
 لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ ۖ وَلَوْ أَمْ تَمَسَّهُ نَارٌ
 نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ ۗ مَنْ لِيَشَاءِ وَيَضْرِبِ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي بُيُوتِ أَدْنَى اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ
 وَيَذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَيُسَبِّحَ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

﴿وَأَنذِرْهُمُ الْيَوْمَ لَمَّا يَمُنُّونَ﴾ زُن مارہ بپرن بؤ پیاوانی بی زُن و زُنانی بی میردیش بدن بهشو ﴿میرد﴾ ﴿وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ﴾ هرهوہا ئەوانہی ئیمان دار و چاکن له کؤیلہ کان (زُنیان بؤ بیئن) و کہنیزہ کہ کان (یش بدن بهشو) ﴿إِن يَكُونُوا فِقْرًا﴾ ئە گەر ئەوان ھزارو کہم دەست بن ﴿يُعْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ خواہبەخشندەہی و بہرہہی خۆی دەولەمەندو بی نیازیان دەکات ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا (بہمەرہ) فراوان و زانا و دانایہ ﴿وَلَيْسَتَعَفُفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ لِكُلِّ مَا وَهَبَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ هەتا خوا بہبەرہ (و دەبی ئەوانہی کہ توانای (ئەرقی) زُن ھینانیان نہ پاکژ خۆیان را گرن ﴿حَتَّى يُعْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ هەتا خوا بہبەرہ (و رۆزی) خۆی بی نیازیان دەکات ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكِتَابَ﴾ ئەو ئەوانہی داوای نوسراو دەکەن (بؤ کپرنہوہی خۆیان) ﴿وَمِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ لەبەندەو کہ کانتان ﴿فَكَاتِبُوهُمْ﴾ ئەوہ نوسراویان لەگەلدا بنوسن (بؤ کپرنہوہو نازاد بوونی خۆیان) ﴿إِن عَمَّتُمْ فِيهِنَّ حَبْرًا﴾ ئە گەر خیرتان لەواندا بەدی دەکرد (کہ بریتی یە لە توانای دانسی ئەو پارہی ئەبی بیسات بەخواہنہ کہی بؤ نازاد بوونی) ﴿وَأَنذِرْهُمُ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ وە لەو مالئہی کہ خوا بہئیسوہی داوہ پینان بدن ﴿وَلَا تَكْرَهُوا قَتْلَهُمْ﴾ وە کہنیزہ کہ کانتان زور لی مەکن (ناچاریان مەکن) ﴿عَلَى الْيَحْيَى﴾ لەسەر زینا کردن ﴿إِن أَرَدَنَّا لَحْصَنًا﴾ ئە گەر ئەیانویست داوین پاک بن ﴿لَيَتَّبِعُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ تا مال و سامانی زینانی دونیاتان دەست کہویت ﴿وَمَنْ يَكْرِهْهُمْ﴾ جا ہەر کہس ناچاریان بکات (زوریان لی بکات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِهِمْ﴾ ئەمجا بەراستی خوا داوای ئەو زور لی کردنہیان ﴿عَنْهُمْ رَجِيمٌ﴾ لیبورودہی میہرہبانہ (بہو کہنیزہ کانہ کہ بەزور زینانیان بی کراوہ) ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ سویتد بہخوا بہراستی ئیمہ نار دو مانہ تہ خواریوہ بؤ ئیوہ ﴿ءَأَبْتِ مَسِيحَتٍ﴾ چەند ئابہ تینکی روون کہرہوہ ﴿وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وە چەند نموونہو بہسەر ہاتی ئەو گە لانہی لە پیش ئیوہوہ بوون ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ھەر وہا بہندو نامۆز گاری بؤ پاریز کاران ولەخوا ترسان ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خوا نورو روئاکی بہو رووناکہرہوہی ناسمانہ کان و زوہی یە ﴿مِثْلُ نُورٍ﴾ وینہی رووناکردنہوہی خوا ﴿كَيْشَكَّةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ﴾ وەك تاقیک وایہ چرایہ کی تیدا بیت ﴿الْمِصْبَاحُ فِي رُجَاةٍ﴾ ئەو چرایہش لەناو شوشہ بہ کدا بیت ﴿الرُّجَاةُ كَأَنَّهُا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾ ئەو شوشہ یەش وەك ئەستیرہ یە کی گەش و پرشن گدار بیت ﴿نُورٌ مِّنْ شَجَرَةٍ مُّبَرَّكَ زَيْتُونَةٍ﴾ (ئەو چرایہ) دائہ گیرسی بہ (رۆنی) درہ ختیکی زەیتونی بہفەر و بەرہ کەت ﴿لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ﴾ کہ نہرۆژ ھەلانی بی نہرۆژ ناوایی بی (سیہر نایگری نہ کاتی ھەلھاتی خۆر نہ کاتی ئاوابوونی) ﴿يَكَادُ زُرِّيَّتُهُمُضِيءٌ﴾ (رۆنہ کہی ئەوہند پاک بیت) نزیکہ رۆنہ کہی داگیرسی ﴿وَأَنزَلْنَا مَنَسَسَةً نَّارًا﴾ با ناگریشی بہر نہ کہوئی ﴿فَوَرَعَلَّ نُورٌ﴾ رووناکی لەسەر رووناکی (رووناکی زہیت و رووناکی ناگر) ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ﴾ خوا ھەر کہسی بویت ریتمونوی دەکات بۆلای رووناکی (تایینی) خۆی ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ﴾ وە خوا چەندین نموونہ دەھینتہوہ بؤ خەلکی ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا زانا و ناگادارہ بہمەموو شتیک ﴿فِي يُبُوتِ أَرَدَنَ﴾ اللہ لەمز گەوتانیکدا خوا مۆلەتی داوہ ﴿أَن تَرَفَعَ﴾ کہ بەگەرہوہ پاک راگری (بەرزو بلند دروست کریت) ﴿وَوُذِّكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ﴾ زیکرو یادی خۆی تیدا بکری ﴿يَسْبِغُ لَهَا فِيهَا يَأْتِدُ وَالْأَصَالُ﴾ لەو

(مز گەوتانہ) دا تەسیحاتی خوا دەکەن بەبەیانیان و ئیواراندا ﴿

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ
 وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
 لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا أَوْ يَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
 يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
 بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ ۗ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
 وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ ۗ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾
 أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ ۗ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ ۗ
 سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ ۗ لَمْ يَكَدْ
 يَرِبْهَا ۗ وَمَنْ لَّمْ يُجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ وَمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتِ كُلُّ
 قَدَعَةٍ صَلَاتَهُ ۗ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ
 سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خِلَالِهِ ۗ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِثْرًا ۗ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَصْرِفُهُ ۗ وَعَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سُنَّابِقُهُ ۗ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ آتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
أَن يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ وَبَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا
كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن
يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ
لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

﴿يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ خواشہ وو روژدہ گوپریت (بہ کورت و درپژ کردنیان یا بہ روژ بوونہ وو شہو داہانن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بہہ راستی لہ مہدا ﴿لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بہندیگ ہہ بہ بو خواون ژیری یہ کان ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ﴾ وہ خواہ موو زیندہ ووہریکی لہ تاو دروست کردوہ ﴿فَمِنْهُمْ مَّن يَّمشِي عَلَىٰ ظَنِينَةٍ﴾ ئەمجا ہندی لہ وانہ لہ سہر سکی دہروات ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَّمشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ﴾ وہ ہندیکی تریان لہ سہر دوو قاج دہروات ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَّمشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ﴾ وہ ہہ شیانہ لہ سہر چوار پی دہروات ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خواہرچی بوئی دروستی دہکات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا دہسہ لاتی بہ سہر ہہ موو شتیکدا ہہہ ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ٹیمہ نار دو مانہ تہ خواہ ووہ ﴿آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ﴾ چہند ثابہ تیکی روون کہرہ ووہ ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وخواش ہہر کہسی بوئی رینموونی دہکات ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بو ریگی راست ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا﴾ وہ ئەوانہ دہ لین برومان ہینا وہ ﴿بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا﴾ بہ خواو بہ پیغہ مہر و گوپرایہ لیمان کردوہ ﴿مُتَّبِعِينَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ﴾ پاشان کو مہ لیک لہ وان پشتی تی دہکن ﴿مِّن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ لہ پاش ئەوہی (ووتیان برومان ہینا وہ) ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ئەوانہ (لہ راستیدا) ٹیماندار نین ﴿وَإِذَا دُعُوا﴾ وہ کاتی بانگ بکریں ﴿إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بو لای (شہر بعتی) خواو پیغہ مہر ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بو ئەوہی حوکم بکات لہ نیوانیاند ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرَضُونَ﴾ بہ کسہر کو مہ لیک لہ وانہ روو ودرہ گیرن ﴿وَأَن يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ بہ لام ئەگہر (لہ حوکم دانہ کدا) حہقہ کہ بو ئەوان بیت ﴿يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعَبِينَ﴾ دین بو لای (حوکمہ کہ) بہ و بہری ملکہ چی یہ ووہ ﴿أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ تا یا دلہ کانیان نہ خوشی تیدا بہ ﴿أَمْ أَرْبَابًا﴾ یا لہ گو ماندا بوون ﴿أَمْ يَحْتَفُونَ أَن يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ﴾ یان دہترسن خواو پیغہ مہرہ کہی ﴿سَتَمِيان لِي بَكَن﴾ ﴿بَلْ أَوْلَيْكُمُ الْفُلُكُونَ﴾ (نہ خیر ہیچ لہ وانہ نی یہ) بہ لکو ئەوانہ ہہر خو یان ستہ مکارن ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ قسہی ٹیمانداران تہ نہا ئەمہیہ ﴿إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی بانگ بکریں بو لای (بہر نامہی) خواو پیغہ مہرہ کہی ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بو ئەوہی ہر یار بدات لہ نیوانیاند ﴿أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ کہ دہ لین بیستمان و گوپرایہ لین ﴿وَأَوْلَيْكُمُ الْفُلُكُونَ﴾ وہ ہہر ئەوانہن رزگار بووان ﴿وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ جا ہہر کہس گوپرایہ لی خواو پیغہ مہرہ کہی بکات ﴿وَيَخَشِ اللَّهَ وَيَتَّقَهُ﴾ وہ لہ خوا بترسی و خوئی لہ (سہر پیچی) خواو پاریزی ﴿فَأَوْلَيْكُمُ الْفُلُكُونَ﴾ ئەوہ بہہ راستی ہہر ئەوانہ سہر کہ و توون ﴿وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ (دوو رووہ کان) سویندیان دہ خوارد بہ خوا ﴿جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ بہ ئەو بہری سویند خواردنیان ﴿لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ﴾ کہ ئەگہر فہرمانیان پی بدہیت (بہ دہر چوون بو غہزا) بیگومان دہر دہ جن ﴿فَلَا تَقْسَمُوا﴾ بلئی: سویند مہ خون ﴿طَاعَةً مَّعْرُوفَةً﴾ ملکہ چی و گوپرایہ لی ٹیوہ زانراوہ (قسہ تان پیچہ وانہی کردار تانہ) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہہ راستی خوا ﴿حَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ناگادارہ بہو کردہ وانہی دہیکہ ﴿۵۶﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
 وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
 إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ
 لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
 بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
 وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلِيَشَّسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَيَسْتَعِذَّنَّكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ
 ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّن
 الظَّهْرِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بِعَضْبِكُمْ عَلَىٰ بَعْضِ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ بلیٰ فہرمانبہر داری خواو فہرمانبہر داری پیغمبہر ﷺ بن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾
 تہ مجا تہ گہر پشتیان ھلکرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَيَّ مَا جُمِلَ﴾ تہوہ تہوہ (پیغمبہر ﷺ) تہنہا بہر پر سیارہ لہوہی
 دراوہ بہ سہریدا (کہ گہ یاندنی بہ یامی خواہے) ﴿وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِلْتُمْ﴾ وہ تہوہش بہر پرسن لہوہی
 دراوہ بہ سہر تاندا (کہ باوہر ہینانہ) ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ وہ تہ گہر گو تہر اہ لسی پیغمبہر ﷺ بکہن،
 تہوہ ھیدا بہت و ہر دہ گرن ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ﴾ وہ پیغمبہر ھچی لہ سہر نی بہ ﴿إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ بیجگہ
 لہ گہ یاندنی رپوون و ئاشکرا (ی بہ یامی خوا) ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خوا بہ لیتی داوہ بہو
 کہ سہانہ تان کہ باوہر بیان ھیناوہ ﴿وَمِمَّا أَصْلَحْتِ﴾ وہ کردہوہی چاکہ کانیان کردوہ ﴿لَيْسَتْ خَلْفَتُهُمْ
 فِي الْأَرْضِ﴾ کہ بیگومان دہ یانکاتہ جی نیشینی (خہ لکی تر) لہ زہویدا ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 ھہر و ہک تہوانی (تہماندارانی) پئش تہمانی کردہ جی نشین ﴿وَلِيَمَكِّنَ لَهُمْ دِينَهُمْ﴾ وہ تہینہ کہ یان
 بؤ دہ چہ سپیننی ﴿الَّذِي أَرْضَى لَهُمْ﴾ تہوہ (تہینہ) ی کہ خوا پنی رازی بووہ بؤیان ﴿وَلِيُبَدِّلَهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
 أَمْنًا﴾ وہ ترس و بیمیان بؤ دہ گو رپی بہ ئاسایش و ئارامی ﴿يَعْبُدُونِي﴾ (لہو کاتہ دا ئیتر) ھہر من
 دہ بہرستن و ﴿لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾ ھیچ ھاوہ ہشہ کم بؤ بریار نادہن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وہ ھہر کہ س
 بی بر وای بئی دوا تہوہ (بہدی ھانتی بہ لیتنہ کان) ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ تہوہ بہر راستی ھہر تہوانہن
 دہر چو و لہر نگہی خوا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وہ نوئز بہ جی بیتن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زہ کات بدن
 ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ و گو تہر اہ لسی پیغمبہر ﷺ بکہن ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ تا خوا رہ حمتان پنی بکات
 ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہوہ کہ سہانہی بی باوہرن وانہ زانن ﴿مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ لہ تو لہی خوا
 رزگار یان دہ بی لہ زہویدا ﴿وَمَا أُولَئِكَ إِلَّا نَجَسٌ﴾ و تہوان جیگیان ئاگرہ ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾ ئای چ
 سہر تہنجامیکی بہ دو خرابہ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوہ کہ سہانہی باوہر تان ھیناوہ ﴿لَيْسَتْ دِينُكُمْ﴾
 دہ بی مؤلہ تتان لی و ہر گرن ﴿الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ تہوہ کہ سہانہی بہ ندہی تہوہن (بہ ندہ کانتان)
 ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الْكُفْرَ﴾ ھہر و ہا مندالہ کانتان کہ ھیشتا بالغ نہ بوون ﴿تِلْكَ مَرَّتٌ﴾ لہ سنی کاندا
 (بؤ چوونہ ژوری نوستنی ژن و میرد) ﴿مَنْ قَبِلَ صَلَاةَ الْفَجْرِ﴾ لہ پئش نوئزی بہ یانی ﴿وَحِينَ
 تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ﴾ وہ کاتی پؤشاکتان دادہ نین (لادہ بہن لہ بہر تان دا) لہ کاتی نیوہر و اندا ﴿وَمِنْ
 بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾ و لہ پاش نوئزی عیشا (خہو تنان) ﴿تِلْكَ عَوْرَاتُ لَكُمْ﴾ تہم سنی کاتہ کاتی خو دہر خستہ
 بؤ تان دروستہ ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ﴾ دوا تہم سنی کاتہ (بی مؤلہ ت و ہر گرن) نہ بؤ تہوہ
 نہ بؤ تہوان ھیچ گونہ ھیک نی بہ (مؤلہ ت و ہر نہ گرن) ﴿ظَوْرُونَ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکہ) تہوان زور بہدہ ورو
 بہر تاندا دین (بؤ خزمہ ت کرد تان) ﴿بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ تہوہ لہ گہ لہ یہ کتر دا تیکہ لن ﴿كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ﴾
 ئابہو جو رہ خوا رپوونی دہ کاتہوہ ﴿لَكُمْ الْآيَاتُ﴾ ئابہ تہ کانی بؤ تہوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ و ہ خوا زانای
 کار دروستہ ﴿﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِذُوا كَمَا
 اسْتَعَاذَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ
 الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
 ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ
 لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا
 عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
 أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أَخْوَالَكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 مَفَاتِحَهُ وَوَأَصْدِيْقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا
 عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾ وہ کاتی کہ مندالہ کانتان بالغ بوون ﴿فَلْيَسْتَدْرِؤْا﴾ ئەوسا دەبی مۆلەت وەر بگرن ﴿كَمَا أَمَرْتَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وہ کو چۆن کہسانی بیئش ئەمان مۆلەتیان وەر دە گرت (له ھه موو کاتی کدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ ئایەتە کانی بو ئیوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وە خوا زانای دانایە ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ وە ئافەرە تانی پیرو لە کار کہ وتوو ﴿الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا﴾ ئەو ئافەرە تانە ی ئومیدی شو کر دنیان نە ماوہ ﴿فَلْيَسْ عَلَيْنَ جُنَاحٌ﴾ ھیج گونا ھیکیان لە سەر نی یە ﴿أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ کہ (ھەندیک له) پۆشا کہ کانیان لابەرن ﴿عِزِّ مَرْحَلَتِ بَرِيئَةٍ﴾ بە لام زینەت و جوانیان دەر نە خەن ﴿وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ﴾ خو ئە گەر لاینە بەن و پۆشتە بن ﴿حَيْرَ لَهِنَّ﴾ ئەوہ چاکترە بو یان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بیسەری زانایە ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ کو پیر گونا ھی لە سەر نی یە ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ و شەل گونا ھی لە سەر نی یە ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ ھەر و ھە نا خۆش گونا ھی لە سەر نی یە (ئەم جوڑە کہ سەنە گونا ھی یە بو یان نان خواردن لە گەل کہسانی ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى النَّفْسِ﴾ وە بو ئیوہ ش گونا ھیە ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾ کہ لە مالە کانی خو تان نان بخۆن (مالی مندال و خیزانە کانتان ھەر بە مالی خو تان دادە نری) ﴿أَبْيُوتِ آبَائِكُمْ﴾ یا (نان بخۆن له) مالی باو کانتان ﴿أَبْيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ یا مالی دایکانتان ﴿أَبْيُوتِ إِخْوَانِكُمْ﴾ یا مالی برا کانتان ﴿أَبْيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ﴾ یا مالی خۆشکە کانتان ﴿أَبْيُوتِ أَعْمَامِكُمْ﴾ یا مالی مامە کانتان ﴿أَبْيُوتِ عَمَّتِكُمْ﴾ یا مالە پورە کانتان (خوشکانی باوک) ﴿أَبْيُوتِ أَخْوَالِكُمْ﴾ یا مالی خالە کانتان ﴿أَبْيُوتِ خَالَاتِكُمْ﴾ یا مالی پورە کانتان (خوشکانی دایک) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتُمْ مَفَاحِقَهُ﴾ یا ئەو مالانە ی کہ کلیلە کانیان بە ئیوہ یە ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾ یا مالی برادەر و ھاو پیتان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ھیج گونا ھتان لە سەر نییە ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ بە کۆمەل یا بە تە نیا نان بخۆن ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا کاتی چوونە (ھەر مالیك له) مالان ﴿فَسَامُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ ئەوہ سەلام لە یە کتر بکەن (لە وانە ی کہ وەك خو تان وان) ﴿بِحَيْثَ مَنَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بە سەلام کر دنیك له لایەن خواوہ (ھاتوہ) ﴿مَبْرَكَةً طَيِّبَةً﴾ سە لامیکی جوان و چاک و پاک ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ ئایەتە کانی بو ئیوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بە لکو ژیریتان بخەنە کار و بیرکە نەوہ ﴿١١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ
 عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ؕ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ
 لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٣﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ
 بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
 يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ
 أَمْرِهٖ أَنْ تُصِيبَهُمُ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾ أَلَا إِنَّ
 لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
 يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ؕ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

سورة الفرقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعٰمِیْنَ نَذِيرًا
 ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ وَتَقْدِيرًا ﴿٢﴾

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ به‌راستی ئیمانداران ته‌نها ئه‌وانه‌ن ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌بر وایان به‌خواو
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هیتاوه ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ﴾ وه‌هر کاتیک له‌گه‌ل ئه‌و (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) دابن ﴿عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ﴾
 له‌کارینکی گرن‌گدا که‌کۆیان ده‌کاته‌وه (وه‌ک‌غ‌زاو جو‌معه‌و جه‌رن) ﴿لَتُرِيدَهُنَّ حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنَهُ﴾ نارۆن
 به‌هیچ‌لایه‌ک‌دا هه‌تا مۆله‌ت له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌رنه‌گرن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُكَ﴾ بێگومان ئه‌وانه‌ی
 مۆله‌ت لی وه‌رده‌ر گرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئه‌وانه‌که‌سه‌انین که‌بر وایان هه‌یه
 به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿فَإِذَا أَسْتَأْذِنُكَ﴾ جا هه‌ر کاتێ ئه‌وانه‌ داوا‌ی مۆله‌ت‌یان لی کردیت ﴿لِبَعْضِ
 شَأْنِهِمْ﴾ بۆ هه‌ندێ ئیش و کاری تابه‌تی خۆیان ﴿فَإِذْ لَمَن شِئْتَ مِنْهُمْ﴾ ئه‌وه هه‌ر کامیان خۆت
 ویستت مۆله‌تی بده ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ﴾ وه‌ داوا‌ی لیبووردن‌یان بۆ بکه‌ له‌خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾
 به‌راستی خوالیبوورده‌ی میهره‌بانه ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ﴾ بانگ کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 له‌ناو خۆتاندا دامه‌نین (نابی) ﴿كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ وه‌ک بانگ کردنی خۆتان له‌یه‌کتری (ده‌بیت
 به‌ریزه‌وه بانگ بکریت وه‌ک ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر یار‌سول الله ﷺ) ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ﴾ به‌راستی خوا
 ده‌زانێ و ئاگاداره‌ به‌وانه‌ی ﴿يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ لَوَادًا﴾ له‌ئیه‌وه (به‌بێ مۆله‌ت) له‌په‌نا‌ی خه‌لکی تره‌وه
 ده‌رده‌چن به‌دزییه‌وه ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ﴾ جا بابت‌رسن ئه‌وانه‌ی ﴿يَخَالِفُونَ عَن أَمْرِهِ﴾ که‌په‌یچه‌وانه‌ی
 فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌ن ﴿أَنْ يُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ که‌ (له‌دو‌نیادا) به‌لا و تاقیر‌دنه‌وه‌یه‌کیان تووش ببیت
 ﴿أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یا‌سه‌زایه‌کی سه‌ختیان تووش ببی (له‌دوا‌رۆژدا) ﴿إِلَّا أَنْ لِلَّهِ﴾ بیدار‌بنه‌وه
 به‌راستی ته‌نها بۆ خوا‌یه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی که‌ له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا‌یه ﴿قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
 عَلَيْهِ﴾ بێگومان خوا ئاگاداره‌ به‌ته‌وا‌وی ئه‌و شتانه‌ی ئیه‌وی له‌سه‌رن، وه‌ به‌و (کارانه‌یشی که‌ ده‌بکه‌ن)
 ﴿وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ﴾ ئه‌و رۆژه‌ش که‌ده‌گه‌ر پترینه‌وه‌ لای خوا ﴿فَيُنْتَهَرُ بِمَا عَمِلُوا﴾ ئه‌وسا ئاگاداریان
 ده‌کاته‌وه به‌و کرده‌وانه‌ی کردوویانه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌ خوا به‌هه‌موو شتیک ئاگاداره ﴿

سوره‌تی ﴿الْفُرْقَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ گه‌وره‌و پیرۆزه‌ ئه‌و زاته‌ی ﴿نَزَلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ که‌فه‌ورقان (قورئان) ی بۆ سه‌ه
 به‌نده‌ی خۆی نارۆته‌ خواره‌وه ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ تا‌ترسینه‌ر بیت بۆ هه‌موو جیهانیان ﴿
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌و زاته‌ی که‌ده‌سه‌لآت و مولکی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ه‌ی ئه‌وه
 ﴿وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا﴾ وه‌هیچ‌مندالی بۆ خۆی بریارنه‌داوه ﴿وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ وه‌کس ها‌وبه‌شی
 نییه له‌ فه‌رمان‌ره‌وا‌یی و مولک و داریدا ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه‌هه‌موو شتیکێ دروست کردوه
 ﴿فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ وه‌ئهن‌دازه‌ی بۆ دیاری کرد (له‌هه‌موو ر‌وویه‌که‌وه) به‌چاکی ﴿

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
 وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
 إِفْكٌ أُفْتَرِيهِ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءَ ظُلْمًا
 وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلَّى
 عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾
 وَقَالُوا مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
 الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا ﴿٧﴾
 أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ وِجْتَةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
 الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
 سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
 كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

﴿وَأَنخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ بیجگہ له خوا چہند ہر ستر او یکیان بو خویمان بریار داوہ ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ کہ هیچ شتیک دروست ناکہن ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ بہ لکو خویشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ﴾ دہسہ لاتیان نی بہ بو خویمان ﴿صَرَخُوا وَلَا نَفَعَا﴾ نہ زبان نہ سوودو قازاج (بگہ بہ نن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ ہر وہا مردن و زیان و زیندو بوونہ وہی خویمان بہ دہس نیہ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانہی کہ بی بروا بوون دہیان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا آيَاتُنَا فَأَنْتُمْ عَنْ آيَاتِنَا كَافِرُونَ﴾ ئەوانہی کہ بی بروا بوون دہیان ووت ﴿وَأَعَانَاهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ وہ کہسانی تر جگہ له دروئیہ کی گہورہ کہ مو حہمہد ﷺ ہلی بہ ستوہ ﴿وَأَعَانَاهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ وہ کہسانی تر بو ئەو (ہہ لبہ ستہ) یار مہ تیبان داوہ ﴿فَقَدَجَاءَهُ وَظُلْمًا وَرُؤُوسًا﴾ ئەوہ بہ راستی ئەوانہ ستہم و بوہتانیکی گہورہ یان کردوہ ﴿وَقَالُوا أَسْطِطِرُّونَ الْوَالِدَاتِ﴾ وہ (بی بروایان) دہیان ووت (ئہم قورٹانہ) بہ سہرہات و داستانی پیتشوہ کانہ ﴿أَكْتَنَبَهَا﴾ (مو حہمہد ﷺ) داوای کردوہ بوئی بنوسن ﴿فَهِيَ تُكَلِّمُ عَلَيْهِ﴾ ئەمجا دہ خویندریتہ وہ بہ سہریدا ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ بہ بیانیان و ئیوارندا ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي﴾ (ئہی مو حہمہد ﷺ) بلی زاتی نار دویہ تی بہ خواروہ ﴿بِعَلِّمُوا الْاَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ﴾ کہ ہموو نہیتی ئاسمانہ کان و زہوی دہ زانیت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفْوًا رَحِيمًا﴾ بہ راستی ئەو (خوا) لیووردہی میہرہ بانہ ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ﴾ (بی بروایان) دہیان ووت ئەمہ چوئن پیغمبہرئیکہ ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ خواردن دہ خوات ﴿وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وہ بہ بازاردا دہ پروات ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَلَكًا﴾ فریشتہ یہ ک نہ نیراوتہ خواروہ بو لای ﴿فَيَكُونُ مَعَهُ زَيْبًا﴾ بو ئەوہی له گہ لیدا ترستہر بی ﴿أَوْ يُنْفَخَ إِلَيْهِ كَنزٌ﴾ یا گہنجینہ یہ کی (لہ ئاسمانہ وہ) بو فری بدرایہ ﴿أَوْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ یا باخیکی ببوابہ لینی بخواردایہ ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وہ ستہمکاران (بی بروایان) دہیان ووت (بہ ئیمانداران) ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ ئیوہ تہنہا شوین پیاوئیکی جادوو لیکراو کہ ووتون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ صَرَفُوا لَكَ الْأَمْثَلِ﴾ سہیر کہ چوئن نمونہی (پسوچ) بو تو دیننہ وہ ﴿فَضَلُّوا﴾ بہو ہویہ وہ گومرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ ئیتر ناتوان ریگای حہق و راستی بدوزنہ وہ ﴿بَارِكْ الَّذِي إِنْ شَاءَ﴾ گہورہ و پسرورزہ ئەو زاتہی ئە گہر بیہوی (لہ دونیادا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ چاکتر لہ وہ (بی بروایان دہ لین) بو ت ساز دہدات ﴿جَعَلَتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ باخاتیک کہ پروبارہ کان بہ زیریاندا دہ پروات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ وہ چہند کوشکت بو فہراہم دینی ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ﴾ (راست ناکہن وانیہ) بہ لکو ئەوانہ باوہریان بہ پروژی دوابی نیہ ﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ﴾ وہ ئیمہ ئامادہ مان کردوہ بو کہ سنی باوہری بہ پروژی دوابی نہی ﴿سَعِيرًا﴾ ناگری ہہ لگیر ساو ﴿﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴿١٣﴾
 وَإِذَا أَلْقَا مِنَهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا
 ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاَدْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾
 قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
 لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
 كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
 يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾
 فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
 وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظَلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لِيَأْكُلُونَ
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

﴿إِذَا رَأَوْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کاتئی (تم ناگره) له دوره وه نه وان ده بینیت ﴿سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا وَرَفِيرًا﴾ نر که وناله ی گر و بلیسه ی ده بیسن (که نیشانه ی رق و قینی زوری ته تی لیان) ﴿وَإِذَا الْفُلُومُ مَكَانًا ضَعِيفًا﴾ وه کاتئی فری ده درینه جیگایه کی تنگ له دوزه خدا ﴿مُفْرَّغِينَ﴾ به جیوت کراوی ده ست و قاج و ملیان له کۆت و زنجیر دا (یا له شیان به کۆت و زنجیر پیکه و به سراوه) ﴿دَعَا هَٰذَا لِكُتُبُوا﴾ له ویدا داوای تیاجوون و مردن ده کن ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ بُورًا وَوَحِيدًا﴾ نه مرپ و داوای ته نیا مردنیک مه کن ﴿وَأَدْعُوا بُورًا كَثِيرًا﴾ به لکو داوای مردنی زور بکن ﴿قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ﴾ بلئی نایا نه مه چاکتره ﴿أَمْ جَهَنَّمُ الَّتِي أُوعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ یا نه و به هه شته هه میشه ییه کی به لئین دراوه به پاریز کاران وله خواترسان ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا﴾ که پاداشت و سهر نه نجام و ناکامیانه ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له و (به هه شته) دا هه رچیان بوی هه یه ﴿خَالِدِينَ﴾ به هه میشه یی و بی برانه وه ﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا﴾ نه وه به لئینیکه له لایه ن پهروه دگارت هه وه نه ولی ی بهرپر سیاره ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ﴾ وه له و روزه دا خوا نه و (بت په رست) انه کۆده کاته وه ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ له گهل نه و په رستراوانه ی که به رستوونیان جگه له خوا ﴿فَيَقُولُ أَأُنْتُمْ﴾ نه مجا خوا (به په رستراوه کان) ده لئی نایا نیوه ﴿أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هُنَالِكَ﴾ نه و به ندانه ی متان گومرا کرد ﴿أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ یا خو بیان رینگای (راستیان) ونکردو گومرا بوون ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (په رستراوه کان) ده لئین پاک و بیگه ردی بو تو ﴿مَا كَانَ يَتَّبِعِي لَنَا﴾ بو ئیمه شایسته نه بووه ﴿أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِن أَوْلِيَاءَ﴾ که بیجگه له تو په رستراویک بو خو مان دا بنیین ﴿وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ﴾ به لام نازو نیعمه نت دا به نه وان و باوو باپبرانیان ﴿حَتَّىٰ سَأَلْنَا الذِّكْرَ﴾ هه تا (وایان لیها ت) یادی تو بیان له بیر چوو ﴿وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا﴾ وه نه وانه کۆمه لئیکی تیاجووی بی خیر بوون ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ﴾ (خوا به بت په رسته کان ده لئی) جا بیگومان په رستراوه کانتان نیوه بیان به درق خسته وه له و قسانه ی که ده تان کرد ﴿فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا﴾ نه مجا نه ده تونان (سزای خوا) له خو تان لاده ن نه ده تونان یارمه تی (خوا) به ده س بینن ﴿وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ﴾ وه هه ر که س له نیوه سته م بکات (هاوه ل بو خوا دابنی) ﴿نُذِقْهُ عَذَابًا كَثِيرًا﴾ سزایه کی گه وری بی ده چه ژین ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئیمه پیش تو هه ر کام له پیغه مبه رانمان نارد بیت ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَاكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ بیگومان نه وان خوار دنیان خوار دووه ﴿وَيَسْئَلُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ به بازار دا روشتوون ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ وه ئیمه هه ندیک له نیوه مان کرده هوی تاقیکر دنه وه ی هه ندیکی ترتان ﴿أَنْصِبُورُونَ﴾ نایا خو ده گرن ﴿وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾ وه پهروه دگارت بینایه (به هه موو شتیک) ﴿

* وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ
 أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
 ﴿١١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
 حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿١٢﴾ وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
 هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴿١٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
 وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿١٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمْ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
 تَنْزِيلًا ﴿١٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَعْضُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
 يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿١٧﴾ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ
 أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا ﴿١٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿١٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَذْرَبُ
 إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٢٠﴾ وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا
 وَنَصِيرًا ﴿٢١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٢٢﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ وه‌ئوانه‌ی که به‌هیوای دیداری ئیمه‌نین (له‌رؤزی دواپی دا) ده‌لین
 ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ﴾ نه‌وه بؤ فریشته نانیردریته خواره‌وه بؤ سه‌رمان ﴿أَوَرَىٰ رَبَّنَا﴾ یاخود
 به‌روه‌رد گارمان نابینن ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نه‌وانه له‌ده‌رونی خو‌ی‌اندا
 خو‌یان به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَعَتَوْا عُتْوًا كَبِيرًا﴾ وه‌سه‌ر که‌شیه‌کی گه‌وره‌یان کرد. ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ﴾
 نه‌وره‌رؤزی فریشته‌کان ده‌بینن (کاتی مردن یا‌قیامه‌ت) ﴿لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ له‌و روزه‌دا هیچ
 مژده‌یه‌ک بؤ‌تاوانباران نی‌یه ﴿وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا﴾ وه‌ده‌لین (به‌نامان بدن) به‌به‌نادانی پاریزراو ﴿
 وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾ هاتین هه‌ر کرده‌ویه کیانکرده‌بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ هه‌موویمان وه‌کو
 تۆزی پرش و بلاولی کرد ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ﴾ به‌هه‌شتی یه‌کان له‌و روزه‌دا ﴿خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا﴾
 له‌چاکترین جیگان‌دان ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ وه‌له‌باشترین شوینی حه‌سانه‌وه‌(ی نیو‌پروان) دان ﴿وَيَوْمَ
 تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّ﴾ وه‌رؤزی ئاسمان له‌ت ده‌بی له‌گه‌ل هه‌وریکی سپی (هه‌موو ئاسمان ده‌گرته‌وه)
 ﴿وَنُزُلِ الْمَلَائِكَةِ تَنْزِيلًا﴾ وه‌فریشته‌کان دنیردرینه خواره‌وه کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل. ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ
 لِلرَّحْمَنِ﴾ له‌و روزه‌دا فه‌رمان‌په‌وایه‌تی ته‌ن‌ها بؤ‌خوای میه‌ره‌بانه ﴿وَكَانَ يَوْمَئِذٍ الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾ نه‌و
 روزه‌رؤزیک‌ی زور سه‌خته له‌سه‌ر بی‌باوه‌ران ﴿وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ وه‌رؤزیکه که‌سته‌مکار
 قه‌پ ده‌کات به‌هه‌ر دوو ده‌ستی خو‌یدا ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي﴾ وه‌ده‌لی خو‌زگه ﴿أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْلًا﴾
 له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ریگای راستم بگرتایه‌ته‌به‌ر ﴿يَبُولِقُ﴾ ئای تیاچوون بؤ‌من ﴿لَيْتَنِي لَمْ أَخِذْ فَلَانًا
 حَلِيلًا﴾ خو‌زگه فلان که‌سم نه‌کر دایه به‌هاوه‌ل و خو‌شه‌ویستی خو‌م. ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾
 به‌راستی نه‌و (که‌سه‌ی کردم به‌هاوه‌ل) منی له‌قورئان و بئ‌ل کرد ﴿بَعْدَ إِجَابَتِي﴾ دوا نه‌وه‌ی قورئانم بی
 گه‌یشت (و باوه‌رم بی‌هینا) ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا﴾ وه‌شه‌یتان هه‌میشه‌پشت تیکه‌رو پشت
 به‌رده‌ره بؤ‌ناده‌میزاد ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ﴾ وه‌پیغه‌مبه‌ر ﴿وَوَيْلٌ لِّئِي هِي هِي﴾ وه‌وه‌ی قورئانم بی
 به‌راستی قه‌ومه‌که‌م (قوره‌یش) ﴿أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ نه‌م قورئانه‌یان واز لیهنه‌وانه‌وه‌ گویی بی
 ناده‌ن ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ لُغِي﴾ ئابه‌و جو‌ره (موحه‌مه‌د) ﴿كِدْرِيَّةً تَسِيءُ﴾ که‌دزایه‌تی تو ده‌کری (دامان
 ناوه‌ بؤ‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک ﴿عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ دوژمنیک له‌تاوانباران ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾
 به‌سه‌ په‌روه‌ردگارت ریتموونی که‌رو یارمه‌تی ده‌رت بی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ئوانه‌ی بی‌بروا
 بوون ده‌یان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ جُزْأً وَجَدَةً﴾ بؤ‌چی (موحه‌مه‌د) هه‌موو قورئانی به‌یه‌ک
 جار بؤ‌دانه‌به‌زینسراوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابه‌و جو‌ره (دامانه‌زاندووه) ﴿لِنُنشِئَ بِهِ قُرْآنًا﴾ بؤ‌ئوه‌ی دلی تو
 (ئهی موحه‌مه‌د) به‌و قورئانه‌داه‌زراو و به‌هیز بکه‌ین ﴿وَرَوَّيْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ وه‌(به‌و بؤ‌نه‌یه‌وه)

ئایه‌تانی خو‌مم بؤ‌ناردن به‌ره‌به‌ره ﴿٣٦﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا
 ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ
 شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
 وَجَعَلْنَا مَعَهُ وَآخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٢٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا
 إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْزَلْنَهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٢٦﴾
 وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ آخَرَفْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا هَمَّهُمُ اللَّتَائِسَ
 آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا
 وَأَصْحَابَ الرَّيِّسِ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٢٨﴾ وَكُلًّا
 ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ أَنْوَأَعَلَى
 الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا
 بَلْ كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ لِشُورَا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا يَتَّخِذُونَكَ
 إِلَّا هُزُؤًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنْ كَادَ
 لَيُضِلَّنَا عَنْ هَاهُنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ
 مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ هەر نموونه و مه‌سه‌لنکت بۆ بیئن (له ره‌خنه و بی‌شنیاره‌نا به‌جیکانیان) ﴿إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَالْحَسَنِ تَفْسِيرًا﴾ ئیمه وه‌لامه‌که‌ی‌مان بۆ تو هیناوه به‌راستی و جواترین پروون کردنه وه ﴿وَالَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمُ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ ئەو که‌سانه‌ی که به‌سه‌ر روخساریاندا ده‌برین (پراده‌کیشترین) بۆ دۆزه‌خ ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ ئەوانه خرابترین جیگایان بۆ هه‌یه ﴿وَأَصْلُ سَبِيلًا﴾ وه‌رینگاشیان وون کردووه (گومرترن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ته‌وراتمان دا به‌موسا ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ آخَاهُ هَارُونَ وَزِيْرًا﴾ وه‌هاروونی برایشیمان کرده‌یاریده‌ده‌ری ﴿فَقُلْنَا أَذْهَبَا﴾ ئەمجا ووتمان هه‌ردووکتان بپروون ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بۆ سه‌ر ئەو گه‌له‌ی که‌باوه‌ریان به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌نی به‌و به‌درووی ده‌زانن ﴿فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْوِيرًا﴾ ئەوسا له‌ناومان بردن به‌له‌ناو بر دنیکی زور خراب ﴿وَقَوْمٌ نُّوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ﴾ گه‌لی نوو‌حیش کاتی پیغه‌مبه‌ریان به‌درو‌زانی ﴿أَعْرَفْنَاهُمْ﴾ (له‌ئاوی لافاودا) نو‌قمان کردن ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً﴾ وه‌کردمان به‌په‌ندو عیره‌ت بۆ خه‌لك ﴿وَأَعَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه‌ئاماده‌مان کردووه بۆ سه‌تمکاران ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزای سه‌خت ﴿وَعَادًا وَنُعُودًا وَأَصْحَابَ الرَّيْسِ﴾ و گه‌لی عادو سه‌موودو خواونه‌ی چال و بیره‌کان ﴿وَقُرُونًا بَيَّتَ ذَٰلِكَ كَيْبًا﴾ وه‌زور گه‌لی تر که له‌نیوانیان دا بوون (له‌ناومان بردن) ﴿وَكُلًّا صَبَّأْنَا فِي الْآمْتِنِ﴾ وه‌بۆ هه‌موویان چه‌ندین نموونه‌مان هیناوه (به‌لام بیریان نه‌کرده‌وه) ﴿وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْوِيرًا﴾ وه‌هه‌موویانمان له‌ناو بردن به‌له‌ناو بر دنیکی خراب ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ الْفُرْقَانَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئەوان (قوره‌یش) تپه‌ربوون به‌ئو شارهدا (سه‌دوم) ﴿أَلَيْسَ أَمْطَرْتُ مَطْرَ السَّوْءِ﴾ که‌بارانی شه‌ر (به‌ردی به‌سه‌ردا بارینرابوو) ﴿أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا﴾ ئایا ئەوان ئەو (شاره‌به‌ردباران کراوه)‌یان نه‌بینیوه ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتْرُجُونَ نُشُورًا﴾ (وانی به‌بینیویانه) به‌لکو ئەوان به‌ته‌مای زیندوو بوونه‌وه‌نین ﴿وَلِذَا رَأَوْكَ﴾ وه‌ئو موحه‌مه‌د ﴿كَلِمَةً تَوْبِيْنًا﴾ ﴿إِنْ يَنْدُرُوكَ إِلَّا هُزُوءًا﴾ به‌سه‌گالته‌ت بی‌ده‌کن ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ و (ده‌لین) ئائه‌مه‌یه‌خوا ناردووه‌تی به‌پیغه‌مبه‌ر ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا﴾ (وه‌ده‌لین) نزیك بوو له‌به‌رستراوه‌کانمان لمان بدات ﴿لَوْلَا أَنْ صَبَّرْنَا عَلَيْهِمْ﴾ ئەگه‌ر له‌سه‌ر (به‌رستی)‌یان خوگر نه‌بووینا به‌﴿وَسَوْفَ يَعْمَلُونَ﴾ له‌داهاتوودا ده‌زانن ﴿حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾ کاتی سزای (خوا) ده‌بینن ﴿مَنْ أَصْلُ سَبِيلًا﴾ کی (گومرتره) رینگای وون کردووه ﴿أَنْزَيْتَ﴾ ئایا دیت ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هُونَهُ﴾ ئەو که‌سه‌ی هه‌واو ئاره‌زووی خوئی کردۆته‌به‌رستراوی خوئی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ ئایا تو ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا﴾ ئەبته‌پاریزه‌ر بۆ ئەو (که‌شوینی ئاره‌زووی نه‌که‌ویتی)؟ ﴿٣٦﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
 كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
 الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ وَسَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا
 ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ
 الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ
 مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمْ
 لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا نُنطِعُ الْكَافِرِينَ وَجْهَهُمْ
 بِهِ جَهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ * وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

﴿أَمْ تَحْسَبُ﴾ ئایا واهزانی ﴿أَنْ أَكْتَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾ زوربه‌ی نه‌وانه ده‌بیستن یا تیده‌گه
 ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ﴾ نه‌وانه هه‌ر وهك نازه‌لن ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ به‌لکو نه‌وان گو‌مرا تیرشن ﴿۱۱﴾
 ﴿أَلَمْ تَرَىٰ رِبِّكَ﴾ ئایا نابینی په‌روه‌دگار ﴿كَيْفَ مَدَّ الظَّلَّ﴾ چۆن سیبهری در یژ کر دۆ ته‌وه (له‌بانگی
 به‌یانانه‌و تا خۆر هه‌لانن) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ رَسَاكًا﴾ نه‌گه‌ر بیویستایه رای ده‌گرت به‌وه‌ستاوی
 (سیبهره‌که به‌رده‌وام ده‌بوو) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ﴾ له‌پاشان خۆرمان کرده ﴿عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾ به‌لگه‌له‌سه‌ر
 نه‌و (سیبهره‌چونکه نه‌گه‌ر خۆر نه‌بیت سیبهر نانا‌سریت) ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ قَضَيْنَا إِلَيْنَا﴾ پاشان نه‌و سیبهره
 بۆلای خۆمان ده‌به‌ینه‌وه ﴿فَبَضًّا يَاسِرًا﴾ به‌شینه‌یی و که‌مه‌که‌مه نایه‌ئیلین ﴿۱۳﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ نه‌و (خوا)
 زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَاسَا﴾ که‌شه‌وی بۆ کردون به‌دابۆشه‌ر (بۆشاک) ﴿وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ وه‌خه‌وتنی
 بۆ کردوون به‌هۆی مت‌بوون ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا﴾ وه‌رۆزی بۆ هه‌ستان (له‌خه‌و بۆ کارو رسق
 په‌یدا کردن) دانا‌وه ﴿۱۴﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه‌نه‌و (خوا) زاتیکه ﴿أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ باکان ده‌نیژی ﴿بَشْرًا بَيْنَ
 يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ به‌مژده‌ده‌ر پېش په‌حمه‌تی خۆی (باران بارین) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌له‌ناسمانه‌وه
 باراندومانه ﴿مَاءً طَهُورًا﴾ ئاویکی پاکۆکه‌ر (پاک و خاوین) ﴿۱۵﴾ ﴿لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾ تازه‌وی
 مردووی پی‌ده‌بوژنینه‌وه ﴿وَلِنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا﴾ وه‌ئاوی ده‌ده‌ن به‌و (بارانه) له‌وانه‌ی دروستمان
 کردوون ﴿أَعْمَاءً وَأَوْلَادًا﴾ نازه‌ل و خه‌لکانیکی زۆر ﴿۱۶﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا إِلَيْكُمْ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی ئیمه‌به‌چهند جور‌ئهم (نیشانه‌) مان گو‌پری له‌نیوانی‌اندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا بیربکه‌نه‌وه ﴿فَأَنبَأَ
 أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا أَكْثُورًا﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لك جگه‌له‌سپله‌یی (بن‌باوه‌ری) هیچیان نا‌و‌یت
 ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَبعَثْنَا﴾ نه‌گه‌ر بمان ویستایه بیگومان ده‌مان نارد ﴿فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا﴾ له‌هه‌موو
 شارو شارو جگه‌به‌کدا ترسینه‌رینک ﴿۱۸﴾ ﴿فَلَا تَطِعِ الْكٰفِرِينَ﴾ که‌واته‌تۆ به‌گو‌تی بی‌باوه‌ران مه‌که
 ﴿وَجِهْدُهُمْ بِهِ جِهَادًا كَيْبَرًا﴾ به‌(به‌لگه‌کانی) ئهم قورئانه‌به‌بره‌ره‌کانی په‌کی گه‌وره‌بان له‌گه‌لدا بکه
 ﴿۱۹﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾ نه‌و (خوا) زاتیکه دوو‌ده‌ریا (ئاو) ی‌به‌ره‌لا کردووه له‌پال به‌کدا ﴿هٰذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ﴾ نه‌مه‌بان شیرین و ساز‌گاره (ئایو روبا‌رو کانباهه) ﴿وَهٰذَا مِلْحٌ اٰجَاجٌ﴾ نه‌وی تریان زۆر
 سویر و تال و تفته (ئایو ده‌ریاکانه) ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْخًا﴾ وه‌له‌نیوان نه‌و دوو (ئاو) هدا به‌ر به‌ستیکی
 دانا‌وه ﴿وَرَجْرَجَ الْحَجُّورًا﴾ و به‌رگری که‌رینکی ئه‌ستور (تائه‌و دوو ئاوه‌تیکه‌ل به‌یه‌ک نه‌بن) ﴿۲۰﴾
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ نه‌و (خوا) زاتیکه له‌ئاو (ی‌مرو‌ف) ئاده‌میزادی دروست کردووه ﴿فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ نه‌مجا نه‌و (ئاوه‌ی) کردۆ ته‌هۆی په‌چه‌له‌ک (پشت که‌به‌رینگی‌ی نیرینه‌ده‌گه‌ن به‌مرو‌ف
 وه‌ک کو‌ر) و خزم (که‌به‌رینگی‌ی ئافره‌ت ده‌گه‌نه‌وه‌به‌مرو‌ف وه‌ک که‌چه‌زاو خوشکه‌زا) ﴿وَكَانَ رِبِّكَ
 قَدِيرًا﴾ وه‌په‌روه‌دگار هه‌میشه‌به‌ده‌سه‌لات و توانایه ﴿۲۱﴾ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نه‌وانه‌جگه‌له‌خوا
 شتاینک ده‌په‌رستن ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ که‌نه‌سوود نه‌زیان به‌وان ناگه‌یه‌نن ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
 ظَهِيرًا﴾ وه‌بن‌بروایان به‌رده‌وام دژی په‌روه‌دگاریان پشٹیوانی په‌کترین (بۆ تاوان و خرابه) ﴿۲۲﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
 عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ
 بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
 فَسَأَلْ بِهِ خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَّا سَجُدْ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ
 الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا
 مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ
 أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ
 عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا
 ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
 غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا
 أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئیمه تۆمان ته‌نهابؤ ئه‌وه نار دووه ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ که مژده ده‌رو ترسینه‌ر بی
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی من له‌سه‌ر گه‌یانندی ئیسلام هیچ
 کری و پاداشتیک له‌ئیه‌وه داوا ناکه‌م ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ به‌لام هه‌ر که‌س ویستی
 ریگه‌ی په‌روردگاری بگری (با بیگری) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ﴾ پشت بیه‌سته‌ه به‌(خوای) زیندوو
 ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ که‌زاتیکه هه‌رگیز نامریت ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ﴾ ته‌سبیحات بکه به‌ستایشی
 ئه‌و ﴿وَكَفَىٰ بِهِ يَدُوبٍ عِمَادٍ﴾ به‌سه (بؤ تو) که‌خوئا ئاگاداره به‌گوناه‌ی به‌نده‌کانی ﴿وَالَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئه‌و (خوایه‌ی) که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَمَا يَبِينُهُمَا﴾
 وه‌ئه‌وش له‌نبوتیان دایه‌ه ﴿فِي سِتَّةِ آيَاتٍ﴾ له‌شه‌ش رۆژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ له‌پاشانیش به‌رز
 بوویه‌وه بؤ سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (باوه‌رمان بییه‌تی به‌بی ئه‌وه‌ی شیوه‌که‌ی بزاین) ﴿الرَّحْمَنُ
 قَبَّلَ بِهِ حَبِيرًا﴾ ئه‌و خوای میهره‌بانه که‌واته په‌رسیار له‌زاتی بکه که‌به‌ه‌موو شت زاناو ئاگابه‌ه
 ﴿وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمْ﴾ وه‌کاتی به‌وان بوتری ﴿أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ سوژده بیه‌ن بؤخوای میهره‌بان ﴿قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ ده‌لین په‌رهمان کیه (ئیمه نایاسین) ﴿أَسْجُدْ لِمَا تَأْمُرُنَا﴾ ئایا سوژده بیه‌ن بؤ ئه‌و (زاته‌ی)
 که‌تو فه‌رمانمان بی ده‌ده‌یت ﴿وَرَادَهُمْ نُفُورًا﴾ وه‌(به‌م داوای سوژده بردنه) دور که‌وته‌وه‌یان (له‌ریگای
 راست) زیاتر ده‌بیت ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ پاك و بیگه‌رد و په‌رۆزه ئه‌و (خوایه‌ی) ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ که
 له‌ئاسماندا چه‌ند خولگه (بورج‌ی) دروست کردوه ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ و دایناوه له‌ئاسماندا خو‌ریکی
 په‌رشنگدار ﴿وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ و مانگیکی رووناك که‌روهه (بۆزه‌وی) ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه‌ئه‌و (خوایه‌) زاتیکه
 ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ که‌شه‌وو رۆژی له‌جینی یه‌کتر داناهه (به‌دوای یه‌کتر دین و شوینی
 یه‌کتر ده‌گر نه‌وه) ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَدَّكَرَ﴾ بؤ ئه‌و که‌سه‌ی بیه‌وی بیربکاته‌وه (له‌دروسکراوه‌کانی خوا)
 ﴿أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ یا بیه‌وی شوکرانه بژیتری خوا بکات ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ﴾ به‌نده‌تایبه‌تی به‌کانی
 خوای میهره‌بان که‌سانیکن ﴿يَسْتَوُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ﴾ به‌بِقارو نه‌رمی ده‌رۆن به‌سه‌ر زه‌وی دا (بی
 لوت به‌رزی و که‌شخه‌و فیز کردن) ﴿وَإِذَا حَاطَبْتَهُمُ الْجَاهِلُونَ﴾ وه‌کاتی نه‌زان و نه‌فامه‌کان (به‌وته‌ی
 ناشیرن) له‌گه‌لیان بدوین ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووته‌به‌ک ده‌لین پیان گونا نه‌بیت ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ﴾
 وه‌که‌سانیکن له‌شه‌وه‌دا بؤ په‌روه‌ر دگاریان ﴿سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾ سوژده به‌رن و شه‌و نویتر ده‌کن ﴿وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وه‌که‌سانیکن که‌ده‌لین ئه‌ی په‌روه‌ر دگارمان ﴿أَصْرَفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾
 سزای دۆزه‌خمان لی لاده ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ به‌راستی سزای ئه‌و (دۆزه‌خه) لانه‌چووی
 به‌رده‌وامه ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ به‌راستی دۆزخ جینگه‌و شوین مانه‌وه‌یه‌کی زور خراپه
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَعُوا﴾ وه‌که‌سانیکن کاتی مال و سامان خه‌رج ده‌کن (بؤ خویمان و خیزانیان)
 ﴿لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا﴾ نه‌زیاده‌رۆی و نه‌ره‌زیلی و ده‌ست نوقاوی (تیدا) ناکه‌ن ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوْمًا﴾
 (به‌لکو) مام ناوه‌ندیه له‌و نیوانه‌دا ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
 الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ
 فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
 فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
 إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا
 بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ
 رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
 لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
 وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
 حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي
 لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ﴾ وه که سائینکن که له گه‌ل خوادا نابه‌رستن ﴿إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ هیچ په‌رستراویکی تر ﴿وَلَا يَشْكُرُونَ﴾ و ناکورن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ هیچ که‌سی که خوا کوشتنی نه‌وی یاساغ (حرام) کر دووه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌هق و په‌وانه‌بی ﴿وَلَا يَزُورُونَ﴾ وه زیناو داوین پیسی ناکهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هر که‌س نه‌و تاوانانه بکات (که باسکران) ﴿يَأْتِقْ أَنَا مَا﴾ تووشی توله‌کی دیت ﴿يُضَعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزای بؤ چهند باره‌ده کر یته‌وه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌رؤزی قیامه‌ندا ﴿وَيُخَلِّدُ فِيهِ مَهْمَانًا﴾ وه بی‌پرانه‌وه به‌بی‌رئز و ریسوایی له‌دو‌ر‌خ داده‌مینیته‌وه ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بیجگه‌له‌کی‌سی ته‌وبه‌ی کر دبی و باوه‌ری هیتابی ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ کارو کرده‌وه‌ی چاکیشی کر دیت ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ تا نه‌وانه ﴿يَبْدُلُ اللَّهُ سَعْيَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خراپه و تاوانه‌کانیان ده‌گوریت به‌چاکه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا هم‌میشه لیئوورده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وه هر که‌س ته‌وبه‌ی کر دو کرده‌وه‌ی چاک‌ی کرد ﴿فَإِنَّهُ يُتَوَّبُ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌و که‌سه‌ده‌گه‌ر یته‌وه بؤ لای خوا ﴿مَتَابًا﴾ به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ته‌واو ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ وه (به‌نده‌کانی خوا) که سائینکن که‌شایه‌تی درؤ ناده‌ن ﴿وَلِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ﴾ و کاتی تیپه‌ر بن به‌لای شتی بی‌سووددا (نه‌نجام بدریت له‌لایه‌ن نه‌فامانه‌وه) ﴿مَرُّوا كَرَامًا﴾ تیپه‌ر ده‌کن به‌رئزه‌وه (پی‌گویندانه نه‌فامان) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا﴾ وه که سائینکن کاتی نامورگاری بکرین ﴿بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ به‌نایه‌ته‌کانی په‌روه‌رد‌گاریان ﴿لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا﴾ ناکه‌ون به‌سه‌ریاندا ﴿صُمًّا وَعُمَمًا نَا﴾ به‌که‌ری و کویری ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا﴾ وه که سائینکن که‌ده‌لین ته‌ی په‌روه‌رد‌گارمان بیه‌خشه‌پیمان ﴿مِنْ أَرْوَاجٍ وَذُرِّيَّتِنَا﴾ له‌هاوسه‌ران و نه‌وه‌کانمان (مندالله‌کانمان) ﴿فُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ ته‌وه‌ی چاوانی پی‌گه‌ش بی‌هوی دلخوشی بیت ﴿وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ وه بمانکه به‌پیشه‌وای پارئزکاران و له‌خوا ترسان ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه‌وانه (که نه‌و سیفه‌تانه‌یان تیا به) ﴿يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ يَمَاصِبُوا﴾ پاداشت ده‌در یته‌وه به‌پله و کوشکی به‌رز له‌به‌ه‌شتدا به‌هوی ئارام گرتیان ﴿وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حِجَّةً وَسَلَامًا﴾ وه له‌و شوینده‌سلاویان لی‌ده‌کری (له‌لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه زور به‌گه‌رمی) ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ بی‌پرانه‌وه تیایدا ده‌مینته‌وه ﴿حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چهن جیگا و شوین و مانه‌وه‌یه‌کی جوان و خوشه ﴿قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلئ خه‌لکینه په‌روه‌رد‌گار گویتان پی‌نادات و هیچ با به‌خیکتان نی به‌لای ﴿لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ﴾ نه‌گه‌ر دو‌عا و نزاتان نه‌بی (له‌کاتی ته‌نگی و نار‌ه‌حه‌تیدا) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ که‌چی (زور به‌تان) تایینی خواتان به‌درؤ ده‌زانی (برواتان نه‌هینا) ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ جادلنیابن توله‌کی به‌خه‌تان ده‌گری و لی‌تان جیا نایته‌وه ﴿﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ❶ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ❷ لَعَلَّكَ بِهِ تَوَلَّى سَفْهُنًا ❸ أَلَا
 يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ❹ إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ❺ وَمَا يَا تِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ
 إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ❻ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنبَاءٌ مَّا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ❼ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 كَرِيمٍ ❽ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ❾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ❿ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ آتِ الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ❶ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ❷ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذِّبُونِ ❸ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 إِلَىٰ هَارُونَ ❹ وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ❺ قَالَ
 كَلَّا فَادْهَبَا يَتَّبِعُنَا أَنَا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ ❻ فَأَتِيَا فِرْعَوْنَ
 فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ❼ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 ❶ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيدًا ❷ وَلَبِثْتَ فِيْنَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ
 ❸ وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ❹

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿طَسَمَ﴾ به (طا، سین، میم) ده‌خوینترته‌وه خوا زاناتره به مانا‌که‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌سیری سه‌ره‌تای سوره‌تای
 (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ثم (سوره‌ته) له‌ئایه‌ته‌کانسی قورئانی روونکهره‌ویه ﴿لَعَلَّكَ بَخَشٌ مِّنْكَ﴾
 خه‌ریکه خۆت له‌ناو ده‌به‌ی (ده‌کوژی) به‌خه‌فه‌ت ﴿أَلَا يَتَذَكَّرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان (خه‌لکی مه‌ککه) باوهر ناهیتین
 ﴿إِن نَّشَأْ﴾ نه‌گهر بمانه‌ویت ﴿نَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ﴾ دینینه خواره‌وه بۆیان ﴿مِنَ السَّمَاءِ آيَةً﴾ نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌که له‌ئاسمانه‌وه
 ﴿فَطَلَّتْ أَخْفُفًا لَهَا خَطْمِينَ﴾ که‌به‌رده‌وام گهرد نیانی بۆ دانه‌وینن (ناچاریمان بکات باوهر بینن) ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ﴾ ههر
 بیت بۆیان ﴿مِنَ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ مُمِدَّتْ﴾ به‌یامیکی تازه دابه‌زینراو (که‌قورئانه) له‌خوای میهربانه‌وه ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ مَّتْرِضُونَ﴾
 ئه‌وان به‌رده‌وام پشت تیکه‌رو روو وهر گپین لینی ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا﴾ جا بیگو‌مان ئه‌وانه به‌درقویان زانی و باوهریان پی
 نه‌کرد (ئه‌وه‌ی نارده‌ومان) ﴿فَسَيَأْتِيهِمْ﴾ جا به‌زوویی بۆیان دیت ﴿أَنبَشُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْتِرُونَ﴾ هه‌واله‌کانسی ئه‌وه‌ی ئه‌وان
 گالته‌و لاقرتییان پی ده‌کرد ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ﴾ ئایا سه‌سیری زه‌وی نا‌کهن ﴿كَرَاهَاتٍ فِيهَا﴾ چه‌ندمان رواندووه تیایدا
 ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾ له‌هه‌موو جوړیکی چاکی به‌که‌لک ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی له‌رواندنی ئه‌وه‌ه‌موو روو‌ودا
 به‌لگه‌ی گه‌وره‌هه‌به ﴿وَمَا كَانَ أَكْبَرُ لَهُمْ مَّقُومِيْنَ﴾ به‌لام زۆر به‌یان بروادارنن و باوهر ناهیتن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ بیگو‌مان
 په‌روه‌دگارت ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ته‌نها ئه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی به‌زه‌یی داره ﴿وَلَا تَذَكَّرُكَ مُوسَى﴾ (باس بکه) ئه‌و
 کاته‌ی په‌روه‌دگارت بانگی مووسای کرد ﴿أَنْ أَنْتَ الْفَقِيرُ الظَّالِمِينَ﴾ که (به‌پیغه‌مبه‌ری) برۆ بۆ لای ئه‌و گه‌له‌سته‌مکاره
 ﴿قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ که‌گه‌له‌که‌ی فیرعه‌ونه ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ ئایا ئه‌وان ناترسن (بی‌فرمانی خاوه‌کنه‌ن) ﴿قَالَ رَبِّ﴾
 (مووسا) ووتی ئه‌ی په‌روه‌دگارم ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونُ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم بروام پی نه‌کهن ﴿وَضَيْقُ صَدْرِي﴾
 وه‌سینگم (دل‌م) ته‌نگ بی ﴿وَلَا يَنْطَلِقُ إِلَّا بِسَانِي﴾ وه‌(ده‌ترسم) به‌چاکی قسه‌م بۆ نه‌کری و زمانم به‌ر نه‌بی (له‌و گریه‌ی
 هه‌یه‌تسی) ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ﴾ که‌واته (خواه‌ه‌ جوهره‌ئیل) بنیره بۆ لای هاروون (و بیکه به‌پیغه‌مبه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیم
 بدات) ﴿وَأُهِدْ عَلَىٰ ذَنْبٍ﴾ وه‌ئه‌وان (گه‌لی فیرعه‌ون) تۆله‌ی تاوانیکیان له‌سه‌رمه ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ بۆیه ده‌ترسم
 که‌بمکوژن (له‌جیاتی ئه‌و کوژراوه) ﴿قَالَ كَلَّا﴾ (خوا) فه‌رمووی نه‌خیر (ئه‌وه‌ی باست کرد هیچی روونادات)
 ﴿فَأَذْهَبَا يَتَكَيَّمَا﴾ که‌واته هه‌ردوو کتان به‌موعجیزه‌کانمانه‌وه به‌رۆن (بۆ لای فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی) ﴿إِنَّا مَعَكُمْ
 مُسْتَمِعُونَ﴾ یتیمه له‌گه‌لته‌ن گوی ده‌گرین ﴿فَأَتَا فِرْعَوْنَ فَقَوْلَا﴾ ئه‌وسا به‌رۆنه لای فیرعه‌ون و هه‌ردوو کتان بلین
 ﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی یتیمه پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌دگاری جیهانیانین ﴿أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (نیروین)
 که‌تۆ به‌نو ئیسرائیل (له‌ژیر ده‌سته‌یی خۆت) به‌ره‌لا که‌یت له‌گه‌ل یتیمه‌دا (به‌رۆین بۆ شام) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی
 ﴿أَلَمْ تُرَبِّكْ فِتَاوَلِيدًا﴾ ئایا یتیمه پیمان نه‌گه‌یاندی له‌ناو (مالی) خو‌ماندا به‌مندالی ﴿وَلَبَّتْ فِتَانًا مِنْ عُرْمِكَ سَبِينًا﴾ وه
 تۆ چه‌ند سالی‌ک له‌ته‌مه‌نت له‌ناو یتیمه‌دا نه‌مایته‌وه ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ الْآلِي فَعَلْتَ﴾ وه ئه‌و کرده‌وه (خرابه) شت کرد
 که‌کردت (که‌کوشتی قیبتی یه‌ک بوو) ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تۆ له‌وانه‌ی سه‌پله‌و ناشو‌کرن ﴿

قَالَ فَعَلْتَهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ كُ
 فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
 تَمُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
 ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ
 ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
 ﴿٢٨﴾ قَالَ لَيْنٍ اتَّخَذتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ
 ﴿٢٩﴾ قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٣٢﴾
 وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ
 إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
 بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأِعْتِ فِي الْمَدَائِنِ
 حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سِحَارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
 لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

﴿قَالَ فَعَلَّهَا﴾ (موسا) ووتی ئەو کارەم کرد (ئەو پیاووم کوشت) ﴿إِذَا وَأَمَّا مِنَ الصَّالِينَ﴾ کاتی کە من لەریزی نەزاناندا بووم ﴿فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ﴾ ئەمجا رام کردو هەلھاتم لەئێوە ﴿لَمَّا خَشَّكُمْ﴾ کاتی کە ترسام لیتان (تۆلەم لێ بسەنن) ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا﴾ ئەوسا پەرورددگارم حیکەمی (پێنەمبەرەتی) پێ بەخشیم ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ منی خستە ریزی پێنەمبەرەنەو (کردمی بە پێنەمبەر) ﴿وَوَيْلٌ لَّيَعْمَىٰ تَمَتُّهَا عَنِّي﴾ وە ئەو (بەخێو کردنە) کە تۆ دەیکەیت بە منەت بەسەر مەو و ﴿أَنْ عِبَدْتَ مِنِّي إِلَّا سِرًّا بِئَلٍ﴾ بەهۆی ئەو و مەو بوو کە تۆ نەوی ئیسرائیلت کردبوو و کۆیلە و ژێر دەستی خۆت (لە ترسا دایکی موسا موسای بەخێو نەکرد) ﴿قَالَ فَرَعُونَ وَمَارِبُ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەمجا) فیرەون ووتی پەرورددگاری جیهانیان کی بە ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پەرورددگاری ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی لەنیوانیان دایە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ئەگەر ئێوە دلنیان ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ﴾ (فیرەون) ووتی بەوانە بە دەوری دا بوون (لەشونیکە و توانی) ﴿أَلَا تَسْمَعُونَ﴾ ئایا گوێتان لێ بە (چی دەلی) ﴿قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (موسا) ووتی پەرورددگاری ئێوە و پەرورددگاری باوک و باپیرە پیشوو و کاتنە ﴿قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَدَىٰ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ﴾ (فیرەون) ووتی بەراستی ئەو پێنەمبەرە کە نیراوە بۆ ئێوە ﴿لَمَجْنُونٍ﴾ شیتە ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پەرورددگاری رۆژەلات و رۆژ ئاویە و ئەو لەنیوانیان دایە ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ئەگەر ئێوە بیرکەنەو و ژیربن ﴿قَالَ لَنْ أَخَذَتِ الْهَاعِزِي﴾ (فیرەون) ووتی سونیدی ئەگەر پەرستراوی تر جگە لە من دابنیت ﴿لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ﴾ بینگومان دەتخەمە ریزی بەندکرانەو و زیندانیت دەکەم ﴿قَالَ أَوْلَوْ جُنُكُ بَشِيءٍ مُّبِينٍ﴾ (موسا) ووتی ئایا هەر زیندانیم دەکەیت ئەگەر شتیکی (موجیزە بەکی) روون و ئاشکرات بۆ بینم (کەراستە پێنەمبەر) ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ﴾ (فیرەون) ووتی دەی ئەو شتە بینە (بنوینە) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەگەر تۆ لەراست گوێانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنَّهُ مُجَا﴾ ئەمجا موسا گوچانەکی فرێدا ﴿فَإِذَا هِيَ تُعْبَانُ مُبِينٌ﴾ دەست بەجی بوو بە ئەژدیهایەکی دیار و ئاشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ وە دەستی دەرھیتا (لە بن بالیدا) ﴿فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ﴾ بە کسەر دەستی سپی و پەرشنگدار بوو بۆ بینەران ﴿قَالَ لِلْمَلَاحِقَةِ﴾ (فیرەون) ووتی بەو پیاو و گەورانە لە دەورە ی بوون ﴿إِنَّ هَذَا لَسَجْرٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان ئەمە جادووگەریکی زۆر زانیە ﴿قَالَ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ﴾ دەپەوی دەر تان بکات ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسَحْرَةٍ﴾ لەوولات و خاکی خۆتان بە جادوو و کەسی ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ جافەرمانی چی دەدەن (لە دژی بیکەم) ﴿قَالُوا أُرْجِهْ وَآخَا﴾ ووتیان جاری موسا و براکە ی وازی لێ بینە (دوایانخە) ﴿وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ سەربازە کانت کۆ بکەرەو و بیانیترە بۆ هەموو شارەکان ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ تاهەموو جادووگەریکی زۆر زانت بۆ بهینن ﴿فَجَمَعَ السَّحْرَةَ﴾ ئەمجا ئەو جادووگەرەنە کۆ کرانەو و ﴿لَمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ لە کات و رۆژی دیاری کراودا ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾ و بەخەلکیش و ترا ئێوەش کۆدەبنەو؟ ﴿٢٤﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَيْنَ لَنَا الْأَجْرُ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّقْتُونَ
﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَمَّا بَرَبِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَأَمِنْتُمْ لَهُمْ قَبْلَ أَنْ ءَأْذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا الْأَضْيِرُّنَا
إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَن كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ * وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ
مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ
﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

﴿لَعَلَّآ نَنْبَغِ السَّحْرَةَ﴾ تا شوین جادوو گهران بکه‌وین ﴿إِن كَانُوا هُرُ الْعَالِيَيْن﴾ نه گهر نه‌وان زال و سه‌رکه‌وتوو بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ﴾ نه‌مجا کاتی جادوو گهره‌کان هاتن ﴿قَالُوا لِفِرْعَوْنَ﴾ ووتیان به‌فیرعه‌ون ﴿إِن لَنَا لَأَخْرَجُ﴾ نابا به‌راستی پادا‌اشتمان هه‌به ﴿إِن كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيَيْن﴾ نه‌گهر ئیمه زال و سه‌رکه‌وتوو بین ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی به‌لی ﴿وَإِذْ كُنَّا إِذْ لَمِنَ الْمَقْرَبِينَ﴾ وه‌بینگومان ئیوه‌ئو کانه له‌نزیکانی خووم ده‌بن ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ مووسا به‌ساحیره‌کانی ووت ﴿أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ﴾ ببهاویژن ئه‌وه‌ی ئیوه‌هاویژره‌ریانن (له‌جادوو) ﴿قَالَ قُوا أَحِبَّا لَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ﴾ نه‌وانیش گوریس و حه‌بل و دار ده‌سته‌کانیان فریدا ﴿وَقَالُوا بَعْرَةَ فِرْعَوْنَ﴾ وه‌ووتیان سویند به‌گوره‌یی فیرعه‌ون ﴿إِنَّا لَنَحْنُ الْعَالِيُونَ﴾ به‌راستی هه‌ر ئیمه زال و سه‌رکه‌تووین ﴿قَالَ قُوا مُوسَى عَصَاءُ﴾ نه‌مجا مووسا دارده‌سته‌که‌ی فریدا (بوو به‌ماریکی گه‌وره) ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ جا کوت و پر ئه‌و (ماره‌گه‌وره) هه‌رچی جادوو‌یان کردبوو هه‌لی لوشی ﴿قَالَ قُوا أَمْ آتَيْنَاكِ الْبَحْرَ﴾ نه‌مجا جادوو گه‌ره‌کان خران (که‌وتن) به‌رودا به‌سوژده‌برده‌وه (بو‌خوا) ﴿قَالَ قُوا أَمْ آتَيْنَاكِ الْبَحْرَ﴾ ووتیان ئه‌وا باوه‌رمان هیتسا به‌په‌روه‌دگاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری مووسا و هاروونه ﴿قَالَ آءِ امْتَرْتُمُوهُ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی ئایا باوه‌رتان بی‌هیتسا ﴿قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ﴾ پیش ئه‌وه‌ی مؤله‌تان بدم ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ به‌راستی ئه‌و (مووسا) جادوو گه‌ره‌گه‌وره‌که‌تانه‌که‌فیری جادووی کردون ﴿فَلَسَوْفَ نَعْتَمُونَ﴾ جا بینگومان له‌مه‌ودوا ده‌زانن (چیتان لی ده‌که‌م) ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيكُمْ وَأُزِيلَنَّ عَنْ خَلْفِ﴾ به‌راستی ده‌ست و قاچتان راست و چه‌پ ده‌برم ﴿وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه‌بینگومان هه‌مووتان هه‌ل ده‌واسم (به‌دارا) ﴿قَالُوا لِأَصْحَابِ﴾ (جادوو گه‌ره‌کان) ووتیان هه‌ج زبانی نی‌یه (بو‌ئیمه‌ئو‌وه‌ی تو‌ئته‌وه‌ی بیکه‌ی) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (چونکه) به‌راستی ئیمه‌گه‌رانه‌وه‌مان بو‌لای په‌روه‌دگارمانه ﴿إِنَّا نَطْمَعُ﴾ به‌راستی ئیمه‌به‌ته‌ماین و ئومید ده‌که‌ین ﴿أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا حَطْبُنَا﴾ که‌په‌روه‌دگارمان له‌گونا‌هو تا‌وانه‌کانمان بیوری ﴿أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه ئیمه‌یه‌که‌می باوه‌رداران بووین (له‌گه‌له‌که‌ماندا) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى﴾ وه‌حیمان نارد بو‌مووسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعِيَادِي﴾ که‌به‌شه‌وه‌بنده (باوه‌رداره) کانم بیه (و میصر به‌جی بیلن) ﴿إِنَّا نَكْتُمُ الْمُشْرِكُونَ﴾ بینگومان (فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌ی) دواتان ده‌که‌ون ﴿فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ ئه‌وسا فیرعه‌ون پیاوانی کو‌که‌روه‌ی نارد به‌شاره‌کاندا (بو‌کو‌کردنه‌وه‌ی له‌شکرو هیز) ﴿إِنَّ هُنَّ لَأَنْبِيَاءٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ﴾ (فیرعه‌ون ووتی) به‌راستی ئه‌وانه (مووسا و شوین که‌وتوانی) کومه‌لیکی که‌می بی‌نرخن ﴿وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَاطُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئه‌وانه‌رقی ئیمه‌هه‌لده‌سیتن (به‌وتارو کرداریان) ﴿وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ﴾ وه‌بینگومان ئیمه‌کومه‌لیکین بی‌دار و ناگادارین (به‌بیلانه‌کانیان) ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ نه‌مجا ئه‌وان (فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌ی) مان ده‌ر کرد له‌باخت و کانی‌وه‌کان ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ وه‌ده‌رمان کردن) له‌وه‌موو گه‌نج و غه‌زنه و کوشکه‌زور جوان و چاکانه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به‌و جو‌ره (له‌ناومان بردن) ﴿وَأَوْزَرْنَاهُمْ بِأَسْرِ رَبِّكَ﴾ نه‌وه‌کانی به‌عقوب (جو‌وله‌که‌مان له‌جیگایان دانا) ﴿فَأَتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ﴾ نه‌مجا (فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی) کاتی خو‌ر هه‌له‌هاتن شوینیان که‌وتن ﴿

فَلَمَّا تَرَى الْجُمُعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَدْرَكُونَ ﴿٦١﴾
قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ
أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ
﴿٦٣﴾ وَأَزَلْفُنَا تَمَّ الْأَخْرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأُنجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ
﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ
﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَافِيَةً ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ
يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا
بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ
تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي
إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ
يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي
يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

﴿فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانَ﴾ ئەمجا کاتی دوو کۆمه‌له‌که چاویان به‌یه کتر کهوت ﴿قَالَ أَصْحَبُ مُوسَى﴾
 هاوه‌له‌کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمُدْرِكُونَ﴾ بینگومان ئیمه گیراوین، (بیمان ده‌گهن) ﴿قَالَ كَلَّا﴾
 (موسا) ووتی نه‌خیر بیتان ناگهن ﴿إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَاهِدِينَ﴾ بینگومان من په‌روردگارم له‌گه‌له‌دلنیاپان
 رینگای (رزگار بوونم) نیشان ده‌دات ﴿قَالُوا حَيْثَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ ئەمجا سرووشمان کرد بو موسا
 ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ که به‌گو‌چانه‌که‌ت بده له‌ده‌ریاکه ﴿فَأَنْفَقَ﴾ (نه‌ویش لیداو) جا‌ده‌ریاکه
 له‌ت بوو ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ که هه‌ر له‌تیکی وه‌ک شاخیکی زور گه‌وره‌و ابوو ﴿وَأَرْزَقْنَا
 ثَمْرَ الْأَخْرَبِ﴾ وه‌ئه‌وانی تر (فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی) مان نریک کرده‌وه له‌وئی (له‌ده‌ریاکه) ﴿وَالْحَمِيمِ
 وَالْحَمِيمِ مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ﴾ جا موسا و هه‌موو ئەوانه‌ی له‌گه‌لی بوون رزگارمان کردن ﴿وَأَمَّا
 ثَمْرُ الْأَخْرَبِ﴾ پاشان ئەوانی ترمان نو‌قم کرد (له‌ده‌ریادا) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی
 له‌وه‌دا (که باسکرا) به‌لگه‌به‌کی گه‌وره‌هه‌به (له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خوا) ﴿وَمَا كَانَ آتُورَهُ مُؤْمِنِينَ﴾
 به‌لام زور به‌یان باوه‌ریان نه‌هینا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت زال
 وبه‌به‌زه‌بی به ﴿وَأَنْتَلَّ عَلَيْهِمْ نَبَأُ بَرَاهِيمَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بخوینه‌روه به‌سه‌ریاندا هه‌والی
 ئیبراهیم ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ کاتی ووتی به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ﴿مَا تَعْبُدُونَ﴾ چی ده‌په‌رستن
 ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا﴾ ووتیان بتانیک ده‌په‌رستین ﴿فَنُفِلَ لَهُمَا كُفْرًا﴾ ئەمجا به‌رده‌وام به‌ندایه‌تیاپان
 ده‌که‌ین ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئایا ئەوانه گوینان لیتانه ﴿إِذْ تَدْعُونَ﴾ کاتیک
 هاوار و نزایان لی ده‌که‌ن ﴿أَوْ يَفْعَلُونَكَ أَوْ يَضُرُّونَ﴾ یا ئایا ئەوان سوود یازیاتان پی ده‌گه‌به‌نه‌ن ﴿وَأَمَّا
 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آيَاتِنَا﴾ ووتیان (نه‌خیر هه‌چیان پی نا‌کری) به‌لکو ئیمه باوو باپیرانمان دیوه ﴿كَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ ئابه‌و شیوه‌ی (ئیمه) یان کردووه ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتی ئایا ئیوه‌ده‌زانان
 چی ده‌په‌رستن ﴿أَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾ ئیوه‌و باوو باپیره پی‌شوه‌کانتان ﴿فَأَنَّهُمْ عَدُوِّي﴾
 جا به‌راستی هه‌موو ئەوانه دوژمنی منن ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿وَالَّذِي
 خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ که ئەو منی دروست کردووه پاشان هه‌ر ئەویش رینموونیم ده‌کات ﴿وَالَّذِي
 هُوَ يُضَعِّمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ وه‌هه‌ر ئەو زاته‌خو‌راکم پیده‌دات و تیراوم ده‌کات ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ
 يَشْفِينِ﴾ وه‌کاتی نه‌خو‌ش بکه‌وم هه‌ر ئەو شیفام ده‌دات (چاکم ده‌کاته‌وه) ﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
 يُحْيِينِ﴾ وه‌زاتیکه که‌من ده‌مرینئ و پاشان زیندوووم ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ﴾ وه‌(په‌روه‌ردگارم)
 زاتیکه به‌ته‌مام و ئومید ده‌که‌م ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له‌روژی پاداشت دا (قیامه‌تدا) بیوری
 له‌هه‌له‌کانم و بیانسرپه‌ته‌وه ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ ئەی په‌روه‌ردگارم دانایم پی بیه‌خشه ﴿وَالْحَقِّي
 بِالصَّلَاةِ﴾ بمه‌ره‌ریزی پیاو‌چا‌کانه‌وه ﴿۳۶﴾

وَأَجْعَل لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
 النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
 يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
 سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
 ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آيَنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
 أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبِكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ
 أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لِنَفِي
 ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نَسَوِيَكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صِدْقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ
 أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَتْ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ
 قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١١٠﴾ * قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنَّا وَأَتَّبَعَكُمُ الْأَعْرَابُ ﴿١١١﴾

﴿وَأَجْعَلِ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ و ه باس کردنم به چاکه له ناو گه له داهاتووه کاندای بی به خشه ﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ و ه بم گیری له وهر گرانی به هشتی پر نازو نیعمت ﴿وَأَعِزِّ لِي﴾ و ه له باو کم خوش بیه ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّاغِينَ﴾ به راستی ئه و له گو مرایانه ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ و ه شه مره زارو ریسوام مه که له پروژیکدا که (خه لکی) زیندوو ده کرینه وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ پروژی که مال و سامان و مندال و نه وه سوود ناگه یهنن ﴿إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ بیجگه له که سی بیته خرمه تی خوا به دلکی ساغ و پاک و خاوینه وه ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَ الْبَيْتِ مِنْكَ مِنَ الْبَقَرِ﴾ و ه له پروژی دواییدا) به هشت نزیك ده خریته وه بو پاریز کاران و له خواترسان ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمِ لِلْغَاوِينَ﴾ دوزه خیش دهرده خریت (و ناشکرا ده کری) بو گو مرایان ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و ه بیان دهرده و تریت ﴿إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ کوان ئه وانه ی که ئیوه ده تان به رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿هَلْ يَصْرونَكُمْ أَوْ يَنْتَصرون﴾ ئایا یارمه تیان دهن با یارمه تی خویان دهن ﴿فَكَيْفَ كُوفِيهَا هُوَ وَالْغَاوُونَ﴾ ئه مجا هه مو و ئه وانه (به رستراوان) و گو مرایان سه ر به رو خوار فری دهرینه دوزه خه وه ﴿وَجَحْدُوا لِلْبَلِيسِ أَجْعُونَ﴾ هه روه ها هه مو و سه ر بازانی شه تیان ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ (بت به رستان) له کاتی کدا له دوزه خ دا شه ره قسه و نازا وه یانه (له گه له به رستراوه کانیاں دا) ده لین ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لِنَظُنُّكَ مُبِينٍ﴾ سویند به خوا ئیمه له گو مرایی به کی ناشکرا دا بووین ﴿إِذْ لَسُوْا بِكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کاتیک ئیوه مان دهرده ریزی به روه ردگاری جیهانیانه وه ﴿وَمَا أَصْلَنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ﴾ که س ئیمه ی گو مرانه کردتا و انباران نه بیت ﴿فَمَالًا مِنْ شَفِيعِينَ﴾ و ه هیچ تکا کاری بو ئیمه نی به ﴿وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾ و ه هیچ هاوریه کی دلسوزمان نه ﴿فَلَوْ أَنَّ لِلَّذِكْرِ﴾ خوزگه جاریکی تر بگه راینایه ته وه (بو دونیا) ﴿فَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه وسال به باوه رداران دهبووین ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٍ﴾ به راستی له وه دا (باسکرا) به ندو به لگه هه به ﴿وَمَا كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ مُمَيِّنِينَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هه ر به روه ردگارت زال و میهره بانه ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی نوح پیغه مبه رانیان به دروزن دانا (برویان بی نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ﴾ کاتی که نووحی برابان پی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ ئایا ناترسن له خوا (خوتان نابارینن) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بیگومان من پیغه مبه ریکی ئه مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گویرایه لی من بکهن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و ه من داوای هیچ کریمه کتان لی نا که م له سه ر ئه و (رینمونی کردنه تان) ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (چونکه) پاداشتی من نه نها له سه ر به روه ردگاری جیهانیانه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گویرایه لی من بکهن ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُ لَكَ﴾ ووتیان ئایا (چون) باوه ر به تو بینین ﴿وَأَتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ﴾ له کاتی کدا ئه وانه ی شوینت که ووتن به سترین که سن (هه زارو داماو

و نه فامن) ﴿﴾

قَالَ وَمَا عَلَّمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ لِلَّهِ عَلَىٰ رَبِّي
 لَوَ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
 ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَه يَدُنُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ
 مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ
 ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ
 عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ هُوْدُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا نِوْحَ ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
 آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾
 وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا نِوْحَ ﴿١٣١﴾
 وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَنِينَ
 ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

﴿قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كُنْتُمْ تَأْتِعْمَلُونَ﴾ (نوح علیه السلام) ووتی من چوزانم ئه‌وانه چی کرده‌ویه که ده‌کن
 ﴿إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عِلْرَبِّي﴾ برسینه‌وه‌یان ته‌نھا له‌سه‌ر به‌روه‌ردگارمه ﴿لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ ئه‌گهر ئیوه هه‌ست
 بکه‌ن (بزائن) ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من دهر که‌ری باوه‌رداران نیم ﴿إِن أَنَا إِلَّا لَذِيْرُْمِيْنٌ﴾
 من ته‌نیا ترسینه‌ریکی پرون که‌روه‌م ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَنْحُجْ﴾ ووتیان ئه‌ی نوح ئه‌گهر کو‌تایی
 نه‌هیتی (له‌م کاری بانگه‌وازه‌ت) ﴿لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ﴾ بیگو‌مان له‌به‌رداران کراوان ده‌بی ﴿
 قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾ (نوح) ووتی: ئه‌ی به‌روه‌ردگارم بیگو‌مان گه‌له‌که‌م به‌روایان پی‌ نه‌کردم
 ﴿فَأَفْتَحَ بَنِي وَبَيْتَهُمْ فَتَحَا﴾ که‌واته له‌نیوان من و ئه‌واندا حوکم بده به‌حوکم دانیکی به‌کجاری
 ﴿وَيَحْتَجِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ و من و ئه‌و باوردارانه‌ی له‌گه‌لمدان بزگار بکه ﴿فَأَخْبَرْتَهُ وَمَنْ مَّعَهُ﴾
 ئیمه‌ش نوح و ئه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌لی بوو بزگارمان کردن (له‌خنکان) ﴿فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ﴾ له‌و
 که‌شتی به‌ی که‌پر کراو بوو (له‌مروّف و هه‌موو جوّره گیاندارینک) ﴿لِيُرِيَهُمْ آيَاتِنَا﴾ له‌پاشان
 له‌دوا (بزگار کردنی ئیمانداران) ئه‌وانه‌ی که‌مانه‌وه‌نوقممان کردن (له‌ئاری توفانه‌که‌دا) ﴿
 إِنِّي فِي ذَلِكَ لِآبَةٌ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ﴾ به‌لام
 زوربه‌یان باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ﴾ وه به‌راستی هه‌ر به‌روه‌ردگارت زالی
 به‌به‌زیهه ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِيْنَ﴾ گه‌لی عاد پیغه‌مبه‌رانی (خوا) یان به‌دروژن دانا (باوه‌ریان پی
 نه‌کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُوْدٌ﴾ کاتی هه‌وود (علیه‌السلام) ی برایان پی‌ی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ ئایا
 خو‌تان نا‌پاریزن (له‌سزای خوا) ﴿إِنِّي لِكُرْسُوْلٍ مِّنْ رَبِّيْ﴾ بیگو‌مان من پیغه‌مبه‌ریکی ئه‌مینم بو ئیوه ﴿
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوْنَ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن و گو‌ی رایه‌لی من بکه‌ن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾
 وه من هیچ کرئیه‌ک له‌ئیوه داوانا که‌م له‌سه‌ر ئه‌م (گه‌یاندنی بانگه‌وازه) ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِيْنَ﴾
 پاداشتی من ته‌نھا لای به‌روردگاری جیهانیانه ﴿أَتَتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيْحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾ ئایا ئیوه له‌هه‌موو
 شو‌ینکی به‌رز (ی سه‌ره‌ریگا) بورجیک دوست ده‌که‌ن به‌بی هه‌ووده ﴿وَتَتَّخِذُونَ مَصَابِعَ﴾ وه چه‌ند
 کو‌شک و قه‌لای به‌هیز (کارگه) دروست ده‌که‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْذَرُونَ﴾ به‌و ئومیده‌ی هه‌ر بمینه‌وه‌و
 نه‌مرن ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ﴾ وه هه‌ر کاتی ده‌ست بوه‌شینن ﴿بَطِشْتُمْ جَبَارِيْنَ﴾ سته‌مکارانه‌ده‌س ده‌وه
 شینن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوْنَ﴾ که‌واته (له‌سزای خوا) خو‌تان پباریزن و گو‌ی رایه‌لی من بکه‌ن ﴿
 وَاتَّقُوا الَّذِيْ أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه له‌ (سزای) ئه‌و خوا به‌بترسن و خو‌تان پباریزن که‌خو‌تان ده‌زانن
 چی پی‌ به‌خشیون ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَعْيُنٍ وَبَيْنٍ﴾ ئاژه‌ل و مالات و مندال و ﴿وَجَحَّتْ وَعُيُوْنٌ﴾ باخ و کانیای
 زوری پی‌ داون ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ به‌راستی من دهرتسم دوو‌چارتان پی‌ ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ﴾ سزای
 روژئیکی زورگه‌وره‌ی دژوارو‌پر له‌سزا) ﴿قَالُوا سَوَاءَ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به‌هه‌وود علیه‌السلام) لای
 ئیمه‌یه‌که‌سانه ﴿أَوْ عَذَّبْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِيْنَ﴾ ئاموژگاری بکه‌یت یا ئاموژگاری نه‌که‌یت ﴿

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ
 قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالَاتِتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٤﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُنَاءَ آمِنِينَ ﴿١٤٥﴾
 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٦﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَاهُنَا حُضِيمٌ ﴿١٤٧﴾
 وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿١٤٩﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٠﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥١﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٢﴾ مَا أَنْتَ
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٣﴾ قَالَ
 هَذِهِ نَاقَةٌ ۖ لَهَا شَرِبٌ وَلَكُمْ شَرِبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٤﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
 بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يُومٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٥﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
 نَدِيمِينَ ﴿١٥٦﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٨﴾

﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا حَقُّ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەمە (ی تۆ هیناوتە) تەنھا درۆو دە لەسە ی پیشینانە ﴿وَمَا تَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ﴾
 وە ئیمە سزا نادریین ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ مَطَرٌ﴾ ئیتر باوەریان بی نە هینا بۆیە ئیمەش لە ناومان بردن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بینگومان لەوەدا (باسکرا) نیشانە ی گەورە هەبە ﴿وَمَا كَانَ أَكْزَهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بەراستی هەر پەروردگارت
 بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گەلی سەموود پێنەمبەرانیان بە درۆزن زانی ﴿وَإِنَّ﴾
 ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ﴾ کاتی صالح (علیه السلام) ی برابیان پئی ووتن ﴿الْأَتَقُونَ﴾ ئایا (لەسزای خوا)
 خۆتان ناباریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بەراستی من پێنەمبەریکی ئەمبەم بۆتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
 دە ی لەخوا بترسن و گوێ رایەلی من بکەن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و من هیچ کرێ و پاداشتیکی
 لەسەر ئەم (پێنەمبەریتی یە) لە ئیو دە داوا ناکەم ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کرێ و پاداشتی من تەنھا
 لای پەروردگاری جیهانیانە ﴿أَتُكْفَرُونَ فِي مَا هُنَّ آتَاؤُكُمْ﴾ (وادەزانن) وازتان لی دەهینری لەدو نیادا
 بەهیمنی (دەژین) ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ لەناو باخات و کانیای زۆردا ﴿وَرُزُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا﴾
 هَضِيْر ﴿وَهَلْ نَاو كَشْتُو كَالِي زُورٍ وَبَاخَاتِي دَار خورمای میوہ گەبیودا ﴿وَتَنجُحُونَ مِنَ الْجِبَالِ يُّوْتَا﴾
 قَرِهِيْنَ ﴿وَهَلْ چیاکان دا خانوو دادەتاشن زۆر بەلێزانانە ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کەواتە لە (سزای) خوا
 بترسن و گوێ رایەلی من بکەن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُرْسِفِينَ﴾ وە گوێ رایەلی زیادە پەوان مەکەن ﴿الَّذِينَ يَفْسُدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾
 ئەوانە ی خرابە کاری دەکەن لەزەوی دا ﴿وَلَا يَصْلِحُونَ﴾ وە کردەوی چاک
 ناکەن ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان (بەصالح علیہ السلام) تۆ تەنھا بەکیکی لە جادوو
 لیکراوان ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ تۆ تەنھا مروفئیکی وەک ئیمە ﴿فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 دە ی ئایەت و موعجزە یە کمان بۆ بیئە ئەگەر لەراست گوئیانی ﴿قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ﴾ (صالح علیہ
 السلام) ووتی ئەم و شترە مینە (موعجزە) یە ﴿لَهَا شَرَبٌ وَلَكُمْ شَرَبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ ئاو خوار دنەوہ پوژیک بۆ
 ئەوہ و پوژیکیش بۆ ئیوہ یە ﴿وَلَا تَمْسُوهَا يُسُوءَ﴾ دەستی بۆ مەبەن بە خرابە ﴿فِيَا حَذْرُكَ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾
 ئەگینا سزای تۆلە ی پوژیک ی گەورە تووشتان دیت ﴿فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرْ حَتَّى تُنَادِيَنَّ﴾ کەچی ئەوان
 سەریان بری ئەوسا بەشیمان بوونەوہ (لەترسی تۆلە ی خوا) ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾ ئەمجا سزای
 (خرابە کەیان) ئەوانی گرت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْزَهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ بەراستی لەمەدا (باسکرا)
 نیشانە یە کی گەورە هەبە بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بینگومان
 پەروردگارت زال و بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿وَإِنَّ﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
 ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا رَبَّكُمْ وَأَطِيعُوا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾
 أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
 مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَنْ نَمُوتَ بِمَا نَعْبُدُ
 فَتَكُونُنَّ مِنَ الْخَارِجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾
 رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَجَجِنَاهُ وَأَهْلَهُ وَأَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
 إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 مَطَرًا فَسَاءً مَطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا رَبَّكُمْ وَأَطِيعُوا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ * أَوْفُوا بِالْعُقُوبِ
 تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٢﴾

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه‌لی لوط پیغه‌مبه‌رانیان به‌دروژن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی لوطی بریان (علیه السلام) ووتی پیمان‌تیا ئیوه‌له‌خوا ناترسن خو‌نا پاریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به‌راستی من پیغه‌مبه‌ریکی نه‌مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که‌واته له‌خوا بترسن و گوی رایه‌لی من بکن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ پاداشتیک له‌سهر (پیغه‌مبه‌ر یتیکهم) له‌ئیوه داوا ناکهم ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من ته‌نها لای په‌روه‌دگای جیهانیانه. ﴿آتَاوُنَا الذِّكْرَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ تیا له‌ناو (هموو خه‌لکی) جیهانیاندا ئیوه نیر بازی ده‌که‌ن ﴿وَنَدْرُونَ﴾ وه واز دینن ﴿مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْزَاقٍ﴾ له‌و هاوسه‌رانه‌تان که‌په‌روه‌دگارتان بوی دروست کردون ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ نه‌خیر به‌لکو ئیوه کومه‌لیکن ده‌رچوو له‌سنوری ئاره‌زوو ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَآئِنَهُ يَلُوطٌ﴾ ووتیان: به‌راستی ئه‌ی لوط ئه‌گه‌ر واز نه‌هیتی (له‌م کاره‌ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ بیگومان له‌ده‌ر کراوان ده‌بیت (له‌م خاکه) ﴿قَالَ إِنِّي لَعَمْرُكَ مِنَ الْقَالِينَ﴾ (لوط) ووتی بیگومان من زور قه‌لس و بیزارم له‌و کرده‌ه‌تان (نیربازی) ﴿رَبِّ بَنِي وَآهْلِ مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌دگارم خووم و مال و خیزانم رزگار بکه‌له (توله‌ی) ئه‌و کرده‌ه‌ی ئه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ نه‌مجا ئیمه‌ش لوط و هموو خیزانه‌که‌یمان رزگار کرد ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْعَرَبِينَ﴾ بیجگه‌له‌پیره‌ زنی (خیزانی لوط) که‌له‌جیماوان (تیاچوان) بوو ﴿فَوَدَّعَزَّوْنَا الْآخِرِينَ﴾ پاشان ئه‌وانی ترمان له‌ناو برد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ وه بارانیکمان (له‌برد) به‌سه‌ریاندا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ نه‌مجا ئی‌چ خراب بوو بارانی ترسیتراره‌کان ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی له‌مه‌دا (باسکرا) په‌ندیکی گه‌وره‌هه‌یه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به‌لام زوربه‌یان باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان په‌روه‌دگارت زال و میهره‌بانه ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ خاوه‌نی باخانه‌چرو پره‌کانیش پیغه‌مبه‌رانیان به‌دروژن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی شوعه‌یب علیه السلام پی ووتن: تیا خو‌نان ناپاریزن و له‌خوا ناترسن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به‌راستی من پیغه‌مبه‌ریکی نه‌مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که‌وابوو له‌خوا بترسن و گو‌تیرایه‌لی من بکن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ کری و پاداشتی له‌ئیوه داوا ناکهم له‌سهر پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌م ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من ته‌نها لای په‌روه‌دگای جیهانیانه ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ﴾ رینک و راست پیوانه بکن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ وه له‌زیان ده‌ران مه‌بن (له‌پیوانه‌دا ناته‌واو بیپتون) ﴿وَرَبُّوْا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ وه به‌ته‌رازوویه‌کی راست و رینک کیشانه بکن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و که‌م و کوری مه‌که‌ن له‌شته‌کانی خه‌لکیدا (هیچ مافیکیان ژیر پی مه‌خن) ﴿وَلَا تَعْتَوُوا الْأَرْضَ مَفْسِدِينَ﴾ وه رومه‌چن له‌زه‌ویدا به‌خرابه‌کارتان ﴿۱۸۷﴾

وَأَتَقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ
 الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
 الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ
 الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ
 عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ
 أَنْ يَعْلَمَهُ وَعُلِّمُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ
 ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
 فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرُوا الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا
 هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفِعْدَا إِنَّا لَنَسْتَعَجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ
 إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

﴿وَاتَّقُوا الَّذِي﴾ وه بترسن له و زاته‌ی ﴿خَلَقَكُمْ وَلِجِلَّةِ الْأُولَى﴾ كه ئیوه و خه‌لکانی بی‌شویشی دروست کردوه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان تو تنها له جادوو لی کراوانی ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ وه تو تنها مروفیکی وه ک ئیمه‌ی ﴿وَإِنْ نَطَّلْنَاكَ لِمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و به‌راستی ئیمه واگومانت پی‌ده‌بین له‌دروژنان بیت ﴿فَأَسْفِطْ عَلَيْنَا كَسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ ده‌ی چند پارچه‌یه‌ک له‌ئاسمان بخهره خواره‌وه به‌سهرماندا ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گهر تو له‌راست گویانی ﴿قَالَ رَبِّ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (شوعه‌یب) ووتی په‌روه‌دگارم چاك ده‌زانئ به‌ههر کرده‌ویه‌ک که‌ده‌یکه‌ن ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه‌مجا شوعه‌یبیان به‌دروژن زانی ﴿فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ﴾ به‌وه‌ویه‌وه سزای پوژنی سیهر (ی‌هه‌ور) گرتنی ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ به‌راستی نه‌وه سزایه سزای روژیکی زور گه‌وره بوو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بنگومان له‌مه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌یه‌کی به‌هیز هه‌یه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به‌لام زوربه‌یان باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به‌راستی په‌روه‌دگارت ههر نه‌وه زال و به‌به‌زه‌یی ﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و به‌راستی نه‌م (قورئان) ه‌دابه‌زینراوی په‌روه‌دگاری جیهانیانه ﴿يُنزِلُ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ﴾ جویره‌ئیلی نه‌مین هینیا به‌ خواره‌وه ﴿عَلَى قَلْبِكَ لِنُكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ بو‌سهر دلی تو بو‌نه‌وه‌ی له‌تر سیته‌ران بی ﴿يَلِسَانَ عَرَبٍ مُّبِينٍ﴾ به‌زمانیکی عه‌ره‌بی روون و پاراو ﴿وَالَّذِي بَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ﴾ وه به‌راستی (باسی قورئان) له‌کتیپی پیغه‌مبه‌ره بی‌شووه‌کاندا هه‌یه ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنَّا آتَيْنَاهُم مِّن سَمَوَاتِنَا مَاءً فَسَوَّاهُمْ﴾ بو‌یان (بو‌کافرانی قوره‌یش) ﴿أَن نَّعْلَمَهُمْ وَعَلَّمُوا نَبِيَّ إِسْرَائِيلَ﴾ که‌زانا‌یانی به‌نی ئیسرائیل نه‌وه (ده‌نگ و باسی قورئان) ه‌ده‌زانن ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ نه‌گهر ئیمه نه‌وه (قورئانه) مان بناردا به‌ته خواره‌وه بو‌سهر که‌سیکی عه‌جه‌می ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌مجا بی‌خویندا به‌ته‌وه‌به‌سهر یاندا (به‌سهر بی‌باوه‌رانی مه‌ککه‌دا) ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ﴾ باوه‌ریان پی‌نه‌ده‌هینا ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا به‌و جو‌ره نه‌وه (قورئان) مان خستو‌ته‌ناو دلی تاوانبارانه‌وه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ که‌چی ههر باوه‌ری پی‌ناهیئن ﴿حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ هه‌تا سزای سه‌خت به‌چاوی خو‌یان ده‌بینن (جا باوه‌ر دینن) ﴿فَسَاءَ يَتَّخِذُهُمْ بَعْتَةً وَهُمْ لَا بِيَعُورُونَ﴾ نه‌ویش له‌ناکاودا دیت بو‌یان که‌نه‌وان هه‌ستی پی‌ناکه‌ن ﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ﴾ نه‌وسا نه‌ئینن ئا خو‌مؤله‌تمان پی‌ده‌دریت ﴿أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ ده‌ی ئایا نه‌وان به‌له‌ی سزای ئیمه‌یانه ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ تو پی‌سم بلی نه‌گهر چند سالی به‌خوشی بیان ژنینن ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ له‌پاشان نه‌وه سزایه‌ی که‌لیی تر سیترا بوون بیت بو‌یان ﴿

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَالَكُنَّ أَمْوَالُهُمْ وَمَا كُنَّا نَمْلِكُهُمْ إِذَا
 لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا نُنزِّلُ بِهِ
 الشَّيْطَانُ ﴿٣٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ
 السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٣٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ
 مِنَ الْمَعْدِيينَ ﴿٣٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٣٤﴾ وَأَخْفِضْ
 جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي
 بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٣٧﴾ الَّذِي
 يَرِنَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٣٨﴾ وَتَقَلِّبَكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿٤٠﴾ هَلْ أَنْبَيْتُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿٤١﴾ تَنْزِيلَ عَلَىٰ
 كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ﴿٤٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٤٣﴾
 وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
 يَهِيمُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
 بَعْدِ مَا ظَلَمُوا أَوْ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٤٧﴾

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سُوْدِيَانُ بَيْنَ نَآگَهِنِي﴾ ﴿مَا كَاؤُاَيَمَّعُوْنَ﴾ ئەو هه‌موو خۆشی و رابوار دنه‌ی به‌وان درابوو ﴿وَمَا أَهْلَكَا مِن قَرْيَةٍ﴾ هه‌یج شارو گونديکمان له‌ناو نه‌بردوو ﴿إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ دلتيابه ترسيته‌رانیکي هه‌بووه ﴿ذَكَرْنِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بۆ ئەو‌ه‌ی بېر بکه‌نه‌وه، وه ئيمه‌سته‌مکار نه‌بووين (له‌سزاداناندا) ﴿وَمَا تَذَكَّرْكَ بِهِ الشَّيْطَانُ﴾ شه‌يتانه‌کان ئەو (قورئانه‌يان) نه‌هيتاوه‌ته‌ خواره‌وه ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نه‌شياوی ئەوه‌ن و نه‌ده‌شتوانن ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُونَ﴾ به‌راستی شه‌يتانه‌کان له‌گوي گرتن (ی هه‌والی ئاسمان) به‌رگري کراون ﴿فَلَا تَنْعَمَ مَعَ اللَّهِ إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ که‌واته هه‌یج به‌رستر اوئیکي تر نه‌به‌رستی له‌گه‌ل خوادا ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمَعْدِيينَ﴾ ئە‌گينا له‌سزا دراوان ده‌بی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ خرم و که‌سه زۆر نزیکه‌کانت بترسيته ﴿وَإَخْفِضْ جَنَاحَكَ﴾ و بالی به‌زه‌بی و نه‌رم و نيانيت راخه ﴿لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ ئەو باوه‌رداران‌ه‌ی که‌شويتنت که‌وتوون ﴿إِنَّا نَعَصُوكَ﴾ ئە‌مجا ئە‌گه‌ر سه‌ره‌په‌چيان کردی ﴿فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئە‌وسا ببيان بلی: به‌راستی من به‌رسم له‌وه‌ی ئيوه‌ ده‌یکه‌ن ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ وه‌ پشت به‌و خوايه‌ به‌سته‌ که‌زال و به‌به‌زه‌بی یه ﴿الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ﴾ ئەو (خوايه) که‌ده‌تبینی کاتی به‌ته‌نيا نوێژ ده‌که‌ی ﴿وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ﴾ وه‌ (ده‌بینی) نوێژ کردنت له‌ناو نوێژ گه‌راندا (که‌پيش نوێژيان بۆ ده‌که‌یت) ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به‌راستی ته‌نها ئە‌وه‌ بېسه‌ری ئاگادار ﴿هَلْ أَنْتَ بِرُكْنٍ عَلَيَّ مِنْ نَزَلِ الشَّيْطَانِ﴾ هه‌والتان بده‌می شه‌يتانه‌کان داده‌به‌ز نه‌ سه‌رکی؟ ﴿نَزَلَ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيرٌ﴾ داده‌به‌ز نه‌ سه‌ر هه‌موو (که‌سینکی) زۆر درۆزی زۆر تاوانبار ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَهُمْ كَزَيْبُونَ﴾ باش گوي ده‌گرن (بۆ شه‌يتانه‌کان) وه‌ زۆر به‌بيان درۆزنن (له‌وه‌ هه‌والانه‌دا ده‌يدهن به‌خه‌لكی) ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ (په‌نغه‌مبه‌ر ﷺ) شاعیر نی به‌) شاعیره‌کان ته‌نها گومر اکان شوئيان ده‌که‌ون ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ ثَابَا نَابِييْنِ﴾ که‌ئه‌وانه ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهْمُونَ﴾ به‌هه‌موو دۆل و شيوئکدا به‌سه‌ر ليشيو‌اوی ده‌رۆن (شيعر ده‌لین) ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ وه‌ به‌راستی ئە‌وانه‌ شتی ده‌لین که‌خويان نايکه‌ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جگه‌ له‌وانه‌يان بر وایان هيتاوه‌وه‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کانيان کردوو ﴿وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه‌ يادو زیکری خويان زۆر کردوو ﴿وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ وه‌ توله‌يان سه‌ندوو له‌پاش ئە‌وه‌ سته‌ميان لی کراوه‌ ﴿وَسَمِعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه‌ ئە‌وانه‌ی سته‌ميان کردوو له‌مه‌دووا ده‌زانن ﴿أَنِّي مُنْقَلِبٌ يُقَالُونَ﴾ که‌چۆن گه‌رانه‌وه‌یه‌که‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ (بۆ لای خوا دواي مردن) ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ
لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِيهِ ءَايَاتِي ءَانْتُمْ نَارًا سَاكِتًا تَكُمُ
مِنْهَا يُخْبَرُونَ أَوْ ءَاتِيكُمْ بِشَهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا
نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مِنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَمْوَسَى إِنَّهُ ءَأَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَلْقِ عَصَاكَ
فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَى لَا تَخَفْ
إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ
سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ ءَايَاتِ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ءِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ
﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طس﴾ به (طا، سین) ده‌خوینریته‌وه خوازاناتره به‌مانا‌که‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ئەمە ئابەتە‌که‌ی قورئان و کتیبی ئاشکرا به ﴿
﴿هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (هوی) ریتنمونی و مژده‌دانه بۆ برواداران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ﴾ ئەوانه‌ی که‌نویر به‌جی دینن و زه‌کات ده‌دهن ﴿وَهُرَّ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه ئەوانه‌ی بر وای
بته‌ویان به‌رۆزی دوا‌یی هه‌یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی باوهر ناهیتن به‌رۆزی
دوا‌یی ﴿يَتَنَالُهُمُ الْعَمَلُ﴾ کرده‌وه (خرابه) کانیا‌نمان رازاندووه‌ته‌وه بۆیان ﴿فَهُمْ يَعْصَمُونَ﴾ بۆیه ئەوان
به‌سه‌ر گه‌ردانی ده‌سوریتنه‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ ئەوانه که‌سانینکن سزای به‌دیان بۆ هه‌یه
﴿وَهُرَّ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ وه ئەوانه له‌رۆزی دوا‌یی دا زهره‌مه‌ندترین که‌سن ﴿وَإِنَّكَ لَتَلْقَى
الْقُرْآنَ﴾ به‌راستی تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) قورئانت پیده‌دری (فیر ده‌کری ی) ﴿مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾
له‌لا به‌ن خوای کار دروستی زاناوه ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَهْلِيهِ﴾ (بیریان خه‌روه) کاتی موسا به‌خیزانه‌که‌ی
ووت ﴿إِنِّي أَنشَأْتُ نَارًا﴾ بیگومان من ئاگری به‌دیده‌که‌م ﴿سَتَأْتِكُمْ فِتْنَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (ئیه‌وه لی‌ره‌دا بن) من ده‌رۆم بۆ
لای ئەو ئاگره به‌زووی هه‌والتنکان بۆ دینم ﴿أَوَّاعًا يَشْعَبُ قَبَسَ لَعَلَّكُمْ﴾ یا گرو بزوسکی (له‌و ئاگره)
تان بۆ دینم تا ئیه‌وه ﴿تَضَلُّونَ﴾ خو‌تانی پی‌گه‌رم بکه‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا جَاءَ هَارُونَ﴾ ئەمجا کاتی (موسا علیه
السلام) که‌یشته لای ئاگره که‌بانگی لی‌کرا ﴿أَنْ بُرِكَ لَكَ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ حَوْلِهَا﴾ که‌پیرۆز بووه ئەو که‌سه‌ی
له‌ناو ئاگره که‌ (پروناکی که) دایه‌وه ئەوه‌ش به‌ده‌وری دایه ﴿وَسَبَّحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ وه پاک و بینگه‌رده
خوای به‌وه‌ردگاری جیهانیان ﴿يَمْسُحُ بِلِسَانِهِ وَأَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەی موسا به‌راستی ئەوه‌ی (بانگی
کردی) منم خوای به‌ده‌سه‌لاتی کار دروست ﴿وَإِلَىٰ عَصَاكَ﴾ ده‌گۆ‌چانه‌که‌ت فری‌ده (ئه‌ویش
فری‌دا) ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ﴾ ئەمجا کاتی بینی وه‌ک تیره‌مار ده‌جولتی ﴿وَأَلَىٰ مُذِرًا وَوَرَقًا﴾ (موسا)
هه‌له‌هات و ئاوری نه‌دا‌یه‌وه. ﴿يَمْسُحُ لِأَخْفَ﴾ (خودا فه‌رمووی) ئەی موسا مه‌ترسه ﴿إِنِّي لَأَيُّهَا لَدَىٰ
الْمُرْسَلُونَ﴾ بیگومان پی‌غه‌مه‌بران لای من ناترسن ﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ﴾ بیجگه له‌که‌سی که‌سته‌می کردی
﴿فُرِيدَ لِحُسْنِ الْعَدَاةِ﴾ پاشان خرابه‌که‌ی گۆ‌ریبی به‌چا‌که ﴿فَإِنِّي عَنُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوه به‌راستی من لی‌بوره‌ی
به‌به‌زه‌یم ﴿وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ وه ده‌ستت بکه به‌با‌خه‌لتدا ﴿فَخَرَجَ بِضَاءٍ مِّنْ عَرَسِئَةٍ﴾ (که‌ده‌رت هیتا)
به‌سپیتی و پرشنگداری دیته ده‌روه به‌بی به‌له‌کی ﴿فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ (ئمه‌دوو مو‌عجیزه‌یه)
له‌نو مو‌عجیزه بۆ فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه گه‌لینکی له‌سنوور
ده‌رچوون ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً﴾ ئەمجا کاتی مو‌عجیزه ئاشکرا و روونه‌کانی ئیمه‌یان بۆ هات
﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ووتیان ئەمه جادوویه‌کی ئاشکرا به ﴿

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
 وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ
 الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾
 وَحِشْرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
 يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَأَيُّهَا
 النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
 لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
 أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
 صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدَىٰ هَدَىٰ أَمْ كَانَ
 مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ وَعَذَابًا شَدِيدًا أَوْلَا أَذْبَحْنَهُ
 أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
 أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْطُ بِهِ ۗ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

﴿وَحَدِّوْا بِهَا﴾ ئەو موعجیزانه‌یان دان بیدا نه‌ده‌نا و ئینکاریان ده‌کرد ﴿وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾ که چی له‌دلی خویان دا به‌راستیان ده‌زانی ﴿ظَلَمَآءَ عُلُوًّا﴾ له‌به‌ر سه‌سته‌مکاری و خو به زل زانینیان (ئینکاریان ده‌کرد) ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ئەمجا سه‌ر نه‌نجامی خرابه‌کاران چون بوو ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سویند به‌خووا زانستمان به‌داوود و سوله‌یمان به‌خشی ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾
 هه‌ردووکیان ووتیان: هه‌موو سوپاس و سه‌نايه بو ئەو خویایه ﴿فَضَلَّنا عَلٰی كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾
 که ریزی داوین به‌سه‌ر زور له‌به‌نده باوه‌ر داره‌کانیدا ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُودَ﴾ وه سوله‌یمان بووه
 میراتگری داوود (له‌په‌غه‌مبه‌ریتی و پاشایه‌تی و زانیاری دا) ﴿وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (سوله‌یمان) ووتی
 ئەه‌ی خه‌لکینه ﴿عُلِمَتَا مَطَقَ الظَّيْرِ﴾ فیری زمانی بالنده‌کان کراوین ﴿وَأُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه له‌هه‌موو
 شتیکیان پی‌دراوه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ﴾ به‌راستی ئەمه (به‌من دراوه) فه‌زل و چاکه‌یه‌کی
 ناشکرایه ﴿وَحَسْبِرَ لِمَنْ جُنُوْدُهُ﴾ وه کۆ کرایه‌وه بو سوله‌یمان هه‌موو سه‌ربازه‌کانی ﴿مِنَ الْجِبِّ
 وَالْإِنْسِ وَالظَّيْرِ﴾ له‌جنۆکه‌و ئاده‌می و بالنده‌کان ﴿فَهُمْ يُورَعُونَ﴾ ئەمجا ئەوان (له‌په‌ش و دواکه‌وتن)
 به‌رگیری ده‌کران (و به‌ریز ده‌روشتن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا تَوَّأا﴾ هه‌تا کاتی گه‌شته ﴿عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ﴾ سه‌ر شیوی
 میرووله (شوینیک بوو میرووله‌ی زور بوو) ﴿قَالَتْ نَمَلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ﴾ میرووله‌یه‌ک ووتی: ئەه‌ی
 میرووله‌کان ﴿أَدْخُلُوا مَسَكِنُكُمْ﴾ برۆنه‌ناو ماله‌کانی خو‌تان (کونه‌کانتان) ﴿لَا يَخْطُبَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ جُنُوْدُهُ﴾
 با سوله‌یمان و له‌شکره‌که‌ی نه‌تان پلیشیتن (له‌ژیر پیا‌ندا) ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا ئەوان
 هه‌ست ناکه‌ن ﴿فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا﴾ ئەمجا (سوله‌یمان به‌سه‌ر سوپامانه‌وه) زه‌رده‌خه‌نه‌ی کرد
 له‌قه‌سه‌ی ئەو میرووله ﴿وَقَالَ رَبِّ اؤْزِعْنِيْ﴾ ووتی ئەه‌ی به‌روه‌ردگارم وام رابینه ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْ أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ که سوپاسی ئەو چاکه‌و نيعمه‌ته‌تانه‌ت به‌که‌م که رشتووته به‌سه‌ر من و دایک باو‌کمدا
 ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وه (پام بینه) که کار و کرده‌وه‌ی چاکه‌به‌که‌م که تو پئی رازی بیت
 ﴿وَأَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ﴾ وه به‌به‌زه‌بی خو‌ت بمخه‌ره ریزی بنده‌چاکه‌کانت ﴿وَتَقَدَّرَ
 الظَّيْرُ﴾ جا (سوله‌یمان) چاوی به‌بالنده‌کان دا گپرا ﴿فَقَالَ مَا لِيَ لَأَآرَىٰ الْهَدْهَدَ﴾ ووتی ئەوه چی یه‌بو
 په‌بوو سلیمان نه‌نابینم ﴿أَمْ كَانَ مِنَ الْغَايِبِيْنَ﴾ یا خو‌دله‌ئاماده‌نه‌بو‌انه؟ (خوی دزیوه‌ته‌وه) ﴿لَأَعَدِّيْتَهُ
 عَذَابًا شَدِيْدًا﴾ سویند به‌خووا سزایه‌کی به‌تینی ده‌ده‌م ﴿أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ﴾ یا سه‌ری ده‌پریم ﴿أَوَلَيْسَ بِيْ سُلْطٰنٍ
 مُّبِيْنٍ﴾ یا به‌لگه‌یه‌کی روونم بو دینیت (له‌سه‌ر ئاماده‌نه‌بوونی). ﴿فَمَكَكْ عَيْرَ بَعِيْدٍ﴾ ئەمجا
 (په‌پوو) ماوه‌یه‌کی کورت مایه‌وه ﴿فَقَالَ أَحَطُّ بِمَا لَمْ نَحْطُ بِهِ﴾ جا (هاته‌وه و به‌سوله‌یمانی) ووت
 ئا‌گادار بووم له‌شتیک که تو ئا‌گادار نیت لی ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِيْنٍ﴾ له‌(وولاتی) سه‌به‌ئه‌وه
 هه‌والیکی راسته‌قینه‌م بو هیناوی ﴿۳۷﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
 عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
 فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ * قَالَ سَنَنْظُرُ
 أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
 فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُؤِ إِنِّي أَتِيْتُ إِلَى كِتَابِ كَرِيمٍ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلِيُّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤِ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
 تَشْهَدُونَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ
 إِلَيْكَ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
 أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَازَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
 وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمِ رَجْعِ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

﴿إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾ به‌راستی من دیم نافر هتیک پادشای ئه‌وانه (به‌ناوی به‌لقیس) ﴿وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ که‌ه‌موو شتیکی (پادشایه‌تی) پیّ دراوه ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ و ته‌ختیکی (پادشایه‌تی) زور گه‌وره‌ی هه‌یه ﴿وَجَدْنَاهَا وَقَوْمَهَا﴾ خوی و گه‌له‌که‌یم دی ﴿يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتی خوا سوژده بو رور ده‌به‌ن ﴿وَرَفَعْنَا لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ﴾ و شه‌یتان کرده‌وه (خرابه) کانیانی بو پازاندبونه‌وه ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ به‌و هو‌یه‌وه به‌رگری کردون له‌ریگه‌ی راست ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بو‌یه‌ئوان ریگای راست نادورنه‌وه ﴿الَّذِينَ لَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی سوژده نه‌به‌ن بو‌ئه‌و خوایه‌ی ﴿يَخْرُجُ الْحَبَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌ئه‌وه‌ی شاراه بیت له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ده‌ری ده‌خات (ده‌ردینی) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ ئه‌وش ده‌ی شارنه‌وه و ئه‌وه‌ی ده‌ری ده‌خه‌ن ده‌ی زانی ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوایه که‌هیچ به‌رستراویکی راست نی‌یه‌جگه‌له‌ئه‌و ﴿رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ به‌روه‌ردگاری عهرشی هه‌ره‌گه‌وره‌یه ﴿قَالَ سَتَطَّرُ﴾ (سوله‌یمان به‌به‌پوه‌که‌ی) ووت ئیمه لی‌کولینه‌وه ده‌که‌ین (سه‌یر ده‌که‌ین) ﴿أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (تا بزاین) راست ده‌که‌یت (له‌و هه‌واله‌دا) یا له‌دوروزانیت ﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا﴾ ئه‌م نامه‌یه‌ی منیان بو‌به‌ره ﴿فَأَلْفَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ و فری‌ی ده‌بو‌یان پاشان دوور که‌وه‌روه‌ه‌لیان ﴿فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ ئه‌مجا سه‌رنج بده‌چ وه‌لامیک ده‌گه‌رینه‌وه ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا﴾ (به‌لقیس) ووتی ئه‌ی پیاو ماقول و سه‌رو‌که‌کان ﴿إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ﴾ به‌راستی من نامه‌یه‌کی گرنگم بو‌هاویژراوه ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ که‌بیگومان له‌سوله‌یمانه‌وه (هاتوه). ﴿وَاللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌راستی ئه‌و (نامه‌ده‌ست پی‌ده‌کات): به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَالُوْا غُلُوًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ خوتان به‌گه‌وره‌مه‌زانن به‌سه‌رمداو به‌موسلمانی (گه‌ردن که‌چی) وهرن بو‌لام ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا﴾ (به‌لقیس) ووتی ئه‌ی سه‌رو‌ک وئه‌شرافه‌کان ﴿أَفَتُونِي فِي أَمْرِي﴾ ده‌باره‌ی ئه‌م کاره‌م رای خوتانم پی‌بلین ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا﴾ چونکه‌من هیچ بریاریک ناده‌م ﴿حَتَّى تَشْهَدُونَ﴾ هه‌تا ئیوه‌ئاماده‌نه‌بن (و‌راویژتان پی‌نه‌که‌م) ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوْا فُؤُوقَ﴾ ووتیان: ئیمه‌خاوه‌نی هیزین (چه‌ک و سه‌رباز) ﴿وَأُولُوْا تَأْسِيسٍ شَدِيدٍ﴾ وه‌ (له‌جه‌نگدا) خاوه‌نی تازایه‌تی‌ه‌کی زورین ﴿وَالْآخِرُ إِلَيْكَ﴾ وه‌فرمان و بریاریش به‌ده‌ستی تویه ﴿فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ که‌واته سه‌رنج بده (بیربکه‌روه) چ‌فرمانیک ده‌ده‌یت ﴿قَالَ إِنَّ الْمَلُوكَ﴾ ووتی به‌راستی پادشایان ﴿إِذَا كَفَرُوا فَزَيَّةً فَسَدُّوْهَا﴾ هه‌ر کاتی (به‌زور) چونه‌شاریکه‌وه خراب و ویرانی ده‌که‌ن ﴿وَجَعَلُوْا عِزَّةً أَهْلِهَا أَوْلِيَّةً﴾ وه‌ده‌سه‌لات داره‌کانی ئه‌و (شاره) ریسواو سه‌رشور ده‌که‌ن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ وه‌ (کاتی زال بوون) هه‌ر به‌و جو‌ره‌ده‌که‌ن ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ﴾ جا‌من دیاربه‌یه‌کی به‌نرخ و گه‌وره‌یان بو‌ده‌نیرم ﴿فَتَاطَرَتْ بِهِمْ مَّرْجِعَ الْمُرْسَلُونَ﴾ ئه‌مجا چاره‌وران ده‌که‌م که‌نیز دراوه‌کان به‌چی یه‌وه‌ده‌گه‌رینه‌وه ﴿رُؤُوسِهِمْ

فَمَا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالِ فِرْعَانَ اتِّمَّ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا
ءَاتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
بِجُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾
قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيُّ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا
ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآه مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ءَ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكَرُوا هَا
عَرَشَهَا نَظَرُوا أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونِ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا
جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ءَوُتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا
وَكَأَمْسَلِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن
قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسَأَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

﴿فَأَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ﴾ ئەمجا کاتیک (نیراوه‌که) هاته لای سوله‌یمان ﴿قَالَ أَمِئِدُونَ بِي مَا لِي﴾ (سوله‌یمان) ووتی: ئیوه مال و سامان به‌من ده‌دهن؟! ﴿فَوَآءَ اتْنِ اللَّهِ﴾ ده‌ی ئەوه‌ی خوا به‌منی داوه ﴿خَيْرَ مِمَّا آتَاكُمْ﴾ چاکتره له‌وه‌ی داویه‌تی به‌ئیهه ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَعْدَ بَيْتِكُمْ تَنْدَرُونَ﴾ به‌لکو ئیوه به‌دیاریه که‌تان دلخوش ده‌بن ﴿وَأَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ﴾ (به‌دیاریه که‌وه) بگه‌ریره‌وه بۆ لایان سویند به‌خوا بۆیان دئین ﴿بِحُجُودٍ لَّا قِيلَ لَهُمْ بِهَا﴾ به‌له‌شکر ئیکه‌وه که‌توانای ڕوو به‌ڕوو بوونه‌ویان نی‌یه له‌گه‌لیدا ﴿وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا آذَانًا﴾ وه‌ سویند به‌خوا به‌زه‌للی و ژیره‌ده‌ستی له‌و لاته‌که‌یان ده‌ریان ده‌کین ﴿وَهُمْ صَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئەوان ڕیسواو سه‌رشوړن ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا﴾ (سوله‌یمان) ووتی ئەه‌ی ده‌سته‌ی ڕیواوقول و ئەشرافه‌کان ﴿أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بَعْرَ شَيْءٍ﴾ کامتان ته‌خته (پادشاییه‌یه) که‌یم بۆ دئین ﴿قِيلَ أَنْ يَأْتِيَنَّا مِنْ مَّسَلِينٍ﴾ پئش ئەوه‌ی به‌ملکه‌چی بئین بۆلام ﴿قَالَ عَرَبٌ مِّنَ الْعَرَبِ﴾ جنۆ که‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌هیز له‌جنۆ که‌کان ووتی ﴿أَنَا أَنَا بِيَدِهِ﴾ من ئەو (ته‌خته‌ییت) بۆ دئیم ﴿قِيلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكُمْ﴾ پئش ئەوه‌ی له‌جئگه‌ی خۆت هه‌ستت ﴿وَأِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ﴾ وه‌ بیگومان من به‌توانام به‌سه‌ر ئەو (هئینا‌ده‌ا) وه‌ سه‌پاکیشم ﴿قَالَ الَّذِي أُرِيدُ عِندَهُ عُلُوقَ مَنْ أَلْكَبْتُمْ﴾ ئەوه‌ی زانستی له‌کتیبی (ناسمانی) لا بوو ووتی ﴿أَنَا أَنَا بِيَدِهِ﴾ قیل آن یرتدایک طرفک من بۆت دئیم پئش ئەوه‌ی چاوت بترو کئیت ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِندَهُ﴾ (ته‌خته‌که‌ی هئینا) جا کاتیک سوله‌یمان ته‌خته‌ته‌که‌ی (به‌لقیسی) لای خویدا بئنی ﴿قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ ووتی ئەمه‌له‌فه‌زلی به‌ره‌ر دگار مه‌ویه ﴿لِيُبْلِيَكَ أَشْرَافًا أَكْثَرُ﴾ بۆ ئەوه‌ی تاقیم بکاته‌وه‌ ئایا شوکری (ئهم‌نیعمه‌ته‌) ده‌که‌م یان پئ‌ن‌ه‌زان و سه‌پله‌ده‌بم ﴿وَمَنْ شَكَرْنَا لِنُشْكِرْ لِنَفْسِهِ﴾ وه‌ هه‌ر که‌سه‌ی سوپاسی خوا بکات ئەوه‌ بیگومان سوپاس بۆ خۆی ده‌کات (چونکه‌ سوپا کردنی خوا‌ی گه‌وره‌ نیعمه‌ته‌کانی پئ‌ن‌ زیاد ده‌بئت) ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَيْحَ عَنِّي كَرْهٍ﴾ وه‌ هه‌ر که‌سه‌ی ناسوپاسی بکات (زبانی بۆ خۆیه‌تی) چونکه‌ بیگومان به‌ره‌ر دگارم وه‌له‌مه‌ند و بی‌نیازه ﴿قَالَ نَكُّهُنَّ وَأَلْهَأْ عَرَشَهَا﴾ (سوله‌یمان) ووتی ته‌خته‌که‌ی بگورن ﴿تَنْظُرُ أَنَّهُ دَيُّ﴾ سه‌رنج ده‌ین (بزانی) ده‌بناسئته‌وه‌ (که‌ ته‌خته‌که‌ی خۆیه‌تی) ﴿أَمْ تَكُونُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ یان نابناسئته‌وه‌ ﴿فَأَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ﴾ ئەمجا کاتیک (به‌لقیس) هات بئنی ووترا ته‌خته‌که‌ی تو وه‌که‌ ئەمه‌ وابوو ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾ (به‌لقیس) ووتی وه‌که‌ ئەو وایه (ئه‌لیسی ئەوه‌) ﴿وَأُوَيِّنَا الْعِلْمَ مِنْ قِبَلِهَا﴾ (سوله‌یمان) ووتی: پئش ئەم (به‌لقیسه‌) زانستمان پئ‌ن‌ درابوو ﴿وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ وه‌ ئیمه‌ ملکه‌چ موسلمان بووین ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتُ تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ وه‌ ئەوه‌ی بیجگه‌ له‌خوا ده‌ی په‌رست به‌گری کرد (له‌باوه‌ر هئینان به‌خوا) ﴿إِنَّمَا كَانَتُ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ بیگومان ئەو (به‌لقیس) له‌گه‌لی کافران بوو ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾ ووترا به‌ (به‌لقیس) بچۆره‌ ناو کۆشکه‌که‌وه‌ ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً﴾ ئەمجا کاتیک که‌بئنی به‌ده‌ریای زانی ﴿وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا﴾ وه‌هه‌ر دوو قاچی هه‌لکرد (بۆ ئەوه‌ی ته‌ر نه‌بئت) ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ﴾ (سوله‌یمان) بئنی ووت ئەوه‌ (تۆ به‌ ده‌ریای ده‌زانی) کۆشکیکه‌ له‌شوشه‌ ﴿قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ (به‌لقیس) ووتی ئەه‌ی به‌ره‌ر دگارم به‌راستی من سته‌مم له‌خۆم کردو ﴿وَأَسَأَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌گه‌ل سوله‌یمان دا منیش ملکه‌چ بووم بۆ به‌ره‌ر دگاری جیهانیان ﴿

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
 فِإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَوْمَئِذٍ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
 بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَدَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَطِيرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
 تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾
 قَالُوا اتَّقَاسْمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
 مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا
 مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانظُرْ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بَيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّا
 فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ
 الْفَحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
 شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ سویند به‌خوا ناردمان بۆ گه‌لی سه‌موود صالح پیغه‌مبه‌ری برابان (علیه السلام) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پئی ووتن) که‌خوا بیهرستن ﴿فَإِذَا هُمْ قَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ که‌چی ئەوان بوونه دوو کۆمه‌لی دژ به‌یه‌ک ﴿قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ ووتی ئەی گه‌له‌که‌م بۆچی به‌له‌ده‌که‌ن ﴿يَا لَيْسَةَ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ (به‌هاتنی) سزاوله‌تۆله‌پیش (هاتنی) ره‌حمه‌ت و چاکه ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾ بۆچی (ناگه‌رینه‌وه) داوای لیخوشبوون ناکه‌ن له‌خوا ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تا ره‌حمتان پئی بکریت ﴿قَالُوا أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾ ووتیان ئیمه‌ تووشی شومی و نه‌گه‌تی بووین به‌هوی توو ئەوانه‌ی له‌گه‌ل تو‌دان (باوه‌رداران) ﴿قَالَ طَبْرُکُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (صالح) ووتی هوی ئەو نه‌گه‌تی به‌ی ئیوه‌ له‌لای خواجه (که‌بئی باوه‌ریتانه) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾ نه‌خیر به‌لکو ئیوه‌ گه‌لیکن تا‌قی ده‌کرینه‌وه ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِیْنَةِ﴾ له‌و‌شاره (ی صالح) دا ﴿سَعَةَ رَهْطٍ یَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا یَصْلِحُونَ﴾ نو‌که‌س هه‌بوون له‌زه‌ویدا خرابه‌کاریان ده‌کرد به‌هیچ جور چاکه‌یان نه‌ده‌کرد ﴿قَالُوا تَقَالَسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ووتیان (به‌یه‌کتری) سویند بخۆن به‌خوا ﴿لِنُبَیِّنَنَّهٗ وَأَهْلَهُ﴾ که‌به‌شه‌ودا هیرش ده‌که‌ینه‌سه‌ر مال و خیزانی (صالح و هه‌موویان له‌ناو‌ده‌به‌ین) ﴿ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لَوْ لَیْهٖ﴾ له‌پاشان ده‌لین به‌که‌س و کاری (صالح) ﴿مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ﴾ ئیمه‌ ناگامان له‌کوشتن و تیاچوونی خیزانی ئەو‌نی به‌ ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ و بیگومان راستیش ده‌که‌ین ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا﴾ ئەوان پیلانی نه‌خشه‌یان دارشت به‌پیلاندانیکی خراب (بۆ کوشتنی صالح) ﴿وَمَكَرْنَا مَكْرًا﴾ ئیمه‌ش (له‌به‌رامبه‌ر پیلانی ئەواندا) پیلانمان گپرا (بۆ له‌ناو‌بردنیان) به‌پیلانگیرانیکی به‌هیز ﴿وَهُمْ لَا یَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا ئەوان هه‌ستیان نه‌ده‌کرد ﴿فَانظُرْ کَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَکْرِهِمْ﴾ ئەمجا سه‌رنج بده‌سه‌ر ئەنجامی پیلانی ئەوان چی‌لینها‌ت ﴿أَنَّا دَمَّرْنَا هَهُنَّ وَقَوْمَهُمُ أَجْمَعِينَ﴾ چون‌ئیمه‌ ئەوان و گه‌له‌که‌یانمان هه‌موو بیکه‌وه‌ له‌ناو‌برد ﴿فَتَاكَّ یُؤْتِنُهُمْ﴾ ئەمجا ئەوه (جی) خانووه‌کانیانه ﴿حَاوِیَةً یَّمَاظِلْمُونَ﴾ چۆل و خالی به‌له‌به‌ر ئەوه‌ی سه‌میان کرد ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآیَةً﴾ به‌راستی له‌و‌به‌سه‌ره‌اته‌دا په‌ندو‌نامۆزگاری و به‌لگه‌هه‌یه ﴿لَقَوْمٍ یَّعْلَمُونَ﴾ بۆ کۆمه‌لیک که‌ده‌زانن (چیمان به‌سه‌ر ئەوانه‌هیناوه) ﴿وَأَنْجِیْنَا الَّذِیْنَ آمَنُوا وَكَانُوا یَتَّقُونَ﴾ وه‌ ئەو که‌سانه‌مان رزگار کرد که‌پروایان هینابوو و له‌خوا ده‌ترسان ﴿وَلَوْ طَآءَفَ لَاقَوْمَهُمْ﴾ وه‌ باسی لوط بکه‌کاتی ووتی به‌گه‌له‌که‌ی ﴿أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ﴾ ئایا ئیوه ئەو‌کاره‌ زۆر خراب و ناشیرینه‌ده‌که‌ن ﴿وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾ که‌ئیوه‌ ده‌بینن و ده‌زانن (چهند پیس و ناشیرینه) ﴿أَبِیْنِكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ چون‌!! ئایا به‌راستی ئیوه‌ ده‌چنه‌لای پیاوان له‌جیاتنی ئافره‌تان بۆ به‌جی هینانی ئاره‌زوو (ه‌کانتان)؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ دیاره‌ئیه‌ گه‌ل و کۆمه‌لیکی نه‌فام و نه‌زانن ﴿

* فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ آلَ
 لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ ۖ وَالْآلَاءُ أُمَّرَاتُهُ وَقَدَّرْنَا لَهُمِنَ الْغَدِيرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿٥٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ
 تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَيْسَ لَّهُ مَعَ اللَّهِ بَلٌّ هُمْ فَوُّرٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
 أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ
 لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَيْسَ لَّهُ مَعَ اللَّهِ
 بَلٌّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا
 دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ
 أَلَيْسَ لَّهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَدَّكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
 رَحْمَتِهِ ۗ أَلَيْسَ لَّهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

﴿مَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ ۴۴ ﴿ثُمَّ جَاءَ وَهَ لَمَیْ گه له که ی هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ جگه له وهی که وهوتیان
 ﴿أَخْرَجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِهِ﴾ ۴۵ ﴿لُوطٌ وَكِهِ سوكار و (شوین که وتوانی) له شاره که تان ده رکه ن
 ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ ۴۶ ﴿به راستی نه وان که سانیکن خویان پاک راده گرن (له م کرده وهی تیمه) ﴿۴۷﴾
 ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ﴾ ۴۸ ﴿ثُمَّ جَاءَ تيمه لوط و خیزانه که یمان رزگار کرد جگه له هاوسره که ی
 ﴿فَدَّرَ نَهَايِمَ الْعَدِيْبِيْنَ﴾ ۴۹ ﴿که بر یارمان دا نه و (هاوسره که ی) له جیماوان بیت له سزادا ﴿۵۰﴾ ﴿وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ ۵۱ ﴿وه بارانیکمان (له به رد) به سه ریان دا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِيْنَ﴾ ۵۲ ﴿ثای چ خراب
 بوو بارانی تر سیتراوه کان ﴿۵۳﴾ ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ۵۴ ﴿ثهی موحه ممد ﴿بَلَىٰ هُمُوهو سوپاس و ستایش
 بُوْ خُوا﴾ ۵۵ ﴿وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾ ۵۶ ﴿وه سه لام و درود له سه ر نه و به ندانه ی خوا هه لیژاردون
 (بُوْ بیغه مبه رابه نی) ﴿۵۷﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ۵۸ ﴿ثایا خوا باشتره یا نه و بتانه ی ده یکه نه هاوبه شی خوا ﴿۵۹﴾ ﴿أَمَّنْ
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۶۰ ﴿ثایا زاتیک که ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه ﴿وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 له ناسمانه وه بارانی بُوْ باراندون ﴿فَأَنبَتْنَا بِهِ حَبَائِبًا ذَاتِ بَهَجَةٍ﴾ ۶۱ ﴿ثه مجا به و (بارانه) چهند باخچه یه کی
 خاوه ن جوانیمان رواند ﴿مَا كَانَ لَكُم أَنْ تُشِئُوا شَجْرَهُ﴾ ۶۲ ﴿که ئیوه نه تان ده توانی دره خت و رواوی
 نه و (باخچه) بروینن ﴿۶۳﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾ ۶۴ ﴿ثایا هیچ په رستراوی تر له گه ل خوادا هه یه ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾
 (نه خیر نی یه) به لآم نه توانه که لیکن لاده دن له ریگای راست ﴿۶۵﴾ ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ ۶۶ ﴿ثایا زاتی
 که زهوی کرده ته جیگای ئارامی و نیشه جی بوون ﴿وَجَعَلَ ظِلَّهَا أَنتَهَارًا﴾ ۶۷ ﴿وه له ناو (زهوی) دا چهند
 ربواری به دی هیناوه ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوِیْحًا﴾ ۶۸ ﴿وه چهند چپای گه وری بُوْ زهوی داناوه ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ
 الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ ۶۹ ﴿وه له نیوان دوو ئاودا (شیرین و سویر) به ربه سستی داناوه (بُوْ نه وهی تیکه ل نه بن)
 ﴿۷۰﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾ ۷۱ ﴿ثایا هیچ په رستراوی تر هه یه له گه ل خوادا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۷۲ ﴿نه خیر نی یه
 به لآم زور به یان نازانن ﴿۷۳﴾ ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾ ۷۴ ﴿ثایا زاتی که دیت به هاواری ناچار و داماوه وه
 کاتیک هاواری لی ده کات ﴿وَيَكْفِي السُّوءَ﴾ ۷۵ ﴿وه ناخوشی و به لا کان لاده بات ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
 الْأَرْضِ﴾ ۷۶ ﴿وه ده تان کاته جیشینی گه لانی تری سه ر زهوی ﴿۷۷﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾ ۷۸ ﴿ثایا په رستراویکی تر هه یه
 له گه ل خوادا (نه خیر نییه) ﴿فَلْيَا مَاتَدَّ كُرُوتٌ﴾ ۷۹ ﴿به لآم زور که م بیر ده که نه وه ﴿۸۰﴾ ﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ ۸۱ ﴿ثایا زاتی که ریمنوونی ئیوه ده کات (به نه ستیره و شتی تر) له تاریکی یه کانی
 ووشکانی و ده ریادا (له شه ودا) ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّیْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِنَا﴾ ۸۲ ﴿و زاتیک که (با) ده نیریت
 به مورژده در پیش بارانی ره حمه تی ﴿۸۳﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾ ۸۴ ﴿ثایا هیچ په رستراویکی تر هه یه له گه ل خوادا
 ﴿تَعَلَىٰ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ۸۵ ﴿خوا به رز و بلندتره له وهی بت په رستان ده یکه نه هاوبه شی ﴿۸۶﴾

أَمَّنْ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أَءَلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ
 لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي
 شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا
 كُنَّا تُرَابًا وَّءَابَاؤُنَا أَبْنَاءَ الْمُحَرِّجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا
 نَحْنُ وَّءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
 أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَآبَةٍ
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ
 يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ
 الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّةَ الدُّعَاءَ
 إِذَا وُلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ ۗ إِن
 تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ *وَإِذَا وَقَعَ
 الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
 النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ وَقَالَ
 أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تَحْيَطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ
 يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَ كُنُوفِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِن فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ
 دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
 صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ وَّحِيدٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

﴿وَالَّذِي هُوَ يُخَفِّضُ الْوَجُوهَ وَالَّذِي يَرُفُّهَا فَعَلَّمَهُ الْقُرْآنَ لَعَلَّهُ حَكِيمٌ غَلِيبٌ﴾
 ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ﴿٧٨﴾ بِهَرِاسْتِي بِهَرُوهر دگارت دادوهری ده کات له نیوانیان دا به بریاری خوئی
 ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٨٠﴾ وه خواا به ده سه لانی زانابه ﴿٨١﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ﴿٨٢﴾ کهوا بوو پشت ههر به خواا به سه سه
 ﴿٨٣﴾ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٨٤﴾ بهرِاسْتِي تَوَلَّه سه ر ناینیکی رِاسْت و پروونی ﴿٨٥﴾ إِنَّكَ لَأَسْمِعُ الْمَوْتَى ﴿٨٦﴾ بهرِاسْتِي تَوَلَّ
 ناتوانی (بانگه وازت) به مردووه کان بیستیتیت ﴿٨٧﴾ وَلَا تَسْمِعُ الْأَصْمَاءَ ﴿٨٨﴾ وه ناتوانی بانگه وازت به وانهی
 که برن بڑنه وینی ﴿٨٩﴾ إِذَا نَوَّاهُمْ بِرَبِّهِمْ ﴿٩٠﴾ کاتی پشت هه لده کهن و ده رُون ﴿٩١﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَدَى الْعُمَى عَنْ صَلَاتِهِمْ ﴿٩٢﴾
 وه تَوَلَّ ناتوانی کویران رزگار کهیت له گومر ایبه که بیان (رینموونیان بکهیت) ﴿٩٣﴾ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا ﴿٩٤﴾
 تَوَلَّ نهها (رینموونیت) به که سی ده نه وینی که بر او به ثابیت و نیشانه کانی ئیمه دینی ﴿٩٥﴾ فَهَمْ مُسْلِمُونَ ﴿٩٦﴾ چونکه
 نه وانه هه همیشه ملکه چن (بُو هه ق) ﴿٩٧﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ ﴿٩٨﴾ وه کاتی نه و به لینی (سزایه ی پیمان دراوه)
 به سه ریاندا هات ﴿٩٩﴾ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ ﴿١٠٠﴾ (که میک پیش رودانی قیامت) گیان له به ریک له زوهی
 ده رده هینین بویان ﴿١٠١﴾ نَكُومُهُمْ ﴿١٠٢﴾ قسه بیان له گه لدا ده کات ﴿١٠٣﴾ أَنْ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَأَوْفُونَ ﴿١٠٤﴾ (ده لئی) بهرِاسْتِي
 ئهم خه لکه باوه ری رِاسْتِه قینه بیان نه هینا به ثابیت ته کانی ئیمه ﴿١٠٥﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا ﴿١٠٦﴾ (ئهی موحه ممد
 ﴿١٠٧﴾) بَاسِي ﴿١٠٨﴾ نه و رُوژه بکه له هه موو میلله تیک بولیکسی زور کوّده که نه یه وه ﴿١٠٩﴾ مَن يَكُذِّبْ بِآيَاتِنَا ﴿١١٠﴾ له وانهی
 ثابیت ته کانی ئیمه بیان به درو دوزانی ﴿١١١﴾ فَهَمْ يُرْعَوْنَ ﴿١١٢﴾ نه مجا نه وان (له پیش و دواکه و تن) بهر گری ده کرین (به ریز
 ده رُون) ﴿١١٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ ﴿١١٤﴾ هه تا کاتی دین (بُو شوینی کوکر دنه وه بیان) ﴿١١٥﴾ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَوْ تَحِبُّوا بِهَا عِلْمًا ﴿١١٦﴾
 (خواا) نه فهر موئی ثابیته ئیوه ثابیت ته کانی متنان به درو دوزانی (باوه رتان پی نه هینا) له کاتیکدا هیچ زانیا به کتان
 ده باره بیان نه بوو ﴿١١٧﴾ أَمَّا ذَٰكُنَّ فَعَمَلُونَ ﴿١١٨﴾ یان ئیوه چیتان ده کرد (له دنویا) ﴿١١٩﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَنُّوا ﴿١٢٠﴾
 وه بریاری (سزادانیان) به سه راده سه بی به هوی سته مکاری یانه وه ﴿١٢١﴾ فَهَمْ لَا يَنْطَلِقُونَ ﴿١٢٢﴾ نه مجا نه وان هیچ
 قسه ناکه ﴿١٢٣﴾ أَلَمْ يَرَوْا ﴿١٢٤﴾ ثابیت (بی بروایان) نه بیان زانیوه ناینین ﴿١٢٥﴾ أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لِسِ كُنُوفِهِ ﴿١٢٦﴾ ئیمه شه ومان
 سازاندووه بو شه وهی نه وان ئارامی تیا بگرن ﴿١٢٧﴾ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ﴿١٢٨﴾ وه رُوژمان رووناك کردووه (ئیش و کاری
 تیا ده کهن) ﴿١٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٣٠﴾ بهرِاسْتِي له مه دا چند به لگه و نیشانه هه به بو که سانی باوه ر دین
 (به خواا) ﴿١٣١﴾ وَيَوْمَ نَبْفِخُ فِي الصُّورِ ﴿١٣٢﴾ (ئهی موحه ممد ﴿١٣٣﴾) بَاسِي ﴿١٣٤﴾ نه و رُوژه بکه فوو ده کری به شه پوردا
 ﴿١٣٥﴾ فَفَرَّجَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ ﴿١٣٦﴾ جا هه رچی که س له ئاسمانه کان و زوهی دابه ده ترسی و راده چله کی
 (هه موو دهمرن) ﴿١٣٧﴾ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ﴿١٣٨﴾ جگه له و که سانه ی خواا بیه وی (به ئارام بن و نه مرن) ﴿١٣٩﴾ وَكُلُّ أُمَّةٍ دَاخِرِينَ ﴿١٤٠﴾
 وه هه موو به ملکه چی و سه ر شوپی دینه وه لای خواا ﴿١٤١﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادًا ﴿١٤٢﴾ وه نه و کیو و چیا نه ده بینی
 وا ده زانی دامه زراون (له شوینی خویمان دا) ﴿١٤٣﴾ وَهِيَ تَمُرُّ مَرًّا سَحَابًا ﴿١٤٤﴾ (کاتی فوو کرا به شه پوردا) چیا کان وه کو
 رُوشتنی هه ور ده رُون ﴿١٤٥﴾ صُغِرَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَنَ كُلَّ شَيْءٍ ﴿١٤٦﴾ نه مه دروست کراوی نه و خوایه که هه موو شتیکی به و
 به ری ریک و پیکی دروست کردووه ﴿١٤٧﴾ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾ بهرِاسْتِي خواا ناگاداره به هه ر کرده وه یه ک ئیوه

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ وَخَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾
 وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا
 مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ
 الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
 ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ أَنْ فَمَن أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
 وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سورة القصص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ
 مِن نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
 طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کهس کردهوی چاکی کردبیت ﴿فَلَهُ حَرْمَمَتَهَا﴾ (له پوژی دواییدا) پاداشتی چاکتری لهو (کردهوه) ی بۆ ههیه ﴿وَهُمْ مَنْ فَرَّحَ بِمَيْدَاءِ أَيْمُونٍ﴾ وه ئهوانه دلنیا له ترس و داچله کانی گهورهی ئه و پوژه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه هەر کهس خراپه ی کردبیت ﴿فَكَبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ (لهو پوژه دا) به سه ر پو مهت و دهم و چاویاندا ده خرنه ناو ناگر (ی دوزه خ) ﴿هَلْ نُجْرُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئایا سزاده درین جگه له وهی ده تانکرد ﴿إِنَّمَا أُوتِرْتُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی) بیگومان من فهرانم بی دراوه ﴿أَنْ أَعْبَدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ﴾ که ته نها په ر و ده دگاری ئهم شماره (مه کهکه) په رستم ﴿الَّذِي حَرَمَهَا﴾ ئه و (خوابه) ی (پرز شکاندی) ئهم شاره ی حه رام کردووه ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ وه ه مو و شتیک ته نها هی ئه و (خوابه) ﴿وَأُوتِرْتُ أَنْ أُكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه فهرانم بی دراوه له مو سلمانان بم ﴿وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ﴾ وه (فهرانم بی دراوه که) قورآن بخونیم (به سه ر خه لکی دا) ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَتَمَّ يَهْتَدِ لِنَفْسِهِ﴾ جا هه ر کهس هیدایه تی وه رگرت ئه و بیگومان ته نها بۆ خوی هیدایه ت و ره ده گری (قازانجه که ی بۆ خویه تی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه ر که سیش گو مپرا بیت (زیانی بۆ خویه تی) ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ وه بلی: به راستی من ته نها یه کیکم له ترسیته ران ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه بلی هه مو و سو باس بۆ خوابه ﴿سَرَّيْكُمْ أَتَيْتَهُ فَتَعَفُّوْنَهَا﴾ ئه و (خوابه) به زووی ئایه ت و نیشانه کانی نیشانی ئیوه داده ت ئیوه ش ده یاناسن (که ئایه تی خوان) ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه په ر و ده دگارت بی ناگا نیبه له وه ی که ئیوه ده یکه ن ﴿

سورهتی ﴿الْقَصَصِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿طَسَّ﴾ به (طا، سین، میم) ده خو ئیر ته وه خواز اناتره به مانا که ی بۆ زانیاری زیاتر سه بیری سه رتای سوره تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ئهم (ئایه تانه) ئایه ته کانی قورئانی روون و ئاشکران ﴿تَسْأَلُوا عَلَيْكَ﴾ ده بخو ئیننه وه به سه ر تا (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿مِنْ نَبِيِّمُوسَىٰ وَفَرَعُونَ بِالْحَقِّ﴾ هه ندی له هه والی مووسا و فیره ون به راستی و دروستی ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ ئه وانه ی به روا دینن ﴿إِن فَرَعُونَ عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ به راستی فیره ون زال و (مله و پو و یاخی) بوو له زه وی (میصر) دا ﴿وَجَعَلْنَا أَهْلَهَا شِيْعًا﴾ وه خه لکه که ی (میصری) کرد به چنده بش و کو مه لیک ﴿يَسْتَضِعُّنَّ طَائِفَةً مِّنْهُمْ﴾ کو مه لیکانی لاواز و ژیر ده سته ده کرد ﴿يُدْبِحُ أَتْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحِيءُ نِسَاءَهُمْ﴾ کوپانی ئه وانی سه ر ده بیری و ئافره تانیانی به زبندویی ده هیشته وه (ده یکر دنه خز مه تکار و که نیزه ک) ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُتْسِدِّينَ﴾ به راستی ئه و (فیره ون) له خراپه کاران بوو ﴿وَرُبِّيْدٌ أَنْ تَمَنَّ﴾ وه ئیمه ده مانه وی (به چا که ی خو مان) منته بنین ﴿عَلَى الَّذِينَ اسْتَضِعُّوْا فِي الْأَرْضِ﴾ به سه ر ئه وانه ی که لاواز و ژیر ده ست کرا بوون له وولاتی (میصر) دا ﴿وَجَعَلَهُمْ آيَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ وه بیان که یبه پیشه و او بیان که یبه میرات به ران (ی که له پوری فیره ون و و شوین که وتوانی) ﴿

وَنُمَكِّن لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
 مِنْهُمْ مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
 أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
 وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
 فَالْتَقَطَهُ ءَآلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ
 فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
 وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنِي لِىَ وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ
 عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
 وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا
 أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ
 لِأَخْتِهِ ۖ قُصِّيهٖ ۖ فَبَصَّرَتْ بِهِ ۖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿١١﴾ * وَحَرَّمَ نَاعِلِيهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
 عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ
 ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَتَعَلَّمَ
 أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۖ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

﴿وَنُحِمْزٌ لَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و دهسه‌لآت داریان بکه‌ین له‌و زو‌یه‌دا ﴿وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُودُهُمَا﴾
 وه‌نیشانی فیرعه‌ون وه‌امان وه‌شکری هه‌ردوو کیان بده‌ین ﴿مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾ له‌ (به‌نوئیسرا ائیلی
 یه‌ کانه‌وه) ئه‌وه‌ی خو‌یان لی‌ ده‌پاراست ﴿وَإَرْحَبْنَا إِلَىٰ آلِ مُوسَىٰ﴾ به‌دایکی مووسامان را‌گه‌یاند
 (ئیلها‌مان بو‌ کرد) ﴿أَنْ أَرْضِعِي﴾ که‌ شیر بده‌ به‌مووسا ﴿فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ﴾ ئه‌مجا هه‌ر کاتی ترست لی‌ی
 هه‌بوو ﴿فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ ئه‌وکاته بیخه‌ره رووبار (ی نیله‌وه) ﴿وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾ مه‌ترسه (لی‌ی)
 وخه‌فه‌تیش مه‌خو‌ (بو‌ی) ﴿إِنَّا آرَادُوهُ الْيَمِّ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ده‌یگیرینه‌وه بو‌لات ﴿وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾
 وه‌ ده‌یکه‌ین به‌یه‌ کی‌ له‌ پی‌نغه‌مبه‌ران ﴿فَأَلْقَتْهُ وَاءِل فِرْعَوْنَ﴾ (دایکی مووسای خسته‌ ناوی نیله‌وه)
 ئه‌مجا دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون (پیمان زانی و) هه‌لیان گرت‌وه‌ه ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی
 بی‌ی به‌دوژمن و هو‌ی خه‌فه‌ت بو‌یان ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُودُهُمَا﴾ به‌راستی فیرعه‌ون وه‌امان
 وه‌شکر و سه‌ربازه‌کانیان ﴿كَأَنَّهُمْ خِطْبَتَانِ﴾ تاوانبارو هه‌له‌ببون ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾
 (ویستیان مووسا بکوژن ئاسیه‌ی) ژنی فیرعه‌ون ووتی ﴿فُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ﴾ مایه‌ی چاو
 ودل رو‌شنی یه‌ بو‌من و بو‌توش (فیرعه‌ون) مه‌یکوژن ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ به‌لکو سوودو که‌لکمان بی‌ی
 بگه‌یه‌نی ﴿أَوْ نَنْجُوهُ وَلَدًا﴾ یا بیکه‌ین به‌کوری خو‌مان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌ کاتی‌کدا ئه‌وان هه‌ستیان
 نه‌ده‌کرد (ئهم منداله‌ ئه‌بیته‌ هو‌ی تیاچوونیان) ﴿وَاصْبِحْ فُؤَادُكَ أَمْرًا مُّوسَىٰ قَدْرًا﴾ جا دلی‌ دایکی مووسا
 خالی بوو (له‌هه‌موو شت جگه‌ له‌منداله‌ که‌ی) ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾ نزیک بوو (نه‌یتی) ئه‌و
 منداله‌ ئاشکر ابکات ﴿لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَّمَهَا﴾ ئه‌ گهر دلیمان نه‌به‌ستا‌یه‌ته‌وه (وه‌ به‌هیزمان نه‌کر دایه)
 ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی له‌برواداران بی‌ی ﴿وَقَالَتِ لَأُخْتِيهِ قُصِيَّةٌ﴾ (دایکی مووسا)
 ووتی به‌خوشکه‌ که‌ی (مووسا) به‌شوئینیدا برو‌ ﴿فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ﴾ ئه‌مجا له‌ دوره‌وه مووسای
 بی‌ی و پی‌ی زانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌ کاتی‌کدا ئه‌وان (فیرعه‌ون و کو‌مه‌له‌ که‌ی) هه‌ستیان نه‌ده‌کرد ﴿
 وَحَرَمَتْ عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلٍ﴾ وه‌ ئیمه‌ پی‌شتر (شیری) شیر ده‌ره‌ کانمان حه‌رام کرد له‌مووسا (مه‌مکی
 که‌سیانی نه‌ده‌مژی) ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ ئه‌مجا خوشکه‌ که‌ی (مووسا) ووتی پی‌یان ئایا
 مالیکتان نیشان ده‌م ﴿يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ﴾ که‌ئو منداله‌ بو‌ ئیوه‌ به‌خیتو بکه‌ن (و شیر ی بده‌نی) ﴿وَهُمْ
 لَهُ رِضْحُونَ﴾ و دل‌سو‌ز بن بو‌ی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آيَتِهِ﴾ ئه‌مجا مووسا مان گپ‌رایه‌وه بو‌لای دایکی
 ﴿كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی چاوی پی‌ی روون بیته‌وه‌وه خه‌فه‌ت نه‌خوات ﴿وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ﴾ وه‌ بو‌ئه‌وه‌ی بزانی‌ت که‌به‌لینی خوا‌راست و هه‌قه‌ ﴿وَلِيَكُنْ آيَةً لِّمَنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور
 به‌یان نازان ﴿۱۲﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ، وَاسْتَوَىٰ، آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا، وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
 فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ، وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ
 فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ، فَوَكَرَهُ
 مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ، قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ، إِنَّهُ
 هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
 ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ، فَإِذَا
 الَّذِي اُسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ، قَالَ لَهُ، وَمُوسَىٰ إِنَّكَ لَنَعْوَىُّ
 مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا، قَالَ
 يَمْوَسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ، إِنْ تُرِيدُ
 إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ، وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ
 ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ، قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ
 يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِتَقْتُلَنِي، فَاهْرُبْ، فَأَخْرَجَ إِلَىٰ لَيْلٍ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
 فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ، قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَآسَىٰ﴾ کاتنی موسا گه شسته ئه و په پری پینگه یشتنی له ش و ژیری تیز و ته و او بوو
 ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ دانایی و زانستمان پیندا ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ هه ره به و شیوه به پاداشتی چا که کاران
 ده ده یینه وه ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ وه (موسا) رُوشته ناو شار بئ ته وه ی خه لکی شار
 ناگایان لی بئ ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾ جا له و شار هدا دوو پیاوی دی له گه ل یه کتر شه پریان ده کرد
 ﴿هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۗ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۗ﴾ ئه مه یان له تایفه ی خوی بوو ئه وه ی تریشیان له دوژمنانی بوو ﴿فَاسْتَعَاذَهُ
 الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۗ﴾ ئه مجا ئه وه یان که له تایفه ی خوی بوو داوای یارمه تی لی کرد ﴿عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ﴾
 له درژی ته وه ی که له (تاقمی) دوژمنه که ی بوو ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۗ﴾ ئه مجا موسا ش بؤ کزیکی
 لیدا و ئه و (قیبتی به ی کوشت) ﴿قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (موسا) ووتی ئه م (کوشتنه) له کرده وه ی
 شه ی تانه ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ﴾ به راستی ئه و (شه ی تان) دوژمنیکی گو مپرا که ری پرو و نا شکر ایه
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۗ﴾ ووتی ئه ی په روه ردگارم به راستی من سته م له خو م کرد ﴿فَاعْفُزْنِي فَغْفَرَ
 لَهُ ۗ﴾ ده ی لیم خو شبه جا ئه ویش (خودا) لی ی خو ش بوو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان ته نها
 ئه و لیورده ی به به زبیبی یه ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَنَّمْتَ عَلَيَّ﴾ (موسا) ووتی ئه ی په روه ردگارم به هه تی چا که
 و نیعمه ت له سه رم (ئو هیز و توانایه یه که پینداوم) ﴿فَلَنْ أَكُونُ ظَاهِرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾ بریار بی هه رگیز نه بم
 به پشتیوانی تا و انباران ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ به هوی ئه و (کوشتنه) وه له شاردا به تر سه وه
 چا وه روانی ده کر (فیرعه ونیه کانی چ هه لو یستیکیان ده بی) ﴿فَإِذَا الَّذِي اٰسْتَضَرَّهُ بِالْأَمْسِ يَمْشِرُ خُبْرًا ۗ﴾
 له نا کاودا ئه و (به نی ئیسرائیلی یه ی) دوینئ داوای یارمه تی کرد له و (موسا) له گه ل یه کیکی
 تر دا شه رپه تی) هانای بؤ موسا هینا فریاری که ویت ﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَنَوِي مُّبِينٌ﴾ موسا به و
 (به نو ئیسرائیلی یه ی) ووت به راستی تو که سیک ی گو مپرای نا شکر ای ﴿فَلَمَّا أَنزَلَهُ﴾ ئه مجا کاتنی
 که (موسا) ویستی ﴿أَنْ يَطِّسَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا﴾ به توندی بدات له و پیاوه ی دوژمنی هه ردو و کیانه
 ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ أَتَرِيدُ أَنْ نَقْتُلَكَ﴾ ووتی ئه ی موسا ئایا ده ته وه ی بم کوزی ﴿كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۗ﴾
 هه روه کو دوینئ که سیکت کوشت ﴿إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ توه هه رده ته وه ی زور دارو
 مله ور بیت له زه وه ی دا ﴿وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ وه ناته وه ی له پیاو چا کان (رینکخهران) بیت ﴿وَ
 جَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ﴾ ئه مجا پیاویک له و په ری شار هه به په له هات (بؤ لای موسا)
 ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ﴾ ووتی ئه ی موسا (ناگادار به) کار به ده ست و سه رگه وه ره کان ﴿يَأْتِجُونَ
 بِكَ لِيَقْتُلُوكَ﴾ کوبو ونه ته وه له به ره ی تو وه (قسه ده که ن) بؤ ئه وه ی بتکوژن ﴿فَأَخْرَجَ إِلَىٰ لَكَ مِنَ النَّصِيحِينَ﴾
 که واته ده رچو له شار (بانه ت گرن) بیگومان من دل سوژتم ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ ئه ویش له شار
 ده رچو و به تر سه وه چا وه روانی ده کرد (پئی بزائن و بیگرن) ﴿قَالَ رَبِّ اجْنُبْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (موسا)
 ووتی ئه ی په روه ردگارم بزگارم بکه له م کومه له سته مکاره ﴿

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
 السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
 النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ
 مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
 شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
 رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
 تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
 أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
 لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
 يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
 ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِمَا نُنَادِي بِكَ عَلَىٰ أَنْ
 تَأْجُرَنِي ثَمَّ لِي حِجَابٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
 وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْقَىٰ عَلَىٰكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
 الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ
 فَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾ له کاتیکدا به ره و شاری مه دیهن ده روشت ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي﴾ ووتی
 ئومید ده کهم به ره و ردگارم ریتمونیم بکات ﴿سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ بؤرینگای راست و حقه ﴿وَلَمَّا
 وَرَدْنَا مَدْيَنَ﴾ وکاتی گه یشته سهر ئاوه که ی مه دیهن ﴿وَجَدَعَلِيَّهَ﴾ بینی له سهر ئه و ئاوه ﴿أُتِيَ
 مِنَ النَّاسِ يَسْفُوتُ﴾ کومه لیک له خه لکی (ئاژله و مالات) ئاوه ده دن ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ﴾
 وه له نزیک ئه و (خه لک) انه وه دوو ئا فره تی بینی ﴿تَدُودَانَ﴾ بهرگری ده کهن له ئاژله که بیان (له وه ی
 بیته سهر ئاوه که) ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا﴾ (مووسا) ووتی ئیوه مه به سستان چی یه؟ (ناهیلن ئاژله که تان
 ئا و بخوات) ﴿قَالَتَا لَأَنسِفَنَّآءُ﴾ ووتیان ئیمه (ئاژله که مان) ئا و ناده یمن ﴿حَتَّىٰ يَصْدِرَ الرَّعَاءُ﴾ هه تا
 شوانه کان (ئاژله که نیان له سهر ئاوه که) نه گه رینه وه ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ وه با و کمان پیر نیکی
 گه وره وه به ته مه نه ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ نه مجا (مووسا) مه ره کانی بؤ ئاودان ﴿ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ﴾ له پاشان
 (مووسا) چو بؤ ژیر سیبه ریک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ جا ووتی ئه ی به ره و ردگارم ﴿إِنِّي لِمَا أُنزِلَتْ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾
 به راستی من هه ژارم (پنویستم هه یه) به هه ر خیر و پوزیه ک بؤم بنبری ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا﴾ نه مجا
 یه کیک له دوو کچه که هات بؤ لای مووسا ﴿تَمَشَّىٰ عَلَىٰ أَشْتَحِيَاءَ﴾ به شهر مه وه ده روشت له ریتگادا
 ﴿قَالَتِ إِنَّتِ ابْنُ بَدْعُوكِ﴾ ووتی به راستی با و کم (شوعه یب) بانگت ده کات ﴿لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾
 بؤ ئه وه ی باداشتی ئه وه ت بداته وه که مه ره کانت بؤ ئیمه ئاودا (مووسا ش له گه لی روشت)
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَوَقَّضَ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾ نه مجا کاتی مووسا هات بؤ لای (با و کی کچه که) و به سهر هاته که ی بؤ
 گیر ایه وه ﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ﴾ (شوعه یب علیه السلام) ووتی مه ترسه ﴿بِحُجْرَتِ مِنَ الظُّلْمِیْنِ﴾ رزگارت
 بووه له و گه له سته مکاره ﴿قَالَتِ إِحْدَاهُمَا تَبَّتْ أَسْتَجِرَّةُ﴾ یه کی له دوو (کچه به با و کی) ووت ئه ی
 باوه گیان به کری ی بگره (بؤ شوانی) ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنْ أَسْتَجَرْتَ﴾ چونکه به راستی چاکترین که سه که
 به کری بی بگری ﴿الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ به هیز و ئه مینه (دهس و داوین پاکه) ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ﴾ (شوعه یب)
 ووتی به راستی من ده مه وی ﴿أَن أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾ که یه کیک له م دوو کچه م له تو ماره که م
 ﴿عَلَىٰ أَن تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبْحَبٍ﴾ به و مهر جه ی هه شت سال ره نجبه ریم بؤ بکه یث ﴿فَإِن أَمْسَمْتَ عَشْرًا﴾
 نه مجا نه گه ره ده سالت ته وا و کرد ﴿فَمَنْ عِنْدَكَ﴾ ئه وه له (پیاو ته ی) خو ته وه یه ﴿وَمَا أُرِيدُ أَن أَسْأَلَكَ﴾
 و من نامه وی قورسی بکه م له سهرت ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گه ر خوا بیه وی بیگو مان ده مینی
 ﴿مِنَ الصَّدِّقِیْنِ﴾ له پیاو چاکان ده بم ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ (مووسا) ووتی ئه وه ی ووت
 پیم (بریار بیت) له نیوان من و تودا ﴿أَيُّمَا الْأَجْلَلِیْنِ قَصِيْتُ﴾ هه ر کام له و دوو ماوه (یا ۱۰ سال) یه م
 ته وا و کرد ﴿فَلَا عُدْوَةَ عَلَيَّ﴾ نابی سته مم لی بگری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ وه خوا له سهر ئه وه ی
 که ده یلینن شایهت و چاودیره ﴿

* فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
 الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ
 مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
 ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوَسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
 جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَىٰ أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ
 إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجَ
 بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ
 فَذَانِكَ بُرْهَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ
 كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا
 فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَدِّبُونَ ﴿٣٤﴾
 قَالَ سَنَنْشُدُ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَنًا فَلَا
 يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ ﴿١﴾ ثُمَّ جَاءَ كَاتِبَكَ مُوسَىٰ مَا وَهَىٰ شِوَانِي بِهِ كَيْ تَهْوَا وَكَرَدَ ﴿٢﴾ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ﴿٣﴾
 له گه‌ل خیزانه که‌ی به‌شهو و پوشتن (له مه‌دیه‌نه‌وه بو میصر) ﴿عَائِسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ﴿٤﴾ له دوره‌وه لای
 راستی کیوی طور ناگرو وروناکی یه‌کی بینی ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا ﴿٥﴾ (موسا) ووتی به‌خیزانه که‌ی تیوه
 (لیره‌دا) بمیننه‌وه ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا ﴿٦﴾ به‌راستی من ناگریکم به‌دی کرد (بینی) ﴿عَلَيْهَا تَبِكُمْ مِمَّا حَبَّرَ ﴿٧﴾
 به‌لکو هه‌والیکی (ریگاتان) بو بیتم لای ئه‌و (ناگره) ﴿وَأَجْزَلُ وَمِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٨﴾
 یان چلو سکیکی ناگرتان بو بیتم به‌لکو خوئانی بی گهرم که‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا أُودِيَ ﴿٩﴾ ئه‌مجا کاتی
 هاته‌نزیکی ئه‌و (ناگره) بانگی لی کرا ﴿مِنْ سَطْحِ الْأَوَادِ الْأَيْمَنِ ﴿١٠﴾ له‌که‌ناری لای راستی شیوه‌که‌وه ﴿فِي
 الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ ﴿١١﴾ له‌و پارچه‌زه‌وی یه‌به‌فه‌رو پیروزه‌ی نزیک دره‌خته‌که‌وه ﴿أَن يَمُوسَىٰ ﴿١٢﴾
 (بانگی لی کرا) که‌ئهی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾ به‌راستی من خوابه‌کم به‌روهرد گاری
 جیهانیانم ﴿وَأَن أَلْقِي عَصَاكَ ﴿١٤﴾ (وه بانگی کرا) که‌گوچانه‌که‌ت فریده ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهَيَّرُكَأَنَّهُآ جَانٌّ ﴿١٥﴾
 ئه‌مجا کاتی موسا ئه‌و (گوچانه‌ی بینی وه‌ک تیره‌مار ده‌جوولی به‌په‌له ﴿وَأَنَّ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ﴿١٦﴾ پستی
 تی کرد و رایکرد و نه‌گه‌رایه‌وه سه‌ری ﴿يَكْمُوسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ﴿١٧﴾ (خوا فهرمووی) ئهی موسا وهره
 پیش و مه‌ترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿١٨﴾ به‌راستی تو له‌و که‌سانه‌ی بی باک و بی ترسن ﴿أَسْأَلُكَ بِذِكْرِ
 جَيْبِكَ ﴿١٩﴾ ده‌ستت بخهره‌ناو باخهل (و ژیر بالت) ﴿تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ ﴿٢٠﴾ (کاتی ده‌ری دینی) دینه
 ده‌روه به‌سپیتی و تیشک ده‌داته‌وه بی ئه‌وه‌ی به‌له‌کی و نه‌خوشی بیت ﴿وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ﴿٢١﴾
 ده‌ستت بلکینه به‌خوته‌وه (و بیخهره سه‌ردلت) بو (نه‌هیشنی) ترس و بیم ﴿فَلَمَّا ذَكَرَكَ بِرُحْمَانٍ مِنْ رَبِّكَ ﴿٢٢﴾
 ئا ئه‌م دووانه (گوچانه‌که‌ت و ده‌ستت) دوو موعجیزه‌ن له‌لایه‌ن به‌روهرد گارته‌وه ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَآئِكَتِهِ ﴿٢٣﴾ (نیرراوه) بو فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ به‌راستی ئه‌وانه
 کومه‌لیکی له‌سنوور ده‌رچوون ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا ﴿٢٥﴾ (موسا) ووتی ئهی به‌روهرد گارم
 بیگومان من یه‌کیکم له‌وان کوشتووه ﴿فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿٢٦﴾ له‌به‌ر ئه‌وه ده‌ترسم که‌بم کوژن (له‌جیاتی
 ئه‌و کوزراوه) ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي لِسَانًا ﴿٢٧﴾ وه‌هاروونی برام له‌من زمانی باراوتره ﴿فَأَرْسَلُهُ
 مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ﴿٢٨﴾ جا ئه‌وم له‌گه‌لدا بنیره‌پشتیوانم بیت ووته‌کانم به‌سه‌لمینی ﴿إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿٢٩﴾
 به‌راستی من ده‌ترسم که‌به‌دروژنم دابنن (باوهرم بی نه‌هینن) ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ ﴿٣٠﴾ (خوا)
 فهرمووی بیگومان ئیمه‌به‌براکه‌ت تو به‌هیزت ده‌که‌بین ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا ﴿٣١﴾ وه‌ده‌سه‌لایتیک
 به‌هه‌ردووکتان ده‌دین ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيِّتِنَا ﴿٣٢﴾ ئه‌وسا به‌هوی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌وه ده‌ستیان
 به‌ئیوه‌ناگات ﴿أَسْمَاءُ مِنْ أَتْبَعِكَ مَا الْعَالَمُونَ ﴿٣٣﴾ ته‌نها ئیوه (موسا و هاروون) و ئه‌وه‌ی شویتتان ده‌که‌وی

سه‌رده‌که‌وون ﴿٣٤﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ﴿٣٦﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ
 تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾
 وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطَّيْنِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي
 أَطَّلِعُ إِلَىٰ آلِ اللَّهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾
 وَأَسْتَكَرَّ بَرَهُ وَجُنُودَهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا
 أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
 فِي الْيَمِّ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾
 وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَىٰ الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
 بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ ئەمجا کاتیک که موسا موعجیزه پروونه کانی ئیمه ی بۆ هیتان
 ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَى﴾ ئەوان ووتیان ئەمه (تۆ هیناوتە موسا) تەنھا جادوو یه کی دەست هەلبەستە
 ﴿وَمَا سَجَعْنَا بِهِمْ ذَاتِ آبَائِنَا الْأُولَى﴾ ئیمه ئەمه مان نە بیستوو ه لە باوو باپیره پیشو ه کانمان ﴿۱۶﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَغْلَمُ﴾ موسا ووتی پەر وەرد گارم زاناترە ﴿یَمَنْ جَاءَهُ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِی﴾ بەو کە سە ی
 کە پرتنموونی لای ئەو ه هیناوه ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ وه (زاناترە) بەو کە سە ی سەر نجام
 و دوار و ژری چاکی دە بیئت ﴿إِنَّهُ لَا یَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بە پراستی ئەو (خوا) سته مکاران رزگار ناکات ﴿۱۷﴾
 ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ إِنِّي الْمَلَأُ﴾ فیر عهون ووتی: ئە ی کار بە دەست و دە سه لاتداران ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ﴾
 غیری ﴿وا نازانم جگه له خووم هیچ پەر ستر او نیکی تر تان هە بسی﴾ ﴿فَأَوَقَدْتِی یَهَنکُنْ عَلَی الطِّینِ﴾ جا
 (بۆ زیاتر دلنیا بوون) ئە ی هامان کورە ی ئاگر تا و دەو خستی سور ه وه کراوی لی دروست بکه بۆم
 ﴿فَأَجْعَلْ لی صِرْحًا﴾ ئەمجا (له وخشته) کۆشکینی بە رزم بۆ دروست بکه ﴿أَعَلِیْ أَطَّلِعُ إِلَیْکَ إِلَهَ مُوسَى﴾
 (بە گالته وه ووتی) بە لکو سە یری خوا کە ی موسا بکه م و ببینم ﴿وَأِنِیْ لِأَطُنُّهُ مِنَ الْکَذِبِیْنَ﴾
 و بە پراستی وا دە زانم ئەو (موسا) لە در و زانە ﴿وَأَسْتَکْبِرُ هُوَ وَجُودُهُ﴾ ئەو (فیر عهون) و لە شکر و
 سە ربازە کانی خو یان بە زل زانی ﴿فِی الْأَرْضِ یَعْبِرُ الْحَقِّ﴾ لە هو لات و زهوی (میصر) دا بە نا پەر وا
 ﴿وَطَنُوا أَنَّهُمْ إِلَیْنَا لَا یُرْجَعُونَ﴾ وه گومانیان وابوو کە زیندوو ناکرینه وه و ناگەر پرتنینه وه بۆ لای ئیمه ﴿۱۸﴾
 ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُ فِی الْیَمِّ﴾ جا تۆ له مان له ئەو (فیر عهون) و لە شکر و سە ربازە کانی سە ندو
 تورمان دانه ناو دە ربای سور ه وه ﴿فَأَنْظُرْ کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِیْنَ﴾ ئەمجا سە رنج بدە (ئە ی
 مو حە مە ه) سە ر ئە نجامی سته مکاران چۆن بوو ﴿۱۹﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أِیْمَةً یَدْعُونَ إِلَى التَّارِ﴾
 ئە وانمان کردە پیشه وایانیک کە (خە لک) بانگ دە کە ن بۆ ئاگری دۆزە خ ﴿وَبِیَوْمِ الْقِیَمَةِ﴾
 لا ی نصرون ﴿وه لە پو ژری دواییشدا یار مە تی نادرین ﴿۲۰﴾ ﴿وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِی هَذِهِ الدُّنْیَا لَعْنَةً﴾ لە م
 دونیا بە دا نە فرینمان نارد بە دوایان دا ﴿وَبِیَوْمِ الْقِیَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِیْنَ﴾ وه لە پو ژری قیامە تیشدا
 ئە وانە لە بیزراو و دور خراوه کانن ﴿۲۱﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْکِتَابَ﴾ سویند بە خوا بێگومان تە وراتمان
 بە خشی بە موسا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ لە پاش ئەو ی خە لکی چە رخە پیشو ه کانمان
 لە ناو برد ﴿بَصَیْرًا لِلنَّاسِ وَهُدًی وَرَحْمَةً﴾ تا بەر چاو روونی و پرتنموونی و پە رحمە ت بی بۆ خە لکی
 ﴿لَعْنَاهُمْ یَدْعُرُونَ﴾ بۆ ئەو ی ئەو خە لکە بیری کە نە وه و ئاموژگاری وەر گرن ﴿۲۲﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
 الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ
 آيَاتِنَا وَلَكِنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
 الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَّحِمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
 وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا
 رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
 لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ
 مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَيْفُورٍ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
 إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
 أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
 هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ﴾ تو (ئی موحه‌مده ﷺ) له لای خور ئاواى (شاخی طور) نه بوویت
 ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ﴾ کاتیک که فرمانی پیغه‌مبهر ایه تمان دا به موسا ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 وه تو له ئاماده بووانی (ئه و پرووداوه) نه بوویت ﴿وَلَا كُنَّا أَشْأَانًا فُرُوتًا﴾ به لام ئیمه چه‌ند چین و
 سه‌رده‌ممان دروست کرد (له‌باش موسا) ﴿فَطَوَّلْ عَلَيْهِمُ الْعُمُرَ﴾ ئه‌مجا ماوه‌یه کی دوورو در یژیان
 به‌سه‌ردا تیپه‌ری ﴿وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه تو له ناو خه‌لکی مه‌دیه‌ندا نیشته‌جی نه بوویت
 ﴿تَسْأَلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ که ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخویتیته‌وه ﴿وَلَا كُنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به لام هر
 ئیمه بووین پیغه‌مبهر مان نارد ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ وه تو لای کتوی طور نه بوویت
 کاتی بانگ (ی موسا) مان کرد ﴿وَلَا كُنْ رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ به لام ئه‌وه به‌زه‌یه‌یه که له په‌روه‌ردگار ته‌وه
 (به‌توی داوه) ﴿لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ بو ئه‌وه‌ی که لیک بترستی که پیش تو هیچ
 ترستی نه‌ریکیان بو نه‌هاتووه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لکو بیرکه‌نه‌وه‌و په‌ند و هر گرن ﴿وَلَوْلَا أَن
 نُصِيبَهُمْ﴾ وه ئه‌گه‌ر (پیش ناردنی پیغه‌مبهر) تووشیان ببوایه ﴿مُصِيبَةً يَمَّا أَقَدَمْتَ أَيْدِيَهُمْ﴾ به‌لایه‌ک
 به‌هوی ئه‌و (خرابانه‌وه‌ی) که کردوویانه ﴿فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ جا ده‌یان ووت ئه‌ی
 په‌روه‌ردگاری ئیمه بوچی پیغه‌مبهر نکت بو نه‌ناردین ﴿فَتَنَجَّأ إِلَيْكَ﴾ بو ئه‌وه‌ی شوین ئایه‌ته‌کانت
 بکه‌وتینایه ﴿وَنَكُوتَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه له‌بر واداران بووینایه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ ئه‌مجا
 کاتی راستیان بو‌هات له لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿قَالُوا لَوْلَا آوَيْنَا﴾ ووتیان بوچی به‌و (موحه‌مده ﷺ) نه‌دراوه
 ﴿مِثْلَ مَا آوَيْنَا مُوسَىٰ﴾ وینه‌ی ئه‌وه‌ی به‌موسا دراوه ﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آوَيْنَا مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ ئایا ئه‌وان
 پیشتر بی‌بر وانه‌بوون به‌وه‌ی درابوو به‌موسا ﴿قَالُوا سِحْرَان تَطَهَّرَا﴾ ده‌یان ووت (قورئان و ته‌ورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری یه‌کتر ده‌کهن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِلِكْفُرَاتٍ﴾ وه ده‌یان ووت بینگومان ئیمه
 بی‌باوه‌رین به‌همه‌موویان (به‌قورئان و ته‌ورات) ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكُتُبٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (ئی موحه‌مده
 ﷺ) بلی‌ده‌ی ئیوه کتیبیک له لایه‌ن خواوه‌بینن ﴿هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبَعُ﴾ که‌ئه‌و (کتیبه) راست تر بیت
 له‌و دووانه (قورئان و ته‌ورات) من شوینی ده‌که‌وم ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه راستگون ﴿فَإِنْ لَّمْ يَرْسُدْ جِبُولُكَ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر به‌گوئیان نه‌کردی (و وه لایمان نه‌داپته‌وه) ﴿فَأَعْلَمْنَا أَنَّمَا يَدْعُونَ
 أَهْوَاءَهُمْ﴾ ئه‌وه بزانه که‌ته‌نهما شوین هه‌واو ئاره‌زوی خوئیان ده‌که‌ون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ﴾
 وه کی له‌و که‌سه‌گومر اتره که‌شوین ئاره‌زوی خوئی بکه‌ویت ﴿يَعْبُدِ هُدَىٰ رَبِّكَ اللَّهُ﴾ بی‌رینموونی
 له‌لایه‌ن خواوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خوا رینموونی گه‌لی سته‌مکار

ناکات ﴿

* وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَى
 عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ
 مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّعُوا
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا
 اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْكُمْ سَلَامٌ
 عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ
 وَلَا كِنَّ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
 وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نُتَخَطَفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ
 نُمْكِن لَهُمْ حَرَمًا آمَنَّا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثُمَّ تُمْرَتُ كُلُّ شَيْءٍ رِزْقًا
 مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
 قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فِتْلِكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ
 بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
 مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارٍ سُلُوفًا لِيَتْلُوا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾ سویند به‌خو (نایه‌ته‌کانی) قورئانمان به‌شوین یه‌کدا بو ناردن ﴿لَعَاهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په‌ند وهر گرن و بیرکه‌نه‌وه ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ئەو که‌سانه‌ی له‌پیشدا کتییی ئاسمانیمان پی دابوون ﴿هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ ئەوانه بر وادینن به‌قورئان ﴿وَأُولَئِكَ يَتْلُوا آيَاتِهِ﴾ وه کاتی (قورئان) بخوینریته‌وه به‌سه‌ریان دا ﴿قَالُوا آمَنَّا بِهِ﴾ ده‌لین باوه‌رمان پی هیناوه ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾ بیگومان ئەم (قورئانه) راسته‌وه له‌لایه‌ن په‌رووردگارمانه‌وه هاتووه ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ به‌راستی ئیمه له‌پیش (هاتی) قورئان دا موسلمان بووین ﴿أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾ ئەوانه دوو جار پاداشتیان پی دهری ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی خو‌یان گرت و به‌ئارام بوون ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾ به‌چاکه به‌رگری خراپه‌ده‌که‌ن ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ وه له‌و رزق و رۆزی یه‌ی پیمان داون ده‌به‌خشن ﴿وَإِذْ أَسْمِعُوا لِلنَّوَارِضِ صَوَاعِدَهُ﴾ وه کاتی قسه‌ی ناپه‌سه‌ند و هیچ و پوچ بیستن پشتی تی ده‌که‌ن ﴿وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾ وه ده‌لین (به‌نه‌فامان ئەنجامی) کرده‌وه کانمان بو خو‌مانه‌و (ئه‌نجامی) کرده‌وه‌کانی ئیوه‌ش بو خو‌تانه ﴿سَلِّمْ عَلَيْنَا لَنُنَبِّئَنَّ الْجَاهِلِينَ﴾ سه‌لامتان لی بی ئیمه‌هاورپیه‌تی نه‌فامانمان ناوی ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ به‌راستی (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) تو ناتوانی ئەو که‌سه‌ی خوشت بوئی رینموونی بکه‌یت ﴿وَلَا يَكُنَّ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌لام خوا ههر که‌سی بوئی هیدایه‌تی دهدات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ و ئەو (خوایه) زاناره‌به‌وانه‌ی رینموونی وهر گرن ﴿وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ﴾ وه (بی باوه‌ران) ده‌لین ئە‌گه‌ر ئیمه شوینی رینموونی (ئه‌و ئایینه) بکه‌وین که به‌تویه ﴿نُحْطَفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾ ده‌فریندریین له‌خاک و وولاتماندا (وده‌رده‌کریین و مال و سامانمان به‌تالانی دهریت) ﴿أَوْلَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ حَرَمَاءُ آمَنَّا﴾ (جا‌خوای گه‌وره‌وه‌لامیان دده‌تانه‌وه‌وده‌فه‌رمویت) ئایا ئیمه ئەوانمان جیگیر نه‌کردوه له‌شاریکی پر ئەمن وئاسایشی (وه‌ک شاری مه‌ککه که‌هه‌موو کوش و بر و خراپه‌کاریه‌کی تیدا قه‌ده‌غه و حه‌رام‌کراوه) ﴿يُجِبِي إِلَيْهِ تَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ کۆده‌کریته‌وه‌وه‌ده‌بری بوئەوی (شاری مه‌ککه) هه‌موو جوړه‌به‌روبوومیگ ﴿رِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا﴾ به‌رۆزی دان له‌لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان نازانن و تی ناگه‌ن ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه (خه‌لکی) زور شار و دیهاتمان له‌ناو برد ﴿بَطَرَتْ مَعِيشتَهُمْ﴾ له‌به‌ر خو‌شگوزانیان یاخی بوون (و سوپاسی چاکه‌کانی خوایان نه‌کرد) ﴿فَتِلْكَ مَسْجِدُهُمْ﴾ جا ئەوه‌جی و شوینته‌کانیانه (ویران کراوه) ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾ له‌پاش (تیا چوونی) ئەوان بو ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بی (له‌لایه‌ن رپوارانه‌وه) که‌سی تیا نیشته‌جی نه‌بووه ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ وه ئیمه بووینه میرانگریان ﴿وَمَا كَانَتْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى﴾ وه په‌رووردگارت هیچ شار و گوندیکی ویران نه‌کردوه ﴿حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِئْهُمُ رِجَالًا﴾ هه‌تا له‌شاره‌گه‌وره‌که‌ی‌اندا پیغه‌مه‌بریکی نه‌ناردیست ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ که‌نایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخوینریته‌وه ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى﴾ وه ئیمه ویران که‌ری هیچ گوند و شاریک نه‌بووین ﴿إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ مه‌گه‌ر کاتی خه‌لکه‌که‌ی سته‌مکار بووین ﴿

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ
 اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا
 فَهُوَ لَقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ
 الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
 هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
 مَا كَانُوا إِلَّا يَانَعِبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
 فَامْتَسَجَبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ
 ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾
 فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا
 مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّيْنَا أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ
 ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
 صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

﴿وَمَا أُولَئِكَ مِن شَيْءٍ﴾ و هه‌هه چی به‌ئیه در او ه ﴿فَسَمِعَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا وَرَبَّتَهَا﴾ نه وه هوی خوشی و رابوار دنی
 ژبانی نه م دنیا و جوانیه تی ﴿وَمَاعِنْدَ اللَّهِ حَبْرٌ وَأَنْقَبٌ﴾ وه نهو (باداشته) ی لای خوابه باشترو نه پراو هیه
 ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی ئایا ژیر نابن ﴿أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعَدَّحَسَنًا﴾ ئایا که سی که به لئیمان بی داوه به به لئینی
 چاک ﴿فَهَوَّلَقِيهِ﴾ نهو که سه ده گات بهو (به لئینه که به هه شته) ﴿كَمَن مَّتَّعْنَاهُ﴾ وه کو که سیک وایه
 خوشی و رابوار دنمان پینداوه ﴿مَتَّعَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا﴾ به خوشی و له زه تی ژبانی دنیا ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ
 الْمُحْضَرِينَ﴾ له پاشان له رورژی دواپی داله ناماده کراوان ده بی (بو سزادان) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾
 (نه ی موحه ممه د ﴿﴾) باسی نهو رورژه بکه که (خوا) بانگی نهو (بت په رست) انه ده کات و (پیان)
 ده فهر موی ﴿أَيُّ شِرْكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ له کو یس نهو هاو به شانیه که ئیه به خه یالی خو تان
 به هاو به شی متتان ده زانین ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ نهوانه ی (سه رو که کانی گومرایی) که
 بریاری سزادان به سه ریان داجه سپا ده لئین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا﴾ نه ی پهروه ردگار مان ئا نهوانه که
 ئیمه گومرمان کردن ﴿أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا﴾ گومرمان کردن ههروه کو خو مان گومر بووین ﴿تَبَرَّأْنَا
 إِلَيْكَ﴾ ئیمه بهری بووین (لهوانه بهری بوونه که مان) لای تو ده که یس ﴿مَا كَانُوا إِلَّا نَاعِبُونَ﴾ نهوانه
 ئیمه یان نه ده په رست ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ وه (پیان) دهوتری هاوار بکه له بوتانه ی که داتان نابوو
 به هاو به شی خوا ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نهوانیش هاوار یان لی ده که ن به لام وه لامیان ناده نه وه
 ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ لهوکاته داسزا (ی دوزخ) ده یسین ﴿لَوَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهِتَدُونَ﴾ (ئاوات ده خوازن که)
 خو ز که تنها ریگی راستیان بدایه ته بهر ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه رورژی که (خوا) بانگیان ده کات
 و (پیان) ده فهر موی ﴿مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ چیتان وه لامی پیغه مبه ران دایه وه؟ ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ
 الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ نه مجا لهو رورژه ها وه واله کانیان (به لگه کانیان) له بیر ده چیته وه ﴿فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾
 نهوسا پر سیاریش له یه کتری ناکه ن ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به لام نهو که سه ی گه پراو ته وه
 (له بی باوهری) و باوهری هیتاوه و کرده وه ی چاک ی کردوه ﴿فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ نهوه بیگومان
 له رزگار بووان ده بی ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه پهروه ردگارت (نه ی موحه ممه د ﴿﴾) نه وه ی
 بیهوی دروستی ده کات و هه لی ده بزتری ﴿مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾ (خه لکی) هه لئیزاردیان بو نیه (له کاری
 خوا دا) ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بیگه رد و بهرز و بلنده له وه ی ده بکه نه هاو به شی
 ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ﴾ وه پهروه ردگارت ده زانی ﴿مَا تَكُنُ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ به نه وه ی له سینگیان
 (دلیان) دا ده یشار نه وه به نه وه شی ناشکرای ده که ن ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ وه نهو خوابه که هیه چ
 په رستراویکی راست نیه جگه لهو ﴿لَهُ الْحُكْمُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ﴾ هه موو سو پاس تنها بو خوا له دنیاو
 له رورژی دوا ییشدا ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه بر بارو حوکم هه ر بو نه وه و هه موتان تنها بو لای
 نهو ده گه رنترینه وه (له رورژی دوا ییدا) ﴿﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَا تَيْبِكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ
 ﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَا تَيْبِكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُونُونَ
 فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَعَلَّامٌ لِمَا
 تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
 هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ * إِنْ قَدَرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى
 فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ وَلَتَوَّأ
 بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ وَقَوْمُهُ لَا تَفْرَحُوا إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ
 وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
 وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ بېیان) بلی‌ی هه‌وا‌لم بده‌نی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الِئْلَ سَرْمَدًا﴾
 ئە‌گەر خوا‌ شه‌وتان بو‌ درێژ بکاته‌وه (هه‌ر شه‌ویت) ﴿إِلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا‌ رۆژی قیامه‌ت ﴿مَنْ إِلَهَ عِزِّ
 اللَّهِ﴾ چ‌ به‌ر ستر او‌ینکی تر جگه‌ له‌ خوا ﴿يَأْتِيَكُمُ بِضْيَاءٌ﴾ ر‌ووناکی (رۆژ) تان بو‌ دیننی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 ده‌ی ئایا ئیوه‌ نایستن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (بېیان) بلی‌ی پیم‌ بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الِئْلَ سَرْمَدًا﴾
 ئە‌گەر خوا‌ رۆژ بکاته‌ هه‌میشه‌یی بو‌تان ﴿إِلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا‌ رۆژی قیامه‌ت ﴿مَنْ إِلَهَ عِزِّ اللَّهِ﴾ کتیه‌
 به‌ر ستر او‌ی تر بېجگه‌ له‌ خوا ﴿يَأْتِيَكُمُ بِلَيْلٍ تَسْكُوتٌ فِيهَا﴾ که‌ شه‌وتان بو‌ دیننی ئارامی تیا بگرن
 ﴿أَفَلَا تَصِيرُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌ نایستن ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الِئْلَ وَاللَّهَارَ﴾ له‌ به‌زه‌یی ئە‌وه
 (خوا‌یه) که‌ شه‌وه‌ رۆژی بو‌ دروست کردون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو‌ ئە‌وه‌ ئارام بگرن
 له‌ (شه‌وه‌) دا‌و بو‌ ئە‌وه‌ بگه‌رین به‌دوای رۆزی و به‌هه‌ری خوا‌دا (له‌رۆژدا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه‌ بو‌ ئە‌وه‌ی سو‌پاسی خوا‌ بکه‌ن (له‌سه‌ر ئە‌وه‌ نعیمه‌ تانه‌ی) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه‌ رۆژی که‌ (خوا‌)
 بانگیان ده‌ کات ئە‌مجا (بېیان) ده‌فه‌رموی ﴿إِنَّ شُرَكَاءِي الِئْلِينَ﴾ له‌ کو‌ین ها‌وبه‌شه‌کانی من ئە‌وانه‌ی
 ﴿كُنتُمْ تَرَعُمُونَ﴾ که‌ ئیوه‌ به‌ ها‌وبه‌شی متان داده‌نان ﴿وَتَرَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه‌ له‌ نا‌وه‌مو‌وه‌
 ئوممه‌تێکدا‌ شایه‌تێک ده‌هینین ﴿فَقُلْنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُكُمْ﴾ ئە‌مجا (به‌بت به‌رستان) ده‌لین به‌لگه‌ تان بینن
 ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ ئە‌وسا ده‌زانن بېگومان هه‌ق و راستی تابه‌تی خوا‌یه ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَأْكَلُوا
 يَفْتَرُونَ﴾ ئە‌وه‌ی به‌درو‌ هه‌لیان به‌ستبو‌و (کردبو‌ویان به‌به‌ر ستر او‌ جگه‌ له‌ خوا‌) لییان گوم‌ ده‌بی
 ﴿إِنْ قَرُونَ كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ بېگومان قاروون له‌ گه‌له‌ که‌ی مو‌سا بو‌و (جو‌وله‌ که‌ بو‌و) ﴿فَبَعَثَ
 عَلَيْهِ﴾ به‌لام ده‌ست درێژی و سته‌می لێ ده‌کردن ﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الِئْلِ نُزُلًا﴾ ئە‌وه‌نده‌مان گه‌نج
 (ئالتون و زیو‌و) پێدا‌ بو‌و ﴿مَا إِنَّ مَقَاتِحَهُ﴾ که‌ بېگومان (هه‌لگرتنی) کلێله‌کانی (ئە‌وه‌ گه‌نج و قاسانه‌)
 ﴿لَتَنَزَّلْنَ بِالْعَصْبَةِ اُولَى الْقُوَّةِ﴾ به‌زه‌حمه‌ت هه‌لده‌گیرا‌ بو‌ کۆمه‌لێکی به‌هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتی
 (ئیماندارانی) گه‌له‌ که‌ی پېیان ووت دلخۆش مه‌به‌ (به‌وه‌ سامانه‌) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ بېگومان
 خوا‌ ئە‌وه‌ که‌سه‌نه‌ی خۆش ناوی دلخۆشن (و له‌خۆبایی بوون به‌سه‌روه‌ت و سامانه‌وه‌) ﴿وَأَبْنَعَ
 فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الِئْلَى﴾ وه‌ له‌وه‌ (گه‌نج و سامان)‌ه‌ی خوا‌ پێی دا‌وی ئە‌وه‌ دونیای پێی به‌ده‌س بینه‌
 ﴿وَلَا تَسْرَ صَبِيكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ به‌شی خۆیشت له‌م دونیایه‌ له‌بیر نه‌چی ﴿وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾
 وه‌ چاکه‌ بکه‌ (له‌ گه‌ل‌ خه‌لکدا‌) هه‌ر چۆنی خوا‌ چاکه‌ی له‌ گه‌ل‌ تو‌دا کردووه‌ ﴿وَلَا تَبْتَغِ السَّادَ فِي الِئْلِ﴾
 وه‌ له‌سه‌ر زه‌وی دا‌ به‌شوین خراپه‌دا‌ مه‌ گه‌ری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌راستی خوا‌ خراپه‌کارانی
 خۆش ناوێت ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَتْهُ وَعَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
 مِنْ قَبْلِهِ ۖ مِنْ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا
 وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَدْرُونَ ۗ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَدَّكُم تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا وَلَا يُلَقَّهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ
 وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ وَمِنْ دُونَ
 اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
 مَكَانَهُ بِأَلْمَسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا
 وَيَكَانَهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَاهَا
 لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا ۗ وَالْعِقَابُ لِلْمُتَّقِينَ
 ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

﴿ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ﴾ (قاروون) ووتی بیگومان ئەم سامانەم پێدارووە بەهۆی زانیاری بەکەووە
 کە هەمە ﴿ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ ﴾ ئایا (قاروون) نەزانیووە کە بەراستی خوا ﴿ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ ﴾
 لەچەر خەکانی پێش ئەمدا لەناوی بردووە ﴿ مَن هُوَ أَشَدُّ مِمَّ قُوَّةً وَكَأَنَّ جَمْعًا ﴾ کەسانی وا کە لەو
 (قاروون) بەهێزتر بوون کۆر و کۆمەلێشیان لەو زۆر تر بوووە ﴿ وَلَا يُسْئَلُ عَنْ دُونِهِمُ الْمَجْرُمُونَ ﴾
 (کاتیک سزای خوا هات) پرسیار ناکرێ لەتاوانەکانی ئەم تاوانبارانە ﴿ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ﴾
 ئەمجا (قاروون) بەخۆ رازاندنەووە هاتەدەر بۆ ناو گەلە کەمی ﴿ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾ ئەوانە
 زینانی دنیایان دەویست ووتیان ﴿ يَلْبِغُونَ لَنَا مَثَلًا مَّا أُوتِيَ قُرُونُ ﴾ ئای خۆزگە ئەو نەندە بە قاروون دراو
 ئیمەش بمان بوایە ﴿ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴾ بەراستی ئەو (قاروون) خاوەنی بەش و بەختیکی گەورە
 ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ﴾ بەلام ئەو کەسانە (باوەردار بوون) و زانستیان پێ دراو ووتیان
 ﴿ وَيَلْعَنُونَ قَوْمَ اللَّهِ حَتَّىٰ ﴾ هاوار بۆ ئیو بەداستی خوا (لەرۆژی دوایدا) لەو چاکترە ﴿ لَمَن آتَىٰ وَعَجَلَ
 صَاحِبًا ﴾ بۆ ئەو کەسانە بریایان هێناووە کردووە چاکیان کردووە ﴿ وَلَا يَلْمِهَا إِلَّا الضَّالُّونَ ﴾
 وە کەس ئەو (ووتە زانیانە) وەرناگرێ جگە لەخۆراگران ﴿ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبَدَارَ الْأَرْضِ ﴾ ئەمجا
 ئەو (قاروون) و کۆشکە کەیمان برد بەناخی زەوی دا ﴿ فَمَا كَانَ لَهُ مِن فَعْوَةٍ بِصُرُوفِهِ مِن دُونِ اللَّهِ ﴾ هیچ
 دەستەبە کیشی نەبوو لەبەرانبەری (سزای) خوادا یارمەتی بدات ﴿ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴾ وە لەو
 کەسانەش نەبوو بتوانی خۆی رزگار بکات ﴿ وَأَصْحَابُ الَّذِينَ تَمَّوْا مَا كَانَ لَهُمُ الْيَأْسُ ﴾ وە ئەوانە دینی
 ئاوتیان دەخواست لەشوین و پەلە ئەو (قاروون) دابن وایان لێ هات ﴿ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ ﴾ دەیان
 ووت وای وادیارە خوا ﴿ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ﴾ رۆزی زۆر دەکات بۆ هەر کەس خۆی
 بیهوی لە بەندەکانی کەمیش دەکاتەووە (بۆ هەر کەس خۆی بیهوی) ﴿ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلِيمًا ﴾ ئەگەر خوا
 منەتی نەکردایە بەسەرمان دا ﴿ لَخَسَفَ بِئَا ﴾ ئیمەشی دەبرد بەناخی زەوی دا ﴿ وَيُكَانَهُ لَا يَفْلِحُ الْكٰفِرُونَ ﴾
 ئای لەم بەسەر هاتە سەر سوپر هینەرە، بیگومان رزگار نابن ئەوانە شوکرانە بژیری چاکە خاوەن
 (کافرن) ﴿ تِلْكَ الْأَمْثَالُ لِمَن يَخْشَىٰ ۚ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ ۖ وَلَا يَفْسَادًا ﴾ نەبەرز و خۆ بەزل زانیان دەوێت لەزەوی دا نەدەست درێژی
 و خرابە کاری ﴿ وَالنَّعِيْبَةُ لِمُتَّقِيْنَ ۚ وَهُوَ سَعْرٌ نَّجَامِي ۚ چَاك بُو خُو پارێزانە ﴿ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ ۖ حَيْرٌ
 مِّنْهَا ﴾ هەر کەس کارێکی چاک بکات ئەو (پاداستی) چاکتر لەوێ بۆ هەبە ﴿ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ ۖ
 هەر کەسێش خرابە بکات ﴿ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ﴾ ئەو تۆلە ناسەرنێ لەوانە خرابەکانیان
 کردووە ﴿ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ تەنها بە ئەندازە ئەو ئەو کردووانە نەبیت کە کردووانە ﴿ ۝۱۸﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي
 أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ
 تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا
 تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ
 اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
 لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٢﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
 لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ وَمَنْ
 جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ بیگومان نهو (خوابه‌ی) که قورئانی بو تو ناردووه (پنویست کردووه) ﴿لَرَأُذُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ ده‌تگی‌رتسه‌وه بو مه‌ککه ﴿فَلَرَبِّيَ أَغْلَمُ مِنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿بَلَىٰ﴾ به‌روه‌ردگارم زاناتره به‌و که‌سه‌ی ری‌نمونوی (ثابینی راستی) هیناوه ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وه به‌و که‌سه‌ی له‌گو‌م‌رای یه‌کی روون و ناشکر ادایه ﴿۵۱﴾ ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو﴾ وه تو ﴿ئهِیٰ مَوْحَمَةٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌ده) به‌هیوا نه‌بوویت ﴿أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ که‌ئم (قورئانه) ت بو‌بئیردری ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ به‌لام ره‌حمه‌تیک بوو له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگاته‌وه (بو‌ت نیردرا) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ که‌واته‌هر گیز مه‌به‌به‌پشتیوان بو‌بی بروایان ﴿۵۲﴾ ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه با (بی بروایان) به‌رگریت نه‌که‌ن له‌(که‌یاندنی) ثایه‌ته‌کانی خوا ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ دوا ئه‌وه‌ی دابه‌زینسراوه بو‌ت ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بانگی (خه‌لک) بکه بو‌لای به‌روه‌ردگارت ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْرِكِينَ﴾ وه له‌هاو‌به‌ش دانهران مه‌به ﴿۵۳﴾ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوا‌دا هیچ په‌رستراویکی تر مه‌به‌رسته ﴿إِلَّا إِلَهَ الْأَهْلِ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست وبه‌هق نی به‌جگه له‌خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هه‌موو شتیک له‌ناو ده‌چی جگه له‌رووی پیروزی نه‌و نه‌بیت (له‌م ثایه‌ته‌پیروزه‌دا جی‌گی‌ر کردنی سیفه‌تی (وجه - روو) بو‌خوا‌ی گه‌وره‌هاتووه، به‌لام به‌شویه‌ک که‌شایسته‌ی گه‌وره‌ی وت‌ه‌وا‌وی زاتی خوا‌بیت، به‌بی هیچ لی‌چواندن ولی‌کدانه‌وه‌یه‌ک، بروامان بیته‌تی و‌چونیه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿لَهُ الْكُوفُورُ وَاللَّيْلُ﴾ بریارو حوکم تابه‌تی خوا‌یه‌و ته‌نها بو‌لای ئه‌ویش ده‌گه‌رینرینه‌وه ﴿۵۴﴾

سوره‌تی ﴿الْعنكبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَنكبوت﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خو‌نریتسه‌وه خوا‌زاناتره به‌مانا‌که‌ی بو‌زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿أَحْسِبُ النَّاسَ أَنْ يُلَازِمُوا﴾ نایا خه‌لک وا ده‌زنان که‌وا‌زبان لی ده‌هینری ﴿أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا﴾ ئه‌گه‌ر بلین بروامان هیناوه ﴿وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ ئبیر ئه‌وان تا‌قی نا‌کرینه‌وه ﴿۲﴾ ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سو‌یند به‌خوا‌بیگومان که‌سانی پیش ئه‌وانمان تا‌قی کرده‌وه (ئه‌مانیش تا‌قی ده‌که‌ینه‌وه) ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ئه‌مجا بیگومان خوا‌ئو که‌سه‌انه‌ی راستیان کرد دیاری ده‌کات ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ﴾ در‌وزه‌کانیش دیاری ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿۳﴾ ﴿أَمْ حَسِبُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ یا ئه‌وانه‌ی خرابه‌کان ده‌که‌ن وایان زانیووه ﴿أَنْ يَسْفُحُوا﴾ که‌له ده‌ستمان ده‌رده‌چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ زور خرابه‌ی ئه‌و بریاره‌ی ده‌یده‌ن ﴿۴﴾ ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ ههر که‌س ئومیدی وایه بگات به‌دیداری خوا‌(با به‌ندایه‌تی خوا‌بکات) ﴿فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ چونکه به‌راستی کاتی دیاری کراوی خوا‌ه‌ردیت ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ته‌نها خوا‌یه بیسه‌ری زانو ئا‌گادار ﴿۵﴾ ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾ وه ههر که‌س جهاد بکاوتی بکوشی ئه‌وه ته‌نها بو‌خوی تی ده‌کوشی ﴿۶﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنُوكَ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی خوا‌له هه‌موو جیهانیان بی‌نیاز و ده‌وله‌مهنده ﴿۷﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
 بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
 وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
 ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
 فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ
 إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
 ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
 ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
 وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَكَمِيلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِّن
 شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ
 أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
 ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
 إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه وانهی باوه ریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان کردووه ﴿لَنْ نُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بیگومان خرابه کانیان دهسپینه وه لییان ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به باشتر له وهی که کردویانه پاداشتیان ددهینه وه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ وه فرمانمان داوه بهئاده می که چاکه له گهل دایک و باوکی دا بکات ﴿وَإِن جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ وه نه گهر (دایک و باوکت) هه ولیان له گهل دای بوئوهی که هاو به ششم بو بریار بدهی ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که هیچ زانیاریه کت نی به دهر بارهی ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ نه وه به گوئیان مه که ﴿إِلَّا مَرَجِعُكُمْ﴾ تنها بولای منه گهرانه وه تان (له دوا روژدا) ﴿فَأَنبِئْكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه وساهه و التان ددهدمی به وه کرده وانهی ده تان کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه وه که سانهی باوه ریان هیناوه و کرده وهی چاکه بیان کردووه ﴿لَنُدْخِلَنَّهُ فِي الصَّالِحِينَ﴾ بیگومان ده بیان خهینه ریزی بیاو چاکانه وه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ هه ندی له خه لکی ده لئین باوه رمان به خوا هیناوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ نه مجا کاتی سزا بدری له پیناوی خوا دا (له لایه ن کافرا نه وه) ﴿جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾ نازارو سزای خه لکی وه کو نازارو سزای خوا داده نی ﴿وَلَيْن جَاءَ تَضَرُّعٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ وه نه گهر له لایه ن په روه ردگار ته وه سه ره که وتنیک بیت ﴿يَقُولُونَ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ دلنیا به نه وانه ده لئین بیگومان نیمه له گهل نیوه دا بووین ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ ثَايَا خَوَا زَانَا وَكَادِرَاتِر نِيهِ﴾ بمانی صُورُ الْعَالَمِينَ به وهی له دل و دهرونی هه موو که س دایه ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بی خوا چاک ده زانی نه وانهی باوه ریان هیناوه کین ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنْفِقِينَ﴾ وه چاک ده زانی دوور و انیش کین ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانهی بن بر و بوون و وتیان به وانهی ئیمان دار بوون ﴿أَتَعْبُرُونَ سُبُلَنَا﴾ شوین ریگا و ربیازی نیمه بکهون ﴿وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ﴾ و تاوانه کانتان به نه ستوی نیمه ﴿وَمَا هُمْ بِحَمِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِن شَيْءٍ﴾ نه وانه (بی بر و ایان) هیچیک له تاوان و گوناھی نه وان (باوه رداران) هه لنا گرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به راستی نه وانه دروزن ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ﴾ سویند به خوا (ببیاوه ران) باری گرانی (کوفرو تاوانی) خوئیان هه لده گرن ﴿وَأَثْقَالَ مَعِ أَثْقَالِهِمْ﴾ وه باری گرانی (خه لکانی) تریش له گهل باری گرانی خوئیان دا (هه لده گرن) ﴿وَلَيْسَ لَن يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه به راستی له روژی قیامت دا پرساریان لی ده کری ﴿عَمَّا كَانُوا يَقْرُوتُ﴾ له و درو و ده له سانهی له دونیادا هه لیان ده به ست ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ سویند به خوا نوو حمان نارد بولای گه له کهی (به پیغه مبهری) ﴿فَلَمَّا فِيهَا أَلْفَ سَنَةٍ مِنَ الْآخِرِينَ عَامًا﴾ نه مجا نه ویش مایه وه له ناویان دا نو سه د و په نجا سال (هه زار سال په نجا کهم) ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ له تا کامدا لافا و زریان له ناوی بردن له کاتی کدا نه وان سته مکار بوون ﴿

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَشْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَأَنْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَئِكَ يَسْأَوْنَ مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

﴿فَأَيُّهَا أَصْحَابُ السَّفِينَةِ﴾ ئەمجا ئەو (نوح) و کەسانیک لە کەشتییە کەدا بوون پزگارمان کردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وە ئەو (کەشتی یە) مان کرد بە نیشایە کە بۆ جیہانیان ﴿وَإِذْ هَمَّ بِذُنُوبِهِمْ أَنَادُوا
 لِقَوْمِهِمْ﴾ وە (ئەو موحمەد ﷺ) باسی ئیبراہیم بکە کاتی بە گەلە کە ی ووت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ
 خَوَافِيهِمْ﴾ ئەو پەرستەن ولی ی بترسن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەو چاکترە بۆ ئیوہ ئە گەر
 ئیوہ بزانی ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَثْنًا﴾ بە پراستی ئیوہ لە جیاتی خوا بتانیک دە پەرستەن
 ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَارًا﴾ وە ئیوہ درۆیە کی گەورە هەل دە بەستەن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بە پراستی
 ئەوانە ی کە ئیوہ دەیان پەرستەن بیجگە لە خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن رزق و پزوی ئیوہ
 بدەن ﴿فَاتَّبَعُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾ کە واتە داوای رزق و پزوی لە خوا بکەن ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾
 وە ئەو پەرستەن و هەر سوپاسی ئەویش بکە ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ تەنھا بۆ لای ئەو دە گەر پترینە وە
 (لە قیامەتدا) ﴿وَإِن تَكْفُرُوا﴾ وە ئە گەر ئیوہ باوەر نە هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ ئەوہ
 ئوممەتانی پیش ئیوہش باوەر یان (بە پیغەمبەرە کانیان) نە هیتا ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾
 وە پیغەمبەر تەنھا پراگە یان دی ئاشکرا و روونی لە سەرە ﴿أَوْ لِيُرَوَّا﴾ ئایا ئەوانە سەر نجان نە داوہ
 ﴿كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ کە چۆن خوا دروستکراو ان بە دی دە هیتت ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ لە پاش
 (نە مان) دە یهیتتە وە ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بیگومان ئەو (زیندوو کردنە وە) بۆ خوا ئاسانە ﴿
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئەو موحمەد ﷺ) بلێ برون بگەر پین بە زەوی دا ﴿فَأَنْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾
 و سەر نج بدەن کە چۆن دروستکراوہ کانی لە سەرە تاوہ بە دی هیتا وە ﴿رُؤِيَ الْإِنشَاءَ الْآخِرَةَ﴾ لە پاشان
 هەر خوا بە دی هیتانی دوا پزویش بە دی دینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بە پراستی خوا بە توانایە
 بە سەر هەموو شتی کدا ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ (خوا) سزای هەر کە سیک دە دات کە بیەوی ﴿وَيَرْحَمُ
 مَن يَشَاءُ﴾ وە پەرەمیش دە کات بە هەر کە سی کە بیەوی ﴿وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ وە تەنھا بۆ لای خوا
 دە گەر پترینە وە ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وە ئیوہ ناتوانن لە دەست خوا دەر بازین ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ﴾ نە لە زەوی دا و نە لە ئاسماندا ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وە بۆ ئیوہ نی یە جگە لە خوا ﴿مِن
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دۆست و یار مەتی دەر نیک ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ وە ئەوانە ی کە
 بە نیشانە کانی خواو دیداری باوەر یان نی یە ﴿أُولَئِكَ يَسْأَلُ مَن رَّحِمَتِي﴾ ئائەوانە لە بە زەبی من (خوا)
 نائومید دە بن ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە ئەوانە سزای بە سۆ و سەختیان بۆ هە یە ﴿

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ * فَأَمَنَ لَهُ وُلُوطٌ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْنُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ
فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَيَّنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ
السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ
قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ * ئەمجا وه لآمی گه له که‌ی ئەو (ئییراهیم) تهنه‌ها ئەوه بوو که ووتیان
 ﴿أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾ * (ئییراهیم) بکوژن یا بیسوتینن ﴿فَأَجَبَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ * خواش ئەوی پزگار
 کرد له و ئاگره ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ * بینگومان لهو (پزگار کردنی ئییراهیم) دا ﴿لَا يَلَيْكَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ * چهند
 نیشانه و به‌لگه هه‌یه بۆ که سانی باوهر ده‌هینن ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ * وه (ئییراهیم)
 ووتی بینگومان ئەوه‌ی ئیوه هه‌ئان بژاردوو له جیاتی خوا بتانیکن ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ *
 له‌به‌ر خو‌شه‌ویستی نیوانتان له‌ژیانی دونیا (ده‌یانپه‌رستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾ *
 له‌پاشان له‌پوژی دوایی دا هه‌ندیکتان بیزاری دهره‌به‌رن له‌هه‌ندیکی ترتان (دان نانین به‌یه‌کتری دا)
 ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ * وه نه‌فرین له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿وَمَا أَوْلَاكُمْ النَّارُ﴾ * جیگاشتان ئاگری
 دۆزخه ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن نَّصِيرِينَ﴾ * وه هه‌یج یارمه‌تی دهریکیشان نی به ﴿فَقَامَ لَهَا لُوطٌ﴾ *
 ئەمجا لووط باوهری بهو (ئییراهیم) هینا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَيْثٍ﴾ * وه (ئییراهیم) ووتی بینگومان
 من کوچ ده‌که‌م بۆ لای په‌روه‌ردگارم (له‌بابله‌وه بۆ شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ * به‌راستی
 تهنه‌ها ئەو زالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ * وه به‌خشیمان به ئەو
 (ئییراهیم) ئیسحاق (ی کوری) و یه‌عقوب (ی کوره‌زای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ *
 وه پیغه‌مبه‌ریتی و کتیبمان پریردا له‌نه‌وه‌کانی (ئییراهیم) دا ﴿وَأَنبَأْتَهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا﴾ * وه له‌دونیا دا
 پادا‌شتمان دایه‌وه ﴿وَاللَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ * وه به‌راستی ئەو له‌پوژی دوایشدا له‌پیاو چاکانه
 ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ * (باسی) لووطیش بکه کانی به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿إِنِّي لَأَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ *
 بینگومان ئیوه کاریکی ناشیرین و قیزه‌ون ده‌که‌ن (که نیربازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ *
 له‌جه‌ه‌ندا که‌س پیش ئیوه ئەو کاره‌ی نه‌کردوو ﴿أَيُّكُمْ لَأَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ * ئیوه نیربازی ده‌که‌ن
 ﴿وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ﴾ * وه پریگه‌ده‌گرن (له‌پربواران) ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ﴾ * وه له‌نادی و شوینی
 کو‌بو‌نه‌وه‌تاندا هه‌موو خراپه‌یه‌که‌ ده‌که‌ن ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ * که‌چی وه لآمی گه‌له‌که‌ی تهنه‌ها
 ئەوه بوو که ووتیان (به‌لووط) ﴿أَتَأْتِ بِعَذَابِ اللَّهِ﴾ * سزای خوامان بۆ بیته ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ *
 ئەگه‌ر تو له‌راست گویانی ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ * (لووط) ووتی ئەه‌ی په‌روه‌ردگارم یارمه‌تیم بده
 (وزالم بکه) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْمَفْسِدِينَ﴾ * به‌سه‌ر ئەو گه‌له‌ خراپه‌کاره‌دا ﴿۳۹﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
 أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٢١﴾
 قَالَ إِن فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا
 أَن جَاءَتْ رُسُلَنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
 وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُكَ وَأَهْلِكَ إِلَّا
 أُمَّرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٢٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿٢٥﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
 ﴿٢٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جِثْمِينَ ﴿٢٧﴾ وَعَادَا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
 مِّن مَّسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
 فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٢٨﴾

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ وه کاتیک نیراوه کانئ ئیمه مژدهی (به خشینی ئیسماعیل) یان دا به ئیبراهیم ﴿قَالُوا إِنَّمَا هَلِكُوا هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ ووتیان بیگومان ئیمه له ناوبه ری دانیشتوانی ئهم شارهین (سه دوم) ﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ به راستی دانیشتوانه که ی سته مکار بوون ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾ (ئیبراهیم) ووتی بیگومان لوط لهو (شاره) دایه ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا﴾ ووتیان ئیمه چاک ده زانین کئی لیه ﴿لَسَجِئَتُهُمْ وَأَهْلُهَا وَالْآمِرَاتُ﴾ سویند به خوا ئیمه لوط و ئه ندامانی خیزانه که ی رزگار ده که بین جگه ژنه که ی ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که له جیماوان (تیاچووان) ده بیست ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ کانئ نیراوه کانمان هاتن بۆ لای لوط ﴿سَوَّءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾ بیان تیکچوو و زور دل ته نگ و ناره حهت بوو ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾ ووتیان مه تر سه خه مه خو (چونکه) ﴿إِنَّمَا تُجْرِكُ وَآهْلَكَ إِلَّا أَمْرَاتُكَ﴾ بیگومان ئیمه تو و خیزانه که ت رزگار ده که بین جگه له ژنه که ت نه بیست ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که ئه و له جیماوان (تیاچووان) ده بیست ﴿إِنَّمَا مَنزُورٌ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ به راستی ئیمه ده بارینین به سه ر دانیشتوانی ئهم شاره دا ﴿رَجَزَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه که له ئاسمانه وه ﴿يَمَّا كَانُوا يَقْسِفُونَ﴾ له بهر ئه وه ی له سنوو رو فه رمانی (خوا) ده رچوون ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِثْقَالَ عِلَّةٍ﴾ سویند به خوا بیگومان لهو شاره (ویران کراوه دا) نیشانه و په ندیکی دیارمان به جی هیشت ﴿لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بۆ گهل و کۆمه لئ که ژیرین ﴿وَإِلَىٰ مَدِينَتِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بۆ خه لکی مه دیه نیش شو عه یی براینمان (نارد) ﴿فَقَالَ يَوْمَ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی ئه ی گله کهم خوا به رستن ﴿وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ و به هیواو ئومئیدی پوژی دوایی بن ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه خراپه کاری پوچوو مه بن له زه وی دا ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ به لام ئه وان باوه ریان پی نه هیتا ئه وسا بوومه له رزه به تینه که گرتنی (لینی دان) ﴿فَأَصْحَابُ دَارِهِمْ جَحِشِينَ﴾ به هوی ئه وه وه له خانوه کانئ خویندا ئه ژنویان دا دابوو مردن ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا﴾ وه گه لی عاد و سه موودیشمان (له ناو برد) ﴿وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكَنِهِمْ﴾ به راستی (ئه وله ناو بردنه) پروون بووه ته وه بۆتان له شوینه واره (ویرانه) کانیه وه ﴿وَرَبَّاتٍ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ﴾ شه پتان کرده وه خراپه کانیه ی بۆ رازاند بوونه وه ﴿فَصَدَّ هُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ﴾ به هوی ئه وه وه بهر گری کردن له ریگای راست له کاتیکدا ئه وان توانای بیر کردنه وه بیان هه بوو (ژیر بوون) ﴿

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ ^ط وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٢٩﴾
 فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ ^ط فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
 وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَن خَسَفْنَا بِهِ
 الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَن أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ
 وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
 اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ وَتِلْكَ
 الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ^ط وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
 ﴿٣٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٤﴾ أَتُلُّ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ^ط إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ ^ط وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ^ط وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَقُرُونٌ وَفَرَعُونَ وَهَمَلٌ﴾ ہر وہا قاروون و فیرعون و هامانیسمان (لہناو برد) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی موسا ہات بؤ ناویان بہ چند موعجزیہ کہ وہ ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بہ لام ئەوان خویان بہ گورہ زانی لہزہ ویدا ﴿وَمَا كَانُوا سَاقِيْنَ﴾ نہ شیان توانی لہدہ ستمان دہر چن ﴿۲۱﴾ ﴿فَكَلَّمْنَا نَادِيَهُ﴾ ئەوسا ئیمہ ہر بہک لہوانمان بہ تاوانی خوئی سزادا (لہناومان بردن) ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ جا ہندیکیان باہکی بہ ہیزمان نارده سہریان بہوردہ بہردہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وہ ہندیکی تریان پیاہہ لشاخانیك و دہنگیکی گورہ لہناوی بردن ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ وہ ہندیکیشیانمان بہ ناخی زہوی دا بردہ خوارہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا﴾ وہ ہندیکی ترمان لہوان لہدہ ریادا نوقم کرد ﴿وَمَا كَانُوا اللَّهُ لِيُظْلَمَهُمْ﴾ خواستہ می لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویان ستمیان لہ خویان کرد ﴿۲۲﴾ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وینہی کہ سانئ کہ بیجگہ لہ خوا پەرستراوانیک بؤ خویان دادہ نین ﴿كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا﴾ وہ کو جالجالو کہ وایہ کہ مالیکی (بؤ خوئی) پہ خساندوہ ﴿وَإِنْ أَوْهَرَ الْبُيُوتِ لَبِثَ الْعَنْكَبُوتُ﴾ کہ بہ راستی لاوازترین مال مالی جالجالو کہ یہ ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئە گہر بزاسن ﴿۲۳﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بیگومان خوا دہ زانی ﴿مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئەوان لہ جیاتی خواچی دہ پەرستن و ہاوارئ لی دہ کہن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و ہر ئەو (خوایہ) زالی بہدہ سہ لاتی کار دروست ﴿۲۴﴾ ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ئەو وینہو نمونانہ بؤ خہ لکی دینینہ وہ ﴿وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ تہنہا زانایان لہوانہ تیدہ گہن ﴿۲۵﴾ ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئاسمانہ کان و زہوی بہ حق و راستی دروست کردوہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ راستی لہوہدا بہ لگہ ہہیہ بؤ بر واداران ﴿۲۶﴾ ﴿أَنْتَلُ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ بیخوینہر وہ ئەو قورئانہی کہ وہ حسی کراوہ بؤت ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ وہ نوئز بکہ ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ بیگومان نوئز بہر گری (نوئز گہر) دہ کات لہ کاری ناشیرین و ناپہ سہند (خرابہ) ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وہ زیکر و یادی خوا گہورہ ترہ (لہہموو شتیک) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش دہ زانیت بہ ہر کاریک کہ ئیوہ دہیکہن ﴿۲۷﴾

* وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ
 إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
 ﴿٤٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمْ
 الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا
 يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ
 قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَأَرْتَابَ
 الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَةٌ بَيِّنَةٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
 أُوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا
 لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى
 لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
 شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 بِالْبَطْلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ دمه‌قالی و موجدله مه‌که‌ن له‌گه‌ل‌خاوه‌نی کتیبه‌ناسمانیه‌کاندا
 ﴿إِلَّا يَأْتِيَنَّ مِنْ أَحْسَنِّ﴾ به‌جوانترین شیوه‌نه‌بیت ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه‌له‌وانه‌یان‌که
 سته‌میان‌کرد (له‌ئیوه) ﴿وَقُولُوا ءَمَّا بَأَدَّى أَنْزِلَ إِلَيْنَا﴾ وه‌(به‌خاوه‌ن‌کتیبه‌کان) بلین‌باوه‌رمان‌هیناوه
 به‌وه‌ی‌نیر‌دراوته‌خواره‌وه‌بوئیمه ﴿وَأَنْزِلْ إِلَيْكُمْ﴾ (به‌وه‌ش) نیر‌دراوته‌خواره‌وه‌بوئیمه
 ﴿وَالْهَذَا وَالْهَذَا وَحَدِّثْ﴾ وه‌خوای‌ئیمه‌و‌خوای‌ئیوه‌یه‌کیکه ﴿وَمَنْ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه‌ئیمه‌بوئیمه
 (خوا) گه‌ردن‌که‌چین ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ هه‌روه‌ک (بیعه‌مبه‌رانی‌پیشوو) قورئانمان
 بو‌تو (ئه‌ی‌موحه‌مه‌د ﷺ) نارده‌خواره‌وه ﴿وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ جائه‌وه‌که‌سانه‌ی‌که
 کتیبمان‌پیداون ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ (هه‌ندیکیان) باوه‌ر‌به‌وه (قورئانه) ده‌هینن ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾
 وه‌له‌مانه‌ش (بت‌په‌رسته‌کانی‌عه‌ره‌ب) که‌سانی‌بر‌وای‌پی‌ده‌هینینن ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾
 ته‌نهابی‌باوه‌رانی (رؤ‌چوو) دان‌ناینن‌به‌ئایه‌ته‌کانی‌ئیمه‌دا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْأَلُونَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ﴾
 وه‌تو (ئه‌ی‌موحه‌مه‌د ﷺ) پیش‌ئهم (قورئانه) هیچ‌کتیبیکت‌نه‌ده‌خوینده‌وه ﴿وَلَا تَخْطُهُ رِيَمِينَ﴾
 وه‌به‌ده‌ستی‌راست‌نه‌توسیه‌وه ﴿إِذَا لَازَتْكَ الْمُبْتَلُونَ﴾ (ئه‌گه‌ر‌وابوایه) ئه‌و‌کاته‌ناراسته‌کان
 (بی‌بر‌وایان) ده‌که‌وته‌گومانه‌وه ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ (نه‌خیر‌وانیبه‌گومان‌ده‌به‌ن) به‌لکو‌قورئان
 نیشانه‌کانی‌ئاشکران ﴿فِي صُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ له‌دل‌و‌ده‌رونی‌که‌سانیکدا‌به‌که‌زانستیان‌بی
 دراوه (له‌لایه‌ن‌خاوه) ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ ته‌نیا‌سته‌مکاران‌دان‌ناینن‌به‌نیشانه‌کانی
 ئیمه‌دا ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه‌ووتیان‌ئه‌وه‌بو‌چهند‌موعجیزه‌و‌به‌لگه‌یه‌ک
 دانابه‌زینری‌بو‌سه‌ری (موحه‌مه‌د ﷺ) له‌لایه‌ن‌په‌روه‌ر‌دگاریه‌وه ﴿قُلْ إِنَّمَا آيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلی
 (پیمان‌هینانه‌خواره‌وه‌ی) موعجیزه‌کان‌ته‌نیا‌له‌لایه‌ن‌خاوه‌یه ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه‌به‌راستی
 من‌ته‌نهابی‌ترسینه‌ریکی‌ئاشکران ﴿أُولَئِكَ فِيهِمْ ءَايَاتٌ بَلَىٰ بَلَىٰ بَلَىٰ﴾ ئایا‌بو‌ئه‌وان‌به‌س‌نیبه ﴿أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ عَلَيْهِمْ ءَمَّا بَأَدَّى أَنْزِلَ إِلَيْنَا﴾ که‌ئیمه‌قورئانمان‌ناردوته‌خواره‌وه‌بو‌سه‌ر‌تو، ده‌خوینریته‌وه‌به‌سه‌ریاندا
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی‌له‌م‌قورئانه‌دا‌به‌زه‌یی‌و‌په‌ند‌و‌ئاموژگاری
 هه‌یه‌بو‌باوه‌رداران ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَلَىٰ﴾ بلی (پیمان) خوا‌به‌سه ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا﴾ بو‌شایه‌تی
 دان‌له‌نیه‌وان‌من‌و‌ئیوه‌دا ﴿بَعَثْنَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی‌له‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌ویدا‌یه‌ده‌یزانی
 ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه‌که‌سانی‌که‌باوه‌ریان‌هیناوه‌به‌به‌تال‌و‌بی‌باوه‌ربوون‌به‌خوا
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌نهابی‌ئه‌وانه‌ن‌زه‌ره‌رمه‌ندان ﴿﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
 وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ دُقُّوهُمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٥٥﴾ يِعْبَادِىَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ أَرْضِى وَسِعَةٌ فَيَأْتِى فَأَعْبُدُونِ
 ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَايِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَتَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ
 رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن
 سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرِ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَإِنَّا لِلَّهِ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ
 مِّن نَّرٍّ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به په‌له داوای (هیتانی) سزات لى ده‌کهن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾
 نه‌گهر ماوه‌ی دیاری کراو نه‌بوایه (بو سزادانی نه‌وانه) بیگومان سزاکه‌یان بو ده‌هات ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْتَةً
 وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وه به‌راستی له‌ناکاودا نه‌و سزایه‌یان بو دی که نه‌وان هه‌ستی بی ناکهن ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ﴾ به په‌له له تو داوای (هیتانی) سزاده‌کهن ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ که به‌راستی دوزه‌خ
 ده‌وری کافرانی داوه ﴿يَوْمَ يَعْشَهُمُ الْعَذَابُ﴾ له‌روژیکدا سزا دایان ده‌پوشی ﴿مِنْ قَوْفِهِمْ وَمِنْ
 تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ له‌لای سه‌ریانه‌وه وه له ژیر پیانه‌وه ﴿وَيَقُولُ دُوًّا مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه (خوا) ده‌فه‌رموی:
 بچیژن توله‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که له دونیادا ده‌تان کرد ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی به‌نده‌کانم که
 باوه‌رتان هیتاوه ﴿إِن أَرْضِي وَسِعَةٌ﴾ بیگومان زه‌وی من یان و فراوانه ﴿فَإِنِّي فَاعِدُونَ﴾ که‌واته ههر
 من به‌رستن ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه‌موو که‌س مردن ده‌چیژی و ده‌مری
 پاشان بو‌لای تیمه ده‌گه‌ری‌نرینه‌وه ﴿وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه که‌سانی که باوه‌ریان
 هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿لَنُيَوِّثَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا﴾ سویند به‌خواله‌ کوشکه به‌رزه‌کانی
 به‌هشتدا نیشته‌جیان ده‌که‌ین ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌رووباره‌کان به‌ژیریاندا دین و ده‌چن
 ﴿خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ بی برانه‌وه تیايد ده‌میینه‌وه ئای چهن‌د چاکه‌ پاداشتی چاکه‌ کاران ﴿
 الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه‌وانه‌ی دانیان به‌خویاندا گرت و ته‌نها پشتیان به‌په‌روه‌ردگاریان
 به‌ست ﴿وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رَزْقَهَا﴾ زور گیان له‌به‌ر (زینده‌وه‌ر) هه‌یه‌ه‌روزی خوی هه‌لناگری
 و کوی ناکاته‌وه (بو داهاتو) ﴿اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾ خوا‌روزی نه‌و (گیان له‌به‌رانه‌و) و تپوه‌یش ده‌دات
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نه‌وه بیسه‌ری زانا ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّن خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند
 به‌خواله‌گه‌ر په‌رسیار له‌و (بی باوه‌رانه) بکه‌یت کی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه
 ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و‌روژ و مانگی رامه‌یتاوه و خسته‌ویه‌تیه خزمه‌تیانه‌وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يُؤْفَكُونَ﴾
 بیگومان ده‌لین خوا‌ده‌ی که‌واته چۆن (له به‌رستنی خوا) لادراون ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا‌روزی فراوان ده‌کات بو ههر که‌س له به‌نده‌کان که بیه‌وی یا بوی که‌م ده‌کات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا‌به‌ه‌موو شتیک زانایه ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُم﴾ وه نه‌گه‌ر په‌رسیاران لی
 بکه‌یت ﴿مَن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ کی له ئاسمانه‌وه باران ده‌بارینی ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ نه‌مجا
 به‌و بارانه‌ه‌وی مردووی بی زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان ده‌لین خوا ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی هه‌موو سوپاس ههر بو‌خوایه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان

ژیریان به‌کار ناهین ﴿١٦﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ
 الْحَيَوانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَا اللَّهُ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾
 لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾
 أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ
 حَوْلِهِمْ أَفَبَالِ بَطُلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ
 أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا
 فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سورة الروم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ ءَعْلَبِ الرَّوْمُ ﴿١﴾ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ
 بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٢﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ
 مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾
 بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُمُوعَلَبٌ﴾ و ه ژيانی ئەم دونيايه ته‌نھا رابوار دنياکی بی هوده و یاری (منالانه)
 ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوانُ﴾ و ه به راستی مالی قیامت هه ر ئە هویه ژيانی (راسته‌قینه) ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾
 ئە گه ر ئەوان بیان زانیايه ﴿فَإِذَا رَكِیْوُا فِی الْفُلْکِ﴾ ئەمجا کاتی ئەو (بی باوه‌رانه) سوار که شتی ده‌بن ﴿دَعَوْا
 إِلَهِهٖمُ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ﴾ (و ترسان له نو قم بوون) ته‌نھا هاوار له خوا ده‌که‌ن به دلسۆزی و گه‌ردن که چیه‌وه
 ﴿فَلَمَّا نَجَّهٖمُ إِلَى الْبَرِّ﴾ که چی کاتی خوا بزرگاریان ده‌کات و ده‌گه‌نه‌وه و وشکانی ﴿إِذَا هُمْ یُسْرَکُونَ﴾
 کتوپر ئەوان هاو به‌ش بو خوا داده‌نین ﴿لِیَکْفُرُوا بِإِمْاءِ اَّتِیْبَتِ هُمْ وَ لَیْسَ تَمَعَّوْا﴾ (وازیان لی بهینه) با دان
 نه‌نین به‌وهی ئیمه پیماندان، وه له‌زهت بیهن له ژیان ﴿فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ﴾ جا له‌مه‌ولا ده‌زانن (ئه‌نجامی
 ئەو کرده و خرابانه‌یان چی ده‌بی) ﴿أَوْ لَیْسَ رُؤْا﴾ ئایا نه‌یان زانیوه و سه‌رنجیان نه‌داوه ﴿أَنَّا جَعَلْنَا
 حَرَمًا مَّاءِ ائِمْنًا﴾ که ئیمه (شاری مه‌ککه) مان کردۆته جی‌گایه‌کی ریز گیرای بی ترس و پهر ئاساشیش
 ﴿وَيَتَخَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهَا﴾ له کاتی‌کدا له ده‌ور و به‌ری ئەواندا خه‌لک ده‌فرینرت ﴿أَفَیْ اَلْبَطِلِ رُؤْمُونَ﴾
 ده‌ی ئایا باوه‌ر به‌هتال ده‌هینن ﴿وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ یُکْفُرُونَ﴾ وه سه‌پله‌ و بی نه‌زانن به‌رامه‌ر نیعمه‌ته‌کانی خوای
 گه‌وره ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ آفَرَّیْ عَلَی اللّٰهِ کِذْبًا﴾ کی له‌و که‌سه‌سه‌ته‌مکار تره که درۆ به‌ده‌م خواوه هه‌لده‌به‌ستی
 ﴿أَوْ کَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾ یا باوه‌ر نه‌هینی به‌ئایینی راست کاتی بوی هات ﴿الْبَیْسَ فِی جَهَنَّمَ مَثْوًی لِّلْکٰفِرِیْنَ﴾
 ئایا جی‌گای مانه‌وه بو بی پروایان له‌دۆزه‌خدا نیه ﴿وَالَّذِیْنَ جَهِدُوا فِینَا﴾ وه که‌سانی که له‌بی‌ناو
 ره‌زامه‌ندی ئیمه‌دا تیکۆشانیان کردوه ﴿لَنَهْدِیْهُمْ سُبُلَنَا﴾ به‌راستی رینموونیان ده‌که‌ین بو رینگا
 چاکه‌کانی خۆمان ﴿وَإِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِیْنَ﴾ وه بی‌گومان خوا له‌گه‌ل چاکه‌کاراندايه ﴿۱۱﴾

سورته‌تی ﴿الرُّؤْمِ﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْم﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خوینرتیه‌وه خوا زانانتره به‌مانا که‌ی بو زانیاری زیاتر سه‌یری
 سه‌ره‌تای سورته‌ی (البقرة) بکه ﴿عَلِیَّتِ الرُّؤْمُ﴾ رۆم شکیتران و ژیر که‌وتن (فارس زال بوو
 به‌سه‌ریاندا) ﴿فِیْ اَدْنٰی الْاَرْضِ﴾ له‌ نزیک‌ترین خاکیان (له‌مه‌که‌وه یاله‌ولاتی فارسه‌وه)
 ﴿وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَلَیْهِمْ﴾ وه رۆمه‌کان دوا‌ی تیشکانیان ﴿سَیَعْلَبُونَ﴾ له‌داها‌توودا سه‌ر ده‌که‌ون
 (به‌سه‌ر فارسه‌کاندا) ﴿فِیْ بَضْعِ سَیْنٍ﴾ له‌ماوه‌ی چه‌ند سالی‌کدا (له‌نیوان ۳ تا ۹ سالددا)
 ﴿لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾ هه‌موو کاروبار ته‌نھا به‌ده‌ست خوايه له‌پیش (سه‌ر که‌وتن)
 وله‌دوا (سه‌ر که‌وتیش) ﴿وَوَعْدٌ یَّذِیْ فَرِحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه له‌و رۆزه‌ی (رۆمه‌کان سه‌رده‌که‌ون)
 ئیمانداران دل‌خۆش ده‌بن (چونکه‌ رۆمه‌کان خاوه‌ن نامه‌ی ئاسمانی بوون) ﴿یَنْصُرِ اللّٰهَ﴾
 به‌سه‌رخستنی خوا (بو رۆمه‌کان) ﴿یَنْصُرُ مَنْ یَّشَاءُ﴾ خوا هه‌ر که‌سی بویت سه‌ریده‌خات
 ﴿وَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ﴾ وه‌هه‌ر ئەه‌و زالی بالاده‌ستی میهره‌بانه ﴿۱۲﴾

وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ
 غٰفِلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا
 مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا
 أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا
 عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ
 عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَعَاؤُ السُّوْأَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا
 بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ
 شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كٰفِرِينَ
 ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدِ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
 فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسَبِّحْ لِلَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
 وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ
 ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
 تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللَّوْنِ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا﴾ به لام نه‌وانه‌ی بنی‌باوهر بسوون و دانیان نه‌دهنا ﴿بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ﴾
 به‌نیشانه‌کانی ئیمه و گه‌یشتن به‌رؤزی دواپی ﴿فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ ئا نه‌وانه له سزای (دؤزخ)
 دا ئاماده ده‌کرین ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ﴾ ئه‌مجا پاک و بیگه‌ردی خوا بلین ﴿عِینَ تُسْمُونَ وَحِینَ تُصِیحُونَ﴾ کاتی
 تیواره‌تان لی دیت، وه کاتی به‌یانتان لی ده‌بیته‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه سوپاس ههر
 بؤ خواجه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ وه (پاکی و بیگه‌ردی خوا بلین) له‌شه‌ودا
 و کاتی نیوه‌رؤتان لی دیت ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (خوا) زیندوو له‌مردوو
 ده‌ر دینیی و مردوو له‌زیندوو ده‌ر دینیی ﴿وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ وه زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه له‌پاش
 مردن و وشک بوونی ﴿وَكَذَٰلِكَ نُخْرِجُونَ﴾ وه ههر به‌وجوره تیوه‌ش ده‌رده‌هیتربین (له‌گوره‌کانتان) ﴿وَإِذْ
 وَمِنْ آيَاتِنَا أَنْ خَلَقْنَا مِنْ تُرَابٍ﴾ له‌نیشانه‌کانی ئه‌و (خواپه) که ئیوه‌ی له‌خاک دروست کردوه
 ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ له‌پاش (ماویه‌ک) کتوپر ئیوه‌ئاده‌مین و بلا‌بوونه‌ته‌وه له‌زه‌ویدا ﴿وَإِذْ
 وَمِنْ آيَاتِنَا أَنْ خَلَقْنَا لَكُمْ﴾ وه له‌نیشانه‌کانی ئه‌وه (نیشانه‌کانی خواپه) که بؤی دروست کردوون
 ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ له‌(ره‌گه‌زی) خو‌تان هاوسه‌رانیك بؤ ئه‌وه‌ی ئارام بگرن له‌لایان
 دا ﴿وَجَعَلْ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ وه خو‌شه‌ویستی و به‌زه‌بی خسته‌وته نیواتان ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی زؤر هه‌یه بؤ که‌سانی که‌بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِذْ آيَاتِنَا
 خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) ئه‌وه دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 ﴿وَإِخْتَلَفَ الْأَلْسِنُ وَالْوَلُوكُ﴾ و جیاوازی زمانتان و ره‌گه‌زتان ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی
 له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌ی زؤر هه‌یه بؤ زانایان ﴿وَإِذْ آيَاتِنَا مِنَّا بِأَلْبَابِ النَّهَارِ﴾ وه له‌نیشانه‌کانی
 ئه‌وه، خه‌وتنتان به‌شه‌و و رورژدا ﴿وَأَبْعَاؤُكُمْ مِنْ فَضَائِحٍ﴾ وه‌ه‌ولدانتان (له‌رورژدا) بؤ به‌هره
 وه‌رگرتن له‌به‌خششی (رؤزی) خوا ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و
 نیشانه‌ی زؤر هه‌یه بؤ کومه‌لی بیستن ﴿وَإِذْ آيَاتِنَا بِرُيُوكُمُ الْبُرُوقِ حَوَافٍ وَطَمَعًا﴾ له‌نیشانه‌کانی
 (خواپه) که‌ه‌وره‌بروسکه‌تان نیشان ده‌دات بؤ ترسان و ئومید (ترسان له‌ه‌وره‌بروسکه و ئومیدی
 بارانبارین) ﴿وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له‌ئاسمانه‌وه باران ده‌بارینیی ﴿فِيحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که
 زه‌وی دوا‌ی مردنی به‌هوی ئه‌و بارانه‌وه‌ده‌بوژنیته‌وه ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا)
 ﴿لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه و نیشانه‌هه‌یه بؤ ئه‌وانه‌ی ژیریان به‌کار ده‌هیتن ﴿

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
 دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿٣٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا
 مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ
 شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
 كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٩﴾ فَأَقْرَءْ
 وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا
 لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٤١﴾ مِنَ الَّذِينَ قَرُّوا
 دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٤٢﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه له نیشانه کانی ئه وه ﴿أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ كه ئاسمان و زهوی به فهرمانی ئه وه ستاون ﴿إِذَا دَاعَاكَ دَعْوَةٌ مِنَ الْأَرْضِ﴾ باشان کاتی (له رۆژی دواییدا) له زهوی یه وه بانگنان ده که ن ﴿إِذَا نَشَرْتَ خُرُوجُونَ﴾ یه کسه ر ئیوه (له گۆره کانتان) دینه دهر وه ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه وه ی له ئاسمانه کان و زهویدا یه تنها هی خواهی ﴿كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ﴾ هه موویان ههر بۆ ئه وه (خوا) گه ردن که چن ﴿هُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ ئه وه (خوا) زاتیکه به دی هیتانی دهس بیکر دووه ﴿لِيُعِيدَهُمْ﴾ له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و ههر بۆ ئه وه (هه موو) سیفه تیکی به رزو لای خوا ئاسان تره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و ههر بۆ ئه وه (هه موو) سیفه تیکی به رزو بلند له ئاسمانه کان و زهویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و ههر ئه وه زالی کار دروست ﴿صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ (خوا) نموونه یه کتان له خودی خوتاندا بۆ ده هیتته وه ﴿هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ﴾ ئایا له بنده کانتان دا هاو به شانیک هه یه بۆ ئیوه ﴿فِي مَا رَزَقْتُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ له ورۆزی و سامانه ی به ئیوه مان دا بسو به جور ی ئیوه ئه وه به ندانه تیایدا یه کسان بن ﴿تَخَافُوهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ و له وان دهر سن (حسابیان بۆ بکه ن) وه کو ترستان له کهسانی وه ک خوتان ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ﴾ ئا به و جور ه نیشانه کان ر وون ده که ینه وه (به در یژی باسی ده که ی ن) ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بۆ کهسانی ژیر یان به کار ده هیتن ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾ (وازیان لی بیته) به لکو ئه وانه ی سته میان کرد شوین ئاره زووی خو یان که وتن ﴿بِعَیْرَعَالٍ﴾ بی شاره زایی و نه زانانه ﴿وَمَنْ يَهْدِي مِّنْ أَضَلِّ اللَّهُ﴾ ئه مجا کی (ده توانی) رینموونی که سی بکات که خوا گو مرای کرد بی ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ له کاتیکدا بۆ ئه وان هیچ یار مه تی دهر یتک نیه ﴿فَأَنزَلْنَا وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ که واته رووی خوت ریتک بکه ره ئینی ئیسلام و پاک و راست بۆ خوا ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (شوین ئینی) یه کتا به رستی بکه وه، ئه و ئاینه ی که خوای گه وه (له سه ره تا وه) فتره تی پاکی مرؤفی له سه ر دروست کرد وه ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ ئاین و دروستکرا وه کانی خوا هیچ جور گورانی بونی به ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَیِّمُ﴾ ئه و (ئاینه ی باسکرا) ههر ئه وه ئاینی ریتک و راسته ﴿وَلَكِنَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به ی ئاده می نازانن ﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به توبه کاریه وه شوین ئاین بکه ون، وه بۆ لای خوا بگه ریتته وه و ههر له ویش بترسن، وه به چاکی نو یژه کانتان ئه نجام بدن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و له هاو به ش دانه ران مه بن ﴿مِنَ الَّذِينَ قَرَأُوا دِيْنَهُمْ﴾ له وانه ی که ئاینه که یان به ش به ش کرد ﴿وَكَانُوا شُرَکَّاءَ﴾ و بوون به چنه د کۆ مه ل و ده سته یه که وه ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قَرْحُونَ﴾ ههر کۆ مه لیکیان به و (ئاینه ی) خو یان دلخوشن ﴿

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ
 مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
 آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
 سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٩﴾ وَإِذَا آذَقْنَا
 النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ لِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
 إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ
 حَقَّهُ وَوَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
 وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤٢﴾ وَمَاءَ آتَيْتُم مِّن رِّبَا
 لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَاءَ آتَيْتُم مِّن
 زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤٣﴾
 اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
 شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٥﴾

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ﴾ وہ ہر کاتئی زبان (وگرانی و بی بارانی) بکہویٰ لہ خہلکی (ہاوبہش دانہر بؤ خوا) ﴿دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ ہاوار بؤ ہر و ہر دگار یان دہ بن و بؤ لای ٹہ و دہ گہر ینہوہ ﴿ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِثْلَهُ رَحْمَةٌ﴾ پاشان کاتئی لہ لایہن خو یہ و ہر ہر حمت و ژ یانی خو شیان بی بدات ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ کتو پر دہ ستہ یہ ک لہ وان ﴿يَرْبِهْمَا تَغْرُبُونَ﴾ ہاوبہش بؤ ہر و ہر دگار یان دادہ نین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لییان گہری) با سہلہ و بی نہ زان بن ودان نہ نین بہو چاکانہی کہ ٹیمہ پیمان داوون ﴿فَتَسْتَعْرَابُونَ﴾ جا بار ابویرن ولہ زہت و ہر گرن لہ ژ یان ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ٹہ مجا لہ مہ و دوا دہ زانن (چیتان بہ سہر دیت) ﴿أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ سُلْطٰنًا﴾ ٹایا بہ لگہ بہ کمان بؤ نار دوون ﴿فَهُوَ يَنْكَلِمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يَسْرُكُونَ﴾ کہ دہر بارہی ٹہوہی ٹہوان کر دیوانہ تہ ہاوبہشی خوا بدوی؟ ﴿وَإِذَا آذَيْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ وہ کاتئی رہ حمت و چاکہ بہ ک بہ خہلک بدہین ﴿فَرِحُوا بِهَا﴾ پی دلخوش دہ بن ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيْئَةٌ﴾ وہ ٹہ گہر زینانیکیان تووش بیٹ ﴿بِمَا كَفَرْتُمْ أَيُّدِيهِمْ﴾ بہ ہوی کردہوہی خراپانہوہ ﴿إِذَا هُمْ يَقْطِفُونَ﴾ کتو پر بی ہیوا دہ بن (لہ بہ زہی خوا) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ ٹایا ٹہوانہ نہ یان زانیوہ کہ بہ راستی خوا ﴿يَسْبِطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان یان کہم دہ کات بؤ ہر کہس کہ بیہ ویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان لہوہدا (باسکرا) چہ ندین بہ لگہ ہہ بہ بؤ ٹہوانہی باوہر دہینن ﴿فَاتَّذٰرُ الْفُرْقٰنِ حَقَّهُ﴾ کہواتہ خزم مافی خوئی بی بدہ ﴿وَالْمُسْكِينِ وَالْمَنْ سَبِيلُ﴾ ہر و ہا ہہ ژار و ریوارانی کہم دہ ست ﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّذٰلِكَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ ٹہوہ بؤ کہ سائیک رہ زامہندی خویان دہوی چاکترہ ﴿وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و ہر ٹہوانہن رزگار بووان ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ رَبِّكَ﴾ ٹہوہی بہ ناوی سوود داواتانہ (بہ خہلکی) ﴿لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ﴾ بؤ ٹہوہی زیاد بیی لہ مال و سامانی ٹہو خہلکانہدا (زیاتر لہوہ داواتانہ پیمان بتان دہنہوہ) ﴿فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ ٹہوہ لای خوا ہیچ زیاد ناکات (پاداشتی نیہ) ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ زَكٰوٰتٍ﴾ وہ ہر زہ کات و خیریک کہ داواتانہ و ﴿تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ مہ بہستان تہنہا رہ زامہندی خوا بووہ ﴿فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ﴾ ٹائہوانہ (پاداشتیان) چہند جارہ دہ کہینہوہ ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾ خوا زاتیکہ ٹیوہی بہدی ہیناوہ لہ پاشان رۆزی پی داون ﴿فَرْمِيئَتْكُمْ فُرُوجِيكُمْ﴾ دواتر دہ تان مرینئی لہ پاشان زیندووتان دہ کاتہوہ ﴿كَلَّ مِنَ شُرْكِكُمْ مَنْ﴾ ٹایا ہیچ یہ ک لہو ہاوبہ شانہی بؤ خواتان دائنہا ہہیہ ﴿يَفْعَلُ مِنْ دَلٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتی لہوانہ (ی خوا) بکات ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاکی و بہرزی بؤ خوا لہوہی ٹہوان دہیکہ نہ ہاوبہشی ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ خراپہ (بہ لا و شیوان و دہرد) لہوشکانی (زہوی) و دہر یادا دہر کہوٹووہ ﴿بِمَا كَسَبَتْ اٰيْدِي النَّاسِ﴾ بہ ہوی ٹہو خراپانہی خہلکی کر دیوانہ ﴿لِيُدْبِقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ بؤ ٹہوہی (تولہی) ہہندی لہو (خراپانہی) کر دیوانہ پیمان بچہڑی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بؤ ٹہوہی بگہر ینہوہ (لہ خراپہ کاری) ﴿

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
 كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
 مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْأَنْهَارُ بِأَمْرِهِ، وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا، وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خِلَالِهِ، فَإِذَا أَصَابَ بِهِ، مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
 ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ، لَمُبْلِسِينَ
 ﴿٤٩﴾ فَانظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿بَلَىٰ بِهِ زه‌ويدا بگه‌رین﴾ ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ﴾
 ئەمجا سه‌رنج بده سه‌رئه‌نجامی ئەوانه‌ی له‌پیش (ئیه‌وه) بوون چۆن بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ﴾
 كه زۆر به‌یان هاویه‌ش دانهر بوون بۆ خوا ﴿فَأَقْصِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ﴾ كه واته رووی خوٲ بگه‌ره
 ئایینی رینك و راست ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ بَوْمٌ﴾ له پیش ئەوه روژی بیٲ ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له لایه‌ن
 خواوه كه گیرانه‌وه‌ی بۆ نییه ﴿يَوْمَ يَصْدَعُ نَوْمٌ﴾ له و روژده‌دا خه‌لكی جیا‌ئه‌بنه‌وه له‌به‌كه‌تر ﴿مَنْ كَفَرَ
 فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ هه‌ر كه‌س بۆ باوه‌ر بووبۆ ئەوه (تۆ له‌ی) بۆ باوه‌ری یه‌كه‌ی له‌سه‌ره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 هه‌ر كه‌س‌یش كرده‌وه‌ی چاكی كر دبیٲ ﴿فَلَا نَفْسِيْهُمْ يَهْدُوْنَ﴾ ئەوه شوین بۆ خو‌یان (له‌ به‌هه‌شتدا)
 ناماده ده‌كه‌ن ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ ئەوه‌ی كه‌سانۆ كه باور‌یان هیناوه‌و كرده‌وه‌ی
 چاك‌یان كرده‌وه‌ پادا‌شتیان بده‌تاه‌وه ﴿مِن فَضْلِهِ﴾ له‌ میه‌ره‌بانۆ و چاكه‌ی خو‌ی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ﴾
 به‌راستی ئەو (خوا) بۆ باوه‌رانی خو‌ش ناوۆ ﴿وَمِن آٰيٰتِهِ﴾ وه له‌ نیشانه‌كانۆ ئەو (خواهه)
 ﴿أَن يُرْسِلَ الرِّياحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾ كه‌ چه‌ند باهه‌كه‌ی مژده‌ده‌ر (به‌بارینی باران) ده‌نیروۆ ﴿وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ بۆ ئەوه
 هه‌ندی له‌ (بارانی) به‌زه‌یی خو‌یتان بۆ به‌جه‌زی ﴿وَلِيَجْزِيَ الْفٰلِكُ بِآمْرِهِ﴾ و بۆ ئەوه‌ی كه‌شتیه‌كان به‌فه‌رمانۆ
 خوا (به‌و باهه‌) برۆن و بگه‌رین ﴿وَلِيَتَّبِعُوْنَ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بۆ ئەوه‌ی به‌دوای روژی ئەو (خوا) دا بگه‌رین
 (له‌ ده‌ریادا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ تا شوكرانه‌ بژیری خوا بن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی پیش تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ناردومانه ﴿رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ﴾ پینگه‌مبه‌رانتك بۆ لای گه‌له‌كانیان
 ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ئەمجا مو‌عجبه‌زه‌ و به‌لگه‌ روونه‌كانیان بۆ هینان (به‌لام باوه‌ریان نه‌هینا)
 ﴿فَاتَّقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوْا﴾ ئەمجا تۆ له‌مان سه‌ند له‌وانه‌یان تاوانیان كرد ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه یارمه‌تیدانۆ باوه‌رداران و سه‌رخستیان هه‌ق و ما‌فیکه‌ له‌سه‌رمان ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي يُرْسِلَ الرِّياحَ﴾ خوا
 زاتیکه ئەو بایانه‌ ده‌نیرت ﴿فَتَنبِئُ سَحَابًا﴾ بۆ ئەوه‌ی هه‌وره‌كان بجه‌لین (بگه‌رینن) ﴿فَيَبْسُطُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ ئەمجا ئەو (هه‌وره‌ خوا) چۆن بیه‌وی بلاوی ده‌كانه‌وه به‌ناسماندا ﴿وَيَجْعَلُهُ رِيسْفًا﴾ وه
 ئەو (هه‌وره‌) ده‌كانه‌ پارچه‌یه‌ك (و‌كو‌یان ده‌كانه‌وه له‌سه‌ر یه‌كه‌تر) ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ ئەمجا
 ده‌بینۆ قه‌تره قه‌تره‌ی باران له‌ نیوانۆ هه‌وره‌كه‌وه ده‌باریت ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادَةٍ﴾ ئەمجا
 كاتۆ (خوا) ئەو بارانه‌ ببارینۆ بۆ (وولات و‌زه‌وی) هه‌ر كام له‌به‌نده‌كانۆ كه‌بیه‌وی ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَشِيرُوْنَ﴾
 كتوبه‌ر دل‌خو‌ش و شادمان ده‌بن (به‌و بارانه‌) ﴿وَإِن كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ئە‌گه‌ر چی پیش
 ئەوه‌ی باران به‌سه‌ریاندا ببارۆ ﴿لَمُتْلِسِينَ﴾ بۆ هیوا و ناو‌مید بوون ﴿فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾
 ئەمجا سه‌یری ئاسه‌واری بارانی خوا‌بكه‌ (وه‌ك كشتوكال و گژو‌گیا و درخت) ﴿كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا﴾ چۆن زه‌وی زیندوو ده‌كانه‌وه دوا‌ی مردن و ووشك بوونی ﴿إِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾ به‌راستی
 هه‌ر ئەو خوا‌به‌ زیندوو كه‌ره‌وه‌ی مردووانیشه‌ ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و هه‌ره‌ ئه‌ویش به‌ده‌سه‌لانه
 به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿﴾

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِجَالًا بِحَافِرَاتِهِمْ لِيُظَلِّمُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَكْفُرُونَ
 ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
 مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ * اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
 ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِنُبَأْغِبَ
 سَاعَةً كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ
 فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَالْكِتَابُ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ
 لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
 وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
 مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

﴿وَلَمَّا أَرْسَلْنَا رِجَالًا﴾ سوئند به خوا نه گهر بایه کی توندی (زه مهند) بنیرین ﴿فَرَأَوْهُ مُصْفًا﴾ جا نه و
 (هه و ره یا کشتو کاله که بان) ده بینن به زهر د بووی ﴿أَنظَلُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ له پاش نه و (زیانه)
 هه نا شو کری ده که ن ﴿فَاتَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ چونکه به راستی تو (تهی موحه ممد ﴿صَلَّى﴾ ناتوانی
 به مردووان (کافران) بیستیتیت ﴿وَلَا تَسْمِعُ الضُّعْفَ الدَّاعَةَ﴾ و ناتوانی بانگه و ازت به که پران (کافران)
 بیستینی ﴿إِذَا وَاوَأْمُدِيرِينَ﴾ کاتی روو وهرده گپرن لیت به پشت تیکردنه وه ﴿وَمَا أَنْتَ بِبَدِ الْعُمَى عَنِ
 صَلَّاتِهِ﴾ وه تو رینموونسی که ری نابینایان نیت (رزگاریان کهیت) له گو مپایی یان ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تو تهنها به که سانی ده شنه وینتی که به نیشانه کانی نیمه باوه ده هیتن ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾
 چونکه نه وانه گهر دن که چن (بو بانگ و فهرمانی تو) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ خوا زاتیکه
 ئیوهی دروست کردوه له لاوازی (لاوازی نوتفه و بیچوو مندالی شیره خور...) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 ضَعْفٍ قُوَّةً﴾ پاشان دوی لاوازی به هیزی کردون (بوون به لاو) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَ
 لَهُ دَوَىٰ بِهِ هِزْ كَرْدَتَانِ لَا وَا وِیْرَتَانِ دِه کات ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه چی بویت دروستی ده کات
 ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه هه نه وه زانای به ده سه لات ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه روژی قیامت
 هه لده سی ﴿يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ تا و انباران سوئند ده خون (له دونیادا یا له به رزخ دا) ﴿مَا لِيْثُوَاعِبْرٍ
 سَاعَةً﴾ تهنها ساتیک ماونه ته وه (له دونیادا) ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ هه به وه وینه ته وان له دونیادا
 لادران له راستی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ وه که سانی که زانیاری و ئیمانیا پی دراوه ووتیان
 ﴿لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ سوئند به خوا به راستی ئیوه له (به زه خدا به پی بریاری) نو سراوی
 خوا هه تا روژی زیندو بوونوه وه ماونه ته وه ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ﴾ نه مجا نه مه روژی زیندو بوونوه وه
 ﴿وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام ئیوه نه تان ده زانی (راسته و دپته دی) ﴿فِيَوْمٍ سَيُجْزَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مَعَذِرَتُهُمْ﴾ جاله و روژده که ساتیک که سته میان کردوه، به هانه و بیانو و هینانه وه سو و دیان بی ناگه به نیت
 ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وه ته وان داوایان لی نا کری خوا له خویان رازی بکه ن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ
 سُوئِنْدَ بَخْوَا به راستی هینا و مانه ته وه بو خه لکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ له م قورئانه دا له
 هه مو و جو ره نمونه و باسیک ﴿وَلَمَّا جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ﴾ نه مجا به راستی نه گهر نیشانه به کیان بو بینی
 ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دلنیا بن نه و بی پروایانه ده لینن ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾ ئیوه هه ناراست
 و به تالن (نه مه سیجره) ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ نا به و جو ره خوا مو ر ده نیت ﴿عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به سه ر دلی نه وانه کی به بی ناگا و نه زانن ﴿فَأَصْرَبْنَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ جا دان به خودا بگره بینگومان
 به لیتی خوا راسته ﴿وَلَا يَسْتَخْفِكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ تا وه کو نه وانه کی بی باوه رن له (نایینی) راست لات
 نه دن و بیزارت نه که ن ﴿۱۰﴾

سورة لقمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَكْتُبْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُدًى وَرَحْمَةً
 لِلْمُحْسِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمَفْلُحُونَ ﴿٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
 لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ
 عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ وَإِذْ نُنَّا عَلَىٰ عِيَالِنَا أُولَىٰ مُسْتَكْبِرًا
 كَانُوا لَمْ يَسْمَعُوا كَاتٍ فِي أذُنَيْهِ وَقَرَّأْنَاهُ بِعَذَابِ الْيَمِّ ﴿٦﴾
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٧﴾
 خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوْنَهَا وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ
 بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَأْنَا
 فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٩﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
 خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾

سوره‌تی ﴿لُقْمَانَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهر بان

﴿الْعَرَّ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم)، ده‌خوینرته‌وه خوازاناتره به‌مانا‌که‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری
 سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ ئەم ئایه‌تانه له‌ئایه‌ته‌کانی
 قورئانی پرله‌ حکمه‌ت و دانایی به ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (هوی) رینموونی و به‌زه‌بین بۆ
 چاکه‌کاران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئەوانه‌ی که‌نویرت به‌جی دینن و زه‌کات ده‌دهن ﴿وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ هه‌روه‌ها باوه‌ری پته‌ویان به‌رۆزی دواپی هه‌یه ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ ئەوانه
 له‌سه‌ر رینموونین له‌لایه‌ن به‌روره‌دگار یانه‌وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه‌هه‌ر ئەوان رزگارن ﴿
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ هه‌ندى له‌خه‌لکی هه‌یه‌سه‌ و باسی بیه‌وده ده‌کری (وه‌ک ئەفسانه
 و‌گۆرائی و موسیقا) ﴿يُضِلُّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ يَعْزِيزُ﴾ بۆ ئەوه‌ی به‌نه‌زانی خه‌لک له‌رینگای خوا گومرا بکات
 ﴿وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا﴾ وه‌رینگای خوا ده‌کاته‌ جینگای گالته‌و لاقرتی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئەوانه‌ سزای
 ریسوا که‌ریان بۆ هه‌یه ﴿وَإِذْ نَادَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا﴾ وه‌هه‌ر کاتئ ئایه‌ته‌کانی تیمه‌ی به‌سه‌ردا به‌خوینرته‌وه
 ﴿وَلَّى مُسْتَكْبِرًا﴾ روو وهرده‌گیریت به‌خو به‌گه‌وره‌ زانینکه‌وه ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا﴾
 هه‌روه‌ک نه‌بیستین، یا هه‌روه‌ک له‌هه‌ردوو گوینچه‌که‌یدا که‌ری بیی ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی
 (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) مژده‌ی بده‌ری به‌سه‌زابه‌کی سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 بیگومان ئەوانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه‌ و کرده‌وه چاکه‌کانیان ئەنجام داوه‌ ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ التَّعِيمِ﴾ بۆ ئەوانه
 به‌هه‌شتانی پرناز و نعیمه‌ت هه‌یه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌میننه‌وه تیدا ئەوه
 به‌لینیکی راسته‌ له‌خواوه‌ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌هه‌ر ئەو زالی بالاده‌ستی کار به‌جی به‌ ﴿حَقَّ
 السَّمَوَاتِ يَعْزِيزُ عَمَدَتْرُوتَهَا﴾ (خوا) ئاسمانه‌کانی دروست کردوه به‌بی هیچ کۆله‌که‌وه ئەستوونیک که‌ئیه
 بیینن ﴿وَأَلْفَىٰ فِي الْأَرْضِ رُوبَىٰ﴾ وه‌له‌زه‌ویدا چه‌ندان شاخی له‌نگه‌ر داکوتاوی داناوه‌ ﴿أَن يَمِيدَ بَكَ﴾ بۆ
 ئەوه‌ی نه‌تانله‌رزینئ و نه‌جولئ له‌ژیر تاندا ﴿وَبِتَّ فِيهَا مَن كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له‌هه‌موو جوړه‌زنده‌وه‌رنیکی تیدا
 بلاو کردۆته‌وه ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه بارانمان باراندوه ﴿فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾
 به‌هوی ئەو (بارانه‌وه) له‌زه‌ویدا هه‌موو جوړه‌رووه‌کیکی به‌که‌لک و جوانمان رواندوه ﴿
 هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾ ئەمه (باسکرا) دروست کراوی خوایه ﴿فَأَرْوِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ﴾ ده‌ی نیشانم
 بده‌ن ئەو (بت و به‌ستر اوانه) ی بیجگه‌له‌خودان چیمان دروست کردوه ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾
 (هیچیان دروست نه‌کردوه) به‌لکو سه‌مکاران له‌گومراپی به‌کی ئاشکرادان ﴿

وَقَدْءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا
 يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٣﴾ وَإِذْ قَالَ
 لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ وَيُبْنِي لَاتُشْرِكَ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ
 لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
 وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَلِّ لَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
 إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٥﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
 لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
 وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ يُبْنِي إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
 خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ
 بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾ يُبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ
 مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨﴾ وَلَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
 مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ
 وَأَعْصِضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنْ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سویند به‌خوای به‌راستی دانای و حکیمه‌تماندا به لوقمان ﴿إِنْ أَشْكُرَ لِلَّهِ﴾
 (وپییمان ووت) سویاسی خوا بکه ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ جا هر که س شوکرانه بژیتری
 خوا بکات نه‌وه بیگومان شوکرانه بژیتری (بو قازانج و سوودی) خوئی ده کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 حَمِيدٌ﴾ هر که سیش ناسویاسی کرد بی (زیانی به‌خوای نه‌گه‌باندووه) نه‌وه بیگومان خوا بی نیازی
 سویاس کراوه ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) باسی نه‌وکاته بکه
 که لوقمان به‌کوره‌که‌ی ووت که ناموژگاری ده‌کرد ﴿يَبْنِي لَكَ الْبَنَاتِ لَعَلَّكَ أَتَىٰ﴾ (ووتی) نه‌ی کوره
 شیرینه‌که‌م هاوبه‌ش بو خوا دامه‌نی ﴿إِنَّ الْبَنَاتِ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ چونکه به‌راستی هاوبه‌ش دانان بو خوا
 سته‌میکی زور گه‌وره‌به ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾ وه‌فهرمانمان داوه به‌ئاده‌می (به‌چاکی هه‌لس
 و که‌وت کردن له‌گه‌ل) دایک و باوکیدا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْتًا عَلَىٰ وَهْنٍ﴾ دایکی هه‌لی نه‌گری به‌دووگیانی
 (بیی لاواز ده‌بی) لاوازی له‌دوای لاوازی ﴿وَفَضَّلَهُ فِي عَمَلَيْنِ﴾ و برینه‌وه‌ی له‌شیر له (دوا ته‌مه‌نی)
 دووسالیه‌وه ﴿إِنْ أَشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ﴾ (وه‌فهرمانمان به‌ئاده‌می دا) که سوپاسگوزاری من (خوا)
 و باوک و دایکت بکه ﴿إِلَىٰ الْمَصِيرِ﴾ ته‌نها بو‌لای منه گه‌رانه‌وه‌تان ﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي﴾
 وه‌ه‌گه‌ر (باوک و دایکت) نه‌وپه‌ری هه‌ولیان دا له‌گه‌لت بو‌ئه‌وه‌ی شتی بکه‌یت به‌هاوبه‌شی
 من ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ که‌هیج زانیاری یه‌کت پنی نی به‌ئه‌وه‌ گوپرایه‌لییان مه‌که
 ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدِّينِ أَعْرُوفًا﴾ به‌لام له‌دونیا دا زور به‌چاکی هاوپریه‌تی وه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌لدا
 بکه ﴿وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ آتَابَ إِلَيَّ﴾ وشوین ریازی که‌سیک بکه‌وه که‌به‌دلسوزی گه‌راوه‌ته‌وه بو‌لای من
 ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ (له‌دوا پوژدا) گه‌رانه‌وه‌تان ته‌نها بو‌لای منه ﴿فَأَنبَأَكَ أَنَّ نَارًا لِلَّهِ مُجَا
 هه‌والتان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وانه‌ی که‌کردوتانه ﴿يَبْنِي﴾ (لقمان ووتی) نه‌ی کوره شیرینه‌که‌م
 ﴿إِنَّمَا إِنْ نَأَىٰ عَنْ مَقَالِ حَبَّتٍ مِنْ حَرِّهَا﴾ به‌راستی نه‌و (چا که و تاوانه) نه‌گه‌ر کیچی تو وه‌خه‌رت له‌به‌کیش بی‌ت
 ﴿فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌ناو به‌ردیکدا یان له‌ناو ئاسمانه‌کان یان له‌زه‌وی دا بی‌ت
 ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾ خوا (له‌قیامه‌ت دا) ده‌به‌ینی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا ووردیبین و ئاگاداره
 ﴿يَبْنِي أَعْمَرَ الصَّلَاةَ﴾ نه‌ی کوره شیرینه‌که‌م نویش به‌جی بینه ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾
 و فهران بکه به‌چا که و ریگری بکه له‌خرابه ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾ هوگر و به‌ئارام به‌له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو
 ناخوشی یه‌ک تو وشت دی ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بیگومان نه‌وه له‌و کاره گه‌ورانیه که‌خوا پیوستی
 کردووه ﴿وَلَا تَصْعَقْكَ لَتَائِبُ﴾ روو له‌خه‌لک وه‌رمه‌گیپه ﴿وَلَا تَشْرِي فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ و به‌که‌شخه
 و فیزه‌وه مه‌رو به‌زه‌ویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خو به‌زل زانیکی
 شانازی که‌ریخوش ناوی ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ﴾ وه‌له‌روشتندا مام ناوه‌ندی به (نه‌هتواش به‌نه‌په‌له)
 ﴿وَأَعْظُصْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ (له‌قسه‌کردندا) ده‌نگت نزم بکه‌ره‌وه ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ به‌راستی
 ناخوش ترینی ده‌نگه‌کان ده‌نگی (سه‌په‌ی) گویندریزه ﴿﴾

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ وَظَاهَرَهُ بِبَاطِنَةٍ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
 مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ
 الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ * وَمَنْ يُسَلِّمْ
 وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
 وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ
 إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾
 وَلَيْنَ سَاءَ لَتْهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَافِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَافِي الْأَرْضِ
 مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
 مَا نَفَدْتَ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ
 وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ﴾ نایا نه‌تان زانیوه که به‌راستی خوا‌پرامی هیناوه بو‌تان ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 ئەو‌هی له‌ئاسمانه‌کان و ئەو‌هی له‌زه‌وی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ﴾ وە نبعمه‌ته‌کانی رشتوو‌ه به‌سه‌ر تاندا
 ﴿ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ چ دیار و ئاشکرا و چ په‌نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ هه‌ندی له‌ئاده‌می
 موجداه‌له و ده‌مه‌قالتی ده‌کات له‌باره‌ی خوا‌وه ﴿بِعَدْوٍ عَلَيْهِمْ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ به‌بێ هیچ زانیاریه‌ک یان
 ریتمو‌نیه‌ک یان کتیبکی روون و ئاشکرا ﴿وَلَا ذَاقِلَ لَهُمْ﴾ وە کاتی پێیان بو‌تری ﴿أَتَعْبُودُونَ مَا أُنزِلَ اللَّهُ﴾
 شوین ئەو (ئایینه) بکه‌ون خوا‌نار دو‌ویه‌تی یه‌ خوا‌روه ﴿قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ ده‌لێن نه‌خیر
 به‌لکو ئیمه‌ شوین ئەو (ئایینه) ده‌که‌وبین که‌ باو با‌پیرانمان له‌سه‌ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ﴾
 ئە‌گه‌ر چی شه‌بتان بانگیان بکات ﴿إِلَّا عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ بۆ‌سزای ئاگری هه‌لگیر ساوی دۆزه‌خ ﴿وَمَن يُضَلِّهِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ﴾
 هه‌ر که‌سیک به‌راستی رووبکاته‌خوا (ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی ئەو بی‌ت) ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و چاکه‌کار بی‌ت (له‌گوفتار و کرداریدا) ﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ ئەو‌ه بینگومان
 ده‌ستی گرتوو‌ه به‌به‌هیزترین ده‌سته‌گیره‌وه (که‌یه‌کخوا‌به‌رستی و ئاینی پیرۆزی ئیسلامه‌) ﴿وَإِلَى اللَّهِ عِاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾
 وه‌سه‌ره‌نجامی هه‌موو کاریک ته‌نها بۆ‌لای خوا‌یه ﴿وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س بی‌پروا‌بوو بابی‌پروایی یه‌که‌ی خه‌فه‌تبارت نه‌کات ﴿إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾
 گه‌رانه‌وه‌یان ته‌نها بۆ‌لای ئیمه‌یه ﴿فَنَنْتَعِمُهُنَّ بِمَا عَمِلْنَ﴾ ئەمجاهه‌وه‌الیان ده‌ده‌ینی به‌وه‌ی کردو‌ویانه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا‌به‌وه‌ی له‌ناو ده‌کاندایه‌ناگاداره ﴿وَمَتَّعْنَاهُمْ قَلِيلًا﴾ که‌می ناز
 و نبعمه‌تیان پێ‌ده‌ده‌ین (له‌دو‌نیادا) ﴿ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ له‌پاشان ناچار یان ده‌که‌ین که
 پرۆنه‌ناو سزای سه‌خته‌وه ﴿وَلِئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سو‌یند به‌خوا‌ئه‌گه‌ر برسیاریان
 لێ‌بکه‌یت کێ‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ﴿لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بینگومان ده‌لێن: خوا
 (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: سو‌پاس بۆ‌خوا (که‌دان به‌و‌راستی یه‌دا‌ده‌نین) ﴿بَلْ أَكْزَبْتُمْ وَلَا تَبْلُغُونَ﴾
 به‌لام زۆر به‌یان نازانن ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی خوا‌یه ئەو‌هی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 دایه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ به‌راستی هه‌ر خوا‌به‌بێ‌نیازی ستایش کراو ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
 مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ﴾ بینگومان ئە‌گه‌ر هه‌ر چی دره‌خت له‌زه‌وی دایه‌قه‌لم و پینووس بی‌ت ﴿وَالْبَحْرُ مُمَدَّدٌ﴾
 هه‌موو دره‌یای زه‌وی بی‌ته‌مره‌که‌ب ﴿مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾ سه‌وت دره‌یای تر دوا‌ی ئەو‌هی
 (باسکرا) بی‌ت به‌مره‌که‌ب ﴿مَا تَقَدَّتْ كَلِمَتُ اللَّهِ﴾ ووته و زانراوه‌کانی خوا‌دوایی نایه‌ن و ته‌واو نابن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی خوا‌زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُكُمْ﴾ دروست
 کردنی هه‌مو‌وتان (له‌سه‌ره‌تاوه) و زیندوو‌کردنه‌وتان ﴿إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً﴾ وه‌ک (دروست کردن و
 زیندوو‌کردنه‌وه‌ی) ته‌نها که‌سیک وایه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا‌بسه‌ری بینه‌یه ﴿۱۸﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 الْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ
 كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
 فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
 ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
 عَنِ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ
 الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ
 وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
 وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَغُلُوبًا﴾ نایا نه‌تزانیه که به‌پرستی خوا شه و ده کات به‌ناو رپوژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الظُّلِّمِ﴾ وه رپوژ ده کات به‌ناو شه ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه خورو مانگی رام هیناوه و خستویه تیه خزمه‌تیانه وه ﴿كُلُّ حَيْرٍ إِلَىٰ اجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه ر یه که یان تائه و ماویه‌یهی (بویان) دیاری کراوه، ده‌گه‌رین و ده‌سورینه وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه به‌پرستی خوا به‌وهی ده‌یکه‌ن خه‌به‌رداره ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ ئەمه له‌به‌ر ئەوه‌یه که بیگومان ته‌نها خوا راسته و حقه ﴿وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطِيلُ﴾ و به‌پرستی ئەوهی هاواری لی‌ ده‌که‌ن و ده‌بیه‌رستتن بیجگه له‌و (خوا) به‌تال و ناراسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه بیگومان هه‌ر خوا بلندو گه‌وره‌یه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَغُلُوبًا﴾ نایا نه‌تزانیه (نه‌ت دیوه) ﴿أَنَّ الْفُلْكَ الْجَرَىٰ فِي الْبَحْرِ يَبْعَثُ اللَّهُ﴾ که که‌شتیه‌کان به‌چاکه و فه‌زلی خوا ده‌رون له‌ده‌ریادا ﴿لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ﴾ بۆ ئەوهی هه‌ندی له‌نیشانه‌کانی خویتان نیشان بدات ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ چونکه به‌پرستی له‌مه‌دا (که‌باسکرا) چهن‌د به‌لگه‌یه هه‌یه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بۆ هه‌موو ئارام‌گریکی شوکرانه برتیر ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ كَاطِفًا﴾ وه هه‌ر کاتی (له‌ده‌ریادا) شه‌بۆلیکی وه‌ک هه‌وره‌کان دایان پوشتی ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (ترسی خنکان و نوم بوونیان بیت) هاوار له‌خوا ده‌که‌ن، دلسوزانه هه‌ر بۆ ئەو ملکه‌چ ده‌بن ﴿فَلَمَّا تَجَاهَرُوا لِلْبُرِّ﴾ ئەمجا کاتی (خوا) رزگاری کردن بۆ وو‌شکانی ﴿فَمَنْهُمْ مَّقْتَصِدٌ﴾ ئەوسا هه‌ندیکیان مام ناوه‌ندی یه (هه‌ندیکی تریان کافره، وه‌دان نانی به‌چاکه‌ی خوادا) ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كَلُّ خَتَّارٍ كُفُورٍ﴾ که‌س نیشانه‌کانی ئیمه ئینکار ناکات جگه له‌به‌یمان شکینانی ناشوکر و (سپله) نه‌بیت ﴿يَتَّبِعُهَا النَّاسُ أَتُفَارِكُونَ﴾ ئەی ئاده‌می خو‌پاریزن له (توله‌ی) به‌روه‌ردگارتان ﴿وَآخَشَوْا أَيُّومًا﴾ له‌و رپوژه‌ش بترسن ﴿لَا يَجْرِي وَالِدٌ عَنِ الْوَالِدِ﴾ هه‌یج باوکی تاوانی روله‌که‌ی هه‌لناگری ﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارِعٌ عَنِ الْوَالِدِ﴾ و هه‌یج روله‌یه‌کیش شتیک له‌تاوانی باوکی هه‌لناگری ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بیگومان به‌لینتی خوا حقه و راسته ﴿فَلَا تَعْرَبْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ که‌واته با‌ژیانی دونیا هه‌لتان نه‌خه‌له‌تینی ﴿وَلَا يَغْرَبْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ وه با‌شیتانی فریوده‌ر به‌(بیانوی به‌زه‌یی و لی بوردن) خوا نه‌تان خه‌له‌تینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ به‌پرستی ته‌نها لای خواهیه زانیاری (کاتی هاتنی) رپوژی دوابی ﴿وَيُنزِلُ الْعَيْتَ﴾ وه هه‌ر خوا باران ده‌بارینی ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ ته‌نها خوا ده‌زانی به‌وهی له‌مندالدانی (دایکان) دایه ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ عَدَاً﴾ وه هه‌یج که‌س نازانی سبه‌ینی (له‌داهاتوودا) چی ده‌کات ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ وه هه‌یج که‌س نازانیت له‌چ شوین و زه‌وی به‌کدا ده‌مریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به‌پرستی خوا زانا و ناگاداره ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأَرِيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّن دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ
 أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذَلِكَ
 عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾ الَّذِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَوَدَّ أَنْ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنَ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ
 رُّوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُوا أءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَءِذَا نَأْتِنَا
 خَلْقٌ جَدِيدٌ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفَّاكُم
 مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْمُوتِ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
 ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ
 الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 ﴿١٣﴾ فذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
 وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
 بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
 رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ
 عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ
 جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
 لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَالَهُمْ
 جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
 فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا
 وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْمُوتِ﴾ * ئە گەر دەبینی کاتیک (له قیامهت دا) تاوانباران ﴿نَاكُورًا وُسَيْدَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ * له حوزوری په روگرد گاریاندا (له خه جاله تی دا) سهریان داخستوه ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾ * (ده لئین) ئە ی په روگرد گاری ئیمه (ئه وهی به لئیت پین دابوین) دیمان و بیستمان ﴿فَأَرْجِعْنَا عَمَلًا صَالِحًا﴾ * دهی بمانگیره وه (بو دونیاتا) کرده وی چاک بکهین ﴿إِنَّا مُوقِنُونَ﴾ * به راستی ئیمه دنیاین (له قیامهت) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَاكَ لَنفْسٍ هُدًى﴾ * ئە گەر بمانویستایه رینموونیمان به هه موو که سی ده دا ﴿وَلَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ * به لام به لئینی من چه سپاو و جیگیر بووه ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ * که بیگومان دوزخ پرده کهم ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ * له جنو که و ئاده می به تیکرا ﴿فَدُفِعُوا بِمَا كَسَبْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ * که واته (سزای دوزخ) بچه زن، چونکه گه یشتن بهم روزه تان له بیر کرد بوو ﴿إِنَّا لَنَسِيتُكُمْ﴾ * به راستی ئیمه ش ئیوه مان له بیر خو مان برده وه ﴿وَدُفِعُوا عَذَابَ الْخَالِدِ﴾ * و سزای به رده وام بچیژن ﴿يَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ * به هوی ئه وهی ده تان کرد (له دونیادا) ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ﴾ * ته نها که سانی باوهر به ئایه ته کانی ئیمه ده هیتن ﴿إِذَا دُكِرُوا بِهَا خُورًا سُجَّدًا﴾ * ههر کاتی بهو (ئایه تانه) ئاموز گاری بکرین ئە که ون به روودا به سوژده بر دنه وه ﴿وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ * و به پاکی ستایشی په روگرد گاریان ده که ن ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ * و خویان به گه وره دانانین ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ * ته نیشتیان دوور ئە که و پته وه له جیگای خه و تنیان (واته: له خه وه له دهن بو شه و نو یژ کردن) ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ * هاوار و نزا له په روگرد گاریان ده که ن به ترس و هیوا وه ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يَنْفَعُونَ﴾ * وله و رۆزی و سامانه ی بیمان داوون ده به خشن ﴿فَلَا تَعَاوَنُوا عَلَىٰ نَفْسٍ﴾ * ئە مجا هیچ که س نازانی ﴿مَّا أَخْفَىٰ لَهُمْ مِن قُرْآنٍ﴾ * چی شار او ته وه بویان له (به هه شت دا که هوی) گه شبوونی چاوه کانن ﴿جَزَاءً يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ * ئەم پاداشته (ده درینه وه) به هوی ئەو کرده وانهی که کردیانه ﴿أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا﴾ * دهی ئایا که سی ئیماندار بووبی ﴿كُن كَانَ فَاسِقًا﴾ * وه که سی که دهر چووبی له ئیمان (و فاسق بووبیت) ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾ * ههر گیز چونیه ک نین ﴿أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ * جا ئه وانهی که باوهریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان کردوه ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا﴾ * ئە وه به هه شتانیکی پر ریزو خوشیان بو ههیه ﴿يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ * به هوی ئەو کرده وانه وهی که دیان کرد ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ * وه ئه وانهی که فاسق بوون ﴿فَمَا لَهُمُ النَّارُ﴾ * ئە وه جیگابان ناگره ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ * ههر کاتی بیانه وی له دوزخ دهر چن ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ * دووباره ده یانگیره وه ناو دوزخ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُفِعُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ * و بییان ده وتری بچه زن سزای ئەو ناگره ی ﴿الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ * که ئیوه باوهرتان پین نه ده کرد ﴿

وَلَنذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
 أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا
 لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينَهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
 ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ
 بِهِ زُرْعَاتًا كُلُّ مِنْهُ أَنْعَمَهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
 يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

﴿وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ﴾ وه به‌راستی ئی‌مه سزای دونیا‌یان بی ده‌چی‌زین ﴿دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾
 جگه‌له سزای هه‌ره گه‌وره (ی دوزخ) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه‌رینه‌وه (بو لای خوا) ﴿وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ وه کی سته‌مکارتره له وه که‌سه‌ی به‌ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گاری نامورژ گاری
 بکریت ﴿فَوَاعِظْ عَنْهَا﴾ دوا نه‌وه روو وه‌ر گپ‌ریت وپشتی تی بکات ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾
 به‌راستی ئی‌مه توله‌ سینه‌رین له تاوانباران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی
 ئی‌مه ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ﴾ ئەمجا گومانت نه‌بی‌ت (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ)
 له‌گه‌یشتنت به‌مووسا (یان گومانت نه‌بی‌ت له‌گه‌یشتنی ته‌ورات به‌مووسا) ﴿وَجَعَلْنَا هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾
 وه ئی‌مه نه‌وه (ته‌وراته) مان کرد به‌رینموونی که‌ری به‌نو ئیسرائیل ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً﴾ وه
 له‌ناو نه‌واندا بی‌شه‌وه‌ایانیکمان دانا ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ رینموونی (خه‌لک) یان ده‌کرد به‌فه‌رمانی ئی‌مه
 ﴿لَمَّا صَبَرُوا وَوَكَّلُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ کاتی خو‌یان گرت و به‌ئایه‌ته‌کانی ئی‌مه دلنیا بوون (باوه‌ری
 به‌ویان هینا) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ﴾ بینگومان په‌روه‌رد گارت بریار دهدات له‌نیوان (به‌نده‌کانی
 دا) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی قیامه‌ندا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تیندا جیا‌وا‌ز بوون
 ﴿أُولَئِكَ يَهْدِي لَهُمْ﴾ ئایا (رینگای راست) روون نه‌بوته‌وه بو‌یان ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ﴾
 که ئی‌مه پیش نه‌مان زور گهل و نه‌ته‌وه‌مان له‌ناو بردووه ﴿يَسْتَوُونَ فِي مَسْكِهُمْ﴾ ئەمان (بی باوه‌رانی
 مه‌ککه) به‌شوین و خانووه (ویران کراوه) کانی نه‌واندا هاتوو چۆ ده‌که‌ن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾
 به‌راستی له (تیا‌چوونی) نه‌واندا چه‌ند به‌لگه‌ی گه‌وره هه‌یه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ده‌ی ئایا نه‌وانه (نه‌وه
 راستیانه) نایستن ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا نابین و نازانن ﴿أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾ که ئی‌مه ناو
 ده‌نیرین بۆزه‌وی ووشکی بی رووه‌ک ﴿فَنُخْرِجْ بِهِ زَرْعًا﴾ ئەمجا به‌هوی نه‌وه (ئاوه‌وه) کشتو‌کال و
 گز و گیا ده‌روینن ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾ که‌نازه‌لیان لینی ده‌له‌وه‌ری و خو‌شیا‌ن لینی ده‌خون
 ﴿أَفَلَا يَبْصُرُونَ﴾ ده‌ی ئایا نه‌وانه نابینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ﴾ وه (بی باوه‌رانی مه‌ککه به‌موسلمانان)
 ده‌لین نه‌م حو‌کم و بریاردانی قیامه‌ته، که‌ی ده‌بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئی‌وه راستگون ﴿
 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی روژی بریاردانی قیامه‌ت
 باوه‌ر هینان سوود ناگه‌یه‌نی‌ت به‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون له‌دونیا‌دا ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ و موله‌تیشیا‌ن
 بی نادری ﴿فَوَاعِظْ عَنْهَا﴾ جا (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) روویان لینی وه‌ر گپ‌ره و گو‌ییا‌ن مه‌ده‌ری
 ﴿وَأَنْتَظِرُهُمْ مُنْتَظِرُونَ﴾ وه تو چاوه‌روانی بکه بینگومان نه‌وانیش چاوه‌روانن ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ
 عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ
 قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۖ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ
 مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ
 بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾
 أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ
 فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ ۖ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا
 أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ
 وَأَزْوَاجُهُ وَأُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ ۖ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ
 أَوْلِيَائِكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خوامی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ﴾ ئە‌هی بی‌غه‌مبه‌ر ﴿بِه‌رده‌وام﴾ له‌خوام بترسه ﴿وَلَا تُطِيعُ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ﴾ به‌گویی کافران و دو‌وروه‌کان مه‌که ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بی‌گومان خوام زانای کار به‌جیبه ﴿وَأَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌شوین ئە‌وه‌بکه‌وه‌که‌له‌په‌روه‌ر دگارت‌ه‌وه‌وه‌حیت بو‌کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ حَيِيرًا﴾ به‌راستی خوام به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت هه‌ر به‌خوام به‌سته ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ وه‌خوام به‌سه‌پاریزه‌ر بیت ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾ خوام دای نه‌ناوه بو‌هیچ بیاویک (ئاده‌میبه‌ک) ﴿مِنْ قَلْبَيْنِ فِي حَوْفِهِ﴾ دوو دل له‌ناوسنگیدا ﴿وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ أَلْسِنَةً﴾ وه‌(خوام) ئە‌وه‌هاوسه‌رانه‌تانی نه‌کردۆته ﴿ظَاهِرُونَ وَمَنْهَنَ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ دایکتان که‌(ظهار) یان له‌گه‌ل ده‌که‌ن (بیان ده‌لین ئیوه‌وه‌ک پشتی دایکمان وان بو‌ئیمه) ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ وه‌خوام به‌کور کراوه‌کانتانی نه‌کردۆته کورتان ﴿ذٰلِكَ قَوْلُكُمْ يٰٓأَفْوَاهُكُمْ﴾ ئە‌وه‌وه‌قسه‌ی سه‌ر زاره‌کی تانه ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ خواش ووته‌ی راست ده‌لی ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ هه‌ر ئە‌ویش ری‌نموونی (خه‌لک) ده‌کات بو‌ری‌گای راست ﴿أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ﴾ (ئوه‌وه‌ب کور کراوانه) به‌ناوی باوکیانه‌وه‌بانگیان بکه‌ن ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئە‌وه‌ه‌راسته‌ر به‌لای خاوه ﴿فَإِنْ لَرْتَعٰمُواْ اٰبَآءَهُمْ﴾ ئە‌مه‌جا ئە‌گه‌ر باوکیان نه‌ناسن (تابه‌ناویانه‌وه‌بانگیان بکه‌ن) ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوٰلِيكُمْ﴾ ئە‌وانه‌برای تاپنی و‌دۆست و‌خۆشه‌ویستانتان ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ هیچ‌گوناهینکتان له‌سه‌رنی‌یه له‌و (بانگ کردنه‌دا) که‌به‌نه‌زاین گوتبتان (پیش‌هاتنی ئە‌م‌ئایه‌ته) ﴿وَلَكِنْ مَّا تَعَدَّتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به‌لام (گوناهبار ده‌بن) ئە‌گه‌ر به‌دل و‌به‌ده‌س ئە‌نه‌قه‌ست بیکه‌ن ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوام لی‌سورده‌ی میهره‌بانه ﴿الَّذِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أٰنْسِهِمْ﴾ بی‌غه‌مبه‌ر ﴿له‌خودی بر‌واداران بو‌خویان له‌پیشتره ﴿وَأَرْوٰجُهُمْ وَأُمَّهَاتُهُمْ﴾ خیزانه‌کانیشی دایکی باوه‌ر داران ﴿وَأَوْلُو الْأَزْحَابِ﴾ وه‌وانه‌ی (به‌نه‌سه‌ب) خزمی‌یه‌کترن (ئه‌گه‌ر موسلمان بن) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له‌قورئانی خودا بو‌یه‌کتری له‌پیشترن (میرات له‌یه‌کتر به‌رن) ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ له‌ئیمانداران و‌کوچه‌ران (که‌خزم نین) ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا لَآ أُولِيَٰكُمْ مَعْرُوفًا﴾ مه‌گه‌ر خۆتان چاکه‌یه‌ک (به‌خشین یا وه‌ستی) بو‌دۆست و‌خۆشه‌ویستانتان بکه‌ن ﴿كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ ئە‌وه‌بر‌پاره له‌قورئان (یان له‌لوح

المحفوظ دا) نوسراوه ﴿۱﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمَنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
 لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
 ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
 جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
 مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
 وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَ ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَرُزِلُوا
 زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ
 مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
 مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ
 إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
 لَأَنفَرُوا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا لَيْسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
 اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَرَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ ﴿١﴾﴾ (ئہی موحمہ مد ﷺ بیریان بخہرہ وہ) کاتئی کہ پھیمانمان وەر گرت
 له پیغہ مہبران ﴿وَمِنْكَ وَمَنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ﴿٢﴾﴾ ہہرہ ہا له تو و له نوح و له ئیبراہیم و
 له موسا و له عیسا کوری مریم ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا عَلَيْهِمْ ﴿٣﴾﴾ و له ہہ موویان پھیمانی بہ ہیز و بتہ و مان
 وەر گرت ﴿لَيْسَلَّ الصَّالِفِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ﴿٤﴾﴾ بؤ ئہوی (خوا) پر سیار له راست گوئیان بکات دہ بارہی
 راستییان ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٥﴾﴾ و سزای پر ئیش و نازاریشی نامادہ کردوہ بؤ بی باوہران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴿٦﴾﴾
 کاتئی ئہو کہ سانہی کہ باوہرتان ہیناوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴿٧﴾﴾ بیر له چاکہ و نیعمہ تی
 خوا بکہ نہوہ بہ سہر تانہوہ ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ ﴿٨﴾﴾ کاتئی له شکر ئیکی زورتان بؤ ہات (له جہنگی خہندہ قدا)
 ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا ﴿٩﴾﴾ ئہ مجا ئیمہ بابہ کی بہ ہیز مان بؤ ناردن ﴿وَجُنُودًا لَّا تَرَوُهَا ﴿١٠﴾﴾ و له شکر ی (فریشتہ ش)
 کہ ئیوہ نہ تان بینین ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١١﴾﴾ و ہ خوا بہوہی ئیوہ دہ یکہن بینایہ ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ ﴿١٢﴾﴾
 مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ ﴿١٣﴾ کاتئی (بی باوہران) ہیرشیان بؤ ہینان له سہروو تانہوہ و له خوار تانہوہ
 (چوار دوری مہدینہ بیان گرت) ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ ﴿١٤﴾﴾ وہ چاوہ کان ئہ بلہ ق بون ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ ﴿١٥﴾﴾
 الْحَنَاجِرَ ﴿١٦﴾ و دلہ کان (له ترسا) گہ شیبوونہ گہروو ﴿وَتَطَوَّنَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١٧﴾﴾ و گومانی جور بہ جور تان
 بہ خوا دہ برد ﴿هُنَاكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾﴾ لهویدا ئیمانداران تافی کرانہوہ ﴿وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١٩﴾﴾ وہ
 راوہ شیران بہ راوہ شان دنیکی توند ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ﴿٢٠﴾﴾ (بیر بکہ نہوہ) کاتئی
 دوو پروہ کان و ئہوانہی له دلیندا نہ خوشی ہہبوو ووتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٢١﴾﴾ خوا
 پیغہ مہبرہ کہی بیجگہ له تہ فرہدان ہیچ بہ لئینکیان پی نہ داین ﴿وَلَا قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ ﴿٢٢﴾﴾ وہ کاتئی
 دہستہ بہ لہو (دو پرووانہ) ووتیان: ﴿يَا أَهْلَ يَرْبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ﴿٢٣﴾﴾ ئہی دانیشتوانی مہدینہ ئیرہ
 جئی مانہ و تان نی بہ دہی بگہر ئنہوہ ﴿وَيَسْتَعِذُّ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّجِي ﴿٢٤﴾﴾ وہ کوہ لئی تر له وان مؤلہ تی گہر انہوہ
 له پیغہ مہبر ﷺ دہ خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنَّا بِنُورِنَا عَاورُونَ ﴿٢٥﴾﴾ دہیان ووت: خانوہ کانمان بی پاریزہر و پروت
 و کہ لئناویہ ﴿وَمَا هِيَ بِعَاورَةٍ ﴿٢٦﴾﴾ له کاتئی کدا واش نہبوو (کہ دہیان ووت) ﴿إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٢٧﴾﴾ ئہوان تہنہا
 مہبہستیان ہلہاتن بوو (له جہاد کردن) ﴿وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنَ آقْطَارِهَا ﴿٢٨﴾﴾ وہ ئہ گہر ہیرش بہنیرایہ تہ
 سہریان له ہہموو لایہ کی (مہدینہ) وہ ﴿ثُمَّ سِيلُوا الْقَيْسَةَ لِاتْوَعَا ﴿٢٩﴾﴾ ئہ مجا داوای کافر بوون و جہنگ
 کردنیان لی بکرایہ (دژ بہ تو ئہی موحمہ مد ﷺ) داوا کہیان بہ جئی دہینا (و بہ گوئیان دہ کردن)
 ﴿وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا لَيًّا ﴿٣٠﴾﴾ وہ ئہم داوایان دوانہ دہ خست ماوہ بہ کی کہم نہ بیت ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا ﴿٣١﴾﴾
 اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ﴿٣٢﴾ بیگومان ئہوانہ له پیش ئہم (پرداوہ) پھیمانیان بہ خوا دابوو ﴿لَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا دَبْرًا ﴿٣٣﴾﴾ کہ (له
 غہزادا) پشت ہلناکہن و راناکہن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾﴾ وہ پھیمانی درا بہ خوا (خواہنہ کہی)
 لئیر سراو دہبی ﴿٣٥﴾

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا
 لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ
 إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
 لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً
 عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
 كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
 بِاللِّسَانِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ
 اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ
 الْأَحْزَابَ لَمْ يَدْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ
 بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ
 مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
 لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾
 وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ﴾ (تہی مو حہ مہد ﷺ بہ دو و ر و و ہ کان) بلیٰ ہلہاتن سو و دتآن بیٰ ناگہ یہ نی ﴿لَنْ فَرَّزْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ﴾ تہ گہر لہ مردن یا کوشتن ہلہیین (خوتان بدزنہ وہ) ﴿وَإِذْ أَلَمْتُمْ بِالْأَقْيَلِكُمْ﴾ جا لہ و کاتہ دا بہ ہرہ و خو شی ژیان تان بیٰ نادریٰ ما و یہ کی کہم نہ بیٰ ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بلیٰ کیہ تہ و کہ سہی ٹیوہ لہ خوا دہ پاریزی؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بَعْضُكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بَعْضُكُمْ رَحْمَةً﴾ تہ گہر خوا زیان و خرابہ یان بہ زہی و رہ حمہ تی بو ٹیوہ بویت ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگہ لہ خوا بو ٹیوہ و نیہ ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ہیچ پشتیوان و یار مہ تی دہ ریک ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ﴾ بیگومان خوا دہ زانی بہ و کہ سانہ تان کہ ٹاستہ نگ دروست دہ کات لہ ریگہی (موسلمانان بو جیہاد کردن) ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِنَّا﴾ کہ بہ برادہرہ کانیان دہ لئین: و ہرن بولای ٹیمہ (و خو یان دہ دزبہ وہ لہ جیہاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ تہ وانہ نایہن بو جہنگ و غہ زا زور بہ کہ می نہ بیت ﴿أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ﴾ لہ ٹاستی ٹیوہ دا (تہی موسلمانان تہ وانہ) چرو و کن ﴿فَإِذَا جَاءَ الْحَوْفُ﴾ تہ مجا کاتیک (بہ ہوی جہنگہ وہ) ترس و بیم پہیدا بیت ﴿رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ دہ یان بینی بہ جو ری سہ یرت دہ کہن (لہ ترسی جہنگ) ﴿تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ﴾ چاویان بہم لا و لادا دہ سو ری ﴿كَأَنَّهُمْ يَنْشَأُونَ مِنْ أَلَمَاتٍ﴾ بہ وینہی کہ سیک لہ سہرہ مہر گدا بیہوشی بہ سہر دا بیت ﴿فَإِذَا ذَهَبَ الْحَوْفُ﴾ بہ لام کاتی ترسہ کہ روشت و نہما ﴿سَلَفُكُمْ بِالْأَيْسَةِ جَدَادٍ﴾ بہ زمانی تیژ زمانتان لی در یژ دہ کہن (وہ داوای غہ نیمہ تان لی دہ کہن) ﴿أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ﴾ کہ چی چرو وک و رژدن لہ سہر مال و غہ نیمہ ت ﴿أَوَلَيْكَ لَمَ يُؤْمِنُوا﴾ تائہ وانہ باوہریان نہ ہینا بوو ﴿فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ بوہ خوا کردہ وہ یانی بو چہ ل کردنہ وہ ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وہ تہ مہ بہ لای خواوہ (کاریکی) ٹاسانہ ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ ایان دہ زانی کو مہ لہ کان (لہ شکر یان ہینا بوو) نہ روشتون ﴿وَإِنِّيَأْتِ الْأَحْزَابُ﴾ وہ تہ گہر تہو کو مہ لانہ بگہر پینہ وہ (بو سہر مہ دینہ) ﴿يُودُوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَحْزَابِ﴾ ٹاواتیان دہ خواست کہ لہ ناو (مہ دینہ) عہرہ بہ دہشتہ کیہ کان بہ دوور بوونایہ (لہ ترسی جہنگ) ﴿يَسْتَأْذِنُ عَنْ آبَائِكُمْ﴾ لہ دوورہ ہر سیاریان لہ ہہ والی ٹیوہ بگردایہ ﴿وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ﴾ وہ تہ گہر لہ ناو ٹیوہ دا بوونایہ ﴿مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ جہنگیان نہدہ کرد زور بہ کہ می نہ بیٰ ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی لہ پیغہ مہری خوا دا ﷺ بو ٹیوہ ہہیہ ﴿أَسْوَدَ حَسَنَةً﴾ سہر مہ شقی و پیسہ وایہ تی چاک ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بو کہ سیک بہ ہیوای خواو (پادا شتی) روژی دوایی یہ ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ وہ زور یادی خوا دہ کات ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾ وہ کاتی ٹیمانداران تہو کو مہ لانہ یان دی (لہ شکر یان ہینا بوو بو سہر مہ دینہ) ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ووتیان تہ مہ تہو بہ لئینہیہ خوا و پیغہ مہرہ کہی بہ ٹیمہ یان دا بوو ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا و پیغہ مہرہ کہی راستیان فہر موو ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (ہانتی تہو ہہ موو ہیزہی کوفر) باوہر داران تہ نہا ٹیمان و ملکہہ چیان بیٰ زیادی کرد ﴿

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ
 قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٤٣﴾ لِيَجْزِيَ
 اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٤٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
 الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٤٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُواهُمْ مِّنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَّاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
 فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٤٦﴾ وَأَوْرَثَكُمُ أَرْضَهُمْ
 وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٤٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَرْوَاجِكُمْ إِن كُنْتُمْ تَرِيدُونَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعِكُنَّ وَأُسْرِحَكُنَّ
 سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ تَرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ
 الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾
 يٰ نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنِ يَا تِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفْ
 لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٥٠﴾

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ له ناو باوه پر داران دا پیاوئیک هه ن ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له گه له
 نه و په یمانه ی که دا بویان به خوا ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ نه مجا هه ندیکیان نه زرو به لیتی خو ی به جی هیناو
 (شه هید بو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ بَنَىٰ ظَنًّا﴾ هه ندیکیشیان چاوه پروانن (وهیشتا له ژیاندان) ﴿وَمَا بَدَلُوا تَبَدُّلاً﴾ هیچ
 گورانیکیان (له به لیتی خو یان دا) نه کردوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾ بوئه وه ی (خوا) پاداشتی
 راست گویان بداته وه به هو ی راستی به که یانه وه ﴿وَبِعَذَابِ الْمُتَّقِينَ إِن شَاءَ﴾ وه سزای دوو پرووه کان
 بدات نه گه ر بیهو یت ﴿أَوْ يُتَوَّبَ عَلَيْهِمْ﴾ یان ته و به یان لی گیرا کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بیگومان
 خوالیورده ی میهره بانه ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ﴾ وه خوا کافره کانی (قوره یش که له شکر یان
 هینابوو بو سهر مه دینه) گه رانده وه به رق و مه راقه وه (بو ولاتی خو یان) ﴿لَوَيْتَ الْوَاحِدَ﴾ هیچ خیر و
 ناواتیکیان (له ناو بردنی ئیمانداران) ده ست نه که وت ﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ خوا ئیمان دارانی
 له جه ننگ پاراست (به هو ی بای توند و فریشته وه کافرانی پرژو بلا و کرد) ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ وه خوا
 هه میسه به هیزی به ده سه لانه ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به نی قوره یزه) که پشتگیری
 نه وان (قوره یش و غه طفان) یان کرد خوای گه و ره هینانیه خواره وه ﴿مِنْ صِيَاحِهِمْ﴾ له قه لا کانیان
 ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه ترسی خسته ناو دلپانه وه ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ کومه لیکیان ده کوزن
 ﴿وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾ وه کومه لیک ی تریان به دلیل ده گرن ﴿وَأُورِثُكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ (دوای
 تیاچوونی نه وان خوا) زهوی و خانوو سامانی نه وانی دا به ئیوه ﴿وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْرُهَا﴾ هه روه ها زهوی
 یه کیش که پستان پیانه نابوو ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ وه خوا به سهر هه موو شینکدا به توانایه ﴿
 ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لَأُزْجِكَ﴾ نه ی پیغه مبه ر ﴿بِهِ خَيْرًا نَّه كَانَتْ بَلِي﴾ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾
 نه گه ر ئیوه ژیبانی دنیا و رازاوه ی نه وتان دهوی ﴿فَتَعَالَىٰ أُمَمِعْكَ﴾ ده ی هه مووتان و هرن موته تان
 پین بدهم (موته پاره و شتومه کیکه ده درپته نافرته ی ته لاق دراو) ﴿وَأَسْرَحْكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ وه ته لاق تان
 بدهم به ته لاق دانیکی چاک و بن زسان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه نه گه ر ئیوه
 خوا و پیغه مبه ره که ی و پاداشتی رورزی دوایی تان دهوی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَكْرَمُ لِلْحَسَنَاتِ مِنْكُمْ﴾ نه وه بیگومان
 خوا ناماده ی کردوه بو چاکه کاران له ئیوه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿يُنِسَاءَ النَّبِيِّ﴾ نه ی
 خیزانه کانی پیغه مبه ر ﴿مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ هه ر کام له ئیوه گونا هیک ی گه و ره بکات
 ﴿يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بو دوو به رابه ره ده کرپته وه به دوو قاتی (خه لکی تر) ﴿وَكَانَ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه هم کاره ش بو خوا ئاسانه ﴿

* وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَدْنَسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ أَتَقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأذْكَرْنَ مَا يَتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ لَلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (ئه‌ی خیزانه کانی پیغمبر ﷺ) هەر کام له ئیوه له‌سه‌ر گویرایه‌لی خواو پیغمبره‌که‌ی به‌رده‌وام بیت ﴿وَعَمَلْ صَالِحًا﴾ وه کرده‌وی چاکیش بکات ﴿وُذُهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ﴾ دوو جار پاداشتی پی‌ده‌دین ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ رِزْقًا كَرِيمًا﴾ وه رۆزیه‌کی چاک و خوشمان بۆ ناماده کردووه (له‌به‌ه‌شت دا) ﴿يَسَاءَ النَّبِيُّ﴾ ئه‌ی ژنانی پیغمبر ﷺ ﴿لَسْتَ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئیوه وه‌ک هیچ یه‌ک له‌ئافره‌تانی دیکه‌نین ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ ئه‌گه‌ر خۆتان پباریزن و له‌خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعَنَّ بِالْقَوْلِ﴾ که‌واته به‌خه‌مه‌وه نازه‌وه قسه‌مه‌که‌ن (وه‌ک ئافره‌تانی ره‌وشت نزم) ﴿فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ نه‌وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌دلی نه‌خۆشه (ده‌رون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَقُلْنَا قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ (که‌واته) قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه له‌ماله‌کانی خۆتاندا بمیننه‌وه ﴿وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ﴾ وه زینه‌ت و جوانی خۆتان ده‌رمه‌خه‌ن (له‌ناو خه‌لکی نامه‌حه‌رده‌دا) وه‌کو خۆده‌ر خستنی ئافره‌تانی سه‌رده‌می نه‌فامی یه‌که‌م (پیش ئیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾ نو‌یز بکه‌ن و زه‌کات بدن ﴿وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گویرایه‌لی خواو پیغمبره‌که‌ی بکه‌ن ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ده‌به‌ویت ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ئه‌ی ئال و به‌یتی (پیغمبر ﷺ) هەر جوړه‌پیس‌ی و گوناھیک له‌ئیوه دووربخاته‌وه ﴿وَيُطَهِّرَ تَطْهِيرًا﴾ و پاک و خاوینتان بکاته‌وه به‌ته‌واوی ﴿وَأَذْكَرْتَ مَا يُشْفِي فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه بیربکه‌نه‌وه له‌وه‌ی ده‌خوینریت له‌ماله‌کاتاندا ﴿مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ له‌ئایه‌ته‌کانی خواو دانایی (فه‌رموده‌کانی پیغمبر ﷺ) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا ووردینی ناگاداره ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ به‌راستی پیاوه‌موسلمانه‌کان و ئافره‌ته‌موسلمانه‌کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیاوه‌باوه‌رداره‌کان و ئافره‌ته‌باوه‌رداره‌کان ﴿وَالْقَاتِلِينَ وَالْقَاتِلَاتِ﴾ و پیاوانی هه‌میشه‌گویرایه‌ل و ئافره‌تانی هه‌میشه‌گویرایه‌ل ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوه‌راست گوکان و ئافره‌ته‌راست گوکان ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی خوگر و به‌ئارام ﴿وَالْحَشِيصِينَ وَالْحَشِيصَاتِ﴾ وه پیاوانی له‌خوا ترس و ژنانی له‌خوا ترس ﴿وَالْمُنْصَدِّقِينَ وَالْمُنْصَدِّقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی به‌خشنده ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی رۆزوه‌وان ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ پیاوان و ئافره‌تانی داوین پاک ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ پیاوانی که‌زۆر یادی خوا ده‌که‌ن و ئافره‌تانی که‌زۆر یادی خوا ده‌که‌ن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده‌ی کردووه بۆ هه‌موویان ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لینخۆشبوون و پاداشتی گه‌وره ﴿٢٥﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
 لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ^{٣٦} وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 مُبِينًا ^{٣٦} وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
 أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ
 مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ^{٣٧} فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ
 مِنْهَا وَطَرَازَ وَجَنَّكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
 أَنْزَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَازًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا
^{٣٧} مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ وَسُنَّةَ اللَّهِ فِي
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ^{٣٨} الَّذِينَ
 يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنْ
 بِاللَّهِ حَسِيبًا ^{٣٩} مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ
 رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ^{٤٠} وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ^{٤٠}
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ^{٤١} وَسَبِّحُوهُ
 بُكْرَةً وَأَصِيلًا ^{٤٢} هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
 لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ^{٤٣}

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾ بۆ هیچ بیباو و ئافره‌تیکی باوهر دار نییه ﴿إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾ کاتی خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی بریاری ههر کاریکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمْ لِحَافَةٌ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (بویان نی‌یه) که‌سه‌ریشک بن له‌کاره‌که‌باندا ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه ههر که‌س سه‌رپیچی خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی بکات ﴿فَقَدْ صَلَّ صَلًّا مُمِيتًا﴾ ئە‌وه به‌راستی گو‌مرا بو‌وه به‌گو‌مرا بو‌نیکی ئاشکرا ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بیربکه‌روهه) کاتی‌ک ده‌توت به‌که‌سینک (زه‌یدی کوری حاریشه) که‌خوا نیعمته‌ی به‌سه‌ردا ریشتوو، تویش چاکه‌ت له‌گه‌لدا کردبوو (به‌نازاد کردنی و په‌روه‌ده‌کردنی) ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ رَجُلٌ﴾ خیزانت (زه‌ینه‌ب) لای خؤت را‌گروه بیه‌ئله‌وه ﴿وَأَتَىٰ اللَّهَ﴾ وه له‌خوا بترسه ﴿وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له‌دلی خؤندا شتیک ده‌شاریته‌وه که‌خوا ئاشکرای ده‌کات ﴿وَتُخْفِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَحْوَجُ أَنْ تَخْشَهُ﴾ وه له‌(قه‌سی) خه‌لک ده‌ترسی له‌کاتی‌کدا خوا شیاوتره‌که‌لیی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾ ئە‌مجا کاتی زه‌ید پئویستی به‌ (زه‌ینه‌ب) نه‌ما و ته‌لا‌قیدا ﴿رَوَّجْتَهَا﴾ نیمه (زه‌ینه‌ب) مان لی‌ ماره‌کردیت ﴿لِيَكُنْ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بۆ ئە‌وه‌ی هیچ نار‌ه‌حه‌تی (وتاوانی) نه‌بی‌ت له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجٍ أُذْعِبْنَهُمْ﴾ له‌(ماره‌کردنی) ژنانی به‌کوپر کراوه‌کانی‌اندا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ کاتی پئویستیان پیمان نه‌ماو ته‌لا‌قیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وه فه‌رمانی خوا (به‌ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب بؤ) دراوه و براوه‌یه ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیچ نار‌ه‌حه‌تی (تاوان) ی‌ک له‌سه‌ر پیغه‌مبهره ﴿وَاللَّهُ نَبِيَّهُ﴾ ﴿فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾ له‌(ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب) که‌خوا بریاری داوه‌بو‌ی ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ باوو سونه‌ت و رینگای (دانراوی) خوا‌یه ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو پیغه‌مبهرانی له‌مه‌و پی‌شدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ وه فه‌رمانی خواش بریاریکی براوه‌یه (وده‌بی‌ت جی به‌جی بکری‌ت) ﴿الَّذِينَ يَبُلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ﴾ که‌سانی که‌به‌یامه‌کانی خوا راده‌گه‌یه‌نن ﴿وَيَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه له‌(خوا) ده‌ترسن و بی‌جگه‌له‌خوا له‌که‌سی تر ناترسن ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خوا به‌سه‌که‌چاودیر و لی‌پرسره‌وه بیت ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ موحه‌مه‌د ﷺ باوکی هیچ یه‌ک له‌بیباوه‌کانتان نیه (نه‌زه‌یدی کوری حاریشه و نه‌هیچ که‌سینک تر) ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ به‌لکو ئە‌وه‌و نیرداری خواو کؤتا هه‌مینی پیغه‌مبهرانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه خوا به‌هه‌موو شتیک زانایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وانه‌ی باوهرتان هیناوه ﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ زور یادی خوا بکه‌ن ﴿وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به‌پاکی یادی خوا بکه‌ن به‌به‌یانیان و ئیواراندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ ئە‌وه و زاتی‌که‌به‌زه‌یی خو‌ی ده‌رژینی به‌سه‌رتاندا ﴿وَمَلَكِكُمْ﴾ و فریشته‌کانی داوای لی‌پوردنتان بو‌ده‌که‌ن ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به‌وه‌و یه‌وه (خوا) له‌تاریکی یه‌کانه‌وه‌ده‌رتان دینی به‌ره‌و نو‌ور و پرو‌وناکی (ئیمان و ئیسلام) ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ وه خوا به‌به‌زه‌یه‌به‌ئیمانداران ﴿

مَحِيَّتَهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ وَسَلَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
 إِلَى اللَّهِ بِآذِنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا
 مَنْ اللَّهُ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تَطِعِ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ
 وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
 فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
 يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمَّتِكَ
 وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَأُمَّرَةً
 مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
 خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
 عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
 يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

﴿يَحْيِيهِمْ يَوْمَ يَقُولُ اللَّهُ لَهُ سَلَامٌ﴾ رُوژِيك باوه‌رداران ده‌گه‌نه خزمهت ئەو (خوا) به‌خیرها تنيان به (ووشه‌ی) سه‌لامه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ وه خوا پاداشتی چاکی بۆ ئاماده کردون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئە‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینگومان ئی‌مه تۆمان ناردوو‌ه (بۆ خه‌لکی) ﴿شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌شایهت و مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾ و به‌بان‌گخواز بۆ (رینگه‌ی) خوا به‌فه‌رمانی ئەو ﴿وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ و چراپه‌کی رووناک که‌ره‌وه ﴿وَبَشِيرًا لِّلْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه مژده‌بده به‌ئیمانداران که‌بینگومان بۆ ئەوان هه‌یه ﴿مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَرِيمًا﴾ به‌ه‌ره‌و به‌خششیکی گه‌وره له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَلَا تُطِيعُوا الْكٰفِرِينَ وَالمُنٰفِقِينَ﴾ گو‌یرایه‌لی کافران و دوو‌رووان مه‌که ﴿وَعَزَّزْنَا لَهُمُ مَدَدًا مِّنَ النَّارِ﴾ گوی مه‌ده به‌نازار دانی ئەوان (بۆ تو) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت هه‌ر به‌خوا بیه‌سته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلاً﴾ وه خوا به‌سه که‌پشتیوان بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ه‌ی ئەوانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿إِذْ أَنْكَرْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ کاتی ئافه‌رە‌تانی ئیمانداران ماره‌کرد ﴿ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ له‌پاشان له‌پیش ئەوه‌ی بچنه‌لایان ته‌لاقتان دان ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدُوٍّ لَّعَنُوهُنَّ﴾ ئەوه له‌سه‌ریان نییه بۆ ئیوه هه‌یچ عیده‌ده‌یه‌ک هه‌لژمیرن ﴿فَتَتَّعَوْهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ﴾ که‌واته موته‌عیان (پۆشاک و نوین بۆ دلخۆشیان) بده‌نی و ته‌لاقیان بده‌ن ﴿سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ به‌ته‌لاقدانیکی جوان و رینک و پینک ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحَلَّلْنَا لَكَ﴾ ئە‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینگومان ئی‌مه چه‌لا‌لمان کرد بۆ تو ﴿أَزْوَاجَكَ الَّتِي أَتَيْتَ أَجُورَهُنَّ﴾ ئەو هاوسه‌رانه‌ت که‌ماره‌بیت پی داوون ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَمَا آفَأَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ هه‌روه‌ها ئەو که‌نیزه‌کانه‌ی که‌خوا ده‌ستی تۆی خستن (به‌هۆی زالی بوونت به‌سه‌ر کافراندا) ﴿وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ﴾ و (بۆمان چه‌لال کردویت) کچانی مامت و کچانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ﴾ و کچانی خالت و کچانی پورت (خوشکی دایکت) ﴿الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ﴾ ئەوانه‌ی که‌کۆچیان کرد له‌گه‌لت ﴿وَأَمْرًا مِّنْهُنَّ﴾ ئەوه‌ها ئافه‌ره‌تیکی ئیماندار ئە‌گه‌ر خۆی بیه‌خشی به‌پیغه‌مبه‌ر (به‌بی ماره‌یی) ﴿إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ ئە‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ویستی ماره‌ی بکات ﴿خَالَصَةً لَّكَ مِنَ الدُّنْيَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ئه‌مه‌یان) ته‌نیا بۆ تو دروسته به‌جیا له‌ئیماندارانی تر ﴿فَدَعَلْنَا مَا قَرَضْنَا عَلَيْهِمْ﴾ به‌راستی ئی‌مه ده‌زانین چیمان پیوست کردوو‌ه له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ده‌رباره‌ی هاوسه‌رکانیان و که‌نیزه‌که‌کانیان ﴿لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌یچ له‌لات زه‌حمه‌ت و گران نه‌بی (که‌شتانیکت به‌جیا له‌موسلمانان بۆ دروسته) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَّحِيمًا﴾ وه خوا لی‌بوره‌ی میهره‌بانه ﴿

* تُرْجَى مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ وَمَن ابْتَغَيْتَ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ
 وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَاءِ آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
 النِّسَاءُ مَن بَعْدَ وَلَا أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِمنْ أَزْوَاجَ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
 إِلَّا أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرٍ إِنَّهُ وَلَٰكِن
 إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِبِينَ
 لِحَدِيثِ إِن ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَىٰ النَّبِيُّ فَيَسْتَحْيِ ءَمِنْكُمْ
 وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِ ءَمِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ
 مِن وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ
 وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَن تَنكِحُوا أَزْوَاجَهُ
 مِن بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾
 إِن تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ خُفُّوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

﴿ تُرْجَىٰ مَن نَّشَاءُ مِنهُنَّ ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) (سهره‌ی) هه‌ریه کیك له‌خیزانه کانت و ویست دوا‌ی بخه
 ﴿ وَتُؤْتَىٰ إِلَیْكَ مَن نَّشَاءُ ﴾ و هه‌ر یه‌کی له‌وانت و ویست (بیتسی بخه‌و) بیهیته بو لای خوت ﴿ وَمَن أَتَعَيْتَ
 وَمَن عَزَلْتَ ﴾ و هه‌ر کامت بویت (بیته لات) له‌وانه‌ی به‌ر که‌نارت کر دوون له‌وه‌و پیش ﴿ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكَ ﴾
 هیچ گونا‌هیکت له‌سه‌ر نییه ﴿ ذَلِكَ أَذِّنُكَ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ ﴾ (سه‌ریشک کر دنه) نزیک‌تره که‌چا‌وو
 دل‌یانی پی‌گه‌ش بیته‌وه ﴿ وَلَا یَحْزَنَنَّ ﴾ و خه‌ف‌ه‌ت نه‌خون ﴿ وَیَرْضَیْنَ بِمَا آتَیْتَهُنَّ کُلُّهُنَّ ﴾ و هه‌مو‌ویان
 رازی بن به‌وه‌ی که‌بیت دا‌وون ﴿ وَاللَّهُ یَعْلَمُ مَا فِی قُلُوبِکُمْ ﴾ وه‌خوا ده‌زانی به‌وه‌ی که‌له‌دل‌تاندایه
 ﴿ وَكَانَ اللَّهُ عَلِیْمًا حَلِیْمًا ﴾ وه‌خوا زانای له‌سه‌ر خو‌یه ﴿ لَا یَحِلُّ لَکَ الْیَسَاءُ مِن بَعْدُ ﴾ دوا‌ی نه‌مانه
 (که‌ها‌وسه‌رتن) هیچ‌ثا‌فره‌تیکت بو‌حه‌لال نییه ﴿ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بَیْهِنَ مِنْ أَزْوَاجٍ ﴾ و ناشتوانی بیان
 گو‌ری به‌ها‌وسه‌رانی تر ﴿ وَلَوْ أَعْجَبَکَ حُسْنُهُنَّ ﴾ هه‌ر چه‌نده به‌جوانیان سه‌رسام بیت (رینک و پیکیان
 سه‌ر نجت رابکیتسی) ﴿ إِلَّا مَا مَلَکَتْ یَمِیْنُکَ ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که‌نیزه‌ک بیته‌خوا‌وه‌نی ﴿ وَكَانَ اللَّهُ عَلَی کُلِّ
 شَیْءٍ رَّحِیْمًا ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌مو‌و شتیکدا‌چا‌ودیره ﴿ یَا أَيُّهَا الَّذِیْنَ آمَنُوا ﴾ ئهی نه‌وانه‌ی با‌وه‌رتان
 هیتا‌وه ﴿ لَا تَدْخُلُوا بُیُوتَ النَّبِیِّ ﴾ مه‌چه‌نه ژو‌روه‌و بو‌ماله‌کانی بی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ﴿ إِلَّا أَنْ یُؤْذَنَ لَکُمْ إِلَى الطَّعَامِ ﴾
 مه‌گه‌ر رینگه‌تان پی‌بدری بو‌نان خوار دتیک ﴿ غَیْرَ نَظَرِینَ اِیْنَهُ ﴾ بی‌نه‌وه‌ی چا‌وه‌روانی پینگه‌یشتنی
 بکه‌ن ﴿ وَلَا یَكُنْ إِذَا دُعِیْتُمْ فَادْخُلُوا ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بانگ کران (بو‌نان خوار دن) نه‌وسا بر‌ونه ژو‌روه‌وه
 ﴿ فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا ﴾ نه‌مجا‌نه گه‌ر خوار دنه که‌تان خوار د بلا‌وه‌ی لی‌بکه‌ن ﴿ وَلَا مُسْتَسْقِیْنَ لِحَدِیْثٍ ﴾
 وه‌مه‌میننه‌وه بو‌قسه کر دن ﴿ إِنْ ذَلِکُمْ کَانَ یُؤْذِی النَّبِیَّ ﴾ چونکه به‌راستی نه‌و (مانه‌وه‌تان) نازاری بی‌غه‌مبه‌ر
 ﷺ) ده‌دات ﴿ فَبَسَّحْیَ مِنْکُمْ ﴾ نه‌ویش شه‌رم ده‌کات لی‌تان (که‌بی‌ده‌نگه) ﴿ وَاللَّهُ لَا یَسْتَحِیْهِ مِنَ الْحَقِّ ﴾
 به‌لام خواله (ووتتی) هه‌ق شه‌رم ناکات ﴿ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا ﴾ وه‌هه‌ر کاتی دا‌وای شتیک‌ی نا‌والم‌تان
 کر دله (ها‌وسه‌ره‌کانی بی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿ فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ﴾ نه‌وه له‌پشتی په‌رده‌وه لی‌بان دا‌وا‌کن
 ﴿ ذَلِکُمْ أَظْهَرُ لِقَائِکُمْ وَقُلُوبِکُمْ ﴾ نه‌وه (شبه‌وه دا‌وا کر دنه) تان خا‌وین تره بو‌دلی ئی‌وه‌و نه‌وانیش
 ﴿ وَمَا کَانَ لَکُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ ﴾ به‌هیچ شبه‌ویه بو‌ئی‌وه دروست نی‌یه نازاری (دلی) بی‌غه‌مبه‌ری
 خوا‌بدن ﴿ وَلَا أَنْ تَتَّکُمُ الْأَرْوَاحُ مِنْ بَعْدِهِمْ أَبَدًا ﴾ وه‌هه‌ر گیز نابی‌خیزانه‌کانی پاش خو‌ی ماره‌بکه‌ن
 ﴿ إِنْ ذَلِکُمْ ﴾ به‌راستی نه‌و (نا‌زاردانی دل و ماره‌کر دنه) تان ﴿ کَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِیْمًا ﴾ به‌لای خوا‌وه
 (گونا‌هیکی) زور گه‌وره‌یه ﴿ إِنْ بُدُوا شِیْئًا ﴾ نه‌گه‌ر هه‌ر شتیک‌ی نا‌شکرا بکه‌ن (بیلین) ﴿ أَوْ حَقُّهُ ﴾
 یا بیشار نه‌وه (له‌دل‌تاندایه) ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ کَانَ یُکَلِّمُ شِیْءًا عَلِیْمًا ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا‌زانایه به‌هه‌مو‌و شتیک ﷻ

لأَجْنَحَ عَلَيْهِنَّ فِيءِ آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
 أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُنَّ ۖ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
 ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
 مُّهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ
 مَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَلْأَزْوَاجِ كَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
 يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ آدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
 يُؤْذِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ *لَيْنَ لَمَّا يَنْتَهِ الْمُنْفِقُونَ
 وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
 لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ
 أَيَّمَا تَقْفُوا أَخْذُوا وَقْتُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

﴿لَا جَاحَ عَلَيْهِمْ﴾ (هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ گونا‌هیکیان له‌سه‌ر نییه ﴿فِيءَ آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ﴾ (نه‌گه‌ری حیجاب‌بن) لای باوکیان و کورانیان و برکانیان ﴿وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخْوَانِهِمْ﴾ و برزاکانیان و خوشکه‌زاکانیان ﴿وَلَا نِسَاءَهُمْ وَلَا مَمْلُوكَاتٍ أَيْمَنُوهُنَّ﴾ و لای ئافره‌تانی هاودینیان و لای غولام و که‌نیزانی خویمان ﴿وَأَتَقَبِرَاتِ اللَّهِ﴾ و له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به‌راستی خوا چاودیترو ئاگاداره به‌سه‌ر هموو شتی‌کدا ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ به‌راستی خوا و فریشته‌کانی سه‌لاوات دده‌ن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌باوهرتان هیناوه ﴿صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ئیوه‌ش سه‌لاوات و سه‌لامی زوری له‌سه‌ر بدن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستی که‌سانی که‌ئازاری خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دده‌ن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ خوا نه‌فرینی لی کردوون له‌دونیا و له‌دواو‌پوژدا ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ و ه‌سزای ریسواکه‌ری بو‌ئاماده‌کردون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ و ه‌که‌سانی که‌ئازاری پیاوان و ئافره‌تانی ئیماندار ئه‌ده‌ن ﴿بِغَيْرِ مَا كَسَبُوا﴾ بن‌ئوه‌ی هیچ تاوانیکیان کردبیت ﴿فَقَدْ أَحْصَوْا بُهْتَانًا وَإِنَّمَا بُهْتَانٌ عَصِيٌّ﴾ ئه‌وه به‌راستی ئه‌وانه بوهتان و تاوانیکی ئاشکرابان گرتوته ئه‌ستو ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بلی به‌هاوسه‌رانت ﴿وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و به‌که‌چانت و به‌ئافره‌تانی برواداران ﴿يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ﴾ با‌عابا و با‌لپوشه‌کانیان بدن به‌سه‌ر خویناندا (خویمان و جوانیانی پی‌دپوشن) ﴿ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يُعْرِفَ﴾ ئه‌وه نزیکتره بناسرین (به‌داوین پاک) ﴿فَلَا يُؤْذِينَ﴾ تا به‌هویوه‌ه‌ئازار نه‌درین ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ و ه‌خوا لینه‌خوشبوی میهره‌بانه ﴿إِنَّ رَبَّنَا الْمُنْفِقُونَ﴾ به‌راستی ئه‌گه‌ر کۆتایی نه‌هیتن دوو‌رووان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و ه‌که‌سانی که‌له‌دلیاندا نه‌خوشی هه‌یه ﴿وَالْمَرْجُوفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ و پروپاگه‌نده‌چیسه‌کان له‌مه‌دینه‌دا ﴿لِنُعْرِبَكَ بِهِمْ﴾ ئیمه‌تو هان ده‌ده‌ین (به‌جه‌نگ کردن) له‌دزبان ﴿ثُمَّ لَآيِحَارُورُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾ پاشان ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بی (له‌مه‌دینه‌دا) دراوسیت نابن (ده‌ده‌کرین) ﴿مَلْعُونِينَ أَيْمَانًا تَقْفُوا﴾ (ئه‌وانه) نه‌فرین لیکراون له‌هر کوی به‌ر دستت که‌وتن ﴿أُخِذُوا وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا﴾ به‌دیل ده‌گیرین و به‌کوشتن ده‌کوژرین ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ خوا (ئوه‌ی کردوه) به‌سوننه‌ت و باو ﴿فِي الدِّينِ خَلَّوْا مِنْ قَبْلِ﴾ له‌ناو که‌سانی که‌پیشتر بوون ﴿وَلَنْ نَجِدَ لِسِنَّةِ اللَّهِ بَدِيلًا﴾ هر‌گیز باوو سونه‌تی خوا گۆرانی بو‌نییه ﴿۱۶﴾

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنسَانُ ۗ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنٰفِقِينَ
وَالْمُنٰفِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (ئەي موحه‌مه‌د ﷺ) خەلك پرسیارت لى ده‌كه‌ن دەر‌بارە‌ی (بەر‌بابوونی) رۆژى دواىي ﴿قُلْ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلى زانىنى (بەر‌با بوونی) ئەو رۆژه‌ تەنها لای خوايه ﴿وَمَا يَذُرُكَ﴾ تۆ‌جوزانىت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ له‌وانه‌يه رۆژى دواىي نزيك بيت (به‌لام خەلك نازانن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ﴾ بە‌راستى خوا‌نه‌فرىنى له‌بى‌باوه‌ران ك‌ردووه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ و‌ئاگرى هە‌لگىرساوى بۆ‌ئاماده ك‌ردوون ﴿خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ به‌هه‌مىشه‌يى تىيدا ده‌مىننه‌وه ﴿لَا يَجِدُونَ وَلَا يَأْتِيهِمْ وَلَا يَصِيرُوا﴾ هىچ پشستىوان و يارى ده‌دەريكيان نيه ﴿يَوْمَ تَقُفُّ أَوْجُهُمْ فِي النَّارِ﴾ رۆژى كه‌ده‌م و‌چاويان له‌ئاگرى دۆزه‌خدا ئەم ديوو ئەو ديوو ده‌كرىت ﴿يَقُولُونَ يَا بَيْتَنَا﴾ ده‌لین: خۆزگه و‌كاشكای و‌ده‌لى: ئەي بە‌ر‌وه‌رد گارمان ﴿إِنَّا أَطَقْنَا سَادَ تَنَاوَكِرْلَه‌نَا﴾ بە‌راستى ئىمه‌به‌گوئى سه‌ران و‌گه‌وره‌كانمان ك‌رد ﴿فَأَصْلَوْنَا السَّبِيلًا﴾ ئىتر له‌رېنگای راست گوم‌رپايان ك‌ردىن ﴿رَبِّتَاءَ آتَيْنَهُمْ ضَعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ ئەي پەر‌وه‌رد گارمان دوو بە‌ر‌ابه‌ر سزايان بده ﴿وَأَلْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ و‌بەر‌نه‌فرىنى گه‌وره‌ى خۆتياى بخه‌يت ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەي ئەوانه‌ى باوه‌رتان هىتاوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَى﴾ وه‌ك ئەو كه‌سه‌نه‌مه‌بن كه‌مووسايان نازاردا (تۆمه‌تياى بۆ‌ك‌رد) ﴿فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾ جا‌خوا مووساى پاك ك‌رده‌وه له‌وه‌ى ده‌يان ووت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾ (مووسا) لای خوا رېزو پله و‌پايه‌ى هه‌بوو ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەي ئەوانه‌ى باوه‌رتان هىتاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا بترسن و پارىزكار بن ﴿وَقُولُوا أَقُولَا سَدِيدًا﴾ و‌قسه‌ى راست و دروست بكه‌ن ﴿يُضْلِحْ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ﴾ ك‌رده‌وه‌كاتبان چاك ده‌كات ﴿وَيَعْفُورَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وله‌تاوانه‌كاتبان خۆش ده‌بى ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و‌هه‌ر كه‌س گوئىرايه‌لى خوا و‌پىغه‌مبه‌ره‌كه‌ى بكات ﴿فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ئەوه بە‌راستى سه‌ر‌كه‌وتىنكى گه‌وره‌ى به‌ده‌ست هىتاوه ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ﴾ بىنگومان ئىمه‌سپارده‌مان نىشانى ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ئاسمانه‌كان و زه‌وى و چىكان دا(هە‌لگرتى ئەمانه‌تى دىنداريمان پىشنىار ك‌رد بۆ‌يان) ﴿فَأَيُّنَ أَن يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ به‌لام هىچيان رازى نه‌بوون كه‌هه‌لگىرن و ترسان له‌و (ئەمانه‌ته) ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ كه‌چى ئاده‌مى ئەو(سپارده‌ى) هە‌لگرت ﴿إِنَّهٗ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ بە‌راستى ئەو (ئاده‌مى) زۆر‌سته‌مكار و نه‌زانه ﴿لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنٰفِقِينَ وَالْمُنٰفِقَاتِ﴾ بۆ‌ئوه‌ى خوا سزای پياوان و ئافره‌تانى دوو روو بدات ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ وه (سزای) پياوان و ئافره‌تانى هاوه‌ل دانەريش (بدات) ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه له‌پياوان و ئافره‌تانى ئىماندار ته‌وبه‌ وه‌رگريت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا لىبوره‌ى ميه‌ره‌بانه ﴿٧٣﴾

سورة سبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا
 يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
 الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
 ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
 كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
 يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّمَّزِقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

سورته‌ی ﴿سَبَأًا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه‌موو سوپاس و ستایش بۆ خوایه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ته‌نیا مولکی ته‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْأَخِرَةِ﴾ وه له‌ دوار و ژیشدا ستایش هه‌ر بۆ ته‌وه ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَدِيدُ﴾ وه ته‌وه (خوا) دروست کاری ووردینه ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) ده‌زانی چی ده‌چی به‌ناو زه‌ویدا ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و چی لی‌ ده‌رده‌چی ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه چی دیته‌ خواره‌وه له‌ئاسمان ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ و چی بۆ سه‌ر ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ وه‌خوا میهره‌بانی لیئورده‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بئ باوه‌ران ووتیان: ﴿لَأَنزَلْنَا السَّاعَةَ﴾ رۆزی دواییمان (به‌سه‌ردا) نایه‌ت ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَنزِلَنَّكُمْ﴾ (ته‌هی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (وانیه) سویتند به‌په‌روه‌ردگارم ته‌وه (قیامه‌ته) تان بۆ دئی ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ﴾ (خوا) زانای هه‌موو به‌نه‌هانه‌کانه ﴿لَا يَغْرُبُ عَنْهُ﴾ له‌خوا گوم نابئ ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ قورسای گه‌ردیله‌یه‌که له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ﴾ وه بچوکترو گه‌وره‌تر له‌وه نییه ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ئیلا له‌کتیبه‌کی ئاشکرا و پووندایه ﴿لَيَجْزِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ ته‌وه‌ی پاداشتی ته‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌وه کرده‌وه‌ی چاکیان کرده‌وه‌ بداته‌وه ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆ ته‌وانه‌هه‌یه لیئوردنی (په‌روه‌ردگار) ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و پاداشت و رۆزی به‌کی چاک ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌که‌سانیک که‌هه‌ول ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌نیشانه‌کانی ئیمه‌ نه‌کری ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته‌پاچه‌ن و هیچیان پی‌ناکریت ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ﴾ بۆ ته‌وانه‌یه‌سزای زور خراب و سه‌خت ﴿وَرَبِّي الَّذِينَ أَوْفُوا الْعَهْدَ﴾ ته‌وانه‌ زانیاریان پی‌دراوه‌ ده‌زانن ﴿الَّذِينَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ﴾ ته‌وه‌ی له‌په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ بۆت هاتووه ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ ته‌نه‌ها ته‌وه‌ راسته ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ و رینموونی (خه‌لک) ده‌کات بۆ ریگای خوای زالی ستایش کراو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ته‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ده‌یانووت ﴿هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾ ئایا پیاویکتان نیشان بده‌ین ﴿يَتَّبِعُكُمْ إِذَا مَرَّكُمْ كُلُّ مُمْرَقٍ﴾ که‌هه‌والتان پی‌ده‌دات کاتیک (مردن) به‌ته‌واوی رزین و پاره‌پاره‌بوون ﴿إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به‌راستی ئیوه‌سه‌ر له‌نوی دروست ده‌کرینه‌وه ﴿

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَاءُ نَحْصِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ نَسُقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ * وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِمَّا فُضِّلَا
 بِجِبَالٍ أَوْبَىٰ مَعَهُ، وَالطَّيْرِ وَالنَّالِ الْهَدِيدِ ﴿١٠﴾ أَن أَعْمَلَ
 سَبِغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صِدْحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَلِيمَنَ الرِّيحِ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوْحُها شَهْرٌ
 وَأَسَلْنَا لَهُ وَعَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
 رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُم عَن أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾
 يَعْمَلُونَ لَهُ وَمَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ
 وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
 الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ
 إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
 أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

﴿أَفَرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ كِتَابًا﴾ ثایا ئەو (پنڤه‌مبه‌ر ﷺ) به‌ده‌م خواوه‌ درۆ ده‌کات ﴿أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾ یا شیتنه ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو ئەوانه‌ی بئ باوه‌رن به‌دوا رۆژ ﴿فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ له‌ناو سزاو گوم‌راییه‌کی دوور (له‌راستی) دان ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ ده‌ی ثایا سه‌رنج ناده‌ن ﴿إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ بۆ ئەوه‌ی له‌به‌رده‌م و له‌پشتیانه‌وه‌یه ﴿مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمان و زه‌ویدا ﴿إِن تَشَاءُ نَحْنُ بِهِنَّ مِنَ الْأَرْضِ﴾ ئە‌گه‌ر به‌مانه‌وی ده‌یان به‌ین به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمُ﴾ یان ده‌یخه‌ینه‌خوار به‌سه‌ر یاندا ﴿كَسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ چهند پارچه‌یه‌ك له‌ئاسمان ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾ بۆ هه‌ر به‌نده‌یه‌ك روو له‌خوا بیست ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا مَقْضَاتًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه‌ فه‌زل و به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌مان به‌داوود به‌خشیبوو ﴿يَجْعَلُ أُولَٰئِكَ مَعَهُ وَالطَّيْرُ﴾ ئە‌هی چیا و بالنده‌كان له‌گه‌ل داوود زی‌کرو ته‌سیحاتی خوا بکه‌ن ﴿وَأَنَّ لَهُ الْخَدِيدَ﴾ وه‌ ئاسنمان بۆ نه‌رم کردبوو ﴿أَن أَعْمَلَ سَيِّئَاتٍ﴾ (فه‌رمانمان بئ کرد) فه‌لغان وزرنی جه‌نگیان لی دروست بکه ﴿وَقَدَّرَ فِي السَّيِّئَاتِ﴾ و له‌چینی زری‌دا بائه‌ندازه‌یی ئە‌لقه‌كان وه‌ك یه‌ك بن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ و کرده‌وه‌ی چاك بکه‌ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی من به‌وه‌ی که‌ده‌یه‌که‌ن بینام ﴿وَرِلسِيمَانَ الرِّيحِ﴾ وه‌بۆ سوله‌ی‌مان (با، هه‌وا) مان‌رام هیتنا ﴿عُدُوْهُمَا شَهْرٌ﴾ به‌بیانان تانیوه‌رۆ (با) به‌ئه‌ندازه‌ی مانگیك رینگای ده‌بری ﴿وَرَوَّاحُهُمَا شَهْرٌ﴾ وه‌ (نیوه‌روان تا) ئیوارانیش به‌ئه‌ندازه‌ی مانگیك رینگای ده‌بری ﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ عِزِّ الْقُوَّةِ﴾ وه‌ مسمان بۆ تونده‌وه‌ه‌ك کانیوا (ده‌رۆی) ﴿وَمِنَ الْجِبِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وه‌ه‌ندی له‌جنۆ که‌کانمان رام هیتنا بوو له‌به‌ر ده‌ستی دا کاریان ده‌کرد ﴿بِأَذْنِ رَبِّهِ﴾ به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری ﴿وَمَن يَرْغَبْ مِّنْهُ عَن أَمْرِنَا﴾ و ئە‌گه‌ر هه‌ر کام له‌وان له‌فه‌رمانی ئیمه‌ لا‌بدا ﴿ثِقَةٌ مِّنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سزای ئاگری هه‌لگر‌اوی بئ ده‌چیژین ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله‌ی‌مان) هه‌رچی بوو بیستایه‌بۆیان دروست ده‌کرد ﴿مِن تَحْرِيبٍ وَتَمَكِّيْلٍ﴾ له‌په‌رستگا و په‌یکه‌رو ﴿وَجَفَانَ كَالْجَوَابِ﴾ چهن‌دین قایی (نان خواردن) وه‌ك چه‌وزی گه‌وره‌و ﴿وَقُدُورٍ رَّاسِيَّتٍ﴾ چهند قازان و مه‌نجه‌لی دامه‌زراو (نه‌ده‌جولان له‌به‌ر گه‌وره‌بیان) ﴿أَعْمَلُوا أَل دَاوُدَ شُكْرًا﴾ ئە‌هی ئالی داوود شوکرانه‌ بزیری خوا بکه‌ن ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ به‌لام که‌می له‌به‌نده‌کانم (بۆ خوا) سوپاسگوزارن ﴿فَلَمَّا فَضَّيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ﴾ ئە‌مجا کاتیک سوله‌ی‌مانمان مراند ﴿مَّا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ﴾ ه‌یچ شتیک مردنی سوله‌ی‌مانی نیشان (جنۆ که‌کان) نه‌دا ﴿إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ﴾ بیجگه‌ له‌خۆره‌و مۆریانه‌ی زه‌وی ﴿تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ﴾ که‌ داره‌سته‌که‌ی (سوله‌ی‌مان) یان ده‌خوارد (که‌سوله‌ی‌مان خۆی دابوو به‌سه‌ریدا) ﴿فَلَمَّا خَرَّ﴾ ئە‌مجا کاتی (سوله‌ی‌مان) که‌وت ﴿تَبَيَّنَتِ الْجُنُودُ﴾ بۆ جنۆ که‌کان روون بو‌یه‌وه ﴿أَن لَّوْكَأَنزِلُ الْعَذَابِ﴾ که‌ ئە‌گه‌ر غه‌یبیان بزانیایه ﴿مَا لَشِئْوَىٰ الْعَذَابِ﴾ ئە‌له‌هین ﴿له‌و سزا ریسوا که‌ره‌دا نه‌ده‌مانه‌وه‌ ﴿۱۵﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ الَّذِي بَدَعَهُ طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ
﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلِ خِمَاطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ
﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكُفُورُ ﴿١٧﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكَنا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً
وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَرَاقِنَهُمْ كُلٌّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّن هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ
وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّن
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِّن شَرِكٍ وَمَالُهُمْ مِّنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لِسِيفٍ فِي مَسْكِهِمْ آيَةٌ﴾ سویند به‌خوابه‌راستی بۆ خه‌لکی سه‌به‌ه له‌و شوینی ژبانه‌یاندا نیشانه‌یه‌ك (له‌سه‌رده‌سه‌لانی خوا) هه‌بوو ﴿جَنَّاتٍ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾ دوو باخات لای راست و لای چه‌پی (شوینه‌که‌یانه‌وه) هه‌بوو ﴿كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ﴾ (پییان و ترا) له‌روزی په‌روه‌ردگار تان بخۆن ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ و سوپاسی ئه‌و بکه‌ن ﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبِّ غَفُورٌ﴾ و لاتیکی پاك و خو‌ش و په‌روه‌ردگاریکی لیپورده‌(یان هه‌یه) ﴿فَأَعْرَضُوا﴾ ئه‌مجا پرویان و هر گبیرا ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ﴾ به‌و هۆیه‌وه لافاوی و یرانکارمان بۆ ناردن ﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ حِجَّتَيْهِمْ جَنَّاتٍ﴾ دوو باخاتی (چاکی به‌روو بووم دار) ئه‌وانمان گۆری به‌دوو باخاتی ﴿ذَوَاتِ أَكْلٍ حَمِطٍ وَأَقْلٍ﴾ (خراپی) خاوه‌ن به‌ریکی تفت و تال و دار گه‌ز ﴿وَشِئٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ و که‌میک له‌داری نه‌بگ (تاوگ، سیدر) ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِ﴾ ئا به‌و جووره‌تۆ له‌مان لی‌سه‌ندن به‌هۆی نا سوپاسییانه‌وه ﴿وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكٰفِرُ﴾ و ئایا جگه له‌وانه‌ی زۆر سه‌له‌ن تۆ له‌که‌سه‌ ئه‌سه‌تین؟! ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ وه له‌نیوان (رینگای) ئه‌وان و ئه‌و شارانه‌ی پیتو به‌ره‌که‌تمان تی‌خستوون (له‌شام) سازاندبوومان ﴿فَرَى ظَهْرَهُ﴾ چه‌ند شاروچکه و دیهاتی نزیك وله‌یه‌که‌وه دیار ﴿وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرُ﴾ و ریگه‌ی نزیکمان بۆ روشتن له‌نیوان (ئه‌و دیهاتانه‌) دا دانا‌بوو ﴿سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَبَاءٍ آمِنِينَ﴾ (وتمان پییان) چه‌ند شه‌وو روژ به‌و (رینگایانه‌) دا برۆن به‌ئارامی و بی‌ترس ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا﴾ که‌چی (خه‌لکی سه‌به‌ه) ووتیان ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ماوه‌ی (ریگه‌ی) سه‌فه‌ره‌کانمان دور بخه‌ره‌وه ﴿وَوَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ وسته‌میان له‌خویان کرد ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ ئیمه‌ش کردمان به‌داستانی له‌ناو خه‌لکدا بیگبیرنه‌وه ﴿وَمَرَقْنَاهُمْ كُلَّ مَرَقٍ﴾ پرژ و بلاومان کردن (به‌ولاناندا) به‌و به‌ری پرژو بلاو کردن ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌و به‌سه‌رهاته‌دا ﴿لَايَتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ چه‌ند نیشانه‌هه‌یه‌بۆ هه‌موو زۆر خوگری شوکرانه‌بژیر ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ طَبْعُهُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی شه‌یتان گومانی خو‌ی له‌واندا به‌دی هینا ﴿فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆیه ئیمانداران نه‌بیست هه‌موویان شوینی شه‌یتان که‌وتن ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطٰنٍ﴾ وه شه‌یتان هه‌چ ده‌سه‌لانی به‌سه‌ر ئیمانداران دا نه‌بوو ﴿إِلَّا لِيَعْلَمَنَ يَوْمَهُمْ يَأْتِ الْآخِرَةَ﴾ تنه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی بزائرت کئی باوه‌ری به‌روزی دوا‌یی هه‌یه ﴿مَمَّنْ هُوَ مَنهٰ فِي شَاكٍ﴾ وه‌کئی له‌وان دهر‌باره‌ی (دواروژ) له‌گوماندایه‌ ﴿وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِیظٌ﴾ وه په‌روه‌ردگار (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌سه‌ره‌موو شتی‌کدا چاودیره‌ ﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ وَذُنُوبُهُمْ أَلَدُّ عَلَى اللَّهِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌هاوار بکه‌ن له‌وانه‌ی که‌بیجگه‌له‌خوا به‌په‌رستراوتان ده‌زانیان ﴿لَايَمَلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ به‌قه‌ده‌ره‌ه‌ره‌وردیله‌یه‌کیان به‌ده‌سه‌ت نیه‌ ﴿فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌ئاسمانه‌کان و نه‌له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ فِيهٰمٰنِ شِرْكٍ﴾ وه ئه‌و په‌رستراوانه‌هاوبه‌شی (خوا) نه‌بوون (له‌دروست کردنی) ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْهُم مِّن ظَهِيْرٍ﴾ و هه‌چ یه‌که‌له‌وان یارمه‌تی ده‌ری خوا نه‌بوون ﴿

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ وَحَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنِ
 قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ
 وَإِنَّا أَوْيَاتِكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ
 لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ
 يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
 ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾
 قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَكْزِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغْدِمُونَ
 ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
 بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
 اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ﴾ و ه تکا کردن لای خوا سوودی نییه ﴿إِلَّا لِمَنْ أَدْنَىٰ لَهُ﴾ مه گهر بو که سئی ئه و (خوا) ریگه بدات ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هه تا کاتی ترس و بیم له دلی (تکا کاران) لاده بری (به هوی ریگه پیدانی شه فاعلت) ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَجُلٌ﴾ (به به کتر) ده لئین: پهروه ردگارتان چی بریاریکی فهرموو ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده لئین: ووته راسته که ی فهرموو (که ریگه دانه به تکا کردن) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه ته نها (خوا) به رزو بلندو گه ووره یه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بلی کی روزیتان ده دات له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا (پوزیمان ده دات) ﴿وَإِنَّا أَوْأَيُّكُمْ﴾ بیگومان ئیمه یا ئیوه (به کیگمان) ﴿أَعْلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِ ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له سه ر پینم و نین یان له گو مراهی کی ناشکر اداین ﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرِمَاتُ﴾ (بلی) پر سیارتان لی نا کر ی له تاوانی که ئیمه کردو و مانه ﴿وَلَا تَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئیمه ش پر سیار مان لی نا کر ی له وه ی ئیوه ده بکه ن ﴿قُلْ يَجْعَلُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ بلی پهروه ردگار مان ئیمه و ئیوه کؤده کاته وه ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ له پاشان بریار ده دات له نیوانا ماندا به هق و راستی ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ وه هه ر ئه وه دادوهر ی زانا ﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ﴾ بلی ئاده ی نیشانم دهن ئه و هاوبه شانیه بر دو بو و تاننه ریزی خواوه ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ﴾ وانیه به لکوزاتی خوایه ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی دروست کاره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا قَفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ وه ئیمه تو مان نه نار دوه بو هه موو ئاده می به مژده در و تر سینهر نه بیت ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به ی ئاده می نازانن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ وه ده لئین ئه م به لئینی (پوژی دوا یی) ه که ی دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته گهر ئیوه راست گون ﴿قُلْ لَكُمْ وَعْدُ يَوْمٍ﴾ بلی به لئینی ئیوه پوژی که ﴿لَا تَسْتَعْجِلُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ﴾ نه ساتیک دوا ده که ون لئینی و نه پیشیش ده که ون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئه وانیه بی باوهر بوون و تیان ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ ئیمه هه ر گیز باوهر ناهنبن به م قورئانه ﴿وَلَا بِالَّذِي بِيَدِنَا يَدِيهِ﴾ و به و کتیبانه ش پیش ئه م (قورئانه) هاتوون ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوز گه دت دی کاتی ئه و سته مکارانه ﴿مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ راده گیرین له به ردم (دادگای) پهروه ردگار یاندا ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه و تاوان ئا راسته ی به کتر ده که ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ لاوازو ژیرده سته کراوان ده لئین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به وانیه خویان به گه و ره ده زانی (ده سه لاتداره کان) ﴿لَوْلَا أَنشُرْ لَكُمْ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ته گهر ئیوه نه بو و نایه بیگومان ئیمه باوهر دار ده بوون ﴿۱۱﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنْحُنُ صَدَدًا نَكْمًا
 عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذَا
 تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ وَاْنَدَادًا وَاَسْرُوْا النَّدَامَةَ
 لَمَّا رَاوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَعْمَالَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوْا
 هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ
 مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالِ مَتْرُفُوْهَا اِنَّا بِمَا اَرْسَلْتُمْ بِهٖهٗ كٰفِرُوْنَ ﴿٢٤﴾
 وَقَالُوْا اِنْحُنْ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ﴿٢٥﴾
 قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ
 النَّاسِ لَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ
 عِنْدَنَا زُلْفٰى اِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاُوْلٰئِكَ لَهُمْ جَزَاؤُهُ
 الَّذِيْ لَمْ يَصْفُ بِمَا عَمِلُوْا وَاُوْلٰئِكَ فِي الْغُرُفٰتِ ءَامِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ
 يَسْعَوْنَ فِيْ ءَايٰتِنَا مُّعٰجِزِيْنَ اُوْلٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿٢٨﴾
 قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهُ
 وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ وَهُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِيْنَ ﴿٢٩﴾

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ئەوانه‌ی خوڤیان به‌گه‌وره‌ داه‌نا ده‌لین ﴿لَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ به‌وانه‌ی ژیرده‌سته
 و لاواز کرابوون ﴿اتَّخَذْتُمْ مَوْلًىٰ عَنِ الْهُدَىٰ﴾ نایا ئیمه‌ به‌ر گریمان کردن له‌رینمونی ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمُ﴾
 دوا‌ی ئەوه‌ بو‌تان هات ﴿بَلْ كُنتُمْ مُجْرِمِينَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو خو‌تان تاوانبار بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ﴾
 اسْتَضَعُوا ﴿ژیر ده‌سته‌و چه‌وساوه‌کان ده‌لین ﴿لَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌وانه‌ی خو‌به‌زل زان بوون
 ﴿بَلْ مَكْرٌ آلِيلٌ وَالْتِهَارُ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو پیلانی (ئیه) به‌شهو و به‌رؤز (چه‌واشه‌ی کردین)
 ﴿إِذْ تَأْمُرُونَ أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ کاتیک فەرمانتان بی‌ ده‌داین که بی‌ بر واین به‌خوا ﴿وَنَجْعَلَ لَهُمْ آيَاتًا﴾ وه‌ وینه
 وهاوبه‌شانی بو‌دابننن ﴿وَأَسْرَأُ الْقَدَامَةَ﴾ هه‌موویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتیک
 که‌سزای دۆزه‌خ ده‌بینن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْمَالُ فِي آغْثَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ زنجیرو ته‌وقمان کرده‌ گردنی
 بیباوه‌ران ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا تو‌له‌یان لی‌ ته‌سه‌نریت جگه‌ له‌سزای ئەوه‌ی ده‌یان کرد
 ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾ وه‌ له‌هیچ شاریکدا پی‌غه‌مبه‌ری ترسینه‌رمان نه‌ناردووہ ﴿إِلَّا قَالُوا مُرُفُوهَا﴾
 مه‌گه‌ر خاوه‌ن نازو نیعمه‌ته‌کانی (ده‌وله‌مه‌نده‌کانی) ووتوویانه ﴿إِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَفْرًا﴾ به‌راستی
 ئیمه‌ باوه‌رمان نی‌ یه‌ به‌و (ئاینه‌ی) ئیه‌ی پی‌ نیردراون ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا﴾ وه‌
 ووتیان ئیمه‌ سامان و مندالمان زۆرتره (له‌ئیه) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ وه‌ ئیمه‌ قه‌ت سزانداریین
 ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي﴾ بلی‌ به‌راستی په‌روه‌ر دگام ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات
 وده‌یگریته‌وه‌ بو‌ هه‌ر که‌سی بی‌هوی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْمَلُونَ﴾ به‌لام زۆر به‌ی خه‌لك نازانن ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ﴾
 و لا اولدکم بآلتی ﴿وه‌ سامان و مندالتان شتیک نین ﴿فَقَرَّبْكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ﴾ لای ئیمه‌ پله‌و پایه‌تان
 نزیک بکه‌نه‌وه‌ ﴿إِلَّا مَنَءِ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ مه‌گه‌ر ئەوه‌ی باوه‌ری هینایی و کرده‌وه‌ی چاکی کردبی
 ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْوَعْدِ﴾ بو‌ ئەوانه‌ پاداشتی دوو به‌رامبه‌ر هه‌یه ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌هوی ئەو چا‌کانه‌ی
 که‌ کردویانه ﴿وَهُمْ فِي الْعُرْفَاتِ أَعْمُوتٌ﴾ ئەوان له‌ کۆشکه‌ به‌رزه‌کانی (به‌ه‌شتدا) له‌ئاسایش دان ﴿وَالَّذِينَ يَسْمَعُونَ فِی آيَاتِنَا﴾
 وه‌ ئەوانه‌ی هه‌ولی پو‌چهل کردنه‌وه‌ی نیشانه‌کانی ئیمه‌ ده‌ده‌ن ﴿مُعْجِزِينَ﴾
 ده‌سته‌ باچه‌ن و هیچیان پی‌ نا‌کری ﴿أُولَٰئِكَ فِی الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ ئەوانه‌ له‌سزای دۆزه‌خدا ئاماده‌ کراو
 ده‌بنن ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي﴾ بلی‌ بی‌گومان په‌روه‌ر دگام ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ رۆزی
 هه‌ر کام له‌به‌نده‌کانی بی‌هوی فراوان یان که‌می ده‌کات بو‌ی ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه‌ ئیه‌ هه‌ر شتیک
 بی‌خشن (له‌پیتا‌و خوا‌دا) ﴿فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾ ئەوه‌ خوا جی‌گه‌ی پرده‌کاته‌وه‌ ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّاقِبِينَ﴾ وه‌ ئەو
 (خوا) چا‌کترینی رۆزی ده‌رانه ﴿۲۱﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا لِي آيَاتِكُمْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾ فَأَلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا أَوْ نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُقُوا عَذَابَ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ اتَّخَذْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ
 قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانْتُمْ يَعْبُدُونَ آبَاءَكُمْ
 وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَاكٌ مُفْتَرِيٌّ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٤﴾ وَمَاءَ اتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ
 يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٥﴾ وَكَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعَشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا
 رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٦﴾ * قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَحْدَةِ أَنْ
 تَقُولُوا لِلَّهِ مِثْنِي وَفِرَادَى ثَمَّ تَتَفَكَّرُونَ وَمَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ
 جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾ قُلْ
 مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَمَ الْعُيُوبِ ﴿٤٩﴾

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه رُوژنیک (خوا) هه‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ باشان به‌فریشته‌کان ده‌فه‌رموی ﴿أَهْلُوا لِيَاكُمُ كَأَن لَّوْا يُعْبُدُونَ﴾ ئایا نه‌وانه (له‌دونیا) ئیوه‌یان ده‌به‌رست ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (فریشته‌کان) ده‌لین پاک و بینگه‌ردی بو تو ﴿أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ﴾ نه‌یا تو گه‌وره ویشتیوانی ئیمه‌ی نه‌ک نه‌وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ﴾ به‌لکو نه‌وان جنۆ که‌یان ده‌به‌رست ﴿أَكْفَرْتُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ زۆر به‌یان باوه‌ریان به‌وان (جنۆ که) هه‌بوو ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَّعِضُ النَّعَامِ وَلَاحْشَرًا﴾ نه‌مجا نه‌مرف ناتوانن هیچ سوودو زیانیک به‌یه‌کتری بگه‌یه‌نن ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه به‌سته‌مکاران ده‌لین: ﴿ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ سزای ئاگری دۆزخ به‌هژن ﴿الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْفِرُونَ﴾ نه‌وه‌ی ئیوه باوه‌رتان بی نه‌بوو ﴿وَإِذَا نُتِلَّى عَلَيْهَا﴾ کاتی بخویرتته‌وه به‌سه‌ریاناندا ﴿ءَايَاتِنَا يَتَّبِعْت﴾ نیشانه‌روونه‌کانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾ ده‌لین: نه‌مه (پنغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ نیه جگه له‌پیاویک ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمُدَّكَ﴾ ده‌یه‌وی ریگریتان بکات ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَهُ﴾ له‌وه‌ی که‌باوو باپیرانتان ده‌یان به‌رست ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا﴾ وه ده‌لین: نه‌مه (قورئان) شتیک نیه ﴿إِلَّا أَفْكٌ مُّفْتَرٍ﴾ بیجگه له‌درویه‌کی هه‌لبه‌ستراو به‌ناوی خواهه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوِ لَحِقَ لَمَجَاءَهُمْ﴾ وه بیباوه‌ران به‌راستی به (قورئان) یان ده‌ووت که‌بو‌یان هاتبوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا إِسْحَارٌ مِّمَّنْ﴾ نه‌مه ته‌نها جادوویه‌کی ئاشکرایه ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾ (خو ئیمه) پیشتر چهنه‌کتنی‌کمان بی نه‌دابوون که‌بیانخویننه‌وه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ و بو‌مان نه‌ناردبوون ﴿فَبَلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾ پیش تو هیچ پیغه‌مبه‌ریکی ترسینه‌ر ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه که‌سانی پیش نه‌مان (قوره‌یشیه‌کان) باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌ریانان نه‌هینا ﴿وَمَا بَلَّغُوا مَعَسَارَ مَا آتَيْنَهُمْ﴾ نه‌مان (قوره‌یش) نه‌گه‌یشتبوونه‌ده‌یه‌کی نه‌وه‌ی به‌وانمان دابوو ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾ نه‌مجا نه‌وان باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌رانی من نه‌هینا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾ جا چۆن بوو تو له‌سه‌ندنی ئیمه (له‌وان) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بَوَاحِدَةً﴾ بلئی من ته‌نیا به‌یه‌ک شت ئاموژگاریتان ده‌که‌م ﴿أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مثنًى وَفَرَادًى﴾ که‌دوو دوو، یه‌ک یه‌ک، له‌به‌ر خوا هه‌لسن (وگوپراه‌لی فه‌رمانه‌کانی بن) ﴿ثُمَّ تَتَفَكَّرْهُمَا صَاحِبِكُمْ مِنْ جَنَّةٍ﴾ پاشان بیر بکه‌نه‌وه هاوړیکه‌تان (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) شیت نیه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ﴾ نه‌وه (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ته‌نیا ترسینه‌ره بو ئیوه ﴿بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌پیش هاتنی سزای سه‌ختی (قیامت) ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ﴾ بلئی هه‌رکری و باداشتیکم لی داوا کردوون نه‌وه بو خوتان ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی من ته‌نها له‌سه‌ر خواهه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه نه‌وه (خوا) به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ئاگاداره ﴿قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْفُؤُا بِالْحَقِّ﴾ بلئی به‌راستی په‌روه‌ر دگارم به‌توندی هه‌ق ده‌دات به‌سه‌ر (به‌تالدا) ﴿عَلَّمَ الْغُيُوبَ﴾ (خوا) زانایه به‌نه‌یتی و شارواه‌کان ﴿﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ
 فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ
 سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَاقَتٍ وَأُخِذُوا مِنْ
 مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا أَمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ
 مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ
 بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
 كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

سورة فاطر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئِكَ رُسُلًا أُولِي
 أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
 وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ
 يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنِّي تُوفِّكُونَ ﴿٣﴾

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (ئه‌ی موحه‌مهد ﷺ) بَلَىٰ (ثائینی) راست هات ﴿وَمَا يَدْعُ الْبِطْلُ وَمَا يُعِدُّ﴾ و به تال (نه‌ما) و دروست ناییته و دووباره ناگه‌ریته‌وه ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ﴾ بَلَىٰ نه‌گه‌ر من گو‌مرابم ﴿فَلَيْسَ أَصْلُ عَلَيَّ نَفْسِي﴾ نه‌وه زیانه‌که‌ی ته‌نیا بۆ خو‌مه ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ﴾ وه نه‌گه‌ر رینمو ونیم ﴿فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي﴾ نه‌وه به‌هو‌ی نه‌و (قورئانه) وه‌یه که‌په‌ره‌دگارم بۆی نار دووم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌رو نزیکه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مهد ﷺ) نه‌گه‌ر ده‌بینی کاتی (بی باوه‌ران) زور ده‌ترسن ﴿فَلَا قُوَّةَ﴾ نه‌مجا به‌هیچ جو‌ری رزگار بوونیان نییه ﴿وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وه له‌شویتنیکی نزیک (دوره‌خه‌وه) ده‌برین بۆ ناوی ﴿وَقَالُوا لَأَمْتَابُهُ﴾ له‌و کاته‌دا ده‌لین باوه‌رمان هیتا به‌و (قورئانه) ﴿وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ چۆن (باوه‌ریان) ده‌ست ده‌که‌هو‌ی له‌شویتنیکی دووره‌وه ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌به‌راستی نه‌وان له‌دونیا‌دا بی باوه‌ر بوون پی ﴿وَيَقْدِفُونَ بِالْأَنْفِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وه به‌نه‌زانی قسه‌یان له‌به‌نه‌هانیه‌کان ده‌کرد له‌شویتنیکی دوره‌وه (که‌دونیا‌به). ﴿وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ به‌ر به‌ست ده‌خریته نیوان نه‌وان و نه‌وه‌ی ئاره‌زوی ده‌که‌ن (که‌په‌را هیتان و ته‌ویه کردنه) ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌ر وه‌کو به‌هاوشیوه‌کانیان کرا له‌پیش نه‌ماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ به‌راستی نه‌وان له‌گومانیکی دوو دل‌که‌ردان ﴿﴾

سوره‌تی ﴿فَاطِيَةٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿الْمُدَّثِّرُ﴾ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿هه‌موو ستایش بۆ خوا‌یه که‌به‌دی هیته‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِئِكَةِ رُسُلًا﴾ فریشته‌کانی کردوو به‌نیروا‌ونیک ﴿أُولَئِكَ أَجْنَحُهٗ مَشْنِيٌّ وَتُلُوكَ وَرَبِّعٌ﴾ خاوه‌نی (چه‌ند جو‌ره) بَالِنُ : دووان و سیان و چوار ﴿تَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) هه‌ر چی بیه‌وی له‌دروست کردندا زیادی ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌توانا‌یه ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ خوا هه‌ر ره‌حمه‌ت و چا‌که‌یه‌ک بۆ خه‌لک به‌ره‌لا بکات و بیکاته‌وه ﴿فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾ ئیتر شتیک نیه رینگری لی بکات و بیگریته‌وه ﴿وَمَا يَمْسِكُ﴾ وه‌خوا هه‌ر به‌هره‌یه‌ک بگریته‌وه ﴿فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئیتر له‌پاش گرتنه‌وه‌ی خوا به‌ره‌لا‌که‌ر و نیره‌ری بۆ نییه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه خوا زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیرکه‌وه له‌به‌هره‌ی خوا به‌سه‌ر تانه‌وه ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾ ئایا بیجگه له‌خوا دروست که‌ریکی تر هه‌یه ﴿يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌رۆزیتان بدات له‌ئاسمان و زه‌ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست نییه بیجگه له‌خوا ﴿فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی چۆن واروو وه‌رده‌گپرن (له‌یه‌کخوا‌په‌رستی) ﴿﴾

وَإِنْ يَكْذِبُونَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
 عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِن
 اللَّهُ يَضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
 حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
 الرِّيحَ فَتَثِيرُ مَحَابًا مُّقْتَنِهَ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَن كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
 إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
 يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ
 ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
 وَمَا تَحْمِلُ مَن أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مَن مُّعَمَّرٍ
 وَلَا يُنْقِصُ مَن عُمِرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

﴿وَإِنْ يَكَذِّبُونَكَ﴾ ته‌گه‌ر باوهرپان بی نه‌هینایت (دلگران مه‌به) ﴿فَدَكَادَ يَبْتَسِلُ رِجْلَ مَنْ قَبْلِكَ﴾ چونکه به‌راستی پیغه‌مه‌رانی پیش توش باوهرپان بی نه‌هینرا ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ همه‌موو کارو باره‌کان ته‌نها بۆ لای خوا ده‌گه‌رپته‌وه ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَأَنْذَارًا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ﴾ نه‌ی خه‌لکینه بیگومان به‌لینی خواراسته ﴿فَلَا تَعْرَظْكَ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ ده‌ی که‌واته با ژبانی دونیا فریوتان نه‌دات ﴿وَلَا تَعْرَظْكَ بِاللَّهِ الْعُرُورُ﴾ وه باشه‌یتان به‌به‌زه‌بی و لیسورده‌ی) خوا فریوتان نه‌دات ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ به‌راستی شه‌یتان دوژمنی ئیوه‌به ﴿فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ ده‌ی که‌واته ئیوه‌ش به‌دوژمنی خوٚتانی دابننن ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ﴾ بیگومان نه‌و (شه‌یتان) تاقم و کو‌مه‌له‌که‌ی بانگ ده‌کات ﴿لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیه‌نه‌هاوه‌لانی ناگری هه‌لگیر ساوی (دۆزه‌خ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه‌وانه‌ی بی باوهر بوون سزای به‌تینیان بۆ هه‌به ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه‌وانه‌ی باوهرپان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیسوردن و پاداشتی گه‌وره‌یان بۆ هه‌به ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾ ده‌ی ئایا که‌سه‌ی که‌کرده‌وه‌ی خرابی خو‌ی بۆ جوان کراوه ﴿فَرَّاهُ حَسَنًا﴾ و به‌چاک و جوانی ده‌بینی (وه‌ک که‌سیکه‌ پیوه‌ری چاکه‌و خرابه‌ی ئابین بیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه به‌راستی خوا هه‌ر که‌سیکی بوی گومرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه هه‌ر که‌سیکی بوی رینمونی ده‌کات ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ ده‌ی که‌واته به‌خه‌فه‌ت خواردن له‌به‌ر (ئیمان نه‌هینانی) نه‌وان خوٚت مه‌فه‌وتینه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْعَوَتُ﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌ته‌وان ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَإِلَى اللَّهِ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ خوا زاتیکه (با،ه‌ه‌وا) کانی ناردووه ﴿فَتَنْثُرُ سَحَابًا﴾ بۆ نه‌وه‌ی هه‌وره‌کان بگه‌ریتی (بلاویان بکه‌نه‌وه) ﴿فَسُقْنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَمْنُونٍ﴾ نه‌مجا نه‌و (هه‌ورانه) ده‌نرین بۆ سه‌ر و لاتیکی مردوو ﴿فَأَحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ جا (بارانی لی‌ ده‌باری و) زه‌وی پتی زیندوو ده‌که‌ینه‌وه له‌پاش و وشک بوون و مردنی ﴿كَذَلِكَ نُشَوِّرُ﴾ زیندوو کردنه‌وه‌ی (مردو و انیش له‌قیامه‌تدا) هه‌ر به‌و شیوه‌یه ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْآخِرَةَ﴾ هه‌ر که‌سه‌ی گه‌وره‌یی و سه‌ره‌رزنی ده‌وی (له‌خوای بوی) ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌راستی همه‌موو گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لات هه‌ر بۆ خواجه ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ و وته‌ی پاک و چاک ته‌نها بۆ لای نه‌و (خوا) سه‌ره‌ده‌که‌وی ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ وه (ووته‌ی پاکو) کرده‌وه‌ی چاک به‌رز ده‌کاته‌وه (بۆ لای خو‌ی) ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السُّيُوتَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌پیلانه‌ خرابه‌کان ده‌گیرن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزایه‌کی توندو به‌تینیان بۆ هه‌به ﴿وَمَكَرُوا لَكَ هَوِيبُورٌ﴾ و فیل و پیلانی نه‌وانه له‌ناو ده‌چی ﴿وَإِلَى اللَّهِ حَلْفُكُمْ مِنْ رَبِّ﴾ خوا (باوکی) ئیوه‌ی له‌خاک دروست کردوو ﴿ثُمَّ مِنْ نَفْثَةٍ﴾ له‌پاشان (نه‌وه‌کانی دروست کرد) له‌نوتفه‌یه‌ک ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نه‌مجا (خوا) کردوونی به‌چه‌ند جووت (نیر و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا عَلْمَهُ﴾ وه هه‌یج مینه‌به‌ک (نافره‌تیک) دوو گیان ناب‌ی و سکه‌که‌ی دانانی (نایبیت) مه‌گه‌ر به‌ناگاداری خوا نه‌بیت ﴿وَمَا يَعْمُرُ مِنَ مَعْرٍ﴾ وه هه‌یج نه‌مه‌ن دریز کرایی ته‌مه‌نی دریز ناگری ﴿وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ وه له‌ته‌مه‌نی که‌م ناگری مه‌گه‌ر له‌کتیبتک (لوح المحفوظ) دا نوسراوه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌م کاره بۆ خوا ئاسانه ﴿

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ سَابِغٌ شَرَابُهُ، وَهَذَا
 مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمَنْ كُلَّ تَأْكُلُونَ لِحَمَاطِرِيَا وَتَسْتَخْرِجُونَ
 حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرَ لَتَبْتَعُوا مِنْ فَضْلِهِ
 وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
 لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ
 تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
 ﴿١٤﴾ * يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾
 وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
 تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
 إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ ئەو دوو (جۆره) دەریا وەك یەك نین ﴿هَذَا عَذَبٌ مُّزَاتٌ﴾ ئەمەیان سازگار و شیرینه
 ﴿سَابِغٌ شَرَابُهُ﴾ و خواردنەوێ ئاسانە و خۆشە ﴿وَهَذَا مَلْحٌ أُجَاجٌ﴾ ئەوێ تریان سوێرو تال و تفتە
 ﴿وَمِنْ كُلِّ تَاكُؤُنٍ لِّحَمَاطٍ رِیًّا﴾ و لەهەردووکیان گوشتی تەپرو تازە دەخۆن ﴿وَتَسْتَخْرِجُونَ حَبِیةً
 تَلْبَسُونَهَا﴾ و خشلی (مرواری و سەدەف و دور لە دەریا) دەرنەهینن و دەپۆشن، و خۆتانێ پێ
 دەپازیننەوہ ﴿وَتَرَى الْفُلَکَ فِیهِ مَوَاجِرٌ﴾ و کەشتی یەکان دەبینی ئاوە کە لەت دەکەن (کاتی بەناویدا
 دەپۆن) ﴿لِيَتَّبِعُوا مَن فَضَّلَهُ﴾ بۆ ئەوێ هەندێ رزق و پۆزی خوا پەیدا بکەن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وە تا ستایشی خوا بکەن (لەسەر بەهەرەکانی) ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شەو دەکات بەناو
 پۆژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ و پۆژ دەکات بەناو شەودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وە خۆرو مانگی
 رام هیناوە ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هەریە کە بیان (لە خولگەێ خۆیدا) تائە و ماوہبەێ بۆ
 دیاری کراوہ دەگەریت و دەسوپیتەوہ ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەوہیە خواێ پەرورەدگاری ئێوہ
 ﴿لَهُ الْمَلَكُوتُ﴾ پادشایەتی تەنہا بۆ ئەوہ ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ و ئەوانەێ ئێوہ ھاواریان لێ
 دەکەن بێجگە لە خوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ﴾ خاوەنی توێکلە سپیکەێ ناوکی خورمایش نین ﴿لَئِن
 دَعَوْهُمُ﴾ (بئەکان) ئەگەر نزاو ھاواریان لێ بکەن ﴿لَا يَسْمَعُونَ دَعْوَهُمْ﴾ ھاوارە کە تان نابستن
 ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا أَسْتَجَابُوا لِكَلِمَتِهِ﴾ و ئەگەر بیشی بیسن وە لامتان نادەنەوہ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرِكِكُمْ﴾
 و لە پۆژی قیامەتیشدا بێ باوہر دەبن بە ھاوہبەش دانانە کە تان (و بە درۆتان دەخەنەوہ)
 ﴿وَلَا يُنصِتُكَ مِثْلَ خَبِيرٍ﴾ وە دلنباہە کەس وەك (خواێ) ناگادار ناگادارت ناکات (لەسەر ئەنجامتان) ﴿لَئِن
 دَعَا إِلَٰهَ النَّاسِ أَنسُمُ الْفُقَرَاءِ إِلَى اللَّهِ﴾ ئەئێ خەلکینە ھەر ئێوہ ھەژاری لای خوان ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾
 وە تەنیا خواہیە بێ نیازی ستایش کراو ﴿لَئِن يَشَاءُ يَذْهَبْكُمْ﴾ ئەگەر (خوا) بپەوێ لە ناوتان
 دەبات ﴿وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وە خەلکیکی تری تازە دەهینیت ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وە ئەمەش
 بۆ خوا کاریکی گران نیہ ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ ھیچ گوناھاریک گوناھێ کە سینیکی تر
 ھەلناگریت ﴿وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلِهَا﴾ وە ئەگەر بارگرانی (گوناھاری) بانگی کەسێ تر بکات بۆ
 ھەلگریتی (بارە گوناھە کەێ) ﴿لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ ھیچ لەو (بارە گوناھە) ھەلناگری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ﴾ ھەر چەندە (داوایی کراوہ کە) خزمیشی بیئت ﴿إِنَّمَا تُذِرُ الَّذِينَ﴾ بەراستی تو (ئەئێ موحمەد
 ﷺ) تەنہا ئەوانە بیدار دەکەیتەوہ ﴿يَحْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ کە بە پەنھانی لە پەرورەدگاریان دەترسن
 ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوێژەکانیان بەریکی بەجێ دەهینن ﴿وَمَن تَرَكَ فَإِنَّمَا تَرَكَ لِنَفْسِهِ﴾ وە ھەر
 کەس خۆی پاک راگری (لە تاوان) ئەوہ بەراستی (سوودی) خۆ پاک راگریتە کەئێ ھەر بۆ خۆیەتی
 ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و گەرانیوہش تەنہا بۆ لای خواہی ﴿۱۸﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ
 ﴿٢٠﴾ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا
 الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي
 الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
 وَنَذِيرًا وَإِن مِّن أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ
 فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ
 جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾
 وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ وَكَذَلِكَ
 إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْفِقَهُم
 أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه کوئرو بینا به کسانن ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه تاریکستان و پرووناکی (وهك يه کن) ﴿وَلَا الظُّلُّ وَلَا الخُرُورُ﴾ و نه سییه و خوره تاو (وهك يه کن) ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ نه زیندووان و مردووان به رانبهرن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَن يَشَاءُ﴾ به راستی خوا (بانگی خوی) ده بیستیته به هر کهس که بیه ویت ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَن فِي الْقُبُورِ﴾ به لام تو ناتوانی (تهی موحه ممد ﷺ) به یامه کهت) بیستیته به وانهی له گوره کاندان (مردوون) ﴿إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ تو تنها ترسیته ری ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بیگومان نیمه تو مان به (ثاینی) راسته وه ناردووه مژده دهر و ترسیتهر بیت ﴿وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ هر گهل و ئوممه تیک (پیغه مبه ریکی) ترسیتهری تیدا هاتووه ﴿وَإِن يَكْفُرْكَ﴾ وه ته گهر باوهرت پی نه هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ته وه بیگومان له پیش ته وانیشه وه که سانیک باوهریان نه هیتنا (به پیغه مبه ره کانیان) ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه مبه ره کانیان هاتنه لایان به مو عجزه کان ﴿وَالْبُزُرِ وَالْكَتَابِ الْمُنِيرِ﴾ و به راوو کتیه پروون که ره وه کانه وه ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاشان ته وانه یان بی باوهر بوون قارم لی گرتن ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چون بوو تو له سه ندنی نیمه (له وان) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ثایانه ندی ﴿أَن لَّيْسَ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ إِلَّا مَا رَزَقْنَاكَ﴾ که به راستی خوا له ئاسمانه وه بارانی باراندووه، ته مجا به و بارانه هه موو جووره میوه به کمان رواند ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانًا﴾ که شیوه و ره نگه کانیان جیاوازه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانًا﴾ که ره رنگیان سپی و سوره (سپی و سوره کانیش) جیاوازن ﴿وَعَرَابِيبٌ سُودٌ﴾ و هه شیانه ره شیکی توخه ﴿وَمِنَ النَّجْمِ وَالْكَوَابِ وَالْأَنْعَامِ﴾ وه له ئادمی و زینده وهر و ئازهل و مالائیشدا ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانًا﴾ رهنگی جوړاو جوړه به به وینهی جیاوازی میوه هات ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ به راستی له ناو به نده کانی خودا، تنها زانایان (وهك پئویست) له خوا ده ترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بیگومان خوا زالی بالادهستی لیورده به ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ به راستی ته وانهی که کتیبی خوا ده خوینسه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و به چاکی نوژیان به جی هیناوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ وه له وهی که پیمان داون به نهنتی و ئاشکرا ده به خشن ﴿يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ﴾ چاوه پروانی بازار گانیه کن هه رگیز زهره ر ناکات ﴿لِيُؤْتِيَهُمُ اجْرَهُمْ﴾ بو ته وهی (خوا) به تیر و ته ووی پاداشتیان بداته وه ﴿وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ وه له فهزل و به هرهی خوی زیاتریشیان بی بدات ﴿إِنَّهُ وَعَفُوٌّ سُكُورٌ﴾ به راستی خوا لیوردهی سوپاس وهر گره ﴿۳۷﴾

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ
 الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
 مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
 الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ
 فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
 شَكُورٌ ﴿٢٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
 فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
 نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفَ عَنْهُمْ مِنْ
 عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٢٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ
 فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ
 فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٨﴾

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه نه‌وه‌ی له قورئاندا نیگامان کرده بو تو ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه ره نه‌وه راسته و پشتیوانی کتیبه‌کانی پیش خو‌یه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا به‌بنده‌کانی ناگادار و بینایه ﴿تُرَاوَرْنَا الْكِتَابَ الَّذِي نَزَّلْنَا﴾ له پاشان نه‌م قورئانه‌مان به‌خشی به‌که‌سانیک ﴿أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له‌ناو به‌بنده‌کانماندا هه‌ل‌مان بژاردن ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان سته‌مکارن له‌خودی خو‌یان ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ وه‌ندیکیان مام ناو‌ه‌ندین ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِ انبَأَهُ اللَّهُ﴾ وه‌ندیکی‌تریان به‌فهرمانی خواپیشکه‌وتوون به‌هوی چاکه‌کانیا نه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نه‌م (قورئان پیدانه) له‌خو‌یدا به‌هره‌به‌کی گه‌وره‌یه ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ نه‌وانه ده‌چنه‌ناو به‌هه‌شتانیک که جی‌گای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿يُحْتَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَوَلُؤْلُؤًا﴾ له‌ویدا به‌بازنی‌تالونی و مرواری ده‌رازی‌ترینه‌وه ﴿وَلِيَأْسُفَهُنَّ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ وپوشا کیشیان تییدا‌ناوریشمه ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ وه نه‌وان ده‌لین: هه‌موو سوپاس بو نه‌و خوایه ﴿أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ که‌خه‌فه‌تی لابر‌دین و نه‌به‌یشت ﴿إِن رَّبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی په‌روردگارمان لیورده‌ی شایسته‌ی سوپاسه ﴿الَّذِي أَحْلَقْنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه‌و (خوایه) که به‌چاکه‌و به‌هره‌ی خو‌ی نیسته‌جینی کردین له‌مالی هه‌میشه‌یی (به‌هه‌شت دا) ﴿لَا يَمَسُّنَّ فِيهَا نَجَسٌ﴾ له‌ویدا نه‌هیچ ماندوو بوونیکمان تووش ده‌بی ﴿وَلَا يَمَسُّنَّ فِيهَا الْغُوبُ﴾ ونه‌هیچ نهرک و زه‌حمه‌تی‌کمان دووچار ده‌بی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا اللَّهُ تَارِكَهُمْ﴾ ناگری دوزخ بو نه‌وانه‌یه بی باوهر بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَومُوا﴾ بریاری مردن نادری به‌سه‌ردایاندا تا بمرن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌سزای (دوزخ)‌یان لی سووک ناگری ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ﴾ ئا به‌و جو‌ره‌توله‌نه‌سه‌نین له‌هه‌موو بی باوهریک ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا﴾ وه نه‌وانه له‌دوزخ‌خدا‌هاوار ده‌که‌ن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ (ده‌لین) نه‌ی په‌روردگارمان (له‌دوزخ) ده‌رمان به‌یته تا کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ین ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ جیاواز له‌وه‌ی ده‌مان کرد (له‌دونیا‌دا) ﴿أُولَئِكَ نَعْمَ مَكْرُومٌ﴾ (وه‌لام ده‌درینه‌وه) ئایا ته‌مه‌نمان درین نه‌کردن ﴿مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ﴾ نه‌وه‌ندی نه‌وه‌ی ده‌یه‌وی بیر بکاته‌وه‌ی تییدا بیر بکاته‌وه ﴿وَصَلَّىٰ كَرِهُوا النَّزِيلَ﴾ وه ترسیته‌رتان بو نه‌هات ﴿فَدُفِنُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ ده‌ی (نه‌و سزا) بچه‌ژن چونکه هیچ یاریده‌ده‌ریک بو (بی باوهره) سته‌مکاره‌کان نییه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی خوا به‌نه‌یتی ئاسمانه‌کان وزه‌وی زانایه ﴿إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بیگومان خوا به‌نه‌یتی دلان ناگاداره ﴿﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
 يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
 كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
 أَمْ آتَيْنَاهُمُ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
 بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ * إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
 إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ
 نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
 مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ
 وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
 الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
 ﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
 فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ ﴿١﴾ هەر ئه‌و زاته ئیوه‌ی کرده جینشین (ی پیشوان) له‌زه‌ویدا ﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ ئەوسا هەر کهس بی باوهر بی ئەوه (توله‌ی) بی باوهریبه‌که‌ی هەر بو خویه‌تی ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و بی باوهری کافران هیچان بو زیاد ناکات لای په‌روه‌ردگاریان ﴿إِلَّا مَقْتًا﴾ جگه له‌خه‌شم و رقی زور ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه بی باوهری کافران هیچان بو زیاد ناکات بیجگه له‌زه‌ره‌رمه‌ندی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلسی هه‌والم بده‌نی ﴿شُرَكَاءُ الَّذِينَ نَدَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەو هاو به‌شانه‌ی له‌جیانی خوا ده‌تان په‌رستن (هاوارتان لی ده‌کردن) ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشانم بده‌ن له‌زه‌ویدا چیان دروست کردووه؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان له‌به‌دی هینانی ئاسمانه‌کاندا به‌شداری (خوا) یان کردووه؟ ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا﴾ یا کتیبیکمان پی داوون ﴿فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَاتٍ مِّنْهُ﴾ جا به‌لگه‌یان له‌و کتیبه‌دا هه‌یه (که‌به‌کان هاو به‌شی خوان) ﴿بَلْ لَّيْنًا يَدُ الْأَعْمَامِ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِيغْوَاءً﴾ (نه‌خیز وانیه) به‌لکو سته‌مکاران هیچ به‌لینیک به‌به‌کتری ناده‌ن جگه له‌فریودان و (هه‌ل‌خه‌له‌تانندن) نه‌بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِصُّكُمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی راگیر ده‌کات ﴿أَنْ تَرَوْا﴾ بو ئەوه‌ی له‌ر په‌روه‌ی خو‌یان لانه‌ده‌ن ﴿وَلَكِنَّ زَالِجًا﴾ به‌راستی ئە‌گه‌ر له‌ر په‌روه‌ی (خو‌یان) لا‌بدن ﴿إِنْ أَمْسَكْتُمَا مِنْ آخِرٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ کئ هه‌یه جگه خوا رایان بگریت ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بیگومان ئەو (خوا) له‌سه‌ر خو و لی‌بورده‌یه ﴿وَأَفْسُمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ (بت په‌رستان) به‌سویندی هه‌ره‌گه‌وره‌یان سویندیان ده‌خوارد به‌خوا ﴿لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ (ده‌یان ووت) ئە‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی ترسیته‌ریان بو بیت ﴿لَيَكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَهْدَى الْأُمَمِ﴾ به‌راستی ئە‌وان له‌هه‌ر یه‌که له‌ئوممه‌تانی تر پرنموون تر ده‌بن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ ئە‌مجا کاتی پیغه‌مبه‌ری ترسیته‌ریان بو هات ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ زیاتر دوور که‌وته‌وه (له‌ریگه‌ی راست) ﴿أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌به‌ر خو به‌زل زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَمَكَرَ السَّيِّئِ﴾ و فیل و بیلانی خراب کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ وه فیل و بیلانی خراب ته‌نیا زیان به‌خواونه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَنَةَ الْأُولَيْنِ﴾ ده‌ی که‌واته ئە‌وان جگه له‌چاره‌نوو‌سی پیشینان چاوه‌روانی شتیکی تر ده‌که‌ن؟ ﴿فَلَنْ نَجْدِلَنَّ اللَّهَ تَبْدِيلًا﴾ چونکه‌باوی خوا هه‌ر گیز گۆرانی بو نییه ﴿وَلَنْ نَجْدِلَنَّ اللَّهَ تَحْوِيلًا﴾ و باوی خوا لادانی بو نییه ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا ئە‌وان به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ناسه‌یر بکه‌ن سه‌ر ئە‌نجم گه‌لانی پیش خو‌یان چۆن بووه ﴿وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ ئە‌وه‌وان له‌مان به‌هیزتر بوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ناتوانی له‌ده‌ستی خوا ده‌رچی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌ئاسمانه‌کان و نه‌له‌زه‌ویدا ﴿إِنَّهُ رُكَّانٌ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ به‌راستی خوا زانا و به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿٤٣٩﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا
 مِنْ دَابَّةٍ وَلَا كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا
 جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

سورة يس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَس ۝١ وَالْقُرْءَانِ الْحَكِيمِ ۝٢ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝٣ عَلَىٰ
 صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝٤ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝٥ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَىٰ
 الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝٩ وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝١٠ إِنَّمَا تُنذِرُ
 مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
 وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝١١ إِنَّا نَحْنُ مُخِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
 وَءَاخِرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۝١٢

﴿وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وه نه گهر خوا قار بگری له خه لکی (توله یان لی بسه نی) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾ له بهر نه و (خراپانه ی) کردویانه ﴿مَاتَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هیچ گیانداریکی به سهر زه و به وه نه ده هیشت ﴿وَلَا يَكُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به لام (خوا) مؤله تی نه وان ده دات تا ماوه ی دیاری کراو ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه مجا کاتی ماوه که یان (کوتایی) هات (ده یان مرینی) ﴿قَالَ اللَّهُ كَانَ بِعَادِهِمْ بَصِيرًا﴾ جا بیگومان خوا به بنده کانی ناگادارو بینایه ﴿۱۵﴾

سوره قی ﴿يَسْرًا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿يَسْ﴾ به (یا، سین) ده خوینریته وه خوا زاناتره به مانا که ی بو زانیاری زیاتر سه یری سه ره تایی سوره تی (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ﴾ سویند به قورئانی پر له دانایی ﴿۱﴾ ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به راستی تو (نه ی موحه ممد) له پیغه مبه رانی خوی ﴿۱﴾ ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ له سهر ریبازی راستی ﴿۱﴾ ﴿تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ (قورئان) دابه زیتراوه له لابه ن خوی زالی بالادهستی میهره بانه وه. ﴿۱﴾ ﴿لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ﴾ بو نه وه ی گه لی بترستی (له سزا) که باوو باپیرانیان نه تر سیترا بون ﴿۱﴾ ﴿فَهُمْ عَاقِلُونَ﴾ بویه نه وان بی ناگا بوون ﴿۱﴾ ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی به لیتی خوا چه سپاوه هاته دی له سهر زور به یان ﴿۱﴾ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکه نه وان باوه ر ناهیتن ﴿۱﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَظِهِمْ أَغْلَاقًا﴾ (وه که سانی وان که) ته و قمان کردیته گهر دنیان ﴿۱﴾ ﴿فِيهِ إِلَىٰ الْأَذْقَانِ﴾ جائه و (ته و قانه) تا چه نا که یان هاتبی (گهر دنیانی به ته و او ی گرتیته وه) ﴿۱﴾ ﴿فَهُمْ مُّقْمَحُونَ﴾ نه مجا سه ریان بهرز کرابیته وه (نه توانن بو خوارو نه م لا و لا بیجولینن) ﴿۱﴾ ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ وه بهر به ستمان له به رده م و پشتیانه وه داناهه ﴿۱﴾ ﴿فَأَعَشَيْنَاهُمُ لَبِئْسُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ په رده شمان داوه به سهر چاویان دا بویه نه وان (راستی) ناینن ﴿۱﴾ ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ وه بو نه وان به کسانه چ بیان ترستی یان نه یان ترستی ﴿۱﴾ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ باوه ر ناهیتن ﴿۱﴾ ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾ تو ته نها که سیک ده ترستی که شوین قورئان ده که ویت ﴿۱﴾ ﴿وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ﴾ له به نه نایشدا له خوی میهره بان ده ترسن ﴿۱﴾ ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾ به هوی (نه و شوین که وتن و ترسانه وه) مژده ی بده ری به لیخوشبوونی (گونا هه کانی) و پاداشتی چاکی (به هه شت) ﴿۱﴾ ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ﴾ به راستی هه ر تیمه مردووان زیندوو ده که ینه وه ﴿۱﴾ ﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ﴾ وه هر چی پیشتر کردویانه و شویتنه واری پاش خوشیان ده نویسن ﴿۱﴾ ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ وه هه موو شتی کمان له په راویکی روون و ناشرکرا دا ژماردوو وه و نووسیوه که (لوح المحفوظ) ه ﴿۱﴾

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
 ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا
 إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
 وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا
 رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطِيرُنَا بِكُمْ لَيْنٍ لَمَّا تَنَتُّهُوا أَنْ يَرْجَمَنَّكُمْ
 وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ
 ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ
 رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا
 مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ
 الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً
 إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي ءَامَنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

* وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
 كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ
 ﴿٢٩﴾ يَحْسَرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
 أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ
 ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
 فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ
 وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
 وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي
 خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
 وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسُدُّ مِنْهُ النُّهَارَ
 فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
 ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
 عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
 الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و له دواى ئه و نه مان نارده خوار وه بو سه ر گه له كه ی ﴿مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ ه یچ له شك ر ىك له تا سما نه وه ﴿وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ و ئی مه دابه زینه ر نه بووین ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ (هوى تیاچوونیا ن) ته نیا شریخه یه كى به هیز بوو ﴿فَإِذَا هُمْ حَمِيدُونَ﴾ جا كتوپر ئه وانه هه موو جو له یان نه ما و مردن ﴿يَحْسِرَةَ عَلَى الْعِبَادِ﴾ ئای په شیمانى و داخى سه خت بو ئه و به ندانه ی (كه بى باوه رن) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ هه ر پیغه مبه ر ىكیا ن بو به اتایه ته نیا گالته یان پى ده كرد (و ه یچ تر) ﴿الَّذِينَ يَرَوْنَ آيَاتِنَا يَنْهَوْنَ عَنْهَا وَيَحْمِلُونَهَا إِذْ أُنزِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ كَذِبًا﴾ له پیتش ئه و اندا چه ند گه لى (تاوانبار) مان له ناو بردو وه ﴿أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ كه بیگو مان ناگه رینه وه بو لای ئه مان ﴿وَإِنْ كُلُّ لُطَّاغِيمٍ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ هه ر هه موو (له ناو براوان) كو ده كریته وه لای ئی مه (و له قیامه ت دا) ئاماده ده كرین ﴿وَأَيُّ آيَةٍ لَهُمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ مَيِّتَةٌ﴾ وه نیشانه و به لگه به ك بو ئه وان، ئه م زه ویه مردو وه به ﴿أَحْيَيْنَاهَا﴾ كه زیندو و مان كرده وه ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ و دانه و ئله مان لى ده رهینا (لى رواند) كه لى ده خون ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفِيهَا زَاوِيَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ يَرْجُونَ﴾ و له و (زه ویه) دا چه ند باخ له خورما و تریمان به دى هینا ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ و چه ند كانیوا مان تیا دا هه لئو لا ندوه ﴿لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ بو ئه وه ی له به ر بو و مه كانى بخون كه ده ستى ئه وان به ره مى نه هینا وه ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ ده ی ئایا سوپاسى خوا نا كه ن ﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ باك و بیگه رده زاتىك كه هه موو جووته كانى (نیر و مى) دروست كرده وه ﴿مِمَّا تَنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ له وه ی كه زه وى ده پیر وینى و له (ئاده مى) خو یان ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ و له و شتانه ش كه نایزان ﴿وَأَيُّ آيَةٍ لَهُمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ سَاقِبَةٌ﴾ شه ویش به لگه و نیشانه یه بو ئه وان كه ئی مه ر و زى لى ده رده هینین ﴿فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ﴾ ئه مجا له نا كا و دا تاریكى هه موویان ده گریته وه ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ خو ریش به ره و بنكه ی خو ی (له گه ر اندابه و) ده روا ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئه وه بریار دراوى (خوای) زالى بالاده ستى زانایه ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ﴾ وه بو مانگیش چه ند قوناغىكمان دانا وه ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ﴾ (دواى ته واو كردنى قوناغه كانى) هه تا وه كو به لى دار خو رما ی كو نى (وشك بووى) لى دیت ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خو ر بو ی نیسه (ناتوانى) بگات به مانگ ﴿وَلَا الْيَلَلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ و شه ویش ناتوانى پیتشكه وى له روژ ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ و هه ر یه كه یان (خو رو مانگ) له خو لگه به كدا مه له ده كه ن و ده سو رینه وه ﴿

وَءَايَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
 لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنقذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
 مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطِعِم مِّن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ
 أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
 يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
 يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا أَيَوْتِلُنَا مَنْ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ
 الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً
 وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ
 نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

﴿وَأَيُّهُمْ﴾ و به لگه‌یه کی ناشکرای تر بوئه وان ته مه‌یه ﴿أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَسْحُونِ﴾ که بیگومان
 ئیمه نه‌وه کانی ئه‌وانمان له که‌شتی پرکراو (له خو‌یان و که‌ل و په‌لیان) دا هه‌لگرتووه ﴿وَحَلَقْنَا لَهُمْ
 مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ و به وینه‌ی که‌شتی شتانیکی تریشمان بو دروست کردوون که سواری بن ﴿وَأَن
 نَّشَأَنُ قُرْقُهُمْ﴾ و هه‌لگه‌ر بمانه‌وی نو قمیان ده‌که‌ین ﴿فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُقَدَّرُونَ﴾ جا هیچ که‌س نایه‌ت
 به‌هاواریانه‌وه و پرزگاریش نا کرین (له نو قم بوون) ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾ مه‌گه‌ر به‌زه‌یی
 ئیمه (پرزگاریان بکات) و تا کاتی دیار کراو بیان ژنبین ﴿وَأِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ و هه‌لگه‌ر کاتی بیان بو تری‌ت
 ﴿اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾ خو‌تان پیاریژن (له و سزای که) له به‌ر ده‌متان دایه و له‌وه‌ش له‌پشتانه‌وه‌یه
 (له‌روژی دوا‌یی) ﴿لَعَلَّكُمْ تَزْجَمُونَ﴾ تا ره‌حمتان پی بگری ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾
 و هه‌ر به‌لگه‌و نایه‌تیکیان له نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاریان بو بیت ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ مَعْزِضِينَ﴾ ئه‌وان هه‌ر
 روو و هه‌ر ده‌گیرن له‌و (نایه‌تانه) ﴿وَأِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ و هه‌ر کاتی بیان بو تری له‌وه‌ی
 خوا پی داوون به‌خشن ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌وانه‌ی بی باوهر بوون ده‌لین به‌وانه‌ی ئیمانیان
 هیتنا بوو ﴿أَنْظِعُمْ مَن لَّوْنِشَاءَ اللَّهِ أَطْعَمَهُ﴾ نایا خواردن بده‌ین به‌که‌سی ته‌گه‌ر خوا بیوویستایه‌ خواردنی
 پی ده‌دا ﴿إِن أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئیوه ته‌نهما له‌گو مرایه‌کی ناشکر ادان ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ﴾ و هه‌لین ئه‌م به‌لینه‌که‌ی دیت ته‌گه‌ر ئیوه‌راست گون ﴿مَا يَبْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ﴾
 ته‌مانه‌چاوه‌روانی هیچ نا‌که‌ن مه‌گه‌ر شریخه و ده‌نگیکی به‌هیز (فوو کردن به‌که‌ر نه‌نادا) بیانگری‌ت
 ﴿وَهُمْ يَخِضُّونَ﴾ له‌کاتی‌کدا له‌نیو خو‌یانداده‌مه‌قالی ده‌که‌ن ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ نه‌وسا ناتوانن هیچ وه‌سیتی‌ک بکه‌ن یان بگه‌رینه‌وه لای که‌س و کاریان ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 وه (جاری‌تر) فوو ده‌گری به‌که‌ر نه‌نادا ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ﴾ ته‌مجا ئه‌وان کتوپر له‌گو‌ره‌کان
 دینه‌ده‌روهو ﴿إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ به‌په‌له‌ده‌روون بو لای په‌روه‌ردگاریان ﴿قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن
 مَّرْقَدِنَا﴾ ده‌لین نه‌ی هاوار بو ئیمه‌کی زیندووی کردینه‌وه له‌گو‌ره‌کانمان دا ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ﴾ ته‌مه‌ئو به‌لینه‌یه‌خوا‌ی میهره‌بان پی‌ی داین و پیغه‌مبه‌ره‌کان راستیان کرد ﴿إِن كَانَتْ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ ته‌نهما شریخه و ده‌نگیکی گه‌وره‌دیت ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ ئیتر کتوپر
 هه‌موویان (به‌کو‌مه‌ل) لای ئیمه‌نامه‌ده‌کراون ﴿فَأَيُّومَ لَا نُظَلِّمُ تَقْسًا مِنَّا﴾ ته‌مروش هیچ جو‌ره
 سته‌میک له‌که‌س نا‌گری ﴿وَلَا نُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و هه‌لگه‌له‌وه‌ی که‌ده‌تان کرد پادا‌شت
 و سزانا‌درینه‌وه ﴿۵۱﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
 فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِنُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ
 وَلَهُمْ مَائِدَ عُنُونٌ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمَّا زُورُ
 الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدِ إِلَيْكُمْ بِبَنِي آدَمَ
 أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَن
 اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ
 جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي
 كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾
 الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
 عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
 وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ
 ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ﴾ به‌راستی به‌هشتی یه‌کان نه‌مرو ﴿فِي شُغْلٍ فَكَّهُونَ﴾ له‌خوشی و شادیدا
 سه‌رقالن ﴿هُرُوا زَوْجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكُونَ﴾ خویان و هوسره‌کانیان له‌سییره‌کاندا
 له‌سه‌ر ته‌خت (ی‌رازوه) پالیان داوه‌ته‌وه ﴿لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَائِدُوعُونَ﴾ له‌و (به‌هسته) دا
 بزبان ناماده‌یه‌میوه‌هات و ههرچی داوا بکن ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ سه‌لام (یان لی‌ده‌کریت)
 به‌وته‌یه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاری میهره‌بان‌وه ﴿وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ﴾ ئیوه‌ش‌ئی تاوانباران
 نه‌مرو جیا‌بینه‌وه (له‌ئیمانداران) ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يٰٓأَدَمُ﴾ ئهی نه‌وه‌کانی‌ئاده‌م‌نایا و ه‌سیتم
 بو‌نه‌کردن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّجَرَةَ﴾ که‌شه‌یتان نه‌په‌رستن ﴿إِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه به‌راستی
 شه‌یتان‌دورژمنی‌ئاشکرای‌ئیوه‌یه ﴿وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه‌نایا و ه‌سیتم بو‌نه‌کردن
 که‌من‌په‌رستن‌ئهمه‌رینگای‌راسته ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا﴾ سویند به‌خوابیگومان
 (شه‌یتان) خه‌لکیکی‌زوری له‌ئیوه‌گومرا‌کرد ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی‌نایا بو‌ژیر نه‌بوون ﴿وَلَقَدْ
 هَدَاهُ جَهَنَّمَ الْيَوْمَ الْأَوَّلَ كَثِيرًا لِّئَلَّا يَعْتَدُونَ﴾ ئهمه‌ئهودوزه‌خیه‌که‌به‌لیتتان‌پی‌دراوو ﴿أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ﴾ ئهمرو پر‌ونه‌ناوی‌یه‌وه‌به‌هوی‌بی‌باوه‌ر‌بوونتان‌وه ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ﴾ ئهمرو
 مؤرده‌نین به‌سه‌ر‌ده‌میاندا ﴿وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ﴾ و‌ده‌ستیان‌قسه‌مان له‌گه‌لدا ده‌کن ﴿وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و‌قاچیان‌شایه‌تی‌ده‌ده‌ن‌به‌وه‌ی‌که‌کردویانه ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ﴾
 وه‌ئ‌گه‌ر‌بمانه‌وی‌رووناک‌ی‌چاویان‌ناهلین (کویریان‌ده‌که‌ین) ﴿فَأَسْتَبِقُوا الصِّرَاطَ فَإِنَّ بَصِيرُونَ﴾ وه‌وسا
 ده‌بانه‌وی‌به‌روه‌رینگای‌راست‌پیشبر‌کی‌بکن‌جا‌چون‌ده‌بین ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتَتِهِمْ﴾
 خو‌ئ‌گه‌ر‌بمانه‌وی‌له‌شوبنی‌خویاندا‌شئوه‌ی‌ئاده‌مییان‌ده‌گورین (ده‌یان‌که‌ین به‌شتیکی‌خراب)
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به‌هوی‌ئهو (گورینه‌وه) نه‌یان‌ده‌توانی‌نه‌بر‌ون‌ونه‌بگه‌رینه‌وه ﴿وَمَنْ
 نَعُرْهُ نَجَّسْنَاهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وه‌تمه‌نی‌هه‌ر‌که‌س‌دریژ‌که‌ین‌لاشه‌ی‌لاواز‌و‌نا‌هوان
 ده‌که‌ین‌ده‌ی‌نایا‌ژیر‌نابن ﴿وَمَا عَآمَتْنَاهُ السَّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ ئیمه‌ئهو (موحه‌مه‌د) مان‌فیری
 شاعر نه‌کردوه، و‌شیر‌ووتن‌شیاوی‌ئهو‌نی‌به‌﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ﴾ و‌ئهو‌ی‌(موحه‌مه‌د)
 ده‌لی‌په‌ند و‌ناموز‌گاری و‌قورنایی‌رونکه‌روه‌ی‌(راستی‌یه) ﴿يُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بو‌ئهو‌ی
 ئه‌وانه‌ی‌(دل) زیندوون‌بیان‌تر‌سینتی ﴿وَيَحْيِي الْقَوْلَ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾ و‌به‌لیتی (سزا) بسه‌پینتی به‌سه‌ر
 بی‌باوه‌ر‌اندا ﴿٧٧﴾

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
 مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَا لَهُم فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
 ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْفَعٌ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوْلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
 مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ وَقَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
 فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

﴿أُولَئِكَ رَأَوْا﴾ ثابا نه‌بان دی (نه‌بان زانبوه) ﴿أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مَمَاعِلَكُمْ أَيَّدِينَا أَعْمَاءَ﴾ که بیگومان نیمه نازده‌لمان بؤ نه‌وان دروست کردووہ ﴿هُمَّ لَهُمَا مَلِكُونَ﴾ ئەمجائەوان خاوەنیانن ﴿وَدَلَّلَتْهَا لَهُمَّ﴾ وه رامان هیناون بؤیان ﴿فِي نَهَارِكُمْ وَبِئْتَانِهَا يَأْكُلُونَ﴾ ئەمجا سوارۍ هه‌ندیکیان ده‌بن و (گوشتی) هه‌ندیکیشیان ده‌خون ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ﴾ وه زور سوودیان لی ده‌بینن وشتی خواردنه‌وه‌شیان لی وه‌رده‌گرن ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ ده‌ی ثابا سوپاسی خوا ناکه‌ن ﴿وَإِنَّا لَنَرَاهُمْ فِي جَهَنَّمَ لَمُغْرَمِينَ﴾ به‌و هیوایه‌ی یارمه‌تی بدرین ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ﴾ (ئەو پەرستراوانه) ناتوانن یارمه‌تیان بدەن ﴿وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ﴾ به‌لام ئەمان سه‌ربازی ئاماده‌ن، له‌خزمه‌تیاندا (وملکه‌چی ئەو بتانه‌ن) ﴿فَلَا يَخْرُجُكَ قَوْلُهُمْ﴾ جاقسه‌کانیان خه‌مبارت نه‌کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَأْتِيهِمْ﴾ چونکه به‌راستی ئەوه‌ی ده‌ی شارنه‌وه‌و ئەوه‌ی ئاشکرای ده‌که‌ن ده‌یزانین ﴿أُولَئِكَ رَأَوْا الْإِنْسَانَ﴾ ثابا ئاده‌می نه‌یزانبوه ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ که ئەومان له‌نوتفه‌یه‌ک دروست کردووہ ﴿فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُّؤْمِنٌ﴾ که‌چی به‌کسه‌ر ده‌بیته‌ دورژمنیکی سه‌سه‌ختی دبار (ده‌مقالی‌ که‌ریکی ئاشکرایه) ﴿وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾ وه‌نموونه‌مان بؤ دینیته‌وه‌و به‌دیه‌تانی خوی له‌بیر چۆته‌وه‌ ﴿قَالَ مَنْ بِنِي الْعِظَمَةِ وَهِيَ رَمِيمَةٌ﴾ (ئەو بی بر‌وايه) ده‌لی کی ئیسکه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه‌ له‌کاتیکدا که‌رزیون ﴿قُلْ يُجِيبُهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (ئەي موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئەو زانه‌ زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌به‌که‌م جاره‌وه‌ به‌دی هیناون ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌و به‌هموو دروست کراویک زانا و ئاگاداره ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ زاتی که‌ له‌دره‌ختی سه‌وز ئاگری بؤ دروست کردون ﴿فَإِذَا أَنشَأْنَاهُ تَوْفِقًا﴾ بئیر ئیوه‌ ئاگری بی ده‌که‌نه‌وه ﴿أَوَّلَئِكَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ثابا زاتی که‌ ئاسمانه‌کان و زوی به‌دی هیناوه ﴿بِقَدْرِ عَلَيَّ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ ناتوانی وینه‌بان دروست بکات؟ ﴿بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌لی ده‌توانی و هه‌ر ئەویش دروست که‌ری زانابه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ به‌راستی کاری ئەو (خوا) ئەمه‌یه هه‌ر کاتی بیه‌وی شتیک به‌دی به‌یئت ﴿أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ پی ده‌لی: به‌، ده‌ست به‌جی (ئەو شته) ده‌بیت ﴿فَسَبَّحَنَ الَّذِي يَدِينَهُ مَلَكُوتٌ كُلُّ شَيْءٍ﴾ جاقا و بیگه‌رده‌ ئەو خوایه‌ی که‌ مولکایه‌تی هه‌موو شتیک به‌ده‌ست ئەوه‌ ﴿وَاللَّيْلُ تَرْجَعُونَ﴾ و بؤ لای ئەویش ده‌گه‌ریترینه‌وه ﴿۸۳﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًا ۝۱ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝۲ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝۳ إِنَّ
إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
المَشْرِقِ ۝۵ إِنَّا زَيْنَاتَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بَرِيذَةً الكَوَاكِبِ ۝۶ وَحِفْظًا
مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝۷ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى المَلِإِ الأَعْلَىٰ وَيُقَدِّفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝۸ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ۝۹ إِلَّا مَنْ خِطَفَ
المُخِطَفَةَ فَاتَّبَعَهُ، وَشَهَابٌ نَّاقِبٌ ۝۱۰ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمَ أشَدُّ خَلْقًا أَمْ
مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ ۝۱۱ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
۝۱۲ وَإِذْ ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝۱۳ وَإِذْ أَرْأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝۱۴
وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝۱۵ أءَ ذَا مِمَّا وُكِّنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا
أءَ نَا لِمَبْعُوثُونَ ۝۱۶ أَوَءَا بَاؤُنَا الأَوَّلُونَ ۝۱۷ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
۝۱۸ فإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝۱۹ وَقَالُوا أَيَوَّىٰلَنَا
هَذَا أَيَوْمَ الدِّينِ ۝۲۰ هَذَا أَيَوْمُ الفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ ۝۲۱
* أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۲۲ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الجَحِيمِ ۝۲۳ وَقَفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝۲۴

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندی میہرہ بان

﴿وَالصَّلَاتِ صَمًا﴾ سویند بہو فریشتانہ ریز بوون (لہ کاتی عیبادہ تدا) ﴿فَالرَّجْرَجَاتِ رَجْرًا﴾ وہ سویند بہ وانہ کہ
 دہ خورن بہ سہر ہورہ کاندہ ﴿فَالْتَلَيْتِ ذِكْرًا﴾ وہ سویند بہ خوینہ رانی قورٹان ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ بہ راستی
 بہر سترای ئیوہ تاک و تہ نہایہ ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ بہرورہ دگاری ٹاسمانہ کان و زہوی
 و تہوہی لہ نیوانندانیہ ﴿وَرَبِّ الْمَشْرِقِ﴾ و بہرورہ دگاری خور ہ لاثہ کان ﴿إِنَّا رَبُّنَا الْمَسْمُومُ الَّذِي يَتَّبِعُهُ الشَّيْطَانُ مَا يَشَاءُ﴾ وہ لہ ہمہ مو
 بیگومان ئیمہ ٹاسمانی دونیامان بہ جوانی تہ سترہ کان رازاندو تہوہ ﴿وَحَفَظْنَا لَكَ لِكَلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ﴾ وہ لہ ہمہ مو
 شہیتانیکی سہر کہش پاراستو مانہ ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى﴾ ناتوان گوی بگرن بو تہو فریشتانہی لہ
 بہر زترین پلہ دان ﴿وَيُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ وہ (تہ گہر بچن گوی بگرن) لہ ہمہ مو لایہ کی (ٹاسمانہ وہ) ٹاگر
 باران دہ کرن ﴿دُخْرًا وَأَلْهَبَهُمْ عَذَابَ وَاصِبٍ﴾ راو دہرین زور بہ توندی و (لہ قیامہ تدا) سزایان بہر دہ و امہ
 و سہختہ ﴿إِلَّا مَنْ حَقَّقَ الْحَقِيقَةَ﴾ (شہیتانہ کان ناتوانن گوی بگرن) مہ گہر یہ کیکیان بہ دزیہوہ ہوا ئیک
 (لہ فریشتہ یہ کی بیستی و) بہ پلہ بیفرئی ﴿فَاتَّبَعَهُ رَشَاهُ تَائِبٍ﴾ پزسکی گر دار و سویتنہری شوین دہ کہ ویت
 (وہی سویتنی) ﴿فَأَسْتَفْهِمُوا لَهُمْ أَشْدَّ حَلْقًا﴾ تہ مجا (تہی موحمہ مد) پیرسہ لہ وانہی (کہ بیباوہرن) ٹایا
 تہوان دروستکراویکی گہورہ تر و گرنگتر و بہ ہیز ترن؟ ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾ بان تہو شتانہی تر کہ دروستمان
 کردوہ (لہ ٹاسمان و خور و زہوی و...) ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ بہ راستی ئیمہ تہوان (ٹادہ می) مان
 دروست کرد لہ قوریکی لینجی جبر ﴿بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ بہ لام (سہیرہ) تو سہرت سورماوہ (چون باوہر
 ناہین) کہ چی تہوان گالتہ دہ کہن (بہ تو کہ دلہیت زیندو بوونہوہ ہہیہ) ﴿وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾ وہ کاتی
 ٹاموژگاری بکرین ٹاموژگاری و ہر ناگرن ﴿وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ﴾ وہ کاتی مو عجیزہ یہ ک بینن دہ بکہ نہ
 گالتہ جار ﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ وہ دلہین تہم (قورٹانہ) ہیچ نیہ جگہ لہ جادوویہ کی ٹاشکرا ﴿
 إِنْ هِيَ إِلَّا دَائِمَةٌ وَكَانَتْ آيَةً وَعَظْمًا﴾ (دلہین) ٹایا ئیمہ کہ مردین و بووین بہ خول و ٹیسکی رزیو ﴿إِنَّهَا لَتَلْبَعُونَ﴾ ٹایا
 ئیمہ زیندو دہ کرینہوہ؟! ﴿أَوْءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ لہ گہل باوہر پیرانی پیشینانمان ﴿فَلَنْ نَعْرَهُ وَاتَّعَدَّخْرُونَ﴾
 (تہی موحمہ مد) بلی: بہ لی (ہمہ موٹان زیندو دہ کرینہوہ) و لہو کاتہ دا ئیوہ زہلیل و سہر شوون ﴿
 فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ چونکہ تہو (زیندو بوونہوہیہ) ہر یہ ک دہنگہ ئیتر دہست بہ جی
 زیندوون و دہروانن ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِينَ﴾ وہ دلہین: وای بو خومان تہمہ روژی تولہ سہندن
 و پاداشتہ ﴿هَذَا بَوْمٌ الْقَصْرِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ﴾ (پیشان دہو تری) تہمہ تہو روژی بریاردانہ یہ کہ باوہرتان پنی
 نہ بوو ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا أَوْرَادًا وَجَهْرًا﴾ (خوا بہ فریشتہ کان دہفر موئی) تہوانہی ستہ میان کرد کویان بکہ نہوہ
 لہ گہل ہاوریکانیان (ہاو ویتہ کانیان) ﴿وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ لہ گہل تہوانش دہیان پہرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 جگہ لہ خوا ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ تہ مجا ریگای دوزہ خیان نشان دہن ﴿وَقَفُّوهُمْ أَنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ وہ تہوانہ
 راوہستین بیگومان ہر سیاریان لی دہ کری ﴿

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ آلِيَوْمٍ مُّسْتَسَامُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
 عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
 قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
 بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾
 فَأَعْوَبْنَاكُمْ أَنَا كَنَّا غَٰوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَ مِيذِ الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
 ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ آيَاتُكَ رِكَوَاءُ الْهَيْتِنَا
 لَشَاعِرٍ مُّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّا كُرُّ
 لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٣٩﴾ الْإِعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾
 فَوَاكِهِ وَهُمْ مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
 ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بِيَضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ
 ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

﴿مَا لَكُمْ لَا تَنصُرُونَ﴾ (بیان دہوتری) ئوہو چیتانہ یارمہ تی یہ کتر نادہن ﴿۱۵﴾ ﴿بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْمِرُونَ﴾ (نہ خیر یارمہ تی یہ کتر نادہن) بہ لکو ئوہوان ہموو (بہندہو بہرستراوہ کانیان) لہو رُوژہدا گہردن کہ چن بُو خوا ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسْتَأْذِنُونَ﴾ و (لہو رُوژہدا) رُوو دہ کہنہ یہ کتر و پرسیار لہ یہ کتر دہ کہن ﴿۱۷﴾ ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (گومر اکراوہ کان بہ گومر اکرہ کان) دہ لئین بہ راستی ئیوہ بوون لہ لای راستہوہ ہاتنہ لامان (نہ تان ہیشت شوینی کہوین) ﴿۱۸﴾ ﴿قَالُوا بَلْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (گومر اکرہ کان) دہ لئین (نہ خیر راست ناکہن) بہ لکو ئیوہ خوُتان ئیمان دار نہ بوون ﴿۱۹﴾ ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ وہ ئیمہ ہیچ دہسہ لا ئیکمان بہسہر ئیوہدا نہ بوو ﴿۲۰﴾ ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ﴾ بہ لکو خوُتان گہلیکی لہ خوا یاخی بوون ﴿۲۱﴾ ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَأَبِئُونَ﴾ ئوہوتہ بریاری پەرورہ دگارمان (بہسزا دانمان) سہ پا بہسہرماندا، کہ بہ راستی دہبئی بیچہ ژین ﴿۲۲﴾ ﴿فَأَعْوَبْتُمْ كَمَا أَتَا كِثَابُكُمْ﴾ بہ لئی ئیمہ ئیوہمان گومر اکرد چونکہ بہ راستی خوُشمان گومر ابوون ﴿۲۳﴾ ﴿فَأَنهَارُهُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ جا بہ راستی ہموویان (گومر اکراو و گومر اکار) لہو رُوژہدا لہسزادا ہاوبہشن ﴿۲۴﴾ ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾ بیگومان ئیمہ تاواناران بہو جوُرہ لی دہ کہین ﴿۲۵﴾ ﴿إِنَّهٗمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ہیچ بہرستراوینکی راست نیسہ بیجگہ لہ خوا، خوُیان بہ گہورہ دہزانی (و ملکہ چی نہدہ بوون) ﴿۲۶﴾ ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأُرِيكَ وَالْهَيْتَانِ﴾ وہ دہیان ووت: ئایا ئیمہ بہرستراوہ کانمان واز لی بہتین؟ ﴿۲۷﴾ ﴿لِشَاعِرٍ كُفَّؤُنْ﴾ لہ بہر شاعیر یکی شیت ﴿۲۸﴾ ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (نہ خیر وانیسہ) بہ لکو ئوہو (پیغہمبہرہ) ہہقی ہیناوہو باوہری بہ پیغہمبہرانی پیشو و ہیہہ ﴿۲۹﴾ ﴿إِنَّكُمْ لَنَدَافِعُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ بہ راستی ئیوہ سزای سہخت دہ چہژن ﴿۳۰﴾ ﴿وَمَا تُحِزُّونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و ئیوہ تہنہا تولہی ئوہو (خرابانہ) تان لی ئہسہنری کہ کردوتانہ ﴿۳۱﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ﴾ بہ لام بہندہ باک و ہہ لُبُزاردہ کانی خوا ﴿۳۲﴾ ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ ئوہوانہن رزق و رُوژی دیار کراویان بُو ہہیہ ﴿۳۳﴾ ﴿فَوَكَّدُوا هُمْ مَكْرُومُونَ﴾ کہمیوہ ہاتی جوُرا و جوُرہ، وہ ئوہوان ریز لیگیراون ﴿۳۴﴾ ﴿فِي جَنَّتِ الْعَبِيرُ﴾ لہ بہ ہشتانی پرناز و نیعمہندا ﴿۳۵﴾ ﴿عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ لہسہر تہخت و کورسی یہ رازاوہ کان بہرامبہر یہ کتر دانیشتون ﴿۳۶﴾ ﴿يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ﴾ بہسہریاندا دہسورینہوہ بہ بہرداخی پرن لہشہرابی باک و خاوین لہ رُووبارہ رُوشتوہ کانی بہہشت ﴿۳۷﴾ ﴿بِضْرَاءَ لَدُوٍّ لَشْرِبِينَ﴾ سپیہ لہ رپہنگدا، زور بہ لہزہتہ بُو ئوہوانہی دہیخوئہوہ (کہ ہیچ زیانیک بہ لاشہو ژیری مروُف ناگہ پهنیت) ﴿۳۸﴾ ﴿لَا فِيهَا عَوْلٌ وَلَا هَرَجٌ عَنْهَا بُرْجُونَ﴾ (ئوہو شہرابہ) نہ میشکیان تیک دہدات نہسہر خوُشیان دہ کات ﴿۳۹﴾ ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ﴾ وہ ئافرہ تانی چاو جوان و گہورہیان لایہ، کہ جگہ لہ میردہ کانیان سہیری کہس ناکہن ﴿۴۰﴾ ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ﴾ وہ کوہیلکہی ناوہیلانہن (یان ئہ لئی مرواری ناو سہدہفن) ﴿۴۱﴾ ﴿فَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسْتَأْذِنُونَ﴾ ئہمجا رُوو دہ کہنہ یہک و پرسیار لہ یہ کتر دہ کہن ﴿۴۲﴾ ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ﴾ یہ کی لہوان دہلی: من (لہ دونیا) ہاوہ لئیکم ہہبوو ﴿۴۳﴾

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا ءَأَنَّا
لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَاءِ
الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدَّتْ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَمْ أَنْحُنُ بِمِيتَتَيْنِ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا
الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾
لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةٌ
الزَّقُومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعَهَا كَأَنَّه رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ
﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا كُفُونَ مِنْهَا فَمَا كُفُونَ مِنْهَا أَبْطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ
عَلَيْهَا شُوبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ لِآلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
إِنَّهُمْ أَقْوَاءُ آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
مُّنذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿٧٣﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

﴿يَقُولُ أَتَيْتُكُمْ بِبُرْهَانٍ بَيِّنٍ وَهِيَ سَمْعُكُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ (دهی ووت: نایا به‌راستی تو له‌وانه‌ی باوهرت هه‌یه (به‌زیندوو بوونه‌وه؟!))
 ﴿لَا دَامَتْ أُولَئِكَ وَلَا يَأْتُونَ الْبُرْهَانَ إِلَّا بِسَمْعٍ لَّهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ (نایا کاتی‌مردین و بووین به‌خاک و ئیسقانی رزیوو ﴿إِنَّا نَأْتِيهِمْ بِنُورٍ بَيِّنٍ﴾ به‌راستی ئیمه (زیندوو ده‌کرینه‌وه‌و) سزاده‌درتین ﴿قَالَ هَلْ أُنتُمْ مُطَّلِعُونَ﴾ (بیاوه به‌هه‌شتیه‌که) ووتی
 نایا ئیوه ته‌ماشاشا (ی دوزخ) ناکه‌ن ﴿قَالَ طَعْلَمَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ (بیاوه به‌هه‌شتیه‌که) ووتی
 له‌ناوه‌راستی دوزخ‌خدا‌ئو (هاورپی) بینی ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ﴾ (پی ووت سویند به‌خوآنزیک
 بوو منیش هه‌لدیری ﴿وَلَوْلَا رِجْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُمُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ (وه‌ئه‌گه‌ر میهره‌بانی په‌روه‌ردگارم
 فریام نه‌که‌واتیه، منیش له‌ئاماده‌کراوان (ی ناو دوزخ) ده‌بووم ﴿أَفَتَأْتِيهِمْ بَيِّنَاتٌ﴾ (دهی نایا ئیمه
 نامرین؟! ﴿إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَى﴾ (جگه‌له‌مردنه‌که‌ی یه‌که‌م (ی دونیا) مان ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾
 وه‌ئیمه سزانا‌درتین؟! ﴿إِن هَذَا إِلَّا هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (به‌راستی ئه‌مه‌یه‌سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿لِيُثَلَّ
 هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾ (باتیکو‌شهران بو‌باشه‌روزی‌روژیکی و اتیکوشن ﴿أَذَلِكْ خَيْرٌ لَّكَ أَمْ شَجَرَةُ
 الزُّقُومِ﴾ (نایا ئه‌و (نیمه‌تانه‌ی باسکرا) ریزگرتن و میوان داریه‌باشه، یان (به‌ری) دره‌ختی ژه‌فته‌مووت
 ؟ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِيهَا لَبْلَبًا لِلظَّالِمِينَ﴾ (بیگومان ئیمه‌ئو (داره) مان کرده‌هوی تا‌قی کرده‌وه‌ی سته‌مکاران
 (که‌له‌دونیا‌دا گالته‌یان پی‌ده‌کرد) ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ (به‌راستی ئه‌و (ژه‌فته‌مووته)
 دره‌ختیکه‌له‌بیخی دوزخ‌دا‌ده‌رویت ﴿طَلَعَهَا كَأَنَّ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ﴾ (به‌روبوومه‌که‌ی هه‌روه‌ک
 سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین و چل‌چلاوی یه) ﴿فَأَنهَارُهُمْ لَأَكُونُ مِنْهَا﴾ (جا بیگومان ئه‌و
 (دوزخ‌خیانه) له‌و دره‌خته‌ده‌خون ﴿فَتَالُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ (و سکیان له (به‌ری) ئه‌و دره‌خته‌پر‌ده‌که‌ن
 ﴿وَأَنهَارُهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابِقَ لِجَحِيمٍ﴾ (له‌پاشان به‌راستی ئاویکی لیلی زور گه‌رمی به‌سه‌ردا‌ده‌خونه‌وه
 ﴿ثُمَّ إِن مَرَجَعَهُمْ لِأِلَى الْجَحِيمِ﴾ (بیگومان دواتر گه‌رانه‌وه‌یان بو دوزخ‌ه ﴿إِنَّهِنَّ الْقَوَائِمُ أَبَآءُ هُرِّ
 صَالِينَ﴾ (به‌راستی ئه‌وان باو و باپیرانی خو‌یانیان به‌گومرای بی بی ﴿فَهُمْ عَلَى آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ﴾ (ئهمجا
 ئه‌وان هانده‌دران بو شونین که‌وتنیان (له‌گومرا‌ایدا) ﴿وَلَقَدْ صَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ﴾ (سویند به‌خو
 بیگومان پیش ئه‌و (گومرایانه‌ی قوره‌یش) زوربه‌ی گه‌له‌پیشینه‌کان گومرا‌بوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 فِيهِمْ مُنذِرِينَ﴾ (سویند به‌خو بیگومان ئیمه‌له‌ناو خو‌یاندا (پیغه‌مبه‌رانی) ترسینه‌رمان بو ناردن ﴿فَإَنْظُرْ
 كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ﴾ (ئهمجا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) سه‌رنج بده‌سه‌رئه‌نجامی
 ترسینه‌راوه‌کان چو‌ن بوو ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (بیجگه‌له‌بنده‌هه‌لبزیراوه‌کانی خوا ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلْيَعْمِرْ الْمَاجِئُونَ﴾ (سویند به‌خو به‌راستی نوح (علیه‌السلام) هاواری لی‌کردین
 ئهمجا ئیمه‌ش زور چاک‌وله‌لامی (هاواره‌که‌ی) ئه‌ومان دایه‌وه ﴿وَرَحْمَتَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾
 خو‌ی و که‌س و کاری (باوه‌رداری) مان له‌ته‌نگانه‌گه‌وره‌که‌ر‌زگار کرد ﴿۶۱﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكَنا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ
 عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ
 مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ * وَإِنْ مِنْ
 شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
 لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفِيكَاءَ آلِهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
 ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَنَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
 فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَى الْإِلَهِيِّمْ
 فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا
 بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَعْبُدُونَ مَا تَحْتُمُونَ
 ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا أَبْنَاؤُا لِرُبِّنَا فَأَلْقُوهُ
 فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
 وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَّهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئُ
 إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَكْتَابَتُ
 أَعْمَلُ مَا تَأْمُرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ و نه تنها نه‌وه کانی ئەومان (له‌سه‌ر زه‌وی) هیشته‌وه ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ و نه باس و ناو بانگی (باشی) ئەومان له‌ناو گه‌له پاشینه‌کاندا هیشته‌وه (که ئەمه‌یه) ﴿سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾ سه‌لام و دروود له‌سه‌ر نوح له‌لایه‌ن هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ئا به‌و شیوه‌ی پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگو‌مان ئە‌وه له‌بهنده‌باوه‌داره‌کانی ئیمه‌بوو ﴿لَقَدْ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِيَّتَ﴾ له‌پاشان ئەوانی تر (دوژمنان) مان نو‌قم کرد ﴿وَلَمَّا نَزَّ شِعَابُ سَيْحِهِ لِيُرِيَهُمْ﴾ به‌راستی ئیبراهیم له‌به‌یره‌وان و شوینکه‌وتوانی نو‌وح بوو (له‌بنه‌ماکانی ناییندا) ﴿إِذْ جَاءَ رَبَّهُ وَقَبَلَ سَلِيمًا﴾ کاتی به‌دلئیکی ساغه‌وه به‌ره‌و په‌روه‌ردگاری هات ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ کاتی که به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ووت چی ده‌په‌رستن ﴿أَفِيكَاءَ إِلَهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ ئایا بیجگه‌له‌خوا په‌رستراوئیکی درو و هه‌لبه‌ستراوتان ده‌وی (بیپه‌رستن) ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئاخو گومانتان چونه‌به‌رانبه‌ر به‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان؟ ﴿فَنظَرَ نَظْرًا فِي السُّجُومِ﴾ ئەمجا سه‌یره‌ئیکی ئەستیره‌کانی کرد ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ جا ووتی من نه‌خوشم (نایه‌م بو جه‌ژنه‌که‌تان له‌ده‌روه‌ی شار) ﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ ئەوانیش پشیمان تی کرد و روشتن (بو‌ده‌روه‌ی شار بو‌جه‌ژنه‌که‌یان) ﴿فَرَأَى إِلَهَ الْهَرَمِ فَقَالَ آلَتَا كُؤُونَ﴾ جا (ئیبراهیم) به‌نه‌ئینی روشت بو‌لای په‌رستراوه‌کانیان (به‌گائته‌وه) پی ووتن ئە‌وه بو‌شت ناخون ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ ئە‌وه چیتانه‌قسه‌ناکه‌ن ﴿فَرَأَى عَلَيْهِمْ صَرَيبًا يَأْتِينَ﴾ ئەمجا به‌ده‌ستی راستی (به‌ته‌ور) ده‌ستی کرد به‌لیدانیان (ورد و ردی کردن جگه‌بته‌گه‌وره‌که‌یان) ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ﴾ (گه‌له‌که‌ی زانیان) یه‌کسه‌ر به‌په‌له‌به‌ره‌و ئیبراهیم هاتن ﴿قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْجُونَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئایا ئیوه‌بتانیک ده‌په‌رستن که‌خوتان ده‌یتاشن و دروستی ده‌که‌ن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ له‌کاتیکدا خوا به‌دیه‌ئینه‌ری خوتان و ئە‌و بتانه‌شه‌دروستان کردون ﴿قَالُوا أَبْنَاءُ اللَّهِ فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ﴾ ووتیان بینایه‌کی به‌زری بو‌دروست بکه‌ن (په‌ری که‌ن له‌ئاگر) و فره‌ی ی‌بدنه‌ناو ناگره‌که‌وه ﴿فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾ وویستیان (بیکوژن) به‌پیلان به‌لام ئیمه‌ئه‌وانمان ژیر خست ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَاهِدِينَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی من ده‌روم بو‌لای په‌روه‌ردگارم، دلنایم رینموونیم ده‌کات ﴿رَبِّ رَبِّ لِي مِنَ الصَّاحِقِينَ﴾ ئە‌ی په‌روه‌ردگارم منالئیکی چاکم پی‌بیه‌خشه ﴿فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ ئیمه‌ش مرژده‌ی کورئیکی له‌سه‌رخۆمان پیدایا ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ جا کاتی ئە‌و (کوره‌گه‌وره‌بو‌وتا) گه‌شته‌ئه‌وه‌ی ئیش و کار بکات له‌گه‌ل (ئیبراهیم) دا ﴿قَالَ بِنَحْيِي إِنِّي أَخْشَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنْ أَذْبُكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئە‌ی کوره‌خوشه‌ویسته‌که‌م به‌راستی من له‌خه‌ودا بینیم که‌سه‌رت ده‌پریم ﴿فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ﴾ جا سه‌رنج‌بده‌ده‌لئیت چی و رات چی یه‌؟ ﴿قَالَ يَا بَنَاتُ أَفَعَلَ مَا تُمْرُرْنَ﴾ (کوره‌که‌ه‌ئیسما‌عیل) ووتی بابه‌گیان ئە‌وه‌ی فه‌رمانت پی‌دراوه‌بیکه ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دلنیا‌به‌ده‌مینی به‌وویستی خواله‌خو‌گران

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١١٣﴾ وَتَدَيْنَهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١١٤﴾
 قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ إِنَّ
 هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْأُمِينُ ﴿١١٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾ وَتَرَكْنَا
 عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٨﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١١٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّهُ وَمَنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ
 بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ
 وَمَنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١٢٣﴾ وَلَقَدْ مَنَّا
 عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ
 الْعَظِيمِ ﴿١٢٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١٢٦﴾ وَآتَيْنَاهُمَا
 الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١٢٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
 ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ
 وَهَارُونَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُمَا
 مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾
 إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٣٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
 الْخَالِقِينَ ﴿١٣٥﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿١٣٦﴾

﴿فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَلَهُ لَاجِدِينَ﴾ ته مجا کاتی ههردو کیان ملکه ج بوون (بو فره مانی خوا) و ئیبراهیم
 ئیسماعیلی بهرودا خسته سهر زهوی ﴿وَوَدَّيْتَهُ أَنْ يَبْرَهُرَهُ﴾ ئیمهش بانگمان کرد نهی ئیبراهیم
 ﴿فَدَصَّدَقَتِ الرُّبِّيَّةُ﴾ بیگومان خهوه کهت به جی هینا ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بهراستی ئیمه
 ثابه و شیوه پاداشتی چاکه کاران دهدهینه وه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ بیگومان ته مه تاقی کردنه وهی
 ئاشکر ابوو ﴿وَوَدَّيْتَهُ بِذَنبِ عَظِيمٍ﴾ وه بهرانیکی گهوره مان کرده قوربانی نهو (ئیسماعیل) ﴿۱۷﴾
 ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسکردن به چاکه ی ئیبراهیم مان له ناو گه لانی داهاتو دا هیشته وه ﴿۱۸﴾
 ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ دروود و سهلام له سهر ئیبراهیم ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا بهو شیوه
 پاداشتی چاکه کاران دهدهینه وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بهراستی نهو له بهنده ئیمان داره کانی
 ئیمه وه ﴿وَيَسِّرْ لَهُ يَسَّحِقَ نَيْبًا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ مژده ی ئیسحاق مان پیندا (که ده بیته) پیغه مبه ریک
 له چاکه کاران ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ﴾ جا فهرو بهره که تمان رشت به سهر ئیبراهیم و ئیسحاق
 دا ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ﴾ وه نه وهی ههردو کیان کارچاک و سته مکار له دهرونی
 خوی به ئاشکرا هه بوو ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سویند به خوا بیگومان منه تمان نا به سهر
 موسا و هاروون دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ ههردو کیان و گه له که یانمان له تهنگانه
 گهوره که رزگار کرد ﴿وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكُونُوا لَهُمُ الْغَالِبِينَ﴾ وه یارمه تیمان دان، بویه هه ره ئه وان سهر که وتن
 (به سهر فیرعه ون و کومه له که ییدا) ﴿وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ﴾ وه کتیبی پرونکه ره وه مان دا
 به ههردو کیان (به موسا و هاروون) ﴿وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه رینمونی ههردو کیانمان
 کرد بو رینگای راست ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه ناو بانگی چاکی ههردو کیانمان له ناو
 گه له باشینه کاندای هیشته وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سهلام له سهر موسا و هاروون بیت
 ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بهراستی ئیمه ئا بهو جووره پاداشتی کارچاکان دهدهینه وه ﴿۱۹﴾
 ﴿إِنَّهُمْ مِمَّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان ههردو کیان له بهنده ئیمانداره کانی ئیمه ن ﴿وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ بهراستی ئیلیاس (پیغه مبه ریک بوو) له پیغه مبه ران ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَسْتَفُوتُ﴾ کاتی
 به گه له که ی ووت نه وه له خواناتر سن (خوتان ناپاریزن) ﴿أَنْدَعُونَ بَعْلًا وَّتَدْرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ ئایا (بتی)
 به عمل ده بهرستن و واز دینن له (به رستنی) چاکترینی دروستکهر و به دیهینه ران (که خوی گهوره وه) ﴿۲۰﴾
 ﴿اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾ که خوی پهروه ردگاری ئیوه و باوو باپیره پیشینه کانتانه ﴿۲۱﴾

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لَوْطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ
﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّا لَمَتْرُونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالْيَلِيلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّا
يُوسِسُ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ
﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ * فَبَدَّلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا
عَلَيْهِ شَجْرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ
زَيْدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتَاهُمُ
الرَّبُّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا
وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَوَلَدَ
اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ که چی باوهریان نه هیئنا به ئیلیاس که و ابوو بینگومان نه وان ناماده ده کرین (له دوزه خ دا) ﴿۱۳۶﴾ ﴿الْأَعْبَادَ لِلَّهِ الْمُتَخَلِّصِينَ﴾ جگه به ننده هه لبریزراوه کانی خوا ﴿۱۳۷﴾ ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسی چاکی نهو (ئیلیاس) مان له ناو گه له باشینه کان دا هیشته وه ﴿۱۳۸﴾ ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِذْ يَبْسُوقُ﴾ له سهر ئیلیاس بیت (ئیلیاسین و ئیلیاس ههر یه که سه) ﴿۱۳۹﴾ ﴿إِنَّا كَذَّلْنَا نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی ئیمه نا بهو شیوه پاداشتی چا که کاران ده دینه وه ﴿۱۴۰﴾ ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان نهو (ئیلیاس) له به ننده باوه رداره کانی ئیمه یه ﴿۱۴۱﴾ ﴿وَأَنْ لَوْطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به راستی لوط (پیغه مبریک بوو) له پیغه مبران ﴿۱۴۲﴾ ﴿إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ کاتیک حوی و هه موو که سه کانی و شوین که وتووانیمان رزگار کرد ﴿۱۴۳﴾ ﴿الْأَعْرَجُ رَافِيَ الْعَیْرِينَ﴾ بینجگه له پیره ژنیک (خیزانی لوط) که له تیاچووه کان بوو ﴿۱۴۴﴾ ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾ پاشان نهوانی ترمان له ناو برد ﴿۱۴۵﴾ ﴿وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ﴾ به راستی ئیوه (ئی قوره پیشیه کان) به به یانیاندا (به رورژ) ده پون به سهر (شوینه واره کاناندا) ﴿۱۴۶﴾ ﴿وَبِالْبَيْتِ الْأَقْلَامِ تَعْقِلُونَ﴾ و به شه ودا ئایا ئیتر زیر نابن ﴿۱۴۷﴾ ﴿وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه به راستی یونس (پیغه مبریک بوو) له پیغه مبران ﴿۱۴۸﴾ ﴿إِذْ أَنْبَأْنَا إِلَىٰ الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ﴾ کاتی رای کرد بۆ لای که شتی کی پر (له خه لک) ﴿۱۴۹﴾ ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ نه مجا (نهو که شتی له بهر نه وه ی باری قوورس بوو، له ترسی نو قم نه بوونی، خه لکه که ی که له ناویدا بوون، قورعه کیشیان کرد بۆ نه وه ی نهو که سه ی دهر چوو بیخه نه ناو دهریا که وه و باری که شتی به که سوو کتر بیت) قورعه یان کرد (یونس) نهو که سه بوو له قورعه که سه رنه که وت ﴿۱۵۰﴾ ﴿فَالْتَقَمَهُ الْكُوفُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ (خرابه دهریا که وه) نه مجا نه هه نگی ک قوتی دا نه ویش شایانی سه رنه نشت بوو ﴿۱۵۱﴾ ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ خو نه گهر به راستی نهو له یاد کارانی (خوا) نه بوایه ﴿۱۵۲﴾ ﴿لَلَّتْ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ هه تا رورژی زیندوو بوونه وه له ناو سکی نهو (نه هه ننگه دا) ده مایه وه ﴿۱۵۳﴾ ﴿فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾ به هوی نه وه وه فریمان دایه زه وه کی پرووت (بی دار و دره خت) و نه خوشیش بوو ﴿۱۵۴﴾ ﴿وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ وه پرووه کیکی کوله که مان به سه ریدار پرواند ﴿۱۵۵﴾ ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَرِيدُونَ﴾ نهوسا به پیغه مبریتی ناردمان بۆ لای سه ده هزار کهس یا زیاتر ﴿۱۵۶﴾ ﴿فَتَأَمَّلُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ گه له کهش باوه ریان هیئنا و بهو هوی وه به هر مه ندمان کردن له ژبان تا ماویه ک ﴿۱۵۷﴾ ﴿فَأَسْتَفْتِيهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُؤْسُ﴾ نه مجا (نه ی موحه ممه د ﷺ) پر سیاریان لی بکه ئایا کچان بۆ په روه ردگاری تویه و کورانش هی نه وانه؟ ﴿۱۵۸﴾ ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ یان نه وان به دیاره وه بوون که ئیمه فریشته کانمان به مینه دروست کرد ﴿۱۵۹﴾ ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْئِكُمْ لَيَقُولُونَ﴾ بیدار بن به راستی نه وان له دهس هه لبه سی خو یانه وه دلین ﴿۱۶۰﴾ ﴿وَلَدَّ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خوا مندالی بووه بینگومان نه وانه دروزنن ﴿۱۶۱﴾ ﴿أَصْطَفَى الْبَنَاتَ عَلَى الْبَنِينَ﴾ ئایا (خوا) کچانی هه لبریزار دووه (بۆ حوی) به سه ر کوران دا ﴿۱۶۲﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾
 فَأَتُوا بِكُتُبِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ
 نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا
 يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِيَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾
 مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا
 لَهُ وَمَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّٰفِقُونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسِيحُونَ
 ﴿١٦٦﴾ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوَ أَنَّا عِنْدَنَا ذِكْرٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا
 عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكْفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ
 سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾
 وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ وَقَوْلٌ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصَرُهُمْ
 فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفِعْدَابِنَا لَيْسْتَ عَجَلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ
 فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَقَوْلٌ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصَرَ
 فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
 ﴿١٨٠﴾ وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

﴿مَالِكٌ كَيْفَ تُحْكُمُونَ﴾ چیتانه چون بریاری وا ده‌دهن ﴿۱﴾ ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ئایا بیر ناکه‌نه‌وه؟ ﴿۲﴾ ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ﴾ یان به‌لگه‌یه‌کی روونتان (له‌م باره‌یه‌وه) هه‌یه ﴿۳﴾ ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ ده‌ی کتیبه‌که‌تان (به‌لگه‌که‌تان) بیتن نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿۴﴾ ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجًّا﴾ وه‌ئو وه‌بی باوه‌رانه) له‌نیوان خواو جنۆ‌که‌دا خزمایه‌تی یان بریار داوه ﴿۵﴾ ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجَنَّةَ إِذْ أَنْهَضْتُمْ لِمُحْضَرِّوْنَ﴾ سویند به‌خواو بیگومان جنۆ‌که‌کان ده‌بان زانی که‌به‌راستی ئه‌وان ناماده ده‌کرین (له‌روژی دواییدا) ﴿۶﴾ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاك و بیگه‌رده خوا له‌وه‌ی ئه‌و (بی باوه‌رانه) ده‌یلین ﴿۷﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (هه‌مو یان سزا ده‌درین) بیجگه‌به‌نده‌خاوین کراوه‌کانی خوا ﴿۸﴾ ﴿فَالَّذِي كَفَرَ وَمَاتَ مُدْرِكًا﴾ ئه‌مجا به‌راستی ئیوه وه‌ئو (بتانه) یش که‌ده‌یه‌رستن ﴿۹﴾ ﴿مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاعِلِينَ﴾ ئیوه ناتوان له‌به‌رانبه‌ری خوادا گومر‌اکه‌ری (که‌س) بن ﴿۱۰﴾ ﴿إِلَّا مَن هُوَ صَاحِبُ الْحَبْرِ﴾ بیجگه‌ئو که‌سه‌ی (خوا ده‌زانی) ده‌چیته‌دۆزه‌خه‌وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَمَا مِمَّا آتَاكُم مَّقَامًا مَّعْلُومًا﴾ (فریشته‌کان ده‌یلین) هیچ کام له‌ئیمه‌نییه‌مه‌گه‌ر پله‌وشوئیتیکی دیاری کراوی خوی هه‌یه ﴿۱۲﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه‌هه‌موومان به‌ریز وه‌ستاوین (بو عبادت و به‌جی هیتانی فرمانی خوا) ﴿۱۳﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَجِبُونَ﴾ وه‌بیگومان ئیمه‌ین هه‌میشه‌ته‌سبیحات وزیر و یادی ئه‌و ده‌که‌ین ﴿۱۴﴾ ﴿وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ﴾ بیگومان هه‌ر چه‌نده‌بت به‌رستان ده‌یانوت ﴿۱۵﴾ ﴿لَوْ أَن عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأُولِينَ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر کتیبیک (ی ناسمانی وه‌ک کتیبی) پیشینانمان هه‌بوایه ﴿۱۶﴾ ﴿لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌به‌نده‌پاك و خاویته‌کانی خوا ده‌بووین ﴿۱۷﴾ ﴿فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ئه‌مجا (که‌کتیبیان بو‌هات) باوه‌ریان بی نه‌هیتا، جابه‌زوویی ده‌زانن (سه‌ر نه‌نجامی بی بر‌واییه‌که‌یان چون ده‌بی) ﴿۱۸﴾ ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا الْعِبَادَ إِذْ نَاذَرْنَا الْكَافِرِينَ﴾ سویند به‌خواو بیگومان پیشتر بریارمان داوه بو‌به‌نده‌نیر‌دراوه‌کانمان ﴿۱۹﴾ ﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ که‌بیگومان هه‌ر ئه‌وان سه‌ر ده‌خرین ﴿۲۰﴾ ﴿وَإِن جُنَدًا لَهُمُ الْعَالَمُونَ﴾ دیاریشه‌هه‌ر سه‌ربازانی ئیمه‌سه‌رده‌که‌وون ﴿۲۱﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ لَقِنَّا﴾ توش وازبان لی به‌یتنه‌تائه‌وماوه‌ی (دیاری کراوه‌بو له‌ناو‌بردنیان) ﴿۲۲﴾ ﴿وَأَبْصَرَ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ﴾ وه‌بیان بینه (سه‌رنجامیان چون ده‌بیت) له‌مه‌ولا ئه‌وانیش ده‌بینن (جیان به‌سه‌ر دیت) ﴿۲۳﴾ ﴿أَفَعِدَابًا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ جا‌ئایا به‌به‌له‌داوای سزای ئیمه‌ده‌که‌ن ﴿۲۴﴾ ﴿فَإِذَا نَزَلَ بِسَاطِحِهِ﴾ هه‌ر کاتی سزای ئیمه‌هاته‌خواره‌وه‌بو‌ناو‌ماله‌کانیان ﴿۲۵﴾ ﴿فَسَاءَ صِيَاحُ الْمُنذَرِينَ﴾ ئه‌وسا ترسیتراوان چ روژنکی خراب و ته‌نگیان ده‌بی ﴿۲۶﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ لَقِنَّا﴾ وه‌وازان لی به‌یتنه‌هه‌تائه‌وماوه‌ی (دیاری کراوه‌بو‌یان) ﴿۲۷﴾ ﴿وَأَبْصَرَ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ﴾ وه‌بیننه‌ئمجا له‌مه‌ولا ئه‌وانیش ده‌بینن ﴿۲۸﴾ ﴿سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ به‌روه‌ردگارت پاك و بیگه‌رده، به‌روه‌ردگاری بالآ ده‌ست له‌وه‌ی بی باوه‌ران ده‌یلین (ده‌باره‌ی) ﴿۲۹﴾ ﴿وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ سلاو و درودیش بو‌گشت پیغه‌مبه‌ران ﴿۳۰﴾ ﴿وَأَحْمَدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایشیش بو‌خوای ﴿۳۱﴾ ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان ﴿۳۲﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ إِنِ ذِي الذِّكْرِ ① بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ②
 كَرِهْنَا مَنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَاوَلَاتِ حَيْنٍ مَنَاصٍ ③ وَعَجِبُوا
 أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ④
 أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ⑤ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ
 مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا أَعْيَاءَ الْهَيْكِمِ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑥
 مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ⑦ أَمْ نَزَلِ
 عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ
 ⑧ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑨ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ⑩ جُنْدٌ
 مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ⑪ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
 وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ⑫ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
 لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ⑬ إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ
 فَحَقَّ عِقَابٌ ⑭ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَاحِدَةً مَا لَهَا
 مِنْ فَوَاقٍ ⑮ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑯

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده می مبهربان

﴿صَّ﴾ به (صاد) ده خوئیرتیره وه خوازاناتره به ماناکه ی بۆ زانیاری زیاتر سه یر سه ره تای سوره تایی (البقرة) بکه
 ﴿وَالْقُرْآنَ الَّذِي نُنزِّلُ﴾ سویند به قورنایی خاوه ن پرز و په ند و ناموژگاری ﴿بَلِّغْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَعِقَابٍ﴾ به لام نه وانه ی
 بی باوه رن بۆ چوون، له خو به گه و ره زانین و دژایه تیدا (به رانه بر ئیسلام و شوین که و تووانی) ﴿كَلِمَاتٍ لَّا يُلْهِمُهُنَّ
 قَوْلًا﴾ چه نده ها گه لمان پیش نه وان (کافرانی مه ککه) له ناو برد ﴿فَقَادُوا أَوْلَادًا مِّنْ مَّيْمَنِهِمْ﴾ نه مچا ها واریان کرد له
 حالیکدا کاتی بزگار بوون نه مابوو ﴿وَعَجِبُوا أَن جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِّنْهُمْ﴾ سه ریان سو پرده ما که ترسینه ریکیان له خو یان بۆ
 هاتووه ﴿وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ﴾ وه بی باوه ران ده یان ووت نه م (پیغه مبه ره) جادوو گه ریکی زور دروزه ﴿
 أَجْعَلُ الْاِلٰهَةَ الْاِلٰهًا وَّحٰدًا﴾ نایا نه و (پیغه مبه ره) هه موو خواکانی کرده ته به ک خوا ﴿إِن هٰذَا لَآئِيٌۭ عَجَابٍ﴾ به راستی نه مه
 (که به ک خوا بی) شتیکی زور سه رسو پرده ره ﴿وَاطَّلَاعًا لِّمَلٰٓئِكَةٍ﴾ وه گه و ره کانی (قوره یش له گه ل پیغه مبه ر
 قسه یان کرد و هه لسان) به په له ده رچوون ﴿أَنۢ أَمْشُوا۟ وَأَضْرِبُوا۟ عَلَیۡهِمُ الْحِجَابَ﴾ (به خه لکیان ووت) برؤن و خو گر بن
 له سه ر (به رستی) خواکانتان ﴿إِن هٰذَا لَآئِيٌۭ عَجَابٍ﴾ به راستی نه مه (ی موحه مبه د ﷺ) ده یلی) شتیکه له ئیوه داوا کراوه
 (هه تا بیته گه و ره ی هه موو عه رب) ﴿مَا سَمِعْنَا هٰذَا فِی الْاِلْمَةِ الْاٰخِرَةِ﴾ نه مه مان نه بیستووه له کو تا ئایندا (که نه سرائی به)
 ﴿إِن هٰذَا اِلَّا خَبْرٌ﴾ نه مه ته نها شتیکی هه له سه تراوه ﴿اَلَمْ نَزَلْ عَلَیۡهِ الذِّكْرُ مِنۢ بَيْنِنَا﴾ نایا چؤن وه حی له ناو هه موومان
 دا بۆ نه و (موحه مبه د ﷺ) دابه زینسراوه ﴿بَلۢ هُوَ فِیۡ سَكِّتٍ مِّنۢ دِرْكٍ﴾ (نه خیر راست ناکه ن) به لکو نه وانه له گو ماندان له
 قورنانه که ی من ﴿كَلۢ لَّمَّ اَبۡوُۡهُ وَاُولٰٓءِیۡاَیۡهِ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو نه وانه هیشتا سزای منیان نه چه شتووه (بویه باوه ر ناهینن) ﴿
 اَمۡ عِنۡدَهُۥ خَزَآئِنٌ رَّحْمٰتِ رَبِّكَ الْعَزِیۡزِ الْوَهَّابِ﴾ یا خه زینه کانی به زه بی به روه ردگاری زالی بالادهستی به خشنده ت لای نه وانه؟ ﴿
 اَمۡ اَلَهُمۡ مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَاَمَّا بِنِعْمَتِنَا﴾ یا ده سه لات و باشایی ناسمانه کان و زه وی و نه ووی له نیوانیاندایه هی نه وانه
 ﴿فَلَا تَقُوۡا فِی الْاَسْبَابِ﴾ (نه گه ر وایه) ده با به ز بینه وه له ناو هو کاره کانی به رز بوونه ودا (تا ده گه نه عه رش نه مچا
 وه حی دابه زینن بۆ هه ر که سی خو یان ده یانه ویت) ﴿حٰدِثًا هٰذَا لَکَ مَهْرُومٌ مِّنۡ الْاَحْزَابِ﴾ (بی بروایانی قوره یش)
 له شکر و کومه لیکسی بی نرخن له و کومه لانه ی (دژی پیغه مبه رانن به زووی) ده شکیترین و سه ر شو پرده بن ﴿
 كَذَّبَتْ قَبَلَهُمْ قَوْمٌ نُّوحٌ وَّعَادٌ وَّقُرْثَانٌ ذُوۡا۟ الْاَوَّلَادِ﴾ پیش نه وان گه لی نووح و عاد و فیرعه ونی خاوه ن منخه کان باوه ریان
 (به پیغه مبه ره کانیان) نه هینا ﴿وَقَوْمُۭ وَّقَوْمُ لُوٓطٍ وَّاَصْحٰبُ لَیۡكٍ﴾ وه (گه لی) سه موود و گه لی لووط و خاوه ن باخه چرو
 پره کان ﴿اَوَّلٰٓئِكَ الْاَحْزَابِ﴾ نه وانه ناقم و کومه لانیگ بوون ﴿اِنۢ کُلُّ الْاِلٰهۃِ اِلَّا رُسُلٌ وَّحَقُّ عِقَابٍ﴾ هه ر هه موویان
 باوه ریان به پیغه مبه ران نه هینا بویه سزای منیان به سه را چه سبا (و له ناو چوون) ﴿وَمَا يَبۡظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صِحٰحَةً وَّحٰدَةً﴾
 نه مانه ته نها چاوه روانی ده نگیکی زور گه و ره ده کن ﴿مَا لِهٰمِاۡنٍ فَوَاقٍ﴾ نه و ده نگه (فوو کردن به که ره نادا) که مترین ماوه
 دوا خستی نیسه ﴿وَقَالُوۡا لَرٰتِنَا لَیۡلٌ لَّا نَاقِطًا اَقْبَلَ یَوْمَ الْحِسَابِ﴾ (به گالته پیکر دنیکه وه) وه ووتیان: نه ی به روه ردگارمان
 پیش بوژی لی پرسینه وه به شه که مان (له سزایان پاداشت) بی بده ﴿

أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ وَأَوَّابٌ ﴿١٧﴾ إِنَّا
 سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ وَيَسْبِخْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
 مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ وَأَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ رِوَاءَ آتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
 وَفَضَّلْنَا الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ * وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
 الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
 خَصَّمَانِ بَغِيٌّ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
 وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً
 وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمَتِكَ إِلَى تِعَاجِهِ وَإِنْ كَثِيرٌ مِّنَ الْخَطَاةِ لِيَبْغِيَ
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ
 مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾
 فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٥﴾
 يٰدَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ
 وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ النَّارِ ﴿٤٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
 ﴿٤٨﴾ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
 الْأَلْبَابِ ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ ءَوَّابٌ
 ﴿٥٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِشِيِّ الصَّفِيَّتُ الْجِيَادُ ﴿٥١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
 حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٥٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ
 فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٥٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ
 وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٥٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ
 لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٥٥﴾
 فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٥٦﴾ وَالشَّيْطَانَ
 كُلَّ بِنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿٥٧﴾ وَءَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٥٨﴾ هَذَا
 عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٥٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُنْفَرًا وَحُسْنَ
 مَتَابٍ ﴿٦٠﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
 بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٦١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٦٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ
 ﴿٤٣﴾ وَخَذِبِيدِكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِءَ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ
 الْعَبْدُ إِنَّهُ وَأَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَادْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى
 الْأَيْدِي وَالْأَبْصِرِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾
 وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفِينَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَادْكُرْ إسمَاعِيلَ
 وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّا لَمُتَّقِينَ
 لِحُسْنِ مَعَابٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِينَ
 فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطَّرْفِ أَثْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا
 لِرِزْقِنَا مَا لَهُ، وَمِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَذَا وَإِنَّا لِلطَّالِعِينَ لَشَرٌّ مَعَابٍ
 ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَيَسُّسُ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَذَا فليدوقوه حَمِيمٌ
 وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَءَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَرْوَاحٌ ﴿٥٨﴾ هَذَا فَوْجٌ
 مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
 بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَسُّسُ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾
 قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِّدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِهْلَامَهُ وَمَثَلَهُمْ فَعَمَّرَهُ﴾ و ه زن و مناله‌کانی و نه‌ونده‌ی تریشمان له‌گه‌لیان دا به (ئه‌یوب) به‌خشی
 ﴿رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرْنَا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به‌رحم و میهره‌بانی له‌لایهن خو‌مانه‌وه (بو‌ئه‌یوب) وه بو‌په‌ند و ناموژگاری بو
 خاوه‌ناتی زبیری و بیرو هوش ﴿وَإِذْ يَبِيدُكَ صِغَةً فَأَضْرَبُ بِهٖ وَلَا تَحْتُتُ﴾ (بیمان ووت) چه‌پکی شوول (داری زور
 باریک) به‌ده‌سته‌وه بگروه و پنی بده (له‌خیزانت یه‌ک جار) و سویتنده‌کته مه‌شکینه (که له‌خیزانت خوارد بوو
 سه‌د داری لی‌بده‌ی) ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾ به‌راستی ئیمه‌ئو (ئه‌یوب) مان به‌خوگری بینی ﴿يَعْمُرُ الْعَبْدُ إِنَّهٗ أَوْلَابٌ﴾
 چ‌بنده‌یه‌کی چاک بوو به‌راستی ئه‌و زور گو‌تیریه‌ل و روو له‌خوا بوو ﴿وَإِذْ ذَكَرْنَا لِأَبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾
 وه باسی به‌نده‌کانی ئیمه‌بکه ئیبراهیم و ئیسحاق و یه‌عقوب ﴿أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ که خاوه‌نی هیژو توانا
 و بینایی بوون ﴿إِنَّا أَخْلَصْتَهُمْ بِخَالِصَةِ ذِكْرِي الذَّارِ﴾ به‌راستی له‌بهر ئه‌وه‌ی هم‌میشه‌ روژی دوایمان له‌بیرد ابوو
 ئیمه (به‌بنده‌ی تابه‌تی خو‌مان) هه‌لمان بژاردن ﴿وَإِنهٗمُ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾ وه به‌راستی ئه‌وانه
 (هر سیانیان) لای ئیمه‌له‌به‌ند هه‌لبژیرد راه‌چاکه‌کانن ﴿وَإِذْ كَرَّمْنَا شِمْعِيلَ وَالْإِسْحَاقَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وه باسی
 (به‌نده‌کانی ئیمه) ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و ذو‌لکفیل بکه ﴿وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ﴾ که‌هه‌موویان له‌چاکه‌کارانن
 ﴿هَذَا ذِكْرٌ لِّمَنْ لَّمْ يَلْمِزْ يَنْ لِّحُسْنٍ مَّغَابٍ﴾ ئه‌م (باسی پیغه‌مبه‌رانه) باس و ناوبانگی چاکبانه له‌دو‌نیادا و بیگومان
 پاریز‌کاران سه‌رته‌نجامیکی چاکیان هه‌یه ﴿جَنَّتْ عَدْنٌ مَّقْتَحَّةٌ لِّهٖمُ الْأَوْبُ﴾ (که بریتی یه‌له) به‌هه‌شتانی
 جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی، که‌ده‌ر گاکانی کراوته‌وه بو‌یان ﴿مَتَّكِبِينَ فِيهَا﴾ له‌ویندا (له‌سه‌ر کورسی
 رازاوه) پالیان داوه‌ته‌وه ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِغَدَاكِهِمْ كَبِيرًا وَشَرَابٍ﴾ تیندا داوای میوه‌هاتی زور و جو‌ره‌ها خواردنه‌وه
 ده‌که‌ن ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْكَرْفِ الْأَرْبَابِ﴾ و خو‌ریانی هاوته‌مه‌نیان لایه (خیزانیانن) که‌چاویان برپوه‌ته
 میرده‌کانیان ﴿هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِمَنْ لَّمْ يَلْمِزْ﴾ ئه‌مه‌ئو (نازو و نیعمه‌تانه) یه‌که به‌لیتتان پی‌درا بوو بو‌روژی
 لپیر‌سینه‌وه (ی‌قیامت) ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَّا لَهٗ مِن تَقَادٍ﴾ به‌راستی ئه‌مه‌رزق و روژی ئیمه‌یه‌هر گیز ته‌واو
 بوونی بو‌نیبه ﴿هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَّغَابٍ﴾ ئا ئه‌مه (باداشتی پاریز‌کارانه) و بیگومان سه‌رکه‌شانیش
 خرابترین باشه‌روژیان هه‌یه ﴿جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَمِنْهَا يُشْرَبُونَ﴾ دوزه‌خه‌که‌ده‌چنه‌ناویه‌وه، ئای چ‌جینگایه‌کی
 به‌دو خرابه ﴿هَذَا أَقْيَدُ وَهُوَ حَمِيمٌ وَسَقَاؤُ﴾ ئه‌مه و ئاوی له‌کول و کیم و زوو‌خواو، ده‌با بیچه‌زن ﴿وَءَاخِرُ مِّنْ سَخْلِهِ آتُورُجٍ﴾ وه چ‌ند جو‌ری تر سزایان هه‌یه له‌وشیوه ﴿هَذَا فَوْحٌ مُّقْتَحَمٌ مَّعَكُمْ﴾
 (به‌گومرا‌که‌ره‌کان ده‌وتری) ئه‌مه‌کو‌مه‌لیکه له‌گه‌ل ئیوه‌دا دینه‌دوزه‌خ ﴿لَا مَرْجَأَ لَهُمْ﴾ (گومرا‌که‌ره‌کانیش
 ده‌لین) به‌خیر نه‌یمن ﴿إِنهٗمُ صَالُوا النَّارِ﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ده‌چنه‌ناو‌ناگری دوزه‌خ ﴿قَالُوا رَبَّنَا إِنهٗمُ لَمَرْجَبًا بِكُو﴾
 ئه‌وان (به‌گومرا‌که‌ره‌کان) ده‌لین به‌لکو ئیوه‌به‌خیر نه‌یمن ﴿إِنهٗمُ قَدَّمْتُمُوهُنَا﴾ ئیوه (له‌دو‌نیا گومراتان کردین)
 و ئه‌م سزاتان پیش هینا بو‌مان ﴿فَمَنْسُ الْقَرَارِ﴾ ئای چ‌جینگاو‌منزلیکی خرابه ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا﴾
 ده‌لین: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌ر کس (هو‌ی) پیش هینانی ئه‌م سزایه‌بوو بو‌ئیمه ﴿فَرِزَّةٌ عَذَابًا ضَعُفًا فِي النَّارِ﴾
 ئه‌وه‌سزای ئه‌و که‌سه له‌دوزه‌خدا چ‌ند قات بکه‌روه‌ه ﴿

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنَرِي رَجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٣﴾ أَخَذْنَاهُمْ
 سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
 النَّارِ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبْوًا
 عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَى
 إِذِي أَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ
 رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاذْ سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ
 فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
 يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
 مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
 ﴿٧٦﴾ قَالَ فَأخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
 ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
 الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فِعِزَّتِكَ
 لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْزِيلِهَا أَلَّا ﴿١٠﴾ وَه (گومر اکره کان) ده لئین نه وه چیمانہ بوچ پیاوانتیک نابینن ﴿کَانَغْدُهُرْمِنَ الْأَشْرَارِ﴾ که ئیمه له خراپه ر کارانمان ده ژماردن ﴿أَتَخَذْتَهُمْ سِحْرًا﴾ ئایا نه وانن که گالته مان بی ده کردن؟ ﴿أَمْ رَأَعْتَّ عَنْهُمْ الْأَبْصَرَ﴾ یا (لیرن به لام) چاوه کان لیان که لا بووه (و نیان بینن) ﴿إِنَّا نَزَّلْنَا لَحِقًا فَخَاصُمَ أَهْلِ النَّارِ﴾ بیگومان نه وه (که باسکرا) نازاوه و شه ره قسه ی دوزه خیانه، و راسته (و دپته دی) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُذَرِّئٌ﴾ (ئهی موحه ممه د ﴿ئهی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ مِنْ تَهْنَاهَا تَرْسِيْتَهُ رِيكُمُ ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ و هیچ په رستراویکی راست نیبه بیجگه له خوی ته نه یی به ده سه لات ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و نه وه ی له نیوانیاندا به ﴿الْعَزِيزُ الْفَقْرُ﴾ زالی بالادهستی لیورده به ﴿قُلْ هُوَ تَبَوُّوا عَظِيمٌ﴾ (ئهی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ ئه وه هه والیکی زور گه وره به ﴿أَنْتُمْ عَنْتُمْ مَعْزُونَ﴾ که ئیوه گوی ی بی نادهن ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى﴾ (بلی ئه گه ره حیم بو نه هاتایه) من هیچ ناگام له کومه لی هره بلند (فریشته کان) نه بووه ﴿إِذِيخْتَصُمُونَ﴾ کاتی ده مه قالیان ده کرد (درباره ی نادم) ﴿إِنْ يُوْحَىٰ إِلَيْ﴾ نیگا بو من نا کریت ﴿إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ جگه له وه نه بیت که من ته نها ترسینه ریکی روونک ره وه م ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ﴾ ئه و کاته ی (ده مه قالی یان بو) په روه ردگارت به فریشته کانی فرموو ﴿إِلَىٰ خَلْقِ بَشَرٍ مِّن طِينٍ﴾ به راستی من مرو فیک له قور دروست ده که م ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ ئه مجا کاتی شیوه که بم ریک خست و فوم پیدا کرد و گیانم کرد به به ریداله گیانیک که خو م دروستم کردوه ﴿فَفَعَّلَ اللَّهُ مَسْجِدِينَ﴾ ئه وساهه مو به سوژده بردن بوی بکه ون به پرو دا ﴿فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جافریشته کان هه ره هه موویان سوژده یان برد ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ﴾ بیجگه له شه یان که خوی به گه وره دانا ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له بی باوه ران بوو ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ﴾ (خوا) فرمووی ئهی ئیبلیس ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي﴾ چی شتیک ریگری کردی (له وه ی) که سوژده به بیت بو که سی که به هه ردو و دهستی خو م دروستم کردوه ﴿اسْتَكْبَرْتَ أَهْرَكتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ ئایا خوت به گه وره زانی، یاخو له به رزو و بلنده کانی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ (شه یان) و وتی من له (نادم) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾ چونکه منت له نا گر دروست کردوه، به لام ئه وت له قور دره ستر دووه ﴿قَالَ فَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ (خوا) فرمووی که واته له و (به هه شته) ده رچو و پرو، چونکه بیگومان تو ده ر کراوی له ره حمه تی من ﴿وَإِن عَلَيكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ اللَّيْنِ﴾ وه به راستی نه فرینی منت له سه ربی تا روژی (پادا شت و توله) ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (شه یان) و وتی ئهی په روه ردگارم ده ی مؤله تم بده (نه مرم) تا روژی (مردوان) زیندو و ده کرینه وه ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوا) فرمووی: ده ی به راستی توله مؤله ت دروانی ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تاروژی کاتی دیاری کراو ﴿قَالَ فِعْرَنِكَ لَأَعُوْبَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (شه یان) و وتی ئه مجا سویند به عیزه ت هه ره هه موویان گومرا ده که م ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُحَاصِنِينَ﴾ ئه وانیه یان نه بنی که به بنده ی پاک و هه لبارده ی تون ﴿

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
 ﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سورة الزمزم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا
 لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ
 بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
 كَذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ
 مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
 ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى
 النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ۗ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

﴿قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلٌ﴾ (خوآ) فەر مووی: من حەق م هەر حە قیش دە لیم ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ بە راستی دوزخ پەر دە کەم لە تو و ئەوانی (لە ئادەمیان) شوینت دە کەون بە تیکرا ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئەی موحەممەد ﷺ) بلی من هیچ کری و پاداشتیک لە سەر گە یاندنی ئەم نایینە لە ئیو داواناکەم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكْفِرِينَ﴾ و من لەو کەسانە ش نیم کە درۆ هەلبە ستم و زۆر لە خو م بکەم ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەم (قورئانە) تەنها پەند و ئامۆژ گاریبە بۆ هەموو جیهانیان ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ بَأْسَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ بە راستی پاش ماو هیە ک لە هەوالی ئەو (قورئانە) دە زانن ﴿

سوره قی ﴿البُرُجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بە خشن دە میهرە بان

﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانە هینراو تە خواریو ه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ لە لایەن خوای بالادەستی کار بە جی و ه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ بیگومان ئیمە بە حەق و راستی قورئانمان بۆ تو هینا و تە خواریو ه ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ کەواتە خوا پەرستە و بە تەنها هەر بۆ ئەو ملکەچ بە ﴿إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بیدار بە ئایینی (گەردن کە چی) پاک و خاوین هەر بۆ خوا یە ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ و ه کەسانی جگە لەو (خوآ) چەند بەرستراویکیان بۆ خوایان داناو ه ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (دە لین) تەنها لە بەر ئەو دەیان پەرستین نزیکمان بکە ئەو ه لە خوآ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُمُ بَيْنَهُمْ﴾ بیگومان خوا بریار دەدات لە نینوایاندا ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لەو شتانەدا کە ئەوان تیا یا جیاواز بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾ بە راستی خوا رینموونی کە سنی ناکات کە درۆ زنی زۆر بی باو ه ه ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ ئە گەر خوا بیوویستایە مندالیک بۆ خوای بریار بدات ﴿لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ ئەو ه لە ناو دروست کراو ه کانیدا کامە ی بوویستایە هەلی دە بژارد ﴿سُبْحٰنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بیگەر دە هەر ئەو ه خوای تەنهای زال و بە دە سە لات ﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوآ) ئاسمانە کان و زەوی بە هەق دروست کردوو ه ﴿يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ﴾ شەو دە هینتی بە سەر رۆژدا ﴿وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ و رۆژ دە هینتی بە سەر شەو دا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خو ر و مانگی رام هینا و ه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هەریە کە یان (لە خو لگە ی خویدا) تائەو ماو هیە ی بوی دیاری کراو ه دە گەر یت و دە سو ریتە و ه ﴿إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفْوَ﴾ بیدار بە هەر ئەو (خوآ) زالی لی بو رده ی ه ﴿

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ
 مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَانِينَ أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
 خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
 الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ
 اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
 لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦٧﴾
 * وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ وَنِعْمَةً
 مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ
 عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
 ﴿٦٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَوْلُ إِيَّانَاءِ آلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا يَا
 مَحْسَبَةُ مَا شَهِدْنَا لَوْلَا إِذْ سَأَلْتُمُوهُ لَأَنَّ اللَّهَ بَرُّوَافٍ لِّمَنْ
 يَزُجُّ وَرَحْمَةً رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٦٩﴾ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
 وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٧٠﴾

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) ئیوهی له تا که که سینک (ئادهم) دروست کردوه ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْهَا رِجَالًا وَنِسَاءً﴾
 باشان لهو (کهسه) هاوسره کهی (حهوای) بهدی هیناوه ﴿وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنًا بَرًّا وَنِسَاءً﴾ وه بو
 ئیوه ههشت جووتی (نیر و می) له نازله به دی هیناوه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ ئیوه دروست
 ده کات له ناو سکی دایکتاندا ﴿حَلَقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقِكُمْ﴾ به بهدی هینانی یه که له دوای یه که ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾
 له ناو سئی تاریکی (ناو سک، مندالان، په ردهی کور په له) دا ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رُبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ئا هوه
 په روه ردگاری ئیوه به که دهسه لات و پاشایی هه ر مولکی هوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِنِ نَّصَرْتُمْ﴾ هیچ
 په رستراویکی راست جگه له زاتی هوه نیسه، که واته ئیوه چون له نایینی راست لاده درین ﴿وَإِن تَكْفُرُوا﴾
 نه گهر ئیوه بی باوه برین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ﴾ هوه بیگومان خوا بی نیازه له ئیوه
 ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ و رازی نیسه به بی باوه بری بو بنده کانی ﴿وَأَن تَشْكُرُوا وَرِضْوَانَهُ لَكُمُ﴾ وه نه گهر
 سوپاسی خوا بکه (و گهر دن که چ بن) به هوه لیتان رازی ده بیت ﴿وَلَا تَتَزَوَّجُوا زَوْجًا وَرَزَاؤًا﴾ هیچ
 گونا هباریک گونا هی که سیک تر هه لنا گریست ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه پرا نه وه تان
 هه ر بو لای په روه ردگارتانه ﴿فَبِئْسَ كُفْرًا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ هه وساهه وه التان ده داتی به وهی که ده تان
 کرد ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِمْ بَدِئُ السُّدُورِ﴾ به راستی خوا ئا گاداره به نهیسی دلان ﴿وَإِذْ آمَسْنَا السَّمْنَٰ صُورًا﴾
 وه کاتی ئاده می زینتکی لی بکه وی ﴿دَعَارِيهٖ مُنِيْبًا إِلَيْهِ﴾ ده گه ریته وه بو لای په روه ردگاری
 وهاواری لی ده کات ﴿ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ﴾ پاشان نه گهر له لاین خو به وه به هره و نیعمه تیکی دایه
 ﴿لِيَبْلُغَ مَا كَانَ يُدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾ هوهی له بیر ده چیت که له پیشتر اهاواری له په روه ردگاری ده کرد
 ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ أَندَادًا﴾ وهاو تایی بو خوا دادنهی ﴿لِيُخْلَصَ عَنْ سَيْبِهِ﴾ بو هوهی (خه لک) له ریگای هوه
 گومرا کات ﴿فَلَمَّ تَمَّعَ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا﴾ (هه می موحه ممه د ﷺ به هه ره شه وه) بلی : به بی باوه ریگه که مینک
 له زهت و هر گره له زیان ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَخْصِيَاءِ﴾ چونکه به راستی تو له هاوه لانی ئا گری دوزه خی ﴿وَإِنَّمَا هُوَ قَوْلٌ﴾
 ﴿وَقَائِمٌ﴾ له کاته کانی شه ودا به سوژده بردن و پرا وه ستان (له شه و نو یژدا) ﴿يَحْذَرُ الْأَخْزَرَ وَيَتَّوَمَّ رِيَّةً﴾
 که له (سزای) دوا روزه دتر سیت و به هیوای به زه می په روه ردگاریه تی ﴿فَلَمْ يَهْلُ يَسْتَوِ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾
 (هه می موحه ممه د ﷺ) بلی ئایا هه وانه ی ده زانن یه کسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له گه ل هه وانه ی که
 نازانن ﴿إِنَّمَا يَذْكُرُوا لَوْلَا أَلَيْبُ﴾ به راستی ته نها خاوه نانی زیری ئاموز گاری و هره گرن ﴿فَلْيَعْبَادِ﴾
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (هه می موحه ممه د ﷺ) بلی به وه بنده نام که باوه بریان هیناوه ﴿أَتَشْرِكُ﴾ له (سزای)
 په روه ردگارتان خو بباریزن ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ که سانی له م دونیا به دا چا که بیان
 کردوه، پاداشتی چاکیان بو هه به ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ﴾ وه زهوی خوا فرا وانه ﴿إِنَّمَا يُوفِي الصَّادِقِينَ أَجْرَهُمْ﴾
 بغير حساب ﴿به راستی ته نها ئارامگران به بی حساب و ژماردن پاداشتیان دهر ریته وه﴾

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
 أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَأَعْبُدْ وَأَمَّا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ
 قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ
 وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ وَيَعْبَادُونَ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾
 وَالَّذِينَ أَجْتَنَبُوا الضَّلْعَاتِ أَنْ يَعْبُدُواَهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
 وَأُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْأُولَى ﴿١٨﴾
 أَفَمَن حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَن فِي النَّارِ ﴿١٩﴾
 لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرُوفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرُوفٌ مَّبْنِيَةٌ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ
 أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
 يَجْعَلُهُ حُطَلًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (ئهی موحهمهده ﷺ) بلی به راستی من فرمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾
 که خوا بهرستم به دلسوزی بوی ملکهچ بم ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه فرمانم پی دراوه
 که یه کهم کهسی موسلمانان (ی ئومهتم) بم ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ﴾ (ئهی موحهمهده ﷺ) بلی به راستی
 من دهترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ نه گهر سهر پیچی بهر وهر دگارم بکهم ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای رورزیکی
 گهوره (قیامت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبَدُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ بلی من ههر خوا ده بهرستم به پاکسی و ته نیا ههر بو
 نه و ملکهچم ﴿فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (به بی باوهران بلی) ئیوهش جگه له خوا چیتان وویست
 بی بهرستن ﴿قُلْ إِنَّا الْخَالِقِينَ الَّذِينَ﴾ بلی بیگومان زهر مهندان کهسانیکن ﴿خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ وَأَهْلِيهِمْ﴾
 کهخویان و کهس و کاریان له دهست داوه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رورزی قیامتدا ﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُمِينُ﴾
 بیدار بن، ههر نه وه زهر مهندی ئاشکراو دیار ﴿لَهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ﴾ بو نهوان ههیه له لای
 سهریانه وه چند ته به قی (وهك هه وری رهش) له ئاگر ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾ و له زیریشیانه وه چند ته به قی
 ههیه ﴿ذَلِكَ حُوفٌ لِلَّهِ بِهِ عِبَادُهُ﴾ نهو (سزایه) خوا بهنده کانی خوی پی دهترستی ﴿يَعْبَادُ فَاتَّقُونَ﴾
 ئهی بهنده کانم خوتان بیاریزن (له سزای من) ﴿وَالَّذِينَ أَحْتَبُوا الظُّلُمَاتِ أَنْ يَعْبُدُوهَا﴾ وه کهسانی که
 له بهرستی بت (وهه موو بهرستراویکی تر) خویان پاراستوه ﴿وَأَتَابُوا إِلَى اللَّهِ﴾ وه گهراونه ته وه بو لای
 خوا ﴿لَهُمُ اللَّشْرَىٰ فَفِئْرِعَابٌ﴾ مژدهی گهوره ته نیا بو نه وانه یه، کهواته مژده بده به بهنده کانم ﴿وَالَّذِينَ
 يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ﴾ نه وانه ی گوی ده گرن بو قسه وگوفتار ﴿فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ نه مجا شوین چاکترینی
 نهو (قسانه) ده کهون ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ نه وانه کهسانیکن خودا ریتنمونی کردون ﴿وَأُولَٰئِكَ
 هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ ههر نه وانه ن خاوه نانی زیری و هوش ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ جا ئایا
 که سینک به لینی سزای به سهردا چه سپاییت (بوی بریار دراییت) ﴿أَفَأَنْتَ تُقَدِّمُنَّ فِي النَّارِ﴾ دهی ئایا
 تو (ده توانی) که سی رزگار بکهیت که له ناو ئاگری دوزه خدایه؟ ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا﴾ به لام
 کهسانی که له بهر وهر دگاریان ترساون و خویان (له سزای) پاراستوه ﴿لَهُمْ عَرْقٌ مِّنْ قَوْفِهِمْ عَرِفٌ﴾
 (له به هشتدا) بو نه وانه کوشک و ته لاری چند نهوم ههیه ﴿جَزَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبروی ناو
 به زیریاندا دهروات ﴿وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْأَعْيَادَ﴾ (تهمه) به لینی خوی و خواش به لینی خوی ده باته
 سهر ﴿الَّذِينَ تَرَىٰ فِي السَّمَاءِ﴾ ئایا نه تبینی که خوا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له ئاسمانه وه بارانی ده بارینی (بو سهر
 زهوی) ﴿فَسَلَكَهُ رِيشِيعٌ فِي الْأَرْضِ﴾ نه مجا نهو بارانه ده بات به ناو زه ویدا کانیاه کانی لی دهردینی ﴿فَرُّ
 يَجْرُ بِهِ رَبُّهُ فَيَنْخَلِفُ أَلْوَانُهُ﴾ له پاشان کشتو کال و گز و گیا و گولی پی دهروینی که رهنگه کانیان جیاوازه
 ﴿ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَكُهُ مُصْفَرًّا﴾ پاشان ده بیینی ووشک ده بی و زرد هه لده گهری ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْمًا﴾ دواتر
 ده یکات به پووشی ورد و خاش ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به راستی له مهدا (که باسکرا)
 ئامور گاری و بهند ههیه بو نه وانه ی خاوه ن زیرین ﴿

أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ وَاللَّسْلَمَ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ
 لِلْقَلْبِيسَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾
 اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَدِّهَا مَثَانِي تَقَشَعُ مِنْهُ
 جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
 إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن
 يُضَلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَمَّنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ
 الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
 ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَآتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
 الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
 هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْءَانَا عَرَبِيًّا
 غَيْرِ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ
 شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ
 مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

﴿أَقْمَنَ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ وَاللَّاسِلِيرُ﴾ دهی ئایا که سنی خوا سینهی گوشاد کردوه بو ئیسلام ﴿فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ و ئه وه له سهر ریبازی رووناکسی په روه رد گاریه تی (وه که سیکه دلی رهق بوو بیست له ئاست ئیسلام) ﴿قَوْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ فُلُوهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ﴾ جا سزا و له ناوچوون بو ئه وانهی دلیان رهقه له ئاست (قورئان و) یادی خوادا ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئائه وانه له گو مراییه کی ئاشکرادان ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ خوا جوانترین فره مایشتی نار دوته خواره وه ﴿كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّتَانِي﴾ قورئانیکه (که ئایه ته کانی) له یه کچووی دوو بات کرا وهن ﴿تَنْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ ئه وه که سانهی له په روه رد گاریان ده تر سن پیستیان ته زووی پیادی (به بیستنی قورئان) ﴿ثُمَّ تَلِيهِ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ پاشان پیستیان و دلیان نهرم ده بی به یادی (قورئانی) خودا ﴿ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ﴾ ئه وه (قورئانه) رینمونی خواهی ﴿يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ به وه (قورئانه) رینمونی ههر که سنی ده کات که بهی وهی ﴿وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ههر که سیش خوا گو مرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِن حَادٍ﴾ ئه وه رینمونی که ریک بو ئه و نیبه ﴿أَقْمَنَ يَتَقَىٰ بَوَّجْهَهُ سَوْءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ دهی ئایا که سیک به دم و چاوی خوی بیاریزیت له سزای سهختی رژی دوا بی (وه که سیک وایه که له به هشت دابیت) ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ﴾ به سته مکاران ده گو تری ﴿دُفُّوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بچه ژن سزای ئه وه (کرده وانهی) له دنیا ده تان کرد ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ئه وانهی پیش ئه مان (پیش قوره شیشه کان) بوون باوهریان نه هینا به پیغه مبه ره کانیاں ﴿فَأَتَتْهُمُ الْعَذَابُ﴾ به وه هویه وه سزا (ی خوا) یان بو هات ﴿مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له لایه که وه که ههستیان بی نه کرد ﴿فَأَذَاتَهُمُ اللَّهُ﴾ ئه مجا خوا پی چه شتن ﴿الْحَزَنَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ریسوایی له ژبانی دنیا دا ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ﴾ وه بیگومان سزای رژی دوا بی گه وره تر ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئه گهر ئه وانه بزانتن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سویتند به خوا به راستی له م قورئانه دا هینا و مانه ته وه بو خه لکی ﴿مِن كُلِّ مَثَلٍ﴾ هه موو جو ره نمونه یه که ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په بندو ئاموز گاری و هر گرن ﴿فَرَعْنَا نَاعَارِيًّا عَنِّي وَعُوجَ﴾ (ئه وه قورئانه) قورئانیکه عه ره بی یه هیچ خواری و لاری به کی تیا نیبه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بو ئه وهی (له سزا) خو بیاریزن و بیبه له خواترس ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا﴾ خوا نمونه ی هینا و ته وه به پیاویکی (به نده) ﴿فِيهِ شُرَكَاءٌ مُّتَشَابِهُونَ﴾ هی چند که سیکه ئازاوه یانه له سهر ئه وه (به نده) ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ﴾ وه پیاویکیش که ته نیا به نده ی پیاویکه ﴿هَلْ يَسْتَوِيَان مَثَلًا﴾ ئایا ئه م دوو که سه وه که یه کن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هه موو سو پاس ته نها بو خواهی به لام زور به یان نازانتن ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ (ئهی موحه مه مد ﴿صَلَّى﴾ به راستی تو ده مری و ئه وانیش ده مرن ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له پاشان بیگومان ئیوه له رژی دوا بییدا ﴿عِنْدَ رَبِّكَ تَحْتَصِمُونَ﴾ لای په روه رد گارتان داوا چی ده بن دژی به کتری ﴿

* فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ
 إِذْ جَاءَهُ هُوَ آيَاتُ اللَّهِ لِيُكَفِّرَ بِهِ مَا كَفَرَ وَأَلَّى
 جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٢﴾
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٣﴾
 لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾ آيَاتُ اللَّهِ بِكَافٍ
 عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
 فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
 آيَاتُ اللَّهِ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
 ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ
 قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ يَقَوْمِ
 اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ ئەمجا کی ستم کارتره ﴿مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ لهو که سهی که درو به ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ﴾ وه باوه ری به راستی قورئان نی به ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ که بوی هاتووه ﴿الْبَيْسَ فِي جَهَنَّمَ﴾
 مئوی لاکفرین ﴿ثایا له دوزخ دا جیگه به ک نی به بوی بر وایان ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْصِّدْقِ﴾ وه ئەو
 که سهی قورئانی هیناوه (واته پیغه مبهر ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾ باوه ریشی بی یه تی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُشْفِقُونَ﴾
 هه ره ئەوانن له خواترسان و باریز کاران ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بویان هه به (له به هه شت
 دا) ئەوهی بیانه ویت لای پهروه دگاریان ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ ئەوه به پاداشتی چاکه کاران ﴿رَبِّ
 لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ تاخو الیمان بسپرته وه ﴿أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ خرابترین (کرده وه به ک) که کردوویانه
 ﴿وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ وه پاداشتیان بداته وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به (پاداشتی) چاکترین
 ئەو کرده وانهی کردوویانه ﴿الْبَيْسَ اللَّهُ يَكْفِي عَذَابَهُ﴾ ثایا خوا بو بندهی خوی (پیغه مبهر ﴿بِغِيغِهِمْ﴾
 بهس نی به (که پشتیوانی بیت)؟ ﴿وَيُخَوِّفُونَكَ﴾ (ئهی موحه مبهد ﴿لَهُمْ﴾ ئەو بیواوه رانه ده ترستین
 ﴿يَأْتِيَنَّ مِنْ دُونِهِ﴾ به وانهی جگه له خوان (واته ده ترستین به خواکانیان که زیانت بی ده گه یه نن)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ره کهس که خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ئیتر هیچ کهس ناتوانی
 بیته به رینمونونیکه ری و هیدایه تی بدات ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ وه هه ره کهس که خوا رینمونونی بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ ئەوه هیچ گومرا که ریکی بونی به ﴿الْبَيْسَ اللَّهُ يَعَزِيزُ ذِي الْقِتَابِ﴾ ثایا خوا زالی
 بالادهستی توله سین نیبه؟ ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ﴾ سویند به خوا ئە گه ره برسیاریان لی بکهیت ﴿مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان ده لین: خوا
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: دهی بیتم بلین ﴿مَاتَدْعُونَ﴾ ئەوانه دهیان په رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا
 ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ ئە گه ره خوا وویستی زینیکم بی بگه یه نیت ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ﴾ ثایا ئەو
 (په رستراوانه) ده توانن ئازارو زینانی ئەوم لی لادهن؟ ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾ یا ئە گه ره وویستی نیعمه ت
 و به هه ره به کم بی بدات ﴿هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾ ثایا ئەوانه ده توانن به هه ره و میهره بانی ئەوم لی
 بگرنه وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ بلی: من هه ره خوا به سه ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ خو سپیران ته نها پشت
 به وه ده بهستن ﴿قُلْ يَقُولُ﴾ بلی ئەی گه له کهم ﴿أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ﴾ ئیوه له سه ره ریبازو شیوازی
 خوتان کار بکهن ﴿إِنِ عَمِلُ﴾ منیش (له سه ره ریبازی خوم) کارده کهم ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ئەمجا به م
 زووانه ده زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾ کی (لهم دونیادا) سزایه کی بو دیت که ریسوای ده کات
 ﴿وَيُحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ وه سزایه کی بی برانه وهی به سه ردا دی ﴿

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
 فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
 لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
 وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ
 أَوْلَوْكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ
 لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ اللَّهُ وَمَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
 قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
 دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
 فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ بہرہ راستی تہم قورئانہ مان بؤ سہر تؤ ناردؤتہ خواریہ وہ ﴿لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ بؤ
 ہہموو خہلکی بہہق و راستی ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا ہہر کہ سہی ہیدایہت و ہر گریت ﴿فَلْيَنْفَسْهُ﴾ تہ وہ
 قازانجی ہہر بؤ خوئیہ تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ ہہر کہ سیش لاری و گومرا بیت ﴿فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِمَا﴾ تہ وہ
 بہرہ راستی زبانی گومرا بوونہ کہی ہہر بؤ خوئیہ تی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وہ تہی پیغہ مہر ﴿وَإِنَّ
 تَوَّكَرَّسْتَ﴾ تہ کار سپیرراو و چاودیر نیت بہ سہر بانہ وہ (تا بر وا بہتین) ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ﴾ خوا گیانہ کان
 دہ کی شہی ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾ لہ کاتی مردنیان دا ﴿وَالَّذِي لَمْ يَمُتْ﴾ وہ تہ وہی نہ مرد بیت ﴿فِي مَنَامِهَا﴾ لہ کاتی
 خہوتنیدا ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي﴾ تہ مجائہ و (گیانانہ) رادہ گری ﴿فَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ بریاری مردنی دا وہ
 ﴿وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى﴾ وہ تہ وانی تر بہرہ لادہ کات (کہ دہ بی زیندوو بمیتن) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاما وہیہ کی
 دیاری کراو ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآبِتٌ﴾ بہرہ راستی لہ مہ دا چہ ند بہ لگہ ہہیہ ﴿لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ تہ و
 کہ سانہی بیردہ کہ نہ وہ ﴿أَمْ أَلْحَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ ناخو جگہ لہ خوا تکا کارانیکیان بؤ
 خویمان داناوہ ﴿قُلْ أُولَٰئِكَ أُولُوا﴾ بلئی گہر چی تہ وانہ ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾ نہ ہہیچ شتیکیان بہ دہستہ
 ﴿وَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وہ نہ تیش دہ گہن ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلئی: تکا ہہمووی ہہر بؤ خواہیہ
 ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی ٹاسمانہ کان و زہوی ہہر بؤ تہ وہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان
 ہہر بؤ لای تہ وہ گہر پرنرنہ وہ ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ وہ کاتیک یادی خوا بگری بہ تا ک و تہ نیا
 ﴿أَسْمَاءَاتٍ فُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکدہ چیت وہ بیزار دہ بی دلئی کہ سانئی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ کہ باوہ پریان نییہ
 بہرؤژی دواہی ﴿وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ کہ چی کاتیک ناوی بہر ستر اوانی بیجگہ لہ خوا بیریت
 ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ یہ کہ سہر شادو پروو خوش دہ بن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلئی: تہی خواہیہ ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ بہر دہی تہری ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای نہی تہی و ٹاشکر اکان
 ﴿أَنْتَ تَخْتَصِمُونَ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾ ہہر تؤ دادوہری دہ کہیت لہ نیوان بہ ندہ کانتدا ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ﴾ لہ وہی تہ وان
 تیایدا ﴿يَخْتَلِفُونَ﴾ جیاوازیون ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بہرہ راستی تہ گہر ہی تہ و کہ سانہ بوایہ
 سستہ میان کرد ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہموو تہ وہی لہ سہر زہویدایہ ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ تہ وہ ندہی تری شہی
 لہ گہ لدا بیت ﴿لَا فَتَدْوَاهِي﴾ لہ بریتی خویمان دا دہ باندا ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ بؤ رزگار بوونیان لہ سزای
 خراہی ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رؤژی قیامت ﴿وَيَذَلُّهُمِنْ اللَّهُ﴾ وہ لہ لایہن خواوہ بؤیان دہر کہوت
 ﴿مَا لَكُمْ كُونُوا بِحَسْبِئُونِ﴾ شتی وا کہ تہ وان بیربان لی نہ کردوہ تہ وہو گومانیان بؤی نہ چوہ ﴿

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
 نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا
 أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ
 مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ
 مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٥٢﴾ * قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
 مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْمُوا لَهُ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ
 مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ
 عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ وہ بوشیان دہر کہوت چی خراہ بیان کردوہ ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دہوری گرتن ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْرِءُونَ﴾ ئەو سزای ئەوان گالته بیان پی دە کرد ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ ئەمجا کاتی ئادەمی زیانکی لی کہوت ﴿دَعَانَا﴾ هاوارمان بو دیننی ﴿ثُمَّ إِذَا حَوْلَتْ لِعَمَةٍ مِنَّا﴾ لەباشان ہەر کاتی بہ ہرہ ونیعمہ تیکمان پیدا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ دەلی: بہراستی ئەم بہ ہرہ ونیعمہ تہم پندراوہ ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ بہ ہوی لیزانی وزانستی خۆمہوہ ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (وانی یہ) بہ لکو ئەوہ ئەزمون و تاقی کردنہوہیہ ﴿وَالَّذِينَ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لآم زور بہ بیان نازانن ﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بیگومان ئەم قسہیہ کہسانی پیش ئەمانیش کردیان ﴿فَمَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ بہ لآم هیچ سوودی پی نہ گہ یاندن ﴿مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئەوہی ئەوان کردیان ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ ئەمجا دوو چاریان بوو (تۆلہی) ئەو خراپانہی کردبوویان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ﴾ ئەو کہسانہیان ستہ میان کرد (بیباوہرانی مہ ککہ) ﴿سَيَصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ لەمہو باش دوو چاری (تۆلہی) کردہوہ خراپہ کاریان دہبن ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئەمانہ (لہ دەستی خوا) دہرباز نابن ﴿أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ئایا نہ یانزانہوہ کہ بیگومان خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان دہ کات ودہیشیگریتہوہ لەہەر کہ سینک کہ بیہویت ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان لەوہدا بە لگہ ونیشانہی زور ہن بو ئەو کہسانہی باوہر دینن ﴿قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلی: ئەی بہندہ کانم ئەی ئەوانہی کہ خۆتان زور گوناہبار کردوہ ﴿لَا تَقْسُطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ ناٹومید مہ بن لەمیہربانی و بہزہیی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ بَغِضُ الرِّبِّ جَمِيعًا﴾ چونکہ بیگومان خوا لەہموو گوناہہ کان خوش دہبیت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بہراستی ہەر ئەوہ لی بوردہی بہ بہزہیی یہ ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ (بہو مہر جہی کہ) بگہرینہوہ بۆلای بہرورہ دگارتان ﴿وَأَسْأَلُوكَ اللَّهُ﴾ و گہردن کہ چی ئەو بن ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ بہر لەوہی سزاتان بو بیت ﴿ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ پاشان یارمہتی نادرین (لہ لایہن هیچ کہ سینکہوہ) ﴿وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ وہ شوین چاکترین شتی بکہون کہ نیردراوہتہ خواریوہ بۆتان ﴿مَنْ رَبِّكُمْ﴾ لہ بہرورہ دگارتانہوہ ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعَثَ﴾ بہر لەوہی لەناکاودا سزاتان بو بیت ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ لَاشْعَرُونَ﴾ کہ ئیوہ ہەر ہستی پی نہ کہن ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ﴾ نہ کا ئەوسا کہ سی بلی ﴿يَحْسُرُنِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ﴾ ئەی مہخابن لەسہر ئەوہی کہ متہر خہمید کرد ﴿فِي حَبْلِ اللَّهِ﴾ لہ کارکردن بہوہی خودا فہرمانی پینکردبوو ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لِمَنِ التَّحَرُّونَ﴾ و بہراستی من لەو گالتہ چییانہ بووم (کہ گالتہ بیان بہ ناینہ کہی دە کرد) ﴿﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ
 حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿٥٨﴾ بَلَى قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ
 مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوعَلَى
 اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ
 ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ وَكَيْلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ
 أَغْيَرَ اللَّهُ تَأْمُرِيَّ أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ
 أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ
 لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ
 اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
 قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوٰتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ؕ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾ یان بلیت: نه گهر خوا ریتموونی بگردمایه ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْقَرِبِينَ﴾ نه وه بیگومان له پاریز کاران وله خواتر سان ده بووم ﴿۵۷﴾ ﴿أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ﴾ یان کاتیک سزاکه‌ی ده بینیت بلیت ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرْهٌ﴾ خوز گه جار یکی تر بگه رامایه ته وه (بو دونیا) ﴿فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه وسه له چاکه کاران ده بووم ﴿۵۸﴾ ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ نَكَآئِي﴾ (راست ناکه‌یت) خو بیگومان به لگه و نایه ته کانی منت بو هات ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ به لاه باوه پرت پی نه هینا و خوت به گه وره زانی ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو له بی باوه ران بوویت ﴿۵۹﴾ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رورزی دواپی دا ﴿تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ ده بینی نه وانیه درویان بو خواهه لده به ست ﴿وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ﴾ پرویان ره شه ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نایا له دوزخ دا شویتیک نی به بو خو به گه وره زانان؟ ﴿۶۰﴾ ﴿وَيَسْئَلُ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه نه وانیه خو یان پاراست (له کوفرو تاوان) خوارز گاریان ده کات ﴿بِمَعَاذِنِهِمُ﴾ چونکه ریگه‌ی رز گاریان گرتبه به ر ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ﴾ نه تو ووشی ناخوشی ده بن ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه خه ده خون ﴿۶۱﴾ ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا به دی هینه ری هه موو شتیکه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه ههر نه ویش پاریزه ری هه موو شتیکه ﴿۶۲﴾ ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کلله کانی ناسمانه کان و زهوی به ده ست خوابه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصَدِّقُوا﴾ وه نه وانیه به به لگه و نیشانه کانی خوا بی باوه رن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ههر نه وانن زه ره مهند ﴿۶۳﴾ ﴿فَلِأَعْيُنِ اللَّهِ تَمْرُؤَاتٌ عَابِدٌ﴾ (نه‌ی موحه ممد ﴿۶۴﴾) بلی: ده‌ی نایا نیوه داوام لی ده کهن من بیجگه له خوا شتیکی تر بپه رستم ﴿أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ نه‌ی نه فام و نه زانان ﴿۶۵﴾ ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾ سویند به خوا نیگا کراوه بو تو ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بو پیغه مبرانی بیس توش ﴿لَئِن أَشْرَكْتَ يَتَحَبَّطَنَّ عَمَّا كُنتَ﴾ نه گهر هاوبه ش بو خوا دابنیت به راستی کرده وت هه لده وه شیتیه وه ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه بیگومان له زه ره مهندان ده بیت ﴿۶۶﴾ ﴿بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ﴾ (وا مه که) به لکو ته نها خوابه رسته ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وله سوپاسگوزاران به ﴿۶۷﴾ ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (کافران) خویان نه ناسیوه (به گه وره یان نه زانی) به و جوره‌ی شیاویتی ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رورزی دواپی دا هه موو زهوی له چنگی نه و دابه (به ده ست خوابه) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ وه ناسمانه کانیش به ده ستی راستی نه و پیچراونه ته وه (له م نایه ته دا جیگیر کردن سیفه‌تی ده ستی راست بو خودا هاتوه نیمه باوه رمان پیه‌تی، به بی هیچ لیچواندن ولیکدانه وه یه که و شیوه که‌ی نازانین، ته نها خودا دهیزانیت) ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾ خوا پاک و بلند تره له وه‌ی که ده یکه نه هاوبه شی ﴿۶۸﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ
 بِالْطَّبِيعِينَ وَالشُّهَدَاءَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾
 وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
 فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
 يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
 هَذَا قَالُوا أَبْلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
 الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ
 زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
 سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْثَقْنَا الْأَرْضَ
 نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۗ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

﴿وَفُتِحَ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک فووکرا بہ کہرہ نادا (بہ شہہ پپوردا) ﴿فَصَبَقَ مِنَ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾
 یہ کسہر ہہ موو ئہ وانہی لہ ئاسمانہ کان و زویدان دہ مرن ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مہ گہر کہ سانئ خوا
 بیہ ویت (نہ مرن) ﴿فَتُفْتَحُ فِيهِ أُخْرَى﴾ پاشان جارئکی تر فوو دہ کرئ بہ کہرہ نادا ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ﴾
 جالہ پر ہہ موو راست دہ بنہ وہ ﴿يَنْظُرُونَ﴾ چاوہ پروان دہ کہن ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾
 وہ زہوی لہو رورژہا بہ نورئ پہر و ہر دگاری رووناک دہ بیتہ وہ ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ ونامہی کردہ وہ
 لہ بہر دہ میان دادہ نرئت ﴿وَجَاءَ بِالْبَلِيغِينَ وَالشَّهَادَةَ﴾ و پیغہ مہبران و شاہیدی (سہر گہ لہ کان)
 دہ ہینرین ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ﴾ و لہ نیوانیاندا بہ ہق دادوہری دہ کرئ ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و ئہ وان
 ستہ میان لی ناکرئ ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وہ (لہو رورژہا) ہہ موو کہ سیئ چی کردوہ
 بہ تیر و تہ واوی پاداشت دہ درتہ وہ ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ﴾ وہ خوا خوشی ئا گادارہ (بہ بی شایہت و نامہی
 کردہ وہ کان) ﴿بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ بہو کردہ وانہی کہ دہ یکہن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہوسا ئہ وانہی
 بیواہر بوون راپیچ دہ کرین ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بؤ دوزخ کومہل کومہل ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾
 تاکاتی دینہ (نزیکئ) دوزخ ﴿فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ دہر گاکانی دہ کرینہ وہ ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَرَئِبُهَا﴾
 وہ دہر گاوانہ کانی دوزخ (بہ لو مہ کر دینکہ وہ) بہ وان دہ لین ﴿الَّذِينَ اتَّكَبُوا رُسُلًا﴾ ئایا پیغہ مہبران
 لہ خوتان بؤ نہ ہات ﴿يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم﴾ کہ ئایہ تہ کانی پہر و ہر دگارتان بہ سہردا بخویننہ وہ
 ﴿وَيُذِرُونَكُمْ﴾ وہ بناتر سینن ﴿لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ لہ گہ شتتتان بہ م رورژہ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ دہ لین: بہ لی
 (ہاتن ئا گاداریان کردین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ بہ لام بریاری سزا دراوہ ﴿عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾
 بہ سہر (نیمہی) بیواہر ان دا ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ بیان دہ وترئ: لہ دہر گاکانی دوزخہ وہ
 بچنہ ژووروہہ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بہ ہہ میشہی لہ ویندا بمیننہ وہ ﴿فِي نَفْسٍ مَّشُورَةٍ لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئای چ خرابہ
 جینگہ و مہ نزلگای خو بہ زل زانان ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ وہ کہ سانئ (کہ خواناس
 بوون) و لہ پہر و ہر دگاریان دہ ترسان پؤل پؤل دہ برین بؤ بہ ہہ شت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ تاکاتی دینہ
 (نزیکئ) بہ ہہ شت ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ و دہر گاکانی دہ کرینہ وہ ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَرَئِبُهَا﴾ وہ دہر گاوانہ کانی
 بہ وان دہ لین ﴿سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ﴾ سہ لامتان لی بیت ﴿طِبِّئُمْ﴾ ئیوہ پاک و خاوین بوون (لہ تاوان لہ دونیادا)
 ﴿فَادْخُلُواهَا خَالِدِينَ﴾ کہ واتہ برؤنہ ناو بہ ہہ شت بہ ہہ میشہی ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾
 (ئہ وانیش) دہ لین: سوپاس بؤ ئہو خواہی ﴿صَدَقْنَا وَعَدُّهُ﴾ ہہر بہ لینئکی بہ نیمہ دا راست بوو
 ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾ وہ زہوی (بہ ہہ شتی) بہ میرات پی داین ﴿نَسَبُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾ لہ ہہر
 شوئینئکی بہ ہہ شتدا بمانہ ویت نیستہ جئ دہ بین ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ ئای چہند چاکہ پاداشتی
 چاکہ کاران ﴿۶۱﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

سورة غافر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ﴾ و ه فریشته‌کان ده‌بینی ﴿حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ چوار ده‌وری عه‌رشیان داوه
 ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ ته‌سیباحت ده‌که‌ن به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ وه
 له‌نیواناندا به‌حق دادوه‌ری کرا ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه (له‌کو‌تایی دا) ده‌وت‌ریت هم‌مو و سوپاس هر
 بؤ خواجه ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری جیهانیانه ﴿٧٥﴾

سوره‌تی ﴿غَافِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿حَمِّ﴾ به (ح، میم) ده‌خو‌ب‌ن‌ریت‌ه‌وه‌و خوا به‌واتای ئەم پیتانه زان‌تره، سه‌رنجی سه‌ره‌تای
 سوره‌تی (البقرة) بده‌ده‌باره‌ی و اتا‌که‌یان ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانه هیتراوته خواره‌وه ﴿مِنْ
 اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوای بالاده‌ستی داناوه ﴿عَافِرِ الذَّنْبِ﴾ لی‌بوره‌ی تاوان و ﴿وَاقْبَلِ التَّوْبِ﴾
 وه‌رگری توبه‌ی (گوناه‌باران و توبه‌کارانه) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (ئه‌و خودایه) توله‌ی سه‌خت و به‌تینه
 ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾ وه‌خاوه‌ن فزل و به‌هره و چاکه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بی‌جگه له‌و هیچ په‌رستر او‌یک‌ی به‌ه‌ف
 و راست نی‌یه ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هم‌موان هر بؤ‌لای توه‌ه ﴿مَّا يُجِدُ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ده‌مه
 قالی و کیشمه‌کیش ناکات له‌نیشانه‌کانی خودا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌اوه‌رپان نه‌بیت ﴿فَلَا يَغْرُوكَ﴾ که‌وا
 بوو فریوت نه‌دات ﴿تَقْلِبُهُمْ فِي الْآلِدِ﴾ هاتو‌چؤ و گه‌رپانیان به‌وول‌اتدا (بؤ بازرگانی و سامان ده‌س
 خستن) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ پیش ئەوان گه‌لی نووح باوه‌رپان نه‌هیتا (به‌نووح) ﴿وَالْآخَرَاتِ مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ وه‌ده‌سته و ناقمه‌کانی دوا‌ی ئەوانیش (باوه‌رپان نه‌هیتا) ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ وه‌موو گه‌لینک
 وویستوه‌تی (نیازی کردوه) ﴿بِرِسُولِهِمْ لِياَ خُذُوهُ﴾ که‌بیغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکوژن (یا بیگرن و
 نازاری بده‌ن) ﴿وَجَدُوا أَبًا يَبْتَغِي الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه‌ده‌مه‌قالبیان (له‌گه‌ل) ده‌کرد به‌نا‌ره‌وا ﴿لِيُدْخِلُوا بِهِ الْآخِرَةَ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی
 راستی بی‌لا‌به‌رن و نه‌به‌یلن ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ﴾ ئبتر (فار و توور‌په‌بی) من‌گرتنی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا‌چؤن
 بوو توله‌سه‌ندن‌ی من له‌وان ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ﴾ وه‌تابه و جو‌ره‌برپاری په‌روه‌ردگارت
 به‌دی هات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌سه‌ر ئەوانه‌ی بی‌باوه‌رپان ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که‌بیگومان ئەوان
 دوزه‌خین ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾ ئەو فریشته‌نه‌ی هه‌لگری عه‌رشن و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ ئەوانه‌ش
 به‌ده‌وری دان ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ته‌سیباحت ده‌که‌ن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 وه‌باوه‌رپان به‌وه‌به ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌داوای لی‌بوردن ده‌که‌ن بؤ‌ئه‌وانه‌ی ئیماندارن ﴿رَبَّنَا
 وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَرَحْمَتُكَ عَلَماً﴾ (ده‌لین:) ئەی په‌روه‌ردگارمان میهر‌بانی و زانیاریت هم‌موو شتیکی
 گرتوته‌وه ﴿فَاعِظْ لِّلَّذِينَ تَابُوا﴾ ده‌ی خو‌ش ببه له‌وانه‌ی توبه‌یان کردوه ﴿وَأَتَّبِعُوا سَبِيلَكَ﴾ و شو‌ینی
 ریگای تو که‌وتوون ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه‌بیان‌پار‌یزه له‌سزای دوزه‌خ ﴿٧٦﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقَّتْ لَ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقَّتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا
أَمَّتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ
إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ
وَحَدَّهُ، كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ، تَوَمَّنُوا قَالِ كُمْ لِلَّهِ
الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ
الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَدْرُونَ لَا يَخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ ئە‌ی پەروردگارمان بېشيان خه‌ره به‌ه‌شتان‌تیک‌ی هه‌میشه‌ی ﴿الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾ که به‌لێت پێ دابوون ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ ئە‌و که سانه‌ش چاکه‌کار بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا الَّذِينَ أَوْجَعْتُمْ لَهُمْ آيَاتِنَا﴾ له‌باوو بابیران و هاوسه‌ران و رۆله‌کانیان (نه‌وه‌کانیان) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر تو زالی کار دروستی ﴿وَقِيَهُمُ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌ بیانپارێزه‌ له‌ (توله‌ی) تاوانه‌کان ﴿وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ﴾ چونکه هه‌ر که سێک له‌ (توله‌ی) خرابه‌و تاوان بپارێزی له‌و رۆژه‌دا ﴿فَقَدْ رَحِمْتَهُ﴾ ئە‌وه بێگومان ره‌حمت پێ کردووه ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وه‌ هه‌ر ئە‌وه‌به‌ سه‌رکه‌وتنی زۆر گه‌وره ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَادُونَ﴾ به‌راستی که سانه‌ی بێ باوه‌ر بوون (له‌باشه‌پوژدا) بانگ ده‌کرین ﴿لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ که به‌راستی تو‌ره‌ی و خه‌شمی خوا (له‌دونیدا) گه‌وره‌تر بوو له‌رق و تو‌ره‌یبتان له‌خۆتان (له‌قیامه‌دا) ﴿إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ کاتیک بانگ ده‌کران بۆ باوه‌ر هێنان به‌لام باوه‌رتان نه‌دهیتا ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفَلْتَنَّاكَ﴾ ده‌لێن ئە‌ی پەروردگارمان تو دوو جارت مراندووتین ﴿وَأَخْيَيْتَنَا أَفَلْتَنَّاكَ﴾ وه‌ دوو جاریش ژبانت به‌به‌ردا کردوین ﴿فَاعْتَرَفْتُمُوبًا﴾ جا دانمان نا به‌تاوانه‌کانمان دا ﴿فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده‌ی ئایا رینگایه‌ک هه‌یه‌ بۆ ده‌رباز بوون ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾ ئە‌م سزایه‌تان له‌به‌ر ئە‌وه‌یه‌ که به‌راستی هه‌ر کاتێ خوا به‌تاک و ته‌نایی به‌رسترایه‌ ئێوه‌ پێ باوه‌ر ده‌بوون ﴿وَإِنْ يُشْرِكْ بِهِ تُؤْمِنُوا﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر هاوبه‌شی بۆ دابنرایه‌ باوه‌رتان ده‌هیتا (به‌و هاوبه‌ش دانانه‌) ﴿فَأَلْحِكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ بپارێدان هه‌ر بۆ خوای بلندو به‌رزو گه‌وره‌یه‌ ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئە‌و زاتیکه‌ نیشانه‌کانی خۆیتان نیشان ده‌دات ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ وه‌ له‌ناسمانه‌وه‌ رزق و رۆزیتان بۆ ده‌نێرته‌ خواره‌وه‌ ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾ که‌س بېرناکاته‌وه‌ (په‌ند وه‌رناگرێ) ﴿إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ مه‌گه‌ر که‌سێک روو له‌خوای بێ ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته‌ له‌خوایه‌وه‌ به‌پاکیی و دل‌سۆزی و بۆی گه‌ردن که‌چ بن ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ بێ باوه‌رانی‌ش پێنان ناخۆش بێ ﴿رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾ (خوا) پله‌و پایه‌ زۆر به‌رزو خاوه‌ن عه‌رشێ مه‌زنه‌ ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ﴾ به‌فه‌رمانی خۆی وه‌حی ده‌نێرێ ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بۆ هه‌ر که‌س له‌به‌نده‌کان که‌بیه‌وی ﴿لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ تا (خه‌لك) بترسێنێ له‌ رۆژی به‌یه‌کتر گه‌یشتن ﴿يَوْمَ هُمْ بَدْرُؤُونَ﴾ رۆژی که هه‌موو (له‌ گۆره‌کانیان دینه‌ ده‌رو) ناشکرا ده‌بن ﴿لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ هه‌چ شتێکیان له‌ خوا په‌نه‌ان نابێت ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ (خوا ده‌فه‌رمووی:) ئە‌م‌رۆ پادشایه‌تی و ده‌سه‌لات بۆ کێیه‌ (وه‌لام نادریته‌وه‌) ﴿لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ (خۆی وه‌لام ده‌داته‌وه‌ و ده‌فه‌رموویت) هه‌ر بۆ خوای تاک و ته‌نهايه‌ که به‌سه‌ر هه‌موو شتدا زاله‌ ﴿

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
 اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
 يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ
 يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
 بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ * أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
 فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

﴿الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ﴾ نه‌مرو هه‌موو کهس پاداشت یان سزا ده‌درتته‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی
 نه‌وه‌ی کر دوویه‌تی ﴿لَا ظَلَمَ الْيَوْمَ﴾ نه‌مرو سته‌م کردن نی به (له‌که‌س) ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی
 لپیرسینه‌وه‌ی خوا به‌به‌له‌و خیرایه ﴿وَإَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﴿صَلَّى﴾ نه‌وان له‌رورژه
 نزیکه‌که (قیامت) بترسینه ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾ له‌و کاته‌ی دلّه‌کان (له‌ترسا) گه‌شتو‌ونه‌ته‌گه‌روو
 ﴿كَظْمِئِينَ﴾ هه‌موو پیش ده‌خونه‌وه ﴿مَالِ الظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيرٍ﴾ سته‌مکاران نه‌هیچ دوستیکیان هه‌به ﴿وَلَا
 شَفِيعَ يُطَاعُ﴾ وه‌نه‌تکا‌کارینک به‌گوئی بکریت ﴿يَعْدَا حَايَةَ الْأَعْيُنِ﴾ (خوا) ده‌زانی به‌خیانه‌تی چاوان
 و ﴿وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ هه‌رچی دلان ده‌بشارنه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾ وه‌خوا به‌هه‌ق وراستی دادوهری
 ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی جگه‌له‌خوا هاواریان لی ده‌که‌ن (ده‌یانپه‌رستن)
 ﴿لَا يَقْضُونَ بَشَيْئًا﴾ ناتوانن بریاری هیچ شتیک بدن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌رخوا
 بیسه‌ری بینایه ﴿أُولُو يَسِيرٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون ﴿يَنْظُرُوا﴾ تا بینن (بزائن)
 ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی نه‌وانه‌ی که‌بیش نه‌مان بوون چون بوو ﴿كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مَهْمُورًا﴾ نه‌وانه‌له‌مان به‌هیزتر بوون ﴿وَأَنشَأُوا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌شوینه‌واریان له‌زه‌ویدا
 زیاتر بوو ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ به‌لام خوا به‌هوی تا‌وانه‌کانیانه‌وه‌گرتنی وتوله‌ی لی سه‌ندن
 ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه‌که‌س پاریزه‌ریان نه‌بوو له (سزای) خوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ
 لَهُمْ نُفُوسٌ لَمْ يَكْفُرُوا﴾ که‌چی باوه‌ریان نه‌هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه‌مجا خوا قاری لی گرتن و سزای
 دان ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ﴾ به‌راستی خوا به‌هیزی ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سینی به‌تینه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى
 بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا بینگومان مووسامان نارد به‌چهند موعجیزه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ و به‌لگه‌ی
 روونه‌وه (به‌ته‌وراته‌وه) ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ﴾ بو لای فیرعه‌ون و هامان و قاروون
 ﴿فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾ هه‌موو ووتیان: جادوو گهریکی دروزه‌نه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾
 نه‌مجا کاتی مووسا (ثاینی) راستی له‌لایه‌ن ئیمه‌وه بو‌هینان ﴿قَالُوا أَقْتُلُوا آبَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 ووتیان کورانی نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل نه‌وه (مووسا) باوه‌ریان هیناوه بکوژن ﴿وَأَسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾
 وه‌ژنه‌کانیان به‌زیندوویی به‌یلنه‌وه (بو‌کاره‌کری) ﴿وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ﴾ به‌لام فیلی
 بی باوه‌ران هه‌ر مایه‌ی سه‌ر لی شیوانه (هه‌رگیز سه‌رناگرت) ﴿

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
 وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ
 بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
 يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ
 جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ
 كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمَ لَكُمْ
 الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ
 إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
 إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
 وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
 وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُنْزَلُ الْمُدَبِّرِينَ
 مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي﴾ وه فیرعهون ووتی: لیم گهرین ﴿أَقْتُلْ مُوسَى﴾ باموسا بکوزم ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ نهوسا بائه وهانا بؤپهروه ردگاری بهری (رزگاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ بهراستی من دهرسم که تاینه که نان بگوریت ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ یان لهزه ویدا تازاوه وخرابه کاری بنیتوه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ﴾ وه موسا ووتی: بهراستی من په ناده گرم ﴿بِرَبِّي وَرَبِّكَ﴾ به پهروه ردگاری خوم و پهروه ردگاری تیوهش ﴿مَنْ كَلَّمَكَ﴾ لهه موو خو بهزل زانیک ﴿لَأَيُّوبُ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ که باوهری بهرؤزی لی پرسینه وه نی یه ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ﴾ وه پایونکی باوهردار ووتی: ﴿مَنْ آتَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ له کهس و کاری فیرعهون بوو ﴿يَكْفُرْ بِآيَاتِنَا﴾ که باوهره کهی شار دبووه ﴿أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا﴾ ئایا (چون) پایونیک ده کوزن؟ ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ له بهر نه وهی ده لی: خوا پهروه ردگار مه ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که بهراستی چنده بلگه و موعجیزه ی روونی له پهروه ردگار تانه وه بؤ هیتان ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾ خو نه گهر دروزن بی (که ده لی پیغه مبهرم) نه وه (تاوانی) درؤ کهی به نه ستوی خو به تی ﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا﴾ خو نه گهر راستگو بی ﴿يُصِيبُكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ هندی لهو (سزایه ی) به لینی بی داوون تووشتان ده بی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ بیگومان خوا رینمونی که سی ناکات که زیاده رو و دروزن بیت ﴿يَقُولُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ﴾ (موسا ووتی) : نهی گه له کهم فهران په وایی نه مرو هی تیوه یه ﴿ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ و به ده سولات و زالن له سهر زه ویدا ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾ دهی کی یارمه تیمان ددات نه گهر سزای خوا مان بؤ بیت ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ﴾ فیرعهون ووتی: چی خوم به چاکی ده بینم ههر نه وه تان نیشانه ددهم ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ وه نه نیا بؤرینگی ای راست رینمونی تان ده کهم ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَتْلُونَ﴾ وه به سهرتان بی ﴿مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾ وینه ی (سزای) نهو و پوزهی به سهر کومه لان و گه لانی پشوو هات ﴿مِثْلَ دَابِ قَوْسٍ مَرْمُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه که نهو (سزایه ی) هات به سهر گه لی نوح و عاد و سه موود و ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نهو هانهش له دوا ی نهوان بوون ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ﴾ وه خوازولم و سته می ناوی بؤ به ننده کانی ﴿وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ وه نهی گه له کهم بهراستی من ترسی رؤزی هاوارو بانگ له به کتری کردنم هه یه لیتان (نهو و پوزهی که هه موو کهس هاوار وداوای یارمه تی له یه کتری ده کهن) ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾ نهو و پوزهی پشت هه لده کهن و هه لدین ﴿مَا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ په ناگه یه که بؤ تیوه نی له (سزای) خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه ههر که سی خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَادٍ﴾ نه وه هیچ رینمونی که ریکی بؤ نی یه ﴿

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
 شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ
 مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
 مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
 أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
 يَهْمَنُ ابْنُ لِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
 السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا
 وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ ۚ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
 وَمَا كِيدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ
 يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَقَوْمِ
 إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
 دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
 وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

﴿وَلَقَدْ جَاءَ كُرْتُوسُفُ مِنْ قَبْلِ يَالَيْتَنِي﴾ سویتد بہ خواا بینگومان پیشتتر یوسف پیغہ مہر تان بؤہات بہ بلگہ پروونہ کانہ وہ ﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَاكٍ﴾ کہ چی ئیوہ ہر لہ گوماندا بوون ﴿مِمَّا جَاءَ كُمْ بِهِ﴾ لہو بہ بلگانہ ی بؤی ہینابوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ﴾ تا کاتی (یوسف) وہ فاتی کرد ﴿قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ ووتتان ئیتر دوای ئہو خواا ہیچ پیغہ مہر یکی تر نانیرئ ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ ثَابَهُ وَجُورَهُ﴾ خواا گومرای دہ کات ﴿مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُزْتَابٌ﴾ ئہو کہ سہی زیادہ روئی دوو دلہ ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئہوانہ ی دہر بارہ ی نشانہ کانی خواادہ مہ قالی دہ کمن ﴿بِعَيْرِ سُلْطَانِ آتَاهُمْ﴾ بہ بیئ ئہوہ ی بہ لگہ بہ کیان بؤہاتی ﴿كَرُمَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (ئہو دہ مہ قالہ یان) ہوئی تورہ ی بہ لای خوای گہورہ ﴿وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ لای ئہوانہش باوہریان ہیناوہ ﴿كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ﴾ ثابہ و جوڑہ خواامور دہ نی ﴿عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾ بہ سہر دلی ہہ موو خو بہ زل زانیکی زورداردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَكُنَّ فِرْعَوْنِ وَوَتِي تَيْ هَامَانُ﴾ ان لئ صرحا ﴿كُوشِكِيكِي بَرَزْمُ بؤ دروست بکہ ﴿لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾ بہ لکو بگہ مہ ئہو رینگابانہ ﴿أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ﴾ کہ رینگا کانی (بہرز بوونہ و ہن بؤ) ئاسمانہ کان ﴿فَأَطَاعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ﴾ بؤ ئہوہ ی (لہو یوہ) سہیری خواکہ ی موسا بکہم ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا﴾ وہ بہ راستی من وا گومان دہ بہم ئہو (موسا) دروزنہ ﴿وَكَذَلِكَ رُبُّنَا لِفِرْعَوْنَ﴾ ثابہ و جوڑہ رازنیرایہ وہ بؤ فیرعون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ کردہوہ ی خراپی ﴿وَصَدَّعِنَا السَّبِيلَ﴾ وہ (بہ ہوہوہ) رینگری کرا لہرینگای راست ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ وہ ہر فیل و پلانیکی فیرعون ہہ بوو بہ فیرؤ چوو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ ئہو (بیاوہ ی) باوہری (بہ موسا) ہینا بوو ووتی ﴿يَقُولُوا أَتَمُوعُنَّ﴾ ئہی گہ لہ کہم شوین من بکہون ﴿أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ رینگای راستان نشان دہ دم ﴿يَقُولُوا إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ﴾ ئہی گہ لہ کہم بہ راستی ژبانی ئہم دونیایہ رابوار دنیکی کہمہ ﴿وَآيَاتِ الْآخِرَةِ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ وہ بہ راستی ہر باشہرؤژ جتی حسانہوہ ی ہہمیشہ بی یہ ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً﴾ ہر کہ سیک کاری خراہی کرد بیئ ﴿فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا أَمَلًا﴾ ہر بہ ئہ ندادہ ی خراہ کہی سزا دہ درئ ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ ہر کہ سیش چاکہ ی کرد بیئ ﴿مِنْ ذَكَرِ آؤَانَتِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ ئافرہت بیئ یان پیاو (بہو مہر جہ ی) باوہر دار بیئ ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا ئہوانہ دہ چنہ بہ ہشتہوہ ﴿يَرْزُقُونَ فِيهَا بَعْدَ حِسَابٍ﴾ لہویدا بہ بیئ ژمارہ و حساب رزق و روزیبان بیئ دہ درئ ﴿

* وَيَقَوْمٍ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ

﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ

عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا

تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ

وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

﴿٤٣﴾ فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَدَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا

وَحَاقَ بِئَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ

عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ

فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ

فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ

تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَنُونَ عَلْنَا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ

الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ فِيهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ قَدْحًا كَمِ

بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ

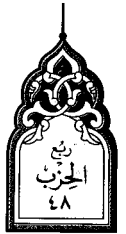
أَدْعُوا رَبَّكُمْ يَخْفَفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

﴿وَيَقُولُ مَا لِيَ أُدْعَىٰ إِلَىٰ التَّوْبَةِ﴾ و ہئی گہ لہ کہم ٹہ وہ چی بہ من بانگتان دہ کہم بو رزگار بوون
 ﴿وَتَدْعُونِي إِلَىٰ النَّارِ﴾ کہ چی ٹیوہ من بانگ دہ کہن بو ناگری دوزخ ﴿١١﴾ ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم
 دہ کہن بو ٹہ وہی بن باوہ ربم بہ خوا ﴿وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ شتی بکہمہ ہاوبہ شی خوا کہ ہیج
 زانیاری یہ کم لی ی نیہ ﴿وَأَنَا أُدْعُوكُمْ إِلَىٰ الْعَزِيزِ الْعَقْبَرِ﴾ لہ کاتیکدا من بانگتان دہ کہم بو لای خوی
 بہدہسہ لانی لیورہ ﴿١٢﴾ ﴿لَا حَرَمَ أَمَّا تَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ راستہ و گومانی تیدانی یہ ٹہ وہی ٹیوہ منی بو بانگ
 دہ کہن ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شیاوی بانگ کردن نیہ نہ لہ دنیا و نہ لہ دوار پوژدا
 ﴿وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ﴾ وہ بہ راستی گہرانہ وہمان ہہر بو لای خوابہ ﴿وَأَنْتَ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾
 و بیگومان زیادہ پویان ہاوہ لانی ناگری دوزخ ﴿١٣﴾ ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ جا لہ مہودوا
 ٹہ وہی من پیمان دہ لیم بیرتان دہ کہویتہ وہ ﴿وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ وہ من کاری خوم بہ خوا دہ سپیرم
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ بہ راستی خوا بینایہ بہ بنہدہ کانی ﴿١٤﴾ ﴿فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَّا مَكْرُوا﴾ جا خوا ٹہ و
 (پیاوہ ٹیماندارہ) ی پاراست لہ زبانی ٹہ و فرو فیلانہی دہیان کرد ﴿وَحَاقَ بِقَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾
 وہ سزای سہخت ہات و دارودہستہی فیرعہونی گرتہ وہ ﴿١٥﴾ ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾
 بہ بیانیان و ٹیواران (فیرعہون و دہست و پیوہندہ کہی) دہ برینہ دیاری ناگری دوزخ ﴿وَوَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ﴾ روزیکیش قیامت ہلہدہسیت ﴿أَذْخَلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فہرمان دہدری)
 دارودہستہی فیرعہون بخنہ سہخترین سزاوہ ﴿١٦﴾ ﴿وَلَا يَتَحَفَّضُونَ فِي النَّارِ﴾ وہ کاتیک
 (دوزخ خیہ کان) لہ ناو ناگرہ کہدا دہمہ قالی دہ کہن ﴿فَيَقُولُ الضُّعْفُورُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ لاوازہ کان
 بہوانہی خو بہزل زان بوون دہلین ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمُ تَبَعًا﴾ بہ راستی ٹیمہ شوین کہو تووی ٹیوہ بووین
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا﴾ دہی ٹایا ٹیوہ لہ جیاتی ٹیمہ لہستو دہ گرن ﴿فَصَيَّبَ مِنَ النَّارِ﴾ بہ شیک لہم
 ناگرہ ﴿١٧﴾ ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ٹہوانہی خو بہزل زان و زوردار بوون دہلین: ﴿إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾
 بہ راستی ہموومان لہ ناگرداین ﴿إِنَّ اللَّهَ فَدَّحَكَم مِّنَ الْعِبَادِ﴾ بیگومان خوا لہ نیوان بہندہ کانیدا
 دادوہری کردو (و حوکمی تہواو بوو) ﴿١٨﴾ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وہ ٹہوانہی
 لہ ناگری دوزخ خدان بہدہر گاوانہ کانی دوزخ دہلین ﴿أَذْهَبْنَا رَبَّكَ﴾ داوا لہ پەرورہ دگارتان بکہن
 ﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمَ مَآئِنَ الْعَذَابِ﴾ تہنہا یہک پوژ سزیمان لہسہر سووک بکات ﴿١٩﴾

قَالُوا أَوْلَمَ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ
 قَالُوا فَاذْعُوْا وَمَا ذَعُوْا اِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝٥١
 اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
 وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ۝٥٢ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ
 وَلَهُمُ الْعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝٥٣ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ
 الْهُدَىٰ وَاوْرَثْنَا بَنِي إِسْرٰءِيْلَ الْكِتٰبَ ۝٥٤ هُدًى
 وَذِكْرًا لِأُوْلِي الْاَلْبَابِ ۝٥٥ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
 حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
 وَالْاِبْكَرِ ۝٥٦ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْ ءَايٰتِ اللّٰهِ
 بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ
 مَا هُمْ بِبٰلِغِيْهِ فَاَسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ
 الْبَصِيْرُ ۝٥٧ لَخَلَقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ
 خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٥٨
 وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمَىٰ وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا
 الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمَسِيْءُ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٥٩

﴿قَالُوا﴾ ده‌لین: ﴿أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُمْ رَسُولُكُمْ﴾ نایا بیغنه مبه‌ره کان نه هاتن بؤلاتان؟ ﴿يَأْتِيَنَّكَ﴾ به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی روون و ناشکراوه؟ ﴿قَالُوا بَلَى﴾ ده‌لین: به‌لین (هیتنا بوویان) ﴿قَالُوا فَاذْعُوبُوا﴾ بییان ده‌لین ده‌ی خوتان بپارینه‌وه ﴿وَمَا ذَعُوبُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ بیگومان بارانه‌وه‌ی بی باوه‌ران و ون ده‌بی و بی سووده ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌راستی ئیمه بیغنه مبه‌رانمان و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتناوه سهر که‌وتوو ده‌که‌ین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌له‌و روزه‌ی (قیامت) که شایه‌ته‌کان هه‌لده‌سنه‌وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذرتُهُمْ﴾ روزه‌یکه بیانوو و پا‌کانه کردنی بی باوه‌ران هیچ سوودیان بن ناگه‌یه‌نیت ﴿وَأَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَأَلَهُمُ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌موویان نه‌فره‌تیا ن لی کراوه‌و خراپترین جینگایان هه‌یه ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ﴾ وه‌نه‌وه‌کانی ئیسرائیلمان کرده میرات گری ته‌ورات ﴿هُدًى وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (که‌هوی) رینموونیی و به‌ندو بیر خه‌ره‌وه‌یه بؤ‌خواه‌ن ژیری به‌کان ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ نه‌مجا (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خو‌گر به‌بیگومان به‌لینیی خوا هه‌قه‌و دیتنه‌دی ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ﴾ وه‌داوای لیبورنی گونا‌هت بکه ﴿وَسَيُحْمَدُ رَبَّكَ﴾ وه‌ته‌سیب‌حات بکه به‌ستایشی به‌روه‌ردگارت ﴿بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَرِ﴾ به‌ئیواران و به‌یاناندا ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ﴾ به‌راستی ته‌و که‌سانه‌ی ده‌مه‌ قالی و کیشه‌ده‌که‌ن ﴿فِي ءَابِتِ اللَّهِ﴾ ده‌رباره‌ی نیشانه‌کانی خودا ﴿بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ﴾ به‌بی ته‌وه‌ی به‌لگه‌به‌کیان بؤ‌هاتبیت ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ هیچ له‌دلیناندا نی‌یه‌جگه له‌خوبه‌زل زانی نه‌بیت ﴿مَاهُمْ بِبَالِغِيَةٍ﴾ هه‌رگیز نه‌وان به (مه‌به‌ستیان) ناگه‌ن ﴿فَأَسْتَعِذُ بِاللَّهِ﴾ که‌واته په‌نا به‌خوا بگره ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌ر ته‌و بیسه‌ری بینایه ﴿لَخَلْقُ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ﴾ به‌راستی به‌دی هیتانی ناسمانه‌کان و زه‌وی گه‌وره‌تره ﴿مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ له‌به‌دی هیتانی خه‌لکی ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مه‌ردووم ته‌مه‌نازانن ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ وه‌نابینا و بینا‌یه‌کسان نین ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌که‌سانی باوه‌ریان هیتناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿وَلَا الْمُسِيءُ﴾ له‌گه‌ل به‌دکاران وه‌که‌یه‌ک نین ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ زور که‌م (له‌خه‌لکی) بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَّارْتَبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
 إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
 دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ أَلْيَلٍ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانذِرْهُم أَنَّهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٦٢﴾
 كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْحَدُونَ ﴿٦٣﴾
 اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
 وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ * قُلْ إِنِّي
 نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
 الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيَّتُهُ﴾ به راستی رۆزی دواپی دیت ﴿لَأَرِيَبَ فِيهَا﴾ هیچ گومانی تیدا نی به ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لآم زۆر بهی خه لکی باوهر ناکهن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾ وه بهر وهر دگارتان فرموو به تی: لیم بارینه وه ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وه لامتان ده ده مه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ به راستی نه وانهی خو به گوره ده زانن که بمپهرستن ﴿سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ بینگومان به سهر شورپی ده چنه دۆزه خه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ﴾ خوا نه و زاته به شه وی دانا وه بو ئیوه ﴿لَتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ نا تارامی تیدا بگرن ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ وه رۆزیشی روناك كردوته وه (بو ژبان په یدا كردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ به راستی خوا خوا وه ن چاکه و میهره بانی به به سهر خه لکه وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لآم زۆر بهی ناده می سوپاس گوزار نین ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه مه به خوای په روه دگاری ئیوه ﴿خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دروستکر و داهینه ری هم موو شستیکه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراویکی به هق و راست نیبه جگه له نه و ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا﴾ دهی که واته چون لانه دن له راستی ﴿كَذَلِكَ يُفَوِّقُ﴾ تا به م جوړه لانه درین ﴿الَّذِينَ كَانُوا يُفَايِكُتُ اللَّهُ بِحَدُوثِ﴾ نه وانهی که دان نانین به به لگه و نیشانه کانی خودا ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خوا زاتیکه که زه وی بو کردونه ته نیشته چی (و تارامگا) ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه تاسمانیشی بو کردون به سهر بان ﴿وَصُورَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ﴾ و به جوانترین شیوه ئیوهی دروست کردوه ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ له و شتانه یش که حه لآل و پاکن رۆزی داوون ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه مه به خوای په روه دگاری ئیوه ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به رزی و پیروزی بو خوای په روه دگاری جیهانیان ﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ههر زیندوه وه هیچ په رستراویکی به هق و راست نیبه جگه له نه و ﴿فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که واته خوا بپهرستن به دلسوژی و ته نها بو نه و ملکه چ بن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بو خوای په روه دگاری جیهانیان ﴿قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلئی: به راستی من ریگری کراوم له په رستنی ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه وانهی ئیوه ده میان په رستن جگه له خوا ﴿لَمَّا جَاءَنِي الْبَلَاءُ مِنْ رَبِّي﴾ دوا ی نه وه ی به لگه ی روونم بو هاتوه وه په روه دگار مه وه ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ﴾ وه فهرانم پی کراوه که گهردن که چ بم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بو په روه دگاری جیهانیان ﴿

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
 يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا سُيُوحًا
 وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
 يَقُولُ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
 فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْزِلُ يُضْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
 وَمِمَّا أُرْسِلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلُلُ
 فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ
 ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ آيَنَ مَا كُنْتُمْ
 تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
 نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
 ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
 تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى
 الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّكَ
 بَعْضَ الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَتَوَفَّيْنَاكَ فَإِنَّا يَرِيحُوعُونَ ﴿٧٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بِعَايَةٍ إِلَّا بِيَاذِنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ
 لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
 وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
 الْفَلَاحِ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ
 تُكْفِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
 قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ
 الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا
 بَأْسَنَا قَالُوا أُمَّتًا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَوَكَّفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
 مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ
 اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بهر له‌تو پیغه‌مبه‌رانیکیمان ناردووه ﴿مِّنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾ به‌سهرهاتی هه‌ندیکیانمان بوباس کردوی ﴿وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ وهه‌ندیکیانمان بوباس نه‌کردوی ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ﴾ وهه‌یچ پیغه‌مبه‌ریک ناتوانی موعجیزه‌یه‌ک به‌ییت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌ئیزی خوانه‌بیته ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ جاکاتی فه‌رمانی خواهات (به‌سزادانیان) ﴿فُضِيَ بِالْحَقِّ﴾ به‌هه‌ق دادوهری ده‌کریته (له‌نیوانیاند) ﴿وَخَسِرَ هَٰذَا كَلِمًا بَلُورًا﴾ وهه‌له‌ویدا ناراستان زهره‌رمه‌ند ده‌بن ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ﴾ خواهه‌و زاته‌یه‌نازه‌ل و مالانی بوبو ئیوه‌به‌دی هیناوه ﴿لِيَرْكُوبَ مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ بوبوئیه‌ی سواری هه‌ندیکیان بن و (گوشتی) هه‌ندیکیشیان بخون ﴿وَأَكْثَرُ فِيهَا ضَلٰغٌ﴾ وهه‌له‌و (نازه‌لانه) دا چهند سوودو که‌لک بوبوئیه‌یه‌هه‌ی ﴿وَلِيَتَّبِعُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُورِكُمْ﴾ وهه‌تابه‌هوی ئه‌وانه‌وه‌بگه‌نه‌پتویستی یه‌ک که‌له‌دل و ده‌رون‌تان دایه ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾ وهه‌له‌سهر پشتی ئه‌و (ولاخانه) وهه‌سهر که‌شتی ئیوه‌سوار ده‌کریتن ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ خواه‌زور نیشانه‌ی خویتان نیشان ده‌دات ﴿فَآيَاءِ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾ جاییوه‌ئینکاری کام له‌نیشانه‌وبه‌لگه‌کانی خواهه‌که‌ن؟! ﴿أَفَلَا يَسِيرُونَ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا﴾ ده‌ی ئایا به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون تابینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی که‌سانیک که‌له‌پیش ئه‌وان بوون چوون بووه ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً﴾ که‌له‌مان زور تر وهه‌هیزتریش بوون ﴿وَأَشَارَ فِي الْأَرْضِ﴾ وهه‌شوینه‌واریشیان له‌زه‌ویدا (زیاتر بوو) ﴿فَمَا آعَنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئه‌مجا ئه‌وه‌ی کرد بوویان (له‌دونیا‌دا) سوودی پی‌نه‌گه‌یانندن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ جاکاتی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌به‌لگه‌روونه‌کانه‌وه‌هاتنه‌لایان ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ الْعِلْمِ﴾ دلخوش بوون به‌و زانینه‌ی هه‌یان بوو ﴿وَخَافَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه‌و (سزایه‌ی ئه‌وان) گالته‌یان پی‌ده‌کرد چوار ده‌وری دان (وهاته‌دی) ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ ئه‌مجا کاتیک سزای به‌تینی ئیمه‌یان بینی ﴿قَالُوا يَا مَنَّا يَا لِلَّهِ وَحْدَهُ﴾ ووتیان: باوه‌رمان به‌خوای تاك و ته‌نها هینا ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ وهه‌پی‌باوه‌رین به‌و شتانه‌ی کردبوومانه‌هاوبه‌شی خوا ﴿فَلَمَّا بَلَغَ لَقْمَهُمْ يَأْمُرُهُمْ﴾ جاباوه‌ر هینانه‌که‌یان هه‌یچ سوودی نه‌بوو بوویان ﴿لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ له‌کاتیک‌دا سزای ئیمه‌یان دی ﴿سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ﴾ باوو سوننه‌تی خواهه‌ر و ابووه‌پیشتر له‌گه‌ل بنده‌کانی دا ﴿وَخَسِرَ هَٰذَا كَلِمًا بَلُورًا﴾ وهه‌له‌ویدا پی‌باوه‌ران زهره‌رمه‌ند بوون ﴿

سورة فصلت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ١ تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ وَ
قُرْءَانٌ أَعْرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٣ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ٤ وَقَالُوا أَتُؤَلِّقُونا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ
٥ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْكِبُ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ٦ الَّذِينَ
لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٧ إِنَّ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٨ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ
لَّكُفْرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ وَاثِدًا
ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٩ وَجَعَلَ فِيهَا رِوَاْسِي مِّن فَوْقِهَا
وَبَدْرِك فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً
لِّلسَّابِلِينَ ١٠ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
لَهَا وَاللَّأَرْضِ أَتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ١١

سوره‌قی ﴿فُضِّلَتْ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خونبریت‌هوه خوا زان‌اتره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) ش بکه ﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قورئان له لایهن خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان‌هوه نیر دراو‌ته خوار‌هوه ﴿كِتَابٌ فَضِّلْتَ إِلَيْهِ﴾ به‌راوی‌ککه به‌لگه‌کانی پروون کراو‌ته‌وه (لینک جیا کراو‌ته‌وه) ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ قورئانیکه به‌زمانی عه‌ره‌بی بؤ‌گه‌لینک که‌شاره‌زان و ده‌زاسن ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ مژده‌ده‌رو ترسینه‌ره ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ فهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ که‌چی زوربه‌یان گوی‌ی بی‌ناده‌ن و بؤیه (قورئان) نابیستن ﴿وَقَالُوا فَلَوْلَا فِي آيَاتِهِ﴾ ده‌لین دلّه‌کانمان له‌ناو چه‌ند به‌رده‌یه‌کدایه (تی ناگه‌ین) ﴿مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ﴾ له‌ئه‌وه‌ی توئی‌مه‌ی بؤ‌بانگ ده‌که‌یت ﴿وَفِي آيَاتِنَا وَقُرْآنِهِ﴾ وه له‌گویه‌کانماندا گران‌ی و که‌ری هه‌یه ﴿وَمِنَ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ وه له‌نیوان ئی‌مه‌و تو‌دا به‌رده‌یه‌ک هه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾ که‌واته تو‌کاری خو‌ت بکه‌ و بیگومان ئی‌مه‌بش کاری خو‌مان ده‌که‌ین ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بلنی: به‌راستی من مرو‌فیکم وه‌ک ئیوه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام (هه‌نده هه‌یه من) نیگام بؤ‌ده‌کریت ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ که‌به‌راستی به‌رستراوی ئیوه‌خوایه‌کی تا‌ک و ته‌نیا‌یه ﴿فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا﴾ که‌واته بارو‌وتان هه‌ر به‌ره‌و خوا بی‌ت (له‌به‌رسته‌کاتاندا) و داوای لی‌وردنی لی‌ بکه‌ن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُصْرِكِينَ﴾ وه‌سزاو له‌ناو‌چوون بؤ‌هاوبه‌ش دانه‌رانه ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ته‌وانه‌ی که‌زه‌کات ناده‌ن و ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ باوهریشیان به‌روزی دوا‌بی نی‌یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به‌راستی ته‌وانه‌ی باوهریشان هینا‌وه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ پاداشتی بی‌برانه‌وه‌یان بؤ‌هه‌یه ﴿قُلْ آيَاتِكُمْ لَكُمْ كُفْرًا بِالَّذِي﴾ بلنی: ناخو‌به‌راستی ئیوه‌باوهرتان به‌وزاته‌نی یه؟ ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ که‌زه‌وی له‌دوو پروژدا دروست کردووه ﴿وَيَجْعَلُونَ لَهُ أُنْدَادًا﴾ وه‌هاوبه‌شانی بؤ‌داده‌نین ﴿ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر ئه‌وه به‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجْسًا مِّن تَوَفَّاهَا﴾ وه‌سه‌ر زه‌ویدا شاخی زوری داناوه ﴿وَوَسَّكَ فِيهَا﴾ وه‌فه‌ر و به‌ره‌که‌تی تی‌خستووه ﴿وَوَدَّرَ فِيهَا فُجُورَهَا﴾ وه‌بژیوی (هه‌موو گیانداریک‌ی) له‌زه‌ویدا دیاری کرد ﴿فِي أَرْبَعَةِ آيَاتٍ﴾ له‌ماوه‌ی چوار پروژدا ﴿سَوَاءٌ لِّلسَّالِفِينَ﴾ به‌یه‌کسانی بؤ‌گشت داواکه‌ران ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ پاش دروستکردنی زه‌وی ئیراده‌ی دروستکردنی ئاسمانی کرد که‌بیشتر دو‌که‌لینک بوو ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِنَا ثَمْرًا﴾ ته‌مجا به‌ئاسمان و به‌زه‌وی فه‌رموو: وهرن ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾ به‌وو‌یستی خو‌تان‌یان به‌ناچاری (بی‌نه‌ژیر فه‌رمانم) ﴿قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ هه‌ر دوو‌کیان وو‌تیا‌ن به‌وو‌یستی خو‌مان هاتین ﴿﴾

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مَنَاوِقَةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَنْذِقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿١٧﴾ وَبَجَّجْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا فِي تَقْوَىٰ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ
إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

﴿فَقَضَاهُنَّ سَمْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ ئەوسا حەوت ئاسمانی لەدوو پوژدا دروست کرد (که‌واته‌ خوای گه‌وره‌ زه‌وی و ئاسمانه‌کانی به‌شەش‌ پوژ دروستکرد) ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه‌هەر ئاسمانه‌ی فه‌رمان (کار) ی خو‌ی بو‌نارد ﴿وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الَّتِي بِنَايْمَصْلِيحٍ وَحَفَظًا﴾ وه‌ئاسمانی دونیامان به‌ئه‌ستیره‌ دره‌وشاوه‌کان رازانده‌وه‌، وپاریزراوه‌ (له‌گو‌ی گرتنی شه‌یتانه‌کان) ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئەوه‌ برپاری خوای زالی به‌ده‌سه‌ل‌اته‌ ﴿إِنِّ فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾ جا‌ئه‌گه‌ر روویان وه‌ر گبیرا ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾ ئەوه‌ بلی به‌هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک (بروسکه‌یه‌ک) ده‌تاترسیتم ﴿مَثَلُ صَاعِقَةٍ عَادٍ وَنَمُودٍ﴾ وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌ی (گه‌لی) عادوسه‌موود ﴿إِنْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ﴾ کاتی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان هاتنه‌ لایان ﴿مَنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌به‌رده‌میان و له‌ پشتیانوه‌ (له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (بیان ووتن) که‌جگه‌ له‌خوا‌نه‌په‌رستن ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طِينًا﴾ وه‌وتیان: ئەگه‌ر په‌روه‌ردگارمان بیویستایه‌ فریشته‌یه‌کی ده‌نارده‌ خواروه‌ (بو‌مان) ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ﴾ بویه‌ به‌راستی ئیمه‌ به‌وه‌ی ئیوه‌ی پی‌ نیراون باوه‌ر ناکه‌ین ﴿فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ ئەمجا (گه‌لی) عاده‌ به‌نا‌په‌وا خو‌یان به‌گه‌وره‌ زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً﴾ وه‌ ووتیان: کی له‌ئیمه‌ به‌هیز تره‌ ﴿أَوْلَىٰ بِنُوحٍ﴾ ئایا نه‌یان زانی بوو ﴿أَنْ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْنَا عَلَيْهِمْ مَاءً طِينًا لَأَكْفُرُوا بِهِ﴾ وه‌ ئه‌وان دانیان نه‌ده‌نا به‌به‌لگه‌کانی ئیمه‌دا وئینکاریان ده‌کرد ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ ئەوسا ئیمه‌ بایه‌کی زور به‌هیزی ساردمان بو‌ناردن ﴿فِي آيَاتِهِ لِحَاثَاتٍ﴾ له‌پوژئینکی به‌رده‌وام (وشوم) دا ﴿لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بو‌ئوه‌ی سزای ئابرو به‌ریان پی‌ بجه‌ژین ﴿فِي الْحَبْوَةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْزَبُ﴾ بیگومان سزای پاشه‌ پوژیان ئابرو به‌ر (ورپسواکه‌ر) تره‌ ﴿وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ وه‌ ئه‌وان یارمه‌تی نادرین ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه‌ (هوزی) سه‌موودمان پرینموونی کرد ﴿فَأَسْتَجَبُوا لِعَمَلِ الْهَدْيِ﴾ به‌لام ئه‌وان زیاتر چه‌زبان له‌کویری وگومرایی کرد تا‌شاره‌زایی و پرینموونی ﴿فَلَحَذَّثَهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾ جا‌بویه‌ هه‌وره‌ بروسکه‌ی سزای رپسواکه‌ر لیبی دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هوی ئه‌و (خرپانه‌وه‌) که‌ده‌یانکرد ﴿وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه‌ ئه‌و که‌سه‌نه‌شمان رزگار کرد که‌باوه‌ردارو پاریزکار وله‌خواترس بوون ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ﴾ وه‌ پوژئیک هه‌موو دوژمنانی خوا‌به‌ره‌و ئاگری دوزخ کو‌ده‌ کرینه‌وه‌ ﴿فَهُمْ يُرْعَوُونَ﴾ جا‌ئه‌وان (له‌پیش که‌وتن و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (تا‌هه‌موو بیکه‌وه‌ به‌ریز پرون) ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَتْهَا﴾ تا‌کاتی ده‌گه‌نه‌ لای ئاگری دوزخ ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌دزیان ﴿سَمِعْتُهُمْ وَانْبَصَرْتُهُمْ وَجَلَّوْهُمْ﴾ گو‌ی و چاو و پینستی له‌شیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردویانه‌ (له‌دونیادا) ﴿

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي
 أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
 وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ
 وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
 فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ * وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ
 خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ
 لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنْذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا
 وَلَنْجَنِّيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ
 النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
 ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
 وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَاتَّحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْمُسْفِلِينَ ﴿٢٩﴾

﴿وَقَالُوا لَجُودُوهُمْ﴾ و ه به پیسته کانیان ده لَین: ﴿لِرَشْهَدَتُو عَلَيَاتَا﴾ بوجی شایه تیبیان دا له در زمان
 ﴿قَالُوا أَنْظَقَنَا اللَّهُ الَّذِي﴾ ده لَین: ئەو خوا به ئیمه‌ی هینا و ته زمان ﴿أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ که هه مو و شتیکی
 هینا و ته زمان (وقسه کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر ئەویش به که م جار ئیوه‌ی دروست کرد وه
 ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه هه ر بۆ لای ئەویش ده که بر ئیرینه وه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْوُونَ﴾ وه ئیوه خوئان
 نه ده شار ده وه (نه ده پاراست له گونا ه) ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيَكُمُ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له شایه تی دانی گوی
 و چاو و بیستی له شتان له در تان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به لکو و ا گو مانتان ده بر د ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 که خوا نازانی به زور نیک له و کارانه‌ی که ده بیکه ن ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ ئا ه وه گو مانتان
 بو و که ده تان بر د به په ر و هر د گارتان ﴿أَرَدْتُمْ﴾ ئیوه‌ی هه ل دیرا (له ناوی بر دن) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 و چوونه ریزی زیانباران و خه سار و مه ندانه وه ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا﴾ ئەمجا ئە گه ر ئارام بگرن ﴿فَالنَّارُ مَثْوًى
 لَهُمْ﴾ ئەوانه ئاگر شوینی مانه وه یانه ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا﴾ وه ئە گه ر داوای لیسوردن و رازی بوونی خوا
 بکه ن ﴿فَمَاهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾ ئەوه خوا هه ر گیز رازی نابین (خوش نابین لییان) ﴿وَقِيصَّتْ لَهُمْ قُرْآنًا﴾
 وه چهن د دوست (و هاو ده م) مان له دونیا بۆ دانان ﴿فَرِيئُوا لَهُمْ مَائِينَ أَيَدِيهِمْ وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ که خرا به کردنی
 دونیا و (بئ بروایی) رۆزی دوا بی بۆ رازاننده وه ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ وه به لینی (سزادانیان) به سه ر دا درا
 ﴿فَاتَّمَمَ قَدْحَتَ مَنْ قَبْلِهِمْ﴾ له (پیزی) ئەو گه لانه‌ی رابوردن پیش ئەمان ﴿مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که
 و ئاده می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ به راستی زه ر ره مه ند بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ وه
 بی باو ه ران (به به کتریان) ده ووت گوی مه گرن بۆ ئەم قورئانه ﴿وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه قسه‌ی
 پر و بوچی تیکه ل بکه ن به لکو سه ر که ون (به سه ریدا) ﴿فَلَنْذِيقًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویند به خوا
 بیگو مان ئەوانه‌ی بیباو ه ر بوون بییان ده چیژین ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سزابه کی سه خت ﴿وَلَنْجَزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ وه تو له بیان لی ده سه نین (به تو له‌ی) خرا پترینی تاوانی که ده بیان کرد ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ
 النَّارِ﴾ ئەوه‌ی (باسکرا) سزای دوژمنانی خوا به که ئاگری دۆزه خه ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾ مالی هه میشه‌ی
 ئەوان له و ئاگره دایه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ ئەو سزابه (ده درتین) چونکه دانیان نه ده نا
 به نیشانه کانی ئیمه دا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه‌ی بی باو ه رن ده لَین ﴿رَبَّنَا آرِنَا الَّذِي أَصَلْنَا
 نَهِىٰ پهر و هر د گار مان ئەو دوانه مان نیشان بده ن که گو م ریان کردین ﴿مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که
 و ئاده می ﴿يَجْعَلُهُمَاتَّحْتِ أَقْدَامِنَا﴾ تا بیان خهینه ژیر پیمان ﴿لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ ئا له ژیری ژیره وه‌ی
 دۆزه خ بن ﴿۱۵﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
 الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ
 فِيهَا مَا تَدَعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ
 قَوْلًا مِمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ
 بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
 وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا
 إِلَّا أَلْذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
 إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
 رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَنْ عَائِيَّتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 أَهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُدْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ
 يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَزِيزٌ ﴿٢٨﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٢٩﴾ مَا يَقُولُ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ
 لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنْ رَبُّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ
 ﴿٣٠﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ
 وَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُفْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ
 يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٣٣﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ له نیشانه کانی (دهسه لاتی) خوابه که زهوی ده بینی ووشک و ماته
 ﴿فَإِنَّا أَنْزَلْنَاهَا عَلَيْهِمَ الْمَاءَ﴾ که چی کاتیک بارانمان باراند به سه ریدا ﴿أَهْرَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾ (به رواندنی روهک)
 ده که ویته جولوه و ده بوژیته وه (به رز ده بیته وه) ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾ بیگومان نه وهی (زهوی
 ووشک) ده بوژیته وه زیندوو که روهوی مردوو ه کانیسه ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی نهو (خوا) به سه ر
 هممو و شتیکدا به توانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بیگومان نه وانهی له نایه ته کانی ئیمه لاده دن
 ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ له ئیمه شاراو ه نین ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَبِيرٌ﴾ دهی ئایا که سی ده خریته ناو ناگروه چاکتره
 ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِيَّ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ یان نهو که سهی له رورزی قیامت دا بی ترس دیت ﴿أَتَعْمَلُوا مِثْلَهُمْ﴾ هه رچیتان
 وویست (هزنان لی کرد) بیکن ﴿إِنَّهُمْ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا به وهی ده بکه ن بینایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَجَانِّهٌ﴾ به راستی نه وانهی که قورئانیا ن بوهات و باوه ریان پی نه هینا (سزایان دده دین)
 ﴿وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَبِيدٌ﴾ که به راستی کتینیکی زور به رزو جیگهی ریزه ﴿لَا يَأْتِيهِمُ الْبَطْلُ﴾ به تال و ناراستی روی
 تی ناکات ﴿مَنْ يَنْ يَدَّ يَدًا وَيَلْمِ أَخِيَّهُ﴾ نه له ئیستا و نه له دوو رورژدا (نه به لی که مکردن نه به لی زیاد کردن)
 ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ چونکه نیر دراو ته خواره وه له لایه ن (خوای) کار دروستی ستایش کرا وه ﴿وَ
 مَا يُقَالُ لَكَ﴾ هیچ شتیک به تو ناوتریت ﴿إِلَّا مَا قَدَّ قِيلَ لِلرَّسُولِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ مه گه ر نه وهی به پیغه مبه رانی
 به رله تو و تراوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ مَعْفُورٌ﴾ به راستی به روه ردگارت خاوه ن لیورونه (بو ئیمانداران)
 ﴿وَدُوٌّ عِقَابٍ أَلِيمٌ﴾ وه خاوه ن تولهی سه خته (بوی باوه ران) ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا﴾ نه گه ر نه م
 قورئانه مان به زمانیکی تر جگه له عه ره بی بنار دایه ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾ بی باوه ران ده یان ووت بوچی
 نایه ته کانی به رونی شینه کراونه ته وه ﴿أَعْجَبِي وَعَرَبِي﴾ (چون ده بی) قورئانی عه جه می و پیغه مبه ری
 عه ره بی ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَبُشْرًا﴾ (نهی موحه ممه د) بلی: قورئان بو که سانی باوه ریان پی هینا وه
 ریتیشاندرو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ﴾ وه نه وانهی باوه ری پی نایه ن له گوئیاندا گرانی و
 که ری هه به (له بیستی حهق) ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ هه روه ها له ئاست نهو
 قورئانه دا کویرن، نه وانه له شوینیکی زور دوره وه بانگ ده کرین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند
 به خوا به راستی ته وراتمان دا به مووسا ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ به لام جیاوازی تیدا کرا (له لایه ن جووله که کانه وه)
 ﴿وَلَوْ لَا كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه گه ر بیشتر بریار نه درایه له لایه ن به روه ردگارت وه (که سزایان
 دوا بخریت) ﴿لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ له نیوانیا نندا دادوه ری ده کرا (به سزا دانیان له دونیا) ﴿وَإِنَّهُمْ لَبِئْسَ مَثَلُ
 مُرِيبٍ﴾ وه به راستی نه وان له دوو دلی و به دگومانی دان ده رباره ی قورئان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ﴾ هه ر که سی کاری چاکه بکات (قازانجه که ی) بو خو یه تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ هه ر که سیش
 خرا به بکات (زبانه که ی) بو خو یه تی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وه به روه ردگارت ستم له بهنده کانی

* إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
 وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ
 شُرَكَاءِى قَالُوا أَدْذَنَّا مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٤٨﴾
 لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَعْوَسُ
 فَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
 لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ
 رَبِّىَ إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
 وَلَنَذِيقَنَّاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
 أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
 ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ
 مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَأُرِيهِمْ آيَاتِنَا
 فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
 أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 فِي مَرِيضَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

﴿إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعَةَ﴾ زانینی رۆژی دوابی ته نیا بؤلای خواده گهر پرنر پته وه ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا﴾
 وه ههر بهر بو بومیک که له پیست و قه باغه که ی دپته دهر هوه ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى﴾ و ههر مینه بهک ئاوس
 ده بی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سکه که ی) داده نیت ﴿إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ ئه وه (خوا) ئاگای لی یه ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾
 وه رۆژی خوا (هاوبهش پهیدا که ران) بانگ ده کات ﴿أَيْنَ شُرَكَائِي﴾ هاوبه شاننی (که داتان نابوو
 بو) من له کوین ﴿قَالُوا أَإِذَا نَكَحْتُمُ النِّسَاءَ فَإِنَّ لَكُم مِّنْهُنَّ حُلُمًا أَمْ أَنتُمْ لَهَا شُكُّوا أَمْ لَمْ يَكُنْ لَكُم بَأْسٌ
 تَوَّابًا أَمْ لَمْ يَعْلَمِ اللَّهُ الْعَالَمِينَ﴾ ده لئین پیمان راگه یانندی ﴿مَاءًا مِّنْ شَهِيدٍ﴾ کهس له ئیمه شایه ت نین
 (تو هاوبه شت هه بی) ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه وون بوولییان ﴿مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه وانهی پیشتر
 ده یانپه رستن ﴿وَوَطَّأُوا مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيزٍ﴾ وه زانیا ن که هیچ په نایه کیان نی یه ﴿لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ﴾
 ئاده می ماندو نابنی ﴿مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾ له داواکردنی خیر و خوشی ﴿وَإِن مِّنْ مَّسَّةِ الشَّرِّ﴾ وه ئه گهر ناخوشی
 بهک دوو چاری بیی ﴿فَيَعُوسُ فَوُطُّوهُ﴾ ئه وه بی هیوا و ناو مید ده بیی ﴿وَلَيْنَ أَذَقْتَهُ﴾ وه ئه گهر پیمان
 به خشی ﴿رَحْمَةً مِّنَّا﴾ میهره بانی بهک له لایه ن خو مانه وه ﴿مِن بَعْدِ صَرَافَةِ مَسَّتِهِ﴾ له پاش زیانیک لی
 که وتووہ ﴿لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾ ده لیت: ئه مه هی خو مه ﴿وَمَا أَطَّلَعَ السَّاعَةَ قَابِئَةً﴾ وه گومان نابم رۆژی
 دوابی بهر با بیت ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾ وه ئه گهر گهر پرندرامه وه بؤلای بهر وره دگارم (زیندو بو بونه وه
 هه بوو) ﴿إِن لِّيَ عِنْدَهُ لِلْحَسَنِ﴾ بیگومان لای خوا (پاداشتی) زور چاکم هه یه ﴿فَلَنَنْتَبِهَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا سویند به خوا هه وال ده دین به وانهی بی با وه بوون ﴿بِمَاعْمَلُوا﴾ به وه ی کردوویانه (له دنیا)
 ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ﴾ وه سویند به خودا بیان ده چه ژین ﴿مِن عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزایه کی به هیز و به تین ﴿
 وَإِذَا التَّمَنَّا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه کاتی چاکه و خوشیمان رشت به سهر ئاده می دا ﴿أَعْرَضَ وَنَأِجِنَانِيهِ﴾ روو
 وهره گیر ی و به خو به زل زانینه وه دوور ده که ویتته وه ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ به لام کاتی ناخوشی تووش
 بیت ﴿فَدُودُ عَاءِ عَرِيضٍ﴾ ئه وه نزاو هاواری زور ده کات ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ بَلَىٰ بَلَىٰ﴾ بلی پیم بلین ﴿إِن كَانَ مِنْ عِنْدِ
 اللَّهِ﴾ ئه گهر (قورئان) له لایه ن خوا وه بوو ﴿شُرَكَاءَ قَرْنُم بِه﴾ پاشان ئیوهش باوه رتان بی نه کرد
 ﴿مَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گومر اتره ﴿مَنْ هُوَ فِ شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له وه که سه ی که له دژایه تی یه کی دوور له راستیدا
 بیت ﴿سَفَرِيهْمَ آيَاتِنَا﴾ له مه و دوا به لگه کانی خو مانیا ن نشان ده دین ﴿فِي الْأَفَاقِ﴾ له ناسوی
 دنیا (له بوونه وه ردا) ﴿وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له خودی خو یاندا ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ﴾ هه تا بویان روون
 بیت وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بیگومان ئه م (قورئانه) راسته ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لِرَبِّكَ﴾ ئایا بهر وره دگارت بهس نییه
 ﴿أَنَّهُ وَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ که به راستی ئاگاداره به سهر هه موو شتی کدا ﴿أَلَا أَنهْمُ فِي مَرِيئَةٍ﴾
 ئاگادار به به راستی ئه وانه له دوو دلیدان ﴿مِن لِّقَاءِ رَبِّهْمُ﴾ له دیدار و گه شتن به بهر وره دگاریان
 ﴿أَلَا أَنهْمُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ ئاگادار به به راستی (زانست وزانباری) خوا ده وری هه موو شتی کی

سورة الشورى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ① عَسَقَ ② كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ④ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ ⑤ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 ⑦ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 السَّعِيرِ ⑧ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ
 يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑨ أَمْ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَأَلَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑩ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ⑪

سوره‌قی ﴿الشوری﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حامیم) ده‌خوینریت‌ه‌وه ﴿عَسَق﴾ به (عهمین، سین، قاف) ده‌خوینریت‌ه‌وه خوا
 زاناتره به مانا‌که‌ی بوق زانباری زیاترو و اتا‌که‌شیان سه‌رنجی سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده ﴿۲﴾
 ﴿كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ﴾ تا به و جوړه خودانیا‌که ده‌کات بوق تو ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بوق نه‌و (پیغه‌مبه‌رانه‌ی)
 پیش توش ﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوای زالی بالاده‌ستی کاردرسته ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
 بوق‌خوا به ههرچی له ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ههرچی له زه‌وی دابه ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 وه نه‌و (خوا) بلند و گه‌وره‌یه ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ بِتَقَطُّن﴾ نزیکه ناسمانه‌کان پارچه‌پارچه‌بین
 ﴿مِنْ قَوْعِنَ﴾ له سه‌روبان‌ه‌وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ وه فریشته‌کان به‌پاکی یادو سوپاسی
 په‌روه‌دگاریان ده‌کهن ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ وه داوای لی‌سوردن ده‌کهن ﴿لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ بوق نه‌وانه‌ی
 له‌زه‌ویدان ﴿إِلَّا إِنْ اللَّهُ هُوَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ﴾ ناگادارین که بیگومان ته‌ن‌ها خوا لی‌سورده‌ی میهره‌بان
 ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه نه‌وانه‌ی جگه له‌خوا دؤستانیکیان بوق‌خویان هه‌لبزاردوه
 ﴿اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ﴾ خوا ناگادار و چاودیره به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وه تو (نه‌ی موحه‌ممه‌د
 ﷺ) پاریزه‌ر و چاودیره نیت به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ههره‌وه‌ها نیگامان کردوه بوق
 ﴿قَوْلًا نَاعَرَبْنَا﴾ قورئانیک (به‌زمانی) عه‌ره‌بی ﴿لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ بوق نه‌وه‌ی خه‌لکی مه‌ککه
 و که‌سانی ده‌ورو به‌ریی بترسینی ﴿وَتُنذِرَ قَوْمَ الْجَمْعِ﴾ وه (خه‌لک) بترسینی له‌رؤژیی کؤ‌کردنه‌وه
 ﴿لَأَرْبَبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدا نه‌ی ﴿فَوَيْقُ فِي الْجَنَّةِ﴾ کؤمه‌لنیک له به‌ه‌شتدان ﴿وَفَوَيْقُ فِي السَّعِيرِ﴾ وه
 کؤمه‌لنیک له‌ناگریی بلنسه‌داردان ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا بیوستایه ﴿لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده‌یکردن
 به‌به‌که‌نه‌ته‌وه (باوه‌داریان بی‌باوه‌ر) ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ إِبْرَاهِيمَ فِي رَحْمَتِهِ﴾ به‌لام ههر که‌سیکی بویت ده‌بخاته‌ناو
 میهره‌بانی خو‌یه‌وه ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ سته‌مکاره‌کانیش هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌ریکیان
 نی‌یه ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ نایانه‌وان جگه له‌خوا پشتیوان و دؤستانیکیان بوق‌خویان هه‌لبزاردوه؟
 ﴿قَالَتْ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ ههر خوا پشتیوان و دؤسته ﴿وَهُوَ فِي الْمَوَدَّةِ﴾ وه ته‌ن‌ها نه‌و مردووان زیندوو ده‌کاته‌وه
 ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه‌و به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 وه ههر شتیک که تیدا جیا‌واز بوون ﴿فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌وه برپاره‌که‌ی بوق‌لای خوا ده‌گه‌ریت‌ه‌وه
 ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبِّي﴾ نه‌وه خوا به‌په‌روه‌دگاریی منه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْ﴾ ته‌ن‌ها پشتم به‌و به‌ستوه ﴿وَالَيْهِ
 أُتِيبُ﴾ وه ههر بوق‌لای نه‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه ﴿۳﴾

فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ شَيْءًا وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ * شَرَعَ
 لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا
 وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
 وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
 يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
 مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا
 الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ ﴿١٤﴾ فَلِذَلِكَ
 فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ
 ءَأَمِنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ
 اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْكُمْ لَاحِجَّةَ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿خُوا﴾ به‌دهیته‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویی یه ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بۆی به‌دی هی‌ناون هاوسه‌ران له‌خودی خو‌تان ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ هه‌روه‌ها له‌ئازده‌لیشدا جوونی
 (دروسته‌کردوه) ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهَا﴾ له‌جووت بووندا ژماره‌تان زور ده‌کات ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هه‌یج
 شتی‌ک به‌ویته‌ی خوانی یه (نه‌له‌زات و نه‌له‌سیفات و نه‌له‌کرداریدا) ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وه‌ئه‌وه
 بیسه‌ری بینایه ﴿لَهُ، مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر بۆ ئه‌وه (کلیده‌کانی) ده‌سه‌لات‌داریی ئاسمانه‌کان
 و زه‌وی ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رزق و رۆزی فراوان ده‌کات و ده‌یگر‌یته‌وه له‌هه‌ر که‌سی که
 به‌ویت ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا ئاگاداره به‌هه‌موو شتی‌ک ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ ئه‌و
 ئایینه‌ی بۆ داناوون ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾ که‌فه‌رمانی داوه به‌نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ئه‌وه‌ش
 نیگامان کردوه بۆ تو و ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ ئه‌وه‌ش که‌فه‌رمانمان داوه به‌ئبراهیم
 و موسا و عیسا ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ که‌له‌سه‌ر ئه‌و ئایینه‌بن به‌رینک و راستی و جیاوازی تیدا
 مه‌که‌ن ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ﴾ زور قورس و گرانه به‌لای هاوبه‌ش دانه‌رانه‌وه ﴿مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ ئه‌وه‌ی
 ئه‌وانی بۆ بانگ ده‌که‌یت ﴿أَلَمْ يَجْعَلِ الْيَتِيمَ مِنْ يَتَاءٍ﴾ خوا هه‌ر که‌سی بویت هه‌لی ده‌بژیری بۆ (موسلمان
 بوون) لای خو‌ی ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ وه‌ر یتیموونی که‌سینک ده‌کات بۆ لای خو‌ی بگه‌ریته‌وه ﴿وَمَا تَفَرَّقُوا﴾
 وه‌جیاوازه‌بوون ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ مه‌گه‌ر له‌باش ئه‌وه‌ی که‌زانست و زانیاریان
 بۆ هات ﴿بِعِلْمِ بَيْنَهُمْ﴾ به‌هو‌ی دزابه‌تی و هه‌سوودی نیوانیانه‌وه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر
 فه‌رمانی‌ک بیشت‌ر له‌په‌روه‌ر دگاره‌ته‌وه ده‌ر نه‌چوایه ﴿إِلَّا الْآجَلِ مُّسَمًّى﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده‌بی‌بژین)
 ﴿لَفُضِّي بَيْنَهُمْ﴾ ئه‌وه به‌ربرار له‌نیوانیاندا ده‌کرا (به‌سه‌زادانیان) ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُورُوا إِلَيْكَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌
 به‌راستی ئه‌وانه‌ی له‌دوای ئه‌وان نامه‌یان بی‌درا ﴿لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ﴾ له‌گومان و دوو دلیدا بوون
 لینی ﴿فَإِنَّ ذَلِكَ فَعْدٌ عَضٌّ﴾ که‌واته‌تو بۆ ئه‌وه بانگه‌وازبکه و ﴿وَاسْتَفْرَقَ كَمَا أُمِرْتُ﴾ راست و پراوه‌ستاوبه
 له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ت به‌و جو‌ره‌ی فه‌رمانت پیکراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه‌شوین ئاره‌زووه‌کانی
 ئه‌وان مه‌که‌وه ﴿وَقُلْ ءَأَمِنْتُ﴾ وه‌بلی باوه‌رم هی‌تاوه ﴿يَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾ به‌هه‌ر نامه‌یه‌ک
 که‌خوا نار دویه‌تیه خواره‌وه ﴿وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾ وه‌فه‌رمانم پی‌دراوه که‌داد په‌روه‌ربم له
 نیوانتاندا ﴿أَلَمْ يَكُنْ رَبُّكَ رَبُّكُمْ﴾ خوا په‌روه‌ر دگاری ئیمه و ئیوه‌شه ﴿لَمَّا أَعْمَلْنَا﴾ (پاداشتی) کرده‌وی
 خو‌مان بۆ خو‌مانه و ﴿وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾ (پاداشتی) کرده‌وی ئیوه‌ش بۆ خو‌تانه ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌ماوه له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا (باس نه‌کراین) ﴿أَلَمْ يَجْمَعْ بَيْنَنَا﴾ خوا (له‌رۆزی دوابی‌دا)
 کۆمان ده‌کاته‌وه ﴿وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆ لای ئه‌وه ﴿۱۵﴾

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ وَحُجَّتْ لَهُمْ
 دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
 الْآيَاتِ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
 ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
 مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّبَ بَيْنَهُمْ
 وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ
 مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ﴾ ئەوانە‌ی دەمە‌دە‌مە‌ی دە‌کە‌ن لە‌بارە‌ی خواوە‌ ﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ﴾ لە‌دوای ئە‌وه‌ی (خە‌لکی بانگە‌وازی) ئە‌ویان وە‌لام دا‌به‌وه‌ و (موسلمان بوون) ﴿حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بە‌لگە‌ کانیان پوچ و بە‌تالە‌ لای پەرورە‌دگاریان ﴿وَعَلَيْهِمْ عَصَبٌ﴾ وە‌ خە‌شم و رقی خویان لە‌سەرە ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ وە‌ سزای زۆر سە‌ختیان بۆ‌ هە‌به‌ ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ خواتە‌و زاتە‌یه‌ که ئە‌م قورئانە‌ی بە‌راستی ناردووە‌تە‌ خوارە‌وه‌ ﴿وَالْمِيزَانَ﴾ وە‌ تە‌رازووی ناردووه‌ (بۆ‌ جیا‌کردنە‌وه‌ی حە‌ق و بە‌تال) ﴿وَمَا يُدْرِكُ﴾ وە‌ تو‌ چوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ لە‌وانە‌یه‌ هاتنی رۆژی دوایی زۆر نزیك بێت ﴿يَسْتَعِجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ ئە‌وانە‌ی باوە‌ریان پێ‌ نیه‌ بە‌له‌ی هاتنی دە‌کە‌ن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ بە‌لام ئە‌وانە‌ی باوە‌ریان پێ‌ هە‌یه‌ دە‌ترسن لێ‌ ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ وە‌ دە‌زانن رۆژی دوایی راستە‌ ﴿إِلَّا إِنْ الَّذِينَ يُمَازُونَ فِي السَّاعَةِ﴾ بیداربن بە‌راستی ئە‌وانە‌ی که گومانیان هە‌یه‌ لە‌ رۆژی دوایی ﴿لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ ئە‌وه‌ بە‌راستی له‌ گومراییه‌ کی زۆر دوور لە‌راستی دان ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ خواد‌لسۆزه‌ به‌بە‌نده‌ کانی ﴿يَزُقُّ مِنْ سَاءَةٍ﴾ هەر‌ که‌سی بویت رزق و رۆزی دە‌دات ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ وە‌ هەر‌ ئە‌وه‌ به‌هێز و بالادە‌ست ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ هەر‌ که‌س بە‌ره‌می دوا رۆژی بویت ﴿نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ ئێ‌مه‌ به‌ره‌مه‌ که‌ی بۆ‌ زیاد دە‌کە‌ین ﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ وە‌ هەر‌ که‌سێک‌ بە‌ره‌می دونیای بویت ﴿نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ هە‌ندی لە‌دونیای پێ‌ دە‌ده‌ین ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ بە‌لام لە‌ رۆژی دوایی دا‌هیچ بە‌شێکی نی‌ هە‌ ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ئاخۆ ئە‌و (بێ‌باوە‌رانه‌) ها‌وبە‌شانیکیان هە‌یه‌ ﴿شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ ئاینیکیان بۆ‌ دانا‌ون ﴿مَا لَهُمْ بِأَنْ يَهْتَدُوا﴾ که‌ خوا رێگە‌ی پێ‌ نە‌دا‌وه‌ ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ﴾ وە‌ ئە‌گەر‌ بریاری یه‌ کجاری دە‌رنه‌چوا‌یه‌ ﴿لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ لە‌نیوانیان دا‌ بریار دە‌درا (به‌ له‌ نا‌وبر‌دنیان) ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە‌ بە‌راستی بۆ‌ سته‌م کاران سزای سە‌ختی ئازار دە‌ر هە‌به‌ ﴿كَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾ تو‌ سته‌م‌کاران دە‌بینی زۆر دە‌ترسن له‌تا‌و ئە‌وه‌ی کردو‌یا‌نه‌ ﴿وَهُوَ وَاَقِعٌ بِهِمْ﴾ بێ‌گومان ئە‌وه‌ سزایه‌ هەر‌ دوو‌چاریان دە‌بێت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە‌ ئە‌وانە‌ی باوە‌ریان هێنا‌وه‌ و چاکە‌ کانیان کردووه‌ ﴿فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾ له‌ نا‌و باخ و باخاتی به‌هە‌شتدان ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له‌ لایە‌ن پەرورە‌دگاریانە‌وه‌ هەر‌ چییان بویت بۆ‌یان ئاماده‌یه‌ ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ئە‌وه‌یه‌ چاکه‌و بە‌خە‌شی زۆر گه‌وره‌ ﴿۱۱﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ
أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشَأِ اللَّهُ يُخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ؕ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ * وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَٰكِن يُنزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ
الَّذِي يُنزِلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ ؕ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ
﴿٢٨﴾ وَمِن ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ
وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذْ يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا
كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ
 فَيُظِلِّن رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
 ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِنُ هُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
 يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ حِصِّصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَمَعُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْتَبِنُوا كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
 غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
 الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
 وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ
 بَعْدَ ظَلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنِ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
 الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ وَتَرَى
 الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ﴾ وه له به لگه کانی (دهسه لاتی) خوابه که شتیانیک وه ک شاخه کان له
 ده ریادا ده رۆن ﴿إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ﴾ ته گهر خوابه یوی (با = هه وا) راده گریت ﴿فَيَطْلَنُّ رَوَاكِدَ عَالِي طَهْرَةٍ﴾
 ئیتر که شتیه کان به سهر پشتی ده ریاکه وه ده وهستن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به راستی ئه وهی (که باس
 کرا) چه ندین به لگه و نیشانه هیهه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بۆ هه موو ئارام گریکی سو پاسگوزار ﴿أَوْ يُوقِنَ إِيمَانًا كَسْبُورًا﴾
 یان به هوی کرده وه کانیانه وه نوقیمان ده کات ﴿وَعَفُوفٌ عَنْ كِبِيرٍ﴾ له زور نیکیش
 (له گونا هیان) چا بوؤسی ده کات ﴿وَعَلَّمَ الَّذِينَ يُخَدُّونَ فِي آيَاتِنَا﴾ ئه وانهی که ده مه قالی ده که ن
 ده بارهی به لگه کانی ئیمه ده زانن ﴿مَا لَهُمْ مِنْ حِصِّ﴾ هیچ به نایه کیان نییه ﴿فَمَا أُوَيْسُوا مِنْ شَيْءٍ﴾
 جا هه رشتیکتان بئ به خشر اوه ﴿فَتَمَحَّجَّوْا الدُّنْيَا﴾ ئه وه ته نهها خوشی ژبانی ئه م دونیایه ﴿وَمَاعِنْدَ اللَّهِ حَبِيبٌ
 وَأَرْقَى﴾ وه ئه وهی لای خوابه چاکتر و به رده وامتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ئه وانهی باوه ریان هیناوه ﴿وَعَلَى
 رَبِّهِمْ تَوَكُّونَ﴾ وه ته نهها پشت به په ره رد گاریان ده بهستن ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ كِبَرًا لِلْآثِمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ وه
 ئه وانهی له گونا هه گه وه ره کان و خراپه زور ناشیرینه کان دور ده که ونه وه ﴿وَإِذَا مَا عَصَبُوا﴾ وه کاتی
 رق و قینیان هه لسیت ﴿هُمْ يَغْفُرُونَ﴾ ئه وان لی ده بوورن ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ وه ئه وانهی که
 گوئریه لی په ره ره رد گاریان کردوه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نوتزه کانیان به چاکی ئه نجام داوه ﴿وَأَمَرُوهُمُ سُورَى
 بَيْنَهُمْ﴾ وه کار و باری نیوانیان به پرس و مه شورته ﴿وَمَمَّارِقًا يُفَفُونَ﴾ وه له ورۆزی یه ی پیمان داوون
 ده بیه خشن ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَصِيءُ﴾ وه ئه وانهی کاتی ده ست در ژبان لی ده کریت ﴿هُم يَتَصَدَّقُونَ﴾
 تۆله ی خویمان ده ستین (و سه ر داناخن) ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا﴾ وه تۆله ی هه ر خراپه یه ک
 خراپه یه که به وینه ی خوئی ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ جا هه ر که سنی ببوری و ناشتی بکات ﴿فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
 ئه وه پاداشتی ئه وه له لای خوابه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی خوا سته مکارانی خوش ناوی ﴿وَلَمَنْ
 أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظِلْمِهِ﴾ وه هه ر که س تۆله بسه نی له پاش ئه وهی سته می لی کراوه ﴿فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾
 ئا ئه وان هه یچ تاوان و گونا هیکیان له سه ر نیه ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾ تاوان و گونا هه ر
 له سه ر ئه وه که سانه یه که سته م له خه لکی ده که ن ﴿وَيَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بَعِيرَ الْحَقِّ﴾ وه به ناهه ق خراپه کاری
 ده که ن له زه ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئه وان هه سزای زور سه ختیان بۆ هه یه ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ﴾
 وه هه ر که س خو گرو لی بورده بی ﴿إِنْ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ به راستی ئه مه له کاره پر بایه خ و
 په سه نده کانه ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که س خوا گو مریسی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ وَكِيلٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئه وه
 پاش ئه وه هه یچ دۆست و یار مه تی ده ریکی نی یه ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سته مکاران ده بینیت
 کاتیک سزای (خوا) ده بینن ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِيَّاهُ مَرَّضٌ سَبِيلٌ﴾ ده لین نایا ریگایه که هه یه بگه ریینه وه بۆ
 دنیا ﴿﴾

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدُّلِّ يَنْظُرُونَ
 مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
 فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اُسْتَجِيبُوا
 لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
 مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنِ اعْرَضُوا
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
 أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَفَرِحَ بِهَا وَإِن تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ
 بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنثًا
 وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا
 وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ وَعَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
 لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
 رَسُولًا فَيُوحِيَ بآذَانِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ وَعَلَىٰ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

﴿وَتَرْكُهُمْ يَعْرُضُونَ عَلَيْهَا﴾ وه ده‌بان بینی بیشانی دوزخ ده‌درین ﴿خَشَعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ﴾ به‌مل که‌چی و زه‌لیلی و داماوی ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفِ خَفِيٍّ﴾ به‌گوشه‌ی چا‌و به‌دزی‌وه ده‌روانن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌با‌وه‌ریان هیتا‌وه ده‌لین ﴿إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ به‌راستی زیان‌باره‌کان‌ئه‌وانه‌ن که‌خویان و که‌س و کاریان له‌روژی هه‌ستانه‌وه‌دا له‌ده‌س دا‌وه ﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقْتَرٍ﴾ بیدار‌بن به‌راستی سته‌مکاران له‌سزایه‌کی هه‌میشه‌بی دان ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أُولِيَاءٍ﴾ وه‌ئه‌وانه‌هیچ پشتیوانیکیان نی‌به ﴿يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که‌یارمه‌تیا‌ن بدن بی‌جگه له‌خ‌وا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک‌خ‌وا گوم‌رابی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ‌ئه‌وه‌هیچ ری‌نگه‌یه‌کی رزگار بوونی بو‌نی‌یه ﴿أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ گو‌ترایه‌ل بن بو‌په‌روه‌ردگار‌تان ﴿فَإِنْ قَبِلْ أَنْ يَأْتِيَ تَوْرًا﴾ پیش‌ئه‌وه‌ی روژی‌ک بیت ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌لایه‌ن خ‌وا‌وه که‌گه‌رانه‌وه‌بی بو‌نی‌یه ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ﴾ ‌ئه‌وه‌روژه‌هیچ په‌نا‌گایه‌کتان نایت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ وه‌هیچ ئینکاریه‌کتان پی‌نا‌کریت ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾ جائه‌گه‌ر‌پوویان وه‌ر‌گن‌پرا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ ‌ئه‌وه‌ئیمه‌تومان به‌باریزه‌ر و‌چا‌ودیز نه‌نارد‌وه‌بو‌سه‌ریان ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ تو‌ته‌نهارا‌گه‌یاندت له‌سه‌ره ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾ وه‌به‌راستی کاتی‌ئیمه له‌لایه‌ن خ‌ومانه‌وه به‌هه‌ره و‌نیعمه‌تیک به‌که‌سیک‌بچه‌ژین ﴿فَرِحَ بِهَا﴾ پی‌دل‌خ‌وش ده‌بی ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر نا‌خ‌وشیه‌کیان تو‌وش بیت ﴿بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيَهُمْ﴾ به‌هوی کرده‌وه‌ی خ‌ویانه‌وه ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ ‌ئه‌وه‌به‌راستی تاده‌می پی‌نه‌زان و‌سه‌ل‌یه ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر‌بو‌خ‌وا‌یه مولک و‌پاشایه‌تی ئاسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هه‌ر‌چی به‌و‌یت به‌دی ده‌هینیت ﴿يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْتًا﴾ بو‌هه‌ر‌که‌سیک‌بیه‌و‌یت کچی پی‌ده‌به‌خشیت ﴿وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الدُّورَ﴾ وه‌بو‌هه‌ر‌که‌سیش بیه‌و‌یت کوری پی‌ده‌به‌خشیت ﴿أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْتًا﴾ یان‌کور و‌کچی به‌یه‌که‌وه پی‌ده‌به‌خشیت ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ وه‌هه‌ر‌که‌سینکیسی بو‌یت نه‌زوک‌ی ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خ‌وا‌زانابی ده‌سه‌لا‌تداره ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ﴾ بو‌هیچ که‌س نه‌بو‌وه که‌خ‌وا‌قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا بکات ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾ به‌وه‌حی نه‌بیت ﴿أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ﴾ یان له‌پشت په‌رده‌وه ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾ یان نیرا‌ویک‌بنیریت ﴿فِيُوحِي بِآيَاتِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و‌به‌فه‌رمانی خ‌وی‌ئه‌وه‌ی که‌بیه‌و‌یت وه‌حی بو‌ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكْمٍ﴾ به‌راستی خ‌وا‌بلندی کار‌دروسته ﴿

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
 وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
 وَإِنَّكَ لَنَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
 مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

سورة الزخرف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا
 لَعَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا
 أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيِّ فِي
 الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ
 ﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ
 ﴿٨﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
 خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
 مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

﴿وَكذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا﴾ هەر بهو شیوه (که وه‌حی پی دیت) قورئانمان بو تو نارد (ئی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿مَنْ أَمْرًا﴾ به فرمانی خو مان ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ که تو نه‌تده‌زانی کتیب و ایمان چی به ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام ئیمه‌ئه‌وه‌مان کرده‌رووناکی یه‌ک ﴿تَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ﴾ رینم‌وونی هەر که‌سیکی پی ده‌که‌ین که‌بمانه‌ویت ﴿مِنْ عِبَادِنَا﴾ له‌به‌نده‌کانمان ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ وه‌به‌راستی تو (خه‌لک) رینم‌وونی ده‌که‌یت بو رینگای راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي﴾ رینگای ئه‌و خواجه‌ی ﴿لَهُ رَمَقِيَ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هەر چی له‌ئاسمانه‌کان و هەر چی له‌زه‌ویدایه‌هی ئه‌وه ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ بیداربن هه‌موو کاره‌کان هەر بولای خوا ده‌گه‌رپته‌وه ﴿۲۷﴾

سوره‌ی ﴿الزُّخُرُفِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خواجه‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خوینرپته‌وه‌خوازاناتره‌به‌واتاکه‌یی بو‌زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تای (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به‌م په‌راوه‌روون که‌روه‌یه ﴿۲﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّاعْرِبُكَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ قورئانمان به‌عه‌ره‌بی داناوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی تی بگه‌ن ﴿۳﴾ ﴿وَإِنَّهُ رُفِ أُمُّ الْكِتَابِ لَدِينًا﴾ به‌راستی ئه‌م قورئانه‌له‌تابلویسی پاریزراودایه‌لای ئیمه (له‌لوح‌المحفوظ‌دا) ﴿لَعَلِّي أَحْكَمُ﴾ که‌زور بلنده‌وپه‌له‌دانایی ﴿۴﴾ ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ ده‌ی ئایا ئیمه‌ئه‌م قورئانه‌تان لی دوور بخه‌ینه‌وه ﴿۵﴾ ﴿أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه‌گه‌لیکی زیاده‌روون ﴿۶﴾ ﴿وَكُرْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وه‌زور پیغه‌مبه‌رمان له‌گه‌له‌پیشوه‌کان ناردووه ﴿۷﴾ ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ﴾ وه‌هەر پیغه‌مبه‌رکیان بو‌هاتبی ﴿۸﴾ ﴿إِلَّا كَاؤَابَهُ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه‌وان هەر گالته‌یان پی کردووه ﴿۹﴾ ﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾ جا‌که‌سانی که‌له‌مان به‌هینتر بوون له‌ناومان بردن ﴿۱۰﴾ ﴿وَمَضَىٰ مَثَلِ الْأَوَّلِينَ﴾ وه‌به‌سه‌رچوو سه‌رگوزشته‌یی پیشینان ﴿۱۱﴾ ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر په‌سیاریان لی بکه‌یت کی ئاسمانه‌کان و زوویی به‌دی هیناوه؟ ﴿۱۲﴾ ﴿لَيَقُولَنَّ خَلَقْنَاهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بیگو‌مان ده‌لین خواجه‌ی زالی بالاده‌ستی زانا‌دروستی کردوون ﴿۱۳﴾ ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ئه‌و خواجه‌ی زوی کردووه به‌لانکه‌بو‌تان ﴿۱۴﴾ ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾ وه‌چه‌ند رینگایه‌کی تیدا‌دروست کردووه بو‌تان ﴿۱۵﴾ ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی بگه‌ن به‌مه‌به‌سته‌کانتان ﴿۱۶﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَلْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا
 كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
 لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لَيْسَتُوا عَلَى ظُهُورِهِ
 ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ
 الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا
 لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا آلَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ
 لَكَفُورٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفًا كُمْ
 بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا ابْتِشَرَّ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
 ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مَنْ يَدْعُوا فِي
 الْحَلِيِّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
 الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا وَخَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ
 شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
 مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمُ
 كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا
 وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وہ ئەو خواہی کہ لەئاسمانەوہ بەئەندازە بارانی بۆ باراندوون
 ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾ جا وولاتیکی ووشک و مردووی پێ زیندوو دەکەینەوہ ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾ ئابەو
 جۆرە ئیوہش زیندوو دەکەینەوہ ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ وہ ئەو خواہی کہ ھەموو جووتەکانی
 بەدی ھیناوە ﴿وَجَعَلَ لِكُلِّ مِنَ الْفَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ وہ کەشتی و ولاخی بۆ فەراھەم ھیناون کہ سواریان
 دەبن ﴿لِنَسْتَوِيَ عَلَى ظُهُورِهِ﴾ بۆ ئەوہی سواری پشتیان بن ﴿ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ﴾ لەپاشان بیر لەبەھرە
 و نعیعمەتی بەرورەدگار تان بکەنەوہ ﴿إِذَا أَسْمَوْتُمْ عَلَيْهِ﴾ کاتی سواریان بوون ﴿وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا
 هَذَا﴾ وەبڵین پاك و بینگەردی بۆ ئەو (خواہی) کہ ئەمە ی بۆ رام ھیناوین ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ کہ
 پێشتر ئیمە تو انامان بەسەریدانەبوو ﴿وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ وەبەراستی ئیمە بۆ لای بەرورەدگار مان
 دەگەڕینەوہ ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾ وەبینگومان لەناو بەندەکانی خوادا ھەندیک (مندا لیان)
 بۆ بەرورەدگار دانا ﴿إِنَّ الْأِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفُورٌ﴾ وەبەراستی مروّف (ی کافر) پێ نەزان و سپلە ی ئاشکرایە ﴿وَأَمْ
 تَحَدَّ بِمَا يَخْلُقُ بَنَاتٍ﴾ ئایا لەناو دروست کراوە کانی کچانی بۆ خۆی ھەلبژاردوہ ﴿وَأَصْفَكَ
 بِالْبَيْنِ﴾ وە کورانی تاییەت کردوہ بەئیوہوہ ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ﴾ وە کاتی مژدە بەیەکی
 لەوان بدری ﴿بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾ بەوہی بەنموونە بۆ خوای دادەنیت (واتە : ئەگەر پێی
 بووتریت کچتان بووہ) ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رووی رەش ھەلدەگەری و پیش
 دەخواتەوہ ﴿أَوْ مَنْ يَنْشُرُ فِي الْحَلِيَةِ﴾ ئایا ئەو (کچە) ی لەناو ئالتون و خشلا بەخێوو کرابی
 و ﴿وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾ لەکاتی دەمەقالتیدا ناتوانی مەبەستی خۆی دەربیریت (بۆ خوای
 بریار دەدەن) ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا﴾ و ئەو فریشتانە ی کہ بەندە ی خوای
 بەخشنەن بەمیینەیان دادەنان ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾ ئایا ئەوان بەدیاری دروستکردنیانەوہ بوون
 ﴿سَتَكْبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْتَلُونَ﴾ بینگومان ئەو شایەتیانەیان دەنوسریت و برساریان لی دەکری ﴿وَقَالُوا
 لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ وە دەلین ئەگەر خوا بیویستایە ئیمە ئەو (فریشتانەمان) نەدەپەرست
 ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ ھیچ زانیاری یەکیان نی یە لەو بارە یوہ ﴿إِنَّ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ ئەوانە
 ھەردرؤ دەکەن ﴿أَمْ أَلَمْ تَأْتِيَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وە ئایا لە پیش قورٹان پەر تو کیمان پێ داوون
 ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ کہ ئەوان دەستیان پێوہ گرتبی ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ آجَاءً نَاعِلٍ أُمِّيَّةً﴾
 (نەخیر وانی یە) بەلکو دەیانوت بەراستی ئیمە باو و باپیر انمان لەسەر تاینیک دیوہ (لەسەربت پەرستی)
 ﴿وَإِنَّا عَلَى أَنْزَارِهِمْ مُنْهَدُونَ﴾ وە بینگومان ئیمەش پەیرەوی ریبازی ئەوانین ﴿

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
 إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
 * قُلْ أُولَٰئِكَ جَعَلْتُمْ بَأْهَادِي مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ ءَابَاءَكُمْ
 قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرُ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
 إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
 ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
 مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾
 وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهَمْ
 يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ لِنَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا
 أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ هه‌روه‌ها پئیش تو هیج پیغه مبه‌ریکمان نه‌نار دووه‌له‌هیج شارنکدا
 ﴿إِلَّا قَالُوا مُتْرَفُوهُمْ﴾ مه‌گه‌ر خو‌ش‌گوزه‌رانه‌کان (ده‌وله‌مه‌نده‌کان) ی ووتیوانه ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ﴾
 به‌راستی ئیمه باوو باپیرانی خو‌مان له‌سه‌ر ئابینیک دیووه ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ﴾ وه به‌راستی ئیمه
 له‌سه‌ر ئاینی ئه‌وان ده‌رؤین ﴿قَالَ أَوْلَوْجِنَّكَ بِأَهْدَىٰ﴾ ووتی ئه‌گه‌ر چی من (ئاینی) راستریشم
 بو‌هیتابن ﴿مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ﴾ له‌وه‌ی که باوو باپیرتان دیووه له‌سه‌ری ﴿قَالُوا إِنَّا يَمَّا آزَسَلْتُمْ بِهِ
 كُفْرُونَ﴾ ووتیان بیگو‌مان ئیمه بی باوه‌رین به‌و (ئاینه‌ی) به‌ئیوه‌دا نیراوه ﴿فَأَنْتَقَمْتُمُوهُمْ﴾ بو‌یه
 توله‌مان لی سهندن ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ جا سه‌یر که سه‌رئه‌نجامی درؤزنان چون بوو ﴿وَإِذْ قَالَ
 إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ وه کاتیک ئیراھیم به‌باوکی وگه‌له‌کی ووت ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بیگو‌مان
 من به‌ریم له‌وه‌ی ئیوه ده‌بهرستن ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه له‌و زانه‌ی که دروستی کردوم ﴿فَأَنَّهُ
 سَبِّحِينَ﴾ چونکه هه‌ر ئه‌ویش رینمو و نیم ده‌کات ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ ئه‌و (به‌کخوا به‌رستی)
 له‌ناو نه‌وه‌کانیدا به‌جی هیشت ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه‌ریته‌وه (سه‌ری) ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ﴾
 به‌لکو من ئه‌وانه و باو و باپیرانیانم له‌خو‌ش‌گوزه‌رانی‌دا هیشته‌وه ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ هه‌تا ئه‌و کاته‌ی
 قورئانیان بو‌هات ﴿وَرَسُولٌ مُبِينٌ﴾ له‌گه‌ل پیغه مبه‌ری ئاشکرا ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ جا کاتی قورئانیان
 بو‌هات ﴿قَالُوا هَذَا إِسْحَرٌ﴾ ووتیان ئه‌مه جادووه ﴿وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾ وه به‌راستی ئیمه باوه‌ری بی‌ناکه‌ین ﴿وَإِنَّا
 لَنُؤَلُّوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه ووتیان بو‌چی ئه‌م قورئانه‌نه‌نیراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿عَلَىٰ رِجْلِ مِنَ الْفَرَسَيْنِ عَظِيمٍ﴾
 بو‌پیاویکی گه‌وره‌ی (ناو‌دارو دارا) له‌م دوو شاره (مه‌ککه و طائف) ﴿أَمْ هُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ ئایا
 ئه‌وان ره‌حمه‌تی به‌روه‌ردگارت دابه‌ش ده‌که‌ن ﴿لَنْ قَسَمْنَا بِبَنِيهِمْ﴾ له‌کاتیکدا ئیمه له‌نیوانی‌اندا دابه‌شمان
 کردووه ﴿مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هوی گوزه‌رانیان له‌ژیانی ئه‌م دونیا به‌دا ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
 دَرَجَاتٍ﴾ وه هه‌ندیکیانمان چه‌ند پله به‌ر زکر دۆته‌وه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا﴾
 تاهه‌ندیکیان ئیش به‌هه‌ندیکی تریان بکه‌ن وله‌خزمه‌تی به‌کتر دابن ﴿وَرَحِمْتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ وه
 به‌زه‌یی به‌روه‌ردگارت (بو‌تو) له‌وه‌ چاکتره که ئه‌وان کۆی ده‌که‌نه‌وه ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 وَاحِدَةً﴾ خو‌ئه‌گه‌ر له‌بهر ئه‌وه نه‌بوایه که خه‌لکی یه‌ک ئوممه‌تی بی باوه‌ر بو‌نایه ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
 بِالرَّحْمَنِ﴾ وامان ده‌کرد هه‌ر که‌س بی باوه‌ر بو‌ایه به‌خو‌ای میهره‌بان ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ﴾ سه‌قفی
 خانووه‌کانیان له‌زیوو بو‌ایه ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهِمْ يَنْظُرُونَ﴾ هه‌روه‌ها پله‌کان که پیی داسه‌ر ده‌که‌ون (بو‌مان
 ده‌کردن به‌زیوو) ﴿۲۲﴾

وَلَبِئُوتِهِمْ أَتُونًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ
 كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٥﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ، شَيْطَانًا
 فَهُوَ لَهُ وَقَرِينٌ ﴿٢٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
 أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ نَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسَى الْقُرَيْنِ ﴿٢٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
 إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٢٩﴾ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ
 الْأَصْمَاءَ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ فَمَا مَا
 نَذَهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٣١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي
 وَعَدْنَا لَهُمْ فَأِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٣٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
 إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٣﴾ وَإِنَّهُ، لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ
 وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَسَعَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
 أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلهًا يَعْجُدُونَ، وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ، فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٣٦﴾

﴿وَلِيُمَوِّتَهُمْ أَبْرًا﴾ وهدەر گای زورمان بۆ خانووه کانیان داده‌نا ﴿وَسُرُّرًا عَلَيْهِمْ لَيَّكُونَتْ﴾ وه کورسی و قه‌نه‌فه‌ی زور تاله‌سه‌ری دانیشن و پال بده‌نه‌وه ﴿وَزُخْرُفًا﴾ زرق و برق و پرازانده‌وه‌ی مالی دنیا (له‌ئالتون و زیوو) (خوای گه‌وره واز ده‌هیتت له‌و بیباوه‌رانه که له‌زه‌ت له‌مال و سامان و خووشی دنیا وهر بگرن، به‌لام پاشه‌روژ هه‌ر ده‌گه‌رینه‌وه به‌رده‌ستی) ﴿وَلَا كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ جا هه‌موو ئەوانه چه‌ند ساتیکه له‌به‌هه‌ره و خووشی زبانی دنیا ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به‌لام (پاداشتی) رۆزی دوابی لای په‌روه‌ر دگارت بۆ پاریز کاران و له‌خواتر اسانه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ عَجْرًا﴾ وه هه‌ر که‌س پشت له‌یادی خوا هه‌لکات ﴿فَقَبَضَ لَهُ سَيْطَانًا﴾ شه‌یتانیکی بۆ ئاماده ده‌که‌ن ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ که هه‌میشه له‌گه‌لی بیت ولی جیا نه‌بیته‌وه ﴿وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه بینگومان ئەوانه (شه‌یتانه‌کان) له‌رینگایی راست رینگریان ده‌که‌ن ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ واش ده‌زانی که بینگومان هه‌ر ئەوانن که هیدایه‌تدر اوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُنَّ﴾ هه‌تا کاتی که (ده‌مری و) دیته‌وه لامان ﴿قَالَ كَلَيْتَ بَنِي وَبَنِيكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ﴾ ده‌لی خۆز که نیوانی من وتۆ به‌قه‌ده‌ر نیوان خۆره‌لات و خۆرئاوا بوابه ﴿فَيَسَّ الْقَرْيَةَ﴾ نای ج هاورپی به‌کی خراب بوویت ﴿وَلَنْ يَفْعَعَكَ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (ئهم خۆز که) هه‌چ سوو دیکتان پیناگه‌یه‌نیت چونکه سه‌ه‌متان کرد ﴿أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ بینگومان ئیوه له‌سزایی سه‌خت دا هابو به‌شن ﴿أَفَأَنْتُمْ تُسْمِعُ الْأُصْمَةَ﴾ ده‌ی نایا تو (ئهی موحه‌مه‌ده‌ﷺ) ده‌توانی به‌که‌ر بشنه‌وینی ﴿أَوْتَهْدِي الْأَعْمَى﴾ یان کویر رینمونی بکه‌یت ﴿وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وه ئەو که‌سه‌ی که له‌گومرایی به‌کی ئاشکرادا بیت ﴿فَإِنَّمَا نَذِيرٌ﴾ جا نه‌گه‌ر تو بمرتین ﴿بِكَ فَإِنَّمَا مِنْهُمْ مَنْتَقِمُونَ﴾ ئەوه بینگومان ئیمه هه‌ر تۆ له‌هوان ده‌ستین ﴿أَوَلَيْدَاكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ﴾ یان ئەو هه‌ره‌شه‌ی لیمان کردوون پیشانت ده‌هین ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾ چونکه به‌راستی ئیمه به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ریاندا ﴿فَأَسْمَسْنَا بِالدِّيَّانِ أَوْجِيٰ إِلَيْكَ﴾ که‌واته ده‌ست بگه‌ر به‌و قورئانه‌وه‌ی بۆت نیرراوه ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به‌راستی تو له‌سه‌ر ریبازیکی راستیت ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ﴾ وه بینگومان ئهم قورئانه‌وه‌ی ناوداری به‌بۆ خۆت و بۆ گه‌له‌که‌ت ﴿وَسَوْفَ نَسْأَلُكَ﴾ له‌داهاتووشدا پرسیارتان لی ده‌کریت ﴿وَسَأَلْنَا مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مَنْ رُسُلَنَا﴾ تو پرسیار بکه‌له و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پیش تو ناردوو مانن ﴿أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ نایا بیجگه له‌خوای میه‌ره‌بان بریارمان داوه ﴿ءَالِهَةٌ يُعْبَدُونَ﴾ په‌رستر اوایتک که به‌رسترین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی مووسامان به‌به‌لگه‌که‌کانه‌وه‌ی نارد ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆلای فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ووتی به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ر دگاری جیهانیانم ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ جا کاتی به‌لگه‌کانی ئیمه‌ی بۆ هینان ﴿إِذَا هُمْ مِنْهَا يَصْحَكُونَ﴾ که‌چی ئەوان به‌به‌لگه‌کان پینده‌که‌نین ﴿١٧﴾

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
 بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا
 عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
 قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِي أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
 وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْجَاءَ
 مَعَهُ الْمَلَأَتْكُمْ مُقْتَرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
 فَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا
 انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
 سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ * وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا
 إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا يَا أَلِهُنَا خَيْرٌ أَمْ
 هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ
 إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾
 وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

﴿ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ ﴾ وه هیج به لگه به کمان نیشان نه داون ﴿ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا ﴾ مه گهر نه و به لگه به
گه وره تر بوو له ها و تا که هی ﴿ وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ ﴾ وه تووشی به لاو سزمان کردن (چونکه باوهریان نه هیتا)
﴿ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾ بؤ نه وهی بگه پرینه وه (له بی باوهریی) ﴿ وَقَالُوا إِنَّا بِنَاءِ السَّاحِرِ ﴾ ووتیان (به موسا)
ئی جادوو باز ﴿ أَدْعُ لَسَارِبَكَ يَمَاعِدَ عِنْدَكَ ﴾ داوامان بؤ بکه له په روره دگارت نه وهی به لیتی پین داوی
(به دی بهیتیت) ﴿ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴾ نه موسا به راستی ئیمه باوهرده هیتین ﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ ﴾
جا کاتی به لاو سزا که مان له سهریان لابرده ﴿ إِذْ أَهْرَبَتْ كُتُونَ ﴾ کتوپر په یمانه که بیان هه لده وه شانده وه ﴿
﴿ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ﴾ وه فیرعهون جاری دابه ناو گه له که یدا ﴿ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ ﴾ ووتی نهی
گه له که م ئایا پادشایی میصر هی من نی به ؟ ﴿ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي ﴾ وه (ئایا) ئهم روو بارانه
به ژیر (کوشکه کانی) مندا نارون ؟ ﴿ أَفَلَا بُصِرُونَ ﴾ دهی ئایا ئیوه نابیین ؟ ﴿ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ
مَهِينٌ ﴾ به لکو من باشترم لهو (موسا) که لاواز و بی ریزه ﴿ وَلَا يَكْفُرُونَ ﴾ وه ناتوانی به چاکی قسه
بکات (زمانی ته واونی به) ﴿ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ سُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ ﴾ ده بؤچی بازنی ئالتونی پین نه دراوه ؟
(نه گهر راست ده کات) ﴿ أَوْجَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّبِينَ ﴾ یان فریشتهی (شایه تی ده ری) له گه لدا
نه ها تو وه ﴿ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فُطَاطِعُهُ ﴾ جا به م قسانه گه له که هی هه لخه له تان و نه وانیش گویر ایه لیان
کرد ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا ﴾ بینگومان نه وان هه میشه ﴿ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾ گه لیکلی له سنوور ده رچوو بوون ﴿
﴿ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ﴾ جا کاتی رقیان هه لساندین توله مان لی سهندن ﴿ فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَحْمِيرَ ﴾
نه مجا هه موویانمان له ده ریاداخنکاند ﴿ وَجَعَلْنَا هُمُ سَلْفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴾ وکر درمان به په ند و نمونه
وئامورگاری بؤ که سانی دواى خویمان ﴿ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا ﴾ وه کاتی عیسای کوری مه ریهم
به نمونه هیترايه وه ﴿ إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴾ ده سته جی گه له که ت ده یکه نه ها وارو قیره ی خوشی
(واده زنان قسه ی نه وان به سه ر قسه ی پیغه مبه ردا ﷺ سه ر که وتووه) ﴿ وَقَالُوا أَلَيْسَ خَيْرًا مِّنْ هُوَ
وه ده لئین ئایا په ر ستر اوه کانی ئیمه باشتره یان عیسا ﴿ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ﴾ نه وانه نمونه ی عیسیان
ته نها بؤ ده مبارزی وده مه ده می بؤ ده هیترايه تو وه ﴿ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴾ (وانیه که ده یلین) به لکو نه وانه گه لیکلی
زور ده مه قالی که رن ﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ ﴾ عیسا هیج نی یه جگه له به نده به ک که نیعمه تی
خومان رشتو وه به سه ریدا ﴿ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾ وه کردمانه به نمونه بؤ نه وه ی ئیسرائیل ﴿
﴿ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُمْ مِثْلَ نَجْمٍ كَاكِبَةٍ ﴾ نه گهر بمانو یستایه له جیاتی ئیوه فریشته مان داده نا ﴿ فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُوتَ ﴾
له زه ویدا ده بوونه جی نشینی ئیوه ﴿

وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونْ هَذَا صِرَاطٌ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصِدَّ تَكُومُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ وَلَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
 ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
 وَلَا بَيِّنٍ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 ﴿٦٤﴾ فَأَخْتَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
 تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ
 بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يِعْبَادِ لَا خَوْفٌ
 عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَخْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
 تُخْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
 وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

﴿وَإِنَّهُ لَعَالمٌ لِّلسَّاعَةِ﴾ وه بېگومان (دابه زینی عیسا بو سهر زهوی) یه کیکه له نیشانه کانی قیامت ﴿فَلَا تَمَتَّرْنَ بِهَا﴾ کهواته دهر باره ی قیامت هیچ گومانتان نه بی راسته ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾ وه شوینی من بکهون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئه مه رینگای راسته ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾ وه باشه یتان رینگریتان نه کات له رینمونی خوا ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به راستی ئه و (شه یتان) دوزمنیکی ناشکرای ئیوه یه ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وه کاتی عیسا به لگه پروونه کانی هینا ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾ ووتی (به نه وه ی ئیسرائیل) بېگومان به پیغه مبرایه تی هاتووم بو ناوتان ﴿وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ بو ئه وه ی پروونی بکه مه وه بو تان ﴿بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ هه ندی له و شتانه ی جیاوازن تییدا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده ی له خوا بترسن ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گویرایه لیم بکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ﴾ به راستی خوا په روه رد گاری من و په روه رد گاری ئیوه شه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کهواته هه ر ئه و په رستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هه ر ئه مه رینگای راسته ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جا کومه له کان جیاواز بوون له نیوان خو یاندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ سزاو له ناو چوون بو ئه وانه ی سسته میان کرد ﴿مَنْ عَذَابٌ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ﴾ له سزای سه ختی روژی به تازار ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ ئایا جگه له روژی دوای چاوه پروانی چی ده کهن ﴿أَنْ تَأْتِيَهُم بَعْتَةٌ﴾ که کتوپر بیت بو یان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتی کدا ئه وان هه ست ناکهن ﴿الْأَخْلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ دوست و خو شه ویسته کان له و روژدها دوزمنی به کترن ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ جگه له پاریز کاران و له خوا تر اسان نه بیت ﴿يَعْبَادِ لَأَخَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ (پیمان ده وتریت) ئه ی بهنده کانم ئه مر و هیچ مه تر سیه کتان له سهر نی یه ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ خه فه تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئه وانه ی باوه ر یان به ئایه ته کانی ئیمه هیناوه ﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ و هه میشه گه ردن که چ بوون ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (له و روژدها پیمان ده لئین) بچنه به هه شته وه ﴿أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ ئیوه و هاوسه ره کانتان ﴿تُخْبِرُونَ﴾ (ریز ده گیرین و) دل خو ش ده کرین ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ به سینی و په رداخی ئالتونی (خواردن و خوار دنه وه) ده گیرن به سه ر یاندا ﴿وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ﴾ وه له وه به هه شته دا هه یه ئه وه ی دل حزی لی بکات ﴿وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ و چاو له ززه ت له بینی بیات ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وه ئیوه به هه تا هه تایی ده میتنه وه تیایدا ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾ ئه وه ئه و به هه شته یه که بو ئیوه ماوه ته وه (پیمان دراوه) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به هوی ئه و کرده وانه وه ی که ده تان کرد ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بو ئیوه هه یه تییدا میوه هاتی زور ﴿مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ که لیان ده خون ﴿٧٢﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
 فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَنَّمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
 وَنَادَوْا أَيْمَانَكُمْ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ
 جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرْتُمْ لَلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
 فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى
 وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ
 الْعَبِيدِ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ
 إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا
 مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِبْرَاهِيمَ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ﴾ به‌راستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له‌سزای دۆزه‌خدا به‌همیشه‌یی ده‌میننه‌وه ﴿لَا يَفْقَرُ عَنْهُمْ﴾ سزایان له‌سهر سووك ناك‌ریت ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ﴾ وه‌ئه‌وان له‌ناو‌ئه‌و سزایه‌دا بی‌ئومیدن ﴿وَمَا ظَنَّمَهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌هیچ‌سته‌می‌کمان‌لی‌نه‌کردون ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ به‌لكو‌ههر‌خویان‌سته‌مكار‌بوون ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ﴾ وه‌ها‌وار‌ده‌كه‌ن‌ئه‌ی‌مالیک (سهر‌به‌رشتیاری‌دۆزه‌خ) ﴿لِيَقْضِيَ عَلَيْهِمْ تَارِكًا﴾ با‌په‌روه‌ردگارت‌بمان‌مرنیت (تارزگارین) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَلَائِكَةٌ﴾ (ئه‌ویش‌پاش‌ما‌وه‌یه‌کی‌زۆر‌وه‌لامیان‌ده‌داته‌وه) ده‌لیت : بیگومان‌ئیه‌ده‌میننه‌وه‌تیایدا ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ﴾ سویند‌به‌خوا‌به‌راستی (ثایینی) هه‌قمان‌بو‌هیتاون ﴿وَلَكِنَّ الْكُفْرَ لَلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ به‌لام‌زۆر‌به‌تان‌راستی‌تان‌پیناخۆشه ﴿أَمْ أَمْرًا مَّآءًا﴾ به‌لكو‌ئه‌وانه‌بو‌پیلان‌و‌قیلیان (له‌پنجه‌مبه‌ر) لییران ﴿فَأَنَّا مُبْرَمُونَ﴾ بو‌یه‌به‌راستی‌ئیمه‌ش (بو‌توله‌لی‌سه‌ندیان) لییران ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سُرُورَهُمْ وَنَحْوَهُمْ﴾ ناخۆ‌وا‌ده‌زانن‌ئیمه‌نه‌یتی‌و‌چه‌کانیان‌نایبستین ﴿بَلَى﴾ به‌لی‌ده‌بیبستین ﴿وَرُسُلَنَا الَّذِينَ يَكْتُمُونَ﴾ فریشته‌کانیشمان‌که‌له‌لایانن‌و‌ناماده‌ی (ئه‌و‌پیلان‌و‌قیلانه‌یان) ده‌نوسن ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ بلی‌ئه‌گه‌ر‌به‌روه‌ردگار‌کو‌ری‌بو‌یوه ﴿فَأَنَّا أَوْلُ الْعَبِيدِ﴾ ئه‌وه‌من‌یه‌که‌مین‌که‌س‌بووم‌ده‌مبه‌رست ﴿سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ باك‌و‌بیگه‌ردی‌بو‌په‌روه‌ردگاری‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ﴾ په‌روه‌ردگاری‌عه‌رش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ له‌و (قسه‌نار‌پیکانه‌ی‌که‌ئه‌وان‌بو‌خوای‌هه‌لده‌به‌ستن) ﴿فَدَرَهُمْ حُوضًا وَعِلْبًا﴾ جالییان‌گه‌ری‌با‌سه‌ر‌گه‌رمی‌په‌رو‌پو‌چی‌بن‌و‌گالته‌بکه‌ن ﴿حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ﴾ هه‌تاده‌گه‌ن‌به‌روژی‌خویان ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ که‌به‌لینیان‌پن‌دراوه ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ﴾ وه‌ئه‌و (خوایه) زاتیکه‌په‌رستراوه‌له‌ئاسماندا ﴿وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾ وه‌په‌رستراوه‌له‌زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ته‌نها‌ئه‌ویش‌کار‌دروستی‌زانابه ﴿وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌پاك‌و‌به‌فه‌روه‌گه‌وره‌یه‌ئه‌و‌خوایه‌ی‌که‌خا‌وه‌نی‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی‌یه ﴿وَمَا يَدَّبَهُمَا﴾ وه‌هه‌رچی‌له‌نیوانیاندا‌یه ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ وه‌زانینی (هاتنی) روژی‌دوایی‌ته‌نها‌لای‌ئه‌وه ﴿وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه‌هه‌ر‌بو‌لای‌ئه‌و‌ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی‌بیجگه‌له‌خوا‌ده‌په‌رسترین (وها‌واریان‌لی‌ده‌کریت) ناتوانن‌تکا‌بکه‌ن ﴿إِلَّا مَنِ شَاءَ اللَّهُ﴾ بیگومان‌ده‌لین‌خوا ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی‌چۆن‌ئه‌وان‌له‌هه‌ق‌و‌راستی‌لاده‌دن ﴿وَقِيلَ يَكْرَبُ﴾ وه‌ (پنجه‌مبه‌ر) شکاتی‌کردو) ووتی‌ئه‌ی‌په‌روه‌ردگار ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی‌ئه‌وانه‌گه‌لینکن‌با‌وه‌ر‌ناهیئن ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ﴾ (خوای‌گه‌وره‌فه‌رمووی: ئه‌ی‌موحه‌مه‌ده) توش‌وازیان‌لی‌به‌یته‌و‌گو‌ییان‌پن‌مه‌ده ﴿وَقُلْ سَلِّمُوا﴾ وپیان‌بلی (سه‌لام) ﴿فَسَوْفَ يَعْمُونَ﴾ له‌مه‌و‌پاش‌ده‌زانن (چی‌یان‌به‌سه‌ردیت) ﴿

سورة الدخان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مَبْرُكَةٍ
 إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ أَمْرًا
 مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
 وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكِّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾
 فَأَرْقَبُ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ
 هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ
 ﴿١٢﴾ أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
 تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا
 إِن كُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ
 ﴿١٦﴾ * وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ
 ﴿١٧﴾ أَنْ أَدْوَأْ إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

سورته‌ی ﴿الدُّخَانُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (ح، میم) ده‌خوینریت‌ه‌و‌ه‌ خوازاناتره‌به‌ و‌ اناکه‌یی بو‌ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورته‌ی (البقرة) بکه ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به‌م قورئانه‌ روون که‌روه‌یه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَرَّكَةٍ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ئیمه‌ قورئانه‌مان له‌ شه‌و‌یکی پیروژدا ناروده‌ته‌ خواره‌ وه‌ ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ بیگومان ئیمه‌ ترسینه‌رین ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِيرٍ﴾ له‌و (شه‌وه‌ پیروزه‌) دا‌ه‌موو کار و‌ باریکی شیوا له‌ یه‌ك جیاده‌کریت‌ه‌وه‌ ﴿أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا﴾ فرمانیکه‌ له‌ لایه‌ن ئیمه‌وه‌ ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ پیغه‌مبه‌ران ده‌نیرین ﴿وَرَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ که‌ره‌حمه‌تیکه‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان هه‌ر خوا بیسه‌ری زانایه‌ ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و‌ زه‌وی وه‌ هه‌رچی له‌ نیوانیاندایه‌ ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ته‌ گه‌رئیه‌ ئیماندارای راسته‌قینه‌ن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراو‌یکی به‌ه‌ق و‌ راست نی‌یه‌ جگه‌ له‌ خوا ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژیتنی و‌ ده‌مریتنی ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِيَّاتِ﴾ په‌روه‌ردگاری ئیه‌وه‌ په‌روه‌ردگاری باو و‌ بابیره‌ پیشوه‌ کاتانه‌ ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ به‌لام ته‌وان له‌ دوو‌دلی و‌ گوماندا گه‌مه‌ و‌ گالته‌ ده‌که‌ن ﴿فَأَرْقَبُ﴾ جا‌چاوه‌روان به‌ ﴿يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾ پوژنی که‌ ئاسمان دو‌که‌لینکی ئاشکرای لی پیدا ده‌بی ﴿يَغْشَى النَّاسَ﴾ هه‌موو ئاده‌می داده‌گری ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و‌ (ده‌لین) ته‌مه‌ به‌ لایه‌کی سه‌خته‌ ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ته‌م سزایه‌مان له‌سه‌ر لابه‌ ﴿إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ باوه‌ردارین ﴿أَنِّي لَأَهْمُ الدَّاكِرِينَ﴾ چو‌ن ته‌می خوارده‌بن و‌ ئاموژگاری وه‌رده‌گرن ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ﴾ که‌ به‌راستی پیغه‌مبه‌ریکی روون و‌ ئاشکرایان بو‌ هاتووه‌ ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عُنُقَهُ﴾ له‌ پاشان گوئیان بی‌نه‌داو ﴿وَقَالُوا مَعْزُمَةٌ مُجْتَوٍ﴾ وه‌ ووتیان: فیرو‌کراو‌یکی شیته‌ ﴿إِنَّا كَانُوا لَشِقْوَى الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾ بیگومان بو‌ ماوه‌یه‌کی که‌م ته‌م به‌ لایه‌ لا‌ده‌بین ﴿إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾ بیگومان ئیه‌وه‌ ده‌ گه‌رینه‌وه‌ (بو‌بی باوه‌ری) ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى﴾ روژنیك دیت به‌لاماریکی به‌هیز و‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌یان بو‌ ده‌بین ﴿إِنَّا مُتَّقِمُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ توله‌ ده‌سه‌نین (له‌ کافران له‌ جه‌نگی به‌دردا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌ پیش ته‌مان گه‌لی فیروه‌نمان تا‌قی کرده‌وه‌ ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ و‌ پیغه‌مبه‌ریکی به‌ر‌یزبان بو‌ هات ﴿أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾ (پنی ووتن) که‌ به‌نده‌کانی خوا (به‌نو ئیسرائیل) به‌من بسپرن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ چو‌نکه‌ به‌راستی من پیغه‌مبه‌ریکی ته‌مین و‌ باوه‌ر پیکراوم بو‌ ناو ئیه‌وه‌ ﴿

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾ وَإِنِّي عُدْتُ
 بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿١٢﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونَ ﴿١٣﴾
 فَدَعَا رَبَّهُ وَأَنَّ هَلْوَءَ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَسْرِعْ بَعَادِي لِئَلَّا يَأْتِيَكُمْ
 مُّتَّبِعُونَ ﴿١٥﴾ وَأَتْرِكْ الْبَحْرَ هَوًّا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿١٦﴾ كَمْ
 تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعَيْونِ ﴿١٧﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿١٨﴾ وَنَعْمَةٍ
 كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿١٩﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ ﴿٢٠﴾ فَمَا
 بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ
 نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٢٢﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾
 إِنَّ هَلْوَءَ لَيَقُولُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَمْوَاتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
 بِمُنشَرِينَ ﴿٢٧﴾ فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ أَهْمَ
 خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
 مُّجْرِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنِ
 ﴿٣٠﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

﴿وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ و ه خوټان به به زو گه و ره مه زانن له به رام به ر خوادا ﴿إِنَّ آيَاتِكُمْ يُسْأَلُنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 بیگومان من به لگه و نیشان به کی ناشکرام بو هیناون ﴿وَأَن لَّا يَكْفُرُوا بِالَّذِينَ آمَنُوا مِن دُونِهِ﴾ و بیگومان من
 په ناده گرم به په روه رد گاری خوټ و په روه رد گاری ټیوه له وهی ﴿أَن تَرْجُمُونَ﴾ که ټیوه به رد بار انم بکه ن
 ﴿وَأَن لَّمْ تَقُولُوا لِي مَا قَالُوا لَكَ لِي إِذْ قَالَ لَكَ رَبِّي إِنَّكَ أَجْرِبُهُ﴾ و ه نه گه ر باوه ږم پینا هینن ټه وه و ازم لی بهینن (و خراپه م ده باره مه که ن)
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا هاواری له په روه رد گاری کرد (و وتی) ﴿أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ به پراستی ټه مانه
 گه لیکسی تاوانبارن ﴿فَأَسْرِعِي بَدِي لَيْلًا﴾ ټه وسا (بیسی و وترا) به نده کانم به شه و به ره ﴿إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ﴾
 چونکه به پراستی (فیر عهون و کو مه له که ی) دو اتان ده که وون ﴿وَأَتْرُكُ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾ و ه ده ریا که (ده ریا ی
 سوور) به ټارامی و ټاوه لا به جی بهیلنه ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ﴾ بیگومان ټه وانه سه رباز انیکسی خنکیتراو
 ده بن (تیددا) ﴿كَمْ تَرَكُوا﴾ چه نده هایان به جی هیشت ﴿مِن جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ له باخت و کانیاو ﴿وَمِن
 وَرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ و کشتو کال و جی و مه ټوای چاک و خوش ﴿وَنَعْمَ كَأُولَئِهَا فَكِهِينَ﴾ و ه ناز
 و نیعمه تی زور که ټه وان تیایدا ده ژبان و رایان ده بوارد ﴿كَذَٰلِكَ وَأُورِثَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ هه ر به م جوړه
 ټه و (خوشی به) مان دا به گه لیکسی تر ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جا نه ټاسمان و نه زه وی نه گریان
 بویان ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾ و مؤله تیشیان بی نه درا ﴿وَلَقَدْ خَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند به خوا به پراستی
 نه وهی ئیسرا ئیلیمان رزگار کرد ﴿مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ له سزای ریسوا که ر ﴿مِن فِرْعَوْنَ﴾ له فیر عهون
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگومان فیر عهون خوټه زل زانیکسی له سنوور ده ر چوو بوو ﴿وَلَقَدْ
 أَخْرَجْنَاهُم﴾ سویند به خوا به پراستی نه وهی ئیسرا ئیلیمان هه لئزارد ﴿عَلَىٰ عَادٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سه ر خه لکی
 (سه رده می خوټیان) دا به پیی ی زانیاری (خوټان) ﴿وَأَن آتَيْنَاهُم مِّنَ آيَاتِنَا﴾ و ه مو عجزیه و به لگه ی
 زورمان پیدان ﴿مَافِيهِ بَلَاغٌ مُّبِينٌ﴾ که بو ټاقیکر دنه وهی ږوون و ټاشکرا به س بیت ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ﴾
 به پراستی ټاوه وانه ﴿لَيَقُولُنَّ﴾ ده لین ﴿إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ﴾ هه ر بوټه به که م جار ده مرین ﴿وَمَا نَحْنُ
 بِمُنشَرِينَ﴾ ئیتر زیندوو ناکر ټینه وه ﴿فَأَنزِلْنَا قَابَ قَوْسًا﴾ ده ی باوو باپیرانمان (زیندوو بکه نه وه) بیان
 هیننه وه (بو دنیا) ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گه ر ټیوه راست ده که ن ﴿أَهْمُ حَيْرٌ﴾ ټایا ټه وانه چاک ترن
 ﴿أَمْ قَوْمٌ تُنَبِّئُ﴾ یان گه لی توبه ع (ی پادشایی به مهن) ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و ټه وانه ی له پیشیانه وه بوون
 ﴿أَهْلَكْنَاهُمْ﴾ هه موویانمان له ناو برد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا مُّجْرِمِينَ﴾ چونکه بیگومان گشتیان تاوانبار بوون
 ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ و ه درو ستمان نه کردوه ټاسمانه کان و زه وی ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ټه وهی له
 نیوانیاندا به ﴿لَعِينٍ﴾ به پینه وه و گالته ﴿وَمَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هه ر دوو کیانمان به دی نه هیناوه به هه ق
 و پراستی نه بیت ﴿وَلَكِنْ أَكْفَرْتُمْ بِلَعْنَتِنَا﴾ به لام زور به بیان نازان ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى
 عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
 إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
 الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلِي
 الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
 صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
 ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامِ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
 ﴿٥٢﴾ يَكْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
 كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
 فَاكِهَةٍ ءَامِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا
 الْمَوْتَ الْأُولَىٰ وَوَقَّاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِّن
 رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
 لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

﴿إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ﴾ بینگومان رُوژی جیا کردنه وه (ی حهق و به تال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ کاتی دیاری
 کراویسی هموویانه ﴿يَوْمَ لَا يَنْبَغِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا﴾ رُوژنیکه هیچ دُوستی ناتوانی که مترین سوود
 بگه‌یه‌نی به دُوستی خوی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وه یارمه تیش نادرین ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر
 که‌سی خواره‌حمی بی بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی ته‌نھا خوارالی بالاده‌ستی میهره‌بانه
 ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزُّرْقُمِ﴾ بینگومان دره‌ختی ژه‌قنه‌موت ﴿طَعَامُ الْأَثِيرِ﴾ خُوراکي که‌سانی تاوانباره
 (کافره) ﴿كَالْمُهْلِ﴾ وه‌کوخلته‌ی رُون زه‌یتوون ﴿يَغْلِي فِي الْبُطُونِ﴾ له‌ناو سکه‌کاندا ده‌کولیت ﴿كَفَرًا﴾
 ﴿كَغَلِي الْحَمِيمِ﴾ هه‌ر وه‌کو کولانی ئاوی زور گهرم ﴿حُدُودُ فَاعَتِلُوهُ﴾ (ته‌و کافره) بیگرن و
 به‌توندی رای کیشن ﴿إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ تا (ده‌بیه‌نه) ناوه‌راستی دوزه‌خ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾
 پاشان بیپرژن به‌سه‌ر سه‌ریدا ﴿مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ هه‌ندی له‌ئاگر و ئاوی زور گهرم ﴿ذُقْ﴾
 (پیی دووتریت) بیچیژه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (به‌گالته‌ پیکردنیکه‌وه‌ پیی دووتریت) چونکه
 به‌راستی تو به‌ده‌سه‌لات و به‌ریز بوویت (له‌دونیدا) ﴿إِنْ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ بینگومان ته‌مه
 ته‌و سزایه‌یه‌ که‌ئیه‌ گومانتان لینی هه‌بوو ﴿إِنَّ الْمُنَاقِبِ فِي مَقَامِ امِّينِ﴾ به‌راستی پاریز کاران
 وله‌خواترسان له‌شوینیکی بیوه‌یی و ئارام دان ﴿فِي جَنَّتٍ وَعَيْنٍ﴾ له‌ناو باخات و نزیک کانیاودان
 ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ له‌ئاوریشمی ناسک و ته‌ستور ده‌پوشن ﴿مُتَقَلِّبِينَ﴾
 روبه‌رووی یه‌کتری داده‌نیشن ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ جُورِينَ﴾ هه‌روه‌ها کیژانی چاوه‌گوره‌ و جوان
 ده‌که‌بینه‌ هاوسه‌ریان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ﴾ له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌موو جوهره‌ میوه‌یه‌ك داوا ده‌که‌ن
 ﴿ءَامِنِينَ﴾ به‌ئاسووده‌یی و بیوه‌یی ﴿لَا يَدْعُونَ فِيهَا الْمَوْتَ﴾ له‌به‌هه‌شتدا هه‌رگیز مردن
 ناچه‌ژن ﴿إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ﴾ جگه‌له‌مردنی یه‌که‌م جار (که‌له‌دونیدا بوو) ﴿وَوَقَّهْمَ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾
 وه (خوا) له‌سزای دوزه‌خ پاراستوونی ﴿فَضَلَّ مِنْ رَبِّكَ﴾ ته‌مه‌به‌خششه‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه
 ﴿ذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئا ته‌وه‌بیه‌سه‌ر که‌وتنی زور گه‌وره ﴿وَإِنَّمَا يَسْتَرْكُهُ بِلِسَانِكَ﴾ جا به‌راستی
 ته‌م قورئانه‌مان له‌سه‌ر زمانی تو ئاسان کردوه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی بیبرکه‌نه‌وه ﴿فَأَرْتَبَ﴾
 ﴿إِنَّهُمْ مُّرْتَبُونَ﴾ ئیتر تو چاوه‌روان به‌، بینگومان ته‌وانیش چاواروان ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ٣ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٤ وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ٥ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُوْمِنُونَ ٦ وَيَلُّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٧ يَسْمَعُ آيَاتِ
اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
٨ وَإِذْ أَعْلَمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ٩ مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ١٠ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١١ هَذَا
هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزِ أَلِيمٍ ١٢
* اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَسْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ ١٣ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٤ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١٥

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهربان

﴿حَمَّ﴾ به (حامیم) ده‌خوینریته‌وه خوا زاناتره به‌واتاکه‌ی ، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورته‌تی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ هینا نه خواره‌وه‌ی ثم قورئانه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوی بالآده‌ستی کار دروسته‌وه‌یه ﴿إِنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگو مان له ناسمانه کان و زه‌ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مبین﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌یه بۆ باوه‌رداران ﴿رُوفِيَ خَلْقِكُمْ﴾ چه‌له‌دروست کردنی خوتان دا ﴿وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّتِهِ﴾ وه‌ئو گیان له‌به‌رانه‌ی بلاوده‌بنه‌وه ﴿ءَايَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی باوه‌ری بته‌ویان هه‌یه ﴿وَإِخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ وه‌له‌جیاوازی شه‌و و پوژدا ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾ وه‌له‌و بارانه‌ی که‌خواله‌ناسمانه‌وه‌ده‌بیارینیت (که‌هوی رزق و پوزی یه) ﴿تَأْخِيذًا لِلْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که‌به‌هوی‌وه‌زه‌وی زیندووده‌کاته‌وه‌(وده‌بووژیتته‌وه) ﴿وَصَرِيفَ الرِّيحِ﴾ وه‌له‌گوپرانی بایه‌کاندا ﴿ءَايَاتِ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی که‌تی ده‌گه‌ن ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ ئانه‌مانه‌به‌لگه‌کانی خوان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ ده‌بخوینینه‌وه‌بۆت به‌راستی و دروستی ﴿فِي آيَاتٍ حَدِيثٍ﴾ جا به‌چی قسه‌و گوفتاریک ﴿بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ دوی خواو به‌لگه‌کانی باوه‌ر ده‌هینن ﴿وَيَذُلُّ لِكُلِّ آيَةٍ أُتِيَ﴾ سزاو له‌ناو‌چوون بۆ هه‌موو دروزنیک‌ی گونا‌هبار ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌به‌لگه‌کانی خوا‌ده‌بیستیت ﴿تَتْلَىٰ عَلَيْهِ﴾ و‌بوی ده‌خوینریته‌وه‌ ﴿ثُمَّ نُصِرْ مُسْتَكْرِبًا﴾ له‌باشان (له‌سه‌ر کافری) به‌رده‌وامه‌چونکه‌خۆبه‌زل زانه ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾ ئه‌لئی هه‌ر نه‌ی بیستووه ﴿فَنَشَرُوهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی مژده‌ی بی‌بده‌به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿وَإِذْ أَعْرَبْنَا مِنَ آيَاتِنَا سَمْعًا﴾ وه‌هه‌ر کاتی شتیک له‌به‌لگه‌کانمان ناگادار بیت ﴿أَنخَذَهُمْ هَارُونَ﴾ به‌گالته‌ی ده‌گری ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئه‌وانه‌سزای ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ له‌پیشانه‌وه‌ ناگری دوزه‌خه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ هه‌چ سوودیکیان بی‌ناگه‌یه‌نی ﴿مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾ ئه‌وه‌ی له‌(دونیا) دا کردوویانه ﴿وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ﴾ وه‌ئو پشتیوانانه‌ی جگه‌له‌خواه‌لیان بژاردون (سوودی نی‌یه) ﴿وَأَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌سزایه‌کی زور‌گه‌وره‌یان بۆ هه‌یه ﴿هَذَا هُدًى﴾ ئهم قورئانه‌هوی رینموونی یه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ رِبَّهُمْ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن به‌ثابت و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ نَّجْمِ الْإِيمِ﴾ بۆ ئه‌وانه‌هه‌یه‌سزایه‌کی پر‌ئازاری سه‌خت ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ﴾ خوا ئه‌و زاته‌یه‌ده‌ریای بۆ رام هیناون ﴿لِيَجْزِيَ أَلْفَاكُ فِيهِ يَأْمُرُ﴾ تا به‌فه‌رمانی خوا که‌شتی تیایدا بگه‌ری ﴿وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه‌تا له‌هه‌ندیک به‌خششی خوا به‌هره‌م‌مند بین ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ وه‌بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسی خوا بکه‌ن ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ السَّمَوَاتِ وَمَاءَ الْأَرْضِ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌یه بۆ ئیوه‌ی ژیربار کردووه (وخستویه‌تیه‌خزمه‌تانه‌وه) ﴿جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ هه‌مووی له‌لایه‌ن خوا‌وه‌یه ﴿إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگو مان له‌و شتانه‌دا چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانیک بیر بکه‌نه‌وه ﴿١٣﴾

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
 قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
 وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالتُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِمَّنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْضٌ بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
 يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
 أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
 ﴿١٩﴾ هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾
 أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ جَعَلْنَاهُمْ كَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ
 مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلی بہو کہ سانہی بروایان ہیناوه ﴿يَعْرِفُوا الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ چاو پوئسی بکن
 لهو کہ سانہی هیوایان بہ پاداشت و سزای خوانہیہ ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا كِاسِبُونَ﴾ بوئوہی پاداشتی
 خہ لکانی بداتہوہ بہ گویرہی ئوہی کردوویانہ ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ ہہر کہ سنی چاکہی کرد
 ئوہوہ (قازانجہ کہی) بو خوہیہ تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ وہ ہہر کہ سنی خرابہی کرد ئوہوہ (زیانہ کہی)
 بو خوہیہ تی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾ لہ پاشان بولای بہر و ہر دگارتان دہ گہر پرنر تہنوہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہ خوا بیگومان بہ نہوہی ئیسرا ئیلمان بہ خشی ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ بہ پیام
 و حوکمرانی و پیغہ مہر اہیہ تی ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وہ روزیمان دان لہ شتہ حہ لال و پاکہ کان
 ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ وہ ریزمان دان بہ سہر جیہانیاندا ﴿وَوَاعَدْنَاهُمْ مَبِيتًا مِنَ الْأَمْرِ﴾ وہ بہ لگہ
 روونہ کانمان پیدان لہ بارہی شہریعہ تہوہ ﴿فَمَا اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم العلم﴾ جا جیاواز نہ بوون
 لہ نیو خویندا دوا ی ئوہوہ نہ بیت زانستیان بوہات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ لہ بہر دوزمنابہ تی و حہسادہ تی نیوان
 خویمان ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ بیگومان بہر و ہر دگارت لہ روزی ہہستانہ و ہدا لہ نیوانیاندا
 دادوہری دہ کات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لہو شتانہی جیاوازیان تیدا دہ کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ
 شَرِيعَةٍ﴾ لہ پاشان تو مان خستہ سہر شہریعہ تیک ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ لہ بارہی ئایینہوہ ﴿فَاتَّعَهَا﴾ توئش
 شوینی بکہوہ ﴿وَلَاتَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وہ شوین ہہواو ئارہ زووی ئووانہ مہ کہوہ کہ نازانن
 ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَغُفَرُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بیگومان ئووانہ لہ لایہن خواوہ ہیچ سوو دیکت پی ناگہیہن
 ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ وہ بہ راستی ستہم کاران ہہندیکیان دوست و پیشتیوانی ہہندیکیان
 ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ﴾ وہ خوا دوست و پشتیوانی پاریزکاران ولہ خوا ترسانہ ﴿هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ﴾ ئہم
 قورئانہ بینابیہ و ہوی چاورشنی یہ بو مہر دومان ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْفُونَ﴾ وہ رینمونی و میہرہ بانہ
 بو گہ لیک کہ باوہری پتہ ویان ہہیہ ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئایا ئووانہی کہ خرابہ کانیان
 کردوہوہ وا گومان دہ بن ﴿أَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئیمہ ئووانہ وہ کو کہ سانیک دادہ نین
 کہ بروایان ہیناوہ و چاکہ کانیان کردوہوہ ﴿سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾ وہ کو یہ ک بیت زانیان و مردنیان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چہند خراب دادوہری دہ کہن ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
 وہ خوا ئاسمانہ کان و زووی بہ ہق و راستی دروست کردوہوہ ﴿وَلِكُلِّ جَزَىٰ كُلٌّ نَفْسٍ﴾ بوئوہی
 ہہموو کہ سینک پاداشت بدریتہوہ ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ بہ گویرہی ئوہوہ کار و کردہ وانہی کہ کردوویہ تی
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وہ ئووان ہیچ ستہ میان لی ناکریت ﴿۳۳﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
 وَقَلْبِهِ ۖ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غَشَاةً ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
 إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذْ اتَّخَذْنَا
 عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّخَذْنَا آبَانَا إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ خَيْرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾
 وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
 مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتلىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
 قُلْتُمْ مَّا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۖ إِنَّ نَظْنَ الإِنطَانَا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ناخو بینوته ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾ ئەو کەسە‌ی هەواو ئارەزووی خۆی کردۆتە پەرستراوی
 خۆی ﴿وَأَسْأَلُهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَمْرٍ﴾ خواش بەزانیی گوپرای کرد ﴿وَحَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ﴾ وە مۆری ناوہ بەسەر
 گوئی و دلیدا ﴿وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشْوَةً﴾ وە پەردە‌ی داوہ بەسەر چاویدا ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾ دە‌ی جگە
 لە خوا کێ پێنموونی دە‌کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دە‌ی بۆچی بیر ناکەنەوہ ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ﴾ وە ووتیان
 هیچ نیە ﴿إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ جگە لە ژبانی دونیامان ﴿ثَمُوتٌ وَنَحْيَا﴾ وە دە‌مرین و دە‌ژین ﴿وَمَا يَهْدِيكُمَا إِلَّا لَدَهْرٌ﴾
 وە جگە لە رۆژگار هیچ شتی ئیمە لە‌ناو نابات ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ وە ئەوانە بە‌و قسانە هیچ زانیاریان
 نی یە ﴿إِنَّ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ تەنہا گومان دە‌بەن ﴿وَإِذْ أَنْتَ لِعَلِيِّهِ﴾ وە کاتیک بخوێرتیتەوہ بە‌سەریاندا
 ﴿ءَا إِلٰهِنَا يَنْتَهِ﴾ بە‌لگە روونە کانمان ﴿مَا كَانَ حُجَجَهُمْ﴾ هیچ بە‌لگە‌یە کیان نیە ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعْنَا آيَاتًا﴾ جگە
 ئەوہ کە دە‌لێن باووباپیرانمان زیندووبکەنەوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر ئێوہ راست دە‌کەن ﴿قُلِ اللَّهُ
 يُخَيِّرُكُمْ﴾ بلی: خوا زیندووتان دە‌کاتەوہ ﴿رُبُّيُمِّيئِكُمْ﴾ لە پاشان دە‌تان مریئیت ﴿رُبُّيَجْمَعُكُمْ﴾ پاشان
 کۆتان دە‌کاتەوہ ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ لە رۆژی داویدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانی تیدا نیە ﴿وَلٰكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ بە‌لام زۆرە‌ی مەردوومان نازانن ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ وە بۆ خواپە مولکداریتی
 ئاسمانە‌کان و زەوی ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ ئەو رۆژە قیامەت هەلدەستی ﴿وَيَوْمَ يُخَسِّرُ الْمُطْلُونَ﴾ لەو
 رۆژەدا بە‌تال خوازە‌کان خەسارۆمەندن ﴿وَنَرَىٰ كُلَّ اُمَّةٍ جٰثِيَةً﴾ هەموو گەلی دە‌بینی کۆمەل کۆمەل
 کەوتوون بە‌سەر ئە‌ژئودا ﴿كُلَّ اُمَّةٍ﴾ هەموو گەلی ﴿تُدْعٰى اِلٰى كِتٰبِهَا﴾ بانگ دە‌کری بۆ‌لای پە‌راوہ‌کە‌ی
 ﴿الْيَوْمِ تُجْزَوْنَ﴾ ئە‌م‌رۆ سزاو پاداشت دە‌دریتەوہ ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بە‌گوێرە‌ی ئە‌و کردە‌وانە‌ی کە دە‌تانکرد
 ﴿هٰذَا كِتٰبُنَا﴾ ئە‌مە پە‌راوہ‌کە‌مانە ﴿يَطِّقُ عَلَيْهِمُ بِالْحَقِّ﴾ بە‌راستی لە‌سەر‌تان دە‌دوی ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
 بِهِ اِسْتٰى ئيمه وه هه‌خوى نوسيو مانه توه وه (وي نه مان گر توه وه) ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئە‌و‌ه‌ی کە ئێوہ دە‌تانکرد
 ﴿فَأَمَّا الذِّبْرٰءُ اَمْسُوا﴾ جانا ئە‌وانە‌ی پ‌روایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ﴾ وکرده وه چاکه کانيان نه‌نجامداوه
 ﴿فَيَذٰخُفُهُمْ رُحْمٰى رَحْمٰتِي﴾ ئە‌و‌ه پ‌رورە‌دگاريان دە‌يانخاته ناو ميهره‌باني خويه وه ﴿ذٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ
 الْمَيِّينُ﴾ ئا ئە‌و‌ه‌يه سه‌ره‌که‌وتنى ئاشکرا ﴿وَأَمَّا الذِّبْرٰءُ فَكُرُوا﴾ وە ئە‌وانە‌ی ب‌ی‌ر‌وابوون ﴿أَقَمْتُمْ كُنْءَ اِلٰتِي تَشٰى
 عَلَيْكُمْ﴾ (پ‌بيان ده‌لێن) ناخو بە‌لگە‌کانی ئيمه‌تان به‌سه‌ردا نه‌ده‌خوینرايه وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ کە‌چی خو‌تان
 به‌گه‌وره‌ده‌زانی ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ وە ئيوه گه‌ليکى تاوانبار بوون ﴿وَإِذْ اَقِيلُ﴾ وە هەر کاتی
 بووترايه ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ب‌ی‌گومان به‌لینى خوا راسته ﴿وَالسَّاعَةُ لَارِيبَ فِيهَا﴾ وە رۆژی دواى هیچ
 گومانی تیدا نیە ﴿فَلَمَّ مَنَّادِرِي مَا لَلسَّاعَةِ﴾ دە‌تان ووت نازانین رۆژی دواى چی یە ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾ ئيمه
 تەنيا گومان ده‌بين ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُستَبِقِينَ﴾ وە ئيمه دلنيانين ﴿﴾

وَبَدَّاهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ
 ﴿٣٢﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
 وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَلِكُمْ بِأَنكُم أَخَذْتُم مَّا آتَاكُمُ اللَّهُ هَزْوَا
 وَعَزَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾
 وَ لَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سورة الأحقاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
 السَّمَوَاتِ أَتُنَبِّئُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّن عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
 لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴿٥﴾

﴿وَبَدَأَهُمْ﴾ وہ درہدہ کہویت بویان ﴿سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ ئەو خرابانہی کہ کردویانہ ﴿وَصَاقِبَهُمْ﴾ وہ دوریان دہدا ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تۆلہی ئەوہی گالتہیان پی دە کرد ﴿قِيلَ الْيَوْمَ نَسُودُ﴾ پیمان دەووتری ئەمرو لەبیرتان دە کہین ﴿كَمَا نَسِيتُ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ ہەر چۆنی ئیوہ ئەم رۆژەتان لەبیر چوو بوو ﴿وَمَا وَكَلْنَا النَّارَ﴾ وہ جیگای مانوہی ئیوہ دۆزەخہ ﴿وَمَا كُنَّا مِنْ نَاصِرِينَ﴾ وھیچ یارمەتی دەریکتان نی یه ﴿ذَلِكُمْ يَأْتِكُمْ﴾ ئەمە لەبەر ئەوہیہ بیگومان ئیوہ ﴿أَخَذَتْهُ آيَاتُ اللَّهِ هُورًا﴾ بەلگەکانی خواتان بە گالتە دانا بوو ﴿وَعَزَّزْنَا لَئِيْلَةَ الدُّيَاقِ﴾ وہ زبانی دنیا فریوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا﴾ جا ئەمرو لەو دۆزەخەدا دەرنایترین ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وہ ڕینگە نادرین داوای لیئوردنیش بکەن ﴿قُلْ لِلَّهِ الْحَمْدُ﴾ جا ھەموو سوپاس و ستایش بۆ خوای ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾ بەروەردگاری ئاسمانەکان و زەوی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و بەروەردگاری جیھانیان ﴿وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ﴾ وہ دەسەلات و گەورەیی تەنھا بۆ ئەوہ ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لەھەموو ئاسمانەکان و زەویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وہ ھەر ئەو زال و بالادەست و دانا و کار سازە ﴿

سورہ قی (الأحقاف)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندەیی میھربان

﴿حَم﴾ بە (حا، میم) دەخوێنریتەوہ خوازانترە بە ماناکەیی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرەتای سورەتی (البقرة) بکە ﴿تَنْزِيلِ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانە ھیتراو تەخواروہ ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ لەلایەن خوای زالی بالادەستی کار بە جیوہ ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانەکان و زەوی و ئەوہی لەنیوانیاندا یە دروستمان نە کردوہ ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ مەگەر بە ھەق و راستی و بۆ کاتیکی دیاری کراو نەبیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کہ چۆنی ئەوانەیی بنی باوەر بوون ﴿عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ لەوہی کہ پی ی ترسیترابوون ڕوو و ەردە گیرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئەیی موحەممەد ﷺ) بلسی پینم بلین ﴿مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەو شتانەیی ئیوہ دەیانپەرستن جگە لە خوا ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم بەدەن لە زەویدا چیان دروست کردوہ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان لە (دروست کردنی) ئاسمانەکاندا بەشداریان کردوہ ﴿أَتُونِي بِكِتَابٍ﴾ دەیی پەراوێکم بۆ بەیتن ﴿مِن قَبْلِ هَذَا﴾ لە پێش ئەم (قورئانە ھاتیی) ﴿أَوْ أَنْزِلْ مِن عِلْمٍ﴾ یان زانیاریەك کہ لە پێشوو بە جی مایبیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئیوہ راست گون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گومراترە ﴿مَنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ﴾ لەو کہ سەیی کہ ھاوار لەغەیری خوا بکات ﴿لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ﴾ کہ وہ لامی نادانەوہ ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تا رۆژی دواپی ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ﴾ وہ ئەو (ھاوار لیکراو)انە لە ھاواری ئەوان ﴿عَافُونَ﴾ بی ئاگان ﴿

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا
 تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
 سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
 لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
 وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاءِ مِنَ الرُّسُلِ
 وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
 إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
 وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنْ وَأُسْتَكْبَرْتُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
 فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمَنْ قَبْلَهُ كَتَبَ مُوسَىٰ
 إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
 اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ﴾ کاتیکیش خه لک کؤده کرینه وه (له قیامت) دا ﴿كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ﴾ بهر ستر اوه کان ده بنه دوژ منیان ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ وه (بهر ستر اوه کان) بهر سرستنه که یان باوهر ناکهن ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَتَّبِعُ﴾ کاتیکیش ئایه ته روونه کانی ئیمه یان به سه ردا بخوئیریته وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وانهی بی باوهر بوون ده لئین ﴿لَلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بهو قورئانه ی بو یان دیت ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه مه جادوویه کی ئاشکرا و دیاره ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ یان ده لئین (موحه مه د ﷺ) خو ی ئه م قورئانه ی هه لبه ستووہ ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُمْ﴾ (ئهی موحه مه د ﷺ) بلئی ئه گهر خو م هه لم به ستبی (خوا سزای به نیتیم ده دات) ﴿فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئه وسا ئیوه ش له بهر انبه ر خو ادا بو من هیچتان له ده ست نایه ت ﴿هُوَ أَعْلَمُ﴾ خوا چا ک ده زانی ﴿بِمَا تُضَيِّقُونَ فِيهِ﴾ بهو تو انجانهی ده ی دن له قورئان ﴿كَلِمَةً بِهٖ شَهِدْنَا﴾ ئه و خوا یه به سه که شایه ت بیت ﴿بَنِي وَبَنَاتِكُمْ﴾ له نیوان من و ئیوه دا ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الرَّحِيمُ﴾ ههر ئه وه لیئورده ی میهره بان ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاةِ الرَّسُولِ﴾ بلئی من یه که م پیغه مبه ر نیم (نیر رابم) ﴿وَمَا أَدْرِي﴾ ناشزانم ﴿مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكُونُ﴾ چی به سه ر من و ئیوه ش ده هئیرئ ﴿إِنْ أَنبِئُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ تنها بهر یه و ی ئه وه ده که م که وه چی ده کریت بوم ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وه من تنها تر سینه رکی ئاشکرام و به س ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئهی موحه مه د ﷺ) بلئی پیم بلئین ﴿إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه گهر (ئهم قورئانه) له لایه ن خوا وه بی ﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾ ئیوه ش باوهر تان پی نه هیتابی ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وه که سیک له نه وه ی ئیسرا ئیل شایه تی دابیت ﴿عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾ له سه ر وینه ی (ئه وه ی واله) قورئاندا هه یه ﴿فَقَامَنَ وَأَسْتَكْبَرُوا﴾ جا باوهر ی هیتابیت، که چی ئیوه خو تان به گه روزه زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خو اریئمو ونیی گه لی سه ته مکاران ناکات ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وانهی بی باوهر ن ده لئین ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده ر باره ی ئه وانهی باوهر یان هینا وه ﴿لَوْ كَانَ خَيْرًا﴾ ئه گهر (ئیسلام و باوهر هینان) چا ک بوایه ﴿مَا سَفَقْنَا إِلَيْهِ﴾ ئه وانه پیش ئیمه نه ده که وتن بو ئه و (باوهر هینانه) ﴿وَإِذْ لَوْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾ چونکه خو یان بهو (قورئانه) ریئموون نه بوون ﴿فَسَفَقُوا﴾ جا دو اتر ده لئین ﴿هَذَا أَفْكَ قَدِيمٌ﴾ ئه مه ده س هه لبه سیکی کؤنه ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وه له پیش ئه م (قورئانه) دا ﴿كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ تهوراتی مووسا پیشه وا و ره حمه ت بوو ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾ ئه م قورئانه ش (کتیبه کانی پیش خو ی) بهر است داده نیت ﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾ که به زمانی عه ره بی یه ﴿لِيُذَرَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تاسه مکاران بتر سینی ﴿وَأُتْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ﴾ وه بو چا که کاران مژده بی ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ بهر استی ئه وانهی که ده لئین بهر وره دگار مان (الله) یه ﴿ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا﴾ پاشان بهر ده وام بوون (له سه ر باوهر که یان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئه وه نه تر سیان له سه ره و نه خه فه تیش ده خو ن ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئه وانه ها وه لانی به هه شتن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه بی تیدا ده میتنه وه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له پاداشتی ئه و کرده وانهی که ده یان کر د (له دونیادا) ﴿۱۱﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
 كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَوَفَصَّلُهُ وَثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَوَبَلَغَ
 أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ
 إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ
 عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
 الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
 لَوْلَدِيهِ أَفِ لَكُمَا أَتَعَدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ
 قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعِيشَانِ اللَّهَ وَيَلْكَأ مِنْ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
 مَا هَذَا إِلَّا الْأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
 فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ
 ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا أُولَٰئِكَ فِيهِمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ
 ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَّذِينَ أُذْهِبَتْ طَبِيبَتُهُمْ فِي حَيَاتِهِمْ
 الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ
 تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ و ه یتیمه نامورث‌گاری ناده‌میی مان کرد ﴿بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾ به چاکه کردن له گهل دایک و باو کی دا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ زَكْرًا﴾ دایکی به نارچه‌تی و نازاره وه هه‌لی گرتووه ﴿وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾ وه به‌نازار و نارچه‌تیش بوویه‌تی ﴿وَحَمَلُهُ وَفَضْلُهُ لَتَلَوَّنَّ شَهْرًا﴾ ماوه‌ی دوو گیان بوون (ی دایک) پی به‌وه و له شیر برینه‌وه‌ی سی مانگه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ تا ده‌گاته تافی لای (پی گه‌یشتوی لاشه‌یی و ژیری) ﴿وَرَبَّاعٍ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و ده‌گاته چل سالی ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ ده‌لی نه‌ی به‌روه‌ردگار رام بهینه ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي﴾ تا شوکرانه بر ژیری نه‌و به‌هره و نیعمه‌نانه‌ت بکه‌م ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ که پرشتوته به‌سهر من و دایک و باو کم دا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وه (رام بهینه) کرده‌وه‌ی چاک بکه‌م که تو پی‌پی رازی بیت ﴿وَأَصْلِحَ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾ نه‌وه کانیشم چاک و صالح بکه ﴿إِنِّي نَبْتُ إِلَيْكَ﴾ بیگومان بولای تو گه‌راومه‌ته‌وه ﴿وَأَنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه به‌راستی من له‌موسولمانی گهر دن که چم ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه که سانیکن ﴿تَتَّقِلُّ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ که یتیمه کرده‌وه چاکه کانیان لی وه‌رده‌گرین ﴿وَتَتَجَاوَزَعْنَ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه چاوپوشی ده‌که‌بن له خرابه‌کانیان ﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾ له ریزی به‌هه‌شتیان‌دان ﴿وَعَدَّ الصَّدَقَ الَّذِي﴾ نه‌مه نه‌و به‌لیته راسته‌یه ﴿كَأَنَّهُ أُودِعُوا﴾ که به‌لیتینان پی درابو له‌دونیا دا ﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ﴾ نه‌و که‌سه‌ش که به‌باوک و دایکی بلیت ﴿أَفِ لَكُمْ﴾ توف له‌دهس ئیوه ﴿أَتُعَذِّبُنِي أَنْ أَخْرَجَ﴾ نایا هه‌ره‌شهم لی ده‌که‌ن که (زیندوو ده‌کریمه‌وه و له‌گور) دیمه‌ده‌روه ﴿وَفَدَخَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾ له‌کاتی‌کدا چهند چین خه‌لک پیش من رویشتون (و زیندوو نه‌بوونه‌ته‌وه) ﴿وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ﴾ وه (دایکی و باو کی) هه‌ردوو کیان هانا بو‌خوا ده‌به‌ن ﴿وَيَلِكْ أَمِنْ﴾ (ده‌لین) هاوار بو‌تو باوه‌ر بهینه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بیگومان به‌لیتی خوا راسته ﴿فَيَقُولُ﴾ که‌چی نه‌و ده‌لی ﴿مَا هَذَا إِلَّا أَصْطِرَ الْأَوَّلِينَ﴾ نه‌مه‌ته‌نها نه‌فسانه‌ی پیشینانه و هیچی تر ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه نه‌و که‌سه‌نهن ﴿حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ بریار (ی خوا) یان به‌سهر دا چه‌سبا ﴿فِي أُمَّمٍ فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌ریزی نه‌و توممه‌تانه‌دا که پیش نه‌مان رابوردوون ﴿مَنْ أَلَيْنَ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو‌که‌و ناده‌میی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ﴾ بیگومان نه‌وانه خویمان زهره‌رمه‌ندن ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا﴾ وه بو‌هه‌ریه‌ک له‌وانه پله و پایه‌هه‌یه به‌گویره‌ی کرده‌وه کانیان ﴿وَلِيُوقِيَهُمْ أَعْمَاهُمْ﴾ تا خوا پادا‌شت و سزای کرده‌وه کانیان به‌ته‌واوی بداته‌وه ﴿وَهُمْ لَا يَظُنُّونَ﴾ وه نه‌وان هیچ سته‌میان لی ناکریت ﴿وَيَوْمَ﴾ وه (بیریان بخه‌روه) نه‌و روزه‌ی ﴿يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی که بی باوه‌رن به‌رانبه‌ر دوزخ راده‌گیرین ﴿أَذْهَبَهُمْ طَبِيبٌ كُمْ﴾ (بیان ده‌و‌تریت) هه‌ر چی خوشیتان بوو به‌سهر تان برد ﴿فِي حَيَاتِهِمْ﴾ آلدنیا که ژیان‌ی دونیا‌ناندا ﴿وَأَسْتَمَعْتُمْ يَهَا﴾ وه‌له‌زه‌تتان لی برد و (راتان بوارد) ﴿فَالْيَوْمَ نَخْرُنُ﴾ بویه نه‌مر و توله‌تان لی ده‌سه‌نری ﴿عَذَابَ الْهُونِ﴾ به‌سزایه‌کی ریسوا‌کر ﴿يَمَّا كُنْتُمْ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که ئیوه ﴿تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناهق خو‌تان به‌زل ده‌زانی له‌زه‌وی دا ﴿وَيَمَّا كُنْتُمْ تَمْسُكُونَ﴾ وه له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌فرمانی خوا ده‌رده‌چوو بوون ﴿

* وَأَذْكُرْ أَخَاعَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ ۚ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَأَفَّكُنَا عَنْ ءِالِهَتِنَا فَأْتِنَا
 بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا
 رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمَاطِرُنَا
 بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ۗ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ
 شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاجِدُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَنَّا هُمْ فِيمَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ
 وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرَ وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
 وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ
 اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾
 فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءِالِهَةً
 بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

﴿وَأَذْكُرَ الْأَعَادِ﴾ (ئی موحه‌مهده ﷺ) باسی (هوودی) برای گه‌لی عاد بکه ﴿إِذْ أَنْذَرْنَا قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾ کاتی گه‌له‌کهی ترسانده (وولاتی) نه‌حقاف ﴿وَقَدَحَلَّتِ الْأَنْدُرُ﴾ بینگومان پیغه‌مبه‌رانی زور رابوردوون ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له پیش و دوای ئه‌ویشه‌وه ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتوویانه) جگه‌له‌خواهیچی تر نه‌به‌رستن ﴿إِنِّي لَأَخَافُ﴾ بینگومان من ده‌ترسم ﴿عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ له‌سزای رُوژنیکی گه‌وره بوئیئوه (پیش بی) ﴿قَالُوا﴾ (گه‌له‌کهی) ووتیان ﴿أَجِئْنَا لِنُفَكَّ﴾ ئایا تو (ئی هوود) هاتوویت هه‌تا لامان بدهیت ﴿عَنْ آلهَتِنَا﴾ له (به‌رستنی) به‌رستراوه‌کامان ﴿فَأَنتَا﴾ دهی بومان بهیته ﴿بِمَا تَعْدُونَ﴾ ئه‌و (سزا) ی به‌لئیت پی داوون ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ته‌گه‌ر له راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (هوود) ووتی بینگومان زانیاری (ئه‌و سزا) لای خوایه‌وه به‌س ﴿وَأَنبِئُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ وه‌من نه‌نها ئه‌وه‌ی پی نیردراوم پیتان راده‌گه‌به‌نم ﴿وَلِكَيْ آرِذَكُمْ﴾ به‌لام من ده‌بینم ئیوه ﴿قَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾ گه‌لیکی نه‌زان و نه‌فامن ﴿قَالُوا رَأَوْهُ عَارِضًا﴾ جا کاتی ئه‌و (سزایه) یان بینی په‌له‌ه‌ووریک بوو ﴿مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾ به‌ره‌و شیوه‌کانیان دی (دلخوش بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمِطِرْنَا﴾ ووتیان ته‌مه‌ه‌ووریکه بارانی پییه بومان ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾ (هوود ووتی نه‌خیر) به‌لکو ئه‌وه‌ئه‌و (سزایه) یه‌به‌به‌له‌داواتان ده‌کرد ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بایه‌کی به‌هیزه‌سزای سه‌ختی پییه ﴿تَدْمُرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾ به‌فهرمانی به‌روه‌دگاری هه‌موو شتیک ده‌روخینی ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ نیر وایان به‌سه‌ره‌ات ﴿لَا يَرِيءُ إِلَّا مَسْكَنَهُمْ﴾ نه‌نها شوینی خانووه‌کانیان ده‌بینرا ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و جووره ﴿تَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ سزای هوزی تاونباران ده‌ده‌ین ﴿وَلَقَدْ مَكَتَ فِي مَا آتَى مَكَّكَ فِيهِ﴾ سویند به‌خوا ئه‌وه‌ی به‌وان (گه‌لی عاد) مان دابوو (له‌سامان و ده‌سه‌لات) به‌ئیوه‌مان نه‌دابوو ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً﴾ وه‌گویی و چاوو دلمان پیدابوون ﴿فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ﴾ به‌لام سوود و که‌لکی پی نه‌گه‌یاندن ﴿سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ﴾ نه‌گویی و نه‌چاوو نه‌دلیان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ﴿إِذْ كَانُوا يَحْجَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ چونکه ئه‌وان باوه‌ریان به‌نیشانه‌کانی خوانه‌بوو ﴿وَخَافَ بِهِمْ﴾ وه‌ده‌وری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ سَاهِبِينَ﴾ ئه‌و سزای گالته‌یان پی ده‌کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ وه‌بینگومان له‌ناومان برد ﴿مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى﴾ (دانیشتووانی) ئه‌و شار و دینه‌تان‌ه‌ی که‌به‌ده‌ورو به‌رتان دابوون ﴿وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ﴾ وه‌به‌لگه‌و نیشانه‌ی جوړاو جوړمان نیشان دان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (له‌بی باوه‌ری) بگه‌رینه‌وه ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾ دهی بوچی یارمه‌تی نه‌دان ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾ ئه‌وانه‌ی جگه‌له‌خوا بو‌نریک بوونه‌وه له‌خوا کردبوونیانه به‌رستراوی (خویان) ﴿بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ﴾ (نه‌ک یارمه‌تیان نه‌دان) به‌لکو گومیش بوون لییان ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْكُرُونَ﴾ ئه‌وه‌بوو (به‌رهمی به‌رستراوه) دروکه‌یان و ئه‌و دروویانه‌ی هه‌لیان

ده‌به‌ستن ﴿٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ إِذْ قُرِئَ وَإِن فَلَامًا
 حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ
 ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
 مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ
 ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ ؕ يَغْفِرَ لَكُم مِّن
 ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ
 فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
 فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزُبْ عَنْهُنَّ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ
 إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
 أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
 كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
 وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَبَلَّغْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ وَه (بیریان خه‌روه) کاتیک چه‌ند جنو که به کمان نار دبو لات ﴿يَسْتَعْمُونَ﴾ الْقُرْآنَ ﴿تا گوی له قورئان بگرن ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ﴾ جا کاتیک ئاماده‌ی گوی گرتن له قورئان بوون ﴿قَالُوا أَنصُرُوا﴾ ووتیان (به‌یه‌کتری) بی‌ده‌نگ بن (و گوی بگرن) ﴿فَلَمَّا فَضِي﴾ جا که (قورئان خویندنه که) ته‌واو بوو ﴿وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ هه‌موویان گه‌رانه‌وه بولای قه‌وم و هوزه که‌یان به‌تر سینه‌ر ﴿قَالُوا لَوْ نَعْلَمُونَ﴾ ووتیان ئه‌ی هوزو قه‌ومه که‌مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا﴾ به‌راستی ئیمه گوی بیستی کتیبیک بووین ﴿أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ که له‌باش موسا نیر دراو ته‌ خواروه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به‌راوه‌کانی پیش خوی به‌راست دادنه‌ی ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (خه‌لک) ریتنمونی ده‌کات بو هه‌ق و ریبازی راستی ﴿يَقَوْمًا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾ ئه‌ی قه‌ومه که‌مان وه‌لامی بانگ‌خوازی خوا (موحه‌مه‌ده‌س) بدنه‌وه ﴿وَهُمْ أَمْرًا بِهِ﴾ و ساوه‌ری پی بینن ﴿يَخْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ (خوا) له‌تاوانه‌کانتان خوش ده‌بی و ده‌یسرپته‌وه ﴿وَيُخْرِجُكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ وه‌له‌سزای سه‌خت ده‌تان پاریزی ﴿وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ﴾ هه‌ر که‌سیش وه‌لامی بانگ‌خوازی خوا (که موحه‌مه‌ده‌س) نه‌داته‌وه ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌و به‌هیچ جوریک ناتوانی له‌زه‌وی داله‌ده‌ست خوا ده‌ر چی و خوی قوتار کات ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه‌جگه له‌خوا یارمه‌تیده‌ر و پشتیوانیکی نی‌یه ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئانه‌وانه له‌گومرایی به‌کی ئاشکرادان ﴿أُولَئِكَ رِجَالٌ﴾ ئایا ئه‌وانه نه‌یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ به‌راستی ئه‌و خوایه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَلَوْ يَعْلَمُ خَلْقَهُنَّ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾ وه‌له‌دروست کردنیاندا ناتوانا و ده‌سته‌پاچه نه‌بووه، وه‌به‌توانایه‌ مردوانیش زیندوو بکاته‌وه ﴿بَلَىٰ﴾ به‌لی ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌توانایه ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ وه‌رورژنک بی باوه‌ران به‌رانبه‌ر دوزخ راده‌گیرین ﴿الَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (بیان ده‌لین) ئایا ئه‌مه‌راست نی‌یه ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ ده‌لین: به‌لی سویند به‌به‌روه‌ردگار مان راسته ﴿قَالَ قَدْ وَقُوا الْعَذَابَ﴾ (خوا) ده‌فه‌رموی: ده‌ی ئه‌و سزایه‌بچه‌رن ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ چونکه ئیوه باوه‌رتان پی نه‌ده‌کرد ﴿فَأَصْبِرْ﴾ که‌واته خو‌گر به (ئه‌ی موحه‌مه‌ده‌س) ﴿كَمَا صَبَرْنَا لَوْلَا الْعَزْمُ مِنَ الرَّسُولِ﴾ هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌رانی خو‌راگری به‌هیز دانبان به‌خودا گرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ وه‌به‌له‌مه‌که بو (سزادان) یان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ يُرَوُّنَ مَاءً مَّعْدُونًا﴾ ئه‌و رورژیه که (سزای) به‌لین پیدراو یان ده‌بینن وا ده‌زانن ﴿لَوْ يَسْتَوُونَ إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ﴾ ته‌نها ساتیک له‌رورژ له‌دنیادا مانوه‌ته‌وه ﴿بَلَّغْ﴾ (ئهم قورئانه) ئاگاداری یه ﴿فَهَلْ يُهْلَكُ﴾ جا ئایا که‌س له‌ناو ده‌چیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جگه له‌گه‌لی له‌سنوور ده‌رچوو نه‌بیت ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝١ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نَزَّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بِالْهَمِّ ۝٢ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۝٣ فَإِذَا الْقِيَمَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرِبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ
إِذَا أَتَخَنَّمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَنَابَعِدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ
أُوزَارَهَا ذَلِكَ طُورُ نِشَاءِ اللَّهِ لَا تَنْصَرُ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ
بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝٤ سَيَهْدِيهِمْ
وَيُصْلِحُ بِالْهَمِّ ۝٥ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا الْهَمِّ ۝٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِن تَنْصَرُوا وَاللَّهُ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝٧ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
فَتَعَسَّاهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝٨ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝٩ * أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ طُورًا لِلْكَافِرِينَ أَمْثَلَهَا ۝١٠ ذَلِكَ
بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خوی به خشنده‌ی میهربان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو كەسانە‌ی بێ باوەڕ بوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه پڕنگری (خه‌لك) یان كرده‌ له‌ پڕبازی خوا ﴿أَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ (خوا) كرده‌وه‌ كانیان بوچه‌ له‌ كاته‌وه‌ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانه‌ش باوه‌ر بیان هیتاوه‌ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و كرده‌وه‌ چا كه‌ كانیان كرده‌ ﴿وَمَا آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيْكَ﴾ باوه‌ر پڕشیان هیتا به‌و (قورئانه‌) ی كه‌ نیرداوه‌ ته‌ خواره‌وه‌ بۆ موحه‌مه‌د (ﷺ) ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ته‌نها ئەویش راسته‌وه‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه‌ هاتووه‌ ﴿كَفَرَتْهُمْ سَبَاتِنَهُمْ﴾ خوا له‌ گوناهاه‌ كانیان خووش بووه‌ ﴿وَأَصْلَحَ بِآلِهِمْ﴾ دل و هوشیانی پڕنك و چاك كرده‌وه‌ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوه‌ش له‌ به‌ر ئەوه‌یه‌ به‌راستی ئەوانه‌ی بێ باوه‌ڕ بوون ﴿اتَّبَعُوا الْبَطِلَ﴾ شوین به‌تساك و په‌رو بووچ كه‌وتن ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بیگومان ئەوانه‌ش ئیمانیان هیتا بوو ﴿اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ شوین ئەو هه‌قه‌ كه‌وتبوون كه‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه‌ هاتووه‌ ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابه‌و شینوه‌ ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ﴾ خوا نموونه‌ی (كرده‌وی) خۆیانیان بۆ ده‌هینیته‌وه‌ ﴿فَإِذَ الْقِيَمَةُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەمجا ئە گه‌ر (له‌ جه‌نگدا) كه‌شتن به‌وانه‌ی بێ باوه‌رن ﴿فَضْرَبَ الرِّجَابَ﴾ ئەوه‌ بده‌ن له‌ گه‌ردنیان و بیانكوژن ﴿حَتَّىٰ إِذَا الْخُشُوعُ﴾ هه‌تا كاتی كوشتاری زۆریان لێ ده‌كه‌ن ﴿فَنُذِّدُوا الْوَيْثَاقَ﴾ ئەمجا (دبلاه‌ كانیان) قایم به‌سته‌نه‌وه‌ ﴿فَإِنَّمَا مَنَعَهُمْ﴾ جا دواتر یان به‌منه‌ت و چا كه‌ (به‌ر لایان كه‌ن) ﴿وَمَا يَفِدَاةَ﴾ یان به‌ فیدیه‌ و بریتی ﴿حَتَّىٰ ضَمَّخَ لِرَبِّ أَوْزَارَهُمْ﴾ هه‌تا جه‌نگ چه‌ كه‌ كان (به‌ بێ باوه‌ران) داده‌نی (یان تا جه‌نگ كۆتایی دیت به‌ نه‌مانی بت په‌رستان) ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَسَاءَ اللَّهُ﴾ فه‌رمان ئەوه‌یه‌ ئە گه‌ر خوا بیوویستایه‌ ﴿لَا تَنْصَرِمُهُمْ﴾ خۆی تو له‌ی لێ ده‌سه‌ندن ﴿وَلَكِنْ لِيَبْئُتُوا بَعْضَكُمْ بَعْضٌ﴾ به‌لام (فه‌رمانی پیدان به‌ جه‌نگ) تا به‌یه‌ كتری تاقتان بكاته‌وه‌ ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەو كه‌سانه‌ش له‌ پڕتاو پڕبازی خوادا كوژران ﴿فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ ئەوه‌ خوا هه‌ر گیز (پاداستی) كرده‌وه‌ كانیان وون ناكات ﴿سَيَسْأَلُهُمْ﴾ بیگومان پڕنموونیان ده‌كات ﴿وَيُضِلُّهُم بِآلِهِمْ﴾ و دل و بیران پاك ساف ده‌كات ﴿وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ﴾ وه‌ ده‌یانه‌خاته‌ ئەو به‌هه‌شته‌ی بۆی باس كردون ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەو كه‌سانه‌ی باوه‌ر تان هیتاوه‌ ﴿إِن تَضَرُّوا اللَّهَ﴾ ئە گه‌ر ئیوه‌ یارمه‌تی (نایینی) خوا بده‌ن ﴿يَضْرِبُ﴾ خواش ئیوه‌ زالك و سه‌ر كه‌وتوو ده‌كات (به‌سه‌ر كافران دا) ﴿وَيُؤْتِيهِمْ أَفْئَادَهُمْ﴾ وه‌ پڕیه‌ كاتنان جیگه‌ر ده‌كات (له‌ جه‌نگدا خوڤا گرتان ده‌كات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانه‌ش كه‌ بێ باوه‌ر بوون ﴿فَتَعَسَىٰ لَهُمْ﴾ ئەوه‌ نه‌گه‌تی و سه‌ر شوڤی به‌شیانه‌ ﴿وَأَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ وه‌ (خوا) كرده‌وه‌ كانیان بووچ و بێ مایه‌ ده‌كات ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەو تو له‌ یان له‌ به‌ر ئەوه‌یه‌ كه‌ بیگومان ئەوانه‌ ﴿كَرَهُوا مَا نُزِّلَ اللَّهُ﴾ رقیان له‌و قورئانه‌ بوو كه‌ خوا ناردوو په‌تیه‌ خواره‌وه‌ ﴿فَأَحْطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بۆیه‌ خواش كرده‌وه‌ كانیانی بووچ كرده‌وه‌ ﴿فَأَلَّ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ تاخو ئەوانه‌ به‌ زه‌وی دانه‌ گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تا ببینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئەوانه‌ی پڕش خۆیان سه‌ر نه‌جامیان چۆن بووه‌ ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا له‌ ناوی بردن ﴿وَلَا يَكْفُرِينَ أَمْثَلَهُمْ﴾ (ده‌ی بیگومان بن) بۆ بێ باوه‌ر انیش سه‌ر نه‌نجامی ئاوا هه‌یه‌ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ چونكه‌ بیگومان خوا ﴿مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌شتیوانی ئەوانه‌یه‌ كه‌ باوه‌ر بیان هیتاوه‌ ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌ بیگومان بێ باوه‌ر انیش ﴿لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ هه‌چ به‌شتیوانیکیان

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ
 وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
 الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَ هُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ
 رَبِّهِ كَمَنْ زِينَ لَهُ وَسُوءُ عَمَلِهِ وَأَتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي
 وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ
 طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
 مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا
 خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَءِيفَاءٌ أُولَئِكَ
 الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا
 زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
 أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
 ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لِذَنْبِكَ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ﴾ ته وانهی باوه ریان هیناوه و کرده وی باشیان کرده ده یانخاته باخاتی به هه شسته وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو باره کان به ژیر یاندا دهر وات ﴿وَالَّذِينَ هَرُّوا﴾ ته وانهش بی باوه پروون ﴿يَتَمَتَّعُونَ﴾ (له دونیادا) راده بویرن و ﴿وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾ وه كه نازه ل ده خون و ده له وه پرین ﴿وَالنَّارُ مَوْتَى لَهُمْ﴾ وه دوزخ شونی مانه ویا نه ﴿وَكَانَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه (خه لکی) زور شار هه بوون ﴿بِهِ أَشَدُّ قُوَّةً﴾ که به هیز تر بوون ﴿مِنْ قُرْبِكَ أَلَيْسَ أَخْرَجْنَاكَ﴾ له و (خه لکی) مه که که به که تو یان دهر کرد ﴿أَهْلَكَ كَثْرًا﴾ له ناومان بردن ﴿فَلَا تَأْصِرْ لَهُمْ﴾ و هیچ پشتیوانیکیان نه بوو ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ نا خو نه و که سه ی به لگه ی پرونی له په روه ردگاریه وه بو هاتبی (که قورئانه) ﴿كُنْ زَيْنًا لَكَ سَوْءَ عَمَلِكُمْ﴾ وه كه سه وایه که کرداری خرابی بو جوان کرابی و رازینر ابیته وه ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ شوین هه و او ناره زووی خو یان که وتبین ﴿مِثْلَ الْجِنَّةِ الَّتِي﴾ شیوه ی نایابی ته وه به هه شته وایه ﴿وَعِدَّ الْمُتَّقُونَ﴾ که به لین دراوه به پاریز کاران و خواناسان ﴿بِهَا أَنْهَرُ﴾ چنده ها پروباری تیدایه ﴿فَمَنْ مَاءٍ غَيْرَ آسِنٍ﴾ له ناوی سازگاری تام و بو ن نه گوراو ﴿وَأَنْهَرُ﴾ وه چنده ها پروبار وه چنده ها پروبار ﴿مَنْ لَيْسَ لِي تَبَعٌ ظِعْمُهُ﴾ له شیر که نامی نه گوراوه ﴿وَأَنْهَرُ مِنْ حَرِّ﴾ وه چنده ها پروباری له شه رابی نایابی ﴿لَذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ﴾ به له زهت و خوش بو بو شانی ﴿وَأَنْهَرُ مِنْ عَسَلٍ مُصَنًّى﴾ وه چنده پروباری تیدایه له هه نگویی بالفته ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه له وی هه موو جو ره میوه هاتیکیان بو ناماده یه ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾ له گه ل لیور دن له په روه ردگاریه وه ﴿كَمْ هُوَ خَلِيفٌ فِي النَّارِ﴾ نایا ته وه به هه شتیانه) وه کو که ساتیک وان که له ناگری دوزخ دابن به هه میسه بی ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ ناوی کولاو کولیان دهر خوارد بدری که ریخوله کانیان پارچه پارچه بکات ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ (ته ی موحه ممه د ﷺ) هه ندی له وانه گویت لیده گرن ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ﴾ به لآم کاتیک لای تو دهر ده چن ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ ده لین به وانه ی زانیاریان بی دراوه (له ها وه لان) ﴿مَاذَا قَالَهُ إِفْعَاءُ﴾ ته وه نیسته موحه ممه د ﷺ) ووتی چی؟ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ته وانه ته وه که سانه ن ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ که خوا مووری ناوه به سه رد لیاندا ﴿وَأَتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه شوین هه و او ناره زووی خو یان که وتوون ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا﴾ ته وه که سانه ی هیدایه تیان و هر گرتووه ﴿زَادَهُمْ هُدًى﴾ (خوا) شماره زانیان زیاده کات ﴿وَوَاعَدَهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ وه ته قواو پاریزکاری و خواناسیان بی ده به خشی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده ی نایا ته وه (نایا کانه) چاوه روانی چی ده که بین ﴿إِلَّا السَّاعَةَ﴾ جگه له قیامت ﴿أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که کتوبر یه خه یان بگریت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ ده ی بیگومان هه ندی له نیشانه کانی هاتو ته دی ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ نُهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾ کاتی (پوژی دوایی) یه خه یان بگریت تیر که ی بیرده که نه وه ﴿فَاعَلِمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که واته دلنیا به و بزانه بیجگه له (الله) هیچ په رسترو نیکی به هق و راست نی یه ﴿وَأَسْتَعِظِرُّ لَدُنِّيكَ﴾ وه داوی لیور دن بکه (له خوا) بو گوناھی خوت ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه بو (گوناھی) پیوان و نافر هانی نیماندار ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ و بیگومان خوا ده زانی ﴿مُتَقَلِّبُكُم مَّوْتًا﴾ به جم و جولتان (له روژدا) و نارام گرتنتان (له شه ودا) ﴿۱۱﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ
 مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ
 طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ
 لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ
 اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ
 أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
 مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ
 لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
 سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾
 فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرَبُونَ وَجُوهَهُمْ
 وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ
 وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانە ی باوہ ریان هیناوه دەلین ﴿لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ﴾ بۆچی سورەتیک (لە قورٹان) نانیر دریتە خوارەوہ؟ (دەر بارە ی جەنگ و جیهاد) ﴿فَإِذَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾ کەچی کاتیک سورەتیک ی روون و دامە زراو نیرا بیتە خوارەوہ و تیایدا باسی جەنگ کرابی ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ﴾ دەبینی ئەو کەسانە ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ کە لە دلێاندا نەخۆشی (دوو رووی) هەبە ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ تەماشای تۆ دەکەن ﴿نَظَرًا مَّعْشِيًّا عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ وە ک تەماشای کردنی کەسێک کە لە ترسی مردن لە هۆشی خۆی چوو بیت ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ﴾ بۆ ئەوان وا چاکتر بوو ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ فەرمان بەردار بوونایە و قسە ی جوان و چاکیان بگردایە ﴿فَإِذَا عَزَمَرُ الْأَمْرُ﴾ هەر کاتیکیش فەرمانی (جەنگ) درا (جی بە جی ی ناگەن) ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خو ئە گەر لە گەل خوا راستیان بگردایە ﴿لَيَكُنَّ خَيْرًا لَهُمْ﴾ ئەوہ با شتر بوو بۆیان ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ﴾ جا ئایا ئێوہ بە تەمان (ئە ی ناپاکان) ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئە گەر پشت هەلکەن (لە ئیسلام و جیهاد) ﴿أَنْ تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ لە زەویدا ئازاوه و خراپە بەرپابکەن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَنْحَامَكُمْ﴾ وە هەر چی بە یوہندی خزمایەتی بە بیچرینن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئا ئەوانە ئەو کەسانەن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ کە خوانە فرینی لی کردوون ﴿فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ وە کەری کردوون و چاویانی کویر کردووه ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ﴾ ئاخو ئەوانە وورد نابنوه لە قورٹان (وتی ناگەن)! ﴿أَمْ عَلىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ (وانی یە) بە لکو دلێان قوفلی لی دراوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان ئەو کەسانە ی ﴿أَزْدًا وَعِلىٰ أَذْبَهِمْ﴾ پاشە و پاش گەرانه وه لە ئایینە کەیان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ لە پاش ئەو ی هەقیان بۆ روون بوو یوہه ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ﴾ شەیتان خراپە کانیانی بۆ جوان و رازاوه کردبوون ﴿وَأَمَلَىٰ لَهُمْ﴾ وە بە هیوا و ئومید فریوی دابوون ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ چونکە ئەوان دەیان ووت ﴿لِلَّذِينَ﴾ کە هوما نزل الله ﴿بِهِمْ﴾ کەسانە ی کەرقیان بوو لەو قورٹانە ی خوا نارد بووی ﴿سَنطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ ئیمە لە مەولا لە هەندی کاردا گویرا یە لیتان دەکەین ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وە خوا بە نەهینە کانیان دەزانن ﴿ذَكَيفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئاخو چون بنی (حالی ئەو ناپاکانە) کاتیک فریشتەکان گیانیان دەکیشن و ﴿بِضْرِبٍ وَّجْوهَهُمْ وَأَذْبَهُمْ﴾ لە روخسار و پاشیان ددەن ﴿ذَلِكَ﴾ ئەو (جۆرە گیان کیشانە) ﴿بِأَنَّهُمْ أَنْجَعُوا مَا أَسْحَطَ اللَّهُ﴾ لە بەر ئەو یە کە بیگومان ئەوانە شوین شتانن کە وتبوون کە خوی تۆرە کرد بوو ﴿وَكِهِمْ هُوَ رِضْوَانُهُ﴾ رەزامەندی خواشیان بین ناخۆش بوو ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بۆیە خواش کردەو کانیانی پوو جەل کردەوہ ﴿أَمْ حَسِبَ﴾ ئایا وا دەزانن ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ ئەوانە ی کە نەخۆشی (ناپاک) لە دلێان دایە ﴿أَنْ لَّنْ يَخْرُجَ اللَّهُ أَصْعَدَهُمْ﴾ کە خوا هەر گیزرق و کینەیان دەر ناخات و ئاشکرای ناکات ﴿﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَ هُمُ فَاعْرِفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
 لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ
 الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَاصْطَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ
 مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِبِّطُ أَعْمَالَهُمْ
 ﴿٣٢﴾ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْطَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ ثُمَّ مَا تَوَّأَوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا
 وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ
 أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِنْ تَوَّابُونَ وَتَتَّقُوا
 يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا
 فَيُحْفَفْكُمْ تَبَخَّرُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَرَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَذَا نَسَمُ هَلْؤَلَاءِ
 تَدْعُونَ لِنُفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ
 فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ
 تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾ نہ گہر بمانویستایہ ﴿لَأَرْسَلْنَاكَ﴾ نہوانہ مان نیشان دہادیت (کہ دوپروون) ﴿فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ﴾ نہوسا ہہر بہ شیوہ و دیمہ نیاندا دہتناسین ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ وہ بینگومان بہ شیوازی قسہ شیاندا دہیانناسیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ دلنیا بن خوا بہ ہہموو کردہ وہ کانتان دہزانت ﴿وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ﴾ سویند بہ خوا تاقیتان دہ کہینہ وہ ﴿حَتَّىٰ نَعْلَمَ﴾ تا دہری بخہین و دیاریں ﴿الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ﴾ موحاہیدان و خور اگرانتان ﴿وَتَبْلُوَنَ الْأَخْبَارَ﴾ وہ تا ہہوالتان چی یہ ناشکرای کہین ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان کہسانئ کہ بی باوہربوون ﴿وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہرینگری (خہلک) یان دہ کردلہ ریبازی خوا ﴿وَسَأَفُوهُ الرُّسُولَ﴾ ذرایہ تی پیغہ مہریشیان دہ کرد ﴿مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ پاش نہوہی ہق و راستیان بؤروون بؤتہ وہ ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ ہیچ زیانیک بہ خوا ناگہینن ﴿وَسَيَحْطِطُ أَعْمَالُهُمْ﴾ وہ بہ زووی (خوا پیلان) و کردہ وہ کانیاں پووجہ ل دہ کاتہ وہ ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نہی نہو کہسانہی کہ باوہرتان ہینا وہ ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرُّسُولَ﴾ فہر مانبہردار و گو ترایہ لی خوا و پیغہ مہربن ﴿وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ کردہ وہ (چاکہ) کانتان ہہلمہ وہ شیننہ وہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان نہوانہی کہ بی باوہربوون ﴿وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہرینگری (خہلک) یان دہ کردلہ ریبازی خوا ﴿ثُمَّ مَا نُوا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ پاشان بہ بی باوہری مردن ﴿فَلَنْ يَعْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نہوہ ہر گیز خوا لیاں خو ش نایبت ﴿فَلَا تَهْتَفُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْوِ﴾ جا (باوہرداران) لاوازو سست مہبن و داوای ناشتی (وشہر و ہستان) مہ کہن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْمَلُونَ﴾ چونکہ ہہر ئیوہ زال و بہ ہیزترن ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾ (بارمہ تی) خواش لہ گہل ئیوہ دایہ ﴿وَلَنْ يَتْرُكَ أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ (پاداشتی) کردہ وہ کانتان کم ناکاتہ وہ ﴿إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ بینگومان ژیاںی دنیا تہنہا ﴿لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ گالتہ و گہبیکہ (ودہریتہ وہ) ﴿وَإِنْ تُمْنُوا وَتَسْقُوا﴾ خوئہ گہر باوہر بہینن ولہ خوا ترس بن ﴿يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ﴾ (خوا) پاداشتی خوئان بی دہدات ﴿وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾ وہ داوای بہ خشینی ہہموو داریی و مالتان لی ناکات ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْ هَا﴾ نہ گہر (خوا) داوای بہ خشینی ہہموو سامانتان لی بکات ﴿فِي حِفْظِكُمْ﴾ زوریش داکو کی بکات لیتان ﴿تَبَحَلُوا﴾ ئیوہ چروو کی و رہزلی دہ کہن ﴿وَيُخْرِجُ أَصْعَدَكُمْ﴾ ورق و کینہی دہروونتان دہردہ خات ﴿هَآئِنْتَ هَلْوَاةٌ﴾ بیدار بن ئیوہ نہو کہسانہن ﴿تُدْعُونَ﴾ کہ بانگ دہ کرین ﴿لَتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تالہ پیناوی خوا مال بیہ خشن ﴿فَمَنْ مِّنْكُمْ يَبَحُلْ﴾ کہ چی ہہند بکتان رزدہی دہ کہن ﴿وَمَنْ يَبَحُلْ﴾ ہہر کہ سیش رزدہی و رہزلی بکات ﴿فَاتَّمَا يَبَحُلْ عَن نَّفْسِهِ﴾ نہوہ بینگومان تہنہا رزدی لہ (دژی) خوئی دہ کات ﴿وَاللَّهُ الْعَزِيزُ﴾ چونکہ خوا (دہولہ مندہ) و بی نیازہ ﴿وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ﴾ ہہر ئیوہن ہہزار و بی نہوا ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا﴾ جا نہ گہر ئیوہ پشت ہہلکہن (لہناینہ کہتان) ﴿يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا عَيْرَكُمْ﴾ (خوای گہورہ) ئیوہ دہ گو ریت بہ کہسانیکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ پاشان (نہوان) وہ کو ئیوہ نابن (راستگون لہ گہل بہرورہ دگار یاندا) ﴿﴾

سورة الفتح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
 وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
 وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
 الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ
 الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
 بِاللَّهِ ظَنِّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا
 أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۗ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

سوره‌ی ﴿الْفَتْحِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهربان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بیگو مان ئیمه‌ سهر که‌وتنیکی ناشکرمان پی دایت (که‌رینکه‌وتنی حوده‌یبیه) ﴿يُغْفِرُ لَكَ اللَّهُ﴾ تا خوا خوش بییت ﴿مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ له‌ گونا‌هه‌کانی رابوردو داهاتوت ﴿وَيَسِّرَ لَكَ يَسْرًا وَيُعَسِّرَ لَكَ عُسْرًا﴾ وه‌ نیعمه‌تی خوی به‌ته‌واوی برزیت به‌سهرتدا ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه‌رنگای راست نشان بدات (به‌رده‌وامت کات) ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ لَهُ﴾ وه‌خوا سهرت بخات ﴿نَصْرًا عَظِيمًا﴾ به‌سهر که‌وتنیکی بالاده‌ستانه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ وه‌خوا زاتیکه ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ ئارامی دابه‌زاندو وه‌ته ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناو دلی ئیمانداران ﴿لِيُزِيلَ أُولَئِكَ تَائِمَانِيانَ﴾ زیاد بکات ﴿مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ له‌ گهل وه‌ ئیمان‌هی که‌ه‌یانه ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ ته‌نها هی خواهی سهر بازانی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌هه‌میشه‌خوا زانای کاردرسته ﴿لِيُجِزِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا پیاوان و ئافره‌تانی باوه‌ردار بیاته ﴿جَنَّتِ تَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌هه‌شتانیک که‌ر وباره‌کان به‌زیریندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تیایدا ده‌میئنه‌وه ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه‌تا له‌گونا‌هه‌کانیان خوش بییت ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه‌ئهم (به‌لئنه) لای خوا ﴿قُوْرًا عَظِيمًا﴾ سهر که‌وتنیکی گه‌وره‌یه ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ و تا سزای بدات پیاوان و ئافره‌تانی (دوو روو) و ناپاک و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ پیاوان و ئافره‌تانی هاوبه‌ش په‌یدا که‌ری ﴿الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُلْمًا سَوِيًّا﴾ گو مان به‌رانی خراب ده‌رباره‌ی خوا ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾ وه‌خرابه‌(له‌ناو) چوونه‌ی چاوه‌روانی ده‌که‌ن بو ئیمانداران) ههر به‌سهر خویندا دیت ﴿وَعَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌خوا خه‌شمی لی گرتوون و ﴿وَلَعَنَهُمْ﴾ نه‌فرینی لی کردوون و ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ دوزه‌خی بو ئاماده کردوون ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ئای چ سهر ئه‌نجامیکی خرابه ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ ته‌نها هی خواهی سهر بازانی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه‌بالاده‌ستی کار به‌جی به ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ به‌راستی (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) تو مان نار دووه ﴿شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌شابه‌ت و مزده‌ده‌ر و ترسینه‌ر ﴿لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بو ئه‌وه‌ی باوه‌ر به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ینن ﴿وَتَعَزَّزُوا وَتُقَوِّرُوا﴾ وه‌ پشتیوانی لی بکه‌ن و ریزی لی بگرن ﴿وَلَسَّ حُورٌ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا﴾ وه‌ ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن به‌به‌یانیان و ئیواراندا ﴿

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
 أَيْدِيهِمْ فَمَنْ تَكَثَّ فَاِتِّمَاتِنَا عَلَى نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَى
 بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهٗ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ
 لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا
 فَاسْتَغْفِرْنَا يَقُولُونَ بِالسِّنِينَ هُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ
 مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ
 نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ
 يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي
 قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا
 انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمٍ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُّونا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ
 أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
 فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ﴾ بہ راستی تہو کہ سانہی پیمانہ دہدن بہ تو (تہی مو حہ مہد ﷺ) ﴿إِنَّمَا يُبَايِعُونَ
 اللَّهُ﴾ بیگومان تہوانہ پیمانہ بہ خوا دہدن ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ دستہی خوا لہ سہر دستہی تہوانہ وہیہ
 (لہم تہاہ تہہ پیروزہا جیگیر کردن وباسکردنی سیفہتی دستہی تو خودا ہاتوہہ ٹیمہش ہر ومان
 پیہتہی بہ بی ہیچ لیچواندن ولہ بہ کدانہ وہیہک، وہشیوہ کہی نازنین تہنہا خودا خوئی دہیزانیت)
 ﴿فَمَنْ نَكَتْ﴾ جا ہہر کہس پیمانہ کہی شکاند ﴿فَاتَمَّيْتُكَ عَلَى نَفْسِي﴾ تہوہ بیگومان تہو پیمانہ
 شکاندنہ تہنہا (زبانہی) بؤ خوئیہتی ﴿وَمَنْ أَوْفَى﴾ ہہر کہ سیش و ہفا بکات ﴿بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ بہو
 پیمانہی کہ داویتی بہ خوا ﴿فَسَبَّوْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ تہوہ بہ راستی خوا باداستی گورہی دہداتی ﴿
 سَيَقُولُ لَكَ﴾ بیگومان بیتہ دلین ﴿الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ تہو عہر بہ دہشتہ کیانہی کہ لہ غہزا جی
 مابوون ﴿شَغَلَتْ أَمْوَالُكُمُ وَأَهْلُؤُنَا﴾ سامان و خاوخیزانمان مہشغولیان کردین (نہیان ہیشٹ بین بؤ
 غہزا) ﴿فَأَسْتَغْفِرُونَ﴾ لہ بہر تہوہ داوای لی خوشبوونمان بؤ بکہ ﴿يَقُولُونَ يَا أَيْسَرُ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾
 تہوہی بہزمانیان دہلین لہ دلیناندانی بہ (وباوہریان پی نہی) ﴿قُلْ مَنْ بَلَىٰ جَا كَيْ﴾ بلمک لکہ من اللہ
 شینا ﴿لہ بہرانہر خوا دا ہیچی بہ دہستہ بؤتان ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا﴾ تہ گہر خوا زینانکی بؤتان بویت
 ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾ یان سوودو قازانجیکی بؤتان بویت ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ﴾ (وانیہ کہ دہلین) بہ لکو خوا
 ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ ناگادارہ بہ ہہر چیہ کہ دہیکن ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن﴾ بہ لکو وا گومانان دہبرد کہ
 ﴿لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾ پیغہ مہر و ٹیمانداران ہہر گیز ناگہرینہوہ بؤ ناو کہس
 و کاری خویمان (و شہید دہبن) ﴿وَرِئِينَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ تہو گومانہ لہ دلناندانہ رازینرابوویہوہ
 ﴿وَلظننتم ظن السوء﴾ وہ گومانی خراپتان دہبرد ﴿وَكنتم قوما بورا﴾ بہ راستی ٹیوہ گہ لیکن لہ ناو دہچن ﴿
 وَمَنْ لَّو يؤمن﴾ و ہہر کہس باوہری نہہینا بی ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بہ خوا و پیغہ مہرہ کہی ﴿فَإِنَّا أَعَدْنَا﴾
 تہوہ بہ راستی ٹیمہ نامادہمان کردوہ ﴿لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ بؤ تہو بی باوہرانہ ناگرینکی ہہ لگیر ساو ﴿
 وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی تہنہا مولکی خواہی ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ لہ ہہر کہس
 کہ بیہویت خوش دہبیت ﴿وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ سزای ہہر کہ سیش دہدات کہ بیہویت (لہ تاوانباران)
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ وخوا لیبور دہی مہرہ بانہ ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾ بیگومان بہ جیمہاوان
 لہ غہزا دہلین ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ﴾ ہہر کاتیک (لہ مہدینہ) دہرچوون ﴿إِلَىٰ مَعَاظِمَ لِيَتَأْخُذُوا﴾ بؤ گرتنی
 دہسکہوتہ کان (غہنیمہت) ﴿ذُرُوبًا نَتَّبِعُكُمْ﴾ لیمان گہرین باشویتتان بکہوین ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ
 اللَّهِ﴾ دہیانہوی ووتہی خوا (کہ دہسکہوتہ کانی خہبہر بؤ بہ شدارانہی حودہ بیہیہ) بگورن ﴿قُلْ لَنْ
 تَتَّبِعُونَا﴾ (تہی مو حہ مہد ﷺ) بلی ہہر گیز نابیت شوینمان کہون ﴿كَلِمَ لَكُمْ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلِ﴾ چونکہ
 پیشتہر خوا دہر بارہتان ہہر وای فہرموہ ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ تہمجا دواتر دہلین ﴿بَلْ نَحْسُدُ النَّبِيَّ﴾ (وانی بہ)
 بہ لکو حہسوودی بہ ٹیمہ دہبن ﴿بَلْ كَاؤُوا﴾ (وانی بہ) بہ لکو تہوان ﴿لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ زور کہم

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَى قَوْمِ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
 تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَامُونَ^{١٦} فَإِنْ طِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا^{١٧} لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا^{١٨} * لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي
 قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا^{١٩} وَمَغَانِمَ
 كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^{٢٠} وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
 مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُوهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
 النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا^{٢١} وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا^{٢٢} وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَوْلُوا الْأَدْبُرُ ثُمَّ لَا يُجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا^{٢٣} سُنَّةَ
 اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا^{٢٤}

﴿قُلْ لِّلْمُخَلَّفِينَ﴾ بلیٰ به جیماوان له غه‌زا ﴿مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ له عهره به ده‌شته کی یه کان ﴿سَمْعُونَ﴾ له مه و لا بانگ ده کرین ﴿إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأَنَّ شَدِيدِ﴾ بو (جہنگ له گه‌ل) گه‌لینکی زور به هیزی جه‌نگا و هر ﴿فَتَتَّبِعُونَهُمْ أَوْ يَسْأَلُونَ﴾ (ده‌بی) جه‌نگیان له گه‌ل بکه‌ن یان خویمان موسلمان بین ﴿فَإِنْ تُطِيعُوا﴾ جائه‌گه‌ر گویرابه‌ل بن ﴿يُؤْتِكُمُ اللَّهُ﴾ خوا پییان ده‌دات ﴿أَجْرًا حَسَنًا﴾ پاداشتیکی زورباش ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه ته‌گه‌ر سهر پیچی بکه‌ن ﴿كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ﴾ هه‌روه‌ك له‌وه‌و پیش سهر پیچتان کرد (له حوده‌بییه‌دا) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزایه‌کی سه‌ختان ده‌دات ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ﴾ بو کویر گونا نه‌ییه (به‌شدار ی جهیاد نه‌کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بو شه‌لش گونا نه‌ییه ﴿وَلَا عَلَى الْمُرِيضِ حَرَجٌ﴾ هه‌روه‌ها بو نه‌خوشیش گونا نه‌ییه ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه هه‌ر که‌س گویرابه‌لی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ ده‌بیاته به‌هه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌رو باره‌کان به‌ژیر یاندا دین و ده‌چن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ هه‌ر که‌س پیش سهر پیچی بکات ﴿يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزای سه‌ختی ده‌دات ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ﴾ سویند به‌خوا بیگومان خوا رازی بوو ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌و ئیماندارانه‌ی ﴿إِذْ يُبَايِعُونَكَ﴾ که‌ه پیمانان پندایت ﴿تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا (له حوده‌بییه) ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ جا خوا ناگادار بوو به‌وه‌ی له‌دلیاندا به‌ه ﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ بویه‌دنیایی و نارامی بو ناردن ﴿وَأَثَبْتَهُمْ فَتَاحًا قَرِيبًا﴾ وه پاداشتی دانه‌وه به‌سه‌ر که‌وتنیکی نریک (که‌نازاد کردنی خه‌یبه‌ر بوو) ﴿وَمَعَانِهِمْ كَيْدَهُمْ يُأْخِذُونَهَا﴾ وه غه‌نیمه‌تی زور که‌به‌ده‌ستی ده‌هینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هم‌میشه زالی بالاده‌ستی کار به‌جی یه ﴿وَعَذَّبُوا اللَّهَ﴾ خوا به‌لینی بی‌داوون ﴿مَعَانِهِمْ كَيْدَهُمْ﴾ که‌غه‌نیمه‌تی زور ﴿تَأْخِذُونَهَا﴾ (له بی باوهران) ده‌گرن ﴿فَعَجَّلَ لَكُم هَذِهِ﴾ بویه‌ئهم (غه‌نیمه‌ته‌ی خه‌یبه‌ری) بو پیش خستن ﴿وَكَلَّمَ آيَاتِي النَّاسِ عَنْكُمْ﴾ وه ده‌ستی خه‌لکی (مه‌که‌کی) لی‌تان کوتا کرد ﴿وَلِتَكُونَ آيَاتٍ﴾ تا (ئهم رووداوه) بیته به‌لگه‌یبه‌ك ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو باوهر داران ﴿وَيَهْدِيكُمْ﴾ وه‌تا رینموو نیتان بکات ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو ریگیای راست ﴿وَأُخْرَىٰ لَتَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾ وه چنده‌ها (غه‌نیمه‌تی) تر هه‌یه که‌هیشتا ده‌سه‌لاتان نی یه به‌سه‌ری دا ﴿فَدَّحَاطَ اللَّهُ بِهَا﴾ بیگومان خوا ناگای له‌هه‌موویانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا هم‌میشه ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَلَوْ قَاتَلَ كُفَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌گه‌ر نه‌وانه‌ی کافر جه‌نگیان له‌دژتان بکر دایه ﴿لَوَلَوْ الْأَذْبُرُ﴾ بیگومان (تیک ده‌شکان و) هه‌لده‌هاتن ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوت﴾ پاشان ده‌ستیان نه‌ده‌که‌وت ﴿وَلِيَا وَلَا نَصِيرًا﴾ هیچ دوست و پشتیوانیک ﴿سُنَّهَ اللَّهِ الَّتِي﴾ نه‌وه‌یاسا و باوی خوا یه ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِ﴾ که‌بیگومان پیشتیش هه‌رو ابووه ﴿وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ قه‌ت نابینیت باو و یاسای خوا هیچ گویرانیکی به‌سه‌ردا بیت ﴿

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ
 بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾
 هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا كُرْهُ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَالْهَدْيِ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ، وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ
 مُؤْمِنَاتٌ لَمَّا تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فَوَصَّيْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةً
 بَغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خواتہ و زاتہ یہ ﴿كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكَ﴾ کہہ دستہی تہوانی (کافران) لہ تئوہ کؤتا کرد ﴿وَأَيْدِيكَ عَنْهُمْ﴾ دستہی تئوہ شی لہوان (کؤتا کرد بہر نیکہ و تنی خودہ بیبہ) ﴿بِظَنِّ مَكَّةَ﴾ لہ ناو جہر گہی مہ ککہدا ﴿مِن بَعْدِ﴾ لہ باش تہوہی ﴿أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ تئوہی بہ سہر تہواندا زال کرد ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وہ خوا بہ ہر چی تئوہ دہیکہن بینایہ ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ہر تہوان (مہ ککہیہ کان) بوون کافر بوون ﴿وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وہ پریگری تئوہیان کرد (لہ زیارہتی) مز گہوتی حہرام (کہ عہی پیروز) ﴿وَالْهَدَىٰ مَعَكُوفًا﴾ وہ (نہ یانہیشت) قوربانیہ و ہستیتراوہ کان (لہ خودہ بیبہدا) ﴿أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّةً﴾ بگاتہ شوینی سہر برینی خوی ﴿وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّامِعَاتُ﴾ (خواتی دہ کردن بہ سہر مہ ککہدا لہو سالہدا) تہ گہر بیوا و نافر تانی ئیماندار نہ بوایہ (لہ ناو کافرانی مہ ککہدا) ﴿لَتَعْلَمُوهُمْ﴾ کہ تئوہ نہ تان دہناسین ﴿أَنْ تَطَّوُّوهُمْ﴾ پیتان پیدادہنان (دہتان کوشتن) ﴿فَصَصِّبْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةً﴾ جابہ ہویانہ وہ توشی تاوان دہ بوون ﴿بِعَدْرِ عَمْرٍ﴾ بی تہوہی بزائن ﴿لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ تاخوا بیخاتہ بہر بہ زہی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ تہو کہ سہی کہ خوی دہیہوی ﴿لَتُؤْتِيَهُنَّ اللَّهُ﴾ بہ لام تہ گہر (ئیمانداران و کافران لہ مہ ککہدا) لہیہ کتر جیابوونایہ تہوہ ﴿لَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بینگومان بی باوہرہ کانیا نمان سزادہدا ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزادانیکی سہخت ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾ کاتیک تہوانہی بی باوہرن دہمار گیریان خستہ دلپانہوہ ﴿حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ کہ دہمار گیری نہ فامی یہ ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ جا خواش دلنپایی و نارامی خوی ناردہ خواروہ ﴿عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو پیغہ مہر ﴿وَأِيمَانُ الَّذِينَ﴾ ﴿وَأَلَزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى﴾ وہ باوہر دانی پابند کرد بہووشہی (لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ) وہ ﴿وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾ وہ تہوان بہووشہیہ شیاو تر بوون و خواوہنی بوون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وہ خوا بہ ہمووشتیگادار و زانایہ ﴿لَقَدْ﴾ سویند بہ خوا بینگومان ﴿صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ﴾ خواتہ و خوہی کہ پیغہ مہرہ کہی دیبوی بہ راستی گیرا و ہینایہ دی ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ کہ (ووتبوی) دلنپابن دہ چنہ ناموز گہوتی حہرام (کہ عہی پیروز) ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ بہوویستی خوا ﴿ءَامِينَ﴾ بہ نارامی و بی ترس ﴿مُحَلِّقِينَ رُءُوسَهُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ سہر تان ناشیوہ یان کورتان کرد تہوہ ﴿لَا تَخَافُوتُمْ﴾ (لہ دوزمن) ناترسن ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ جائہوہی (خوا) دہیزانی تئوہ نہ تان دہزانی (کہ خیر لہر نیکہ و تن دایہ) ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہ (چونہ مہ ککہ) پریاری داوہ ﴿فَتَحَاقَبَ﴾ سہر کہوتیکی نزیک (بو تئوہیہ کہر نیکہ و تنی خودہ بیبہیہ) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خواتہ و زاتہ یہ کہ پیغہ مہرہ کہی ناردوہ ﴿بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ بہریتموننی و نایینی راستہوہ ﴿يُظَاهِرُهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ تا بہ سہر ہموو و ریبا زیکدا زالی بکات ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ تہنہا خوا بہسہ کہ شاہید بیت لہ سہر تہمہ ﴿

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
 تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
 فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
 الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَكَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
 عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٩﴾

سورة الحجرات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا
 أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
 لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ آمَنُوا
 اللَّهُ قُلُوبُهُمٌ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحمہمد ﷺ پیغہمبہری خواہہ ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ ئەو (باوہردار)انہش کہلہ گہلیدان
 ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ بہرامبہر بی باوہران توندو تیژن و ﴿رَحِمَاءٌ بَيْنَهُمْ﴾ لەنیوان خویناندا بہ بہزہیین ﴿تَرَاهُمْ
 رُكَّاعًا سَاجِدًا﴾ دەیان بینی (ہہمیشہ) لە کورنوش و سوژدہ بردندان ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 داوای فہزل و پزہمانندی خودا دەکن ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانہیان لە ناو چاوانیاندا دیارہ ﴿مِنْ أُنْزُرِ
 السُّجُودِ﴾ بہہوی زور سوژدہ بردن (یانہوہ) ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ جائئو (ہاوہلہ بہرینانہ) ئەوہ
 نمونہ و صیفہیان بوو لە تہوراتدا ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وہ نمونہ و صیفہیان لە ئینجیلشدا
 ﴿كَرَجٍ أَخْرَجَ شَطْرَهُ﴾ وەك رپوہك و كشتوكالینك وایہ چہ کہرہی دہر کرد بیئت (سہوز بووبی)
 ﴿فَتَأْتِرُهُمْ فَاتَّخَفَتُمْ عَلَيْهِمْ﴾ ئەمجا چہ کہرہ کہی بہہیز کرد بی و قاییم بوو بی ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُرَّتِهِ﴾ جالہسہر
 لاسکی خووی رینك وہستایی ﴿يُعِجِبُ الزُّرَّاعَ﴾ (ئہوئندہ جوان بی) جوتیارہ کانی سہرسام کرد بی
 ﴿لِيُعْظِيَهُمُ الْكُفَّارَ﴾ تا بہ (زور بوونی) ہہوہ لانی داخ و مہراق بدا بہ کافران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا بہلینتی
 داوہ ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ بہوانہیان کہ باوہریان ہیناوہ و کردہوہی چاکہیان کردوہ
 ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ بہ لیبوردن و پاداشتی گہورہ (کہ بہہشتہ) ﴿۱۵﴾

سورہتی ﴿الْحَجْرَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوای بہخشندہی میہرہبان
 ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەو کہسانہی کہباوہرتان ہیناوہ ﴿لَا تَقْدِرُوا﴾ پشش مہ کہون (لہ ہیچ
 کاروبریاریکدا) ﴿بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ لەخواو پیغہمبہرہ کہی ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ و لەخوا بترسن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا بیسہری زانایہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەو کہسانہی
 باوہرتان ہیناوہ ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ﴾ دہنگتان بہرز مہ کہنہوہ ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ بہسہر دہنگی
 پیغہمبہردا ﷺ ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ وہ بہدہنگی بہرز قسہی لە گہل مہ کہن ﴿كَيْفَ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
 وَهَكَذَا دَنُوكُمْ بِرُكُوعِكُمْ﴾ نہوہ کو کردہوہ کانتان بہتال بیستہوہ
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ و خوشتان ہہستی پی نہ کہن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئەوانہی ﴿يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ﴾
 دہنگیان نرم دە کہنہوہ ﴿عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ لەخزمہتی پیغہمبہردا ﷺ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ ئەو کہسانہن
 ﴿أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلینانی زاخا داوہ وپاکی کردوہتہوہ ﴿لِلنَّبِيِّ﴾ بۆ تہقوا وخواناسین
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گہورہیان بۆ ہہیہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئەو
 کہسانہی ﴿يَبَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ لە دہرہوہی زورہکان بانگت دە کہن (ئەی موحمہمد ﷺ)
 ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور بہیان نہ فامن و تی ناگہن ﴿۱۶﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن
 تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِيبُكُمْ عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾
 وَأَعْمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
 إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ﴿٧﴾
 فَضَلَّآ مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَآئِفَتَانِ
 مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ آقَتَتُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا إِن بَغْتِ إِحْدَاهُمَا
 عَلَى الْأُخْرَى فَقَتِلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَقَى إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَآتَتْ
 فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَكُم مِّن قَوْمٍ
 عَسَى أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّن نِّسَاءٍ عَسَى أَن يَكُنَّ خَيْرًا
 مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللُّقَبِ بِيَسْسِ الْأَسْمَى
 الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا﴾ خوقئه گهر چاوه‌روانیان بگردایه ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ﴾ تاده‌رِوشتیته دهره‌وه بو لایان ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ نه‌وه چاکتر بوو بویان ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوالیئورده‌ی میهره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبِيٍّ﴾ نه‌گهر گونا‌هکاری هه‌والیئکی گرنگی هینا بو‌تان
 ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ نه‌وه لی‌ی بکولنه‌وه (تاروون بیته‌وه) ﴿أَنْ تُصِيبُوا﴾ نه‌وه‌ک زیان بگه‌یه‌نن ﴿فَقَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾
 به‌خه‌لکیک به‌نه‌زانین ﴿فَتَضَيُّحُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ تَادِمِينَ﴾ نه‌وسا په‌شیمان بن له‌وکاری که کردو‌تانه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ زور چاک بزائن ﴿أَنْ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ که بیگومان پیغه‌مبه‌ری خواله ناوتاندا‌یه
 ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ﴾ نه‌گهر به‌گویی نیوه‌ی بگردایه ﴿فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمَمِ﴾ له‌زوریک له‌کاره‌کاندا ﴿لَعَلَّكُمْ﴾
 تووشی نار‌ه‌حته‌ی ده‌بوون ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به‌لام خوا ﴿حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ﴾ تیمانی لاتان خوشه‌ویست
 کردووه ﴿وَوَزَّنَنِي فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه‌له‌دلناندا (شیرین و) رازاوه‌ی کردووه ﴿وَكَرِهَ إِلَيْكُمْ﴾ وه‌بیزراوو
 ناشیرینی کردووه له‌لاتان ﴿الْكَفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ﴾ بی باوه‌ری و تاوان و سه‌رپیچی فرمانی خوا
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾ ههر نه‌وانه‌ن شار‌ه‌زاو له‌سه‌ر ریازی راستن ﴿فَضَلَّكُمُ اللَّهُ وَبَعَثَ﴾ (نه‌وه)
 به‌خشش و نیعمه‌تیکه له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ خواش زانا و دانابه ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گهر دوو کومه‌ل له‌تیمانداران ﴿أَقْتَتَلُوا﴾ دژ به‌به‌کتر جه‌نگیان کرد ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾
 نه‌وه له‌نیوانیندا ناشته‌وایی بکه‌ن ﴿فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا﴾ نه‌مجا نه‌گهر کومه‌لیکیان ده‌ست دریزی
 و سه‌ر که‌شی کرد ﴿عَلَى الْأُخْرَى﴾ بوسه‌ر کومه‌لیکی تریان ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي نَدِيٍّ﴾ نه‌وه نیوه (نه‌ی موسولمانان)
 دژی نه‌وه‌یان بجه‌نگن ده‌ست دریزی ده‌کات ﴿حَتَّى تَقَى﴾ تاده‌گهر پسته‌وه ﴿إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾ بو فرمانی
 خوا (ملکه‌چی فرمانی خوا ده‌بی) ﴿فَإِن قَاتَلْتُمْ﴾ نه‌مجا نه‌گهر گه‌رایه‌وه ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ نه‌وسا
 له‌نیوانیندا ناشته‌وایی بکه‌ن ﴿بِالْعَدْلِ وَالْإِقْطِطِ﴾ به‌داد گه‌رانه و راست و دادپه‌روه‌ر بن (له‌نیوانیندا)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ دادپه‌روه‌رانی خوش ده‌وی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾
 بیگومان ته‌نجا باوه‌رداران برای به‌کترن ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَرْبَعِكُمْ﴾ که‌واته له‌نیوان دوو براتاندا (نازاوه
 هه‌بوو) ناشته‌وایی بکه‌ن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تاره‌حمتان پی‌بکات ﴿يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا يَسْخَرُونَ قَوْمًا قَوًّا﴾ باهیچ کومه‌له‌ه‌پاویک گالته
 نه‌که‌ن به‌کومه‌لیکی تریان ﴿عَسَى أَنْ يَكُونُوا﴾ ره‌نگه گالته پی‌کراوه‌کان ﴿خَيْرًا لَّكُمْ﴾ له‌گالته‌که‌ره‌کان
 باشترین (لای خوا) ﴿وَلَا يَسَاءَنَّ مِنْكُمْ﴾ وه‌ژنانیک گالته نه‌که‌ن به‌ژنانیکی تر ﴿عَسَى أَنْ يَكُونَ﴾ ره‌نگه
 ثافه‌ته گالته بیکراوه‌کان ﴿خَيْرًا لَّكُمْ﴾ له‌ثافه‌ته گالته‌که‌ره‌کان باشترین (لای خوای گه‌وره)
 ﴿وَلَا تَمُرُّوا أُنْفُسَكُمْ﴾ تانه وته‌شه‌ر له‌به‌کتری مه‌ده‌ن (له‌نیو خوتاندا) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ ناوو ناتوره
 له‌به‌کتری مه‌نین ﴿بِئْسَ الْأَسْمَاءُ الْفُسُوقُ﴾ نای چهند خرابه‌ناو بردنی که گونا‌هه (به‌موسلمان بلیت
 کافر، یان داوین بیس) ﴿بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ پاش باوه‌ر هینان ﴿وَمَنْ لَرِيْبٌ﴾ جا نه‌وه‌ی په‌شیمان نه‌بیته‌وه
 ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه‌وه نه‌وانه ههر خویان سه‌مکارن ﴿﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ
 إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
 يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
 تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
 شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَدَّرُ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ * قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن
 قُولُوا أَسْمَأْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾
 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
 وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَعْمَلُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُونَ
 عَلَيْكَ أَن أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُم بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ
 عَلَيْكُمْ أَن هَدَاكُمْ لِلْإِيْمَنِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
 غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئەو کە سانی باوەرتان هیتاوە ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ خۆتان لە زۆر نیک لە گومانەکان بپاریزن ﴿إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ چونکە بەراستی هەندیک لە گومانەکان تاوانن ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ سیخوری مە کەن (بەدوای نائەواوی بە کتر دە مە گەرتن) ﴿وَلَا يَغْتَابَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ لە باشملە بە خراپە باسی بە کتری مە کەن ﴿أَلَيْسَ لَكُم مَّا فِي آيَاتِنَا كَامِلٌ لَّئِيَّاهُ خُوشِعٌ﴾ ئە ی ئەو کە سانی باوەرتان هیتاوە ﴿فَكَرَهُمُوهُ﴾ بیگومان قیزتان لە ی دیتەووە و پیتان ناخۆشە ﴿وَأَتُوا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خواتەو بە گیراکەری بە بەزەبی یە ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خەلکینە ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ بیگومان تێمە دروستمان کردوون ﴿مِن دَکَرٍ وَأُنثَى﴾ لە نیر و مێ یە ک ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ﴾ وە کردومانن ﴿شُعوبًا وَقَبَائِلَ﴾ بە چەند گەل و هۆزیکەوہ ﴿لِتَعَارَفُوا﴾ تایە کتری بناسن ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بەراستی بەرێزتر پیتان لای خوا ﴿أَقْدَرُكُمْ﴾ ئەو کە سە تانە زیاتر لە خودا دەر سیت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بیگومان خواتانای ئاگادارە ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّنَّا﴾ عەر بە دە شتە کە کان ووتیان باوەرمان هیتاوە ﴿قُلْ لَّئِيَّاهُ خُوشِعٌ﴾ ئە ی مو حە مە دە ﴿تَعَالَى﴾ بلی باوەرتان نە هیتاوە ﴿وَلَكِن قُولُوا ءَأَسْمَأُ﴾ بە لکو بلین موسلمان بوین (بە سەر زارە کی) ﴿وَلَمَّا بَدَحْنَا لَإِبْرَاهِيمَ فِي قَوْلِهِ﴾ چونکە هیتا باوەر نە چو و تە ناو دلە کاتانەوہ ﴿وَإِن نُّطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خۆ ئە گەر گوێر ایه لێ خوا و پیغە مبه رە کە ی بن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سَمِيًّا﴾ هیچ لە (باداشتی) کردووە کاتان کە م ناکاتەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بەراستی خوا الیوردە ی میهرە بانە ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بیگومان ئیماندارانی راستە قینە ئە وانەن ﴿ءَأَمَّنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کە باوەر پان هیتاوە بە خوا و پیغە مبه رە کە ی ﴿لَّئِيَّاهُ خُوشِعٌ﴾ پاشان دوو دل نە بوون (لە ئیمانە کە یاندا) ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ وە بە مال و گیانیان تیکۆ شانیان کردووە ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لە پیتا و ریبازی خوادا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هەر ئە وانەن راستگو یان ﴿قُلْ أَتَعْمَلُونَ اللَّهَ﴾ ئە ی مو حە مە دە ﴿بَلَىٰ تَأْيِئُوا خُوشِعٌ﴾ بلی تایا ئیوہ خوا ئاگادار دە کەن ﴿بِذُنُوبِكُمْ﴾ لە تاییبە کە تان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ لە کاتیکدا خوا ئاگادارە و دە زانی ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ بە هەر چی لە ئاسمانە کان و زەوی دایە ﴿وَاللَّهُ يَكُلُّ شَيْءًا عَالِمٌ﴾ وە خوا بە هەموو شتیک زانایە ﴿يَمُنُّونَ عَلَيْكَ﴾ ئەو کە سانی منەت دە کەن بە سەر تودا (ئە ی مو حە مە دە) ﴿أَن آسَلَمُوا﴾ کە موسلمان بوون ﴿قُلْ لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ﴾ تۆش بلی منەتی موسلمان بوونی خۆتان بە سەر مندا مە کەن ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾ بە لکو خوا منەت دە کات بە سەر ئیوہ دا ﴿أَن هَدَّكُمْ لِلَّيْمَنِ﴾ کە رینموونی کردوون بۆ باوەر هیتان ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر ئیوہ راستگو ن (کە ئیماندارن) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بەراستی خوا دە زانی ﴿غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نھیتی ئاسمانە کان و زەوی ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ يَّمَانَعَمَلُونَ﴾ وە خوا بینایە بە هەر کردووە یە کە ئیوہ دە ی کەن ﴿

سورة القاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ١ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ٢ أَمْ ذَامِنًا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ
رَجْعٌ بَعِيدٌ ٣ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
حَفِیْظٌ ٤ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْحٍ ٥
أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ٦ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَواسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیْجٍ ٧ تَبَصَّرَةٌ وَذَكَرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ
مُنِيبٍ ٨ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ٩ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ١٠ رِزْقًا
لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ
لُوطٍ ١٣ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبَعِّعُ كُلُّ كَذَّبِ الرُّسُلِ فَحَقَّ وَعِيدِ
١٤ أَفَعِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ١٥

سوره‌تی ﴿ق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهربان

﴿ق﴾ به (قاف) ده‌خوندرتته‌وه، مانا‌که‌ی تهنها خوا ده‌یزانی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَاللَّهُ إِنْ أَلْمَجِدُ﴾ سویند به‌قورئانی به‌رزو به‌ریز (تو نیر در اوی خوی ئهی موحه‌مه‌د ﴿وَاللَّهُ﴾ ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ﴾ به‌لام (بن باوه‌ران) سه‌ریان سوپ‌ماوه ﴿أَنْ جَاءَهُمْ مُّذَرُّهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌پیغه‌مه‌ریکی ترسینه‌ریان بۆ هاتوه له‌خویان ﴿فَقَالَ الْكُفْرُونَ﴾ جابن باوه‌ران ده‌یان ووت ﴿هَذَا نَسِيءٌ مِّمَّنْ لَمَّا كَانَتْ أُمَّرٌ مَّرِيحٌ﴾ بووین به‌خۆل (چۆن زیندو وه‌بینه‌وه) ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾ ئه‌وه گه‌رانه‌وه‌یه‌کی دووره و نابن ﴿فَدَعَلِمْنَا﴾ بینگومان ئیمه ده‌زانین ﴿مَا تَقْضُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ زه‌وی چهندی له‌لاشه‌یان ده‌خوات (هیچیمان لی وون نابن) ﴿وَعِنْدَنَا كَنْزٌ حَفِظْتُ﴾ په‌راویکیشمان لایه‌که‌ پاریزه‌ری هه‌موو شتیکه ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ﴾ (زیندو بوونه‌وه دوورنی به) به‌لکو ئه‌وان باوه‌ریان به‌قورئان نه‌کرد ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بۆیان هات ﴿فَهَرَفُوا بِأَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ بۆیه ئه‌وان له‌ناو کاریک‌ی تیکه‌ل و بینکه‌لدان ﴿أَفَأَنْتُمْ أَنْظِرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَهِنَّ﴾ ده‌ی ئایا سه‌رنجی ئه‌و ئاسمانه‌یان نه‌اده که له‌سه‌ریان‌ه‌وه‌یه ﴿كَيْفَ بَيَّنَّهَا وَرَبَّهَا﴾ چۆن دروستمان کردوه و پازاندومانه‌تسه‌وه ﴿وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ وه‌هیچ درزو که‌لیتیکی تیندانی به ﴿وَالْأَرْضُ مَدَدَتْهَا﴾ زه‌ویشمان پراختسوه ﴿وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوِیْ﴾ چهنده‌ها شاخی دامه‌رز اومان تیدا داناوه ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا﴾ رواندومانه تیشیدا ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بِهَيْجٍ﴾ هه‌موو جوړ رووه‌کیکی جوان ﴿بَصْرَةً وَذَكَرَى﴾ تا به‌ر چا وروونی و په‌ندو بیرخه‌روه بیت ﴿لِكُلِّ عِبْدٍ مُّنِيبٍ﴾ بۆ هه‌موو بنده‌یه‌کی ته‌وبه‌کارو گه‌راوه بۆ لای خوا ﴿وَوَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه باراندومانه ﴿مَاءً مُّبَارَكًا﴾ بارانیک‌ی به‌پیت و فه‌ر ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ﴾ جابه و بارانه‌رواندومانه ﴿جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ﴾ باخات و دانه‌وینله (ی ئه‌و کشتو کالانه‌ی) که‌در وینه‌ده‌کرین ﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾ هه‌روه‌ها دارخورمای به‌رزو بلند ﴿لَهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ﴾ به‌هیشووی تیک په‌ستراوه‌وه ﴿رَوْحًا لِلْعِبَادِ﴾ (تایته) پزق و رۆزی بۆ بنده‌کان ﴿وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾ هه‌ر به‌و بارانه‌زه‌وی مردو (ووشک) ده‌بو زینینه‌وه ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ زیندو کردنه‌وه (ی مردوانیش) هه‌ر به‌و شیوه‌یه ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ﴾ پیش ته‌مانیش باوه‌ریان نه‌هینا (به‌پیغه‌مه‌ره‌کانیان) ﴿قَوْمٌ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّیْسِ وَتَمُودُ﴾ گه‌لی نووح و خاوه‌ن چال و بیره‌کان و (گه‌لی) سه‌موود ﴿وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَآخُن لُوطٍ﴾ وه‌گه‌لی عادو فیرعون و گه‌لی لوطیش ﴿وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُبَّعٍ﴾ هه‌روه‌ها خاوه‌ن باخاته‌چرو پره‌کان و گه‌لی توبه‌عیش ﴿كُلُّ كَذَّبَ الْأَرْسُلِ﴾ هه‌ر هه‌موویان باوه‌ریان نه‌هینا به‌پیغه‌مه‌ره‌کانیان ﴿حَقِّي وَعَيْدِ﴾ بۆیه هه‌ره‌شه‌ی (من له‌دزیان) هاته‌دی ﴿أَفَعِيبَاتٍ بِالْحَقِّ الْأَوَّلِ﴾ جانا یا ئیمه له‌دروستکردنی به‌که‌م جاردا ده‌سته‌وسان بووین (تانه‌توانین زیندووتان بکه‌ینه‌وه)؟! ﴿بَلْ هُمْ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو ئه‌وان ﴿فِي لَبْسٍ مِّنْ حَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ له‌گو‌ماندان له‌دروست بوونه‌وه‌یه‌کی سه‌ر له‌نوی ﴿

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُمَّا تَوْسُوسٌ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
 مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذِ تَلَقَى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
 قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
 الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
 يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
 ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
 عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ * قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْتَهُ
 وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
 إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾
 يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزُلِفَتِ
 الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ
 ﴿٣٢﴾ مَّنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا
 فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ
 كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
 مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
 وَأَدْبَرَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ
 ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
 نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ
 عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
 وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الدَّارِ الْاٰتِيَاةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّرِيكَ ذُرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَمَلِكِ وَقِرَا ﴿٢﴾ فَالْجَدْرِيكَ يُسْرًا ﴿٣﴾
 فَالْمَقْسِمَاتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

﴿وَكُرْهُمُ أَهْلًا كَمَا قَبْلَهُمْ مِّن قَوْمٍ﴾ و ہ پیش ئمان گہل و چینی زورمان لہناوبرد ﴿هُرَّأَشِدُّ مِنْهُمْ بَطَشًا﴾ کہئہوان
 لہمانیش بہہیزتر بوون ﴿فَتَقَبَّوْا فِي اللَّيْلِ﴾ خو شاران و وولاتانیاں پشکنیوہ و گہراوون ﴿هَلْ مِنْ مَّحِصٍ﴾
 ئایا ہیچ پہنا گایہک ہہبوو (بویان لہمردن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا﴾ بیگومان لہم (باسہدا)
 پہندو ناموزگاری ہہیہ ﴿لَمَن كَانَتْ لَهُ قَلْبٌ﴾ بو کہسیک خاوہن دلئیکی (زیندو بیت یان ژیری)
 ﴿أَو أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوشَيْهٍ﴾ یاگوئی بگری (بو قورٹان) و بیریشی لہ لای بیت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سویند
 بہخوا بیگومان دروستمان کردوہ ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانہکان و زہوی و ہہرچی لہ
 نیوانیاندایہ ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لہ شہش رورڈا ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ عُوبٍ﴾ و ہ ہیچ ماندو بوونیکمان تووش
 نہبوو ﴿فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَفُولُونَ﴾ کہواتہ (ئہی موحمہمد ﴿ص﴾) خو گربہ بہرامبہرئہو (قسہ نابہجی
 یانہ) کہدہیلین ﴿وَسَيَحِبَّ حِمْدَ رَبِّكَ﴾ بہستایشی پہرورہدگارت تہسیبحات بکہ ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾
 پیش ہہلہاتنی خوور و ﴿وَقَبْلَ الْعُرُوبِ﴾ پیش ئاوا بوونیشی ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبَّحَهُ﴾ و ہ لہ بہشیک
 لہشہودا ستایشی پہرورہدگارت بکہ ﴿وَأَذْبَرَ السُّجُودِ﴾ و ہ لہباش نوئزہکانیش ﴿وَاسْتَمِعَ يَوْمَ﴾ و ہ
 گوئی بگرہ لہرورژیکدا ﴿يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ جار دہریک لہسویتئیکی نزیکہوہ بانگ دہکات ﴿
 يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ رورژی کہ نہعرہتہیہک (دہنگئیکی گہورہی ترسناک) بہراستی دہبیستن
 ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ ئہو رورژہ رورژی ہاتنہدہرہوہیہ (لہ گورہکان) ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُ﴾ بیگومان
 ہہر ئیمہین دہرتین و دہشمرتین ﴿وَالْيَتَا الْمُصِيرُ﴾ گہرانہوہش ہہر بولای ئیمہیہ ﴿يَوْمَ تَشْقُقُ
 الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ رورژیک دیت زہوی لہئاست ئہوانہ (ی مردوون) قلیش دہبات ﴿سِرَاعًا﴾ بہپہلہ (دیتہ
 دہرہوہ) ﴿ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيَّاسِيرٌ﴾ ئہو کوکر دنہوہ بہلای ئیمہوہ ئاسانہ ﴿تَحْنُ أَعْلَامُهُمْ يَتُولُونَ﴾ بیگومان
 ئیمہ ئاگادارین بہوہی کہدہیلین ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾ تو دہسہلات بہسہریانانئییہ ﴿فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ
 مَنْ﴾ کہواہیہ تو بہم قورٹانہ ناموزگاری ئہو کہسہ بکہ ﴿بِحَافٍ وَعِيدٍ﴾ کہ لہہرہشہی من دہترسی ﴿

سورہ قی ﴿الذَّارِيَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہخشندهی میہربان

﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرَّوًا﴾ سویند بہو بایانہی کہ زور شت پرژو بلاودہ کہنہوہ بہ بلاوکردنہوہ ﴿
 فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا﴾ ئہمجا سویند بہو ہہورانہی کہ ہہلگری بارانن ﴿فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا﴾ ئہمجا سویند
 بہو کہشتیانہی کہ بہئاسانی دہگہرین (لہ ناو دہریادا) ﴿فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا﴾ ئہمجا سویند بہو
 فریشتانہی کار دابہشکہرن ﴿إِنَّمَا وَعْدُونَ لَصَادِقٍ﴾ بیگومان ہہر بہلئینی کہ بیتان دہدری راستہ ﴿
 وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ﴾ و ہ بہراستی (رورژی) پاداشت و تولہ پوودہدات ﴿

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۗ إِنَّكُمْ لِنِ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۙ ۝۸ يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ
 أَفَكَ ۙ ۝۹ قَبْلَ الْخَرَّصُونَ ۙ ۝۱۰ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۙ ۝۱۱ يَسْأَلُونَ
 آيَانَ يَوْمِ الدِّينِ ۙ ۝۱۲ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۙ ۝۱۳ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ
 هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۙ ۝۱۴ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
 ۙ ۝۱۵ آخِذِينَ مَاءً مَّاتَهُمْ رَبُّهُمْ بِهِ تَهْتَمُّ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۙ ۝۱۶
 كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۙ ۝۱۷ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۙ ۝۱۸
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۙ ۝۱۹ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
 لِّلْمُوقِنِينَ ۙ ۝۲۰ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۙ ۝۲۱ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 وَمَا تُوعَدُونَ ۙ ۝۲۲ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
 تَنْطِقُونَ ۙ ۝۲۳ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۙ ۝۲۴ إِذْ
 دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۙ ۝۲۵ فَرَاغَ إِلَى
 أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينَ ۙ ۝۲۶ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَتَأْكُلُونَ
 ۙ ۝۲۷ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۙ ۝۲۸ قَالُوا لَا تَحْزَنْ وَبَشِّرْهُ بِغُلَامٍ عَالِمٍ ۙ ۝۲۹
 فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَاقَةٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
 ۙ ۝۳۰ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۙ ۝۳۱

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْحُبُكِ﴾ و هسویند به ناسمانی خاوهن ریځگای زور (خاوهن جوانی و رینک و پینکی) ﴿إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ﴾ بیگومان ټیوه له قسه و گوفتاری جیواوزدان ﴿يُؤْفِكُ عَنْهُ مِنَ الْأُفْكِ﴾ ټهو کهسه لاده دریت له ټیمان که لادراوه (چونکه خوی گومراهه) ﴿فَقُلِ الْخُرُوصُ﴾ دهک به کوشت چن ټهو دروزنانه (و نه فرینان لی بی) ﴿الَّذِينَ هُمْ﴾ ټهوانه کهسانینکن ﴿فِي عَمْرٍو سَاهُونَ﴾ له گیزاوی نه زانیدا بی ټاگان (له هه موو شت) ﴿يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الْآزْمِ﴾ (به گالتهوه) ده پرسن که ی روزی دوا بی دیت ﴿يَوْمَ هُمْ﴾ روزینک (سزا ده درین) که ټهوان ﴿عَلَى النَّارِ يُصْعَقُونَ﴾ به ناگری دوزخ ده سوتینین ﴿ذُؤُوفٍ فَتَنَتْكُمْ﴾ (بیان ده ووتریت) سزا که تان بچه ژن ﴿هَذَا الَّذِي﴾ ټه مه ټهو (سزایه) ﴿كُتِبَ بِهِ تَسْتَعْجَلُونَ﴾ (به گالتهوه) به پهله داواتان ده کرد ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگومان پاریز کاران و له خواتر سان ﴿فِي حَتِّبٍ وَعُيُونٍ﴾ وان له باخات و کنهاری سه رچه شمه ی ره واندا ﴿أَخْيِرِينَ مَاءَ الْآخِرِ رُهُمْ﴾ ټه وهی خوا بی داوون و هری ده گرن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مَحْسِنِينَ﴾ (چونکه) بیگومان ټهوان له وهو پیش چا که کار بوون ﴿كَانُوا أَقْبِلًا مِّنَ اللَّيْلِ﴾ ټهوانه که مینک له شه ودا ﴿مَا يَهْجَعُونَ﴾ ده خه و تن (ټهوی تری شه و نوژیان ده کرد) ﴿وَيَا لَأَسْحَارٍ هُمْ يَسْتَعْمِرُونَ﴾ و له به ره بیاناندا داوای لیخو شبوونیان ده کرد ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ﴾ وه له مال و دارایی یاندا ﴿حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بو (هه ژاری) داوا که رو داوانه که مافی خو یان هه بوو ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّمُؤْمِنِينَ﴾ وه له زه ویدا به لگه و نیشانه هیه بو باوه پرداران ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ﴾ وه له خودی خو شتاند (به لگی زور هیه) ﴿أَفَلَا بُصِرُونَ﴾ دهی نایا بو وورد نابنه وه و سه رنج نادهن ﴿وَفِي السَّمَاءِ رُزُقُهُمْ وَمَا تَوَدُّونَ﴾ و هرزق و روزی ټیوه و ټهو به ټینانه ی پیتان ده دری له ناسمانه ﴿تَوَرَّتِ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جا سویند به په وه ره دگاری ناسمان و زهوی ﴿إِنَّهُ لَحَقُّ﴾ بیگومان ټه وه (ی باسکرا) هه ق و راسته ﴿مِثْلَ مَا أَنْكُرُ تَطْفُونَ﴾ به وینه ی ټهو قسانه ی خو تان ده یکن ﴿هَلْ أَنْتَ﴾ نایا پیت گه شتوه ﴿حَدِيثٌ صَافٍ إِتْرَاهِمَ الْمُكْرَمِينَ﴾ به سه هاتی میوانه ری زداره کانی ټیبراهیم ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ کاتی چوونه لای ټیبراهیم و ﴿فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ ووتیان سلاو (ټه ویش) ووتی سلاو له خو تان ﴿قَوْمٌ مُّسْكِرُونَ﴾ (ټیوه) که سانینکی نه ناسراوون ﴿فَرَّغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ جا خیرا چوو بو لای خیزانه که ی ﴿فَجَاءَ بِعِجْلِ سَمِينٍ﴾ ټه مجا گویره که یه کی قله وهی (به برزای بو یان) هیتا ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ﴾ وه نزیکی کرده وه لیان (به لام نه یان خوارد) ﴿قَالَ أَتَأْكُلُونَ﴾ ووتی ټه وه ناخون؟ ﴿فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ ټه و سالیان تر سا ﴿قَالُوا لَاحْتَفَ﴾ ووتیان مه تر سه (ټیبه نیردراوی خواین) ﴿وَيَسَّرَ لَهُ بِعَلْمِ عَلِيمٍ﴾ وه مز گیتیان بی دا به کورینکی دانا (که ټیسه حاقه) ﴿فَأَقْبَلَتِ أَمْرَانَهُ فِي صَرْوَةٍ﴾ جازنه که ی قریوه یه کی کرد و هات ﴿فَصَكَّتْ وَجْهَهَا﴾ وه دای به روومه تی خویدا (وهک باووی ژنان) ﴿وَقَالَتْ عَجْرٌ عَقِيمٌ﴾ وه ووتی پیره ژنیکه نه زوک (چون مندالی ده بی) ﴿قَالُوا أَكَيْدًا قَالَ رَبُّكَ﴾ (فریشته کان) ووتیان به روه ردگارت وای فهرمووه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان هه رخوا کار به جی ی زانایه ﴿

* قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا
 فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أُرْسِلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
 مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ
 فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أُرْسِلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَلِيحَ
 الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَدْرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلاَّ جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾
 وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُم تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
 فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْقَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ
 وَمَا كَانُوا مُتَّصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
 فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ
 فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾
 وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكَ أَيُّهَا الْمُرْسُؤُنُ﴾ (نیراهیم) ووتی: چیتان پی سپیدراوه ئه‌ی نیراوانی خوا ﴿قَالُوا إِنَّا
 أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بیگومان نیمه نیراواوین بو سهر گه‌لی تاوانباران ﴿لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَحَاشَةً مِّنْ
 طِينٍ﴾ بوئه‌وی بیارینین به سهریابندا به‌رد له گلی سوروهه کراوی ﴿سُومَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾
 نیشانه کراو له لایه‌ن به‌روه‌رد گارتوهه بو له سنوور دهرچوان ﴿فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌مجا
 ههرچی بوو لهو (شاره‌ی لوط) داله برواداران دهرمان کردن ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾
 وه نامندی تیبدا بیجگه له‌یه‌ک مالی موسلمان نه‌بیت (ئه‌ویش مالی لوط بوو) ﴿وَتَرَكَاهُمْ أَهْلًا
 آيَةً﴾ وه‌بند و نیشانه‌یه کمان تیدا به‌جی هیشت ﴿لَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ بوئه‌وانه‌ی که له سزای
 به تازار دهرسن ﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ﴾ هه‌روه‌ها له‌به‌سهر هاتی مووسادا (چهند به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه)
 کاتی که ناردمان ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ بو لای فیرعه‌ون به‌به‌لگه‌ی روون و ناشکراوه ﴿فَقَوْلًا
 بَرْكِيهٖ﴾ فیرعه‌ونیش روی وهرگیرا و سهرپیچی کرد به‌هوی ده‌سه‌لانه‌که‌یه‌وه ﴿وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَجْثُونُ﴾ وه
 ووتی: (مووسا) جادوو گه‌ره یان شیته ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ﴾ نیمه‌ش خوی و له‌شکره که‌یمان گرت
 ﴿فَبَدَّلَ لَهُمْ فِي آيَةٍ﴾ و فریمان دانه ناو دهریاوه ﴿وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ که‌ئه‌و شیایوی لومه کردن بوو ﴿وَفِي
 عَادٍ﴾ وه له‌گه‌لی عاددا به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ کاتی که ناردمانه سهریان ﴿الْبَحِّجَ الْعَقِيمَ﴾
 بای (گهرمی توندی) بی خیر ﴿مَا تَذُرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ﴾ به‌سهر ههر شتیکدا برؤیشتایه‌وازی لی
 نه‌ده‌هینا ﴿الْأَجْعَلَةَ كَالرَّمِيمِ﴾ هه‌تا وه‌ک رزیوی لی ته‌کرد ﴿وَفِي ثَمُودَ﴾ وه له‌گه‌لی سه‌موددا (به‌ند
 ونامؤزگاری هه‌یه) ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی که بیان ووترا ﴿تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ رابویرن تا کاتی خوی دیت
 ﴿فَعْتَوْا عَن أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ جا‌ئه‌وان سهرکه‌شیان کرد له‌فه‌رمانی به‌روه‌ردگاریان ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّحَقَةُ﴾
 نه‌مجا هه‌وره بروسکه لییدان ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا ئه‌وان (تیاجوونی خویانیان) به‌چاو دهبینی
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ﴾ تیر نه‌یانتوانی هه‌سته‌وه ﴿وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ﴾ وه سهر که‌وتویش نه‌بوون
 ﴿وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ﴾ وه گه‌لی نوو‌حیش له‌پیش نه‌ماندا بوو ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ که به‌راستی
 گه‌لیکی به‌دکارو له‌سنوور دهرچوو بوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَيْنَهُمَا يَبْتَئِذُ﴾ و ناسمانمان به‌هیزو توانایه‌کی
 گه‌وره دروست کردوهه ﴿وَإِنَّا لَمُؤْسِعُونَ﴾ وه نیمه به‌راستی فراوانکه‌ری (ناسمانین) به‌به‌رده‌وامی
 ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا﴾ وه زه‌ویمان راخستوهه ﴿فَنَعَمَ الْهَيْدُونَ﴾ نای چ راخهریکی چاکین نیمه ﴿وَمَنْ
 كُفَّ شَيْءٌ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ وه له‌هه‌موو شتیک جووتیک (نیر و من) مان دروست کردوهه.
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بوئه‌وی بیرکه‌نه‌وه و به‌ندی لی وهر بگرن ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌مجا به‌به‌له به‌ره‌و
 لای خوا برؤن ﴿إِنِّي لَكُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مُّبِينٍ﴾ به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه ترسینه‌ریکی ناشکراو روونم بو
 ئیوه ﴿وَلَا تَجْمَعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوادا به‌رستراوی تر دامه‌نین ﴿إِنِّي لَكُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مُّبِينٍ﴾
 به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه ترسینه‌ریکی ناشکراو روونم بو ئیوه ﴿

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾
 أَتَوَصَّوْا بِهِ ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَآغُوتٌ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ
 بِمَلُومٌ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْنَا لِلذَّكَرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ
 الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
 أَنْ يُطْعَمُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾
 فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْبِجُونَ
 فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سورة الطور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ
 الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَالَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
 مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
 ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارٍ
 جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ﴾ هەر بهم شیویه هیچ پیغهمبه‌ریک نه‌هاتوووه بۆ لای ئوممه‌تانی پیش ئەمان ﴿إِلَّا قَالُوا سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ مه‌گەر ووتووینانه (به‌و پیغهمبه‌ره) جادوو‌گه‌ره یان شیته ﴿أَتَوْاصُوا بِبَيْتِهِ﴾ ئایا (ئەمان و ئەوان) راسپارده‌یان بۆیه‌کتری کردوو؟ ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نه‌خیر) به‌لکو ئەمان گه‌لیکی سه‌ره‌کش و یاخیین ﴿فَقَوْلَ عَنَّهُمْ﴾ تو (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) ر‌وویان لی‌وه‌ر گه‌یره ﴿فَمَا آتَىٰ بِمَلُومٍ﴾ چونکه تو لۆمه‌کر اونیت ﴿وَذَكَرَ﴾ وه‌ئاموژ‌گاریان بکه‌و بیریان یخه‌ره‌وه ﴿فَإِنِ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه به‌راستی ئاموژ‌گاری (ئه‌گه‌ر سوودی بۆ بی‌بروایان نه‌بی) سوود ئە‌گه‌یه‌نی به‌برواداران ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُنِي﴾ وه‌من جنۆ‌که وه‌ئاده‌میزادم ته‌نها بۆ ئە‌وه دروست کردوو ه‌که‌به‌ندایه‌تی من بکه‌ن ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِن رِّزْقٍ﴾ من هیچ رۆزیه‌کم ناوی لییان. ﴿وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعَمُونِ﴾ ناشمه‌وی خواردم بدنه‌نی ﴿إِنِ اللَّهُ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾ به‌راستی ته‌نها خواخۆی رۆزی ده‌ره ﴿ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ﴾ که‌خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی زۆر به‌هیزه ﴿فَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا﴾ ئە‌مجا بیگومان بۆ ئە‌وانه‌ی سه‌میان کردوو، سزای زۆرمان بۆ ئاماده‌کردون ﴿مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ﴾ هه‌روه‌ک چۆن بۆ هاوه‌ل و‌هاویره‌کانیان ئاماده‌مانکردوو ﴿فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ﴾ ده‌ی بائیر به‌له‌نه‌که‌ن (له‌داواکردنی سزا) ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سا‌هاوار بۆ ئە‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ﴿مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ له‌و رۆژه‌ی که‌هه‌ره‌شه‌یان بی‌لیکراوه ﴿

سوره‌تی ﴿الطُّور﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی مه‌هربان ﴿وَاطُّورٍ﴾ سویند به‌کیوی طوور (به‌و کیوه‌ی مووسا له‌سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل خوا‌ی گه‌وره کرد) ﴿وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ﴾ وه‌به‌کتییی نووسراو (مه‌به‌ست پی‌ی قورئانه) ﴿فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ﴾ له‌چه‌ند په‌رپه‌کی بلاو‌کراوه (قورئان نووسراوه‌ته‌وه له‌چه‌ند په‌رپه‌کدا) ﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾ وه‌سویند به‌و خانه‌ی ئاوه‌دانه (بیت‌المعمور: جیگایه‌که له‌ئاسمان، فریشته‌کان هه‌میشه‌به‌ده‌ووریدا دین و‌ده‌چن، به‌وانه‌وه ئاوه‌دانه) ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ﴾ وه‌سویند به‌بانی بلند‌کراو (ئاسمانی دونیا) ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾ وه‌سویند به‌ده‌ریای پر‌کراو (له‌ئایان ئاگری داگیرساو) ﴿إِن عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ بیگومان سزای په‌روه‌ر‌دگارت (بۆ بی‌بروایان) ده‌بی ﴿مَالَهُم مِّن دَافِعٍ﴾ هیچ به‌رگری که‌ری نی‌یه ﴿يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا﴾ رۆزیک که‌ئاسمان زۆر توند ده‌که‌وینته‌جوله‌و هاتوچۆ ﴿وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا﴾ وه‌چیاکان (له‌جیی خویان) ده‌جوولین و توند ده‌رۆن ﴿فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ که‌واته له‌و رۆژده‌هاوار بۆ بی‌باوه‌ران ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌له‌کاری نار‌ه‌وادا رۆده‌چن و هه‌میشه‌گالته‌و گه‌پ ده‌که‌ن ﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً﴾ رۆزی پالیان پیوه‌ده‌نری به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ چۆن پال پیوه‌ناتیك ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (پیمان ده‌ووتریت) ئە‌مه‌ئهو ئاگره‌یه‌که‌ئیه‌به‌درۆتان ده‌زانی ﴿

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلَوْهَا فَأَصْبِرُوا
 أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَاءٍ أَمْءَاتِهِمْ رَبُّهُمْ
 وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
 بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
 بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا
 كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾
 يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لًا لَعُوفِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمُ ﴿٢٣﴾ * وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ
 غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ
 ﴿٢٦﴾ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا
 مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكَرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
 رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
 الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

﴿أَفَسِحْرُهُذَا﴾ نایا ئەم ئاگره جادووه ﴿أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ﴾ یان ئیوه نابین ﴿أَصَابَتْهَا﴾ بچه ناویه وه ﴿فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا﴾ ئەمجا ئارام بگرن یا نهیگرن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ﴾ یه کسانه بوئان ﴿إِنَّمَا تُحْزِنُ وَنَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان ههه تو له‌ی ئەو کرده‌وانه‌ی ده‌تان کرد لیئان ده‌سه‌نرئته‌وه ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ﴾ به‌راستی پاریز کاران له‌ناو باخات و نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شدان ﴿فَلْيَكْفِهِمْ يَمَّا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ﴾ چیژ ئەبه‌ن له‌و شتانه‌ی به‌روه‌رد گاریان پئی به‌خشییون ﴿وَوَقَّهَتْهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه به‌روه‌رد گاریان پاراستوونی له‌سزای دۆزه‌خ ﴿كُلُوا وَأَشْرَبُوا﴾ (بیئان ده‌ووترئت) بخۆن و بخۆنه‌وه ﴿هَبِّئْنَا يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نوشی گیاتان بیئت به‌هۆی ئەو چا‌کانه‌ی له‌دونیا دا ده‌تان کرد ﴿مُتَّكِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ﴾ پالیان داوه‌ته‌وه له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه‌ی ریز کراو ﴿وَرَوَّحْتُهُمْ بَحُورٍ عَذِيبٍ﴾ وه حوریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌گه‌وره‌مان کرده‌هاوسه‌ریان ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه‌ته‌وانه‌ی بر وایان هیناوه ﴿وَأَنبَعَثُهُمْ دُورَيْتَهُمْ بِأَيْمَنِ﴾ وه‌نه‌وه‌کانیشیان دوايان که‌وتوون به‌ئیمان‌ه‌وه ﴿الْحَقَّابِهِمْ دُورَيْتَهُمْ﴾ نه‌وه‌کانیان ده‌گه‌یه‌نین بیئان (له‌پله‌ی به‌هه‌شتدا) ﴿وَمَا آتَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌هیچ له‌کرده‌وه‌ی (باوکه) کانیان که‌م ناکه‌ینه‌وه ﴿كُلُّ أَمْرٍ يَمَّا كَسَبَ رَهِيْنٌ﴾ هه‌ر که‌سه‌بارمه‌ته‌ی کرده‌وه‌کانی خو‌به‌ته‌ی ﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَحَمِيمٍ﴾ وه‌به‌رده‌وام هه‌موو جو‌ره‌میوه و گوشتیکیان پئی ده‌ده‌ن ﴿مِمَّا بَشَّهْتُمْ﴾ له‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن ﴿يَنْتَرِعُونَ فِيهَا كَأَنَّهُمْ﴾ له‌و (به‌هه‌شته) دا به‌رداخ‌ی شه‌راب له‌یه‌کتری وه‌رده‌گرن ﴿لَا لَعْنُ فِيهَا وَلَا تَأْسِيْمٌ﴾ نه‌قه‌سه‌ی پر و پووچی تیدا به‌وه‌نه‌گونه‌ناه کردن ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ عِلْمَانٌ لَهُمْ﴾ ده‌گه‌رین به‌سه‌ریاندا کو‌رانی نه‌وجه‌وانی ئیسک سووکی خو‌یان و خزمه‌تیان ده‌که‌ن ﴿كَأَنَّهُمْ لَوْلُو مَكْنُونٌ﴾ وه‌ک مرواری ناو سه‌ده‌فن (له‌جوانی وپاکی دا) ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ به‌هه‌شتیه‌کان رو و ده‌که‌نه‌یه‌کتری و ﴿يَتَسَاءَلُونَ﴾ پرسیار له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا نَقْبَلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾ ئەلئین: به‌راستی ئی‌مه‌بیئتر له‌ناو که‌س و کارماندا ده‌ترساین (له‌سزای دۆزه‌خ) ﴿فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْنَا﴾ ئەوه‌ته‌خوا منه‌تی نابه‌سه‌رماندا ﴿وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ وه‌له‌سزای دۆزه‌خ پاراستینی ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌له‌مه‌و پیش‌خوامان ده‌به‌رست و هاوارمان لی‌ده‌کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی ئەو چا‌که‌کاریکی میهره‌بانه ﴿فَذَكِّرْ﴾ جا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) یادیان خه‌روه‌وه ﴿فَمَا آتَتْ بِعَمَّتِ رَبِّكَ يَكَهِنُ وَلَا مَجْنُونٌ﴾ چونکه‌تۆ به‌هۆی نیعمه‌ته‌کانی به‌روه‌رد گارت‌ه‌وه‌نه‌فالجیت و نه‌ششیتیت ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ﴾ نه‌ه‌به‌لکو ده‌لئین (موحه‌مه‌د ﷺ) شاعیره ﴿نَرَبُّنَا بِهِ رَبُّ الْمُنُونِ﴾ چاو‌ه‌روانی مردنی ده‌که‌بین ﴿قُلْ تَرَبُّوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: چاو‌ه‌روان بن ﴿فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَرِبِينَ﴾ بیگومان منیش له‌گه‌لتاندا له‌چاو‌ه‌روانانم ﴿

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ
 بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 ﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ
 أَمْ هُمُ الْمُصَيِّطُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُمٌّ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
 مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُنُونَ ﴿٣٩﴾
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مَشْقُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ
 فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾
 أَمْ لَهُمُ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا
 يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحَلُّهُمُ بِهَذَا﴾ ناخو فام و ژیریان فہرمانیان پی ئەدا بہم قسانہ ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نہ خیر) بہ لکو ئەمانہ گہ لیککی سہر کہش و یاخین ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ﴾ یا دەلین قورئان (موحەممەد ﷺ) خوئی ہەلیبە ستوہ؟ ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نہ خیر وانیبہ) بہ لکو بروا ناہین ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ﴾ دەی با ئەوان (بی باوہرہ کان) نمو و نہیہ کی وەك قورئان بہینن ﴿إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ئە گەر راست ئە کەن، (کہ ہەلبە ستر اوئی مرو فہ) ﴿أَمْ خَلْقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ ئایا ئەوان (بی خالقیک) لە خو یانہ وە دروست بوون ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ یان خو یان (خالق) و دروستکەری خو یانن؟ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئەی ئایا ئەوان ئاسمانہ کان و زو یان دروست کردوہ ﴿بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (نہ خیر وانی یە) بہ لکو دلنیانین و گومانمان ہەبہ ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِكَ﴾ ئەی ئایا گەنجینہ کانی بہر وەردگاری تو لای ئەوانہ؟ ﴿أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ﴾ یان ئایا ہەر ئەوان دەسە لانداری و زالن ﴿أَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَسْمَعُونَ فِيهِ﴾ یان بہ یزہ یە کیان ہەبہ (پیتیدا سہر بہ کەون بو ئاسمان و) گوئی بگرن تیتدا (لە ہەوالی ئاسمان)؟ ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ جا (ئە گەر راست ئە کەن) با گوئی گرہ کہ یان بہ لگہ بہ کی روون بیتیت ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكِنَّ الْبَنُونَ﴾ یان ئایا کچان بو خواہو کوران بو ئیوہبہ؟ ﴿أَمْ تَسْتَأْجِرُنَّ﴾ یان ئایا تو (ئەی موحەممەد ﷺ) داوای کری و پاداشتیانین لی دە کەیت؟ ﴿فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ﴾ ئەوانیش لە بہر بژاردنی باریان گرانہ؟ ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا ئایا زانیاری غەیبیان لایہ؟ ﴿نَهْمُ يَكْفُرُونَ﴾ کہ (لە بہری) بنو سنوہ ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾ ئەی ئایا ئەیانہ ووی فیل بکەن؟ ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾ دەی ہەری باوہران فیل لی کراوون ﴿أَمْ لَهُمُ إِلٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ ئەی ئایا بہر ستر اوئیکیان ہەبہ بیتجگہ لە خوا؟ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاکہ لە ہەموو ہاوبہ شیک کہ بوئی بریار دەدەن ﴿وَإِنَّ بَرَاءَةَ لَمِنَ الْأَسْمَاءِ سَافِطًا﴾ وە ئە گەر بارچەبیک لە ئاسمان بینن بکەویتہ خواریوہ ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ ئەلین: (ئەمہ) ہەرویکی بہ سہر بہ کدا کہ و تووہ (بارانمان بو دەبارینی) ﴿فَدَّرَهُمْ حَتَّىٰ يَلْقَؤُا﴾ دەی لیان گہری تاتووشی ﴿يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ روژی خو یان دەبن کہ تیایدالہ ناو دە چن ﴿يَوْمَ لَا يَنْغِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْءٌ﴾ روژی کہ فیلہ کانیان ہیچ سوو دیکیان پی ناگہبہنی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وە ہیچ سہر کہ و توو و سہر فراز نابن ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بہ راستی ئەوانہی ستەمیان کردوہ (لە خو یان و بی بروا بوون) بو یان ہەبہ ﴿عَذَابًا أَدْوٰنَ ذَلِكَ﴾ سزایک پیش سزای روژی دوایی ﴿وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زور بہ یان نایزان ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ چاوہروانی بریاری بہر وەردگارت بہ ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ چونکہ بیتگومان تو لە پیش چاو و چاودیری ئیمہ دایت (لەم ئایہ تەدا جینگیر کردن و باسکردنی سیفہ تی چاو بو خودا ہاتووہ ئیمہ بروامان پیبہ تی بہی ہیچ لیچواندن و لی کدانہ و ہبہ ک، وە شئیوہ کہی نازانین تەنہا خودا دە یزانیت ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ ہەر کاتی (لە خەو) ہەستایت تەسبیحات بکە بہ ستایشی بہر وەردگارت ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وە بیہر ستہ و ستایشی بکە لە بہ شیک لە شەودا ﴿وَإِذْ بَرَئْنَاكَ﴾ وە کاتیک ئەستیرہ کان وون دەبن (وپیست ہەلدہ کەن) ﴿۱۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والتَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
 الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ وَشَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
 ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتَمُرُّونَهُ عَلَىٰ مَائِرِيَّ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَءَاهُ
 نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾
 إِذِغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَىٰ
 مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّكَّ وَالْعُرْزَىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنُوءَ
 الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ الْكُوفُ الذِّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ
 ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾ فَلِلَّهِ
 الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ * وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
 شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهربان

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ ﴿٢﴾ سویند به‌ئستییره کاتی ئاوا ده‌بئی ﴿١﴾ ﴿مَا صَلَ صَاحِبُهُ﴾ هاورپیکه‌تان (موحه‌ممه‌د
 ﴿وَمَا يَطْوَعُنَّ أَهْلَهُ﴾ ﴿٣﴾ وه له هه‌وا
 و هه‌وسه‌وه قسه ناکات (که قورئان ده‌خوینیت) ﴿٤﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ ههرچی ده‌یلئی
 (قورئانه‌و) نیگاده‌کریت بوی ﴿٥﴾ ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾ (جوبره‌یلئی) زور به‌توانا فیری کردوه ﴿٦﴾
 ﴿دَوْمَرٍ﴾ ﴿٧﴾ خاوه‌نی بیرو هوشی به‌هیزه ﴿٨﴾ ﴿فَأَسْوَأَ﴾ جا له‌سه‌ر شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خوی راوه‌ستاره
 ﴿٩﴾ ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ﴾ که به‌ئاسوی هه‌ره به‌رزی ئاسمانه‌وه بوو ﴿١٠﴾ ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ﴾ پاشان نزیک
 بوویه‌وه (له موحه‌ممه‌د ﴿١١﴾) و ئه‌مجا هاته‌خواره‌وه ﴿١٢﴾ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ تا به‌ئندازه‌ی دوو
 که‌وان یان که‌متر (ی ماوه بوو له‌گه‌ل موحه‌ممه‌ددا ﴿١٣﴾) ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ ئه‌مجا (خوا)
 نیگای کرد بۆ به‌نده‌ی خوی، ئای چ نیگایه‌ک بوو ﴿١٤﴾ ﴿مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ ئه‌وه‌ی (موحه‌ممه‌د
 ﴿١٥﴾) به‌چاوی سه‌ر بینئی دلئی (بروای بی کردو) به‌ دروی نه‌زانی ﴿١٦﴾ ﴿فَأَتَمَّرُوا لَهُ عَلَىٰ مَا بَرَأُوا﴾ جا ئایا
 (بی باوه‌ران) ئیوه ده‌مه‌قالئی ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بینئی ﴿١٧﴾
 ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ سویند به‌خوا بینگومان جارئکی تر جوبره‌یلئی بینوه ﴿١٨﴾ ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ لای
 دره‌ختی (سیدره‌تولمونه‌ها) ﴿١٩﴾ ﴿عِنْدَ حَاجَةِ الْمَأْوَىٰ﴾ که لای ئه‌وه‌یه به‌ه‌شتی نیشته‌جئی بوون ﴿٢٠﴾
 ﴿إِذْ يَغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ﴾ ئه‌و کاته‌ی (پتیه‌هه‌ر ﴿٢١﴾) ئه‌و شته‌گرنگ و سه‌ر سوپه‌نه‌ره‌ی بینئی که سیدره‌ی
 دابوشی چۆن داپوشینیک ﴿٢٢﴾ ﴿مَا نَزَّ الْأَبْصَرُ وَمَطَّعُنَا﴾ چاوی ئه‌و (موحه‌ممه‌د ﴿٢٣﴾) به‌ملاولادانه‌یده‌روانی
 (له‌مه‌به‌ست تی نه‌ده‌به‌ری) ﴿٢٤﴾ ﴿لَقَدْ رَأَىٰ﴾ سویند به‌خوا بینگومان بینئی ﴿٢٥﴾ ﴿مِنَ الْبَيْتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ که‌وره‌ترین
 به‌لگه‌ و نیشانه‌ی په‌روه‌دگاری ﴿٢٦﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّكَّ وَالْعُرْوَىٰ﴾ ده‌ی پیس بلین ئایا لات و عوززا (که
 دووبتن) ﴿٢٧﴾ ﴿وَمِنَ الثَّالِثَةِ الْاُخْرَىٰ﴾ وه بتی سیتهم که مه‌ناته (ئایا هیجیان بی ده‌کری) ﴿٢٨﴾ ﴿الْكُذَّكَرُ وَلَهُ
 الْأُنثَىٰ﴾ ئایا راسته‌ئیه کوران بۆ خوتان و کچان بۆ خودا به‌ره‌وا و چاک ده‌زنان؟ ﴿٢٩﴾ ﴿تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ
 ضِيزَىٰ﴾ ئه‌گه‌ر و ابی دابه‌شکردنیکی نادرست ده‌بئی ﴿٣٠﴾ ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ ئه‌م بتانه
 هه‌ر ناوانئیکی پوتن که ئیوه و باو و باپیرانتان لیئان ناون (به‌بی ناوه‌رؤک) ﴿٣١﴾ ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ يَهَا مِنْ سُلْطٰنٍ﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر په‌رستراوی ئه‌وان نه‌ناردوه‌ته‌خواره‌وه ﴿٣٢﴾ ﴿إِنْ يَدْعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَىٰ الْأَنْفُسُ﴾
 ته‌نها شوئی گومان و ئه‌و شته‌ده‌که‌ون که نه‌فسی خویان حزئی لی یه‌تی. ﴿٣٣﴾ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾
 له‌کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار یانه‌وه هیدایه‌ت یان بۆ هاتوه ﴿٣٤﴾ ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ﴾ ئایا
 مرؤف ئاره‌زووی ههرچی کرد بوی دیته‌دی (نه‌خیر) ﴿٣٥﴾ ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ چونکه هه‌ر خویا
 خاوه‌نی دنیا و دوارؤزه ﴿٣٦﴾ ﴿وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ﴾ وه چه‌نده‌ها فریشته‌که له‌ئاسمانه‌کاندا هه‌ن
 ﴿لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکا و شه‌فاعه‌ت یان هیچ سوودی نی یه ﴿٣٧﴾ ﴿إِلَّا مَن بَعْدَٰن بَأَدَانَ﴾ مه‌گه‌ر دوا
 ئه‌وه‌ی که خوا مؤله‌ت بدات ﴿٣٨﴾ ﴿لَمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾ بۆ هه‌ر که‌سینک که خوی بیه‌وی و رازی بیت بینئی ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونُ أَلْمَلِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ﴿٢٧﴾
 وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
 الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
 سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
 بِالْحَسَنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ
 إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ اتَّقَى ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى
 ﴿٣٤﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ
 مُوسَى ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾ أَلَا تَرَى وَازِرَةً وَرَرَ أُخْرَى
 ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾ وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يَرَى
 ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ﴿٤٢﴾
 وَأَنَّ هُوَ أَضْحَكَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾ وَأَنَّ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به راستی نه‌وانه‌ی که باوهر به رژی دویسی ناهیتن ﴿لَيْسُوا مِنَ الْمَلَكَةِ تَسْمِيَةِ الْأَنْفِيِّ﴾ فریشته‌کان به کچی (خوا) ناو ده‌بن ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ له کاتیکدا هیچ زانیاره کیان ده‌رباره‌ی نی به ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ته‌نھا دوا‌ی گومان ده‌کھون ﴿وَأَنْ الظَّنَّ﴾ وه به راستی گومان ﴿لَا يَغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ هیچ سوو‌دیکی نی به له زانینی هق و راستی دا ﴿فَاعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ ده‌ی که‌واته توش واز به‌یتنه لهو که‌سه پشت ده‌کاته قورئان و یادی ئیمه ﴿وَلَوْ رُدُّوا إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وه بیجگه ژیانی دنیا هیچی تری ناوی ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ ئەمه نه‌وپه‌ری زانیاری و تیگه‌یشتیانه له‌زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ اعْلَمُ مِنْ ضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به راستی په‌روه‌ر دگارت چا‌ک ده‌زانی به‌وه‌ی له‌ریبازه‌ی که‌ی گومرا بووه ﴿وَهُوَ اعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى﴾ وه چا‌ک ده‌زانی به‌وه‌ی که‌رینوین بووه ﴿وَلِيَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه خوا‌خاونه‌یتی هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا﴾ تا‌سزای نه‌وانه‌ بدات که‌ خراپه‌یان کردوه به‌ پتی کرده‌وه‌کانیان ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ وه پاداشتی نه‌وانه‌ بداته‌وه‌ که‌چا‌که‌یان کردوه به‌چا‌که‌تر (له‌وه‌ی کردویانه) ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ له‌گونا‌هی گه‌وره‌و که‌ کرده‌وه‌ی دژیو‌خویان ده‌پارژین ﴿إِلَّا اللَّمَمَ﴾ جگه‌ تا‌وانی بچو‌وک نه‌بیت ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ﴾ به راستی په‌روه‌ر دگارت لی‌بوردنی فرا‌وانه ﴿هُوَ اعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ له‌هه‌موو که‌س به‌حالی ئیوه‌ زاناره له‌کاتیکدا که‌ له‌زه‌وی دروستی کردون ﴿وَإِذْ أَنْتُمْ أَحْتَجُّ فِي بَطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ وه کاتیک که‌ ئیوه‌ کوربه‌له‌ن وله‌سکی دایکتان‌دان ﴿فَلَا تَزُكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾ که‌واته‌ خوتان به‌چا‌ک و پا‌ک دامه‌نین ﴿هُوَ اعْلَمُ بِمَنْ أَتَى﴾ خوا‌زاناتره به‌وه‌ که‌سه‌ی زیاتر له‌خواتره ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ جا‌نایا دیت نه‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ پشتی هه‌لکرد (له‌با‌وه‌ر) ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى﴾ (له‌وه‌ی بریاری دابوو) که‌میکی به‌خشی و نه‌وه‌ی تری گرتوه ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ﴾ ئایا (نه‌وه‌ که‌سه) زانیاری به‌نهانی لایه‌وه‌ ﴿فَهَوَّيْتُ﴾ و به‌چا‌وه‌ی بیینی ﴿أَمْ لَمْ يُدَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾ یان ئایا نا‌گادار نه‌کرابوو به‌وه‌ی که‌ له‌په‌را‌وه‌کانی مووسادا بوو ﴿وَإِذْ رَهِمْنَا الَّذِي رَفَى﴾ (وه به‌وه‌ی که‌ له‌په‌را‌وی ئییرا‌هیمدا بوو) نه‌وه‌ ئییرا‌هیمه‌ی که‌ به‌یمانی خوی به‌چا‌کی به‌جی هیتنا ﴿الْآتِزُ وَارِزَةُ وَرَزَّ الْأُخْرَى﴾ (له‌وه‌ په‌را‌وه‌ندا هاتوه‌) که‌ هیچ تا‌وانباریک گونا‌هی تا‌وانباریکی تر هه‌لنا‌گری ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ وه بیگومان ناده‌می جگه‌ له‌کوششی خوی‌خوا‌هنی هیچی تر نی به (له‌دوا‌رژودا) ﴿وَأَنْ سَعَى سَوْفَ يُرَى﴾ و بیگومان هه‌ول کوششه‌که‌ی له‌داهاتوو (له‌قیامه‌ت) دا‌ده‌بیرته‌وه ﴿ثُمَّ يُجْزَى الْجُرَاءَ الْأَوْفَى﴾ پاشان پاداشت ده‌دریته‌وه‌ به‌تیر و ته‌وا‌وی ﴿وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾ وه به راستی هه‌موو کاریک سه‌ره‌نجامه‌که‌ی هه‌ر بؤ لای په‌روه‌ر دگارت ده‌گه‌رته‌وه ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَصْحَاكُ وَأَبْكِي﴾ وه بیگومان هه‌ر نه‌ویش به‌نده‌کان ده‌خاته‌گریان و پیکه‌نین ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَمَاتُ وَأَحْيَا﴾ وه بیگومان هه‌ر نه‌وه‌ ده‌یانمرینی و زیندووشیان ده‌کاته‌وه ﴿

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ
 ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُ
 هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾ وَشَمُودًا فَمَا
 أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ
 ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّهَا مَا عَشَىٰ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ
 رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾ أَرَفَتِ الْأَرْفَةَ
 ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ
 تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ
 ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

سورة القمير

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَرَبَّتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
 سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣﴾
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ
 النَّذْرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ﴿٦﴾

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الْأَكْثَرِ وَالْأُنثَى﴾ و به پرستی همرئه وه که جوتی نیر و می دروست کردوه ﴿مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى﴾ له نوتفه به کاتیک دهر ژیتیرته مندالدانه وه ﴿وَأَن عَلَيْهِ الشَّأْنُ الْآخِرَى﴾ وه به پرستی همر له سهر خوابه دروست کردنه وهی له رژی دوا پیدا ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَاقِنَى﴾ وه بیگومان همر نه ویشه که خه لکی دهوله مند و هه ژار ده کات ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى﴾ وه به پرستی همرئه وه په روردگاری نه ستیره شیعرا (شیعرا : نه ستیره به ک بوو خه لکاتیک له سهرده می نه فامیدا ده یانپرست) ﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى﴾ وه بیگومان همر نهو خوابه گه لی عادی په که می له ناو برد ﴿وَتَمُودًا أَفْأَى﴾ گه لی سه موودیشی له ناو برد و که سی نه هیستن ﴿وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾ وه گه لی نوو حیشی (له ناو برد) له پیش (عادو سه موود) دا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَهْلَ أَظْلَمَ﴾ که به پرستی نهوان سته م کارترو ﴿وَإِطْعَى﴾ سهر که ش تربوون ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى﴾ وه گونده سهر و ژیر کراوه کانی (بزه پیدا) برده خواره وه (که گونده کانی گه لی لوو ط بوون) ﴿فَقَشَّهَا مَا تَغَتَّى﴾ نه مجا نهو گوندانه ی داپوشی (به جورها سزای سهخت) چون داپوشینیک ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ﴾ له کام نازو نیعمه ته کانی په روردگارت ﴿تَتَمَارَى﴾ دوو دلایت ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذَرِ الْأُولَى﴾ نه م (پیغه مبه ره) تر سیته ریکه له (پیغه مبه ره) تر سیته ره کانی پیشوو ﴿أَرَأَيْتَ الْأَرْفَةَ﴾ رژی دوا ی زور نریک بووه ته وه ﴿لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ جگه له خوی گه وره که س نی به ناشکرای بکات (وبرانیت که ی دیت) ﴿أَفَمِن هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجَّبُونَ﴾ جا نایا له م قورئانه سهر تان سور ده میتیت؟! ﴿وَلَمْ يَحْكُمْ وَلَا يَنْبُؤُونَ﴾ وه پنده که نن و ناگرین! ﴿وَأَنَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه تیوه سهر گهرم و بی ناگان ﴿فَأَسْجُدْ لِلَّهِ وَاعْبُدْهُ﴾ ده ی سورده بهرن بو خوا و په رستشی بکه ن ﴿

سوره‌ی (القیامه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ﴾ رژی دوا ی نریک بوویه وه ﴿وَأَشْرَقَتِ الْقَمَرُ﴾ وه مانگ له ت بوو ﴿وَأَن يَرَوُا آيَةً﴾ وه نه گهر بی پرویان موعجزه به ک بینن ﴿بِعْرَضُوا﴾ پشت هه لده که ن ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ وه ده لین نه مه جادوویه کی به رده واه (و موحه مه د لیان ده کات) ﴿وَكَذَّبُوا وَتَعْوَأَ أَهْوَاهُمْ﴾ وه نهو (بت په رستانه) باوهریان نه هیتاو شوین هه او ااره زووی خو یان که وتن ﴿وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾ له کاتیکدا هه موو کاریک سهر نه جامیکی هه یه ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ﴾ بیگومان هه والی زور (له ناو بردنی یاخیانیان) پی گه یشتووه (له قورئاندا) ﴿مَا فِيهِ مَرْدَجٌ﴾ که بیانگیر یته وه (له بت په رستی) ﴿حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ﴾ (قورئان) هه مووی حیکمه تیکی ته واه ﴿فَمَا نَعْنِ الْأَنْدُرُ﴾ به لام ترساندن ی تر سیته ران (بو گه لی بی بروا) سوودی نی یه ﴿فَقَوْلَ عَنَّهُمْ﴾ نه مجا تو (ته ی موحه مه د ﴿رُؤُوسِ رُؤُوسٍ﴾ پرویان لی وهر چهر خینه ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ﴾ (چاوه روانی) نهو رژه بکه که جار دهر نیک بانگی خه لکی ده کات ﴿إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ﴾ بو شتیکی زور ناخوش (که رژی حه شره) ﴿

خُشِعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنتَشِرٌ ﴿٧﴾
 مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ * كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فدعا
 رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ ﴿١٠﴾ ففتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ
 ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾
 وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدُوسِرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ
 كٰفِرٌ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
 عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾
 كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
 صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ
 مُنْفَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشْرًا
 مِمَّا وَحَدَّانْتَبِعُهُ وَإِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ أَلَيْقَى الذِّكْرِ عَلَيْهِ
 مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشْرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْمُونَ غَدًا مِنَ الْكذَّابِ الْأَشْرِ
 ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسَلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

﴿شُعَبًا أَنْصَرُهُ﴾ (بئی باوه‌ران) به‌کزوچاو شووری یه‌وه ﴿يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ﴾ له‌گوره‌کانیان دینه‌ده‌روه
 ﴿كَذَّبَتْ جَارِدٌ مُنْتَبِرٌ﴾ وه‌ک کولله‌ی پهرش و بلاون ﴿مُتَّطِعِينَ إِلَى اللَّهِ﴾ خیرا دوی جارِ دهره‌که
 ده‌که‌ون ﴿يَقُولُ الْكَافِرُونَ﴾ بئی باوه‌ران ده‌لین ﴿هَذَا يَوْمُ عَسِيرٍ﴾ ئەم‌سرف‌و‌رؤزئکی زور دروار و سه‌خته ﴿
 كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا﴾ پیش ئەمان گه‌لی نوح بئی باوه‌ر بوون، جابه‌نده‌ی ئیمه (نوح) یان به‌درؤزن دانا
 ﴿وَقَالُوا مَجْنُونٌ﴾ وه‌ ووتیان (نوح) شیته ﴿وَأَزْجِرْ﴾ وه‌ هه‌ره‌شه‌یان لی‌کرد و ریگری کرا له‌بانگه‌وازه‌که‌ی
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا (نوح) هاواری کرده‌ پهره‌ردگاری و ﴿أَنِّي مَعْلُومٌ﴾ (ووتی) به‌راستی من شکستم
 خواردووه (بئی ده‌سه‌لاتم) ﴿فَأَنْصَرْ﴾ ده‌ی تو یارمه‌تیم بده ﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ﴾ ئیمه‌ش هه‌موو
 دهرگای ئاسمانمان کرده‌وه ﴿بِمَاءٍ مُنْهَمَرٍ﴾ به‌ئاوی بارانی به‌لیزمه ﴿وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا﴾ وه‌ کانیاوی
 زورمان له‌زه‌ویدا هه‌لقولاند ﴿فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ﴾ جائاوی ئاسمان و زه‌وی به‌به‌ک گه‌شتن به‌و ئەندازه‌ی
 ﴿قَدْقُدِيرٍ﴾ که بریاری له‌سه‌ر درابوو ﴿وَحَمَلَهُ عَلَى ذَاتِ الْأَرْجِ﴾ وه‌ نوحمان (له‌گه‌ل شوین که‌وتوانی)
 هه‌لگرت له‌سه‌ر که‌شتیه‌که که به‌چه‌ند پارچه ته‌خته‌وه ﴿وَدُسِّرْ﴾ بزمار (دروست کرابوو) ﴿
 نَجْرِي بِأَعْيُنِنَا﴾ له‌ پیش چاوو چاودیری ئیمه دهرؤیشت (نه‌مان هیشت نوقم بیئت) (له‌م نایه‌ته‌دا
 جیگیر کردنی صیفه‌تی [عین = چاو] بو‌خوای گه‌وره‌هاتووه، به‌لام به‌شیوه‌یه‌که که شایسته‌ی
 گه‌وره‌یی و ته‌واوی زاتی خوا بیئت، به‌بئی هیچ لی‌چواندن و لی‌کدانه‌ویه‌که، وه‌ بروامان پیته‌تی و
 چۆ‌نیه‌تیه‌که‌ی نازانین، ته‌نها خوا ده‌یزانیت) ﴿جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ﴾ ئەمه پاداشته بو‌ئو و که‌سه‌ی باوه‌ری بئی
 نه‌کرا (که‌نوو‌حه) ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهُ آيَةً﴾ بینگومان ئەو رو‌ودا هه‌مان هیشته‌وه تابیته‌هه‌ پهن‌دیک. ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾
 جا ئایا که‌سئیک هه‌یه‌هه‌ پهن‌د وهر گری؟ ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ ده‌ی ئایا سزاو ترساندنم چۆن بوو؟ ﴿
 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سوئند به‌خوا به‌راستی ئیمه قورئانمان ئاسان کردووه بو‌ئاموزگاری لی‌ وهر گرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا که‌سئیک هه‌یه‌هه‌ پهن‌دی لی‌ وهر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ﴾ گه‌لی عادیش پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان
 به‌درو‌زانی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ جائایا سزاو ترساندنم چۆن بوو؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رِجًا صَرَصًا﴾
 بینگومان ئیمه‌باهیه‌کی توندی ساردمان ناره‌سه‌ریان ﴿فِي يَوْمٍ نَحِيسُ مُسْتَبْرِرٍ﴾ له‌رؤزئکی شوومی سه‌ختدا به
 به‌رده‌وامی ﴿نَزِجُ النَّاسِ كَانَهُمْ أَجْمَارٌ تَحُلُّ مُنْقَعِرٍ﴾ خه‌لکی (له‌زه‌وی) هه‌لئه‌گرت وه‌ک بنه‌دار خورمای له‌بیخ
 هه‌لکه‌ندراوی (لی‌کردن) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ جائایا سزاو هه‌ره‌شه‌ی ئیمه چۆن بوو (له‌بئی باوه‌ران)؟
 ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ به‌راستی قورئانمان ئاسان کردووه بو‌ئاموزگاری لی‌ وهر گرتن ﴿فَهَلْ مِنْ
 مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا که‌سئیک هه‌یه‌هه‌ پهن‌دی لی‌ وهر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ﴾ گه‌لی سه‌موود باوه‌ریان به
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌یتنا (که‌صالح پیغه‌مبه‌ریان بوو علیه‌السلام) ﴿فَقَالُوا أَبَشْرًا مِمَّا وَجَدْنَا نَبْعَهُ﴾ جاووتیان:
 چۆن ئیمه دوی تاکه که‌سئیک به‌کوه‌ین له‌خۆمان ﴿إِنَّا إِذْ أَلْفَى ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾ ئەگه‌ر دوی تو بکه‌وه‌ین ئەوسا
 ئیمه له‌گومرایی و شکست دابن ﴿أَلْفَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا﴾ ئایا له‌ناو هه‌مووماندا نیگا‌هه‌ر بو‌ئو و کراوه
 به‌ته‌نیا؟ ﴿بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ﴾ (نه‌خیر) به‌لکو ئەو (صالح) پایوئکی زور درؤزنی خود په‌سه‌ند و لوت به‌رزه ﴿
 سَمِعَ لَمُونٌ عَذَابَ الْكُتَّابِ الْأَشْرِ﴾ سبه‌ی ده‌زانن که‌کی زور درؤزنی خود په‌سه‌نده ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ﴾
 ئیمه حوشرته‌که‌ده‌نیرین بو‌تاقی کردنه‌وه‌یان ﴿فَأَرْقَبَهُمْ وَأَضْطَرُّ﴾ جا (ئه‌ی صالح) چاوه‌رانی سه‌ر
 ئەنجامیان بکه‌و دان به‌خودا بگه‌وه ﴿

وَنَبَّهَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّحْتَضِرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ
 فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا
 كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ
 ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي
 وَنُذْرِي ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا
 عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذْرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّبَتْهَا فَاخَذْنَا مِنْهُمْ
 أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
 فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ﴿٤٤﴾ سَيَهْمُهُمُ الْجَمْعُ
 وَيُؤْتُونَ الدُّبْرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾
 إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى
 وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

﴿وَيَنْهَرُ الْآلَمَاءَ فَتَمُتُنَّ بِدَيْحِهِمْ﴾ وہ ہے والیان پی بدہ کہ تاوہ کہ لہ نیوانی (حوشترہ کہو تہو) اندا بہش کراوہ
 ﴿كُلُّ شَرِبٍ مُّخْتَصَرٌ﴾ ہر یہ کہیان لہ نؤرہ ئاوی خؤیدا حازر بی ﴿فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ﴾ کہلہ کہی لہم کارہ
 بیزار بوون) جا بانگی ہاوی (خرابہ) کہیان کرد (قوداری کورپی سالیف) ﴿فَتَعَاطَى فَعَقَرَ﴾ تہویش
 دەستی دایہ شمشیر و (حوشترہ کہی) سہر بری ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٌ﴾ جا تؤلہو ترساندنی من
 چؤن بقؤیان؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِنَّ صَبِيحَةَ وَجْدَةٍ﴾ بیگومان ئیمہ دەنگیکی گہورہی ترسانکمان بقؤ
 ناردن ﴿فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْمُحَطَّرِ﴾ ہہموو (مردن و تہفروتونا بوون) بہوینہی پووشی ژیر پی ی ئازہل ﴿فَلَمَّا
 وَفَّقَدَّ بَسْرَنَا الْقُرْآنَ لِيَذْكُرُ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی قورنانمان ئاسان کردوہ بقؤ ئامؤژگاری لی و ہر گرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا کہ سیک ہہیہ بہندی لی و ہر بگریت؟ ﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ لَوْطًا بِالنُّذُرِ﴾ گہلی لووط
 باوہریان نہہیتا بہ پیغہ مہرہ کہیان ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾ بہ راستی ئیمہش ناردمانہ سہریان
 باہ کی بہہیز بہورده زرخوہ (ولہ ناوی بردن) ﴿إِلَّا آءَالَ لَوْطٌ﴾ جگہ لہ کہس و کاری لووط نہہیت
 ﴿فَجَنَّبَهُمْ بِسَحَرٍ﴾ کہ لہ بہرہ بہباندا رزگارمان کردن ﴿نِعْمَةً مِنْ عِنْدَانَا﴾ بہ بہزیسی و پرحمہ تی خویمان
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ ہہر بہو شئوہ پاداشتی سوپاسگوزاران دہدہہینہوہ ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾ بہ راستی (لووط)
 گہلہ کہی ترساند لہ تؤلہی سہختی ئیمہ ﴿فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ﴾ بہ لآم تہوان گومانیان ہہبوو لہو ترساندندہ و ہر وایان
 بی نہبوو ﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِيهِ﴾ سویند بہ خوا بیگومان (گہلی لووط) داوا میوانہ کانیان لینکرد ﴿فَطَمَسْنَا
 أَعْيُنَهُمْ﴾ جا ئیمہش چاویانمان کویر کرد ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرٌ﴾ دہ بچہژن سزا و سہرہنجامی ہہر شہ کانم ﴿فَلَمَّا
 وَفَّقَدَّ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ﴾ سویند بہ خوا بیگومان ہیرشی بردہ سہریان لہ بہرہ بہباندا سزایہ کی بہردہوام
 ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرٌ﴾ دہی بچہژن سزا و سہرہنجامی ہہر شہ کانم ﴿وَلَقَدْ بَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِيَذْكُرُ﴾ سویند بہ خوا
 بہ راستی ئیمہ قورنانمان ئاسان کردوہ بقؤ خویندندہوہ و ئامؤژگاری ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا کہ سیک ہہیہ بہندی
 لی و ہر بگریت؟ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُ آلُ فِرْعَوْنَ النَّذُرُ﴾ بیگومان ترسیتہران (موسا و ہاروون) ہاتن بقؤ سہر فیرعہون
 و دەست و پیوہندہ کہی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّابًا﴾ باوہریان بہ ہہر ہہموو نیشانہ کانئ ئیمہ نہکردو بہدرؤیان زانی
 ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ﴾ جا ئیمہش تؤلہمان لی سہندن بہ تؤلہ سہندنی کہ سیکئی زالی بہتوانا ﴿فَلَمَّا
 أَكْتَفَرُوا كَرِهُوا لِقَاءَ رَبِّهِمْ﴾ ئایا کافرہ کانئ ئیوہ (ئہی خہلکی مہککہ) باشترن لہم گہلانہی (کہ باسکران)
 ﴿أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الْآلَمِينَ﴾ یان ئیوہ (ئہماننامہتان) ہہیہ لہ کتیبہ ئاسمانی یہ کاندنا (ودلنیان کہ سزانا درین) ﴿فَلَمَّا
 أَمَرْتُمُوهُنَّ أَنْ يُحِبِّبْنَ جَمِيعَ مَا كَفَرْنَ﴾ یان دلین ئیمہ کؤمہلکی سہرکہ و تووین و نابہزین ﴿سَبَّحْتُمُ الْجَمْعُ
 وَيُؤَلُّونَ الذُّبُرُ﴾ بیگومان کؤمہلہ کہیان دہشکیترو و ہلددین ﴿بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ﴾ بہلکو بہلنیان روژی
 دواہی یہ ﴿وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ﴾ وہ (سزای) تہو روژہ زور سہخت تر و نال ترہ ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾
 بہ راستی تاوانبارہ کان لہ گومرایی و شیبی دان ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ﴾ تہو روژہی کہ لہ ناگری
 دؤزہ خدا بہ سہر روخساریاندا رادہ کیشترین ﴿ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (بیان دہلین) بچہژن ئازاری دؤزہخ ﴿فَلَمَّا
 أَتَاكُلْتُمْ شَيْءًا حَفَّتْهُ بِقَدَرٍ﴾ بیگومان ئیمہ ہہموو شتیکمان بہئہندازہ دروست کردوہ ﴿فَلَمَّا

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ
 ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
 فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سورة الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مَحْسَبَانِ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾
 وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾
 وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْأَرْضَ
 وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَلَكَهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾
 وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿١٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ
 مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿١٦﴾ رَبُّ
 الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿١٨﴾

﴿وَمَا أُمْرًا إِلَّا وَاحِدَةٌ﴾ و ه فهرمانی نئمته نه‌نهایه‌ک جار ه ﴿كَلِمَةٍ بِالْبَصَرِ﴾ وه‌ک چاوتروکاندنیک (وايه له‌خیراییدا) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعًا﴾ سویند به‌خوابیگومان زور له‌کسانی بی‌باوهری وه‌ک ئیوه‌مان له‌ناوبردوه ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جانیایه‌کسینک هه‌یه‌به‌ندی لی وه‌بگریت؟ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الْزُبُرِ﴾ وه‌ههر چیه‌کیان کردوه له‌نامه‌ی کرده‌وه‌کانیاندايه ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾ وه‌وورد درشتی (کرده‌وه‌کانیان) هه‌موو نوسراوه ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ﴾ بیگومان پاریز کاران وله‌خواترسان وان له‌باخات و پروباره‌کانی (به‌هشتدا) ﴿فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ﴾ له‌جینگایه‌کی خوش و به‌سه‌ندان ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ لای پاشایه‌کی به‌ده‌سه‌لاتی به‌توانان ﴿

سوره‌تی ﴿التَّجْوِیٰتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّحْمٰنُ﴾ خوی به‌خشنده (ئهو خویایه‌یه) ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ که قورئانی فیر (ی موحه‌مه‌د ﴿وَنَادَى مِيزَادٌ كَرْدًا، به‌ناسانکردنی خویندنه‌وه و له‌به‌رکردن و تیگه‌یشتنی مانا و واتا‌کانی) ﴿حَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده‌می دروست کرد ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ وه‌فیری گفنو‌گوی کرد ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ﴾ رۆژو مانگ به‌حسابیکی زور وورد دین و ده‌چن ﴿وَالْجَبَّ وَالشَّجَرَ يَسْجُدَانِ﴾ نه‌ستیره و گژو‌گیاو دره‌خت (بو‌خوا) سوژده‌ده‌بن ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ وه‌ناسمانی بلندو به‌رزکردوه‌ته‌وه و ته‌رازو (ی‌عه‌داله‌تی) داناوه ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ (وه‌فهرمانی داوه) که ههر‌گیز زیاده‌رؤی له‌ته‌رازودانه‌کهن ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌کیشانه‌تان‌رینک بکیشن ﴿وَلَا تَحْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ له‌ته‌رازودا‌کهم و کووری مه‌کهن (سووک مه‌یکیشن) ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ وه‌زه‌وی بو‌خه‌لکی ر‌اخستوه ﴿فِيهَا فَكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَدَاكٌ مُّكْتَمٌ﴾ نیدایه‌میوه‌هات و دار‌خورمای خاوه‌ن پورک ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ وه‌دانه‌ویله‌ی خاوه‌ن کاوپه‌ل و پؤدار و په‌یحانه ﴿فَبِأَيِّ آءِ آتٍ كَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر‌ناکهن؟ ﴿حَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده‌می دروست کرد ﴿مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَحَّارِ﴾ له‌قورینکی ووشکه‌وه‌بووی وه‌ک سواله‌ت ﴿وَحَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ﴾ وه‌جنۆکه‌ی دروست کرد له‌بلیسه‌ی ئاگرینکی بی‌دووکهل ﴿فَبِأَيِّ آءِ آتٍ كَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر‌ناکهن؟ ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) په‌روه‌ردگاری ههر‌دوورپۆژه‌ه‌لات و په‌روه‌ردگاری ههر‌دوورپۆژئاوایه ﴿فَبِأَيِّ آءِ آتٍ كَذَّبَانِ﴾ ده‌ی به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر‌ناکهن ﴿

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ
 رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ
 رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ ﴿٢٤﴾
 فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَى وَجْهُ
 رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٨﴾
 يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّةَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَلْمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ
 أَنْ تَفْذُؤُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَنْفُذُوا وَلَا تَفْذُؤُونَ
 إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
 شَوَاطِئَ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكذَّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ
 ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ
 ذَنْبِهِ إِسٌّ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٤٠﴾
 يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دوو دهریای بهره‌لا کردووو که ده‌گن به‌یه‌ک ﴿۱﴾ ﴿بَيْنَهُمَا بَرْحٌ لَّا يَبْغِيَانِ﴾ له‌نیوانی‌اندا به‌ر به‌ستیک هه‌یه تیکه‌لی به‌کتر نابن ﴿۲﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۳﴾ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾ له‌و دوو دهریایه مرواری و مهرجان دهرده‌چن (دروست دهن) ﴿۴﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۵﴾ ﴿وَالْجُورَارُ الْمُنْتَفِكُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ﴾ وه بو‌خوایه‌ئو که شستی به‌گوره‌ه دروستکراوانه‌ی که وه‌ک شاخن له‌ده‌ریادا ده‌گه‌رینن ﴿۶﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان به‌درؤ ده‌زانن؟ ﴿۷﴾ ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ ههرچی دروستکراو له‌سه‌ر زویدا هه‌یه نامینتی و تیاده‌چی ﴿۸﴾ ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾ وه ههر پرووی پیروزی به‌روورد گارت ده‌مینیت (له‌م نایه‌ته‌دا جینگیر کردنی سیفه‌تی [وجه = رو] بو‌خوای گه‌وره‌هاتووو، به‌لام به‌شینویه‌ک که شایسته‌ی گه‌وره‌یی و ته‌واوی زاتی خواینیت، به‌بی هیچ لیچواندن و لیکدانه‌وه‌یه‌ک، وه بر و امان بییه‌تی و چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین، ته‌نھا خوا ده‌بیزانیت).

﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ که‌خاوه‌ن شکوی بزداره ﴿۹﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان به‌درؤ ده‌زانن؟ ﴿۱۰﴾ ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه (هه‌موو) داوای (پیوستیان) له‌خوا ده‌کهن ﴿۱۱﴾ ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ هه‌موو پروژی خوا له (به‌ئه‌نجام گه‌یاندنی) کاریکی (گشتی بو‌ونه‌ور) دایه (یه‌ک دهرینیت، یه‌ک له‌دایک ده‌بیت، یه‌کیک سه‌رده‌خات و یه‌کیکی تر ده‌شکینیت ... هتد...) ﴿۱۲﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۱۳﴾ ﴿سَنَسْفَعُ لَكَوَأَيُّهُ الثَّقَلَانِ﴾ له‌مه‌ولا مو‌حاسه‌به‌تان ده‌که‌مین ئه‌ی گرووی ئاده‌می و جنۆ که ﴿۱۴﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان باوهر ناکهن ﴿۱۵﴾ ﴿يَمَعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ ئه‌ی کۆمه‌لی جنۆ که و ئاده‌می ﴿۱۶﴾ ﴿إِنْ أَسْتَفْتُهُمْ أَنْ تَفْعُدُوا﴾ ئه‌گه‌ر توانینان دهرچن ﴿۱۷﴾ ﴿مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌به‌شه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿۱۸﴾ ﴿فَأَنْفَعِدُوا﴾ ئه‌وه برؤن دهرچن. ﴿لَا تَفْعُدُونَ إِلَّا لِلْبَاطِلِ﴾ ناشتوانن مه‌گه‌ر به‌ده‌سه‌لایتک نه‌بیت ﴿۱۹﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۲۰﴾ ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا﴾ بو‌ئان ده‌نیروی ﴿۲۱﴾ ﴿شُؤَاطٍ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ﴾ بلنسه‌ی ناگر و مسی تهاوه (یادوو که‌لی ناگر) ﴿۲۲﴾ ﴿فَلَا تَنْصِرَانِ﴾ ئه‌وسا یارمه‌تی به‌کترتان پی‌نادریت ﴿۲۳﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۲۴﴾ ﴿فَإِذَا اسْتَفْتِ السَّمَاءَ﴾ ئه‌مجا کاتیک ئاسمان له‌ت بوو ﴿۲۵﴾ ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾ وه‌ک گولی سووریان پونی هه‌لقراوی لیهآت ﴿۲۶﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۲۷﴾ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ﴾ ئه‌مجا له‌و پروژده‌ا پرسیار ناکریت له‌تاوانی ﴿۲۸﴾ ﴿إِنْسٍ وَلَا جَانٍ﴾ هیچ ئاده‌می و جنۆ که‌یه‌ک (چونکه هه‌موو که‌س له‌و پروژده‌ا به‌روویدا ده‌ناسریته‌وه که تاوانباره‌یان چاکه‌کار) ﴿۲۹﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی به‌روورد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۳۰﴾ ﴿يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ سِيمَاهُمْ﴾ خرابه‌کاران به‌رو‌خساریناندا ده‌ناسریته‌وه. ﴿۳۱﴾ ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ﴾ ئه‌مجا رانه‌کیشرین به‌مووی پیشی سه‌ریان و به‌قاچیان (بو‌ئاو دۆزه‌خ) ﴿۳۲﴾

فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءِ انِ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ
 رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جِئْتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ
 ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانِ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٥٣﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
 ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَلْصِرَاتُ الْطَّرْفِ
 لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٥٧﴾ كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمَنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٧﴾
 فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿١١﴾ ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ ئەمه ئەو دۆزه خه به که تاو انباران به درو یان ده زانی ﴿١٢﴾ ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ﴾ هاتو چۆ ئە کهن له نیوان ئەو (دۆزه خه) و ئاوی زور گهرمدا ﴿١٣﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿١٤﴾ ﴿وَلَمَنْ حَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ﴾ وه بۆ ئەو که سهی له وه ستانی به ردهم په روه رد گاری بترسیت هه به ﴿جَحَّتَانِ﴾ دوو باخی (خوش) ﴿١٥﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان به درو ده زانن؟ ﴿١٦﴾ ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ (دوو باخه که) خاوه نی میوه و دره ختی زورن ﴿١٧﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ دهی به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان بی باوه رن؟ ﴿١٨﴾ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ﴾ تیاندا هه به دوو رووبار و کانی ووی ره وان ﴿١٩﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٠﴾ ﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَّوْجَانٍ﴾ هه به له ناویاندا له ههر میوه به ک دوو جوړ ﴿٢١﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٢﴾ ﴿مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرْشٍ﴾ پالیان دا وه ته وه له سهه ر جوړه فه رشیک ﴿طَائِفَتَانِ مِنْ اِسْتَرْقٍ﴾ که به ره کانیان له ئا ویشمی ئەستوره ﴿وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ﴾ وه میوه لی کردنه وهی ئەو دوو باخه نزیکه دهسته ﴿٢٣﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٤﴾ ﴿فِيهِنَّ قَصْرَتٌ اَلْظَّرْفِ﴾ له و باخانه دا ههن خو ریانیک که ته نهها چاویان بریو ته میرده کانیان ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ مِنْ اِسِّ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ﴾ پیش ئەوان دهستی ئاده می و جنو که بیان لی نه که وتووه ﴿٢٥﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٦﴾ ﴿كَانَهُنَّ اَلْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ ئەو (خوری یانه) وه ک یاقوت و مهر جان وان ﴿٢٧﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٨﴾ ﴿هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَنِ اِلَّا الْاِحْسَنُ﴾ ئایا پاداشتی چاکه ههر چاکه نی به؟ ﴿٢٩﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٣٠﴾ ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانٍ﴾ وه بیجگه له و دوو باخه ی (که باسکران) دوو باخی تر ههن ﴿٣١﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٣٢﴾ ﴿مُدَّهَامَتَانِ﴾ دوو باخی ئەوه نده سهوزن (له سه و زیدارهش ده نیونن) ﴿٣٣﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٣٤﴾ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ﴾ له و دوو (باخه) دا دوو کانی هه لئو لاویان تیدایه ﴿٣٥﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن ﴿٣٦﴾ ﴿فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ له و دوو (باخه دا له هه موو جوړه) میوه و دار خورماو هه ناریکیان تیدایه ﴿٣٧﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان به درو ده زانن ﴿٣٨﴾

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٧١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ
 وَعَبَقَرِيٍّ حَسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾
 تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سورة الواقعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ
 ﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ
 هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ
 مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
 الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّادِقُونَ السَّادِقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ
 ﴿١٤﴾ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَانٌ﴾ تییاندا هه‌یه نافرمانی ئاکار چاکی پ‌واله‌ت جوان ﴿۶۵﴾ ﴿فِيآيِآءِ الْآءِ رَيِّكُمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۶۶﴾ ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ حوربانیک له‌ناو خیوه‌ت و چادره‌کاندا ده‌رناچن و دوور ناکه‌ونه‌وه (هه‌میشه چاوه‌پرسی هاوسه‌ره‌کانیان) ﴿۶۷﴾ ﴿فِيآيِآءِ الْآءِ رَيِّكُمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۶۸﴾ ﴿لَمْ يَطْمِئُنَّوْا بِنِسِّ قَوْلِهِمْ وَلَا جَانٌ﴾ پیئش ئه‌وان نه‌دهستی ئاده‌می و نه‌دهستی جنوکه‌یان لی نه‌که‌وتووه ﴿۶۹﴾ ﴿فِيآيِآءِ الْآءِ رَيِّكُمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۷۰﴾ ﴿مُتَّكِعِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرٍ حَسَانٍ﴾ پال ده‌ده‌نه‌وه به‌پشتی سه‌وزباوی رازاوه و فهرشی زور جوانی نایابه‌وه ﴿۷۱﴾ ﴿فِيآيِآءِ الْآءِ رَيِّكُمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿۷۲﴾ ﴿تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ پیروزه‌ناوی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن گوره‌یی و به‌خشش ﴿۷۳﴾

سوره‌تی ﴿الواقعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتیک که په‌رووداوی گه‌وره‌ی (قیامت) په‌ویدا ﴿۱﴾ ﴿لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ﴾ له‌پ‌ودانیدا هیچ دروو گومانیک نی‌یه ﴿۲﴾ ﴿خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ﴾ نزم که‌روه‌ی (که‌سانیکه‌و) به‌رز که‌روه‌یه (بو که‌سانیکی تر) ﴿۳﴾ ﴿إِذَا جِئَتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾ کاتیک که زه‌وی هینرایه جولان به جولانیکی توند ﴿۴﴾ ﴿وَسَّتِ الْجِبَالَ بَسًا﴾ وه شاخه‌کان زور وورد کران به‌ورد کردن ﴿۵﴾ ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا﴾ وه بوون به‌ته‌پوتوزی پرش و بلاو ﴿۶﴾ ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ وه ئیوه ده‌بنه‌سی کو مه‌ل (له‌دوار ووردا) ﴿۷﴾ ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾ ئه‌مجاریانی لای راست، کام یارانی لای راست؟ ﴿۸﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾ وه یارانی لای چه‌پ، کام یارانی لای چه‌پ؟ ﴿۹﴾ ﴿وَالسَّيِّئُونَ السَّيِّئُونَ﴾ وه پیئشه‌که‌وتوه‌کان هه‌ر خویانن پیئش که‌وتوو ﴿۱۰﴾ ﴿أُولَئِكَ الْمَقْرُونُونَ﴾ ئه‌وانه‌ن نزیکانی (باره‌گای خوا) ﴿۱۱﴾ ﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ له‌به‌هشتانی پر نازو نیعمه‌تدان ﴿۱۲﴾ ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَئِينَ﴾ کو مه‌لینکی زورن له (گه‌لانی) پیئشینان ﴿۱۳﴾ ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ وه که‌میکن له‌پاشینان (له‌ئوممه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿۱۴﴾ ﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْصُوعَةٍ﴾ له‌سه‌ر قه‌نه‌فه و کورسی چنرا و به‌ئالتون ﴿۱۵﴾ ﴿مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِلِينَ﴾ پال ئه‌ده‌نه‌وه له‌سه‌ری به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتی ﴿۱۶﴾

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ
﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنَزَّفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهَاتِمَتَا يَتَخَيَّرُونَ
﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ
الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَا
وَلَا تَأْتِيهِمَا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ
﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَكَهَاتِمَتِهِمْ كَثِيرَةٌ ﴿٣٢﴾ لَا تَمْقُطُونَ وَلَا مَمْنُوعَةٌ
﴿٣٣﴾ وَفَرِيشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَهُمْ نَجَّارًا
﴿٣٦﴾ عَرَبًا أَثَرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ﴿٣٩﴾
وَتِلْكَ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ
﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلِّ مِّن يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ
وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا
يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَّابًا أُنَّا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِن
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ تازه لاوی هم‌میشه‌یی به‌سهری‌اندا ده‌گه‌رین ﴿٧﴾ ﴿يَأْكُوبُ وَيُبَارِكُ وَيُقَاسِمُ﴾ به‌په‌رداخ و سوراچی و گلاسی پر له‌شهرابی سه‌رچاوه‌ی ره‌وان ﴿٨﴾ ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ﴾ نه‌سهریان پی‌ی ده‌شیت و نه‌سهرخوش نه‌بن پی‌ی ﴿٩﴾ ﴿وَفَلَكِهِم مِّمَّا يَخَرُونَ﴾ میوه‌هاتیش که‌خویان هه‌لی بزیرن ﴿١٠﴾ ﴿وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ وه‌گوشتی ههر بالنده‌به‌ک که‌هزی لی‌بکه‌ن ﴿١١﴾ ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ وه‌خوریانی چاوه‌ش و چاوه‌له‌ه‌ک ﴿١٢﴾ ﴿كَامِثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾ وه‌ک مرواری ناو سه‌ده‌ف وان ﴿١٣﴾ ﴿جَزَاءً يَمَآكَاؤُا يُعْمَلُونَ﴾ (ته‌م‌نیعمه‌تانه) له‌پادا‌شتی نه‌و کرده‌وانه‌دابه‌که‌ته‌نجامیان نه‌دا ﴿١٤﴾ ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيْمًا﴾ نابیستن له‌و به‌هه‌ش‌تانه‌دا نه‌قسه‌ی بیته‌وده، وه‌نه‌تا‌وانبار کردن ﴿١٥﴾ ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ جگه له‌ووته‌ی سلا‌وسه‌لام کردن (له‌یه‌کتری) ﴿١٦﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ وه‌یارانی لای راست کام یارانی لای راست ﴿١٧﴾ ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ له‌زیر سیه‌ری دارتا‌وگی بی‌درکدان ﴿١٨﴾ ﴿وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ﴾ وداری مؤزی هونرا‌و به‌هیش‌ووه مؤز ﴿١٩﴾ ﴿وَوَطِيلٍ مَّمْدُودٍ﴾ و سیه‌ری به‌رده‌وام ﴿٢٠﴾ ﴿وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ﴾ وه‌ئاوی تافگه‌یی و ئاوی ره‌وان ﴿٢١﴾ ﴿وَفَلَاحَةٍ كَثِيرَةٍ﴾ وه‌میوه‌هاتی زور ﴿٢٢﴾ ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ که ههر گیز ته‌وا‌و نابی و قه‌ده‌غ‌ه‌ش نا‌کری ﴿٢٣﴾ ﴿وَفُورٍ شَرْفُوعَةٍ﴾ ههر وه‌ها راخه‌ری به‌رز زبلندی تیدابه ﴿٢٤﴾ ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً﴾ یمه‌خوریه‌کانی به‌هه‌ش‌تمان دروست کرده‌وه به‌دروست کردنیکی زور جوان ﴿٢٥﴾ ﴿فَجَعَلْنَهُمْ أَجْمَالًا﴾ وه‌گیرا‌ومانن به‌خوریانی هم‌میشه‌کچ (واته: ههر چه‌نده‌ها‌وسه‌ر کانیان بچنه لایان خ‌وای گه‌وره بویان ده‌کاته‌وه به‌کچ) ﴿٢٦﴾ ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ ها‌وسه‌ره‌کانیان زور خوش ده‌ویت و ها‌وته‌مه‌نیانن ﴿٢٧﴾ ﴿لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ (ته‌مانه‌هه‌مو) بو‌یارانی لای راستن ﴿٢٨﴾ ﴿ثُلَّةٌ مِّنَ الْأُولَئِينَ﴾ (یارانی لای راست) کومه‌لیکی زورن له‌(گه‌لانی) پیش‌وو ﴿٢٩﴾ ﴿وَوَثْقَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾ کومه‌لیکی زوریش له‌پاشینان (له‌نوممه‌تی موحه‌مه‌ده‌س) ﴿٣٠﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ وه‌ها‌ورپاییانی لای چه‌ب کام‌ها‌ورپاییانی لای چه‌ب؟ ﴿٣١﴾ ﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيمٍ﴾ له‌نا‌و گری‌دوزه‌خ و ئاوی له‌کول‌دان ﴿٣٢﴾ ﴿وَوَطِيلٍ مِّنْ يَحْمُورٍ﴾ وه‌له‌سیه‌ری چره‌دوو‌که‌لی ره‌ش دان ﴿٣٣﴾ ﴿لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ﴾ نه‌فیتکه‌و نه‌که‌لکیشی هه‌یه ﴿٣٤﴾ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلُ ذَٰلِكَ مُّزْفِينَ﴾ چونکه به‌راستی ته‌مانه‌پیشتر خوش‌گوزه‌ران بوون ﴿٣٥﴾ ﴿وَكَاؤُا يُتْلُونَ﴾ وه‌ده‌یانووت ﴿أَيَّدَامِتًا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظْمًا﴾ نایا ته‌گه‌ر مردین و بووین به‌خول و تیسکی رزبو ﴿أَيَّنَا لَمَبْعُودُونَ﴾ نایا یمه‌زیندوو ته‌کرینه‌وه ﴿٣٦﴾ ﴿أَوَّابًا وَأُولَئِیْنَ﴾ یاخود با‌وو با‌پیرانمان (زیندوو ته‌کرینه‌وه) ﴿٣٧﴾ ﴿فَلِیْنَ الْأُولَئِیْنَ وَالْآخِرِينَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌ده‌س) بلی‌ی‌نگومان هه‌موو پیشینان و پاشینان ﴿٣٨﴾ ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِیْقَتٍ یَّوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ کوده‌کرینه‌وه و پراینج ده‌کرین بو‌کاتی رۆزی دیاری کرا‌و ﴿٣٩﴾

ثُمَّ إِنكُمْ آيَهَا الضَّالُّونَ الْمُكذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَا كَلِمَـنَ مِنْ شَجَرٍ مِّن رَّقُومٍ ﴿٥٢﴾
 فَمَا لَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُونَ
 شَرِبَ الْهَيْمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نُزِّلَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
 تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ ؕ أَمْ نَحْنُ
 الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
 عَلَىٰ أَن يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
 عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ
 ﴿٦٣﴾ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ ؕ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطًا مَّا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوتَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَعْرُومَتَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ
 مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ
 مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَا فَلَوْلَا
 تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ
 شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا
 لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ * فَلَا أُقْسِمُ
 بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

﴿ثُمَّ أَنْزَلْنَاهَا الْغَمَامَ وَالْمُكَبَّرُونَ﴾ پاشان ئیوه ئه‌ی گومرایانی بی باوره‌ران ﴿لَا كُفُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ﴾
 بیگومان له (به‌ری) دره‌ختی ژه‌قنه‌موت (ده‌خون) ﴿فَمَا لَوْ أَنَّ مِنَ الْبَطُونَ﴾ جا وورگی خوتانی
 لی پرده‌که‌ن ﴿فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ﴾ ته‌مجا ئاوی کولآوی به‌سه‌ردا ده‌خونه‌وه ﴿فَشَرِبُونَ
 شُرَبَ الْهَامِ﴾ ده‌ی خونه‌وه وه‌کو خواردنه‌وه‌ی (حوشترانی) تینوو ﴿هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ته‌مه
 میوانداری ته‌وانه له پوزی قیامه‌تدا ﴿إِنَّمَنْ حَلَقْتَكُمْ فَمَا تَقُولُوا لِمَنْ كَفَرْتُمْ أَنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ئیمه دروستمان کردون ئه‌ی
 بو‌بروا ناکه‌ن (به‌زیندوو بو‌ونه‌وه) ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ﴾ جا پیم بلین ته‌و ئاوه‌ی که ده‌پریژنه‌و
 مندالدانه‌وه؟ ﴿أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ﴾ ئایا ئیوه دروستی ده‌که‌ن؟ ﴿أَمْ خَلْقُ الْخَلْفُونَ﴾ یان ئیمه‌ین به‌دی
 هینه‌ریس؟ ﴿إِنَّمَنْ قَدَّرَ نَائِبَتَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْرُوقِينَ﴾ ئیمه له‌ناوتاندا مردنمان داناه، وه‌که‌س
 پیش ده‌سه‌لانی ئیمه ناکه‌وی ﴿عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ أَمْرُكُمْ﴾ (به‌ده‌سه‌لآتین) که له‌جیاتی ئیوه نه‌وه‌ی
 تر به‌یتین ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه دروستان بکه‌ینه‌وه به‌شیویه‌ک که‌هیچی لی نازانن
 ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئیوه له‌به‌دی هیتانی یه‌که‌می ناگادارن
 ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئیتر بو‌بیر ناکه‌نه‌وه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُفُونَ﴾ جا پیم بلین ته‌و تووه‌ی که ده‌بیچین
 ﴿أَنْتُمْ تَرزُقُونَهُ﴾ ئایا ئیوه ده‌پریوتن؟ ﴿أَمْ خَلْقُ الرَّعْرَعَةِ﴾ یائیمه‌ین ده‌پریوتین؟ ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حَطَلًا﴾ ته‌گهر بمان ویستایه‌وه (رواوه) مان ده‌گیرا به‌پوش و کا ﴿فَطَلَّئْتُمْ تَقَاهُوتَ﴾ ته‌مجا ده‌ستان
 ده‌کرد به‌قسه‌ی بی که‌لک ﴿إِنَّا الْمَعْرُومُونَ﴾ (ده‌تانووت) به‌راستی زهره‌رلیکه‌وتوو ئیمه‌ین
 ﴿بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ﴾ به‌لکو ئیمه له‌رزق و پوزی بی به‌شین ﴿أَفَرَأَيْتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾ جا پیم
 بلین ته‌و ئاوه‌ی که ده‌بخونه‌وه ﴿أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ﴾ ئایا ئیوه له‌هه‌وره‌کانه‌وه ده‌بیاریتن
 ﴿أَمْ خَلْقُ الْمُرُوءِ﴾ یائیمه‌ده‌ی باریتن ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حِجَابًا﴾ ته‌گهر بمان ویستایه‌وه مانکرده‌ئاویکی زور
 سویری تال. ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ ئیتر بو‌سوپاسی خواناکه‌ن ﴿أَفَرَأَيْتُمْ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ پیم بلین ته‌و ئاگره‌ی
 که دایده‌گیر سینن ﴿أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا﴾ ئایا ئیوه داره‌که‌یتان به‌دی هیتاوه؟ ﴿أَمْ خَلْقُ الْمُنْتَشُونَ﴾
 یائیمه به‌دی هینه‌ریسی؟ ﴿نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا﴾ ئیمه ته‌و (ئاگره) مان کردوو به‌هوی یادخه‌روه
 (ی‌ئاگری دوزه‌خ) ﴿وَمَتَعْنَا الْمُقِيمِينَ﴾ وه (کردو مانه‌ته) هوی که‌لک لی وه‌رگرتن بو‌گه‌شتیاران ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که‌واته یاد وته‌سیحاتی به‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ی خوت به‌پاکی بکه
 ﴿فَلَا أَمْسِرُ بِمَوْجِعِ الْجُودِ﴾ جا سویند بیت به‌شوینی (هه‌له‌اتن و ئاوابونی) ته‌ستیره‌کان ﴿وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ به‌راستی ته‌م سوینده ته‌گهر بزانتن سویندیکي زور گه‌وره‌یه ﴿

إِنَّهُ لَقَرَّءٌ أَنْ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
 الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
 أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
 إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ أَقْرَبُ
 إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
 ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
 ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
 الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
 الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَاحِمٍ
 ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سورة الحديد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يُحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ
 الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

﴿إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ﴾ که بیگومان نه مه قورناتیکی گه وره و بهر تیزه ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ له ناو کتیبیکی شار او دایه (که لوح المحفوظه) ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ جگه له (فریشته) پاکه کان که س دهستی لی نادات ﴿نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نیر در او ته خوار وه له لایه ن بهر و رد گاری جیهانیانه وه ﴿أَفِيْهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهَوْنَ﴾ دهی نایا ئیوه بهم قورنانه باوهر ناکهن ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ﴾ وه له جیاتی سوپاسگوزاری له سه ر روزیتان ﴿أَلَمْ تَكُنْ تُكذِّبُونَ﴾ ئیوه باوهر ناهینن ﴿فَلَوْلَا إِذْ بَلَغْتَ الْكُلُومَ﴾ دهی بوچی کاتی گیان (ی نه خوشه که تان) ده گاته گهرووی ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾ وه ئیوه له و کاته دا ته ماشا ده کهن ﴿وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ له و کاته دا (فریشته کانمان) له ئیوه نزیکترن له و (که سه ی له سه ره مه ر گدایه) ﴿وَلَكِنْ لَا تَبْصِرُونَ﴾ به لام ئیوه (فریشته کانی) ئیمه نابینن ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عِبْرَ مَدِينٍ﴾ دهی بوچی نه گهر ئیوه (زیندوو ناکرینه وه) پادا شت نادرینه وه؟ ﴿تَجْعَلُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ر و حی (مردوه که تان) بگیر نه وه نه گهر راست ده کهن ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾ نه مجا نه گهر نه و (که سه ی له گیانه لادایه) له نریکان بی (له خوا) ﴿فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ﴾ نه وه حه سانه وه و بونی خوش و به هه شتی پر له ناز و نیعمه تی بو هه به ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وه نه گهر له ها وه لانی دهستی راست بی ﴿فَسَلِّ لَكَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ نه وه سه لامه تی و بی زبانی بو تو (چونکه) تو له یارانی دهستی راستی ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكذِّبِينَ فَسَالِّ لِكُلِّ الْفَاسِقِينَ﴾ به لام نه گهر له بی باوهرانی گومرا بیت ﴿فَنَزَّلْنَا مِنْ حَيْمٍ﴾ نه وه (شویتی) میوانداریه که ی ئیجگار گهر مه ﴿وَوَصَّيْنَا جَعِيمٍ﴾ وه چوونه ناو دوزه خه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ به راستی نه وه ی (که له م سوره ته دا باسکرا) حه ق و بیگومانه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که و ابو به پاکی یاد و ته سیباحتی بهر و رد گاری گه و ره ی خوت بکه ﴿﴾

سوره فی ﴿التَّائِبِينَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه ته سیباحتی خوا ده کهن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه ر نه وه بالادهستی کار به جی ﴿لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ر بو نه وه ده سه لات و خاوه نیه تی ناسمانه کان و زه وی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده ژینی ده مریتی ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه وه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا هه به ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ هه ر نه وه یه که مینه (پیش هه موو شتیک هه بووه) وه هه ر نه وه دوا هه مینیشه و (پاشی هه موو شتیک ده مینیت) ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ وه دیار و ناشکرایه (بو خاوه ن هوش و فامه کان به به لگه کانی) وه به نهان و شار او هیه (له چاوی به ننده کان و زانایه به ناشکرا و نه پنیه کان) ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه وه به هه موو شتیک ناگاداره ﴿﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
 عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿٥﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
 مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ ۗ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾
 وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
 أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
 ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
 لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
 وَقَتْلَ أَوْلِيَاءِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا
 وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا
 الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۗ وَوَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (خودا) ئەو زاتە‌یه‌ که ئاسمانە‌کان و زەوی دروست کردووہ ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لە شەش رۆژدا ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان بەرزبویەوہ سەر عەرش و قەراری گرت (باوەرمان پێتە‌ی بەو شیوە‌ی شیایوی خوا بیست، وە‌چۆنە‌تێە‌که‌ی نازانین، تە‌نها خوا خۆی دەزانیست) ﴿يَعْلَمُ مَا لَيْفٌ فِي الْأَرْضِ﴾ دەزانیست چی دەچیتە‌ ناوی زەوی ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ وە‌چی لێ دیتە‌ دەروەه ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وە‌چی لە ئاسمانە‌وہ دیتە‌ خوار ﴿وَمَا يَرْجُ فَيَهَيِّئُ﴾ وە‌چی بۆ سەر دە‌که‌وی ﴿وَهُمْ مَعَكُمْ أَلَنَ مَا كُنْتُمْ﴾ وە‌ لە‌هەر کوی بن خوا لە‌گە‌لتانە‌ (بە‌زانیاری و ئاگاداری) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وە‌خوا بینایە‌ بە‌هەرچی که دە‌یکە‌ن ﴿لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خواوە‌نداریتێ ئاسمانە‌کان و زەوی هەر بۆ ئەوہ ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وە‌هەموو کاریک هەر بۆ لای خوا دە‌گە‌رنێرتە‌وہ ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شەو دە‌بات بە‌ناو رۆژدا (لە‌هاوین و پایزدا) ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وە‌ رۆژ دە‌بات بە‌ناو شەودا (لە‌ زستان و بە‌هاردا) ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وە ئەو (خوا) ئاگادارە‌ بە‌نیازی ناو دلان ﴿إِنَّمَا أَمْرٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ باوەر بە‌هین بە‌خوا و پیغە‌مبەرە‌که‌ی ﴿وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْفِينَ فِيهِ﴾ و‌بە‌خشن لە‌و مال و سامانە‌ی که خوا ئیوہی کردووہ بە‌جی نشینی پێشیان تیایدا ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَنفَقُوا﴾ ئە‌مجا ئە‌وانە‌تان که باوە‌ری هیناوە‌ و داریی یان بە‌خشیووہ ﴿لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ پاداشتی گە‌ورە‌یان بۆ هە‌یه ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئە‌وہ چیتانە‌ بۆ باوە‌ر بە‌خوا ناهینن؟ ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ که پیغە‌مبەر بانگتان دە‌کات ﴿لِيُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ که باوە‌ر بە‌ پرورە‌ردگارتان بە‌هینن ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُكُمْ﴾ لە‌ کاتیکدا که بی گومان خوا پە‌یمانێ (باوە‌ر هینانی) لێ وەرگرتوون ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە‌گەر ئیوہ باوە‌ر دارن ﴿هُوَ الَّذِي يُنزلُ عَلَی عِبَدِهِ﴾ خوا ئە‌و زاتە‌یه‌ دە‌بنیرت بۆ بە‌ندە‌ی خۆی (که مو حە‌مە‌د علیه‌ السلام) ﴿إِنَّ إِلَهًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ بە‌لگە‌ و نایە‌تانیکی روون و ئاشکرا ﴿لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ تا لە‌ تاریکستانی (گومرایی و بیباوە‌ری) دە‌رتان بە‌هینت بۆ ناو روونایی (ئیمان و ئیسلام) ﴿وَإِن اللَّهَ يَكْفُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ رَجِيمٌ﴾ وە‌ بە‌ راستی خوا بە‌رامبەر ئیوہ بە‌سۆز و میهرە‌بانە‌ ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُقِفُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئە‌وہ چیتانە‌ که‌وا هیچ نابە‌خشن لە‌ رێی خوادا ﴿وَاللَّهُ مِيرَاةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لە‌ کاتیکدا میراتی ئاسمانە‌کان و زەوی بۆ خوا دە‌مینیتە‌وہ ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ﴾ یە‌ کسان نین ئە‌وانە‌تان ﴿مَنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٌ﴾ که لە‌ پیش گرتنی (مە‌ککە‌) دالیان بە‌خشیو و جە‌نگاون (لە‌ گە‌ل ئە‌وانە‌ی لە‌ دوا‌ی فە‌ت‌حی مە‌ککە‌ ئە‌و کارانە‌ بکە‌ن) ﴿أُولَٰئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً﴾ ئە‌وانە‌ پلە‌ و پایە‌یان زۆر گە‌ورە‌ ترە‌ ﴿مَنْ الَّذِينَ أَنفَعُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا﴾ لە‌وانە‌ی که لە‌ دوا‌ی (گرتنی مە‌ککە‌) دالیان بە‌خشیووہ و جە‌نگاون ﴿وَكَلَّا وَعَدَدُ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ﴾ وە‌ بە‌هەر دوو لا خوا بە‌لینی بە‌هەشتی داوہ ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ حَبِيرٌ﴾ وە‌ خوا ئاگادارە‌ بە‌وہی که دە‌یکە‌ن ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يقرِضُ اللَّهَ﴾ کێ یە‌ ئە‌و که سە‌ی قەرز دە‌دات بە‌خوا ﴿قرضاً حسناً﴾ بە‌قەرزیکی چاک (مە‌بە‌ست ئە‌وہ یە‌ مال بێ‌خشیست لە‌ پینا‌و خوا) ﴿فِيضِعْفَهُ لَهُ﴾ تا خواش چە‌ند بە‌رامبەر بیدانە‌وہ ﴿وَلَهُ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ وە‌ پاداشتی زۆر چاکی بۆ هە‌یه

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِيَمِينِهِمْ ^طبَشْرُكُمْ أَلْيَوْمَ جَنَّتُ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْظِرُوا نَافِقَتَيْسَ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ أَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتَمَسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَوَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَ لَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى
وَلَكِن كُمْ فَتَنَّا أَنْتُمْ أَنْفُسُكُمْ وَتَرَى بَصِئْتَهُمْ وَارْتَبَتَهُمْ وَعَرَّتْكُمْ الْأَمَانِي
حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَأَلْيَوْمَ لَا يُؤَخَذُ مِنْكُمْ
فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَىكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ * أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ أَعْمُوا أَنْ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ
وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له رۆژێکدا که تو پیاوان و ئافره تانی ئیماندار ده بینیت ﴿بَسَعَى لُوْهُم بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَاَيْمَانِهِمْ﴾ که پرووناکی (باوه پریان) له پیشیا نه وه و له لای راستیا نه وه ده روات ﴿بَشْرَكُمْ اَيُّومَ﴾ (پیان ده لێن) مژده ی ئیوه نه مرو ﴿جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ﴾ به هه شتانیکه که رووباری زور به ژیریاندا ده روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده میننه وه به هه میسه یی ﴿ذٰلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيْمُ﴾ ههر ئه وه به سه ره که وتنی گه وه ره ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ﴾ لهو رۆژهدا پیاوان و ئافره تانی دوورو ده لێن ﴿لَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ به وانهی که باوه ردار بوون ﴿اَنْظُرْ وَاَنْتَقِيسَ مِنْ زُرْكِهِ﴾ سه یرێکمان بکه ن تا له رووناکیان تروسکیک وهر گرین ﴿قَالَ اَرْجِعُوْا وَاَرَاكُمْ﴾ پیاوان ده وتریت بگه رینه وه بو دووه ی خو تان ﴿فَاَلْتَسُوْا نُوْرًا﴾ وه داوای رووناکی بکه ن بو خو تان ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ سُوْرًا﴾ یه کسه ر شوو رایه ک ده کیشری له نیوانیاندا ﴿لَهُ بَابٌ﴾ که ده ر گایه کی تیندایه ﴿بٰطِنُهُ فِيْهِ الرَّحْمَةُ﴾ رووی ناوه وه ی ره حمه تی تیندایه ﴿وَظَهْرُهُ مِنْ فِیْهِ الْعَذَابُ﴾ ده ره وه یشی رووی له سزایه ﴿يُنَادُوْهُمْ﴾ (دوو رووان ئیمانداران) بانگ ده کهن و ده لێن ﴿اَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾ ئایا ئیمه له گه ل ئیوه نه بوین (له نوێژ و رۆژوودا) ﴿قَالُوْا بَلَىٰ﴾ ئیمانداران ده لێن: به لێ له گه لماندا بوون ﴿وَلَكِنَّكُمْ فَنَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ﴾ به لام ئیوه خو تان خه له تاند (دوو روو پیلان گێر بوون) ﴿وَتَرَبَّصُّوْا رَاٰ رَبَّكُمْ﴾ وه چاوه روانی (نه مانی باوه ردار اتان) ده کرد و دوودل بوون ﴿وَعَزَّ كُمُ الْاَمَانِيُّ﴾ وه هیاو ئاوات فریووی دان ﴿حَتّٰی جَا ءَ اَمْرُ اللّٰهِ﴾ تا فه رمانی خوا هات (و مردن) ﴿وَعَزَّ كُمْ بِاللّٰهِ الْعَزُوْرُ﴾ وه شه یتان فریوی دان به لێ بورده یی خوای گه وه ره ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾ نه مرو هیه چ بریتیه ک وهر نا گیریت نه له ئیوه ﴿وَلَا مِنَ الدّٰیْنِ كَفْرًا﴾ وه نه له بی باوه ران بو رزگار بوونتان ﴿مَّا وَاوَدَّكُمْ النَّارُ﴾ جیگانان ناگری دوزه خه ﴿هِيَ مَوْلَاكُمْ﴾ نه و ناگه ر شیاو تانه ﴿وَبَلَّسَ الْمَصْبُوْرُ﴾ ئای چه ند سه ره نه نجام یکی خرا به ﴿اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ ئایا کاتی نه وه نه هاتو وه بو پر واداران ﴿اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ﴾ که دلپان را چله کیت و ملکه چ بی بو یادوزیکری خوا ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ وه بو ئه و قورئانه ی که نار دویه تیه خواره وه؟ ﴿وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ﴾ وه ک نه و که سه انه (جووله که و گاوور) نه بن ﴿اَوْ وَاَلِكُتُبِ مِنْ قَبْلُ﴾ که له مه و پیش کتییی ئاسمانیان پیندرا ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ﴾ وه ماوه یه کی دوورو درێژیان به سه ردا تیه پری ﴿فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ﴾ نه محادلیان ره ق بوو ﴿وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُوْنَ﴾ وه زور به بیان یاخی و له سنورده چوو بوون ﴿اَعْمٰوْا اَنْ اللّٰهُ حٰجِي الْاَرْضِ﴾ بینگومان بزنان که خوا زه وی زیندوو ده کاته وه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دوای مردنی ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰیٰتِ﴾ بینگومان نیشانه و به لگه کانمان بو روون کردو نه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُوْنَ﴾ تا بیر بکه نه وه ﴿اِنَّ الْمَصْدِقِيْنَ وَالْمَصْدِقَاتِ﴾ بینگومان پیاوان و ژنانی خیر خواز ﴿وَأَرْضُوْا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ نه وانه ش قهرز ده دن به خوا به قهرز بکی چاک (یارمه تی هه ژاران ده دن) ﴿يُضَاعَفْ لَهُمْ﴾ چه ند به رامبه ر ده یاندر یته وه ﴿وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ﴾ وه بو ئه وان هه یه پاداشتی زور چاک ﴿۱۵﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ وَالشَّهَادَةُ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ ۖ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ
 الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
 وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرْتَهُ
 مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطْمًا ۗ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ
 مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَعٌ الْغُرُوْرِ ﴿٢٠﴾
 سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّنَ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ ذَٰلِكَ فَضْلُ
 اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
 مِّن مَّصِيْبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن
 قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا
 تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُوْنَ وَيَأْمُرُوْنَ
 النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٤﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ و ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی باوهرپ‌ریان ه‌یناوه به‌خ‌وا و به‌پ‌ن‌غ‌ه‌م‌به‌رانی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾
 ه‌ئ‌ه‌وانه‌ خ‌ویانن ر‌است گ‌ویان ﴿وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و ه‌شه‌ه‌یدان له‌لای په‌روه‌ردگار یان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَتُورُهُمْ﴾ خ‌اوه‌ن پ‌اداشت و نور و ر‌ووناک‌ی خ‌ویانن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی که‌ب‌ی
 باوهرپ‌بون و به‌ل‌گ‌ه‌ و ن‌ی‌ش‌ان‌ه‌ ک‌انی ت‌ی‌م‌ه‌یان به‌درؤ زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ه‌ئ‌ه‌وانه‌ هاوه‌لی ناگری
 د‌وزه‌خن ﴿۱۱﴾ ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ و ه‌ بزاتن که‌ب‌ی‌نگ‌ومان ز‌یانی د‌ون‌یا ته‌نها ﴿لَيْمٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ﴾ گ‌الته
 و گ‌مه‌ و ر‌ازاندنه‌وه و ﴿وَتَفَاخُرٌ بَيْنَهُمْ وَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ خ‌وه‌له‌ک‌یش‌ان‌ه‌ له‌نی‌وانت‌اند‌ا و ل‌اف ل‌یدانه
 به‌دارایی و مندالی ز‌وره‌وه ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾ ه‌ک باران‌یک وایه ﴿عَجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ﴾ که‌ ح‌اس‌ل‌اته‌ که‌ی
 جووت‌یاران د‌ل‌خ‌وش ب‌کات ﴿ثُمَّ يَهِيحُ فَتَرَهُ مُضْمَرًا﴾ پ‌اشان ووشک ب‌ی و به‌زه‌ردی ب‌ی ب‌ینیت
 ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ له‌ پ‌اشان ب‌یت به‌ پ‌ووش و به‌ل‌اش ﴿وَفِي الْأَخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ له‌ ر‌وزی د‌وا‌یش‌دا
 س‌زای ت‌وند و سه‌خت (ه‌ه‌به‌ بؤ د‌ون‌یا په‌رستان) ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾ و ه‌لی ب‌وردن و ر‌ه‌زامه‌ندی
 ه‌ه‌به‌ له‌لایه‌ن خ‌اوه‌ (بؤ خ‌وا ن‌اسان) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ﴾ و ه‌ ز‌یانی د‌ون‌یا ه‌یچ نی به
 ج‌گ‌ه‌ له‌ ر‌اب‌واردن‌یک‌ی خ‌ه‌له‌ت‌ی‌ن‌ه‌ر نه‌ب‌یت ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (که‌واته) پ‌یش‌برکی ب‌کن
 بؤ (ده‌ست خ‌ستنی) ل‌ی‌خ‌وش‌ب‌وون له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ت‌انه‌وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ و ه‌ بؤ به‌ه‌شت‌یک‌ که
 پ‌انتایی به‌که‌ی ﴿كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌و‌ین‌ه‌ی پ‌انتایی ن‌اسمان و ز‌ه‌وی به‌ ﴿أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ن‌اماده‌ک‌راوه بؤ ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی باوهرپ‌ریان ه‌یناوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به‌خ‌وا و پ‌ن‌غ‌ه‌م‌به‌رانی ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾
 ه‌ئ‌ه‌و (پ‌اداشته) به‌خ‌ش‌ش‌یک‌ی خ‌وایی به‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌ه‌ر که‌س که‌خ‌وی ب‌ه‌و‌یت
 ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ه‌ خ‌وا خ‌اوه‌نی به‌خ‌ش‌ش‌ی گ‌ه‌وره‌به‌ ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ ه‌یچ ز‌یان و
 به‌ل‌ایه‌ک‌ ر‌ووی نه‌داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه‌له‌زه‌وی و نه‌له‌خ‌ودی خ‌وت‌ان‌دا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾
 ئ‌ی‌ل‌لاله (ل‌وح‌الم‌ح‌فوظ) د‌ان‌وس‌راوه ﴿مِن قَبْلِ أَنْ تَبْرَأَهُنَّ﴾ پ‌یش ه‌وه‌ی به‌دی ب‌ه‌ن‌ین ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرٌ﴾ ب‌ی‌نگ‌ومان ه‌ئ‌ه‌و بؤ خ‌وا ز‌ور ن‌اسانه ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا﴾ تاخ‌ه‌ف‌ت نه‌خ‌ون ﴿عَلَىٰ مَا قَاتَلْتُمْ﴾
 بؤ ه‌وه‌ی له‌ده‌س‌ت‌ان چ‌ووه ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ و ه‌ د‌ل‌خ‌وش و مه‌غ‌رور نه‌بن ﴿بِمَاءِ أَنْتُمْ﴾ به‌وه‌ی که
 ب‌ی‌ی داوون ﴿وَاللَّهُ لَیُحِبُّ كُلَّ مُحْتَالٍ فَخُورٍ﴾ و ه‌خ‌وا ه‌یچ خ‌و به‌زل ز‌ان‌یک‌ی ش‌ان‌ازی که‌ری خ‌وش
 ناو‌یت ﴿۱۲﴾ ﴿الَّذِينَ يَخْتَلُونَ﴾ ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی چ‌روکی و ر‌ه‌زلی‌ی ده‌که‌ن (له‌مال به‌خ‌ش‌ین له‌پ‌ین‌او خ‌وا‌دا)
 ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَحْلِ﴾ و ه‌ ف‌ه‌رمان به‌خ‌ه‌ل‌ک‌یش ده‌که‌ن ر‌ه‌زلی‌ و چ‌روک‌ بن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ﴾ و ه‌ه‌ر
 که‌س پ‌شت ه‌ه‌ل‌کات ه‌ئ‌ه‌و ب‌ی‌نگ‌ومان خ‌وا ﴿هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ه‌ر خ‌وی ب‌ی نیازی سوپ‌اس‌ک‌راوه ﴿۱۳﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً
أَبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ
فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ وَيَعْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لِيُعْلَمَ
أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا﴾ سویند به‌خوابه راستی ئیمه پیغه‌مبه‌رانی خو مانمان نار دووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به لگه و موعجیزه‌ی پرو نه‌وه ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وه کتیبی (ناسمانی) و ته رازوی دادمان له‌گه‌لدا ناردن ﴿لِيُقِيمُوا النَّاسَ بِالْقِسْطِ﴾ بؤ نه‌وه‌ی خه‌لکی به‌داد‌گه‌ری ره‌فتار بکه‌ن (له‌ناو خو‌یاباندا) ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وه‌ناسنمان دروست کرد ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ که هیزیک‌ی به‌تینی توندی تیدابه بؤ‌جه‌نگ کردن ﴿وَمَنْعُ النَّاسِ﴾ وه سوو‌دیک‌ی زوریشی هه‌یه بؤ‌خه‌لکی (له‌به‌ر کاهیتانی له‌ه‌موو جو‌ره پیشه‌سازیه خزمه‌تگوزاریه‌کاندا) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ وه تا‌خوا ده‌ری بخات ﴿مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ چ که‌سی یارمه‌تی (ثابنی) خواو پیغه‌مبه‌رانی ده‌دات که به‌نه‌نایشه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بیگومان خوا به‌هیزو ده‌سه‌لانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویند به‌خوا بیگومان نوح و ئیبراهیم مان ره‌وانه کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّمُوتَ وَالْكُتُبَ﴾ وه له‌ناو وه‌چه‌کانیشیاندا پیغه‌مبه‌ریتی و کتیبی ناسمانیمان دانا ﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان رینموونیان وه‌رگرت ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان یاخی و کافر‌بوون ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا﴾ له پاشان به‌شویتن نه‌واندا دیسان پیغه‌مبه‌رانی خو مانمان نارد ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه دواتر عیسی کوری مه‌ریه‌ممان نارد ﴿وَأَنزَلْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾ وه‌ئینجیلمان پی به‌خشی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وه له‌دلی نه‌وانه‌دا که‌شویتنی که‌وتن ﴿رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾ سۆز و به‌زه‌ییمان دروست کرد ﴿وَرَهَبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا﴾ وه گوشه‌گیری یه‌ک که خو‌یان دایان هینا بوو ﴿مَا كُنَّا نَبْنَاهُ عَلَيْهِمْ﴾ که ئیمه نه‌وه‌مان له‌سه‌ر پیویست نه‌کر دبوون ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ به‌لام خو‌یان دایان هینا بوو ره‌زامه‌ندی خوا ﴿فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾ که‌چی وه‌ک پیویست باریز‌گاری نه‌وه گوشه‌گیریه‌یان نه‌کرد ﴿فَقَاتِلْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ﴾ ئیمه‌ش به‌خشیمان به‌وانه‌یان که‌باوه‌ریان هینا بوو ﴿أَجْرَهُمْ﴾ پاداشتی خو‌یان. ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان له‌سنوور ده‌رچوون ﴿يَنَاقِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ﴿أَتَقُوا اللَّهَ ءَامَنُوا بِرُسُولِهِ﴾ له‌خوا بترسن و باوه‌ر‌به‌ئینن به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿يُؤْتِكُمْ كَمَا فِي مَن رَّحِمَتِهِ﴾ دوو به‌شتان له‌ره‌حمه‌ت و به‌خششی خو‌ی پی ده‌به‌خشی ﴿وَجَعَلَ لِكُلِّ تَوْرَةٍ دَاتٍ تَمَشُونَهَا﴾ که رینموونی و‌رپی راستی پی ده‌ر‌که‌ن ﴿وَيَغْفِرْ لِكُلِّ﴾ وه لیتان خو‌ش ده‌بیست ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وه‌خو‌الی خو‌ش‌بووی میهره‌بانه ﴿لَتَأْتِيَ آهْلَ الْكِتَابِ﴾ تا‌خاوه‌ن به‌راوه ناسمانیه‌کان بزاتن ﴿أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ که ده‌سه‌لاتیان نی به‌سه‌ر هه‌چیک له‌به‌خششی خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ وه هه‌ر‌چی به‌خشش هه‌یه به‌ده‌ست خوایه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌هه‌ر که‌سینک که‌خو‌ی بیه‌ویت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا‌خواه‌نی به‌خششی زور‌گه‌وره‌یه ﴿١٦﴾

سورة المجادلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
 وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
 مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَائِهِمْ مَّا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي
 وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
 اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
 لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ كُمْ تَوْعُظُونَ
 بِهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
 مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۖ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ
 مَسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 كِبُؤًا كَمَا كَبَيْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَوَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا ۗ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

سوره‌قی المجادلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا‌بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِي جُذِلَكَ فِي زَوْجِهَا﴾ ووت‌هی ئه‌و ژنه‌ی که له‌باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه گف‌تو‌گویی له‌گه‌له‌ئه‌کردی ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه‌سکا‌لای خوی بؤ‌لای خوا‌ئه‌برد ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَخَاوَرُكُمْ﴾ وه‌خوا‌گویی له‌ووتوویژی هه‌ردووکتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا‌بیسه‌ری بی‌نایه ﴿الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ﴾ ئه‌وانه‌تان که‌ظه‌اره‌ده‌که‌ن ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌له‌ئنه‌کانی‌اندا (پییان ده‌لین وه‌ک دایکمان وان) ﴿مَا هُنَّ أَفْهَتُهُمْ﴾ ئه‌وانه‌دایکی ئه‌وان نین ﴿إِنْ أَمَّهَتْهُمْ﴾ دایکی ئه‌وان ﴿إِلَّا الَّذِي وَلَدَتْهُمُ﴾ هه‌رئه‌و ژنانه‌ن که‌ئه‌وانیان لی‌بووه ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مُضْكَرَاتٍ مِنَ الْقَوْلِ﴾ وه‌بینگومان ئه‌وانه‌گوف‌تاریکی خرابی نابه‌سه‌ند ده‌لین ﴿وَزُورًا﴾ ودرؤ‌ده‌که‌ن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ وه‌به‌راستی خوا‌لی خؤ‌ش بووی لی‌بوورده‌یه ﴿وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی ظه‌اره‌ده‌که‌ن ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌له‌هاوسه‌ره‌کانیان ﴿فَمُ يَعُدُّونَ﴾ له‌پاشان به‌شیمان ده‌بنه‌وه‌و (ده‌یانه‌وی‌ت بچنه‌لایان) ﴿لِمَا قَالُوا﴾ له‌وه‌ی که‌ووتویانه (واته‌خیراته‌لاقیان ناده‌ن) ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ ئه‌وه‌پییسته‌به‌نده‌یه‌ک تازاد بکه‌ن ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا﴾ له‌پیش ئه‌وه‌ی به‌یه‌ک بگه‌ن (و بچنه‌لایان) ﴿ذَلِكَ تَوْعُظُونَ بِهِ﴾ ئه‌م که‌فاره‌ته‌ی (که‌له‌سه‌رتان پیوسته‌کراوه) ئاموژگاری ده‌کرین پی‌ی ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا‌شاره‌زا وئاگاداره‌به‌وه‌ی که‌ده‌بکه‌ن ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر به‌کیک (به‌نده‌ی) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ ئه‌وه‌با دوو مانگ له‌سه‌ریه‌ک به‌رؤ‌زوو بیت ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا﴾ پیش ئه‌وه‌ی بچنه‌لای یه‌ک ﴿فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ﴾ ئه‌گه‌ر به‌کیک نه‌یتوانی (دوومانگ به‌رؤ‌زوو بیت) ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا﴾ ئه‌وه‌بانانی شه‌ست هه‌ژار بدات ﴿ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئه‌و (که‌فاره‌تانه‌که‌له‌سه‌رتان پیوسته‌کراوه) بؤ‌ئه‌ویه‌باوه‌ر بکه‌ن به‌خوا‌و پیغه‌مبه‌ری خوا (مل که‌چی فه‌رمانی خوا‌و پیغه‌مبه‌ری خوا‌بن) ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌سنووری خوا‌ن ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بؤ‌بی باوه‌ران هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بینگومان ئه‌وانه‌ی دزایه‌تی و سه‌ریبچی خوا‌و پیغه‌مبه‌ری خوا‌ده‌که‌ن ﴿كُتِبُوا﴾ ریسواو سه‌رشؤ‌ر ده‌کرین ﴿كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه‌ر وه‌ک ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌مان ریسواو سه‌رشؤ‌ر کران ﴿وَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (چؤ‌ن نافه‌رمانی ده‌که‌ن) له‌کاتیکی‌دا دنیان که‌ئیمه‌به‌لگه‌ی روونمان ناردؤ‌ته‌خواره‌وه ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وه‌بؤ‌بی باوه‌ران سزای ریسواکه‌ر هه‌یه ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌رؤ‌ژیکی‌دا که‌خوا‌ه‌موویان تیکرا زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَيَذَنَّهُمْ إِمَاعًا﴾ پاشان هه‌والیان پی‌ده‌دات به‌وه‌ی که‌کردویانه ﴿أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسَوْءٌ﴾ که‌خوا (هه‌مووی) ژماردوو وه (به‌لام) خویان له‌بیربان چوو وه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه‌خوا‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی‌دا ئاگاداره ﴿١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ
 نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُمْ رَاِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُمْ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى
 مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُمْ مَعَهُمْ آيِنٌ مَا كَانُوا ثُمَّ يَنْبِتُهُمْ بِمَا
 عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نَهَوْا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَوْا عَنْهُ وَيَتَنَجَّجُونَ بِالْآثِمِ
 وَالْعَدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ
 جَهَنَّمُ يَصَلُونَهَا فِيئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَّجِسُوا بِالْآثِمِ وَالْعَدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ
 وَتَتَّجِسُوا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا
 النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ
 شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا وَيَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ
 وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

﴿الزَّوْرَ﴾ نایا نه‌ت زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ بَعَثَ فِي الَّتِي هِيَ فِي السَّمَوَاتِ﴾ که خوا ده‌زانی چی له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه چی له‌زه‌ویی دابه ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾ چه‌ی هیج سنی که‌سینک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ رَاعِيَهُمْ﴾ که خوا چواره‌میان نه‌بیت ﴿وَلَا حَسَمَةٍ﴾ وه چه‌ی هیج بیتج که‌سینک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾ که نه‌و شه‌شه‌میان نه‌بیت ﴿وَلَا آذَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْرَهٍ﴾ وه نه‌که‌متر له‌و ژماره نه‌زورتر نی یه ﴿إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ مه‌گهر خویان له‌گه‌لدابه (به‌زانیاری و ناگاداری) ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ له‌هر جی‌گایه‌کدا بن ﴿ثُمَّ يُبَيِّنُ لَهُمْ جَمَاعًا يُدْعَوْنَ إِلَى الْقِيَامَةِ﴾ پاشان له‌پوژی دو‌اییدا ناگاداریان ده‌کاته‌وه به‌وه‌ی که‌کردویانه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ه‌موو شتیک ناگادار و زانیه ﴿ي﴾ ﴿الزَّوْرَ﴾ نایا سه‌رنجت نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى﴾ له‌ئه‌وانی که‌قه‌ده‌غه‌کران له‌چه ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ پاشان ده‌گه‌رینه‌وه ﴿لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی لیان قه‌ده‌غه‌کرا بوو ﴿وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ وه له‌گه‌له‌ی کتریدا به‌چه‌ئه‌دوین ده‌رباره‌ی گونا‌هو تاوان و ده‌ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و بی‌فرمانی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ﴿وَإِذْ اجْتَأَىٰ وَكَرَّ حَيْوَتَهُ﴾ وه کاتی بین بو لات سه‌لامت لی ده‌که‌ن ﴿بِمَا لَمْ يُحِثِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾ به‌شیوه‌یه‌ک که‌خوا به‌و جو‌ره سه‌لامی لی نه‌کر دویت ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ﴾ وه له‌دلی خو‌یانداه‌لین: (نه‌گهر پیغه‌مبه‌ره) ﴿لَوْلَا يَعِدُنَا اللَّهُ بِأَنَّهٗ يَقُولُ﴾ بو‌چی خوا سزیمان نادات به‌ه‌وی نه‌و قسانه‌ی که‌پی‌ی ده‌لین ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَافُونَ فِيهَا فَيُدْسِ الْمَصِيرُ﴾ نه‌وانه‌دوزه‌خیان به‌سه‌که (بیگومان) ده‌چنه‌ناویه‌وه که‌جی‌گایه‌کی زور خراپه ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌برواتان هیتاوه ﴿إِذْ تَتَجَمَّعُونَ﴾ که‌چه‌تان کرد ﴿فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ به‌چه‌باسی گونا‌هو ده‌ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و سه‌رپیچی پیغه‌مبه‌ر مه‌که‌ن ﴿وَتَتَجَّوْا بِالْبَلِِّ وَالْتَفَوَىٰ﴾ وه باسی چاکه و پاریزکاری و له‌خواترسان بکه‌ن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له‌خوا بترسن (و‌خوتان پاریزن له‌سزای نه‌و خویبه‌ی) ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ که‌ه‌هر لای نه‌و کوزه‌کرینه‌وه ﴿إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ بیگومان چه‌ته‌نه‌له‌شه‌یتانه‌وه‌یه ﴿لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا نه‌وانه‌ی که‌برویان هیتاوه دلته‌نگ بکات ﴿وَلَيْسَ بِضِرَافِهِمْ شَيْءٌ﴾ له‌کاتیکدا هیج زانیان بین ناگه‌یه‌نیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گهر به‌فرمانی خوا نه‌بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (ده‌با) ئیماندارانیش ته‌نه‌ها پشت به‌خوا بیه‌ستن ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌باوه‌رتان هیتاوه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پشیان ووترا ﴿تَفَسَّحُوا فِي الْمَجْلِسِ﴾ له‌کو‌ر و دانیشته‌کاندا جیگه‌بکه‌نه‌وه (و‌فراوانی بکه‌ن) ﴿فَأَفْسَحُوا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئیوه‌ش فراوانی بکه‌ن خواهش گوشادی به‌ئیوه‌ده‌دات ﴿وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا﴾ وه کاتیک پشیان ووترا هه‌ستن ، ئیوه‌ش هه‌ستن ﴿يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾ خواهش پله و پایه‌ی نه‌و که‌سانه‌به‌رز ده‌کاته‌وه له‌ئیوه‌که‌برویان هیتاوه ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌زانستیان پی‌به‌خشراوه به‌چند پله‌یه‌ک (پله‌یان به‌رز ده‌کاته‌وه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره‌زایه به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن ﴿۱﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذْ جِئْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِ مُوَابِقِينَ يَدَىٰ بُحُونِكُمْ
 صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىٰ بُحُونِكُمْ صَدَقَاتٍ فَاذَلُمْتُمْ تَعْمَلُوا
 وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا
 قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَاهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَّن نَّغْنِي عَنْهُمْ ءَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِّنَ اللَّهِ
 شَيْئًا أَوْلِيَاكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
 اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ ۗ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 عَلَىٰ شَيْءٍ ءَالَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ
 فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أَوْلِيَاكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ءَالَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أَوْلِيَاكَ فِي الْآذَانِ
 ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ءَاتِ اللَّهُ قَوْمِي عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمى ئەو كەسانەى كە باوەر تان هیتاوە ﴿إِذْ أَنْجَيْتُمُ الرَّسُولَ﴾ هەر كاتى (ویستان) قسه‌ی پهنه‌نایى له گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا ﷺ بکه‌ن ﴿فَقَدْ مَوَّابِينَ يَدَى جُنُوكُمْ صَدَقَةً﴾ ئەو پێش چه‌ كرده‌ كه تان خیرى ك بکه‌ن ﴿ذَلِكَ حَبْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ ئەمه بو خۆتان چاكتر و باكتره ﴿فَإِنْ لَمْ تَدُوا﴾ ئەمجا ئە گهر هیچتان نه‌بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئەوه بینگومان خوا لیخۆش بوو میهره‌بانه ﴿وَإِنْ أَشَقَقْتُمْ﴾ ئایا ده‌ترسان (له‌هه‌زارى) ﴿أَنْ تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَى جُنُوكُمْ صَدَقَاتٍ﴾ پێش چه‌ كرده‌ كه تان خیرى ك بکه‌ن ﴿فَإِنْ لَمْ تَعْمَلُوا﴾ ئەمجا ئە گهر خیره‌كه‌تان نه‌كرد ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ و خواش ته‌وه‌بى لى گه‌یرا كردن ﴿فَأَقِمْ وَ الصَّلَاةَ وَآتِ الزَّكَاةَ﴾ ئەوسا نوێژ بکه‌ن و زه‌كات بدنه‌ ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه‌ گوێرایه‌لى خواو پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ى بکه‌ن ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌ خوا شاره‌زایه‌ به‌وه‌ى كه‌ ده‌یكه‌ن ﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا بو سه‌ره‌نجى ك نادەى له‌ ئەوانەى ﴿تَوَلَّوْا﴾ كه‌ دۆستایه‌تى ئەكه‌ن ﴿تَوَمَّأَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ له‌ گه‌ل هۆزى ك (ى جووله‌كه‌) كه‌خوا غه‌زه‌بى لیگه‌ر توون ﴿مَاهِرٌ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾ ئەوان نه‌ له‌ ئیوه‌ن و نه‌له‌ ئەوانیشتن ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ﴾ وه‌ سوینده‌ ده‌خۆن به‌ درۆ ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ له‌ كاتى كدا خۆیان ده‌زانن (درۆ ده‌كه‌ن) ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا سزای درۆارى بو‌ئاماده‌ كرده‌وون ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستى ئەوه‌ى ئەوان ده‌یانكرد كاریكى ناپه‌سه‌ند بوو ﴿أَتَخَذُوا آيَاتِنَا هُجْرَةً﴾ (دوو رووه‌كان) سوینده‌كانیان كرده‌بوو وه‌ لغانى (درۆ و خرابه‌كانیان) ﴿فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌ ریگه‌رى (خه‌لك) یان كرد له‌ ریبازى خوا ﴿فَالَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ ئەمجا بو‌ئەوان هه‌یه‌ سزای ریسواكه‌ر ﴿لَنْ نُنْفِىَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مال و مندالیان هه‌چ سوودى كى نى به‌ بۆیان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانه‌ یار و هاوده‌مى ناگه‌رن ﴿هُمُ فِيهَا حَاكِدُونَ﴾ تیدا ده‌مینه‌وه‌ به‌هه‌میشه‌بى ﴿يَوْمَ يَرَى عَذَابُ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ له‌روژى كدا كه‌ خوا هه‌موویان زیندوو ده‌كاته‌وه‌ ﴿وَيَحْلِفُونَ لَهُ﴾ ئەوسا سویندى بو‌ده‌خۆن ﴿كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ﴾ هه‌ر چۆنى سویندىان ده‌خوارد بو‌ئیوه‌ (له‌ دونیادا) ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾ وه‌ واده‌زانن شتى كیان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با بزانش به‌راستى هه‌ر ئەوانن درۆزن ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ شه‌یتان به‌سه‌ریاندا زال بووه‌ (به‌جوړى ك) ﴿فَأَسْهَرَهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ﴾ كه‌ یادى خواى له‌بیر بردوونه‌ته‌وه‌ ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾ ئەوانه‌ كوومه‌ل و ده‌سته‌ى شه‌یتانن ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ با بزانش كه‌ به‌راستى هه‌ر كوومه‌ل و ده‌سته‌ى شه‌یتان زه‌ره‌مه‌ندن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستى ئەوانه‌ى كه‌ دۆزمنایه‌تى خواو پێغه‌مبه‌رى خوا ده‌كه‌ن ﴿وَأُولَئِكَ فِي الْأَلْبَابِ﴾ ئەوانه‌ له‌ ریسوا ترینى خه‌لكن ﴿كَتَبَ اللَّهُ﴾ خوا نووسیه‌وى ته‌ى ﴿لَا غَلْبَانَ أَنَا وَرُسُلِي﴾ كه‌ بینگومان من و پێغه‌مبه‌رانم سه‌رده‌كه‌وین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ به‌راستى خوا به‌هه‌ز و به‌ توانای بالاده‌سته‌ ﴿

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
 أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
 بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
 اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ النَّارِ ﴿٣﴾

﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که‌سانیک نابینیت که باوه‌ریان هه‌بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌خوای به‌پروژی دوایی ﴿يُؤَادُونَ﴾ که‌دوستایه‌تی بکه‌ن ﴿مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له‌گه‌ل‌ئه‌وانه‌ی دژایه‌تی خوای و پیغه‌مبه‌ری خوای ده‌که‌ن (واته : نابیت باوه‌رداران دوستایه‌تی و پشتیوانی بی باوه‌ران بن) ﴿وَلَوْ كَانُوا إِبْنَاءَ آبَائِهِمْ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ئه‌و دوزمنانه‌ش باوکیان بن ﴿أَوْ أَبْنَاءَ هُنَّ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ یان کور و براو خزمیان بن ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ ئه‌وانه‌ خوای باوه‌ری له‌دلایندا چه‌سپاندووه ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ به‌هیژی کردوون و سه‌ری خستون به‌قورئان و ئیمان له‌لایه‌ن خویره‌وه ﴿وَيَدْخُلُهُمُ جَنَّتٍ﴾ وه‌ده‌یانخاته‌به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَخْرُجُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌جو‌گه‌ ئاوی زور ده‌روات به‌رئیر دره‌خته‌کانیاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تئیدا ده‌مینه‌وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لی یان رازی بووه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئه‌وانیش له‌خوای رازی بوون ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌کو‌مه‌ل و ده‌سته‌ی خودان ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ناگاداربن که‌ته‌نها کو‌مه‌ل و ده‌سته‌ی خودا‌ر‌زگار و سه‌رفرازن ﴿۱۱﴾

سوره‌تی ﴿التَّجْوِيزِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌نها‌ئه‌و زالی بالاده‌ستی کاردروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا‌زاتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوه‌رانی خاوه‌ن کتییی ده‌رکرد ﴿مِنْ دَرَبِهِمْ﴾ له‌مال و شوینی خو‌یان ﴿لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ بویه‌که‌م کو‌بوونه‌وه ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾ به‌ته‌مانه‌بوون (ئه‌ی موسولمانینه) که‌له‌قلاکانیان) ده‌ر بچن ﴿وَوَطَّنُوا أُنْفُسَهُمْ﴾ خوشیان وایان ده‌زانی ﴿مَا نَعْتُهُمْ خُصُوفُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ که‌قه‌لاکانیان ده‌یانباریزن له‌(سزای) خوا ﴿فَأَنطَهُهُمُ اللَّهُ﴾ بویه‌(سزای) خویان بؤهات ﴿مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ له‌شوینیکه‌وه که‌گومانیان بؤی نه‌ده‌جوو ﴿وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ﴾ وه‌خوا ترسیکی خسته‌ناو دلایانه‌وه ﴿يَخْرَبُونَ نُبُوهُمْ﴾ که‌خانوه‌کانی خو‌یانیان ویران ده‌کرد ﴿بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌ده‌ستی خو‌یان و به‌ده‌ستی ئیمانداران ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ ئه‌مجا به‌ند وه‌رگرن ئه‌ی خاوه‌ن بیرو هوشان ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ﴾ ئه‌گه‌ر خوا ده‌ر به‌ده‌ری له‌سه‌ر بریار نه‌دانایه (له‌سه‌ر ئه‌و جوله‌کانه) ﴿لَعَذَّبَهُمُ فِي الدُّنْيَا﴾ بینگومان له‌دونیا‌دا‌سزای ده‌دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌روژی دوایشدا بؤ ئه‌وان هه‌به ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ سزای ناگری دوزه‌خ ﴿۱۲﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ^٥، وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْ هَاقِيَةً عَلَى
 أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَلْسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
 عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
 دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ
 وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
 حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ثم سزایه به هوی شه‌ووه بوو ﴿شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ درزایه‌تی خوا و پیغه‌مبهران کرد
 ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ﴾ وه همر که سیک درزایه‌تی خوابکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ شه‌وه به‌راستی خوا تو له
 سینتی به‌تینه ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ﴾ شه‌وی بریتان له دارخورما ﴿أَوْ تَرَكَتُمْوهَا﴾ یا لینی گهران
 ﴿فَأَيَّمَا عَلَىٰ أُولَئِهِنَّ﴾ به وه ستاوی له‌سهر بنه‌کانیان بمیننه‌وه ﴿فَيَاذَنَّا لِلَّهِ﴾ شه‌وه به‌فرمانی خوا بووه
 ﴿وَالْحَزْبُ الْفَلْسِيقِينَ﴾ وه بو سهر شور کردنی له‌سنور دهرچوان بوو (مه‌به‌ست پی جوله که کانه)
 ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ﴾ شه‌وه (ده‌ستکه‌وتانه) که خوا سه‌ندیه‌وه (بن جه‌نگ کردن) ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾
 بو پیغه‌مبهره‌کی له مالی (به‌نی نه‌ضیر) ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ شه‌وه بو به‌ده‌ست هینانی
 (شه‌وه مال و سامانه‌ی جوله که) هیچ شه‌سپ و حوشتریکیان تا‌ونه‌داوه و (نه‌جه‌نگاون) ﴿وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ﴾ به‌لکو خوا پیغه‌مبهرانی زال ده‌کات ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌سهر ههر که سدا که بیه‌ویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به‌سهر هم‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لاشه ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ شه‌وه‌ی خوا
 ده‌ست پیغه‌مبهری خست (به‌بن جه‌نگ) ﴿مِنَ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ له (سه‌روهت و سامانی) گوندن‌شینه‌کانی
 جوله که ﴿فَلِلَّهِ وَالرُّسُولِ﴾ شه‌وه بو خوا و بو پیغه‌مبهره ﴿وَإِلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ واته له به‌رزه‌وه‌ندی گشتی موسلماناندا خهرج
 ده‌کریت) ﴿وَالَّذِي الْقُرَىٰ وَالْيَمَنَىٰ﴾ وه بو خزمانی (پیغه‌مبهره) و هه‌تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ وَالْأَسْفَلِ﴾
 وه بو هه‌زاران و رب‌وارانی کهم ده‌سته ﴿كَلَّا لَيَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ نا (شه‌وه مال و سامانه)
 تنها له‌ناو ده‌وله‌مه‌نده‌کانتاندا ده‌ست به‌ده‌ستی پی نه‌کریت و به‌س ﴿وَمَا أَتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾
 وه شه‌وه‌ی پیغه‌مبهره پی‌ی دان وهر بیگرن ﴿وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَاتَّبِعُوا﴾ شه‌وه‌ی لیتانی قه‌ده‌غه‌کردوازی
 لی به‌تین ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوابترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگومان خواهی گه‌وره‌سزای سه‌خته
 ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ﴾ (شه‌وه ده‌سکه‌وته‌ی له‌به‌نی نه‌ضیر گیرا) بو نه‌دارانی کؤچکه‌رانه ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾
 شه‌وانه‌ی که دهر کران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 فه‌زل و به‌هره‌ی خوا و رزاهه‌ندی شه‌ویان ده‌ویت ﴿وَيَتَضَرَّوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه یارمه‌تی (ثایینی) خوا
 و پیغه‌مبهری خوا ده‌دهن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هدر شه‌وانن راستگو‌یان ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْأَيْمَانَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ﴾ شه‌وانه (یاریده‌دهره‌کان) که له‌مال و شوینی خو‌یان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و باوه‌ریان هینا
 پیش (کؤچکردنی برا موهاجره‌کانیان) ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾ شه‌وه‌ی کؤچ بکات بو لابان خو‌شیان
 ده‌وی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ وه شک نابهن له دل و دهررونی خو‌یاند ا هیچ جو‌ره
 چه‌سوودی و به‌خیلیه‌ک له‌بهر شه‌وه‌ی به‌شی کؤچکه‌ران درا و (به‌شی شه‌وان نه‌درا له‌وه مال و سامانه‌ی
 که گیرا له‌جوله که کان) ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه فه‌زلی شه‌وان شه‌دهن به‌سهر فه‌زلی خو‌یاند
 ﴿وَلَوْ كَانَ بِهِمْ حَصَاصَةٌ﴾ شه‌وه‌ی خو‌شیان زور پیوستیان پی‌ی بیت ﴿وَمَنْ يَبُوءْ شَحْنَفَافَةً﴾ وه شه‌وه
 که‌سه‌ی خو‌ی له‌رژدی و به‌خیلی دهررونی بیاریزیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به‌راستی) ههر
 شه‌وانن سه‌رفه‌راز و سه‌ر که‌وتوو ﴿

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
 الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
 آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا
 وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
 ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
 وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَّيْنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ
 أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحْصَنَةٍ
 أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا
 وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
 كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ﴾ ئەو (باوەردارانەش) لەپاش ئەمانەو هاتوون ئەلین: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا﴾ ئەوی
 پەرورەدگارمان لێمان خۆشبه ﴿وَلَاخَوَانِنَا الَّذِينَ﴾ وە لەو برابانەشمان (خۆش‌بیه) ﴿سَمِعُونَا بِالْإِيمَانِ﴾
 کە پیشمان کەوتوون لەئیمان هێناندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە هیچ رق و کینه‌یه‌ک
 مەخەرە دێمانەو هەربارە‌ی باوەرداران ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ ئەوی پەرورەدگارمان بەراستی
 هەرتوی دڵسۆزی میهرەبانی ﴿الَّذِينَ﴾ ئایا سەرنجیکت نەداوە ﴿إِلَى الَّذِينَ تَأْفَكُوا﴾ لەوانە‌ی کە
 دووروو بوون ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمْ﴾ ئەلین بەو برادرانەیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ کە بێ باوەر
 بوون لە (جووله‌کە) خاوەن کتیبەکان ﴿لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ﴾ ئەگەر دەر بکرین (لەمال و خاڪ و ئاوتان)
 ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ﴾ ئێمەش لەگەڵتاندا دەر دەچین ﴿وَلَا نَطْمِئُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾ وە هەر گیز گوێرێ‌یە‌لی کەس
 ناکەین لە دزی ئێو ﴿وَإِنْ قُوتِلْتُمْ﴾ وە ئەگەر جەنگتان لە گەڵ دا بکری ﴿لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾ بێگومان ئێمە
 یارمەتی ئێو ئەدەین ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ لَكُمْ إِذْ بَدَّؤُنَا﴾ بێگومان خواشایەتی ئەدات کە ئەوان درۆزن ﴿لَئِنْ
 أُخْرِجُوا﴾ ئەگەر دەر بکرین ﴿لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ﴾ ئەوان لە گەڵیاندا دەر ناچن ﴿وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ﴾
 وە ئەگەر جەنگیان لە دژ کرا یارمەتیا نادن ﴿وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ﴾ وە ئەگەر یارمەتیا نادن
 ﴿لَيُولِيَنَّ الْأَدْبَارُ﴾ بێگومان (ئەشکین و) پشت هەڵتە کەن ﴿تَمَّ لَا يَنْصُرُونَ﴾ پاشان سەرناخرین ﴿لَئِنْ
 لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ رَبِّ اللَّهُ﴾ بەراستی (ئە‌ی باوەرداران) ئێو ترستان زیاترە لە دلی ئەواندا
 تاخوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەو‌ش لەبەر ئەو‌یه کە بێگومان ئەوانە ﴿قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ کە سانیکن تی ناگن
 ﴿لَا يَفْقَهُونَ كُمْ جَمِيعًا﴾ (جووله‌کە) جەنگتان لە گەڵ ناکەن هەموو پیکەو هە (إِلَّا فِي قُرَى مُّحْصَنَةٍ)
 مەگەر لە چەند گوندیکی قایمی قە‌لاییندا نە‌بێت ﴿أَوْ فِي وِزَاءٍ جُدُرٍ﴾ یان لە‌بشتی دیوارەو هە
 ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ﴾ دزایەتی نیوانیان زۆر سەختە ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا﴾ تۆ وادەزانی کە ئەوان کۆو پیکەو هە
 ﴿وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ لە کاتیکدا دلیان جیا و لە‌یه‌ک دوورە ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئەو‌ه بە‌هۆی ئەو‌ه‌یه
 کە ئەوان گە‌لیکی نە‌فامن ﴿كَمَثَلِ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی (ئەم جووله‌کانە) وە‌ک نموونه‌ی ئەوانە
 ﴿مَنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا﴾ کە لە‌پیش ئەماندا بوون بە‌ماو‌یه‌کی کەم (مە‌بە‌ست پێی موشریکه‌کانی قورە‌یش
 و جووله‌کە‌کانی بە‌نو‌قه‌ینوقاعە) ﴿ذَاتُ أَرْبَابٍ مِمَّنْ﴾ سەر‌ئە‌نجامی کاری خۆیان چەشت ﴿وَأَلَّهُمْ عِدَابُ
 الْعِزِّ﴾ وە‌ بۆ ئەوان هە‌یه‌ سزای سەخت ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (نموونه‌ی ئەم ناپاکانە) وە‌ک شە‌یتان و‌ایه
 ﴿إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرُوا﴾ کە بە‌م‌رو‌فی ووت: بێ‌ پروابه ﴿فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ﴾ جا کە بێ‌ پروا بوو (شە‌یتان)
 ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ﴾ بە‌راستی من بە‌ریم لە‌تۆ ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ بێگومان من لە‌خو‌ای
 پەرورەدگاری جیهانیا ن دە‌ترسم ﴿﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
 مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
 هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا
 الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
 اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
 ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
 الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
 الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ
 الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾ جا سهرئه نجامی هردو و کیان نه وه یه ﴿أَتَهْمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا﴾ که بیگو مان
 هردو و لا له دوزه خدا نه بن به هه میسه یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ وه نه مه یه سزای سته مکاران ﴿
 ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه یی نه وانه یی که باوهر تان هیناوه له خوا بترسن ﴿وَلَنَنْظُرَنَّ﴾ وه هه موو
 که سیک با سهرنج بدات ﴿مَا قَدَّمْتَ لَعْدٍ﴾ (بزانی) چی پیش خوی ناردوه بو باشه پرؤزی (له کار و کرده وی
 چاکه) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به راستی خوا شماره زایه به وه ی
 که ده یکن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وه که نه وانه مهن که خوابان له بیر خویان برده وه ﴿فَأَنسَهُهُمُ
 أَنفُسَهُمْ﴾ جا خواش نه وانی له بیر خویان برده وه وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ههر نه وانن دهر چوان له
 فرمانی خوا ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ دوزه خیان و به هه شتیان وه که یه کسان
 نین ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِرُونَ﴾ به هه شتیان پرگار و سهر که تون ﴿وَأَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ﴾ نه که ره تم
 قورئانه مان دابه زاندا به ﴿عَلَىٰ حَبَلٍ﴾ بو سهر کیونک ﴿لَرَأَيْتَهُ خَشَعًا مُّصَدِّعًا﴾ (وه تیگه شتایه له وه ی که
 تیدا هاتوه) ده تبینی به ملکه چی ولت له ت بووی ﴿مِّنْ حَشِيَّةٍ إِلَّهِ﴾ له ترسی خوا ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ﴾ نه تم
 جوره نمو و نانه ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ده بیان هیننه وه بو خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بو نه وه ی بیر بکه نه وه ﴿
 ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ خوا ههر نه و زاته یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراویکی راست نی یه بیجگه نه و
 ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای هه موو نه یی و ئاشکرا کانه ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ههر نه وه به خشنده ی
 میهره بان ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ نه وه نه و خوا یه یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که بیجگه له و په رستراویکی
 راست نیه ﴿الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ﴾ پاشا و پاک و بیگه رد ﴿السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ﴾ و ئاشتی دهر و، دلنیا که ره و
 ﴿الْمُهَيَّبُ﴾ چاودیر و پاریزگار ﴿الْعَزِيزُ﴾ وزال و بالاده سته و ﴿الْجَبَّارُ﴾ خاوه ن شکو
 ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ و شایسته ی هه موو گه وره یی یه که ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ﴾ پاک ی و بیگه ردی بو خوا یه
 ﴿عَمَّا يَشْرِكُونَ﴾ له وها و به شان ی که بو ی دانه نری ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ ههر نه وه خوا و ﴿الْخَلِيقُ﴾ به دیهینر
 و ﴿الْبَارِئُ﴾ داهیترو ﴿الْمُصَوِّرُ﴾ و وینه کیشه ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ههر بو نه وه هه موو ناویکی ههره
 جوان و پاک ﴿سُبْحٰنَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ههر چی له ئاسمانه کان و زهوی دایه ستایشی نه و ده که ن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه ههر نه وه زال و بالاده سته ی کار به چی ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي
وَأَبْتَعَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١ إِنْ
يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنَاتُ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْلَا كُفْرُورُنَا ۝٢ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٣ قَدْ كَانَتْ
لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمْ إِنَّا
بُرءٌ أَوْ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ۝٤ الْإِقْوَلُ
إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۝٥
رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝٦ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٧

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ته و که‌سه‌انه‌ی که‌باوهر‌تان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوژمنانی
 من و خوتان مه‌که‌ن به‌دوستی خوتان ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دوستایه‌تی خوتانیان بو بنیرن
 ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ له‌کاتیکدا دلنیاشن ته‌وان بی باوهرن ﴿بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ به‌و ثاینه راسته‌ی که‌بو‌تان هاتووه
 ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَيَآئِبُوكُم بِبَغْيِهِمْ﴾ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئیوه‌ش دهرده‌که‌ن ﴿أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (له‌به‌رئه‌وه‌ی) که
 باوهر‌تان هه‌یه به‌خوای په‌روه‌ردگار‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ﴾ جا‌ته‌گه‌ر دهر‌چوون له‌وولانی خوتان
 ﴿جِهْدًا فِي سَبِيلِي﴾ بو تیکوشان و جه‌نگ کردن له‌رئی مندا ﴿وَأَتَّبِعْهُ مَرْضَاتِي﴾ وه‌بو به‌ده‌سته‌هینانی
 خو‌شنوودی من (دوستایه‌تی ته‌وان مه‌که‌ن) ﴿تَسْرُبُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ رازو نه‌یتی (باوهر‌دارانیان) پی‌ده‌لین
 به‌دوستایه‌تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ له‌کاتیکدا من ته‌زانم ﴿بِمَا أَحْقَبْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾ به‌وه‌ی شار‌دانه‌وه‌و به‌وه‌یشی
 ناشکر‌اتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک له‌ئیه‌و دوستایه‌تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
 ته‌وه‌بینگومان ری‌ی راستی وون کردووه ﴿إِنْ يَشْفُقُوا﴾ ته‌گه‌ر تووشتان بین ﴿يَكُونُوا كَالَّذِينَ أَقْدَمُوا﴾ ته‌بن
 به‌دوژمنی ئیوه‌و ﴿وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ﴾ وه‌دریژ ته‌که‌ن بو‌تان ﴿أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ﴾ ده‌ستیان و زمانیان
 به‌خرابی ﴿وَوَدَّوْا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ ئاواته‌خوازان که‌ئیه‌و بی باوهر بو‌ونایه ﴿لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾
 نه‌خزمانتان و نه‌منالانتان سوودتان پی‌ناگه‌یه‌نن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْضَلُ بَيْنَكُمْ﴾ له‌روژی دواییدا (خو
 ئیوه‌و خزمه‌کانتان) له‌یه‌ک جیاده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوای باینیه به‌وه‌ی که‌ده‌یه‌که‌ن ﴿
 فَذَكَرْنَا لَكُمْ﴾ به‌راستی بو‌ئیه‌هه‌یه ﴿أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌ره‌مه‌شقیکی جوان و چاک ﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾
 له‌ئیه‌راهم و ته‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ﴿إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خو‌یانیان ووت ﴿إِنَّا بَرُّهُ وَأُوْمِنُكُمْ﴾
 به‌راستی ئیمه‌بیزار و به‌رین له‌ئیه‌و ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ وه‌له‌و شتانه‌ش که‌ده‌یان په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 له‌جیاتی خو ﴿كُنْزًا لَكُمْ﴾ ئیمه‌باوهر‌مان نی‌یه‌به‌(ثاینی) ئیه‌و ﴿وَيَذَرُونَا فِي تَرْكٍ﴾ وه‌په‌یدا‌بوو له‌نیوان
 ئیمه‌و ئیه‌و‌دا ﴿الْعَدْوَىٰ وَالْبَعْضَةَ أَبَدًا﴾ دوژمنایه‌تی و کینه‌بو‌هه‌میشه‌یی ﴿حَتَّىٰ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ﴾ تا‌کاتیک
 که‌بروا به‌خوای تا‌ک و ته‌نیا ده‌هینن ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأبيهِ﴾ جگه‌له‌و قسه‌یه‌ی ئیه‌راهم که‌به‌باوکی
 ووت ﴿لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ﴾ بینگومان داوای لیخوشبوونت بو‌ته‌که‌م ﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من
 هپچم به‌ده‌ست نی‌یه‌له‌به‌رانبه‌ر خوادا بو‌تو ﴿رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار‌مان ته‌نها پشتمان
 به‌تو به‌ستووه ﴿وَإِلَيْكَ آتَيْنَا﴾ وه‌هه‌ر بو‌لای تو‌گه‌راوینه‌ته‌وه ﴿وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ر ته‌نجامیش هه‌ر
 بو‌لای تویه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار‌نه‌مان که‌یت ﴿فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌مایه‌ی گو‌مرا‌یی
 ته‌وانه‌ی بی باوهر بوون ﴿وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا﴾ وه‌لیمان خوشبه‌ئیه‌ی په‌روه‌ردگار‌مان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 به‌راستی هه‌ر تویت زالی بالاده‌ستی کاربه‌جی ﴿

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
 وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ * عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٧﴾ لَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
 مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن
 دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهْجَرَاتٍ
 فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنِ عَمِتْمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا
 تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ لَهُنَّ وَلَا هُمْ يُجَالُونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ
 مَا أَنفَقُوا وَلَا جَنَاحَ عَلَيْهِمْ أَن يَتَذَكَّهُوهُنَّ إِذَآءَ اتَّيْمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفِرِ وَسْءَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنفَقْتُمْ
 ذَلِكُمْ حَكْمٌ مِّنَ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
 شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
 أَرْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقْتُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ ءَٰمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ سوئند به‌خوابیگومان بۆ ئیوه هه‌یه له‌ئیبراهیم و بروداره‌کاندا ﴿أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌ر مه‌شقیکی جوان ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بۆ که‌سیک که‌ ئومید و هیوای بی‌ به‌خواب و به‌رۆزی دوا‌ی ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ وه‌هر که‌سیک پشت هه‌لکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ﴾ ئه‌وه به‌راستی هه‌ر خوا‌یه بی‌ نیاز و ده‌وله‌م‌ندو ﴿الْحَمِيدُ﴾ شایسته‌ی ستایش ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً﴾ دل‌یا بن‌خوابی گه‌وره دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی دروستی ده‌کات له‌نیوان ئیوه و ئه‌وانه‌ی دۆژمنایه‌تیتان له‌گه‌ل کردوون (به‌ئیمان هیتانی زۆربه‌یان) ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوابه‌توانایه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوابی خۆشبو‌ی میهره‌بانه ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ﴾ خواریتان لی‌ ناگرت ﴿عَنِ الَّذِينَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی ﴿لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ﴾ که‌ جه‌نگیان له‌گه‌ل نه‌کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌م دینه ﴿وَلَمْ يُجِرْكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان نه‌کردوون ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ له‌جیگا و شوین و خا‌ک و وولاتی خۆتان ﴿أَنْ تَبْرُوهُمْ﴾ که‌چاکیان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌داد گه‌ربن له‌گه‌ل یاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسَطِينَ﴾ به‌راستی خوابی ئه‌وانه‌ی خۆش ئه‌وی که‌داد گه‌رن ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ﴾ بیگومان خوابی رینگریتان لی‌ ده‌کات ته‌نها ﴿عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ﴾ له‌وانه‌ی که‌ جه‌نگیان له‌گه‌ل کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر دین (بواوه‌ره‌که‌تان) ﴿وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان کردوون له‌جیگا و شوین و خا‌ک و وولاتی خۆتان ﴿وَوَظَّهَرُوا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه‌یارمه‌ت‌یان داوه له‌سه‌ر ده‌ر کردنتان ﴿أَنْ تَتَّوَلَّوْهُمُ﴾ (رینگریتان ده‌کات) له‌وه‌ی که‌دۆستایه‌ت‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن و به‌دۆستیان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ﴾ وه‌هر که‌سیک دۆستایه‌ت‌یان بکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئا ئه‌وانه خویان سه‌ته‌مکارن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌ر‌تان هیتاوه، ﴿إِذْ أَجَاةُ كُرْمٍ مُمْتَدَّةٌ﴾ ئه‌گه‌ر ئا‌فره‌تانی ئیماندار هاتن بۆ لانان ﴿مُهَيَّجَرَتْ﴾ به‌کۆچ که‌ری ﴿فَأَمَّتْ جُدُوهٌ﴾ تا‌قیان بکه‌نه‌وه ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَمْشُرْنَ﴾ خوابی به‌باوه‌ری ئه‌وان زاناره ﴿فَإِنَّ عَمَلَهُمْ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر زانیتان ئه‌و (ئا‌فره‌تانه) ﴿مُؤْمِنَاتٍ﴾ باوه‌ردارن ﴿فَلَا تَرْجُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ ئه‌وه مه‌یانگه‌رنه‌وه بۆ لای (میره‌ده) بی‌ پروا‌کانیان ﴿لَا هُنَّ حُلٌّ لَّهُمْ﴾ نه‌ئو ئا‌فره‌تانه‌هه‌ل‌ل‌ن بۆ ئه‌و می‌رده بی‌ باوه‌رانه ﴿وَلَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ وه‌نه‌ئو می‌ردانه‌ش بۆ ئه‌و ئا‌فره‌تانه‌هه‌ل‌ل‌ن ﴿وَأَنزَلُوهُمْ مَّا أَفْقُوا﴾ وه‌ئه‌وه‌ی (میره‌ده‌کانیان) خه‌رجیان کردوه، بیانده‌نه‌وه ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ هه‌چ گونا‌هه‌یکتان له‌سه‌ر نی‌یه ﴿أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ که‌ئهم ئا‌فره‌تانه‌هه‌ل‌ل‌ن بکه‌ن ﴿إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ ئه‌گه‌ر ماره‌بیه‌کانیان بده‌نی ﴿وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ﴾ ژنه‌کافره (بت به‌رسته‌کان) لای خۆتان رانه‌گرن (ئه‌وانه‌ی که‌له‌مه‌که‌که‌به‌بی‌ باوه‌ری ماونه‌ته‌وه) ﴿وَسَلُّوا مَأْتِقًا﴾ ئیوه داوای ئه‌وه بکه‌نه‌وه که‌خه‌رجتان کردوه (بۆ ژنه‌کافره‌کانتان که‌ئسته‌چوونه‌ته‌لای کافران) ﴿وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَفْقُوا﴾ ئه‌وانیش با داوای ئه‌وه بکه‌ن که‌خه‌رجیان کردوه (بۆ ژنه‌موسولمان بو‌ه‌کانیان که‌هاتونه‌ته‌لای ئیوه) ﴿ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ﴾ ئه‌مه‌فه‌رمانی خوابی ﴿بِحُكْمِ بَيْتِكُمْ﴾ بریار ئه‌دا له‌نیوانیاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوابی زانای کاره‌جی‌یه ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ﴾ ئه‌گه‌ر له‌ده‌ستان چو ﴿سُئِيَ مِّنْ زَوْجِكُمْ﴾ به‌کێک له‌خه‌زانه‌کانتان (به‌چوونیان) ﴿إِلَى الْكُفَّارِ﴾ بۆ لای بی‌ باوه‌ر‌ان ﴿فَفَاقِبْتُمْ﴾ ئیوه‌ش تۆله‌تان لی‌ سه‌ندن (و‌غه‌نیمه‌تان گرت) ﴿فَقَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَجُهُمْ﴾ ئه‌مجا (له‌و‌غه‌نیمه‌ته‌) بده‌ن به‌وانه‌ی که‌ ژنه‌کانیان رۆشتوه ﴿مِثْلَ مَا أَفْقُوا﴾ به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌وه‌ی که‌خه‌رجیان کردوه ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ وه‌بترسن له‌و خوابی ﴿الَّذِي أَنشَأَ بِهِ مَوْلَاهُ﴾ که‌ئیوه‌پرواتان بی‌ هیتاوه ﴿

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ
 شَيْعًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
 بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِبَنَّكَ فِي
 مَعْرُوفٍ فَبَاعِعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
 يَدْسُوا مِنْ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سورة الصف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
 كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ
 بُيُوتٌ مَرصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ
 تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 تُوذُونَنِي وَقَدْ تَعَلَّمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا
 أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾

﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿إِذْ أَمَّاكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هه‌ر کاتێک ئافه‌هانی ئیماندار هاتن بۆلات
 ﴿يَبَايَعُكَ﴾ که په‌یمانێ له‌ گه‌ل بیه‌ستن ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی هه‌یج شتی‌ک نه‌که‌ن
 به‌هاوبه‌شی خوا ﴿وَلَا يَسْرِفْنَ وَلَا يَزْنِينَ﴾ وه‌ دزی‌ی و داوین پیسی نه‌که‌ن و ﴿وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ وه‌ مندالانی
 خۆیان نه‌کوژن ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ﴾ هه‌یج جو‌ره بوه‌تانیک هه‌له‌نه‌به‌ستن ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾
 له‌نیوان ده‌ست و پێ‌ی یاندا ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾ وه‌ بێ‌ فه‌رمانیت نه‌که‌ن له‌هه‌یج کارێکی چاکه‌دا
 ﴿فَبَايَعَهُنَّ﴾ تۆش په‌یمانیان له‌ گه‌ل بیه‌سته ﴿وَأَسْتَعْفِفْنَ لَهُنَّ اللَّهُ﴾ وه‌ له‌خوا داوای لێ‌ خۆشبوونیان
 بۆیکه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا لێ‌ خۆشبووی میه‌ره‌بانه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وه
 که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ر تان هه‌تاوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ که‌سانێک که‌خوا غه‌زه‌بی لێ‌ گرتوون
 مه‌یکه‌ن به‌ دۆست و پش‌تیوانی خۆتان ﴿قَدْ بَيَّسُوا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ به‌راستی ئە‌وان بێ‌ هیوا بوون له‌ (پادا‌ستی)
 رۆژی دوا‌یی ﴿كَمَا بَيَّسَ الْكُفَّارُ﴾ هه‌ر چۆن بێ‌ بر وایان بێ‌ هیوان ﴿مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ له‌ مردووی ناو
 گۆرستان (که‌ زیندوو بیسته‌وه) ﴿۱۵﴾

سوره‌قی ﴿الصف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و له‌ زه‌وی
 دایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ زالی بالاده‌ستی کار به‌جێ‌ یه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وانه‌ی
 که‌ بر و اتان هه‌تاوه ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ بۆچی ئە‌وه‌ی ئە‌یلین ئە‌نجامی ناده‌ن ﴿كَمْ مَقَامًا عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ زۆر مایه‌ی رق و تو‌ره‌یی یه‌ لای خوا ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ که‌ قسه‌یه‌ک ب‌لێن کرده‌وه‌ی
 پێ‌ نه‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی خوا که‌سانێکی خۆش ده‌وی ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا﴾
 که‌ به‌یه‌ک ریز ده‌جه‌نگن له‌ پێ‌ی خوادا ﴿كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرصُومٌ﴾ وه‌ک کۆشکێکی قایمی چه‌سپووی
 دامه‌زراو ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه‌ره‌وه) کاتێک که‌ مووسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت
 ﴿يَقَوْمِ لِمَ تُوَدُّونَنِي﴾ ئە‌ی گه‌له‌که‌م بۆچی ئازارم ده‌ده‌ن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌ کاتێکدا به‌د‌ل‌نیاییه‌وه‌ ده‌زانن
 ﴿أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ که‌ من نیردراوی خ‌وام بۆلای ئێ‌وه‌ ﴿فَلَمَّا زَاغُوا﴾ جا کاتێک لایان داله‌هه‌ق
 ﴿زَاغَ اللَّهُ قُلُوبُهُمْ﴾ خ‌واش د‌لی وه‌ر گێ‌ران ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ﴾ وه‌ خوا ر‌ینموونی گه‌لی
 له‌رێ‌ ده‌رچوو ناکات ﴿۱۶﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا
 بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى
 اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
 عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَى
 تِجَارَةٍ تُحِبُّونَ مِنْ عَذَابِ إِلَيْهِ ﴿١٠﴾ تَوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾
 يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ
 طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ
 مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا
 أَنْصَارًا لِلَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
 قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

﴿وَأَقَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (بیربکہرہوہ) کاتیک کہ عیسای کوری مہریمہ ووتی ﴿بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي﴾ ئە ی بہنو ئیسرائیل (نہوہ کانی یہ عقوب) بینگومان من ﴿رَسُولَ اللَّهِ الْبُرْ﴾ نیردرای خوام بولای ئیوہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ ئەو تہ ورتاہی کہ لہ پیش مندا ہاتوہ بہ راستی دائہ نیم ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ﴾ وہ مژدہ تان بی دہدہم بہ پیغہ مہرینک ﴿يَأْتِي مِنْ بَعْدِي﴾ کہ لہ دوای من دی و ﴿أَسْمُهُ أَهْمَدُ﴾ ناوی ئە حمہدہ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ ئە مجا کاتیک کہ ئەو (پیغہ مہرہ) یان بۆ ہات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا﴾ بہ چہند نیشانہی پروون و ناشکرا وہ ووتیان ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئەمہ جادوویہ کی ناشکراہ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن﴾ جاکئ لہو کہ سہ ستمہ مکارترہ ﴿أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ﴾ کہ در و ہ لیبہ ستیت بہدہم خواوہ ﴿وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ لہ کاتیکدا کہ بۆ ئیسلام بانگ دہ کری ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وہ خواوہ ریتمونوی گہلی ستمہ کار ناکات ﴿يُرِيدُونَ يُلِغُوا آلِهَةَ اللَّهِ﴾ دہیانہو ی پرووناکی دینی خواوہ بکوزئیننہوہ ﴿بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ بہ (فوی) دہ میان ﴿وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ﴾ وہ خواوہ پرووناکی خو ی تہ او دہ کات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ با بی باوہ رانیش پی یان ناخوش بی ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا ئەو زاتہ یہ کہ پیغہ مہرہی خو ی نار دووہ ﴿بِالْهُدَىٰ وَبِالْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ بہ ریتمونوی و تاینیکی راست و دروستہوہ، ہتا بہ سہر ہہ موو تاینیکدا سہری بخت ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ہەر چہندہ ہاوبہش بہیدا کہ رانیش پی یان ناخوش بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئەو کہ سانہی کہ باوہ رتان ہیناوہ ﴿هَلْ أُلْكُوكُمْ عَلَىٰ بَخَرٍ﴾ ئایا بازر گانیہ کتان نیشان بدہم ﴿سَجِيْرًا﴾ کہ رزگارتان بکات ﴿مِنْ عَذَابِ الْبَرِّ﴾ لہ سزایہ کی ہر لہ تازار ﴿تَوْمُونًا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (بازر گانیہ کہش ئەمہ یہ) باوہ ر بہین بہ خواوہ پیغہ مہرہ کہ ی ﴿وَيُجْهَدُونَ﴾ وہ تیکوشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خواوہ ﴿بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ بہ سامان و گیانی خو تان ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئەمہ تان باشترہ بۆ خو تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئە گہر ئیوہ بزائن ﴿بِغَيْرِ ذَلِكُمْ دُونِكُمْ﴾ (تہوسا خوا) لہ گوناہہ کاتان خوش دہ بی ﴿وَيَدْخُلْكُمْ جَنَّتٍ﴾ وہ (لہ روژی دوایدا) دہ تان خاتہ باخاتیکہوہ ﴿تَخْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ جو گہ ی ناوی زور بہ ژیریندا دہ روات ﴿وَمَسْكِنًا طَيِّبَةً﴾ (وہ دہ تانخاتہ) خانوو کوشکی زور ہا ک و خوشہوہ ﴿فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾ لہ بہہ شتانی جینگای مانہوہی ہہ میشہی دان ﴿ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئەمہ یہ سہر کہ ووتی گہورہ ﴿وَأُخْرَىٰ حَبْرًا﴾ وہ شتیکی تر کہ حہزی لی دہ کہن ﴿نَصْرًا مِنَ اللَّهِ﴾ کہ یار مہ تی دانہ لہ خواوہ ﴿وَفَقَّ قَرِيبًا﴾ وہ رزگار کردنیکی نزیک (وئاز کردنی شاری مہ ککہ یہ) ﴿وَنَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ (بہمہ) مژدہ بدہ بہ ئیمانداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئەوانہی کہ باوہ رتان ہیناوہ ﴿كُونُوا أَصْرًا لِلَّهِ﴾ بسن بہ یار مہ تی دہ رانی (تاینی) خوا ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ہہروہ ک عیسای کوری مہریمہ ووتی ﴿لِلْحَوَارِيِّنَ﴾ بہ ہاوری تاییہ تہ کانی خو ی ﴿مَنْ أَضْرَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ کی یار مہ تی دہری منہ بۆ لای خوا ﴿قَالَ الْكُورِيُّونَ﴾ ہاوری تکانی ووتیان ﴿نَحْنُ أَضْرَارُ اللَّهِ﴾ ئیمہ یار مہ تی دہ رانی (دینی) خواہین ﴿فَقَامَتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئە مجا دہ ستمہ یہ ک لہ بہنو ئیسرائیل باوہ ریان ہینا ﴿وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ﴾ وہ دہ ستمہ یہ کیشیان بی باوہ ر بوون ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئیمہ ش پشتیوانی ئەوانہ مان کرد کہ باوہ ریان ہینا ﴿عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ﴾ لہ بہرانبہر دوژمنہ کانیاندا ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ بۆیہ سہر کہ ووتن و زال بوون بہ سہریناندا ﴿

سورة الجمعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۝۱ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۲ وَءَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝۴ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
۝۵ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۶ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝۷ قُلْ
إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۸

سورته‌ی ﴿الْجُمُعَةُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿يَسِّخِرُ اللَّهُ﴾ ته‌سیب‌حاتی خواد ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌وی له‌ ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ ته‌وی له‌ زه‌وی دایه‌ ﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ﴾ (ته‌و خوایه‌ی) که‌ پشایه‌کی پاک و بیگه‌ردی ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ زالی بالاده‌سه‌تی کار به‌جی‌یه‌ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوائه‌ و زاتیه‌ ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ﴾ که‌ ناردوویه‌تی له‌ ناو نه‌ خوینده‌واراندا (عه‌ر به‌کاندا) ﴿رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌رئک له‌ خوایان ﴿تَلَوْنَ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ده‌ خوینتیه‌ وه‌ به‌سه‌ریاندا نیشانه‌کانی خوا ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ پاکیان ده‌کاته‌ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌ قورئان و فهر مووده‌ی (پرسوود) یان فی‌رده‌کات ﴿وَأَن كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌ر چه‌ند ته‌وان له‌ پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له‌ گو‌مرایه‌کی ناشکر ادا بوون ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهُمْ﴾ وه‌ (ره‌وانه‌شی کردو وه‌بو) که‌ لانی تری جگه‌ له‌وان ﴿لَمَّا لَبَّحْتُوا فِيهَا﴾ که‌ هیشتا پی‌یان نه‌گه‌یشتوون (و موسولمان نه‌بوون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ خوا زالی بالاده‌سه‌تی کار دروسته‌ ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ته‌وه‌ به‌هره‌به‌کی خوایی‌یه‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ته‌یدا به‌ هه‌ر که‌سیک (که‌خوی) بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌ خوا خاوه‌نی فه‌زل و به‌هره‌ و به‌خششی گه‌وره‌یه‌ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی به‌سه‌ره‌اتی ته‌وانه‌ی ﴿حُمِلُوا الثَّورَةَ﴾ که‌ ته‌وراتیان درا به‌سه‌ردا ﴿ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوها﴾ له‌ پاشان هه‌لیان نه‌گرت (ره‌فتاریان پی‌نه‌کرد) ﴿كَمَثَلِ الْحِمَارِ﴾ وه‌ک گوی در‌یژیکه‌ ﴿يَحْمِلُ أَثْقَالَ﴾ که‌ کتیبکی زوری هه‌لگرتبی (سوودی لی‌نابینی) ﴿يَسْئَلُ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نای چه‌ند خرابه‌ نموونه‌ی ته‌و گه‌له‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌ نیشانه‌کانی خوایان به‌ درو‌زانی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خواری‌ نموونی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿ص﴾) بلی‌ته‌ی ته‌وانه‌ی که‌ له‌سه‌ر دینی جووله‌که‌ن ﴿إِنْ رَعَمْتُمْ﴾ ته‌گه‌ر پیتان وایه‌ ﴿أَنْتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ﴾ که‌ به‌راستی ئیوه‌ دوستی خوان ﴿مِن دُونِ النَّاسِ﴾ بیجگه‌ له‌ خه‌لکی‌تر ﴿فَتَمَتَّوْا الْمَوْتَ﴾ که‌وا بوو داوای مردن بکه‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿وَلَا تَسْتَمْتُوا أَبَدًا﴾ وه‌ ته‌وانه‌ هه‌ر گیز داوای مردن ناکه‌ن ﴿بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ﴾ له‌به‌ر ته‌و (گو‌ناهان‌ی) که‌ به‌ده‌ستی خوایان پیشیان خستووه‌ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خوا ئاگاداره‌ به‌سته‌م کاران ﴿قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي﴾ بلی‌به‌راستی ته‌و مردنه‌ی که‌ ﴿تَقْرُوتُ مِنْهُ﴾ لی‌ی راده‌که‌ن ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ بیگومان پیتان ده‌گات و تووشتان ده‌بی‌ ﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌ر تیرینه‌وه‌ ﴿إِلَّا عَلَى الْعَذِيبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بو‌لای خوای زانا به‌ناشکراو نه‌تیه‌کان ﴿فَيَسْئَلُكُمْ﴾ ته‌مجا هه‌والتان پی‌ده‌دات ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌تانکرد ﴿

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُونَ
﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾
وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قَلَّ مَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

سورة المنافقون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ
لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا
أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ * وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا
تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ ^ط كَانَهُمْ خَشَبٌ مُّسْتَدَدٌ يُحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَأَحْذَرَهُمْ قَاتِلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که با وه‌رتان هیتاوه ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ کاتیک که بانگ‌درا بۆ نوئژ
 ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ له‌رۆژی هه‌ینی دا ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ به‌په‌له‌ برۆن بۆ یادی خوا (و نوئژی هه‌ینی)
 و ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ واز له‌کرین و فروشتن به‌یتن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئاته‌وه‌ بۆ ئیوه‌ چاکتره ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 ئه‌گه‌ر بزاسن و تی‌بگن ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ جا کاتیک که نوئژی هه‌ینی ته‌واوبوو ﴿فَأَنْتَشِرُوا
 فِي الْأَرْضِ﴾ ئیتر بلاو بینه‌وه‌ به‌سه‌ر زه‌ویی دا ﴿وَأَنْتَعُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ وه‌ داوای رزق و پرۆزی خوا بکه‌ن
 ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه‌ زۆر یادی خوا بکه‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی رزگارو سه‌ر فه‌راز بین ﴿
 وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا﴾ هه‌ر کاریک‌ی بازرگانی یان هه‌ر کاریک‌ی بیهوده‌ بینن ﴿انْفَضُّوا إِلَيْهَا﴾ بلاوه‌ی لی
 ئه‌که‌ن بۆلای ئه‌و بازرگانی به‌ ﴿وَتَرَكُوا قَلِيمًا﴾ وه‌ تو به‌جی‌ دیتلن به‌ راوه‌ستاوی (له‌سه‌ر مینه‌ره‌ که‌ت)
 ﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئه‌وه‌ی لای خوايه‌ چاکتره ﴿مِنَ اللَّهِ وَمِنَ التِّجَارَةِ﴾
 له‌شتی بن هوده‌ و بازرگانی ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ الرَّزِقِينَ﴾ وه‌خوا باشتیرینی رۆزی ده‌رانه ﴿

سوره‌قی ﴿الْمُنَافِقُونَ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی مه‌هربان

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾ کاتیک که دو‌پروان بینه‌ لات ﴿قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ ده‌لین شایه‌تی ده‌ده‌ین
 که به‌راستی تو پیغه‌مه‌ری خوايت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ وه‌ دياره‌ خوايش ده‌زانی که تو ره‌وانه‌ کراوی
 ئه‌وی ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ وه‌خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ که بینگومان دو‌پروان درۆزن ﴿
 اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ سوینده (درو) کانی خویان کرد به‌قه‌لغان (بۆ خویان) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 ئه‌مجا رینگری (خه‌لک) یان ده‌کرد له‌رئی‌ی خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی ئه‌وان کاریک‌ی
 خراپان ده‌کرد ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ ئه‌وه‌ی (که وه‌وترا) له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که به‌راستی ئه‌وان باوه‌ریان
 هیتاوه ﴿مُرُّوا كَثْرًا﴾ له‌باشان بئی باوه‌رپوون ﴿فَطُغِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ ئه‌مجا مۆر نرا به‌سه‌ر دلیندا ﴿فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئیتر ئه‌وان هه‌یج تی‌ناگن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک ده‌یان بینیت ﴿تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾
 له‌ش و قه‌لافه‌تیا ن سه‌ر سامت ده‌کات ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌ بکه‌ن گوی له‌قسه‌ که‌یان
 ده‌گریت ﴿كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْتَدَّةٌ﴾ (دوو‌پروان) هه‌روه‌ک داری هه‌ل‌سپێر دراوان ﴿يَخْسَبُونَ﴾ وا گومان
 ده‌به‌ن ﴿كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌موو هاوار و قیره‌یه‌ک بۆ سه‌ر ئه‌وانه ﴿هُمُ الْعَادُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وانن دو‌ژمن
 ﴿فَأَحْذَرْتَهُمْ﴾ که‌واته‌ خۆتیا ن لی‌ پارێزه‌ ﴿فَاتْلَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا بیانکوژی (یان خوا له‌ناویان به‌ریت)
 ﴿أَنْ يَبُوءُوا كُفْرًا﴾ چۆن وه‌رده‌گیرین (له‌حه‌ق) ﴿

وَإِذ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُءٌ وَسَهُمٌ
 وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَاللَّهُ
 خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
 ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
 مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
 الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
 إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
 يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

﴿وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمْ﴾ کاتیک پی یان بووتریت ﴿عَالُوا لِيَسْتَغْفِرَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ﴾ وهرن بو لای پیغه مبهری خوا تا داوای لیخوشبو و ننان بو بکات ﴿لَوْ أُرَاءُ وَسَهُمُ﴾ (سه‌ریچی ده‌کهن) سه‌ریان با ددهن ﴿وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ﴾ وه ده‌یان بینیت پرو وهر نه‌گیرن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له کاتیکدا که نه‌وان خو‌یان به‌گه‌وره ده‌زانش ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بو نه‌وان یه‌کسانه ﴿أَسْتَغْفَرَ لَهُمْ﴾ داوای لیخوشبو و ننان بو بکیت ﴿أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیخوشبو و ننان بو نه‌کیت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ هر گیز خوالی یان خوش نابی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا ریتموونی گه‌لی له‌ری لاده‌ران ناکات ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه‌وان نه‌وه‌کسانه که ده‌لین: ﴿لَا تَنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن به‌نه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل پیغه مبه‌ردان ﴿حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾ تابلاوه‌ی لی بکن (و نه‌م دینه بفه‌وتیت) ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له کاتیکدا هرچی گه‌نجینه‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌ویی هه‌یه هه‌مووی هی خواجه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌لام دوو پروه‌کان نازانش ﴿يَقُولُونَ لَيْنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ (دوو پروه‌کان) ده‌لین سویندبی نه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بو مه‌دینه ﴿لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾ بیگومان ده‌سه‌ل‌انداز و به‌ریزه‌کان (مه‌به‌ست پیی خو‌یان بو) لات و بی ریزه‌کان له مه‌دینه ده‌رده‌کهن (مه‌به‌ست پیی پرواداران بو) ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (خوای گه‌وره‌ش به‌ریه‌ر چیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمویت): ریز و گه‌وره‌بی ته‌نها بو خوا و بو پیغه مبه‌ری خوا و باوه‌ردارانه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام دوو پروو‌ان نازانش ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا تِلْكَ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ مال و مندالانتان بی‌ناگاتان نه‌کهن له‌یادی خوا ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هر که سینک و ابکات ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ نا نه‌وانه خو‌یان خه‌سار و مه‌ندن ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بیه‌خشن له‌وه‌ی رزق و رزیمان داوون ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ پیش نه‌وه‌ی مردن یه‌خه به‌یه‌کیتان بگری ﴿فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي﴾ نه‌وسا بلیت: خواجه خو‌زگه مردنی منت دو‌باخستایه ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ بو ماوه‌یه‌کی نزیک ﴿فَأَصَّدَقَ﴾ جا مال‌م بیه‌خشایه ﴿وَإَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه له‌چاکه کاران بو‌ومایه ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا﴾ هر گیز خوا هیچ که سینک دو‌ناخت (له‌مردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ کاتیک که وه‌ختی (مردنی) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا

شاره‌زایه به‌وه‌ی که ده‌یکهن ﴿﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
 مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
 فذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ وَكَانَتْ تَأْتِيهِمْ
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
 اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى
 وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾
 فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابِنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ
 وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾ ته‌سبباحتی خواد ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەوه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دابه‌﴿لَهُ الْمَلَكُ﴾ ده‌سه‌لاتی ته‌واو بو‌ئه‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه‌هرچی ستایش هه‌یه‌هه‌مووی بو‌ئه‌وه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ئه‌وه‌به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لاته ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ خوائه‌و زاته‌یه‌که‌تی‌وه‌ی دروست کردوه ﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ﴾ ئەمجا هه‌ندی‌کتان بی‌باوه‌رو ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ هه‌ندی‌کی تریشتان باوه‌ردارن ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوای بیانیه‌به‌هر شتی‌ک که‌ئه‌نجامی ده‌دن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوائاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه به‌حق و راستی ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ﴾ له‌جوانترین شیوه‌شدا وینه‌ی کی‌شاون ﴿وَاللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ وه‌سه‌ر ئەنجامیش هه‌ر بۆ‌لای ئەوه‌(گه‌رانه‌وه) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دابه‌خوای ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌شاره‌زایه‌به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه، وه‌به‌ویشی ئاشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه‌خوای زانیه‌به‌وه‌ی له‌ناو دل و ده‌روندابه ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ آيَاتِنَا﴾ ئایا پی‌تان نه‌گه‌یشتوه هه‌والی ئەوانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که‌بی‌باوه‌ر بوون له‌مه‌و پیش ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ بۆ‌یه‌چه‌شتیان توله‌ی کاری خوایان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بو‌ئه‌وان هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەوه‌(سزایه) بی‌گومان به‌هوی ئەوه‌وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْيِيهِمْ رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که‌پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان بۆ‌هات به‌به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿فَقَالُوا الْبَشَرُ لَمْ يَكُنْ لَهُ حُكْمٌ﴾ که‌چی ده‌یان ووت چۆن ئەه‌بێ ئاده‌می یه‌که‌له‌خۆمان ری‌نموونیمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾ ئەمجا بی‌بروا بوون و روویان وه‌رگی‌را ﴿وَأَسْتَغَىٰ اللَّهُ﴾ وه‌خوای بی‌نیازی نواند (له‌باوه‌ر هینانین) ﴿وَاللَّهُ عَنِّي جَمِيدٌ﴾ وه‌خوای ده‌وله‌مه‌نده‌و شایسته‌ی ستایشه ﴿رَضِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌باوه‌ران و ایان ده‌زانی ﴿أَنْ لَّنْ يَبْعَثُوا﴾ که‌(له‌روژی دوایی دا) زیندوو ناکرینه‌وه ﴿قُلْ كَلِّمْ﴾ ئەهی موحه‌مه‌د ﷺ پی‌یان بلی: به‌لی ﴿وَرَبِّي لَشِعَثٌ﴾ سویند به‌په‌روه‌ر دگارم بی‌گومان زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿فَلْيُرْسَلُوا بِمَا عَمِلُوا﴾ دل‌نیابن پاشان هه‌والتان پی‌ده‌دریت به‌وه‌ی که‌کردوتانه ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه‌ئه‌مه‌بو‌خوای (زور) ئاسانه ﴿فَتَأْمُرُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌واته‌باوه‌ر به‌پین به‌خوای پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَاللُّورُ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾ به‌و رووناکسی یه‌ی دامن به‌زاندوه‌وه‌(که‌قورئانه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوای ناگاداره‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ كُلُّ لُؤْلُؤٍ لِّجَمْعٍ﴾ (پاداشتان ده‌داته‌وه) له‌روژی‌کدا که‌کو‌تان ده‌کاته‌وه‌بو‌روژی کو‌کرده‌وه ﴿ذَلِكَ يَوْمَ التَّغَابُنِ﴾ ئەوه‌روژه‌روژی زیانباری یه‌﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ﴾ وه‌هرکه‌سببک بر‌وا به‌پینت به‌خوای ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه‌کرده‌وی چاک بکات ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوای چاوپوشی ده‌کات له‌گونه‌هاه‌کانی وه‌دیانسرتنه‌وه ﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌یخاته‌ناه‌به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌جو‌گه‌ئوای زور به‌زیربانددا ده‌روات ﴿حَلَالِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیی‌دا ده‌مینه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی وه‌تا هه‌تایی ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئەوه‌یه‌بردنه‌وه‌و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿١﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمِنْ أَرْوَجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
 لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
 فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
 وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ
 شَحْحَ نَفْسِهِ فَإُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تَقَرَّبُوا
 اللَّهُ قَرَّبًا حَسَنًا يَضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانە‌ی كە بێ باوەر بوون و نیشانە و بەلگەكانی ئیمەیان بە درۆزانی
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانە هاوێلی ئاگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تییادا دەمیتنەوه بەهەمیشەیی ﴿وَبئس
 المصير﴾ وە سەر ئەنجامیكی زۆر خرابە ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ هیچ ناڕەحەتی یەك تووشی
 (خەلك) نابێت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مەگەر بەفەرمانی خوا نەبێت ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ هەر كە سینك باوەر
 بهیتمت بەخوا ﴿يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾ خوا بێ نموونی دلێ دەكات ﴿وَاللَّهُ يَكِلُ شَيْءًا عَلِيمٌ﴾ وە خوا بەهەموو
 شت ئاگاداره ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گوێڕایەلی خوا و گوێڕایەلی پیغمبەر بكن ﴿فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئەوسا ئەگەر پشتان تێ كرد ﴿فَأَنَّمَا عَلَيَّ رَسُولَاتُ﴾ جائەوه‌ی لەسەر پیغمبەری ئیمەیه
 ﴿أَلْبَلَعُ الْمِيزِ﴾ تەنھا گەباندنی روون و ئاشكراي (ئاینە كەهەتی) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 زاتێكە كە جگە لەو هیچ بەرستراویكی راست نی یە ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ دە‌ی
 با باوەر داران تەنھا پشت بەخوا بیهستن ﴿يَتَّابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە‌ی ئەوانە‌ی پڕواتان هیتاوه
 ﴿إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عِدْوًا لَكُمْ﴾ بەراستی هەندێك لەژنان و مندالەكانتان دوژمنی
 ئیوه‌ی (بەوه‌ی دەیانەوێت ریگرتان بكن لەریگە‌ی خودا و پەشیمانتان بكنەوه لەئاینە كەتان)
 ﴿فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ جا خۆتانیان لێ پاریزن (وئاگاداریان بن، بەگوێیان نەكەن) ﴿وَإِنْ تَعَفَّوْا﴾ وە ئەگەر
 (لێیان) بیورن ﴿وَرَضَّخَوْا﴾ وە از بهینن (لێیان) ﴿وَتَعَفَّرُوا﴾ وە (لێیان) خۆش بین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ ئەوه بینگومان خواش لێ خۆش بووی میهره‌بانە ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فَتَنَةٌ﴾
 بینگومان سه‌روه‌ت و سامان و مال و مندالتان هۆی تا‌قی كردنەوتانن ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾
 لەكاتێكدا خوا پاداشتی زۆر گه‌وره‌ی لەلایه‌ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ كەوا بوو لەخوا بترسن
 و به‌ندایه‌تی ئەو بكن ئەوه‌نده‌ی كە ده‌توانن ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وە گوێڕایه‌ل و ملكه‌چی بن ﴿وَإِنْفَعُوا
 خَيْرًا لِّنَفْسِكُمْ﴾ وە مال بیه‌خشن كە بو خۆتان چاكتره‌ ﴿وَمَنْ يُوقِ شَحْ نَفْسِهِ﴾ وە ئەوه‌ی پارێزر او بێ
 له‌چرووكی نه‌فسی خۆی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هەر ئەوانن سەر كه‌وتوو و رزگار ﴿إِنْ تَقْرَضُوا
 اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ئەگەر قه‌رز بده‌ن بەخوا بە قه‌رزێكی چاك (واته بیه‌خشن له‌پێناو خوا) ﴿يَضَعْفُهُ
 لَكُمْ﴾ چه‌ند به‌رانبه‌ری ده‌كاته‌وه‌ بۆتان ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وە لیتان خۆش ده‌بێ ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
 وە خوا سوپاسگوزاری له‌سه‌رخۆ و به‌ئارامه‌ ﴿عَلَيْهِ الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ﴾ (ئەو زاته‌ پەروەردگاریكی)
 زانا وئاگاداره‌ به‌ شته‌ پنهان و ئاشكراكان ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالاده‌ستی كار به‌جێ یه‌ ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ
 وَأْتُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
 يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
 فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ①
 فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 وَأَشْهِدُوا ذَوْيَ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ لِكُمْ يُوعَظُ
 بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ
 مَخْرَجًا ② وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
 فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ
 قَدْرًا ③ وَالَّتِي يَبْسُنُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ
 أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ
 الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
 يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ④ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ فِي الْكِتَابِ
 وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ⑤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ ﴿تَوَّعَدْتُكَ وَتَوَّعَدْتُكَ﴾ (تو و تو‌ممه‌ته‌که‌ت) ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ هەر کاتیک و یستان ژنه‌کانتان ته‌لاق بدهن ﴿فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ با‌ته‌لاقیان بدهن له‌کاتی عیده‌یاندا (ئه‌و کاته‌ی له‌حه‌یز پاک بو‌ونه‌ته‌وه‌و له‌گه‌لیان دروست نه‌بوون) ﴿وَأَحْضُوا أَلْعَدَّةَ﴾ وه‌عیده‌ی (ژنه‌کانتان) به‌ووردی بژمیرن ﴿وَأَنْتُمْ أَللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ وه‌له‌خوا بترسن که‌په‌روه‌ردگار تانه ﴿لَا تَخْرُجُوهُنَّ﴾ ئه‌و ژنانه‌ده‌رمه‌که‌ن ﴿مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ له‌ماله‌کانی خو‌یان (تاعیده‌یان ته‌واو‌ده‌بی) ﴿وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ ئافرته‌تانیس با‌ده‌رنه‌چن (له‌ماله‌کانیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مه‌گەر کارینکی خرابی ئاشکرا بکه‌ن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌سنووره‌کانی خودان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ هەر که‌سیک له‌سنووره‌کانی خوده‌ر بیحیت ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ئه‌وه‌ بیگومان سته‌می له‌خوی کردووه ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ﴾ تو‌چووزانی له‌وانه‌یه‌خوا پیشی به‌نیت ﴿بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌کار و بارو‌دو‌خینکی تر (وژن و پیاوه‌که‌بکه‌ونه‌وه‌یه‌کتر و ئاشتیان بیته‌وه) ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلَ﴾ ئه‌مجاکه‌گه‌یشتنه‌کاتی خو‌یان (پاش ته‌لاقیک یان دوو ته‌لاق) ﴿فَأَمْسَكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ ئه‌وسا یان بیان‌هیلته‌وه‌به‌باشی (بیان‌ه‌نه‌وه‌بو‌لای خو‌تان به‌شیوه‌یه‌کی چاک) ﴿أَوْ قَارُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان لیان جیا‌بینه‌وه‌به‌باشی ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ وه‌دوو شاهیدی داد‌په‌روه‌ر بگرن له‌خو‌تان ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ لِلَّهِ﴾ که‌له‌به‌ر خوا‌ئه‌و شاهیدی بدهن ﴿ذَلِكَ﴾ ئه‌وانه‌ی (باسکران به‌ندیکن) ﴿يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ﴾ که‌ئامور‌زگاری ئه‌وانه‌ی بی‌ده‌کری که‌با‌وه‌ریان هه‌بی ﴿بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به‌خوا و پرۆزی دوا‌یی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه‌هەر که‌سی خواناس بی ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خوده‌رووی لی‌ده‌کاته‌وه ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ وه‌رزق و پرۆزی ده‌دات له‌لایه‌که‌وه‌که‌به‌خه‌یالی‌دا نه‌هاتووه و بی‌ری لی‌نه‌کردووه‌ته‌وه ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه‌هه‌که‌سی پشت به‌خوا بیسته‌ی ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ ئه‌وه‌خوای به‌سه ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرٍ﴾ به‌راستی خوا‌کار و فه‌رمانی خوی به‌ئه‌نجام ده‌گه‌یه‌نی ﴿فَدَجَّلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَقْدَرًا﴾ بیگومان خوا‌بو‌هموو شتیک ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کرا‌وی دانا‌وه ﴿وَالَّذِي يَخِشُ مِنَ الْمَحِيضِ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌بی‌هیوا‌ده‌بن له‌که‌وتنه‌حه‌یزه‌وه ﴿مِنْ نِّسَائِكُمْ﴾ له‌ژنانتان ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾ ئه‌گەر (ده‌باره‌ی زانیی عیده‌یان) دوو دل بوون ئه‌وا عیده‌یان سی‌مانگه ﴿وَالَّذِي لَمْ يَحْضَنْ﴾ وه‌(ه‌روا) ئه‌وانه‌ش که‌(له‌به‌ر مندالی) هیشتا‌حه‌یزیان پی‌دا نه‌هاتووه (عیده‌یان هه‌ر سی‌مانگه) ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ﴾ وه‌ژنانی سک‌پر (دوو گیان) ﴿أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ﴾ عیده‌یان ئه‌و کاته‌یه‌که‌سکه‌کیان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ هەر که‌سیک له‌خوا بترسیت ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ خوا‌کاری بو‌ئاسان ده‌کات ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ ئه‌وه‌ی (که‌باسکرا) فه‌رمانی خوا‌یه ﴿أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ﴾ که‌بوی نارو‌نه‌ته‌خوارووه ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه‌هەر که‌سیک خواناس و له‌خواترس بیت ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ گونا‌هه‌کانی بو‌داته‌بو‌ش‌ی و ئه‌یانسر‌بته‌وه ﴿وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾ باداشتی گه‌وره‌ی ده‌داته‌وه ﴿

أَسْكُوهُنَّ مِمَّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
 عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ
 أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتِمُّوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
 تَعَاَسَرْتُمْ فَمِشْرُوعٌ لَهُ وَالْأُخْرَى ٦ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
 قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفِ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
 مَاءَ آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٧ وَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ
 عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِهَا عَذَابًا
 نُكْرًا ٨ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ٩ أَعَدَّ اللَّهُ
 لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ
 اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ١٠ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
 بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ وَرِزْقًا ١١ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
 وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ١٢

﴿سَكُونَهُنَّ﴾ (زنانی ته لاق دراو) دابنن و نیسته‌جیان بکن ﴿مَنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ﴾ لهو شوینه‌ی که (خوتان) داده‌نیشن و نیسته‌جی دهن ﴿مَنْ وَجِدَكُمْ﴾ به پی‌ی توانای خوتان ﴿وَلَا تَصْبِرُوهُنَّ﴾ وه زبانیان پی‌ی مه‌گه‌یهنن ﴿لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ تا ته‌نگیان پی‌ی هه‌لچنن ﴿وَلَنْ كُنَّ أُولِي حِمْلٍ﴾ وه نه‌گهر دوو‌گیان بیون ﴿فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ نه‌وه‌هه‌رجیان بکیشن ﴿حَتَّىٰ يَصْعَنَ حَمْلُهُنَّ﴾ تا سکه‌که‌یان دانه‌ننن ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾ نه‌وسا نه‌گهر شیریان دا به منداله‌که‌تان ﴿فَأَوْهَنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ نه‌وا بیوه‌ش کری‌ی‌یان بدنه‌ی ﴿وَأَنْصَرُوا بَيْنَكُمْ بَعْرُوفٍ﴾ وه له‌ناو خوتاندا راویژ بکن به‌چاکی (دهر باره‌ی منداله‌که) ﴿وَلَنْ تَعَاوَرَهُنَّ﴾ وه نه‌گهر ته‌نگیتان کرد (نه‌سازان له کریکه‌دا) ﴿فَسَرِّضْ لَهُ أَرْضًا﴾ نه‌وه با نافر ه‌تیکی تر شیریی بداتی ﴿لِيُنْفِقَ دُسْعًا مِّن سَعْيِهِ﴾ بادوله‌مه‌ند به‌پی‌ی ده‌وله‌مه‌ندی نه‌فه‌قه بدات ﴿وَمَنْ فِدْرَعَالَيْهِ رِزْقُهُ﴾ وه ههر که‌سیک که‌م ده‌ست وه‌ژار بوو ﴿فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ با به‌پی‌ی نه‌وه‌ی که‌خوا داویه‌تیه نه‌فه‌قه بدات ﴿لَا يَكُلِفُ اللَّهُ نَفْسًا﴾ خوا داوا له‌که‌س ناکات ﴿إِلَّا مَاءً تَهْتَأُ﴾ مه‌گهر به‌پی‌ی نه‌وه‌ی نه‌بیت که‌بی‌ی داوه (له‌توانا) ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ بیگومان خواوای ته‌نگانه‌ی ئاسانی دینیت ﴿وَكُلَّ مِّن قُرْبَىٰ عَتَتْ﴾ زور له‌گوندنشین و شارنشینان سهر پی‌ی‌چی‌یان کرد ﴿عَنْ أُمَّرِيهَا وَرُسُلِهِ﴾ له‌فرمانی په‌روه‌ردگار و پی‌یغه‌مه‌ره‌کانی ﴿فَاسْتَبْهَأْ﴾ نیمه‌ش پرسینه‌وه‌مان له‌گهل کردن ﴿حَسَابًا شَدِيدًا﴾ به‌پرسینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت ﴿وَعَدَبْنَا عَادًا تَارَةً﴾ وه‌سزیمان دان به‌سزایه‌کی دژوار ﴿فَلَقَات وَبَالَ أَمْرِهَا﴾ نیتر ئاکامی کرده‌وی خویانیان چه‌شت ﴿وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا﴾ وه‌سهر نه‌نجامی کاریان بوو به‌زبانباریی و خه‌سار و مه‌ندی ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا ئاماده‌ی کردوه بو‌یان سزایه‌کی سه‌خت ﴿فَأَتَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿بِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ نه‌ی نه‌وه‌که‌سانه‌ی خاوه‌ن ژیری و بیبر و هوشن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿فَدَانَزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ بیگومان خوا قورئانی بو‌دابه‌زاندون ﴿رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ﴾ (هه‌روه‌ک بوی ناردون) پی‌یغه‌مه‌رئیک که‌ده‌خوینیتیه‌وه بو‌تان ﴿آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾ ئایه‌تیه‌کانی خوا که‌روون که‌روه‌ن ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا دهر به‌نیت نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وی چاکیان کردوه ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکستانی (بی‌دینی) بو‌رووناکی (دینداری) ﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ﴾ وه‌ههر که‌سیک باوه‌ر به‌نیت به‌خوای گه‌وره ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه‌کار و کرده‌وی چاک نه‌نجام بدات ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وه‌خوای گه‌وره ده‌بخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا جو‌گه‌ئاوی زور دهر و ا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿فَدَا أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ بیگومان خوا (له‌وی) روزیی چاکی بو‌ئاماده‌کردوه ﴿اللَّهُ الْبَدِيُّ﴾ خوا زانیکه ﴿حَقَّقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ که‌حه‌وت ئاسمانی دروست کردوه ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ وه‌به‌وینه‌ی نه‌وان زه‌ویشی دروست کردوه ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ بِبَيْنَهُنَّ﴾ فرمانی خوا له‌نیواناندا داده‌به‌زیت ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ تا چاک بزائن که‌خوا ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بیگومان خوا ﴿قَدَّاحَاطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (به‌زانست و زانیاری) ده‌وری هه‌موو شتیکدی داوه (واته: ئاگاداری هه‌موو بوونه‌وره) ﴿۱﴾

سورة التحريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَرْوَاحِكَ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ① قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ② وَإِذَا أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا
 نَبَأَتْ بِهِ وَأُظْهِرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا
 نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَيْرُ ③ إِنْ
 تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ
 هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ
 ظَهِيرٌ ④ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَاحًا خَيْرًا مِنْكَ
 مُسَلِّمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَتَّبِعُنَّ عِبَادَاتٍ سَابِحَاتٍ تَنِيَّاتٍ
 وَأَبْكَارًا ⑤ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
 وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
 لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ⑥ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑦

سورته‌ی التَّحْرِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) له‌گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیزانی کۆبویه‌وه و حه‌فصه‌ی دایکی باوه‌دارانیش به‌مه‌ی زانی، پیغمبه‌ریش (ﷺ) به‌حفصه‌ی فهرموو: ئەوه ماریه‌م له‌خۆم حه‌رام کرد به‌و مه‌رجه‌ی ئەم نه‌هینیه‌ی لای که‌س نه‌درکینیت، حه‌فصه‌ش روشت لای عایشه‌ نه‌هینیه‌که‌ی درکاندا، به‌م هۆیه‌وه ئەم سورته‌هاته خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەه‌ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ﴿لِمَنْ حُرِّمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ بۆچی شتیک له‌خۆت حه‌رام ده‌که‌یت که‌خوا بۆی حه‌لال کردیت (مه‌به‌ست پئی خاتوو ماریه‌بوو) ﴿تَبَتَّغَىٰ مَرْصَاتَ آزْوَاجِكَ﴾ تو‌په‌زامه‌ندی ژنه‌کانت ده‌وی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ له‌کاتیکدا خوا لیخۆشبووی میهربانه ﴿قَدْ قَرَضَ اللَّهُ لَكَ﴾ بینگومان خوا دایناوه بۆتان ﴿مِجْلَةً أَيْمَنَكُمْ﴾ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی سوینده‌کانتان ﴿وَاللَّهُ مَوْلَانَا﴾ خوا کارساز و دۆستی ئیویه ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ئوه‌و زانی کاردرسته ﴿وَإِذَا سَرَ النَّبِيُّ﴾ کاتیک که‌ پیغمبه‌ر (ﷺ) به‌نه‌ینی ﴿إِلَىٰ بَعْضِ آزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾ لای هه‌ندی له‌ژنه‌کانی قسه‌یه‌کی درکاند ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئەمجا که‌ئوه (ژنه) قسه‌که‌ی کرد (بۆ هه‌وینکه‌ی) ﴿وَاطَّهَّرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خواش پیغمبه‌ری (ﷺ) ناگادار کرد ﴿عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ﴾ (پیغمبه‌ر (ﷺ)) هه‌ندیک (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و بپه‌ده‌نگ بوو له ﴿بَعْضِ﴾ هه‌ندیکی تری ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهَا﴾ ئەمجا که‌ پئی ی ووت (ژنه‌که‌ی) ووتی: ﴿مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا﴾ کئی ئەمه‌ی پئی گه‌بانندی ﴿قَالَ تَبَيَّنَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ فهرمووی خوای زانی ناگادار پئی ی گه‌باندم ﴿إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ﴾ (ئهی حه‌فصه‌و عایشه) ئەگه‌ر هه‌ردووکتان ته‌وبه‌بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه بۆلای خودا (جی ی خۆبه‌تی) ﴿فَقَدَّصَعْتَ فَلَوْ كُفَّيْتُمْ﴾ چونکه به‌راستی دلشان لایدا (له‌حق و راستی) ﴿وَإِنْ تَطَّهَّرَا عَلَيْهِ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر بشتی به‌کتر بگرن له‌دژی پیغمبه‌ر (ﷺ) (سه‌رکه‌وتوو نابن) ﴿فَاتَّ اللَّهُ هُوَ مَوْلَانَا﴾ چونکه بینگومان پشگیری ئەوه‌خواو ﴿رَجَبِيلٌ وَصَلِحٌ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جوهره‌ئیل و ئیمانداره‌چاکه‌کانیش ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ دواي ئەوان فریشته‌کانیش بشتیوانی ئەون ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ﴾ دلنیا بن ئەگه‌ر ئیوه ته‌لاق بدات به‌روه‌ردگاری ﴿أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّمَّنْ﴾ له‌بری ئیوه ژنانیکی باشت له‌ئیوه‌ی ده‌داتی ﴿مُسَلِّمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ﴾ موسلمانانی، پرواداراننی ﴿قَلَّتْ تَابِتَاتٍ﴾ نزاکارانی، ته‌وبه‌کارانی ﴿عَلِدَاتٍ سَخِيحَاتٍ﴾ خواپه‌رستانی، روژووگران ﴿ثَابِتَاتٍ وَأَنْكَارَاتٍ﴾ له‌بیوه‌ژنان و کیزان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەه‌ی ئەوانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿فَوَالنَّفْسِ الْكُفْرَانَا﴾ خۆتان و که‌س و کارتان بپارتزن له‌ئاگریک ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجَارَةُ﴾ که‌سووته‌مه‌نی به‌که‌ی ئاده‌می و به‌رده ﴿عَلَيْهَا مَلَكَةٌ غَلَّظَتْ شِدَادًا﴾ سه‌رپه‌رشتی ئەوه (ئاگری دۆزه‌خه‌ن) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زهر و توندو تیزی وان ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ که‌نافه‌رمانی خوا ناکه‌ن له‌وه‌ی که‌فه‌رمانیا بنی ئەدات ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ وه‌چه‌فرمانیکیان پئی بدری ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەه‌ی ئەوانه‌ی که‌بن باوه‌ر بوون ﴿لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ﴾ ئەم‌پرو (که‌روژی دواپه‌) عوزر و بیا‌نووه‌هیننه‌وه ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ چونکه بینگومان پاداشت ده‌درینه‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ده‌تانکرد ﴿٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَتَمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا أَوْلَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أُمَّرَاتِ نُوحٍ وَأُمَّرَاتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا أُمَّرَاتِ فِرْعَوْنَ إِذْ
قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ ۗ وَنَجِّنِي مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى كه باوەرتان هیناوه ﴿تُؤْتُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بگه‌رینه‌وه بۆ لای خۆى گه‌وره
 ﴿تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌ى كى ئیجگاری (و‌راست و دروست، كه‌جاریكى تر نه‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر
 ئەو گونا‌هه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ﴾ تا په‌روه‌ردگارتان له‌ گونا‌هه‌كانتان خۆش بێی
 ﴿وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ﴾ وه‌بتان خاته‌ ناو باخاتیكه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ كه‌ ده‌روا به‌ژیریاندا
 جو‌گه‌ ناوى زۆر ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ له‌په‌رژێكدا كه‌ خۆى گه‌وره، پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ و كه‌سانى كه‌ باوه‌ریان هیناوه له‌گه‌لیدا سه‌رشۆریان ناكات ﴿تُرْهِمُ بَسَمِيَّاتٍ يَدَّبْنَ إِلَيْهِمْ﴾ پروناكى
 (نیمان)یان ده‌روات له‌پیشیان‌ه‌وه‌و ﴿وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾ له‌لای راستیان‌ه‌وه‌ ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمُ لَنَا نُورًا﴾
 ده‌لین ئەى په‌روه‌ردگارمان پروناكى به‌كه‌مان بۆ زیادو ته‌واوبكه‌ ﴿وَأَعْفِرْنَا﴾ وه‌لیمان خۆش بیه
 ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستى هه‌ر تۆیت به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا ده‌سه‌لاتداری ﴿يَأْتِيهَا
 النَّبِيُّ﴾ ئەى پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿جَهْدِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بجه‌نگه له‌گه‌ل بى باوه‌ران و دوو پرواندا
 ﴿وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌تونو و تیزبه له‌گه‌لیاندا ﴿وَمَا أُولَهُمْ جَهَنَّمُ﴾ وه‌جییان دۆزه‌خه ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾
 كه‌ سه‌ره‌نه‌جامیكى زۆر خرابه ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٌ نُّوحٌ وَأَمْرَاتٌ لُوطٌ﴾ خوا بو‌بى
 باوه‌ران ژنى نوح و ژنى لوطى به‌نمونه هیناوه ﴿كَانَتَا تَحْتِ عَبْدِيْنٍ﴾ كه‌ له‌ژیر (نیکاحى) دوو
 به‌نده‌دا بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ﴾ له‌به‌نده‌چا كه‌كانى ئیمه ﴿فَاتَّاهُمَا﴾ ئەمجا خیان‌ه‌تیان له‌گه‌لكردن
 (مه‌به‌ست پى بى باوه‌ر بوون بیان) ﴿فَلَمَّا بَغْيَا عَهْمَا مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ كه‌چى (میره‌كانیان) نه‌یان‌توانى
 شتیك له‌سزای خویان لى دووربخه‌نه‌وه ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ﴾ وه‌بیان ووترا كه‌په‌رۆنه‌ ناوئاگره‌وه
 ﴿مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ له‌گه‌ل ئەوانه‌ى كه‌ده‌رۆنه‌ ناویه‌وه ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ (هه‌روا) خوانمونه‌یه‌كى
 تری هیناوه‌وه ﴿لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بۆ ئەوانه‌ى كه‌ به‌روایان هیناوه ﴿أَمْرَاتٌ فِرْعَوْنَ﴾ (به‌) ژنى فیر‌عه‌ون
 ﴿إِذْ قَالَتْ كَاتِبُكَ كَه‌وَتى﴾ رت‌آین لى ﴿په‌روه‌ردگارم بۆم دروست بكه﴾ ﴿عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ﴾
 لای خۆت مالێك له‌به‌ه‌شتدا ﴿وَجَنِّي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾ وه‌رزگارم بكه له‌فیر‌عه‌ون و كرده‌وه‌كانى
 ﴿وَجَنِّي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌رزگارم بكه له‌گه‌لى سه‌ته‌مكاران ﴿وَمَرِيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ﴾ وه‌(به‌)
 مه‌ریه‌مى كچى عیمران (نمونه‌ ده‌هینیتیه‌وه) ﴿الَّتِى أَحْصَتْ فَرْجَهَا﴾ ئەوه‌ى كه‌ داوینى خۆى پاك
 راگرت ﴿فَفَحَّخْنَا فِيهِ﴾ ئەوسا ئیمه فوومان پیاكرد ﴿مِنْ زَوْجَاتٍ﴾ له‌په‌رۆچیک كه‌ خۆمان دروستمان
 كرده‌وه ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ﴾ وه‌ باوه‌رى هینا بو‌به‌ ووته‌كانى په‌روه‌ردگارى خۆى
 وكتیبه‌كانى ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِطِينَ﴾ وه‌له‌ریزى گوپرایه‌ل و فه‌رمانبه‌رداراندا بوو ﴿۱۷﴾

سورة الملك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَدُهُ الْمَلَكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
 الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
 ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَاتَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
 تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
 يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
 الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَبْسُ الْمَصِيرُ
 ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّرُ
 مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
 قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسَحَقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

سوره‌قی ﴿الملک﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَبَرُّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلَكُ﴾ گه‌وره و پیروزه‌ه‌و زاته‌ی که‌هه‌رچی ده‌سه‌لآت و پاشایی هه‌یه به‌ده‌ست‌ه‌و هه
 ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ه‌و ده‌سه‌لآتاره به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ هه‌و
 زاته‌ی که‌مردن و ژیان‌ی داهیتاوه و دروست‌کردوه ﴿لِيُبْلُوَكُمْ﴾ تا‌تاقیتان بکانه‌وه ﴿إِنَّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾
 که‌کرده‌وه‌ی کامتان چاکتره ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌هه‌ر هه‌وه‌ه‌و به‌لآ ده‌ست و لی‌خوشبوو ﴿
 الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ هه‌و زاته‌ی که‌هه‌وت ناسمانی دروست کردوه به‌ک له‌سه‌ر به‌ک ﴿مَاتَرَى﴾
 تو‌نابینیت (هه‌ی نه‌ماشاکه‌ر) ﴿فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ﴾ له‌دروست کراوه‌کانی خوی میهره‌باندا ﴿مِن تَفَوُّتٍ﴾ هه‌چ
 نارپکی به‌ک ﴿فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ﴾ چاو بگپره و ورد به‌روه (بزانه) ﴿هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ ئایا هه‌چ ناته‌واو به‌ک
 ده‌بینیت ﴿فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ﴾ دو‌باره چاو بگپره ﴿كَرَّتَيْنِ﴾ به‌ک له‌دوای به‌ک ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِمًا﴾
 چاووت به‌ریسوا‌ی و نائومیدی ده‌گه‌رپته‌وه‌و بؤ‌لای خوت ﴿وَهُوَ حَسِيبٌ﴾ وه‌ه‌و (چاوه‌ت) ماندوه‌ه
 و تاقه‌تی چوه‌ه ﴿وَلَقَدْ رَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا مُصْطَبِحًا﴾ سوتندبیت بیگومان ناسمانی دونیامان رازاندوه‌ته‌وه
 به‌چرای زور (ی‌هسته‌یه) ﴿وَجَعَلْنَاهَا جُزْأَ اللَّسِيطِينَ﴾ وه‌گپراومانن به‌رجمی شه‌یتانه‌کان ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ﴾ وه‌ئاماده‌مان کردوه بؤ‌ه‌وان (له‌قیامه‌تدا) سزای ناگری هه‌لگیرساو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ﴾ وه‌بؤ‌ه‌وانه‌ی که‌بی‌بروان به‌به‌روه‌رگاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ مِنَ النَّصِيرِ﴾ سزای دوزه‌خ
 ئاماده‌به، که‌مه‌نزل‌گایه‌کی زور خرابه ﴿إِنَّا أَلْفَاؤُفِهَا﴾ کاتیک که‌فری‌درانه‌ناوی به‌وه
 ﴿سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا﴾ له‌و دوزه‌خ‌ه‌وه‌لووره‌نر که‌به‌ک ده‌بیستن ﴿وَهِيَ تَفُورٌ﴾ وه‌ه‌و هه‌کولئ و جوش
 ده‌خوات ﴿كَذَٰلِكَ دَخَلُوا مِنَ الْعِطِّ﴾ نزیکه (دوزه‌خ) له‌رقانا پاره‌پاره بیئ ﴿كُلَّمَا أَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ﴾ هه‌ر
 کاتی ده‌سته‌به‌ک فری‌بدرپته‌ناویه‌وه ﴿سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا﴾ ده‌ر گاوانه‌کانی دوزه‌خ پرسیاریان لی‌ده‌که‌ن
 ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ ئایا پیغه‌مبه‌ریکی ترسینه‌رتان بؤ‌نه‌هاتوه‌ه (له‌دونیادا) ﴿فَأَلْفَاؤُا كِلَافًا فَجَاءَ نَذِيرٌ﴾ ده‌لین
 به‌لی‌بؤ‌مان هاتوه‌ه ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ به‌لام به‌درومان ده‌زانی، و ده‌مان ووت (بیئ) ﴿مَآزَلِ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾
 خوا هه‌چی نه‌ناردوته‌خواره‌وه ﴿إِن أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئیوه‌به‌س له‌گومراییه‌کی گه‌وره‌دان ﴿
 وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ وه‌ده‌لین هه‌گه‌ر قسه‌ی (پیغه‌مبه‌ران) مان بیستابه ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یان تی‌بگه‌شتینابه
 ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ هه‌مرو له‌هاوه‌لانی دوزه‌خ نه‌ده‌بووین ﴿فَأَعْرَضُوا بِأَن يَخْبَرَهُمْ﴾ هه‌وسائتره‌ناچاری
 دان به‌گوناهه‌کانیانداده‌نین ﴿فَسَحَقْنَا لَأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ که‌واوو دووری له‌میهره‌بانی خوا بؤ‌هاوه‌لانی
 دوزه‌خ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ بیگومان هه‌وانه‌ی له‌به‌نه‌نایداله‌خوی خویان ده‌ترسن
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لی‌خوش‌بوون و پاداشتی گه‌وره‌یان بؤ‌هه‌یه ﴿۱۴﴾

وَأَسِرُّوْا قَوْلَكُمْ وَأَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
 يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ
 ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾
 ءَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾
 أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ
 كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾
 أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَقَتْ وَيَقْبِضْنَ مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا
 الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمْ نَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ
 يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ نَ هَذَا
 الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ وَبَلَ لَجُوفٍ فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمْ نَ
 يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ
 مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ
 بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٤٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا
 فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٤٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٥٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ
 لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتَبْصُرُ
 وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
 عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطَّعِ الْمُكَذِّبِينَ
 ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَدَّهِنُ فَيَدَّهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تَطَّعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَمِّينٍ
 ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾
 عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ
 آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ سَنَسِفُهُ ۖ عَلَىٰ الْخُرُطُومِ ﴿١٦﴾

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾ کاتیک بی بروایان ئەو سزایه‌یان به‌دی کرد له نزیك خویانه‌وه ﴿سَبَّعَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 تال ده‌بی پرووخساری ئەوانه‌ی که‌بی پروا بوون ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ﴾ وه (بی‌یان) ده‌ووتری:
 ئەمه‌یه ئەو (پروژه) ی که داواتان ده‌کرد ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پیم بلین ﴿إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾
 ئە گەر خوا من و ئەو (موسولمانانه) ی که له گه‌لمان له ناومان بیات ﴿أَوْ رَحْمَةً﴾ یا میهره‌بانیمان
 له گه‌ل بکات ﴿فَمَنْ يُجِرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی کی په‌نای بی بروایان ده‌دات له سزای سه‌خت
 ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَمَّتَابَهُ﴾ بلی: هەر ئەوه‌ خوای به‌خشنده‌ که بروامان بی هیناوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾
 وه هەر به‌و پشتمان به‌ستووه ﴿فَسْتَعْمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ جا له‌مه‌ولا ده‌زانن که کی له‌گومرایی
 په‌کی ناشکر ادایه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پیم بلین ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ ئە گەر ئاو (ی خوار دنه‌وه)
 تان رو‌بچی به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَنْ يَأْتِكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ ده‌ی کی (بیجگه‌ له‌خوا) ئاوی زولالتان بو
 ده‌هیتی ﴿٣٠﴾

سوره‌تی ﴿الْقَائِنِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ت﴾ به (نون) ده‌خوینرته‌وه، خوا به‌مانا که‌ی زاناتره‌ بو زیاتر زانیاری سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی
 (البقرة) بکه ﴿وَالْقَوْمَ مَا يَسْطُرُونَ﴾ سویند به‌پتووس و به‌و دیرانه‌ی ده‌ینوسن ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
 بِجَحُونٍ﴾ تۆ له‌سایه‌یی به‌خششی خواوه‌ شیت نیت ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ وه بیگومان
 پاداشتی نه‌برانه‌وه هه‌یه‌ بو تۆ ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ وه به‌راستی تۆ له‌سه‌ر په‌وشت و خو به‌کی
 ئیجگار به‌رزو گه‌وره‌یت ﴿فَسُبُّوا رَبَّكُمْ لَعْنَةً وَأَنْتُمْ كَارِهِونَ﴾ جا به‌م زووانه‌ تۆش و ئەوانیش ده‌بینن ﴿
 يَا أَيُّهَا الْمَقْتُولُونَ﴾ که کامتان شیتن ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگاری
 تۆ له‌هه‌موو که‌س زاناتره‌ به‌و که‌سه‌ی که‌ ری‌ی راستی خوای وون کرد بی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾
 وه ئەو زاناتره‌ به‌و که‌سانه‌ی که‌ ری‌ی راستیان گرت بی ﴿فَلَا تَطْعَمُ الْمُكْدِبِينَ﴾ گوپرا به‌لی ئەوانه
 مه‌به‌ که‌ قسه‌کانت به‌ درۆ ده‌زانن ﴿وَدُّوا أَلْوَدَّهِنَّ﴾ حه‌زبان ده‌کرد که تۆ نه‌رمی نیشان به‌دیت
 ﴿يَكْدَهُنَّ﴾ ئەوسا ئەوانیش نه‌رمی (به‌رانبه‌رت) ده‌نوینن ﴿وَلَا تَطْعَمُ كُلَّ حَلَاٰفٍ﴾ گوپرا به‌لی مه‌که
 بو هیج سویند خو‌ریکی ﴿مَهَيِّنٍ﴾ په‌ست و ریسوا (ی دروزن) ﴿هَمَّازٍ مَّسْنُونٍ﴾ پیتک
 گری هاتو و چۆ که‌ر بو قسه‌ هینان و بردن ﴿مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ﴾ زۆر ریگری که‌ر له‌چاکه‌ ﴿مُعْتَدٍ
 أَشِيرٍ﴾ سته‌مکاری گونا‌ه‌کار ﴿عَتِلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيْرٍ﴾ دل په‌قی که‌لله‌ شه‌ق دوا‌ی ئەوه‌ش زول ﴿
 أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَنَبِيْرٍ﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ خوا‌ه‌نی دارایی و کوری زۆره‌ (هه‌موو ئەم سیفه‌تانه‌ وه‌ك زانایان
 ده‌لین مه‌به‌ست بی وه‌لیدی کوری موغیره‌یه) ﴿إِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عَٰلِيَيْنَا قَالٌ﴾ که‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی
 به‌سه‌ر دا بخوینرته‌وه ده‌لی: ﴿أَسْطِرُّ الْأَوَّلِينَ﴾ (ئه‌مانه‌) ئەفسانه‌ی پیشینان ﴿سَسْمُهُ عَلَىٰ الْأَرْطَمِ﴾
 به‌م زووانه‌ سه‌ری لووتی داخ ده‌که‌ین ﴿١١﴾

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا
 يَسْتَشْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ
 كَالضَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اغْدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلِقُوا وَهُمْ يَخْفَتُونَ ﴿٢٣﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ
 مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدُوا عَلَى حَرْدٍ قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ
 ﴿٢٦﴾ بَل لَّحَنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْ لَا تَسْبِحُونَ
 ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 يَتَلَوَّمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا لَوْلَا دَلَّاتُنَا إِنَّا كُنَّا طَائِعِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا
 خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
 أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾
 أَفَجَعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ
 كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ آيْمُنُ عَلَيْنَا
 بِلِقَاةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَأَهُمُ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ
 زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَمَا تَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ
 يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهَةً هُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
 سَامُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ
 أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مُمْتَقِلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ
 ﴿٤٧﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ إِذْ نَادَى
 وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَبَدَّ بِالْعُرَاءِ
 وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَجَعَلَهُ مِنْ الصَّالِحِينَ
 ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
 الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سورة القلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
 بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلَكَوْا بِاطْغَايَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلَكَوْا بِرِيحٍ
 صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
 الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ مُخْلِ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

﴿حَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ﴾ چاویان شوپرو ﴿تَرَهَفْهُمْ ذَلَّةً﴾ ریسوایی دایان ده گری ﴿وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَىٰ﴾
 بہراستی جاران کہ بانگ ده کران بو ﴿السُّجُودِ وَهُمْ سَامُونَ﴾ سوژدهو (نہیان دہ برد) کہ ساغیش
 بیون ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾ وازم لی بہیتنہ بو ئہوانہی کہ ئہم قورٹانہ بہ درؤ دہ زانن
 ﴿سَدَسْتَدْرَجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَأْتُونَ﴾ بہرہ بہرہ کیشیان دہ کہم بہ رہنگیک کہ پی نہ زانن ﴿وَأَقْبَلِ لَهُمْ﴾
 وہ مؤلہ تیان دہ دم ﴿إِنْ كِيدِي مَتِينٍ﴾ بہراستی پیلانی من تو کمہ و بہ ہیژہ (لہ بہرانبہر پیلانی ئہواندا)
 ﴿أَمْ تَسْتَأْجُرُهُمْ أَجْرًا﴾ تاخو تو لہ بی پروایان داوای کری (ی کوششی پیغہمبہریتی) یان لی دہ کہیت
 ﴿فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مُمْتَلُونَ﴾ ئہوانیش لہ بزاردن قہرزرداری گران بارن ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا رووپہرہی
 غہیبیان لہ لایہ ﴿فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾ وہ ئہوان لہ بہری دہنوسنہوہ ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (ئہی موحمہمد
 ﷺ) دان بہ خوٹا بگرہ و چاوپہروانی فہرمانی بہرورہ دگارت بکہ ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ﴾ وہ ک
 ہاوری ی نہہنگہ کہ مہبہ (کہ یونس پیغہمبہرہ علیہ السلام) ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ کاتیک کہ
 بانگی (خودای) کرد، ئہو توورہ بوو (لہ بی پروایی گہلہ کہی) ﴿أَوَلَا أَنْ تَدْرِكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾
 ئہ گہر میہرہ بانیبہک لہ لایہن بہرورہ دگاریہوہ فریای نہ کہوتایہ ﴿لِيَذِبَ بِالْعِرَاءِ وَهُوَ مَدْمُومٌ﴾ فری دہد رایہ
 دہشتیکی رووتہن وہ ئہو بہدناو دہبوو ﴿فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾ ئہمجا بہرورہ دگاری ہلی بزاردہوہ
 ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ کردی (بہ یہ کیک) لہ چاکہ کاران ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہراستی
 نزیک بوو بی پرواکان ﴿أَيُّ لِقُونِكَ أَبْصَرُهُمْ﴾ ہہلت خلیسکیتن بہ چاو (ی بیس) یان ﴿لَتَأْسِفُوا لِدُكْرٍ﴾
 لہ کاتیکدا کہ قورٹان دہ بیستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ وہ دہیان ووت: بہراستی ئہم (پیغہمبہرہ) شیتہ
 ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا دُكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئہم قورٹانہ ہہر ٹاموژگاری یہ بوہ موو جیہانیان ﴿

سورہ قی الحاقی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بہناوی خوای بہخشندهی میہرہبان

﴿الْحَاقَّةُ﴾ ہانتی رپوزی دوابی (ہمق وراستہ) ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ جا چی بیت ئہو رپوزہ (ہمق وراستہ)
 ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ نو چووزانیت ئہو رپوزہ چی بہ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ﴾ گہلی سہموود
 وعاد ئہو رپوزہ یان بہدرؤ زانی (کہ دلہ کان دادہخورپینتی) ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ﴾ ئہمجا
 (گہلی) سہموود لہ ناوبران بہ نہعرہتہیہ کی زور گہورہ ﴿وَأَمَّا عَادٌ﴾ وہ (گہلی) عادیس
 ﴿فَأَهْلِكُوا بِسَفْرِ صَرِي عَاتِيَةٍ﴾ لہ ناوبران بہ بایہ کی سہختی ساردی بہتینی بہ گرمہ ﴿سَحْرَهَا لَيْمٌ﴾ (خوا)
 زالی کرد بہ سہریاندا ﴿سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمِينَةَ أَيَّامٍ خُسُوفًا﴾ حہوت شہو و ہہشت رپوز بہ بی ووجان (لہناوی
 بردن) ﴿فَاتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ ئہو گہلہت دہیبینی لہو ماوہیدا بی گیان کہوتبون ﴿كَأَنَّهُمْ أَحْمَازٌ خَالٍ حَاوِيَةٍ﴾
 وہک قہدی داری خورمای گہندہل (ناورزاو) ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ آفَاتَةٍ﴾ ئایا کہس دہیبینیت لہوان کہ
 مایبتہوہ؟ ﴿

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْحَاطِطَةِ ﴿١﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ
 رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿٢﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ
 ﴿٣﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكَرَةً وَتَعْيَهَا أذُنٌ وَعَيْةٌ ﴿٤﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ
 نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿٥﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿٦﴾
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿٧﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ
 ﴿٨﴾ وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ
 ﴿٩﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٠﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ
 بِيَمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مِثْلُ مَا كُنْتُ أَفْعَلُ وَأَنَا لَكَ يَاسِينَ ﴿١١﴾
 ﴿١٢﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿١٣﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٤﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿١٥﴾
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هُنَا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
 كِتَابَهُ ۖ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَةَ ﴿١٧﴾ وَلَمْ أَدْر مَا حِسَابِيَةَ
 ﴿١٨﴾ يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿١٩﴾ مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيَةَ ﴿٢٠﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ
 ﴿٢١﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٢٣﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا
 سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٢٤﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٢٥﴾
 وَلَا يَحِضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٢٦﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٢٧﴾

﴿وَجَاءَ وَقُونَ وَمَنْ قَبْلَهُ، وَالْمَاءُ تَفَكُّبٌ﴾ (هەر به‌و پ‌ه‌نگه) فیرعه‌ون و گه‌لانی پیتش ئەو له‌گه‌ل (دان‌بشتوانی دیهاته) سه‌ره‌و ژیربووه‌کان هاتن ﴿بِالْمَاطِطَةِ﴾ به‌گوناهو خراپه‌وه ﴿فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ﴾ وه‌بئی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌دگاریان کرد ﴿فَأَخَذَهُمْ آخِذَةً رَّابِيَةً﴾ ئەوسا گرتنی به‌گرتنیکی زور سه‌خت ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ﴾ به‌راستی ئیمه‌کاتیک که‌ئاو (ی‌توفان) سه‌رکه‌وت (باپییره‌کانی) ئیوه‌مان هه‌لگرت له‌که‌شتیدا ئەی بئی بروایانی مه‌که‌که ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذَكَّرَةً﴾ تائهم کرده‌ویه بکه‌ینه بیره‌ینه‌روه‌ه بۆ ئیوه ﴿وَوَعَيْهَا أَذُنٌ وَعَيْهٌ﴾ وه‌تاله‌گوئی بگرت گویگرینکی تینگه‌بشتوو ﴿فَإِنَّا نُنْفِخُ فِي الصُّورِ نَفْحَةً وَاحِدَةً﴾ ئەمجا کاتیک فوو کرابه‌که‌رنادا به‌تاقه‌فوو کردنیک ﴿وَرَحِمَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ وه‌زه‌وی و شاخه‌کان هه‌لگیران ﴿فَذَكَادَكَّهُ وَاحِدَةً﴾ به‌جاریک دران به‌به‌که‌دا (وته‌خت کران) ﴿فِيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ ئەو رۆزه‌رووداوی گه‌وره‌رووده‌دات ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ وه‌ئاسمان له‌ت‌ده‌بئی ﴿فِيهِ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾ وه‌ئەو له‌و رۆزه‌دا سست و (بئی‌که‌له‌که) ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهِا﴾ وه‌فریشته‌کان له‌که‌ناری ئاسماندان ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ﴾ وه‌له‌و رۆزه‌دا هه‌شت (فریشته‌ی به‌هیز) عه‌رش‌ی په‌روه‌دگارت به‌بان سه‌ریانه‌وه‌هه‌ل‌ده‌گرن ﴿يَوْمَئِذٍ نُعْرَضُونَ﴾ له‌و رۆزه‌دا (له‌به‌رده‌می‌خوادا) هه‌مووتان نیشان ده‌درین ﴿لَا تَخْفَى مِنْكَ الْخَافِيَةُ﴾ هیچ (کرده‌ویه‌کی) په‌نه‌نایتان به‌نه‌ینی نامینته‌وه ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ ئەوسا ئەو که‌سه‌ی که‌نامه‌ی (کرده‌وه‌ی) درابه‌ده‌ستی راستی ﴿فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مِثْلُ مَا أُوتِيَ وَالْكَلِيبِيَّةُ﴾ ده‌لی: ها‌نامه‌که‌م بگرن و بیخویننه‌وه ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِيَ﴾ بیگومان من خۆم ده‌مزانی که‌تووشی ئەم لیبرسینه‌ویه‌ده‌بم ﴿فَهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ﴾ ئەو که‌سه‌له‌ژیانیکی په‌سه‌ندا ده‌بئی ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ له‌به‌هه‌شتیکی به‌رزدا ﴿فَطُورُهَا دَابَّةٌ﴾ که‌میوه‌ی نزیکه‌ده‌سته ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾ (بئی‌یان ده‌ووتریت) بخۆن و بخۆنه‌وه، نوشتان بئی ﴿بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِاتَةِ﴾ به‌هۆی ئەو چاکانه‌وه‌که‌له‌رۆزانی رابردوودا کردووتانه ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ﴾ به‌لام ئەو که‌سه‌ی که‌نامه‌درابه‌ده‌ستی چه‌پی ده‌لی: ﴿يَلْبِثُنِي لِأُولَىٰ كَلِيبِيَّةٍ﴾ خۆزگه‌هه‌ر‌نامه‌م نه‌درابه‌تی ﴿وَلَوْ أَدْرَمَاحِسَابِيَّةٍ﴾ وه‌نهم زانیاه‌چی به‌(سه‌ر‌نه‌نجامی) لیبرسینه‌وه‌م ﴿يَلْبِثُنَا كَانَتِ الْقَاطِئِيَّةُ﴾ خۆزگه‌مردنه‌که‌م به‌کجاری بووایه ﴿مَا أُنْفِخُ عَنِّي مَالِيَّةٌ﴾ سامانه‌که‌م هیچ قازانجیکی پی‌نه‌گه‌یاندم ﴿هَآكُ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٍ﴾ له‌ده‌ستم چوو ده‌سه‌لانه‌که‌م ﴿حُدُودُهُ فَعُودُهُ﴾ (ئەمجا به‌چاودیرانی دۆزه‌خ ده‌ووتریت) بیگرن زنجیر بکه‌نه‌ده‌ست و گه‌ردنی ﴿قَرَّ الْجَحِيمِ صَلْوُهُ﴾ له‌پاشان بیسه‌ن بۆ دۆزه‌خ (بیسو‌تین له‌دۆزه‌خدا) ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ ئەمجا به‌زنجیریکی حه‌فتا گه‌زی بی به‌سته‌وه ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (چونکه) بیگومان ئەو بروای به‌خوای گه‌وره‌نده‌کرد. ﴿وَلَا يَخْضَعُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه‌هانسی که‌سی نه‌ده‌دا بۆ خۆراک دان به‌هه‌ژاران ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَمِيرٌ﴾ ئەم‌رۆ ئەویش لی‌ره‌نه‌دلسۆزکی هه‌یه (یارمه‌تی بدات) ﴿٢٥﴾

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أَقْسَمُ
 بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ
 بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَوْمَنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾
 لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ
 مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَتَذَكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا
 لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سورة المعارج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾
 مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ
 فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا
 ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَزَلَهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ
 كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشَلِينَ﴾ و نه خوار دنی (بیخوات) جگه له کیم وزوو خاوی جهسته‌ی دوزه خبیه کان نه بی ﴿۳۳﴾
 ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَلَطُونَ﴾ که (کهس) نایخوات گونا هباران نه بیئت ﴿۳۴﴾ ﴿فَلَا أَقْسَرُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ جا سویند به بو
 شتانه‌ی که ده بیان بینن ﴿۳۵﴾ ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ وه به وهش که نایان بینن ﴿۳۶﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان
 ئەم قورئانه فەر مووده‌ی ره وانه کراوئیکی به‌رپرزو گه وره به (له خواوه بوئان دینئ) ﴿۳۷﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
 شَاعِرٍ﴾ وه ئەم (قورئانه) قسه‌ی شاعیر نی یه ﴿فَلْيَكْفُرُوا فَيَمُوتُوا﴾ زور کهم بر واده هینن (به قورئان)
 ﴿۳۸﴾ ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ﴾ وه قسه‌ی فالچی و زیوانیش نی یه ﴿فَلْيَكْفُرُوا فَيَمُوتُوا﴾ زور کهم بیر ده که نه وه ﴿۳۹﴾
 ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەم قورئانه) نیرا وه ته خوار وه له بهر وهرد گاری جیهانیانه وه ﴿۴۰﴾ ﴿وَلَوْ نَقُولُ
 عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ئە گهر (موحه ممه‌د ﷺ) به دەم ئیمه وه هه‌ندی (ووته‌ی) هه‌لبه‌ستایه ﴿۴۱﴾ ﴿لَا خِزْيَانًا
 مِّنْهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا جُعِلَ لِيَّ ذِكْرًا﴾ ﴿۴۲﴾ ﴿لَقَدْ لَطَمَ ابْنَتُ الْوَتِينَ﴾ له پاشان
 ره‌گی دلیمان ده‌بری ﴿۴۳﴾ ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَمِزِينَ﴾ وه کهس له ئیوه نه‌یده توانی بهر گری لی بکات
 ﴿۴۴﴾ ﴿وَإِنَّهُ لَتَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وه بیگومان ئەم قورئانه ناموژ گاری و به‌نده بو پاریز کاران وله خواتر سان
 ﴿۴۵﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ﴾ وه بیگومان ئیمه ده‌زانیس که هه‌ندی کتان قورئان به در و ده‌زانیس ﴿۴۶﴾
 ﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ وه بیگومان ئەم قورئانه هوی به‌شیمانی بی پروایانه ﴿۴۷﴾ ﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾
 وه به‌راستی قورئان راست و دروست و دلنیا به‌خشه ﴿۴۸﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ که واته: (ئە‌ی
 موحه ممه‌د ﷺ) توش هه‌میشه یادی به‌روه‌رد گاری گه وره‌ی خوئ بکه ﴿۴۹﴾

سوره‌تی ﴿الْمَعَارِجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خاوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَأَل سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ داوا کارئیک داوا‌ی سزایه‌کی (خوایی) کرد که (ئوه سزایه) هه‌ر روو
 ده‌دات ﴿۱﴾ ﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ بو بی پروایان نی یه هیچ پال بیوه‌نه‌رئیک (که بیان پاریزیت) ﴿۲﴾
 ﴿مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ﴾ له (سزای) خاوی خاوه‌ن پله و پایه‌ی زور به‌رز ﴿۳﴾ ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾
 فریشته و جبریل سه‌ر ده‌که‌ون بو لای خوا ﴿۴﴾ ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ له روژئیکدا که
 ئەندازه‌کی په‌نجا هه‌زار ساله ﴿۵﴾ ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ که و ابو خوئ رابگره (ئە‌ی موحه ممه‌د ﷺ)
 به‌خو‌ر اگرتئیکی چاک و جوان ﴿۶﴾ ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ به‌راستی ئەو بی پروایانه ئەو روژه به‌دوور
 ده‌بینن ﴿۷﴾ ﴿وَرَبُّهُ قَرِيبٌ﴾ ئیمه‌ش زور به‌نزیکی ده‌بینن ﴿۸﴾ ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ﴾ ئەو روژه‌ی
 که ئاسمان وه‌ک مسی تواوه (یان خلتی زه‌یتی) لی دی ﴿۹﴾ ﴿وَتَكُونُ الْأَشْيَاءُ كَالْهَيْلِ﴾ کیوه کانیش وه‌ک
 خوری شیکراوه‌یان لی دی ﴿۱۰﴾ ﴿وَلَا يَسْأَلُ حِمْرًا حِمْرًا﴾ وه هیچ که‌سیک ناپرسیته وه له هیچ که‌سیکی
 خو‌شه‌ویستی خو‌ی ﴿۱۱﴾

يُبْصِرُ وَيَصْبُرُ يَوْمَ يَأْتِي السَّمَاءَ دُخَانًا مُّسَمًّا ۚ وَسَاءَ يَوْمَئِذٍ حِطًّا ۚ
وَصَحْبَتَهُ وَأَخِيهِ ۝١٢ وَفَصَّلَتَهُ الَّتِي تَوْبَهُ ۝١٣ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝١٤ كَلَّا إِنَّهَا لَأَنْتَ الظَّنَّى ۝١٥ نَزَّاعَةٌ لِّلشَّوَى ۝١٦ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ
وَتَوَلَّى ۝١٧ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝١٨ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝١٩ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
جَزُوعًا ۝٢٠ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝٢١ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝٢٢ الَّذِينَ هُمْ
عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝٢٣ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝٢٤ لِّلسَّائِلِ
وَالْمَحْرُومِ ۝٢٥ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝٢٦ وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ
رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ۝٢٧ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُنِنُوا ۝٢٨ وَالَّذِينَ هُمْ
لِفِرْعَوْنَ حَافِظُونَ ۝٢٩ إِلَّا عَلَىٰ أَرْجَائِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَأَنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝٣٠ فَمَنْ أَسْبَغِ وِرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝٣١
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝٣٢ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ
۝٣٣ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝٣٤ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّتٍ مُّكْرَمُونَ ۝٣٥
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مَهْطِعِينَ ۝٣٦ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
عِزِينَ ۝٣٧ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝٣٨ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ
مِّمَّا يَعْمُونَ ۝٣٩ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ۝٤٠

﴿بَصُرٌ مِّنْهُمَا﴾ که نیشانی به‌کتری ده‌درین ﴿يَوْمَ الْمَجْزُمُ﴾ تاوانبار تاوات ده‌خوازی ﴿لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَدَابِ يَوْمَئِذٍ﴾ که (قوربانی) بدایه له‌بری پزگار بوونی خوی له‌سزای نه‌و روزه ﴿بِئْسَ﴾ به‌کوره‌کانی ﴿وَصَلَّحْتَهُ وَأَخِيهٖ﴾ به‌ژن و به‌براکانی ﴿وَفَصَّلَتْهُ الَّتِي تُوْبِيهٖ﴾ به‌هوزه‌که‌شبه‌وه که به‌نیان ده‌دا ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا نُّمِجِيهٖ﴾ وه به‌هرچی که‌س له‌سه‌ر زه‌وی یه (هه‌مووی بدایه و) له‌باشان هه‌ر خوی پزگاری بیی ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْيٰى﴾ نه‌خیر (وانی یه) به‌پرستی ناگری دوزخ به‌بلیسه‌یه ﴿تَرَاعَاةَ لِّلشَّمْسِ﴾ دامالینه‌ری پیستی سه‌ره ﴿ذُرَّعًا مِّنْ أَيْبُرٍ وَتَوَلَّىٰ﴾ (نه‌و ناگره) بانگی که‌سینک ده‌کات که پستی هه‌لکردبی له‌خواو رووی وه‌ر گیرابی ﴿وَجَمْعٌ فَاوْخٰى﴾ وه سامانی کو‌ کردیته‌وه وه‌لی گرتبی ﴿إِنَّ الْأَسْسَنَ حُقُوقَ هَؤُلَاءِ﴾ بیگومان ناده‌می دروست کراوه به‌چاو چنؤ‌کینکی ته‌نگه‌تیلکه ﴿إِذَا مَسَّهٗ الشَّرُّ جُرُوعًا﴾ که ناخوشی یه‌کی تووش بیی هاوارو ناله ده‌ست بی ده‌کات ﴿وَإِذَا مَسَّهٗ الَّخْرُ مَمُوعًا﴾ که سامانیش رووی تی بکات نه‌ی گریته‌وه (له‌خه‌لکی) ﴿إِلَّا الْمَصَلِيْنَ﴾ جگه نوئزگه‌ران نه‌بیت ﴿الَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾ نه‌وانه که به‌رده‌وامن له‌سه‌ر نوئزه‌کانیان ﴿وَالَّذِيْنَ فِيْ اٰمُوْلِهِمْ حُرُومٌ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌شیکی دباری کراو له‌دارایاندا هه‌یه ﴿لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ به‌ه‌ژاری داوا‌کهر و بی نه‌وای داوانه‌کهر ﴿وَالَّذِيْنَ يَصَّدَّقُونَ يَوْمَ الَّذِيْنَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که باوهریان به‌روژی پاداشت هه‌یه ﴿وَالَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ عَدَابِ رَبِّهِمْ يُشْفِقُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که له‌سزای په‌روه‌ر دگاری خو‌یان ده‌ترسن ﴿إِنَّ عَدَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ چونکه به‌پرستی سزای په‌روه‌ر دگاری نه‌وان که‌س لی‌ی دلنیا نیه ﴿وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حٰفِظُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که ناگاداری داوینی خو‌یان ده‌کن ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ژنانی خو‌یان نه‌بیت ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ﴾ یا که‌نیزه‌کیک که بووبن به‌خواه‌نیان ﴿فَأَنهٗمْ غَيْرَ مَأْمُونٍ﴾ بیگومان نه‌وانه لزومه کراو نین ﴿فَمَنْ اٰتٰنٰنِيْ وَرَآهٗ ذٰلِكَ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سینک دوا‌ی شتی تر بکه‌وی ﴿فَاُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ نه‌و که‌سانه نه‌وانه که ده‌ست درئزگه‌رن ﴿وَالَّذِيْنَ هُمْ لِآمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که چاو‌دیری سپاره‌وه په‌یمانی خو‌یان ده‌کن ﴿وَالَّذِيْنَ هُمْ لِشَهَادَتِهِمْ قٰٓئِمُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که شایه‌تی خو‌یان به‌ته‌واوی ده‌دن ﴿وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ جٰٓحِظُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که پارئزگاری نوئزبان ده‌کن ﴿اُوْلٰٓئِكَ فِيْ جَنَّتِ مُمْكِرُونَ﴾ نه‌وانه (که باس کران) رئز ده‌گیرین له‌باخاتی به‌ه‌شتدا ﴿قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاِنَّكَ مُّهْتَبِٖنَ﴾ ده‌ی چی یانه نه‌و بی بروایانه (که تو‌ ده‌ر نه‌که‌ویت نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بِئْسَ﴾ به‌به‌له‌دین بولات ﴿عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشَّمَالِ عَرِيْنَ﴾ له‌لای راست و چه‌پته‌وه ده‌سته ده‌سته ده‌بن ﴿اٰطَمَعُ كُلْ اٰمْرِیْ مَنهٗ﴾ نایا هه‌موو به‌کیک له‌وان به‌ته‌مایه ﴿اَنْ يُّدَخَلَ جَنَّتَ بَعِيْرٍ﴾ که بخریته به‌ه‌شتی پر له‌نازو نیعمه‌ته‌وه ﴿كَلَّا اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا تَعٰمُونَ﴾ وان‌ی یه: (وه‌ک به‌ته‌مان) به‌پرستی ئیمه درووستمان کردوون له‌وه‌ی که ده‌یزانن ﴿فَلَا اَقْسُرُ رَبَّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ جا سویند به‌په‌روه‌ر دگاری روزه‌لاه‌ته‌کان و روزه‌ئاواکان ﴿اِنَّا لَقَدِرُونَ﴾ بیگومان ئیمه به‌ده‌سه‌لاتین ﴿

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ
 يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ
 يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾
 خَشَعَةَ أَبْصَارِهِمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكِ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سورة نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
 اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا
 فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْدِعَهُمْ فِي
 عَادَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا
 ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
 لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

﴿عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ له سهر ئه‌وه‌ی که بیانگورین و باشر له‌وان بهینین ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾
 وه کهس له ده‌ستمان ده‌رناچی ﴿فَدَرَّهْمٌ يَّخُوضُوا وَيَلْعَبُوا﴾ ئه‌مجا وازیان لی بهینه، باله بیناوه‌ری
 وقسه‌ی هیچ و پووج و گالته‌ی خویاندا رۆبچن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾ تا دوو چاری ئه‌و
 رۆژه‌ی خویان ده‌بن که به‌لینیان پی دراوه ﴿يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَّاءَ﴾ ئه‌و رۆژه‌ی که به‌به‌له
 له گۆره‌کانیان دینه‌ده‌روه ﴿كَانَتْهُمُ إِلَىٰ نَصَبٍ يُّفْضُونَ﴾ وه‌ک ئه‌وه‌ی که بق لای بته‌کانیان رابکه‌ن ﴿
 خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ﴾ چاویان شو‌رو (سهر به‌روه‌زیره) ﴿تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ﴾ پرسیوایی و شهرمه‌زاری دایان
 ده‌گری ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ ئه‌مه ئه‌و رۆژه‌یه که له‌وه‌وپیش به‌لینیان پی درابوو ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بیگومان ئیمه‌نو و حمان نارد بۆ لای هۆزه‌که‌ی ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾ (وه پیمان
 ووت) که هۆزه‌که‌ت بیدار که‌روه‌ه و بیاتر سینه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ پیش ئه‌وه‌ی که سزای
 سه‌ختیان تووش بیی ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (نوح) ووتی: ئه‌ی گه‌لی خۆم به‌راستی من
 (بیغه‌مبه‌رو) تر سینهریکی ئاشکرام بۆ ئیوه ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ که ههر خوا بپه‌رستن ﴿وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا
 وَ لِيَّ يٰ بترسن وه فهرمانبه‌رداری من بکه‌ن ﴿يَعْرِفْ لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ﴾ تا خوا له گونا‌هه‌کانتان
 خوش بیی ﴿رَبُّكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وه (به‌زیندوویی) ده‌تان هیلیته‌وه تا کاتی دیاری کراوی مردنتان
 ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَهُ لَا يُوَخَّرُ﴾ بیگومان کاتی سزای خوا که هات دوا ناکه‌وی ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئه‌گه‌ر
 بتانزانیابه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ ووتی: ئه‌ی په‌روه‌ر دگارم من گه‌له‌که‌ی خۆم
 (به‌په‌نهانی) بانگ کرد به‌شه‌وو به‌رۆژ ﴿فَلَمَّ يَرِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا﴾ وه تا بانگم ده‌کردن ئه‌وان زۆرتر
 دوور ئه‌که‌وتنه‌وه لیم وه له‌ئه‌هاتن ﴿وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لَتَغْفِرَ لَهُمْ﴾ وه بیگومان من ههر کات بانگم
 ده‌کردن (بۆ بروا هینان) تا لیان خوش بییت ﴿جَعَلُوا أَصْدِقَاءَهُمْ فِي آدَانِهِمْ﴾ ئه‌وان په‌نجه‌کانیان ده‌کرد
 به‌گوئیچکه‌یاندا ﴿وَاسْتَعْسَوْا بِآبَائِهِمْ﴾ وه پۆشاکه‌کانیان ده‌دا به‌سه‌رو چاویاندا ﴿وَاصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 اسْتَكْبَارًا﴾ وه به‌رده‌وام ده‌بوون له‌بی باوه‌ری دا، وه سهر که‌شیان ده‌کرد چۆن سهر که‌شیه‌ک ﴿
 ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾ له‌پاشان به‌ئاشکرا بانگم کردن ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ﴾ ئه‌مجا (ده‌میک) بۆم
 ئاشکرا ده‌کردن ﴿وَاسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ (ده‌میک) بۆم په‌نهان ده‌کردن به‌په‌نهان کردنیکی ته‌واو ﴿
 فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ ئه‌وسا پیم ووتن: داوای لی خوش بوون بکه‌ن له‌په‌روه‌ر دگارتان
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفْوًا﴾ به‌راستی په‌روه‌ر دگارتان زۆر لی خوش بووه ﴿

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طَبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا
سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ
مَالَهُ وَوْلَدَهُ إِلَّا خُسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
لَا تَذَرْنَنَا يَا إِلَهَتَكُمُ وَلَا تَذَرْنَنَا وَدَاوِلَا سُوعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُونَا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ
دِيَارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

﴿رَبِّ السَّمَاءِ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ (نه‌مجا گهر و ابکهن) بارانی خوهرم و لیزمه‌تان بؤ ده‌بارینتی ﴿وَيُصَدِّدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَنِينَ﴾ و سامان و کورپی زورتان پی‌ده‌به‌خشیی ﴿وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّتٍ﴾ و باخ و باخاتی زورتان پی‌ده‌دات ﴿وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾ و جوگه ئاوی زورتان ده‌دانتی ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ نه‌وه چیتانه ناترسن له شکوو گه‌وره‌یی خوا؟ ﴿وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا﴾ له کاتیکدا که دروستی کردون به‌چهند قوناغیک ﴿أَلَمْ تَرَ أَكَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَمْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ئایا نابیینن که خوا چؤن حه‌وت ئاسمانی دروست کردوه نه‌ؤم له‌سهر نه‌ؤم ﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا﴾ و مانگی گپراوه له ناویاندا به‌رووناک ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ وه روژیسی گپراوه به‌چرا ﴿وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ وه خوا ئیوه‌ی پروانده‌وه له زه‌وی به‌روواندن ﴿فَتُرِيدُكُمْ فَيَهَا﴾ له‌باشان ده‌تان باته‌وه ناوی ﴿وَيُجْزِكُمْ إِبْرَاجًا﴾ وه ده‌رتان ده‌هینیه‌وه (لی‌ی) به‌ده‌ره‌ئیان ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا﴾ خوا زه‌وی بؤ راخستون ﴿لَتَسْلُكُنَّ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا﴾ تاها توجؤ بکهن به‌رینگه کراوه کانیدا ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهٗ عَصَوْنِي﴾ نووح ووتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم بینگومان گه‌له‌که‌م بی‌فرمانیان کردم ﴿وَأَتَّبَعُوا لِي زِينَةً مَّالَهُ وَوَلَدَهُ﴾ وه شوین که‌سانی که‌وتن که‌مان و مندالی قازانجی پی‌نه‌گه‌یاندوه ﴿الْأَخْسَارًا﴾ زیان نه‌بی ﴿وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا﴾ وه بیلان و فروفیلی زور گه‌وره‌یان کرد ﴿وَقَالُوا لَا تَنْزِيلَ الْهَمِّ لِمَنْ نَهَىٰ وَوَتِيَانِ دَه‌سْت هه‌ل نه‌گرن له بت و خواکانتان ﴿وَلَا تَنْزِيلَ وَذَوَالسَّوَاءِ أَلَا يَعُونَ وَيَعْقُونَ﴾ وه ده‌سْت هه‌ل نه‌گرن له (په‌رستنی) وه‌د و سواع و یه‌غووث و یه‌عوق و نه‌سر (ئهمانه کؤمه‌له‌پیاو چاکیک بوون، جا کاتیک مردن، شه‌یتان هات ووتی به‌شوینکه‌وتوانیان که‌چهند په‌یکه‌ریکیان بؤ بتاشن تاوه‌کو هه‌میشه له‌به‌رچاوتان بن، جا پاش ماوه‌یه‌ک که‌به‌سه‌ر چوو شه‌یتان هات به‌خه‌لکی ووت ئه‌وه‌وه‌په‌یکه‌رانه‌په‌رستن، چونکه باوباپیرانتان ئه‌وه‌په‌یکه‌رانه‌یان په‌رستوه، ئیوه‌ش له‌سهر ریازی ئه‌وان بن) ﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا﴾ وه به‌راستی ئه‌وانه زور (خه‌لک) یان گو‌مرا کرد ﴿وَلَا تَرِدُ الظُّلُمَاتِ الْاِضْلَآءَ﴾ (خوایه) ئه‌م سته‌م کارانه له‌گو‌مراپی زیاتر هیچی تریان بؤ زور مه‌که ﴿مِمَّا حَاطَتْ جِہْرُ أَعْرَافًا﴾ به‌هوی گونا‌هه‌کانیانه‌وه‌به‌زریان خنکیتان ﴿فَأَدْخَلُوا نَارًا﴾ نه‌مجا خرانه‌ئاگره‌وه ﴿فَلَمَّا جَدُوا الْهَمَّ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾ ئیتر بیجگه له‌خوا هیچ یارمه‌تی ده‌ریکیان ده‌سْت نه‌که‌وت ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْزِلْ عَلَيَّ الْأَرْضِ﴾ نووح فه‌رمووی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار مه‌یه‌ئله له‌سهر زه‌وی ﴿مِنَ الْكٰفِرِيْنَ دِيَارًا﴾ هیچ که‌سیک له‌بی‌بروایان ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ﴾ (چونکه) بینگومان نه‌گه‌رتو‌وازیان لی‌به‌ئیت، به‌نده‌کانی تو گو‌مرا‌ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِآجِرًا كَفَّارًا﴾ وه هه‌ر مندالی تاوانباری سو‌یاس نه‌که‌ر ده‌خه‌نه‌وه ﴿رَبِّ أَعْرِضْ لِي وَوَلَدِي﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم خوش بیه له‌خؤم و باو‌کم و دای‌کم ﴿وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا﴾ وه له‌وه‌که‌سه‌که‌دیته‌مالم به‌برواداری یه‌وه ﴿وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه له‌هه‌موو پیاوان و ژنانی ئیماندار ﴿وَلَا تَرِدُ الظُّلُمَاتِ الْاِضْلَآءَ﴾ وه به‌شی سته‌مکاران زیاد مه‌که‌تیا‌چوون و له‌ناو‌چوون نه‌بی ﴿

سورة الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ أُسْتَمَعَّ نَفْرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
عَجَبًا ① يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ②
وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ③ وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ④ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسَ
وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ⑤ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ⑥ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ⑦ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا فِيهَا مَلِكًا حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهَبًا ⑧ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن
يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا ⑨ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ⑩ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ⑪ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ
اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ وَهَرَبًا ⑫ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى
ءَامَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ آلِهِ وَلَا رَهَقًا ⑬

سوره‌تی ﴿الجین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: نیگام بو کرا ﴿أَنَّهُ أَسْمَعَ نَفَرٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ که بیگومان چند که سیگ له جنو که گویان گرت (له قورئان خویندنه‌وم) ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ ئەمجا ووتیان: به‌راستی ئیمه قورئانکی سهر سورہینەرمان بیست ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾ رینمونیسی ده‌کات بو ریگای راست ﴿فَأَمَّا بَابِعْدَ﴾ ئیمه‌ش باوهرمان پی کرد ﴿وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ وه هرگیز کهس ناکه‌ین به‌هاو به‌شی به‌روهردگارمان ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدْرَتَنَا﴾ وه به‌راستی بلنده‌گه‌وره‌یی به‌روهردگارمان - له شتی ناشایسته - ﴿مَا اتَّخَذَ صِجَّةً وَلَا وِلْدًا﴾ هیچ هاوسه‌رو مندالیکی بو خوی دانه‌ناوه ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِينًا عَلَى اللَّهِ سَطَطًا﴾ بیگومان گیل ونه‌فامه‌که‌مان دروی ناله‌باری هه‌لده‌به‌ست ده‌باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنس وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه ئیمه پیمان وابوو که ئاده‌می و جنو که ههرگیز درو ناکه‌ن ده‌باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنس﴾ به‌راستی پیاوانیک له ئاده‌می ﴿يَعُودُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ په‌نایان ده‌برده‌به‌ر پیاوانیک له جنو که (که بیان پاریزن) ﴿فَرَادَوْهُمُ هَرَفًا﴾ که‌چی زورتر ماندوویمان ده‌کردن ﴿وَأَنَّهُمْ طَبَأُوا﴾ وه ئاده‌می گومانیان بردووه ﴿كَمَا ظَنَنْتُمْ﴾ هه‌روه‌ک ئیوه - ئهی جنو که - گومانان بردووه ﴿أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ که ئیتر خوا هیچ پیغه‌مبه‌رینک نانیری ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ جنو که کان ووتیان: ئیمه ده‌گه‌راین به‌شوین ده‌نگ و باسی ئاسماندا ﴿فَوَجَدْنَا مُلْتَقًا حَرًّا شَدِيدًا وَشُهَبًا﴾ که‌چی دییمان پرکراوه له پاسه‌وانی به‌هیز و تیری ئه‌ستیره‌کان ﴿وَأَنَّا كَانُوا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ﴾ وه بیگومان ئیمه جاران داده‌نیشتن له چند شوینیک له ئاسمان بو گوی گرتن ﴿فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ﴾ به‌لام ههر که‌سیگ له ئیستا به‌دواوه گوی بگری ﴿يَجِدُهُ رَبِّهَا أَبْصَدًا﴾ تیریکی ئه‌ستیره‌ده‌بینی له بو‌سه‌ی دایه ﴿وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشْرَأُ يَدِي مَن فِي الْأَرْضِ﴾ وه به‌راستی نازانین ئایا خرابی ویستراوه بو‌ئه‌وانه‌ی که له سهر زه‌وین؟ ﴿أَمْ آرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ یان به‌روهردگاریان رینمونیسی ویستووه‌بو‌یان؟ ﴿وَأَنَّا مِمَّا الصَّالِحُونَ﴾ وه بیگومان ئیمه هه‌ندی‌کمان چاکیین ﴿وَمَا تَدُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندی‌کمان له‌وه که‌متر ﴿كَمَا ظَرَفَقْدَا﴾ ئیمه جاران خاوه‌نی ریباری زور بووین ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَعُجِرَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه ئیمه دلنیا بووین که ههرگیز ناتوانین له ده‌ستی خوا ده‌رچین له زه‌وی دا ﴿وَلَنْ نُعْجزَهُ هَرَبًا﴾ وه به‌هله‌هاتنیش له ده‌ستی خوا رزگار نابین ﴿وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ﴾ به‌راستی ئیمه کاتی رینمونیسی (قورئان) مان بیست باوهرمان پی هینا ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْأَفُ﴾ ئەمجا ههر که‌سیگ بر‌وای هینا به‌به‌روهردگاری خوی ئیتر ناترسی ﴿يَحْسَبُ وَلَا رَهْفًا﴾ نه‌له‌که‌می (پاداشت) و نه‌له‌زوری (توله) ﴿١٥﴾

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
 تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
 وَالْوَالِدَاتُ عَلَىٰ الصَّرِيحِ لَأَسْقَيْنَهُنَّ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْسِنَهُنَّ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
 لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَائِدَةً فَسَيَعْلَمُونَ
 مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ مَا تَدْعُونَ
 أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ
 أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنْ أَرَادَ مِنْ رَّبِّهِ فَإِنَّهُ يُسَلِّكُ مِنْ بَيْنِ
 يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ
 رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

﴿وَأَنَّمَا الْمُشْرِكُونَ مِمَّا أَلْفَسَطُونَ﴾ و ه بیگومان نیمه هه‌ندیگمان موسولمانیین و هه‌ندیگمان سته‌مکار
 ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ﴾ نه‌مجا نه‌وانه‌ی موسولمان بوون ﴿فَأُولَئِكَ نَحْرُورٌ شَدِيدٌ﴾ نه‌وه نه‌وانه‌ی ریگای راستیان
 دوزیوه‌ته‌وه ﴿وَأَمَّا أَلْفَسَطُونَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی له‌ریگای راست لایانداه (سته‌مکاره‌کان)
 ﴿فَكَانُوا لِحُجَّتِهِ حَطَبًا﴾ ده‌بنه سووته‌مه‌نی دوزخ ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُغْضَبْنَ عَلَيْهِنَّ﴾ (نه‌مجا خوی
 گه‌وره ده‌فهرمویت): نه‌گهر نه‌وان (مرؤف و جنؤک) به‌رده‌وام بوونایه له‌سه‌ر ریگای راست
 ﴿لَأَسْفِكَنَّهُنَّ مَوَادِّعًا﴾ ئاوی زورمان پی نه‌نوشین (نیعمه‌تی زورمان ده‌دانی) ﴿لَتَقْفَيْنَهُنَّ فِيهِ﴾ هه‌تا
 تاقیان که‌ینه‌وه نیایدا ﴿وَمَنْ يُضِرْ عَنْ ذِكْرِهِمْ﴾ وه ههر که‌سینک روو وه‌ر گپری له‌یادی په‌روه‌ردگاری
 خوی ﴿يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ ده‌یخاته‌ناو سزای دژاره‌وه ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ﴾ بیگومان مزگه‌وته‌کان
 بو په‌رستنی خودان به‌ته‌نهاجگه له‌ئو که‌سی تری تیدا نه‌په‌رسترت ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که‌واته
 له‌گه‌ل خودا هاور له‌که‌سی تر مه‌کن ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وه به‌نده‌ی خوا (موحه‌مه‌د
 ﷺ) کاتیک که‌هسته‌له‌خوا بپاریته‌وه (و بی په‌رستی) ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ (بی برواکانی مه‌ککه)
 نزیک بوو دابارن به‌سه‌ریدا ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾ بلی: دلنیا بن من ههر خوی خوم ده‌په‌رستم.
 ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناکه‌م به‌هاوبه‌شی ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رِشْدًا﴾ بلی: به‌راستی من
 نه‌زیان و نه‌رینمونی نیوم به‌ده‌ست نی به ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾ بلی: بیگومان که‌سینک
 نیه که‌من بپاریزی له‌(سزای) خوا ﴿وَأَنَّ أَحَدًا مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدٌ﴾ وه بیجگه له‌و په‌ناگه‌یه‌ک شک‌ناهم ﴿لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَرَسَلَتْهُ﴾ (وه هیچم به‌ده‌ست نی به) راگه‌یاندن نه‌بی له‌خواوه و گه‌یاندنی په‌یامانی نه‌و
 نه‌بی ﴿وَمَنْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه ههر که‌سی بی‌فهرمانی خوا و پیغه‌مبه‌ری بکات ﴿فَأَن لَّهُ نَارٌ جَهَنَّمَ﴾ نه‌وه
 بیگومان ناگری دوزخ بو نه‌وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده‌مینتبه‌وه به‌هه‌میشه‌بی ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَأْوَعَدُونَ﴾
 تا به‌چاوی خویان ده‌بینن نه‌و سزایانه‌ی که‌به‌لینیان پی دراوه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَاصِرًا وَقُلْ عَدَاةُ
 ئه‌مجا نه‌و کاته‌ده‌زانن، که‌کی یارمه‌تی ده‌ری که‌متره و ژماره‌ی که‌مه ﴿قُلْ إِن أَدْرَىٰ﴾ بلی من
 نازانم ﴿أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ﴾ ناخو نزیکه نه‌و روژی دواییه‌ی که‌به‌لینتان پی دراوه ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رِزْقًا مِمَّا
 یان په‌روه‌ردگارم ماوه‌یه‌کی دووری بو داناوه ﴿عَلَيْهِ الْغَيْبُ﴾ ههر خویبه‌زانا به‌نه‌نیه‌کان
 ﴿فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناگادار ناکات به‌سه‌ر نه‌یتی خودا ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾
 مه‌گهر پیغه‌مبه‌ریکی که‌لنی رازی بی ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيَنْصُرُ الْخَلْفَاءَ رِشْدًا﴾ جا بیگومان خوا
 له‌به‌رده‌می و پشتیه‌وه پاسه‌وان (له‌فریسته) ده‌نیرت ﴿لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدَّابِلَعُورٍ سَلَّتْ رِيحَهُمْ﴾ تا بزانی که
 په‌یامی خویان گه‌یاندوه و ﴿وَاحْطِ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ وه خوا ناگاداره‌به‌وه‌ی که‌لایانه ﴿وَاحْصِي
 كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ وه هه‌موو شتیکی (له‌سه‌ریان) ژماردوه به‌هه‌لژماردن ﴿

سورة المزمل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الْمَزْمَلُ ① قُرْ أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ② نِصْفَهُ وَأَوَانِقْصَ مِنْهُ قَلِيلًا
 ③ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ④ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
 ثَقِيلًا ⑤ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑥ إِنَّ لَكَ فِي
 النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑦ وَأَذْكُرُ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑧
 رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑨ وَأَصْبِرْ
 عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ⑩ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
 أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا ⑪ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَجِيمًا ⑫
 وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑬ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
 وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ⑭ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا
 عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ⑮ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
 فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ⑯ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا
 يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ⑰ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا
 ⑱ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ⑲

سوره‌تی ﴿المزمل﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الرَّزِقُ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌خوت دابو‌شیوه ﴿﴿وَاللَّيْلُ لَأَقْيَلُ﴾ شه‌و هه‌سته (شه‌و نوئز
 بکه) مه‌گه‌ر که‌میکی نه‌بیست ﴿﴿يَصْفَهُ وَأَنْفَضَ مِنْهُ قَيْلًا﴾ نیوه‌ی یا که‌می له‌ نیوه‌ی که‌م بکه‌روهه ﴿﴿
 ﴿أَوْزِدْ عَلَيْهِ﴾ یا که‌می لیبی زیاد بکه ﴿﴿وَرَزَقِلَ الْفَرَّانَ تَزْيِيلًا﴾ له‌سه‌رخو قورئان بخوینه‌روهه و (به‌ریک
 وپیکسی) ده‌وری بکه‌روهه ﴿﴿إِنَّا سَأَلْنَا عَلَيْكَ قَالَ تَقِيلاً﴾ بینگومان ئیمه له‌مه‌ولا بؤت ده‌نیرینه
 خواره‌وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران ﴿﴿إِنْ نَأْتَيْتَهُ الْيَلَّ﴾ به‌راستی هه‌ستانی شه‌و
 دوا‌ی خه‌و (بو‌خوا‌به‌رستی) ﴿﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً﴾ قورستره و گران‌تره له‌رووی کرداره‌وه (له‌هی‌روژ
 و به‌هیز‌تره بو‌دل) ﴿﴿وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾ دروستره له‌رووی ووتنه‌وه ﴿﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾ به‌راستی
 تو له‌روژدا له‌هاتوو چو‌کردنیک‌ی زوردایت ﴿﴿وَأَذْكُرَ اسْمَ رَبِّكَ﴾ هه‌میشه‌یادی به‌روه‌رد‌گارت بکه
 ﴿﴿وَتَبَتَّلَ إِلَيْهِ تَتَبُّعًا﴾ وه‌خوت به‌کلا که‌روهه به‌یه‌کلایی کردنه‌وه به‌کی ته‌واو ﴿﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾
 نه‌و خوای روژ‌هه‌لات و روژ‌ئاوایه ﴿﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ‌به‌رستراییکی به‌راستی نی‌یه‌ته‌نها نه‌و نه‌بی
 ﴿﴿فَاتَّخَذَهُ وَكِيلاً﴾ که‌وا‌بوو بیکه به‌پار‌نزه‌ر و پشتیوانی‌ی خوت ﴿﴿وَأَصْرَعْنَا أَمْرًا يَقُولُونَ﴾ دان‌به‌خوت‌دا
 بگره له‌سه‌ر نه‌و قسانه‌ی که‌ده‌بیلین ﴿﴿وَأَهْرَجَهُمْ هَجْرًا جَبِيلًا﴾ وه‌وازیان لی‌به‌ینه‌و لیان‌گه‌ری به‌واز
 لیه‌تینانیک‌ی جوان ﴿﴿وَدَرَبْنَاهُمْ إِلَى الْبَحْرِ﴾ واز‌به‌ینه له‌من و نه‌و خاوه‌ن‌ناز و نیعمه‌تانه‌ی که
 نایینی من به‌درو‌ده‌زانن ﴿﴿وَمَهَّلَهُمْ قَيْلًا﴾ وه‌که‌میک مؤله‌تبان‌بده ﴿﴿إِنْ لَدَيْتَنَا أَكْثَالُ﴾ بینگومان‌لای
 ئیمه‌هه‌یه‌کوت و زنجیری قورس و گران ﴿﴿وَحَجِجْنَا﴾ وه‌ئاگری هه‌ل‌گیرساو ﴿﴿وَوَطَّعْنَا أَعْقَابَهُمْ﴾
 وه‌خواردنی‌گه‌رو‌گیر ﴿﴿وَعَدَّابَابَ الْمَيِّمَاءِ﴾ هه‌روه‌ها‌سزای‌پر له‌داخ و ده‌رد ﴿﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾
 له‌روژ‌یک‌دا که‌زه‌وی و چیاکان‌دینه له‌رزه ﴿﴿وَكَانَ لِلْجِبَالِ كَيْبًا مَّهِيلًا﴾ وه‌کیوه‌کان‌ده‌بن به‌گردو‌لکه
 له‌لمی‌هه‌ل‌رزاو ﴿﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكَ﴾ بینگومان‌ئیمه‌پیغه‌مبه‌ریکمان‌بو‌ناردن‌که
 شایه‌ته له‌سه‌رتان ﴿﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ریکمان‌نارد‌بو‌لای‌فیرعه‌ون ﴿﴿
 ﴿فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾ نه‌مجا‌فیرعه‌ون‌سه‌ر‌پیچی‌نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی‌کرد ﴿﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيًا﴾ ئیمه‌ش
 تو له‌مان‌لی‌سه‌ند به‌توله‌سه‌ندنیک‌ی‌سه‌خت ﴿﴿فَكَيْفَ تَتَوَكَّنُ إِنَّ كَفَرْتُمْ﴾ جا‌نه‌گه‌ر بی‌بروایی
 بکه‌ن‌چون‌خوتان‌ده‌پار‌نزن ﴿﴿يَوْمًا يُجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ له‌روژ‌یک‌دا که‌(به‌ترس و سامی‌خوی)
 مندالان‌پیر‌ده‌کات ﴿﴿الْأَسْمَاءُ مُقَطِّعَةٌ بِؤُءٍ﴾ ئاسمان‌له‌ت‌ده‌بی‌به‌هوی (سه‌ختی) نه‌و روژ‌ه‌وه
 ﴿﴿كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾ به‌لینتی‌خوا‌دینه‌دی ﴿﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ﴾ به‌راستی‌ئهم‌ثابه‌تانه‌ی‌پیشوو‌به‌ند
 و ئاموژ‌گارین ﴿﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ نه‌مجا‌هه‌ر که‌سینک که‌بیه‌وی‌رینگا‌ده‌گری‌بو‌لای
 به‌روه‌رد‌گاری ﴿﴿﴾

* إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ
 مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ
 عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ
 وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ مِّجْدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ بِحَبْلِ رَحْمَةٍ ۚ

سورة المدثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۗ قُمْ فَأَنْذِرْ ۚ ١ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۚ ٢ وَشِيبَاكَ فَطَهِّرْ ۚ ٣
 وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۚ ٤ وَلَا تَمَنَّ أَنْ تَمُنَّ تَسْتَكْبِرُ ۚ ٥ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۚ ٦ فَإِذَا نُقِرَ
 فِي النَّاقُورِ ۚ ٧ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۚ ٨ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۚ ٩
 ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۚ ١٠ وَجَعَلْتُ لَهُ، مَا لَمْ مَدُدَا ۚ ١١ وَبَيْنَ
 شُهُودًا ۚ ١٢ وَمَهَّدْتُ لَهُ، تَمْهيدًا ۚ ١٣ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۚ ١٤ كَلَّا إِنَّهُ،
 كَانَ لِأَيْتَانَا عَنِيدًا ۚ ١٥ سَاهِقَهُ، صَعُودًا ۚ ١٦ إِنَّهُ، فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۚ ١٧

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ﴾ بیگومان پهروه ردگاری تو ده زانی (ئی موحه ممد ﷺ) که تو هه ل ده سیت (بوشه و نویژ کردن) شتیک که متر ﴿مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَضَعْفَهُ وَثُلُثَهُ﴾ له دوو بهش له سئی بهشی شه و نیوهی یان سئی یه کی ﴿وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ وه دهسته یه که له گه لئان ﴿وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه خوا نه ندازه ی شه و و رۆژ دیاری ده کات ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ نَحْضُرَهُ﴾ (خوا) زانی که ئیوه ناتوانن نه ندازه ی شه و نویژ رابگرن ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ﴾ له بهرته وه لیئان خو ش بوو ﴿فَأَقْرَعُوا مَا تَسْرَتْنَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ دهی نه وهنده ی بوتان ده لوی و ئاسانه لاتان قورئان بخوینن وده وری بکه نه وه ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُوعٌ﴾ (خوا) ده زانی که له مه و لا که سانیکتان نه خو ش ده بیئ ﴿وَأَخْرُوجُونَ بِصُرُوفٍ فِي الْأَرْضِ﴾ وه که سانیکی تر تان ده ورون به سه ر زه ویدا ﴿يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ به شوینن رۆزی و نیعمه تی خوا دا ده گه رین ﴿وَأَخْرُوجُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه که سانیکی تر تان ده جه ننگن له ریگی خوا دا ﴿فَأَقْرَعُوا مَا تَسْرَتْنَ﴾ نه مجا بخویننه وه له قورئان نه وهنده ی که بوتان ده لوی و لاتان ئاسانه ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نویژ بکه ن و زه کات بدن ﴿وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرَابًا حَسَنًا﴾ وه قه رز بدن به خوا به قه رزیکی چاک (مه به ست نه وه به خیر و خیرات و سه ده قه بکه ن له ری خوا دا) ﴿وَمَا تَقْدِرُوا إِلَّا أَنْفُسِكُمْ مِنْ خَلْقٍ﴾ هه ر چاکه یه ک پیش بخه ن بو خوتان ﴿مَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ده ستان ده که ویتنه وه ﴿هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ نه وه یشی لای خوابه چاکتر و گه ورتنه له روی پاداشته وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ﴾ وه داوای لیخوش بوون بکه ن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لیخوش بوویه کی میهره بانه ﴿﴾

سوره تی ﴿الْمَدَائِرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿بَابِهَا الْمَدَائِرُ﴾ ئهی نه وه که سه ی که خوت پیچاوه ته وه ﴿﴿وَفَالَّذِينَ﴾ ههسته (خه لکی) بیدار که ره وه ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه پهروه ردگارت به گه وره بگه ر ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه پو شاکت به پاک رابگه ر ﴿وَالَّذِينَ فَاتَخَّرُ﴾ به رده و ام به له واز هیتان له بت په رستی و گونا ه ﴿وَلَا تَمُنَّ بِمَنْ مَسَّتْ كُرْسِيُّ﴾ وه شت مه به خشه و به زوری بزایت ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه له بهر پهروه ردگارت خوت رابگه ر ﴿﴿فَإِنَّا نَقُرُّ فِي النَّافُورِ﴾ هه ر کاتیک که فو کرا به که ره نادا ﴿﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ﴾ نه وه رۆژه رۆزیکی سه خت و گرانه ﴿﴿عَلَى الْكُفْرِينَ عَسِيرٍ﴾ له سه ر کافران سووک و ئاسان نی یه ﴿﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا﴾ واز له من و نه وه که سه بیته که دروستم کرد وه به ته نها ﴿﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ يَدْرِكْ﴾ وه دارایی زور و زه بنده م بی داوه ﴿﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وه کورانی ئاماده و به رده ست ﴿﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ وه هوی زیانم بو راخستوه به چۆن راخستنیکی ﴿﴿مَنْ يَطْمَعُ أَنْ أُزِيدَ﴾ دوا ی نه مانه ش هیشتا به ته مایه زیاتری بده می ﴿﴿كَلِمَاتٍ﴾ که لایئنا عیندا ﴿نه ه، (چاوه روان نه بی) به راستی نه وه دربارهی ئایهت و نیشانه کانی ئیمه بیاوه ریکی که له ره قه ﴿﴿سَأَرْفَعُهُ صَعُودًا﴾ به م زووانه سزای سه ختی پی ده چه رزم ﴿﴿إِنَّهُ فَكَّرُ وَقَدَّرَ﴾ (چونکه) بیری کرده وه و هه لی سه نگانده (قسه که ی خوی) ﴿﴿﴾

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾
ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هَذَا
إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٢٧﴾
لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوْ آحَةُ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا
أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا أُمَّلَكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا
لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى
لِّلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرَ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا دَبَّرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا
لِإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ
﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا الْأَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ
مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
الْحَالِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

﴿فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَرٌ﴾ ده‌ك به كوشت چئی چۆنی هه‌ل سه‌نگاند ﴿﴿فَقُلْ كَيْفَ قَدَرٌ﴾ دووباره به كوشت چئی چۆنی لیکداوه‌ته‌وه ﴿﴿تُرْتَضَّرُ﴾ له باشان ته‌ماشایه‌کی کرد ﴿﴿تُرْعَسُ وَبَسْرٌ﴾ نه‌وسا ناوچه‌وانی گرزو پرووی ترش کرد ﴿﴿تُرَادُّرٌ وَاسْتَكْبَرٌ﴾ نه‌مجا به فیزیکه‌وه پشتی هه‌ل‌کرد ﴿﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُؤُنْتُ﴾ جا ووتی ئەم قورئانه هیچی تر نی به جادوویه‌ك نه‌بی که وه‌رگیراوه ﴿﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلَ الْبَشَرِ﴾ ئەم قورئانه هه‌ر گوفتاری مرۆفه ﴿﴿سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ﴾ (ئه‌وه که‌سه) زوو ده‌یخه‌مه دۆزه‌خه‌وه ﴿﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ﴾ تو چووزانیت که دۆزه‌خ چی به ؟ ﴿﴿لَا تَنبَغِي وَلَا تَنذُرٌ﴾ (ئاگریکه) هیچ ناهیل‌تسه‌وه و واز ناهیتی ﴿﴿لَوْحَةٌ لِّلْبَشَرِ﴾ (به‌یه‌که‌م هالاو) پیست ره‌ش ده‌کاته‌وه وده‌بیرزینی ﴿﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ نوزده فریشته نه‌وه‌تان به سه‌ریه‌وه ﴿﴿وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكًا﴾ هه‌ر فریشته‌مان کردووه به کار به‌دهستی دۆزه‌خ ﴿﴿وَمَا جَعَلْنَا عَذَابَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ژماره‌ی نه‌و فریشته‌مان نه‌گیراوه مه‌گه‌ر بو‌تافی کردنه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن ﴿﴿لَيْسَتَيْنِ الْذِّينَ أَوْثُوا الْكُتُبَ﴾ تا نه‌وانه‌ی کتیبیان بیدراوه دنیایا بن ﴿﴿وَيَذَرُكَ الَّذِينَ آمَنُوا الْآيَاتَ﴾ وه برواداره‌کان بروا‌که‌یان زیاد بکات ﴿﴿وَلَا يَرْتَابُ الَّذِينَ أَوْثُوا الْكُتُبَ﴾ وه هیچیان دوو دل نه‌بن نه‌وانه‌ی کتیبیان بیدراوه ﴿﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ئیماندارانیش ﴿﴿وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ وه تا بلین نه‌وانه‌ی که نه‌خۆشی (ناپاکی) یان له‌ دلایه ﴿﴿وَالْكَافِرُونَ﴾ وه بی‌برواکان ﴿﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ خوا چی مه‌به‌سته به‌م ژماره‌یه که له‌ غه‌ربیدا وه‌ك مه‌سه‌ل وایه ﴿﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ﴾ ئابه‌و جوړه‌خوائه‌وه که‌سه‌ی که بیه‌وی گومرای ده‌کات ﴿﴿وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وه‌ئه‌وه که‌سه‌ی که بیه‌وی ری‌نموونی ده‌کات ﴿﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ وه که‌س ژماره‌ی له‌شکر و سه‌ربازانی په‌روه‌رگاری تو نازانیت جگه‌خوی نه‌بیٔ ﴿﴿وَمَا جِي إِلَّا ذِكْرِي لِّلْبَشَرِ﴾ وه ئەم نایه‌تانه هه‌ر نامۆزگاری و په‌ندن بو‌ئاده‌می ﴿﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾ نه‌ه (وانی به) سویند به مانگ ﴿﴿وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ﴾ وه سویند به‌شه‌وه که‌ پشت هه‌ل ده‌کات و ده‌روا ﴿﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّرَ﴾ وه سویند به‌ به‌به‌یان که‌ روون ده‌بیته‌وه ﴿﴿إِنَّهَا إِلَّا حُدَى الْكَبِيرِ﴾ بی‌گومان سه‌قه‌ر (دۆزه‌خ) یه‌کینه له‌شته‌سامناکه‌گه‌وره‌کان ﴿﴿نَذِيرَ لِّلْبَشَرِ﴾ ترسیته‌ره بو‌هه‌موو خه‌لکی ﴿﴿لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ﴾ بو‌ئه‌وه که‌سه‌تان که‌ ده‌یه‌وی ﴿﴿أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ پیش بکه‌ویت (له‌چا‌که‌دا) یادا‌که‌وی ﴿﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ هه‌موو که‌سه‌یك بارمته‌ی کارو کرده‌وی خۆیه‌تی ﴿﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِيْنِ﴾ جگه‌هاوه‌لانی ده‌ستی راست (چا‌که‌کاران) نه‌بیٔ ﴿﴿فِي جَنَّتِ بَيْسَاءَ لُونٍ﴾ که‌ له‌باخاتی به‌هه‌شتدا برسپار له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿﴿عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ﴾ له‌ (حالی) تاوان باران ﴿﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ (هه‌ر له‌به‌هه‌شتی یه‌کان وه‌لام نه‌داته‌وه که‌ دیوومانن و بیمان ووتوون) چی ئیوه‌ی خستووه‌ته دۆزه‌خه‌وه ﴿﴿قَالُوا لَوْلَا نُنَّاكَ مِنَ الْمَصْلِيْنَ﴾ نه‌وانیش وتیان: ئیمه له‌نویژ‌گه‌ران نه‌بووین ﴿﴿وَلَوْلَا نُنَّاكَ لَطَعْمُ الْمَسْكِيْنَ﴾ وه خۆراکمان نه‌ده‌دا به‌هه‌ژاران ﴿﴿وَكَيْتَأْخُذُ مَعَ الْخَائِضِيْنَ﴾ وه‌رؤ‌ده‌چووین له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که‌ رؤ‌ده‌چوون (له‌قه‌سه‌ی خراپه‌و بی‌شهرعی‌دا) ﴿﴿وَكَيْتَأْخُذُ مَعَ الْخَائِضِيْنَ﴾ وه باوه‌رمان به‌رۆزی دوا‌یی نه‌بوو ﴿﴿حَتَّىٰ آتَيْنَا الْبَقِيْنَ﴾ تا مردن یه‌خه‌ی پیگرتین ﴿﴿

فَاتَفَعَلَهُمْ شَفْعَةً الشَّفْعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرَةِ مُعْرِضِينَ
 ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُرْمُ مَسْتَنْفِرَةٍ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ
 كُلُّ امْرِيٍّ مِّنْهُمْ أَنْ يُوْتَىٰ صُحُفًا مِّنْشَرَّةٍ ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ
 الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَعْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سورة القيامة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ
 الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ
 يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فإِذَا بَرِقَ
 الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ
 يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُوءُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُدْبَرُونَ
 الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بِصِيرَةٌ ﴿١٤﴾
 وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرِيكَ بِهِ لِسَانُكَ لَتَعَجَّلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
 جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ﴿١٧﴾ فإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبَعْ قُرْءَانَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

﴿فَاتَفَعَلُهُمْ سَفَعَهُ الشَّفَعِينَ﴾ ئیتر تکای تکا کاران هیچ قازانجیکیان بی ناگە یە نیت ﴿۵۸﴾ ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ﴾ ئەو وە چیانە پرو وەر دە گێرن لە نامۆز گاری قورئان ﴿۵۹﴾ ﴿كَانَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَفِرَّةٌ﴾ ئەللی کەرە کتوی سل کەرن ﴿۶۰﴾ ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ لە شیر ، (یان لە دەست کۆمەلی تیر هاویژ) هەلها تون ﴿۶۱﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُفِيَّ صُحُفًا مُّثْقَلَةً﴾ بە لکو هەموو یە کێک لە وان ئە یە وی چە نده ها نامە ی کراو ی بۆ بنێردی (لە خواو هە کە پر و ا بە مو حە مە د ﷺ بیتی) ﴿۶۲﴾ ﴿كَلَّا لَآ يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾ با چاو و روانی ئەو هە نبە ن بە لکو هەر ناترسن لە رۆژی دوایی ﴿۶۳﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ﴾ با بە شیمان بنەو هە بە راستی قورئان بە نده و نامۆز گاریه ﴿۶۴﴾ ﴿فَسَاءَ ذَكْرُهُ﴾ ئەمجا هەر کە سێک بیهویت با بە نده ی لی وەر بگریت ﴿۶۵﴾ ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ﴾ نامۆز گاری قورئان وەر ناگرن ﴿۶۶﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مە گەر خوا بیهویت ﴿هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى﴾ خوا شیاوی لی ترسانە ﴿وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ﴾ وە شیاوی لی خو شبوونە ﴿۶۷﴾

سورەتی ﴿الْقِيَامَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بە خشنده ی میهرە بان

﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ سویند دە خو م بە رۆژی قیامت ﴿۱﴾ ﴿وَلَا أَقْسِمُ بِاللَّيْلِ وَاللَّوْآءِ﴾ وە سویند دە خو م بە نە فسی لۆ مە کەر (لە سەر خراپە) ﴿۲﴾ ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُجْمَعَ عِظَامُهُ﴾ ئایا مرو ف وادە زانی کە ئیسقانه (رزیو هە کانی) کۆ نا کە ی نه وە ﴿۳﴾ ﴿بَلْ قَدِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُنْشِئَ بَنَانَهُ﴾ بە لی : بە تو انین لە سەر رێک خستنه وە ی (نە فشی) سەر بە نجه کانی ﴿۴﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ﴾ بە لکو ئینسان دە یە وی تا لە ژبان دایە هەر تاوان و خراپە بکات ﴿۵﴾ ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ دە پرس ی : کە ی رۆژی دوایی دی ؟ ﴿۶﴾ ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ﴾ کاتی : کە چاو ئە بلە ق بوو ؟ ﴿۷﴾ ﴿وَحَسَبَ الْفُجْرُ﴾ وە مانگ گێراو تارێک بوو ﴿۸﴾ ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وە رۆژ و مانگ کۆ کرانه وە ﴿۹﴾ ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ وَمِمَّذَا بَدَأَ الْإِنْسَانُ وَمِمَّذَا بَدَأَ بَنَانَهُ﴾ ئە و رۆژە مرو ف دە لیت : لە کویو هە لیبین لە (سزای خوا) ﴿۱۰﴾ ﴿كَلَّا لَآ وَزَرَ﴾ نە خێر هیچ بە نا گە یە ک نی یە ﴿۱۱﴾ ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ وَمِمَّذَا بَدَأَ الْإِنْسَانُ وَمِمَّذَا بَدَأَ بَنَانَهُ﴾ ئە و رۆژە ئادە می هە والی پێ دە دریت لە وە ی کە پێ شی خستو وە دوای خستو وە (لە چاکە و خراپە) ﴿۱۲﴾ ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾ بە لکو ئادە می نا گاداره بە حالی خو ی ﴿۱۳﴾ ﴿وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَادِرَهُ﴾ با برو بیانووی زو ریش بهی تیه وە ﴿۱۴﴾ ﴿لَا تُخْرِكُهُ بَدَائِعُهُ﴾ زمانت مە جو لیتە (بە خویندنه وە ی قورئان لە کاتی دابە زینی وە حیددا) ﴿لَتَعَجَّلَ بِهِ﴾ تا پە لە ی تیا بکە ی ت ﴿۱۵﴾ ﴿إِنْ عَلَيَّ تَاجِعُهُ وَقَوْلُ اللَّهِ﴾ بە راستی (و هە ک بە لیتمان داو ه) بیگو مان لە سەر ئیمە یە کۆ کړدنه وە ی لە سنگت داو خویندنه وە ی ﴿۱۶﴾ ﴿فَإِذَا فُتِنَهُ﴾ ئەمجا کاتی کە قورئانمان بو خویندیتە وە (بە هۆ ی جیریلە وە) ﴿فَاتَّبَعَ قَوْلَهُ﴾ تۆش شوین خویندنه وە ی ئە و بکە وە ﴿۱۷﴾ ﴿فَإِنَّ عَلَيَّ آيَاتَهُ﴾ لە پاشان دلبیا به روون کړدنه وە شی لە سەر ئیمە یە ﴿۱۸﴾

كَلَّابٌ لَّيَّسٌ مُّجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ
 ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا
 فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ
 ﴿٢٨﴾ وَاتَّكَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا
 صَدَقَ وَلَا وُصِّلَىٰ ﴿٣١﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ زَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَسِطِي
 ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ
 أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِي يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ
 عَاقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنَ الذَّكَرَ
 وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سورة الإنسان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا
 هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا
 وَأَعْلَاقًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

﴿كَلَّا لَبِئْسَ لُحُوبٌ أَلْعَاجِلَةُ﴾ (زیندوو کردنه‌وه هه‌ر ده‌بیت) به‌لکو ئیوه هه‌ر دونیاتان خو‌ش ده‌ویت ﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ گوی به‌رۆزی دوا‌یی ناده‌ن! ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ زۆر پو‌خسار له‌و پۆژده‌دا گه‌شاوه‌ن ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ ته‌ماشای په‌روه‌رد‌گاریان ده‌که‌ن ﴿وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾ وه‌ زۆر پو‌و‌خساریش له‌و پۆژده‌دا گرزو تال‌ن ﴿تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فَاقرَةٌ﴾ ده‌زانن که‌ سزای پشت شکین ده‌درین ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾ نه‌خیر (ئاو‌نا‌چیته‌سه‌ر بو‌تان، جا‌به‌شیمان ببنه‌وه!) چو‌نکه‌ کاتیک که‌ گیان گه‌یشته‌گه‌رو (له‌کاتی کیشانیدا) ﴿وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ﴾ ئە‌وسا (هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ی که‌ به‌ده‌و‌ریدان) ده‌لین: که‌سی‌ک نیه‌ چاره‌سه‌ری بکات و فریای بکه‌ویت؟ ﴿وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفَر_اقُ﴾ (ئه‌و که‌سه‌ی گیانی ده‌کیش‌ریت) دل‌نیایه‌ ئە‌وه (ی تو‌وشی بو‌وه‌ مردن و) جیا‌بو‌ونه‌ویه ﴿وَأَلْتَفَتِ الْأَسَاقُ بِالْأَسَاقِ﴾ وه‌ قاچ و لو‌ولاقی به‌یه‌ک‌دا ئالا ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾ راپنچ‌کردن له‌و پۆژده‌دا بو‌لای په‌روه‌رد‌گارتە ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا وُصِّلَ﴾ جا (کافر) نه‌بروای هیناو نه‌نو‌یژی کرد ﴿وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ به‌لکو ئایینی به‌درۆ ده‌زانی و پشتی تی ده‌کرد ﴿فَرُذِّهِبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَنْطَلِقُ﴾ له‌پاشان به‌که‌شخه‌و فیزه‌وه‌ گه‌راپه‌وه‌ بو‌لای مال و مندالی ﴿أُولَٰئِكَ فَاوَلَىٰ﴾ تیا‌چوون بو‌تو، (ئه‌ی ئاده‌می بی‌بروا) ئە‌مجا تیا‌چوون بو‌تو ﴿ثُمَّ أُولَٰئِكَ فَاوَلَىٰ﴾ دو‌وباره‌ تیا‌چوون بو‌تو، ئە‌مجا تیا‌چوون بو‌تو ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى﴾ ئایا مرو‌ف‌وا داده‌نیت که‌ هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و‌پشت گوی ده‌خ‌ری) ﴿أَلَمْ يَكُنْ نُطْقَةً مِّن مَّتَىٰ يُمَتَّىٰ﴾ ئایا دلۆ‌به‌ ئاو‌یک نه‌بو‌و له‌تۆو که‌ ده‌رژین‌را (یه‌ مندال‌دانه‌وه‌) ﴿أَلَمْ يَكُنْ عَاقَةً فَخَلَقَ فَسُوَّىٰ﴾ له‌پاشان بو‌و به‌ پارچه‌ خو‌یتیک، ئە‌مجا دروستی کرد و ریکی خست ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الْزُوجَيْنِ﴾ ئە‌مجا له‌و تۆ‌وه‌ دو‌و جو‌ری دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ نیر و می ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَٰٓئِ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتِ﴾ ئایا ئە‌و زاته‌ توانای نی‌یه‌ به‌سه‌ر ئە‌وه‌دا که‌ مردو‌وان زیندوو بکاته‌وه‌ ﴿

سوره‌ی ﴿الْإِنشَاقِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی مه‌ره‌بان

﴿هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ بی‌گومان به‌سه‌ر ئاده‌می دا‌تیپه‌ری ﴿حِينَ مِنَ الدَّهْرِ﴾ ما‌وه‌به‌کی زۆر له‌ پۆژ‌گار ﴿لَوْ يَكُنْ شَيْئًا مَّقْدُورًا﴾ که‌ شتیکی وانه‌بو‌و نا‌و‌بیری ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌ ئاده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِنْ نُطْقَةٍ مِّنْ سَاجٍ﴾ له‌ دلۆ‌پیک ئاوی تیکه‌ل له‌گه‌لی تو‌خم ﴿تَبَتَّلَیْهِ﴾ نا‌تاقی بکه‌ینه‌وه ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ئە‌مجا ژنه‌واو وینا‌مان کرد (چاو و گو‌ی‌مان پی‌ه‌خشی) ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ بی‌گومان ئی‌مه‌ رینمو‌ونیمان کرد بو‌راسته‌ری، ﴿إِنَّمَا شَاكَرَ وَرَأَىٰ كُفُورًا﴾ جا‌یان سو‌پاس‌گوزاره‌، وه‌ یان نا‌سو‌پاس و سه‌په‌ ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌ ئاماده‌مان کردوو بو‌بی‌ بروایان ﴿سَلْسَلًا وَأَغْلَاقًا سَعِيرًا﴾ زنجی‌رو ته‌وقی زۆر (که‌ ده‌کر‌یته‌ گه‌ردنیان) و نا‌گری هه‌ل‌گیر‌ساو ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلٍ مُّبَارَكَةٍ﴾ بی‌گومان چا‌که‌ کاران له‌ په‌رداخ‌یک‌دا (شه‌راب) ده‌خۆ‌نه‌وه‌ که‌ ئاو‌یته‌ که‌ی له‌ سه‌ر‌چا‌وه‌ی کافوره‌ویه ﴿

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْآثَرِ وَيَخَافُونَ
 يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِينَا
 وَيَتِيمَا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
 ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
 الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا وَاجْتَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾
 مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
 وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَطْفُوفُهَا تَذَلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِدَانِيَةٍ
 مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
 وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
 ﴿١٨﴾ وَيُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّحَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا
 ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمْرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ
 خُضْرٌ وَسَبْرَقٌ وَحُلُوعًا سَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
 طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
 نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
 مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادَ اللَّهِ﴾ که کانی به که (له بهه شتدا) بهنده کانی خوالی ی ده خونوه ﴿يَمْجِرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ (لههر شوینیکدا بیانوی) هه لیده قولین و فواره ده کات ﴿يُفُونَ بِالَّذِينَ﴾ و هه فابه نزر ده کن ﴿وَيَحَاوُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ وه له پوژنیکش ده ترسن که بهدی و سهختی به که ی هه مووان ده گریته وه ﴿وَيُطْعَمُونَ الْأَطْعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ وه خوار دن ئەدهن به هه ژاران و هه تیوان و دیله کان ههر چند خویان چه زیشیان لئی بیت ﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ﴾ (ده لئین) به راستی ئیمه ته نها له بهر ره زامه ندی خوا خوار دنتان ده ده بینی ﴿لَا تَزِدُ مِنْكُمْ﴾ چاوهر وانی نا کهین له ئیوه ﴿جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نه پاداشت و نه سوپاس ﴿إِنَّا لَنَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا﴾ به راستی ئیمه له سزای پهروه دگار مان ده ترسین له پوژنیک ترش و تال و دژوار دا ﴿وَقَفَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ﴾ جاخوا پاراستنی له بهدی تهوپوژه ﴿وَلَقَفَّهْمُ نَصْرَةَ وَرُورًا﴾ و هه رووی گهش و شادومانی بی به خوشین ﴿وَحَرَّهْمُ بِمَصَادِرِ أَلْحَتَةِ وَحَرِيرًا﴾ وه پاداشتی دانه وه به هوی خوراگر تینان (له سهه چاکه و دوور کهوته وه له خراپه) به بهه هشت و (پوشاکی) ئاوریشم ﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَىٰ الْأَرْبَابِ﴾ پالی تیا ده ده نه وه له سهه تهخت و قه نه فه ی زور ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا﴾ نابینن تیندا نه گه رمی پوژ ﴿وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ وه نه سهه رما (واته هه وایه کی زور خووشی هه به) ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا﴾ وه سیبه ری درهختانی به هه هشت به سهه ریا نه وه به ﴿وَوَلَّتْ قَطُوفُهُمْ آتِدْرِيكًا﴾ وه هیشوی میوه کانی نزیکه ده ست و ئاسان کراوه ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمُ بِنَارٍ مِنْ فَضِّةٍ﴾ ده گه رین به سهه ریا ندابه قاپی زیویین ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ و په رداخی شووشه وه ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فَضِّةٍ﴾ شووشه له زیوو ﴿فَقَرُّوا وَهَاتُوا تَدْرِيكًا﴾ به نه ندازه ی پیویست ئاماده کراون ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِرَاجِحًا خَمِيرًا﴾ له بهه هشتدا شهه رایبان له په رداخی کدا پی ده نوشری که زه نجه بیلی تیکه لاوه ﴿عَيْنًا فِيهَا تُسْمَىٰ سَسِيمًا﴾ (که ئویش) کانی به که له بهه هشت دا ناوده بری به سهه لسه بیل ﴿وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَإِلَىٰ مَنْعَدُونَ﴾ ده گه رین به سهه ریا ندانه و جه وانانی هه میشه لاو و پوخوش و پاک ﴿إِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ کاتیک بیان بنیت ﴿حَسْبُهُمْ لَوْلَا أَمْسُورًا﴾ واده زانیت دانه ی مرواری پرژو بلاوون ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ وه کاتیک بروانیت له وئندا ﴿رَأَيْتَ نِعْمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾ ناز و نیعمهت و ده سهه لاتیکی گه و ره ده بنیت ﴿عَلَيْهِمْ شِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ﴾ له بهه ریا ندابه بهرگی نهرم و نولی سهه وزکار و پوشاکی ئاوریشمین ﴿وَحُلُوا أَسَاوِرًا مِنْ فِضَّةٍ﴾ وه رازینراونه ته وه به بازنی زیوو ﴿وَسَقَّوهُمْ زُهْرًا بِأَطْهَرًا﴾ وه پهروه دگاریان شهه رابی پاک و ته میزی بی نوشین ﴿إِن هَذَا كَان لَكُ جَزَاءً﴾ (بییان دهوتریت) تم بهه هشته پاداشتی ئیوه به ﴿وَكَانَ سَعِيرًا مَشْكُورًا﴾ وه هه موو کوششیکتان سوپاس کراوه ﴿إِنَّا لَنَحْنُ نُزِّلْنَا عَلَيْكَ الْفُرْقَانَ تَبْيِيكًا﴾ بیگومان ئیمه قورئانمان بؤ نار دیته خواری به نار دنی (بهش بهش) ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ که واته چاوهر وانی فرمانی خوا بکه ﴿وَلَا تَطْعَمْ مِنْهُمْ إِثْمًا أَوْ كَفُورًا﴾ وه فهه مانبه رداری هیچ گونا هبار و بی باوه ربك مه که ﴿وَأَذْكُرْ لِسَمْعِكَ﴾ وه زیکر ویدای پهروه دگارت بکه ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به به یانین و ئیواراندا ﴿

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٦٦﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ
يُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٦٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ
وَشَدَدْنَا أَمْرَهُمْ وَإِذَا اشْتَبَأَ بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٦٨﴾ إِنَّ
هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٦٩﴾ وَمَا تَشَاءُونَ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧٠﴾ يَدْخُلُ
مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧١﴾

سورة المرسلات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَصْفِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفِرْقَاتِ فِرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُؤَقَّتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُدْرًا أَوْ ذُرًّا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا التُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُفَّتَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾
كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ﴾ و له شهوا سوژدهی بۆ بهره (نویژ بکه) ﴿وَسَبَّحَهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ وه ستایشی خوا بکه له بهشیکی زۆر له شهودا ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لِحُجُوتِ الْعَاجِلَةِ﴾ بیگومان ئەم بی بروایانه دونیای بی به قایان خوش دهوی ﴿وَيَذُرُونَ وراءَهُمُ يَوْمَاقِفًا﴾ وه پشت گوینی دهخهن رۆژیکی قورس و گران (که قیامته ته) ﴿مَنْ خَلَقَهُمْ وَشَدَدْنَا أسرَهُمْ﴾ ئیمه ئەوانمان دروست کرد و جو مگه کانیانمان قایم پیکه وه بهستوه ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ بِدَلِّكُ أَمتَانَهُمُ تَبَدَّلًا﴾ وه کاتیک بمانه ویت دهیان گۆرین به کهسانی تری وه ک خویمان چۆن گۆرینیک ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ﴾ ئەم سوره ته نامۆژگاری و په نده ﴿فَمَنْ شَاءَ﴾ ئەمجا ههر که سینک بیه ویت ﴿اتَّخِذْ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ رینگا ده گریتته بهر بۆ لای پهروهردگاری ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وه ئیسوه ههز نا کهن (له گرتنی ئەو ری یه) مه گهر کاتیک که خوا بیهوی (وه به زۆر ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان خوا دانای دروست کرداره ﴿يَدْخُلُ مِنْ شَاءَ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ئه وهی (خوا) بیهوی ده یخاته ناو میهره بانى خو به وه ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وه ناماده ی کردوه بۆ سته مکاران سزای سهخت ﴿

﴿ السُّرَّتَاتِ ﴾ سوره قی

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ سویند به بای په وانه کراوی، یه ک له دوا ی یه ک ﴿فَالْعَصْفِ عَصْفًا﴾ وه بهو (با) توندانه ش هه ل ده کهن به هه لکردنیکى قایم ﴿وَالذِّكْرِ نَشْرًا﴾ وه بهو بایانه ی که هه ور ده بهن و بلاوی ده که نه وه ﴿فَالْفِرْقَاتِ فِرْقًا﴾ سویندیش بهو (فریستانه) ی به چاکى حهق له ناحهق جیا ده که نه وه ﴿فَالْمُفِقَاتِ ذِكْرًا﴾ ئەمجا سویند بهو (فریستانه) ش په یامی (خوا به پیغه مبه ران) ده که یه نن ﴿عُدْرًا أَوْنَدْرًا﴾ بۆ (نهیلانی) به هانه (ولیحوشبو و نیان) یا بۆ ترساندن ﴿إِنَّمَا وَعْدُونَ لَوَاقِعٌ﴾ به راستی ئەوه ی که به لیبتان بی دراوه (له هاتنی رۆژی دوا یی) دیته دی ﴿فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ﴾ ئەمجا کاتیک که ئەستیره کان تاریک بوون ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُجِّتْ﴾ وه ده میک که ئاسمان که لیتی تی بوو ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِّتْ﴾ وه کاتیک کیوه کان له بیخ هیتران و تهخت کران ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُنْتَبِتَتْ﴾ وه ساتیک که کات و شوینی دیار کراو دائرا بۆ پیغه مبه ران له گه ل ئومه ته که نیاندا ﴿لَأَيَّ يَوْمٍ أُحِلَّتْ﴾ بۆ چ رۆژی دوا خراوه؟ ﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾ بۆ رۆژی جیا کردنه وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمِ الْفَصْلِ﴾ تۆ چوزان نیست رۆژی جیا کردنه وه چی یه؟ ﴿وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَدِّينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و رۆژهدا ﴿أَلَمْ نُهَبِكِ الْآوَالِينَ﴾ نایا گه لانی بیسینانمان له ناو نه برد ﴿ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ﴾ له پاشان گه لانی دوا ی ئەوانمان وه که ئەوان لی نه کرد ﴿كَذَلِكَ نَفْعُ الْإِجْرِمِينَ﴾ ههر بهو جو رهش ده که یه به گونا هباران ﴿وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَدِّينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و رۆژهدا ﴿

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ
 مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
 أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كَهَاتَا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِي
 شِمَخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
 أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ
 شُعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ
 كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ رُجْمَةٌ صَفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
 هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ
 الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ
 لَكُمْ كَيْدٌ فَيَكِيدُونَ ﴿٣٩﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
 فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوْكَةٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
 بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلُوكَ
 يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ كُنتُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلُوكَ
 يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
 وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

﴿الَّذِينَ خَلَقُوا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ ئایا ئیوه‌مان دروست نه‌کردوه له‌ئاویکی بی‌نرخ؟ ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾
 نه‌مجا خستمانه‌جیگایه‌کی پته‌وه‌وه ﴿إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ تاماوه‌یه‌کی دیاری کراو ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
 الْقَدْرُونَ﴾ نه‌مجا به‌ئه‌ندازه‌گیریه‌کی رینک وینک دروستمان کرد، ئای (ئیمه) چ‌ئه‌ندازه‌گیریکی
 ته‌واو وچاکین ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْأَرْضَ كَنَانًا﴾
 ئایا ئیمه‌زه‌ویمان نه‌کردوته‌کو‌کره‌وه ﴿أَخِيَاءَ وَأَمْرًا﴾ بۆ‌زیندوووان و مردوووان ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا
 رِزْقًا سَمِيحًا﴾ وه‌له‌ناویدا شاخانی به‌رزئی له‌نگهر داکوتاومان داناوه ﴿وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾
 وه‌ئاوی شیرینمان بی‌نوشین ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ (بهم‌بی‌بروایانه‌ده‌وتریت) وای بۆ بی‌بروایان
 له‌و‌رژه‌دا ﴿أَنْظِفُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ برۆن بۆ‌لای ئه‌و‌دوزه‌خسی که‌به‌درۆتان ده‌زانی ﴿
 أَنْظِفُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تِلْكَ الشَّعْبِ﴾ برۆن بۆ‌لای سیبهری دو‌که‌لیکی سی‌به‌ش ﴿لَا ظِلِّيلٌ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ﴾
 نه‌سیبهریکی فیتکه‌وه‌نشتیک له‌گری (دوزه‌خ) به‌گری بکات ﴿إِنَّمَا تَرْمِي بِشَرِّ كَالْفَصْرِ﴾
 به‌راستی دوزه‌خ پزیسکی وه‌ک‌کۆشک ده‌هاوژیژی ﴿كَأَنَّهُ جَمَلٌ صُفْرٌ﴾ (به‌رودوا ده‌رۆن) ئه‌لی
 ی‌کاروانی حوشتری زه‌ردن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا
 يَنْطِقُونَ﴾ ئه‌م‌رۆ‌رۆژیکه (بی‌باوه‌ران) ناتوانن قسه‌ی تیدا بکه‌ن ﴿وَلَا يُؤذِنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾ وه‌مۆله‌ت
 نادرین که‌بروویانوو به‌یننه‌وه ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿هَذَا يَوْمٌ
 الْفَصْلِ﴾ ئه‌م‌رۆ‌رۆژی بریاردانه (جیا‌کرده‌وه‌یه) ﴿جَمَعْتُمْ كُرًا وَلَاؤَلِينَ﴾ ئیوه‌و پیشینانمان کو‌کرده‌ته‌وه
 ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا﴾ سا‌ئه‌گهر فیل و پیلانیکتان هه‌یه‌ئه‌نجامی بدن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعِشُونَ﴾ بینگومان پاریزکاران وله‌خواترسان
 له‌سیبهر و (قه‌راغی) کانی‌وی زوران ﴿وَفَوْكَ مِمَّا يَشْتَبُونَ﴾ وه‌له‌ناو میوه‌هاتی‌کدان که‌حه‌زی لی
 ده‌که‌ن ﴿كُلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (پیان ده‌لین) بخۆن و بخۆنه‌وه‌نوشتان بی‌به‌هۆی ئه‌وه‌ی
 که‌ده‌تان کرد ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بینگومان ئیمه‌ئاوا پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه
 ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا﴾ (ئه‌ی‌کافران)
 بخۆن و به‌هره‌مند بین ماوه‌یه‌کی که‌م (له‌دونیا‌دا) ﴿إِنَّا كَجُرْمُومٍ﴾ به‌راستی ئیوه‌ن تاوانباران ﴿
 وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿وَأَذِيقُوا لَهُمُ الرِّجْسَ﴾ وه‌کاتیک بی‌یان
 بوتری (له‌خوا‌بترسن و) کپ‌نوش به‌رن ﴿لَا يَرْتَدُّونَ﴾ کپ‌نوش نابهن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿فِي أَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (ئه‌گهر ئه‌وان باوه‌ر به‌قورئان نه‌که‌ن) ئیتر
 به‌چ‌فه‌رمووده‌یه‌کی تر بروا ده‌هینن دوی قورئان؟ ﴿

سورة النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبِيَّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
 كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾
 وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
 ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا
 فَوْقَكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
 الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ
 أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُفْخِخُ فِي الصُّورِ
 فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
 الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ
 مَعَابًا ﴿٢٢﴾ لِبَشِيرٍ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
 ﴿٢٤﴾ إِلَّا أَحْمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا
 لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ
 أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

سورہ فی النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ئہوہ لہ چی پرسبار لہ یہ کتری دہ کہن (ئہو بی بروایانہ) ﴿عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ﴾ لہو
 دہنگ و باسہ گہورہ یہ پرسبار دہ کہن؟! ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ کہ ئہوان تیبدا جیاوازن ﴿وَلَا
 يَكْفُرُونَ﴾ نہہ با بہ شیمان بنہوہ، لہمہولا تی دہ گہن ﴿وَلَا يَسْتَعْمِلُونَ﴾ دووبارہ (دہ لیم) نہہ
 لہمہولا تی دہ گہن ﴿وَلَا يَخْتَلِعُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ناخو زہویمان بو پانہ خستون؟ ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾
 وہ کتوہ کانمان نہ گیراوہ بہ میخ؟! ﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وہ تئوہمان دروست نہ کردوہ بہ جوت
 ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾ وہ نوستمان نہ کردوہ بہ ہوی حسانہوہ تان ﴿وَجَعَلْنَا أَيْلًا لِّبَاسًا﴾
 وہ شہومان نہ گیراوہ بہ کالا (دپوشہر) ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ وہ پورژمان نہ گیراوہ بہ کاتی زیان
 (وہ لہ سوران و پیداکردنی زیوار) ﴿وَبَيْنَا أَفْوَكَ سَبْعًا شِدَادًا﴾ وہ حہوت ئاسمانی بہ ہیزمان
 دروست نہ کردوہ لہ سہر تانہوہ؟ ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا﴾ وہ دروستمان نہ کردوہ چرایہ کی
 درہوشاوہ (کہ پورژہ) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً نَّجًّا﴾ وہ ئاوی لیزمہ و بہ خو پمان نہ نار دوتہ خواروہ
 لہ ہہورہ گوشراوہ کانہوہ ﴿لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ تا بی ی پروینین دانہ و نلہ و گژو گیاو ﴿وَلِنُحْيِيَ
 الْبَلَّاقًا﴾ باخاتی ہر و چہ ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ بہ راستی پورژی جیا کردنہوہ (ی چاک
 و خراب) کاتیکی بو دیاری کراوہ ﴿يَوْمَ يُفْخِجُ فِي الْأُصُورِ فَنُتَوَّنُ أَفْوَاجًا﴾ ئہو پورژہی کہ فوو دہ کری
 بہ کہر نادائہ مجاہول پول دین ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ وہ ئاسمان (لہ ہہموو لایہ کہوہ) کرایہوہ
 بوو بہدہرگا ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾ وہ کتوہ کان خرانہ ری و بوون بہ (تراویلکہ = سہراب)
 ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ بہ راستی دوزخ پریز گای بی بروایانہ (ودہ میکہ چاوہ پروانیانہ) ﴿لِنُظَلِّغَن
 مِنْهَا﴾ وہ جی گہرانہوہی باخییانہ ﴿لِنَبِّئَن فِيهَا أَحْقَابًا﴾ تیبدا دہ میتنہوہ ہزاران سال
 (ماوہ یہ کی زور) ﴿لَا يَدُورُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرًّا﴾ تیبدا نا چہ ژن نہ ساردی و فیتکی و نہ خوار دنہوہ
 ﴿إِلَّا جَحِيمًا وَسُقَاتًا﴾ ئاوی لہ کول و کیم و زوخا و نہ بیت ﴿جَزَاءً وَفَاتًا﴾ پاداش دہ درتہوہ
 بہ پی ی کردہوہ بیان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ چونکہ بیگومان ئہوان بہ تہمای لی پرسینہوہ
 نہ بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا﴾ وہ تہ تہ کانی تہمہ بیان بہ درو دہ زانی چون بہ درو زانینیک ﴿وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَنْ يَحْصِيَنَّهُ كِتَابًا﴾ لہ کاتیکدا ہہموو شتیکمان ژماردوہ (لہ سہریان) بہ نوسین ﴿فَلَمْ
 تَزِدْكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ ہیچتان بو زیاد ناکہین

سزائہ بیت ﴿٣٠﴾

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأَسَاءَ
 دِهَانًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ﴿٣٥﴾ أَجْرًا مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً
 حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَن أِذْنُ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن
 شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
 الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سورة النبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتَّرِيعَاتِ غَرَقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
 فَالسَّبِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
 تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾
 يَقُولُونَ أَيْنَا الْمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَيْنَا كَأَعْظَمَانِخْرَةَ ﴿١١﴾ قَالُوا
 تِلْكَ إِذْكَرَةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّيْلِ إِذْ أُوذِيَ الْمُؤْمِنِينَ سِوَىٰ ﴿١٦﴾

﴿إِن لَّمْ تَقِينَ مَقَارًا﴾ بیگو مان جیگای پیروز و بهر مه مندی هه به بوزباریز کاران وله خواترسان ﴿﴿حَدَائِقِ وَأَعْنَابٍ﴾﴾ باخات و همسو و جزره تری یهك ﴿﴿وَوَاعِبَاتٍ أَزْرَابًا﴾﴾ وه كچانی تازه مهك كردوی هاوته مهن ﴿﴿وَكَأْسِدَا هَاقًا﴾﴾ وه بهرداخچی پر (له شهراب) ﴿﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا﴾﴾ قسه ی بیهووده و دروی تیندانا بیستن ﴿﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَظَاءً حَسَابًا﴾﴾ (پاداش ده درینه وه به) پاداشتیکی ته او له لایه ن پهروه دگاری ته وه ﴿﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾﴾ پهروه دگاری ئاسمانه کان و زهوی و نیوانی ته وانه خواهه کی به خشنده و میهره بانه و ﴿﴿لَا يَلْبِغُونَ مِنْهُ حُطْبًا﴾﴾ كهس توانای تكا كردن و (قسه كردنی) نی یه ﴿﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾﴾ له رورینكدا كه جیبریل و فریشته بهر ییز ده وهستن ﴿﴿لَا يَتَكَاْمُونَ إِلَّا مَن أُوذِيَ﴾﴾ كه سیان قسه ناكه ن مه گه ره ته وه كه خوارچی بدات و قسه ی بهرچی و جی بكات ﴿﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾﴾ ته و روزه راست و بیگو مانه ﴿﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا﴾﴾ ته مجا هه كه سینك و ویستی ریگای گه رانه وه ده گری بولای پهروه دگاری خوی ﴿﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا قُرْآنًا﴾﴾ بیگو مان یتمه یتو مان ناگادار كرد له سزایه کی نزیک ﴿﴿يَوْمَ يُنظَرُ الْأَمْرُ مَادَّ مَتَّ يَدَاهُ﴾﴾ له رورینکی وادا كه مرؤف ده بینی (پاداشی) ته و کرده وانه ی كه پیشه کی به دهستی خوی نارد وونی ﴿﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ كَيْفَ يَكْتُمُونَ﴾﴾ وه بی پروا (له و روزه دا) ده لی: خوزگه گل بووما یه (نهك مرؤف) ﴿﴿﴾

سوره قی ﴿﴿النَّبَاتَاتِ﴾﴾

﴿﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿﴿وَاللَّزَّازَاتِ عَرْفًا﴾﴾ سویند به و فریشتانه ی كه گیانی كافران (له لهشیان) به سهختی ده رده هیتن ﴿﴿وَاللَّشَّازَاتِ لَشْفًا﴾﴾ وه به و فریشتانه ی كه گیانی باوهرداران به ئاسانی ده ردیتن ﴿﴿وَالسَّابِقَاتِ سَبْحًا﴾﴾ وه سویند به و فریشتانه ی كه خیرا فرمانی خوا جی به جی ده كه ن ﴿﴿فَالسَّابِقَاتِ سَبْحًا﴾﴾ وه سویند به و فریشتانه ی كه پیش پر کی ده كه ن (له به جی هینانی فرماندا) ﴿﴿فَالْمُدْرِرَاتِ آثَرًا﴾﴾ وه سویند به و فریشتانه ی كه ته گبیری كاروبار ده كه ن (واته سویند به مانه ته وه ی به لیتنان پیدراوه دپته دی) ﴿﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجُلَةُ﴾﴾ رورینكه بومه له رزه زهوی ده له رزینی ﴿﴿تَتَّبِعُهَا الرَّاغِبَةُ﴾﴾ بومه له رزه یه کی تریشی به وادایدا دپت، مردووان زیندوو ده بنه وه ﴿﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَغِصَّةٌ﴾﴾ زور دل له و روزه دا ده له رزی ﴿﴿أَبْصُرْ هَاخِشَةَ﴾﴾ چاویان سه ره و ریزه ده بی ﴿﴿يَقُولُونَ﴾﴾ (ته مرؤف به گالته وه) ده لین ﴿﴿أَيُّهَا الْمُرُودُونَ فِي الْحَاوِرِ﴾﴾ ناخو یتمه (له پاش مردن) ده گه ریترینه وه بو زبانی پیتشو و؟ ﴿﴿أَلَمْ نَكُنْ عَظْمًا حَرَجًا﴾﴾ ئایا كه بووین به ئیسقانی رزیبو (چون زیندوو ده بینه وه) ﴿﴿قَالُوا﴾﴾ ووتیان ﴿﴿تَاكُ إِذَا كُرْتُمْ خَاسِرَةٌ﴾﴾ ئاته وه ته گه ره وابی گه رانه وه یه کی به زیانه ﴿﴿فَالْمَاهِي رَجْرَجَةٌ وَوَجْدَةٌ﴾﴾ بیگو مان ته و زیندوو بوونه وه یه هه ره كه نه عره ته یه ﴿﴿فَادَاهُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾﴾ ئیتر كتوبر وان له دهشتیکی سهی كاکی به كاکیدا ﴿﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾﴾ ئایا داستانی مووسات بی گه یشتوو ﴿﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾﴾ كاتیک كه پهروه دگاری بانگی كرد له شیوی پیروزی طووا وه ﴿﴿﴾

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ
 إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ
 أَدْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٢﴾ فَخَشِرْنَا دِئَانَهُ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَارِكُمْ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ
 اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٢٦﴾
 ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ﴿٢٨﴾
 وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضَمْحَهَا ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾
 أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَ هَامِرٍ وَعَمْرُوعَهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَتَعَا لَكُمْ
 وَلَا تَعْلَمِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاذْجَأَتْ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ
 مَا سَعَى ﴿٣٥﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾ وَعَاشَرَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ
 مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ
 ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾ إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَنِ يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾
 كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

﴿ اذْهَبْ إِلَى فِعْوَنَ إِنَّهُ طَغَى ﴾ (پہی ووت) برقو بولای فیرعون (چونکہ) بہ راستی یاخیی بووہ ﴿ ۱۷ ﴾
 ﴿ وَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا رَبُّكَ ﴾ وہ ہی ی بلی: ثابا دہتہوی باک بیستہوہ (لہ گوناہ) ﴿ ۱۸ ﴾ ﴿ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَحْتَنِي ﴾
 وہ ریت نیشاندم بو (ناسینی) پەروردگارت تالینی بترسیت ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ زَايَةُ الْآيَةِ الْكُبْرَى ﴾ ئەمجا
 نیشانہ ہەرہ گہورہ کہی نیشان دا (گوجان لہ گہل دہستہ سپیہ کہی) ﴿ ۲۰ ﴾ ﴿ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴾ کہچی
 بہ دروی زانی و سہرپیچی کرد ﴿ ۲۱ ﴾ ﴿ ثُمَّ أَدْبَرَ سَعَى ﴾ لہ پاشان پستی ہلکرد و روی بہ پہلہ ﴿ ۲۲ ﴾
 ﴿ فَحَشْرَ فَنَادَى ﴾ ئەمجا (جادوو گہرانی) کؤ کردہووہ بانگی کردن ﴿ ۲۳ ﴾ ﴿ فَقَالَ أَنَارُ رَبُّكَ الْاَعْلَى ﴾ پاشان
 ووتی: من پەروردگاری ہەرہ گہورہ تانم ﴿ ۲۴ ﴾ ﴿ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرُونَ وَالْأُولَى ﴾ ئەمجا خوا
 گرفتاری کرد بہ سزای ہر دوو جیہان ﴿ ۲۵ ﴾ ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً ﴾ بہ راستی لہم داستانہدا بہند ہہیہ
 ﴿ لِمَن يَحْتَشِي ﴾ بو کہ سینک لہ خوا بترسی ﴿ ۲۶ ﴾ ﴿ إِنَّهُ أَشَدُّ حَلَقًا أَمَّ السَّمَاءِ بَنَاهَا ﴾ ثابا دروست کردنی ئیوہ گرانترہ
 یان ناسمان ؟ وہ دروستیشی کرد ﴿ ۲۷ ﴾ ﴿ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَهَا ﴾ بالای بہرز کردہووہ ریچی خست ﴿ ۲۸ ﴾
 ﴿ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا ﴾ وہ شہوی ئہوی تاریک کرد و ﴿ وَأَخْرَجَ صُحُفَهَا ﴾ دہری خست (پووناکی) رۆزی ﴿ ۲۹ ﴾
 ﴿ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴾ لہ پاشان زہوی راخت ﴿ ۳۰ ﴾ ﴿ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴾ ئاو و لہوہ رگای لی
 دہرہینا ﴿ ۳۱ ﴾ ﴿ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴾ وہ شاخہ کانی پتہو دامہ زرانند ﴿ ۳۲ ﴾ ﴿ مَتَّعَالِكُمْ وَلَا تَعْجَبْ ﴾ بو بہرہ مہندی
 وژیانی خو تان و نازہ لتان ﴿ ۳۳ ﴾ ﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ﴾ ئەمجا کاتیک کہ رپووداوی گہورہ ہات (کہ
 رۆزی دواپی بہ) ﴿ ۳۴ ﴾ ﴿ يَوْمَ يَذَّكَّرُ الْأُنسَ مَاسَعَى ﴾ ئہو رۆزہی کہ مرؤف کردہوی خوئی تیدا بیر دہ کہو پتہوہ
 ﴿ ۳۵ ﴾ ﴿ وَبُرِّزَتِ الْحَجِيزَةُ لِمَنْ يَرَى ﴾ وہ دوزخ پیشاندرہ بو ہر کہ سینک کہ پروانی ﴿ ۳۶ ﴾ ﴿ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴾
 (لہو رۆزہدا چاکہ و خرابہ بہ پی ی کردہوہ دابہش دہ کری) ئەمجا ئہو کہ سہی سہر کہش بوو پت
 ﴿ ۳۷ ﴾ ﴿ وَءَاثَرَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ﴾ وہ ژبانی دونیای ہلبرارد بی ﴿ ۳۸ ﴾ ﴿ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴾ ئہوہ بی گومان دوزخ
 جیگیاہتی ﴿ ۳۹ ﴾ ﴿ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ ﴾ وہ ئہو کہ سہی کہ ترساییت لہ و ہستانی بہردم پەروردگاری
 بولپیر سینہوہ ﴿ وَذَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ﴾ وہ بہرگری نہفسی خوئی کرد بی لہ ئارہ زووی خرابہ ﴿ ۴۰ ﴾
 ﴿ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴾ ئہوہ بی گومان بہ ہشت جیگیاہتی ﴿ ۴۱ ﴾ ﴿ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ ﴾ (ئہو بیباوہ رانہ
 بہ گالتہ و لاقرتبہوہ) پرسارت لی دہ کہن دہر بارہی رۆزی دواپی ﴿ أَبَانَ مَرْسَهَا ﴾ کہی دہ بیت و کہی
 دیت ﴿ فَمِمَّا تَدْعُرْنَهَا ﴾ تو چیت داوہ لہ بیر لیکر دنہوہی (تو چون لہم بارہوہ دہو پی) ؟ ﴿ ۴۲ ﴾
 ﴿ إِلَى رَبِّكَ مُتَمِّتَهَا ﴾ زانینی ئہوہ ہر لای پەروردگارتہ ﴿ ۴۳ ﴾ ﴿ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ حِشْرَانِهَا ﴾ بیگومان تو ہر
 ترسینہری کہ سینکیت کہلہو رۆزہ بترسی ﴿ ۴۴ ﴾ ﴿ كَأَنَّهُمْ قَوْمٌ يَّرَوْنَهَا ﴾ بی پرواکان کہ ئہو رۆزہ دہینن و ا
 دہزان ﴿ لَمْ يَلْمِشُوا إِلَّا عَيْشِيَةً أَوْ صُحْحَهَا ﴾ کہ نہماونہتہوہ ئیوارہ یہک یا چیشتنہنگاوتیک نہ بی لہ دونیادا ﴿ ۴۵ ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝١ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝٢ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ ويزَكَّى ۝٣
 أَوْ يَذُكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۝٤ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى ۝٥ فَأَن ت لَهُ وَصَدَى
 ۝٦ وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْيَزَكَّى ۝٧ وَأَمَّا مَنِ جَاءَكَ يَسْعَى ۝٨ وَهُوَ يَخْشَى ۝٩
 فَأَن ت عَنْهُ تَلَهَّى ۝١٠ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝١١ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝١٢ فِي صُحُفٍ
 مُّكَرَّمَةٍ ۝١٣ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝١٤ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝١٥ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٦
 قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا اكْفَرَهُ ۝١٧ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝١٨ مِنْ نُّطْفَةٍ
 خَلَقَهُ وَفَقَدَرَهُ ۝١٩ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝٢٠ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝٢١ ثُمَّ إِذَا
 شَاءَ أَنشَرَهُ ۝٢٢ كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ ۝٢٣ فَلَيَنْظُرَ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝٢٤
 أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَابًا ۝٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقَاقًا ۝٢٦ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا
 حَبًّا ۝٢٧ وَعَنْبًا وَقَضَبًا ۝٢٨ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝٢٩ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝٣٠ وَفَاكِهَةً
 وَأَبًّا ۝٣١ مَتَّعَالِكُمْ وَلَا نِعَمَكُمُ ۝٣٢ فَاذْجَأَتْ الصَّاحَّةُ ۝٣٣ يَوْمَ يَفِرُّ
 الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝٣٤ وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ ۝٣٥ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝٣٦ لِكُلِّ
 أَمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝٣٧ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝٣٨
 ضَاخِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝٣٩ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝٤٠

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ (بیغہ مہر ۱۱۱) پرووی گرژ کرد و ہشتی ہلکرد ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ کہ کویریک (عبدوللای کویری نوم مہ کتوم) ہاتہ لای ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَنُّ﴾ تو چوزانیت؟ بہ لکو ٹہو (کویرہ) بیہوی پاک بیٹہ وہ ﴿أَوَلَمْ تَرَ فَنَنْفَعَهُ الْذُرِّيُّ﴾ بان بیری بکہ ویتہ وہ (ٹہوہی کہ لہ بییری چوتہ وہ) ٹہمجا ٹہو بیر کردنہ وہیہ سوودی بی بگہیہ نیت ﴿أَتَمَنَّا أَنْ نَسْتَعْتَبَ﴾ کہ چی ٹہوی کہ خوی بی نیاز دہ زانی (مہ بہ ست پی بت بہرستہ کانی قورہیشہ) ﴿فَأَنْتَ لَهُ صَدِّقٌ﴾ تو پرووی تی دہ کہیت ﴿وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْبَانِيُّ﴾ وہ ہیج لہ سہر تونی یہ کہ ٹہو بی بروایہ خوی پاک نہ کاتہ وہ ﴿وَأَتَمَنَّا جَاءَ كَيْسَعَى﴾ بہ لآم ٹہو کہ سہی کہ بہ ہلہ دی بولات ﴿وَهُوَ يَحْشَى﴾ وہ لہ خوا دہ ترسی ﴿فَأَنْتَ عَنَّا تَأْتِي﴾ تو خونی لی ہلہ دہ کہیت ﴿كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ﴾ وامہ کہ! بی گومان ٹہو رینمونوی یانہ (ی کہ بوت ہاتوہ) بیدار کہرہ وہ (ی ٹادہمی) بہ ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْ﴾ ٹہمجا ٹہو کہ سہی بیہوی یادی خوا دہ کات ﴿فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ﴾ (کہ ٹہو رینمونوی یانہش نوسراونہ تہ وہ) لہ چہند بہرہیہ کی بہ ریز و بیروزدا ﴿مَرْوَعَةٍ مَّطَهَّرَةٍ﴾ پایہ بلندی پاک ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ کہ بہدہست نوتنہرانی ﴿كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾ بہ ریزی خیر خواہن ﴿قَتِيلِ الْإِنْسَانِ مَا كَفَرَهُ﴾ بہ کوشٹ چی (خراہترین نہ فرینی لی بی) ٹادہمی، چہند پی نزان و سپلہیہ ﴿مِنْ أَيْ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (بیرنا کاتہ وہ بزانی کہ) خوا لہ چی دروستی کردوہ؟ ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾ لہ دلونیک ٹاو دروستی کردوہ و ریکی خستوہ ﴿ثُمَّ أَسَّيْلَ يَسْرَهُ﴾ لہ پاشان رینگای (چاک و خرابی) بو ٹاسان کردوہ ﴿ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ﴾ ٹہمجا دہ میرنی و دہ بخاتہ گوڑوہ ﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ﴾ لہ پاشان کاتی کہ وویستی زیندووی دہ کاتہ وہ ﴿كَلَّا لَمَّا بَقِضَ مَا أَمَرَهُ﴾ بہ راستی ٹہوہی کہ خوا فرمانی بی داوہ ہیشتا (ٹادہمی) بہ چی ی نہ ہینا وہ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ دہبا مروٹ سہیری خوار دہ مہنیہ کہی بکات ﴿أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾ بہ راستی ٹیمہ لہ ہورہ وہ بارانمان دارژاند چون دارژاندنیک ﴿ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفَاقًا﴾ لہ پاشان زہویمان لہت لہت کرد (بہ گیا) چون لہت کردنیک ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ ٹہمجا پرواندمان لہ ناویددا نہ نوٹلہ ﴿وَعَبَّأْنَا وَقْصَبًا﴾ و تری و سہوزہ ﴿وَرَزَقْنَا وَنَحْلًا﴾ وزہیتون و دار خورما ﴿وَصَدَّاقَ غَلْبًا﴾ و باخاتی چروپرو ﴿وَفَلَکَهَا وَأَنَابًا﴾ میوہ و لہوہر ﴿مَتَاعًا لِّذُرِّ الْأَعْمَى﴾ بو ژبانی خوتان و نازہ لٹان ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاةُ﴾ کاتیک کہ شاخہ و شریخہ (ی روژی دوایی) ہات ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾ ٹہو روڑہی کہ مروٹ رادہ کات لہ برای ﴿وَأُخُوهُ وَأَبِيهِ﴾ وہ لہ دایکی و باوکی ﴿وَصَحْبَتِهِ وَنَبِيهِ﴾ وہ لہ ژنی و کوڑہ کانی ﴿لِكُلِّ أُمَّرِيٍّ مِّمَّهْرٍ يَوْمَئِذٍ شَانٌ يُغْنِيهِ﴾ ہہموویہ کیک لہوان لہو روڑہدا کاریکی وای ہہیہ کہ سہر کہسی تری نہ پهرژی ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾ زور روخسار لہو روڑہدا گہش و جوانن ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾ دہم بہ پیکہ نین و شادمانن ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ وہ زور روخسار لہو روڑہدا، تہ پوتوزیان بہ سہرہ وہیہ ﴿﴾

تَرَهَقَهَا فَفَتْرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿٤٢﴾

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ
﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا
الْمَوءُ وَدَّةٌ سُيِّلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ
﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرْتَ ﴿١٤﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِالْخَنَسِ ﴿١٥﴾
الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ
ثَمَّ أُمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾
﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٥﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٦﴾
فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن
يَسْتَقِيمَ ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

﴿تَرَهْقَهَا قَرْعًا﴾ له دماویدا رپش داگیر ساون ﴿۱﴾ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ﴾ ئەوانه ئەوانه که بی باوهر و گوناھکار و تاوانبار ﴿۱۵﴾

سورہ قی التکویر ﴿﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾ بہناوی خوای بہخشندهی میہرہبان

﴿إِذَا السَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ کاتیک کہ روژ پیچرایہووہ (رووناکی نہما) ﴿۱﴾ ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ وہ دەمینک کہ ئەستیرہکان ھەل وەرین و کہوتنہ خوارہووہ (تاریک بوون) ﴿۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾ وہ کاتیک کہ کیوہکان خرانہری (واته له شوینی خویان خزیندران) ﴿۳﴾ ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وہ کاتیک کہ وشترہ ئاوسہکان وازیان لی ھیترا ﴿۴﴾ ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾ وہ کاتیک کہ جانہوہران کوزرانہووہ ﴿۵﴾ ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ وہ دەمینک کہ دەریاکان ھەلگیر سیترا (تیکەل کران) ﴿۶﴾ ﴿وَإِذَا الْبُحُورُ رُجِّرَتْ﴾ وہ ساتیک کہ ھەموو گیانیک جووتکرایہووہ (لەگەل لاشەدا) ﴿۷﴾ ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ﴾ وہ کاتیک پرسیار کرا لە کچانی زیندہ بە چال ﴿۸﴾ ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ کہ بەچ گوناھیک کوزران ﴿۹﴾ ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُتِرَتْ﴾ وہ کاتیک کہنامہ (ی کردوہ) بلاو کرایہووہ (ودابہ شسکرا) ﴿۱۰﴾ ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾ وہ دەمینک کہ ئاسمان دامالینراو پیچرایہووہ ﴿۱۱﴾ ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ﴾ وہ کاتیک کہ دوزخ ھەلگیر سیترا ﴿۱۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِلَتْ﴾ وہ ساتیک کہ بەھشت نزیک خرایہووہ ﴿۱۳﴾ ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ﴾ ئەوکاتہ ھەموو کہسێک دەزانێ کہچی ئامادہ کردوہ (بۆ خوێ لە چاکو خرابہ) ﴿۱۴﴾ ﴿فَلَا أَقْبَمُ بِالْحَئِيسِ﴾ سویند بہو (ئەستیرہ گەر وکانہی) دەگەرینہووہ ﴿۱۵﴾ ﴿الْجُورِ الْكَلْبِيسِ﴾ بہو ئەستیرانہی کہ پەنادە گرن و دیار نامیتن ﴿۱۶﴾ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ﴾ وہ بەشوو کہتاریک دەبیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ وہ بە بہیانی کہ ھەناسە دەدات ﴿۱۸﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان ئەو قورٹانہ گوفتاری رەوانہ کراویکی پایہ بەرزہ (کہ فریشتہی وەحیہ) ﴿۱۹﴾ ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ بەھیزہ، لای خواوہنی عەرش (لای خوای گەورہ)، وخواوہنی پلہ و پایہیہ ﴿۲۰﴾ ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ﴾ قسہ رەوايە لەناو فریشتەدا و دەست پا کہ ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ ھاوړیکەتان (کہ موحمەد ﷺ) شیت نی یە (وہک ئیوہ دەلین) ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمِينِ﴾ سویند بہخوا بیگومان (فریشتہی وەحی) دیبوو لە ئاسوی پروندا ﴿۲۳﴾ ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ وہ ئەو رژد و چرووک نیہ لە گەیاندنێ وەحی و پەییامہ کہیدا ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَا هُوَ يَقُولُ سَخِطًا رَجِيمٍ﴾ وہ ئەو (قورٹانہ) قسہی شەیتانی دەر کراو لە بەزہیی خوانی یە (وہک ئیوہ دەلین) ﴿۲۵﴾ ﴿فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ﴾ ئەوہ بۆ کوێ دەروون ﴿۲۶﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەو قورٹانہ تەنھا ئامۆزگاری یە بۆ ھەموو جیہانیان ﴿۲۷﴾ ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيرَ﴾ بۆ ئەو کہسانہی کہ بیانہوێ بەری ی راست دا برۆن لە ئیوہ ﴿۲۸﴾ ﴿وَمَا تَشَاءُونَ﴾ ئیوہ ئارەزوو (ی رپی راست) ناکەن ﴿۲۹﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ مەگەر کاتیک کہ پەروردگاری ھەمووان بیەویت وە ناچارتان بکات پئی ی ﴿۳۰﴾

سورة الانفطار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ۝١ وَإِذَا الْكُوكُوبُ أُنثَرَتْ ۝٢ وَإِذَا الْبِحَارُ
 فُجِّرَتْ ۝٣ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝٤ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
 وَأَخَّرَتْ ۝٥ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝٦ الَّذِي
 خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝٧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝٨
 كَلَّا بَلْ تُكذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝٩ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝١٠ كِرَامًا
 كَاتِبِينَ ۝١١ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝١٢ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝١٣ وَإِنَّ
 الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝١٤ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝١٥ وَمَاهُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ
 ۝١٦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝١٧ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ
 ۝١٨ يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝١٩ وَالْأَمْرُ يَوْمَ ذِي اللَّهِ ۝١٩

سورة المطففين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِّ لِلْمُطَفِّينِ ۝١ الَّذِينَ إِذَا كَانُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢
 وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْزَارُهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝٤

سوره قی ﴿الانفطار﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ کاتیک که ناسمان لهت بوو ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَضَرَتْ﴾ وهدهمیک که نه سئیره کان (که وتنه خواره وه) به پهرش و بلاوی ﴿وَإِذَا الْحِجَابُ فَجَّرَتْ﴾ وه ساتیک که ده ریاکان تیکه ل کران ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ﴾ وه ساتیک که گوره کان ژیره و زورور کران واته (مردو وه کان هاتنه دهره وه) ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ نهو کاته هه موو که سئیک ده زانیت که چی له پیشه وه ناردو وه (چیسی) دو ا خسته وه (بو خوی) ﴿يَتَأَيَّأُ الْإِنْسَانُ﴾ نه ی ئینسان ﴿مَا عَزَّكَ بِرَبِّكَ الْكَبِيرِ﴾ چی توی خه له ناندو وه به پهروه ردگاری به ریز و گوره ت (والئی یاخی بوویت) ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ نهو (پهروه ردگار) هی که دروستی کردوویت و ﴿فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ﴾ ریکی خستوویت و جیای کردوویت وه (له گیان له به رانی تر) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ له ههر وینه به کدا که خوی ویستی به کی خستوویت ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ﴾ وانی به (که تی ی گه یشتوویت) به لکو (پروزی) پاداشت به درو ده زانن ﴿وَإِن عَلَيْكُمْ لِحَفَظَاتٍ﴾ بیگومان چه نند چاودیریکتان به سه ره وه به ﴿كِرَامًا كَتِيبِينَ﴾ که به ریزو نووسه رن ﴿يَعْمُونَ مَاتَفَعُلُونَ﴾ ههر چی بکه ن دهیزانن ﴿إِن الْأَبْرَارَ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنْكُمْ بَرَكَةً زَاهِيَةً﴾ به راستی چاکه کاران له ناو نازو نیعمه تدان ﴿وَإِنَّ الْفَجْرَ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ بَرَكَةً زَاهِيَةً﴾ بیگومان به دکاران له دوزه خان ﴿يَضَاهَوْنَ سَائِرَ الْبَرِّ﴾ له پروزی پاداشتدا ده چه ن ناویه وه ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾ وه نهوان لی ی دهرناجن ﴿وَمَا آذَرْنَاكَ مَأْيُومَ الْذِّينِ﴾ تو چووزانیت که پروزی پاداشت چی به ﴿ثُمَّ مَّا آذَرْنَاكَ مَأْيُومَ الْذِّينِ﴾ دووباره چووزانیت پروزی پاداشت چی به ﴿يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا﴾ پروزیکه که هیچ کهس هیچی به دهست نی به بو هیچ کهس ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ وه فه رمان له و پروزه دا ههر بو خوایه ﴿١﴾

سوره قی ﴿المطففين﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ هاوار بو ته رازو و بازان ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا نُورًا عَلَيَّ النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ نهوانه ی که کاتیک پیوانه بکه ن (بو خویمان) له سه ر (مالی) خه لکی به ته و او ی وه ری ده گرن ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوَّوْهُهُمْ وَأَبْرَؤُا بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِمْ﴾ به لام کاتیک بویمان پیوانه یان کیشانه بکه ن که میان دهده نی ﴿الْأَبْطُلُ الْأُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ نایا نهوانه نازانن که بیگومان زیندو وه کرینه وه؟! ﴿١﴾

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ
 الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾
 وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ
 بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
 ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ
 يَوْمَئِذٍ لَّمَّ حَاجُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا
 الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يُشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّحْتَمٍ ﴿٢٥﴾ خِتَمُهُ
 مِسْكٌَ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِمَّا جَاهُ مِنْ
 تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أُجْرِمُوا كَانُوا
 مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣٠﴾
 وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا
 إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾

﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له رُوژئکی گه وره دا ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ رُوژئک که خه لک له به رده م
 په روه ردگاری جیهانیان دا ده وهستن ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ با په شیمان بنه وه ، چونکه
 به راستی نامه ی تاوانباران له ناو ده فته ریکی په سستی ره شدایه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ﴾ تو چوزانیت
 نه وه ده فته ره چی یه ﴿كِتَابٌ مَّرْفُومٌ﴾ ده فته ریکی نوسراوه ﴿وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ﴾ هاوار له و
 رُوژه دا بُو بئی برویان ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ﴾ نه وانه ی که بروا ناکن به رُوژی پاداشت دانه وه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَكْلُ مُعْتَدِئِيْمٌ﴾ کهس نه و رُوژه به درو نازانیت مه گهر هه موو ستمه کارئکی گونا هبار ﴿وَإِذَا تَنَادَى عَلَيْهِ إِيتَانَا﴾ هه ر کاتیک که نایه ته کانی ئیمه ی بُو بخوئیرتته وه ﴿قَالَ اسْتَطِيرَ الْأَوْيَانُ﴾ ده لی (ته مانه)
 نه فسانه ی پیشینانن ﴿كَلَّا﴾ نه خیر وانسی یه ﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به لکو ژه نگی
 نه و (خراپانه ی) که ده یانکرد په رده ی هیتاوه به سه ر دلیندا ﴿كَلَّا أَنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ﴾ نه خیر
 به راستی نه وان له و رُوژه دا، بی به شن له بیننی په روه رد گاریان ﴿ثُمَّ أَنَّهُمْ لَمَّا لَوَّ الْجَحِيرِ﴾ له پاشان
 بیگومان نه وان ده چنه دوزه خه وه ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ نه مجا بی یان ده ووتریت نه مه
 نه وه یه که برواتان بی نه ده کرد ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيِّنَ﴾ به راستی نامه ی (کرداری) چاکه کاران
 له ناو ده فته ریکی به رزدا یه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِيُّونَ﴾ تو چوزانیت نه وه ده فته ره به رزه چی یه؟ ﴿كِتَابٌ
 مَّرْفُومٌ﴾ ده فته ریکی نوسراو (ی نه مهنده به فهره) ﴿بِشَهَادَةِ الْمُقْرُونِ﴾ نزیکانی خودا ده بینن ﴿وَإِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بیگومان چاکه کاران له نازو نیعمه تدان ﴿عَلَى الْأَرْبَابِكِ يَنْظُرُونَ﴾ له سه ر
 تهخت و باره گاوه سه ر ده کن ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ ده بینیت له رو خساریاندا
 جوانی و گه شاوه بی خوشگوزهرانی ﴿يُسْتَوْنَ مِنْ رَحْمَةِ حَتْمُورٍ﴾ شه رابی پاکسی سه ر به مؤریان بی
 ده دری بیخونه وه ﴿خَتَمُهُمْ سِكِّ﴾ که دوا قومی بونی میسکه ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَاتٍ مِنَ الْمِثْقَلَاتِ﴾ بُو
 نه وه با پیشبرکی بکن پیشبرکی کاران ﴿وَمِرْآةٍ مِنْ تَسْنِيمٍ﴾ نیکه ل کرو له ناوی ته سنیمه ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْرَبُونَ﴾ کانی یه که که نزیک کراوه کان لی ی ده خونه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا
 بیگومان نه وانه ی که به دکار بوون ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا أَصْحَاكُونَ﴾ بی ده که نین به وانه ی که برویان هیتا بوو
 ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وه کاتیک که به لایاندا بروشتنایه چاویان لی داده گرتن ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وه کاتیکش بگه رانایه ته وه بُو لای مال و مندالیان، به پیکه نین و گالته کردن
 (به موسولمانان) وه ده گه رانه وه ﴿وَإِذَا رَأَوْهُ قَالُوا إِن هَذَا هُوَ الَّذِي كَفَرْنَا بِكَ﴾ وه کاتیکش بیانینینایه
 نه یانوت: نه مانه گومران ﴿وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَفَظِينَ﴾ له کاتیکدا که (نه وان) به چاودیر نه نیراون
 بُو سه ر موسلمانان کان (تا نه م قسه یه بکنه) ﴿﴾

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٢٤﴾ عَلَى
الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٥﴾ هَلْ نُؤِيبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾

سورة الانشقاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ
﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا فَامْلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
كِتَابَهُ وَبِيمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ
إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ
بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾
لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾
﴿٢٣﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٤﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ ﴿١﴾ ﴿عَلَى الْأَرْضِ بَنُورُونَ﴾ ﴿٢﴾ لہ سہر قہ نہ فہو کورسیہ و سہیر دہ کھن ﴿٣﴾ ﴿هَلْ تُؤْتِي الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ ﴿٤﴾ (تا بزائن) تو لہ ی تہو بی بروایانہ دراوہ تہ و ہ، لہ سہر تہو کردہ وانہ ی کہ دہ یان کرد (لہ دونیادا)؟ ﴿٥﴾

سورہ قی ﴿الانشقاق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشنده ی میہربان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ کاتیک کہ ٹاسمان لہت بوو ﴿١﴾ ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ ﴿٢﴾ وہ ملکہ چی کرد بو
 بہرورہ دگاری و دہ بی ہر و اش بیت ﴿٣﴾ ﴿وَلِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ ﴿٤﴾ و ساتیک کہ زہوی پراکتشر او بانکراہیہ وہ
 (پراخرا) ﴿٥﴾ ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾ ﴿٦﴾ وہ تہو ہی تیدابو و فرپی داو ہیچی لہ ناودانہ ما ﴿٧﴾ ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ ﴿٨﴾
 وہ ملکہ چی کرد بو بہرورہ دگاری و دہ بی ہر و اش بیت ﴿٩﴾ ﴿بِأَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾ تہ ی ٹینسان
 ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا حَافِلًا قَبِيهٌ﴾ تو بیگومان تیکو شہریت بہرہو بہرورہ دگارت بہ تیکو شان! تہوسا
 بی ی دہ گہیت ﴿١٠﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ تہمجا تہو کہ سہ ی کہ نامہ ی (کردہوہ ی) درایہ دہستی
 پراستی ﴿١١﴾ ﴿فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا سَعِيرًا﴾ تہوسا پرسینہ و ہ یہ کی سووک و ٹاسانی لہ گہل دہ کری ﴿١٢﴾
 ﴿وَيُنْفِلُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ وہ بہ دلخوشی دہ گہریتہ و ہ بو لای کہس و کاری ﴿١٣﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ
 ظَهْرِهِ﴾ وہ تہو کہ سہ ی نامہ ی لہ پشتہ و ہ درایہ دہستی ﴿١٤﴾ ﴿فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا﴾ تہو بہ زوی داوای
 مردنی خوی دہ کات ﴿١٥﴾ ﴿وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا﴾ وہ دہ چیتہ دوزہ خہوہ ﴿١٦﴾ ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ (چونکہ)
 بیگومان تہو لہ ناو کہس و کاری دا دلخوش بووہ ﴿١٧﴾ ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّن نَّحْمُرَهُ﴾ وہ تہو وای گومان دہ برد،
 کہ ہر گیز ناگہریتہ و ہ (لای خوا) ﴿١٨﴾ ﴿لَن لَّن إِن رَّبَّهُ كَانَ بِهٖ بَصِيرًا﴾ نہ خیر وانی یہ! چونکہ بہرہرستی
 بہرورہ دگاری تہو ناگادار بووہ بہو ﴿١٩﴾ ﴿فَلَا أَقِيمُ بِالشَّقِيقِ﴾ سویتند بہ سووری کہناری ٹاسمان ﴿٢٠﴾
 ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ وہ بہ شہو و تہو شتانہ ی کہ کو یان دہ کاتہ و ہ ﴿٢١﴾ ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ وہ بہ مانگ
 کاتیک کہ پر دہ بیتہ و ہ ﴿٢٢﴾ ﴿لَن رَّكَنَ طَبَقًا عَن طَبِقِ﴾ (ٹیوہ) تی تہ پرن لہ حالیکہ و ہ بو حالیکہ تر ﴿٢٣﴾
 ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ٹیتر بوچی بروا ناہینن؟ ﴿٢٤﴾ ﴿وَلِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ وہ کاتیک کہ
 قورٹانیاں بو بخوینریتہ و ہ سوژدہ نابن (مل کہ چی ناکن) ﴿٢٥﴾ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْبَرُونَ﴾ بہ لام تہوانہ ی
 کہ بی بروان بہ دروی تہ زانن ﴿٢٦﴾ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ وہ خوا چاک ناگادار و زانیہ بہوہ ی کہ
 لہدلی دہ گرن ﴿٢٧﴾ ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ کہواتہ مزدہ یان بدہری بہ سزای سہختی (قیامت) ﴿٢٨﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

﴿٣﴾ قَتَلَ أَصْحَابُ الْأَحْزَابِ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا

فُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا

مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ

فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ يُتُوبُوا فَ لَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ

عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ

رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ

وَرَائِهِمْ مُخِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلِ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به لام ئه وانهی که بروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان کردووه
﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بؤ ئه وان هیه پاداشتی بی برانه وه ﴿﴾

سوره فی ﴿الْبُرُوجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خوشندهی میهره بان

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سوئند به ئاسمانی خاوه ن بورجه كان ﴿﴾ ﴿وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودِ﴾ وه به و پروژی که
به لئینی پئدراوه ﴿﴾ ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾ وه به هموو بینره و بینراونک (یا شایهت و شایهتی له سهر
دراو یا پروژی هینی و پروژی عهره فه) ﴿﴾ ﴿فَقُلْ أَصْحَابُ الْأَحْزَابِ﴾ به کوشت چن خاوه ن چاله كان (له
غهمه كان) ﴿﴾ ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُجُوْدِ﴾ ئه و ئاگره ی خاوه ن سوو ته مهنی (و بلئسه به) ﴿﴾ ﴿إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾
کاتیک که ئه وان دانیشتبوون به ده وری (ئاگره که) دا ﴿﴾ ﴿وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ وه ئه وان
سهیری ئه وه بیان ده کرد که ده بیان کرد به بر واداره كان ﴿﴾ ﴿وَمَا تَقْصُومُوا مِنْهُمْ ءِلاَ﴾ وه ئه م سزایه ش
ههر له بهر ئه وه ده دران ﴿﴾ ﴿أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ که بروایان هینا بو به خوی به ده سه لاتی
سو پاسکراو ﴿﴾ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ئه و خودایه ی که مولکی ئاسمانه كان و زه ویی بؤ ئه وه
﴿﴾ ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا ئاگاداره به سهر هموو شستیکدا ﴿﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
به راستی ئه وانهی که نازاری پیاو و زنه بر واداره کانیان داو ﴿﴾ ﴿فَرْتَضَوْا﴾ له پاشان په شیمان نه بو ونه وه
﴿﴾ ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ ئه وه بؤ ئه وان هیه سزای دوزه خ، وه سزای (ئاگری) سو تینه ر
﴿﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بیگومان ئه وانهی بروایان هینا و کرده وه چاکه کانیان کرد
﴿﴾ ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بؤ ئه وان هیه به هشتانیک که جو که ئاوی زور ده روات به ژیر یاندا
﴿﴾ ﴿ذَٰلِكَ الْقَوْلُ الْكَبِيرُ﴾ ئا ئه وه به سهر که وتنی گه وره ﴿﴾ ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ به راستی دست وه شانندی
به رور دگاری تو زور سه خته ﴿﴾ ﴿إِنَّهُ هُوَ يَدْعُهُمْ وَيُعِيدُهُمْ﴾ بیگومان ههر ئه وه که له سه ره تا وه (مرو ف)
دروست ده کات و (دوای مردنیش) زیندووی ده کاته وه ﴿﴾ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ﴾ وه ههر ئه وه لیخو شبووی
میهره بان ﴿﴾ ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ﴾ خاوه نی عهرش و به رزو پایه دار ﴿﴾ ﴿فَعَالٌ لِمَآ بُرِيدُ﴾ ههر چیه کی
بیه ویت ده یکات ﴿﴾ ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُوْدِ﴾ ئایا پیت گه یشتو وه باس و به سهر هاتی له شکره کانی ﴿﴾
﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾ فیرعه ون و سه موود ﴿﴾ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ به لکو ئه وانهی که بی بروا بوون
هه میشه له به درو زانینی (قورئان) دان ﴿﴾ ﴿وَالَّذِينَ مِنْ وَرَائِهِمْ مُجْرِبُ﴾ وه خواش (به ده سه لات و زانینی)
له پشتیانه وه ده وری داون ﴿﴾ ﴿بَلِ الْهُوفَةَ انْ حَمِيدٌ﴾ به لکو ئه وه (ی که به دروی ده زانن) قورئانیک کی گه وره و
به ریزه ﴿﴾ ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ له له و حیک کی پاریزراو دایه (که پتی ده وتریت لوح المحفوظ) ﴿﴾

سورة الطارق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ① وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ② النُّجْمُ الثَّاقِبُ ③
 إِنَّ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ④ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑤
 خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ⑥ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ⑦ إِنَّهُ وَعَلَى
 رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ⑧ يَوْمَ بُبْلِ السَّرَائِرِ ⑨ فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ⑩
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑪ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ⑫ إِنَّهُ
 لَقَوْلٌ فَضْلٌ ⑬ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ⑭ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ⑮
 وَأَكِيدُ كَيْدًا ⑯ فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَمَهُلُهُمْ رُويْدًا ⑰

سورة الأعملى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ① الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ② وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ③
 وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ④ فَجَعَلَهُ شَعَثًا أَحْوَى ⑤ سَنُقَرِّئُكَ
 فَلَا تَنْسَى ⑥ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ⑦ وَنُيَسِّرُكَ
 لِلْيُسْرَى ⑧ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ⑨ سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَى ⑩

سوره‌تی ﴿الطارق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ سویند به‌ئاسمان و ئه‌وه‌ی که له‌شه‌وا درده‌که‌وی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ تو‌چوزانیت دره‌که‌وتووی شه‌و‌چی‌یه؟ ﴿النَّجْمِ الثَّاقِبِ﴾ ئه‌ستیره‌ی دره‌خشان‌ی تاریکی کون که‌ره ﴿إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ (سویند به‌مانه) که‌س‌نی‌یه که‌چاو‌دیریکی به‌سه‌ره‌وه‌نه‌بی ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ده‌ی با‌مرو‌ف سه‌رنج‌بدات که‌له‌چی‌دروست‌کراوه ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ دروست‌کراوه له‌ئاویکی فریدراو (هه‌لقولاو) ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ که‌درده‌چی‌له‌ناوه‌ندی‌پشت (ی‌پیاو) و‌دانه‌ی (په‌راسووی) سنگی (زن) وه‌ه ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به‌پراستی‌خوا به‌ده‌سه‌لانه له‌سه‌ر زیندوو‌کردنه‌وه‌ی ﴿يَوْمَ تَبْيَأُ السَّرَائِرُ﴾ له‌روژتیکا که‌هه‌ر‌چی‌نه‌یتی هه‌یه‌ئاشکرا ده‌کری ﴿فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ ئه‌و نه‌هیزیک شک‌ده‌بات و نه‌پشتیوانیک ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به‌ئاسمانی‌خاوه‌ن‌باران ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ وه‌به‌زه‌وی‌خاوه‌ن‌دروز‌قلیش ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ بینگومان‌ئهم (قورئانه‌م) و‌ته‌ی‌پراست و‌جیا‌که‌ره‌وه‌یه ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ﴾ وه‌گالته‌نی‌یه ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بینگومان‌بی‌برواکان (پیلان‌ده‌گیرن) و‌فیل‌ده‌که‌ن‌چون‌فیل‌کردنیک ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه‌منیش‌پیلان‌ده‌گیرم (ونه‌خشه‌ده‌کیشم له‌به‌رامبه‌ر‌پیلانی‌ئه‌واندا) چون‌پیلان‌ونه‌خشه‌کیشانیک ﴿فَهَلْ الْكَافِرِينَ﴾ ئه‌مجا (توش‌ئهی‌بیته‌مبه‌ر) مؤله‌تی‌بی‌برواکان‌بده ﴿أَفَهَلْهُمْ رُؤِيدًا﴾ منیش‌که‌میک‌لیان‌ده‌هستم (باشان‌ده‌بینیت‌چیان‌به‌سه‌ر‌ده‌هینم‌به‌سزادانایان)

سوره‌تی ﴿الأعلى﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته‌سبیحاتی‌په‌روه‌دگاری‌هه‌ره‌بلندت‌بکه ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى﴾ ئه‌وه‌ی (هه‌موو‌شتیکی) دروست‌کردوه‌و‌ریک‌و‌پیکی‌کردوه ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌نه‌خشه‌ی‌کیشاوه (بو‌هه‌موو‌شتیک) ئه‌مجا‌شاره‌زای‌کردوه ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌له‌وه‌ری‌ده‌ره‌هیناوه ﴿فَجَعَلَهُ عِئَابًا لِّأُولَىٰ﴾ ئه‌مجا‌ده‌یکات‌به‌پوشی‌په‌ش‌دا‌گه‌راو ﴿سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنسَىٰ﴾ (ئهی‌موحه‌مه‌د) قورئانت (به‌سه‌ردا‌ده‌خوینینه‌وه‌هه‌ر‌گیز‌بیرت‌ناچيته‌وه‌ه) ﴿إِلَّا مَآثًا لِلَّهِ﴾ مه‌گه‌ر‌ئه‌وه‌ی که‌خوا‌به‌و‌یت ﴿إِنَّهُ بِعِلْمِ الْغَيْبِ وَمَا يَخْفَىٰ﴾ بینگومان‌ئهو‌به‌هه‌موو‌شتیکی‌ئاشکراو‌په‌نه‌هان‌ئا‌گاداره ﴿وَنُذِيقُكَ الْيُسْرَىٰ﴾ وه‌یارمه‌تیت‌ده‌ده‌بین‌بو‌ری‌ی‌ئاسان ﴿فَلَذِكْرٍ لِّلذِّكْرَىٰ﴾ ئه‌مجا‌توش‌هه‌رده‌م‌ئامور‌گاری‌بکه‌ئه‌گه‌ر‌سوودی‌گه‌یاندا ﴿سَيَذَكِّرُنَّ خَلْقًا﴾ بینگومان‌ئه‌وه‌ی له‌خوا‌بترسی‌په‌ندی‌لی‌وه‌رده‌گری

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾ الَّذِي يَصْلِي النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
 فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾
 بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ
 هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سورة الغاشية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ
 نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا أَحَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ
 لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَا يَسْمَنُ وَلَا يَغْنَى مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌُ
 يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ
 فِيهَا الْغِيَّةَ ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ
 مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ
 إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى
 الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾
 فَذَكَرْنَا تَمَّا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾

﴿وَيَجْنَبُهَا الْأَشْقَى﴾ وہ ٹھہری زور خرابیش بی خوی لی دور دہ خاتہ وہ ﴿الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾
 ٹھہری دہ چیتہ ناو ناگری ہرہ گہورہ وہ ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ لہ پاشان نہ دہ مرئی تییدا
 (تارزگاری بیت) وہ نہ دہ ڈی (تییدا بہ ٹاسای) ﴿فَقَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ بہ راستی سہر فراز بوو ٹھہری کہ
 خوی پاک راگرت ﴿وَذَكَرْنَا رَبَّهٖ فَصَلَّى﴾ وناوی پھورہر دگاری خوی دہ بات و کہوتہ نویژ کردن
 (وپارایہ وہ) ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ بہ لکو ٹیوہ ژینانی دنیا ہلہدہ بڑیرن ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾
 کہچی (ژینانی) دوا رُوژ باشتر و پایہ دارترہ ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ بی گو مان ٹھہری
 (کہ باسکرا) لہ نامہ ہی پیشوہ کاندایہ ﴿صُحُفٍ إِبرٰهیمَ وَمُوسَى﴾ نامہ کانی ٹیبراہیم و موسا ﴿

سورہ قی ﴿الغاشیہ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ٹایا ہوالی رُوژی دواپی (رُوژی داپوشہرت) بیگہشتوہ ﴿وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ
 خَشَعَةٌ﴾ زور دہم و چاو لہو رُوژہدا ترسناک و ریسواو شہرمہ زارن ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ ہہولہدہریکی
 رہنجہ رُون ﴿تَصَلَّى نَارًا أَحَامِيَةً﴾ دہچنہ ناو ناگری ہرہ گہرمہ وہ ﴿تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ﴾ ناو
 دہدرین لہسہرچاوی کول بہ کول و زور گہرم ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ﴾ خوراکیان ہرہ درکی
 حوشر خوار (ی ناگرینہ) ﴿لَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَنْفَعُ مِنْ جُوعٍ﴾ نہ قہلہوی دہ کات و نہ برسیتی لا دہ بات ﴿
 وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾ زور رُوخسار لہو رُوژہدا پاراوہ (جوان و گہشن) ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾ رازین
 لہ کوششی خویان ﴿فِي حَتَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ وان لہ بہہشتی بہرزو بلندا ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ قسہی ہیچ
 وپوچی تییدا نایبستن ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ تییدایہ تی سہرچاوی رہوان ﴿فِيهَا سُرُورٌ مَّرْجُوعٌ﴾ تییدایہ تی
 زور قہنہ فہ و تہختی بہرز ﴿وَأَصْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ﴾ وہ پہرداخی دانراو ﴿وَمَنَارٌ مَّصْنُوفَةٌ﴾ وہ پشتی
 ریز کراو ﴿وَرِزْقٌ مَّبْنُونٌ﴾ وہ قالی راخراو لہ ہہموو لایہ کہوہ ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خَلَقَتْ﴾ دہی
 بوور دنا بنہوہ لہ حوشر کہ چوں دروست کراوہ ﴿وَالَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ وہ لہ ٹاسمان کہ چوں
 بہرز کراوہ توہ ﴿وَالَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وہ لہ شاخہ کان کہ چوں داکوتراون و دامہ زریتراون؟ ﴿
 وَالَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وہ لہ زہوی کہ چوں راخراوہ ﴿فَذَكَرْنَا مَآئِكَ مَذَكَّرٌ﴾ کہو ابوو
 ٹاموژگاری بکہ، توہر ٹاموژگاری کاریت ﴿لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ توہسہ لات دار نیت
 بہسہریاندا ﴿

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

سورة الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُ ﴿٤﴾
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾
 إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ
 جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَعَوْا فِي
 الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
 عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَدَأَهُ
 رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَدَأَهُ
 فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ
 الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ
 الثَّرَاتِ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا
 دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

﴿إِلَّا لَمَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ﴾ به لام نهو که سهی که پشت هه لکاو بی بروایت ﴿يَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾
 نهو و خوا سزای دهدات به سزای زور گه وره ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِلَهُكُمْ﴾ بیگومان هه ربؤ لای نیمه یه
 گه رانه و هیان ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ له پاشان به راستی له سهر نیمه یه لی پرسینه و هیان ﴿﴾

سوره قی الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿وَالْفَجْرِ﴾ سویند به به ره به بیان ﴿وَلَيْلٍ عَشِيرٍ﴾ وه به ده شهوی سه ره تای مانگ (ی ذی الحجة) ﴿
 وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وه به تاك و جوت ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ﴾ وه به شهو گار کاتیک که تی ده به پریت ﴿
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ﴾ ئایا نه مانه ی که سویند بیان پی خورا شایسته ی سویند پی خوار دن نبین لای
 که سانی تیگه یشتو ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ ئایا نابینیت که په روره دگاری تو چی کرد به گه لی عاد
 ﴿إِذِمْ دَاتِ الْعِمَادِ﴾ وه به هوزی ئیره ؟ خاونه ی پایه (وده سه لات) ﴿الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ﴾ که
 وینه بیان دروست نه کرابوو له هه موو وولاتدا ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ لِقَوْمٍ أَصْحَابِ الْأُحَادِ﴾ وه (چی کرد) به گه لی
 سه موو ده وانه ی که (شاخی) به ردیان ده تاشی له شیوو دووله کانددا ﴿وَقَوْمِ ثَوْدَدَةَ إِذَا تُبْعَذَرُ﴾ وه فیره عونه ی
 خاوه ن سنگی زور (وه که نه هرامه کان، که وه ک سنگ چوون به زه ویدا) ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ﴾
 نه وانه ی که باخی بوون له وولاتدا ﴿فَأَكْفَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾ وه زوربان خرابه تیدا کرد ﴿
 فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ نه مجا په روره دگاری تو دایگرتن به قامچی سزا ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾
 به راستی په روره دگاری تو له که مینی ستم کار اندایه ﴿وَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذْ مَا أَبْتَلَاهُ رَبُّهُ﴾ جا کاتیک
 که خواتاده می تاقی کرده وه ﴿فَأَكْفَرَهُ، وَنَعَّمَهُ﴾ وریزی گرت و نازو نیعمه تی به سه ردا رشت
 ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْفَرٌ﴾ نه وه ده لی په روره دگرم ریزی گرتووم ﴿وَأَمَّا إِذْ مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ وه نه گه
 تاقی کرده وه و روزی که م پیدا ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانٌ﴾ نه وسه ده لی په روره دگرم ریسوای کردووم ﴿
 كَلَّا﴾ نه وانی یه (که ئیوه بیری لی ده که نه وه) ﴿بَلْ لَا تَكْفُرُونَ الْبَيْتَةَ﴾ به لکو ئیوه ریزی هه تیوان
 ناگرن ﴿وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه هانی یه کتری ناده ن له سه ر خوارده مهنی دان (و به ختو
 کردنی) هه ژاران ﴿وَتَأْكُلُونَ التُّرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا﴾ (به لکو سه ره رای نه مه ش به شه) میراتی (به شداران)
 هه مووی (به هه لپه) ده خون ﴿وَتَحْبُونَ الْعَمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾ وه مال و سامانتان خوش ده ویت به خوش
 ویستنیکی زور ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ نابی و ابکن ! کاتیک که زهوی به توندی درابه یه کدا و
 پاره پاره کرا ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (له روزی دوا پیدا) په روره دگارت دیت (بو لپرسینه وه ی
 خه لکی، هاتنیک شیوای زاتی خوی بیت، برومان پینه تی به بی هیچ لیچواندن و لیکدانه وه یه ک، وه
 چونی هتیه که ی نازانین، ته نه خودا خوی ده زانیت) وه فریشته کانیش پؤل پؤل دین ﴿﴾

وَجِئْنَا بِيَوْمِنَا بِالْجَنَّةِ نَارًا كَالْحَمِيمِ ۝٢٤
 لَهُ الدُّكْرَى ۝٢٥ يَقُولُ يَلِيَّتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝٢٦
 لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ۝٢٧ وَلَا يُؤْتِقُ وِثَاقَهُ أَحَدًا ۝٢٨
 النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝٢٩ أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ۝٣٠
 فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي ۝٣١ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي ۝٣٢

سورة البلد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝١ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝٢ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ۝٣
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝٤ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ ۝٥
 أَحَدٌ ۝٦ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأٌ ۝٧ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝٨
 أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝٩ وَلسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝١٠ وَهَدَيْنَاهُ
 النَّجْدَيْنِ ۝١١ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝١٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝١٣
 فَكُرْبَةٌ ۝١٤ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝١٥ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝١٦
 ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝١٧ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝١٨

﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بُرْهَانَ﴾ و ه لہو رپوڑہدا دوزخ دہینریت (بو ساحی مہ حشر) ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْأَنْسَانُ﴾ لہو رپوڑہدا ئنسان (کردہوی خوئی) بیر ده که ویتہ وه ﴿وَأَنَّ لَهُ الذِّكْرَى﴾ به لام ئہو بیر که و تنہ وه یه چ سو و دیک بہو ده گہ بہ نیت؟ ﴿يَقُولُ يَلْبِئْتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي﴾ (نہ مجا بہ داخہ وه) دہ لی خوڑ گہ لہ دونیادا کاری چاکہم پیش بخستایہ بو ئہم ژیانہم ﴿يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾ ئہ مجا لہو رپوڑہدا کہس سزای کہس نادات وه کو سزای خوا ﴿وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدًا﴾ وه کہس کہلہ پچہی کہس ناکات وه کو کہلہ پچہ کردنی خوا (بو بی باوہران) ﴿يَنَّايِبُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (لہو رپوڑہدا بہ خوا پهرست دہو وتریت) ئہی نہ فسی بہ ئارام ﴿أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَضِيَةً﴾ بگہ رپرہ وه بو لای پهر و ردگاری خوٹ بہ رہ زامہ ندی و لی رازی بوون ﴿فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ ئہ مجا بچورہ ناو بہ ندہ چاکہ کانی من ﴿وَأَدْخُلِي جَنَّاتِي﴾ و بچورہ ناو بہ ہشتی منہ وه ﴿

سوره قی ﴿البَلَد﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی متہربان

﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ سویند بہم شارہ (کہ مہ ککہیہ) ﴿وَأَنْتَ حَلِّبُ هَذَا الْبَلَدِ﴾ وه تو لہو شارہدا نیستہ جتی (کہ نازاردانی توی تیدا پریرا دراوہ) ﴿وَوَالِدٍ وَمَوْلَىٰ﴾ وه سویند بہ باوک (باوکہ ئادہم) وئہ وهی کہ لئی کہ تو توتہ وه ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئادہ میمان دروست کردوہ ہہ میشہ لہ رنج و کیشہ و نارہ حہ تیدایہ ﴿أَلَيْسَ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ ئایا وا دہ زانی کہ کہس دہ سہ لاتی بہ سہ ریدانی یہ ﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَآلِبًا﴾ (بہ فیزہ وه) دہ لی مالی زورم لہ ناو داوہو بہ خشبوہ ﴿أَلَيْسَ أَنْ لَرَبِّهِ أَحَدٌ﴾ ئایا وا دہ زانی کہ کہس نہ دیدوہ ﴿أَلَتَجْعَلُ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ ئایا دوو چاومان نہ داوہ تی ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ وه زمانیک و دوو لیومان پی نہ داوہ؟ ﴿وَهَدَيْتَهُ النَّجْدَيْنِ﴾ وه ری ی چاک و خراپمان نیشان نہ داوہ ﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ﴾ کہ چی ہیتستا (زوریک لہ خہ لکی) بہ لاماری پلہی سہ ختی نہ داوہ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ تو چوزانیت پلہی سہ خت کامہ یہ ﴿فَكَرِهْتَهُ﴾ نازاد کردنی کویلہ بہ ﴿أَوَلَا نَطْعَمُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجِعٍ﴾ و ناندانہ لہ رپوڑی گرانی و برسیتی دا ﴿يَلْبَسِمَاذًا مَفْرَبَةً﴾ بہ ہہ تیوی خزم ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مِرْيَةٍ﴾ یا بہ ہہ زاری خاکہ سہر (کہ فتہ کار) ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ سہرہ رای ئہ مانہش لہو کہ سانہ بی کہ بروایان ہتبابی ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾ وه ئاموژگاری یہ کتریان کردبی بہ ئارامگرتن ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ و ئاموژگاری یہ کتریان کردبی بہ ہزہی و میہربانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾ ئہوانہ ہاوہ لانی دہستی راستن ﴿

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْجَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

سورة الشمس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَدَّهَا
 ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَدَهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضَ
 وَمَا طَحَّهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
 وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا
 ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ
 رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَادَمَدَمَ
 عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

سورة الليل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾
 فَسَنِيسِرُّهُ لِلْيَسْرَى ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ يُخْلِلْ وَأَسْتَفْتَى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَقْعَمَةِ﴾ و هه‌ئوانه‌ی که بی پروا بوون به موعجزه‌و نیشانه‌کانی ئیمه‌ئوانه‌هاوه‌لانی ده‌ستی چه‌بن ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ دایگرتوون ناگری دهرگا داخراو ﴿

سوره‌تی ﴿الشَّمْسِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾ سویند به‌خور و پرووناکیه‌کی ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا﴾ و ه سویند به‌مانگ که‌دوا به‌دوای
 ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا﴾ و ه سویند به‌روژ کاتی که‌خور دهرده‌خات ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا﴾ و ه
 سویند به‌شه‌و که‌خور داده‌پوشی ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَدَهَا﴾ و ه سویند به‌ئاسمان و به‌وی دروستی کردوه ﴿
 وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَنَهَا﴾ و ه سویند به‌زه‌وی و ه‌وی رای خستوه ﴿وَالنَّفِّيسِ وَمَا سَوَّاهَا﴾ و ه سویند به‌نه‌فسی
 ناده‌می و ه‌و زاته‌یشی که‌رینک و پینک به‌دیه‌یناوه ﴿فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ ه‌مجا رینگای چه‌وت
 و خراب و چاک و خواهرستیشی پیشاندا ﴿فَدَأَلَّهَا مِنْ رُكْنَيْهَا﴾ (سویند به‌همو و ه‌وانه) به‌راستی
 پرزگاری بوو ه‌و که‌سه‌ی که‌نه‌فسی خوی پاك کرده‌وه ﴿وَفَدَّحَابَ مِنْ دَسَنَيْهَا﴾ بیگومان نا ئومید بوو
 ه‌و که‌سه‌ی که‌نه‌فسی خوی (به‌گونه) وون و تاوانبار کرد ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَعُونَهَا﴾ بروای نه‌ینا ه‌وزی
 سه‌موود به‌ه‌وی سهرکه‌شی یانه‌وه ﴿إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا﴾ کاتیک که‌خرابترینیان ه‌ستایه‌وه (بو‌سهربرینی
 حوشتره‌که) ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ ه‌مجا پیغه‌مبه‌ره‌کی خوا (صالح علیه‌السلام) بی‌ی
 وون: واز به‌ینن له‌م حوشتری خوابه‌و توره‌ئاوه‌کی ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوها﴾ که‌چی بروایان بی‌نه‌کردو
 حوشتره‌که‌یان سهربری ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذُنُوبِهِمْ فَنَسَوُهَا﴾ ه‌مجا په‌روه‌دگاری ه‌وان سزای رشت
 به‌سهریاندا به‌ه‌وی گونا‌ه‌کانیانه‌وه‌و ته‌ختی کردن ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ و (خوا) ناترسی له‌پاشه‌روژی ه‌م
 (توله‌لی سندنه‌یان) ﴿

سوره‌تی ﴿الذِّكْرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ﴾ سویند به‌شه‌و کاتیک (زه‌وی) داده‌پوشی ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ﴾ و ه به‌روژ کاتی که‌رووناک
 ده‌بته‌وه ﴿وَمَا خَلَقَ الذِّكْرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ و ه به‌و زاته‌ی که‌نیرومی‌ی دروست کردوه ﴿إِنْ سَعَىٰ كُفْرًا فَاسْتَعَىٰ﴾ به‌راستی
 هه‌ول و کوششی ئیوه جو‌راو جو‌ره ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ﴾ ه‌مجا ه‌و که‌سه‌ی (مال) بیه‌خشی و له‌خوا
 بترسیت و پاریز کاربیت ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ﴾ و ه بروای بی‌به‌وی زورچاکه (لا اله الا الله یا به‌ه‌شت) ﴿
 فَسَبَّحَهُ بِاللَّيْلِ﴾ ه‌وه بیگومان یارمته‌ی ده‌ده‌ین بو‌ری‌ی ئاسان (که‌چاکه‌یه) ﴿وَأَمَّا مَنْ جَحَلَ وَاسْتَفْتَىٰ﴾ و ه ه‌و
 که‌سه‌ی رژی بکات (له‌مال به‌خشین) و خوی بی‌نیاز بزانی (له‌پاداشتی په‌روه‌دگاری) ﴿وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ﴾
 و ه بروای نه‌بی به‌چاکه (که‌لا اله الا الله یا به‌ه‌شت) ﴿

فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْعُسْرَى ۝۱۱ وَمَا يَعْْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝۱۲ إِنَّ عَلَيْنَا
 لِّلْهُدَى ۝۱۳ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۝۱۴ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَأْطَى ۝۱۵
 لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْآسَفَى ۝۱۶ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝۱۷ وَسِيْجَنَبُهَا
 الْأَتْقَى ۝۱۸ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝۱۹ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ
 تُجْزَى ۝۲۰ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝۲۱ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝۲۲

سورة الضحى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۝۳
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝۴ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى ۝۵ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَآوَى ۝۶ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝۷
 وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝۸ فَأَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تُقَهَّرْ ۝۹
 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝۱۰ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱

سورة الشرح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝۱ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝۲

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۚ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
 إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۖ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَب ۝ ﴿٨﴾

سورة التين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ۝ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ۝ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝ ﴿٣﴾
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ ﴿٦﴾
 فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ۝ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝ ﴿٨﴾

سورة العلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ ﴿٢﴾ اقْرَأْ
 وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ
 مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۝ ﴿٦﴾ أَن رَّاهُ اسْتَعْجَىٰ
 ۝ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ۝ ﴿٩﴾ عَبْدًا
 إِذَا صَلَّىٰ ۝ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۝ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۝ ﴿١٢﴾

﴿الَّذِي أَنْفَضَ ظَهْرَكَ﴾ کہ پشتی زور قورس کردبویت ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ وہ ناو و ناویانگتمان
 بؤ بہرز کردیته وہ ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بہ راستی له گہل ہہ موو تہ نگانہ یہ کدا خوشی و ٹاسانی
 دیت ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بیگومان له گہل ہہ موو تہ نگانہ یہ کدا خوشی و ٹاسانی دیت ﴿وَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ ئە مجا کہ له کاریک بوویته وہ، خوت ماندو و بکہ (بہ کاریکی تری چاکہ وہ) ﴿وَالْيَرْبِقَ فَاَنْصَبْ﴾ وہ ہہر له پەر و ہر دگارت بہا ریرہ وہ (بؤ کارہ کانت) ﴿

سورہ قی (التین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿وَالْتَيْنِ وَالْأُتُونِ﴾ سویند بہ ہہ نجیرو زہیتون ﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾ وہ سویند بہ طووری سینا ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ وہ بہم شاری ٹارام و بی ترسہ (کہ مہ ککہ یہ) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾
 سویند بہ خوا بہ راستی مروفمان دروست کرد له جوانترین شیوہدا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ له
 پاشان (ئہ گہر بی باوہر بی) دہیکہین بہ بہست ترینی ہہ موو بہستیک ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 جگہ له وانہی کہ بروایان ہینا وہ و کردہ وہ چاکہ کانیان کردوہ ﴿فَالَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بؤ ٹہوان ہہ بہ
 باداشتی نہ براوہ ﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ الْبَلَدَيْنِ﴾ جا ٹیتر چی بی باوہر ت دہ کات بہ رؤزی دواپی ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ ٹایا خوا فہرمان رہ واترینی ہہ موو فہرمان رہ واکان نیہ ؟ ﴿

سورہ قی (التین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿أَفَرَأَى بِرَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بخوینہ بہ ناوی پەر و ہر دگارتہ وہ کہ ہہ موو
 شتیکی دروست کردوہ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مروفی دروست کردوہ له خوینیکی بہستوو ﴿أَفَرَأَى وَرُبَّكَ الْكَافِرُ﴾ بخوینہ، پەر و ہر دگاری تو (له ہہ موو کہس) بہ خشنده ترہ ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾
 ٹہوہی کہ (مروفی) فیر (ی نووسین) کردوہ بہ قہلہم ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ مروفی شارہزا کردوہ
 بہو شتانہی کہ نہی دہزانی ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ نا (وانیہ) بہ راستی مروف یاخی دہبیت ﴿أَنْ رَأَىٰ أَسْتَفْتَىٰ﴾ کہ خوئی بیینی وادوہلہ مہند بووہ ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّكَ لَرْجِعٌ﴾ بیگومان ہہر بؤ لای
 پەر و ہر دگاری تویہ گہر انہوہ ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَبْعَثُ﴾ ٹایا بنیت ٹہو کہسہی کہ جلہ وگیری ٹہ کات
 ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ﴾ له بہندہیکہ کہ نوپڑ بکات ؟ ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ ٹایا پیم بلئی ٹہ گہر (ٹہو
 کہسہ) له سہر پئی راست بوواہ ﴿أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ﴾ یان فہرمانی بدایہ بہ پاریز کاریی ولہ خوداترسان
 (باشتر نہ بوو) ﴿

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۖ ﴿١١﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ۖ ﴿١٢﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
لَنَسْفَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۖ ﴿١٧﴾
سَدِّعُ الزَّيْنِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تَطَّعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۙ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَّلَعِ الْفَجْرَ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِّنْ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتِبَ
قِيَمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أَمْرٌ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ ثایا بینیت ته گهر بروای (به ثاینی راست) نه بیّت و پشتی لی هه لکات (برزگاری ده‌بی) ﴿۱۳﴾ ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ ثایا نه‌ی زانیوه که خوا ده‌ی بینی ﴿۱۴﴾ ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ وانییه (که بیرى لی ده کاته‌وه) به راستی ته گهر واز نه‌هینتی رای ده کی‌شین (به قزی) پیشه‌سهری ﴿۱۵﴾ ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِفَةٍ﴾ پیشه‌سهریکی دروژنی به هه‌له‌دا چوو ﴿۱۶﴾ ﴿فَلْيَدْعُ نَارِيَهُ﴾ ته مجا با نه و بانگی هاوړیکانی خوی بکات ﴿۱۷﴾ ﴿سَدِّعَ الزَّيْبَانِيَةَ﴾ ئیمه‌ش بانگی فریشته‌ی زهر به ده‌ست ده‌که‌ین ﴿۱۸﴾ ﴿كَأَلَّا لَاطْفَعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ نه‌خیر، به‌گویی (ته و که‌سانه) مه‌که، وه کوړپنوش به‌رهو (له‌خوا) نزیك بکه‌وه‌روه ﴿۱۹﴾

سوره‌قی ﴿الْقَلَدَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ بیگو مان ئیمه قورئانمان نارده خواره‌وه له‌شهو‌ی به‌فه‌رو به‌ریزدا ﴿۱﴾ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ تو چوزانیت که شه‌وی به‌فه‌رو ریز چی به ﴿۲﴾ ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ شه‌وی به‌فه‌رو ریز چاکتره له (خیری) هزار مانگ ﴿۳﴾ ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ لهو شه‌وه‌دا فریشته و جبریل‌یش له ناویاندا دینه خواره‌وه ﴿۴﴾ ﴿يَا ذِينَ الرَّهْمِ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ﴾ به‌فه‌رمانی به‌روه‌ردگاربان له‌هه‌موو کاروباریکدا ﴿۵﴾ ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ﴾ ته و شه‌وه (کاتی) هیمنی و ناشتی ده‌بی تا هه‌لاتنی سپنده‌ی به‌یان ﴿۶﴾

سوره‌قی ﴿الْبَيْنَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿لَا يَكُنُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌وانه‌ی که بی بروا بوون ﴿۱﴾ ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له‌خاوه‌ن نامه و ﴿۲﴾ ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بت به‌رستان ﴿۳﴾ ﴿مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيْنَةُ﴾ ده‌ستیان هه‌لنه‌گرت (له‌و بی بروایی یه) تانیشانه روونه‌که‌یان بو هات ﴿۴﴾ ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾ (که ته‌ویش) پیغه‌مبه‌ریکه له خواوه چه‌ند په‌ره‌یه‌کی پاکیان (به‌سهردا) ده‌خوئیتسه‌وه ﴿۵﴾ ﴿فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ﴾ که تییاندا‌یه چه‌ند نوسراو (سوره‌ت) یکی به‌نرخ ﴿۶﴾ ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه جیانه‌بوونه‌وه ته‌وانه‌ی که په‌یامیان بو هاتبوو ﴿۷﴾ ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيْنَةُ﴾ دوای ته‌وه نه‌بی که نیشانه روونه‌که‌یان بو هات (که پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه) ﴿۸﴾ ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا) که فه‌رمانیان پی نه‌درا بوو مه‌گهر به‌وه‌ی که په‌رستشی خوا بکه‌ن ﴿۹﴾ ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ به‌دل‌سوزی ملکه‌چی بو بکه‌ن و خو‌یان به‌دوور بگرن له‌هه‌موو بیرو باوهریکی خوارو خییج ﴿۱۰﴾ ﴿وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَرُؤُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نوئیز بکه‌ن و زه‌کات بدن ﴿۱۱﴾ ﴿وَذَلِكَ دِينُ الْقِسْمَةِ﴾ وه ته‌مه‌یه ثاینی راست ﴿۱۲﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ① إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ② جَزَاءُ هُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ③

سورة الزلزلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ① وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ② وَقَالَ
 الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ④ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا
 ⑤ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑥ فَمَنْ يَعْمَلْ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑦ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑧

سورة العاديات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ① فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ② فَالْمُغِيرَاتِ
 صُبْحًا ③ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ④ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑤

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بیگومان ئەوانە ی کە بی بروابوون لە خواوەن پە یام و بت پەرستە کان ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ لە ناگری دۆزە خدان، تیبدا دەمیتننەو بە هەمیشە یی ﴿أُولَئِكَ هُمُ شُرَكَاءُ الْبَرِيَّةِ﴾ ئا ئەوانە خرابترینی هەموو دروست کراویکن ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بەراستی ئەوانە ی کە بروایان هینا و کردەو چاکە کانیان کرد ﴿أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ ئا ئەوانە چاکترینی هەموو دروستکراویکن ﴿يَجْرَأُوهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَعَلْتُ عَذَبَ﴾ پاداشتی ئەوان لای پەرورە دگاریان بەهەشتانیکە جی ی دانیشن و مانەو ی هەمیشە یی بە ﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ رووبارە کان بەزیریاندا دەروات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ تیبدا دەمیتننەو بە هەمیشە یی، خوایش لیان پازی بووہ ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ و ئەوانیش لەخوا پازی بوون ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾ ئەمە بو کە سینکە کە لە خوا بترسی ﴿﴾

سورہ قی ﴿ الزَّلْزَلَاتِ ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشنده ی میهربان

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ کاتیک زەوی هاتە لەرزە بە لەرزینی خوی ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ وە زەوی هەر جی شتی قورس و گرانی (ناوی) هەبە هەمووی فری دایە دەروە ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ وە مروف لەو رۆژەدا دەلی: ئەو زەوی چی بەتی ؟ ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ لەو رۆژەدا (زەوی) دەنگ و باسی خوی دەگیریتەوہ ﴿يَا نَرْبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ کە پەرورە دگاری تو (وای) وەحی بو کردوہ ﴿يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَسْتَاتًا﴾ لەو رۆژەدا خەلکی دەردەچن بە پەراگەندە و بە شیبوی ﴿لِيُرَوَّا أَعْمَالَهُمْ﴾ تا (پاداشتی) کردەو ی خویمان نیشان بدری ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ئەمجا هەر کە سیک بە ئەندازە ی هەرە ووردیلە یە ک چاکە ی کردبی دەبیینتەوہ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وە هەر کە سیک بە ئەندازە ی هەرە ووردیلە یە ک خرابە ی کردبی دە ی بینتەوہ ﴿﴾

سورہ قی ﴿ الْعَلَقَاتِ ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشنده ی میهربان

﴿وَالْعَلَدِيَّتِ صَبْحًا﴾ سویند بە ئەسپانی تاودەر (کە دەپرمین) چون پرمە یە ک (لە کاتی غەزا کردندا) ﴿فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا﴾ وە سویند بە ناگر هەلگیر سینتەران لە بەرد بەنالی سمیان ﴿فَالْمُغِيرَتِ صَبْحًا﴾ وە سویند بە (ئەسپانی) هیرش بەران لە بەیاناندا ﴿فَأَثَرُنَ بِهٖ نَفْعًا﴾ کە بەوہ تەپ و توز هەل دەستین ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾ وە بەو تەپ و توزوہ، خویمان دە کەن بە ناوہ راستی کۆمەلی دوزمندا ﴿﴾

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ * أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمَاهِ فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَ ذَٰلِكَ لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾

سورة القارعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ
يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي
عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾
وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾

سورة التكاثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَكُنْ مِنَ التَّكَاثُرِ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ
كَلَّا سَوْفَ تَعْمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْمُونَ عَمَّ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرُونَ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾
ثُمَّ لَتَرُونَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتَسْعَلُنَّ يَوْمَ ذَٰلِكَ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

﴿إِنَّ الْأِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ بہ راستی مروّف بوّ پەروردگاری نا سوپاسہ ﴿وَلَوْلَا عَلٰی ذٰلِكَ لَشٰهِدٌ﴾ وہ بیگومان حقّی لہ سہر ئەم ناسوپاسی بہ شایہ تہ ﴿وَلَوْلَا لِحَبِّ الْحَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ وہ بہ راستی مروّف بوّ خو شہ ویستی مالی دونیا زور بہ گیرہ ﴿اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِی الْقُبُورِ﴾ دەہ ئایا نازانی کاتیک کہ مردووی ناو گورہ کان زیندوو کرانہ وہ (ہیترانہ دەرہ وہ) ﴿وَرَحِصَلْ مَا فِی الصُّدُورِ﴾ وہ ناشکرا بوو ہەرچی رازی ناو دلانہ ﴿اِنَّ رَبَّهُمْ بِہُمْ یَوْمٍ لَّخَبِيرٌ﴾ بیگومان پەروردگاریان لہو رورژہ دا ناگادارہ بہ کردہ وہ یان ﴿﴾

سورہتی ﴿ الْقَارِعَةُ ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہ ناوی خوائ بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الْقَارِعَةُ﴾ رورژی دا چلہ کیتہر (ناوہ بوّ رورژی قیامت) ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ناخو چون بیّ ئەو رورژہ؟ ﴿وَمَا اَدْرٰکُ مَا الْقَارِعَةُ﴾ توّ چوزانیست ئەو رورژہ چی بہ ﴿یَوْمَ یَكُوْنُ النَّاسُ کَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ﴾ رورژیکہ خہلکی وہک بہ پولہی بہ راگہ نندہ بلاو دہ بنہ وہ ﴿وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ کَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ وہ شاخہ کان وہک خوری شیکراویان لیّ دیت ﴿فَاَمَّا مَنْ ثَقَلَتْ مَوٰزِیْنُهُ﴾ ئەمجا ئەوہی کیشی (چاکہ کانی) قورس و گران بیّ ﴿فَہُو فِی عِشَّةٍ رَّا صِیْبَةٍ﴾ ئەوہ ئەو کہ سہ لہ گوزہ رانیکی بہ سہ ندا ئە بیّ ﴿وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوٰزِیْنُهُ﴾ وہ ئەوہی کیشی (چاکہ کانی) سووک بیّ ﴿فَاَمَّمْهُ هَاوِیَّةٌ﴾ ئەوہ جیّ ی ئەو (ہاویہ) یہ ﴿وَمَا اَدْرٰکُ مَا هِیَ﴾ توّ چوزانیست (ہاویہ) چی یہ ﴿نَارٌ حَامِیَةٌ﴾ ناگریکی ہہ لگیر ساوہ ﴿﴾

سورہتی ﴿ التَّكْوِيْنِ ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہ ناوی خوائ بہ خشندهی میہرہ بان

﴿التَّكْوِيْنِ﴾ ئیوہی بیّ ناگا کردوہ شانازیتان بہ زوری سہر وہت و سامانہ وہ ﴿حَتّٰی زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ تا دہ مرن و دہ چن بوّ گورستان ﴿کَلَّا سَوْفَ نَعْمُوْنَ﴾ وامہ کەن! لہ مہ ولا دہ زانن ﴿نَمَّ كَلَّا سَوْفَ نَعْمُوْنَ﴾ دووبارہ وامہ کەن لہ مہ ولا دہ زانن ﴿کَلَّا لَوَعْمُوْنَ عَلٰی الْیَقِيْنَ﴾ وانی یہ (وہ کو خوتان دہیزانن) ئە گہر (ئہ نجامی خوتان) بزانیایہ بہ دلتیایی یہ وہ (وابیّ ناگا نہ ئە بوون) ﴿لَتَرُوْنَ الْجَحِيْمَ﴾ سویند بہ خوا بیگومان دوزخ دہ بینن ﴿لَتَرُوْنَهَا عَیْنَ الْیَقِيْنَ﴾ دووبارہ سویند بہ خوا دلتیا بن بہ چاوی راستہ قینہ دەہ بینن ﴿لَتَلْسَنُنَّ لَمَّ یَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ﴾ لہ پاشان سویند بہ خوا لہو رورژہ دا (لہ سہر ہہ موو ناز و نیعمہ تیک کہ خوا پیّ دابوون لہ دونیادا) لیپر سینہ وہ تان لہ گہ لدا دہ کریت ﴿﴾

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ① إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ② إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ③

سورة الهزلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ① الَّذِي جَمَعَ مَا لَوْ عَدَدَهُ ② يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ③ كَلَّا لَيُنْبَذَتِ فِي الْحُطْمَةِ ④ وَمَا أَدْرَبَكُمْ مَا لِحُطْمَتِهِ ⑤ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ⑥ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ⑦ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ⑧ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ⑨

سورة الفيل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ① أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ② وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ③ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ④ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ⑤

سوره قی ﴿العصر﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿وَالْعَصْرِ﴾ سویند به کات ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ بیگومان هه موو خه لکی له زیانندان ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جگه له وانهی که بر وایان هیتابیت و ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کرده وه چاکه کانیان کردیبت ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ﴾ وه ناموز گاریی یه کترین کردی به نایینی راست (وده ست پیوه گرتنی و کار کردن به فرمانه کانی خودا) ﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ وه ناموز گاری یه کترین کردیبت به نارامگرتن (له سهر به رستن و به نده ابه تی خودا) ﴿

سوره قی ﴿الهمزة﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ سزاو له ناو چوون بؤ هه موو ننگ گریکی به دگؤ (عهبب گریکی تانه دهر) ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ نه وهی که هه رمال و سامان کؤ ده کاته وه وه ده یژ میری ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ واده زانی که ماله که ی هه ر ده به یلیته وه ﴿كَلَّا لَيُنْبَذَتَ فِي الْبُطْحَمَةِ﴾ نه خیر وانی یه، بیگومان فری دهر یته ناو ناگریکی تیکشکینه ره وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ﴾ تو چووزانیت نه و ناگره چی یه ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ ناگریکی تاودراوی خوایی یه ﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقَةِ﴾ که دی به سهر دلاندا (هوروژم ده بانه سهر دلان) ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ بیگومان نه و ناگره داخراوه له سهریان (وده رچوونیان نی یه) ﴿فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ﴾ (زنجیر کراون) له ناو چهند کؤتیکی راکشاودا (به ستر او نه ته وه به چهند ستونیککی به رزو بلنده وه) ﴿

سوره قی ﴿الفیل﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ نایا نه ت بینی که به روره دگارت چی کرد به خاوهن فیله کان (به نه بره هه وله شکره که ی که وویستی که عه به ی بیروز بر وختینیت)؟ ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ﴾ نایا فر و فیله که یانی بوچه ل نه کرده وه ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ وه نار دبه سهریان بالندهی زور پؤل پؤل ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ به رد بارانیا ده کردن به وورده زیخی گلین ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ سهر نه نجام (له شکره که ی نه بره هه ی) وه ک کای خوراو لی کرد ﴿

سورة قريش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ①
إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ
② فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ③
الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ④

سورة الماعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْدينِ ①
فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
الْيَتِيمَ ② وَلَا يُخِضُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ③
فَوَيْلٌ
لِّلْمُصَلِّينَ ④ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
⑤ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑥ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑦

سورة الكوثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْعَمْنَاكَ الْكَوْثَرَ ①
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ ②
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

سورہ قی ﴿قُرَيْشٍ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہ خشندهی میہرہبان

﴿لِإِيْلَافِ قُرَيْشٍ﴾ (لہشکری ئەبرہہی لہ ناو برد و تہفر و تونای کردن) لہبہر ہوگری قورہیش
 ﴿وَلِإِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ ہوگریان بہ ہاتوو چوی زستانان (بوہمہن) و ہاویانان
 (بو شام) واتہ (تالیٰ یان تیک نہ چی) ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ دەہی با (قورہیش لہبہرامبہر
 ئەم ہہمووہ ناز و نیعمتہدا) خاوەنی ئەم مالہ (کہعبہی پیروز) بہرستن ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ
 جُوعٍ﴾ ئەو زاتہی کہ لہ برسیتیہ کی یہ کجار توند (رزگاری کردن و) خواردنی پیبہ خشین
 ﴿وَأَمَّنَّهُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾ وہ دلنای کردن لہ ترس و بیمیکی گہورہ و (پاراستنی) ﴿

سورہ قی ﴿الْمَاعُونِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہ خشندهی میہرہبان

﴿أَرْءَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ﴾ نایا دیت ئەو کہسہی کہ بروای بہ ٹایین نی یہ؟ ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
 الْيَتِيمَ﴾ ئەوہ کہسینکہ کہ بال بہ ہہ تیوہوہ دەنی ﴿وَلَا يَخْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وہ ہانی خہلکی
 نادات بو خوار دەمہنی دان بہ ہہ ژاران ﴿قَوْلٍ لِّلْمَصْلُوبِ﴾ ئەمجا وای بو نوئز کہران ﴿
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ئەوانہی کہ لہ نوئزہ کہیان بی ناگان ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾
 ئەوانہی کہ رووپامایی دە کہن ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ وہ یارمہتی خہلک نادہن (ہہموو چاکہبہک
 دە گرنہوہ لہ خہلکی) ﴿

سورہ قی ﴿الْكَوْثَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہ خشندهی میہرہبان

﴿إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْكَوْثَرِ﴾ بیگو مان ٹیمہ پیمان بہ خشیت خیری زور گہورہ و بہ فہر لہ دونیا و دوار و ژدا
 (لہو خیرہ گہورانہیش رووباری کہوسہرہ لہ بہہشتندا) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ دەہی کہواتہ
 نوئز بکہ بو بہروردگارت وہ قوربانی سہر بیرہ ﴿إِنْ شَأْنُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ بیگو مان ہہر ناحزت
 دوا براوہ (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿

سورة الكافرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سورة النصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سورة المسد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾
سَيَصْلَىٰ نَارًا إِذَا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

سوره قی ﴿الْكَافِرُونَ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهربان

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (ئهی موحه ممد ﷺ) بلی: ئهی بی برواینه ﴿۲﴾ ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من
ئهو (بتانه) ناپه رستم که ئیوه ده پهرستن ﴿۳﴾ ﴿وَلَا أَنشُرْ عَبْدُونَ مَّا أَعْبُدُ﴾ وه ئیوهش ئهو (خوایه) ناپه رستن
که من دهی به رستم ﴿۴﴾ ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ وه من ئهو خوا پهرستی به ناکم که ئیوه ده یکهن ﴿۵﴾
﴿وَلَا أَنشُرْ عَبْدُونَ مَّا أَعْبُدُ﴾ وه ئیوهش ئهو خوا پهرستی به ناکهن که من ده یکهن ﴿۶﴾ ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾
ئایینی خوتان بو خوتان و ئایینی خوم بو خوم ﴿۷﴾

سوره قی ﴿الْبَصُرَاتُ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهربان

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک که یار مه تی و کومه کی خواهات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ له گه ل سهر که وتن
﴿شَارَى مَهْ كَكَ إِزَادَ كِرَا﴾ ﴿۲﴾ ﴿وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه خه لکت دیبی که
پؤل پؤل دینه ناو ئایینی خواوه ﴿۳﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ﴾ ئه وسا به سو پاس و ستایشی
په روه دگارت ته سبب حاتی ئهو بکه و داوای لیخوش بوونی لی بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه
بینگومان ئهو زور گیرا کهری به شیمانی به ﴿۴﴾

سوره قی ﴿الْمُسْتَدِينُ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهربان

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ له ناو چی هه ردوو دهستی ئه بوله هه ب وه له ناویش چوو ﴿۲﴾
﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی پی نه گه یاند دارایی به که بی و ئه وهی که کردی (له دوژمنایه تی
پیغه مبهر ﷺ) ﴿۳﴾ ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ بینگومان له مه ولا ده چیه ناو ناگری بلیسه دار ﴿۴﴾
﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ وه ژنه که یشی، که هه لگری دارو درک بوو (بو نازاردانی پیغه مبهر ﷺ)
﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ هه میشه گوریسینکی بادراو (له په لی خورمایبی ناگرین) واله
گه ردیندا ﴿۵﴾

سورة الاخلاص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ①
 اللَّهُ الصَّمَدُ ②
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

سورة الفلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ①
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ②
 وَمِنْ شَرِّ إِذَا وَقَبَ ③
 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

سورة الناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ①
 مَلِكِ النَّاسِ ②
 إِلَهِ النَّاسِ ③
 مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④
 الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤
 مِنَ الْغَيْبِ وَالنَّاسِ ⑥

سوره‌تی (الإخلاص)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: هه‌ر ئه‌و (الله) یه‌ خوی تاك و ته‌نیا ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾
 ئه‌و خوی‌ه‌ی بی‌نیاز و جی‌ی نیاز و ئومیده‌ ﴿لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ﴾ كه‌سی لی‌ نه‌بووه‌ له‌ كه‌س نه‌بووه‌ ﴿
 وَلَا يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه‌ هه‌ر گیز هیچ كه‌س هاوشیوه‌ و هاوتای ئه‌و نی یه‌ ﴿﴾

سوره‌تی (الفلق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: په‌نا ده‌گرم به‌ دروست كه‌ری بوونه‌وه‌ر
 (به‌په‌روه‌ردگاری به‌ره‌به‌یان) ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له‌ زیانی ئه‌وه‌ی كه‌ دروستی كردوه‌ ﴿
 وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه‌ له‌ زیانی تاریکی كاتیک كه‌ دادیت ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾
 وه‌ له‌ زیان و خرابه‌ی (جادوو‌گه‌ران) كه‌په‌ت و ده‌زوو‌گری دهن و فووی پیدا ده‌كه‌ن ﴿
 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه‌ له‌ زیانی به‌خیل و حه‌سوود كاتیک كه‌ حه‌سوودی ده‌بات ﴿﴾

سوره‌تی (الناس)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: په‌نا ده‌گرم به‌ په‌روه‌ردگاری خه‌لكی
 ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ به‌پادشای خه‌لكی ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ به‌په‌رستراوی خه‌لكی ﴿
 وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له‌ زیان و شه‌ری و هه‌سووه‌سه‌په‌یداكه‌ر (كه‌ كاتیک ناوی خودابیریت) خوی
 په‌نه‌هان ده‌كات ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ ئه‌وه‌ی كه‌ وه‌سووه‌سه‌ئه‌خاته‌دلی خه‌لكیه‌وه‌ ﴿
 مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له‌ جنۆكه‌ و له‌ ئاده‌میزاد ﴿﴾

فَهْرَسْتِ وَأَوْرُو كِي سُوْرَه تَه كَان لَه كَهْل بَه يَان وِرُو نَكْر دَنَه وِي
 مَه كَكِي وَ مَه دَه نِي تِي سَانْدَا

په رست وناوهر وکی سووره ته کان له گهل به یان ورو نکر دنه وې
 مه ککی و مه دهنی تیناندا

سوره کی	ژماره کهی	لاپه ره	پروونکر دنه وه
الفاتحة	۱	۱	مه ککی یه
البقرة	۲	۲	مه دهنی یه
آل عمران	۳	۵۰	مه دهنی یه
النساء	۴	۷۷	مه دهنی یه
المائدة	۵	۱۰۶	مه دهنی یه
الأنعام	۶	۱۲۸	مه ککی یه
الأعراف	۷	۱۵۱	مه ککی یه
الأنفال	۸	۱۷۷	مه دهنی یه
التوبة	۹	۱۸۷	مه دهنی یه
یونس	۱۰	۲۰۸	مه ککی یه
هود	۱۱	۲۲۱	مه ککی یه
یوسف	۱۲	۲۳۵	مه ککی یه
الرعد	۱۳	۲۴۹	مه دهنی یه
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مه ککی یه
الحجر	۱۵	۲۶۲	مه ککی یه
النحل	۱۶	۲۶۷	مه ککی یه
الإسراء	۱۷	۲۸۲	مه ککی یه
الكهف	۱۸	۲۹۳	مه ککی یه
مریم	۱۹	۳۰۵	مه ککی یه
طه	۲۰	۳۱۲	مه ککی یه
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مه ککی یه
الحج	۲۲	۳۳۲	مه دهنی یه
المؤمنون	۲۳	۳۴۲	مه ککی یه
النور	۲۴	۳۵۰	مه دهنی یه
الفرقان	۲۵	۳۵۹	مه ککی یه
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مه ککی یه
النمل	۲۷	۳۷۷	مه ککی یه

سورہ ق	ژماره كهى	لاپهړه	رېوونكر د نه وه
القصص	۲۸	۳۸۵	مه ككى به
العنكبوت	۲۹	۳۹۶	مه ككى به
الروم	۳۰	۴۰۴	مه ككى به
لقمان	۳۱	۴۱۱	مه ككى به
السجدة	۳۲	۴۱۵	مه ككى به
الأحزاب	۳۳	۴۱۸	مه ده نى به
سبأ	۳۴	۴۲۸	مه ككى به
فاطر	۳۵	۴۳۴	مه ككى به
يس	۳۶	۴۴۰	مه ككى به
الصفافات	۳۷	۴۴۶	مه ككى به
ص	۳۸	۴۵۳	مه ككى به
الزمر	۳۹	۴۵۸	مه ككى به
غافر	۴۰	۴۶۷	مه ككى به
فصلت	۴۱	۴۷۷	مه ككى به
الشورى	۴۲	۴۸۳	مه ككى به
الزخرف	۴۳	۴۸۹	مه ككى به
الدخان	۴۴	۴۹۶	مه ككى به
الجاثية	۴۵	۴۹۹	مه ككى به
الأحقاف	۴۶	۵۰۲	مه ككى به
محمد	۴۷	۵۰۷	مه ككى به
الفتح	۴۸	۵۱۱	مه ده نى به
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مه ده نى به
ق	۵۰	۵۱۸	مه ككى به
الذاريات	۵۱	۵۲۰	مه ككى به
الطور	۵۲	۵۲۳	مه ككى به
النجم	۵۳	۵۲۶	مه ككى به
القمر	۵۴	۵۲۸	مه ككى به
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مه ده نى به
الواقعة	۵۶	۵۳۴	مه ككى به

سوره	ژماره كهي	لاپهړه	پوونكر دنه وه
الحديد	۵۷	۵۳۷	مه دده يه
المجادلة	۵۸	۵۴۲	مه دده يه
الحشر	۵۹	۵۴۵	مه دده يه
المتحنه	۶۰	۵۴۹	مه دده يه
الصف	۶۱	۵۵۱	مه دده يه
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مه دده يه
المنافقون	۶۳	۵۵۴	مه دده يه
التغابن	۶۴	۵۵۶	مه دده يه
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مه دده يه
التحریم	۶۶	۵۶۰	مه دده يه
الملك	۶۷	۵۶۲	مه ككي يه
القلم	۶۸	۵۶۴	مه ككي يه
الحاقة	۶۹	۵۶۶	مه ككي يه
المعارج	۷۰	۵۶۸	مه ككي يه
نوح	۷۱	۵۷۰	مه ككي يه
الجن	۷۲	۵۷۲	مه ككي يه
المزمل	۷۳	۵۷۴	مه ككي يه
المدثر	۷۴	۵۷۵	مه ككي يه
القيامة	۷۵	۵۷۷	مه ككي يه
الإنسان	۷۶	۵۷۸	مه دده يه
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مه ككي يه
النبأ	۷۸	۵۸۲	مه ككي يه
النازعات	۷۹	۵۸۳	مه ككي يه
عبس	۸۰	۵۸۵	مه ككي يه
التكوير	۸۱	۵۸۶	مه ككي يه
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مه ككي يه
المطففين	۸۳	۵۸۷	مه ككي يه
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مه ككي يه
البروج	۸۵	۵۹۰	مه ككي يه

سورہ	ژمارہ کہی	لاپہرہ	پوونکر دنہوہ
الطارق	۸۶	۵۹۱	مہ ککی یہ
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مہ ککی یہ
الغاشية	۸۸	۵۹۲	مہ ککی یہ
الفجر	۸۹	۵۹۳	مہ ککی یہ
البلد	۹۰	۵۹۴	مہ ککی یہ
الشمس	۹۱	۵۹۵	مہ ککی یہ
اللیل	۹۲	۵۹۵	مہ ککی یہ
الضحیٰ	۹۳	۵۹۶	مہ ککی یہ
الشرح	۹۴	۵۹۶	مہ ککی یہ
التین	۹۵	۵۹۷	مہ ککی یہ
العلق	۹۶	۵۹۷	مہ ککی یہ
القدر	۹۷	۵۹۸	مہ ککی یہ
البینة	۹۸	۵۹۸	مہ دہنی یہ
الزلزلة	۹۹	۵۹۹	مہ دہنی یہ
العاديات	۱۰۰	۵۹۹	مہ ککی یہ
القارعة	۱۰۱	۶۰۰	مہ ککی یہ
التكاثر	۱۰۲	۶۰۰	مہ ککی یہ
العصر	۱۰۳	۶۰۱	مہ ککی یہ
الهمزة	۱۰۴	۶۰۱	مہ ککی یہ
الفیل	۱۰۵	۶۰۱	مہ ککی یہ
قریش	۱۰۶	۶۰۲	مہ ککی یہ
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مہ ککی یہ
الکوثر	۱۰۸	۶۰۲	مہ ککی یہ
الکافرون	۱۰۹	۶۰۳	مہ ککی یہ
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مہ دہنی یہ
المسد	۱۱۱	۶۰۳	مہ ککی یہ
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مہ ککی یہ
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مہ ککی یہ
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مہ ککی یہ

إِنَّ وَدَادَةَ الشُّؤْنِ لِلْإِسْلَامِ تَمِيرُ وَالْأَوْقَافُ وَالِدَ عَجْوَةٍ وَالْإِدْرَاشُ إِشْرَافٌ

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على مجمع الملك فهد

لطباعة المصحف الشريف في المدينة المنورة

إذ يسرّها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من القرآن الكريم

وترجمة معانيه إلى اللغة الكردية

تسأل الله أن ينفع به الناس

وأن يجزي

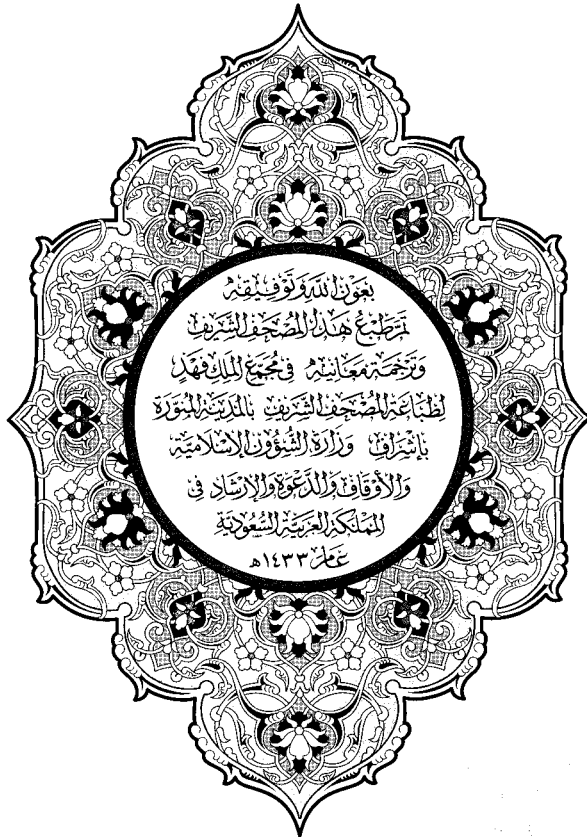
خادم الحرمين الشريفين الملك عبد الله بن عبدالعزيز آل سعود

أحسن الجزاء على جهوده العظيمة في نشر كتاب الله الكريم

والله ولي التوفيق

وهزارهتی کاروباری ئیسلامی وئەوقاف و بانگه‌واز و ئیرشاد
له شانشینى عه‌ره‌بستاني سعودیه
که سه‌ره‌رشتیاری کۆمه‌لگه‌ی مه‌لیک فه‌ده
بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز له مه‌دینه‌ی منه‌وه‌ره
خۆی به‌خۆش‌حال ده‌زانی‌ت که کۆمه‌لگه‌که‌هه‌لبسی‌ت به‌ده‌رکرن
وبلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئەم چاپه‌ی قورئانی پیرۆز له‌گه‌ل وه‌رگیرانی
ماناکانی بۆ زمانێ کوردی
داواکارین له‌خوای گه‌وره‌که‌خه‌لکی لێی سوودمه‌ند بین و پاداشتی
به‌خیری (خادم الحرمین الشریفین) مه‌لیک عبدالله کورپی عبدالعزیز
ئالی سعود به‌جوانترین و چاکترین شیوه‌بداته‌وه، له‌سه‌ره‌هول
و تیکۆشانی گه‌وره‌ی له‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و که‌لامی
به‌رزی په‌روه‌ردگار

هه‌ر خوای گه‌وره‌بشتیوان و یارمه‌تیده‌ره

حَقْوَةُ الطَّبِيعِ مَحْفُوظَةٌ
تَجَمُّعُ الْمَلَائِكَةِ لِطَبَائِعِ الصَّحْفِ الشَّرِيفِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

بەيارمەت

ويشتيوانى خواى گهوره

چاپکردنى ئەم قورئانە پىرۆزە

لە گەل وەر گىرائى ماناكانى لە كۆمەلگەى

مەلىك فەهد بۆ چاپکردنى قورئانى پىرۆز

كەوهزارەت كىاروبارى ئىسلامى وئەوقاف

وبانگەواز وئىرشاد لەشانىنى عەرەستانى

سعودىە سەرپەرشتى دەكات

لەسالى ١٤٣٣ كۆچى

تەواو بوو

ماق چاپکردنى پارىزراوه
بۆ كۆمەلگەى مەلىك فەهد بۆ چاپکردنى قورئانى پىرۆز

سندوقى بۆستى ٦٢٦٢ مەدىنەى مئەوورە

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

٢) مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر.

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية . / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف . - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص ؛ ١٦ × ٢٣ سم

ردمك : ٢-١٠-١٠٩٥-٨٠٣-٦٠٣-٩٧٨

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ.العنوان
ديوي ٤٩١٥٩، ٢٢١ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع : ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك : ٢-١٠-١٠٩٥-٨٠٣-٦٠٣-٩٧٨

القرآن الكريم

وَرَجَمَهُ مَعَانِيهِ إِلَى
اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

وَقَفَّ يَدَهُ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَلِيٍّ
وَأَبِي جَرْدِ بِرْتَمِ